

Prouenire: *Contingere*. Plaut. Menæch. 20, 60,
 — nimis prouentum est nequiter.
 Annus fecundior prouenit. Ouidius 4, Fast. 135.
 Proueniant medijs sic mihi saepe dies. Ovi. 1, Amor. eleg. 5, 5
 Prouentus: Participium. Macrobi. lib. 7, Saturn. cap. 12, ad
 finem: Idem ex aspiratione oris prouenta suauitas exclu-
 ditur.
 Prouentus: Verbale. Plautus:
 Calamitatum & miseriarum tot prouentus.
 Onerare sulcos prouentu. Virg. 3, Georg. 104.
 Poëtarum prouentus. Plin. epist. 13, 2.
 Triferus prouentus. Plinius libro 15, cap. 18, 2.
 Prouentus laetis. Plinius libro 20, cap. 12, 5.
 Prouentus: *pro Successu* Cæsar libro 2, bel. Ciuil. Multum ad
 hanc rem adiuuat adolescentia, magnitudo animi, supe-
 rioris temporis prouentus, fiducia rei bene gerendæ.
 Prouentus: *pro Verberum* Opportunè aptata prouercbia. Quint. lib.
 6, cap. 3, 67.
 Tangunt eum prouercbia. Ouidius 5, Fast. 98.
 Prouersus] Varro de ling. Latin. libro 6, Apud Plautum:
 ut transuersus, non prouersus cedit; quasi cancer solet.
 Prouidere] Prouidere animo. Cæsar 7, bel. Gal. 122. Plusq;
 animo prouidere & præsentire existimabatur, quòd, &c.
 Prouidere: *Lamæ*. Terent. And. 1, 3, 3,
 Quæ si non astu prouidentur, me aut herum pessun-
 dabunt, Idem Heaut. 1, 1, 64,
 — putauit me ætate & beneuolentiã
 Plus scire & prouidere, quàm seipsum sibi.
 Prouidere rei frumentariæ. Cæsar 5, bel. Gal. 31.
 Rem frumentariam. Cæsar 6, bel. Gal. 16.
 In hyc mes pabulum. Plinius libro 8, cap. 38, 3.
 Authorem industrium. Colum. libro 6, cap. 27.
 Prouisum hoc legibus. Plinius epist. 9, libro 3, b.
 Terent. Phorm. 5, 2, 14.
 Prouisum est, ne in præsentia hæc hinc abeat.
 Prouisus Colum. libro 9, cap. 8.
 Frugis prouisæ copia in annum. Horat. epist. 19, 23.
 Verbaque prouisam rem non inuita sequentur. Horatius,
 in Arte, 63.
 Prouisus: Verbale. Tacitus libro 18, Dispositu prouisusq;
 ciuiliu rerum peritus.
 Prouisor. Horat. in Arte, 34,
 Vtilium tardus prouisor; prodigus æris.
 Prouiso. Terent. Eunuch. 3, 1, 4,
 — hoc prouiso, ut, ubi tempus fiet,
 Deducam. Idem Adelph. 5, 6, 1.
 Prouisi. Horat. lib. 1, epist. ad Mecænatem:
 — denique quòd non
 Prouisisset eum.
 Prouidens. Plin. epist. 82, c. Quod dum recordor, intelligo
 mihi laborandum, nequa parte videar hanc de me fidu-
 ciam prouidentissimi viri destituisse.
 Prouidentia: *pro Deo*. Quint. de Cicerone libro 10, cap. 1,
 Dono quodam prouidentia genitus, in quo totas vires
 suas eloquentia experiretur.
 Regaturne prouidentia mundus. Quint. libro 5, cap. 7.
 Prouidentia: *Pasæus*. Pompon. in l. Q. Mutius in fine. ff. de
 annis leg. & fideic. Et magis enim est, ut prouidentia fi-
 liorum suorum hoc fecisse videatur.
 Prouidus. Plin. luc. Sed dispice, ne sit parùm prouidum,
 sperare ex alijs, quod tu ipse non præstes.
 Astu prouidus. Stat. 6, Theb. 154.
 Rerum vestrarum prouidus. Tacitus libro 4.
 Multorum prouidus. Horat. 1, epist. 2, 4.
 Astor prouidus. Stat. 10, Theb. 65.
 Augur. Ouidius 12, Met. am 4.
 Auspex. Horatius 3, Carm. ode 27, 2.
 Cura prouida. Ouidius 2, Fast. 12.
 Labor prouidus. Silius libro 7, 13.
 Mens prouida. Horatius 3, Carm. ode 5, 3.
 Virtus prouida. Claud. 1, in Eutropium. 81.
 Prouidè Plinius libro 10, ca. 33, 5, iam publicum quidem
 omnium est, tabulata ramorum sustinendo nido prouidè
 eligere.
 Prouincia] Ouidius 1, Fast. 118,
 Redditaq; est omnis populo prouincia nostro.
 Prouincia: *pro Onere*. Terent. Phorm. 1, 2, 22,
 — ô Geta, prouinciam
 Cepisti duram. Idem Heaut. 3, 2, 5,
 Idcirco huic nostro tradita est prouincia,
 Animorum prouinciæ prudens. Tacitus in vita Agricolaæ.
 Ducere prouincias. Tacitus libro 3.
 Pecere ambitiosissimi prouinciam. Quintil. lib. 6, cap. 3, 47.
 Prouinciatim. Sueton. in Augusto, cap. 49, Ex militari-
 bus copijs legiones & auxilia prouinciatim distribuit.
 Prouincialis. Prouinciales dicti sùt, qui ex prouincijs sunt:

siue, ut ait Vlpian. de verb. signific. qui in prouincijs do-
 micilium habent. Colum. libro 5, cap. 4, tradit vinearum
 prouincialium culturam. Plinius Iunior libro 8, epist. Ita-
 licus es, an prouincialis?
 Solitudo prouincialis. Mart. libro 12, 1.
 Prouisio, Prouisio, Prouisus] Vide Prouisio.
 Prouivo] Tacitus libro 5, Nondum is dolor exoleuerat,
 quum de Agrippina auditum: quam interfecto Sciano,
 spe sustentatam prouixisse, reor.
 Prouocabulum] Varro libro 7, de lingua Latina: Ap-
 pellandi partes sunt quatuor: è quæis dicta à quibusdam
 prouocabula.
 Prouoco] Plaut. Pseud. 9, 4, 5,
 Herus si domi est tuus, quin prouocas?
 Idem Bacchid. 4, 40,
 Prouocatur pædagogus; Eho senex minimi precij.
 Terent. Eunuch. 3, 1, 53.
 — Pamphilam
 Cantatum prouocemus. Idem Adelph. 5, 4, 24,
 Quando eò prouocat.
 Hostem clamore prouocat. Silius libro 17, 106.
 Prouocate ad certamen. Liu. 4, bel. Pun. 34.
 In aleam. Plaut. Curcul. 7, 76.
 Minimo. Sub digito. Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 3.
 Auras cursibus. Virg. 3, Georg. 39.
 Virtute. Plinius epist. 7, lib. 2.
 Bellum prouocare. Plinius in Paneg. 28.
 Prouocare: *Vincere*. Quintil. libro 10, Elegiã quoq; Græ-
 cos prouocamus. Plinius libro 33, in Præem. 3, Didicit
 homo materiam prouocare. Lucanus libro 9,
 — qui nudã sifus arenã
 Excubat atque omni fortunam prouocat horã.
 Appellare & prouocare. Liu. 2, ab Vrbe, 167, Tribunos ple-
 bis appello, & prouoco ad populum.
 Prouocare iudicium ad populum. Valer. libro 8, cap. 1,
 Prouocare aduersus creationem. Papiasianus in l. tutores
 qui tutor. ff. de administrat. & peric. tut.
 Prouocatio Prouocatione certare. Liuius 1, ab Vrbe, 110.
 Ex prouocatione interfecit eum. Plinius libro 37, cap. 1, 6.
 Prouocatorius, Prouocatoria dona militaria. Gell. libro 2,
 cap. 11.
 Prouolo] Plinius libro 11, ca. 10, 1, Tunc vniuersæ prouo-
 lant, si dies mitis futurus est. De apibus.
 Prouolat in medium. Ouidius 2, Fast. 89.
 Prouolare, *per translationem*. Liu. 2, ab Vrbe, 203, Sic in pri-
 mum infensis hastis prouolant duo Fabij, totamq; mo-
 uerunt secum aciem.
 Prouolare ad. Liuius 1, ab Vrbe, 51, Ipse ad primores Ro-
 mulus prouolat.
 Prouolare in locum & vicem alterius. Liu. 3, ab Vrbe, 78.
 Prouolvo] Terent. And. 4, 3, 38.
 — iam ego hunc in mediam viam
 Prouoluam. Lucretius libro 2, 95.
 Prouolui simul ut possint, & lædere sensus.
 Subter iuga & loca prouoluere aliquem. Virgilius 12,
 Aentid. 107.
 Prouoluere se ad genua; ad pedes alicuius. Liu. 4, bel. Ma-
 ced. 49. Idem 6, ab Vrbe, 12.
 Genibusq; eius prouolutus Mithridates. Tacitus libro 12.
 Prouomo. Lucretius libro 6,
 Hic ubi se in terras demisit, dissoluitque;
 Turbinis immanem vim prouomit, atq; procellæ.
 Prouorsum] fulgur appellatur, quod ignoratur, & cu-
 an interdiu sit factum.
 Prouit] Plaut. Bacch. 20, 5,
 Non Pelides tormento fuit, prout ego herum expa-
 gnabo meum. Horat. 2, Serm. Sat. 6, 14,
 — vernasque procaces.
 Pasco libatis dapibus, prout cuiq; libido est.
 Quintilian. libro quarto, cap. primo, Prout asperi, leues,
 iucundi.
 Perinde, prout. Quint. lib. 9, cap. 4, Perinde asperiores erunt,
 prout oris hiatu simili aut diuerso prouinciabuntur.
 Prout, ita. Plinius libro 28, cap. 2, 7, Ac prout quæq; accepta
 sunt, ita valere.
 Prox] bona vox, velut quidam putant, significare vide-
 tur: ut ait Labeo de iure Pontificio libro vndecimo,
 Festus.
 Proxenetæ] conciliator & interuentor hominum in-
 ter se stipulantium & spondentium. Martial. lib. 10, 3,
 Quæ sulphurato nolit emptamento
 Vatiniorum proxenetæ fractorum.
 Proxeneticum: merces, quæ pro opera proxenetis datur.
 Vlpian. l. 1 & 2, de proxenet.
 Proximus] Vide Prope.
 Prudens] Plaut. Capt. 2, 45,

Plus in sciens quis fecit, quam prudens boni.
Omitto prudens, Plinius libro 10, cap. 29, 3.
Prudens, pro Sciens, cum in finis. Plinius libro 8, cap. 3, 1, de vitulo marino: Euomit fel suum, ad multa medicamenta vitile: item coagulum ad comitiales morbos ob ea se peti prudens.
Prudens & sciens Terent. Eunuch. 1, 1, 27,
— & prudens, sciens,
Viuus, vidensq; peteo.

Defectuor prudens artis, ab arte meâ. Ouidius epist. 5, 10.
Gens adulandi prudentissima. Iuven. Satyr. 3, 9.
Moderandi prudens. Tacitus libro 3.
Iuris mouendi Claud. 2, in Eutropium, 70.
Prudens agricolationis vir. Columel. libro 2, cap. 2, 12.
Locorum. Liu. 4, bel Maced. 109.
Animus prudens rerum. Horat. 4, Carm. ode 9, 7.
Sententia prudens animi, Ouidius epist. 20, 28.
Ciuitas Atheniensium prudentissima. Quintil. libro 5, cap. 11, 29.
Prudentia. Altissima prudentia. Quint. libro 2, cap. 13, 10.
Aut rerum fato prudentia maior. Virg. 1, Georg. 8, 4.
Velox prudentia Perf. Satyr. 4, 1.
Adde quod est illis operum prudentia maior. Ouidius 2, de Arte, 135.

PRVINA] Acris pruina. Lucretius libro 3, 4.
Algentes pruina. Stat. 3, Theb. 94.
Cana pruina. Virg. 2, Georg. 76.
Canena pruina. Silius libro 3, 108.
Canentes pruina. Claud. de nupt. Honorij, 11.
Gelidæ. Virg. 2, Georg. 53.
Maturina pruina. Propert. libro 2, eleg. 10, 9.
Rorata. Ouidius 3, Fast. 71.
Tristes pruina. Valer. 2, Argon. 36.
Vitrea pruina. Ouidius epist. 10, 2.
Corpora circumfusa pruinis Virg. 3, Georg. 74.
Pruinofus Colum. lib. 3, cap. 20, 1. Seu frigidus & pruinofus; quod non est patiens virentis.

Longa pruinosa frigora nocte pati Ovi. 2, Amor, ele. 19, 5.
Herbæ pruinosa. Ouidius 4, Metam. 17.
Olympus pruinofus. Claud. 2, de raptu Prof. 52.
Tenebræ pruinosa. Ouidius 1, Metam. 89.

PRVNA] Virgilius in Moreto:
Et cinis obductæ celabat lumina prunæ.
Horat. 1, Serm. Sat. 5, 8;
Prætextam, & latum clauum, prunæq; batillum.
Subiiciunt verubus prunas, & viscera torrent. Virgilius 5, Aeneid. 21.

PRVVS] Arbor. Prunum: fructus. Colum. libro 2, cap. 2, 16, Multa sunt, quæ & dulcem terram, & frumentis habitalem significent: vt iuncus, vt calamus, vt gramen & trifolium, cbulum, rubi, pruni syluestres.

Globus prunorum. Stat. 4, Sylu. 9, 6.
Spini ferentes pruna. Virg. 4, Georg. 29.
Cornu lapidosa rubescunt prunis. Virg. 2, Georg. 7.
Autumnalia pruna. Propert. lib. 4, eleg. 2, 3.
De prunis Damasceus, est epigramma Mart. lib. 13, 29,
Pruna peregrinæ cariz rugosa senectæ
Sume: solent duri soluere ventris onus.

PRVRIO] Plaut. Bacch. 2, 3, 72,
Te ambo, & te amplexabor. n. caput prurit, Idem Poenulo:
An dentes pruriunt?

In pugnam prurire Mart. libro 5, 103.
Versus pruriunt Mart. libro 1, 120,
Lex hæc carminibus data est iocosis,
Ne possint, nisi pruriunt, iuuare.

Catull. ad Aurelium, epigram. 17, 2.
Pruritus. Plinius libro 9, cap. 45, 2, Contactos pisces, attrituq; petrae scalpentes, prurimum inuadit. Ibidem, cap. 45, 3, Vix pruritu mordax.

Prurigo. Colum. libro 7, cap. 5, 6, Nam subest aspera cutis, & velut quædam prurigo, Nigræ radices ita in aqua coctæ pruriginem tollunt.

Pruriginofus. Paul. in l. 3, D. de ædilit. edict.
PRYNEIVM] funis nauticus. Apud Festum Pompeium palus, ad quem funis nauticus religatur.

PRYTANEVM] Liu. 5, Dec. lib. 371, Cyzici in Prytaneum, id est, penetrabile vrbis, vbi publicè, quibus is honos datus est, vescuntur, vasa aurea mensæ vnus posuit.

PSALTRIA] Cantatrix. Terent. Adelph. 3, 3, 34,
Istæ iam penes vos psaltria est?

Psallicitharistæ. Sueton. in Domitiano, cap. 4, Certabat etiam & prosa oratione Græcè Litinæque; ac præter citharædos chorocitharistæ quoque & psallicitharistæ.

Psallo. Gellius libro 19, cap. 9, Qui canerent voces, & qui psallerent. Horatius 2, epist. 1, 7,

— pingimus atque
Psallimus & luctamur Achiuis doctus vnctis.
Doctus psallere. Horat. 4, Carm. Ode 13, 2.

Psalteria. Quins. lib. 1, cap. 10, 24, Nec psalteria & spadicæ, etiam virginibus probis recusanda, sed cognitionem rationis, &c. De Musica.

PSARONIVS] Lapidis genus. Plinius libro 36, cap. 22.
PSE CAS] Apul. libro De mundo, ex Aristotele, Isecadas interpretatur stillicidia. Micæ quoque; auri inter arenas lucentes, Psecades dicuntur.

PSE GMA] flos æris. Plinius libro 34, cap. 11, 5, In ærijs officinis & psegma fit, iam liquato ære atque percocto.

PSEVDAN CHYSA] herba. Plinius libro 22, cap. 20, 2.
Pseudobunion: herba. Plinius libro 24, cap. 10, 10.
Pseudodecimianus: Pyri genus. Plinius libro 15, cap. 15, 5.
Pseudodictamnium: genus herbæ. Plinius libro 26, cap. 9.
Pseudenedrus. Iul. Firmic. libro 3, cap. 8, Mercurius pseudenedros sæpius fecit.

Pseudographia. Quint. lib. 1, cap. 10, 10. Fit hoc & in numeris per quasdam, quas pseudographias vocant, quibus pueri ludere solebamus.

Pseudonardos, Plinius libro 12, cap. 12.
Pseudourbana ædificia, dicuntur à Vitruuio, ædificia rustica, vrbana elegantia exstructa.

PSILOTHRVM] Plinius libro 23, cap. 1, 10. Viris alba est, quam Græci ampeloleucen, alij ophiothaphylon, alij melothron, alij psilothrum.

Psilothrum: Vnguentum depilatorium, quo mulieres utebantur. Mart. lib. 6, 93,
Psilothro nitet, aut acidâ latet oblita cretâ.

Idem libro 3, 32.
PSIMMYTHIVM] Plinius libro 34, cap. 18, 9, Psimmythium quoque, hoc est cerusam plumbicæ dante fficæ g.

PSITTA] piscis plani genus, quem nos passerem vocamus. Plinius libro 9, cap. 15.

PSITTACVS] Martil. libro 14, 76,
Psittacus à vobis aliorum nomina diseam:
Hoc didici per me dicere, Cæsar aue. Plinius libro 10, cap. 42, 1. Super omnia humanas voces reddunt psittaci quidem, etiam sermocinantes. India autem hanc mitem psittacem vocant, viridem toto corpore; torque tantum miniato in ceruice distinctam. Persus in Prologo, 2,
Quis expediuit psittaco suum χῆρῆς;
Picasque docuit nostra verba conari?

Imitator solers humanæ linguæ psittacus. Stat. 2, Sylu. 4, 1.
Dux voluerum psittacus. Stat. 2, Sylu. 4, 1.

PSORA] Curis asperitas, & squamositas quædam. Plinius libro 20, cap. primo, Arida cum resina impetiginem & scabiem, quam psoram & lichenas vocant, sanat.

Psoricus. Celsus lib. 6, cap. 6.
PSYCHOTROPHVM] Plinius libro 25, cap. 8. Psychotrophon inde dictum, quod loca potissimum gaudeat alciosis.

PSYCHROLOGVS] ψυχολογία, pen. cotr. Psychrologi, Qui frigida loquuntur, & absurda, nec plausu excipienda, qui boni nihil profert. Cuiusmodi sermo rectè Psychrologia vocatur.

PSYCHROLYTES, vel PSYCHROLYTA] Qui frigida lauat. Seneca epist. 54, Memor artificij mei veteris, frigida cultor, mitto in mare, quomodo Psychrolutam dacer, gausapatus. Idem epist. 84, Ille tantus psychrolutes, qui calendis Ianuarijs in Euripum saltabat.

PSYLLION] Herba. Plinius libro 25, cap. 11, 6.
PSYTHIA] vna. Virg. 2, Georg. 19,
Et passâ psythiâ vtilior.

Ibidem, libro 4, 54. Columel. libro 3, cap. 2, 14, Nam quæ Græcæ vites sunt, vt mareoticæ, thasiæ, psythiæ, sophoritæ, sicut habent probabilem gustum, ita nostris regionibus, & raritate vuarum, & acinorum exiguitate minus fiunt. Macrobius quoque in enumeratione generum vuarum meminit, libro 3, Saturn. cap. 19, Numantana, precia, prannia, psythia, pilliolata, &c.

Psythium: passium. Plinius libro 14, cap. 9, 1, Psythium & melampsythium, passi genera sunt; suum saporem, non vini, referentia.

P P T

PTERA] siue, vt Vitruuius libro 3, cap. 2, appellat, pteromata: in templis muri duo sunt, ad altitudinem ipsorum templorum vtrinque, surgentes: ita dicti, quod alarum specie quasi protegant.

PTERIS] Herba. Plinius libro 27, cap. 9.
PTERNICA] Caulis est herbæ, quæ vocatur cactos: de qua Plinius libro 17, cap. 16.

PTERON] Aedificij moles, maior solitis. Plin. lib. 16, c. 13. Et lib. eodem, cap. 3, Namque supra pteron pyramis, &c.

PIBROT I] Duo Neronis calices ex vitro. Plinius libro 36, cap. 26.

cap. 26, Sed quid refert, Neronis principatu reperta vitri arte quæ modicos calices duos appellabant pteros, HS. sex millibus venderet.

PTERYGIUM] In oculis membranula quædam æruosa, pupillam operiens. Plin. libro 34, cap. 10, 5, Cadmiæ effectus, siccare, fanare, sistere fluxiones; pterygia, sordes oculorum purgare, scabriciem extenuare.

Pterygium, in digito. Celsus libro 7, dicit esse pterygiū, quum recedit ab vngue caruncula; non sine magno dolore. Plinius libro 21, cap. 1, 14. Illinitur eadem cum fico & pterygijs digitorum Idem lib. 31, cap. 9, 2.

PTISANA] Plin. lib. 18, cap. 7, 24, Ptisanæ ex hordeo vsus validissimus saluberrimusq; tantopere probatur. Idem lib. 22, cap. 2, 1, 5, Ptisanæ, quæ ex hordeo fit, laudes vno volumine condidit Hippocrates, quæ nunc omnes in aliam transeunt.

¶ **Pufanarium.** Horatius 2, Sermon Sat. 3, 31.

Quid cessas? aegedum sume hoc ptisanarium oryzae.

PTYADES] Aspidum genus. Plinius libro 28, cap. 6. Verum ex his quæ referte fas sit, impubium puerorum contra saluas aspidum, quas ptyades vocant, quoniam venena in oculos hominum exspuant.

P V

PVBES, siue PVBER] ad generandum aptus; & foemina ad concipiendum. Sallustius: Puberes omnes interfici iubet.

Puber ætas. Liu. 1, ab Vrbe, 9.

Pubera solia: id est, adulta. Virg. 12, Aen. 83.

Pubes: pro Parte pudenda. Virg. 3, Aen. 86.

Prima hominis facies, & pulchro corpore virgo Pube tenus.

Pubes: lauenum multitudo. Virg. 1, Aen. 81.

Haud aliter puppesq; tuæ, pubesq; tuorum.

Agressis pubes. Virg. 1, Georg. 69.

Armata. Valer. 7, Argon. 16.

Captiua. Horat. 3, Carm. Ode 5, 4.

Delecta. Stat. 4, Theb. 23.

Effræna. Stat. 5, Syll. 2, 14.

Ejecta. Clau. de bel. Gild. 84.

Fortissima. Lucanus libro 2, 95. Valer. 8, Arg. 83.

Generosa. Stat. 5, Syll. 3, 30.

Indomita. Virg. 3, Georg. 35.

Nautica. Silius libro 6, 71.

Numerosa. Valer. 5, Argon. 8.

Rustica. Tibullus libro 1, eleg. 1, 5.

Sobria. Silius libro 11, 21.

¶ **Pubens.** Pubentes herbæ. Virg. 4, Aen. 103. Idem 3, Georg. 26. Pubentesque secant herbas. Claud. 5, Paneg. 29.

Sunt mihi pubentes atro de semine fratres.

Genæ pubentes. Virg. 12, Aen. 4, 5.

Herbæ. Virg. 4, Aen. 103.

Rosæ. Stat. 3, Syll. 3, 26.

¶ **Pubeo.** Vlpianus in l. Carbonianum. §. plane si mater. ff. de Carbon. edicto. Si duo impuberes patiuntur status cōtrouersiam; & alter eorum pubuerit, expectari alterius quoque pubertas debet.

¶ **Pubescō.** Iuuentus pubescens. Silius libro 16, 136.

Pubescunt malæ. Valer. 7, Argon. 69.

Vra pubescencia. Stat. 3, Syll. 3, 3.

Ætas pubescit. Silius libro 3, 18.

¶ **Pubescere: de stirpibus dictum.** Virg. 2, Georg. 78.

Hinc omnis largo pubescit vinea fœtu.

Virgulta pubescunt fœtu. Claud. de raptu Proserp. 16.

Prata pubescunt flore. Ouidius 3, Trist. eleg. 12, 2.

¶ **Pubertas.** Pubertas plena xviij. annis est. Modestinus, de adoptionibus. l. arrogato.

¶ **Pubertas: emissio ipsa pubis.** Colum. libro 4, At citra naturæ quandam pubertatem.

Vuæ pubertas. Plinius libro 23, in Procem. lib. 7.

PVBILICVS] Plaut. Rud. 14, 14.

Iste, vbi vis, condormisce; nemo prohibet: publicum est. Idem Trinum. 4, 135.

Hoc ita si fiat, publico fiat bono.

Vlpianus, de tabulis exhibendis, l. prætor ait, Publici loci appellatio quemadmodum accipiatur, Labeo de finit, vt & ad areas, & ad insulas, & ad agros, & ad vias publicas, itineraque publica pertineat.

Publica priuatis secernere. Horat. de Arte, 80.

Iam publicum quidem omnium est. Plinius libro 10, capite 33, 5.

Æs publicum. Tacitus libro 12.

Affertor publicus. Ouidius 1, de Remed. amor. 15.

Commoda publica. Horat. 2, epist. 1, 1.

Cura publica iuuenum. Horat. 2, Carm. ode 8, 2.

Custodia publica. Tacitus libro 3.

Pauor publicus. Ouidius 4, de Ponto, 5, leg. 14, 12.

Fides publica. Sallustius.

Furor publicus. Claud. 2, Paneg. 61.

Luctus publicus. Ouidius ad Liuiam, 14.

Ludus publicus vrbis. Horatius 4, Carm. ode 2, 9.

Lux publica immensum mundi. Ouidius 2, Metam. 7.

Munera publica. Ouidius 6, Metam. 71.

Maiestas publica. Claud. 1, in Eutrop. 84.

Sidera publica. Ouidius epist. 17, 31.

Spes publica. Ouidius ad Liuiam, 73.

Sumptus publicus. Horat. 2, Carm. ode 15, 4.

Veſtigalia publica. Vlp. de verb. sign. l. inter publica.

Verba publica. Ouidius 3, de Arte, 95.

Vias publicas, parum Prætorias, parum Consulares Romani appellauerunt. Ouidius 4, Trist. eleg. 3, 16.

Nemo quenquam ire prohibet publica via. Plautus Cuxulione.

Vsus publicus. Horatius 2, epist. 1, 19.

Vtilitates publicæ. Tacitus libro 1.

¶ **Publicum: pro Conspectu publico.** Liu. 9, ab Vrbe, 34, Vt postero atque insequentibus diebus nemo eorum foruū aut publicum aspiciere vellet.

Carere publico. Liu. 2, belli Pun. 263.

Egredi in publicum. Tacitus libro 20.

Per publicum veſtus. Suet. in Nerone, cap. 9.

Prouidere in publicum. Suet. in Nerone, cap. 51.

Versari in publico. Tacitus libro 15.

¶ **Publicum: veſtigal.** Sueton. in Caligula, cap. 40. Additumq; ad caput legis, vt tenerentur publico, & quæ meretricium & quæ lenocinium fecissent.

¶ **Publico.** Iustinus: Non contentus voluptatum suarum conscientia, nisi etiam matrimonij reticenda publicaret. Plinius libro 33, cap. 3, 3.

Publicare hominem. Sueton. in Claud. Cæsare, cap. 25.

Librum. Plinius epist. 27, lib. 4.

Fortunam suam. Senec. 1, de Clementia.

Se publicare. Suet. in Nerone, cap. 21.

Publicat vulgo corpus suum meretrix, Plaut. Bacch. 19, 22.

Publicare crimen. Liu. 4, bel. Maced. 124, Scriptum erat, Aristonem priuatim ad neminem, publicè ad seniores (ita Senatum vocabant) mandata habuisse. Publicato crimine, mirus intenta de paucis quaestio erat.

¶ **Publicanus.** Vlpian. de publicanis & veſtigalibus l. 1, Publicani sunt qui publico fruuntur. nam inde nomen habent: siue fisco veſtigal pendant, vel tributum consequantur: & omnes, qui aliquid à fisco conducunt, rectè vocantur publicani.

¶ **Publicè.** Terent. Adelph. 3, 3, 89.

Haud citò mali quid ortum ex hoc sit publicè.

Publicè custos. Terent. Eunuch. 2, 2, 59.

Dati ei sumptus publicè. Plin. de Viris illustr. 40.

Maximam publicè purant esse laudem, quam latissime à suis finibus vacare agros. Cæsar. 4, bel. Gel. 47, 1.

Valere publicè. Tacitus libro 12, Publicè valebant.

¶ **Publicitùs.** Terent. Phorm. 5, 3, 85.

Nonne hoc publicitùs scelus hinc deportarier. In solas terras?

Gel. libro 6, cap. 14. Plaut. Amph. 4, 8.

Hospitio publicitùs accipiar.

¶ **Publicus Iter publicum.** Ouidius 5, Fast. 59.

Aediles publici. Ouidius 5, Fast. 58.

PVCINVM] vinum. Plinius libro 14, cap. 6, 1, de vinis generosis: Iulia, inquit, Augusta. LXXXII annos vitæ Pucino retulit acceptos; non alio vsa.

PVDEO] Plautus Casina, 3, 3.

Ita nunc pudeo, atque ita nunc pauco, atque ita in ridiculo sumus ambo.

Cum accusatio. Lucanus libro 8, 96.

— semper metuit, quem sœua pudebunt.

Terent. Adelph. 4, 7, 36.

Non te hæc pudet?

¶ **Impersonale sepius legitur.** Terent. Heaut. 5, 4, 18.

— pudet

Dicere, hæc præſente, verbum turpe.

Cum accusatio. Terent. Adelph. 1, 2, 4.

— quem neque pudet

Quicquam, neq; metuit quenquam.

Me pudet, quòd, vel quia. Plautus Capt. 5, 9.

Idem Pseud. 5, 46.

Cum genitio. Terent. Heaut. 2, 3, 19.

Cuius nunc pudet me & miseret, qui harum mores

Pudet incepti. Stat. 3, Theb. 5. (cantabat mihi)

Tanti mali. Horat. Epod. 11, 2.

Sceleris. Horat. 1, Carm. ode 35, 7.

¶ **Puditorum esset.** Plinius libro 36, cap. 15, 9.

¶ **Pudens.** Petulans, & Pudens; contraria. Ovi. 1, de Arte. 154.

Pudens animus. Terent. Heaut. 1, 1, 68.

¶ **Pudenter.** Sumere pudenter aliquid. Horat. 1, epist. 18, 9.

Licentiū

Licentia sumpta pudenter. Horatius de Arte, 11.
 ¶ Pudendus. Plinius libro 17. cap. 12. 6. Illam inficitiam pudendam esse conuenier.
 Amor pudendus. Ouidius epist. 5. 9.
 Causa pudenda tua est. Ouidius epist. 5. 20.
 Lucra pudenda. Ouidius 3. de Arte, 89.
 Luxus pudendi. Tacitus libro 3.
 Strages pudenda. Claud. de bello Getico. 32.
 Vita pudenda. Ouidius de Ponto eleg. 2. 22.
 Vulnere pudenda. Virg. 11. Aen. & lib. 12. 134.
 Ditu pudenda. Quint. libro 1. cap. 2. 7.
 Multa pudenda pati. Ouidius 2. Trist. 107.
 ¶ Pudibundus. Plinius libro 10. cap. 20. 1. Idem caudā annuis vicibus amissā, cum folijs arborum, donec renascatur iterum cum flore, pudibundus ac moerens quærit latebram. De pauone. Colum. libro 10. 34.
 Amplexus pudibundi. Claud. 3. de rapt. Proserp. 56.
 Dies pudabunda exoritur. Stat. 5. Theb. 50.
 Matrona pudibunda. Horatius de Arte, 48.
 Ora pudibunda. Ouidius 2. Fast. 164.
 Pars pudibunda nestri. Ouidius 3. Amor. eleg. 6. 14.
 ¶ Pudescio. Gel. lib. 15. cap. 17. Traditas sibi tibias quum a d. os adhibuisset; inflassetque; pudefactus oris deformitate abiicit, infiegitque.
 ¶ Pudicus. Pudicum ingenium Pamphili. Terentius in Hecyra, 1. 2. 77.
 Amicitia pudica. Stat. 2. Sylu. 2. 29.
 Animus pudicus. Ouidius epist. 7. 1.
 Aures pudicæ. Senec. Hippol. 8. 3.
 Coniuges pudici. Horat. 4. Carm. Ode 9. 5.
 Crines pudici. Ouidius 3. de Ponto. eleg. 3. 11.
 Fidem pudicam sollicitare donis. Ouidius 7. Metam. 147.
 Fraus pudica. Ouidius 3. de Ponto. eleg. 1. 21.
 Frons. Claud. 8. Paneg. 24.
 Iuuenis pudicus. Seneca Hipp. 1. 2. 9.
 Mores pudici. Ouidius 3. Trist. eleg. 7. 3.
 Mulier pudica. Horat. Epod. 2. 8.
 Nupta. Ouidius 2. Fast. 159.
 Preces pudicæ. Ouidius epist. 3. 17.
 Thalamos violare pudicos. Ouidius 1. Amor. eleg. 8. 4.
 Vota pudica. Ouidius epist. 9. 7.
 ¶ Pudicior. Ouidius in Ibin, 71.
 Nec tibi contingat matrona pudicior illa.
 ¶ Pudicè. Actum pudicè omne æuum. Ouid. ad Liuiam. 9.
 ¶ Pudicius. Plinius libro 4. epistol. 78. Vbi enim iucundiūs morarentur, quàm in patria? aut pudicius continerentur, quàm sub oculis parentum?
 ¶ Pudicitia. Plinius libro 17. cap. 25. 4. A quo tempore pudicitiam subuersam Piso grauis author tradidit.
 Lis est cum formā magna pudicitia. Ouidius epist. 15. 58.
 Impenetrabilis Agrippinæ pudicitia. Tacitus libro 4.
 Inuiolata. Ouidius ad Liuiam, 9.
 — nullā reparabilis arte
 Læsa pudicitia est: deperit illa semel. Ouid. epist. 5. 21.
 Pudicitia: religioſa munditia. Virg. 2. Georg. 105.
 Casta pudicitiam seruat domus.
 ¶ Pudor. Insigne pudoris. Ouidius 1. de Arte. 7.
 Plena pudoris libertas. Ouidius ad Pisonem, 22.
 Paupertatis pudor & fuga. Horatius 1. epist. 19. 5.
 Pudor patris: Reuerentia. Terent. And. 1. 1. 25.
 ¶ Pudor: pro Scelere, & probro. Ouidius epist. 11. 16.
 Irruit & nostrum vulgat clamore pudorem.
 Aeger pudor. Valer. 7. Argon. 103.
 Afflictus. Stat. 11. Theb. 33.
 Cautus. Ouidius 1. de Arte. 20.
 Dirus. Seneca Herc. Oet. 20. 9. 10.
 Famotus. Ouidius 3. Amor. eleg. 5. 16.
 Fœdus. Ouidius 3. de Arte. 50.
 Infans. Horatius 1. Serm. Sat. 6. 13.
 Ingenuus. Iuuen. Sat. 11. 16.
 Miser. Ouidius epist. 9. 4.
 Profugus. Ouidius epist. 4. 31.
 Proiectus. Ouidius 6. Metam. 109.
 Pulcher. Claud. 5. Paneg. 19.
 Rigidus. Claud. 8. Paneg. 49.
 Sanctus. Tibul. 1. eleg. 3. 17.
 Tener. Ouidius epist. 2. 29.
 Timidus. Ouidius 1. Amor. eleg. 5. 2.
 Turpis. Ouidius 11. Metam. 37.
 Verecundus. Ouidius 2. de Arte. 115.
 Virginei pudoris flos intemeratus. Ouid. 14. Metam. 132.
 Nominibus adest pudor. Ouidius 2. Trist. 7.
 Ingens pudor æstuat in imo corde. Virg. 11. Aen. 174.
 Afferre pudorem. Ouidius 3. Trist. eleg. 6. 7.
 Auferte pudorem virgini. Ouidius 6. Metam. 124.
 Cessit pudor. Ouidius 10. Metam. 49.

Non vnquam reuocabilis pudor ab ore cessit. Valerian. 7.
 Argon. 93.
 Confusa pudore. Ouidius epist. 20. 23.
 Custodire pudorem. Quint. libro 1. cap. 3. 4.
 Decet ora pudor. Ouidius 5. Amor. eleg. 8. 7.
 Tristi pudore deiecit oculos. Valer. 2. Argon. 94.
 Vultus deiecit pudore. Seneca Troade. 12. 17.
 Deposuit pudor. Horatius 1. epist. 9. 3.
 Explicare pudorem. Quintil. libro 6. cap. 3. 69.
 Extinctus pudor. Virg. 4. Aen. 64.
 Tristia cum magno damna pudore tuli. Ouidius 3. Amor. eleg. 6. 15.
 Formare pudorem. Quintil. lib. 1. cap. 2. 4.
 Fugit ab ore pudor. Ouidius 2. Trist. 6.
 Fugiens ex vrbe pudor. Iuuen. Satyr. 11. 6.
 Habere pudorem. Stat. 10. Theb. 113.
 Tum pudor incendit vires, & conscia virtus. Virg. 5. Aen. 92.
 Incutere pudorem alicui. Horatius 1. epist. 19. 17.
 Intrat pudor aliquem. Tacitus libro 1.
 Temperies iusta miscet pudorem. Claud. de nupt. Honorij, 45.
 Miscendus est amori pudor. Ouidius epist. 4. 2.
 Mordet pudor. Quint. lib. 6. cap. 4. 9.
 Notat ora pudor. Ouidius 3. Amor. eleg. 5. 16.
 Digna pudore obijcere alicui. Ouidius 13. Metam. 62.
 Pulsus pudor. Ouidius 6. Metam. 75.
 Pensare pudorem necesse. Ouidius epist. 2. 29.
 Ponere pudorem. Stat. 10. Theb. 113.
 Postposito pudore referre aliquid. Ouid. 3. Amor. eleg. 1. 5.
 Rapere pudorem puellæ. Ouidius 1. Metam. 121.
 Relictus pudor. Stat. 3. Theb. 55.
 Reprimere cupiditatem pudore. Seneca, de Benefic. libro 2. capite 7.
 Sollicitare tenerum pudorem. Claudian. 1. de raptu Proserp. 27.
 Soluere pudorem. Virg. 4. Aen. 11.
 Pudori esse, res dicitur, quæ verecundari nos cogit. Liu. 4. bel. Maced. Amicitiam Romanos Antiochum petere; sed quæ impetrata, gloriæ sibi, non pudori sit.
 Pudor est mihi dicere. Ouidius 1. de Remed. Amor. 73.
 Pudor est, vltiora loqui. Ouid. 5. Fast. 106.
 Pudor est, referre promissa precesq; Ouid. 14. Metam. 4.
 Tegere pudorem. Lucanus libro 2. 72.
 Tenet ora pudor. Ouidius 9. Metam. 104.
 Fines transire pudoris. Ouidius epist. 16. 14.
 Vexare pudorem. Lucretius libro 3. 17.
 Vistus amore pudor. Ouidius 3. Amor. eleg. 9. 6.
 Malus pudor te vrget. Horat. 2. Serm. Sat. 3. 8.
 P V E R.] Paulus de verb. signif. Puer, pueri appellatio tres significationes habet: vnam, quum omnes seruos, pueros appellarem; alteram, quum puerum contrario nomine puellæ diceremus; tertiam, quum ætatem puerilem demonstrarem. Virg. 1. Aen. 55.
 At puer Ascanius.
 Improvida ætas puerorum. Lucretius libro 1. 192.
 Centum artium puer. Horat. 4. Carm. Ode 1. 3.
 Puer duri oris & audax. Ouidius 5. Metam. 94.
 Adulti pueri. Quint. lib. 2. cap. 2. 2.
 Aeternus puer. Ouidius 14. Metam. 4. De Baccho.
 Casti pueri. Horatius in Carm. secul. 1.
 Dulcis puer. Catul. de Acme, epigr. 42. 3.
 Egregius. Stat. 3. 4. 20.
 Ferox. Claud. de nupt. Honorij, 22.
 Feruidus. Horat. 1. Carm. ode 30. 1.
 Formosus. Virg. 2. eclog. 4.
 Gracilis. Horat. 1. Carm. ode 5. 1.
 Improbus. Virg. 8. eclog. 10.
 Ingenuus. Horat. 3. Carm. ode 24. 11.
 Integri pueri. Catul. in Carm. secul. 32. 1.
 Lasciui. Horat. 1. Serm. Sat. 3. 27.
 Magnanimus puer. Pers. Sat. 3. 27.
 Magni pueri. Horat. 1. Serm. Sat. 6. 15.
 Molles. Horat. Epod. 1. 1. 1.
 Nescij fari. Horat. 4. Carm. ode 6. 4.
 Orti magnis è Centurionibus. Horat. 1. Serm. Sat. 6. 15.
 Parui. Horat. 1. epist. 7. 4.
 Præstantes. Claud. 2. de raptu Proserp. 27.
 Pulcher puer. Horatius 1. epist. 19. 15.
 Regij pueri. Liu. 5. Decad. lib. 5. 23.
 Robustus acri militia puer. Horat. 3. Carm. ode 2. 1.
 Teneri pueri. Cels. lib. 2. cap. 1.
 Teres puer. Horat. Epod. 1. 1. 6.
 Trux. Seneca Troade. 9. 4.
 Creandis pueris beata vxor. Horatius 2. epist. 2. 9.
 Florent vrbes pueris. Lucretius libro 1. 51.
 Vagit puer. Ouid. 10. Metam. 102.

¶ Puer: *seruus*. Terent. And. 2. 3. 31.
 Certa res est: etia puerū indē abiens euenit Chremis.
 ¶ Puerus: *antiquē*. Plaut. Merc.
 Tu puere, abi hinc intrō ocyus.
 ¶ Puera. Varro: Propereate viuere puera, quas finit ætatula ludere & amare, & Veneris tenere leges.
 ¶ Puerpera. Terent. Adelph. 1. 7. 23.
 — multō reſtius eſt,
 Quam illam puerperam nunc duci huc per viam
 Aegrotam. Plin. lib. 7. cap. 4. 2.
 ¶ Puerperus. Verba puerpera. Ouid. 10. Metam. 102.
 ¶ Puerperium. Plin. lib. 28. cap. 8. 26. Lingua adalligata pericula puerperij tolli. Sic Colum. lib. 3. cap. 21. 2.
 Puerperium: *Proleſiſta*. Gell. lib. 10. cap. 2. Monumentumq; ei factum iuſſu Auguſti in via Laurentina; inq; eo ſcriptum eſſe conſtat numerum puerperij eius. Plin. lib. 12. cap. 29. 3. Ut in laſte puerperium necat. Idem lib. 7. cap. 11. 1. Vno abortu duodecim puerperia egeſta.
 Cruda puerperia. Stat. 4. Thebaid. 36.
 ¶ Puerilis. Terent. Phorm. 5. 8. 56.
 Quid vos malūm, ergo me ſic ludificamini,
 Inepti, veſtra puerili ſententia?
 Acta puerilia. Stat. 5. Theb. 101.
 Agmen puerile. Virg. Aen. 110.
 Anni pueriles. Ouid. 2. Metam. 11.
 Blanditiæ pueriles. Ouid. 6. Metam. 125.
 Carmina puerilia Fauni. Stat. 1. Achilleidos; 48.
 Decus puerile. Claud. 7. Paneg. 33. Stat. 3. Syl. 4. 7.
 Facies puerilis. Ouid. 7. Metam. 65.
 Flos puerilis. Claud. 1. in Entropium, 69.
 Imago puerilis. Propert. lib. 2. eleg. 23. 3.
 Infirmitas. Quintil. lib. 2. cap. 3. 5.
 Regnum puerile. Liu. 1. ab Vrbe, 11.
 ¶ Puerilitas Actus puerilis. Senec. epiſt. 4. Adhuc non pueritia in nobis; ſed quod grauius eſt, puerilitas remanet.
 Puerilitas: *Pueritia*. Varro de Liberis educandis: Velim me hercules, inquit, ipſe vſu magno puerilitatis formulam audire.
 ¶ Pueriliter Pueriliter blandiri. Liu. 1. bel. Pun. 3.
 ¶ Pueritia. Adoleſcit pueritia. Tacit. lib. 1. 2.
 ¶ Pueritia: *Puuitas*. Varro: Ea erat matronæ ſimplicitas, & pueritia, & honeſtas. (gnus puellus.
 ¶ Puellus. Lucilius: Cumq; hic tam formoſus tibi, ac te di-
 ¶ Puella. Virg. 1. Georg. 1.
 Ferte ſimul, Fauniq; pedem, Dryadesq; puellæ.
 Idoneus puellis. Horat. 3. Carm. ode 26. 1.
 Turba puellarum ſi mea verba colit. Propert. lib. 1. eleg. 2. 2.
 Verba puellarum ſolijs leuiora caducis. Ouidius 2. Amor. eleg. 16. 9.
 Bella puella. Ouid. 2. Amor. eleg. 6. 2.
 Blanda. Ouid. 2. Amor. eleg. 2. 7.
 Candida. Horat. Epod. 11. 6.
 Caſta. Ouid. 1. Metam. 143.
 Compta longas comas. Ouid. 1. Amor. eleg. 1. 5.
 Delicior hædo. Catull. ad Coloniam, epigr. 17. 3.
 Diues. Horat. 4. Carm. ode 11. 5.
 Sunt tamen & doctæ rariſſima turba puellæ. Ouidius 2. de Arte, 57.
 Flaua puella. Iuuenal. Satyr. 6. 36.
 Formoſa. Ouid. 1. Amor. eleg. 6. 13.
 Aut non formoſa eſt, aut non bene culta puella. Ouidius 3. Amor. eleg. 6. 1.
 Infans. Horat. 2. epiſt. 1. 20.
 Ingenua. Ouid. 2. Amor. eleg. 4. 7.
 Innupta. Virg. 2. Aen. 48.
 Laſciola. Catul. in Camerium, epigr. 51. 4.
 Laſciua. Virg. eelog. 13.
 Sapiens. Ouid. 10. Metam. 124.
 Scelerata. Ouid. 1. de Remed. amor. 60.
 Tenera. Ouid. 1. epiſt. 18.
 Vaga. Propert. lib. 1. eleg. 5. 2.
 Verecunda. Ouid. 1. Amor. eleg. 1. 2.
 Flore viridiſſimo. Catul. ad Coloniam, epig. 17. 4.
 Duræ puellæ blandiri precibus. Ouid. 2. de Arte, 106.
 Candida me capiet, capiet me flaua puella. Ouidius 2. Amor. eleg. 4. 8.
 Placidam exorare puellam. Ouid. 1. de Arte, 8.
 Expera virum puella. Horat. 3. Carm. ode 14. 3. (145.
 Hoc aditu vidi teritæ data verba puellæ. Ouid. 1. de Arte, Nonne ſatis fuerat timide inſeclamaſſe puellæ? Ouid. 1. Amorum, eleg. 7. 9.
 Laborantes vtero puellæ. Horat. 3. Carm. ode 22. 1.
 Miſereri dignæ puellæ. Ouid. epiſt. 5. 11.
 Nata puella magno patre. Horat. 1. Serm. Satyr. 2. 15.
 ¶ Puellula. Catul. in Epithal. lul. 36. 12.
 Floridam ipſe puellulam

Matris è gremio ſuz Dedia.
 Socij puellarum. Catul. in Mamurram, epigr. 33. 2.
 ¶ Puellaris. Quintil. in Proœm. lib. 6. 5. de vxore deſuncta:
 Tum ætate ea puellari, præſertim meæ comparata. Plinius lib. 10. cap. 55. Puellare augunum.
 Actas puellaris. Quint. in Proœm. lib. 6. 5.
 Animi puellates. Ouid. 4. Faſt. 27.
 Anni. Claud. de laudibus Serenę, 22. 28.
 Furor puellaris. Seneca Medea, 12. 7. (ter neſcit.
 ¶ Puellariter. Plin. epiſt. 16. 1. Dum ſe prægnantem puellari-
 ¶ Puellaſco: *Effœminor*. Pacuuius:
 Puellaſcunt laſciua aduſcentes.
 Puellaſcere: *Reſſore*. Varro. Lais, Quod non ſolūm innubæ ſunt communes; ſed etiam veteres puellaſcunt.
 ¶ Puellatorius.
 ¶ Puelluari. Laberius, de ijs ågens, qui cum vetulis rem habent; quorū naturam Eugium canum vocat. Quænant mens, inquit, quæ delinita, vos ſuppoſitores facit cum cæno Eugio puelluari?
 P V G 11.] Terent. Eunuch. 2. 3. 23,
 Siqua habitior paulò, pugilem eſſe aiunt.
 ¶ Pugilarus. Plaut. Capt. 13. 24,
 Hic homo pugilatūm inepit. Idem Bacch. 8. 24,
 Ibi cuſu, luſtando, haſta, diſco, pugilatu, pila,
 Saliendo ſe exercebant magis; quam ſcorto, aut ſauijs.
 ¶ Pugilicè. Plautus Epid. 2. 18, (ticè.
 Quid, herilis noſter filius valet? T. pugilicè atq; athle-
 P V G ILLARIS] Vide P V G N V S.
 P V G I O] Salluſt. Hiſt. lib. 3. At Opius, poſtquam orans nihil proficiebat, & timidè veſte reſtū pugionem expedire conatus, à Coeta Vulſcioq; impeditur. Mart. lib. 12. 33.
 Exſolutum à latere pugionem, velut ius necis, vitæq; ciuium, reddebat. Tacit. lib. 19.
 P V G N A] Arena ſparſa ad pugnam. Virg. 3. Georg. 9.
 Amor pugne. Horat. 4. Carm. ode 4. 3.
 Cerramen. Ouid. 1. 2. Metam. 36.
 Euentus. Virg. 8. Aen. 4.
 Facies. Tacit. lib. 18.
 Fortuna pugne anceps. Virg. 4. Aen. 121.
 Ardens pugna. Virg. 3. Georg. 10.
 Auida. Silius lib. 12. 143.
 Cæca. Valer. 5. Argon. 133.
 Decertatoria. Quint. lib. 6. cap. 4. 3.
 Dura. Valer. 6. Argon. 60.
 Equeſtris. Silius lib. 11. 46.
 Forenſis. Quint. lib. 6. cap. 12. 12.
 Fortuita. Quint. lib. 6. cap. 3. 8.
 Inermis. Stat. 6. Theb. 30.
 Ingens. Virg. 2. Aen. 84.
 Magna pugna bis viſti. Virg. 12. Aen. 7.
 Nobilis. Senec. Herc. ſur. 9. 29.
 Obnixa. Valer. 6. Argon. 72.
 Optata. Silius lib. 15. 17.
 Pedestris. Virg. 11. Aen. 142.
 Sæua. Valer. 4. Argon. 30.
 Simplicior contra tabulas. Quint. lib. 5. cap. 7. 1.
 Triſtis. Virg. 11. Aen. 118.
 Miſerās abrumperè pugnas. Valer. 3. Argon. 50.
 Accingete ſe pugne. Virg. 11. Aen. 141.
 Acquare pugnas. Virg. 5. Aen. 83.
 Acquatæ pugne. Silius lib. 4. 79.
 Viriles pugnas capere. Stat. 1. Syl. 6. 11.
 Capere pugnam manu. Tacit. lib. 12.
 Ciere pugnam. Tacitus lib. 20. Suis quiſque locis pugnam ciebant.
 Committere pugnas ſanguine. Stat. 6. Theb. 29.
 Committere pugnam cæſtu. Virg. 3. Aen. 14.
 Iniqua pugna congregi. Virg. 10. Aen. 178.
 Conſeritur pugna. Valer. 6. Argon. 71.
 Forti decernere pugna. Valer. 4. Argon. 39.
 Infanas depoſcere pugnas. Stat. 10. Theb. 183.
 Depoſcite pugnam votis. Lucan. lib. 2. 106.
 Pugnam dare. Terentius.
 Edere pugnas. Lucret. lib. 3. 24.
 Ereptus pugne Annibal. Silius lib. 17. 77.
 Excedere cunctos pugna. Virg. 5. Aen. 76.
 Exire ad pugnam. Virg. 4. Georg. 14.
 Expediam, & primæ reuocabo exordia pugne, Virgilius 7: Aeneidos, 8.
 Extraſta in poſterum pugna. Tacit. lib. 4.
 Facere pugnam. Tacit. lib. 3.
 Gerere pugnas innumeras. Claud. 3. Paneg. 29.
 Imponere finem pugne. Virg. 5. Aen. 93.
 Indulgere pugne. Stat. 1. Theb. 9.
 Inire pugna forenſium certaminū. Quint. lib. 5. cap. 12. 17.
 Lacere pugnam. Lucan. lib. 3. 110.

Arma mouent pugnam. Ouid. 3. Fast. 79.
 Obire pugnas lituo & hostia. Virg. 6. Aen. 34.
 Parare membra pugnae. Ouid. 9. Metam. 7.
 Pauere pugnam. Lucan. lib. 7. 21.
 Perpetrare Liu. lib. 4. Decad. 5.
 Præbere pectora pugnae. Ouid. 10. Metam. 140.
 Ruere in pugnam magno feruore. Sil. lib. 13. 91.
 Subducere aliquem pugnae. Virg. 10. Aen. 10.
 Pugna est de paupere regno. Stat. 1. Theb. 30.
 Sumere pugnam. Silius lib. 8. 61.
 Aspera pugna surgit. Virg. 11. Aen. 137.
 Venire ad pugnam. Horat. 1. Serm. Satyr. 5. 12.
 Venire in pugnas. Silius lib. 13. 128.
 Pugna vocet. Virg. 12. Aen. 25.
 Versare pugnam in pectore. Lucan. lib. 7. 155.
 ¶ Pugno. Plautus Amph. 4. 45.
 Nam quæ pugnat illi maximè, ego fugiebã maximè.
 Pugnare amori. Virg. 4. Aen. 8.
 — placitòne etiam pugnabis amori?
 Acriter pugnare. Quint. lib. 1. cap. 20. 8.
 Bene. Ouid. 2. de Ponto. eleg. 3. 11.
 Cautè. Ouid. epist. 13. 10.
 Pugnare pugnam. Plaut. Pseud. 7. 110.
 Præ. 2. Horat. 4. Carm. ode 9. 4.
 Acie directâ pugnare. Quint. lib. 2. cap. 13. 3.
 Mauu. Ouid. 13. Metam. 2.
 Odij. Stat. 3. Thebaid. 48.
 Pugnis Horat. 1. Serm. Satyr. 3. 20.
 Aduersus latrones canem pro domino pugnare accepimus.
 Plin. lib. 8. cap. 40.
 Contra aliquem pugnare. Plin. lib. 8. cap. 7. 5.
 Contra naturam. Quint. lib. 2. cap. 8. 6.
 Cum senectute. Plinius epist. 1. 1 b. 3.
 De possessione hominis. Gell. lib. 12. cap. 15. Terent. in pro-
 log. Hecyr. 4. 1.
 Tumultuantur clamant, pugnant de loco.
 Ex causa pari pugnat uterq;. Ouid. 5. Fast. 141.
 E' muris pugnare. Plin. lib. 12. cap. 1. 2.
 In aliquem. Ouid. 3. Amor. eleg. 1. 8.
 In hostem. Liu. 1. ab Vrbe. 18.
 In frontem & latera. Tacit. in vita Agricola.
 Pro causa iniqua. Ouid. epist. 19. 34.
 Contra pugnare. Lucret. lib. 2. 57.
 — tamen est in pectore nostro
 Quiddam, quod contra pugnare, obstareq; possit.
 Inter se. Quint. lib. 3. cap. 10. id est, contraria esse.
 Sententia mea pugnat secum. Horat. 1. epist. 1. 20.
 ¶ Pugnare: *Conari*. Ouid. 1. de Remed. amor. 25.
 Pugnat in aduersas ire natator aquas.
 Pugnaucris: id est, magnam rem feceris. Terent. Adelph. 3. 5. 57.
 — & istam psaltriam
 Vnà illuc mecum hinc abstraham. M. pugnaueris.
 ¶ Pugnatur. Cæsar. 4. bell. 4. 412. Quum ab hora ferè quarta,
 vsq; ad solis occasum pugnaretur.
 Gladijs pugnatur acutis. Ouid. 1. de Arte. 117.
 Libido praua pugnandi. Silius lib. 7. 43.
 Superare pugnando. Ouid. 9. Metam. 6.
 Vinci pugnando. Ouid. 1. de Arte. 134.
 Arte pugnandum est. Quint. lib. 3. cap. 17. 18.
 ¶ Pugnans. Domare pugnantem. Ouid. 13. Metam. 35.
 Vincetur femina pugnans. Ouid. 1. Fast. 160.
 Cum frigore pugnans. Ouid. 1. de Ponto. eleg. 2. 6.
 Anima pugnans. Stat. 1. Sylu. 5. 22.
 Et dare anhelanti pugnantis humida linguis
 Oscula. Tibullus lib. 1. eleg. 8. 8.
 Pugnantes sententia. Plin. epist. 17. lib. 2. ad Aristonem.
 Venti pugnantes. contra. Lucret. lib. 6. 10.
 ¶ Pugnatus. Sallustius: Quæ negotia multò magis, quàm
 prælium male pugnatum a suis, regem terrebat.
 Bella pugnata. Horat. 3. Carm. ode 19. 1. Et 1. epist. 17. 5.
 Si quis bella tibi terra pugnata mariq; Dicat.
 Bella pugnata in ordine. Virg. 8. Aen. 126.
 ¶ Pugnax. Plin. lib. 21. cap. 21. 15. Perdices & gallinacos pu-
 gnatiores fieri putant, in cibum eorum additis.
 Arma pugnacia. Ouid. 1. Fast. 110.
 Fera pugnax. Ouid. 3. Fast. 75.
 Hostes pugnaces. Propert. lib. 3. eleg. 9. 5.
 Ignis aquæ pugnax. Ouid. 1. Metam. 87.
 Mustum pugnax. Plin. lib. 14. cap. 20. 3.
 Pugnax oratio & contentiosa. Plin. lib. 2. epist. 19.
 Quid ferri duntia pugnacius? Plin. lib. 36. cap. 16. 1.
 ¶ Pugnacitas. Plin. lib. 10. cap. 33. 8. Perdices capiuntur quo-
 que pugnacitate eiusdem libidinis. Quint. lib. 4. cap. 3. 2.
 ¶ Pugnaciter. Quintilianus libro 9. cap. 4. Vbicunque acri-
 ter erit, & instanter pugnaciterque dicendum, membratim
 cæsumque dicemus.

¶ Pugnator. Liu. 4. bell. Pun. 65. Deinde occupata dextra te-
 nendo caput, fortissimus quisq; pugnator esse desierat.
 Pugnator gallus gallinaceus. Plin. lib. 30. cap. 13. 8.
 ¶ Pugnaculum. Plaut. Milit. 6. 63.
 P V G N V S] Pleni pugni sanguine. Iuuenal. Satyr. 15. 6.
 Cæsus pugnis. Horat. 1. Serm. Satyr. 2. 14.
 Fœdans pectora pugnis. Virg. 11. Aen. 18.
 Is mihi, dum resto, iuuenili guttura pugno. Rupit.
 Ouid. 3. Metam. 126.
 Vistus pugno. Horat. 3. Carm. ode 12. 2.
 ¶ Pugillaris. Iuuenal. Satyr. 11. 16.
 Nec pugillares defert in balnea raucus
 Testiculos, nec vellendas iam præbuit alas.
 Pugillares: tabellæ, in quibus stylo scribimus. Plin. epist. 129.
 d. Quin ergo pugillares fumis, & aliquid ex his, vel istud
 ipsum quod cœperas, scribis? Apuleius: Dolebam mehet-
 ele, quòd pugillares & stylum non habebam; qui tam bel-
 lam fabellam pernotarem.
 ¶ Pugillar. Catul. de Acme, epigr. 39. 3.
 Et negat mihi vestra reddituram
 Pugillaria, si pati potestis.
 Ausonius Sectione 3. in notarium:
 Bipatens pugillar exodi.
 Plin. lib. 13. cap. 11. 3. Pugillarum enim vsum fuisse etiam
 ante Troiana tempora, inuenimus apud Homerum.
 ¶ Pugillatorius. Plautus Rud. 18. 14.
 — extemplò herclè cho te follem pugillatorium
 Faciam, & pendentem incurfabo pugnis, periurissimè,
 P V L C H E R] Vifus pulcher. Stat. 5. Sylu. 2. 5.
 ¶ Pulchrior, Pulcherrimus. Virg. 9. Aen. 37.
 — quo pulchrior alter
 Non fuit Aeneadum.
 Iuuenum pulcherrimus. Ouid. 4. Metam. 11.
 Pulcherrimus poetarum. Gell. lib. 19. cap. 8.
 Scilicet & rerum facta est pulcherrima Roma. Virgilius ter-
 tio, Georgic. 107.
 ¶ Pulcher: *Fortis*. Virg. 7. Aen. 132.
 — fatus Hercule pulchro
 Pulcher Auentinus.
 Cohors pulchra. Claud. 2. de rap. Proserp. 19.
 Color pulcher. Lucret. 4. 220.
 Consilia pulcherrima. Virg. 3. Aen. 146.
 Cura pulcherrima dolori meo nata. Propert. lib. 2. eleg. 26. 1.
 Dies pulchra. Horat. 1. Carm. ode 36. 2.
 Diuitiæ pulchræ. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 20.
 Dos pulchra. Plaut. Epid. 4. 14.
 Factus pulchrum. Plaut. Menæch. 4. 21.
 Genæ pulchræ. Horat. 4. Carm. ode 13. 2.
 Gens pulcherrima. Silius lib. 13. 94.
 Ignis pulchrior. Horat. Ep. od. 14. 3.
 Vreus ipse miser: quòd si non pulchrior ignis
 Accendit obsessam Ilion, gaude forte tua.
 Liber pulcher. Plin. epist. 15. 1 b.
 Libertas pulchra. Virg. 6. Aen. 165.
 Materia. Plin. epist. 190. 2. Occiso Domitiano statui mecum
 ac deliberaui, esse magnam pulchramque materiam infes-
 tandi nocentes.
 Mors. Virg. 4. Georg. 44.
 Nympha pulcherrima forma. Virg. 1. Aen. 15.
 Origo pulchra. Virg. 1. Aen. 58.
 Panis pulcherrimus. Horat. 1. Serm. Satyr. 5. 18.
 Pectore pulchro. Virg. 3. Aen. 86.
 Poëmata pulchra. Horat. in Art. 2. 1.
 Postes pulchri. Plaut. Mostel. 10. 14.
 Proles pulchra. Virg. 1. Aen. 6. Idem, 6. 130.
 Puer pulcher. Horat. 1. epist. 19. 19.
 Pulchritudo pulchra. Plaut. Milit. 13. 13.
 Sol pulcher. Horat. 4. Carm. ode 2. 10.
 Testa pulchra. Horat. 3. Carm. ode 10. 3.
 Tunica pulchra. Horat. 1. epist. 19. 7.
 Virgo pulcherrima. Deianira. Ouid. 9. Metam. 2.
 Vrbs pulchra. Virg. 4. Aen. 53.
 ¶ Pulchrè. Plautus Merc. 2. 61.
 Si tu vera dicis; & pulchrè ædificatas arbitror.
 Pulchrè *Sapienter*. Terent. Eunuch. 2. 3. 84.
 Dixi pulchrè: nunquam vidi melius consilium dati,
 Ibidem, 3. 1. 26.
 Pulchrè meherele dictum, & sapienter.
 Pulchrè: *Valde, fortiter*. Terent. Eunuch. 4. 5. 2.
 Ac, dum accubabam, quàm videbar mihi esse pulchrè
 sobrius? Cato cap. 74. Aquæ paulatim addito, subigitoque
 pulchrè
 Pulchrè locare operam. Plautus Amph. 4. 124.
 Optumè optumo optumam operam das; datam pul-
 chrè locas. Idem Trinum. 4. 74.
 Aedepol mandatum pulchrè, & curatum probè.
 Pulchrè

Pulchrè notus Plin. lib. 2, cap. 26, 1.
 Tibi pulchrè est. Horat. 2. Serm. Satyr. 8, 4.
 Est pulchrè tibi cum tuo parente. Catul. epigr. 20, 1.
 Pulchrè valet Charinus; & tamen pallet. Mart. lib. 1, 73.
 Degere æuuum pulchrè. Lucret. lib. 5, 35.
 Pulchritudo pulchritudo rei nostrahit, vel ea consecrâdi,
 quæ propter infirmitatem. Colum. lib. 3, cap. 20, 4.
 Illuminare pulchritudinem rerum. Quine. lib. 2, cap. 16, 6.
 Prosequi honorè verborum pulchritudinem. Quintil. libro 3, cap. 7, 8.
 Pulchritudo, cum gerundio. Plin. epist. 19. lib. 3. ad Caluissium;
 Sollicitat primum ipsa pulchritudo iungendi.
 Pulchritas. Cæcilius, Dij boni, quid illud est pulchritatis?
 PVLGIVM] Herba hortensis. Plin. l. 20, c. 14, 7, Magna societas cū menta, ad recreandos defectos animo; pulegio, cū surculis suis in ampullas vitreas acceti vitrisq; deiectus. Quæ de causa dignior è pulegio corona vertigini, quàm è iosis, cubiculo nostris pronuntiata est.
 Pulegium. Colum. lib. 12, cap. 7, 1. Silentem florem vitis albæ & asparagi, &c. & puleij, & neptæ, &c. Mart. lib. 12, 28, Quadrina nigri nec corona puleij.
 PVL EX] Plinius lib. 30, cap. 10, 4. Aliud est cuculo miraculum, quo quis loco primo audiat alitem illam, si dexterpes circumscribatur, ac vestigium id effodiatur, non signi publices, vbiq; que spargatur. Varro 2. de re Rust. cap. 9, 12.
 Pulicidus. Colum. lib. 7, cap. 13, 1. Pulicidus canis.
 PVL LA] terra tenera. Plin. lib. 17, cap. 5.
 PVL LARIAM] Plautus dixit manum dextram. Paulus.
 PVL LASTER] Vide PVL LV S, substantiuum.
 PVL LATUS] Vide PVL LV S, adiectiuum.
 PVL LV S] substant. paruus fœtus. Horat. Serm. Sat. 3, 63, Absentis ranz pulvis vituli pede pressis.
 Pullia quilibet Plin. lib. 10, cap. 1, & cap. 7. Coccycis, lib. 10, cap. 9. Cornicis, ibid, cap. 12. Hirundinis, ibid, cap. 33, & 60, Columbar, cap. 34, & cap. 58. Anseris, cap. 59.
 Equæ pullus. Lucret. lib. 3, 153.
 Generosi pecoris. Virg. 1, Georg. 13.
 Animales pulli. Lucret. lib. 2, 186.
 Equinus pullus. Quint. lib. 8, cap. 2.
 De pullis gallinæ, est epigramma apud Mart. lib. 13, 45.
 Infantes auium pulli. Plin. lib. 10, cap. 33, 1.
 Viles Iuuenal. Satyr. 13, 15.
 Pullus onagri. Plin. lib. 8, cap. 44, 4.
 Pulli apum. Colum. lib. 9, cap. 5.
 Pulli arborum. Plin. lib. 17, cap. 10, 7. Nullis verbò tales pulli proueniunt; nisi quatum radices amore solis atque imbris in summa tellure spatiantur. Cato cap. 51, Ab arbore, abs terra pulli qui nascuntur, eos in terram deprimito.
 Pullulo. Plin. lib. 17, c. 10, 7. Natura & plantaria demonstravit, multarū radicibus pullulante sobole densa, & pariente matre, quos enecet.
 Sylua pullulat ab radice. Virg. 2, Georg. 4.
 Pullulatio. Colum. lib. 4, cap. 21, 4. Et ita ex nouello palmite vitis pullulascit.
 Pullulatio. Col. lib. 4, cap. 21, 4. Quicquid est suprâ vetusti brachij, amputatur; & ita ex nouello palmite vitis pullulascit.
 Pullaster, vel Pullastra: gallus siue gallina adolefcens. Varro. lib. 3, de Re rust. cap. 9, 7.
 Pullicenus. Lampridius de Alexandro Seuero: Et ne earū pastus grauaret annonam, seruos habuit vestigales, qui eos ex ouis, & pullicenis, & pipionibus alerent.
 Pullinus. Plin. lib. 8, 44, 1. Quæ non prius, quàm dentes, quos pullinos appellant, iaciat, conceperit; sterilis intelligitur. De mula.
 Pullatio. Colum. lib. 8, cap. 5, 6. Pleriq; tamen etiam ab æstiuo solstitio non putant bonam pullationem.
 Pullities. Col. lib. 9, cap. 11. Itaq; quum primo Vere in eo vasa nata est pullities, nouus rex eliditur. De apibus. Et lib. 8, cap. 14, 11. Et capropter etiam terribilissima pullities sæpe x l. diebus redditur optima. De anseribus.
 PVL LV S] Adiectiuum. Virg. 3, Georg. 78, — ne maculis infulcet vellera pullis. Id est, nigris.
 Tibul. lib. 1. eleg. 2, 133
 Concidit ad magicos hostia pulla deos.
 Agna pulla. Horat. 1. Serm. Satyr. 8, 6.
 Aqua. Tibul. lib. 2, eleg. 3, 7.
 Ficus. Horat. Epod. 10, 10.
 Myrtus. Horat. 1. Carm. ode 25, 4.
 Pullioleris radix. Colum. lib. 10, 13.
 Putre solum & pullum. Colum. lib. 2, cap. 10, 14.
 Pulla terra. Colum. in Præfat. lib. 1. In alijs regionibus nigra terra; quam terram pullam vocant. Sic lib. 2, cap. 2, 15. Plin. libro 17, capite 4, 2. Nec pulla, qualem habet Campania, vbiq; optima vitibus; Cato cap. 34, Agri rubricofus, & terra pulla.

Pullatus: Pulla veste indutus.
 Pullata turba. Quintil. lib. 6, cap. 4, 5.
 Circulus pullatus. pro Imperitorum turba. Quintil. libro 2, capite 12, 6.
 Pullatus: pro Vili persona. Sueton. in Augusto, cap. 44, Sanxitq; ne quis pullatorum media cauea sederet.
 Pulligo: Pullus color. Plin. lib. 8, cap. 48, 1, de lanarum generibus. Tarentum est suæ pulliginis.
 PVLMENTVM] Apuleius: Ius porcorum, pullorum, pisciū, & ius pulmentorum, largissimas epulas. Plautus Aulul. 9, 375
 Pulmentum pridem ei eripuit miluius.
 Cœnes vt pariter, pulmenta laboribus empta. Horat. 1. epist. 19, 10.
 Minuere in singula pulmenta mulū. Horat. 2. Serm. Satyr. 3, 7.
 Pulmentaris. Plin. lib. 18, cap. 12, 2. Præqualēs pulmentari cibo.
 Pulmentarium. Iuuenal. Satyr. 7, 19
 — veniet qui pulmentaria condit. Plin. lib. 18, capite 8, 3. Pulte autem, non pane, vixisse longo tempore Romanos, manifestum: quoniam inde & pulmentaria hodieque dicuntur.
 Vncta pulmentaria. Persius Satyr. 3, 11.
 PVLMO] Plin. lib. 11, cap. 17, 58, Sub corde pulmo est, spirandique officina, attrahens ac reddens animam: idcirco spongiosus, ac fistulis in anibus cauij. Plaut. Curcul. 5, 22,
 — lien necat; tenes dolent;
 Pulmones distrahuntur; cruciatur iecur.
 Anhelus pulmonis fibra. Lucan. lib. 1, 124.
 Mollis pulmo. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 4, 4.
 Sanguineus. Seneca Oedipo, 4, 16.
 Turmidus iecur pulmonis arcutes fibras Distendit. Seneca Hercule, Oetæo, 9, 19.
 Ignis edax errat in his pulmonibus. Ouid. 9, Metam. 4, 1.
 Rumpere pulmōnem ventis. Persius Satyr. 3, 3.
 Pulmo prius venisset, quàm tu mihi aduenisti. Plaut. Epid. 13, 21.
 Mollis pulmo: putrescens. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 4, 4,
 Cernis vt è molli sanguis pulmone renussus,
 Ad Stygias certo limite ducata aquas.
 Pulmunculus. Solinus cap. 6, 1, Sunt enim illis reciprocis quibusdam pulmunculis vestigia carulenta. De Camelis.
 Pulmonarius: laborans pulmonis morbo. Ouis pulmonarias apud Colum. lib. 7, cap. 5, 12.
 Pulmonea: Poma pulmonis instar tumentia. Plin. lib. 15, cap. 14, Stolidè tument pulmonea.
 Pulmōnes: pisces, ad instar pulmonis. Plin. lib. 18, cap. 35, Pulmōnis matini In pelago, plurimum dierum hyemem portedunt. Et lib. 31, cap. 10, Pulmonis marini cinis ad alligatus, egregiè profuua purgat.
 PVL PA] Pars in arboribus, fruticibus, carne, neruo, venis & filamentis constans. Plin. lib. 16, cap. 18, 3. In quorundam arborum carnibus pulpæ venæq; sunt. Diterimen earum facile Venæ latiores candidioresq; pulpe fissilibus insunt. In pulpam, & In orbem arboris secari, differt. Plinius libro 16. Cætera mensarum genera fissis arboribus circumantur in pulpam: alioqui fragilis esset vasa in orbem arboris cæsa. Budæus.
 Pulpa: caro que manducatur. Persius Satyr. 1, 7.
 Quid iuuat hoc, templis nostros immittere mores,
 Et bona diis ex hac seclerata ducere pulpa?
 Et pulpam dubio de perasone voras. Mart. lib. 3, 35.
 Pulpamentum. Terent. Eunuch. 3, 1, 36,
 — tute
 Lepus es; & pulpamentum quæris.
 PVLPI TVM] Locus ante scenam editior. Plin. epistol. 90, libro 4, Inde ista ludibria, scena & pulpito digna. Iuuenal. Satyr. 6, 8,
 Longa per angustos figamus pulpita vicos.
 Rubra pulpita. Ouid. 1. de Arte, 21.
 An genus hoc scripti faciunt sua pulpita tutum? Ouidius 2. Trist. 103.
 Pulpita solennes non eluere crocos. Propert. lib. 4, eleg. 1, 4.
 Pulpitum: pro suggesto. Suet. de claris Grammat. 4, Remoto pulpito declamare solitum.
 PVL S] Vicius ex farina, aqua, melle seu caseo, ouo decocto factus. Plin. lib. 18, cap. 8. Pulte autem, non pane, longo tempore vixisse Romanos, manifestum: quoniam inde & pulmentaria hodieq; dicuntur. Et hodie sacra prisca atq; natalium pulte fritilla cōficiuntur: videturq; tam puls ignota Græciæ fuisse, quàm Italiæ poleuta.
 Fœniscæ pulces. Persius Satyr. 6, 4.
 Pultricia. Plin. lib. 26, cap. 8, 15. Colum. el. lib. 8, cap. 11, Nec minus quolibet frumento cocta pultricia.
 Pultrarius: Vas in quo puls decoquebatur. Cornelius Celsus lib. 2, cap. 11. Si cætera defecterint, caliculus aut pultrarius oris compressioris ei rei commode aptatur. Plinius

lib. 7, cap. 13, 6, Edita cœna calidam potionem in pultario poposcit.

¶ Pultificus. Aufon. in Monosyllabis;

Mox ador, atq; adoris de polline pultificum fac.

¶ Pultiphagus: Qui pulvem vorat. Plaut. in Mostel. 10, 49.

¶ Pultiphagonides. Plaut. Pœnol.

PVLVS, PVLVSVS, PVLTO] Vide PELLO.

PVLVINAR] Iuuen. Satyr. 6, 14.

Fœda lupanaris tulit ad pulvinar odorem.

Incolomis coniunx sua pulvinaria seruat. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 2, 14.

Geniale pulvinar. Catul. Argon. 59, 10.

Alta pulvinaria. Ouid. 4. Metam. 166.

¶ Pulvinar: pro Templo. Inde apud Liuium legitur: Ad omnia pulvinaria sacrificatum fuisse.

¶ Pulvinarium: lectus qui in templis sterni consueuerat. Liu. bel. Pun. 2, 6, Et coruum in ædem Iunonis deuolasse, atq; in ipso pulvinario confedisse.

¶ Puluinus: lectulus quo vtmur in sedendo. Plautus Trucul. 19, 11.

Opus est puluinis, eunis, incunabulis.

Equestris puluinus. Iuuen. Satyr. 3, 16.

Puluinus pro Lectulo. Apul. Quatuor eunuchi confestim puluinis compluribus, vento tumentibus, pluma delicata, terrestrem nobis cubicum perstruunt.

¶ Puluinis: *Arenæ in hortis.* Plin. lib. 19, cap. 4, 11, Arcis distingui, easq; resupinis puluinorum toris, ambire singulas circum sulcis; quæ detur accessus homini scatebrisq; decursus Colum. lib. 11, cap. 3, 16.

¶ Puluinus, pro loco, ubi homines sub dio in hortis deliciarum causa iacent. Plin. epist. 10. d. lib. 3, Ante portum, xythus concisus in plurimas species, distinctusq; buxo: demissus inde, pronusq; puluinus; cui bestiarum effigies inuicem aduersus buxus inscriptis.

¶ Puluinus: *Arena durior, quæ in modum saxi lapidescit.* Vitru. lib. 5, cap. 12, Tunc ab ipsa terra sine crepidine puluinus firmissimè struatur.

¶ Puluinatus Plin. Lanuginoso ac puluinato calyce. Et libr. 17, cap. 12, 1, Cliuota loca altiores poscunt ierobes; præterea puluinatis à deucitate labris.

¶ Puluinulos. Col. de Arborib. cap. 10, 4, Sed quæcunq; in cliuis erunt positæ, ita ablaqueandæ sunt, vt à superiore parte secundum codicem læuisculi fiant; ab inferiore autem puluinuli altiores excitentur.

¶ Puluilus. Sertici puluilli. Horat. Epod. 8, 4.

PVLSVS] Propert. lib. 2. eleg. 21, 1,

Sit mihi præcipue puluis Hetrusca dolor,

Idem lib. 2. eleg. 147,

Et duo sint versus, qui nunc iacet arida puluis.

Plin. lib. 35, cap. 13, 1, Quis enim satis miretur, pessimam eius partem, ideom; puluerem appellatum, in Putecolanis collibus opponi mans fluctibus.

Nebula pulueris. Lucret. lib. 5, 52.

Actius puluis. Claud. 4. Paneg. 43.

Altus Virg. 4. Georg. 20.

Ater Horat. 2. Serm. Satyr. 8, 11.

Cæcus. Virg. 12. Aen. 89.

Canus. Claud. 1. de raptu Proserp. 38.

Coctus Stat. 4. Sylu. 1, 11.

Crassus. Stat. 6. Theb. 164.

Crudus. Persius Satyr. 2, 7.

Exiguus. Virg. 4. Georg. 18.

Feralis. Stat. 6. Theb. 7.

Fractus. Stat. 6. Theb. 128.

Hyberno lætissima puluere farræ. Virg. 1. Georg. 21.

Immundus puluis. Virg. 10. Aen. 129.

Inanis. Ouid. 5. Fast. 131.

Indecore puluere sordibus. Horat. 2. Carm. ode 2, 5.

Læuis puluis. Catul. de coma Berenice, 61. 17.

Littoreus Stat. 6. Theb. 63.

Niger. Virg. 9. Aen. 7.

Obscurus. Stat. 2. Sylu. 3, 7.

Siccus. Ouid. 1. Trist. el. 4, 10.

Sordidus Ouid. 3. Amor. eleg. 3, 9.

Turbidus Virg. 11. Aen. 176.

Commoto puluere nubes. Silius lib. 4, 19.

Turbine collectus puluis. Horat. 1. Serm. Satyr. 4, 6.

Crines collinere puluere. Horat. 1. Carm. ode 15, 4.

Excitere puluerem. Ouid. 1. de Arte, 10.

Canxiem terra, atq; infuso puluere fœdans. Catul. Argonaut. 54, 45.

Glomerato puluere vndans nubes. Sil. lib. 13, 33.

Hautus puluis. Ouid. 14. Metam. 28.

Mouer. puluerem. Quint. lib. 5, cap. 10, 58.

Lumina obruere haustu pulueris. Stat. 3. Sylu. 3, 45.

Roribus & scissis respersus puluere campi. Stat. 8. Theb. 2.

Puluis & vmbra fumus. Horat. 4. Carm. ode 7, 3.

¶ Puluis: pro Loco certaminis. Virg. 7. Aen. 33.

In suo puluere currere. Ouid. Fast.

Citra puluerem: pro, citra negotium. Plin. lib. 35, cap. 11, 18.

Alcimachus Dioxippum, qui pancratio Olympiæ citra pulueris statum (quod vocant *ἀγνῆτι*) vicit. Gellius lib. 1,

Ouandi, inquit, causa est, quom deditioe repente facta, sine puluere, vt dici solet, incruentaq; victoria obuencit. Horat. 1. epist. 1, 10,

Cui sit conditio dulcis, sine puluere palmæ?

¶ Puluis. *in genitiuo.* Catul. in Epithal. Iuliz, 50, 42,

Ille puluis Erythræi

Siderumq; micantium

Subducatur numerum prius.

¶ Puluisculus. Apuleius in Apologia de Magia:

Tenuem, candidicm, nobilem puluisculum,

Complanatorem tumidulæ gingiuulæ.

Cum puluisculo: *quoniam omnia sic tolluntur, vt nihil sit reliquum; puluis quidem.* Plaut. Trucul. 2, 16,

Quod citius rem ab eo auferat eum puluisculo.

¶ Pulueres. Plin. lib. 18, cap. 11, 7, Gratia terræ eius pulueres summa.

Aequor puluerem: pro *Aræo*, ubi pugnatur. Stat. 11. Theb. 84.

Circus pulueris. Stat. 6. Theb. 99.

Crinis Stat. 6. Theb. 2.

Farina pulueres. Ouid. de Medicamine faciei, 13.

Nubes Virg. 8. Aen. 119.

Paila Ouid. 7. Metam. 141.

Solum puluerem. Ouid. 7. Metam. 23.

Turbo pulueres. Claud. de bel. Getico, 92.

¶ Puluerulentus. Martial. lib. 7, 31,

Non harpasta vagus puluerulenta rapis,

Varro 1. de Rustic. cap. 16, 15, Minus valentium signa, si sunt pilosæ & horridæ, vt puluerulentæ, nisi opificij eas vigeat tempus.

Actas puluerulenta. Virg. 1. Georg. 4.

Agmina puluerulenta cerui glomerant fuga. Virg. 4. Aen. 31.

It puluerulentum. Quint. lib. 5, cap. 10, 58.

Præmia militiæ puluerulenta sequi. Ouidius primo, Amor. eleg. 15, 1.

Terga puluerulenta. Virg. 12. Aen. 83.

Via puluerulenta. Ouid. de Nuce, 18.

¶ Puluero. Col. lib. 11, cap. 2, 45, Hoc eodem tempore, prius quàm vineæ puluerentur.

¶ Pulueratio. Col. lib. 11. cap. 2, 45, Sed frigidioribus regionibus pulu, rationem faciunt, quam vocant rustici occasionem: quom omnis gleba in vineis refringi, ut, & resoluatur in puluerem.

PVMEX] Plin. lib. 16, cap. 21, 5, Sed & ij pumices, qui sunt in usu corporum læuigandorum fœminis, iam quidem & viris, atque, vt ait Catullus, libris, laudatissimi sunt in Melo, Scyro, Acolijs insulis. Plaut. Aulul. 9, 18,

Pumex non æquè est aridus, atq; hic est senex. Martialis lib. 1, 18.

Cauus pumex. Virg. 4. Georg. 9.

Exelus. Ouid. 4. Fast. 99.

Latebrotus. Virg. 5. Aen. 43.

Mordax. Ouid. 1. de Arte, 102.

Multicauus. Ouid. 8. Metam. 113.

Niuco de pumice fontes. Claud. 2. de raptu Proserp. 21.

Viuus pumex. Ouid. 3. Metam. 32.

Aequata pumice omnia. Catul. ad Varum, epigr. 19, 2.

Nec frangili geminæ poliantur pumice frontes. Ouid. 1. Trist. eleg. 1, 4.

Læuis pumice: pro *Molli & effaminato.* Iuuen. Satyr. 9, 10.

Quod neq; sim cedro flauus, nec pumice læuis. Ouidius 3. Trist. eleg. 1, 3.

A pumice aquam querere. Plaut. Persa, 2, 42.

Pumex *faminio genere.* Catul. ad Corneliu, epigr. 1, 1,

Cui dono lepidum nouum libellum,

Arda modò pumice expolitu, Corneli?

¶ Pumicosus. Plin. lib. 17. cap. 5, 3, Pumicosa terra. Idem lib. 32, cap. 8, 1, Quartum pumicosus, spongiq; putri simile, penè purpureum.

¶ Pumiceus. Plaut. Pseud. 1, 73,

— pumicos oculos habeo; non queo

Lachium am exorare. Martial. lib. 1, 63,

Et quæ pumicis fontibus antra calent,

Antra pumicea. Stat. lib. 3. Sylu. 1, 29.

Sedes pumiceæ. Sil. lib. 7, 85.

¶ Pumico: læuigo. Tibu. lib. 3. eleg. 1, 2,

Pumice, & canas non deat ante comas.

¶ Pumicatus. Plin. epist. 3, 5, Qui titulus à vita hominis compe semper & pumicati non abhorrebat

PVMILIO] nanus. Col. lib. 8, cap. 2, 11, Pumiliones aues, nisi quem humilitas earum delectat, nec propter fœcunditatem,

tatem nec propter alium reditum nimium, probo. Plinius libro 10, cap. 56, de gallinis Est & pumilionum genus non sterile in his, quod non in alio genere alium; sed quibus cetera fecunditas rara, & incubatio ovium noxia. De pumilione, est epigramma apud Martialem, lib. 14, 2-8.

¶ **Pumilo:** apud Statium, pro Pumilione, lib. 1, Sylu. 6, 12, Hic audax subit ordo pumilohum,

¶ **Pumilus:** idem Stat. lib. 1, Sylu. 6, 12, Casuræq; vagis grues rapinis Mirantur pumilos ferociotes

¶ **Pumilus:** Suet. in Augusto, cap. 83. Nam pumilos, & distortos, & omnes generis eiusdem, ut ludibria naturæ maliq; ominis, abhorrebat.

¶ **PVNCTVS, & PVNCTVM]** Plin. lib. 2, cap. 68, 4. Non aliud est terra in uniuerso, quàm mundi punctus. Terentius Phorm. 1, 4, 6,

—tum temporis punctum mihi Ad hanc rem est. Lucret. libro 4, 34.

Temporis in puncto, rerum simulacta feruntur, Diei punctum. Lucret. lib. 4, 41,

—hæc puncto cernuntur lapsa diei Per totum cæli spatium diffundere sese.

Horæ puncto. Horat. 2, epist. 2, 10.

¶ **Punctum:** S. *Sfragium, & fauor.* Horat. in Arte, 10, Omne tulit punctum, qui miscuit vile dulci. Idem lib. 2, epist. 2, 0,

Distedo Alcæus puncto illius: ille meo quis? Quis nisi Callimachus? Idem in epigrammate, quod refertur à Porphyriod:

Suffragiorum puncta non tulit septem.

¶ **Punctum:** Liu. 2, bell. Punic. 152, Hispano punctum magis, quàm cassum, assucto petere hostem.

¶ **PVNCTVS]** Varro: Admoræ aspice quum pupugerit, si non occidat, sciat ex psyllorum esse stirpe.

Suspiria pungere. Propert. lib. 3, eleg. 8, 6.

¶ **Pungens:** Plin. lib. 16, cap. 24, 3, Pungentia solia pino. Idem lib. 8, cap. 57, 1.

¶ **Punctura:** Firmic. libro 8, capite 21, Duodecima pars Germanorum si in horoscopo fuerit inuenta, Marte præsentate, viri punctura teli morientur, mulieres verò in partu deficient.

¶ **Punctio:** Plin. lib. 25, cap. 13, 7, Bibitur & contra serpentes, & ante sectiones punctionesque, ne sentiantur

¶ **Punctum:** Idem Plin. lib. 8, cap. 50, 2, Oculos suffusos capra, iunci puncto, sanguine exonerat; caper rubi.

¶ **Punctus:** Veribale. Plin. lib. 29, cap. 6, 22, Mustelæ, etiam oculis punctu erutus, aiunt visum reuertit.

¶ **Punctiuncula:** Seneca 3, de Ira: Magis ignosco ei qui vulnus inimici, quàm qui punctiunculam concupiscit.

¶ **PVNCTVS, & PVNCTVS]** Qui est coloris rubentis, Virg. 2, Aeneid. 16,

Puniceis inuecta rotis. Plaut. Rud. 21, 60, Fiet tibi puniceum corium; postea atrum denuò. Et paulo antè: Puniceus color. Plin. lib. 24, cap. 13, 3.

Aqua punicea Getico sanguine. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 7, 4. Colore puniceo matura arbura. Lucret. lib. 3, 181.

Punicea depexa coma; sed lactea trure est. Col. lib. 10, 19. Crocus puniceus. Ouid. 5, Fast. 64.

Cruor. Ouid. 13, Metam. 128.

Pennæ puniceæ. Virg. 3, Georg. 75.

Pomum puniceum. Ouid. 5, Metam. 108.

Color flore rosæ puniceæ prior. Horat. 4, Carm. ode 10, 1. Rosita punicea. Virg. eclog. 5, 4.

Sanguis puniceus. Stat. 1, Achilleid. 62.

¶ **PVNCTVS]** Punice capite. Plin. epist. 167, 1.

¶ **Punior:** *Depunens.* Quintil. libro 9, cap. 3, Fiunt & in verbis, inquit, figuræ: ut, Fabricatus est gladium; &, Inimicos punitus est.

¶ **Punior:** *Pasivum.* Ouid. 9, Metam. 150, Quòd videt hæc lucem, quòd non ego punior ipsa.

¶ **PVPA]** Puella Aufonius: Barba quæ Latias vincis alumna pupas. Mart. lib. 4, 2, Pupam se dicit Gellia, quom sit anus.

¶ **Pupa:** *puellæ imago.* Vatro in Orig. Itaq; breui tempore magna pars in desiderium pupatum & ligillorum veniebat, Petrus Saitr 27.

Dicite Pontifices in sacris quid facit aurum? Nempe hoc, quod Veneri donatæ à virgine pupæ.

¶ **Populus, & Pupilla:** paruus puer vel puella. Horat. lib. 2, Satyr. 3,

Pupam, aut pupillam appellet, fortiq; marito Destitit vxorem.

¶ **PVPIIIA]** Foramen per quod transfunditur spiritus visorius in res externas. Plin. lib. 28, cap. 6, 7, Augurium ex homine ipto est, non timendi mortem in ægritudine; quando oculorum pupillæ imaginem reddant. Idem lib. 7, cap.

2, 2, Notabilis esse, quòd pupillas binas in oculis singulis habent.

¶ **Pupula:** Idem Lucret. lib. 3, 83, Ut lacerato oculo circum si pupula mansit Incolumis. Stat. cernendi viuata potestas.

¶ **Paruula:** sic totum percussit pupula cælum. Manilius lib. 4.

¶ **PVPIIIA]** Author Philomelæ, 6, Pupillat pauo; trunfat hirundo vaga.

¶ **PVPIIIA]** pro impube, qui dñs sit esse in patris potestate, vel morte, vel emancipatione: ut ait. Pomponius, De verb. signif. 1, pupillus. Plin. epist. 170, b, Modo designatus ædilis, recens maritus, recens pater, intractum honorem, orbam matrem, viduam vxorem, filiam pupillam, ignaram au, ignaramq; patris reliquit Horat. 1, epist. 1, 5.

¶ **Pupillaris:** Lilius 4, bell. Punic. 81, Pecuniaz quoque pupillares primò; deinde viduarum, cæptæ conferri. Plin. lib. 7, cap. 1, 1.

¶ **PVPIIIA]** Liu. 2, bell. Punic. 88, Naues omnes, quæ non aut perfrerant proras litore illis, aut catinas fixerant validas, religatas puppibus in altum extraxere.

¶ **Puppis:** *pro tota nau.* Ouid. 4, de Ponto, eleg. 3, 1, Dum mea puppis erat valida fundata carina.

Virgil. 10, Aeneid. 58,

Inreca Aeneas socios de puppibus altis Põntibus exponit.

Id. *prosa ratio non recipit:* teste Quint. lib. 8, cap. 6.

Adunca puppis. Ouid. 3, Metam. 132.

Aerata. Ouid. 8, Metam. 21.

Aerea. Virg. 5, Aen. 40.

Alta. Virg. 5, Aen. 3.

Cærulea. Virg. 6, Aen. 82.

Celestis. Ouid. epist. 18, 36.

Celsa. Virgil. 1, Aeneid. 38.

Citra. Horat. Epod. 9, 4.

Concaua. Ouid. 1, de Arte, 81.

Curua. Virg. 6, Aeneid. 1.

Emerita. Stat. 2, Sylu. 2, 29, —nec vnquam Emetitam in nostras puppem demitte procellam;

Frastra puppes. Valer. 6, Argon. 83.

Incesta puppis. Stat. 2, Achilleid. 73.

Laborata puppes arte. Ouid. epist. 18, 37.

Laertia puppis. Stat. 2, Achill. 1.

Naufraga. Ouid. epist. 2, 4.

Patulæ puppes. Virg. 3, Georg. 75.

Pictæ. Horat. 1, Carm. ode 14, 3.

Ptonæ. Claud. 4, Patæg. 100.

Recurua puppis. Ouid. 5, Metam. 19.

Trunca. Iuuenal. Satyr. 12, 8.

Turræ puppe. Virg. 8, Aen. 119.

Iussu inexpectam Colchos aduerrere puppim. Ouidius 2, epist. 12, 5.

Applicare puppim littori. Senec. Herc. fur. 9, 31.

Auferor vt rapida concita puppis aqua. Ouidius 2, Amor. eleg. 4, 2.

Confertis puppibus coit agmen. Lucan. lib. 5, 142.

Dirigit huc puppim fluctus. Lucan. lib. 5, 118.

Euertit puppim fluctus. Lucan. lib. 5, 130.

In littora exire fessis puppibus. Ouid. 6, Metam. 104.

Ignaua puppe facere iter. Ouid. epist. 20, 16.

Clamq; per immentas puppe feruntur aquas. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 2, 19.

Itaq; per Aegeos ibat Laertia fluctus puppis. Stat. 2, Achil. 1.

Puppes sinistrorsum citæ. Horat. Epod. 9, 4.

Summerfas obrute puppes. Virg. 1, Aen. 15.

Laceras puppes refici. Ouid. epist. 2, 9.

Et Scythitum profuga scindere puppe fretum. Ouidius 3, Trist. eleg. 3, 4.

Non puppis vmbra furna transuexit meas. Senec. Herc. Oc. 120, 16, 55.

¶ **Puppis, metaphoricè:** Plaut. in Epid. 2, 70, Hæcine vbi scribit senex, istæc puppis pereuda est, pbdè;

¶ **PVPIIIA]** Vide PVPIIIA.

¶ **PVPIIIA]** Paruulus tenior Vatro: Mammam lactantis sugentem pascere pupum.

¶ **Pupulus:** Catul. ad Catohem, epigr. 52, 1, Deprehendi modò pupulum puellæ Trufantem.

¶ **PVRGVS]** Colum. de Arboribus, cap. 8, 4, Itaq; cauatum foramen quum purgauimus, vndique ad ramos circulos inserimus

Purgare à. Cato cap. 65, Si inquinata erit, lauito; à folijs & stercore purgato.

Agros & agrestes purgare. Tibul. lib. 2, eleg. 1, 4.

Nec dubitem longis purgare ligombus arua. Ouidius 1, de Ponto, eleg. 9, 12.

Aqua proiecta corpus purgare. Ouid. in Ibin, 91.

Omnia purgat edax ignis. Ouid. 4. Fast. 138.
 Purgare pisces. Terent. Adelph. 3. 1. 22.
 Ungues culicello. Horat. 1. epist. 10.
 Purgare, cum *genusino* Horat. 2. Serm. Satyr. 1. 6,
 — noui, Et morbi miror purgatum te illius.
 Purgare se alicui de re aliqua: *id est, excusare*. Terentius Eunu-
 chus 3. 1. 44,
 Sed heus tu, purgón' ego me de istac, Thaidi,
 Quòd eam me amare suspicatur.
 Fastidium purgare. *Curare* Plin. lib. 8, cap. 17, 5.
 Fidem letho. Claud. de bello Getico, 119.
 Pectora purgavit distis Lucret. lib. 6, 5.
 Nefus purgare ferro. Sil. lib. 11, 40.
 ¶ Purgans. Ouid. 4. de Ponto eleg. 7, 11,
 I. bibe dixissem purgantes pectora succos.
 ¶ Purgatus. Aether purgatus nitet discussis nubibus. Silius
 lib. 12, 128.
 Est mihi purgatam crebrò qui personet aurem. Horatius 1,
 epist. 1, 2.
 ¶ Purgatio. Plin. Suffimentum cædis hostium & purgatio.
 Purgationes fœminarum Plin. lib. 20, cap. 4, 1.
 Purgatio: *Excusatio* Terent. Heaut. 4. 1. 12,
 Nescio quid peccati porret hæc purgatio.
 ¶ Purgator. Firmic. lib. 8, cap. 20, Secunda pars Tauri, si in
 horoscopo fuerit inuenta, stercorem faciet baiulos, latrin-
 arum cloacarumq; purgatores.
 ¶ Purgamentum. Colum. lib. 1, cap. 6, Sterquilinia quoque
 duo sunt: unum, quod noua purgamenta recipiat, & in an-
 num conferuet. Liu. 1. ab Vrbe, 244, Cloacamq; maximã,
 receptaculum omnium purgamentorum vrbs, sub ter-
 ram agendam.
Latius etiam significatio. Senec. epist. 75, Non aliter, quàm si-
 mus sterilis ac palustris bona semina necat; ac deinde pur-
 gamenta pro frugibus cient.
 ¶ Purgabilis. Plin. lib. 13, cap. 23, 2, Rotundior, quæ balanitis
 vocatur, purgabilis maxime, & sponte profiliens.
 PVRIFICIO] Vide PVRVS.
 PVRPURA] Piscis ex concharum genere, annos septenos
 viuens. Congregatur verno tempore, mutuoq; attritu len-
 torem quandam veluti ceræ emittit. Sed nobilem illū fuc-
 cum adtingendas vestes in medijs faucibus habet: reliquo
 corpore ferè sterilis. Plin. lib. 9, cap. 36.
 Purpura, ait Virruu. lib. 7, cap. 13, pro solis propinquitate co-
 lorem habet.
 Purpura, antiquitùs erat insigne Romanorum magistratuum.
 Martialis:
 Diuisit nostras purpura vestra togas.
 Ardens purpura. Iuuen. Satyr. 11, 16.
 Coæ purpuræ Horat. 4. Carm. ode 13, 3.
 Ignea purpura. Valer. 1. Argon. 86.
 Lacrimæ purpuræ. Horat. 2. Carm. ode 18, 2.
 Melibœa purpura. Lucret. lib. 2, 101.
 Oebalis. Stat. 1. Syllu. 231.
 Picta. Virg. 7. Aeneid. 51.
 Violacea Plin. Nepos Cornelius, qui diui Augusti principa-
 tu obiit, Me(inquit)iuuene violacea purpura vigebat, cu-
 ius libra denarij centum vænibat.
 Illius è roseo flammatur purpura vultu. Stat. 1. Achill. 60.
 ¶ Purpura: *pro Magistratibus*. Martialis:
 Purpura te felix, te colit omnis honos. Plin. lib. 10,
 cap. 21, 3, Romana purpura.
 Regum purpura. Virg. 2. Georg. 99.
 Jamq; noui præcunt fasces; noua purpura fulget. Ouidius 1,
 Fastor. 17.
 Per hoc inane purpuræ decus precor. Horat. Epod. 5, 7.
 ¶ Purpureus: purpuræ colorem referens. Plin. lib. 10, cap. 32.
 1, Tantum purpureis & candidis, admittis pennis.
 Purpureus: *Pulcher*. Virg. 1. Georg. 82,
 Et pro purpureo pœnas dat Sylla capillo.
 Aer purpureus. Ouid. 6. Metam. 10.
 Amictus. Virg. 3. Aen. 81.
 Anima purpurea. Virg. 9. Aen. 70.
 Aurora purpurea. Ouid. 3. Metam. 17.
 Color purpureus: cæruleus, quando de mari vel flumine
 dicitur. Virg. 4. Georg. 75,
 In mare purpureum violentior influit amnis.
 Purpureus quondam color ossa reliquit. Virgilius 11. Aenei-
 dos, 164.
 Colore purpureo casta. Plin. lib. 12, cap. 19, 10.
 Coma purpurea. Tibul. lib. 1. eleg. 4, 13.
 Cultus purpurei. Stat. 6. Thebaid. 16.
 Purpureum rapido qui vehit axe diem. Ouid. 3. Fast. 104.
 Ensis purpureus. Pers. Satyr. 3, 3.
 Flores purpurei. Virg. 4. Georg. 9.
 Flore purpureo asarum. Plin. 12, cap. 13, 1.
 Genæ purpuræ. Ouid. 1. Amor. eleg. 435.

Ignis purpureus. Stat. 1. Achill. 33,
 — nuceo natat ignis in ore
 Purpureus, fuluoq; nitet coma gratior auro.
 Labella purpurea. Ouid. 1. Amor. eleg. 135, 5.
 Lætaq; purpurea luce refulsit humus. Ouid. 6. Fast. 31.
 Lumen purpureum. Virg. 1. Aen. 120.
 Plenaque purpureo subrubet vua mero. Ouidius secundo,
 de Arte, 64.
 Nam modò purpureo vires capit Eurus ab Ortu. Ouid. 1,
 Trist. eleg. 2, 6.
 Os purpureum. Horat. 3. Carm. ode 3, 3.
 Panis purpureus. Plaut. Menæch. 20, 19.
 Pudor. Ouid. 1. Amor. eleg. 3, 9.
 Inter pyra genicrofissima, recenset purpurea, Col. lib. 5, cap.
 10, 12. Item, pruna purpurea, lib. 12, cap. 10, 3.
 Rubor purpureus. Senec. Hipp. 4, 4.
 Sanguis purpureus Homero cur dictus. Plin. lib. 9, cap. 18.
 Torus. Ouid. Epist. 5, 17.
 Ver purpureum. Virg. 9. eclog. 7.
 Vestes purpuræ. Virg. 6. Aen. 15.
 Vestes purpuræ dictæ sunt Tyriæ: à loco vbi purpura fit.
 Plinius lib. 11.
 Vuæ purpuræ. Ouid. 13. Metam. 174.
 Purpureus Lunæ sanguine valè erat. Ouid. 1. Amor. eleg. 8, 3.
 ¶ Purpureus: *pro purpurato*. Horat. 1. Carm. ode 35, 3,
 Et purpurei metuunt tyranni.
 Reges purpurei. Claud. de rapt. Proserp. lib. 2, 60.
 ¶ Purpura: Purpuræ colorem reddo. Col. lib. 10, 10,
 Tum quæ pallet humi, quæ frondens purpurat auro,
 Ponatur viola, & nimum rosa plena pudoris.
 ¶ Purpurati: qui apud principes dignitate antecellunt. Liu.
 10. bell. Punic. 196, Sopatrum ex purpuratis & propinquis
 rrgis esse.
 ¶ Purpurarius. Officina purpuraria. Plin. lib. 35, cap. 6, 16.
 ¶ Purpurarij: Purpuræ diuenditores l negotiantes. de excu-
 sat. munerum. lib. 10. Cod.
 PVRPURIS SV M] Genus coloris factiss, quo vtuntur picto-
 res. Plin. lib. 35, cap. 6, 14. Plaut. Mostel. 4. 03,
 Tum tu igitur cedo purpurissum. s. non do. scita es tu
 quidem:
 Noua pictura interpolare vis opus lepidissimum.
 ¶ Purpurisso. Plautus Truc. 6, 14,
 — Quiaq; istas buccas tam belle purpurissatas habes.
 PVRVS] Liu. 1. ab Vrbe cond. Et extrinsecus puri al. quid ab
 humano pateret cultu.
 Purus & insons. Horat. 1. Serm. Satyr. 6, 14,
 Sceleris purus Horat. 1. Carm. ode 22, 1.
 Aer purus. Lucret. lib. 4, 62.
 Amnis. Horat. 2. epist. 1, 24.
 Electro purior amnis. Virg. 3. Georg. 105.
 Aqua pura. Horat. 3. Carm. ode 16, 6.
 Argenti vascula puri Iuuenal. Satyr. 9, 15. Et Satyr. 10, 2.
 Campus purus ac patens. Liu. 4. bell. Pun. 62.
 Charta pura. Vlpiano: In qua nihil scriptum est.
 Et purum est vitio tibi, quum tumidum est cor? Horatius 2.
 Serm. Satyr. 2, 3, 43.
 Dies pura. Claud. 2. de rapt. Proserp. 1.
 Domus hac nec prior villa est. Horat. 2. Serm. Satyr. 9, 10.
 Duellum purum & pium. Liu. 1. ab Vrbe, 144.
 Fides pura. Ouid. 1. Amor. eleg. 3, 2.
 Genæ puræ. Senec. Hippol. 5, 12.
 Hasta pura *id est, sine ferro*. Virg. 6. Aen. 152,
 Ille vides pura inuenis qui nititur hasta.
 Hostia pura. Plin. lib. 8, cap. 5, 1, 2.
 Libertas. Claud. 2. Paneg. 33.
 Locus purum, Vlpianus esse definit, qui nec sanctus, nec
 sacer nec religiosus est. De religiosis & sumibus funerum.
 l. locum.
 Luna pura. Horat. 2. Carm. ode 5, 4.
 Lux. Virg. 2. Aen. 118.
 Mella purissima. Virg. 4. Georg. 33.
 Nox pura. Virg. 9. eclog. 8.
 Oratio. Terent. in Prolog. Heaut. 46.
 Orbis purus. Ouid. 1. Amor. eleg. 8, 2,
 Quum voluit, puro fulget in orbe dies,
 Pectus purum. Horat. 1. epist. 2, 14.
 Concha salis puri. Horat. 1. Serm. Satyr. 33, 3.
 Sol purus. Horat. 1. Carm. ode 29, 9.
 Sinceritas pura. Plin. lib. 1, cap. 6, 2.
 Thus purum. Plin. lib. 12, cap. 14, 7.
 Toga pura. Plin. lib. 8, cap. 18, 5.
 Vasa pura. Paulus in l. in rem. de rei vendicatione, Quam-
 vis & in vasis occurrat difficultas, pura, aut exlata sint di-
 ci oporteat.
 Non satis est, puris vcrsum perferbere verbis. Horatius 1.
 Serm. Satyr. 4, 11.

Vesper purus. Horat. 3. Carm. ode 19, 6.
 Vestis pura. Virg. 12. Aeneid. 34.
 Vestimenta pura: à Veteribus dicebantur, quæ sacerdotes ad sacrificia fumebant id est, non obsita, non fucata, non maculam habentia. Festus.
 Vinum purum. Ouid. 7. Metam. 121.
 Vnda pura. Virg. 7. Aeneid. 46.
 ¶ Purè. Plin. Aul. 8, 3,
 Vascula intus purè, propera, atque elue.
 Apparet tibi purè res. Horat. 1. Serm. Satyr. 2, 20.
 Lauari purè. Tibul. lib. 2. eleg. 3, 5.
 ¶ Puriter. Cato cap. 23. 1, Succum puriter omnium dierum pariter in dolia diuidito. Idem cap. 90.
 ¶ Purifico. Suet. in Octauio Augusto, cap. 94, Paulo q; post egressum, illamq; expergescitam, quasi à concubitu mariti purificasse se, & statim in corpore eius exstitisse maculam depicti draconis. Plin. lib. 10. cap. 41, Villaribus gallinis & religio inest. Inhorrescunt edito ouo, excutuntq; sese. & circumactæ purificant, ac festuca aliqua sese & oua iustrant. Idem lib. 8, cap. 12.
 ¶ Purificatio. Plin. lib. 5. cap. 30. 10, Eadem purificationibus adhibetur. Sic Martialis, libro 8, 1.
 P v s] Plin. Ad puris & sanguinis excreationes. Idem lib. 23. cap. 4. 2, Villiter etiam auribus instillatur cum melle, vel si pus effluat.
 Pus à sanie distinguit Celsus lib. 5. cap. 26, Sanguis omnibus notus est. Sanies tenuior hoc, variè crassa, & glutinosa, & colorata Pus crassissimum, albidissimumq; glutinosius & sanguine & sanie.
 Maturum pus. Celsus lib. 5. cap. 18.
 Effunditur pus. Cels. lib. 2. cap. 8.
 Exit pus ex iccinore. Cels. lib. 2. cap. 8.
 Exempto pure, si leuis plaga est. Cels. lib. 6. cap. 12.
 Exprimere pus. Idem lib. 5. cap. 21. De furunculo.
 Extussire pus. Cels. lib. 2. cap. 8.
 Fertur pus ex vomica. Cels. lib. 2. cap. 8.
 Maturare pus. Celsus lib. 5. cap. 18.
 Mouere. Celsus. Aliud emplastrum eodem nomine puri mouendo est. Idem lib. 5. cap. 3, Concoquant & mouent pus.
 Onum pus. Cels. lib. 5. cap. 19.
 ¶ Purulentus. Plinius libro 20. 13. 13, Multi verò & contra purulentas excreationes sicæ drachmas duas, sulphuris vnam & dimidiam, sumi censent. Ibidem, cap. 2, 2.
 ¶ Purulentè. Plin. lib. 23. in Proem. 8, Cicatricibus marcidis, ossibus purulentè limosis plurimum confert. de ompatio.
 P v s a] pro Puella, apud antiquos accipiebatur. Festus.
 P v s i l l u s] Martialis lib. 1. 39,
 Bellus homo, & magnus vis idem Cotta videri:
 Sed qui bellus homo est Cotta, pusillus homo est.
 Animus pusillus. Horat. 1. Serm. Satyr. 4, 4.
 Caput oppidè pusillum. Catull. de quodam Caluo, epigrammate, o. 1.
 Et firmis causa pusilla nocet. Ouid. 2. de Remed. amor. 67.
 Homines pusilli. Iuuen. Satyr. 1. 5, 7.
 Mœchi pusilli & semitarij. Catull. ad Contubernales, epigrammate, 3. 5, 4.
 Vxor pusilla. Horatius 2. Serm. Satyr. 3, 43.
 Pusillum intelligere. Plin. epist. 278.
 P v s i o] Paruus puer Iuuenal. Satyr. 6, 4,
 Nonne putas melius, quod tecum pusio dormit?
 Pusio qui noctu non litigat.
 P v s t u l a] Martialis libro 14. 169.
 Feruida netrito tibi pollice postula surgat. Plin. lib. 26. cap. 8, 22, Est enim tam feruentis naturæ, vt per se extrâ corpori impositum, pustulas ignium modo faciat, & pro caustico in vsu sit.
 Postulæ sunt, apud Celsum lib. 5. id genus morbi, quod variolæ & rubecolæ vocant; morbus in ætate puerili maxime eueniens.
 Rupta pustula. Tibul. lib. 2. eleg. 1, 2,
 Nec quereret, quod sol graciles exureret artus,
 Læderet & teneras pustula rupta manus.
 Pustulæ liuentes. Plin. lib. 20. cap. 6, 1.
 Lucentes. Mart. lib. 11. 93.
 ¶ Pustulatum argentum: pro purgatissimo & excoctissimo. Suet. in Nerone, cap. 44, exegitq; ingenti fastidio & acerbitate numum asperum, argentum pustulatum, aurum obryzum Mart. lib. 7. 85,
 Sed causam scio; nulla euenit à me
 Argenti tibi libra pustulati.
 ¶ Pustulosus. Locus pustulosus. Celsus lib. 5. cap. 26, De vlcibus quæ extrinsecus, &c.
 P v s v l a] Morbi genus. Col. lib. 7. cap. 3. 13, Est etiam infa-

nabilis sacer ignis, quam pusulam vocant pastores.
 ¶ Pusulatum argentum: id est, pusula probatum. Alfenus l. 3. 1, locati, in P. Veluti quum argentum pusulatum fabro daretur, vt vasa fierent, vt aurum, vt annuli.
 ¶ Pusulosus: Qui eo morbo laborat. Pecus pusulosa. Col. lib. 7. cap. 5, 14.
 P v s v s] Puer & Pusio Epigramma Pomponij, quod extat apud Varr. lib. 6. de Ling. Latina:
 Nam verè pusus tu; tua amica senex' st, Lucret. lib. 4,
 Pusio sæpe latum propter, se, ac dolia curta.
 Somno deuincti credunt extollere vestem.
 P v t a, P v t a m e n, P v t a t i o, P v t a t o r] Vide P v t o.
 P v t i a l] Prætoris tribunal vel subsellium. Horat. 1. epist. 20. 2,
 --- forum putealq; Libonis
 Mandabo sicis. Horat. 2. Serm. Satyr. 6, 7.
 P v t e o] Horat. 2. Serm. Satyr. 2, 9,
 Putet aper, rhombusq; recens. Quint. lib. 6, cap. 4,
 Aliquando desinet putere.
 Diurno mero putere. Horat. 1. epist. 20, 3.
 ¶ Putidus. Plaut. Bacchid. 18. 23,
 Tanti est, quanti est fungus putidus.
 Puls putida. Catul. ad Coloniam; epigr. 172.
 Cerebrum putidius. Horat. 2. Serm. Satyr. 3, 15.
 Non dicit hodie, quorum hæc tam putida tendunt, Futurificet? Horat. 2. Serm. Satyr. 7, 5.
 Mœcha putida. Catul. de Acme, epigr. 39, 4.
 ¶ Putidum: Putre Varr. πῶν μωχίπυς: Inde putidas vas acinis electis & comestis extendit in lectis quondam. Cæcil. Andria: Conducit nauem putidam.
 ¶ Putidulus. Mart. lib. 4. 20,
 Ferrène hanc possis, possis Coline nec illam:
 Altera ridicula est, altera putidula.
 ¶ Putor. Cato cap. 157, Postea bis in die contrita imponito: ea omnem putorem adimet.
 Cœpit putor ob imbricis intemperiuos. Lucret. lib. 2, 186.
 Detegere putorem. Stat. 4. Sylu. 3. 18.
 Tellus humida putorem nacta est ex imbribus. Lucretius libro 2, 175.
 P v t e v s] Plin. lib. 2. cap. 97. 8, Gadibus, qui est delubro Herculis proximus, fons inclusus ad putei modum, aliâ simul cum Oceano augetur, minuiturque aliâs verò vtunturque contrarijs temporibus. Virg. 3. Georg. 66,
 Ad puteos, aut alta greges ad stagna iubeto
 Currentem ilignis potare canalibus vndam.
 Capaces putei. Ouid. 7. Metam. 116.
 Patens puteus. Horat. 2. epist. 27.
 Perennis puteus iugis aquæ. Horat. 1. epist. 15, 4.
 ¶ Puteum n. g. Varro: De miris, secundo de statuis, aquis, vt sunt lacus, & stagna, & putea. & maria.
 ¶ Puteanus. A qua puteana. Plin. lib. 14. cap. 9, 3.
 ¶ Putealis. Ouid. in Ibin, 79,
 Vt quos dux Pœnus merfit putealibus vndis. Colum. lib. 9. cap. 5. 5, Præterfluens vnda vel putealis.
 Lymphæ puteales. Lucret. lib. 6. 236.
 ¶ Putearius. Qui puteos fodit Plin. lib. 31. cap. 1. 18, De presis puteis, sulphurata vel aluminosa occurrentia, putearios necant.
 ¶ Puteuli, inquit Pompon. Festus, sunt appellati: quod vultissimum genus sepulturæ, vt puteus fuerit: vel dicti puteuli; quia ibi cadavera putrescunt.
 P v t i d v s] Vide P v t e o.
 P v t i t v s] pro stulto, dixit Plaut. Paulus apud Festum.
 P v t o] tescio, & purgo. Colum. lib. 2, Neq; arant, neq; vitem aut arborem putent. Idem lib. 6, Quinetiam compluribus annis interpositis, oliuetum putandum est.
 Vitem putando fingit. Virg. 2. Georg. 12.
 ¶ Putare: Cogitare, considerare. Terent. Eunuch. 4. 2. 4,
 --- dum hæc puto,
 Præterij imprudens villam.
 Multa putans, sortemq; animo miseratus iniquam. Virg. 6. Aeneid. 67.
 Multaq; dura suo tristi cum corde putabant. Virgilius 8. Aeneid. 105.
 ¶ Putare: Aestimare, iudicare. Terent. Eunuch. 4. 7. 43,
 Nolunt, vbi velis: vbi nolis, cupiunt vltro. T. H. R. bene putas. Idem Andr. 1. 1. 114,
 Rectè putas.
 O' pater, an' ne aliquas ad cœlum hinc ire putandum est
 Sublimes animas? Virg. 6. Aeneid. 144.
 Præterea, quâuis solidæ res esse putentur. Lucret. lib. 1. 17.
 Magni putare. Quint. lib. 6. cap. 2, Alius imaginem mariti pro rea proferre, magni putauit.
 Noli spernere, nec putare parui. Catul. epigr. 20, 5.
 Tanti putare. Plin. lib. 8. cap. 3. 3, Circumuentique à venantibus

nantibus primos constituunt, quibus sunt minimi; ne tantum putrum putetur.

Quid, quod amat, tantum putat connubia nostra Vt peccati Quid. 10. Metam. 123.

Putemus rem ipsam. Terent. Adolph. 5. 3. 10.

--- nullo maledicta omnia;

Rem ipsam putemus. Idem Phorm. 4. 5. 6.

Nam si altera illa magis inuitabit, forsitan nos reiiciat.

G. Rem ipsam putasti.

Putare cum aliquo argumentis. Plaut. Amphit. 7. 34.

Putare rationem cum aliquo. Plautus Aulul. 19. 55. Cato, cap. 5. Rationem cum domino crebro putet. Sic cap. 2. 3.

Rationem secum putare. Plautus Casin. 13. 26.

Putat loco *Adurbij ponitur, pro Scilicet, vel Verbi gratia.* Pomponius in l. si quis. §. item si ff. de hered. insti. Si ille puta Consul factus fuerit. Perlius,

Hoc puta non iustum est; illud male: rectius illud.

Vt puta. Vlpian. in l. Iulianus §. vlt. ff. de act. empt. & vendi. Aedibus distractis vel legatis, ea esse ædium solemus dicere, quæ quasi pars ædium, vel propter ædes habentur; vt puta putea.

Putator: Arborum purgator. Plin. lib. 27. cap. 8. 12. Curatum ea scio, omnibus ferè ossibus confractis, prolapsum ex arbore alta putatorem circumdata vniuerso corpori. Mart. al. lib. 5. 114. Seras putator horridus refert vuas.

Vitis putator. Ouid. 13. Metam. 130.

Putatorius Falces putatoriarum. Vlpian. in l. Instrumenta. ff. de inst. ue. & inst. leg.

Putatio. Colum. lib. 1. in Præfat. 13.

Putatio: *pro Aestimatione.* Paulus in l. cum qui. §. vlt. ff. de iniur. & famos. lib. Nec transferri personæ putatio, ex persona filiorum, ad eas potest.

Putamen. Plaut. Capt. 11. 123.

Nucleum amifi, reliquit pignori putamina.

Putamina ouorum. Plin. lib. 7. cap. 2. 18.

Testudinum putamina secare in laminas. Plin.

PVTOR] Vide PVTIO.

PVTREO, PVTRES CO, PVTREFACTVS, PVTREIDVS] Vide PVTREIS.

PVTREIS] Virg. 1. Aeneid. 117.

Quadrupedate putrem sonitu quatit ungula campum.

Idem 1. Georg. 9.

--- & Zephyro putris se gleba resoluit.

Putris & in vacuo texitur aranea lecto. Propertius lib. 3. eleg. 6. 7.

Aræ putres. Stat. 4. Syll. 3. 16.

Bos putris. Ouid. 1. Fast. 76.

Chartæ putres. Stat. 4. Syll. 3. 29.

Cineres putres. Stat. 6. Theb. 47.

Coma putris. Martial. lib. 1. 539.

Corpus putre. Lucret. lib. 3. 155.

Hæc tibi diæbam post fanum putre Vacuæ. Horat. 1. e. pist. 10. 10.

Fungi putres. Virg. 1. Georg. 79.

Rofus tincis liber, & situ putris. Stat. 4. Syll. 9. 2.

Lapis putris. Plin. epist. 256. Siue lapis ipse gracilis & putris.

Mammæ putres. Horat. Epod. 8. 2.

Putris & in vacua requiescit nauis arena. Propertius lib. 2. eleg. 26. 2.

Oculi putres. Horat. 1. Carm. ode 36. 4.

Sanies putris. Stat. 12. Theb. 114.

Saxa putria. Claud. 2. in Eutrop. 56.

Solum putre. Virg. 2. Georg. 41.

Spinis putribus atq; deciduis. Plin. auunculus. lib. 8. cap. 17.

Sulci putres. Virg. 1. Georg. 43.

Tabo putri liquenti corpora. Sil. lib. 13. 99.

Tellus putris. Stat. 6. Theb. 102.

Putricauus: Carie exesus. Lucret. lib. 2.

--- quæ quum ita sunt tandem, vt mortalia consistant, Mollia, lenta, fragosa, putricaua, corpore raro.

Putridus. Antra putrida. Claud. 1. de raptu Proserp. 36.

Membra. Lucan. lib. 2. 69.

Pectora. Catul. Argon. 59. 70.

Putredo. Estur, vt occulta vitata putredine nauis. Ouid. 1. de Ponto. eleg. 1. 14.

Putreo. Pacuuius Teucro:

Quamquam annis & ætate hoc corpus putret.

Non alia, quam quia Byzantia putruit orca. Horat. 2. Serm. Satyr. 4. 14.

Putresco. Colum. lib. 2. Vt herbatum culmis cæterisq; rebus immista putrescant.

Cur Ajax heros ab Achille secundus Putrescit. Horatius 2. Serm. Satyr. 1. 39.

Vestis putrescit in Arca. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 24.

Putrefacio. Plaut. Mostel. 3. 31.

Perpluunt uigna, putrefacitq; operam fabri. Col. lib. 3.

cap. 12. 2. Quum se promunt vites, modico tempore euocant humorem terræ iusto maiorem, qui putrefacit deposita semina

Putrefactus. Ouid. 15. Metam. 68.

Sunt qui, quum clauso putrefacta est spina sepulchro, & Mutari credunt humanas angue medullas.

Et tamen hæc eum sint quasi putrefacta per imbres. Lucret. lib. 2. 189.

Putror. Lucret. lib. 2.

Quippe videre licet viuos existere vermes

Stercore de tetro, putrorem quum sibi nacta est

Intempestiuia ex imbris humida tellus.

PVTREIS] Putus. Iuuenal. Satyr. 10. 2.

Fauca licet portes argenti vaulca puti. Sic Satyr. 9. 15.

Plaut. in Pseud. 35. 32.

--- cho Polymacharoplacides

Purus putus est ipse: noui. Idem in eadem: Purus putus sycophanta est.

P Y

PYCTATIUM] Apud Lampridium, in Alexandri vita: dicitur album, hoc est, tabella dealbata, in qua nomina iudicum selectorum describebantur. In l. actuarij de derogatione inst. ann. libro 12. Pyctatia pro breuibus commentariolis accipiuntur: quæ eodem in titulo, in l. excellentia. Breues vocantur.

PYCTES, siue PYCTA] *Pugil.* Lamprid in Heliog. Gladiatores ante conuiuium pugnantes, sibi & pyctas frequenter exhibuit. Colum. lib. 2. cap. 2. 4. Gallinaceum in certaminibus gallorum pugnam, pictim vocat. Plin. lib. 7. cap. 47. Euthymus picta semper Olympiæ victor.

PYCTOMACHARIUS] Idem Firmic. lib. 8. Hunc locum si Mars respexerit, stadiodromos facit: si Luna cum Marte, pyctomacharios.

PYGA] membrum vitile. Horat. lib. 3. Serm. Satyr. 2. ad finem: Nenummi pereant, aut pyga, aut deniq; t. ma.

PYGARGVS] Caprea syluestris, non dissimilis damis. Plin. lib. 8. cap. 53. 2. Sunt & damæ & pygargi, & strepicerotes, multa; alia haud dissimilia. Iuuenal. Satyr. 11. 34.

--- apud quem

Suffine cum magno lepus, atq; aper, atq; pygargus,

Et Scythicæ volucres.

Pygargos, *pro quodam aquilarum genere*, accipit. Plin. lib. 10. cap. 3. 1. Secundi generis pygargus, in oppidis manlat, & in campis albicante cauda.

PYRA] Lignorum congeries. Virg. 11. Aeneid. 41.

Innumeras struxere pyras.

Accensa pyra. Ouid. in l. bin. 8.

Atra. Silius libro 8. 11.

Paruâq; in exstructas munera terre pyras. Nuid. 2. Fast. 107.

Erigere pyram. Virg. 4. Aeneid. 99.

Struere ingentem pyram. Virg. 6. Aeneid. 43.

PYRALIS] Animalculum, magnitudine muscæ, igne proueniens: vnde & nomen ei à quibusdam Pyraustæ datum est. Quamdiu est in igne, viuunt: quum euasit longiore paulum volatu, tunc emoritur. Plin. lib. 11. cap. 16.

PYRAMA] Lachrymæ genus, ex Metopio arbore stillans, pingue & resinofum. Plin. lib. 12. cap. 18.

PYRAMIDES] erant in Aegypto structuræ, ex quadratis lapidibus admirandæ, fastigiatæ vltra omnem excelsitatem quæ manu fieri possent: vt scribit Solinus. Et sub eis sepulti reges. Plin. lib. 36. cap. 5. 20 & cap. 12. 1. Lucan. lib. 9. 31.

Nam mihi pyramidum tumulis euulsus Amasis.

Saxa pyramidum. Stat. 5. Syll. 3. 10.

Nam neq; pyramidum sumptus ad sidera ducti. Propert. lib. 3. eleg. 2. 4.

PYRAUSTA] Vide PYRALIS.

PYREN] Gemma, ab oliuæ nucleo sic dicta. Plinius libro 37. capite 11.

PYRETHRVM] Herba medicinalis. Plinius libro 28. capite 9. 26.

Flaua pyrethra. Ouid. 2. de Arte, 84.

PYRGVS] vasculum, in turriculæ figuram confirmatum, ex quo tali in alueum coniciebantur. Horat. 2. Serm. Satyr. 7. 4.

--- qui pro te tolleret, atque.

Mitteret in pyrgum talos.

PYRITES] lapis. Plin. lib. 36. cap. 19. 1. Pyritarum etiamnum aliquot genus vnum faciunt, plurimum habens ignis, quos viuos appellamus, & ponderosissimi sunt.

PYROCORAX] Avis luteo rostro, nigra. Plinius libro 10. capite 48. 2.

PYRODES] Lapis, qui & pyrites dicitur. Plinius libro 7. capite 56.

PYROPVS] Genus carbunculi. Ouid. 2. Metam. 1.

Clara micante auro, flammâq; imitante pyropo.

Inducto pyropo fulgebat parma. Propert. lib. 4. eleg. 11. 5.

Pluma

Fluma rubra claro pytopo. Lucan. lib. 2. 161.

Pyropus: *Genus mali*. Plin. lib. 36. cap. 8. Acs, in vncias duas additis auri scrupulis senis, prætenui pyropi bractea ignescit.

Pyrvs] Arbor.

Edura pyrus Virg. 4. Georg. 29.

Inferere pyros Virg. 1. eclog. 15.

Flos pyri Virg. 2. Georg. 15.

Pyrum: Fructus. De pyris vide Plinium lib. 15. cap. 15.

Libralia pyra. Plin. lib. 15. cap. 11. ad finem.

Insitua decerpens pyra. Horat. Epod. 2. 4.

Vesci pyris. Horat. 1. epist. 7. 3.

Pytho[n] Serpens. Claud. 7. Paneg. 107.

Cæruleus tali prostratus Apolline pytho[n]. Tibul. lib. 2. eleg. 1. 7.

—vbi Delphica pytho[n].

Maximus pytho[n]. Ouid. 1. Metam. 89.

Pytisma] Lenis spuci irroratio. Iuven. Satyr. 11. 18.

Qui Lacædemonium pitismate lubricat orbem.

Pyxis] Vasculum. Quint. lib. 8. cap. 6. Pyxides cuiuscunq; materiæ: quarum vsus varijs rebus est accommodatus. Plin. lib. 18. cap. 11. 9. Præmori inest pyxis ferrea. Apuleius de Asino, lib. 3. Arcula quadam teclusa, pyxides plusculas inde depromit. Mart. lib. 9. 40.

Et lateas centum condita pyxidibus.

Pyxidula. Celsus lib. 6. cap. 6. de Cleonis collyrio.

Pyxidatus. Plin. lib. 31. cap. 6. 1. Cæterum à fonte duci fitilibus tubis, vtilissimum est, crassitudine binum digitorum; commissuris pyxidatis: ita vt superior ineret, calce vltra ex ulco læuigatis.

QVA] Pronomen.

Quam ad rem. Plaut. Epid.

Quam ad rem istuc refert?

Quam rem agis. Terent. Heaut. 5. 1. 69.

Qua causa. Plaut. Menæch. 11. 25.

Qua gratia. Terent. Eunuch. 1. 2. 70.

Ego excludor, ille recipitur: qua gratia, Nisi illum plus amas quam me?

Qua ratione Terent. Phorm. 2. 1. 68.

Qua ratione inopem potius ducebat domum?

Non ratio verum argentum deerat.

Qua de re: pro Quam ob rem. Terent. Andr. 1. 2. 13.

—quid ais? D. qua de re? S. rogas?

Meum gnatum rumor est amare.

Qua de re: pro, De qua re. Varro de Re rust. Emptor stipulatur illas oues, qua de re agit, fanas recte esse.

Qua pro re argentum promissit hic tibi? Plaut. Rud. 3. 1. 22.

Qua: pro, Qua ratione. Virg. 1. Aeneid. 139.

Qua facere id possis, nostram nunc accipe mentem.

QVA] Aduerbiu[m]: Per quem locum. Author Priap.

Dic mihi qua sit iter.

Perge modò, & qua te ducit vlt, dirige gressum. Virg. 1. Aeneid. 11.

Qua proximum. Tacitus libro 13, Qua proximum, & comitatibus non egenum, regionem Comagenam, &c. petiuit. Idem lib. 19. Vt, qua cuiq; proximum, omi[m]ta præda, prælio occurreret.

Qua visus erat. Sallust. in Iugurth. Postremo omnia, qua visus erat, constrata telis, armis, cadaueribus.

Ea, qua, Liu. lib. 6. Decad. 1. Et Volsci, qua modo simulato metu, ea in veram fugam effusi.

Qua: Tum, siue parum. Plaut. Trinum. 14. 16.

Leges mori seruiunt: mores autem Rapere properant, qua sacrum, qua publicum, Liu. lib. 9. ab Vrbe, 11.

Qua: pro Quatenus. Paulus iure conf. Sed in præsentia, non qua filius alicuius, sed qua homo æstimatur.

QVACVNQVE] Abiatis a Quocunq[ue]. Liu. 1. ab Vrbe, 10. Is Ascanius, vbicunq[ue], & quacunq[ue]: matre genitus (certè natum Aenea constat) abundante, &c.

Per Træsim. Lucret. lib. 6. 18.

Quid faciant, & qua de causa cunque ferantur.

QVADAM TENVS] aliquantulum. Plin. lib. 29. cap. 10. 9. Tria autem genera eius, latum, & alterum longius, quadam tenus rubens.

QVADRA] Mensurarium instrumentum. Virg. 7. Aeneid. 23. —patulis nec parcere quadris. Iuven. Satyr. 5. 1. Vt bona summa putes, aliena viuere quadra. Horat. 1. epist. 11. 10.

Quadra: Panis fragmentum Martialis lib. 6. 7. 5.

Quum mittis turdumq; mihi, quadramq; placentæ, Siue fremur leporis, siue quid his simile. Sic apud eundem lib. 12. 28. Quadra casei Tolofatis.

QVADRAGEN] Colum. lib. . cap. 2. 4. Centies vicies ducenti quadragen, sunt vigintiocto milli & octingenti.

Quadragen pedes in terga. Plin. lib. 17. cap. 23. 4.

Quadragesimo diebus latent. Plin. lib. 8. cap. 36. 1.

Quadragesimo: absolutè. Suet. de claris Gram. 21. Nec sufficeret sumptibus, quanquam ex schola quadragesima annua caperet.

Quadragesimus. Plin. lib. 14. cap. 20. 7. Costi parte quadragesima. Idem lib. 2. cap. 8. 7. Quadragesima secunda Olympiade.

Quadragesima: absolutè, pro quarta parte. Suet. in Caligula, cap. 40. Quadragesima summæ, de qua litigaretur exigebatur. Idem in Vespasiano, cap. 1. Publicanum quadragesimæ in Asia egit.

Quadragesies. Plin. de Viris illust. cap. 47. Ipse quadragesies quater accusatus, gloriosè absolutus. Liu. 8. bel. Mac. 2. 4.

Quadragesima. Plinius libro 2. cap. 8. 9.

Iugera quadragesima arui. Catul. in Mentulam, epigr. 110. 1.

QVADRANGVLVS] Pin. lib. 13. cap. 22. 1. Intus granum quadrangula figura.

QVADRANS] quarta pars assis. Quadrans erat (authore Plinio) nummulus: qui & triuncis vel triunx vocatus est, à tribus vncijs. Iuven. Satyr. 7. 1.

Nam si Peieria quadrans tibi nullus in arca

Ostendatur. Liu. 3. ab Vrbe, 79. In Consulibus domum plebes quadrantes, vt funere ampliore efferretur, iactasse fertur. Martial. lib. 1. 7.

Centum miscelliam valete quadrantes.

Quadrantem soluisse, videtur ingredientibus balneum. Horat. 1. Serm. Satyr. 3. 28.

—dum quadrante lauatum

Rex ibis. Iuuenal. Satyr. 6. 45.

Cædere Syluano porcum; quadrante lauari.

Minus locuples vno quadrante. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 19.

Quadrans opere. Colum. lib. 2. cap. 4. 7.

Quadrans pedis. Gel. lib. 3. cap. 10.

Quadrans: genus ponderis. Plin. lib. 27. & lib. 28. Ad tussim veterem recens decoquitur quadrantis pondere, in vini sextarijs tribus.

Quadrantal. Plin. lib. 13. cap. 15. 2. Quatuor pedum & semipedis per medium ambitum: crassitudine quadrantal. Quadrantarius. Cæcilus Clytemnestram quadrantarij dixisse videtur apud Quintilianum lib. 8. cap. 6.

Quadrantal. Festus: Quadrantal vocabant antiqui amphoram; quod vas pedis quadrati octo & quadraginta sextarios capit. Plautus Curcul. 1. 14.

Sitit hæc anus. PA. quantillum sitit? RH. modica est; capit.

Quadrantal. Plin. lib. 14. cap. 2. N. quis vinum Græcum, Aminæumque, octonis assibus æris singula quadrantalia venderet. Varro 1. de Re rust. cap. 37. 1. Quidam ipsum triticum conspergunt, quum addat circiter in M. modium quadrantal amuræ.

QVADRARIVS] Vas quadrarium, ex quadrato lapide factum. Cato cap. 18. 1. To. cularium si ædificare voles quadrarijs vasis, vt contractiora sient, ad hunc modum vasa componit.

QVADRATVS] Vide QVADRVM.

QVADRIDENTS] quatuor habens dentes. Cato cap. 10. 3. Rura quinque, rastros quadridentes duos.

QVADRINNIVM] Spatium quatuor annorum. Plin. lib. 8. cap. 50.

Quadriennis. Florus lib. 2. cap. 6. Post primum Punicum bellum vix quadriennis requies.

QVADRIFARIAM] in quatuor partes. Varro: Et ea quæ ad mortales pertineant, quadrifariam disperserim. Liu. 4. ab Vrbe, 96. Quadrifariam diuiso exercitu.

Quadrifariter. Paulus in I. Iuriconsultus. D. de gradib. & assib. Proauus quadrifariter intelligitur. Paulò post: Pronepos quoq; & Proneptis quadrifariter intelliguntur.

QVADRIFIDVS] Virg. 2. Georg. 5.

Quadrifidasq; fudes, & acuto robore vallos. Colum. lib. 4. cap. 32. 4.

Trabs quadrifida. Valer. 1. Argon. 133.

Labor quadrifidus. Claud. 5. Paneg. 53.

QVADRIFORIS] Plin. hb. 11. cap. 21. 3. Vespæ nidos Verè faciunt, ferè quadrifores.

QVADRIGA] Gellius libro 10. cap. 8. Quadrigas Cæsar, etiam si currus vnus, equorum quatuor iunctorum agmen vnum sit, pluratio semper numero dicendas putat.

Apra quadrigis equa. Horat. 1. Carm. ode 16. 7.

Quadrigatum nomine intelliguntur etiam equi, qui quadrigas agunt. Colum. lib. 3. cap. 9. 5. Vnde sacrorum certaminum studiosi, perniciosissimarum quadrigarum semina diligenti obseruatione custodiunt.

Citæ quadrigæ. Virg. 8. Aeneid. 129.

Infanz Claud. 7. Paneg. 13.

Niuez. Claud. de bello Get. 26.

Rosæ quadrigæ. Virg. 6. Aeneid. 107.

Quadrigis albis indipisci. Plaut. Asin. 7. 13.

- Nam si huic occasione tempus se subterdixerit,
Nunquam pol' indispicer quadrigis albis postea.
- ¶ **Quadrigula.** Plin. lib. 34. cap. 8. 33.
- ¶ **Quadrifugus, & Quadrifugis.** Virg. 10. Aeneid. 115,
---- quin ecce Nymphæi
Quadrifuges in equos, aduersaq; pectora tendit.
Certamen quadrifugum. Stat. 6. Thebaid. 74.
Cursus quadrifugi. Virg. 3. Georg. 4. & 12. Aeneid. 33. Plin.
in Paneg. 35. Priores inuehi & importari solebant: non dico quadrifugo curru, & albetibus equis; sed humetis hominum.
- ¶ **Quadrifuges: equi quadrifugis iuncti.** Ouid. 2. Metam. 34,
---- tritumq; relinquunt
Quadrifuges spatium: nec quo prius ordine currunt.
Nivei quadrifuges. Stat. 12. Thebaid. 107.
- ¶ **Quadrifugarius.** Varro 2. de Re rustic. cap. 7. 12. Itaque peritius bellialios eligit, atque alit; & docet aliter quadrifugarius, ac defultor.
- ¶ **Quadrifugarius: Adiectiue dixit** Suetonius, in Caligula, c. 19.
Quadrifugio habitu, curriculoq; bijugi.
- ¶ **Quadrifugatus.** Plin. lib. 33. cap. 3. 7. Nora argenti fuere bigæ atque quadrigæ, & inde bigati quadrifugatiq; disti. Liu. 2. bel. Pun. 215.
- ¶ **QUADRIGEMINVS.]** Plin. lib. 8. cap. 23. Ceraftis corpore eminere cornicula sæpe quadrigemina: quorum motu reliquo corpore occultato sollicitent ad se aues.
- ¶ **QUADRILIBRIS.]** Plaut. Aulul. 31. 2,
Quadrilibrem aulam auro onustam habeo: quis me est diuitior?
- ¶ **QUADRIMANVS.]** quatuor habens manus. Iulius Obsequens, lib. de Prodigijs: C. Lælio, L. Domitio Cofs. puella biceps, quadripes, quadrimana, gemina foeminea natura, mortua nata. Idem author alibi Quadrumanes vocat: T. Graccho, inquit, M. Iuuentio. Cofs. pueri quadrupedes & quadrumanes nati.
- ¶ **QUADRIMVS.]** quatuor annorum. Liu. 7. bel. Pun. 201, Frustrone infantem natum esse quadrimo patrem. Plin. lib. 8. cap. 4. 1. Ad tales partus equis, neque quadrimis minores, neque decennibus maiores legunt.
- Merum quadrimum Horat. 1. Carm. ode 9. 2.
- ¶ **Quadrifimulus.** Plaut. Capt. 18. 4. Idem Pœn. 2. 85,
Altera quinquennis, altera autem quadrimula,
Cum nutrice vna periere.
- ¶ **Quadrinatus:** Aetas quatuor annorum. Plin. lib. 19. cap. 11. 1. Sed ex his quæ sunt fortissima, nullum extra quadrimatum vile est. Idem lib. 8. cap. 45. 1.
- ¶ **Quadrinatum agere.** Colum. lib. 7. cap. 9. 2.
- ¶ **QUADRIGENARIVS.]** Quadrigenariæ cohortes: quadraginta viros continentes. Liu. 7. ab Vrbe, 28.
- ¶ **QUADRINGENTI.]** Plin. lib. 8. cap. 17. 5. Pompeius Magnus quadringentas decem misit: diuus Augustus quadringentas viginti.
- ¶ **Quadringentesimus.** Plin. lib. 8. cap. 6. 1. Anno vrbis quadringentesimo septuagesimo secundo.
- ¶ **QUADRINGENVS, & QUADRIGENVS.]** Liu. 8. ab Vrbe, 60, Vestigal quoque eis Campanus populus iussus pendere, in singulos quotannis (fuere autem mille & sexcenti) denarios nummos quadrigenos quinquagenos. Varro 2. de Re rustic. cap. 8. 3,
Vbi tricenis ac quadrigenis millibus H. S. admittantur aliquid vnerunt.
- ¶ **QUADRINVS.]** Plin. lib. 11. cap. 36. 2. Mutationes, & in alias figuras transitus, trinis aut quadrinis diebus. Idem lib. 7. cap. 50. 4. Quadri circuitus febrem nunquam bruma, nunquam hibernis mensibus incipere. Plin. lib. 7. cap. 50. 5.
- ¶ **QUADRIPARTITVS.]** Plin. lib. 15. cap. 2. 3. Nucleorumque illis quadripartita distinctio.
- ¶ **Quadrupartitio.** Varr. de Ling. Lat. lib. 4. Quadrupartitio magis sic apparebit. Et. lib. 6. Et siquid excidit ex hac quadripartitione, &c.
- ¶ **QUADRIPPLICATVS.]** Varro lib. 8. de Ling. Lat.
- ¶ **QUADRIREMIS.]** Nauis, quatuor remorum ordines habens. Liu. 4. bel. Pun. 149, Præmissa quadriremis, quum intrasset fauces portus, capitur.
- ¶ **QUADRIVIVM.]** Locus, quo quatuor viæ concurrunt. Iuuenal. Satyr. 1. 7,
Nōne libet medio ceras implere capaces,
Quadriviuo. Catull. ad Cælium, 54. 1.
- ¶ **QUADRIVM.]** Rectas atque æquales lineas quatuor, & quatuor rectos angulos habens. Colum. lib. 8. cap. 3, Peticæ dolantur in quadrum.
- ¶ **Quadro:** In quadrum redigo. Horatius 1. epist. 6. 7,
--- & quæ pars quadret æceruum. Colum. lib. 11. cap. 2,
Abies atq; populus, singulis operis ad vnguè quadratur.
- ¶ **Quadrare:** per translationem, pro Conseruire, & ex omni parte conseruire. Virg. 2. Georg. 56,
- Arboribus positus secto via limite quadret.
- ¶ **Quadratus:** quatuor angulos habens. Liu. 6. ab Vrbe, 21. Capitolium quoq; saxo quadrato substructum est. Plin. epist. 254.
- ¶ **Quadratis angulis palmus.** Plin. lib. 17. cap. 11. 5.
- ¶ **Imago quadrata.** Lucret. lib. 4. 48.
- ¶ **In quadratum pedem ferantur.** Colum. lib. 2. cap. 10. 16.
- ¶ **Turres quadratæ.** Lucret. lib. 4. 70.
- ¶ **Efficere quadratum paribus oris.** Quint. lib. 1. cap. 10. 31.
- ¶ **Quadrati boues grandibus membris.** Col. lib. 6. cap. 1. 2.
- ¶ **Quadrata compositio.** Quint. lib. 2. cap. 5, Idem lib. 9. cap. 4,
Id quod ex illis conficitur, aut feruerum, aut luxuriosum, aut quadratum, aut solutum erit.
- ¶ **Quadratarij:** qui matrona ad amussim quadrant. Sidonius lib. 3, quod factum siue ab industria, seu per iniuriam, mihi magis, quàm quadratario liuidus lector, adseribet.
- ¶ **QUADRUPES.]** Terent. And. 5. 2. 24, --- tu tamen
Cur ad seruandum vinctum, atq; audin', quadrupedem constringito. Plin. lib. 10. cap. 33. 4, Vt nulla quadrupes possit accedere. Col. lib. 11. cap. 2, Nec minus maiora quadrupedia charactere signari debent.
- ¶ **Animosus quadrupes regere.** Ouid. 2. Metam. 17.
- ¶ **Dissentos quadrupes viridi pabulo.** Quint. hb. 2. cap. 10. 4.
- ¶ **Insans quadrupes.** Ouid. 15. Metam. 45.
- ¶ **Quadrupedans.** Plaut. Capt. 13. 45,
Tum piscatores, qui præbent populo pisces foetidos;
Qui aduehantur quadrupedanti, cruciantu canterio.
Virg. 11. Aeneid. 123,
--- perfractaq; quadrupedantum
Pectora, pectoribus rumpunt Plin. lib. 8. cap. 45. 6. Thefalorum gentis inuentum est, equo iuxta quadrupedante cornu intorta ceruice tauros necare.
- ¶ **Sonitus quadrupedans.** Virg. 8. Aeneid. 120,
Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campū.
- ¶ **QUADRUPULATOR.]** Asconius: Quadruplicatores, delatores erant criminum publicorum; in qua partem de proscriptorum bonis, quos detulerant, consequebantur. Liu. 3: ab Vrbe, 310. Populum Rom. quadruplicatoris, & interceptoris litis alienæ, personam laturum?
- ¶ **Quadruplicatores beneficiorum,** vocat Seneca, qui exiguis magna venantur, 7. de Benef. Male istis improbis & importunis beneficiorum suorū quadruplicatoribus eueniat, qui admonitionem tam bellam inter amicos sustulerunt.
- ¶ **Quadruplicor.** Plaut. Pers. 3. 9,
Neq; quadruplicari me volo: neq; enim Decet
Sine meo periculo abire aliena creptum bona.
- ¶ **Quadruplicari, apud iureconsultos id dicitur, quod in quadruplum damnatur.** Vlpian. in litem si cum. §. 1. ff. de eo quod metus, &c. Siquis non restituat, in quadruplum in eum iudicium pollicetur. Quadruplicabitur autem omne, quod eūque restitui oportuit.
- ¶ **QUADRUPLEX.]** Plin. lib. 12. cap. 11. 1. Alia arbor floret, albæ violæ specie, sed magnitudine quadruplici Liu. 10. bel. Pun. 38. Onerariarum quadruplicem ordinem pro muro aduersus hostem opposuit.
- ¶ **Quadruplico.** Plaut. Stich. 7. 4,
--- qui me in mercimonijs
Iuuit, lucriq; quadruplicauit rem meam.
- ¶ **Quadruplicatio.** Vlpianus in l. 2. ff. de exceptionibus. Et contra replicationem duplicatio; & contra duplicationem solet dari triplicatio; & contra triplicationem rursus quadruplicatio.
- ¶ **Quadruplicatō.** Plin. lib. 14. cap. 4. 7, Emptis quadruplicatō vincis. Idem libro 2. cap. 17. 6.
- ¶ **QUADRUPLVVS.]** Plaut. Truc. 1. 6. 47,
Post id ego in te manum injiciam quadruplus, venefica.
Quadruplum aliquid attribueret. Plin. lib. 7. cap. 48. 1, Cornici nouem nostras attribuit ætates: quadruplum eius ceruis: id triplicatum coruis.
- ¶ **Quadruplum: Pana finis.** Quint. lib. 7. cap. 5, Quum duo fures pecuniam abstulerunt, separatim quadruplum quisq; an duplum debeat. Cato de Re rustic. in Præfatione. Furem dupli condemnari; feneratorem quadrupli.
- ¶ **Quadruplo.** Plin. lib. 11. cap. 37. 71, Pulmo quadruplo maior bubulo. De elephantis.
- ¶ **QUADRUPVVS.]** Adultera & meretrix. Plaut. in Truculento: Quadrupus, venefica, suppositrix puerū.
- ¶ **QVÆ.]** Pronomen fœmininum. Plin. epist. 97. Sed (quæ facilitas tua) hoc magis dabis veniam, quod se non mereri fatentur.
- ¶ **Quæ neutrum plurale.** Virg. eclog. 3. 14,
O quoties, & quæ nobis Galatea locuta est.
- ¶ **QVÆCVQVE, QVÆDAM.]** Vide QVICVQVE, QVIDAM.
- ¶ **QVÆLIBET.]** Quilibet in quemuis opprobria fingere. Horat. 1. epist. 6. 1.
- ¶ **QVÆQVE.]** omnia. Lucret. lib. 1. 34.

At nunc seminibus, quia certis quæque creantur.
QVÆRO] Terentius Eunuch. 2, 3, 3.
 Vbi quæram? vbi inuestigem? quemperconter? quam
 insistantiam? Idem Adelph. 3, 4, 15.
 Te quærebam ipsum: salue Demea. Martialis libro 5.
 45. Quætere aliquem omnibus conclauibus.
 Per compita. Iuuen. Satyr. 9, 12.
 Auditum per aua. Virg. 9. Aeneid. 12.
 Quæritur argentum. Horat. 1. epist. 2, 9.
 Argentum quærese in fœnus; vel mutuo. Plautus A. sin. 9,
 23. Idem Persa, 2, 5.
 Causam quætere, quamobrem. Terentius Eunuch. 5, 6, 30.
 Coniugium. Iuuenal. Satyr. 11, 3.
 Consilium. Terentius Andr. 4, 2, 19.
 Et melius nulla quæritur arte fauor. Ouidius 2. de Ponto,
 eleg. 9, 8.
 Fidem quætere promisso. Plin lib. 27. cap. 9, 5.
 Finem amori Ouid. 1. de Remed. amor. 29.
 Fugam Cæsar 8. bel. Gall. 83.
 Fugam morbi. Horat. 1. epist. 6, 6.
 Gratiam quætere alicui ad vulgum, dicitur res aliqua. Liu.
 6. ab Vrbe, 136. Eaq; ipsa affinitas haud spreta, gratiam
 Fabio ad vulgum quæsierat.
 Inimicitias. Plaut. Menæch. 15, 1.
 Inuidiam ex re aliqua alicui quætere. Quint. lib. 6. cap. 1, 14.
 Laudem Terent. Heaut. 2, 3, 74.
 Liberos. Plaut. Capt. 13, 120.
 Liberos quærendorum causa, ei credo vxor data est.
 Gellius lib. 4. cap. 3.
 Locum iniuriæ. Liuius 3. ab Vrbe, 43.
 Locum insidijs Liuius 4. bel. Maced. 11.
 Locum gratiæ apud aliquem. Liu. 5. bel. Pun. 89.
 Locum seditionis Liuius 3. ab Vrbe, 189.
 Materiam amori Ouid. 1. de Arte, 10.
 In medium quætere. Virg. 1. Georg. 26.
 Moras Ouid. 11. Metam. 93.
 Quætere: *Pelle conde. e.* Plin lib. 8. cap. 59, 2. Potissimum
 e monte aliquo in alium transilire quærentes.
 Quætere aliquem *Quæstionem habere de aliquo.* Liu. 3. bel. Ma-
 cedon. In præsentia placuit comprehendere eos, qui simul
 fuissent, quæstionemq; de his haberi, dum quærentur.
 Noua quætere. Propert. lib. 1. eleg. 12, 3.
 Numen & auxilium per sacras sortes. Ouid. 1. Metam. 75.
 Occasionem. Cæsar 2. bel. Ciuil. 12.
 Odium alicuius. Ouid. 13. Metam. 162.
 Quamuis malis aliam quætere coner opem. Ouid. 3. Trist.
 eleg. 8, 9.
 Opes & amicitias. Horat. de Arte, 34.
 Periculum vocæ. Ouid. 2. Metam. 113.
 Quo modo aliquid fiat. Terentius Heaut. 5, 4, 16.
 Quæris id, quod habes; parentes: quod habes, non
 queris; patri. Quomodo obsequare.
 Animus quærit rationem. Lucret. lib. 2, 208.
 Regnum quæritur armis. Lucan. lib. 1, 71.
 Quætere aliquid in medio. Plin. lib. 25. cap. 13, 2.
 Requiem quærit sibi. Horat. 1. epist. 7, 16.
 Ritus quætere sibi. Horat. 1. epist. 7, 16.
 Salutem alicui malo. Adelph. 3, 2, 2.
 Seria quæramus, amoto ludo. Horat. 1. Serm. Satyr. 1, 8.
 Sermonem quætere. Terent. Eunuch. 3, 3, 10.
 Somnum quætere re aliqua. Plin. lib. 12. cap. 17, 8. Odore
 strobi arboris somnum ægris quærent.
 Quærebatque viam, qua se, genitrice relicta, Exfereret. O-
 uid. 1. Metam. 100.
 Ardua sollicitis victoria quæritur armis. Ouid. 14. Met. 90.
 Quætere: *Percontari, sciscitari.* Plaut. Amph. 3, 1, 27,
 Atque vt ne, qui essem, familiares quærent. Terent.
 Andr. 1. 1, 63,
 ---item alio die
 Quærebam comperiebam, nihil ad Pamphilum
 Quicquam attingere.
 Quætere horas ab aliquo. Plin. lib. 7. cap. 53, 8.
 Circa aliquem quidpiam quætere. Quint. lib. 7. cap. 1, 32.
 Quætere de. Liu. 4. ab Vrbe, 171, Quæro de te, & c. hoc est,
 abs te.
 Quætere de re aliqua. Cæsar. 2. bel. Gal. 285. Nerviorum de
 natura moribusq; Cæsar quum quæreret, sic reperiebat.
 Quæro ex te. Terent. Heaut. 4, 1, 4.
 Nescio, nisi vt ex ipsa quæras, vnde hunc habuerit.
 Ex re quæritur, beneficium fuerit, an cruditas. Quint. lib. 7.
 cap. 3, 11.
 Quætere seceret ab aliquo. Cæsar 1. bel. Gal. 69.
 Euidius aliquid. Quint. lib. 1. cap. 5, 23.
 Subtiliter aliquid. Quint. lib. 7. cap. 2, 42.
 Verum. Horat. 2. epist. 2, 9.
 Quæro quid sit, cur & c. 1. de Orat. 4.

Quærat aliquis, quæ sint mentiti veteres magi. Plin. lib. 30.
 cap. 2, 4.
 Quætere: *comparare, sine acquirere.* Terent. Adelph. 5, 4, 15,
 Contriui in quærendo vitam atque ætatem meam. L.
 dem Heaut. 1, 1, 87.
 Laborans, quærens, parcens, illi seruiens. Ibidem, 3, 1, 38,
 Post illa cœpit victam vulgò quætere.
 Nec mirum sis, qui vocem vnaalem habuerat, ea, quæ
 voce quæsiuerat, magno sibi quæsiui fore putabat.
 Quætere: *Petere.* Plaut. Aulul. 5, 17,
 Quid, si quispiam ignem quæret?
 Quæritur inter medicos, cuius generis aquæ sint vtilissimæ.
 Plin. lib. 31. cap. 3, 1.
 Finis quærendi. Horat. 1. Serm. Satyr. 1, 19.
 Procumbit quærendo iuuenem bucula. Virg. eclog. 9, 12.
 Quærens. Ouid. 6. Metam. 117.
 Verbaq; quærenti fati indignantia lingua Defuerant.
 Quærendus. Seneca Hercul. Octavo, 3, 8.
 Quoties genitor quærendus eras? Lucret. lib. 3,
 ---hoc tamen est, vt
 Quærendum videatur, & in discrimen agendum.
 Quæritus. Artes quæsitæ. Virg. 3. Georg. 110.
 Labore dulci quæsitæ dicta. Lucan. lib. 2, 146.
 Gloria quæsitæ est multis. Ouid. de Ponto, eleg. 7, 10.
 Odium quæsitum mihi. Ouid. 2. Trist. 18.
 Salus quæsitæ fuga. Ouid. 14. Metam. 48.
 Adulatio quæsitior fuit. Tacit. lib. 3.
 Quæsitissimus: *pro exquisitissimo.* Tacit. lib. 2, Excepere Græ-
 ci quæsitissimis honoribus.
 Quæsitum: *Reparia.* Ouid. 7. Metam. 134,
 ---parcum genus est, patiensq; laborum,
 Quæsitq; tenax.
 Quæsitum: *postulatum.* Ouid. 4. Metam. 159,
 Accipe quæsitæ causam.
 Quæsitus: *Verbale.* Plin. lib. 51. cap. 9, 6. Nilus incertis or-
 tus fontibus, it per deserta & arentia: & immenso longis-
 tudinis spatio ambulans, fama q; tantum inermi quæsitæ
 cognitus sine bellis.
 Quærito Terent. Adelph. 3, 3, 9,
 ---si me seferit
 Eum quæritare, nunquam dicet carnufex. Catul. in
 Camerium, epigram. 5, 1, 5,
 Et multis languoribus pefesus.
 Essem, te mihi amice queritando. Terent. Andr. 1, 1, 48,
 Lana actela victum quæritans. Plaut.
 Qui inops & sordidus quæritando alit familiam.
 Quærito. Plin. lib. 11. cap. 3, 1, Semper tamen authoritas
 vel ludicro quæsitatum fuit.
 Quæritio. Plaut. Cistell. 7, 50,
 ---iube domi opeririæ;
 Ne quæritio mihi sit, quid eum velim. Idem Capt. 6, 9,
 Pol, tibi ne quæritio essemus, cautum intelligo.
 Quæritio: *ambitio & disceptatio.* Plin. lib. 7. cap. 28, 1, Forti-
 tudo in quo maxime existerit, immensæ quæritio est.
 Asperitas quæritio. Quint. lib. 4. cap. 1, 17.
 Frigus quæritio & argumentorum. Quintil. lib. 2. ca-
 pite 12, 4.
 Vinculum quæritio. Quint. lib. 2. cap. 23.
 Legitimæ quæritiones. Quint. lib. 3. cap. 6, 51.
 Naturales quæritiones. Quint. lib. 1. cap. 4, 4.
 Adiuuare quæritio. Quint. lib. 4. cap. 4, 4.
 Habere aliquid in magna quæritio. Plinius libro decimo,
 capite septimo.
 Esse in quæritio. Plin. lib. 10. cap. 22, 2, Nec sine causa in
 quæritio est, quis sonus tantum bonum inuenit.
 Quæritio tenet eum, qui in ius vocatus est. Papinian. in l. iudic-
 catæ ff. de except. rei iudicatæ. Nam & quum alterum ex
 coheredibus in officio quæritio tenuit, aut etiam duo-
 bus separatim agentibus alter obtinuit: libertates com-
 perere placuit.
 Indicare quæritio. Quint. lib. 4. cap. 4, 4.
 Ratiocinatio atque collectio quæritio orietur. Quint. lib.
 7. cap. 2, 42.
 Variare quæritiones. Quint. lib. 3. cap. 10, 3.
 Quæritio intelligere debemus & tormenta, & corpo-
 ris dolorem, ad eruendam veritatem: inquit Vlpianus, de
 iniurijs & famosis libellis, l. iniuriarum. Idem de S. C. Sil-
 laniano, l. 1, Quæritio, inquit, sic accipimus, non in
 tormenta tantum, sed omnem inquisitionem, & defen-
 sionem mortis.
 Quæritio accipere seruos. Plautus Mostell. 15, 43.
 Postulare quæritio, eius est, qui iniuriam sibi factam
 quæritur, aut alteri, quam vindicare ad eum pertineat. Li-
 uius 2. ab Vrbe cond. Ab vrbe Senatus tumultuosus voca-
 tus, tumultuosus consultur: quæritio postulantibus
 ljs qui pulsati fuerant.

Potentissimæ quæstiones. Quint. lib. 4. cap. 1, 16.
 Aspera & vehemens quæstio exoritur de iure belli. Quint. lib. 5. cap. 10, 79.
 Facere quæstiones iuris. Quint. lib. 5. cap. 10, 30.
 Habere quæstionem. Quint. lib. 5. cap. 4, 2.
 Inferenda est alia quæstio. Quint. lib. 6. cap. 4, 15.
 Instituire quæstionem. Quint. lib. 7. cap. 2, 10.
 ¶ Quæstio: Idem quod quæstio. Plaut. Casin. 12, 16.
 Cave in quæstione mihi sis.
 ¶ Quæstor. Qui comitandæ rei militari primùm creatus fuit. Cum Imperatoribus enim mittebantur Quæstores, ad administrandam rem pecuniariam, & prædam ac manubias in rationes publicas referendas. ut videre est apud Liviū, multis locis.
 Quæstores urbani, ærarium curabant. Valer. lib. 2. cap. 3. de Lege triumphali loquens iubetq; eos, quum primùm urbē intrasset, apud Quæstores urbanos iurare, de utroque numero verè ab ijs Senatui esse scriptum. Hi autem Quæstores signa ex ærario promebant, exeuntibus ad bellum Consulibus, aut alijs Imperatoribus. Liviū lib. 7.
 Quæstores ærarij. Tacitus lib. 13, Censuit Pïso designatus Consul, ne multam à tribus dictam Quæstores ærarij in publicas tabulas ante quatuor menses referrent.
 ¶ Quæstor: qui quæstionem habet. Virg. 6. Aeneid. 87,
 Nec verò hæc sine sorte datæ, sine iudice sedes:
 Quæstor Minos vnam movet, ille silentium
 Conciliumq; vocat, vitasq; & crimina discit.
 ¶ Quæstorium: Quæstoris tabernaculum. Liviū lib. 10, Itaq; captum quæstorium; Quæstorque ibi Panfa occisus.
 ¶ Quæstus: artificium lucrandæ pecuniæ. Terent. Eunuch. 2. 2. 22.
 --- imperavi egomet mihi,
 Omnia assentariis quæstus nunc est multo vberrimus.
 Quintilianus, Nam ut lingua primùm esse cœpit in quæstu, institutumq; eloquentiæ bonis malè uti.
 Opimi quæstus. Plin. lib. 10. cap. 51.
 Servire quæstui. Celsus lib. 3. cap. 4.
 ¶ Quæstuosus: Lucrosus.
 Quæstuosus, & sumptuosus ager, *contraria*. Cato. cap. 1, 3.
 Insula quæstuosa margaritis. Plin. lib. 6. cap. 25, 1.
 Ratio quæstuosissima pascendi. Col. lib. 6 in Præfat. 3.
 Quæstuosus, cum ablativo. Curtius lib. 4, Nasamones sunt gens Syrtica, navigiorum spolijs quæstuosa.
 ¶ Quæstuarium. Seneca lib. de Benef. 6, Quum ex adultera, in quæstuarium versa, ius omnis licentiæ sub ignoto adultero peteret.
 QVAESO] Terentius Eunuch. 3. 2. 13,
 Quæro hercle, ut liceat, pace quod fiat tua Idem Andr. 1. 2. 33,
 Vbius facilius passus sum, quàm in hac me deludier.
 D. Bona verba, quæso.
 Quæro deos. Terent. Andr. 3. 2. 7,
 Deos quæro, ut sit superstes, quandoquidem ipse est ingenio bono.
 ¶ Quæsit. Lucret. lib. 5. 247,
 Non diuùm pacem votis adit, & prece quæsit
 Ventorum pavidus paces. Sallust. lib. 1. Hist. Curionem quæsit, uti adolescentior, & à populi suffragijs integer, ætati concederet.
 QVAESTIO, QVAESTOR, QVAESTIVOSVS, QVAESTVRA, QVAESTVS] Vide QVAERO.
 QVALIBET, sive QVALVBET] Plaut. Most. 10. 22,
 Qualibet perambula ædes oppidò, tanquam tuas.
 Quint. lib. 5. cap. 13, Si vel maxima flumina in riuos deducantur, qualibet transitum præbent.
 Quid vis, qualubet esse notus optas? Catul. epig. 38, 2.
 QVALIS] Plautus Trinum. 15. 3,
 Qualine amico mea comendavi bona?
 Tale, quale. Virg. 5. eclog. 9,
 Tale tuum carmen nobis, diuine poeta;
 Quæie sopor fessis in gramme.
 ¶ Qualis: pro Qualiter. Virg. 4. Georg. 102,
 Qualis populea moerens phylomela sub umbra
 Amiflos quæritur fœtus. Ouid. 3. Metam. 137,
 --- falcata nouissima cauda est,
 Qualia dimidiz sinuantur cornua Lunæ.
 ¶ Qualiscunque. Scripta qualiacunque. Ouid. 1. Trist. eleg. 1, 10,
 Carmina nostra qualiacunque. Ouid. 5. Trist. eleg. 12, 5.
 Qualis enim cunque est. Ouid. 4. de Ponto. eleg. 13, 2.
 Quale tamen cunque est. Ouid. 3. de Ponto. eleg. 4, 2.
 ¶ Qualisqualis. Iurisconsul. in l. rescriptum. de distract. pignor. Quia ex contractu, qualiquali obligatione à debitore interposita.
 ¶ Qualitas Cæli qualitas. Quint. lib. 5. cap. 9, 10.
 Qualitatem litoris nostri contemplerur: si vitermus sco-

pulos, an probemus. Colum. lib. 8. cap. 17, 7.
 Quitas materiæ excipientis. Plin. lib. 2. cap. 80, 1.
 ¶ Qualiter. Plin. lib. 8. cap. 48, 3, Antiquis enim torus è stramento erat, qualiter nunc etiam in castris gauisape.
 ¶ Qualitercunque. Colum. lib. 11. cap. 3. 27, Potest etiam citra hanc operam fieri crispum, qualitercunque satum. Idem lib. 2. cap. 10.
 ¶ Qualiterqualiter. Vlpianus in l. quo enim in sine. D. rem ratam haberi. Nam qualiterqualiter quis eundem actum retractat, qui à procuratore actus est, committi stipulationem oportet.
 QVALVS] Genus vasis viminei, per quod vinum defluit, quum calcatur vva. Virg. 2. Georg. 49,
 --- tu spisso vimine qualos,
 Cola que prælorum fumosis diripe testis. Plin. lib. 17. cap. 10. 4, Alij in qualo pedibus in profuente deculant.
 Qualus: In quo gallina oua edunt. Colum. lib. 8. cap. 1. 4. Idem lib. 9. cap. 15. 10, Saligneus qualas, vel tenui viminei rariùs contextus saccus, in ueræ metæ similis, qualis est quo vinum liquatur, obscuro loco suspendiunt.
 Vindemiatorij quali. Vlpian. in l. instrumento. ff. de instruc. vel instr. leg.
 ¶ Qualum: neutro genere. Cato. cap. 11. 4, Corbulas amerinas viginti; quala sataria septem, alucos quadraginta. Colum. lib. 7. cap. 3. 7, Sint quala mundatissima; nequa tarum valetudo.
 ¶ Qualus: Cistula, in qua mulieres reponbant pensa. Horat. 4. Carm. ode 12. 2.
 Tibi qualum Cytheræ puer ales. (uatur.
 Qualus: apud Apuleium, accipitur pro canistro, in quo panis sex. Qualus: Vas, quo cæmentarij viuuntur ad portandum calcem. Vlpianus in l. sed & siquid inædificauerit. in principio. ff. de usufructu. Nam si librarium tus mittat, & qualum & calcem portare cogat.
 QVASILLVM] Tibul. lib. 4. eleg. 10. 1,
 Sit tibi cura togæ potior, presumq; quasilum.
 ¶ Quasilus: Calasus, vas lanificijs aptum. Propert. lib. 4. eleg. 7. 9, Et grauiora rependit iniquis pensa quasilis.
 QVAM] Coniunctio. Terent. Eunuch. 4. 4. 51, Parmenonis tam scio esse hanc technam, quam me viuere.
 Quàm, inter duos comparatiuos. Quint. lib. 7. cap. 1, Sit quæ salubrior studijs, quàm dulcior. Liviū de Fabio Maximo: Non timeo, iudices, ne odio inimicitiarum mearum inflammatus, libentiùs hæc in illum euomere videar, quàm veriùs.
 Comparatiuo possessiuum iunxit. Col. lib. vltimo: idcirco reddit timidior, quàm virilem pluribus.
 ¶ Quàm: pro quantum. Terent. Andr. 1. 1. 109,
 Reiecit se in eum, flens, quàm familiariter. Liviū 5. bel. Maced. Homo non, quàm isti sunt, gloriosus.
 Quàm, cum verbo Possum. Terent. Heaut. 3. 1. 7, Haud faciam: nam, quàm potero, adiutabo senem. Plaut. Menæch. 2. 4. 4, Tam consimilis est, quàm potest.
 Quàm, pro quantum, cum superlatiuo. Sallust. in Jugurt. Quàm maximas potest copias armat. Cæsar in Comment. Re frumentaria quàm celerimè potuit, comparata.
 ¶ Quàm: Opiantis particula. Terent. Adelph.
 Quàm vellem, etiam noctu amicis operam mos esset dari.
 ¶ Quàm, interrogatiuum. Terent. Eunuch. 2. 2. 44,
 Quàm hoc munus gratum Thaidi arbitrare esse? Terentius Andr. 1. 1. 100,
 Quàm timeo, quorsum euadas?
 --- ô mihi tum quàm molliter ossa quiescant. Virg. 10. eclog. 7.
 Quàm, cum volo. Terentius Heaut. 4. 4. 12,
 Dum ne reducam, turbent porrò quàm velint.
 ¶ Quàm, pro quantum. Virg. 7. Aeneid. 158,
 Tam magis illa stemens, & tristibus effera flammis;
 Quàm magis effuso crudescunt sanguine pugne. Quint. lib. 1, Quàm in his quoque libris erunt omnia composita: & quàm nos poterimus, elaborata. Plautus Pœnul. 4. 126,
 Quàm magis aspecto, tam magis est nimbata.
 Quàm, cum superlatiuo. Cato: Quàm acerbissima olea erit, & oleum facies; tam oleum optimum erit. Sallust. in Jugurtha: itaque quàm quisque pessimè fecit, tam maximè tutus est.
 Quàm, tam. Terent. Heaut. 5. 2. 44,
 --- nanque adolescens quàm minima in spe situs erit.
 Tam maximè patris pacem in leges conficere suas. Ouid. 1. Amor. eleg. 8. 6, Tâ felix esses, quàm formosissima, vellem.
 Quàm, pro Valde, cum superlatiuo. Terent. Andr. 1. 1. 16,
 Quibus id maximè vile est, illum esse quàm deterrimum. Idem Heaut. 2. 3. 127.

Eademq; vt esset apud te ob hoc quàm gratissima.
Liu. 1. ab Vrbe, 93, Is ducit exercitum, quàm proximè ad
hostem potest.

Quàm maturimè. Tacit. lib. 15, Vt templum Diuo quàm
maturimè publica pecunia ponatur.

Quàm maturimum. Tacit. lib. 12, Amplecti Britannicum,
robur ætatis quàm maturimum precari.

Cum posuero. Terent. Eunuch. 2. 3. 43,

Continuò accurret ad me, quàm longè quidem.

Quint. lib. 12. cap. vltimo: Quàm multa, imò penè omnia
tradidit Varro. Virg. 2. eclog. 4.

Quàm diues pecoris niuei, quàm lactis abundans. Liu.
6. bel. Pun. 72, Quàm forti animo.

Quàm facillè accipiter columbam consequitur. Virg. 11.
Aeneid. 145.

Quinto die, quàm. Colum. lib. 8. cap. 8, Quinto die quàm
sustuleris, condire oportebit. Idem lib. 12. cap. 38, Post no-
num diem, quàm id factum est. Plin. lib. 8. cap. 1.

Triduo proximo, quàm. Plin. lib. 8. cap. 41. 11, Terram at-
tingere ore, triduo proximo quàm sit genitus, negant
posse.

Tamdiu, quàm. Plin. epist. 16. lib. 3, Si tam diu, tantàque
concordià vixerit tecum, quàm ego tum Patro volo.

Quàm longa. Virg. 4. Aeneid. 39,

Nunc hyemem inter se luxu, quàm longa fouere. 8.
Aeneid. 17.

Tybris ea fluuium, quàm longa est, nocte tumentem
Lenit.

Quàm geminatum. Terent. Phorm. 2. 3. 61,

Potius quàm lites secer, aut quàm te audiam.

Quàm: pro, Plus quàm. Colum. lib. 1. cap. 8, Ferramenta du-
plicia, quàm numerus seruorum exigit, refecta & reposita
custodiat.

Quàm pro. Curtius lib. 5, Syluas quatiente vento, qui con-
cipientibus ramis maiorcm, quàm pro flatu, sonum e-
debāt.

Quàm vt: pro, Aliter quàm vt. Sueton. in Galba, cap. 8, In se-
cessu plurimum vixit, nec ad gestandum quidem vnquam
iter ingressus, quàm vt secum vehiculo proximo decies
his in auto effereat.

Diuersum quàm. Quint. lib. 1. cap. 8. 2, Pransus quoque &
potus, diuersum valent, quàm indicant.

Multiplex quàm. Lilius: Quicquid hinc aut illinc com-
munis Mars belli aufert, multiplex, quàm pro numero,
damnum est.

Nulla æquè, quàm prædictæ falsuræ pabula. Colum. lib. 8.
cap. 17.

Quàm faceret: Quàm venuste! Plaut. A sin. 11. 35, Vt assimu-
labat Sauriam me esse; quàm faceret! Terentius Eunuch.
3. 2. 4, --- quàm venuste!

Quod dedit principium adueniens.

Quàm citò! Terent. Eunuch. 1. 2. 98,

Labascit victus vno verbo quàm citò!

Quàm dudum? Plaut. A sin. 9. 43,

hem optimè: quàm dudum tu aduenisti? Terent. Eu-
nuch. 4. 4. 30,

--- venit Chærea.

PH. Fratere? DO. ita. PH. quando? DO. hodie. PH. quàm
dudum? DO. modò.

Quàm extemplo Plautus:

Nunc dicito, quàm extemplo hoc erit factum.

Quàmlibet. Plin. lib. 36. cap. 22. 4, Faciliore multò natura,
finditur in quamlibet renes crustas.

Quàmlibet parum. Quint. lib. 1. cap. 1. 13,

Quàm mox? Plaut. A sin. 9. 43, Quàm mox mihi operam
das? Idem Baechid. 17. 6,

--- quid sit? quàm mox nauigo

In Ephesum, vt aurum repetam? Terent. Eun. 4. 7. 18,

Quàm mox irruimus?

Quàm mox: statim. Terent. Adelph. 5. 6. 1,

Hera ego hinc ad hos prouisam, quàm mox virginem
Accersant.

QVAMOBREM] Terent. Andr. 5. 2. 21,

--- sublimem hunc intrò rape quantum potes,

DR. Quem? DAUOM. D. quamobrem?

Quamobrem: Q. aproper. Terent. Andr. 4. 3. 8,

--- dictum ac factum inuenierit

Aliquam causam, quamobrem eiciat oppido.

¶ Quas ob res. Lucet. lib. 1. 2,

Quas ob res vbi viderimus nihil posse creati

D. nihilo.

¶ Quàm pene tua me perdidit proteruitas. Terentius He-
auton. 4. 6. 0.

¶ Quamplures. Plaut. Stich. 4. 44,

Sed curiosi sunt hic quamplures mali. Idem Casin.

¶ Quamplura sunt mihi quæ velim. Gellius lib. 1. cap. 7,

Videbatur quampluribus. Cæsar lib. 1. bel. Ciuil. 190, Hæ
permanferunt aquæ dies quamplures.

¶ Quamplurimus. Cato de Re rust. Quamplurimam bras-
sicam ederet, tam citissimum sanus fiet.

¶ Quàm pridem. Terent. Eunuch. 3. 3. 11,

Vbi friget; huc euasit, quàm pridem pater
Mihî & mater mortui essent? dico, iamdiu.

¶ Quamprimùm. Terent. Adelph. 2. 4. 18,

obsecro hercle, hominem istum impurissimum
Quamprimùm absoluitote.

QVANDO] Terent. Heaut. 2. 2. 9,

iam aderunt. CLIN. quando istuc erit?

¶ Quando: pro Siquidem, vel Quoniam. Virg. 1. Aeneid. 54,

--- quando hæc te cura remordet Terent. Adelph. 5. 3. 16,

Quando ego tuum non curo; ne cura meum. Idem Eu-
nuch. 1. 2. 116, Meus fac sis postremò animus, quando ego
sum tuus. Liu. 4. bel. Maced. 135, Bene verat, inquit;
obsideamus Lacedæmonem, quando ita placet.

¶ Quando gentium: id est, Quando absolutè. Plaut. Amphit.
15. 60,

--- quis te misit, Furcifer? s. qui me rogat. A. quando
gentium? s. dudum.

QVANDO CVMQVE] Colum. lib. 2. cap. 10. 13, Quando cum-
que in vsus prompserimus, integram lentem reperiemus.

Plin. lib. 29. cap. 1. 14, Quando cumq; ista gens suas literas
dabit, omnia corumpet.

QVANDOQVE] Horat. in Arte, 71,

--- quandoq; bonus dormitat Homerus.

QVANDOQVE IDEM] Terent. Hecyra, 3. 1. 42,

Illiq; exopto, vt reliquam vitam exigat.

Cum eo viro, me qui sit fortunator:

Quandoquidem illam à me distrahit necessitas. Idem
Heaut. 5. 5. 10.

Dicite, quandoquidem in molli confedimus herba. Virg. 4.
eclog. 1.

¶ Quandoquidem: Quia Terent. Andr. 3. 2. 7,

Deos quæso, vt sit superstes: quandoquidem ipse est in-
genio bono.

QVANDQVAM] Virg. 2. Aeneid. 3,

Quamquam animus uemuisse horret, Terent. Adelph.
2. 1. 51, Id quoq; possum ferre, si modò reddat; quanquã
iniurium est.

Quamquam; Tamen. Terent. Heaut. 1. 1. 1,

Quamquam hæc inter nos nuper notitia admodum est,
Inde adeò quòd agrù in proximo hic mercatus es, &c.

Tamen vel virtus tua, &c. Virg. 1. Aeneid. 107.

Quamquam; Veruntamen. Terent. Eunuch. 2. 92,

Quamquam illam cupio abducere, atq; hac re arbitror
Id fieri posse maxime: veruntamen

Potius, quàm te inimicum habeam, faciam vt iusseris.

QVANTVS] Terent. Heaut. 2. 1. 9,

Væ misero mihi, quanta de spe decidi! Idem Eun. 5. 4. 3,

Quantam, & quàm veram laudem capiet!

Quantum interest Africanus in l. qui vltimum fructum s. vltim.
ff. de usufructu, & quem admodum. Quanti legatarij in-
terit, moram factam non esse.

Quantus & quàm multi mortales. Sallust. ad Cæsarem, de
Rep. ordinanda.

Quantis animis icrit in Quintium Lucullus. Sallust. in ora-
tione Marci Trib. pleb. ad plebem.

Parit oua, quanta anseres. Plin. lib. 9. cap. 25. à. De crocodilo.
Quanta potest maxima. Sueton. in Nerone, cap. 7.

Heus heus, quanta hæc mea paupertas est! Tamen

Adhuc curauî vnum hoc quidem, vt mihi esset fides.
Terent. Phorm. 4. 8. 10.

Quanta mea sapientia. Plaut. Stich. 362.

¶ Quanti. Terentius Eunuch. 5. 6. 14, Emit? peri hercle quati?
P. viginti minis. Idem Adelph. 5. 9. 20,

Ob eam rem? D. ob eam postremò à me argentum,
quanti est, sumito.

Quanti condudum erit, aut locatum? Cato cap. 144. 2.

Quanti est negotij? Plaut. Trucul. 11. 29,

Quanti est, sapere! Terent. Eunuch. 4. 7. 21,

Quanti fuerit. Plaut. Capt. 4. 42,

Ego, postquam gnatus tuus potitus est hostium,

Expertus quanti fuerit, nunc desidero

Quanti penderes illum, nunquam ostendisti. Terentius
Heaut. 1. 101.

Quanti ueheret, interrogauî Quint. lib. 4. cap. 2.

¶ Quantum. Quantum, tantum. Quint. in Proem. lib. 4. 43,
Vt quantum nobis expectationis adiecit; tantum inge-
nij aspiret.

Et quantum vertice ad auras Aetherias; tantum, &c. Virg.
4. Aeneid. 89.

Quantum animis erroris inest? Ouid. 2. Fast. 158.

Quantum peditum. Tacit. lib. 20. Idem in vita Agricola:

Quantum enim transisse militum, si sese Britanni numerent?

Quantum; *subintellecto Tautum*. Terent. Phorm. 1. 2. 3, Lectum est; conueniet numerus, quantum debuit. Et And. 1. 2. 4,

Quod iussi ei dare bibere, & quantum imperaui, Date. Quantum, Tam. Liuius 9. ab Vrbe, Profectò Q Fabij trans Ciminiam syluam, quantum Romæ terrorem fecerat, tam lætam famam in Samnium ad hostes tulerat.

Quantum ad porticus. Plin. epist. 216, Quantum ad porticus, nihil interim occurrit, quod videatur istinc esse repetendum.

Quantum attinet ad antiquos nostros, ante, &c. Varro 1. de Re rust. cap. 10, 2.

Quantum est, adhibere hominem amicum, ubi quid gerat? Plaut. perf. 16, 46.

Quantum: *Quantum multum*. Plaut. Amph. 4. 200, Nescio quantum tu familiaris sis, nisi acturum hinc abis.

Quantum hunc audiui facere verborum. Plaut. Mil. 9. 13.

Quantum ego intelligere possum. Terent. Heaut. 5. 2. 31.

Quantum illa ætas capit. Quint. lib. 2. cap. 4. 13.

Quantum ex ipsa re coniecturam facio. Terent. Heaut. 2. 3. 25.

Quantum intelligo. Terent. And. 4. 5. 17. Ibidem, 1. 3. 2, Enimuerò Daue, nihil loci est segnitæ, neque fœcordiæ,

Quantum intellexi modò senis sententiam de nuptijs.

Quantum suspicor. Terent. Eunuch. 1. 2. 61.

Quantum ex tuto poterat. Liu. 6. bel. Pun. 190, Dasius Annibali amicus, Blaetius, quantum ex tuto poterat, rem Romanam fouebat.

Quantum proximè coniectura potest. Liu. 5. bel. Pun. 126, Simul altitudinem muri, quantum proximè coniectura poterat, permensus.

Quantum ego illum vidi, non nihil timeo misera. Terent. Eunuch. 4. 1. 1.

Quantum importunitatis habent. Sallust. in Iugurtha: Nam & illos, quantum importunitatis habent, parum est, impune male fecisse; nisi deinde faciendi licentia eripiatur.

Quantum: *proficuit*. Suet. in Vesp. cap. 4, Id de Imperatore Romano, quantum euentu postea prædictum patuit, ludæi ad se trahentes rebellatunt.

Quantum potest. Terent. Eunuch. 5. 1. 20, Compræhendi iube, quantum potest. Idem Phorm. 5. 2. 31,

Quantum potest, nunc conueniendus Phormio est, Priusquam &c.

Quantum potero. Plaut. Aulul. 5. 41. Terent. Phorm. 4. 3. 69, Quantum potes, me certiozem, inquit, face.

Quantum maximum potuit. Plin. epist. 65, b, Dedit enim mihi quantum maximum potuit; daturus amplius, si potuisset.

Quantum plurimum. Colum. lib. 12. cap. 11, Exploratum habeat, quantum plurimum salis aquæ vinum, quod fecerit, sine offensa gustus pati possit.

Quantum queo. Terent. Eunuch. 5. 2. 5, Vbi vidi, ego me in pedes, quantum queo,

In angipostum quoddam desertum. Terent. Andr. 5. 2. 20, Sublimem hunc intrò rape, quantum potea. Ibidem, 3. 3. 46.

Quantò, Tantò. Terent. Heaut. 3. 1. 15, & quantò diutius Absent, magis cupio tantò, & magis desidero. Idem Eunuch. 5. 9. 23,

Perij! quantò minus spei est, tantò magis amo.

Quantò magis. Virg. 4. Georg. 83, Sed quantò ille magis formas se vertet in omnes, Tantò, &c.

Quantò: *absque Tantò*. Terent. Eunuch. 4. 5. 49, Vah quantò nunc formosior

Videre mihi, quàm dudum? Ibidem, 3. 3. 19, Profectò quantò magis magisq; cogico,

Nimirum dabit hæc Thais mihi magnum malum.

Quantò plus delectationis habiturus est, quàm ex illis inruditis voluptatibus. Quint. lib. 1. cap. 12, 13.

Quantusquantus. Terent. Adelph. 3. 3. 40, Tu quantusquantus, nihil nisi sapientia es.

Quantuslibet. Plin. lib. 20. cap. 6. 11, Suppurationes quantuslibet sanat fra&æ incoctum fabæ, atq; ita in cibo sumptum. Idem lib. 8. cap. 16, 10.

Seruus erat quidam, quantumlibet ordine dignus. Ouid. 8. Fast. 134.

Quantusuis. Liu. 6. bel. Pun. 221, Tum stram super portum satis amplum quantusuis classi. De Carthagine.

Sed tamè esto iam quætois oris honore. Lucret. lib. 4. 236.

Quantius precij. Plaut. Persa, 16, 73, Nomen atque omen quantius est precij. Terent. And. 5. 2. 15,

Quam faciem videas, videtur esse quantius precij.

Quantumuis. Plaut. Mil. 5. 98, Quantumuis prolationum, dum modò nunc prima via

Inducamus, vera vt esse credat, quæ mentibimur.

Quantumuis rusticus. Horat. 2. epist. 2, 8.

Quantulum. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 25, Quantulum enim, summæ custabit quisque dierum,

Quantuluscunq;. Colum. lib. 2. cap. 11. 6, Nam si nox incessit, quantuluscunq; humore, prius quàm obruatur, corumpitur, Mart. lib. 11. 15,

Nam terra est illi quantuluscunq; grauis.

Pars ego sum census quantuluscunq; tui. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 15, 3.

Inq; tuo iaceas quantuluscunq; toro. Ouid. 3. de Arte, 53.

Quantuluslibet. Vlpian. in l. 4. §. ultimo. D. de ædilit. edict. Non deniq; fabriculam quantuluslibet ad causam huius edicti pertinere.

Quantillus. Plautus Capt. 4. 90, Quantillum argenti mihi apud trapezitam sicut. Idem Pseud. 20. 87,

Quantillo argenti te conduxit Pseudolus?

Quantillum. Plaut. Curcul. 3. 13, Sicut hæc anus. P. A. quantillum sicut. P. H. modica est; capit.

Quadrantal.

Quantitas. Plin. lib. 17. cap. 24. 4, Laborant & fame & cruditate, quæ sunt humoris quantitate.

QUAMVIS] Quint. lib. 9. cap. 4, Quamuis enim iuncta sit, tamen soluta videri debet oratio.

QUANUIS INCEPITENT FOEIJ. Virg. 3. Aeneid. 91.

QUAPROPTER] Terent. And. 1. 1. 136, magis id adeò, mihi vt incommodet

Quam vt obsequatur gnato. S. O. quapropter? S. T. rogas? Idem Heaut. 1. 2. 14,

caue faxis, non est opus pater. C. H. Quapropter? C. L. quia, &c.

Sed quid est, quapropter nobis malum minitemini? Plautus Bacchidibus.

Quapropter: *Insinisse postum*. Plaut. Pseud. 7. 83, animum aduerte nunciam,

Quapropter expertam amoris gnati te habuerim.

Quapropter: *Quamobrem*. Terent. Adelph. 3. 2. 44, non est vile, hanc illi dari.

Quapropter quoquo pacto celato est opus,

QUAQUA] Plautus Epid. 14. 9, Quaquà tangit, omne amburit.

Quaquà versum. Cæsar in Comment. Legatos quaquà versum dimittere.

QUAQUAM. Lucan. lib. 1, Si nullum foret, haud vsquam sita corpora possent

Esse, neque omnino quaquàm diuersa meare.

QUARE] Terent. And. 5. 4. 6, itane hue paratum aduenis. C. H. quare? S. rogas?

Quare: *pro Quamobrem*.

Quare agite ò testis iuuenes succedite nostris. Virgil. 1. Aeneid. 127.

QUARTVS] Liuius 4. bel. Pun. 208, Eosq; vbi quartæ vigiliæ signum cecinisset, ad eum locum scalas iussit ferre.

Quartus pater: *pro Abauo* Virg. 10. Aeneid. 124, Piumusq; illi quartus pater.

Hora quarta. Virg. 3. Georg. 96.

Quantum. Liuius 3. ab Vrbe, 282, T. Quintio quantum Consule

Quantò. Gellius lib. 10. cap. 1.

Quantusdecimus. Quartadecima luna. Plin. lib. 2. ca. 59, 2.

Quarta decimani. Tacit. libro 1, hoc est, quartæ decimæ legionis milites.

Quartanus. Febri quartana liberari. Plin. lib. 7. cap. 50, 2.

Quartanas excutere. Plin. lib. 20. cap. 6, 10.

Frigida quartana. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 58.

Quartani: *Quarta legionis milites*. Tacit. lib. 20. Dein mutati in pœnitentiam primani, quartanique, & duodeuicelimanii. Voculam sequuntur.

Quartarius, Catoni, Congij quartam partem significat. Amuræz (inquit ille cap. 95.) in vas æneum indito cõgios duos: postea igne leui coquito: rudicula agitato crebrò, vsque aded dum fiat tam crassum quam mel. Postea sumito bituminis tertiarium, & sulphuris quartarium: conterito in mortario per se vtrunque. Colum. lib. 12. cap. 5. 1, In sextarios duodequingaginta fermenti libram fici atidæ ponda quadrantem, salis sextarium: hæc subterito, & subtrita cum quartario mellis aceto diluito. Liu. 5. ab Vrbe. 210, Cui vnietti se libras farris, & quartarios vini ad ædes eius, quæ in arce erant, contulerunt

Quartarius mulio. Festus: Quartarios appellabant antiqui muliones mercenarios: quod quartam partem quaestus capiebant. Lucilius: Porro homines nequam malus, vt quartarius cippos colligere omnes,

QVASI] Plaut. Stich. 9. 33,

Fuit olim, quasi ego sum, senex: & ei filia duæ erant.

Quasi nunc meæ sunt: cæ erant duobus nuptis fratribus,

Quasi nunc sunt meæ vobis. Terent. Adelph. 4. 7. 21,

Ira vita est hominum quasi quom ludas tesseris.

Quasi, *simulationem dicit*. Terent. And. 3. 2. 10,

Quid credas quasi nō tibi renuntiata sunt hæc sic fore.

Idem Adelph. 3. 1. 3.

Iam nunc times, quasi nunquam adfueris; nunquam eute pepereris?

Quasi tu dicas, me te velle argento circumducere. Plaut. Pseud. 9. 41.

Quasi verò. Terent. Eunuch. 4. 4. 18,

Tace obsecro: quasi verò paulum interficiet.

Quasi vti. Plaut. Merc. 3. 90.

Qui olim à puero paruulo mihi pædagogus fuerat, quasi vti mihi foret custos.

Quasi: *pro Penè vel ferè*. Terent. Heaut.

Quasi talenta ad quindecim coegi.

QVASILLVS] Vide QVALLVS.

QVASSO] Vide QVATIO.

QVATENVS] Liuius, ab Vrbe condita: Italiæ, nisi quatenus vallum castrorum cingit, nihil relinquere Pæno.

Quatenus: *pro Quomiam, vel quandoquidem*. Plin. epist. 51. lib.

3. ad Caninium Rufum. Et quatenus nobis denegatur diu viuere; relinquamus aliquid, quo nos vixisse testemur. Suet. in Claud. Cæsare, cap. 26. Con firmavitq; pro concione apud Prætorianos: quatenus sibi matrimonia male cederent; permanfurum se in cælibatu. Quint. lib. 6.

cap. 3. Propria tamen vis nominis, & exprimenda natura est; quatenus appellatione ipsa non satis significare videtur.

QVATER, QVATERNVS] Vide QVATVOR.

QVATINVS] Quoniam, vel Quia: vt ait Festus. Iuuenal.

Satyr. 12. 11,

Quatinus hic non sunt nec vanales elephantii.

Quatinus: *pro Vt*. Macrobius lib. 2. Saturnal. cap. 5, Non semel præceperat ei pater, temperato tamen inter indulgentiam grauitatemq; sermone; quatinus moderaretur profusus cultus, perspicuosq; comitatus.

QVATIO] Liuius: Carthaginis mœnia nunc quatit ariete.

Plin. epist. 147. b. Manibus catenas gerebat quaticbatq;.

Virg. 9. Aeneid. 121.

Aut rastris terram domat, aut quatit oppida bello. Plin. lib. 26. cap. 4. 2. Non satius fuit, Acinilianum Scipionem Carthaginis portas herba patrefacere, quàm machinis claustra per tot annos quaterere?

Quatere aliquem foras. Terent. Eunuch. 2. 1. 66.

Alas quatere magnis clangoribus. Virg. 3. Aeneid. 46.

Vastos quatit æger anhelitus artus. Virg. 5. Aeneid. 37.

Faces quatunt splendidas comas. Catul. in Epithal. 16. 16.

Cymbala quatere. Virg. 4. Georg. 13.

Tinnitusq; cæ & matris quate cymbala circum.

Cursu armenta. Virg. 3. Georg. 27.

Fundamenta. Virg. 2. Aeneid. 122,

Neptunus muros, magnoq; emota tridenti

Fundamenta quatit, totamq; à sedibus urbem Eruiit.

Certam quatit improbus hastam. Virg. 11. Aeneid. 154.

Nudos quatit ille lacertos. Ouid. 2. de Arte, 18.

Horror frigidus membra quatit. Virg. 3. Aeneid. 6.

Aridaq; ora quatit. Virg. 5. Aeneid. 40.

Gemitu quatit pectora. Valer. 5. Argon. 62.

Pennas quatere. Ouid. 4. Metam. 136.

Rifu aliquem. Horatius 2. epist. 2. 17.

Tedam manu. Catul. in Epithal. Iuliz, 56. 3.

Terrore populos. Senec. Herc. Oetæo, 17. 3.

Tonitrua quatuntur cærule cæli. Lucret. lib. 6. 20.

Quatiens Tullaq; & æratam quatiens Tarpeia securim,

Virg. 11. Aeneid. 132.

Quassus. Plautus Cureul. 8. 26.

Argutatio quassa lecti. Catull. ad Flauium, 6. 2.

Membra quassa. Ouid. in Ibin, 4.

Rates quassæ. Horat. 4. Carm. ode 8. 7.

Vox quassa. Curtius. lib. 7.

Quasso. Plaut. Merc. 12. 15,

Tristis incedit, pectus ardet: hæreo: quassat caput. Idem

Epid. 9. 51,

Sed hic quis est, quem huc aduenientem conspico,

Suam qui vndantem chlamydem quassando facit? Idem

Bacch. 5. 70,

Subducunt lembum capitibus quassantibus.

Caput quassare. Valer. 1. Argon. 106.

Tussis frequens quassauit me. Catull. ad Fundum, 41. 3.

Quassare: *Rumpere*. Virg. 1. Aeneid. 112,

Quassatam ventis liceat subducere classem. Idem 4.

Aeneid, 12,

Quassataq; rates, & non tractabile cælum. Plin. epist.

170. b. Quassata atq; etiam decussa monumenta.

Quassans. Lucret. lib. 4.

---cùm Pan

Pinca semiferi capitis velamina quassans.

Quassatus. Plin. lib. 13. cap. 26. 6. Antelucanis ferramenta

acuere, manubria aptare, dolia quassata sarcire.

Homo quassatus tempora Lyæo. Silius lib. 7. 41.

Domus quassata. Ouid. 2. Trist. 17.

Rates quassatæ. Virg. 4. Aeneid. 11.

Vasa quassata. Lucret. lib. 3. 89.

Quassanda est. ista Pelias hasta manu. Ouid. 1. de Arte, 140.

Quassabilis. Lucan. lib. 6,

Sed munimen habet, nullo quassabile ferro.

Quassabundus. Macrobi. lib. 5. Saturnal. cap. 21. Herculem

fidores veretes non sine causa cum poculo fecerunt, &

nonnunquam quassabundum & ebrium.

QVATRIVVM] Vide QVATVOR.

QVATVOR] En quatuor aras. Virg. 5. eclog. 13.

Quatuordecim. Plin. lib. 8. cap. 36. 3, Præter quatuorde-

cim dies. Sic libro 2. cap. 14. 1, Intra quatuordecim partes

solis semper occultam esse. De luna.

Quatuordecies. Plin. lib. 3. cap. 7. 1, Quatuordecies cætena.

Quater. Plaut. Pseud. 5. 110,

Vtrum vis, vel quater quinis minis. Col. lib. 5. cap. 2. 13.

Quater: *pro Sapius*. Virg. 2. Aeneid. 46,

---quater ipso in limine portæ

Substitit; atq; vtero sonitum quater arma dedere.

O' terq; quaterq; beati. Virg. 1. Aeneid. 20. Tibull. libro 3.

eleg. 3. 6,

O mihi foelicem terq; quaterq; diem!

Quater & quadragies. Plin. lib. 7. cap. 27, Sit proprium Ca-

tonis, quater & quadragies causam dixisse.

Quaterni. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 18,

Sæpe tribus lectis videas cœnare quaternos.

Quaternis diebus latent. Plin. lib. 8. cap. 10. 1,

Quaternum iugerum balenq; pristis ducenum cubitorum,

Plin. lib. 9. cap. 3. 1.

Quaternorum pedum latitudine. Plin. lib. 8. cap. 45. 1,

Quaternum pedum spatia. Colum. lib. 5. cap. 5. 2,

Gens illi triplex, populi sub gæte quaterni. Virg. 10. Aen. 14.

Quaternarius. Plin. lib. 28. cap. 6. 7, Numerum quoq; qua-

ternarium Demetrius cōdito volumine prodidit; & qua-

te quaterni cyathi, sextariiue non essent.

Quaternarij serobes. Colum. lib. 11. cap. 2. 20, Eorum (scilicet

ferobium) quaternarij, hoc est quoquo versus pedum

quatuor, si est commodum terrenum, x 1111. ab vno sūt.

Quaterdeni. Quaterdeni gradus. Ouid. 3. de Ponto, e-

leg. 2. 10.

Anni. Ouid. 7. Metam. 59.

Quatriduum. Quatriduum per vastas solitudines ab-

sumptum est. Curt. lib. 4.

Quatriduum fuit. Liu. 3. ab Vrbe, u, Sic sinem iustitio, quod

quatriduum fuit; reditus Quintij Cōsulis in urbem fecit.

Quatridui navigatio. Plin. lib. 6. cap. 22. 6,

Quatridui iter. Lentulus Senatui, lib. 12. 15. 28.

QVAXARE] Ranzæ dicuntur, quom vocem emittūt. Festus.

QVE] *Copulasina*. Virgilius 1. Aeneid. 1,

Arma virumq; cano. Et eclog. 10. 4,

Perq; niues alium, perq; horrida castra secuta est.

Expletina. Propertius lib. 3. eleg. 1. 6,

Deiphobumq;, Helenumq;, & Polydamantas in armis.

Que: *pro Id est*. Plautus:

Rudis est, nescitq; quid expediat.

Que: *Explicationem quandam præcedentium inferi*. Virg. 1. Aeneid. 7,

---manet alta mente repostum

Iudicium Paridis, spretaq; iniuria formæ.

Que: *pro Etiam*. Apul. Idq; ei seridō colloquenti non crederē.

QVEIS] Datius vel ablatius, à Quis. Cato cap. 11. 2, Co-

la, queis florem demant, tria. Virg. 1. Aeneid. 10.

Queis ante ora patrum Troiz sub mœnibus altis

Contigit oppetere.

QVEMADMODVM] Plaut. Persa, 2. 37,

---tu tibi me facere potis es

Sempiternum. s. quemadmodum? T. vt des mihi num-

mōs sexcentos.

Aliquândo Nam inserponitur. Plaut. Bacchid. 4. 13,

Qui scire possum? c. nullus plus, p. Quemnam ad-

modum?

QVEO] Terent. Andr. 4. i. 30,

Nec te quiuit hodie cogere, illam vt duceres. Horat. 2.

Serm. Satyr. 7. 19,

---liber sum: die age: non quis.

Que: tuis careat sacris,

Non queat dare præsidēs

Terra finibus. Catul. epigr. 56. 15.

Quit. Lucret. lib. 3. 1. 0,
 Mobilitate mali non quit sentire dolorem.
 Quisse Lucret. lib. 5. 286,
 Dispensisse, neque in fructum conuertere quisse.
 ¶ Queor. Lucret. lib. 1. 22,
 Dum veniant aliz, ac suppleri summa queatur.
 ¶ Quitus. Terent. in Hecyr. 4. 1. 58,
 Nam quum compressa est gnata forma in tenebris
 nosci non quita est. Gell. lib. 20. cap. 1. Sæuitia ista pœnæ
 contemni non quita est.
 QVERCERVS, QVERCETVM, QVERCICVS.] Vide QVER-
 CVS.
 Sicubi magna Iouis antiquo robore quercus
 Ingentes tendat ramos. Virg. 3. Georg. 67.
 Aërea quercus. Virg. 3. Aeneid. 127.
 Annofa. Virg. 4. Aeneid. 88.
 Decidua. Ouid. 8. Metam. 153.
 Dura. Virg. eclog. 4. 7.
 Fatidica. Seneca Herc. Oethco, 11, 11.
 Glandifera. Ouid. 12. Metam. 66.
 Ingens. Virg. 11. Aeneid. 1.
 Rigidæ quercus rotant cacumina. Virg. 6. eclog. 6.
 Sacra quercus. Virg. 7. eclog. 3.
 Sublimis. Lucan. lib. 1. 28.
 Torta quercu redimitus tempora. Virg. 1. Georg. 70.
 ¶ Quernus. Virg. 1. Georg. 61.
 Sed tamen & quernas glandes. Plin. lib. 9. cap. 5. 5,
 Querno folio assimilata.
 Corona querna. Ouid. 1. Fast. 123.
 Stipes quernus. Ouid. 4. Fast. 67.
 Vimen quernum. Virg. 11. Aeneid. 13.
 ¶ Quercus. Colum. lib. 6. cap. 3. 7, Probatur maximè vl-
 mea frons, post fraxinea, & ab hac populnea: vltimæ sunt
 ilignea, & querna, & laurea. Idem libro 9. cap. 1. 5, Quer-
 neæ glandis & iligneæ. Sic Caro cap. 5. 5.
 ¶ Quercus. Seruius: Quercem coronam accipiebant qui
 in bello ciuem seruassent.
 ¶ Quercicus. Sueton. in Caligula, capite 19. Primò die pha-
 lerato equo, insignisq; quercica corona, & cetra, & gla-
 dio, auræq; chlamyde.
 ¶ Querculanus. Pin. lib. 16. cap. 10. 1, Vbi lucus fageus fuit,
 porta querculana.
 ¶ Quercetum. Varro 1. de Re rustic. cap. 16. 6, Si enim ad
 limitem quercetum habet, non possit rectè secundum e-
 am syluam ferere oleam.
 Querceta Gargani laborant. Horat. 2. Carm. ode 9. 2.
 ¶ Quercerus, vel Querquerus: frigidus cum tremore. Lu-
 cilius:
 Iastas me vt febris quercera. Et alibi:
 Querquera consequitur febris, capitisq; dolores. Plaut.
 Is mihi erat bilis querqueratus. Gellius lib. vlt. cap. 1,
 An tu forte morbum appellari hic putas ægrotationem,
 cum febrilabida & quercera?
 QVERELA.] Vide QVERCERVS.
 QVERNVS.] Vide QVERCERVS.
 QVEROR.] Cæsar 8. bell. Gall. 12, Bituriges ad eum legatos
 mittunt, auxilium petitum contra Carnutes quos intul-
 sisse bellum sibi querebantur.
 Aues queruntur in syluis. Horat. Epod. 2. 6.
 Rubo visa sæpè queri ferali carmine. Virg. 4. Aeneid. 93.
 Ore queri. Horat. Epod. 5. 5.
 Carmine. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 14. 1.
 Dulce queruntur aues. Ouid. 3. Amor. eleg. 1. 1.
 Queror, cum accusatio. Cæsar 1. bel. Gall. Abditi in taberna-
 culis, aut tuum factum querebantur, aut cum familiaribus
 suis commune periculum miserabantur.
 Ibat vt Oceano querebatur facta mariti. Ouid. 5. Fast. 47.
 Queror de Sallustius: Sæpe de luxuria, de auaritia nostro-
 rum ciuium questus est. Cæsar 4. bel. Gall. 429, Licere, si
 velint, in vbiorem finibus confidere: quorum sint legati
 apud se, & de Sueuorum iniurijs querantur,
 Queri super re aliqua. Horat. epist. 2. 5,
 Queri apud, quodd. Plin. de Viris illust. 15, Quo cognito, apud
 populum questus, quodd. de se tale aliquid timuissent.
 ¶ Querens. Multa querens. Virg. 4. Georg. 63.
 Fidibus querens. Horat. 2. Carm. ode 13. 5.
 ¶ Questus participium. Ouid. ad Liu. 34.
 Oraq; nequiquam per modum quæsta fluunt.
 Esse deos Erebi crudeles, questus in altam
 Se recepit Rhodopen. Ouid. 10. Metam. 16.
 ¶ Questus Verbale. Virg. 4. Aeneid. 111,
 Tantos illa suo rumpebat pectore questus. Idem 4.
 Georg. 103,
 --- & mæstis late loca questibus implet
 Acerbus questus. Valer. 5. Argon. 125.
 Aniles questus. Ouid. 9. Metam. 56.

Creber questus. Tacit. lib. 3.
 Fictus. Catul. epig. 57. 8.
 Flebilis. Claud. 1. in Ruffinum. 26.
 Mæsti questus. Silius lib. 13. 52.
 Secreti. Tacit. lib. 3.
 Questibus absumptis tristem iam soluere notum Cœperat,
 Stat. 11. Thebaid. 129.
 Vanis questibus iras agere. Seneca Thyeste, 3. 1.
 Flebiles questus ciere. Seneca Thebaid. 2. 14.
 Edere questus. Ouid. 4. Metam. 118.
 Effundere questus pectore. Virg. 5. Aeneid. 156.
 Effundi in questus. Tacit. lib. 1.
 Tristes questus exaudire. Seneca Octauia, 1. 3.
 Sic dura suos patientia questus Exonerat. Lucan. lib. 9. 177.
 Inanes questus fundere. Claud. 2. de raptu Proserp. 50.
 Implere cælum questibus. Virg. 9. Aeneid. 97.
 Et mæstus late loca questibus implet. Virg. 4. Georg. 103.
 Opprimere questus. Seneca Troade, 6. 21.
 Parcere questibus. Seneca Herc. Oethco, 16. 6.
 Rumpere questus pectore. Virg. 4. Aeneid. 111.
 Inexploto questu rumpere pectora. Stat. lib. 3. Sylu. 1. 2.
 Satiari questu. Claud. 1. in Ruffinum, 40.
 Sedare questus. Seneca Herc. Oethco, 14. 16.
 Seponere. Seneca Hippol. 4. 10.
 Tunc questus tenuere suos. Lucan. lib. 2. 4.
 Et tacitos muto voluunt in pectore questus. Lucan. lib. 15. 5.
 ¶ Queritor. Tacit. lib. 16. in fine: Igitur flentes, querentesq;
 qui aderant, facessere propnè iubet Thrasea. Liu. lib. 9. de
 bel. Maced. Ne vox queriantis audiretur.
 ¶ Querela. Rustica iudicio nostra querela tua. Ouidius e-
 pistol. 16. 3.
 Chordarumq; sonos fieri, dulcisq; querelas. Lucret. lib. 4.
 118. Et lib. 5. 278,
 Indè minutatim dulces didicere querelas.
 Falsa enim est querela, &c. Quint. lib. 1. cap. 1. 1.
 Fœmineæ querelæ. Stat. 10. Thebaid. 113.
 Infestæ. Lucret. lib. 6. 4.
 Nam nisi iusta tua est, iusta querela mea est. Ouid. 4. de Pon-
 to, eleg. 3. 6.
 Mæstæ querelæ. Ouid. 3. Metam. 48.
 Molles. Horat. 2. Carm. ode 9. 4.
 Supplices. Tibul. lib. 1. eleg. 4. 15.
 Assurgere haud iustus querelas. Virg. 10. Aeneid. 19.
 Audire miseræ querelas. Ouid. 2. Metam. 69.
 Et veterè in limo tanq; cecinere querelâ. Virg. 1. Georg. 76.
 Compescete querelas. Lucret. lib. 3. 194.
 Completere querelis nemus. Lucret. lib. 5. 72.
 Effundunt iustas in numina fœua querelas. Lucan. lib. 2. 9.
 Expleta est annis ista querela tuis. Ouid. 1. Amor. eleg. 6. 2.
 Multas expromam mente querelas. Catul. Argonaut. epi-
 gram. 59. 45.
 Figere querelas intra se. Iuuenal. Satyr. 9. 10.
 Incendere querelis. Virg. 4. Aeneid. 72. ●
 Et non ingratis incessit turba querelis. Lucan. lib. 5. 137.
 Geminis incusat fata querelis. Stat. 1. Achil. 88.
 Veteres querelas mitto. Stat. 1. 2. Thebaid. 60.
 Pater querelas. Seneca Medea 2. 40.
 Proferre querelas extremis medullis. Catul. Argon. 59. 39:
 Tandem vt vox mæstas potuit proferre querelas. Lucan.
 lib. 5. 153.
 Rabidis querelis pulsare iniustus. Stat. 5. Sylu. 2. 5.
 Et nostri memorem sepulchro Scalpe querelam. Horat. 9.
 Carm. ode 11. 10.
 Sistere querelas. Ouid. 7. Metam. 145.
 Liquidam tollunt lugubri voce querelam. Lucret. lib. 4. 111.
 Tolle querelas. Horat. 1. epist. 12. 1.
 Querela, apud Iureconsultos, eam quasi a sionem deno-
 rat, qua liberi aduersum parentum suorum iudicia inof-
 ficiosa, & viceversa parentes infana liberorum testa-
 menta, naturalem portionem, id est, trientem, aut semissem &
 postulant & obtinent. Toro titulo de inofficioso testa-
 mento in Pandect. ciuilib. & lib. 3. C. Iustitia. (m.)
 ¶ Querimonia. Versibus impariter iunctis querimonia pri-
 postetiam inclusa est voti sententia compos. Horat. in
 Arte, 16
 Malis querimonijs diuisus. Horat. 1. Carm. ode 13. 4.
 ¶ Querulus. Martial. lib. 2. 26,
 Quod querulum spirat, quod acerbum Næuia tussit. I-
 dem lib. 4. 44,
 Missa nec à querulo mappa cliente fuit.
 Caput querulum. Seneca Thyeste, 8. 22.
 Et nunquam queruli causa doloris abest. Ouid. 3. Trist. e-
 leg. 8. 7.
 Sub verbum querulas impulit aura fores. Ouid. 3. Fast. 139.
 Murmure querulo referens questus. Senec. Herc. Oeth. 3. 7.
 Sono querulo referre aliquid. Propert. lib. 3. eleg. 6. 4.

Vlulatus queruli. Quid. epist. 5, 15.

¶ Querulus: *Cynoriza* Virg. lib. 3. Georg. 66,
Et cantu querulæ rumpent arbuta cicadæ. Horat. 3.
Carm. ode 7, 6,
Sub cantu querulæ despice tibi. Sic apud Colum. lib.

10. 2, Querula rana.

Chordæ querulæ. Quid. 5. Metam. 68.

Addita dâ querulo volucrum medicamina nido. Quid. de

Medic. factei, 16

¶ Queribundus. Senectus queribunda. Silîus lib. 13, 118.

QVERQVEDVLA] Auis temper in aquis natans. Varro 3,
de Re rust. cap. 3, 2, Altera species eorum, quæ non sunt
contenta terra solum; sed etiam aquam requirunt: ut sunt
anseræ, querquedula anates.

QVERQVERVS] Vide QVERCVS.

QVERVLVS] Vide QVEROR.

Q V I

QVI] pronomen relatiuum. Plaut. Truc. 11, 2,

Qui amat, nequit quin nihili sit, Terent. Heaut. 4, 3, 6,
Audisti? obsecro? s. quidni, qui vique vnâ affuerim?

Qui, interrogatiuum, pro Quis. Terent. Phorm. 5, 8, 18,
Nam qui erit rumor populi, inquit, si id feceris? Liuius
lib. 3, ab Vrbe, condita: Qui finis discordiarum?

Qui: pro Quis. Virgil. 1. Aeneid. 79,

Quisquis es, haud credo inuisus cælestibus, auras
vitales carpis, Tyriam qui aduençis urbem.

Qui: pro Qualis. Terent. Adelph. 3, 7, 5,

Nescis qui vir fiet.

Quibus ipsis Quint. lib. 1, Nec tamen ij, quibus discere ipsis
non contigit, minorem curam docendi liberos habeant.

Qui, relatiuum ab antecedente discrepans. Gellius lib. 1, cap. 14,
Memoratis multis magnisque rebus, quæ ben ac beneuolè
post redditam pacem Samnitibus fecisset.

¶ Qui: aduerbiu pro Quemadmodum Terent. And. 2, 1, 36,
Facite, fingite, inuenite, efficit qui detur tibi.

Qui vocare: Plaut. Amph. 4, 228. Et apud Terentium A-
delph. 5, 6, 3.

¶ Qui: Quamobrem. Terent. Andr. 5, 4, 52,

Dauo istuc dedam iam negotij. s. non potest,
p. Qui? s. quia habet aliud magis ex se.

Qui: *Inde, vel quomodo*. Terent. Hecyra, 4, 1, 39,

...nonne ea dissimulare nos

Magis humanum est, quam dare operam, id scire qui nos
odent? Idem Andr. 3, 2, 21,

Nam qui istuc tibi incidit suspèctio? Idè Hecyr. 2, 3, 6.

Qui: *Finam*. Terent. Phorm. 1, 2, 72,

—est parasitus quidam Phormio,
Homo confidens: qui illum di omnes perduint!

Lucilius lib. 2. Sat.

Qui te, Momentane, malum iam cætera perdat.

Qui: pro *U*. Terent. in Prologo Andriæ, 6,

Nam in prologis scribendis operam abutitur:
Non qui argumentum narret, sed qui maleuoli
Veteris Poëtæ maledictis respondeat.

Qui: *Quare*. Terent. Adelph. 5, 1, 14,

Cur emis amicam Mitio? num qui minus
Mibi idem ius æquum est esse, quam mecum est tibi?

Qui: qua ratione. Terent. Adelph. 4, 5, 75,
Si frater aut sodalis esset, qui magis morem gereret?

¶ Quidum: *Quare igitur?* Plaut. Amphit. 14, 1, 1,
Prodigium te fuisse oportet olim in adolescentia. A. quidum?
M. Quia senecta ætate à me mendicæ malum. Terent.

Eunuch. 2, 2, 21,

At nunquid aliud? p. quidum? G. quia tristis es.

QVI A] Terent. Heaut. 3, 1, 3, 100,

An eò fit, quia in re nostra, aut gaudio

Sumus præpediti nimio, aut ægritudine?

Quia, *bis v. peiusum*. Quint. lib. 12, cap. 11, non quia prodesse
vnquam satis fit, sed quia decet hoc quoq; prospicere, ne
quid peius, quam fecerit, faciat.

Quia, & quòd Quint. lib. 1, cap. 4, Danda est tamen omni-
bus aliqua remissio, non solidam quia nulla res est, quæ
perferre possit contiuum laborem; sed quòd studium,
discendi voluntate, quæ cogi non potest constar.

Quia eò. Sallust. in Catil. Sed quia multis & magnis tem-
pestatibus vos cognoui fortes, fidosq; mihi; eò animus
aufus est maximum atque pulcherrimū facinus incipere.

Quippe quia. Terent. Heaut. 3, 2, 27,

---quippe quia.

Magnarum sæpe id remedium ægritudinum est.

Quia enim. Plautus Amphit. 8, 31,

Qui tibi istuc in mentem venit? s. quia enim serò ad-
uenimus. Et Casin. 9, 32,

Quid tu id curas? CH quia enim metuo, ne in aqua
summa nater.

¶ Quia nam, *Quare*. Plaut. Trucul. 4, 33, Virg. 5. Aeneid. 33

Heu quia nam tanti cinxerunt æthera nimbi? Idem 10.
Aeneid. 2,

Cælicolæ magni quianam sententia vobis
Versa retidè?

¶ Quiane: *reuera*. Virg. 4. Aeneid. 108,

---quiane auxilio iuuat ante leuatos,

Et bene apud memores veteris stat gratia factis

QVI CQVAM] Terent. Andr. 5, 2, 22,

Si quicquam mentitum inuenies, occidito. Liuius 6
bel. Pun. 77, Quis neque quid facerent, neq; quid dice-
rent, quicquam vnquam pensi fuisset.

QVI CQVE, vel QVIDQVE] Quint. lib. 3, cap. 11, Non vt
quicque primum dicendum, ita primum cogitandum est.

QVI CQVID] Terent. Heaut. 1, 1, 32,

Ne lachruma: atque istuc, quicquid est, fac me vt sciam.

Quint. lib. 1, capite De orthographia: Frigidiora his alia:
vt, quicquid quartam haberet, ne interrogare bis vide-
remur.

Quicquid delirant reges, plestuntur Achiui. Horat. 1. epi-
stol. 2, 3.

Quicquid est. Plautus. Cure. 15, 16,

Quicquid est, ipse tibi ibit potius. Idem Truc. 5, 40,

Sed fores, quicquid est futurum, feriam.

Quicquid id est, timeo Danaos & dona ferentes. Virg. 2.
Aeneid. 10.

Quicquid sapit Plaut. Pœn. 18, 28,

Nunc hinc sapit, hinc sentit: quicquid sapit, meo amo-
re sapit.

Quicquid pauillulum Plaut. Trucul. 19, 47,

—da tum mihi de tuis delictis summis

Quicquid pauillulum.

QVI CVM] Cum quo. Terent. Heaut. 1, 2, 4,

Quicum loquitur filius? Idem Eunuch. 4, 6, 21,
Imò hoc cogitato, quicum res tibi est, peregrinus est.

QVI CVMQVE] Quint. lib. 19, cap. 4, Ex ijs, quæ supra posui,
apparet, molostum quoq; clausulæ conuenire, dum ha-
beat ex quocunq; pede ante se breuem.

Quicumque, *interpositis dictionibus*. Qui testamentum tradet
tubicunq; legendum. Horat. 2. Serm. Satyr. 1, 11.

Quem criminosis cunq; voles modum, Ponet lambis Ho-
rat. 1. Carm. ode 16, 1.

Quæ me cunq; vocant terræ. Virg. 1. Aeneid. 23.

Quodcunq; hoc regni. Virg. 1. Aeneid. 17.

Quicumque *pro Qualiscunq;e*. Plin. lib. 3, 1, cap. 9, 8, Sed qui-
cunq;e salacopis aditur.

QVI D] Terent. Andr. 3, 4, 21,

Quid causæ est, quin hinc in pistrinum recta profici-
scar via?

Quid ætatis. Plaut. Merc. 6, 19,

Quid ego tibi ætatis video?

Quid animi. Plaut. Merc. 7, 103,

—quid scio

Quid sit ei animi, vè nirene eam velit, an non velit?

Quid captiuorum ducunt secum? Plaut. Epid. 5, 27.

Quid sui consilij sit, ostendit. Cæsar 1. bel. Gall. 8, 5.

Quid hominis. Terent. Heaut. 4, 8, 7,

Quæso quid tu hominis es? Idem Eunuch. 3, 4, 8,

Quid hominis? qui hic ornatus est.

Quid gentium. Plin. lib. 17, cap. 2, 2, Infestantur & arbores
motibus: quid enim gentium catet his malis?

Quid gaudij? Terent. Andr. 5, 5, 7.

Quid mulieris? Terent. Hecyr. 4, 4, 21,

—sed quid mulieris

Vxorè habes? aut quibus moratam moribus?

Quid rei huius sit, sciam. Plaut. Aulul. 30, 72,

Quid hoc rei est? Liu. 1. ab Vrbe, 2, 10.

Quid tu homo es? quid tibi vis? quid cum illa rei tibi est,
Terent. Eunuch. 4, 7, 34.

Quid sententiæ. Terent. Phorm. 2, 4, 4,

Quid de hac re dicat, quidue sit sententiæ.

Quid signi. Plaut. Amphit. 4, 267.

Quid verbi. Plaut. Pseud. 9, 16. Terent. Phorm. 2, 2, 29,

—cœna dubia apponitur?

s. Quid istuc verbi est?

Quid viri. Plaut. Pœn. 14, 34,

—apage,

Nescio quid viri sis.

¶ Quid, *pro aliquid*. Terent. Hecyr. 5, 4, 24,

Dic mihi harum rerum num quid dixi iam patri? Idè
Andr. 1, 1, 14,

Si tibi quid feci, aut facio, quod placet, Simo.

Quid rerum portant. Terent. Heaut. 2, 3, 6.

Quid rerum gerere. Plautus Aulul. 4, 15.

Quid? *admiratiõe d. Etum*. Terent. Andr. 1, 1, 61,

—cho quid Pamphilus? quid? symbolum

Dedit, cœnauit.

Quid: *proprie* quid. Terent. Andr. 1. 4. 7.
Sed quidnam Pamphilum exanimatum video? vereor
quid fiet. Idem Adelp. 3. 3. 50.
Quid: *Quamobrem*. Virg. 1. Aeneid. 150,
Quid tantum Oceano properent se tingere soles.
Quid ego nesciam factum. Terent. Heaut. 3. 2. 18,
Scin esse factum ut dico? c. quid ego nesciam?
Quid est, quod. Terent. Eunuch. 3. 5. 11,
Quid est quod lætus sis? quid tibi vis?
Quid, quid? Terent. Eunuch. 3. 2. 51,
--- quid, quid aliud volui dicere? Ibidem, 5. 3. 1,
Quid, quid venire in mentem nunc possit mihi?
Quidnam?
Quid? senem quoad expectatis vestrum. Terent. Phorm.
1. 2. 97. Idem Phorm. 5. 3. 28,
--- age fiat quid, illa filia
Amici nostri, quid futurum est?
Quid est, si non hoc contumelia est. Terent. Andr. 1. 5. 2.
Quid pater, vivitne? Plaut. Cap. 6. 1. Et paulò post, 32,
Quid divitiarum suntne optumæ?
Quid mecum est tibi, aut tecum? Plaut. Cureul. 15. 10.
Quid illi fiet? Plaut. Merc.
Sed quid nunc illi fiet? Idem Most.
Quid mihi fiet tertio, qui solus facio facinora im-
mortalia?
Quid sciam? Terent. Andr. 4. 5. 52,
Eho inepta, nescis quid sit actum? M. quid sciam?
Quid si Plautus Afin. 12. 138,
Quid si optares? L. B. eveniet. Terent. Phorm. 14. 35,
Satin sic est? G. non A. quid si sic? G. propemodum. A.
quid si sic? G. fat est. Idem Eunuch. 5. 2. 36,
Quid si hoc quispiam voluit deus?
Quid tibi videtur: ad eon' ad eum? Terent. Andr. 2. 1. 17.
Plaut. Most. 11. 1,
Quid tibi visum est hoc mercimonij?
Quid vis tibi? aut quid quaeris? Terent. Heaut. 1. 1. 9.
Quid eò? Plaut. Pseud. 5. 98. Terentius Hecyr. 5. 3. 11,
--- properè curre ad Pamphilum.
P. Quid eò? D. dic me orare ut veniat.
Quid verbis opus est? Plaut. Amphit. 4. 291. Terent. Phorm.
1. 2. 25,
Cœpi aduersari primò: quid verbis opus est?
Seni fidelis dum sum, scapulas perdidit.
Quid multa verba? Plautus Pœnul. 6. 36. Et Terentius Eu-
nuch. 3. 5. 20,
--- primam dices scio, si videris.
Quid multa verba? amare cœpi.
Quid multis moror? Terent. Andr. 1. 1. 87,
Quid ita? Plaut. Epid. 2. 10. Terent. Andr. 1. 1. 14,
Si id facis, hodie postremum me vides. P. quid ita? G.
hei mihi; Vereor dicere. Terent. Eunuch. 4. 4. 58,
Thais iam aderit. P. quid ita? D. quia, quum inde ab-
eo, &c.
Quid ita non? Terent. Phorm. 4. 1. 2.
Quid ita tantum? Terent. Eunuch. 5. 5. 17,
--- qua audacia
Tantum facinus audet? P. quid ita tantum.
Quid tibi huc? Plaut. Bacchid. 26. Terent. Heaut. 3. 2. 7,
--- c. Syre s. hem. c. Quid tu istic? &c.
Quid mea refert? Terent. Phorm. 4. 5. 11,
Quid tua (malum) id refert?
Quid tum? Terent. Heaut. 3. 41,
--- huic drachmarum hæc argenti mille dederat. mutuū.
c. Quid tum? s. ea mortua est.
Quid tum, si fuscus Amyntas? Virg. eclog. 10. 8.
Quid tum postea? Plaut. Afin. 7. 68. Terent. Adelp. 4. 5. 15.
Neq; enim diu huc commigrarūt. AB quid tum postea
M. Virgo est cum patre. Idem Hecyr. 4. 1. 37,
--- quid tum postea, Si modestè ac rarò hoc fecit?
Quid deinde Terent. D. eam, quid deinde?
Quid: *pro In quo*. Quintil. Quid tibi tantum malum feci?
quid offendi?
Quid istic Terent. Eunuch. 2. 1. 96,
Quid istic? si certum est facere, facias: verum ne pòst
conteras Culpam in me.
Quid nunc agimus? Terent. Eunuch. 4. 7. 41.
Quid quaeris? Horat. lib. 1. epist. 10. 2.
Quid cum illis agas qui neq; ius, neq; bonum atq; æquum
sciunt. Terent. Heaut. 4. 1. 29.
Quid facias? ut homo est, ita morem geras. Terent. Adelp.
3. 3. 76.
Quid enim aliud, quàm admonendi essetis ut morem tra-
ditum à maioribus serualetis? Livius,
QV I D A M] Terentius Eunuch. 3. 2. 10,
Neque pugnas narrat, neque cicatrices suas.
Ostentat, neque tibi obstat, quod quidam facit.

QV I D E M] Quint. in Infami. Torquebis quidem filium, sed
satebitur mater.
Id quidem ago, & tacitus Lycida mecum ipse voluto. Virg.
eclog. 9. 7.
Quidem hercle certò, vel certè. Terent. Phorm. 1. 3. 12,
Nam tua quidem hercle certò vita hæc expectenda, o-
prandæq; est. Idem Andr. 2. 2. 10,
Mea quidem hercle certè in dubio est vita.
QV I D N A M] Terent. Phorm. 1. 4. 6,
Quidnam ille commotus venit? Idem Eunuch. 5. 8.
Quidnam: *sine inuestigatione; pro*, Quid. Terent. Eunuch. 5. 4. 1,
Reuiso Quidnam Chærea hic rerum gerat.
QV I D N I] Terent. Eunuch. 1. 3. 36,
Parris cognatum atq; æqualem Archidemidem
Nostin' p. quidni.
Quid ego ni negem, qui egomet sciam. Plaut. Amph. 4. 280.
QV I D P I A M] Terent. Andr. 2. 6. 7,
Num illi molestæ quidpiam hæ sunt nuptiæ?
QV I D Q V E] Colum. lib. 1. 2. cap. 7, Tum quidque vase con-
ditur. Quint. lib. 1. cap. 2.
QV I D Q V I D] Vide QV I C Q V I D.
QV I D V I S] Vide QV I V I S.
QV I D V M] Vide QV I.
QV I E S] Silius lib. 13. 12,
--- medios inter somnos, altamq; quietem.
Cura quietis Ouid. 3. Metam. 88.
Animi quietis. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 9. 19.
Omnibus vna quies opum. Virg. Georg. 17.
Sub his facta quies Celt. lib. 4. cap. 11.
Veniat quies. Celsus lib. 6. cap. 6, Nocturno quò commo-
dior quies veniat, non alienum est, superimponere candi-
di panis interiorem partem ex vino subactam.
Quies doctrinarum. Plin. lib. 8. cap. 28, 14.
¶ Quies: *Pax*. Plin. lib. 15. cap. 30. 5, Ipsa laurus pacifera, ut
quam prætendi etiam inter armatos hostes quietis sit in-
dicium.
Quies: *serenitas aeris vel clementia*. Virg. 2. Georg. 69,
Si non tanta quies irer frigusq; caloremq;
Inter, & exciperet cæli indulgentia terras.
Quies: *Orium*. Virgilius 9. Aeneid. 36,
Aut pugnam, aut aliquid iam dudum inuadere magnū
Mens agitat mihi: nec placida contenta quiete est.
Vobis parata quies, nullum maris æquor arandum. Virg. 3.
Aeneid. 69.
Portus æterna placidus quiete. Seneca Agamem. 7. 1.
Quies & Vigilia, *οπονησις*. Quint. lib. 7. cap. 3, Refert enim;
conuiuium præcesserit an tristitia, labor an otium, vigilia
an quies.
Aduersa quies. Silius lib. 15. 152.
Blanda Stat. 2. 28.
Dura. Virg. 10. Aeneid. 149.
Fremebunda. Stat. 5. Thebaid. 49.
Grata. Horatius 1. epist. 15. 3.
Impacata. Claud. 1. in Ruffinum, 15.
Imperiosa. Claud. 8. Paneg. 48.
Infesta miseris. Lucret. lib. 5. 197.
Insidiosa. Stat. 1. Sylu. 4. 12.
Mira quies pelagi. Stat. 2. Sylu. 2. 8.
Nocturna. Seneca Hippol. 2. 4.
Obscura. Seneca Hippol. 1. 11, 1.
Opaca. Stat. 10. Theb. 18.
Præfaga. Stat. 10. Theb. 64.
Secura quies, & nefcia fallere vita. Virg. 2. Georg. 91.
Segnis. Silius lib. 5. 34.
Summa. Lucret. lib. 3. 63.
Tranquilla. Lucan. lib. 1. 52.
Tremefacta. Stat. 1. Achileid. 50.
Et nunquam turbata quies. Stat. 3. Sylu. 5. 18.
Vesana. Lucan. lib. 7. 55.
¶ Quietes: *Cubilia*. Lucret. lib. 1. 81,
Namq; canes ut montuagæ persæpe ferai,
Narbibus inueniunt intactas fronde quietes.
Procubuit, seramq; dedit per membra quietem. Virgil. 8.
Aeneid. 6.
Cura non dat quietem membris. Virg. 10. Aeneid. 43.
Dare parua tempora quieti. Quid. 3. Amor. eleg. 5. 2.
Datur hora quieti. Virg. 5. Aeneid. 169.
Excutitur terrore quies. Ouid. 4. Fast. 184.
Expellere quietem. Silius lib. 5. 108.
Fugit pigra quies, inersq; somnus. Stat. lib. 1. Sylu. 6. 19.
Impetrare studijs quietem. Quintil. in Proæm. lib. 1. 1.
Placidam quietem per membra irrigat. Virgilius 1. Aenei-
dos, 140.
Irrorat quietem oculis somnus. Silius lib. 10. 72.
Vix primos inopina quies laxauerat artus. Virgilius 5. Ae-
neidos, 17. 2.

Placida laxarant membra quiete. Virgilius quinto, Aeneid. 197. & 9. 48.
 Dulci quiete membra leuare. Ouid. 1. de Remed. amor. 42.
 Mandare corpus quieti. Lucret. lib. 4. 171.
 Mitigare febrem quiete & abstinencia. Quintilianus libro 2, capite 17. 7.
 Pati quietem. Claud. 2. in. Ruffin. 2.
 Ac velut in somnis oculos ubi laeguida pressit Nocte quies. Virg. 12, Aen. 182.
 Dulcis & alta quies pressit iacentem. Virg. 6, Aen. 103.
 Reddere se quieti. Senec. Hippol. 4. 3.
 Retineri quiete. Quint. lib. 1, cap. 3. 5.
 Rupta quies populis. Lucan. lib. 1. 48.
 Vina quies sequitur. Ouid. 2. Fast. 61.
 Sopitus quiete. Lucret. lib. 3. 111.
 E' molli quiete fuscitate. Catul. epigr. 75. 1.
 Turbare quietem alciuius. Propert. lib. 1. eleg. 3. 4.
 Quietes: in plurali. Sallust. Namque animus impurus, dijs hominibusque infestus, neque vigilijs, neque quietibus sedari poterat.
 Quietesco. Virg. 10. eclog. 7.
 — o mihi tum quam molliter ossa quiescant.
 Infelix, tota quicunq; quiescere nocte Sustinet. Ouid. 2. Amor. eleg. 9. 8.
 Bene placideq; quiescas, Tib. lib. 2. eleg. 4. 10.
 Pulueris exigui iactu compressa quiescent. Virgil. 4. Georg. 18.
 Placidaq; ubi demum morte quieuit. Virg. 9, Aen. 90.
 Sedibus vt saltem placidis in morte quiescam. Virgilius 5, Aeneid. 75.
 Conticuit tandem, factoque hic sine quieuit, Virgilius 4, Aeneid. 44.
 Quiescere dicitur, qui non est insolens & inquietus. Terent. in Prologo And. 22,
 Dehinc vt quiescant porro, moneo, & desinant Maledicere. Liu. 10. bell. Pun. 61.
 Quiescere: Abstinere, & super sedere. Gell. lib. 2, cap. 28, Statueratq; edicere quiescebant.
 Quiescas: Sine, vel desine. Terent. And. 3. 4. 19,
 — corrigere mihi gnatum porro edicere.
 d. Faciam hercle sedulo. s. potes nunc dum animus irritatus est. d. Quiescas.
 Alta quierunt Aequora. Virg. 7, Aen. 2.
 Aequora sua quierant. Virg. 4, Aen. 105.
 Arma quierunt Silius lib. 7. 3. 1.
 Bella quierunt. Ouid. ad Pisonem, 6.
 Postquam collapsi cineres, & flamma quieuit. Virgilius 6, Aeneid. 46. 8.
 Mens & corpus sopita quiescunt. Lucret. lib. 3. 188.
 Pascitur in viuis liuor, post fata quiescit. Ouidius primo, Amor. eleg. 15.
 Opus quieuit tuis humeris. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 9. 12.
 Voces hominum quietis quiescebant. Ouid. 1. Trist. eleg. 3. 6.
 Quietescas cetera: Achiuum. Plaut. Milit. 12. 53,
 — potin' vt hominem
 Mihi des? quiescas cetera. Idem:
 Quiesce istam rem: ego certe videro.
 Quiesce hunc tumultum qui est ante ostium. Plaut. Most.
 Quietesci. Terent. And. 4. 2. 8,
 Quibus quidem q̄ facile poterat quiesci, si hic quiesset.
 Quietus. Plautus Amph. 4. 17.
 Quietus esto, inquam: ego curabo, nequid verborū duint. Terent. Phorm. 4. 5. 1.
 Quietus esto de. Plaut. Cure. 10. 6,
 Meminero: de istoc quietus esto.
 Quietum aliquem reddere. Terent. Eunuch. 2. 2. 45,
 Aequor quietus. Horat. Epod. 10. 3.
 Aer quietus. Virgil. 5, Aen. 44.
 Amnes quietos irritat diluuijs. Horat. 1. Carm. ode 19. 9.
 Animus quietus. Virg. 1, Aeneid. 61,
 — in primis regina quietum
 Accipit in Teucros animum, mentemq; benignam.
 Annus quietus. Liu. 2. ab Vrbe, 70, Bellum indictum, tacite induciz quietum animum tenuere.
 Latus ense quieto Securum. Stat. 1. Sylu. 1. 9.
 Exsilium quietus oro. Ouid. 2. Trist. 1. 5.
 Gentes agitare quietas. Virg. 10, Aen. 15.
 Inane quietum. Lucret. lib. 2. 48.
 Nox quieta. Valer. 6. Argon. 32.
 Officio quieto fungi. Ouid. 5. Trist. eleg. 13. 4.
 Ossa quieta precor tuta requiescite in vrnâ. Ouidius 3. Amorum, eleg. 83. 4.
 Pax quieta. Senec. Thyeste, 7. 5.
 Regnum quietum. Horat. 1. Carm. ode 12. 7.
 Sedes quietæ. Virg. 1. Aen. 42.
 Somni quieti. Senec. Herc. furent. 10. 31.

Vrbs quieta, & immunis belli. Virg. 12, Aen. 112.
 Quietissimus. Plinius libro 10. epistol. 229, ad Troianum:
 Ad quem spem alioqui quietissimum hortatur natalium splendor.
 Quietè. Quietissimè se recipere. Cæsar 3. bell. Ciuil. 187.
 Quietescencia. Firmic. lib. 1, cap. 3.
 Quietiliter. Horat. 1. Serm. Satyr. 2. 26,
 Illa & Aegeria est, do nomen quodlibet illi.
 Suetonius in Tiberio: Non cessauit efflagitare aliquem cuiuslibet ordinis custodem, factis atque dictis suis. Iustinianus de hæred. institut. Cuilibet conditioni obtemperare satis est.
 Indutus quilibet. Horat. 1. epist. 18. 6.
 Garrere quilibet. Horat. 1. Serm. Satyr. 9. 3.
 Arti cuiuslibet idoneus. Horat. 2. epist. 2. 2.
 Quibuslibet temporibus egregius Scnatus. Liuius secundo ab Vrbe, 215.
 Quodlibet modo. Plin. lib. 11, cap. 54. 2.
 Quilibet: pro Vili & obscuro. Plinius lib. 7, cap. 28. 4. Bis ab Annibale captus: neq; enim cum quolibet hoste res fuit.
 Quinquagesimum] tempus quiaq; annorum. Plin. lib. 8, cap. 45. 3. Vita sceminis xv. annis longissima; maribus xx: robur iugumatu. De bobus.
 Quin] Quodd non. Terent. Adelph. 5. 4. 2,
 Nunquam ita quisquam bene subducta ratione ad vitam fuit;
 Quin res, ætas, vsus semper aliquid adportet noui.
 Quin: pro Quod. Terent. And. 1. 2. 1,
 Non dubium est, quin vxorem nolit filius.
 Quin: admiratiue. Terent. Adelph. 2. 3. 9,
 — festiuum caput,
 Quin omnia sibi potest putarit esse præ meo commodos
 Quin: Certe, profecto. Amph. 8. 71,
 — at pol quin certa res
 Hanc est obiurgare. Idem Men. 9. 68,
 Hercle quin tu rectè dicis,
 Quin: Corripiedi vel imperandi vim habet. Terent. Phorm. 3. 2. 1. Idem And. 2. 6. 18,
 Quidnam est? d. puerile est. s. quid est? d. nihil. s. quid dic, quid est.
 Quin age, si quid habes. Virg. eclog. 3. 11. Et 4. Georg. 65.
 Quin: Cur non. Terent. Phorm. 1. 4. 13,
 Quid conterimus operam frustra? quin abeam?
 Quin potius pacem æternam, pactosq; hymenæos Exertemus. Virg. 4, Aen. 20.
 Quin ergo, quod iuuat, quod charum æstimant, id semper faciant, ament, potent Sallust. in Iugurth.
 Quin: etiam. Terent. Heaut. 3. 3. 21,
 Syre, pudet me. s. credo: neq; id iniuria:
 Quin mihi molestum est.
 Quin: Imò. Terent. Heaut. 4. 3. 23,
 Quid dicā? quā causam afferā? s. quin nolo mentiare:
 Apertè ita vt res sese habet, narrato.
 Idem Eunuch. 5. 2. 64,
 — non pol credo, Chærea,
 Nisi si commissum non erit. c. quin Pythias
 Tu me seruato, Idem Heaut. 4. 4. 15.
 Quin: Quin imò. Terent. Adelph. 4. 2. 5,
 Syre. s. quid ais? c. me quærit? s. verū. c. perij. s. quia
 Tu animo bono es. Virg. 1, Aen. 57,
 — quin aspera Iuno,
 Quæ mare nunc, terrasq; metu, cœlumq; fatigat,
 Consilia in melius referet. Plaut. Capt. 19. 20,
 Quin potius illud adnota, quæ putaueris corrigenda:
 Plin. epist. 57. b,
 Quin: Quamobrem. Plaut. Epid. 10. 19,
 — hic non est locus:
 Quin tu alium quæras, cui centones farcias. Terentius Andria, 1. 1. 18,
 Quin tu vno verbo dic, quid est, quod me velis.
 Quin: Quare non, Vt non. Terent. Adelph. 2. 2. 39,
 Nunquid vis quin abeam? Plaut. Cistell. 2. 108,
 Nunquid me vis mater intrò quin eam?
 Quin: Qui non. Terent. Hecyr. 2. 1. 43,
 Et merito aded: nā vestrarū nulla est, quin gnatū velis
 Ducere vxorem.
 Quint. lib. 7, cap. 2, Quis tam imperitus, quis tam procul à literis, quin sic incipiat?
 Quin: insuper. Plautus Aulul. 9. 13,
 Famem hercle vtendam si roges, nunquam dabit:
 Quin ipsi pridem tonsor vnges dempserat,
 Quin: Quominus. Terent. Eunuch. 5. 2. 3,
 — vt nullo modo
 Introire possem, quin videret me. Idem Hecyr. 1. 2. 52:
 Quin taces? Terent. And. 2. 3. 25.
 Quinadena] Quindena. i. qui quadraginta. s. qui ducenta

ra. ad legem Falcid. in Pandectis.

QVINARIVS] Plin. lib. 31, cap. 6. 2, Fistulas denum pedum longitudinis esse, legitimum est. Et si quinariz erunt, sexagena pondo pendere.

QVINCVNX] Quinq; vnciz. Vncia remota de quincunce. Horat. de Arte, 66.

In quincuncem arbores dispositz. Quintilian. libro 8, cap. 3, Nullusne ergo etiam fructiferis adhibendus decor? quis negat? nam & in ordinem certa que intervalla redigam eas arbores. Quid enim illo quincunce speciosius, qui in quancunq; parte spectaueris, rectus est? Col. libro 3, capite 15. 1, Hæc in quincuncem vinearum metatio expeditissima ratione conficitur. Cæsar 7. bell. Gall. 291, Ante hos obliquis ordinibus, in quincuncem dispositis, serobes trium in altitudinem pedum fodiebantur. Varro 1. de Rustic. cap. 7. 1, In quincuncem prope sint ordines atq; intervalla modica.

Quincunx: mensura genus. Martial. lib. 1, 111,

Hesterni tibi nocte dixeramus,

Quincunces puto post decem peractos.

Idem libro 2. 2,

Te coniuva leget misto quicunce.

¶ Quicunces, vsurz.

Modesto quincunce nutrire nummos Persius Satyr. 5, 15.

¶ Quincuncialis. Plin. lib. 27, cap. 11. 5, herba quincuncialis ferè, folijs duplo maioribus quàm rutæ.

Quincuncialis ordinum ratio. Plin. lib. 17, cap. 11, 3.

QVINCVPEDAL.] Mensura quinque pedum. Martialis libro 14.

QVINCVPLEX] Mart. lib. 14. 4,

Cæde iuencorum domini calet area foelix,

Quincuplici cæra quum datur altus honor.

QVINDECIM] Plautus Pseud. 5. 111,

Etiã quindecim habeo mnas.

Vitrorum quindecim preces. Horat. in Carm. seculati, 14.

¶ Quindecies. Martial libro 7. 9,

Dicere quindecies poteram, quid pertinet ad te?

¶ Quindecimuir. Plin. lib. 7, cap. 43. 5, Qu Metellus in ea oratione, quam habuit supremis laudibus patris sui L. Metelli, Pontificis, bii Consulis, Dictatoris, Magistri equitum, Quindecimuiri agris dandis, &c. Idem libro 28. cap. 2. 3, Cuius sacri precationem, qua solet præire Quindecimuirum collegij magister, siquis legat, profectò vim carminum fateatur.

QVINDENI] Liu. 5. bell. Maced. 157, Quindena iugera agri data in singulos pedites sunt.

QVINETIAM] Quinctiam cæli regionem in cortice signat. Virg. 2, Georg. 54.

Quinetiam in super, scelus, postquam iudificatus est virginè, Vestem omnem miserè discidit. Terentius Eunuch. 4, 3, 3.

QVINGENTI] Quingentis empto drachmis deprenderis. Horat. 2. Serm. Satyr. 7. 9.

Hinc quoq; quingentos in se Mezentius armat. Virgil. 10, Aeneidos, 41.

¶ Quingentesimus. Plin. libro 15, cap. 1. 1, Anno vrbis quingentesimo quinto.

¶ Quingenties. Plin. lib. 6, cap. 23, 11.

¶ Quingeni. Columel. libro 5, cap. 2. 9, Horum pars dimidia quingeni.

Quingeni: pro, Singulis quingenti. Suetonius in Cæfare, capite 38. Annuam etiam habitationem Romæ, vsque ad bina millia nummum, in Italia non vltra quingenos sestertios remisit.

¶ Quingenarius. Plin. lib. 33, cap. 11. 6, Dispensator Hispaniæ Citerioris quingenariam lancem habuit, cui fabricandæ officina prius exædificata fuerat.

QVINIMO] Plautus Cistell. 5. 39,

Itaq; Ops opulenta illius auita. m. quimimò mater quidè. Plin. epist. 74. f. Præualuit sententia Cepionis, quimimò cõsurgenti ei ad censendum, acclamatum est: quod solet residentibus.

QVINQVAGIES] Columel. libro 5, capite 2. 9, Has duas summas in se multiplicato: quinquages centeni fiunt quinq; millia. Plin. li. 7, cap. 23. 1, Idem signis collatis quinquages dimicauit.

Quinquages bis centena. Plin. lib. 2, cap. 108, 2.

Quinquages centena millia. Plin. lib. 2, cap. 108, 3.

¶ Quinquagenus. Plinius lib. 2, cap. 36. 3, Viuunt quinquagenus annis; quidam & centenis. Et libro 15, capite 24. 3, Iuba author est, quinquagenum cubitorum altitudine in Arabia esse eas.

¶ Quinquagesies. Plautus Mnnæch. 24. 100,

Vix credo tota auctione capi & quinquagesies.

¶ Quinquagenarius. Cato capite 13. 2, Vrbem quinquagenariam vnam, sextarium olearium vnum. Sic cap. 10, 2.

Quinquagenarius grex. Varr. 2. de Rustic. cap. 10. 9, Quinquagenaria cohors, quæ quinquaginta militibus conitat. Curtius lib. 5.

¶ Quinquagesimus. Quinquagesima libra, pro religione quadam apud Veteres offerebatur. Mart. lib. 10. 24,

Natales mihi Martiæ calendæ,

Lux formosior omnibus calendis,

Qua mittunt mihi munus & puellæ

Quinquagesima libra, septimamq;

Vestris addimus hanc vocis æceram.

Quinquagesimo vno raptus anno. Plin. lib. 8, cap. 2.

¶ Quinquatrus. Varro lib. 1. de Ling. Lat. Quinquatrum diem vnum festum dicit, sic appellatum, quod erat post diem quintum idus Martij.

Dies vocata quinquatrus. Ouid. 6. Fast. 139.

Minores Quinquatrus. Ouid. 6. Fast. 131.

QVINQVE] Quinque ter implebat vlnas. Ouidius 8, Metamorph. 151.

¶ Quinquifolium: herba. Plinius libro 25, capite 6. 2, Folijs per intervalla quinquifolij, aut cannabis, per ambitum incisis quinquepartitò. Ibidem, capite 9. 7, Quinquifolium nulli ignotum est, cum etiam fraga gignendo commendetur.

¶ Quinquelibralis. Columel libro 3, cap. 15. 4, Dispositis lapidibus paucis, qui singuli non excedant quinquelibræ pondus.

¶ Quinquemestris. Varro 2. de Rustic. cap. 7. 9, Quinquemestribus pullis factis, quum redacti sunt in stabulū, obijciendum, &c. Plin. lib. 8, cap. 48. 7, Castrari agnos, nisi quinque mestres, præmaturum existimant.

¶ Quinquennis. Plaut. Pœn. 2. 8,

—duæ fuere filiz,

Altera quinquennis; altera autem quadrimula. Col. lib. 7, cap. 6. 3, Caper quinquennis parum idoneus. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 6. 1,

In scythia nobis quinquennis Olympias acta est.

Quinquennis oleas est, & iyluestria corna. Horat. 2. Serm. Satyr. 2. 12.

Vinum quinquenne. Horat. 2. Serm. Satyr. 8. 10.

¶ Quinquennalis. Quinquennales ludj. Plinius libro quarto, capite 5, 7.

¶ Quinquennalis magistratus. Liu. 4. ab Vrbe, 101.

Tempus quinquennale. Varr. de Ling. Lat. lib. 5.

¶ Quinquennium. Duo quinquennia. Ouidius 12. Metamorphos. 117.

¶ Quinquepartitò. Plin. lib. 25, cap. 6. 3, Folijs per intervalla quinquifolij, aut cannabis, per ambitum incisis quinquepartitò, nigris & ipsis, plumosisq;.

¶ Quinqueremis. Liuius 5. Decad. libro 1. 30, D. C. equites, & decem quinqueremes naues, si deducere ex nauibus vellet.

¶ Quinquerrium exercitium, quod quinq; certamina complectitur: videlicet luctam pugillatum, cursum, saltum & pancratium. Festus.

¶ Quinquessis: numus apud Romanos. Plinius.

¶ Quinquicuir. Scriba ex Quinquicuro coruum deludet hiatem. Horat. 2. Serm. Satyr. 5. 12.

¶ Quinques. Quinques millies. Plin. lib. 2, cap. 23, 1.

¶ Quinquiplico. Quinquiplicare magistratus. Tacit. lib. 2.

¶ Quini. Plaut. Pseud. 5. 110,

Quater quinis minis.

Quina millia peditum. Liu. 8. ab Vrbe. 42.

¶ Quini deni. Curtius li. 8, Menses in quinos denos descriperunt dies. De sapientibus Indorum.

¶ Quini viceni nummi. Liu. 2. bel. Pun. 222.

Quinas hic capiti mercedes exigit. Horatius 1. Sermon. Satyr. 2, 3.

QVINTVS] Liuius 1. bell. Macedon. 23, Non quinto inde mense, quemadmodum ab Sagunto Annibal; sed quinto inde die, quàm ab Corintho soluerit naues, in Italiam perueniet.

¶ Quintusdecimus dies. Plin. lib. 9, cap. 51, 6.

¶ Quintum. Liuius 7. bell. Punic. 13, Declarati Consules.

¶ Qu. Fabius Maximus quintum, Qu. Flavius Flaccus 1111.

Idem 6. ab Vrbe, 183. Ut M. Furius Dictator quintum diceretur.

¶ Quintanus. Plin. lib. 17, cap. 22, 2, Sempet verò quintanis semitari: hoc est, ut quinto quòq; palo singulæ iugo paginæ includantur. De limitatione vinearum.

¶ Quintani. Tacit. lib. 20, Aduentu quintanorum quinta decimanorumq; autæ legiones.

QVINVS] Vide QVINQVE.

QUIPPE] Terentius Heaut. 2. 4. 9,

Nam expedit, bonas esse vobis; nos quibuscunq; est res, non sinunt:

Quippe forma impulsu nostra, nos amatores colunt.

Quippe,

Quippe, *pro Cere*. Plautus Aulul. 5. 9.

Quippe cum. Plinius lib. 7. cap. 51. 2.

Quippe etenim. Lucret. lib. 2. 158.

Quippe etenim multo proclivius exorientur
Candida de pullo, &c.

Quippe etiam festis quædam exercere diebus. Virgilius 1.
Georgic. 54.

Quippe quæ? Colum. lib. 12. de Cappari: Quippe quæ res
etiam in desertis agris citra rustici operam conualescit.
Plaut. Amph. 8. 112.

An & id tu scis? A. L. quippe quæ ex te audiui, ut urbem
maximam Expugnauisses.

Quippe quia. Terentius Heaut. 1. 2. 27.

Ego verò laudo. s. rectè sanè. c. quippe quia
Magnarum sæpè id remedium ægri tudinum est.

Quippe quoniam. Plin. lib. 26. cap. 10. 7. Insanabilis non est
credendus: quippe quoniam & sponte desinit, & in pluri-
bus cura. De podagræ morbo.

Quippe ubi fas versum atq; nefas tot bella per orbem,
Tam multæ scelerum facies. Virg. 1. Georg. 101.

Quippini: Cur non? Plaut. Menæch. 20. 45.

Ad me face ut effertur s. itau' censet? MED quippini.

Ibidem, 24. 51.

QUIRITO, & QUIRITOR] Lucil. lib. 12. Satyr.

Concurtus voluti aurarius, clareq; quiritans.

Liuius 9. bell. Macedon. 31. Ocul. bat vim, quod præ-
vlulatus tympanorumque & cymbalorum strepitu
nulla vox quiritantium inter supra & cædes exaudiri
poterat.

Quiritare. Exclamare. Quintilianus libro tertio, capite 8.
4. Si modò est sanus, non quiritet; sed quàm maximè po-
test, ciuili & humano ingressu mereri, assensum delibe-
rantis velit.

Quiritari: Conqueri. Plin. libro 9. 9. cap. 17. 7. Quæ reputatio
aufert transuersum animum ad contemplationem eorum,
qui in conquestione luxus coquos emi singulos pluris,
quàm equos, quiritabant.

Quiritatio. Liu. 3. bell. Maced. 42. Fuga comitum & quiri-
tatio facta, & tumultus totâ vrbe discursitium factus cum
luminibus.

Quiritatus. Plinius epistol. 106. d. libro 5. Audires vlula-
tus foeminarum, infantium quiritatus, clamores virorum.

QUIRRITARE] Vocem edere veris. Author Philomelæ, 11.

Quirritat verres, pardus rudis; oncat a fellis,

QVIS] Terentius And. 5. 1.

Quis me vult? perij: pater est. Virg. 10. eclog. 6.

Et quis erit modus, inquit? amor non talia curat.

Quis, *feminino genere*. Plaut. Epid. 12. 4. Idem Aulul.

Die mihi si audes, quis ea est, quâ vis ducere vxorem?

Quo factò. Vlpianus in l. pro hæred. §. Papinianus. ff. de
acquirend. vel omitt. hæred. Qui hæreditatem repudiavit:
quo factò, statuliber filio nominatim pecuniam dare
missus, &c.

Infiniè, apud Plinium Iuniorum: Tum mihi nescio quis in
aurem insusurratit.

Quis omnium. Sallust. in Iugurtha: At contra, quis est om-
nium his moribus, qui non diuitijs & sumptibus &c.

Quis, *de duobus etiam dictum*. Liuius 9. bell. Macedon. non
procul à fine, de Perseo & Demetrio, Philippi filijs, lo-
quens: Et Philippus (inquit) ipse vix sui arbitrij fore, quem
hæredem regni relinqueret, credens; sibi quoq; grauiorem
esse, quàm vellet, minorem filium censebat.

Quis, & Vter. Quint. lib. 7. cap. 5. Ex duobus vter dignior; ex
pluribus quis dignissim. us.

Quis, *pro Qualis*. Terentius And. 4. 2. 19.

Quis videor? c. miser æquè atq; ego.

Quas, *pro Quibus*. Horat. 1. Scim. Satyr. 1. 16.

Quas humana sibi doluit natura negatis.

Plinius libro 12. capite 1. 2. Mille præterea sunt vsus ea-
rum, sine quas vita degi non possit De arboribus. Virgil.
1. Aeneid. 20.

Quas ante ora patrum Troiæ sub mœnibus altis

Cõcegit oppetere.

Quasum. Plautus Capt. 116.

Aut anates, aut cornucines dantur, quasum lufitent.

E' quus. Colum. lib. 1. cap. 1. 6. Athenæ verò scriptorum fre-
quẽnciam pepererunt, & quas probatissimi auctores, Chæ-
reas. Aristandros, &c.

In ques. Gellius libro tertio, capite vndecimo, Alij Home-
rum, quàm Hesiodum. natu maiorem fuisse scripserunt; in
ques Philochorus & Xenophanes: alij minorem; in quos
L. Accius poeta.

Quis quisquam. Plaut. Aulul. 27. 3.

Quis me Athenis nunc magis quisquam est homo, cui
dij, sint propitij?

QVISNAM] Terentius And. 5. 6. 1.

Quisnam homo est? ego sum d. ò Pamphile.

Quisnam igitur liber? Horat. Scim. Satyr. 7. 17.

Infiniè. Plin. lib. 11. cap. 37. 14. Delphini quoniam modo
audiant, mirum. Gell. lib. 9. cap. 1. Tum Herodes interro-
gat, quisnam esset.

QVISPIAM] Gell. lib. 2. cap. 21. Tum quispiam ex ijs, qui
eodem in numero Græcas res eruditi erant.

QVISQVAM] Virgilius 2. Aeneid. 11.

— & quisquam numen Iunonis adoret?

Subiunctiue. Terentius in Prolog. Eunuch

Si quisquam est, qui placere se studeat bonis

Quàm plurimis.

Quisquam, *Collectiue possum*. Plaut.

Necq; nostrum quisquam sensimus, quum peperit.

Quisquam, *feminine*. Terentius Eunuch. 2. 3. 82.

Quandoquidem illarum neq; quisquam te nouit, neq;

que scit quis ties. Ibidem, 4. 4. 11.

Quisquam gentium. Terent. Hecyr. 3. 1. 13.

— an quisquam gentium est æquè miser?

Quisquam vnus. Liuius 2. ab Vrbe, 42. Nec quisquam vnus
malis artibus postea tam popularis esset, quàm tum bene
imperando vniue. sus Senatus fuit. Ibidem: Quia nondum
in quenquam vnum seuebatur.

QVISQVE] Virgil. 6. Aeneid. 149.

Quisque suos patimur manes.

Quisque homo. Plaut. Merc. 24. 51.

Cum Ordinalibus. Plaut. Pseud. 15. 17.

Nam in foro vix decumus quisque est, qui ipse sese

nouet. Idem Merc. 3. 66.

Necq; nisi quinto quòq; anno posse tum visere urbem.

Cum Suis. Terent. in Prolog. Adelph. 21.

Quorum opera in bello, in otio, in negotio,

Suo quisq; tempore vsus est, sine superbia.

Cum Obliquis relatiuum substantiæ. Quintil. Cui quodq; loco
sit aptissimum.

Cum absolutis alijs, vel comparatiuis. Suet. in Othone, cap. 2. Fe-
rebatur & vagari noctibus solitus, atq; in validum quenq;
obuiorum vel potulentum corripere, ac distento sago im-
positum in sublime iactare. Quintil. lib. 2. cap. 3. Erit etiam
eò obscurior, quò quisq; deterior.

Quòque *ablatiuis*. Quid quòque loco quadret Quintilianus
lib. 9. cap. 4.

Quisque, *de dubio*. Caius in l. si s. ruus §. si inter. ff. de verb.
obligat. Quia possit contingere, ut tam stipulator, quàm
promissor, ante aliquod tempus suo quisq; dispensatori
notum fecerit. Quintil. lib. 7. cap. 5.

QVISQVILIVM] vocant exiguum fruticem ilicis, produ-
centem coccum: quod granum est ad tingendas vestes
gratissimum Plin. lib. 14. cap. 8. 2.

QVISQV] Plautus Pseud. 20. 34. Quisquis es adolescens,
operam fac compendi quætere. Liuius 5. Decad. lib. 1. 29.
Nam & ne stirpem domi relinquerent, liberos suos qui-
buslibet in eam conditionem ut manumitterentur, man-
cipio dabant.

QVIVIS] Terentius Adelph. 2. 3. 1.

Abs quiuis homine, quum est opus, beneficium acci-
pere gaudeas.

Quisuis temporibus anni matura est & tempestiua. Cato
capite 17.

QVO

QVO] Aduerbiu interrogandi ad locum. Virgilius primo
Aeneidos, 75.

Quòve tenetis itet? Idem 10. Aeneid. 130.

Quò fugis, Aeneas? Ibidem, 74.

Quò fugitis socij? Terent. Hecyr. 3. 5. 45.

— quò abis? mane,

Mâne inquam: quò abis?

Quò te agis? Terent. And. 4. 2. 25.

Ego hanc visam. d. quid tu? quò hinc te agis?

Quò non? Terent. Adelph. 4. 6. 4.

Perreptau vsq; omne oppidum, ad portam, ad lacum:

Quò non?

Quò, *pro Vade*. Terent. Adelph. 2. 1. 36. Illuc quæso redi, quò
cœpisti, Aesc'hine.

Quò gentium fugiam? Plaut. Rud. 19. 43.

QVO] Coniunctio. Terent. And. 2. 5. 18.

— forma bona

Memini videre: quò æquior sum Pamphilo,

Si se illam in somnis. quàm illum amplecti maluit.

Quò, *quoniam*. Terent. Eunuch. 1. 2. 16.

Non pol quò quenquam plus amem, aut plus diligã,

Eò feci.

Quò minùs mirum est, si audientium intentio languescat.

Plin. epist. 19. lib. 2.

Quò, *pro Vt*. Plin. Iunior. Neq; enim id feci, quò tibi molestus
esset. Terent. Heaut. 5. 2. 51.

Quo Ed. Quint. lib. 1, cap. 7. 9, Quo minores opes fuerunt, eò maiorem benefactis gloriam parit. De Fortuna.
 Quo, Hoc, Quint. lib. 1, cap. 2. 4, Nam quò sapius monuerit: hoc rariùs castigabit. De officijs præceptoris.
 Quo: *Ad quid, in quem vsus*. Horat. 1. epist. 5. 3,
 Quò mihi fortuna, si non conceditur vti?
 QV OAD] Quoadiu. Terent. Phorm. 1. 2. 98,
 Senem puoad expectatis vestrum? Vlpian in l. 6. 1. ff. de peric. & com. rei vend. Sed si venditor se periculo subiecit, in id tempus periculum sustinebit, quoad se subiecit.
 Quoad: *Quousque*. Cæsar 5. bell. Gall. 66, Neq; finem insequendi fecerunt, quoad subsidio confissi equites, præcipites hostes egerunt.
 Quoad vixit. Suetonius de claris Gram. 20.
 Eatenus, quoad. Vlpian, in l. 1. ff. de peric. & com. rei vend. Quòd non designauit tempus, eatenus periculum sustinere debet, quoad degustetur vinum.
 Nec interest (quoad feras bestias & volucres) vtrum in suo quisq; fundo capiat, an in alieno. Caius in l. 3. ff. de acquir. rerum domino.
 Quoad, *pro, Interim dum*. Quintil. lib. 10, cap. 3, Nisi fortè membranarum vsus vsus infirmior exiget: quæ vt iuuant acie, ita crebra relatione, quoad intinguntur calami, morantur manum, & mentis impetum frangunt.
 Quoad eius. Cato cap. 32, Sursum vrsus, quoad eius facere poteris, factio vti dicas.
 Quoad eius potest. Liu. 9. bell. Maced.
 Quoad vsque Actius:
 Nihil te impedit, quoad vsque rem peragas. Sueton. in Iulio, cap. 14.
 Quoad, *seu quis*. Gell. lib. 1, cap. 15. Vlysem Homerus virum sapienti facundia præditum, vocem mittere ait, non ex ore, sed ex pectore: quo scilicet non ad sonum magis, habitumq; vocis, quam ex sententiarum penitus conceptarum altitudine, pertineret.
 QVOCVNQVE] ablatiuus à Quicunq; Plin. lib. 17, cap. 12. 9. Quocunq; hæc modo se habeant. vis earum est spissare, ac refrigerare.
 Quocunq;: *Adverb.* Plin. lib. 15, cap. 27. 8, Numerosis nominibus & nouis, quocunq; incedit, insignis.
 QVOD] Plaut. Quod facinus ausitantum? Idem:
 Nec mihi, quod facinus conscirem, inueni.
 Quod biremium. Tacit. lib. 21, Complet & quod biremium, quæq; simplici ordine agebantur.
 Quod castrorum. Tacit. lib. 1, Et quod proxime castrorum sincerum erat.
 Quod floris, quod roboris in iuuentute erat, amiserant. Liu. lib. 7. bell. Maced.
 Quod militum. Tacitus libro 13, Et à Flauio Sabino præfecto vrbis, quod erat in vrbe militum, sacramento Vitellij adactum.
 Quod, *relatiuum*, aliquando dissensit à suo antecedente. Sallustius in Catilinam: Est locus in carcere, quod Tullianum appellatur.
 Quod: *Absolutum, pro, Quæ res*, Terent. Eunuch. 3. 1. 55,
 Par pari refero, quod eam mordeat.
 Quod: *Propter quod, vel itaque*. Terent. Hecyr. 2. 3. 3,
 Nam (ita me ament di) quod me accusat nunc vir, sum extra noxiam. Idem And. 1. 5. 54,
 Quod ego per hanc te dexteram oro, & genium tuum.
 Quod: *Propter quod*. Plaut. Epid.
 Animum aduerte: vt, quod ego ad te venio, intelligas.
 Quod: *pro Quare*. Terent. Hecyr. 3. 2. 3,
 Malè metuo, ne Philumene magis morbo aggrauefeat:
 Quod te Aesculapi, & te Salus, ne quid huius sis, oro.
 Horat. 1. epist. 17. 18,
 Quod te per genium, dextramque, deosq; penates,
 Obsecro & obtestor, vitæ me redde priori.
 Quod: *pro Quæ plurali*. Terent. Eunuch. 1. 1. 19,
 Et quod nunc tute tecum iratus cogitas;
 Egone illam? quæ illum? quæ me?
 Quod attinet ad. Terent. Adelph. 3. 1. 9,
 Quando vitium oblatum est virgini, quod ad, illum attinet potissimum.
 Quod: *In quo*. Terent. Andr. 4. 4. 17,
 — sed siquid sit, Manebo,
 Quod mea opera opus sit vobis; aut tu plus vides, quam ego.
 Quod: *pro Quæ*. Terentius Eunuch. 2. 1. 5,
 Ego quoq; vnà perco, quod mihi est charius. Et apud Plautum Asin. 13. 12,
 Alienum hominem intromittat neminem;
 Quod illa autem amicum aut patronum nominet.
 Plin. lib. 18, cap. vlt. 15, de tempestatum præfagijs: Nube grauida candicante, quod vocant tempestatem albam, grando immincbit.

Quod bene vertat. Liu. 1. ab Vrbe, 1. 10. Ibidem, 72. Tum interrex, concione aduocata, Quod bonum, faustum, foelixq; sit, inquit; Quirites, regem create.
 Non nouisti me? Quod quidem veniat in mentem. Plaut. Epid. 13. 32 Plin. lib. 12. cap. 14. 4, Nec tamen ab villo (quod equidem sciam) Latino aiborum earum tradita est facies.
 Quod satis est. Horat. 2. Serm. Satyr. 7. 1,
 — amicum
 Mancipium domino, & frugi, quod sit satis.
 Sum quod ille. Horat. 2. Serm. Satyr. 7. 8,
 Tu cum sis quod ego, & fortassis nequior, vltro Insectere?
 Quod superest. Virg. 2. Georg. 70. Idem 11. Aen. 3,
 Maxima res effecta viri, timor omnis abesto:
 Quod superest, hæc sunt spolia, & de rege superbo Primitiæ.
 Quod pro quatenus, vel quantum. Terent. Phorm. 1. 2. 81,
 — omnia hæc
 Constringam, quod erit mihi bonum atq; commodum.
 Ibidem Adelph. 4. 5. 9,
 Prodidisti & te, & illam miseram, & gnatum, quod quidem in te fuit. Quintil. lib. 1, cap. de Orthographia: Ego, quod consuetudo obtinuerit, scribendum quicque iudicio, quo modo sonat.
 Quod: *Cur, quamobrem*. Virg. 1. eclog. 10,
 Si ad vitulam spectes, nihil est quod pocula laudes.
 Quod, *pro Vt*. Terent. Phorm. 5. 9. 63,
 Vin' primum hodie facere, quod ego gaudeam Nauisstrata. Et quod tuo viro oculi dolent?
 QVOD] Coniunctio. Terent. Phorm. 1. 3. 19,
 Quòd ni fuisset incogitans. Virg. 1. Georg. 31.
 Quòd nisi & assiduis terram insectabere rastris. Terent. Andr. 3. 4. 25,
 Quòd, *pro Vt*. Plin. epist. 5. lib. 3, Quòd lectitas, mihi pergratum est.
 Quòd, *aliquando precedentis verbi significationem determinat*. Plin. ad Seruianum: Gaudeo & gratulor, quòd Fusco Salinatori filiam tuam destinaſti. Plin. epist. 92, Tertius hic dies est, quòd audiui.
 Quòd, *pro Quantum ad illud*. Terent. Eunuch. 4. 7. 15,
 Sanè quòd tibi nunc vir videatur esse, hic nebulo magnus est. Idem Adelph. 5. 9. 29,
 Vt id ostenderem, quòd te isti facilem & festiuum putant, id non fieri ex vera vita.
 QVODCVNQUE] Virgilius 2, Aeneid. 16,
 Cuncta equidem tibi rex, fuerit quodcunque, farebor.
 Colum. lib. 1, cap. 5, Quodcunque rubiginis aut spurcitæ reſedit, siccare.
 QVOMINVS] Terentius And. 42. 17,
 Si poterit fieri, vt ne pater per me stitisse credat,
 Quominus hæc fierent nuptiæ, volo.
 QVOMODO] *Interrogatiue positum*. Plaut. Aulul. 4. 8,
 Quomodo tibi res se habet?
 Quomodo: *Quare*. Plaut. Stich. 4. 94,
 Illa quidem nullum sacrificabit. G. quomodo?
 Quid igitur me volt?
 Infinitè. Terentius Heaut. 5. 3. 2,
 Idque aded miror, quomodo tam ineptum quicquam potuerit tibi
 Venire in mentem, mi vir. Cato cap. 2, Vbi cognouit, quomodo fundus cultus fiet.
 QVONAM] Aduerbium ad locum. Plaut. Trin. 14. 69,
 — camus intrò; sequere s. quòd tu te agis? C. quonã, nisi Domum?
 QVONDAM] *de præterito tempore*. Liuius 1. ab Vrbe, 209, Omnia onera, quæ communia quondam fuerint, inclinasse in primores ciuitatis.
 De futuro. Virgil.
 — quondam tua dicere facta Tempus erit.
 De præſenti. Virgil. 2, Aeneid. 74,
 Quondam etiam victis redit in præcordia virtus.
 Quondam: *Semper*. Virg. 3. Georg. 19,
 Vt quondam in stipulis magnus sine viribus ignis,
 QVONIAM] Terentius And. 1. 5. 15,
 — ca quoniam nemini obtrudi potest,
 Itur ad me Idem Eunuch. 2. 2. 6,
 Quid istuc ornati est, inquam? quoniam miser, quod habui, perdi.
 Quoniam: *Postquam*. Plaut. Asin. 12. 21,
 Quid nunc, quoniam ambo, vt est lubirum, nos deluſisti; d. usne argentum? Terent. And. 2. 1. 6,
 Quæſo ædepol, Charine, quoniam id fieri, quod vis, non potest, velis id quod possis.
 Quoniam, & Idcirco. Propert. lib. 2,
 An, quoniam agreſtem detraxit ab ore figuram Iuppiter, idcirco facta superba dea es?

Quoniam quidem. Columell. libro 5, capit. 5. 15. Quoniam quidem partes farmentorum, quæ fuerant obrutæ, satis multas habent radices, quæ depositæ scrobibus confestim comprehendant.

Quoniam: pro *Quod, vel quia*. Plin. lib. 23, cap. 1. 26. Quo certe vocabulo satis consilij dedere prisca; quoniam & in materijs cariem sumus erodit.

QV OPIAM] *Adverbium ad locum*. Terent. Eunuch. 3. 2. 9, Iuranc Thais quopiam est

QV OQVAM] *Adverbium ad locum*. Cato capit. 72, Boues ne pedes subterent, prius quam in viam quobquam agas.

QV OQVE] Coniunctio. Terent. Eunuch. 2. 2. 20, Quicquid dicunt, laudo: id rursum si negent, laudo id quoq; Idem And. 4. 4. 13,

—ego quoq; hinc ab dextera Venire me assimulabo.

Quoq; enim. Liu. 10. bell. Pun. 1. P. Sempronius (ei quoque enim Proconfuli imperium in annum prorogabatur) P. Licinio succederet.

Quoq; etiam. Terent. Hecyr. 5. 1. 35, Nam nõ sunt solæ arbitratæ hę: ego quoq; etiã credidi.

Quoq; certe. Curtius lib. 8, Pueri quoq; certe postea, ex ea utrunq; genito, Alexandro fuit nomen.

Quoque, cum Es. Plin. 8. cap. 16. 14, Sunt verò & fortuita eorum quoq; elementia exempla. De leonibus.

Quoque, sine sententia. Quint. lib. 7, cap. 5, Nam fit longa & inexpedita: ut in quæstionibus eam iudices similem agmini, cotidie lixas habenti, quot milites quoq;. Idem lib. 9, cap. 4. Perdidisset gratiam simplicis atq; in affectati coloris; perdidisset fidem quoq;.

QV OQVO] *Adverbium ad locum*. Plaut. Merc. 2. 1. 17, Mensq; mihi illam querere, quoquod hinc abducta est gentium.

QV OQVOMODO] Plautus Menæch. 17. 67, —quid nocui

Tibi, aut aded isti, q̄ mihi molesta est quoquomodo?

Quoquopacto. Terent. Adelph. 3. 2. 44, Quapropter, quoquopacto celato est opus. Idem Eunuch. 5. 9. 33,

Mirum, ni illoc homine quoquopacto opus est.

Quoquouersum, siue Quoquouerfus. Cæsar in Comment. Eius imperio classem quoquouerfum dimittunt. Idem 2. bell. Ciuil. 28, Patrebat hæc quoquouerfus pedes xxx. Colum lib. 5. 9. 31.

QV OQVVM] *Adverbium ad locum*. Terent. Eunuch. 2. 3. 13, Ego nescio hercle, neq; vnde eam, neq; quorsum eam.

Quorsum? *Ad quam rem*. Terent. Eunuch. 1. 2. 75: At ego nesciebam, quorsum tu ires?

Idem Andr. 1. 1. 100, Quam timeo, quorsum euadas? Idem, 1. 5. 29,

Misera timeo, hoc incertum quorsum accidat.

Quorsum istuc? Terent. Adelph. 1. 2. 20. Idem And. 2. 2. 24, Quorsumnam istuc? D. ego me cõtinuõ ad Chremem.

Verebar quorsum. Terent. And. 1. 1. 4, —& heri semper lenitas Verebar quorsum euaderet.

Vnde mihi lapidem? quorsum est opus. Horat. 2. Sermon. Satyr. 7. 24.

Quorsum hæc tandem? Horat. 2. Sermon. Satyr. 7. 5.

QV OT] Plautus Stich. 4. 59, Quot aded cenæ, quas deessei, mortuæ?

Quot potiones multæ? quot autem prandia? Terentius in Hecyra:

Quot commodas res attuli? quod autem ademi curas? Tot, quot. Terent. Phorm. 2. 4. 14,

—verum ita est; Quot homines, tot sententia.

Quot sunt? totidem quot ego & tu sumus. Plaut. Rud. 14. 6.

Quot modis. Terent. And. 1. 5. 12, —quot modis

Contemptus, spretus, facta, transacta omnia.

Quot annos natus? septendecim. Plaut. Cist. 10. 99. Idem Menæch. 24. 57,

Quot eras annos natus, quum te pater à patria auchie?

ME N. Septuennis.

Quot mensibus? pro, *Quolibet mense*. Vlpian. in l. cum ij. §. si cui non ff. de transactionibus. Si tamen ita sine Prætoris transigerit, ut inuicem eorum nummum quotaonis vel quot mensibus acciperet.

Quotannis. Plautus Epid. 5, Quid istę, quæ quotannis nomina inueniunt noua?

Colum lib. 5, cap. 9. 10, Omnis deinde soboles, quæ ex vno stirpe nata est, quotannis exstirpanda est.

QV OTIDIE] Terent. Heaut. 3. 1. 14, Nam mihi quidem quotidie augetur magis De filio agritudo.

Quotidianus Cœnam quotidianam alicui apponere Plin. libro 9, capite 35. 17.

Culpa quotidiana. Catull. ad Mallium. 63. 28.

Cura quotidiana. Terent. Phorm. 1. 3. 8.

Febriæ quotidiana. Terent. Hecyr. 3. 2. 22.

Formæ quotidianæ. Terent. Eunuch. 2. 3. 6, O facie pulchrâ? deleo oēs dehinc ex animo mulieret! Tædet harum quotidianarum formarum.

Res quotidiana. Plin. lib. 8, cap. 5. 6.

Sermo quotidianus. Quint. lib. 2, cap. 4. 7.

Sumptus quotidiani. Terent. Heaut. 4. 5. 7.

Quotidianus: pro *quotidia*. Plin. lib. 11, cap. 37. 29, Palpebræ in genis homini utrinque: Mulieribus verò etiam infectæ quotidiano.

QV OTIES] Terent. Hecyr. 1. 1. 3, Vel hic Pamphilus iurabat quoties Bacchidi, Quam sanctę?

QV OTQVOT] Catull. de Acme, epigram. 39. 2, Adeste hendecasyllabi, quot estis, Omnes vndique quotquot estis omnes.

Quotquot erunt dies. Horat. 2. Carm. ode 1. 41.

QV OTVS] Horat. 2. Sermon. Satyr. 6. 9, Hora quota est?

Sine interrogatione. Horat. 2. epist. 1. 7, Scire velim, chartis precium quotus arroget annus.

Martial. lib. 14. 217, Dic, quotus es, quati cupias cœnare. Plaut. Pseud. 15. 7,

Quotas ædes dixerit, id ego admodum incertõ scio.

Quota pars, *id est. Minima*. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 10. 5, Qui quota terroris pars solet esse meis? Idem ad Corinã,

lib. 2. Amor. eleg. 12. 2, Extor in Atidis pars quota laudis erat? Mart. lib. 1. 1. 28,

Cæsaris hæc nostri pars est quota?

Quotuscunq;. Tibull. lib. 2, eleg. 7. 11, Moverit è cunctis pars quoracunq; deos.

Quotuscunq;. Quo cuiq; lorica est? quis equum habet? Curtius lib. 9.

QV OVIS] *Adverbium ad locum*. Terent. Heaut. 5. 1. 55, Imò abeat potius multò quõuis gentium, Quam hic per flagitium ad inopiam religat patrem.

Quouiscunq; loco potes hunc finire libellũ. Mart. lib. 14. 14

QV OVSQV] Plautus Asin. 3. 29, Nam quouiscunq; L. vsq; ad mortem volo.

QV VM, vel QV OM] Plaut. Amphitr. Graidam ego illam reliqui quom abeo. Terent. in Prolog. Andriæ. 1,

Poeta quom primũ animum ad scribendum appulit.

Quum, pro *Quo*. Terent. And. 1. 1. 125, Propè adest, quum alieno more viuendum est mihi.

R

ABIES] Morbus canum. Plin. lib. 29, cap. 5. 2, Multò tamen utilissime iecur eius, qui in rabie momorderit, datur.]

Canum rabies. Ouid. 14, Metam. 14.

Rabies, *transfertur & ad homines*.

Edendi rabies ex longo collecta fatigat.

Virgil. 9, Aeneid. 13.

Rabies: *Furores*. Horat. in Arte, 16,

Archilochum proprio rabies armauit lambo.

Scelerum rabies. Lucan. lib. 5, 53.

Noti siue Austri rabies. Horat. 1. Carm. ode 3. 3.

Ciuica rabies. Horat. 2. Carm. ode 24. 14.

Horrenda. Horat. 2. Sermon. Satyr. 3. 65.

Horrenda rabies ferarum. Sil. lib. 16. 21.

Improba ventris rabies. Virg. 2, Aen. 72.

Innata. Claud. 1. in Ruffinum, 10.

Promptissima in ferrum. Lucan. lib. 7. 49.

Remissa. Stat. 1. 1, Theb. 6.

Sæua rabies ventorum. Ouid. 5, Metam. 2,

Addere rabiem in fines Italium. Sil. lib. 1. 14.

Dolor rabiem collegerat. Ouid. 9, Metam. 43.

Colligit os rabiem. Ouid. 1, Metam. 48.

Diffimulare rabiem & minas. Stat. 2. Achil. 7.

Cæli rabiem comprimere. Virg. 5, Aen. 161,

Effundit cunctam rabiem, irarumque procellas. Silius lib. 1. 4.

Ventorum rabies exasperat fretum. Ouid. 5, Metam. 2.

Leniat & rabiem canis & momenta leonis. Horatius 1. epist. 10. 4.

parare rabiem alicui. Horat. 1. Carm. ode 15. 3.

Placata cruore rabies. Stat. 10, Theb. 17.

Fracta queuit rabies. Claud. de bello Getico, 87.

Indomitam properat rabiem sedare. Horat. Epod. 12. 2,

Sedare rabiem. Silius 13. 69.

Irarum rabiem seruat frons. Sil. lib. 13. 148.

Sparget intentam rabiem draconis. Senec. Herc. Oct. 12. 4.

Stimula.

Stimulatus ut furenti rabie vagus animus. Catullus de Be-
rec. 58, 1.

Concordant rabie fera. Virg. 6, Aen. 10.

Hinc canibus blandis rabies venit. Virg. 3, Georg. 100.
Locus in rabiem apertam vertitur. Horat. 2, epist. 1, 30.

¶ Rabiosus. Plaut. Capt. 1, 16,

Hic homo rabiosus habitus est in Aulide.

Canis rabiosa. Horat. 2, epist. 2, 15.

Iurgia rabiosa fori clamosi. Senec. Herc. furen. 3, 3.

Signi rabiosi tempora. Horat. 1, Serm. Satyr. 6, 16.

¶ Rabidus. Plin. lib. 29, cap. 5, 1. In canis rabidi morsu tuetur
à pauore aquæ, capitis canini cinis illitus vulnere. Idem
lib. 8, cap. 9, 1. Doinantur autem elephantum rabidi fame &
verberibus.

Rabidum & incitatum agere aliquem. Catull. de Berecyn-
thia, epigram. 58, 19.

Animi rabidi furor. Catull. de Berecynth. epigr. 58, 8.

Aspectu rabido circumspicere. Author ad Heren. lib. 2, 29.

Canes rabidi. Ouid. 3, Amor. eleg. 11, 55.

Certamen rabidum. Sil. lib. 16, 82.

Dens rabidus. Martial. lib. 1, 18.

Dolor. Stat. 6, Thebaid. 17.

Fames rabida. Virg. 6, Aen. 85.

Ferarum rabidarum more. Stat. 8, Thebaid. 15.

Flatus rabidi. Stat. 2, Sylu. 2, 14.

Ingenium rabidum. Claud. 1. in Ruffinum, 22.

Ira rabida. Ouid. 7, Metam. 83.

Miles rabidus. Sil. lib. 13, 51.

Mores rabidos compefcere. Ouid. 3, de Arte, 100.

Murmur rabidum. Valer. 4, Argon. 48.

Os rabidum. Virg. 6, Aen. 16.

Tigres rabidæ. Virg. 2, Georg. 30.

Voces rabidæ. Claud. 1. in Ruffinum, 9.

¶ Rabire. Varro: Quid est quod blateras? quid rabis? quid
vis? Cæcilius Hypobolimo:

Ast rabie rabire se ait.

RABO] pro Arrabone. Plaut. Trucul. 14, 13,
—sequere

Intrò me amabò, mea voluptas. s. tene hoc tibi, rabo-
nem habeto. (cam

Ut mecum hac nocte stes. A. peri; rabonem quam esse di-
Hanc beluam? quin tu arrabonè dicis? s. ita facio lucri;
Ut Prænestinis conia est ciconia.

RABVLA] Quint. lib. 12, cap. 9. Super omnia, perit illa, quæ
plurimè oratori & auctoritatis & fidei affert, modestia;
si à viro bono in rabulam latratoremq; conuertitur.

RACEMVS] Virg. 1, Georg. 21,

Non ego te mensis & dijs accepta secundis
Transferim Rhodia, & tumidis humaste racemis.

Extentis racemis tumet vva. Ouid. 4, Trist. eleg. 5, 9.

Fulgentes sole racemi. Sil. lib. 7, 42.

Prima mihi variat liuentibus vva racemis. Propert. libro 4,
eleg. 2, 3.

Liuidi racemi. Horat. 1, Carm. ode 5, 3.

Passi Virg. 4, Georg. 54.

Turpes racemos fert vva. Virg. 2, Georg. 12.

Varijs racemis vva. Ouid. 3, Metam. 97.

Racemus, etiam de alijs plantis dicitur. Plin. lib. 16, 3, de heder-
ra: Alijs densus acinus, & grandior, racemis in orbem cir-
cumactis.

¶ Racemifer. Vvæ racemiferæ. Ouid. 3, Metam. 134.

Bacchus racemifer. Ouid. 15, Metam. 83.

Capilli racemiferi. Ouid. 6, 97,

Bacche racemiferos hederæ redimite capillos.

¶ Racemosus. Plin. Hederæ modo racemosa est.

¶ Racematus. Plin. lib. 18, cap. 7, 5, de panicis: Paruis racema-
to paniculis.

¶ Racemarius: Mulleolus ex quo pampini pullulant. Col.
lib. 3, cap. 18, 4. Nec dubium, quin gemmæ cacumini pro-
ximæ, quæ sunt infecundæ, in eo relinquuntur: ex quibus
pampini pullulât vel steriles, vel certè minus feraces, quos
rustici vocant racemarios.

RADIATIO, RADIATVS] Vide RADIVS.

RADICITVS, RADICO, RADICVLA] Vide RADIX.

RADIVS] Varro: O' summe sol, qui totam hanc mundi cõ-
pagem tuis radijs illustras.

Solis radij. Lucret. lib. 1, 30,

Non radij solis, neq; lucida tela dici.

Lumen radiatorum. Lucret. lib. 2, 24.

Verbera. Lucret. lib. 5, 222.

Vires. Ouid. 4, Metam. 50.

Ardentes radij. Lucret. lib. 6, 173.

Corulcis radijs insigne iubar. Ouid. 1, Metam. 155.

Micantes radij. Ouid. 2, Metam. 8.

Tibifici. Lucret. lib. 6, 146.

Nubes ardenc radijs & auro, Virg. 7, Aen. 29.

Calere radijs. Ouid. 2, Metamor. h. 35.

Erumpunt radij. Virg. 1, Georg. 19.

Frigora excludunt radios. Stat. 1, Sylu. 1, 31.

Nubes interrumpunt radios lucis. Lucret. 5, 58.

Titan retexit orbem radijs. Virg. 4, Aen. 24.

Mare rubefecbat radijs. Virg. 7, Aen. 5.

Matutinis radijs subdita iuga. Ouid. 1, Metam. 13.

Acutis radijs vallatus sol. Ouid. epist. 4, 32.

¶ Radius: Fulgor oculorum. Plinius: Cuius ex oculis radij no-
& micantes cernuntur. Gell. lib. 5, cap. 16, Stoici causas esse
videndi dicunt, radiatorum ex oculis, in ea quæ videri queunt,
emissionem; ærisq; simul intentionem.

¶ Radius: Vvga quæ Geometra lineas indicans. Virgilius tertia
ecloga, 9.

Descripsit radio totum qui gentibus orbem.

Describere radio coeli meatus. Virg. 6, Aen. 170.

Radius ferrens. Plin. lib. 10, cap. 42, 1.

¶ Radius: Textoris instrumentum, quo telæ annectuntur.
Virg. 9, Aen. 96.

Excussi manibus radij, reuolutaque pensa. Ouidius 6, Me-
tamorph. 27.

Attriti manu radij. Claud. 3. de rapt. Proserp. 33.

¶ Radij quosq; rosarum dicuntur. Virg. 1, Georg. 89.

Hinc radios triuere rotis. Plin. lib. 16, cap. 40, 6. Sed li-
gnum nõ aliò penè, quàm ad radios rotarum vtile. Virg. 6,
Aen. id. 124,

Saxum ingens voluunt alij, radijsq; rotarum
Districti pendente. Ouid. 1, Metam. 22, de curru Solis:
Aureus axis erat; temo aureus; aurca summuæ
Curuatura rotæ, radiatorum argenteus ordo.

¶ Radius: Instrumentum quo raduntur mensura. Plautus;

Di deæq; omnes, tantam nobis lætitiã, tot gaudia
sine radio cumulent.

¶ Radij: Oliuæ oblonga. Virg. 2, Georg. 18,

Nec pingues vnã in faciem nascuntur oliuæ
Orchites, & radij, & amara pauisa bacca. Colum. lib. 5,
cap. 3, Orchis quoq; & radius meliùs ad escã, quàm in
liquoem, stringitur.

Radius est pastinacæ pisci pro telo. Plin. lib. 9, cap. 42, 9.

¶ Radiolus. Parua olea oblonga. Colum. lib. 12, 47, 1. Albam
panscam, vel orchitem, vel radiolum, vel regiam, dum cõ-
tundens primùm quamque, ne decoloretur, in frigidam
muriam demerge.

¶ Radio: Radios emitto. Colum. lib. 10, 27,

Nec tam nubifugo Borea Latonia Phœbe
Purpureo radiat vultu. Martial. lib. 8, 45,
Vera minus flauo radiant electra metallo. Ouidius
2, Metamorph. 1,

Argenti bifores radiabant lumine valuæ.

Nec rudis infestis miles radiabat in armis. Propert. libro 4,
eleg. 1, 6.

Ocelli radiant vt sidus. Ouid. 3, Amor. eleg. 3, 2.

¶ Radior. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 4, 21,

Scuta sed & galeæ gemmis radientur, & auro.

¶ Radians. Virg. 6, Aen. 124,

Arma sub aduersa posuit radiantia quercu.

Astra radiantia. Ouid. 9, Metam. 55.

Aurum radians. Ouid. 4, Metam. 128.

Galeæ radiantis nitor ab auro. Ouid. 13, Met. 21.

Lumina radiantia solis. Ouid. 2, Trist. 65.

Lunæ radiantis imago. Virg. 8, Aen. 5.

Sidera radiantia. Ouid. 7, Metam. 66.

Templa radiantia multo auro. Ouid. 3, de Arte, 91.

Toga radiante decorus. Claud. 4, Paneg. 75.

¶ Radiatus. Radiatus stellæ modo. Plin. lib. 27, cap. 5, 4.

Radiata rota. Varro 3, de Re rust. cap. 5, 13.

Splendor radiatus. Sil. lib. 7, 29.

Radiatum caput principis, vocat Plinius, quod in deos re-
ferrebat: in Panegyrico, 85, Hocum vnũ si præstitisset
alius, illi iam dudum radiatum caput, & media inter deos
sedes auro staret, aut ebore.

¶ Radiatio. Plin. lib. 36, cap. 5, 21, Et Hecate Ephefi, in tem-
plo Dianæ post ædem, in cuius contemplationem admo-
nent ædici parcere oculis; tanta marmoris radiatio est.

¶ Radiosus. Plaut. Stich. 6, 41,

Postquam me misisti ad portum, cum lucu simul
Commodum radiosus esse sol superabat ex mari.

RADIX] Vltima radix linguæ. Ouid. 6, Metam. 112.

Radices montis: Cæsar 1. bell. Ciuil. 162, Ab infimis radici-
bus montis, intermissis circiter passibus quadringentis, ca-
stra facere constituit. Plin. lib. 9, cap. 18, 2, Duo lacus Italiæ
in radicibus Alpium.

Altæ radices. Quintil. lib. 1, cap. 1, 21.

Arborea radix. Ouid. 2, Metam. 76.

Bibulæ radices fibræ. Ouid. 14, Metam. 127.

Latens radix in locis asperis. Horat. Epod. 5, 15.

Lenta. Ouidius 11, Metam. 16.
 Nocens. Ouidius 14, Metam. 12.
 Reuulsa. Claud. 2, in Eutrop. 6.
 Vtilis radix medendi. Ouidius epist. 5, 10.
 Vultæ radices. Virg. 3, Aen. 130.
 Affigere radicem terræ. Virg. 1, Georg. 64.
 Descendit radice arbor. Plinius libro 16, cap. 31, 2, Esculus quantum corpore eminet, tantum radice descendit.
 Descendunt radices Plinius libro 16, cap. 31, 3.
 Eruta radicibus pinus. Virg. 5, Aen. 90.
 Imis ab radicibus expulsa seges. Virg. 1, Georg. 64.
 Figere radices. Ouidius 2, Metam. 117.
 Nitalis radicibus Quint. lib. 1, cap. 1, 21.
 Pullulat ab radice sylua. Virg. 2, Georg. 4.
 Ruptis radicibus vellitur arbor solo. Virg. 3, Aen. 6.
 ¶ Radicula. Plinius libro 20, cap. 9, 3. Lateris radicula.
 Radicula: *Herba*. Plinius libro 19, cap. 23. At quæ vocatur radicula, lauandis demum lant succum habet. mirum quantum conferens candori mollitiæque.
 ¶ Radicor. Plinius libro 18, cap. 7, 3. Frumentæ multis radicantur fibris.
 Radicare in fruticem. Plinius libro 13, cap. 4, 8.
 In rectum. Plinius libro 19, cap. 6, 2.
 ¶ Radicesco. Senec. epist. 87. Deinde liberaliùs seruanda vitis, vt etiam ex corpore radicetcat.
 ¶ Radicatus. Colum. de Arboribus, ca. 20, 3. Arbores & radicata semina Autumnu seruo.
 ¶ Radicosus. Plinius libro 16, cap. 34, 6. Omnium hederarum generi radicoſa brachia.
 ¶ Radicitus. Cato cap. 50. Herbasque malas omnes radicitus effodito. Plinius libro 21, cap. 1, 2. Eruitur post Acquinocetium vernum radicitus.
 Non acris atque ille tulit radicitus alias. Fagos. Catul. Argonaut. 5, 5, 8.
 Huic fluctus viuo radicitus abstulit vngues. Propert. lib. 3, eleg. 7, 11.
 Radicitus, *pro Omnino*. Plautus Mostel. 1, 5, 61.
 Nam omnia malefacta vestra reperi radicitus:
 Nō radicitus quidem hercle; verum etiam eradicitus.
 Radico] Complano incido. Columel. libro 8, Si tamen nequid radatur.
 Tigna læua radere. Lucretius libro 5, 256.
 Radere caput & genas. Suet. in Caligula, cap. 5. Regulos quosdam barbam posuisse, & vxorum capita rasisse, ad indicium maximi iustis. Plinius libro 7, cap. 59. Primus omnium radi quotidie instituit Africanus.
 Radere guttur. Iuuenal. Satyr. 6, 11.
 Radit coruus terram. Plaut. Aul. 2, 1, 2.
 Arenas radere. Propert. libro 3, eleg. 1, 1.
 Arua radit imbribus Eurus Horat. Epod. 16, 2.
 Radititer liquidum, celeres neque commouet alas. Virg. 5, Aeneid. 44.
 Proxima circæ raduntur littora terræ Virg. 7, Aen. 3.
 Saxa raduntur impresso vomere. Silius libro 8, 78.
 Aures radere. Quint. lib. 3, cap. 1, 1. Quorum ne ciuina atque arida traditio auerteret animos, & aures præsertim tam delicatas raderet, verebamur.
 Nomen Pisonis radendum factis censuit. Tacitus libro 3, De Aurelio Cottæ.
 ¶ Radens. Lucretius libro 6, 24.
 — quam de latere ire,
 Diuerso motu radentes corporis tractum. De nubibus.
 Arua radens adhæret humo serpens. Stat. 5, Theb. 106.
 Flumina radentia ripas. Lucretius libro 5, 32.
 ¶ Rafus. Plaut. Pseud. 2, 13.
 Is risu & ventre raso vigilabit sedulo.
 Tabellæ rasæ. Ouidius 1, de Art. 88.
 Tum læues calamos & rasæ hastilia virgæ. Virgilius 2, Georg. 72.
 Terra rafa squamis serpentis. Ouidius 2, Metam. 15.
 Liber raso limâ Ouidius 2, de Ponto eleg. 4, 4.
 Litera rafa in extremo margine. Ovi. 1, Aen. ele. 11, 5.
 ¶ Rasito. Gellius libro 3, cap. 4. Competimus autem, cæteros quoque in eisdem temporibus nobiles viros, barbam in eiusmodi ætate rasitauisse.
 ¶ Rasura. Colum. libro 4, cap. 29, 7. Calamus autem non amplius tribus digitis debet alleuari æqualiter, ex ea parte qua raditur, vt sit læuis: æaq; rasura ita deducitur, vt &c.
 ¶ Rasilis. Plinius libro 17, cap. 21, 7. Hunc præciturum, quam maxima amplitudine tribus partibus longitudinis de aso cortice, quatenus obtinatur, vnde & rasilem vocant, depingere sulco, reliqua parte ad arborem erecta ocyllimum in vite,
 Rasilis huic summam mordebat fibula vestem. Ouidius 8, Metam. 64.

Foris rasilis. Catul. in Epirhal. 56, 34.
 Hasta rasilis. Silius libro 4, 36.
 Rasile. Virg. 2, Georg. 90,
 — & toto ratibile buxum.
 ¶ Radula: Instrumentum ferreum, à radendo dictum. Colum. lib. 12, cap. 18, 4. Quum picem in fundum distillauit, sublata lampade iutabulo ligneo, & ferrea curuata radula ducitur, quod distillauit, aut quod in lateribus ha sit.
 ¶ Radulanus. Plinius libro 14, cap. 14, 2, Radulana pice ac resina condire musta.
 RATA] Genus piscis plani & cartilaginei. Plinius libro 9, cap. 42, 2.
 RALLA] Genus vestis. Plaut. Epid. 5, 46,
 Quid istæ, quæ quotannis nomina inueniunt noua?
 Tunicam rallam, tunicam spissam, &c.
 RALLVM] Ferramentum est quo raditur vomer. Plinius libro 18, cap. 19, Purget vomerem subinde stimulus cuspidatus rallo.
 RAMALE] Vide RAMVS.
 RAMENTVM] Tenuis cuiusque rei particula. Plinius libro 33, cap. 4, 1. Apud nos tribus modis fluminum ramentis aurum inuenitur. Plautus Bacchid. 1, 5, 11.
 Patu omne cum ramento reddidi. Colum. libro 4, cap. 29, 13. Quippe non scobem, sed ramenta facit. De terrebra Gallica.
 ¶ Ramenta] *faminini gen.* Plaut. Bacchid. 9.
 Verum quam vlla vnquam de mea pecunia
 Ramenta fiat plumea propensior,
 Malim.
 RAMEX] Genus herniæ Plinius libro 20, ca. 13, 15. Testium verò epiphoris cum ramis lauræ teneris, ad eod peculiari in visceribus his effectu, vt syluestri ruta, cum axungia veteri illitos ramices sanari prodant. Plaut. Merced. 4, 27.
 Tua causa rupi ramices; iam dudum spuro sanguinem.
 De ramice, vide Celsum libro 7, cap. 22,
 ¶ Ramicosus. Plinius libro 30, cap. 15, 2. Ramicosus cochlearum cinis, cum thure ex oui albi succo illitus, per dies xxx medetur.
 RAMVS] Virg. 2, Georg. 60,
 Tum fortes latè ramos, & brachia tendens.
 Insignis ramis oliuæ. Virg. 6, Aen. 62.
 Umbra ingens ramorum. Virg. 2, Georg. 98.
 Alti rami. Lucretius libro 14, 1.
 Aureus ramus. Ouidius 7, Metam. 56.
 Bifurcus. Ouidius 12, Metam. 89.
 Fortis. Virg. 2, Georg. 60.
 Fragilis. Virg. 8, eclog. 8.
 Frondens. Virg. 7, Aen. 27.
 Ingens. Virg. 3, Georg. 67.
 Lentus. Virg. 4, Georg. 112.
 Longus. Ouidius 2, Metam. 71.
 Mutulatus. Ouidius de Nuce 8.
 Nudi rami. Lucanus libro 1, 28.
 Pandi rami pondere Autumni. Ouidius 14, Metam. 134.
 Iucundior quam læta de pinguis
 Oliua ramis arborem. Horat. Epod. 2, 11.
 Teneri rami. Ouidius 2, Metam. 72.
 Vinde. Ouidius 12, Metam. 5,
 Teneros ramos abruptit manibus, Ouidius 2, Metam. 72.
 Inutilesque falce ramos amputans. Horat. Epod. 2, 7.
 Vites apprehendunt ramos. Quint. lib. 1, cap. 2, 18.
 Fluentes ramos compefcere. Virg. 2, Georg. 74.
 Iam fragiles poteram à terra contingere ramos. Virg. 8, ecl. 8.
 Decisis ramis quercus. Virg. 1, Aen. 1.
 Corpus sub ramis arboris deponere. Virg. 7, Aen. 22.
 Rami latè diffunduntur. Cæsar 6 bell. Gal. 94.
 Ramis arborem diffundit Deus. Colum. lib. 1, ca. 10. Truncum deinde superposuit velut quandam staturam corporis & habitus: mox ramis diffudit quasi brachijs.
 Direpti rami arbore. Ouidius 11, Metam. 6,
 Neque in vacuum poterunt se extendere rami, Virgilius 2, Georg. 58.
 Figere ramos humo. Ouidius 2, Fast. 130.
 Flectitur obsequio curuatus ab arbore ramus. Ouidius 2, de Arte 36.
 Summi rami frondescunt. Lucretius libro 1, 217.
 Non vlla ramos sylua pomiferos habet. Seneca Hercule furen 9, 17.
 Dum rami pondere nutant. Ouidius 2, de Arte, 53.
 Nunc avis in ramo tecta laremq; parat. Ouidius 3, Fast. 49.
 Percussis ventis rami. Senec. Hippol. 3, 11.
 Fugiente pomis nudus stetit ramus. Senec. Thyeste, 2, 23.
 Turgescit in arbore ramus. Ouidius 3, Trist. eleg. 12, 1.
 Ramus montis. Plinius libro 6, cap. 27, 9. Sub monte Cambalido. qui est Caucaii ramus.
 Ramus in radice arborum dicitur, quod in herbarum radicibus

dicibus capillamentum. Colum. libro 5, cap. 10, Quum ad serobis solum radix peruenit, duritia humi coercita recuratur, & ex summo duum ramorum ambas radices emittit. De Nuce,

¶ Ramulus. Colum. libro 5, cap. 5, 10. Nam in brachiatis ple runque fit, ut aut crure, aut cornibus boum, ramuli vitium defringantur.

Floridi ramuli. Catul. epig. 56, 5.

¶ Ramusculus. Plinius libro 20, cap. 23, 8, Et viridi ferula ramusculus, utilis est ad omnia ea vitia.

¶ Ramosus. Plinius libro 13, cap. 5, 2, Nam quæ durum, acutum, spinosum habet, oxycedros vocatur, ramosa & nodis infesta.

Arbor ramosa. Lucretius libro 5, 21.

Ceruix ramosa colubri Ouidius 9, Metam. 15.

Cornua ramosa cerui. Virg. 7, eel. g. 6.

Syluani domus ramosa. Propert. libro 4, eleg. 4. 1.

Garrula ramosa prospexit ab ilice perdux. Ouidius 8, Metam. 48.

Stipes ramosus. Ouidius 3, Fast. 151.

¶ Ramulosus. Plin. libro 16 cap. 24, 4 Ramulosa folia vimo & cythiso.

¶ Ramale: Ramus inutilis ex arbore decisus. Ouidius 8, Metam. 10.

Multifidasq; faces ramaliaque arida tecto,

Perf. Sat. 1, 0.

Ut ramale vetus ve grandi subere costum.

Veteris ramalia fagi. Perf. Satyr. 5, 6.

¶ Rameus. Virg. l. libro 4, Georg. 6.

— & ramea costis.

Subiiciunt fragmenta, thymum, castiasq; recentes.

RANA] Ranarū alæ sunt terrestres; licet in aquis dulcibus degunt: alæ marinæ, Ex terrestribus quædam in vepris tantum viuunt, & ruberæ appellantur: Aut bore Plin. 32, lib. cap. 3. Alæ inter arundines, frutesque versantur. Est & rana arborem scandens, & ex ea vociferans. Plinius libro 10, cap. 29, 4. Quum Theophrastus tradat inuectitias esse in Cyrenæica vocales ranas.

Et veterem in limo ranæ cecinere querelam. Virgil. 1, Georg. 76.

Loquaces Virg. 3, Georg. 87.

Palustres. Horat. 1, Serm. Satyr. 5, 3.

Turpes Horat. Epod. 5, 4.

Virides. Ouidius 15, Metam. 78.

Rana: *Morbus bobus peculavus.* Colum. libro 6, cap. 8, 1, Solent etiam fastidia cibo afferre vitiosa incrementa linguæ, quas ranas vocant veterinarij.

¶ Ranunculus: *herba.* Plinius libro 25, cap. 13, 25.

RANENS] Participium à verbo Ranco, quod non est in vsu. Lucretius libro 3,

Vnde cadauera rancenti iam viscere vermes Exspirant?

RANCO] Verbum fictitium à voce tigris. Author Philomelæ, 10,

Tigrides indomitæ rancant; rugiuntque leones.

RANCOR] Putor quidam, aut odoris grauitas. Pallad. lib. 1, cap. 20, Receptacula olei semper sint munda, ne nouos sapes veteri rancote infecta corrumpant.

¶ Rancidus. Horat. lib. 2, Serm. Sat. 2, 18,

Rancidum aprum antiqui laudabant.

Rancidus *pro Infusus.*

Rancidus alpectus. Plinius libro 22, cap. 22, 25.

¶ Rancidè. Gellius lib. 18 cap. 8, In collocandis verbis immodicè lacium & rancidè.

¶ Rancidulus Iuuenal. Satyr. 11, 14,

— non tamen his illa vnquam opsonia fiunt

Rancidula. Martial. lib. 7, 33.

Qui sic rancidulo loquatur ore.

RAPA] Vide RAPHANUM.

RAPACITAS. RAPAX] Vide RAPIO.

RAPHANVS] Plinius libro 10, cap. 5, 12, Cortice & cartilagine constanteraphani: multisque eorum cortex crassior etiam, quàm quibusdam arborum. Catul. Ad Aurel. 15, 4.

Per arrent raphaniq; mugilesque.

Aliud raphani genus agreste de quo Plinius libro 20, cap. 4, 2. Est & satui vsu in Italia, & armoraciæ vocant satuiam. Satui verò decocti mane poti ad ternos cyathos, comminuunt; & eiciunt calculos.

¶ Raphaninus. Raphaninum oleum. Plin. lib. 23, ca. 4, 16.

¶ Raphanitis: *Grnus vireos herba.* Plinius libro 21, cap. 7, 6.

RAPIO] Terent. And. 3, 2, 20,

Sublimem hunc intrò rapè quantum potes.

Virg. 1, Georg. 41,

Atque illum in præceps pronò rapit alueus amni.

Terent. Adelph. 3, 2, 21.

Cæteros ruerem, agerem, raperem, tunderem, prosternerem.

Campum rapit acrior sonipes. Stat. 5, Theb. 1.

Venti rapuere carinas, Lucanus libro 3, 10.

Equi rapiunt currum per auiam. Ouidius 2, Metam. 41.

Fatis rapi. Ouidius 1, de Ponto, eleg. 2, 7.

In fomite flammam rapere. Virg. 1, Aen. 36.

Flammæ rogales rapuere te. Ouid. 3, Amor. eleg. 8, 9.

Fortuna rapit iuuenes. Ouidius ad Liuiam, 75.

Fugam rapere. Valer. 5, Argon. 55.

Rapit huc, rapit impetus illuc. Stat. 12, Theb. 159.

Inops mentis rapitur. Ouidius 4, Fast. 92.

Imperium rapere. Tacitus libro 19.

Inuitum aliquem Ouidius 7, Metam. 143.

Aliquem in ius. Plaut. Pænul. 19, 56. Idem Afin. 9, 32,

Nam vidi hunc ipsum adducere, & rapere in ius Exarabam.

Quum rapies in iura malis ridentem alienis. Horat. 2, Serm. Sat. 3, 15.

Rapiunt sibi quisque laborem. Silius libro 13, 38.

Limis rapere. Sub oculis. Horatius 2, Serm. Sat. 5, 11,

Sic tamen vultis rapias, quid prima secundo Cera velit versu.

De luce rapi. Stat. 8, Theb. 21.

Rapit me in mœrorem stultitia mea. Plaut. Cist. 2, 52.

Ocellos alicuius rapere Ouidius 2, Amor. eleg. 19, 4.

Oscula. Tibul. lib. 1, eleg. 4, 11.

In partesque rapit varias. Virg. 4, Aen. 17.

In peioiem patrem rapere. Terent. in Prolog. Adelph. 3.

Tractus rapitur pauore equi. Silius libro 4, 52.

I, pedes quò te rapiunt, & auræ Horatius 3, Car. ode 11, 10.

Præcipiem rapere aliquem. Ouidius 3, Metam. 139.

Atque illum in præceps pronò rapit alueus amni. Virg. 1, Georg. 41.

Rapere aliquem ad Prætozem. Plaut. Aulul. 30, 30.

Alicunde se rapere Ocyus. Horat. 2, Serm. Sat. 7, 24.

Rapere se aliquo Ouidius in Fragmento, 6, de vacca.

Virgines ad stuprum. Liu. 6, bel. Pun. 70.

In sublime. Plinius libro 35, cap. 10, 41.

Viam aliquò. Silius lib. 8, 56.

Virginem Plinius libro 15, ca. 29, 1, Propter raptas virgines.

Vis rapuit, rapietque gentes. Horat. 2, Carm. Ode 13, 4.

Prælia rapuerunt vrbes. Claud. 2, in Eutropium, 114.

Vultus alicuius rapere. Ouidius 3, Amor. eleg. 5, 6.

Rapere: *pro Rapium ac fistinanier ducere.* Pun. in Paneg. 25,

Per hoc omne spatium quum legiones duceres vel potius (tanta velocitas erat) raperes: non vehiculum vnquam, non equum respexisti.

¶ Rapiens. Horatius 3, Carm. ode 3, 11.

Omne sacrum rapiente dextra.

Flamma rapiente cursum ocyor. Senec. Hippol. 6, 1.

Ventus rapiens incendia. Lucanus libro 3, 10.

¶ Rapiendus Pignora rapienda manu. Ouidius 6, Fast. 90.

Ad aices rapiendas tendit. Lucanus libro 6, 2.

¶ Raptus: Participium.

Sublime raptus. Tacitus libro 20.

Amore cæco raptus furit. Ouidius 2, Fast. 153.

Auribus raptis populata tempora. Virg. 6, Aen. 106.

Fortuna rapta ex oculis. Liu. 8, bel. Pun. 33.

Lingua rapta. Ouidius 6, Metam. 127.

Ocellio rapta. Liu. 7, bel. Pun. 102.

Aut raptas ad littora vertere prædas. Virg. 1, Aen. 107.

Testa rapta. Ouidius 1, Trist. eleg. 10, 4.

Virginitas rapta. Ouidius 8, Metam. 172.

¶ Raptum: *Substantiuum.* Liu. 7, ab Vrbe, 114, Quos raptò viuere necessitas cogeret. Martial. lib. 7, 46.

Potri rapto. Virg. 4, Aen. 44.

Viuerè de rapto. Ouidius 5, Trist. elg. 11, 4.

Viuitur ex rapto. Ouidius 1, Metam. 30.

¶ Raptus: Verbale. Claud. 2, de rapto Prof. 3.

It Venus, & raptus metitur corde futuros.

¶ Raptor. Plaut. Epid. 5, 112,

— raptor hostium

Gloriosus. Idem Trin. 5, 23.

Raptores panis & peni. Columel. libro 7, cap. 12, 8,

Quum & lupi repellere insidias, & raptorem ferum consequi fugientem, prædamque excutere atque auferre debeat. Virg. 2, Aen. 71.

Audax raptor. Horat. 3, Carm. ode 20, 1.

¶ Rapo: Idem quod raptor Pomponius:

Ne vos conturbent auri argentique rapones,

¶ Rapturus. Lucanus libro 3, 20,

— namque ignibus atris

Creditur vt captæ rapturus mœnia Romæ.

¶ Rapto. Virg. 1, Aen. 98.

Terribitum Iliacos raptauerat Hæstora muros.

In crimina raptare aliquem. Propert. lib. 3, eleg. 11, 6.

Captus raptatur manu. Stat. 9, Theb. 33,

Equorum arbitrio raptatur. Ouidius 2, Metam. 47.
 Per vim raptari. Ouidius 12, Metam. 45.
 ¶ Raptatus. Bigis raptatus. Virg. 2, Aen. 55.
 ¶ Rapax. Plaut. Perf. 1, 2, 6.
 Procax, rapax, trahax. Sueton. Inopia rapax. metu fa-
 uis. Sallust in Cic. 3, Rapacissimæ manus. Colum. lib. 8,
 cap. 17, 7, Rapax lupus.
 Falces rapaces. Lucretius libro 3, 110.
 Fata rapacia Seneca Hercule Octavo, 2, 1.
 Fluuij rapaces. Virg. 3, Georg. 29.
 Ignis rapax Ouid. 8, Metam. 169.
 Mors. Tibull. lib. 1, eleg. 3, 13.
 Torrens. Seneca Theb. 1, 15.
 Ventus. Valer. 4, Argon. 121.
 Vndis rapacibus comiterere se. Ouid. 8, Metam. 111.
 Idemq; Thalle turbidâ rapacior procellâ. Catul. ad Thal-
 lum, epig. 22, 1.
 Rapax virtutis ingenium. Senec. epist. 96.
 ¶ Rapacitas. Colum. libro 1, 74, Nisi si maxima vel negli-
 gentia ferui, vel rapacitas interuenit. Martial. lib. 12, 49.
 Diræ silius est rapacitas.
 ¶ Rapidus Plinius libro 26, cap. 39, 5. Tantum tempestiui-
 tas e tum in rapida celeritate pollet.
 Corripant, rapidique rotanti turbine portant. Lucretius
 libro 39.
 Aequor rapidum. Valer. 1, Argon. 54.
 Aësius rapidus. Virg. eclog. 2, 2.
 Alæ rapida. Claud. an. 3, de raptu Proserp. 51.
 Amnis rapidus. Virg. 6, Aen. 110.
 Et rapidos tranant amnes Lucretius libro 1, 3.
 Arma rapida Silius libro 5, 20.
 Arma rap da velocius Ouid. 3, Metam. 42.
 Bella rapida Claudian 1, Paneg. 6.
 Canes rapidi. Lucretius libro 5, 179.
 Clamores rapidi. Stat. 5, Theb. 20.
 Currus rapidus. Virg. 12, Aen. 96.
 Curfus. Virg. 5, Aen. 59.
 Decursus. Virg. 12, Aen. 105.
 Equi rapidi. Ouidius epist. 9, 6.
 Feræ rapida. Ouidius epist. 11, 23.
 Flamen rapidum. Virg. 4, Aen. 48.
 Flamma rapida. Ouid. 2, Metam. 25.
 Flumen rapidum. Horat. 2, Serm. Sat. 3, 49.
 Ignis rapidus. Virg. 4, Georg. 33.
 Iræ rapida. Stat. 3, Theb. 19.
 Lapsus rapidi fluminum. Horat. 1, Carm. ode 12, 2.
 Leonæ rapidi. Horat. de Arte, 8, 2.
 Lupa rapida. Ouidius 3, de Arte, 2.
 Mare rapidum. Tibullus lib. 1, eleg. 2, 9.
 Passus rapidi. Virg. 7, Aen. 32.
 Rotis rapidis insilire. Virg. 3, Georg. 23.
 Sol rapidus. Virg. 1, Georg. 85.
 Torrens. Virg. 2, Aen. 60.
 Turbo. Lucretius libro 1, 55.
 Venti rapidi. Virg. 6, Aen. 15.
 Volucris rapidissima. Ouid. 2, Metam. 144.
 Vortex rapidus. Virg. 1, Aen. 25.
 ¶ Rapiditas. Cæsar 1, bel. Ciu. 13, 2, Tum etiam rapiditate flu-
 minis ad transcendendum impediretur. Idem 4, bel. Gal. 52.
 ¶ Raptim. Plinius libro 17, cap. 14, 1. Semine raptim autum
 fame deuorato. Liu. 3, ab Vrbe, 90. Fabius, omnis omni-
 bus, prædam ex castris raptim Antium conuehit. Cæsar 1,
 bel. Ciuil. 16, His de causis aguntur omnia raptim atque
 turbatè. Lucretius libro 3, 204.
 — & plani raptim petit æquora campi.
 Imperia raptim mutata Silius libro 7, 5.
 ¶ Raptio. Terent. Adelph. 3, 3, 2.
 Dispenj, Cretiphonem audiui filium vnâ fuisse in ra-
 ptione cum Aeschino.
 ¶ Rapina. Cæsar 1, bel. Gal. 60, Satis habebat in præsentia,
 hostem rapinis populationibusque prohibere.
 Auida rapina. Ouidius 1, Trist. eleg. 10, 7.
 Ingens. Stat. 10, Theb. 164.
 Inuid. osa. Ouidius 1, Amor. eleg. 8, 11.
 ¶ Rapinator: pro raptor. Nonius ex Lucilio libro 2,
 Homo impudicus impunè est rapinator.
 R A P V M] Radicis escariæ genus. Plinius libro 18, cap. 13, 4.
 Martial. lib. 13, 16,
 Hæc tibi brumali gaudentia frigore rapa,
 Quo damus, in cælo Romulus esse solet,
 Varro de Re rust. lib. 1, cap. 11, Nam ex semine brassicæ sa-
 to nasci aiunt rapa: & contra ex raporum, brassicam. Co-
 lumel. lib. 2, caq. 10, 18, Rapa campis in locis humidis læ-
 tantur.
 Rapum Seneca dixit, quod in capite radicis hæret. epist. 87,
 Magnarum, inquit, arborum truncos circuncisis ramis &

ad vnum redactis pedum cum rapo suo transtulit, ampu-
 tatis radicibus: relicto tantum capite ipso, ex quo illæ pe-
 penderant.
 ¶ Rapa: fam. gen. Colum. lib. 11, cap. vltimo: Napus & ra-
 pæ duas sationes habent, & eandem culturam quam Ra-
 phanus Paulo pôit: Rapæ semina Hyginus post trituram
 iacentibus adhuc in area paleis inpergi debere.
 ¶ Rapulum. Horatius 2, Serm. Sat. 8.
 In primis Lucanus aper leni fuit Austro
 Captus, vt aiebat cœnæ pater, aena circum. Rapula.
 ¶ Rapicia: Raporum frondes Plinius libro 18 cap. 13, Qua-
 dr. pedes & fronde eorum gaudent: & homini non mi-
 nor raptorum suis hori gratia, quam myrmarum. Cato
 cap. 35, Rapinam & coles: picij vnde fiant & raphanum
 in loco stercoreato bene, aut in loco crasso cito.
 ¶ Rapina: Vbi seminatur rapum. Columel. libro 11, cap. 2,
 53, Nam & napinæ, itemque rapinæ, siccaneis locis per
 hos dies fiunt Sic Cato cap. 35.
 R A R V S] Virg. 2, Aen. 20,
 R. tia rara, plagæ, & lato venabula ferro.
 Plinius in Paneg. 102, Sed in principe rarum ac propè in-
 solitum est vt se putet obligarum. Virg. 4, Georg. 26,
 Hic rarum tamen in dumis olus.
 Rarus in potu. Plinius libro 8 cap. 16, 5.
 Rarum dictu, esse aliquid, cui profic negligentia. Plinius li-
 bro 18, cap. 16, 1. Sic lib. 9, cap. 17, 2, Rarus inuentu,
 Rarum est enim, vt se quisque vereatur. Quintilia. libro 10,
 cap. vltimo.
 Iuuenum rarissimus. Stat. 4, Sylu. 8, 7.
 Facie rarus. Ouid. 14, Metam. 67 de Nympha canente:
 Rara quidem facie, sed rarior arte canendi.
 Acies rarior. Tacitus libro 19.
 Aër rarus. Lucretius libro 2, 22.
 Animalia rara. Virg. eclog. 6, 8.
 Audentia rara. Tacitus de Germanis: Rara & priuata cu-
 iusque audentia apud Catos in consensum vertit.
 Coniux rarissima. Stat. 5, Sylu. 1, 3.
 Cribrum rarum. Ouid. 12, Metam. 18.
 Fides rara. Horat. 1, Carm. ode 35, 4.
 Frutices rari apparent in vertice. Ouidius epist. 10, 5.
 Grana fratrum rara est Ouid. 1, Metam. 30.
 Lachryma rara. Horat. 4, Carm. Ode 1, 7.
 Lanugo. Plinius libro 8, cap. 37, 3.
 Racemi rari. Virg. eclog. 3, 2.
 Retia rara. Virg. 4, Aen. 26.
 Salus rara. Plinius libro 7, cap. 4, 2.
 Testis raris habitata mapalia. Virg. 3, Georg. 68.
 Textum tenue atq; rarum Quintilian, libro 9, cap. 4. Neq;
 illud in Lysia dicendi textum tenue atq; rarum, læuori-
 bus numeris corrupendum erat.
 Turba rarissima. Ouidius 2, de Arte, 57,
 Sunt tamen & de cæta rarissima turba puellæ.
 Umbra rara. Virg. eclog. 7, 11.
 Vocibus raris hinc. Virg. 3, Aen. 63.
 ¶ Rare. Columel. libro 2, cap. 9, 4 Nam nisi rare consentur,
 vanam & minutam spicam facit. Plinius libro 17, cap. 27,
 6, Cæteræ rariis tendentur.
 ¶ Rare. Horat. 3, Carm. ode 2, 7.
 ¶ Raras. Plin. lib. 2, cap. 18, 2 Namque modò multitudine
 conferta inest circa dimidios obes lunæ, placida nocte
 leniter illustrante eas: modò raras.
 Raras arborum. Plin. lib. 11, cap. 27, 1, Cicadæ non nascu-
 tur in raritate arborum.
 ¶ Raritudo. Colum. de Arboribus, ca. 3, 6. Et mediocri rari-
 tudine optima est vitibus terra.
 ¶ Rarerer. Gellius lib. 12, cap. 25, A' rarus non dicitur rare;
 sed alij raro dicunt, alij rarerer. Caro cap. 103, Dato ra-
 rerer bibere.
 ¶ Rareficio. Colum. lib. 3, cap. 9, 2, Hoc autem facildè con-
 tingit, si prius rarefeceris eas partes, quas supra ramum
 secutus es, sereno aut stramentis texeris. Lucretius li-
 bro 6, 175.
 Et rarefecit calido miscente vapore.
 ¶ Rarefio. Lucretius libro 1, 131,
 Nil prodesset enim calidum densarier ignem.
 Nec rare fieri, si, &c.
 ¶ Rarefactus. Lucretius libro 2, ad finem:
 Iure igitur pereunt, cum rarefacta fluendo sunt, &c.
 ¶ Rarefactum. Lucr. lib. 3, 9,
 — conuassatum ex aliqua re, Ac rarefactum,
 ¶ Rarefco. Colum. lib. 3, cap. 16, 3. Negligentiâ cultorum
 magna pars deperit, ac interim feminum cætera, quæ vi-
 rent, rarefciunt. Idem lib. 5, cap. 6. Vetustate rarefciit. Virg.
 3, Aen. 82
 Ast vbi digressum Siculæ te admouerit oræ,
 Ventus, & angusti rarefciunt claustra Pelori.

Colles paulatim rarefcunt. Tacitus de Germanis.

Miles rarefcit. Silius libro 17, 86.

Rarefcit multo laxatus vulnere miles.

Nubila rarefcunt pluuijs. Stat. 1, Sylu. 2, 38.

Sonitus rarefcit arenæ Propert. lib. 3, eleg. 15, 7.

Tenebræ profundæ rarefcunt. Stat. 1, Theb. 15.

Phocis & Aoniæ iaculis rarefcitis vmbræ. Stat. 1, Achil. 85.

Vmbræ rarefcunt. Stat. 1, Theb. 68.

Lanzæ rarefcunt. Plinius libro 11, cap. 39, 35.

Rarefcere dicitur, quod fit subtilius & minus densum. Ouidius 15, Metam. 15.

— refolutaque tellus

In liquidas rarefcit aquas.

¶ Raripilus: habens raros pilos. Colum. in Præfat. lib. 1, 22. Ecidipsum aliter curatur mutilum & raripilum: aliter cornutum, & fetofum; quale est in Sicilia.

RASILIS, RASITIO] Vide RADO.

RASTRUM] Instrumentum rusticum ad glebas confringendas. Terent. Heaut. 1, 1, 36.

— istos rastros interea ramen

Deponere ne labora. Ibidem, 5, 1, 58.

Menedeme, mihi illæ verò ad rastros res redit.

Colum. libro 2, cap. 10, 19. Subactum solum pluribus iterationibus aratri vel rastri, largoque stercore satiatum postulant.

Arua obnoxia rastris. Virg. 2, Georg. 88.

Intacta rastro tellus. Ouidius 1, Metam. 21.

Graues rastri. Ouidius 11, Metam. 8.

Quadridens rastrum. Cato cap. 10, 3.

Tenaces rastri. Virg. 2, Georg. 85.

Vulnera rastrorum fert tellus Ouid. 2, Metam. 58.

Frangere glebas rastris. Virg. 1, Georg. 19.

Assiduis terram insectabere rastris. Virg. 1, Georg. 31.

Humus patitur rastros. Virg. eelog. 2, 9.

Rimati terram rastros. Virg. 5, Georg. 107.

¶ Rastellum. Varro 1, de Re rust. cap. 49. Tum de pratis, inquit, stipulam rastellis eradi, atque addere scenticæ cumulum. Colum. lib. 2, cap. 13, 5. Medica obruitur non aratro, sed ligneis rastellis.

Rastellis & stabularij vntuntur. Sueton. in Nerone: Tubaq; signo dato primus rastello humum effodit, & corbulæ congestam humeris extulit.

RASVRA, RASVS] Vide RADO.

RATARIAE] Genus quoddam nauium: de quibus meminit Gel. lib. 10, cap. 25.

RATIARIVS] Vide RATIO.

RATIFICO] Vide in REOR.

RATIO] Lucretius libro 3, 3.

Nam simul ac ratio tua cœpit vociferari

Naturam rerum, &c.

Omni ratione valentior amor patriæ. Ouidius 1, de Ponto, eleg. 4, 6.

Homines rationis egentes Ouidius 15, Metam. 31.

Auens ratio. Lucretius libro 3, 53.

Naturalis. Lucretius libro 6, 153.

Omnia peruersa præpostera sunt ratione. Lucretius libro 4, 168.

Sagax ratio. Lucretius libro 1, 26.

Scruposa. Lucretius libro 4, 107.

Carere ratione Seneca Troade, 10, 9.

Vsum rationis demere alicui. Ouidius 3, de Ponto, eleg. 6, 10.

Animi ratione exfoluere aliquid. Lucr. lib. 2, 77.

Expuere ex animo rationem. Lucr. lib. 2, 208.

Inire impia elementa rationis. Lucr. lib. 1, 17.

Labi à vera ratione. Lucr. lib. 2, 36.

Orta ratio ab sensu falso an valeat. Lucr. lib. 4, 99.

Tentat enim dubiam mentem rationis egestas. Lucretius libro 5, 244.

Somnia, quæ vitæ rationes vertere possint. Lucr. lib. 1, 21.

Vincere furorem ratione. Ouidius 7, Metam. 2.

¶ Ratio: pro Respectu & cura. Quintil. lib. 1, Et morum quidem in his haud dubiè prior ratio est: restè tamen etiam loquantur.

Domesticæ rationes. Quintil. libro 1, cap. 12, 6.

Familiares. Tacitus libro 5.

Ventosa ratio vani fauoris. Claud. de bel. Getico, 23.

Rationem habere cum aliquo. Lucr. lib. 1, 26.

Quapropter bene cumi superis de rebus habenda

Est ratio.

Habenda auctoritatis ratio. Quint. lib. 6, cap. 1, 26.

Ratio sui habeatur. Liuius 4, ab Vibe.

¶ Ratio: Causa. Cæsar 8, bel. Gal. 22. Quantum hybernorum opportunitas belliq; ratio postulabat.

Rationis est. Colum. lib. 3, cap. 5, 2. Tenuissimo solo vitiarum facere, minimè rationis est.

Ratio parua. Terent. Heaut. 1, 3, 27.

Num parua causa aut parua ratio est? traditus sum mulieri.

Potens ratio. Iuuen. Sat. 14, 4.

Operta. Ouidius 3, Fast. 153.

¶ Ratio: Modus, viz & forma. Sallust. At ego vobis (inquit) si modò vultis esse viri, rationem ostendam, quâ tanta ista fugiatis.

Assumpta tamen à dialecticis argumētandi ratione. Quintilian. lib. 2, cap. 4, 29.

Artificialis ratio. Quintil. libro 6, cap. 4, 4.

Fusa latius. Quintil. lib. 3, cap. 6, 59.

Pari ratione. Lucr. lib. 6, 181.

Vitalis ratio. Plinius libro 11, cap. 4, 2.

Mea est sic ratio, & sic animum induco meum. Terentius Adelph. 1, 1, 43.

Vestram nequeo mirari satis rationem. Teren. Adel. 3, 1, 21.

Admittere rationem. Iuuen. Sat. 1, 3.

Cognoscere rationem facti. Quint. lib. 4, cap. 2, 15.

Dicere rationem. Plaut. Trucul. 4, 54.

Nimis ratione bonâ, nimiumq; aptè tu multa vides. Plaut. Milit. 10, 121.

Distare rationem. Plaut. Amph. 8, 36.

Dare rationem. Quint. libro 4, cap. 2, 55. Alias causas, aliam atque aliam rationem dabo.

Dare rationem suam fabricarum. Plaut. Milit. 10, 176.

Certa ratio remedij dabo. Lucret. lib. 6, 247.

Duci aliquâ ratione. Lucr. lib. 4, 120.

Exacta ratio Horat. 2, Serm. Sat. 4, 8.

Exponere rationem suam alicui. Lucr. lib. 1, 193.

Facere aliquid certum ratione. Terent. Eunuch. 1, 1, 17.

Malâ ratione facere rem. Horat. 2, Serm. Sat. 6, 2.

Celeri ratione fieri. Lucr. lib. 3, 37.

Vt videant, qua quidq; geratur cum ratione. Lucr. lib. 2, 34.

Improbâ nauigij ratio tuâ cæca tacebat. Lucr. lib. 5, 201.

Inire rationem. Terent. Heaut. 4, 2, 7.

Ratione aliquid inire. Terent. Phorm. 2, 2, 30.

Certâ ratione insanire. Horat. 1, Serm. Sat. 3, 54.

Limat ratio. Quint. lib. 2, cap. 4, 6.

Et sapere, & doctis rationem reddere distis. Lucretius libro 2, 197.

Perfacilè exemplo rationem reddere possis. Lucretius libro 2, 53.

Repetere altius rationem. Quint. libro 6, cap. 2, 2.

Scrutari aliquid ratione. Quint. lib. 5, cap. 10, 16.

Ratione bene subditiâ esse ad vitam Terent. Adelph. 5, 4, 1.

Timere aut cupere aliquid ratione. Iuuen. Sat. 10, 1.

Tractare rem aliquam ratione modoque. Horat. 2, Serm. Sat. 3, 54.

Vide rationem opinionis suæ. Quint. libro 2, cap. 15, 22.

¶ Ratio: Supputatio, vel calculus. Plaut. Aulul.

Supputatur ratio cum argentario. Colum. lib. 1, cap. 3, 1. Ne maiorem agrum, quam ratio calculorum patiat, emere velit. Idem lib. 3, cap. 3, 10. Atque is calculus, quem posuimus, Græcini rationem continet.

Longæ rationes. Horat. de Arte, 66.

Componere rationes. Tacitus libro 5.

Computare rationem. Colum. lib. 5, cap. 1.

Inferre rationibus. Sueton. in Cæfare.

Rationibus referre. Sueton. in Vespas. & Vlp. in l. de administr. rer. ad ciuit. pertin.

Rationes Galliarum procurare. Plinius libro 7, cap. 16, 9.

¶ Ratio: pro Quantitate. Cato de Re rustica: Ad villam quam venies, videto, vasa, torcula, & dolia mulone fiero, vbi non erunt, seto pro ratione fructuum esse.

Ad rationem loci & temporis. Plinius epist. 62, 2.

¶ Ratiuncula: Supputatio. Plautus Capt. 4, 89, Terentius Phorm. 1, 1, 2.

— erat ei de ratiuncula.

Iam pridem apud me reliquum pauxillulum

Nummorum: id vt conficerem: confeci; affero.

¶ Rationalis. Quintilian. lib. 6, cap. 4. Falsa est finitio; si dicas, Equus est animal rationale.

Rationalis quæstio, quæ in re, nō in scripto versatur. Quintil. lib. 3, cap. 5.

Rationales & procuratores Cæsarum iidem erant: vt ait Lampridius in Alexandro.

¶ Rationalis. Vlp. in l. 2. §. ci quoq; ff. de iudicijs. Et hæc sententia vera & rationalis est.

¶ Rationarium. Sueton. in Augusto, cap. 28. Rursus tædio diurnæ valetudinis, magistratibus ac Senatu domum accitis, rationarium imperij tradidit.

¶ Rationarius: Qui rationarium conficit, vel rationibus præst. Marcellin. Quidam ex mercatore opulento, rationarius apparitor.

¶ Rationator. Vlpianus in l. procuratoris. ff. de tribut. action. Sed & si duas tabernas eiusdem negotiationis exercuit,

ercuit,

ereuit, & ego fui tabernæ (verbi gratia) quam ad Bucinum habuit, ratorator.

¶ Ratiocinatus. Ratiocinatus atq; collectiua quæstio oritur. Quint. lib. 7, cap. 2.

Et ratiocinatus status, id est, syllogismus, Quint. lib. 3, cap. 6, 32.

¶ Ratiocinium. Colum. lib. 5, cap. 1, 8, Hæc non aliena, nec procul à ratiocinio, quod tradituri sumus, breuiter præfari oportuit.

R A T I S] Nauigium temerè factum & inconditum.

Stirpea ratis. Plaut. Aulul. 21, 9.

Ratis, *pronauæ*. Virg. 1, Aen. 10, Dissecitq; rates.

Rates duplices, Cæsar 1, bel. Ciuil. 100.

Caue, Ouidius epist. 17, 2.

Celsa ratis. Valer. 5, Argon. 2.

Cetæ rates. Ouidius epist. 5, 9,

Excelsæ, Silius lib. 17, 126.

Fracturum ratium subita ruina. Lucanus libro 2, 115.

Frugiferæ rates, Claud. de bello Gildonico, 12.

Infana ratis. Valer. 1, Argon. 122.

Intrepida. Seneca Oedipo, 11, 2.

Lacera ratis nauifraga membra. Ouidius 1, de Arte, 83.

Lacera ratis fracta membra. Ouidius in Ibin. 56.

Opitergina ratis. Quintil. lib. 3, cap. 8, 16.

Pronæ rates. Ouidius 14, Metam. 110.

Quassatæ Virg. 4, Aen. 11.

Turbata ratis. Claud. 7, Paneg. 19.

Veliuolæ rates. Ouidius 4, de Ponto, eleg. 5, 9.

Vitricæ Claud. de nuptiis Honorij & Mariæ, 36.

Armare rates. Virg. 10, Aen. 33.

Committere ratem vento. Ouidius 3, Fast. 116.

Fragilem ratem committere pelago. Horat. 1, Car. ode 3, 3.

Creata est vento ratis Seneca Agamem. 6, 11.

Nondum credenda periculis ratis. Stat. 4, Syll. 4, 20.

Dedere fluctibus ratem, Seneca Agamem. 3, 8.

Flectere ratem. Ouidius epist. 10, 8.

Fragare Seneca Medea, 3, 1.

Auster implicuit rates. Stat. 11, Theb. 104.

Aura impulerat ratem. Ouidius 15, Metam. 140.

Mergere ratem in ima. Ouidius 11, Metam. 112.

Merta ratis. Iuuen. Sat. 14, 30.

Carinas ponere ratibus. Virg. 2, Georg. 89.

Prouecta ratis fertur in altum. Seneca Octauia, 6, 9.

Læta recurrit ratis. Valer. libro 1, Argon. 35.

Quassas rates rescire. Horat. Carm. ode 1, 4.

Regere ratem in vndis non sturnis. Virg. 5, Aen. 174.

Dubiam ratem regere. Ouidius 1, de Arte, 112.

Mare repletum euersis ratibus. Seneca, Agamem. 13, 11.

Submersis ratibus saturata Charybdis. Ouidius 2, Amor. eleg. 16, 5.

Solucere ratem. Ouidius epist. 21, 43.

Subigere ratem conto. Virg. 6, Aen. 61.

Temperare ratem. Ouidius 13, Metam. 64.

Altum tenuere rates. Virg. 3, Aen. 39.

Tentare Thetin ratibus. Virg. eclog. 4, 7.

Transnare rates vidit. Stat. 1, Achil. 91.

Paruâ rate vectus. Ouidius 1, Metam. 65.

Celeri rate vectus. Catul. de Bercynthia, 58, 1.

Vexare rates. Virg. eclog. 6, 16.

¶ Ratiarius Paulus de pignorat. act. Qui ratiario crediderat, quum ad diem pecunia non solueretur, ratem in flumine sua autoritate detinuit: posteaq; flumen creuit, & ratem abstulit.

¶ Ratiarius. Paulus apud Festum: Ratiarius quadrantem dictum putant, quod in eo, & triente, ratis fuerit effigies; vt nanis in Aste.

R A T V S] Vide R E O R.

R A V A F R Y M E N T A] nimium sicca, torrida & arida, appellata esse, scribit Festus.

R A V C A] Vermis. Plinius libro 17, cap. 18, Olea, vbi quercus effossa sit, male ponitur: quoniam vermes qui raucæ vocantur, in radice quercus nascuntur & transeunt. Vlpian. in lex. conducto. D. locati & conducti. Si raucis, aut herbis segetes corrupta sint.

R A V C V S] Virg. 11, Aen. 92.

Dant sonitum rauci per saxa silentia cygni.

Sonare raucum quiddam Ouidius 9, de Arte, 58.

Aeris rauci canor. Virg. 4, Georg. 15.

Aquis raucis feruet mare. Ouidius epist. 17, 6.

Aquilo raucus. Martial. lib. 1, 46.

Bombus Lucretius libro 4, 111.

Bubones rauci. Ouid. 1, Amor. eleg. 12, 4.

Chartæ raucæ: id est, libelli forenses. Martial. lib. 8, 61.

Cicadis raucis resonant arbuta. Virg. eclog. 2, 3.

Concentus rauci. Stat. 6, Theb. 46.

Cornices raucæ. Lucretius libro 6, 151.

Cornua rauca sonant. Claud. 2, in Ruffinum, 12.

Fragor raucus. Claud. 2, in Eutropium, 33.

Fremitus. Valerian. 4, Argon. 62.

Garrulitas rauca. Ouidius 5, Metam. 130.

Guttus raucum. Ouidius 3, de Ponto, eleg. 1, 5.

Littus. Stat. 5, Theb. 59.

Mugitus raucos edere. Ouidius 14, Metam. 82.

Murmur raucum. Virg. 1, Georg. 22.

Ora rauca. Ouidius 3, Amor. eleg. 5, 11.

Palumbes raucæ. Virg. eclog. 1, 12.

Pectus raucum. Seneca Agamem. 7, 20.

Postes rauci. Propert. libro 4, eleg. 9, 5.

Quærelâ longâ raucus. Propert. lib. 1, eleg. 15, 8.

Rui rauci. Claud. 5, Paneg. 44.

Sono rauco dedere mugitum. Ouidius 1, Fast. 112.

Stridor raucus. Ouidius 8, Metam. 58.

Tympana rauca. Ouidius in Ibin. 92.

Vallis rauca sonat. Stat. 4, Theb. 160.

Vnda rauca. Ouidius 11, Metam. 157.

Vox. Ouidius 6, Metam. 76.

¶ Raucifonus. Lucretius libro 2, 125.

Concaua raucifonoque minantur cornua cantu.

Catul. Argon. 59, 53.

Multi raucifonis efflabant cornua bombis.

¶ Raucitas Plinius libro 11, cap. 5, 4, Elephas per nares tubarum raucitati similem elidit sonum. Sic lib. 2, cap. 23, 9. In tuffi, vna, fellis veteri tuffusione, hydropicis, raucitibus.

R A V D V S, vel R O D V S] significat (inquit Festus) rem rudem & imperfectam. nam saxum quoq; raucum appellat poetæ.

¶ Rodus *substantiuè molem, glebam, massam significat*. Lucilius: Plumbi paucillum rodus, linq; mataxam.

R A V I S] Raucedo. Plaut. Aulul. 10, 10.

Huccine detrusisti me ad senem parcissimum,

Vbi siquid poscamus, ad raucum poscamus prius

Quam quicquam detur? Idem Cistell.

Expurgabo hercle omnia ad raucum raucum.

¶ Raucus: *Obtusus*. Varro 2 de Re rust. cap. 9, 3. Facie debent esse formosi, magnitudine ampla, oculis nigricantibus, aut raucis. Ibidem, cap. 2, 3, Cornibus pronis ad rostrum; raucis oculis.

Lupa raua. Horat. 3, Carm. ode 27, 1.

¶ Raudis. Raudis oculi: Nigro & fuluo misti. Colum. lib. 8, cap. 2, 7.

¶ Rauilius. Rauiliæ mulieris à raucis oculis dictæ. Festus.

¶ Rauifcellus. Plaurus.

Quia inquit hæc mulier, & ille rauifcellus, qui venit?

R E

R E A D O P T O] Vide R E D A D O P T O.

R E A P S E] Paccuius:

Si non est ingratum reapse quod feci.

Plautus Rud. 5, 2.

R E A T V S] Status & conditio rerum. Modestinus, D. de pœnis. Si diutino tempore aliquis in reatu fuerit, aliquatenus pœna eius subleuanda erit. Paulus D. de bonis damnat. l. cum ratio Fraudis autem causâ adoptio facta videtur, etiam si non reatu, sed in desperatione rerum per conscientiam; metu imminentis accusatoris quis adoptet, Iustinus libro 4, Histor. Reuocato igitur ad reatum Alcibiade, duo prælia secunda Niceas & Lamachus faciunt. Quintilian. libro octauo, cap. 3. Messela primus reatum, munerarium Augustus primus, dixerunt. Martialis libro 2, 24,

Si det iniqua tibi tristem fortuna reatum.

Squallidus hærebo, pallidiorq; reo. Quint. Decl. 15;

R E B E L L O] Cæsar 8, bel. Gal. 15, 4, Si tali ratione diuersis in locis plures rebellare cœpissent. Liu. ab Vrbc. li. 8, 76, Quia cum Latinis rebellare noluisent. Ouidius 3, Metam. 125.

Lucanus libro 3, 74,

— nisi qui vinci potuere rebellant,

Rebellare vulnera, seu alia vitia dicuntur, quando semel curata repullulant. Plinius libro 25, cap. 3, 27. Creduntq; ea rursus fata rebellare, quæ curauerit vitia: quo scelere & plantagine vtuntur.

Rebellat humor. Plinius libro 11, cap. 12, 6, Rebellat sæpe humor incuriosè datus, primoque malleo deprehenditur. aut etiam odore, quum fuerit indiligentior.

¶ Rebellatio. Valer. libro 7, cap. 3, Quum crebris rebellionibus meruissent, vt eorum urbem funditus Romani euertere vellent. Ibidem cap. 4.

¶ Rebellator. Liu. 10, bel. Maced. 144. Distu quàm re facilius sit prouinciam ingenio ferocem rebellatricem con-

fecisse. Ouidius 3, Trist. eleg. 12, 10.

Teque rebellatrix, &c.

¶ **Rebellis** Flammæ rebelles Stat. 1, Theb. 7.
 ¶ **Rebellio** Cæsar 3, bel. Gal. 189, **Rebellio** facta post ob-
 sisionem.
Cæptare rebellionem. Tacitus libro 3.
 ¶ **Rebellum**, Liu. 4, Decad. lib. 2, 76, Qui deditis contra ius
 & fas bellum intulisset, & pacatos ad rebellium incitasset.
REBITO] Reuertor. Plaut. Capt. 7, 20.
 Ac si non rebitas huc, ut viginti minas. Dem pro te.
 Ibidem. 12, 89,
 At vnum hoc te quæso, si huc rebitet & Philocrate, &c.
REBOO] Virg. 3, Georg. 45,
 — reboant sylvæque & magnus Olympus,
 Laqueata citharis reboant. Lucretius libro 2, 6.
 Sylvæ reboant. Virg. 3, Georg. 45.
 Tympana reboant. Catullus de Berecynth. 58, 5.
Reboare: cum accusatus. Silius lib. 3, 89, de Hercule,
 — mœsto clamore ciebat
 Pyrenen: scopulique omnes, ac lustra ferarum
 Pyrenen reboant.
RECALCITRO] Horat. 2, Serm. Sat. 1, 4,
 Cui malè si palpère, recalcitrat vndique tutus.
RECALCO] Columel. libro 2, cap. 2, 15, Si velis scrobibus
 egestam humum recondere, & recalcare, quum aliquo
 quasi fermento abundauerit.
RECALEO] Virg. 12, Aen. 7.
 — vix vrbe tuemur
 Spes Italas, recalent nostro Tyberina fluenta Sanguine.
 ¶ **Recalisco** Ovidius 2, de Remed. amor. 47,
 Quid iuvat admonitu tepidam recaliscere mentem?
 ¶ **Recalfacio**. Ovidius 8, Metam. 89,
 — calidumque prioris
 Cæde recalfecit conforti sanguine telum.
RECALVVS] Plaut. Rud. 9, 12.
 — equem
 Recalum acsilonem senem statutum, ventriosum, &c.
RECANDEO] Ovidius 4, Metam. 106,
 Seque super Pontum nullo tardata timore
 Mitit, onusq; suum: percussa recanduit vnda.
Ira recanduit. Ovidius 3, Metam. 142.
 ¶ **Recandescere**: Vehementer incallescere. Ovidius 1, Meta-
 morph. 88,
 Ego vbi diluio tellus lutulenta recenti
 Solibus æthereis altoq; recanduit æstu.
 ¶ **Recandens**. Plinius libro 17, cap. 9, 17. Sed esse aliquas
 scabras lateribus & angulis in æqualibus dicunt, in sole a-
 perto projectas, radios in se recandentes discurrere.
RECANO] Plinius libro 10, cap. 33, 6, Adeoque vincit libi-
 do etiam scæus charitate, ut illa furtim & in oculo in-
 cubans, quum sentit scæinam aucupis accedentem ad
 marem, recanat, reuocetq;. De perdice,
 ¶ **Recanto**. Plinius libro 28, cap. 2, 10, Non pauci etiam
 serpentes ipsos recantari credunt.
Recantare: Iterum cantare. Martial lib. 2, 85.
 Nusquam Græcula quod recantat Echo.
 ¶ **Recantatus**. Horatius 1, Carm. ode 16, 6.
 — nunc ego mitibus
 Mutare quæ non tristia dum mihi
 Fias recantatis amica
 Opprobrijs, animumq; reddas.
Curæ recantatæ. Ovidius 1, de Remed. amor. 52.
RECAVVS] Vide RECIDO.
RECAVTA] apochæ species, in Nouel de transitu mi-
 litum.
RECEDO] Plinius libro 3, cap. 23. Recedens à mari M.
 passuum.
Recedere ab aliquo procul. Plaut. Capt. 11, 20.
Ab hoste. Ovidius 3, de Ponto, eleg. 1, 30.
Longius. Virg. 4, Georg. 39.
Recedere illuc. Plaut. Rud. 19, 7.
 Iube dum recedere istos ambo illuc modo.
Domus recessit. Virg. 2, Aen. 60,
 Et magis atq; magis (quamquam secreta parentis
 Anchisæ domus, arboribusq; obtecta recessit)
Flammæ recedunt. Virg. 2, Aen. 1, 7.
Turpiter victa Venus sæpè recessit. Ovidius 1, de Rem. 40.
 Sic ut mater amas, sic nunquam corde recedit
 Nata tuo. Stat. 3, Sylu. 5, 11.
Procul à natura recedere. Quint. lib. 2, cap. 10, 9.
Recedere ab oculis: Mori. Plin. epist. 15, e. Viuit enim, vi-
 uetq; semper, atq; etiam latius in memoria hominum &
 sermone versabitur, postquam ab oculis recessit.
Auius à verâ longè ratione recedit. Lucretius libro 2, 46.
Vita recessit patrio corpore Plautus Merc. 3, 73.
A vitio recedere. Plin. epist. 182.
 ¶ **Recedere**: pro Reverti. Sallust in Iugurtha: Albinus, Aulo
 fratre in castris Propræto relictis, Romam recessit.

In otia tuta recedere. Horat. 1, Serm. Satyr. 1, 6.
Dilapsus calor, atque in ventos vita recessit. Vir. 4, Aen. 141.
In auras tenues recedere. Virg. 2, Aen. 159.
Quid furis, aut quonam nostri tibi cura recessit? Virgil. 2,
 Aen. 119,
 Ille, ut opes fractæ Teucrum, & fortuna recessit. Virgilius 3,
 Aen. 115.
 ¶ **Recedere**: pro Diminui. Plin. epist. 6, lib. 3. Recessit venter.
Rarescunt tenebræ, tantū de luce recessit. Stat. 11, Theb. 15.
Recedere, pro Dissungi. Celsus lib. 8, cap. 7. Sed in alijs qui-
 dem ossibus ex toto sæpe fragmentum à fragmento re-
 cedit.
Membra cæsa recesserunt à cute. Ovidius 6, Fast. 142,
 Antè recessisset caput hoc cervice cruenta,
 Quam tu, &c. Ovidius epist. 15, 31.
Illa etiam si quando in tergum pulsa recessit. Virgilius 11,
 Aen. 131.
Recedere: Remotum esse. Curtius libro 4, Maritimam tamen
 oram & pleraque longius etiam à mari recedentia, rex
 eius insulæ Strato possidebat.
 ¶ **Recedens**. Anni venientes & recedentes. Horatius de
 Arte, 36.
Rursus recedens hospes. Valer. 7, Argon. 24.
 ¶ **Recessurus**. Ovidius in Ibin, 48.
 ¶ **Recessus**: Verbale.
Tacitus recessus. Stat. 1, Sylu. 2, 55.
Recessus in oculo: pro Cavitate siue profunditate. Plinius libro
 8, cap. 33, 2, Oculi in recessu cauo, tenui discrimine, præ-
 grandes, & corpori concolores.
Recessus collium. Mart. lib. 1, 175,
 Lati collibus eminent recessus.
In recessu, & Fronte, contraria. Quintil. libro 1,
Longis recessibus ingens spelunca. Ovidius 1, Fast. 111.
Magni recessus & amœni Curtius lib. 7.
Marmoreo superi sedere recessu. Ovidius 1, Metam. 36.
Seducti recessus. Ovidius 13, Metam. 191.
Tenebroso recessu carceris obtecta. Claudian. 3, de rapt.
 Proserp. 17.
Oris recessus. Quint. lib. 1, cap. 5, 20. Quum vox quasi in re-
 cessu oris auditur.
Recessus in vita hominum. Plin. epist. 3, lib. 3, Vita homi-
 num altos recessus, magnasq; latebras habet.
 ¶ **Recessim**. Plaut. Amph. 17, 60,
 Ego cunas recessim rursus prorsum trahere.
 Idem Casin. 10, 7.
RECELLO] Reduco, & ut ait Festus, reclino. Apuleius
 libro 10, de Asino: Illa enim, quoniam ei parcens nates re-
 cellebam accedens, toties nisu rabido & spinam prehen-
 dens, ad eam appliciore nexu inhærebat. Liu. 4, bel. Pun.
 156. Ferrea manus quum iniecta proræ esset, grauique li-
 bramento plumbi recelleret ad solum: suspensa prora na-
 uim in puppim statuebat.
RECENS] Terent Adelph. 3, 2, 14,
 Ut iram hanc in eos euomam omnem, dum ægritudo
 hæc est recens.
Recens, & Lassus, contra. Curtius libro 3. Timere, ne non
 virtute hostium, sed lassitudine suâ vinceremur. Persas re-
 centes inde successuros, si laxius stare potuissent.
Pullus à partu recens. Varro de Re rust. cap. 8, 2.
Dido recens à vulnere. Virg. 6, Aen. 90.
Recentiores ex authoribus Plinius libro 12, cap. 17, 3.
Recens à dijs. Senec. epist. 19. Non tamen negauerim, fuisse
 se alti spiritus viros, & ut ita dicam, à dijs recentes.
Animæ recentes. Ovidius 8, Metam. 98.
Cædes recens. Virg. 2, Aen. 144.
Locus tepidus recenti cæde. Virg. 9, Aen. 92.
Candore recenti sol irrigat cælum. Lucretius libro 5, 57.
Causa recens accessit ad iras. Ovidius 3, Metam. 15.
Crimen Ovidius epist. 9, 11.
Cura. Ovidius 1, Amor. eleg. 8, 7.
Dolor. Quintil. lib. 6, cap. 2, 22.
Equi recentes. Ovidius 2, Metam. 12.
Exemplum recens. Claud. 2, in Eutrop. 1, 10.
Factum. Ovidius 1, Metam. 34.
Fama. Plinius libro 10, cap. 43, 4.
Flores recentes carpere Horatius 3, Carm. ode 17, 9.
Fluuij recentes. Virg. lib. 3, Georg. 61.
Folio velata recenti. Ovidius 3, Fast. 29.
Homines recentes. Horatius 1, Carm. ode 10, 1.
Laudes recentes. Ovidius 4, de Ponto eleg. 8, 18.
Lectus recens. Tacitus libro 20.
Malum recens. Ovidius 4, Trist. eleg. 5, 12.
Maritus recens. Plin. epist. 176, b.
Metu recenti trepidat mens. Horat. 2, Carm. Ode 19, 1.
Pede recenti recurrere. Plaut. Trin. 14, 8.
Incolere recentia prata riuus. Virg. 6, Aen. 135,

Recenti Curtius lib. 7.
 Rose recenti gemmantis herbæ. Lucret. lib. 2, 64.
 Seditio recens. Ouid. 12, Metam. 13.
 Vires recentes. Ouid. 4, Trist. eleg. 5, 13.
 Vmbrae recentes. Ouid. 10, Metam. 10.
 ¶ Recens: *Aduerbialiter possum.* Virg. 3, Georg. 32,
 Sole recens orto. Plin. lib. 18, cap. 22, 3, Quam recen-
 tissimè stercoreato solo.
 Recens condita Roma. Suet. in Tiberio Cæs. cap. 1.
 Recens natus. Plaut. in Cist. 3, 17.
 Recens diues. Ouid. 3, Amor. eleg. 7, 2.
 ¶ Recentor: recens fio. Matus: *lamiam albicastræ Phœbus, & recentatur,
 Commune lumen hominibus & voluptas.*
 RECENSEO] Lilius: Inter hæc recenset exercitum, militem
 instruit. Idem 1, ab Vrbe, 65.
 Captiuos recensere. Liu. 6, bel. Pun. 23, 2.
 Numerum. Virg. 4, Georg. 88.
 Numerum porcorum. Colum. lib. 7, cap. 9, 8.
 Vellera ad numerum pecoris. Colum. lib. 12, cap. 3, 8.
 Facta fortia recensere. Ouid. epist. 9, 22.
 ¶ Dinumera fastos, nec parua exēpla recense. Stat. 4, Syl. 1, 5.
 ¶ Recensus: Participium. Suet. in Vesp. capite 9, Amplissi-
 mos ordines, & exhaustos cœde varia, & contaminatos
 veteri negligentia, purgavit, suppleuitque recenso Senatu
 & equite.
 ¶ Recensus: Verbale. Suet. in Cæsare Dictatore. cap. 41, Re-
 census populi, nec more, nec loco solito; sed vicatim per
 domos insularum egit.
 ¶ Recensio. Suet. in lulio Cæsare, cap. 41, Ne qui noui cœtus
 recensiois causa moueri quandoque possent.
 ¶ Recensio. Vlpian. in l. 3. §. si quis noxali. D. ad exhibend.
 Recensione seruorum facta.
 ¶ Recensio. Suet. in lulio Cæsare, cap. 41, Instituit quotannis in
 demortuorum locum ex his, qui recensiti non essent, sub-
 sortitio à Prætorè fieret. Claud. in Eutropium, lib. 2,
 Pusca recensio euoluit secula fastis.
 RECEPTO] Vide RECIPIO.
 RECESSIM] Vide RECEDO.
 RECHEDIPNA] vestes peregrinæ, quibus in gymnasijs ute-
 bantur. Iuuenal. Satyr. 3, 7,
 Rusticus ille tuus sumit rechedipna, Quirine.
 RECIDO] Lucret. lib. 1, 172,
 At neque recidere ad nihilum res posse. Idem lib. 5, 57,
 Propert. lib. 4, eleg. 9, 4,
 Recidit inque suos mensa supina pedes.
 Recidere in caput. Curtius lib. 9.
 Incassum recidit omnis impensa. Colum. lib. 4, cap. 3, 4.
 Eò recidit. Liu. 4, ab Vrbe, 7, Ne id Impiter Opt. Max. sineret,
 regiæ maiestatis imperium eò recidere.
 Recidit ad paucas familias attenuata bellis ciuitas. Plinius
 lib. 1, cap. 2, 1.
 In fortunam recidere. Quint. lib. 6, cap. 1, 18.
 Ad ludibrium recidit. Curtius lib. 9.
 In grauioem morbum recidere. Liu. 4, bell. Pun. 130.
 Ad paucos recidit ars musica. Terent. in Prolog. Hecyr. 47.
 In te recidunt hæc contumeliæ. Plaut. Menæch. 11, 53, Liu. 6,
 bel. Maced. 118, Aetolorum praua consilia, atque in ipsorum
 caput semper recidentia accusauit.
 Recidunt febres. Plin. lib. 28, cap. 16, 10.
 ¶ Recidiuus. Virg. 4, Aeneid. 69,
 Et recidiua manu posuissē Pergama victis. Idem li-
 bro 7, Aeneid. 165.
 Recidiuus febres. Plin. lib. 30, cap. 11, 10.
 RECIDO] Cato cap. 2, 3, Viam publicam munire, vepres
 recidi. Martial. lib. 1, 115,
 Quam primū longas Phœbe recide comas,
 Barbam recidere falce. Ouid. 13, Metam. 165.
 Vulnus ense recidendum est. Ouid. 1, Metam. 30.
 Ornamenta ambitiosa recidere. Horat. de Arte, 91.
 Culpa reciditur supplicio. Horat. 3, Carm. ode 24, 7.
 ¶ Recisus. Plin. lib. 16, cap. 4, 4, Itaque quum trunco inaruit
 recisa, etiam lætius fructat.
 Ab omni parte recisum. Ouid. 3, Fast. 76.
 Caput recisum est. Ouid. 9, Metam. 15.
 Recisæ columnæ. Horat. 2, Carm. ode 18, 1.
 Fustes recisi. Horat. 3, Carm. ode 6, 9.
 Vultus à ceruice recisus. Lucan. lib. 2, 23.
 Coloni ense recisi. Lucan. lib. 2, 39.
 Vitia recisa à stirpe. Claud. 1, in Rufinum, 12.
 ¶ Recisurus. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 25,
 cum dicas esse pares res
 Furta latrocinij, & magnis parua, mineris
 Flacc. recisurum similitē.
 ¶ Recisio. Plin. lib. 21, cap. 4, 7, Omnis autem recisione atque
 vitione proficit.

¶ Recisamentum. Plin. lib. 33, cap. 11, 5, Ocyssimè verò co-
 ronarium æruginem contrahit, recisamentis in acetum ad-
 ditis. De ære.
 RECINGO] Plin. lib. 17, cap. 28, 6, Priuatim autem contra-
 rucas ambiri arbores singulas à muliere incitati mēsis au-
 dis pedibus recincta. Ouid. 4, Metam. 102,
 —sumptumque; recingitur anguem. Ibidem, lib. 5, 119.
 ¶ Recinctus. Vestis recincta. Virg. 4, Aeneid. 104.
 Tunica. Ouid. 1, Amor. eleg. 3, 2.
 Castaq; fallaci zona recincta manu. Ouid. epist. 2, 24.
 RECINIVM, sive RECINVS] Vestis antiquissima quadra-
 ta, ut ait Varro, cuius mediam partem retrò incidebant,
 vnde Reciniati numi.
 RECINO] Horat. 1, epist. 1, 11,
 —hæc recinunt iuuenes dictata, senesque,
 Nomen alicuius recinere. Horat. 1, Carm. ode 12, 1.
 Parræ recinentis omen. Horat. 3, Cam. ode 27, 1.
 RECIPIO] Lilius libro nono. Recipient arma, quæ per
 pacationem tradiderunt. Plin. de Viris illust. 61, Apud Con-
 trebiam oppidum cohortes loco pulsas redire, & locum
 recipere iussit.
 Frangum recipit equus. Horat. 1, epist. 10, 8.
 Anhelum recipere. Plaut. Epid. 5, 22.
 Animam. Quint. in Proem. lib. 6, 1, Animam recipere, au-
 ramque; communem haurire amplius potui?
 Animum. Terent. Adelph. 3, 2, 16.
 Animum vultumque; Ouid. 4, Fast. 123.
 Animum, vel animos, à vel ex pauore. Liu. 2, ab Vrbe, 222,
 Idem 1, bel. Pun. 21.
 Mentem. Virg. 11, Aeneid. 180.
 Ossa receperunt frigus. Ouid. 11, Metam. 84.
 Res amissas. Liu. 3, ab Vrbe, 267.
 Pœnas ab aliquo. Virg. 4, Aeneid. 131,
 Vtra virum, pœnas inimico à fratre recepi.
 Recipere se in aliquem locum. Terent. Phorm. 2, 4, 22,
 Percunctorum ibo ad portum, quoad se recipiat.
 Recipere se ad aliquem fugam. Cæsar 1, bel. Gal. 42.
 Recipere te ad me. Plaut. Persa, 2, 48.
 Recipere se ad cœnam ad aliquem. Plaut. Capt. 13, 62.
 Recipere te ad dominum domum. Plaut. Trinum. 14, 1.
 Domum se recipere. Plaut. Capt. Terent. Phorm. 5, 4, 7,
 Neque me domum nunc recipere, ni mihi esset spes
 ostensa.
 Gressum ad limina. Virg. 11, Aeneid. 6,
 Ex loco aliquo se recipere. Plaut. Aul. 28, 10.
 Ex opere. Plaut. Menæch. 18, 7.
 In montem sese recipere. Cæsar 1, bel. Gal. 99.
 Sub murum. Cæsar 2, bel. Ciuil. 55.
 Ab vndis. Virg. 4, Georg. 8.
 Ab Astio quum Samum insulam in hyberna se receperet.
 Sueton. in Augusto Cæsare cap. 17.
 Ad ingenium suum se recipere. Plaut. Aſin. 6, 7.
 In principem. Plin. in Paneg. 128.
 In custodiam. Plaut. Rud. 17, 30,
 —in custodiam nos vtriam
 Recipias & tutere. Et apud Plin. in Paneg. 152, Reci-
 pere in tutelam.
 Recipere in aures. Plaut. Cistell. 5, 34.
 Animis consilia alicuius. Liu. 2, bel. Pun. 163.
 Austeritatem recipere, dicuntur vina. Plinius libro 14, capite
 2, 4, Vina primò dulcia austeritatem annis recipiunt, & ru-
 bra fiunt.
 Casum recipere res aliqua dicitur. Cæsar 3, bel. Ciuil. 203, Quæ
 res tamen fortasse aliquem recipere casum, ne imperato-
 rias sibi partes sumpsisse videretur.
 Non recipit cunctationem hæc res. Liu. 9, bel. Pun. 123.
 Recipere domum custodiendam. Liu. 9, bel. Maced. 203.
 Detrimentum. Cæsar 3, bel. Ciuil. 34.
 Recipere ignem, dicitur lignum, & similia. Plinius lib. 14, cap.
 20, 8, Fax vini ficcata recipit ignes, ac sine alimento pet
 se flagrat.
 Incrementum. Colum. lib. 5, cap. 6, 10.
 Recipere aliquem mensam. Liu. 6, bel. Pun. 132.
 Adytis suis. Colum. lib. 1, in præf. 25.
 In sedem, & dorso, dicitur equus hominem recipere. Plinius
 libro 8, capite 42, 1, Neminem hic alium, quam Alexan-
 drum, regio instratus ornatu recepit in sedem, alios passim
 reiciens. De equo Alexandri. Idem libro 8, capite 42, 2,
 Nec Cæsaris Dictatoris quinquam alium recepisse dorso,
 equus traditur.
 Hospitio recipere aliquem. Ouid. 5, Metam. 132.
 Neu recipi portis, aut duci in mœnia possint. Virgilius 2, Ae-
 neidos, 38.
 Vrbe virum vidi, te quoque; animoque; recepi. Ouid. epist. 6, 11.
 Aliquem animo & thalamo recipere. Ouid. 2, de Arte, 82.
 Ad sese. Virg. 2, Aeneid. 105.

In cælum recipi. Ouid. 2, Metam. 106.
 In deditioem recipere. Cæsar 3, bel. Gall. 437.
 Recipi ad deos. Liu. 4, ab Vrbe. 70.
 Ciuitatem in fidem recipere. Plin. lib. 7, cap. 26, 3, Cæsar 2, bell. Gall. 284, Cæsar honoris Diuitiaci causa atq; Heduarum, sese eas in fidem recepturum, & conseruaturum dixit. Ibidem, lib. 8, 48.
 Ignorantiam alicuius recipere. Vlpian. in l. si fideiussor §. 1. ff. mandati vel contra.
 Recepta est cognitio. Plin. epist. 108.
 Recipere aliquem domum ad se hospirio. Cæsar libro secundo, bel. Ciuil.
 Recipere seruum (inquit Vlpianus, de seruo corrupto, l. 1.) est, abscondendi causâ, seruo refugium præstare, vel in suo agro, vel in alieno loco ædificiõe.
 ¶ Recipere: *Excipere ad vsum suum, & reseruare.* Plautus. Trin. 4, 116,
 — vbi nunc adolescens habet? c. posticulum
 Hoc recipit, quum ædes vendidit. Gellius libro 17, capite 6, Quando mulier, inquit, dotem marito dabat, tum quæ ex suis bonis retinebat, neq; ad virum transmittibat, ea recipere dicebatur.
 Recipere: *In tutum reducere, liberare.* Virg. 6, Aeneid. 23,
 — medioq; ex hoste recepi.
 In tutum recipi. Liuius 2, ab Vrbe. 82.
 Nomen recipere. Valerius libro 3, capite 7, de M. Antonio: Lex Memmia eorum, qui Recip. causâ abessent, recipi nomina vetabat.
 Recipere: *Facienda suscipere.* Terent. Phorm. 5, 8, 9,
 An verebamini, ne non id facerem, quod recepissem femel?
 Recipere ad se. Plaut. Milit. 5, 74, Terent. Heaut. 5, 5, 12,
 — ad me recipio: Faciet.
 Recipere, & Respuere; *contraria.* Quint. lib. 6, cap. 5.
 Recipere: *Approbare.* Quint. lib. 8, de Metonymia loquens:
 Ex eo quod continetur, vñs recipit bene moratas vrbes, & poculum epotum, seculum foelix.
 Recipi in cibum, vel in mensas, dicitur herba, vel auis, quum recipitur pro cibo. Plin. lib. 22, cap. 22, 18, Scolymon quoq; in cibos recipit Oriens. Et lib. 10, cap. 26, 1, Africæ nouissimæ sunt peregrinatum auium, in mensas receptæ, propter ingratum virus.
 Recipere in mores. Quint. lib. 5, cap. 10, 10.
 ¶ Receptum est. Plin. lib. 28, cap. 2, 13, Quin & absentes tinnitu aurium præsentire sermones de se, receptum est. Quint. lib. 1, cap. 3, 8.
 Ratione falsâ receptum est. Lucret. lib. 1, 77.
 ¶ Receptus: Participium.
 Ex facili nulloq; vrgente receptus. Lucan. lib. 4, 10.
 Cælo receptus. Quint. lib. 1, cap. 7, 4.
 Sede cœlesti receptus. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 5, 11.
 Amans receptus totâ nocte. Propert. lib. 2, eleg. 15, 6.
 Ensis receptus pectore. Senec. Thyeste, 8, 24,
 — frugesq; receptas
 Et torrere parant flammis, & frangere saxo.
 Persuasio publicè recepta. Quint. lib. 3, cap. 7, 16.
 Preces receptæ. Stat. 4, Syl. 1, 2.
 Somnus receptus parte oculorum. Ouid. 1, Metam. 138.
 Ve ba aure recepta. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 4, 3.
 ¶ Receptus: Verbale. Liu. 8, ab Vrbe, 96, Breuitate ipsa loci, faciliq; receptu in tam propinqua castra, haud ægriè militem à multa cæde est tutatus.
 Receptui canere: *pro, Discedere & abire.* Plin. epist. 4, 5, d.
 Receptui signum dare. Liu. 2, ab Vrbe, 265.
 Receptus pertinacis sententiz. Liuius lib. 4, Et lib. 8, bel. Punici: Receptus à malis consilijs.
 Receptus: *Locus in quo se tuâ, qui recipit.* Virgilius 11, Aeneidos, 106,
 Planities ignota iacet, tutiq; receptus.
 ¶ Receptio. Plaut. Aſin. 16, 70,
 Quid tibi huc receptio ad te est meum virum?
 ¶ Reciperatio est, vt ait Gallus Aelius, quum inter populû, & reges, nationesque & ciuitates peregrinas, lex conuenit; quomodo per reciperatores reddantur res reciperenturq; resq; priuatas inter se persequantur. Festus.
 ¶ Receptitius: Qui reseruatur. Gell. libro 17, capite 6, Seruus receptitius.
 ¶ Recepto. Terent. Heaut. 5, 2, 15,
 Ibi tuæ stultitiæ semper erit præsidium, Clitipho;
 Vidus, vestitus, quò in testum te receptas. Idem Heaut. 5, 1, 17,
 Meum receptas si ium ad te Pamphilum. Liuius 5, ab Vrbe, 36.
 Antiquam receptare. Lucret. lib. 1, 102.
 Sinu suo cuncta recepta natura. Lucan. lib. 7, 165.
 ¶ Receptor. Vlpian. ff. de incend. ruin. naufrag. &c. Non

tantum autem qui rapuit, verum is quoque qui recipit, ex causis suprâ scriptis tenetur: quia receptatores non minus delinquant, quàm aggregatores.
 ¶ Receptaculum. Cæſ. 7, bel. Gal. 52.
 Receptaculum omnium purgamentorum vrbis. Liuius 1, ab Vrbe, 244.
 RECI PROCVS] Motus reciproci. Senec. Here fur. 12, 32.
 Reciprocus amnis. Plin. lib. 9, cap. 57, 2. Idem lib. 5, cap. 4, 4, Tertius sinus diuiditur in geminos; duarum Syrtium vadoso ac reciproco mari ditos.
 Tethys reciproca. Silius lib. 3, 13.
 ¶ Reciproco. Liu. 1, bel. Pun. 230, Quum iam spiritum includeret, nec reciprocare animâ sineret, auerti à vëto pariter confedere. Liuius 8, bell. Pun. 160, Quinquerentibus credens deprehensam, rapido in frero, in aduertum æstuum reciprocari non posse.
 Reciprocare crepit mare, magno tractu aquis in suum fretum recurrentibus, reddebatq; terras paulò antè profundo salo mersas. Curt. lib. 9.
 Reciprocare manu telum. Gellius lib. 9, cap. 50, 2.
 ¶ Reciprocatio. Plin. lib. 8, ca. 52, Quum circumactum angustiz nò caperent, nec reciprocatione longitudine in exilitate cæca. Idem lib. 9, cap. 8, 10, Obseruata æstus reciprocatione. Idem lib. 11, cap. 24, 4, Longitudo sili à culmine, ac rursus à terra per illud ipsum velox reciprocatio.
 RECISAMENTVM, RECISIO, RECISVS] Vide RECI'BO.
 RECTO] Plaut. Pseud. 3, 47.
 Carmen recitare. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 5, 8.
 Scripta recitant in medio foro. Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 15.
 Recitatus hæres testamento. Plin. lib. 7, cap. 52, 4, Apertoque testamento recitatum hæredem minorem funeri instituisse.
 Recitare: *Memoriter enuntiare.* Quintilian. Declamator 6, At ista legem recitat. De muliere cæca. Cæſ. libro tertio, capite 18, Quinetiam recitare, si qua meminerunt, cogendi sunt. De phreneticis.
 ¶ Recitator, Acerbus recitator. Horat. de Arte, 96.
 RECLAMO] Ager canenti domino reclamat. Statius 4, Syl. uis 5, 4.
 Feuetiter gemitu, & plangoribus arua reclamant. Statius 3, Thebaid. 24.
 Aquora scopulis illisa reclamant. Virg. 2, Georg. 53.
 Reclamo tibi pro reo. Plin. epist. 3, lib. 9.
 Reclamari: *pro Obijci.* Quint. lib. 12, cap. 1, Nunc de ijs dicendum, quæ mihi quasi conspiratione quadam vulgi reclamari videntur.
 RECLINO] Plin. lib. 29, cap. 3, 2, Candipo ouorum in oculis & pili reclinantur ammoniaco trito admissoq;.
 Reclino: *nestrum est* apud Senecam, in Consolatione ad Maniam: In quem onus imperij reclinaret.
 ¶ Reclinatus. Horat. 4, Carm. ode 3, 2,
 Seu te in remoto gramine per dies
 Festos reclinatum bearis
 Interiore nota Falerni.
 RECLIVIS] Martial. lib. 9, 95,
 Sic in gramine floreo recliuus,
 Quæ gemmantibus hinc & inde riuis
 Curua calculus excitatur vnda.
 Cubili recliuus. Stat. 1, Syl. 2, 33.
 Pectus recliuæ. Seneca Herc. Oetæo, 13, 8.
 Recliuus in sinu iuuenis. Ouid. 10, Metam. 111,
 Recliuus, & nescio similis. Tacit. lib. 13.
 RECLVDO] Plaut. Capt. 15, 10,
 Cellas refregit omnes intus, reclusiq; armarium. Virgilius 8, Aeneid. 49,
 Infernas referet sedes, & regna recludat Pallida.
 Artus recludere. Silius lib. 1, 25.
 Cælum luce æstiuâ recludere. Virg. 4, Georg. 11.
 Ensem. Virg. 4, Aeneid. 129.
 Iugulum. Ouid. 7, Metam. 58.
 Occulta. Stat. 1, Achil. 101.
 Operta. Horat. 1, epist. 5, 4.
 Ora fontana. Ouid. 1, Fast. 53.
 Portas. Propert. lib. 3, eleg. 19, 5.
 Tellus recluditur dente vnco. Virg. 2, Georg. 85.
 Tellure recludere thesauros. Virg. 1, Aeneid. 73.
 ¶ Recludens. Virtus recludens cælum. Horatius 3, Carm. ode 2, 5.
 ¶ Reclusus. Fores reclusæ. Ouid. 7, Metam. 131.
 Domo reclusa vigilare. Horat. 2, epist. 1, 21.
 RECOGITATIO] Plautus Capt. 2, 51. Columell. libro primo, in Præfat. 12. Quæ quum animaduertam, sæpe mecum recitans ac recogitans, quàm turpi consensu deserta exoleuerit disciplina rursus.
 RECOGNOSCO] Dona recognoscere. Virg. 8, Aeneid. 145.
 Plura recognoscere. Ouid. 4, Fast. 84.
 Sacra recognoscere annalibus eruta prisca. Ouid. 1, Fast. 2.
 Explora-

Explorare & recognoscere. Colum lib. 1, cap 8, Panis potio-
nisq; bonitatem gustu suo exploret: vestem, manicas, pe-
dumq; tegmina recognoscat.
Recognoscere equitum turmas. Suet in Oactu. August. cap.
3. Idem in Calig. cap. 16, Equites Romanos seuerè curio-
seq; nec sine moderatione recognouit: palam adempto
equo quibus aut probri aliquid, aut ignominia inesset.
¶ Recognitio. Plinius lib. 11, cap 30, Et quoniam ex diverso
conuehant altera alterius ignara, certi dies ad recogniti-
onem mutuum nudinis dantur. De formicis.
Recognitio eorum quæ in familia sunt. Col lib 11, cap. 1, 19.
RECOLIGO] Colum lib. 8, cap. 5, Confestim circumie
oportebit cubilia, vt, quæ mota sunt oua, recolligantur.
Plinius epist. 190, lib. 9, ad Quadratum: Postea actionem
meam, vt cunq; potui, recollegi, addidi multa.
Sparfos ignes recolligit. Lucan. lib. 1, 32.
Annos primos recolligere. Ouid 7, Metam. 44.
Recolligere se, dicitur æger. Plin. lib. 20, cap. 5, 5, Heraclides
contra argentum viuum dedit, & Veneri subinde offen-
santi, ægrisq; se recolligentibus.
Recolligere se à longa valetudine Plin. lib. 23, cap. 7, 7.
Recolligere vires longa ægritudine Plin. lib. 24, cap. 6, 6.
RECOLO] Tacit. lib. 3, Quotum exemplo Lepidus, quan-
quam pecuniæ modicus, autum decus recoluit. Idem lib.
17, Et recens ab exilio reuersus nobileis adolescentulos a-
uitis ac paternis sacerdotijs in solatium recoluit. Liu. lib. 7,
bel. Pun. Omnes in vrbes, in agros suos reductos, arare, se-
rere, desertam recolere terram.
Studio recolere. Virg. 6, Aeneid. 136.
Intermissa recolere. Liu. 9, bel. Maced. 89, metalla etiã & cæ-
tera intermissa recolere, & noua multis locis instituit.
Ingenia. Plin. lib. 129, b. Vt enim terræ varijs mutatisq; se-
minibus; ita ingenia nostra nunc hac nunc illac meditatio-
ne recoluntur.
¶ Recultus. Humus reculta. Ouid 6, Metam. 130. (scat.
RECOMMINISCOR] Plaut. Trin. 13, 67. Literis recomi-
RECOMPONO] Vlpian. in l. argumento. §. margarita. Sed
& si in hoc sint soluti, vt recomponantur, ornamento: um
loco sunt, De lapillis & margaritis.
¶ Recompositus. Ouid. Amor. eleg. 7, 14,
Pone recompositas in statione comas.
RECONCILIO] Liu. 5, bel. Maced. 69, Non mouit modo
talis oratio regem; sed etiam reconciliauit Annibali,
Animos populi sibi reconciliare. Liu. 1, ab Vrbe, 14.
Gratiam cum aliquo. Curt. lib. 10.
Reconciliare filium domum Plaut. Capt. 2, 33.
In libertatem reconciliare. Plaut. Capt. 11, 46.
Conciliantur noui; Reconciliantur antiqui: inquit Festus.
¶ Reconciliator. Liu. 5, bel. Macedon. 72, Phaneas recon-
ciliatore pacis & disceptatore de ijs, quæ in controuersia eũ
pop. Roman. essent, vtendum potius Antiocho censebat,
quàm duce belli.
RECONCINNO] Plaut. Menæch. 9, 67,
—ad phrygionem vt referam,
Vt reconcinnetur. Varro 3, de re Rust. cap. 16, 30, Hoc
faciendũ secundum aluos, vt reconcinnata ad suum quæ-
que opus & domicilium redeant.
RECONDO] Plinius lib. 7, cap. 53, 8, Flammæ vi è rogo cie-
tus, recondi propter ardorem non potuisset,
Caput strato recondere. Ouid. 11, Metam. 130.
Gladium lateri. Ouid. 12, Metam. 97.
Nummos autumq; Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 22.
Oculos erigere, & recondere; *opposita*. Ouidius 4, Meta-
morphos. 30.
Opes recondere. Ouid. 1, de Arte, 126.
In aliquem locum se recondere. Quint. lib. 10, cap. 3.
Iuterius recondere Venerem. Virg. 3, Georg. 28.
Multi præterea, quos fama obscura recondit. Virgilius 5,
Aeneidos.
¶ Reconditus. Plin. lib. 10, cap. 33, 7, Merops vocatur, geni-
tores suos reconditos pascens.
Pro me reconditum Cæcubum. Horat. 3, Carm. ode 28, 1.
Saltus recondit. Catul. epigr. 32, 3.
RECONDVCO] Vlp in l. item quæritur. §. qui impleto ff.
locati & conducti Qui impleto tempore conductionis re-
man sit in conductione, non solum reconduxisse videbitur;
sed etiam pignora videntur durare obligato.
RECONFLO] Lucret. lib. 4, 187,
Vnde reconfdari sensus per membra repente Possit?
RECOOVO] Mart. lib. 11, 46,
Altera non deerunt tenui versata fauilla,
Et velabenti massa recocta foco.
Recoquere: *Recoquis polire & formare*, Quint. li. 12, ca. 6, de Ci-
cerone: Se & alijs, sine dubio eloquentiæ ac sapientiæ magi-
stris, sed præcipuè tamen Apollonio Miloni, quem Romæ
quoq; audierat, reformandum, ac velut recoquendũ dedit,

Spicula recoxit. Lucan. lib. 7, 10.
¶ Recoctus. Passum recoctum. Stat. 4, Syll. 9, 8.
Senex recoctus. Catul. epigr. 50, 2.
Scriba recoctus. Horat. 2, Serm. Satyr. 5, 12.
RECORDOR] Horat. 2, 29,
Que circa mecum loquor hæc, tacitusq; recordor,
Indè recot-lati, Teu-tos à sanguine Teucri Ducere printi-
pium. Ouid. 13, Metam. 153.
Recordor hanc rem. Plaut. Menæch. 21, 5.
Siritè audita recordor. Virg. 3, Aeneid. 22.
Benefacta priora recordari. Catul. epigr. 71, 1.
¶ Recordo. Quadrigar. Annal. lib. 5, is vbi Darium cognò-
uit, & pania cum recordatur.
RECORRIGO] Senec. epistol. 51, Si modò antè incipimus
formare animum nostram, & recorrigere; quàm indure-
scat prauitas ems
RECRASTINO] Colum lib. 2, cap. 21, 1, Propter quæ recra-
stinari non debet. sed æqualiter flauentibus iam fatis, an-
tequam ex toto gran. indurescant. quum rubicundum co-
lorem traxerunt, messis faciendũ est Plin. lib. 17, cap. 14, 13,
Recrastinare, minimè vile.
RECREMENTVM] Vide RECRESCO.
RECREO] Instauro, & quasi nouum facio. Plinius: Sic en-
nim defecta longis ægritudinibus corpora recreantur. Idè
lib. 12, cap. 1, 2, Ex arboribus recreans membra olei liquor,
viresq; potus vini.
Arbor æstiuã recreatur aura Horat. 1, Carm. ode 22, 4.
Vento leni recreare humerum Horat. 3, Carm. ode 20, 3.
Recreare carnes Plin. lib. 34, cap. 15, 5.
Vitam. Lucret. lib. 6, 1.
¶ Recreatio Plin. lib. 22, cap. 23, 7, Ab ægritudine recreationẽ
efficax in cibo.
RECREPO] Catul. 58, 6, Leue tympanum remugit, caua
cymbala recetpant.
RECRESCO] Plinius libro 11, capite 37, 82, Cartilago ru-
pta non solidescit: nec præcisa ossa recrescunt Liuus 6, bel-
li Pun. 19, Vos modò milites fauce nominis Scipionum,
soboli imperatorum vestrorum, velut aciculis recrescenti
stripibus.
Terra aucta recrescit. Lucret. lib. 5, 53.
Luna quater latuit, toto quater orbe recreuit. Ouidius epi-
stol. 2, 1.
¶ Recrementum Plin. lib. 18, ca. 16 2, Farrago ex recremen-
tis fatis prædenta feritur. Celsus lib. 5, Vlcera illinenda
sunt aut plumbi recremento, aut cerusã
RECRVDECO] Curtius libro 7, non procul ab initio: Re-
cruit toporatus dolor.
Nefas recrudescit. Senec. Theb. 1, 47.
Seditio. Liu. 6 ab Vrbe. 79.
Recruduit pugna Liu. 10, ab Vrbe. 90. (cò.
RECTA, RECTE, RECTIO, RECTOR, RECTVS] Vide RA-
RECTVBO] Virg. eclog. 1, 5,
Tityre, tu parulæ recubans sub tegmine fagi,
Sub qua nunc recubas arbore, virga fuit. Ouid. de Arte, 69.
Toro Tyrio recubare. Tibul. lib. 2, eleg. 2, 16
Recubare & considere. Colum. lib. 7, cap. 3, 14.
¶ Recubans. Solo recubans. Virg. 3, Aeneid. 79.
RECVBO] Varro: Vt hi solent, qui vetera metalla recidunt,
RECVLA] Vide RES.
RECVMO] Plin. epist. 87, b lib. 4, Cænanab Nerua cum pau-
cis, Vento proximus, atque etiam in sinu recumbebat.
Martial. lib. 1, 19,
Debet Arcuio conuius recumbere cliuo;
Quem tua foelicem, Zoile, cæna facit.
Recumbere, *pro Recubare, & Iacere*. Plinius lib. 17, cap. 22, 12,
Adè non recumbat in eo. nec delicatè se spargat.
Humo recumbere. Ouid. epist. 14, 20.
Cervix collap. a in humeros recumbit. Virg. 9, Aeneid. 87.
Ipsa sibi est oneri cervix, humeroq; recumbit. Ouid. 10, Me-
tamorph. 39.
Onus recumbit in partes proclinas. Ouid. 2, Trist. 17.
Recumbunt iugera. Mart. lib. 1, 170.
¶ Recubtus. Plinius libro 24, capite 13, 5, Itemque bacu-
lum ex ea factum, in quoduis anim. emissum. etiam si ci-
trà ceciderit defectu mittentis, ipsum per sese recubitu pro-
prius adlabi.
RECVPERO] Cæsar 3, bell. Ciuil. 56, Quo confecto, ille suã
dignitatem, & nos nostram libertatè recuperabimus. Liu. 1;
ab Vrbe, 197, Recuperare imperium.
Gloriam. Tacit. lib. 19.
Veterem belli gloriam. Cæsar 7, bel. Gall. 5.
Libertatem. Tacit. lib. 2.
Somnum interruptum. Suet in August. cap. 78.
Vires. Tacit. lib. 19, Et recuperatis cibo tomoque viribus,
confectum algore, &c.
¶ Recuperatio. Festus: Recuperatio est, vt ait Gallus Aelius,
quum

quam inter populum & regem, nationesque & ciuitates peregrinas, lex conuenit, quo modo per recuperationem reddantur res, recuperenturque, res priuatas inter se persequantur.

¶ Recuperator. Plaut. Bacchid. 5, 36.

Postquam quidem Prætor recuperatores dedit. Quintilianus: Etenim recuperatoris non ea sola vis est, quæ ad corpus nostrum, vitamque peruenit; sed etiam multo maior ea, quæ, periculo mortis iniecto, formidine animum perterritum, loco, spe, & statu certo dimouet. Plautus Rud. 29, 2.

Quis me est mortalium inferior, qui uiuat alter hodie, quem modo damnauit ad recuperatores Pseusdippus, R E C V P I O] Plautus Capt. 13, 87.

Quin ita faciam, ut recupias facere sumptum, etsi ego uetem.

R E C V R O] Plin. lib. 13, cap. 12, 2, Quæ non esset ita recurata, in suo mansit amphitheatrica.

Ocyro se recurrere. Catul. epigr. 41, 3.

R E C V R R O] Terent. Adelph. 4, 1, 10,

Nunc, ubi me illic non uidebit, iam huc recurreret, fat scio.

Recurrere cursum ad aliquem. Plaut. Cist. 7, 51.

Recurrere in arcem. Liu. 4, ab Vrbe, 237.

Recurrere eodem. Colum. lib. 8, cap. 14, 5.

Recurrere in contrarium, dicuntur argumenta, quæ retrorsum aut reciproce ualent. Quint. 5, cap. 9.

Ad eam rationem recurrunt. Quint. lib. 1, cap. 6, 9.

In contrarium recurrere. Quint. lib. 5, cap. 9, 4.

Aqua uersa recurret ad fontem. Ouid. epist. 5, 6.

Et metuit, ne quæ uersa recurrat hyems. Ouid. 2, Fast. 171.

Luna recurrit. Tibul. lib. 2, eleg. 44.

Opus inceptum sæpè recurrit. Ouid. 3, de Arte, 72.

¶ Recurrens. Sol recurrens. Virg. 8, Aeneid. 20.

Anni recurrentes. Horat. 2, epist. 1, 30.

¶ Recursus. Plinius libro 16, capite 25, 3, Natales pomorum recursus annuos uersicolori nuntio promittunt. Lilius 6, bell. Punic. 224, Ut subeunti sæpè ad mœnia urbis recursus pateret.

Cursum & recursus aduersis spatijs inire. Virgilius 5, Aeneidos, 117.

Celeres recursus spondere. Ouid. 6, Metam. 90.

Insuperati recursus. Claud. 1, in Rufin. 67.

Dant fata recursum. Ouid. epist. 6, 12.

Recursus facilis ad bonam ualitudinem. Cels. lib. 4, cap. 4.

¶ Recurso. Plaut. Most. 8, 56,

Quid ego recursem? aut operam sumam, aut conteram? Virg. 4, Aeneid. 1,

— multusq; recusat Gentes honos.

Huc & huc recusare. Senec. Medea, 6, 7.

Cura sub noctem recusat. Virg. 1, Aeneid. 134.

Cura dies noctesq; recursans. Stat. 1, Thebaid. 63.

R E C V R V S] Columel. libro 3, capite 18, 2, Quicquid recuruum, & sursum uersus spectans, demersum est, quum tempestiuum eximitur, in modum hami repugnat oblitanti fossori. Idem lib. 9, cap. 33, 2, Ad plausum apertis; ad buccinam recuruis.

Aera recurua. Ouid. 1, de Remed. amor. 42.

Cornu recuruum. Ouid. 3, Amor. eleg. 12, 4.

Hasta recurua. Ouid. 2, Fast. 142.

Pedes recurui. Ouid. 2, Fast. 51.

Puppis recurua. Ouid. 8, Metam. 29.

Rostrium recuruum. Claud. 2, in Europ. 46.

Tectum. Ouid. epist. 10, 15.

¶ Recuruo. Colum. lib. 5, cap. 19, 9, Quum ad serobis solum radix peruenit, duritia humi coercita recuruatur, & ex summo duum ramorum ambas radices emittit. De arboribus pomiferis.

Horrentesq; situ gladios in sua recuruant. Vulnere. Statius 3, Theb. 117.

Aquas recuruare in caput. Ouid. 1, Amor. eleg. 8, 2.

¶ Recuruatus. Colum. lib. 3, cap. 18, 1, Prætorio capite & recuruato semen. Cels. lib. 5.

Vndis recuruatis ludit. Mazander. Ouid. 2, Metam. 30.

R E C V S O] Plin. de Viris illust. 44, Imperatoris nomen à militibus, & à Senatu triumphum recusauit oblatum. Virg. 1, Georg. 11,

Et quid quæq; ferat regio; & quid quæq; recuset.

Vires recusant ferre rem illam. Horat. 2, epist. 1, 53.

Cedo equidem, nec nate tibi comes ire recuso. Virgilius 6, Aeneidos 141.

Longè recusare. Virg. 5, Aeneid. 82.

Amicitiam alicuius. Cæsar. 1, bel. Gal. 190.

Arma. Virg. 5, Aeneid. 84.

Iussa. Virg. 5, Aeneid. 50.

Munus legationis, Cæsar. 1, bel. Ciuil. 132.

Periculum. Cæsar. 7, bell. Gall. 70.

Sortem. Cæsar. 8, bel. Gal. 4.

Verbera. Tibul. lib. 1, eleg. 6, 8.

Recusabant animo uetera omnia. Tacit. lib. 18.

Leones uincta recusantes. Virg. 7, Aeneid. 4.

Filius uxorem grandi cum dote recusat. Horatius 1, Serm. Satyr. 4, 10.

Recusari de. Cæsar. 1, bel. Gal. 198.

Non recuso quin. Cæsar. 4, bel. Gal. 485.

¶ Recusatur. Liu. 1, ab Vrbe, 97, nihil recusatur: tempus & locus conuenit.

¶ Recusatio. Cæsar. 3, bell. Ciuil. 384, Quod ubi sine recusatione fecerunt.

R E C V S S V S] Participium. Virg. 2, Aeneid. 11,

— uetroq; recusso

Infonuere cauz gemitumq; dedere cauernæ.

Aequor recussum. Valer. 6, Argon. 34.

¶ Recussus: Verbale. Plin. lib. 8, cap. 53, 2, In hæc se libravit, ut tormento aliquo rotati in petras, potissimum è monte aliquo in alium transilire quærentes, atque recusso pernicius, quò libuerit, exultant. De ibicibus.

R E C V T I T V S] cui relicta est cutis glandem tegens. Mart. lib. 7, 29,

Nec recutitorum fugis inguina Iudæorum:

Nec te Sarmatico tranne Alanus equo.

Recutitus: Ruptus & exulceratus. Mart. lib. 9, 69,

Nec ruptæ recutia colla mulæ.

R E D A B S O L V O] Plaut. Cure. 8, 83,

Sequere hæc, te redabsoluam, quæ aduenisti gratiâ.

R E D A D O P T O] Modestinus in l. si pater filium. ff. de adopt. Sed nec is in patris potestatem (inquit Iurisco. nultus) reuertitur, quem auus retinuerat; filio dato in adoptionem, quem denuò redadoptauit.

R E D A M B U L O] Plaut. Capt. 13, 131,

Cura, quàm optime potes. R. bene ambula; & redâbula.

R E D A N D R O] Redeo. Lucilius lib. 9, Satyr

— ut uulgo redanduet indè. Pacuuius Chryse:

Græcos nihil mediocriter redanduaræ.

R E D A N D E S C O] Ouid. 2, de Remed. amor. 68,

Sic, nisi uitaris, quicquid reuocabit amorem,

Flamma redardescet, quæ modò nulla fuit.

R E D A R G V O] Verba alicuius redarguere armis. Virg. 11, Aen. 138. Quint. lib. 6, cap. 4. Refutatio, non sit in negando, redarguendo, defendendo eleuando.

R E D A V S P I C O R] Plaut. Capt. 12, 109,

Exauspicau ex uinculis; nunc intelligo

Redauspicandum hunc esse in catenas denuò.

R E D D O] Terent. Adelph. 2, 4, 16,

— reddetur; ne time.

S. A. ut omne reddat. s. omne reddet.

Reddere, pro Dare. Celsus Iurisco. De verb. signif. l. uerbum. Reddendi (inquit) uerbum, quanquam significatum habet retrodandi; recipit tamen & per se dandi significationem.

Reddere: Reponere. Plaut. Most. 3, 20.

Reddere: Referre, siue recensere. Plin. in Præf. 11, Tria, non amplius, ut opinor, absolute quæ traduntur inscripta, ille fecit, quæ suis locis reddam.

Aliquem reddere: Referre, repræsentare. Plinius epist. 139, c. Tantæ fœminæ matrem ruitus uideor amittere, quam hæc ut redderet referret nobis, sic &c.

Anhelitum reddere, ac per uices recipere. Plin. lib. 9, cap. 7, 1.

Animam reddere: Respirare. Plinius libro 11, capite 37, 58, Sub corde pulmo est, spirandiq; officina, atrahens ac reddens animam.

Animam reddere: Mori. Animas dulces reddunt ad præsepia. Virg. 3, Georg. 99

Et prius hanc animam uacuas reddemus in auras. Ouid. 2, de Ponto. eleg. 1, 2.

Animam tandem post fera tristem uulnera reddidit. Tacitus libro quarto.

Animum reddere. Terent. Andr. 2, 1, 25.

Reddere suis auctoribus. Celsus lib. 2, cap. 14.

Truncam arborem. Colum. lib. 2.

Reddere: Egerere. Plin. lib. 10, cap. 47, 1, Inter aquaticas mergi soliti sunt deuorare, quæ cætera reddunt.

Flores reddit arbor. Plin. lib. 16, cap. 26, 2.

Iusta reddere funeri. Plin. lib. 10, cap. 2, 2.

Nomen. Plin. lib. 7, cap. 21.

Semen reddit arbor. Plin. lib. 16, cap. 26, 2.

Animum reddere: Reconciliari alicui. Horat. 1, Carm. ode 16, 6,

— dum mihi

Fias recantatis amica

opprobrijs, animumq; reddas. Ibidem, ode 19, 1.

Beneficium reddere: Referre. Plautus Persa, 22, 13. Terentius Phorm. 2, 2, 22,

Pro maleficio si beneficium summum uolunt reddere. Quintil.

Quintil. lib. 7, cap. 3, In paupere gravior liberalitas; quàm in diuite: dante beneficium; quàm reddente.
 Causas Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 24.
 — sapiens vitatu, quidq; peritu.
 Sit melius, causas reddet tibi.
 Clamorem. Liu. 3, ab Vrbe, 172.
 Colorem vini. Plin. lib. 27, cap. 12, 21.
 Colori. Plin. lib. 20, cap. 11, 3, Si foucantur semine desecto, sugillata reddit colori.
 Commotum reddere. Terent. And. 5, 2, 23.
 Se conuulso. Liu. 3, bel. Pun. 39.
 Crepitam. Plin. lib. 27, cap. 12, 6.
 Data reddere nolunt Ouid. 1, de Arte, 87.
 Dictata reddere magistro. Horat. 1, epist. 19, 9.
 Dictum ac factum. Terent. Heaut. 4, 5, 12.
 Eloquentiam alicuius eloquentiorem? Quint. lib. 1, cap. 1, 5, Et Lælij filia reddidisse in eloquendo paternam eloquentiam eloquentiorem dicitur.
 Epulis reddere sese. Sil. lib. 11, 74.
 Excrementa. Plin. lib. 9, cap. 43, 3.
 Exemplum ac effigiem virtutis alicuius. Liu. 6, bel. Pun. 219.
 Esequias. Ouid. ad Liviā, 44.
 Quas hominum reddunt facies, qualesq; colores? Lucret. libro 6, 163.
 Farinam reddere dicuntur, quæ moluntur. Plinius libro 18, capite 9, 2.
 Fimum reddere. Plin. lib. 8, cap. 15, 9.
 Brachia reddunt gestus. Ouid. 6, Metam. 62.
 Gratiā reddere. Colum. lib. 4, cap. 3, 5, Experto mihi crede, Syluine, bene positam vineam, boniq; generis, & bono cultore, nunquam non cum magno scœnore gratiam reddidisse.
 Vxores grauidas. Lucret. lib. 4, 249.
 Humorem. Plin. lib. 11, cap. 26, 3.
 Imaginem. Plin. lib. 11, cap. 24, Adeoq; ijs absoluta vis speculati, vt tam parua pupilla totam imaginem reddat hominis.
 Redditis veris imaginibus. Plin. lib. 35, cap. 74.
 Impetratum reddere aliquid alicui. Plaut. Epid. 2, 46.
 Infectum. Horat. 3, Carm. ode 29.
 Arte multa insignem alicuem. Virg. 5, Aeneid. 141.
 Iura. Ouid. 1, Fast. 51.
 Iura foro. Stat. 1, Sylu. 4, 10.
 Ius vel iudicium populo. Terent. Phorm. 2, 3, 57, Plinius de Vins illust. 72, Cæsar 7, bell. Gall. 302, Pro quibus meritis ciuitatem eius immunem esse iusserat, iura legesque reddiderat.
 Labori se. Claud. 8, Paneg. 28.
 Lucem. Horat. 4, Carm. ode 5, 1.
 Merces reddita mihi. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 3, 8.
 Motus genitales reddere. Lucret. lib. 2, 46.
 Nitorem. Plin. lib. 28, cap. 8, 21.
 Nomen. Plin. lib. 7, cap. 21, 1.
 Reddere alicuem nomine. Virg. 6, Aeneid. 154.
 Odorem. Plin. lib. 36, cap. 23, 4.
 Operam. Plaut. Epid. 2, 22, — te volo
 Percontari: operam da, opera reddetur tibi. Idem A. sin. 3, 32.
 Perfectum aliquid. Plaut. A. sin. 3, 110.
 Prenæ alicuem. Plin. epist. 275, Reddendumq; pœnæ, quam fractis vinculis euasit.
 Pondo. Plin. lib. 18, cap. 7, 18, Modio tritici panis pondo triginta reddit.
 Promissa alicui. Virg. 5, Aeneid. 78.
 Quies nulla reddita est corporibus. Lucret. lib. 2, 20.
 Quietem reddere. Senec. Hippol. 4, 3.
 Rationem. Plaut. Aulul. 4, 6
 Tibi ego rationem reddam, stimulorum seges?
 Ratio reddenda est. Lucret. lib. 5, 14.
 Rationem reddere, quare. Quint. lib. 7, cap. 2.
 Nec responsa potest consultus reddere vates. Virgilius 3, Georgicorum, 99.
 Rursus reddere. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 15.
 Sanguinem reddidit. Plin. epist. 114, b.
 Saporem reddere. Plin. lib. 19, cap. 12, 4.
 Sepulchro corpus. Virg. 2, Aeneid. 109.
 Solatia reddita confusæ menti. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 4, 1.
 Sonum reddere. Plin. lib. 11, cap. 51, 2.
 Sonitum plangoris. Ouid. 3, Meram. 100.
 Spiritam alicui. Liu. 8, bel. Pun. 179, Vt aut (si ita videatur) reddant spiritum P. Scipioni ab eodem illo acceptum.
 Stridorem reddit ianua. Ouid. 11, Metam. 121.
 Titulum reddere meritis. Ouid. 13, Metam. 75.
 Transactum reddere aliquid. Plaut. Capt. 6, 95.
 Vicem meritis. Ouid. 1, Amor. eleg. 6, 5.
 Vim alicuius herbæ. Plin. lib. 21, cap. 18, 7.
 Vitæ me redde priori. Horat. 1, epist. 7, 19.

Vitam reddere pro aliquo. Ouid. 10, Metam. 41,
 Atq; vitam pro te vitam, tecumq; liceret Reddere.
 Vocem humanam reddit psittacus. Plin. lib. 10, cap. 42, 1.
 Audire, & reddere voces. Virg. 1, Aeneid. 83.
 Vota. Curtius lib. 3, Vota deinde pro salute suscepta per ludum atq; otium reddens.
 Vrinam. Plin. lib. 8, cap. 42, 12.
 Reddere id, quod ab aliquo acceperis ac didiceris, recitare, vel cantare. Horat. 4, Carm. ode 6, & epistol. ad Lollium 2, libro 1.
 Reddere alicuem inter philosophos: *conmiserare*. Quintil. lib. 10, cap. 1.
 Reddit ager: *id est, fructum affert*. Varro 3, de re Rust. cap. 33
 Vt l. x. eo anno reddiderit ea pars villæ bis tantum, quantum tuus fundus reddit. Terent. Phorm. 4, 3, 73,
 Fructum, quem Lemni vxoris reddunt prædia.
 Redditurus. Catul. de Aemc. 39 3,
 Et negat mihi vestra reddituram
 Pugillaria, si pati poteris.
 Redditio. Quintilian. lib. 8, cap. 3, Redditio illa rem vtranque comparat.
 REDEMPTIO, REDEMPTOR] Vide REDIMO.
 REDEO] Terent. Andr. 1, 1, 110,
 Redeo indè iratus, atq; agrè ferens. Virg. 9, eclog. 4,
 Tityre dum redeo (breuis est via) pascere capellas.
 Redire actutum. Plaut. Pseud. 7, 149.
 Rursum. Terent. Eunuch. 4, 2, 6.
 Retrosum. Plin. lib. 9, cap. 31, 3.
 Indè domum redeunt sub prima crepuscula mæsti. Ouid. 5, Fast. 91.
 Non vnquam grauis ære domum mihi dextera redibat. Virg. ecloga 1, 7.
 Mature redire. Horat. 1, epist. 7, 20.
 Tardius. Ouid. 10, Metam. 134.
 A foro. Plaut. Aulul. 8, 6.
 E suburbano. Plin. lib. 8, cap. 40, 3.
 Redire ad. Plaut. Amphit. 8, 30,
 Redire ad nauim, melius est. Terent. Heaut. 2, 3, 37,
 Ad lanam redit.
 Itq; reditq; viam toties. Virg. 6, Aeneid. 25.
 Pedibus inuitis redit. Propert. lib. 2, eleg. 26, 4.
 Quid si redeo ad illos, qui aiunt; Quid si nunc cælum ruat? Terent. Heaut. 4, 3, 41.
 Illuc quæso redi, quod cœpisti. Terent. Adelph. 2, 1, 36.
 Illuc, vnde abij, redeo. Horat. 1, Serm. Satyr. 1, 22.
 Redire in amicitiam alicuius. Liu. 5, bell. Pun. 90.
 Redeunt amores vel cum odio depositi. Plinius libro 24, cap. 17, 11.
 Redit mihi animus. Terent. Hecyra, 3, 2, 12.
 Animi rediére viris. Valer. 3, Argon. 94.
 Redit animo hæc res. Plin. epist. 176, b.
 Ad animum alicuius redire. Quint. lib. 7, cap. 2, 16.
 Aut redit à nobis Aurora, diemq; reducit. Virg. 1, Georg. 50.
 Calor Vere redit ossibus. Virg. 3, Georg. 55.
 Carbasæ redierunt aduerso vento. Ouid. epist. 15, 20.
 Ad cibos viribus conseruandis idoneos redeunt. Quintilianus lib. 2, cap. 10, 5.
 Redir color. Plinius lib. 13, cap. 25, 5, Restinctis colore suo redeunte.
 Color redit in ora. Ouid. 3, de Arte. 145.
 In concordiam redire. Plaut. Amph. 11, 7.
 In deditionem. Liuius 8, bel. Pun. 62, Sueton. in Claud. Cæsar. cap. 25.
 In familiam. Quint. lib. 5, cap. 3, 68, In adoptionem dato redire in familiam liceat.
 In fidem alicuius. Liu. 5, bel. Pun. 1.
 Gramina iam redeunt campis. Horat. 4, Carm. ode 7, 1.
 In gratiam. Terent. Phorm. 5, 9, 40,
 Redeat sanè in gratiam: iam supplicij satis est mihi.
 Redit ad te hæreditas. Terent. Hecyr. 1, 2, 97, Idem Adelph. 2, 2, 28,
 Iamne enumerasti, quod ad te redditurum putes?
 Ad ingenium redire. Terent. Adelph. 1, 1, 45.
 Redit agricolis labor actus in orbem. Virg. 2, Georg. 81.
 In memoriam redire. Terent. Phorm. 5, 3, 19,
 Non temerè dico, redi mecum in memoriam.
 Menti singula redeunt. Valer. 8, Argon. 42.
 Mens redijt. Ouid. 14, Metam. 101.
 In metum redire. Plin. epist. 164.
 In mores patrios. Liuius 9, bel. Pun. 9.
 Redit mos. Liu. 2, ab Vrbe, 184.
 Ad nilum redeunt res funditus omnes. Lucret. lib. 2, 152.
 Redire in ordines. Liuius 5, bell. Maced. 16, Obstabant duces, hastilibus cædentes terga trepidantium, & redire in ordines cogentes.
 Vt ad pauca redeam. Terent. Phorm. 4, 3, 43.

Vt ad pauca redeam, ac mittam illius ineptias. Idē Hecyr. 1.
 Ad pugnam redire. Virg. 5, Aeneid. 91. (2, 60.)
 Rabies eadem redit. Lucret. lib. 4, 225.
 Ad rationem redire. Quint. lib. 6, cap. 1, 22.
 Ad rem. Terent. 2, 3, 78,
 Syre, verum hic dicit: mitte; ad rem redi.
 Redije res in eum locum. Terent. Adelph. 2, 4, 9.
 Sed hoc mihi dolet: nos penē serō scisse, & penē in eum
 locum Redisse, vt, si omnes cuperent, nihil tibi possent
 auxiliari. Idem Heaut. 2, 3, 118.
 Ad eō res redijt. Terent. Phorm. 1, 2, 5.
 Præfertim vt nunc sunt mores: ad eō res redijt:
 Siquis quid reddat, magna habenda est gratia.
 Redije mihi res ad restim, siue ad rastros. Terent. Phorm. 4,
 4, 3. Idem Heaut. 5, 1, 38.
 In saporem redire. Plin. lib. 11, cap. 42, 3, Caseos redire in mu-
 stem saporem, aceto & thymo maceratos, certum est.
 Sæpē in magistrum scelera rediere sua. Senec. Thyeste, 4, 28.
 Ad se redire. Terent. Andr. 3, 5, 16,
 Sed paululum sine, ad me vt redeam. Idē Adelph. 5, 3, 8,
 Tandem reprime iracundiam, atq; ad te redi.
 Ad se redeunt discussis terroribus. Lucret. lib. 4, 202.
 Febres redeunt. Plin. lib. 28, cap. 16, 10.
 Primordia redeunt in antiquas sedes. Lucret. lib. 6, 175.
 Redire in rectam semitam, siue in viam. Plaut. Casina, 11, 33,
 Terent. Andr. 1, 2, 19.
 Ad summum res redit. Lucret. lib. 3, 186.
 In veram redijt speciem, solitumq; nitorem. Ouid. 4, Met. 47.
 In antiquum statum redire. Liu. 3, ab Vrbe. 36.
 Redi ad te summa imperij. Cæsar 1, bell. Ciuil. 13.
 Tumultus redeunt in corda. Claud. de bel. Get. 43.
 Vires rediere mihi. Valer. 4, Argon. 135.
 Quondam etiam visis redit in præcordia virtus. Virgilius 2,
 Aeneidos, 74.
 Vultus ardore remisso redijt. Stat. 8, Thebaid. 104.
 ¶ Redire: *Prouenire*. Plinius libro 14, capite 4, 7, Varro 1, de re
 Rust. cap. 44, Vt ex eodem semine aliubi cum decimo re-
 deat, aliubi cum quinto decimo: vt in Hetruria, & locis ali-
 quot in Italia. In Sybaritano dicunt etiam cum centesimo
 redire solitum.
 ¶ Reditur. Liu. 3, ab Vrbe, 2, Romam reditum est; iusti-
 tium remissum est.
 ¶ Rediens Anus rediens. Horat. 3, Carm. ode 8, 2.
 Lunæ redeuntis cornua. Ouid. 10, Metam. 95.
 ¶ Rediturus. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 5, 9.
 Fluminaq; in fontes cursu reditura supino.
 Dies non reditura. Propert. lib. 2, eleg. 16, 5.
 Vela reditura tenebat Eurus. Ouid. 7, Metam. 135.
 ¶ Reditus. Dulces reditus abstindere. Horat. Epod. 16, 7.
 Excusare reditus. Ouid. epist. 23, 13.
 Ferre reditum. Catull. de Coma Berenicis, 61, 7,
 Si reditum retulisset is.
 Ferre reditum in nemora. Catull. de Berecynth. 58, 16.
 Morari reditus. Horat. 3, Carm. ode 5, 11.
 Parare reditum sibi. Horat. 1, epist. 2, 5.
 Patent reditus populo. Ouid. 1, Fast. 56.
 Maturum reditum pollicitus. Horat. 4, Carm. ode 5, 1.
 Inanes reditus sibi promittere. Ouid. 11, Metam. 116.
 Referre reditum. Catull. de Berecynth. 58, 10,
 Animo æstuante rursus reditum ad vada retulit.
 Rupere reditum Parez. Horat. Epod. 14, 3.
 Non erit emissio reditus tibi. Horat. 1, epist. 21, 2.
 Reditus: *Prouenit*. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 3, 4,
 At reditus iam quisq; suos amat, & sibi quid sit
 Vtile sollicitis computat articulis. Plin. lib. 17, cap. 1, 8.
 ¶ Reditio. Cæsar 1, bel. Gall. 19, Vt, domum reditionis spe sub-
 lata, paratiores ad omnia pericula subeunda essent.
 REDHIBERE] Est (inquit Vlpian. de ædilicio edicto, l. redhibere.)
 facere vt rursus habeat veditor, quod habuerat quia
 id reddendo fiebat, idcirco redhibitio est appellata; quasi
 redditio. Plaut. Merc. 7, 77,
 Quid si igitur reddatur illi, vnde empti est? d. mini-
 mē gentium. c. Dixit se redhibere, si non placeat. Idem
 Menæch.
 Saluum tibi, vt mihi dedisti, redhibeo marsupium. Vlp.
 in l. Pomponius. de acqui. vel amit. poss. Præterea quæri-
 tur, si quis hominum venditori redhibuerit; an accessione
 vt possit venditio ex persona eius?
 ¶ Redhibitio. Quintilian. lib. 3, cap. 3, An non pudeat, cer-
 tam creditam pecuniam periodis postulare; aut circa stil-
 licidia affici, aut in mancipij redhibitione ludare?
 ¶ Redhibitorius, Redhibitoria actio: & Redhibitoria excep-
 tio. Pompon. in l. si tamen D. de ædil. edict. & Papinia-
 nus ibidem in l. actioni redhibitoria.
 Redhibitorium iudicium. Caius in l. si quid venditor. ff. de
 ædil. edict. & alibi sæpius eodem titulo.

REDHOS TIO] Accius, Amphit. Cedō ecquid hic redhō estit
 eam, quum mihi affem obbiet facilius.
 REDIGO] Terent. Eunuch. 4, 4, 23,
 Eō redigis me, vt, quid egerim, egomet nesciam. Idē
 Phorm. 5, 8, 86.
 Redigere ad æqualitatem. Plin. lib. 30, cap. 13, 2, Carnesque
 excrecentes ad æqualitatem redigit.
 In ærarium redigere venditū sub hasta. Liu. 4, ab Vrbe, 212.
 Ad assem. Plin. lib. 18, cap. 3, 6.
 In concordiam. Plaut. Amph. 5, 13.
 In gratiam aliquos. Terent. Phorm. 5, 8, 73.
 Sub imperium Romanum. Cæsar 5, bell. Gall. 113.
 Ad interitum. Lucret. lib. 5, 175.
 Ad vanum & irritum victoriam redigere. Liu. 6, bel. Pun. 128.
 In iura sua. Ouid. 3, Fast. 13.
 Ad tex libros. Varro 1, de re Rust. cap. 1, 9.
 Ad vltimam maciem. Col. lib. 4, cap. 3, 4.
 In antiqua mala. Liu. 3, ab Vrbe, 40.
 In memoriam Terent. Phorm. 2, 1, 36.
 Ad miseriam. Plaut. Amphit. 14, 25, Terent. Heaut. 5, 1, 56,
 Quam hic per flagitium ad inopiam redigat patrem.
 Ad necessitatem. Quint. lib. 8, cap. 6.
 Ad nihilum redigi. Lucret. lib. 1, 162.
 Ad numerum duorum. Ouid. 6, Metam. 40.
 Ad onus minimum redigere. Ouid. 14, Metam. 30.
 In ordinem aliquē autorem redigere; alium omnino exi-
 mere numero. Quint. lib. 1, cap. 4, 3.
 Ad vel in peregrinitatem redigere. Suet. in Claudio, cap. 16,
 Vlpianus de iniuria vocando: Sed si per pœnam deporta-
 tionis ad peregrinitatē redactus sit patronus, putat Pom-
 ponius eum amisisse honorem.
 In seruitium. Plaut. Aulul. 6, 42,
 Nihil moror, quæ in seruitutem sumptibus redigunt
 viros.
 In prouinciam. Cæsar 1, bel. Gall. 198.
 Rem ad pristinam belli rationem. Cæsar 1, belli Ciuilis, 283.
 In speciem. Plin. lib. 14, cap. 4, 14, Duranq; adhuc vina du-
 centis serē annis, iam in speciem redacta mellis aperit,
 In tranquillum. Liu. 3, ab Vrbe, 169.
 In turbam sordidissimam. Senec. de Benef. lib. 3, cap. 15.
 ¶ Redigere, *pro Agere siue ducere*. Liu. 6, bel. Pun. 63, Hi supra
 xxx. comprehensi, & cum transfugis nouis multau vir-
 gis, manibusq; præcis Capuam rediguntur.
 In urbem redigere. Plin. de Vitris illust. 23.
 Hostem castra. Liu. 1, bel. Punc. 34.
 Rem ex difficillima facilem redigere. Cæsar 2, bel. Gallici.
 ¶ Redactus: pecunia ex frugibus venditis redacta. Scauo-
 la, l. 58, §. 1. ff. de usufructu. Sempronio do, lego, ex redactu
 fructuum oleis & porrinæ, partem sextam.
 REDIMITO] Claud. de raptu Proserpinæ, lib. 2, 20,
 Hic lauro redimita comas, & candida vultu. Ibid. 70,
 Pieriam tenui frontem redimita corona
 Contentus, famæ nec dare vela suæ.
 Coronis redimere caput. Lucret. lib. 5, 281.
 Intonfas comas viridi redimita coronâ. Sil. lib. 16, 105.
 Iam mea votiuâ puppis redimita coronâ. Ouidius 3, Amor.
 eleg. 10, 6.
 Crinem redimere corymbis. Stat. 1, Syl. 5, 4.
 Frons redimita corymbis. Tibull. lib. 1, eleg. 17, 9.
 Ausus es hirsutos mitra redimere capillos. Ouid. epist. 9, 13.
 Frondibus redimita capillos. Ouid. 1, Fast. 142.
 Loca redimita syluis. Catull. de Berecynthia, 58, 1.
 Vittis, & sacra redimitus tempora lauro. Virg. 3, Aeneid. 17.
 ¶ Redimiculum. Iuuen. Satyr. 2, 9,
 — accipient te
 Paulatim, qui longa domi redimicula sumunt
 Frontibus, & toto posuere monilia collo. Virgilius 9,
 Aeneidos 123,
 Et tunica manicas, & habent redimicula mitra.
 Aurea redimicula demere collo. Ouid. 4, East. 27.
 Redimicula longa. Iuuen. Satyr. 2, 9.
 Auferre collo redimicula. Ouid. epist. 9, 15.
 Aure leues bæcæ redimicula pectore pendunt. Ouidius 10,
 Metamorph. 53.
 ¶ Redimitus. Solinus cap. 46, Plurimis crines intonsi, mitra-
 ta capita, redimitu pari.
 REDIMO] Plaut. Menæch. 15, 6,
 Ego tibi redimam bis tantō pluris pallam. Cæsar 1,
 bell. Gall. 196, Quorum omnino gratiam atq; amicitiam
 eius morte redimere possit
 Pacem redimere re aliqua. Cæsar 1, bel. Gall. 149.
 Voluntates militum largitione. Cæsar 1, bel. Ciuil. 153.
 Auro ius sepulchri. Ouid. 13, Metam. 95.
 Captum. Terent. Eunuch. 1, 1, 29,
 Quid agas, nisi vt te redimas captum, quam queas
 Minimo: si nequeas paululo; at quanti queas. Curtius.
 Et gubcr-

Et gubernator, si naufragium timet, iacturâ, quicquid feruari potest, redimit.
 Vt corpus redimas, ferrum patieris & ignes. Ouid. 1, de Remedio amoris, 46.
 Vt sua per nostram redimat periuria poenam. Ouidius 3, Amor. eleg. 3, 5.
 Morte mortem redimere. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 1, 21.
 Conducere, & Redimere, *pro eodem*. Vlpianus: Quare etsi lanam conduxerit vsuarius expediendam, poterit etiam per vsuarias ancillas opus perficere. Idemque si vestimenta texenda redemerit, vel insulam vel nauem fabricandam: poterit ad hoc operis vri vsuarius.
 ¶ Redimendus. Ouid. epist. 3, 8, Si tibi ab Attrida precio redimenda fuisset.
 ¶ Redemptus. Virg. 9, Aeneid. 43, Sit, qui me raptum pugna, preciosus redemptum, Mandet humo.
 Mercede capitis redemptus. Ouid. 1, Amor. eleg. 8, 13.
 ¶ Redemptio: Quod pro liberatione datur. Plin. de Viris illust. 55, Impetrata redemptione, marito adulterum Centurionem, interficiendum tradidit.
 ¶ Redemptor. Festinat calidus mulis, gerulisq; redemptor. Horat. 1, epist. 2, 15.
 Redemptor pontis portorium ab eo exigebat. Labeo in l. cum in plures §. vehiculum. ff. locati & cond.
 Redemptor syluz. Alphenus in lege. ff. locati & cond.
 ¶ Redemptio. Plaut. Redemptitauere ad vnũ captos. Cato apud Festum: Lege, facta benefactis non redemptitauere.
 ¶ Redemptura Liu. lib. 3, bel. Pun. Exhortandos, qui redempturis auxissent patrimonia; vt Reip. ex qua creuissent, ad tempus commodarent. Vlpianus in l. quicumque §. 1. ff. de infortoria actione: Labeo quoq; scribit, Si quis ijs pecunijs scenerandis, agris colendis, mercaturis, redempturisq; faciendis præposuerit, &c.
 REDINTEGR] Liu. ab Vrbe, 161, Tunc Papyrius redintegrâ ira spoliari Magistrum equitum, ac virgas & secures expediti iussit.
 ¶ Redintegratio. Plin. in Paneg. 104, Hominisne istud ingenium est, hominis potestas, renouare gaudia, redintegrare lætitiâ, nullamq; requiem gratulationis dare?
 Animum redintegrare. Cæsar 2, bell. Gall. 32.
 Bellum. Liu. 1, ab Vrbe, 53.
 Memoriam. Liu. 3, ab Vrbe, 235.
 Pacem. Liu. 2, ab Vrbe, 68.
 Seditionem. Tacitus libro primo, Horum aduentu redintegratur seditio.
 Spem victoriæ. Cæsar 7, bel. Gal. 104.
 Vires. Cæsar 3, bel. Gal. 453.
 ¶ Redintegratio. Terent. Andr. 3, 24, Amantium ira, amoris redintegratio est.
 REDINVENT] pro Redeunt, scripserunt Veteres. Festus.
 REDIPISCOR] Plaut. Trinum. 1, 4, 15, —inter eosne homines condalium te Redipisci postulas, quorum eorum vnus surripuit euntemi Curfori solum?
 REDITIO, REDITVS] Vide REDEO.
 REDIVIA] Morbus, quum cutis extra vngues se soluit. Plin. lib. 29, cap. 2, 1. Lana succida rediuas sanat ex aqua frigida.
 Rediuam curare. Plin. lib. 28, cap. 4, 8.
 Rediuiz escarum. Solin. cap. 45, Trochilos, auis, est paruula. Ea dum rediuas escarum affectat, os belluz huiusce paulatim scalpit, & sensim scalpurgine blandiente aditum sibi in vsq; fauces facit. Plin. lib. 8, cap. 25.
 REDVIVS] animalculum, quod infixio semper sanguini capite viuunt. Colum. lib. 6, cap. 2, 4, Ventri quoq; & sub femina manum subijcere conuenit, ne ad eiuusmodi tactum postmodum pauescant, & vt rediuiz, qui plerumque feminibus inhærent, eximantur. Plin. lib. 11, cap. 34.
 REDVIVVS] Iuuen. Satyr. 6, 37, Ac velut exhausta rediuuius pullulet arca Nummus, & c. è pleno semper tollatur aceruo.
 Bella rediuuia. Silius lib. 10, 52.
 Gens rediuuia. Silius lib. 1, 22.
 REDOLEO] Virg. 4, Georg. 34, Feruet opus, redolentq; thymo fragrantia mella.
 Fæctorem redoler. Colum. lib. 12, cap. 18, 2.
 Solum. Plin. lib. 12, cap. 12, 1.
 Solitudinem redolere. Plin. lib. 12, cap. 17, 5.
 Vires. Plin. lib. 12, cap. 12, 2.
 ¶ Redolens. Mella redolentia thymi flore. Ouidius 15, Metamorph. 16.
 Mala redolentia. Ouid. 8, Metam. 136.
 REDONO] Horat. 2, Carm. ode 7, 1, Quis te redonauit Quiritem Dijs patrijs, Italosq; cælo?
 Inuisum nepotem Marti redonabo. Horat. 3, Carm. ode 3, 7.

REDORDIOR] Plin. hb. 9, cap. 17, 5, Vnde geminus sceminis nostris labor, redordienti fila, rursusq; texendi. Et lib. 11, cap. 22, 2, Prima eas redordiri, turtusq; texere inuenit.
 REDORMIO] Plinius epistol. 213, b, Paviũm redormio: dein ambulo.
 ¶ Redormitio. Plin. lib. 10, cap. 73, 3, In redormitione vana esse visa, propè conuenit.
 REDOSTIO] Gramam refero. Næuius in Lupo: Vel veniens regem salutat, iube Albanum milium comitem, senem, sapientem contrâ redostis menulus. Et Accius in Amphitryone:
 Cedo, ecquid te redostitum, quum meassem, obiecer Facilius?
 Redostit: Redgi, Accius in Amphitryone;
 Quid hic redostit viam?
 REDVCO] Sueton. in Caligula, cap. 27, Equitem Romanum obiectum feris, quum se innocentem proclamasset, reduxit: abscissaq; lingua rursus induxit. Liu. 8, bel. Pun. 24, Scutulam copias reduxit.
 Vesper vbi è pastu vitulos ad tecta reducit. Virgilius 4, Georgic. 87.
 In viam reducere. Plaut. Pseud. 10, 2, Dum mox frondosa reducitur æstas. Virg. 3, Georg. 60, Amicitiam errantem reducere. Plin. in Paneg. 140.
 Amorem scelerum reduxit. Lucan. lib. 4, 49.
 Animum alicuius ad misericordiam reducere. Terentius Andr. 3, 3, 28.
 Ad colorem. Plin. lib. 27, cap. 12, 7, Caustica vi exulcerat cicatrices, & ad colorem reducit.
 Ad vitæ concilium. Senec. de Benefic. lib. 3, cap. 9.
 Aura reducit diem. Virg. 1, Georg. 30.
 Ad diuitias reducere & reuocare. Plaut. Cistell. 7, 18.
 Variè & multipliciter ad etymum verba reducere. Quintil. lib. 1, cap. 6, 20.
 Exemplum, libertatem, motem. Plin. epist. 94, lib. 4, Idem in Paneg. 130, Hæc nempe intentio tua, vt libertatem reuocet ac reducat. Idem epist. 190.
 Febrim, Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 59.
 In gratiam. Terent. Andr. 5, 4, 46, Iam dudum reduxit me ipsa in gratiam.
 Aurorâ reducit lucem, inuecta croceis rotis. Ouidius 3, Metamorph. 30.
 Fortuna iterum reduxit luctus. Claud. 2, in Eutropium, 111.
 Ad maciem reducere obesum corpus. Plin. lib. 24, cap. 8, 3, A morte aliquem. Virg. 4, Aeneid. 75.
 Passus. Valer. 5, Argon. 75.
 Ad planum cicatrices. Plin. lib. 20, cap. 9, 13.
 Collectasq; fugat nubes, solemq; reducit. Virg. 1, Aeneid. 30.
 Somnum reducere. Horat. 3, Carm. ode 1, 5.
 Spem mentibus anxij. Horat. 3, Carm. ode 21, 4.
 Reducere se vndiq;: pro contrahere. Senec. epist. 14.
 Reducere libertatem. Senec. de Benefic. 1.
 Reducere: Librare, & sine periculo recipere. Apulcius; Meque oppidò in arcem reduco.
 Reducere: Reconciliare. Virg. 2, Aeneid. 36, —numenq; reducant.
 Reducere: Attenuare, vel reserare. Senec. de Benefic. libro 1, cap. 14, Nemo hæc ita interpretetur, tanquam reducam libertatem, & scænis arctioribus reprimam.
 Redduco, propter carmen, apud Lucret. lib. 4, 201, Et crebras redducunt naribus auras.
 ¶ Reducens. Sinum nitidum reducens. Catul. in Camerium, epigram. 31, 3.
 ¶ Reductus. Virtus est medium vitiorum vtrinq; reductum. Horat. 1, epist. 19, 2.
 Reductus sinus: Replicabilis. Virg. 1, Aeneid. 18.
 Vallis reducta. Virg. 6, Aeneid. 14, 1.
 Reductus, & Eminens, opposita. Quintil. lib. 11, cap. 3, Vt qui singulis piuxerant coloribus; alia tamen reductura, alia eminentiora fecerunt.
 ¶ Reductor. Liu. 1, ab Vrbe, 144, Reductori plebis Romanæ in urbem, sumptus funeri defuit.
 ¶ Redux. Virg. 1, Aeneid. 79, Namq; tibi reduces focios, classemq; relatum Nuntio. Reducem facere. Terent. Hecyra, 5, 4, 11, Egone, qui ab Orco mortuum me reducem in lucem feceris? Idem Heaut. 2, 4, Ergo mea Antiphila, tu nunc sola reducem me in patriam facis.
 Gratai aliquem reducem. Virg. 5, Aeneid. 8.
 Carina redux. Ouid. epist. 6, 1.
 Reduces: pro Redeuntibus, simpliciter. Plin. lib. 8, cap. 5, 3, Initur autem biennio, quintis (vt ferunt) cuiusq; anni diebus, nec amplius: sexto, perfunduntur amne, non ante reduces ad agmen.
 Reduces choreæ. Martial. lib. 10, 70.

REDVL CERO] Colum. lib. 7, cap. 5, 7, Tepefactumq; medicamentum linitur scabrae parti, quae prius aspera testâ vel pumice defricata redulceratur.

REDVN CVS] Plinius libro 11, cap. 37, 5, Alijs adunca; alijs redunca.

Rostrum redundum. Ouid. 12, Metam. 113.

REDVND O] Guttore fac pleno sumpta redundet aqua. Ouidius 2, de Remed. 28.

Hesternâ cenâ redundare. Plin. in Paneg. 107, Non alij maridi somno, hesternaque cenâ redundantes, comitorum suorum nuntios opprobantur?

Eloquio. Claud. 5, Paneg. 30.

Sera redundavit veteris vindicta libelli. Ouid. 2, Trist. 109.

Ex necessitate redundabit onus legatorum ad heredem. Vlpian. in l. si servus plurium sit. § si quis ante. ff. de legat. 1. Damni periculum ad te non redundat. Imp. Alexand. l. & si scisses. C. de administ. tut.

Redundat in. Plautus: Hoc facinus in tuum redundabit caput. In genus auctoris miseri fortuna redundat. Ouidius 3, Trist. eleg. 1, 15.

Si scelus est, in me commissi prena redudet Ouid 6 Fast 91.

Redundatus. Ouid. 6, Fast. 81. Amne redundatis fossa maderat aquis. Idem 3, Trist. eleg. 10, 11.

Redundatio. Plinius lib. 11, cap. 37, 25. Certè nulli, sine redundatione eius, eruitur oculus. Idem libro 7, capite 6, 1, Fastidium in cibis, redundatio stomachi, indices sunt hominis inchoati.

Redundanter. Plinius Iunior libro 1, ad Cornelium Tacitum epistol. 20, Ut illud immodice & redundanter, ita hoc ieiunè & infirmè.

REDVVA] Vide REDVIA.

REFECTIO, REFECTVS] Vide REFICIO.

REFELLO] Terentius Phorm. 1, 2, 82,

Quum tu horum nihil refelles, vineam scilicet. Virgil. 4, Aeneid. 76,

— neq; te tenco, neq; dista refello.

Fortunam refellere. Stat. 2, Syll. 2, 26.

Sensus non possunt refelli. Lucret lib. 4, 98.

Refello, & Approbo; *constraria*. Quint. lib. 7, cap. 4.

Ex re ipsa refellere. Quint. lib. 5, cap. 13, 3.

Opprobria non possunt refelli. Ouid. 1, Metam. 153.

Refellere testem. Sueton. in Augusto. cap. 56, Testem se in iudicijs & interrogari & refelli, æquissimo animo patiebatur.

Refertus. Domus referta. Senec. Medea, 17, 11.

Cum Genituo. Gellius: Is librum multæ variazq; historiarum refertum composuit. Atticum, lib. 8, 145, 4, Et si propediem video bonorum, id est, lautorum & locupletum urbem refertam fore.

Mare refertum prædonum. Cic. pro Rab. Posthumo, 12,

Ablatio. Puppis referta diuitijs. Claud. 4, Paneg. 27.

REFERO] Terent. Adelph. 4, 2, 29,

— quia miseram mulierem, & me servolum,

Qui referite non audebam, vicit; hui perfortiter!

Phœbus referitur imagine speculi opposita. Ouidius 4, Metamorph. 70.

REFERO] Quintilian. Ad patrem arma non retulit. Tacitus:

Quum ex agris segetes domum referrent.

Sub testum referre. Colum. lib. 11, cap. 3, 42.

Ad aliquem Plaut. Curcul. 6, 4,

Tute ipse, si quid somnasti, ad me refers. Virgilius 3,

Aeneidos, 12,

Delectos populi ad proceres, primumq; parentem,

Monstra deum refero.

Ad aliquid. Quint lib. 3, cap. 11, 18, Theodori scholia (vt dixi) omnia refert ad capita.

Acceptum refero versibus, esse nocens. Ouid. 2, Trist. 2.

In acta referri Iuvenal. Satyr. 2, 14.

In album referre. Liu. 1, ab Vrbe, 110.

Aliquem ore referre. Virg. 4, Aeneid. 66.

Sed licet à parvis animum ad maiora referre. Ouid. 3, de Arte amandi, 99.

Animum ad mala sua referre. Ouid. 2, de Remed. amor. 33.

Aenean animo uoxq; diesq; refert. Ouid epist. 7, 5.

In censum aliquid referre. Liu. 9, bel. Maced. 182.

Colorem paternum. Colum. lib. 7, cap. 2, 5.

Ad conscientiam referre omnia. Plin. epist. 22, b.

Consilia in melius. Virg. 1, Aeneid. 57.

Dexteram ad osculum. Plin. lib. 28, cap. 2, 15.

In deterius. Tacit. lib. 13.

Diem referre dicitur sol. Virg. 1, Georg. 92,

At si quum referetq; diem, condetq; relatum.

Ensem vaginæ referre. Silius lib. 7, 103.

Facta quæ mandata sunt. Plaut. Capt. 7, 86.

Figuras proauorum. Lucret. lib. 4, 245.

Gradum. Liu. ab Vrbe, lib. 1, 60, Et, quum, velut inter pugnas

fugæq; consilium trepidante equitatu, pedes quoq; referret gradum, plenis repente portis effusi hostes.

Retulit ille gradus. Ouid. 2, Fast. 101.

Gratiam referre. Liu. 7, bel. Maced. 149, Satiatus tandem complexu filij, Renuntiate, inquit gratias regi me agere: referre gratiam aliam nunc non posse, quàm vsuadeam, non ante in aciem descendat, quàm in castra me redijisse audierit. Terent. Eunuch. 2, 3, 93.

Nunc referam gratiam: atq; eas itidem fallam, vt ab illis fallimur.

Gratia referenda est emeritis. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 8, 13.

Gratia referatur factis. Ouid. 5, Trist. eleg. 5, 10.

Gratiam plenius referre. Quint. lib. 2, cap. 16, 11.

Referre gratiam in maius. Senec. de Benefic. 3.

Gratias. Plaut. Amphit. 4, 28.

Referre introrsus liberalitatem. Senec. 1, de Benefic.

Honorem officij referre. Ouid. 2, Metam. 57.

Mandata ad aliquem. Cæsar 3, bel. Ciuil. 220.

Mandata alicui. Virg. 7, Aeneid. 54.

Manum ad poplitem. Plin. lib. 28, cap. 4, 55.

Referre in melius. Virg. 11, Aeneid. 85.

Morem referre. Virg. 5, Aeneid. 120.

Hunc morem, nos cursus, atq; hæc certamina primus

Afcanius, longam muris quum cingeret Albam,

Retulit.

Mores patris. Plin. epist. 111, c, Amisit enim filiam, quæ non minus mores eius, quàm os vultumq; referebat.

Inter nefastos referre diem. Plin. de Viris illust. 14.

Referre numerum. Virgil. eelog. 6, 17.

In numeros. Plin. epist. lib. 52, b, Neque enim adhuc nomen in numeros relatum est.

In numerum deorum. Suet.

Ora & oculos in aliquem. Virg. 12, Aeneid. 132.

Os in se. Ouid. 2, Metam. 6.

Retulit ora ad iuuenem. Valer. 7, Argon. 16.

Pat. referre. Terent. Adelph. 1, 148.

Pedem Virgil 10, Aeneid. 159,

Ille pedem referens, & inutilis inq; ligatus Cedebat.

Cæsar 1, bel. Ciuil. 171, Pedem ferre, & loco excedere, non turpe existimarent. Liu. 3, ab Vrbe, 96, In dè signum obseruare iussit, vt patier & socij rem inciperent, referrentq; pedem; si receptui cecidisset.

Iamque pedem referens casus euaserat omnes. Virg. 4, Georgic. 97.

Quam mollissimè pedem referre. Quint. lib. 6, cap. 4, 15.

Retulit ad me pedem. Plaut. Epid. 10, 3.

Quæstum maiorem referre. Colum. lib. 1, cap. 3, 9.

Rationes. Cæsar 2, bel. Ciuil. 85, Relatis ad eum publicis rationibus cum fide, quod penes eum est pecuniæ, tradit.

Referre rationibus, & in rationes. Tranquillus in Vespasiano, cap. 22, Iuuenalis: Referre in acta.

Referunt hæc ad rem. Plaut. Persa, 16, 44.

Responsum referre. Cæsar 1, bell. Gall. 140. His responsis ad Cæsarem relatis, iterum ad eum Cæsar legatos cum his mandatis mittit.

In pedis ruere, ac retrò sublapsa referri. Virgilius 1, Georgicorum 40.

Saporem salis referre. Virg. 3, Georg. 80.

Se referre. Virg. 4, Georg. 36.

Domum se referre. Horat. 1, Serm. Satyr. 6, 23.

Ab æstu. Ouid. 14, Metam. 11.

Senium parentis. Colum. lib. 7, cap. 3, 14.

Similitudinem. Plin. lib. 22, cap. 8, 1.

In spem sibi aliquid referre. Plaut. Epid. 8, 3.

In testum. Varro 3, de Rustic. cap. 6, 3, Præterea oua emit, ac supponit gallinis: ex quibus ex his excusso pullos refert in id testum, in quo pauones habet.

Vicem. Ouid. 1, de Arte, 75.

Victoriam. Liu. 4, ab Vrbe, 77.

Referre: *Reddere*. Virg. lib. 8, Aeneid. 112,

O mihi præteritos referat si Iuppiter annos,

Qualis etiam. Plaut. Curcul. Ni argentum referas.

Referre: *Narrare, indicare* Virg. 2, Aeneid. 110,

— referes ergo hæc, & nuntius ibis.

Pelidæ genitori.

Ordine referre. Ouid. 9, Metam. 1.

Horresco referens. Virg. 2, Aeneid. 41.

Acta memoranda referre. Ouid. 13, Metam. 202.

Dicta. Ouid. 1, Metam. 132,

Facta. Horat. 2, epist. 1, 27.

Palàm facta. Ouid. 3, Amor. eleg. 13, 2.

Magna facta. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 8, 18.

Pauca. Virg. 45, Aeneid. 67.

Pugnæ. Ouid. 12, Metam. 32.

In ordine versus. Virg. 7, eelog. 4.

Vera. Ouid. 3, Metam. 132.

Tum senior tales refererebat, peccare voces. Virg. 5, Aen. 82.
 Referre voce. Virg. 1, Aeneid. 20.
 Ad aures alicuius referre aliquid. Ovidius 4, Trist. eleg. 9, 23.
 Virg. 3, eclog. 15,
 O quoties & quæ vobis Galatea locuta est,
 Partem aliquam venti diuini referatis ad aures.
 Refertur Plin lib 7, cap. 41, Vna foeminarum in omni æuo
 Lampido Lacedæmonia refertur.
 ¶ Referre: *Remocare*. Senec. de Benef. lib. 1, cap. 14, Quare si-
 quis existimat nos, quum ista præcipimus, benignitatis fi-
 nes introitus referre, & illi minus laxum limitem aperire,
 ¶ Refert: *cum geniuo*. Sallustius in Iugurtha, Faciendum ali-
 quid, quod illorum magis, quàm suâ, retulisse videretur.
 Terentius Phorm. 4, 3, 41,
 — parui retulit
 Non suscepisse: inuenta est quæ dotem petat.
 Permagni referre eadem primordia sæpè. Lucret. lib. 1, 186.
 Cum ablativis, *Mea, Tua, Sua, Nostra, Vestra*. Plaut. Curcul. 8,
 26, — nam quid id refert meâ,
 An aula quassa cum cinere effossus fiet? Et Amphit. 8,
 108, Tua istuc refert, si curaueris Terent. Phorm. 4, 5, 11,
 Quid tua, malum, id refert?
 Cum auctibus, *Mulum, parum & similibus*. Martialis lib. 9, 104,
 Mulum, crede mihi, refert, à fonte bibatur,
 Quæ fuit an pigro quæ stupet vnda lacu. Quintilian.
 lib. 9, cap. 4, Plurimum refert compositionis, quæ quibus
 anteponas.
 Cum infinitiuo. Terent. And. 3, 2, 16,
 Interminatus sum, ne faceres? num veritus? quid retulit?
 ¶ Refert: *Ad rem pertinet*. Plin lib. 14, cap. 6, 10, Quibus exem-
 plis, nisi fallor, manifestum est, patriam solumque referre,
 non vnam. Idem lib. 16, cap. 30, 3, de arboribus cædendis:
 In finitum refert lunaris ratio, nec nisi à vicissima in tricesi-
 mam cædi volent. Varro 1, de Rustic. cap. 8, 1, Refert, in-
 quam, quod genus vineæ sit, quòd sunt multæ species eius.
 Plurimum referre. Plin. lib. 21, cap. 11, 8, Diximus & terram
 referre plurimum.
 Non multum refert. an villatici corporibus graues, & pa-
 rum veloces sint. Colum. lib. 8, de canibus loquens.
 Nihil refert. Plaut. Rud.
 Quomodo habeas, nihil id refert, iure, ane iniuria?
 Nec terræ tantum natura circa has refert. Plinius libro 16,
 capite 13, 4.
 Adeone est fundata leuiter fides, vt vbi sim, quàm qui sim,
 magis referat? Liu. lib. 2.
 ¶ Refert: *Necessè est*. Sallustius: si in tanto omnium metu so-
 lus non timet, eo magis referre, me mihi atque nobis timere.
 Virgil. lib. 2, Georg. 21,
 — neq; enim numero comprehendere refert.
 ¶ Relatu. Plin. lib. 3, 2, cap. 11, 12, Præter hæc purgamenta a-
 liqua relatu indigna; & algis potius annumeranda, quàm
 animalibus.
 Digna relatu. Ouid. 4, Metam. 159.
 Fœdum relatu. Ouid. 9, Metam. 14.
 Horrenda relatu res. Ouid. 15, Metam. 60.
 ¶ Relatus: Participium.
 Causa relata mea est. Ouid. 3, Fast. 96.
 ¶ Relatus: Verbale. Tacit. lib. 17, Neque enim relatu virtu-
 tum in comparatione Othonis opus est.
 ¶ Relatio. Plin. epistol. 190, b. Et relationem quidem de eo
 Cæsar ad Senatam non remisit.
 Meritorum relatio. Quint. lib. 4, cap. 19.
 Gratia. Senec. lib. 5, de Benefic. cap. 11.
 ¶ Refertor. Festus: Refertri diem proditam, id est, anteferri,
 religiosum est: vt ait Veranius in eo, qui est auspiorum
 de comitijs.
 REFIBVLO] Martialis lib. 9, 28,
 Refibulauit turgidum faber penem.
 REFERYEO] Plin. lib. 16, cap. 11, 4. Item terebintham in
 sartagine referuenti.
 REFICIO] Verbo reficiendi tegere, substruere, sarcire, ædi-
 ficare, & aduchere, apportareq; ea, quæ ad eandem rem o-
 pus sunt, continentur. Vlpianus, de riuis, lege prima. Cæf.
 4, bell. Gall. 372, Omnia deerant, quæ ad reficiendas naues
 vsu sunt.
 Reficere breui repetitione rerum iudicium memoriam. Quint.
 in Proæn. lib. 4.
 Rates quassas reficere. Horat. 1, Cam. ode 1, 4.
 Puppes laceras refeci. Ouid. epist. 2, 9.
 Templadesq; labantes reficere. Horat. 3, Carm. ode 6, 1.
 Testamentum. Vlpianus in l. idemque erit, ff. de militari te-
 stamento.
 ¶ Reficere: *pro Recreare*. Liuius 2, ab Vrbe, Plebs Volernem
 Tribunal refecit. Plin. Quum reficiendi animi gratia id fe-
 cisset. Idem in Paneg. 129, Ad hæc tam assiduus in Tribu-
 nali, vt labore refici ac reparari videretur.

Refectus sum, cum tua lego. Plin. epist. 68.
 Reficere exercitum ex labore & inopia. Cæsar 7, bel. Gal. 128.
 Aurora refecit teneras herbas. Ouid. 3, Fast. 143.
 Reficere se ab imbecillitate. Plin. lib. 26, cap. 11, 4, Reficienti-
 bus se ab imbecillitate vtilissima.
 Vites cibo. Liu. 7, bel. Maced. 98.
 Refici dicitur, qui conualescit. Plin. epistol. 164, iam hilaris,
 iam tibi, iam mihi reddita, incipit refici, transmissumq; dis-
 crimine conualescendo remeriti.
 Arte Aemonia refectus Thelephus. Stat. 1, Sylu. 4, 21.
 Opibus curisq; amici refectus. Horat. 2, epist. 2, 28.
 Furijs refectu ardebant. Virg. 4, Georg. 103.
 ¶ Refectus: Participium. Ouid. 4, East. 122.
 ¶ Refectus: Verbale. Plin. lib. 18, cap. 7, 24, Panem ex hor-
 deo antiquis vsitatum, vita damnauit, quadrupedumque
 tradidit refectibus.
 ¶ Refectio. Colum. lib. 12, cap. 3, 8, Cæteraq; si refectioem
 desiderant, fabris concinnanda tradantur.
 Quies & refectio. Quintil. lib. 10, cap. 4, Tempora, ab ipsa re-
 rum natura ad quietem refectioemq; nobis data, in acer-
 tum laborem conuertimus.
 Refectio valere. Cels. lib. 3, cap. 15.
 Ciborum refectio. Celsus lib. 4, cap. 6, Si in refectioem quoq;
 manserit tussis, intermittere oportebit vno die.
 ¶ Refector. Sueton. in Vespasiano Cæf. cap. 18, Item colossi
 refectorem, insigni congiario, magnaq; mercede donauit.
 ¶ Refacio. Plautus in Trucul. 18, 23, Nam refacere si velim,
 non est locus.
 REFICIO] Columel. libro quarto, Nam siue prope truncum
 desiguitur palus, pedali tamen spatio reficendus est. Virgil.
 lib. 4, Georg. 41,
 — aulasq; & cerea regna refigunt.
 ¶ Refigere: *fixum educere*. Horat. 1, Carm. ode 28, 3,
 — quamuis clypeo Troiana refixo
 Tempora testatus. Horat. epist. 19, 12,
 Sub duce qui templis Parthorum signa refixit.
 Leges figere, & refigere. Virg. 6, Aeneid. 25.
 Sidera refixa celo. Virg. 5, Aeneid. 106.
 REFUGITO] Catul. de Acme. epigram. 39, 3,
 Persequamur eam, & refugitemus,
 REFLECTO] Plin. lib. 11, cap. 50, 1, Canum degeneres cau-
 dam sub aluum reflectunt.
 Aciem reflectere. Senec. Herc. furente, 8, 3.
 Caput leniter reflectens. Catul. de Acme. epigram. 42, 2.
 Colla mollia reflectunt. Virg. 11, Aeneid. 125.
 Oculos reflectere. Ouid. 7, Metam. 69.
 Pedem reflexit indè. Catul. Argonaut. epigram. 59, 23.
 Vitis reflectere. Valer. 5, Argon. 91.
 Aus reflectitur in longos vngues. Ouid. 5, Metam. 110.
 ¶ Reflectere: *Remocare*.
 Reprimere atq; reflectere. Terent. Adelph. 3, 2, 9.
 Animum reflexi. Virg. 2, Aeneid. 149.
 ¶ Reflexus. Ceruix reflexa. Stat. 1, Achil. 77.
 Telum reflexum rotabat obliquo marre Silius lib. 16, 11.
 Reflexum, & Rectum, *constraria*. Plin. lib. 11, cap. 37, 38.
 REFLO] passiuum. Lucret. lib. 4, 190.
 Interiorem etiam partem spirantibus aer
 Verberat hic idem, quum ducitur, atq; refatur,
 ¶ Reflatus: Verbale. Plin. lib. 9, cap. 6, Quorum vnum mer-
 gi vidimus, reflatu beluæ expletum vnda.
 REFLOREO, siue REFLORESCO] Plinius lib. 18, cap. 16, 6,
 Secatur incipiens florere, & quoties refloruit. Idem libro
 19, capite 8, 29, Cuius natura in carnarijs reflorescens sæ-
 pius dicta est.
 Iuuenta reflorescente ibat ouans. Silius lib. 15, 146.
 REFVLO] Plin. lib. 2, cap. 87, 2, Nec vnquam eodem tempo-
 re quo pridie refluit. Virg. 9, Aeneid. 7.
 Vndis refluentibus stridet mare. Virg. 4, Georg. 53.
 ¶ Refluus. Refluum mare. Plin. lib. 2, cap. 97, 9.
 Gurges refluus. Stat. 5, Sylu. 1, 19.
 REFUCLLO] Plin. epist. 58, b. Ipse paucis diebus ægrè re-
 focillatus, non sine vltionis solatio decessit.
 Lugentem efficacibus remedijs refocillare. Senec. de Benef.
 lib. 3, cap. 9.
 REFODIO] Plin. lib. 15, cap. 18, 5, Quæ mitiore celo refossæ
 cum arbor, atq; in lucem remissæ, nouos sales recipiunt.
 Idem lib. 2, cap. 63, 7, Si vlli essent inferi, iam prof. & d'illos
 auaritiæ atq; luxuriæ cuniculi refodissent. Columel. lib. 4,
 cap. 32, Sed illud de integro refodi debet.
 REFORMIDO] Frondes reformidant ferrum. Virgil. 2, Ge-
 org. 74. Quint. lib. 2, cap. 4.
 Humus reformidat vulnus. Ouid. 1, Fast. 133.
 Lumina reformidant insuetum solem. Ouidius 3, de Ponto,
 eleg. 4, 10.
 Membra fauca reformidant tactum. Ouidius 2, de Ponto,
 eleg. 7, 1.

Mens reformidat tempus illud. Ouid. 3, Trist. eleg. 6, 6.
REFORMO] Plinius in Paneg. 85, Ut ostendam, quam longa consuetudine corruptos deprauatosque mores principatus parens noster reformet & corrigat. Ouidius 11, Metamorph. 51.
 Reformare, & velut recoquere. Quintil. lib. 12, cap. 6.
 Reformare ad exemplum. Senec. epist. 94, Deinde iubentur imitari propolita, & ad illa reformare chirographum.
 Reformare: *Confluere denuò.* Hermogenes iurif. De publicanis & vectigalibus, l. vectigalia, Vectigalia, sine Imperatorum præcepto, neq; præfidi, neque curatorum, neq; cuius constituere, neq; præcedentia reformare, & his vel addere vel diminuere, licet.
 Reformator. Plinius epistol. 165, libro 8, ad Minicianum: Ipsarum denique litterarum iam senescentium reductor ac reformator.
REFOUERO] Colum. lib. 2, cap. 1, Licet enim maiorem fructum percipere, si frequentius, & tempestiua, & modica stercore, terra refouetur.
 Complexibus refouet artus. Lucan. lib. 8, 14.
 Corpus refouetq; fouetq;. Ouid. 8, Metam. 108.
 Membra refouere quiete. Silius lib. 3, 129.
 Inungere ac refouere oculos. Plin. lib. 8, cap. 27, 3.
 Abstumpas vires refouere stercore. Colum. lib. 2, cap. 14, 3.
 Vires dat refouetq; deus. Stat. 6, Thebaid. 105.
 Refouere, *per translationem.* Plin. in Paneg. 117, Siquid vsquam stirpis antiquæ, siquid residuæ claritatis, hoc amplextatur, & refouet, & in vsu Reipub. promit. Ibidem, 29, Quam speciosum est enim, quod disciplinam castroium lapsam extinctamq; refouisti.
 Ignes tepidos refouat. Ouid. 2, Amor. eleg. 19, 3.
REFRACTARIUS] Vide REFRINGO.
REFRAENO] Licentiam indomitam refrænare. Horatius 3, Carm. ode 24, 6.
 Voluptas refrænât morsus. Lucret. lib. 4, 219.
 Illa refrænât aquas, obliquaque flumina sistit. De Medea. Ouid. pist. 6, 12.
 Refrænatus. Religione refrænatus. Lucret. lib. 5, 23.
 Refrænatio. Senec. 3, de Ira: Necessaria est illa doloris refrænatio; utiq; hoc fortitis vitæ genus, & ad regiam mentem adhibitis.
REFRAGOR] Plin. epist. 63, b, Proinde hoc te non moueat, si cætera non refragantur, quæ velim quam diligentissimè examines. Plin. lib. 19, cap. 8, 4. Quidam Eunuchion, quoniam hæc maxime refragat Veneti.
 Refragatur illingenium. Quintil. lib. 10, cap. 6.
 Refragare: *Suisfragari.* Silenna, libro 22, Multi populi, plurimæ concionis D. Statuam omnibus animis & studijs refraguere.
REFRACO] Cato cap. 87, Id in lineum nouum indito: exprimito cremorem in patinam nouam, aut in mortarium: id omne ita facito, & reficatio denuò.
REFRIGEO, vel potius REFRIGESCO] Cato cap. 105, Vbi iam vinum refrixerit, in dolium quadragenarium infundito. Colum. lib. 2, cap. 2, 23, Et boues inhibeat, ut colla coru refrigescant, quæ celementer couflagrant, nisi assidue refrigerentur. Idem lib. 12, cap. 12.
 Refrixerit cor. Ouid. 12, Metam. 85.
 Refrixerit res pro Refrigescit. Terent. Adelph. 2, 2, 24, Nihil est, refrixerit res.
 Non refrixit amor. Plin. epist. 94, a. lib. 1, Mansit hic postea, ne refrixit iudicio; sed inualuit.
 Refrigerero. Refrigerer æstum. Plin. lib. 20, cap. 7, 5.
 Piscinas. Varro de Re rust. cap. 17, 9.
 Thermas. Martial. lib. 5, 82.
 Membra refrigerat vnda. Ouid. 13, Metam. 191.
 Refrigerare telum. Quintil. De testibus interrogandis, lib. 5, capite 7, 18, Testis inquit, breui interlocutione patenti refutandus est; aut aliquo, si contingeret, urbanè dicto refrigerandus.
 Refrigeratus. Plin. lib. 12, cap. 15, 1, Myrtha melior radice refrigerata.
 Refrigeratus: *Refocillatus.* Suetonius in Claud. Cæs. cap. 41, Et quum piumum frequenti auditorio commisisset, ægrè prelegit, refrigeratus sæpe à semetipso.
 Amor inuentionis refrigeratur. Quintil. Tryphoni, 2.
 Refrigeratio. Plin. lib. 34, cap. 13, 2, Addicitur & in emplastra, quibus lenis quæritur refrigeratio & siccatio. Columel. lib. 11, cap. 1, 14, Qui cum sit vnà profectus, vmbra arborum, fonticulorumque amœnitatem, vel auræ refrigerationem captant.
 Refrigeratrix. Plin. lib. 19, cap. 8, 4, Est quidem natura omnibus refrigeratrix.
 Refrigeratorius. Vis refrigeratoria. Plinius libro 22, capite 12, 22.
REFRINA] Fabâ dicitur, quæ ad sacrificium refici solet do-

rum. Plin. lib. 18, cap. 12, 2, Namq; fabam utiq; è frugibus referre, mos est, auspicij causâ: quæ ided refrina appellatur.
REFRINGO] Plaut. Capt. 15, 10,
 Cellas refregit omnes intus. Plin. epist. 34, 2, En oruerunt quidam tui versus, & inuito te claustra tua refregerunt.
 Cæsar 2, bell. Gall. 348, Refringere portas.
 Carcerem. Liu. 4, bell. Maced. 169.
 Aditus. Valer. 1, Argon. 120.
 Domos. Valer. 8, Argon. 65.
 Discordia refregit hostes. Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 13.
 Sylvas refringens pectore. Stat. 4, Thebaid. 28.
 Refringit virgulta pede vago. Catul. de Bercynth. 8, 18.
 Refringere & hebetare vnguum mucronem. Plinius lib. 8, cap. 15, 3.
 Refringere vim fortunæ. Liu. 5, ab Vrbe, 166.
 Opes alienius. Propert. lib. 3, eleg. 3, 9.
 Angustissimo gyro ingentiorum impetus. Plin. epist. 205.
 Radus solis refringitur. Plin. lib. 2, cap. 59, 1.
 Refractus. A quò refractus. Stat. 4, Syllu. 5, 2.
 Refractis pudoris claustris. Plin. epist. 18, b.
 Refractarius. Senec. epist. 74, Errant, siqui existimant, philosophiæ fidei et deditos contumaces esse ac refractarios, & contemptores magistratum.
REFUGIO] Plin. lib. 9, Venantes refugere (nempe pisces ipsos) in suas cavernas. Gellius: Postea quum prælio victus in vltima regione refugisset.
 Trepidusq; repente refugit Virg. 2, Aeneid. 76.
 Ad urbem refugere. Liu. 3, bell. Pun. 218.
 Amari. Colum. lib. 1, cap. 5, 4.
 Refugit Romam. Liu. 5, ab Vrbe. 175.
 Ad planctus refugit Stat. 5, Syllu. 1, 6.
 Refugiunt memoriam nostram ista. Colum. lib. 12, cap. 50, 7.
 Refugere: *Deuitare.* Columell. lib. 3, Idque aded plurimi dubitant, ut multi refugiant & reformident talem positionem turis.
 Procul hæc fortuna refugit. Ouid. ad Pisonem, 26.
 Mors ipsa refugit virum. Lucan. lib. 2, 15.
 Refugere inuidiam muneris. Senec. de Benef. lib. 2, cap. 16.
 Iurgia vicina refugit. Horat. 2, epist. 2, 55.
 Omnem Venerem refugerat Ophæus. Ouid. 10, Metam. 16.
 Refugens. Plin. de Viris illustribus: Quâ re auditâ, Seruius, dum ad Curiam properat, iussu Tarquinij gradibus deiectus, & domum refugiens, interfectus est.
 Refuga. Vlpianus in l. aut damnum: de pœnis, Quiq; refuga ex opere metalli in metallum damnantur. Marcellus de re militari, in l. milites agrum Quia custodia refuga, non deterior militia est.
 Vnbra refuga. Valer. 4, Argon. 9.
 Refugus. Tacit. lib. 2, Quibus iusserat, ut instantibus cominus resistere, refugos non sequerentur.
 Refugus: *Adiectiuum.* Sidonius: Capitis apex rotundus in patium à planitie frontis verticem cæsaries refuga crispatur.
 Mare refugum. Stat. 12, Thebaid. 127.
 Capilli refugi: à fronte. Lucan. lib. 10, 27.
 Refugus, qui periculo effugit. Tacit. lib. 19, Quidam in castra refugi, omnia formidine implebant. Item, qui se fugâ subducit. Ouid. epist. 17, 37,
 Spemq; suo refugi fluminis ore sequi. Sic Plin. in Paneg. vocat Nilum, amnem refugum.
 Refugium. Sueton. in Tiberio: Ne refugium in tali fraude cuiquam esset. Vlpianus. in l. si cuius rei. §. sed si ædium ff. de usufructu, & quemad. quis vtar. fruatur.
REFVLGEO] Plinius libro 11, capite 28, 3, Nunc pennarum hiatus resulgentes.
 Clara in luce resulfit. Virg. 1, Aeneid. 119.
 Rosæ eeuice resulfit. Virg. 1, Aeneid. 82.
 Humus resulfit luce purpureâ. Ouid. 6, Fast. 51.
 Resulgens ab occasu Lucifer. Plin. lib. 2, cap. 8, 7.
 Longe resulget nubes. Virg. 8, Aeneid. 125.
 Sol resulget in liquida aqua. Ouid. 2, de Arte, 145.
 Resulget radijs auersa. Virg. lib. 9, Aeneid. 27.
 Resulget suspectu. Plinius lib. 9, cap. 38, 4, Color sanguinis concretu, nigricans aspectu, idemq; suspectu resulgens.
 Vmbra resulget. Plin. lib. 37, cap. 5, 8.
 Fama splendida resulget. Propert. lib. 3, eleg. 20, 2.
REFVNDO] Plin. lib. 2, ca. 101, Glaciem refundat, cunctaq; humifico spiritu laxet. De Luna.
 Vnda refundit aquas. Propert. lib. 2, eleg. 27, 10.
 Acquor refundit in æquor. Ouid. 11, Metam. 98.
 Vnda refunditur. Stat. 9, Thebaid. 93.
 Refundere alicui sanguinem & bona: *pro Reddere.* Liu. 8.
 Refusus. Refusum mare: *Redundans.* Plin. lib. 36, cap. 26, 1.
 Oceanus refusus. Virg. 7, Aeneid. 45.
 Ponto sonat vnda refuso. Virg. 2, Georg. 33.
 Stagna refusa vadis. Virg. 1, Aeneid. 26, id est, effusa.

Valles refusæ. Silius lib. 17, 13.
 ¶ Refusæ. Colum. lib. 4, cap. 1, 3, Nam semper in plano refu-
 sius egesta humus tumidior est, quàm gradus soli crudi.
 REFVTO] Manifesta refutant id. Lucret. lib. 2, 174.
 Res verò refutat id. Lucret. lib. 2, 50.
 Oratione feroci refutando plebem. Liu. 2, ab Vrbe, 229.
 ¶ Refutatus: Verbale.
 Ancipiti refutatu convincere falsum. Lucret. lib. 3, 106.
 ¶ Refutatio. Firma refutatio. Quint. lib. 5, cap. 10, 40.
 ¶ Refutatorius. Refutatoris preces, l. 1, C. de relat. l. 18, C.
 de appell. Refutatorij libelli, l. 37, §. 1, C. eodem tit. l. 8, eod-
 em in C. Theod. Iudex, à quo prouocatum erat, opinio-
 nis suæ exemplum lingatoribus dare debebat, & acta ede-
 re. Quòd si cui minus plena, vel contraria viderentur, is
 refutatoris preces offerebat, quæ simul mittebantur. l.
 18, C. de appell. Symmach. libro 1, Epistol. 31, Cuius meri-
 tum perennitas vestra lectis gestis ac refutatorijs cohæ-
 rentibus æstimabit.
 REGALIOLVVS] Auis. Plinius libro decimo, Sueton. in Iu-
 lio Cæsare, cap. 81, Pridie autem eadem Idus auem rega-
 liolum, cum laureo ramulo Pompeianæ curiæ se inferen-
 tem, volucres varij generis proximo nemore profecutæ i-
 bidem disceperunt.
 REGALIS] Vide REGO.
 REGELO] Colum. lib. 1, cap. 5, 7. Idem lib. 2, cap. 16, Alter,
 quòd assiduis humoribus rigens hoc adhibito regelatur.
 Idem lib. 10, 8,
 Pòit vbi Rypheæ torpentia frigora brumæ
 Candidus apricæ Zephyrus regelauerit auiã.
 REGENERO] Plinius lib. 12, cap. 1, 8, Patani satæ regenera-
 uere vitium. Idem libro 7, capite 11, 2, Signa quædam, næ-
 uosq; & cicatrices etiam regenerari.
 Regenerare auum. Plin. lib. 7, cap. 12, 2, Indubitatum exem-
 plum est Nycæi, nobilis pythæ, Byzantij geniti, qui adul-
 terio Aethiopis nata matre, nil à cæteris colore differente,
 ipse auum generauit Aethiopem.
 Regenero] Cæpræfensio. Plin. lib. 14, cap. 22, 7, Nec alio magis
 Drausus Cæsar regenerasse patrem Tiberium ferebatur.
 REGERMINO] Plinius lib. 16, cap. 33, 3, Et in Aenaria suc-
 cisa regerminat.
 ¶ Regerminatio. Plin. lib. 17, cap. 20, 5, Regerminatione cæ-
 dua, vel falice lætior.
 REGERO] Plinius libro 2, capite 9, 5, In coitu quidem non
 cerni; quoniam haustrum omnem lucis auersa illò rege-
 rat, vnde acceperit. De luna. Columel. lib. 2, cap. 10, 10, De-
 inde quum ad adulteram partem areæ peruenerint, in a-
 ceruum culmos regerant.
 Contagia regerere. Plin. lib. 28, cap. 4, 3.
 Crimen alicui Seneca Hippol. 5, 27.
 Inuidiam in aliquem. Quintil. lib. 11, cap. 1.
 ¶ Regerere: In librum referre, quæ audiendo excepimus.
 Quint. lib. 3, cap. 8, Sunt enim velut res regeste in hos com-
 mentarios, quas adolescens deduxerat scholâ.
 ¶ Regeſtus. Tellus regeſta Ouid. 11, Metam. 38.
 ¶ Regeſtum: terra ex sulco egeſta. Col. lib. 3, cap. 13, 7, Quum
 à superiore parte in inferiorem detrahitur humus, vix iu-
 ſtum paſtinationi præbet regeſtum. Idem lib. 11, cap. 3, 8.
 REGIA] Vide REGO.
 REGIESCO] Festus, & apud eum Paulus: Regiescit, apud
 Plautum, significat crescit.
 REGIGNO] Lucretius lib. 5, 49,
 — quapropter, maxima mundi
 Cùm videam membra, ac partes consumpta regigni.
 REGILLA] Vestis, auro & purpura intexta. Plaut. Epid. 5,
 40, An regillam induculam, an mendiculam?
 Regillis, tunicis albis, & reticulis linteis, vtriusque reſtis sur-
 ſumuerſum à ſtantibus, pridie nuptiarum virgines indutæ
 cubitum ibant, ominis cauſâ. Festus.
 REGIMEN, REGINA, REGIO] Vide REGO.
 REGISTRVM] Flavius Vopiscus in Probo: Vſus, inquit,
 etiam ex regiſtris ſcribarum porticus porphyreticæ.
 REGLVTINO] Catull. ad Thallum, 2, 2,
 Quæ nunc tuis ab vnguibus reglutina, & remitte.
 ¶ Reglutinosus. Plin. lib. 11, cap. 15, sequens probatio, vt ſit
 odoratum ex dulci acre, reglutinosum, per lucidum.
 REGNO, REGNVM] Vide REGO.
 REGO] Virg. 4, eclog. 4,
 Pacatumq; reget patrijs virtutibus orbem.
 Lapis regitaria certis finibus. Tibull. lib. 1, eclog. 3, 9.
 Animum regere Horat. 1, epist. 2, 13.
 Animos dictis. Virg. 1, Aeneid. 32.
 Bella. Silius lib. 7, 9.
 Confilio rem aliquam. Terent. Eunuch. 1, 1, 13.
 Cursus. Virg. 6, Aeneid. 70.
 Lunaque nocturnos alta regebat equos. Ouidius 1, Trist.
 eclog. 3, 6.

Fines regi dicuntur, quando agri propositis terminis finiun-
 tur. Iustinian. lib. 4, tit. de officio iud. §. vi. Si finium regun-
 dorum actum fuerit, &c.
 Habenas regere. Ouid. 1, Fast. 5.
 Imperium. Virg. 1, Aeneid. 69.
 Res imperio. Lucret. lib. 5, 227.
 Italiam imperijs grauidam. Virg. 4, Aeneid. 46.
 Ingenium alicuius. Plaut. Bacchid. 8, 90.
 Iter rexit lino Theſeus. Propert. lib. 2, eleg. 15, 1.
 Mentem suam regere. Ouid. ad Piſonem, 12.
 Mores suo exemplo. Ouid. 15, Metam. 167.
 Opes. Ouid. 14, Metam. 155.
 Ora equi. Ouid. 8, Metam. 8.
 Imperio populos. Virg. 6, Aeneid. 171.
 — d, qui res hominumq; dæumq;
 Aeternis regis imperijs. Virg. 1, Aeneid. 47.
 Rates regere arte. Ouid. 1, Trist. eleg. 3, 23.
 Rates gubernacula regunt. Plinius lib. 12, cap. 19, 2.
 Remo reguntur rates. Ouid. 1, de Arte, 1.
 Senatum conſilij. Quint. lib. 2, cap. 16, 11.
 Vrbes in longa pace. Virg. 7, Aeneid. 10.
 Vrbes conſilij. Quintil. in Proæm. lib. 1, 8.
 ¶ Regenda. Senec. Octau. 8, 2, Regenda magis est feruida
 adoleſcentia.
 ¶ Regito. Varro 1, de Re ruſtic. cap. 57, 3, Granaria in agro
 quidam ſublimia faciunt, vt in Hiſpania citiore, & in A-
 pulia: ita vt non ſolum à lateribus per feneftras; ſed etiam
 ſubtus à ſolo ventus regitare poſſit.
 ¶ Reſtus: Participium.
 Reſtus ad ingenium bonum. Plaut. Bacchid. 8, 8.
 ¶ Reſtus: Nomen. Plin. lib. 12, cap. 19, 3, Reſto curſu,
 Reſta coma: id eſt, preſſa. Senec. epist. 96.
 Conſilium reſtum & tutum capere. Terent. Heaut. 2, 3, 86.
 Idem Andr. 2, 1, 11,
 Quum valemus, reſta conſilia ægrotis damus.
 Ipſe ego te ripis & reſto flumine dicam. Virg. 8, Aeneid. 12.
 Indoles reſta: non deprauata. Senec. Hippol. 20, 4.
 Ingenia reſta. Senec. Hippol. 21, 4.
 Lux reſta aut obliqua. Lucret. lib. 2, 160.
 More reſto ſeruat munia vitæ. Horat. 2, epist. 2, 27.
 Ore reſto voces emittere foras. Lucret. lib. 4, 112.
 Platea reſta: Via reſta, Terent. Adelp. 4, 2, 44. Idem Phor-
 mione, 2, 1, 80,
 — eo Reſta via quidem illuc.
 Truncus reſtus. Ouid. 2, Metam. 165.
 Tunica reſta dicebatur, quæ ita contexta erat, vt veluti ri-
 gens ſtare. Feſtus.
 Viã reſtã rem narrare. Terent. Heaut. 4, 3, 18,
 — imò vt reſtã viã rem narret ordine.
 Via reſta animi Propert. lib. 3, eleg. 5, 2.
 Rationem reſtæ honeſtæq; vitæ (vt quidam putauerunt) ad
 philoſophos relegandam, non conceſſerim. Quintilian. in
 Proæmio, lib. 1, 8.
 Longã trabe reſtior. Ouid. 3, Metam. 16.
 Reſtus, cum genitimo: Reſtus iudicij animus. Seneca de Vi-
 ta beata.
 ¶ Reſtum: ſubſtantiuè, Cutuo dignoſcere reſtum. Horat. 2,
 epistol. 2, 9.
 Non agere iter in reſtum. Ouid. 2, Metam. 144.
 Videre reſtum. Horat. 2, epist. 1, 13.
 Amor reſti. Stat. 5, Sylu. 3, 50.
 Conſcia mens reſti. Virg. 1, Aeneid. 122.
 Capeſtere reſta. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 2.
 Colere reſtum Ouid. 1, Metam. 19.
 Præponere reſtum vtilibus. Claud. 2, Paneg. 21.
 Animi reſtum ſeruare. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 40.
 Quidue ad amicitias, vſus, reſtumue trahat nos. Horatius 2,
 Serm. Satyr. 6, 15.
 ¶ Reſtã. Terent. Eunuch. 1, 2, 7,
 Cur non reſtã introibas?
 ¶ Reſtè. Terentius Hecyr. 3, 2, 20,
 Quid tu igitur lachrymas? aut quid es tam triſtis?
 p. a. reſtè mater.
 Reſtè: pro Nihil: Terent. Eunuch. 2, 2, 49,
 Dum hæc, dicit, abiit hora: rogo, nunquid velit,
 Reſtè, inquit: abeo.
 Reſtè: pro ſic eſt. Terent. Adelp. 3, 3, 79,
 Tu rus hinc abis? o. reſtè.
 Reſtè facitis: Grauiſſimum ælii. Terent. Eunuch. 5, 9, 54,
 Mirum ni illoc homine quoquo pacto opus eſt. c. I-
 dem arbitror. c. Reſtè facitis.
 Reſtè parere. Terent. Hecyra. 4, 1, 17,
 — præſertim quum & reſtè & tempore ſuo pepererit.
 ¶ Reſtè, pro iuſtè. Terent. Andr. 5, 4, 53, — vincus eſt.
 p. Pater, non reſtè vincus eſt. Et Andr. 4, 5, 27,
 Reſtè ego ſemper fugi has nuptias.

Rectè abuti. Quintil. lib. 6, cap. 10, 5, Potest videri hoc nomine rectè abusus.

Rectè: *Responsio ad Quid fit?* Terent. Adelph. 5, 5, 3, Quis homo? ò Syre noster, salve: quid fit? quid agitur? s. rectè, n. optimè est.

Non rectè dicere alicui. Plaut. Pseud. 19, 23.

Rectè dicis. Terent. Adelph. 4, 3, 18, Et rectè, & verum dicis. Plaut. Capt. 17, 7, Rectè & vera loquere: sed neq; tu verè, neq; rectè adhuc fecisti vnquam.

Est rectè: *pro, Satis est.* Terent. Heaut. 2, 1, 16, Tum quod dem ei, rectè est: nam nihil esse mihi, religio est dicere.

Facere alicui rectè. Plautus Aulul. 10, 12.

Ferre molestias rectè. Terent. Eunuch. 1, 1, 33.

Meministi rectè. Plaut. Pseud. 20, 49, Terent. Heaut. 5, 2, 43, — sat rectè hoc mihi In mentem venit.

Ministrare rectè. Horat. 2, Serm. Satyr. 8, 14.

Oleere rectè. Plautus Mostel. 4, 116.

Oneratus rectè. Plaut. Bacchid. 5, 114, Ille est oneratus rectè, & plus iusto secum vehit.

Otia ponere rectè. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 23.

Valere rectè. Plaut. Bacchid. 4, 14, Quia si illa inuenta est, quam amat, vivit, rectè valet.

Vivere rectè. Horat. 1, epist. 6, 6.

Rectius. Plaut. Merc. 16, 61, Eadem licet bit mox coenare rectius.

Rectius rem meminisse. Plaut. Epid. 11, 26.

Rectius rem tenere. Plaut. Amphit. 3, 110.

Rectius valere. Plaut. Trinum. 4, 9.

Perspicere rectius. Lucret. lib. 1, 32.

Rector, & Rectrix. Columel. libro 3, capite 10, 8, Videmus hominibus inspiratam, velut aurigam, reatricemq; membrorum animam. Plinius lib. 37, cap. 13, 3, Italia reatrix parentisq; mundi altera.

Marctas rectoris. Silius lib. 15, 82.

Iuppiter diuùm maximus rector. Virg. 8, Aeneid. 115.

Iuuenum retores. Virg. 9, Aeneid. 35.

Olympi rector. Ovid. 9, Metam. 101.

Pelagi. Ovid. 1, Metam. 67.

Centum populorum. Ovid. 7, Metam. 97.

Regum rector maximus. Senec. Troade, 10, 24.

Superum rector. Ovid. 1, Metam. 234.

Regimen. Liu. 3, ab Vrbe. 137, Regimen totius magistratus penes Appium erat, fauore plebis. Plin. lib. 7, cap. 16, 3, Vocis sermonisq; regimen primores tenent dentes.

In quo consilium vitæ regimenque locatum est. Lucretius lib. 3, 19

Cruentum regimen manu tractare. Stat. 11, Thebaid. 132.

Lentum regimen. Senec. Agamemn. 6, 8.

Regimentum. Arcad. in l. §. 1, de offic. Præf. Præt. Regimentis Reipub. ad Imperatores perpetuè translatis.

Regula. Columel. libro tertio. capite 13, 10, Nam duas regulas eius latitudinis, qua palmator sulcum futurus est, in speciem Græcæ literæ X decussauimus: atque ita medietati parti, qua regulæ committuntur, antiquam illam ciconiam infiximus.

Ad regulam loqui. Quintil. lib. 9, cap. 4, Neq; enim loquuti sunt ad hanc regulam & diligentiam primi homines.

Regula peccatis quæ pœnas iroget æquas. Horat. 1, Serm. Satyr. 1, 24.

Regula: *Baculus quo aliquid rectum tenetur.* Columel. lib. 6, cap. 19, 2. Ibidem, cap. 62, 1, Deinde prius, quam ferrum admoueas, duabus angustis ligneis regulis (veluti forcipibus) apprehendere testium nervos.

Prima regula in fabrica. Lucret. lib. 4, 105.

Regula: *Instrumentum, eundem usum præbens in factura olei, quem fiscus.* Columel. libro 12, cap. 50, 9, Aut regulis, si consuetudo erit regionis, aut certe nouis fiscis sampæ exprimi. Ibidem, cap. 52, 1.

Regularis. Regularis æs, quod obsequitur malleis. Plinius lib. 34, cap. 8, 43, In Cypro coronarium æs & regulare est, vtrunq; ductile.

Regulariter. Vlpianus in l. quod si seruus, §. 2. ff. de in rem verso. Et regulariter dicimus, totius de in rem verso esse actionem. Idem in l. regulariter definiendum est, de petit. hæred.

Rex. Terent. Phorm. Regem me esse oportuit.

Triumphum regum. Ovid. 1, Amor. eleg. 15, 7.

Cælicolum rex. Virg. 3, Aeneid. 4.

Deorum. Horat. 4, Carm. ode 4, 1.

Pater diuùm, & rex hominum, Iuppiter. Virg. 1, Aeneid. 14, Et lib. 10, 1.

Rex fluuiorum, Eridanus. Virg. 1, Georg. 96.

Magnus rex Olympi. Virg. 5, Aeneid. 107.

Rex regum. Horat. 1, 22.

Acquæuus rex. Virg. 2, Aeneid. 113.

Fortissimus gentis Sidoniæ. Silius lib. 8, 42.

Indomitus. Lucan. lib. 2, 116.

Inferus. Virgil. 6, Aeneid. 22.

Magni reges. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 9.

Minantes reges. Horat. 2, Carm. ode 12, 3.

Purpureus rex. Ovid. 7, Metam. 21.

Semidei reges. Stat. 2, Achilleid. 73.

Superbus rex. Virg. 11, Aeneid. 3, Lucret. lib. 5, 246.

Tremendi reges. Horat. 3, Carm. ode 1, 1.

Tremendus rex. Virg. 4, Georg. 94.

Pauperies abacta epulis regum. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 9.

Colere reges, non regna. Senec. Herc. Oetæo. 5, 7.

Ataus editus regibus. Horat. 1, Carm. ode 1, 1.

Reges expugnant, capiuntur, prælia miscunt. Lucretius libro 4, 204.

Imperia regum pati. Seneca Herc. firen. 6, 13.

Pati famulum & regem. Senec. Herc. Oetæo. 3, 12.

Instaurati animi regis succurrere testis. Virg. 2, Aeneid. 91.

Regibus hic mos est vbi equos mercantur, opertos Inspiciunt. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 18.

Hinc populum latè regem, belloq; superbum Venturam excidio Libyæ. Virg. 1, Aeneid. 5.

Reu. *pro Rehor.* Horat. 1, Carm. ode 16, 2, — memor Actæ cum alio rege pueritæ. Terent. in Phorm. 2, 2, 24, Inò enim nemo latis pro merito gratiam regi refert.

Colum. in Præfat. lib. 1, 7.

Rex: *Potentior.* Mart. lib. 2, 18, Qui rex est, regem, Maxime, non habeat.

Rex: *Dives.* Horat. 2, Carm. ode 14, 3, — siue reges, siue inopes erimus coloni.

Rex sacrorum. Plin. lib. 11, cap. 37, 56.

Regina. Regina deùm, Iuno. Virg. 1, Aeneid.

Regina: *Domina.* Plaut. Trucul. 10, 51, Sed reginæ domi suæ fuere ambæ.

Pecunia regina. Horat. 1, epist. 6, 8.

Siderum regina bicornis Luna. Horat. in Carm. secul. 7.

Reginæ: *Diveses.* Terent. Eunuch. 1, 2, 88, — eunuchum porò dixi velle te; Quia solæ viuunt his reginæ: repperi.

Regulus. Plin. lib. 18, cap. 3, 12, Vt quum regulis Africae bibliothecas donaret. Liu. 1, bel. Pun. 6.

Regulus: *Auis.* Plin. lib. 10, cap. 74.

Regius. Ales regia: Aquila. Ovid. 4, Metam. 75.

Chartæ reginæ. Catul. ad Varum, 19, 2.

Coniux regia. Virg. 2, Aeneid. 157.

Dona regia. Virg. 1, Aeneid. 141.

Honos regius. Virg. 7, Aeneid. 163.

Regum imperium pati. Senec. Medea, 4, 3.

Inigne regum. Tacit. lib. 5.

Iuuenis regius. Ovid. 2, Fast. 153.

Moles reginæ. Horat. 2, Carm. ode 15, 1.

Morbus regius: qui & arquat. Plin. lib. 22, cap. 24, 8, Varro, regium cognom. natum morbum arquatum tradit, quoniam in isto curctur. Horat. in Arte, 4, 2, Aut mala quem scabies, aut morbus regius vrget.

Celsus lib. 3, cap. 24, Acquè notus est morbus, quem interdum arquatum, interdum regium nominant.

Olea regia. Colum. lib. 5, cap. 8, 2.

Patens regia. Ovid. 13, Metam. 97.

Progenies regia. Ovid. 2, de Ponto, eleg. 9, 1.

Puer regius. Virgil. 1, Aeneid. 134.

Pyra regia. Columella libro quinto, capite 10, 12, Et libro 12, capite 10, 3.

Sanguis regius. Horat. 3, Carm. ode 27, 13.

Virgo regia. Ovid. 2, Metam. 174.

Vrbs regia. Plin. lib. 12, cap. 1, 4.

Ciuitatem regiam Aegyptiæ inuenisse, popularum Atticos: scribit. Plin. lib. 7, cap. 56.

Regia. Regia Solis erat sublimibus alta columnis. Ovid. 2, Metamorph. 1.

Iam pridem nobis cæli te regia Cæsar Inuidet. Virg. 2, Georg. 101.

Autea regia cæli. Virg. 7, Aeneid. 42.

Celsa regia Priami. Ovid. epist. 1, 7.

Opulenta regia. Catull. Argon. epigr. 59, 9.

Hic fuit antiqui regia parua Numæ. Ovid. 3, Trist. eleg. 1, 6.

Festaq; confusâ resonabat regia turba. Ovid. 12, Metam. 43.

Regiè. Politum regiè ædificium. Varr. 1, de Re rust. ca. 29.

Regificus. Paratus regificus. Valer. 2, Argon. 131.

Regificè. Regificè exstructis celebrant conuiuia mensis. Silius lib. 11, 53.

Regalis. Animus regalis. Liu. 7, bel. Pun. 12.

Arma regalia. Propert. lib. 4, eleg. 4, 5.

Armentum regale. Ovidius 2, Metam. 169.
 Atria regalia. Ovidius 5, Metam. 1.
 Aula regalis. Senec. Troade, 8, 8. Claud. 1. in Ruffinum. 23.
 Carmen regale. Ovidius 4, de Ponto, eleg. 16, 2.
 Cultus regales. Horat. 4, Carm. ode 9, 3.
 Diuitiæ regales. Horatius 1. epist. 12, 2.
 Domus regalia. Ovidius 1, Metam. 35.
 Epulæ regales. Ovidius 6, Metam. 98.
 Gazæ regali splendida domus. Catul. Argon, epigr. 59, 16.
 Imago regalis Iouis. Ovidius 6, Metam. 15.
 Impendia regalia. Plinius libro 36, cap. 15, 10.
 Luxus regalis. Virg. 1, Aen. 129.
 Mensæ regales. Virg. 1, Aen. 139.
 Sceptum regale. Ovidius 5, Metam. 85.
 Et dedimus tiagicis scriptum regale cothurnis. Ovidius 2, Trist. 110.
 Solum regale. Liu. 1, ab Vrbe, 105, Dij te penates patriq;
 & patris imago, & domus regia, & in domo regale so-
 lum, & nomen Tarquinium, creat vocatq; regem. Ovi-
 dius 6, Fast. 71.
 Tecta regalia. Ovidius 6, Metam. 123.
 Virgo regalis. Ovidius 1, de Arte, 140.
 ¶ Regalia extra appellantur, quæ potentibus insperatum
 honorem pollicentur: priuatis & humilioribus hæredi-
 tates: filiofamilie dominationem. Festus.
 ¶ Regaliter. Ovidius 2, Metam. 80.
 — precibus minas regaliter addit.
 ¶ Regio. Certa regio loci. Lucretius libro 2, 53.
 Agrotum regiones. Iustinian lib. 4, tit. 17, de officio iud. 5.
 vit. Quod si de vna re, veluti de fundo: si quidem iste fun-
 dus comode regionibus diuisionem recipiat, partes eius
 singulis adiudicare debet.
 Deserta sui regio. Virg. 4, Aen. 9.
 Ignota. Ouid. 2, Metam. 41.
 Eu-yale infelix, quæ te regione reliqui? Virg. 9, Aen. 79.
 Vespertina regio. Horatius 1, Serm. Sat. 4, 6.
 Artis regionibus exire. Lucretius libro 6, 25.
 Viarum regio nota. Virg. 2, Aen. 148.
 Recta regione viæ declinare. Lucretius libro 2, 50.
 ¶ E regione. Cæsar 7 bel Gall. 140, Quum vterq; vtriq; ef-
 fet exercitui in conspectu, fereq; è regione castris castra
 ponere.
 ¶ Regionatim. Sueton in Cæs cap. 39. Ludos etiam regio-
 natim vrbe totâ, & quidem per omnia linguarum histrio-
 nes Liu. 10 bel. Maced. 204.
 ¶ Regnum. Dominatus; siue dominatio. Plaut. Pseud. 3, 13.
 Sub Veneris regno vapulo; non sub Iouis.
 Custos regni peruigil canis Senec. Herc. fur. 9, 39.
 Euerfor regnorum Priami Achilles. Virg. 12, Aen. 109.
 Fructus regni feritas. Sil. lib. 1, 30.
 Nouitas regni. Virg. 1, Aen. 114.
 Adustra regna. Seneca Herc. fur. 4, 7.
 Alterna. Stat. 1, Theb. 1. Barbara. Horatius 2, epist. 1, 51.
 Cælestia. Ovidius 1, Metam. 31.
 Dissona. Valerian. 5, Argon. 122.
 Famosa. Lucanus libro 7, 56. Furentia. Silius libro 3, 99.
 Huberrima. Virg. 3, Aen. 22.
 Humida. Virg. 4, Georg. 73.
 Ignobile regnum. Horat. 1, Serm. Sat. 6, 2.
 Inamabile regnum Plutonis. Ouid. 14, Metam. 118.
 Inameca regna Plutonis. Ouid. 10, Metam. 3.
 Inferna. Seneca Herc. fur. 11.
 Infelix regnum Erebi. Stat. 8, Theb. 5.
 Inospita. Ouid. 11, Metam. 57.
 Iniusta. Valer. 2, Argon. 122.
 Inuia viuus regna. Virg. 6, Aen. 31.
 Latum regnum. Claud. 2, Paneg. 41.
 Lamentabile. Virg. 2, Aen. 1.
 Lata regna. Virg. 4, Aen. 40, Ouidius epist. 2, 23.
 Magni regni potentia. Ouid. 6, Metam. 31.
 Nobile regnum. Ovidius epist. 16, 27.
 Opulenta regna. Seneca Theb. 1, 11.
 Pallida regna Ditis. Lucanus libro 1, 91.
 Piccum regnum Ditis. Claud. 3, de raptu Proserp. 18.
 Potentia regna. Ovidius 1, Amor. eleg. 1, 5.
 Stabile regnum Seneca Herc. fur. 6, 2.
 Tristia regna. Horat. 3, Carm. Ode 4, 10.
 Trux regnum. Seneca Herc. fur. 9, 22.
 Vasti regni silentia. Ouid. 10, Metam. 6.
 Viduata regna lumine. Silius libro 3, 122.
 Vndosa regna; Naiadum. Silius libro 5, 5.
 Affectare regnum. Ouid. 1, Metam. 31.
 Capeffere regna. Virg. 8, Aen. 102.
 Concutere regna Iouis. Seneca Medea, 10, 8.
 Vultis & his mecum pariter confidere regnis? Vir. 1, Aen. 116.
 Superis regnis Iouem detrudere. Virg. 6, Aen. 121.

Diuiditur ferro regnum. Lucanus libro 1, 22.
 Dominari regno capaci. Senec. Herc. fur. 9, 9.
 Exercere regnum. Plinius libro 10, cap. 21, 1.
 Fœdant mea regna suis ruinis. Silius libro 15, 106.
 Indefecta regna peccatore gerere. Ovidius 2, Amor. eleg. 9, 11.
 Regna superba gerere. Tibul. lib. 1, eleg. 9, 16.
 Habere regna. Virg. 1, Aen. 70.
 Gnosius hæc Rhadamantus habet durissima regna. Virgi-
 lius 6, Aen. 114.
 Impendere regnum. Ouid. 6, Metam. 93.
 Infurgere regnis alicuius. Ouid. 9, Metam. 90.
 Inuadere regnum aliquod. Ovidius 3, Fast. 111.
 Locare aliquem in parte regni. Virg. 4, Aen. 75.
 Permittere regnum alicui. Horat. 1, Serm. Sat. 3, 25.
 Permittere regnum alicui in aliquos. Horat. 4, Car. ode 4, 1.
 Pollutum regnum sanguine. Silius libro 1, 5.
 Possidere regna. Seneca Herc. fur. 9, 3.
 Procreare regna alicuius. Ouid. 7, Metam. 8.
 Pulsata gemino mari regna Pelopis. Seneca Herc. fur. 13, 6.
 Pulsi regnis. Virg. 7, Aen. 44.
 Regere regnum. Ouid. 11, Metam. 55.
 Relurgunt regna. Virg. 1, Aen. 42.
 Sancire regnum. Tacitus libro 21.
 Sortiri regna vini talis. Horat. 1, Carm. ode 4, 4.
 Tenere regna. Lucretius libro 4, 227.
 Iniusta regna tenere. Ouid. 5, Metam. 56.
 Torpent regna. Virg. 1, Georg. 25.
 Ad auxilium trahere septem regna. Seneca Theb. 12.
 Viget regnum consilij. Virg. 2, Aen. 18.
 ¶ Regno. Si iudicas. cognosce: si regnas, iube. Seneca Me-
 latius regnare. Horat. 2, Carm. ode 2, 2. (dcâ 4, 4.)
 In otio. Seneca Herc. furen. 7, 1.
 Cælo. Horat. 3, Carm. Ode 3, 1.
 Mundo vacuo. Seneca Herc. furen. 1, 14.
 Per vrbes Graias. Virg. 3, Aen. 59.
 Ardor edendi regnat per fauces & viscera. Ovidius 8, Me-
 tam. 168.
 Ebrietas geminata libidine regnat. Ouid. 12, Metam. 45.
 ¶ Regnatur. Virg. 1, Aen. 56.
 Hic iam tercentum totos regnabitur annos
 Gente sub Hectorea. Silius libro 3, 120,
 Hinc Cytherca tuis longo regnabitur æuo.
 Regnatum est. Liu. 1, ab Vrbe, 69.
 ¶ Regnor: Passiuum.
 Gentes regnantur. Tacitus libro 17. Idem de Germanis:
 Trans Lygios Gothones regnantur, pauld iam addictiuss,
 quàm cæteræ Germanorum gentes; nondum tamen su-
 præ libertatem.
 ¶ Regnatur. Horat. 2, Carm. Ode 6, 3.
 — & regnata pctam Laconi
 Rura Phalanto.
 Regnata fœminis gens. Plinius libro 6, cap. 20, 6. Ab ijs
 gens Pandæ sola Iadorum regnata fœminis.
 Tetra regnata Philippo. Ovidius 4, de Ponto eleg. 15, 3.
 ¶ Cupido dira regnandi. Virg. 1, Georg. 7.
 ¶ Accipere Albam regnandam. Virg. 6, Aen. 154.
 ¶ Regnator. Plautus:
 Regnator deum architectus omnibus Iuppiter.
 Virg. 4, Aen. 54.
 Agrestium populorum regnator. Horat. 3, Carm. ode 30, 9.
 Olympi superi. Virg. 2, Aen. 156.
 Regnator agelli: pro Possessore. Mart. lib. 10, 61.
 ¶ Regnatric. Domus regnatric. Tacitus libro 1.
 REGREDIOR] Plautus Aulul. 4, 7.
 Illuc regredere ab ostio.
 Ad formandos animos, statuendasq; viæ leges, regressi,
 partem quidem potiorem (si diuidi posset) retinuerunt.
 Quintil. in Proem. lib. 1, 11.
 In memoriam regredi. Plaut. Capt. 19, 26.
 ¶ Regredo: Reuoco. Ennius Achille:
 Quod nunc incertâ re, atque inoratâ, gradum regrede-
 re conare?
 ¶ Regressus. Linius 4, bel. Pun. 122, Neque locus pœniten-
 di, aut regressus iræ relictus esset. Tacitus libro 1. Et Dru-
 sus, non expectato legatorum regressu, quia præsentia
 fatis considerat, in urbem redijt.
 REGVLA. REGVLVS] Vide REGO.
 REHALO] Lucretius libro 6.
 REICIO] Virg. 11, Aen. 124,
 Reiciunt parmas, & equos ad moenia vertunt.
 Cæsar 1, bel. Gal. 200, Suisque imperauit, nequod omni-
 no telum in hostem reijcerent.
 E' gremio reijcere aliquid. Ouid. 1, Trist. eleg. 1, 14.
 Amistum reiecit ex humeris. Virg. 5, Aen. 84.
 Vestem de corpore reijcere. Ouid. 9, Metam. 7.
 Ex humeris vestem. Ouid. 2, Metam. 115.

Se in aliquem Terent. And. 1, 1, 109.

Vt domus eorum fores extra aperirentur, & ianua in publicum reijceretur. Plinius libro 36, cap. 15, 12.

¶ Reijcere: *Repellere*. Virg. eelog. 3, 19.

Tityte, pascentes à humine reijce capellas.

Reijcere: *Refutare abijcere*. Terent. Phorm. 4, 5, 5.

Nam si altera illa magis instabit, forsitan nos reijciat.

Idem in Prologo Phorm. 19.

Ille ad famem hunc ab studio studuit reijcere.

Reijcere sanguinem. Plinius libro 8, epistol. 1, ad Septimium: Encolpius quidam lector, ille seria nostra, ille deliciae, exasperatis faucibus pulvere sanguinem reiecit.

Reijcere: *Reponere, seu reclinare*. Curtius libro 10, Velut omni vitæ debito deliberatus, fatigata membra reiecit.

¶ Reiectus. Reiectus capillus circum caput. Terent. Heaut. 2, 3, 50.

Capillus passus, prolixus, circum caput

Reiectus negligenter.

Minæ reiectæ retrorsum Horat. 4, Carm. ode 8, 4.

Præda reiecta. Horat. 2, Serm. Sat. 3, 14.

¶ Reiecturus. Ovidius 9, Metam. 103.

Ergo ego, quæ fueram non reiectura petentem,

Ipsa petam?

¶ Reiectio. Reiectio sanguinis. Plinius libro 25, cap. 13, 20.

Reiectio: *Vomitus*. Plinius: Et vernatio utilis erat, si postquam sorpta fuerat, statim reiectio sequatur.

¶ Reiectus: Idem quod Vomitio. Celsus: Et reiectus cibi non erit iuvilis, si raro fiat.

¶ Reiecto. Lucretius libro 2, 66.

— clamorq; montes

Isti reiectant voces ad sidera mundi.

¶ Reijculus. Varro 2, de Re rust. cap. 1, 24, Scire oportet in grege, quot reijculæ sint alienandæ. Ibidem: Reijculæ soboles. Cato cap. 2, 4, Vendat boues vetulos, armenta reijcula, oues reijculas, lanam, pelles.

REITERATIO] Quintilia, lib. 11, cap. 2, Sola, quæ exciderunt, retrahuntur, vt crebra iteratione firmentur.

RELABOR.] Ovidius epist. 21, 19.

Hucades, inq; sinus, formose, relabere nostros.

In præcepta alicuius relabi. Horatius 1, epist. 1, 4.

Relabi flumina dicuntur, dum fluxum iterant. Horatius 1, Carm. ode 29, 3.

RELANGVEO, siue RELANGVESCO] Ovi. 6, Metam. 59, Impolito fratri moribunda relanguit ore.

Relanguescit animus. Claud. li. 1, Cæsar 2, bel. Gal. 280. Quod his rebus languescere animos, eorumq; remitti virtutem exultimarent.

RELATIO, RELATOR, RELATVS] Vide REFERO.

RELAVO] Lucretius libro 6.

Denique si calidis etiam quum te relauaris,

Plenior efflueris solio feruentis aquai.

RELAXVS] Colum. lib. 11, cap. 3, 38, Relaxa humo plenioris crassitudinis fiat radix.

¶ Relaxo. Vincla tunicarum relaxat. Ovid. 2, Fast. 65.

Agmina deturbat gladio, campumque relaxat. Silius libro 7, 144.

Densa relaxare, & laxa densare. Virg. 1, Georg. 84.

Ora fontibus relaxare. Ovidius 1, Metam. 57.

Pelagus relaxans fontes Oceani. Sil. lib. 3, 11.

Calor relaxat cæca spiramenta. Virg. 1, Georg. 18.

Mentem relaxare. Senec. Hyppol. 4, 18.

RELEGŌ] relegas. Virg. 3, Georg. 43,

Atq; idè tauros procul atq; in sola relegant Pascua.

Cæsar 5, bel. Gal. 117, Nereiecti & longè relegati ab cæteris aut ferro, aut fame intereant.

Relegare alicui causas alicuius rei. Tibul. lib. 4, eleg. 6, 1,

Illam quidem ornandi causas tibi diua relegat.

¶ Relegare: *remittere*. Plinius libro 7, cap. 1, 3, Nec tamen ego in plerisq; eorum obstringam fidem meam, potiusq; ad authores relegabo, qui dubijs reddentur omnibus.

Relegare: *In exilium mittere*. Plin. epistol. 35, b, Assenserunt Consules designati: Martianū in quinquennium relegat. Ovidius 2, Trist. 40,

Vnde precor supplex, vt nos in tuta releges

Verba alicuius relegare. Ovi. 2, de Ponto, eleg. 2, 2.

Relegari in exilium. Liu. 5, bel. Pun. 30.

¶ Relegatus. Ambitio relegata. Horat. 1, Serm. Sat. 10, 17.

Relegatus: *in exilium missus*. Ovidius 4, de Ponto, eleg. 13, 8,

— sed me iam, Care, niuali

Sexta relegatum bruma, sub axe videt.

Idem 5, Trist. eleg. 12, 5.

¶ Relegatio. Liu. 3, ab Vrbe, 46, Exilio & relegatione ciuium valescentes Tribunos.

Relegationem *exilio minorem facit*. Ovidius 2, Trist.

Quippe relegatus; non exsul dicor in illo.

RELEGO] Scripta relegere. Ovidius 2, de Rem. amor. 65.

Pecuniam Idibus. Horat. Epod. 2, 14,

Iam iam futurus rusticus

Omnem relegit idibus pecuniam,

Quærit calendis ponere.

Iter. Stat. 1, Achil. 5.

Littora errata retrorsum relegens. Virg. 3, Aen. 1392

Sæpe relegendo feci plura. Ovid. 3, de Ponto, eleg. 5, 3.

RELENTESCO] Ovidius 1, Amor. eleg. 8, 16.

Næve relentescat sæpe repulsus amor.

RELEVO] E terra corpus releuare. Ovidius 9, Metam. 64.

Humeros paternos, Ovidius 4, Fast. 34.

Per translationem.

Aestus releuare. Ovidius 3, de Arte, 1392

Animum alicui. Terent. Adelph. 4, 3, 11.

Casus alicuius. Ovidius 5, Trist. eleg. 4, 9.

Famem copia nulla releuat. Ovidius 11, Metam. 26.

Releuare labores. Plin. in Paneg. 31.

Laborem longum requit. Ovidius 15, Metam. 4.

Et releuant multo pectora sicca mero. Ovidius 3, Fast. 61.

Sitim releuare. Ovidius 6, Metam. 71.

Dolore releuare. Ovidius 9, Metam. 136.

Non est in medico temper, releuetur vt æger. Ovidius 1, de Ponto, elegg. 4, 4.

Releuare aliquem satisfactione. Modestini. in l. si procuratorem. ff. de procurat.

Releuari in aliquo. Vlpian in l. & post rem. ff. de transact. Et si transactio non petimit rem iudicatam; tamen in eo quod datum est, releuari rem iudicatam oportet.

Releuari: pro *Exornari*. Vlp. in l. 4. in prin. ff. de censibus: Illam enim æquitatem debet admittere cæstor, vt officio eius cõgruat, releuari eū, qui & in publicas tabulas delato modo frui certis ex causis nõ potuit. quare, & si agri portio chasmate perierit, debet per censitorem releuari.

Releuari: *In integritatem restitui*. Modestinus in l. etiam. §. 1. ff. de minoribus. Ex causa curationis condemnata pupilla, aduersus vnum caput sententiæ restitui volebat: quia videbatur in cæteris hris speciebus releuata fuisse.

¶ Releuatus. Mens releuata cura. Ovidius 1, Trist. ele. 10, 3.

RELICINVS] Apulcius lib. 1. Florid Laudauit sese, quod erat & comâ relicinus, & barbâ squalidus, & pectore hirsutus, Idem paulo post: eadem forma viridis iuuentæ, eadem gratia relicinæ frontis cerneretur.

RELICTVS] Vide RELINQVO.

RELIGIO] Diuum religio. Lucretius libro 6, 237.

Cælestes religiones. Tacitus libro 1.

Prius à religione sacer recessus. Ovidius 10, Metam. 138.

Aetheris alti religio. Virg. 2, Aen. 37.

Labefacta cadit religio. Claud. 1, in Rufinum, 3,

Manere in religione. Virg. 3, Aen. 82.

Antiqua sub religione tueri populum. Virg. 2, Aen. 38.

¶ Religio: *solllicitudo*. Plinius in epist. lib. 4, ad Cornelium

Tacitum: Si parentibus solis ius præceptoris conducendi relinquatur, isdemq; religio rectè iudicandi necessitate collationis addatur.

Religio: *conscientie scrupulus*. Terent. And. 5, 4, 39.

At mihi vnus scrupulus etiam restat, qui me malè habet. n. dignus es,

Cum tua religione, odio: nodum in scitpo quæris.

Ibidem, 4, 4, 9.

Arcti nodi religionum. Lucretius libro 4, 2.

Constringi religione. Curtius lib. 6.

Religio iudicis. Callistratus in l. diuus Adrianus. ff. de re iud. Conspiratione aduersariorum testibus pecuniâ corruptis, religionem iudicis circumuentam esse.

Religio est mihi. Plautus Curcul. 7, 71.

Vocat ad cœnam: religio fuit, denegare nolui.

Terent. Heaut. 2, 1, 16,

Tum, quod dem ci, rectè est: nam nihil esse mihi,

Religio est dicere. Suet. in Augusto, cap. 6, Huic introire, nisi necessariò & castè, religio est.

Eximere religionem. Liu. lib. 4.

Incessit dein religio. Tacitus libro 3.

Graui sub religione oppressa vita Lucretius libro 1, 13.

Tangi religione. Liu. 1, ab Vrbe, 198.

Vertere in religionem. Liu. 6, bel. Pun. 52 Et postero die eodem loco acies instructas eadem tempestas diremit vbi receperissent se in castra, mira serenitas cum tranquillitate oriebatur. In religionem ea res apud Pœnos versa est.

¶ Religio: *Metus*. Virg. 8, Aen. 70.

Iam tum religio pauidos terrebant agrestes Dira loci.

Refrænatus religione. Lucretius libro 3, 23.

Numinum religiones introspicere. Tacitus libro 3.

¶ Religiosus. Gellius libro 4, cap. 9. Quo circa religiosus is appellabatur, qui nimia & superstitiosa religione sese alligauerat: eaque res vitio assignabatur. Sed præter ista

quæ

quæ Virgilius dicit, alio quodam diuerculo significatio-
nis, religiosus pro casto atq; obseruanti, cohibentiq; sese
certis legibus finibusque dici coeptus.

Limina religiosa deorum. Virg. 2, Aen. 74.

Religiosum est id facere. Liuius 2, ab Vrbe, 19.

Religiosum habere. Plinius libro 28, cap. 4, 3.

¶ Religiosus: Superstitiosus. Terent. Heaut. 4, 1, 37,

— vt stultæ & miseræ omnes sumus Religiosæ?

¶ Religiosæ, Columel. libro 3, cap. 10, 6, Nihil curiosæ, nihil
religiosæ administrant.

RELIGIO] Colum. libr. 2, Diutiusque perennat, quæ firmis
truncorum & idoneis locis religata est.

Classem religauit ab aggere. Virg. 7, Aen. 22.

Ab humeris religatus funis, Plinius libro 9, 4, 6.

Religatus ad. Columel. libro 12, cap. 44, 2.

Religare in. Plinius libro 2, cap. 65, 5. Religetur in mali ca-
cumine.

Funein religare in querno stipite. Ouidius 4, Fast. 67.

Catecæ religari. Ouidius epist. 10, 8.

Classem religauit litore. Ouidius 13, Metam. 89.

Robora catenis religare. Lucanus libro 2, 134.

Lineo funiculo. Columel. libr. 7, cap. 10, 3.

Iussu ipsius quadrigis religatus, ac in diuersa distractus est.
Plinius de Viris Illustr. 4.

¶ Religatus. Horatius 4, Carm. ode 11, 1,

— est hederæ vis

Mula, qua crines religata fulges.

Nodo religatus brachia. Tibul. lib. 1, eleg. 8, 1.

Somno religata agmina. Claud. 4, Paneg. 95.

RELINO] Terent. Heaut. 3, 1, 51.

Relinui dolia omnia, omnes serias. Plaut. Stich. 14, 83.

Nolo ego nos pro summo bibere: nulli relerimus postea.

Si quando sedem angustam seruataq; mella

Thesauris relines. Virg. 4, Georg. 46.

RELINQVO] Plaut. Mostel. 4, 45,

Reliqui, deicruuq; me. Cæs. 5, bel. Gal. 36. In litore
molli atque aperto deligatas ad anchoras relinquebat.

Relinquere ab se aliquem. Plaut. Trucul.

¶ Relinquere: aliquid pro suo alicui dimittere. Plautus Au-
lul. 3, 13.

Agri reliqui ei non magnum modum. Terent. Phor. 2, 3, 46.

At si talentum rem reliquisset decem, primus esse, &c.

Sublimis, cupidusque, & amata relinquere pernix. Horat.
in Arte, 34.

Animam relinquam potius, quàm illas deferam. Terent.
Adelph. 5, 4, 52.

Reliquit eam animus. Plautus Mil. 20, 37. Et in Menæch.
17, 4, Reliquere vires.

Arrhaboni relinquere. Terent. Heaut. 2, 3, 42,

Ea relicta huic arrhaboni est pro illo argento.

Comites in valle reliquit. Ouidius 3, de Arte, 144,

In commentarijs relinquere. Plinius libro 29, cap. 4, 26.

Relinquere consultationi. Liuius lib. 5, bel. Pun.

Dijs votisq; relinquere. Ouidius 2, Metam. 38.

Dominos relinques, vt famuli solent. Catul. de Berec. 58, 11

Gaudia relinquere. Ouidius epist. 16, 41.

Incertam relinquere aliquam, & vulnere mentis turbatam.
Virg. 12, Aen. 32.

Incepta fila relinquunt. Ouidius 6, Metam. 7.

Infecta sacra relinquunt. Ouidius 6, Metam. 41.

Limem relinquere. Virg. 5, Aen. 64.

Locum subtilitatis nullum. Plinius libro 35, cap. 10, 17.

Lucem. Virg. 4, Aen. 91.

Maturè relinquere aliquid. Horat. 2, epist. 120.

Aerem sui memoriam relinquunt. Tacitus libro 15.

Negotia longa relinquere. Horat. 3, Carm. ode 5, 11.

Inceptum de tra reliquit opus. Ouidius 2, de Arte, 16,

Pauor ossa reliquit. Virg. 3, Aen. 12.

Præsidium relinquere castris. Cæs. 1, bel. Gal. 218.

Spem. Cæs. 1, bell. Gall. 220, Ne qua spes in fuga relin-
queretur.

In suspensio. Plin. epist. 248.

Suspicionem alicui. Suet. in Cæsare, cap. 86.

Ardet abire fuga, dulcesq; relinquere terras. Virg. 4, Aen. 56.

Verbum in ambiguo. Lucretius libro 4, 229.

Verba imperfecta reliquit. Ouidius epist. 13, 3.

Vestigium amoris. Plinius libro 36, 5, 12.

Vitam relinquere. Virg. 4, Georg. 110. Tacitus libro 4, Re-
linquenda vitæ certus.

Vita reliquit eum. Lucretius libro 5, 13.

Relinquendo. Ouidius 3, Trist. 13, 2.

Inque relinquendo, quod idem fecere sodales,

Tu quoque dixisses tristis in vire, Vale.

¶ Relictus. Terent. Eunuch. 2, 2, 55.

— cho. nûmnan tu hic relictus custos,

Nequis fortè internuntius clam à milite ad istâ cursitet?

Omnibus relictis, mihi frequentem operam dedistis. Plaut.
Cist. 2, 5, Et Terent. in Eunuch. 1, 2, 83.

Relictis rebus omnibus. Quæstui.

Relictus sum mihi. Plin. epist. 27, 2, Ab his, quæ auocant, ab-
ductus, & liber, & mihi relictus, non oculos animo; sed an-
imum oculis sequor.

Solus, in ops, ex spes, Ictho pœnæque relictus. Ouidius 14,
Metam. 44.

At tu, oro, solare in opem, & succurre relictæ. Virgilius 9,
Aen. id. 58.

Quid faciat? multum cœli post terga relictum. Ouidius 2,
Metam. 38.

Distimilemque animum subiit, ætate relictæ. Ouidius 7,
Metam. 59.

Relictum cuique arbitrium intelligendî. Plinius libro 6, ca-
pite 29, 14.

Cursus relictos iterare. Horat. 1, Carm. ode 34, 1.

Fides relictæ. Ouidius 3, de Arte, 91.

Locis relictis. Horat. 2, Carm. ode 1, 4.

Siqua me iramen est in te pia cura relictæ. Ouidius 2, Amor,
eleg. 16, 10.

Officijs omnibus relictis. Horat. epist. 2, 14.

Postes à tergo relictæ. Virg. 2, Aen. 91.

Insequitur Salius: spacio post deinde relictæ. Tertius Eu-
ryalus. Virg. 5, Aen. 65.

Inuidiam placere paras, virtute relictæ. Horatius 2, Serm.
Sat. 31.

Vina tantummodò relictæ est mihi. Ouidius 4, de Ponto, e-
leg. 16, 10.

Repetere relictæ. Horatius 1, epist. 7, 20.

¶ Reliquus Cæsar lib. 1 Comment. Demonstrant, sibi, præ-
ter agri solum, nihil esse reliqui. Terent. Adelph. 3, 2, 48.

— hoc reliquum est:

Si in facias ibit, restis mecum est annulus.

Operam reliquam dare. Plaut. Trucul. 2, 13,

Spes reliqua. Terent. Eunuch. 2, 2, 9,

Idæne parasti te, vt spes nulla reliqua in te fieri tibi?

In reliquum. Quint. libro 4, cap. 5. Propositis enim proba-
tionib. omnis in reliquum gratia nouitatis præcipitur.

¶ Reliquum: debûm. Plaut. Cist. 4, 45,

Hunc, quod reliquum restat, volo persolvere:

Vt expungatur nomen; ne quid debeant. Plin. epist.
214, lib. 9, ad Paulinum: Nam priore lustro, quamquam

post magnas remissiones, reliqua creuerunt. Idem epist.
19, lib. 2. Reliqua colonorum minuit ad tempus.

Reliqua contrahere. Plautus de administratione tutorum.
L. Titius. Curator C. Scij tempore curæ fundum Corne-
lianum locauit Sempronio: qui Sempronius reliqua con-
traxit.

¶ Reliquatio Paulus in l. qui nō nominibus ff. de administ. &
peric. tut. Sed & si pupillus, post nubertatem, rationibus à
tutore acceptis, reliquatone eius secutus vsuras accepta-
uerit: prius legi suū nō amittit, in bonis tutoris verditis.

¶ Reliquor. Paulus de administratione tutorum. L. Titius.
Paulus respondit, non ex eo, quòd ad ultus cum, qui præ-
dia eius coluit, procuratorem habere veluit debiū, quod

ex condicione reliquatus est, agnouisse eum videri. VI-
pianus de manerbis & honoribus. l. recipro. Eos de-
mum debitores Reip. accipere debemus, qui ex admini-
stratione Reip. relinquuntur.

¶ Reliquator. Scævola de Solutionibus & liberat. l. credi-
tor. Valerius L. Titij seruis scriptis: Accepti à Mario Mari-
no ex summa in iore tor aureos. Quæro, an hæc summa
in proximum annum ei accepta ferri debeat, cum super-
ioris anni sit reliquator?

¶ Reliqua. Plaut. in Milite, 3, 54,

At pedites tibi reliqua erant, si viuerent.

Frequentijs in plurali. Plaut. in Persa, 3, 22,

Nunc huc intrò ibo; visam hesternas reliquias,

Qui euenerint. Idem Curcul. 2, 18.

Nihil reliquiarum exstat. Lucretius libro 1, 218.

Reddere omnes animæ reliquias. Lucretius libro 3, 134.

Exercitus reliquæ. Liuius: Reliquias duorum exercituum
cum cura colligerent.

Febrium. Celsus lib. 3, cap. 4.

Huius generis. Terent. Adelph. 3, 3, 90.

Motus vitalis. Lucretius libro 2, 191.

Reliquias vitæ membris ex omnibus aufert. Lucr. li. 6, 166.

¶ Reliquæ: pro Cineribus. Modest. in l. quidam. de cond. in-
stit. Quidam testamento suo hæredē scripserat, tali condi-
tione, si reliquias eius in mare proiciat. Plin. ad Traian. de
reliquijs sepulcorum transferendis epistolam scripsit.

Legere reliquias, & legere ossa: apud Sueton. in Augusto.

Idem in Domit. c. 8. Monumentū, quod libertus eius è lapi-
dib. tēplo Capitolini Iouis destinatis, folio cōstruxerat, di-
ruit p. milites: ossaq; & reliquias quæ inerāt, mari misit.

Receptæ reliquæ ex ardente Troia. Virg. 7, Aen. 49.

Colere reliquas fuorum. Virg. 7, Aen. 69.

RELOCO] Vlpian. in litem quaritur § si lege ff. locati & conducti. Si in lege operis locandi comprehensum esset, ut, si ad diem effectum non esset, alij relocare id liceret.

RELOQUOR] Var. li. 5, de Ling. Latin. Hinc etiam amplius dicuntur eloqui ac reloqui in fanis Sabinis, è cella dei, qui reloquuntur.

RELUCERO] Virg. 2, Aen. 63.

— Sigza igni fieta lata relucet.

Liuius bel. Pun. lib. 2, 75, Relucens flamma.

Dies reluxit cæco. Tacitus libro 20.

Barba reluxit flammis. Virg. 12, Aen. 60.

Focus reluxit viuo torre. Valerian. 3, Argon. 23.

Vestis fulgore reluxit. Ouidius 11, Metam. 124.

RELUCTANS] Dracones reluctantes. Hor. 4, Car. ode 4, 3.

Hostis reluctans Ouidius 2, Amor. eleg. 9, 3.

Ore reluctanti it equus. Ouid. 3, Amor. eleg. 4, 3.

¶ Reluctatus. Claud. 1, de rap. Prof. 9,

Pènè reluctatis iterum pugnantiæ rebus
Rupissent elementa fidem.

RELVO] Cæcil. in Catine:

Ut aurum & vestem, quod matris fuit,

Reluat, quod viua ipsi opposuit pignerî.

Plautus: Repignorat, reluit, vendit.

REMACRESCO] Suet. in Domitiano, cap. 18, Postea caluitio quoq; deformis ventris obesitate, crurum gracilitate, quæ tamen ei longâ valetudine remacruerant.

REMALEDICO] Sueton. in Vespasiano, cap. 9, Non oportere maledici Senatoribus: remaledici, ciuile fasq; esse.

REMANCIPRO] Remancipatam Gallus Aelius esse ait, quæ mancipata sit ab eo, cui in manum conuenerit. Festus.

REMANDO] Plinius libro 10, cap. 73, 2, Pontici mures simili modo remandunt Quintil. lib. 11, cap. 2, Deuoret initio rædium illud, & scripta, & lecta sæpius, reuoluèdi, & quasi eundem cibum remandendi.

REMANEO] Cæsar 3, bel. Ciuil. 320, An non audistis, ex ijs, qui per causam valetudinis remanserunt, cohortes esse Brundulij factas?

Cubito remanere presso Horat. 1, Carm. ode 27, 2.

Amicus remanens in duris rebus. Ouidius 1, Trist. eleg. 8, 5.

Effigies remansit non cognoscenda Ouidius 9, Metam. 33.

At manet in vita, cui mens animusq; remansit, Lucr. li. 3, 82.

Incolumi remanent res corpore. Lucretius libro 1, 50.

¶ Remansor: pro Emanfore. Arrius in 1, 4, § 13, de re milit. Edicta faciebant qui diu abfuisset, ut is inter remansores haberetur. Et l. 5, § 6. Si remansor, aut negligens suorum, aut segnis, aut extra contubernium agens; non crederetur ei.

REMANO] Ennius libro 5.

— deserunt riuos, camposq; remanant.

Remanare: Resumere. Lucretius libro 5, 54,

Percolatur enim virus, retroq; remanat
Materies humoris.

REMANŦ] Repetant. Ennius libro 1,

— defuntri uos, camposq; remant.

REMEDIVM] Terent. Heaut. 3, 2, 28,

— quippe quia

Magnarum sæpe id remedium ægritudinum est.

Terent. And. 3, 1, 10.

Quod remedium nunc huic malo inueniam?

Ratio certa remedij. Lucretius libro 6, 247.

Aspera remedia. Quint. lib. 2, cap. 4, 9.

Lenè remedium. Liu. 2, ab Vrbe, 101.

Remedium contra tonitruum, clauus ferreus sub stramine

ouorum positus. Plinius libro 10, cap. 5, 4, 2.

Efficax remedium Cels. lib. 3, cap. 18.

Eximium. Plinius libro 27, cap. 12, 20.

Singulare. Plinius libro 26, cap. 8, 30. Et lib. 29, cap. 3, 11.

Scæter remedij vrica. Plinius libro 22, cap. 13.

Tentare remedia. Cels. in Præfat. lib. 1.

Lenire molli & leui manu remedia aspera. Quint. lib. 2, capite 4, 9.

Pari remedium. Liuius 1, ab Vrbe, 6, in Præfat.

Quærere remedium. Liu. 2, ab Vrbe, 187.

Reperire. Cæf. 3, bel. Ciuil. 200.

¶ Remedialis. Vindictianus ad Valentinianum Imperatorem: Perunctus vnguentis remedialibus. Macrobi. libro 7 Saturn. ad finem: Inest æri vis quædam remedialis & fœcifica, quam dimittit in vulnere.

RIMELIGINES] remora. Plautus in Casina,

Nam quid illæ nunc tam diu intus remorantur remelignes? Prænius in Prodito:

Re neliq; à laribus missa sum. Lucilius:

Quænam vox ex te resonâs, mco gradu remorâ facit.

REMEO] Plaut. AŦnar. 5, 75.

Remeato audacter; mercedem si eiis naŦtus.

Martial. libro 1, 99.

Gaudia non remeant; sed fugitiua volant.

Horatius 1, Sermon. Sat. 6, 14.

Remeare ad. Liu. 9, ab Vrbe, 79. Virg. 2, Aen. 20,

Si patrius vnquam remeassem victor ad Argos.

Remeare ex. Var. 3, de Rust. c. 5, 6, Idemq; faciunt, quum ex Italia transmare remeant.

Vrbem remeare. Virg. 11, Aen. 159.

Remeat pestifer calor Plinius libro 7, cap. 50, 4.

Dies remeat. Tibul. lib. 1, eleg. 4, 6.

Remeare in se. Seneca epist. 36, Obserua orbem rerum in se remeantium: videbis in hoc mundo nihil extingui; sed vicibus descendere ac resurgere.

Remeant aquæ. Plinius libro 6, cap. 27, 4.

¶ Remeans. Tacitus libro 1, Caium remeantem Armeniâ, & vulnere inualidum, mors fato propera, vel nouerçæ Liuiæ dolus abstulit.

¶ Remeando. Lucretius libro 4.

— aut quod penetrantibus illis

Exitus ex oculis liber datus, in remeando

Ledere ne possint.

¶ Remeatus. Martianus in l. relegati, in fine. ff. de pœnis. Et nemo potest commeatum remeatumve dare exsuli, nisi Imperator ex aliqua causa.

REMETIOR] Plin. epist. 164, iam mihi reddita incipere ficit, transmissumq; discrimen conualeŦcendo remetiri.

Astra seruata remetior. Virg. 5, Aen. 5.

Remetiri pelagus. Virg. 2, Aen. 37.

¶ Remetiri: pro recognoscere. Seneca 3 de Ira. Quum sublatum è conspectu lumen est, & conticuit vxor, mors iam mei conscia, totum diem mecum scrutor, facta ac dicta mea remetior.

Remetiri: Remunerari. Quintil. Declam. 12. Frumentum pecuniâ remetiamur; libertatem nostram addicimus.

¶ Remensus. Martial. lib. 6, 89,

Ille fide summa testæ sua vina remensus.

Remensum spatium. Lucretius libro 2,

Finitu' est, retroq; pari ratione remensum 'st

Iter remensus. Stat. 3, Theb. 65.

Mari remenso ire. Virg. 3, Aen. 20.

REMEX] Vide REMVS.

REMIGERO] Plaut. Pers. 8, 3.

Crumenam hanc emere aut facere, ut remigeret do-

REMIGIVM, REMIGO] Vide REMVS. (num.)

REMIGRO] In locum remigrant. Lucretius libro 2, 194.

Remigrare: ad alia translatus. Plaut. Poenulo, 2, 46,

Ad argumentum nuuc vicissatim volo remigrare.

Idem Epidic. 11, 40,

Remigrat animus nunc demum mihi.

REMINISCOR] Animo reminisci aliquem. Ouidius de

Ponto, eleg. 9, 7,

Nam modo vos animo dulces reminiscor amici,

Actus miseros reminiscitur. Stat. 12, Theb. 79.

Tempus illud reminiscitur mœrens. Ouid. 5, Trist. eleg. 5, 7.

REMISCEO] Horatius in Arte, 31,

Atq; ita mentitur, sic veris falsa remisceat.

¶ Remistus. Seneca libro 2, de Tranquillitate vitæ, Venenum mihi dedit aliquis, sed vim suam remisitam cibo perdidit.

REMITTO] Plautus:

Munera accipit frequens, remittit nunquam.

Dona remittunt non leuiora datis Ouidius 13, Metam. 152 Cum ablatiuo precij. Curtius lib. 4, Captiuos si placet reddi, honestius dono dabimus, quàm precio remittemus,

¶ Remittere. Reddere. Colum. lib. 1, cap. 6. Plinius libro 9, cap. 18, 2, His aquam acceptam ore remittunt.

Remitto: sino, concedo. Ouidius 11, Metam. 76,

Sed mora damnosa est; nec res dubitare remittit.

Remittere: Demittere Plinius libro 8, cap. 12, 1, Quum exere xere aures, accertimi auditus: quum remisere, surdi.

Remittere: Cessare Terent. And. 5, 1, 8,

Nam si cogites, remittas iam me onerare iniurijs,

Remittere ædes, quas emeris. Plaut. Mostel. 10, 1,

Remittere annum alicui. Plinius epist. 130, Idem epist. 155, Rustus ergo ijs, qui soluerant, eius, quod soluerant, decimam remisit.

Remittere animum à. Liu. 9, bel. Maced. 89. Nunquam tamen remisit animum à colligendis in pace viribus; quibus, quando cunq; data fortuna esset, ad bellu' vteretur.

Ardorem pugna. Liu. 5, bel. Macedon. 14.

Beneficium Cæsar 2, bel. Ciuil. 141.

Integramq; causam ad Senatum remittit, Tacitus libro 3.

Contentionem remittere. Cæsar 2, bel. Ciuil. 56,

Culpam remittens. Valer. 3, Argon. 82.

Curam remittens. Stat. 4, Sylu. 6, 1.
 De custodia remittere. Colum. lib. 1, cap. 8, ad finem.
 Remittere ex. Plinius epistol. 194, Vis tu remittere aliquid
 Ex virtute pristina. Cæsar 3, bel. Ciuil. 111. (ex rugis?)
 Fila incepta remisit. Ouidius 2, Fast. 151.
 Fræna remittere equo. Ouidius 1, Trist. eleg. 3, 24.
 Frænos remittere dolori. Plin. epist. 104, b. libro 5.
 Remittere frontem. Plinius epist. 29.
 Remittere saporem. Seneca de Prouident. Non mutant sa-
 porem maris; neque remittunt quidem.
 Remitti ex toto. Cæsus libro 3, cap. 12.
 Furor ille se remisit. Ouidius epist. 4, 11.
 Hyems se remittit. Vete. Tibul. lib. 3, eleg. 5, 1.
 Remittere adolescentiæ alicuius: remittere lachrymis. Plin-
 ius epist. 198.
 Imbres remiserunt. Liu. lib. 10, bel. Maced.
 Inimicitias suas remittere. Reip. Liu. 9, bel. Maced. 16.
 Intercessionem. Liu. 8, bel. Maced. 240.
 Iras. Virg. 4, Georg. 108. Ius alicui. Mart. lib. 1, 96.
 Labores Mart. lib. 10, 82.
 Legem. Curtius lib. 6, Legem se supplicio coniunctis soni-
 tum remittere edixit.
 Librum remittere, dicitur arbor, quando librum sua sponte
 relinquit. Colum. lib. 11, ca. 2, 18. Possuntq; si iam librum
 remittunt, inseri oleæ, vel emplastrum.
 Mandata remittere. Cæsar 1, bel. Ciuil. 42, Illi deliberata re-
 spondent, scriptaq; ad eum mandata per eos remittunt.
 Memoriam. Cæf. 6, bel. Gal. 59, Quod ferè plerisque accidit,
 vt præsidio literarum diligentiam in perdiscendo ac me-
 moriam remittant.
 Nervos. Plinius libro 26, cap. 10, 4.
 Nomen. Tacitus libro 20, Vim principia complecti, nomen
 remittere.
 Nuntium ad aliquem. Plaut. Capt. 7, 15.
 Officium alicui. Plin. epist. 143.
 Opera. Liu. 10, bell. Pun. 11.
 Pœnam. Liu. 10, bel. Maced. 42.
 Repudium. Terent. Phorm. 5, 8, 36.
 Nullus remittit tempus; neq; te respicis. Ter. Heaut. 11, 18.
 Aspera verba remittere alicui. Ouidius 3, de Ponto, elc. 6, 2.
 Vincula sæua. Ouidius 2, de Arte, 59.
 Voluntate. Liu. 5, bel. Maced. 4.
 Vultum. Ouidius 2, de Ponto, eleg. 2, 13.
 Lege remissum. Ouidius 3, de Arte, 121.
 Thyades membra remissæ. Seneca Oedipo, 5, 8.
 ¶ Remittor. Plinius iunior lib. 1, epist. 16, Erucio: Est ergo
 mecum per diem totum: eundem antequàm scribã, eun-
 dem quum scripsi, eundem etiam quum remittor, non
 tanquam eundem lego.
 ¶ Remissus: Laxus negligens.
 Remissus animo. Cæf. 2, bel. Ciuil. 52.
 Mente. Claud. 2, Paneg. 29.
 Ambage remissa. Ouidius epist. 7, 30.
 Digtos inter remissos cecidère pocula. Propert. libro 4, e-
 Remissus frigus. Cæsar 5, bel. Gal. 5, 50. (leg. 9, 5.)
 Opus remissum. Ouidius 2, Trist. 109.
 Pectus remissum. Senec. Herc. furente, 4.
 Sanguis è pulmone remissus. Ouidius 1, de Ponto, eleg. 4, 4.
 Remissus: Solutus Plinius iunior lib. 7, epist. 1, Quinctiam
 quum perustus ardentissimã febri, tandem remissus va-
 tusque; acciperem à medico potionem.
 ¶ Remissio. Plin. epist. 68, Ego tamen te vel magis in remis-
 sionibus miror.
 Danda tamen est omnibus aliqua remissio. Quintilian. li-
 bro 1, cap. 3, 5.
 Non inutilis laborum remissio. Quintilia. libro 3, cap. 8, 20,
 Remissio pensionis. Sueton. in Iulio.
 Remissiones. Tacitus in vita Agricola: Iam verò tempora
 curarum remissionumq; diuisa.
 ¶ Remisse. Sallustius: Pauca timidè, remisseq; locutus, ab-
 scessit.
 ¶ Remissarius. Cato cap. 19, 2, Vectes longissimos pedum
 decem & octo, secundos quadum sex decim, tertios pedum
 quindecim, remissarios pedum duodecim.
 REMOLIOR] Ouidius 5, Metam. 71,
 Sæpe remoliri luctatur pondera terræ.
 Oppidaq; & magnos deuoluere corpore montes,
 Arma remolitur. Silius libro 1, 8.
 ¶ Remolitus. Orbis remolitus. Senec. Herc. furen. 6, 34.
 REMOLLIO] Colum. libro 2, cap. 12, 7, Nihil itaque am-
 plius in iteratione, quàm remoliri terra debet & qualiter.
 Artus tactos remollit Salmacis. Ouid. 3, Metam. 58.
 ¶ Remollitus. Sueton. in Augusto, cap. 79. Vultu erat vel in
 sermone, vel tacitus, adeò tranquillo serenoque. vt qui-
 dam è primoribus Galliarum confusus sit, inter suos, eo
 inhibitum ac remollitum.

¶ Remollesco. Cæsar 4, bel. Gal. 47, Vinum ad se importari
 non sinunt: quòd ea re ad laborem ferendum remollesce-
 re homines, atque effœtinari arbitrantur.
 Cera remollescit sole. Ouid. 10, Metam. 57.
 Remollescere: per translati nem. Ouid. 1, Metam. 77,
 — precibus si numina iustis
 Vista remollescunt, si flectitur ira deorum.
 REMORA] Vide REMOROR.
 REMORRESCERE] In morbum recidere, inquit Festus,
 REMORDEO] Crucio, follicito Virg. 1, Aen.
 — quando hæc te cura remordet.
 Cura remordet me. Claud. de bello Getico.
 Præteritisq; admittit malis peccata remordent. Lucret. lib. 2.
 Animus conscius remordet Lucretius libro 4.
 REMORES] Aues in Auspicio dicuntur, quæ a stirum ali-
 quid remorari conpellunt. Festus.
 REMOROR] Terent. And. 4, 4, 8,
 — ne quod vestrum remores commodum.
 Idem Eunuch. 2, 3, 10,
 Vt illum di deaq; senium perdant, qui me hodie re-
 moratus est.
 Ituros remorari. Ouid. 12, Metam. 44.
 Verba puellæ me remorantur. Propert. libro 1, eleg. 6, 1.
 Remorari gradum. Plaut. Persa, 3, 25.
 Iter. Ouid. 11, Metam. 47.
 Remorari, sine casu. Liu. 7, bel. Maced. 187. In deteriore sua
 fortuna pacem faciet rex: quia serius facit, quàm facere
 potuit, si nunc remoratus fuerit. Plaut. Casin. 19, 7,
 Nam quid illæc nunc tam diu intus remoratur, quæ
 ob industriam?
 Non diu remoratus es. Catul. in Epith. Mallij, 56, 49.
 ¶ Remorans. Ouidius 6, Fast. 155,
 Et fugiunt stræno non remorante dies,
 ¶ Remora. Lucil.
 Quæ vox ex te resonans meo gradu remoram facit?
 Plautus Trin. 3, 12,
 Quæ in rebus multis obstant. odiosæque sunt, remora-
 ramq; faciunt rei priuatæ & publicæ.
 Remora: Animal aquaticum, nauem, cui adnixum sit, remora-
 rans. Plinius libro 32, cap. 1, 1.
 REMOUEO] Remouere aliquem à Rep. Cæsar 3, bell. Ci-
 uil. 84.
 Ex vrbe me remoui in montes. Horat. 2, Serm. Sat. 6, 4.
 A' vulgo & scena in secreta se remouete. Horat. 2, Serm.
 Sat. 1, 1, 5.
 Causas desidiz. Ouidius 3, Trist. eleg. 7, 7.
 Inuidiam. Ouid. 12, Metam. 126.
 Manus ex oculis. Ouid. 9, Metam. 79.
 Ministerio sceleris me remoui. Ouid. 3, Metam. 126.
 Metum remouere. Liu. lib. 2, ab Vrbe, 9.
 Moram. Plaut. Stich. 5, 34.
 Nubem animi remouit ipse dolor. Ouidius 1, Trist. elc. 3, 3.
 Pudorem remouere. Ouid. 8, Metam. 32.
 Cura remouens suporem. Ouid. 6, Metam. 99.
 Vim procul hinc remoue. Ouidius 1, Amor. eleg. 14, 6.
 Remosse: pro Remouisse. Lucretius libro 3, 14,
 — falso terrore coacti
 Effugisse volunt longè, longeq; remosse.
 A' vulgò remorant se in secreta. Horat. 2, Serm. Sat. 1, 15,
 Syncope est Silius lib. 11, 35,
 — hi sunt qui iura dedere
 Terrore expulso, Sidicinaq; bella remorant.
 ¶ Remotus. Procul vrbe remotus. Ouid. 4, de Ponto, elc. 9, 25;
 Longa regione. Ouidius 3, Trist. eleg. 4, 12.
 A' sensibus remotum. Lucretius libro 5, 330.
 Vitio ab omni remotus. Horat. de Arte, 78.
 Ambage remotâ verum abdidit. Ouid. 3, Fast. 68.
 Antrum remotus. Ouidius 9, Fast. 25.
 Dicit esse, quæ secretò agere de Rep. velit, arbitris remotis.
 Liu. 2, ab Vrbe, 157.
 Custos remotus. Horat. de Arte, 33.
 Fœmina à viris remotissima. Colum. lib. 12, cap. 1, 2.
 Postquam exempta fames epulis, mensaq; remotæ. Virg.
 1, Aen. 44.
 Nimbi remoti. Horat. 4, Carm. ode 4, 2.
 Pietas remota. Lucanus libro 6, 31.
 REMVGIO] Virg. 3, Georg. 9,
 Et vox assensu nemorum ingeminata remugit.
 Cælum remugit. Virg. 9, Aen. 101.
 Mons totus circum remugit. Virg. 12, Aen. 186.
 Nemus remugit ventis. Horat. 3, Carm. ode 10, 2.
 Nemus remugit bellatore. Stat. 12, Theb. 121.
 Sinus Ionius remugiens Notus. Horat. Epod. 10, 4.
 Tympanum remugit. Catul. de Berecynth. epigr. 4, 6.
 Vox remugit assensu nemorû ingeminata. Virg. 3, Georg. 9,
 Antro remugit. Sibylla. Virg. 6, Aen. 20.

Ad mea verba remugis. Ovidius 1, Metam. 132.

Infans ululacibus remugit. Stat. 12, Theb. 55.

REMVLCEO] Virg 11, Aen. 163.

Corda stimolata remulcere, Stat. 8, Theb. 19.

Minas, Stat. 8, Theb. 19.

Remulcere: pro *Resistere*. Virg. 11, Aen.

— caudamq; remulcens

Subiecit pauitantem vtero.

REMVLCO] Ablatiuus est: quum scaphæ remis magna nauis trahitur. ait Festus, Cæsar 3, bel. Ciuil. 155, Ad Ori- cum venit, submersamque nauim remulco, multaq; con- tendens finibus reduxit. Liu. 5, bel. Pun. 171. Itaque Mar- cellus nocte nauim oneratiã cum armatis remulco qua- driremis, trahi ad Acradinam iussit. Plaut. Bacchid.

Interea è portu nostra nauis soluitur.

Vbi portu exitus, homines remulco sequi.

¶ Remulco: remigando è scapha grandiotem nauim tra- here. Sisenna libro 2, Si qua celeriter solui poterat, in al- tum remulcando trahitur.

REMVNCVLVVS] Nauigium piscatorium. Sallustius Hi- stor. lib. 20, Primo indicit, fortè super noctem in remun- culo piscantis. Gell. libro. capit. 24.

REMVNERO, & REMVNOR] Plinius epist. 165, Remu- neranda est igitur probitas eorum.

Remunerare præmio. Cæsar 1, bel. Gal. 196.

Supplicijs his te remunerabor, Catul. ad Caluum. epi- gram 144.

REMVRMVR] Stat. 5, Syl. 131,

Qualiter alta comam, syluarum gloria, pinus,

Seu Iouis igne malo, seu iam radice soluta,

Deficit, & nulli spoliata remurmurat aruæ.

REMS] Instrumentum quo nauis aguntur.

Remi breues. Iuuen. Sat. 15, 13.

Lenti. Senec. Hippol. 3, 7.

Validi. Valer. 2, Argon 63.

Adijcere vela remis. Ovidius 2, de Rem. amor. eleg. 79,

Admotum fretum remis. Ovidius 6, Metam. 103.

Aptare remos. Virg 5, Aen. 151.

Verrimus, & proni certantibus æquora remis. Virgilius 3, Aeneid. 134.

Minutis remis confisa cymba. Propert. lib. 1, eleg. 11, 2.

Ordine terno confurgunt remi. Virg. 5, Aen. 24.

Contorsit remum in hostem. Lucanus libro 3, 135.

Conuulsam remis dehiscit æquora. Virg. 5, Aen. 29.

Ducere remos. Ovidius 2, Metam. 60.

Franguntur remi. Virg. 1, Aen. 22.

Impellere remos. Virg 4, Aen. 119.

Properantibus remis impellit æquora. Ouid. 3, Metam. 132.

Incurrere remis. Ovidius 3, de Arte, 147.

Validis incumbere remis. Virg. 5, Aen. 3.

Lentos incuruans gurgite remos. Catul. Argon. 59, 37.

Grauibus ineunt certamina remis. Virg 5, Aen. 23.

Alarum remis insistere. Ovidius 5, Metam. 112,

Posse super fluctus alarum insistere remis.

Optastis

Insurgere remis. Virg. 3, Aen. 42.

Intenta remis brachia. Virg 5, Aen. 28.

Lentandus remus in vnda. Virg 3, Aen. 77.

Obstitunt remis freta Ovidius epist. 13, 1.

Agili remo peragit freta Ovidius epist. 11, 13.

In verberere remorum perstant. Ovidius 3, Metam. 133.

Agmine remorum celeri petit maria. Virg. 5, Aen. 43.

Freta pulsata remis resonant Senec. Octau. 6, 9.

Reducere remum ad pectora. Ovidius 11, Metam. 93.

Rates reguntur remo, Ovidius 1, de Arte, 1.

Sollicitare freta remis. Virg. 2, Georg. 101.

Stringere remos. Virg. 1, Aen. 112.

Subducere. Ovidius 11, Metam. 98.

Torsit aquas remis, Ovidius 5, Fast. 129.

Vetruunt vada remis. Virg. 6, Aen. 64.

Demissi remi verrebant freta. Ovidius 3, Amor. eleg. 7, 9,

Remis vetuist; læuam cuncta cohors petiuit. Virgilius 3, Aeneid. 113.

Corporis remos, pro brachijs nasantis, dixit. Ovi. epist. 17, 44.

¶ Remigo. Plinius libro 32, cap. 13. Tenuit & nostra me- moria Cæij principis, ab Astura Antium remigantis. Liu. 6, ab Vrbe, 8, Qui non remigasset Romam.

¶ Remex: Qui remos agit. Plaut. Merc. 14, 5,

— sed coquos, quasi in mari

Solitus est hortator remiges hortariet.

Cæf. 1, bel. Gal. 382, Naues interim longas ædificari in flum- ine Ligeri quod influit in Oceanum; remiges ex pro- uincia institui; nauas, gubernatoresque comparari iubet. Idus remigis. Ouid. 3, Amor. eleg. 5, 1.

Officium. Ovidius 11, Metam. 74.

Opem remigis addere velo, Ovidius 1, de Arte, 74.

Acri remige velocem agit pristin. Virg. 5, Aen. 24.

Remige iter capere. Ovidius 1, Trist. eleg. 9, 1.

Exstructi remigis ordo quater surgens. Lucanus lib. 3, 106.

¶ Remigium. Virg. lib. 1, Georg. 41,

Non aliter, quam qui aduerso vix flumine lembum

Remigijs subigit,

Vitiolum remigium. Horat. 1, epist. 6, 13.

Aptæ remigio aquæ Ovidius 2, de Arte, 26.

Nudum remigio latus nauis. Horat. 1, Carm. ode 14, 1.

Aptat remigio biremes. Virg 8, Aen. 16.

Findere aquas remigio. Ovidius 3, Fast. 118.

Remigium: ad aues transferitur. Virg. 1, Aen. 61,

— volat ille per aera magnum Remigio alarum.

Pennarum remigium. Lucretius libro 6, 140.

¶ Remigium: Remigum multitudo. Virg. 3, Aen. 95,

Remigium supplet; socios simul instruit armis.

REMYTO] Tacitus de Orator. Vidit namque conditio- nem temporum, & diuersitates authorum: formam quo- que oratione remutandam.

RENES] Plaut. Curc. 5, 21,

Sed quid tibi est? c. lien necat; renes dolent.

Pulmones distrahantur.

Tentantur renes morbo acuto. Horat. 2, Scrm. Sat. 3, 33. I- dem 1, epist. 6, 6.

¶ Renes: pro *lumbis* ipsis. Nemesianus in Cynegeticis:

Renibus ampla satis validis, diductaque costas.

Vsus est & ea in significatione Ausonius.

RENANCISOR] Deprehendo. Festus.

RENARRO] Virg. 3, Aen. 144,

Sic pater Aeneas intentis omnibus vnus

Fata renarrabat diuinum, cursusque docebat.

Facta renarrare. Ouid. 5, Metam. 127. Ibidem, 6, 64,

Vtque sit, à facto propiore priora renarrant.

RENASCOR] Plinius libro 11, cap. 29, 2, Deinde ad Canis ortum obire, & aliàs renasci. Ibidem cap. 37, 47, Equus se- ptimo anno dentes omnes habet, & renatos, & immura- biles. Liu. 6, bel. Pun. 220, Vt reuixisset, aut renatum sibi quisque Scipionem imperatorem dicat. Ovidius 15, Me- tam. 55.

Ardor occultus renascitur sub corde. Stat. 2, Achil. 63.

¶ Renascens. Renascens annus. Plinius libro 16, cap. 25, 2.

¶ Renatus. Flumen rursus renatum nouo fonte. Lucanus

Dies renatus. Senec. Troade, 1, 2. (libro 3, 53.

Renata vrbs Liu. 6, ab Vrbe, 2.

RENAVIGO] Plinius libro 6, cap. 23, 16, Ex India renauig- ant, mense Aegyptio Tybi incipiente.

RENIDEO] Stat. 10, Theb. 130.

Emicat effigies, & sparsa orichalca renident.

Horat. 2, Carm. ode 18, 1.

Non ebur, neque aureum

Mea renidet in domo lacunar.

Renidere: Os aperire ad subidentum. Catull. ad Egnatiũ, 37, 1,

Egnatius, quod candidos habet dentes;

Renidet vsquequaque.

Oratio renidet. Quintilia, lib. 12, cap. 10.

¶ Renidens. Domus auro renidens. Lucretius libro 2, 9.

Falsum vultu renidens. Tacitus libro 4.

Aere renidenti fluctuat tellus. Virg. 2, Georg. 57.

Lares renidentes. Horat. Epod. 2, 13.

Os renidens. Ouid. 8, Metam. 40.

¶ Renidescio. Lucanus libro 2, 66.

Fulguribi ad cælum se tollit totaq; circum

Aere renidescit tellus.

RENITEO] Plinius libro 37, cap. 6, 8, Arabicæ excellunt, candore circuli prælucido, atque non gracili, neque in re- cessu gemmæ, aut in deiectu renitente; sed in ipsis vn. bo- nibus nitente.

RENITOR] Liuius 5, ab Vrbe, 217. Quum ille renitentes pactos dicerent sese, negat eam pactiõnem ratam esse. Pli- nius lib. 2, cap. 82, 1, Postesq; alterno pulsu renitentes,

¶ Renixus. Cels. lib. 5, cap. 28, de fistulis: At cartilago vbi subhæsit, ipsa sedes docet; peruentumq; esse ad eam, ex renixu patet.

RENO] Ovidius ad Liuiam 87.

Nullaq; per Stygias vmbra renauit aquas.

Horatius Epod. 16, 5,

— simul imis saxa renarint Vadis leuata.

RENODO] Horat. Epod. 11, 6. (Ier. 5, Argon. 76.

Aut teretis pueri longam tenodantis comam. Va-

Teque renodatam pharetris, ac pace frucentem.

RENOVO] Ager renouatus aratro. Ovidius 5, Trist. el. 13, 5,

Amores veteres renouatus desiderio. Catul. ad Cal. 91, 1,

Animũ renouare Cæf. At cohortes suis ex terrore firmatis,

rursusq; renouatis animis legionarijs cõuersis equitib. &c

Animum à fatigata. vel à fatigatione renouat. Quint. libro 6, cap. 3, 1. De risu.

Annos renouauerat Titan. Tibul. li. 4. ad Mecœnatem, 1, 23.
 Aratrum renouans terram. Ouid. 4. Trist. eleg. 5. 10.
 Aruum renouauerat taurus. Ouid. 15, Metam. 25.
 Bellum renouare. Cæsar 3. bell. Gall. 3, 19.
 Campus renouatur aratris. Ouid. 1. Amor. eleg. 3, 2.
 Cafus omnes renouare. Virg. 2. Aen. 150.
 Consilia belli. Cæsar 8 bell. Gall. 2.
 Dolorem. Virgil. 2. Aeneid. 1.
 Fœdus. Liu. 8. ab Vibe. 60. Sic lib. 1. 58, Fœdus inter Romam
 Launiumq; vrbes renouatum est.
 Humum. Martial. lib. 2, 74.
 Luſus renouabantur acerbi. Tibul. lib. 2. eleg. 7, 9.
 Prælura Cæsar 3. bell. Gall. 4, 34.
 Vulnere alicuius. Ouid. 2. Trist. 42.
 Renouare à. Quint. lib. 6, cap. 4, A' fatietate vel à fatigatione
 renouat.
 ¶ Renouatus. Quint. lib. 1, cap. 3, 6, Itaq; & virium plus affe-
 runt ad discendum renouati ac recentes. De pueris.
 Ager renouatus. Ouid. 1, Metam. 23.
 Lucifer renouatus vndâ Oceani. Sil. lib. 7, 129.
 Senecta renouata in florem redit. Ouid. 7, Metam. 43.
 ¶ Renouatiuum fulgur vocatur, quum ex aliquo fulgure
 functio fieri cœpit; si factum est simile fulgur, quod idem
 significet. Festus.
 ¶ Renouamen. Ouid. 8, Metam. 1, 48,
 Forma semel mota est, & in hoc renouamine mansit.
 ¶ Renouello. Col. de Arbor. cap. 6 1, Eiusmodi itaq; vinca,
 si non aridos in corpore habet truncos, & flecti potest, fa-
 ctis sulcis optimè sternitur: atq; ita renouellatur.
 RENVMERO] Terent. Hecyr. 3. 5, 2,
 Sin alio est animo, renumeret dotem huc: eat.
 RENVTIO] Terent. And. 3. 2, 28,
 Id ego iam nunc tibi renuncio, here, futurû; vt sis scies.
 Renuntiare alicui de re aliqua. Plaut. Menæch. 9, 61.
 Ad patrem. Plautus Bacch. 2, 49.
 ¶ Renuntiare amicitiam: *Denuntiare amicitiam diſſiſſam.* Tac-
 cit. lib. 2. Componit epistolâ, quis amicitiam ei renuntia-
 bat. Terent. Phorm. 4. 3, 72,
 —illis repudium renuntiet;
 Hanc ducat. Liu. 5. bell. Pun. 101, Societatem alicui
 renuntiare. Idem lib. 8, bell. Maced.
 Renuntiare. *nuntium remittere, & salutem ultimam dicere* Quint.
 til. lib. 10, cap. 7. 1, Mea quidem sententia, ciuilibus officijs
 renuntiat.
 Viræ renuntiare Sueton. in Sergio Galba, cap. 11.
 Renuntiare depositò. Vlpian. in l. si hominem. §. quoties. ff.
 depositi vel contrâ.
 ¶ Renuntiare. Senec. 1. de Clement Renuntiare exemplo a-
 mici, quos in consilium rogauerat, imperauit.
 ¶ Renuntiat. Plin. in Paneg. Tuo iudicio Consules facti,
 tuâ voce renuntiat sumus.
 ¶ Renuntius. Plaut. Trinum. 5. 13,
 Cantrices, cistellatrices, nuntij, renuntij.
 RENVO] Martial. lib. 2, 14.
 Fato renuente nouos furores. Sil. lib. 10, 10.
 Oculo renuente negaui. Ouid. epist. 16, 18.
 ¶ Renutus. Plin. Junior, lib. 1. epist. 7, 2, Nam ego quoq; simi-
 litudinu ac renutu respondete voto tuo possum.
 ¶ Renuto. Lucret. lib. 3. & 4.
 REOR] Sallust. in Catil. Optimum factu ratus, in tali re for-
 tunam belli tentare. Lucret. lib. 1, 31.
 Quod minimè reris. Virg. 6, Aen. 20.
 Ducebam animo, rebarq; Virg. 6, Aen. 138.
 Tum restitutas fratribus rebot meis Animas. Senec. Her-
 cule furent. 20.
 ¶ Ratus: *Participium.* Plautus Amphitryone:
 Vitis hostibus, quos nemo superari posse ratus est.
 Idem Afin. 16, 6.
 Abundè ratus Tacit. lib. 18.
 Obsidionem flagitij ratus. Tacit. lib. 3.
 ¶ Ratus: *Firmus, constans.* Terent. Hecyr.
 Ne, quod egissem, esset ratum.
 Diſta rata. Ouid. 2, Pastor. 98.
 Fides rata. Ouid. 3. Trist. eleg. 10, 8.
 Leges naturâ ratæ. Senec. Oedipo, 12. 6.
 Opus ratum. Ouid. in Ibin. 16.
 Quæq; ratum triplici pollice netis opus.
 Pro rata: scil. parte Vlpian. in l. in his verò de soluti. Si verò
 summa vlturum debitarû non eadem sit, æqualiter ad v-
 tranq; causam proficit, non pro rata. *Idem Ibidem:* Si quis
 ita cauerit debitori, in sortem & in vlturas eius se accipere:
 vtrum pro rata & fortis & vlturarum decedat.
 Ratæ preces. Ouid. 1. Fast. 139.
 ¶ Rarissimus. Cato in Qu. Thermum: Erga Rempublicam
 multa beneficia rarissima atq; gratissima:
 RARAVLVV] Plautus Cistell. 2, 18,

Ocludite ædes pessulis, repagulis,
 Portæ repagula ceciderunt. Ouid. 14, Metam. 1, 77.
 Laxare repagula. Lucan. lib. 1, 60.
 Pedibusq; repagula pulsant. Ouid. 2, Metam. 31.
 Robusta repagula raptâ de poste. Ouid. 5, Metam. 24.
 REPANDVS] Plin. lib. 14, cap. 22. 3, Ad hæc pertinet peſto-
 rosa ceruicis repandæ ostentatio. Ouid. 3, Metam. 136.
 Repandi roſtum, concinnauit Pacuuius; quamquam durè,
 Quintiliano teste.
 REPANGO] Col. lib. de Arbor. cap. 22. 2, In quo serobe de-
 sinaueris nucè serere: terram minutâ in modû semipedis
 ponito, ibiq; semen ferulæ repangito. Idem lib. 5, cap. 10, 9.
 REPARCO] Plautus Truc. 8, 19,
 —vtinam à principio
 Rei item parſissem meæ; vt nunc reparcis sauijs.
 REPARO] Plin. epist. 29 1, Sed quæ sunt vetustate sublapsa,
 reparentur in melius.
 Reparare quod amiseris. Plin. epist. 94. b. lib. 6.
 Amissas res. Horat. 2. Serm. Satyr. 5, 1.
 Exercitum. Pautus Capt. 4, 52.
 Bellum. Liu. 10. bell. Punic. 27.
 Requies reparat vires. Ouid. epist. 4, 18.
 Reparari labore ac refici. Plin. in Paneg. 130.
 ¶ Reparatus. Sicut Syrcæ reparata merce Hor. 1. Car. ode 31.
 ¶ Reparator. Statius 4. Sylu. 1, 3,
 Ipse etiam immensi reparator maximus æui,
 Attollit vultus.
 ¶ Reparatio. Sallust. in Iugurtha: Sed sanè fuerit regni repa-
 ratio, plebi sua iura restituere.
 ¶ Reparabilis. Damnum reparabile. Ouid. 1. Amor. eleg. 14.
 11. Pudicitia nudâ arte reparabilis. Ouid. epist. 5, 21.
 REPASTINO] Festus: Repastinari is ager dicitur, vt Verrius
 existimat, cuius natura mutatur fodiendo. Cato contra
 Thermum: Ego iam à principio in parsimonia atq; indu-
 stria omnè adoleſcentiam meâ abstinui agro colendo, fa-
 xis Sabinis silicibus repastinandis, atq; conferendis. Col.
 lib. 4, cap. 32. 2, Quû deinde cultus conuenit, repastinandû
 est Idè lib. 2, cap. 1. 6, Aestiuus deinde mensibus non alter,
 ac si repastines, torum serquilibrium ratijs permisceri o-
 portet. Plin. lib. 13, cap. 13. 1, Cn. Terentium scribam, agrû
 suum in Ianiculo repastinantem, offendisse arcam.
 REPATRO] Redeo. Solinus cap. 46. ad finem: Hoc Arabiæ
 fat est: hinc ad Pelusium repatriemus. Idem cap. 40. Affi-
 dus deniq; exemplis patet, eos peperisse; quû multi capti-
 uorum aliquot lednibus obuijs intacti repatriauerint.
 REPÈXVS] Claud. 5. Paneg. 1,
 Sparge diem meliore coma: etinemq; repexi
 Blandius elato surgent remone iugales.
 Coma repexa modo. Ouid. 3. de Arte, 31.
 REPEDO] Lucilius lib. 26, Redi, ſſe ac repedasse, vt Roma
 vires gladiatoribus. Idem: Sancto ego à Metello Romam
 repedabam murete.
 REPELLO] Plautus Bacch. 20. 43,
 Conſixi, atq; hominem repuli.
 Facinus repellere. Ouid. 15, Metam. 156.
 Arte humili repulit famem. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 3, 8.
 Fraus concessa est repellere fraudem. Ouid. 3. de Arte, 96.
 Ver repellit hyemem. Ouid. 10, Metam. 13.
 Validos cute reppulit icus. Ouid. 3, Metam. 13.
 Nefas repulit ille. Ouid. 2, Fast. 28.
 Preces alicuius repellere. Ouid. 14, Metam. 75.
 Sanguinem. Plin. lib. 18, cap. 16, 7.
 Tellurem hastâ. Ouid. 2, Metam. 158.
 Verba fastidita. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 1, 4.
 ¶ Repulfus: *Participium.*
 Repulfus foribus. Horat. 2. Serm. Satyr. 7, 18.
 A' vera ratione repulfum. Lucret. lib. 6, 154.
 Aera repulsa toties. Tibul. lib. 1. eleg. 3, 5.
 Aera repulsa sonant. Tibul. lib. 2. eleg. 8, 5.
 Amor sæpe repulfus. Ouid. 1. Amor. eleg. 8, 16.
 Hostis repulfus. Ouid. 6. Fast. 79.
 Noxa repulsa effugiat meis stabulis. Ouid. 4. Fast. 151.
 Tellus repulsa est. Ouid. 6, Metam. 103.
 Telum repulfum ære. Virg. 2, Aen. 109.
 ¶ Repulfus: *Verbale.* Plin. lib. 34, cap. 8. 26, Ceruumq; vnâ ita
 vestigijs suspendit, vt linum subter pedes trahatur, alterno
 morlu digitis calceæque retinentibus solum: ita vertebrato
 dente vtrifq; in partibus, vt à repulſu per vices resiliat. Idè
 lib. 1, cap. 37. 17, Vipera prægnans, veneno impresso, den-
 tium repulſu virus fundit in morsus.
 Rauci repulfus vmbonum. Claud. de bel. Gildon. 87.
 Repulfus: *pro R. percussu.* Plin. lib. 8, cap. 43. 4, de asinis: Re-
 pulſu durioris materiæ clauditate illicò affert. Lucan:
 libro 4, 2.
 ¶ Repulsa: *Reſectio.*
 Grauior mihi morte repulsa est. Ouid. epist. 19, 33.

Rara repulsa. Ouid. 2. Amor. eleg. 19, 2.
 Sordida Horat. 1. Carm. ode 2, 4.
 Tristes repulsa. Claud. 4. Paneg. 73.
 Turpis repulsa. Horat. 1. epist. 1, 9.
 Pati repulsa. Ouid. 2. Metam. 10.
 Dolore repulsa crescit amor. Ouid. 3. Metam. 79.
 ¶ Repulsans. Lucret. lib. 4. 117.

—ita colles collibus ipsis

Verba repulsantes iterabant dicta referri.

REPENDO] Virg. 1. Aen. 49.

—fatis contraria fata rependens. Plaut. Pseud. 4. 16.

Sine modo; rependam ego cuncta ob hæc hercle vnâ operâ.

Rependere argeto. Plin. lib. 12. c. 25. 5. Deopobalsamo. Omni vero fecunditate è maiori horto, congios senos; minore, singulos, cum duplo rependebatur argento.

Ingenio formæ damna rependo meq. Ouid. epist. 21, 7.

Dona rependere alicui Stat. 9. Theb. 13.

Gratia nulla rependatur fædo. Ouid. 2. Metam. 139.

Pœnas sceleribus rependere. Senec. Oedipo, 14, 7.

Præmia digna Stat. 9. Theb. 10.

Precium pro officijs. Ouid. 1. Amor. eleg. 8, 5.

Vices. Propert. lib. 4. eleg. 4, 1.

Vota alicui pro reali qua. Stat. 1. Sylu. 3, 31.

¶ Repensurus Migna repensurus Sil. lib. 7, 117.

¶ Repensio. Col. lib. 3. cap. 2, 9. Id tamen incommodam repensat vnam multitudinem.

REPENS] Subitus. Tacit. lib. 5. Quid repens, aut vetustate obsecrum?

Bellum repens. Liuius lib. 10. ab Vrbe. Si quod repens bellum oriatur.

Causa Tacit. lib. 15. Clamor Sil. lib. 3, 45.

Clamor repens per mœnia tollitur. Claud. de bel. Get. 93.

Cogitatio repens Tacit. lib. 17. Consternatio. Curt. lib. 10.

Detectio Lucanorum. Liu. 8. ab Vrbe, 142.

Discordia Virg. 12. Aen. 63.

Fama allata. Liu. 6. ab Vrbe, 111.

Repentes lachrymas fuderunt simulacra. Tibul. li. 2. eleg. 6, 8.

Metus repens. Senec. Troade, 6, 4.

Perfidia. Tacit. lib. 20.

Ciuitatè eo tempore repens religio inuaserat. Liu. 9. bel. Pun.

Sonus repens. Seneca Medea, 1, 19.

Terror Liu. 1. bel. Pun. 101. Tumultus Liu. 1. ab Vrbe, 59.

Vox. Valer. 2. Argon. 15.

¶ Repentè Ruere omnia visa repentè Virg. 8. Aen. 105.

Lapsa repentè rursus Virg. 2. Aen. 43.

¶ Repentinus. Terent. And. 3. 4. 36.

—vix sum apud me. ita animus cõmotus est metu, Spe, gaudio, mirando hoc tanto. tam repentino bono.

Aquas repentinæ eiaculatus est. Ouid. 1. Fast. 54.

Exitus repentinus & informis. Tacit. lib. 5.

Fragor repentinus. Claud. 3. Paneg. 42.

Tumultus repentini Ouid. 5. Metam. 1.

¶ Repentinò. Plautus Pseud. 3. 17.

Repentè exortus sum; repentinò occidi.

REPERCUTIO] Plin. epist. 95, b An vt flumina, quæ in mari deferuntur, aduersantibus ventis, obuiòq; æstu retorquentur ita est aliquid, quod huius fontis excursum per momenta repercutiat?

Repercutere aciem oculi Senec. lib. 1. epist. 1.

Repercutere alicuius dicta. Quint. lib. 6, cap. 2, 17. Aliena aut reprehendimus, aut refutamus, aut eleuimus, aut repercutimus, aut eludimus.

Repercutere fisionationes. Plin. lib. 28, cap. 4, 1.

¶ Repercussus. Particionem. Plin. lib. 17, cap. 1, 2. Quum verò concretu ad emere transitum, repercussa erumpit.

Repercussus sol Virg. 4. Aen. 5.

Sicut aquæ tremulum labris vt lumen ahenis

Sole repercusso, aut radiantis imagine Lunæ.

Omnia peruolat late loca. Ouid. 2. Metam. 22.

—post hæc; ex ordine gemmæ

Clara repercusso reddebant lumina Phœbo.

Imaginis repercussa ymbra Ouid. 1. Metam. 57.

Repercussæ clamoribus valles. Liu. 1. b Il. Pun. 122.

¶ Repercussus Verbale Plin. epist. 28, 2. Nec in flumen, sed in ipsum mare emittere; repercussus manis seruabit, & reprimet que quid è lacu venit.

Repercussus solis Plin. lib. 5, cap. 55. Colorū. Plin. li. 37, c. 2, 9.

Ventorum. Plin. lib. 5, cap. 9, 11.

REPETIO] Plautus Aulul. 21, 10.

Repeti. L. quid reperitis non quod pueri clamitant

In faba se reperisse. Ouid. lib. 1, Metam. 132.

—tu non inuenta reperta es.

Repetite. non est aliquando fortuna. Terent. Phorm. 1. 4, 35.

Sed vbi Antiphonè reperti? aut qua querere insistã via?

Reperit es ingratus. Plaut. Persa, 13, 61.

Auxilium alicui rei reperire Cæsar 3. bell. Gall. 410.

Causam. Terentius Phorm. 2. 1. 4. (Eunuch. 1. 3, 6)

Quid mihi dicent? aut quam causam reperient? Idem

Vbi veni, causam, vt ibi manerem, reperire.

Consilium reperire Terent. Phorm. 1. 4. 1 (re repereris.

Nullus es, Geta, nisi aliquid iam tibi consilium cele-

Gloriam armis. Terent. Heaut. 1, 1, 60.

Malefacta vestra repperi radicibus. Plaut. Mostel. 15, 61.

Negotium reperiri hære. Plaut. Rud. 12, 25.

Occasionem reperire. Plaut. Pseud. 17, 9.

Periculum suum. Ouid. 8. Metam. 67.

Rationes bellandi Cæsar 3. bell. Ciuil. 199.

Mihimet incunda ratio, & via reperida est. Virg. 5. Aen. 162.

Reperire parentes. Terent. And. 4, 6, 11.

Hoc non secus reperies. Plaut. Capt. 1, 1, 94.

Non reperietam, quæ ad modum possit iungi sententiã duorum tam diuersa consensuum, Plin. epist. 167, 8.

Reperire quam obrem. Terent. Adolph. 4, 3, 1.

¶ Repetitur. Plaut. in Epidico, 3, 48. Quid illa fiet si dicinã igitur aliqua res repetitur.

Repetitur de quodam. Plin. lib. 19, cap. 14, 2. Scitum de quodam potore reperitur. Syracusis tandiu potare solium, donec cooperta terra sortum ederent oua.

Reperitur Lucret. lib. 4, 91.

Nam maiore fide debet reperiri illud.

¶ Repertus: Labore reperta carmina. Lucret. lib. 3, 86.

Diuina antiqua reperta. Lucret. lib. 5, 1.

Diuitijs repertis incumbere. Virg. 6. Aen. 122.

Obscura reperta Graiorum. Lucret. lib. 1, 28.

¶ Repertum. Lucretius libro 1,

Carmina quietiam diuini pectoris eius

Vociferantur, & exponunt præclara reperta.

¶ Repertus Sallust in Cicer. 1. Reperitius, accitus, & paulò ante insus huic vrbis ciuis.

¶ Repetor Ouid. 3. Fast. 153.

Destrinatam repertores. Lucret. lib. 3, 211.

Legum Quint. lib. 2, cap. 6, 6.

Opis medicæ repertor Phœbus. Ouid. 1. de Remed. 6

Mirandus repertor pœnæ Ouid. 3. Trist. eleg. 11, 11.

Tormentorium repertor. Ouid. in Eutropium, 33.

Vitis repertor Bacchus. Ouid. 2. Fast. 66.

¶ Repertorium. Vlp. de administratione & periculo tutorũ. Tutor Tutor, qui repertorium non fecit, quod vulgò inuentarium appellatur, dolo fecisse videtur.

REPETIO] Terentius Eunuch. 4. 6, 11. (quam precij. Hanc tibi dono do, neque repeto pro illa abs te quiete.

Beneficium repetere. Seneca de Benef. lib. 3, cap. 15.

Gratiam pro beneficio. Liu. 1. ab Vrbe, 207.

In seruitutem vrbes. Liu. 4. bell. Maced. 213.

¶ Repetere: Repetere. Plaut. Trucul. 17, 69.

Bene agis mecum, filium istius tute melius est repetere. Terent. And. 1. 5, 14.

—hem Repudiatu repetor.

Repetere: Iterare. Colum. lib. 4, cap. 28, 1. Postea licet eandem pampinationem repetere. Liu. 5. ab Vrbe, 134.

Audita repetens. Ouid. epist. 9, 8.

Sermonem de re aliqua repetere Plin. lib. 3, 3, cap. 13, 10.

Verba. Ouid. epist. 19, 2.

Per iudicem Vlpian. l. 1. § si liber, ff. de condi. caus. dat.

Reum Paulus in Ireum. ff. de accusat. Quod si libelli inscriptione legitur me ordinari non fuerint: rei nomen aboletur; & ex integro repetendi reum potestas fiet.

¶ Repetere: Repetere. Repetere castra. Liu. 1. bell. Maced. 76.

Domum Ouid. 1. Metam. 41.

Tauri repetunt præsepia. Virg. eelog. 7, 8.

Vrbem repetere. Virg. 2. Aen. 150. Iter. Ouid. 3. de Arte, 149.

In Africam. Liu. 3. bell. Pun. 138.

Solua ministria. Plin. epist. 200, c.

Opus propositi. Ouid. 3. Metam. 31.

R. lecta. Horat. 1. epist. 7, 20.

¶ Repetere: Repetere. Tibul. lib. 1. eleg. 3, 8.

Nec vagus ignotis repetens compendia terris.

Repetiti longius interrogatio. Quintil. lib. 5.

Altius omnis rei repetenda oratio est. Quint. lib. 6, cap. 2, 2.

Ab origine primã repetens, expediam omnem famam. Virgil. 4. Georg. 58.

Res repetere supra annos duos. Liu. 1. ab Vrbe, in Præfat. 3.

Repetita die Vlpian. de fide instrumentorum Repetita quidem die cautionem interponi non debuisse: id est, die retrorsus ementita.

¶ Repetere: pro Recordari. Sueton. de claris Grammat. 4, 6. Me quidè adolescentulo, repeto quendã Principem nomine, alternis diebus declamare, alternis disputare. Plin. epist. 5. lib. 3, Repeto me correptum ab eo cur ambularem.

Repetere memoriã. Colum. lib. 1, cap. 1, 19.

¶ Repetendus. Terra nunquã repetenda. Ouid. 12. Met. 201.

Vulne-

Vulnera reperenda. Sil. lib. 6, 64.
 ¶ Repetitus. Per arma repetitus. Ouid. epist. 13, 69.
 Clades repetita. Claud. de bell. Get. 37.
 Exordia repetita. Silius lib. 7, 88.
 Loci ex intima quæstionum naturalium subtilitate repetiti. Quint. lib. 1, cap. 4, 4.
 Repetita emptio. Pompon. in l. 2. de resc. vend.
 Semicremoq; nouat repetitum stipite vulnus. Ouid. 10. Metamorph. 38.
 ¶ Repetitor. Ademptæ nuptiæ repetitor. Ouid. epist. 8, 4.
 ¶ Repetentia: *Recordatio* Lucret. lib. 3.
 Interrupta semel quum sit repetentia nostra.
 ¶ Repetundarum. Marcellus Iureconf. lib. 48. Digestorum. Lex Iulia repetundarum, pertinet ad eas pecunias, quas quis in magistratu, potestate, curatione, legatione, vel alio officio, munere, ministeriove, acceperit. Sed postea latius patuit; ut hoc nomine omnia, quibus diuitiæ constant, contineantur, ut vasa preciosa, vestes, frumentum, nauigia: ut etiam si quis populus alteri populo iniuriam fecerit, aut captiuorum, aut incendiij, aut prædæ, qui iniuriam repeteret, diceretur agere repetundarum rerum. Plin. epist. 35, h. Marium repetundarum poenæ, quæ iam passus esset, censuit relinquendum.
 Crimina repetundarum. Tacit. lib. 4.
 In simulari repetundarum. Quint. lib. 4, cap. 2, 11.
 Postulare aliquem repetundis. Tacit. lib. 4.
 REPIGNERO] Vlp. tit. commodati, l. nunc videndum. Noli repigneris, ut mihi reddas.
 REPLEO] Plaut. Pœn. 9, 88,
 Ibite replebo vsq; vnguentorum de Zeugmatis.
 Corpora replere tosta carne. Ouid. 12, Metam. 32.
 Mors replerat delubra corporibus exanimis. Lucretius libro 6, 236.
 Dolia replere. Propert. lib. 2. eleg. 1, 14.
 Fossa repletur humo. Ouid. 4. Fast. 166.
 Lacte replitur fœmina, quæ peperit. Lucret. lib. 5, 163.
 Littora voce replet. Ouid. 1, Metam. 68.
 Locum replere humore. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 4, 4.
 Gemitu nemora ac montes sylvasq; replebat. Lucretius libro 3, 199.
 Gemitu restum omne replebat. Virg. 2, Aen. 116.
 Fama replerat populos multiplici sermone. Virgilius 4. Aeneidos, 38.
 ¶ Repletus. Repleta syluis insula. Plin. lib. 12, cap. 10, 1.
 Eruditione repletus. Suet. in Augusto, cap. 89.
 Repletum altè. Cels. lib. 7, cap. 8.
 Terrore trepido repletus. Lucret. lib. 4, 9.
 Cornu repletum pomis & flore. Ouid. 9, Metam. 18.
 Pietate repletum genus. Lucret. lib. 2, 234.
 Mare repletum ratibus euerfis. Senec. Agamem. 13, 11.
 Vox repleta. Stat. 2, Theb. 123.
 REPLICO] Plautus:
 Replica tricam, atq; extende.
 Replicari in rugas. Plin. lib. 17, 14, 8.
 In se replicari. Senec. lib. de Benefic. 1, Chryssippi acumen tene retunditur, & in se sæpe replicatur.
 Replicatur ad. Cato cap. 4, 2. Eos in terram demittito, replicatoq; ad vitis caput.
 Replicata ceruix. Plin. lib. 34, cap. 8, 30.
 Replicatum intus. Plin. lib. 9, cap. 32, 2.
 Replicare: *per translationem*. Plin. Quum sæpius ille replicasset; tandem persuasit.
 ¶ Replicare: *pro Inuoltere*. Plin. lib. 8, cap. 27, 3. de angue. Exsuiat aut à capite primùm, nec celerius quàm vno die ac nocte, replicans, ut extrà fiat membranæ, quod fuerat intus.
 ¶ Repletus. Tunicæ repletæ. Stat. 4. Sylu. 9, 6.
 ¶ Replicatio: Verbum Iuriconsultis frequens ad eas alligationes pertinens, quæ intentionem sustentant aduersùm exceptionis iniquitatem. De qua lib. 4. Institut. Iustiniani.
 REPLUMBRO] Dissoluo. Vlpian. in l. cum autem. ff. de auro & argento leg. Emblemata vasis & lapidibus inclusa, replumbari posse significat. Senec. Natur. quæstio. lib. 4. Argentum replumbatur. De caloribus Aethiopiæ.
 REPO] Plaut. Amphitr. 15, 17. Cum Veneris filia angues repisset, tellus Epirotica vidit.
 Vulpecula per rimam repererat in cameram. Horatius 1. epistol. 7, 6.
 In purpuris repere. Quint. lib. 1, cap. 2, 6.
 Per iter longum replere. Lucanus lib. 3, 92. Horat. 1. Serm. Satyr. 5, 5.
 Repere genibus. Plin. lib. 8, cap. 7, 3.
 ¶ Repere, etiam radices dicuntur. Colum. lib. 8. Spatium autem radicibus, qua repant, lapides præbent.
 Repit in altitudinem vinea. Col. de Arbor. cap. 16, 1.
 ¶ Repens: Particip. Repens humi Plin. lib. 16, cap. 34, 7.
 Animantis reptus itus. Lucret. lib. 3, 79.

Sermones repentes per humum. Horat. 2. epist. 1, 51.
 ¶ Reptitius. Sallust. in Cicer. 1, quasi vnus reliquus ex familia viri charissimi Scipionis Africani, ac non reptitius, aceticus, ac paulè antè infusus huic vrbi ciuis.
 ¶ Repto. Pecudes reptant in colli condentes pabula. Lucretius lib. 2, 64.
 Pèr vada reptabat pronus. Claud. 2. in Eutrop. 89.
 Solo nostro reptasti. Stat. 1. Sylu. 3, 53.
 Reptare, *per translationem*, dicimus eum, qui segniter incedit. Horat. 1. epist. 4, 1.
 An tacitum syluas inter reptare salubres. Plin. epistol. vltima, lib. 1.
 Sine cruribus & pennis reptare. Plin. lib. 11, cap. 29, 1.
 Reptare, *cum accusatio*. Tacit. lib. 4. Et adhuc reptabar Africæ Tacfarinas.
 Reptant caput Plaut. Merc. 18, 9.
 Niue effossa reptans. Stat. 1. Achilleid. 96.
 ¶ Reptabundus. Senec. de Vita beata: Ex ingenti interuallo reptabundus sequar.
 ¶ Reptatus: Participium.
 Ager reptatus. Stat. 5, Thebaid. 117.
 ¶ Reptatus: Verbale. Plin. lib. 14. cap. 1, 4. Aliæ improbo reptatu atria mediò complentes.
 REPO] Col. lib. 2. cap. 21, 3. Sin protinus vsui destinatur (nempe frumeta) nihil attinet repoliri: satisq; est in vmbra refrigerari, & ita granario inserti.
 REPONO] Virgil. 3. Aeneidos, 47,
 — arisque reponimus ignem. Liuius 1. ab Vrbe, 155, Rurfus, velut ministerio diuinitus missa, capiti aptè reponit.
 Ligna largè reponere super socp. Horat. 1. Carm. ode 9, 1.
 Pocula. Virg. 4. Georg. 76.
 Vina reponite mensis. Virg. 7. Aen. 27.
 ¶ Reponere: *Aggerare*. Virg. 3. Georg. 106,
 — Atqui non Massica Bacchi
 Munera, non illis epulæ nocuere repostæ.
 Reponere: *Recondere*. Virgil. 1. Aen. 6,
 — manet alta mente repostum
 Iudicium Paridis, spretæq; iniuria formæ.
 Alimenta in hyemem reponere. Quint. lib. 2, cap. 16, 9.
 Testo reponunt acerrum farris. Virg. 4. Aen. 81.
 Scorsum reponere. Colum. lib. 9, cap. 15, 11.
 Prouisa antè. Virg. 1. Georg. 34.
 Hyemi aliquid. Virg. 3. Georg. 81.
 Nec vera virtus, quum semel exiit,
 Curat reponi deterioribus. Horat. 3. Carm. ode 5, 6.
 ¶ Reponere alicui: *Vicissim obijcere*. (nalis Saryr. 1, 1.
 Semper ego auditortantum? nunquamne reponam? Iuuc.
 Reponere: *Reuocare, reprimere*. Statius:
 — quoties iam torta reponam
 Fulmina, quàm rarus terris hic imperet ignis!
 Animas lætis sedibus reponere. Horat. 1. Carm. ode 10, 4.
 Animum suum, omniaq; sua in aliquem reponere. Valer. 5. Agonant. 78.
 Capillum. Quint. lib. 8, cap. 1.
 Ceruicem. Quintilianus libro 4, cap. 2.
 Cœnam. Martial. libro 2, 37,
 Vllus si pudor est, reponere cœnam.
 In coronamenta reponere. Plin. lib. 22, cap. 21, 3.
 Donata. Horat. 1. epist. 7, 8.
 Fabulas reponere *poète dicuntur, quum secundo hæc in scena apponunt*. Horatius in Arte, 39,
 Fabulas, quæ posci vult, & spectata reponi. Ibid. 25,
 — honoratum si fortè reponis Achillem.
 Fiduciam suam reponere in aliquo. Plinius epistol. 53, lib. 3. ad Minucianum.
 In gradum reponi. Quintil. lib. 3, cap. 7, 8.
 In gremio reponere aliquid. Liu. 6. bel. Pun. 79.
 Reponere iniuriam. Senec. de Ira, lib. 2.
 Lachrymas. Stat. 5. Sylu. 5, 10.
 In medium quæsitæ reponunt. Virg. 4. Georg. 32.
 Membra reponunt statis. Virg. 4. Aen. 79.
 Mentem reponere. Valer. 7. Argon. 49.
 Nummos. Plautus Persa, 2, 38.
 Odium. Tacit. in vita Agricola.
 Mens reponit onus. Catul. ad. Sirmionem, 29, 2.
 In ordinem aliquid reponere. Col. lib. 9, cap. 12, 2.
 Remum. Plautus A sin. 10, 16.
 In scepra aliquem. Virg. 1. Aen. 52.
 Sehibus imis. Virg. eclog. 3, 11.
 In silentio rectè facta alterius. Plin. epist. 8, c.
 Spem suam in aliquo. Liu. 1. ab Vrbe, 215.
 Spem vnicam senectutis in aliquo. Quint. in Proem. li. 6, 3.
 In thesauris reposita pecunia. Liu. 1. bel. Maced. 49.
 In vetustatem reponere aliquid. Colum. lib. 12, cap. 44, 7.
 In vicem alicuius rei aliud. Colum. lib. 4, cap. 26, 2.
 Y Y Y 2

¶ Repositus. Repositi & frigidi cibi. Quintil. lib. 2.
 Tellure repōsti. Virg. 6, Aen. 131.
 Epulæ repōstæ Virg. 3, Georgic. 106.
 Terras tentare repōstas. Virgil. 3, Aen. 23.
¶ Repositorium. Plin. lib. 18, cap. 2. 15, Bihente conuiuā mē-
 sam vel repositorium tolli, inauspiciatissimum iudicatur.
 Idem lib. 9, cap. 11.
REPORTO] Virgil. 1, Georgic. 55,
 — aut atrox massam picis vrbe reportat.
 Reportare dorso vel collo. Colum. lib. 7, cap. 1, 4.
 Humeris suis exsulem Italiā Sallust. in Catil.
 Ad aures alicuius reportare aliquid. Virg. 7, Aen. 34.
 Frigidissimē. Quintil. lib. 6, cap. 13, 30.
 Adytis hæc tristia dicta reportat. Virg. 2, Aen. 23.
 Exercitum reportare. Cæsar. bell. Gall. 84, Duobus com-
 meatibus exercitus reportare constituit.
 Gaudia mente Stat. lib. 1, Syll. 3, 3.
 Gloriam ex Proconsulatu. Plin. epist. 51, 2.
 Mandata. Propert. lib. 3, eleg. 6, 8.
 Pedem reportat ex hoste. Virg. 11, Aen. 153.
REPOSCO] Virgil. 7, Aen. 122,
 — Parthosq; reposcere signa. Terent. Adelp. 2, 52,
 — nam ambos curare, propemodum
 Reposcere illum est, quem dedisti. Plautus in Cura-
 cul. 1, 163,
 Quam virginem me reposcis?
 Reposcere aliquid ab aliquo. Plaut. Truc. 17, 72.
 Datum auxilium. Liu. 3, ab Vrbe, 98.
 Fœdus reposcite flammis. Virg. 12, Aen. 115.
 Clamore magno fratrem reposcit. Sil. lib. 17, 93.
 Pœna reposcere. Stat. 11, Theb. 114.
 Pœnas Virgil. 6, Aen. 1, 6.
 Pœnas ab aliquo. Catul. ad Licinium, 47, 4.
 Promissa sua reposci videt. Virg. 12, Aen. 1.
 Rationem reposcere. Cæsar. 3, bel. Gall. 116.
 Vos rationem reposcitis, quid Achæi Lacedæmonijs bello
 victis fecerimus? Liu. 9, bell. Maced. 153.
 Vicem reposcere. Mart. lib. 8, 35.
 Per iudicem Callistratus in l. extat. ff. de eo qd' metus causa.
 Reposcit causa. Vlpian. in l. cos. ff. ad legem. lul. maieft.
¶ Reposco: pro Posco Lucret. lib. 6. 18, 1,
 Quod magis attentas aures, animumq; reposco.
 Ad pœnas reposcere aliquem. Virg. 2, Aen. 28.
 Ad supplicium. Virg. 8, Aen. 100.
REPOSITORIUM] Vide REPONO.
REPOTIA] Horatius 2, Serm. Satyr. 3, 12,
 Cuius odorem olei ne queas perferre, licebit
 Ille repotia, natales aliosve dieterum
 Festos albatu celebrat. Gellius lib. 2, cap. 24, Nuptijs
 autem & repotijs H. S. millics esse.
¶ Repotio: Varro de Ling. Latina, lib. 5. Ab eadem lingua
 vitæ, unde Potio, unde Potulum, Potatio, Repotatio, &c.
REPRÆSENTO] Plin. epist. 159. c. Altruatur his, quum Se-
 natu. populoq; Romano liberalitatis gratior repræsentati
 nulla materia posset, quam si &c.
 Repræsentare aliquid animo. Curtius lib. 3.
 Faciem veri maris. Colum. lib. 8, cap. 17.
 Imaginem sceleris. Quintil. lib. 6, cap. 1, 25.
 Iram deorum. Liu. 8, ab Vrbe, 24.
 Se repræsentare. Colum. lib. 11, cap. 1, 23, Itaq; non ægrè cõ-
 sequetur, si semper se repræsentauerit.
 Spectaculum Sueton in Caligula, cap. 58.
 Tormenta Sueton in Claudio Cæsar. cap. 14.
 Virtutem & mores alicuius. Horat. 1, epist. 20, 3.
¶ Repræsentare: pro Accelerare. Quint. lib. 10, cap. 7, Innume-
 rabiles incidunt subitæ necessitates, vel apud magistratus,
 vel repræsentatis iudicis continuè agendi.
 Legata repræsentare. Suet. in Caligula, cap. 16.
 Mercedem. Sueton. in Claud. Cæsar. cap. 18.
¶ Repræsentatio. Plin. lib. 9, cap. 6, 1, Hoc scire orcas, insecta
 his beluam, & cuius imago nulla repræsentatione exprimi
 possit alia, quam carnis immensæ dentibus truculentæ.
REPREHENDO] Plautus,
 Reprehēde hominē, adsequere. Propert. lib. 3, eleg. 19, 2,
 Quam possit nostros quitquam reprehendere cuius.
 Reprehēdi: *Reprehēdi è fuga.* Curtius lib. 4, Reprehensosq; ex
 fuga Persas, pugnaturus, quia fugere non possent. Suet. in
 Caligula, cap. 45.
 Verba elapsa reprehendere. Quid. epist. 11, 11.
¶ Reprehendere: *Appare, inc. epare.* Terent. Adelp. 4, 4, 14,
 Senti illic, id illas suspicari, sed me reprehendi tamē:
 Ne quid de fratre garrulæ illi dicerem, ac ficeret palām.
 Iustitiā reprehendi. Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 18.
 Studia aliena reprehendere. Horat. 1, epist. 19, 8.
 Factum alicuius. Quid. epist. 19, 10. (cap. 11, 15.)
¶ Reprehensio. Non indigna laude reprehensio. Quint. li. 3,

Capere reprehensionem. Quintil. libro 3, cap. 7, 7, Si repre-
 hensionem non capit ipsa persona, infamare signatores li-
 cet. De testibus.
¶ Reprehensor. Delicti reprehensor Quid. epist. 6, 44.
¶ Reprehensio. Liu. 2, ab Vrbe, 47, Reprehensans singulos,
 obstitens, obtestansq; deū & hominum fidē, testabatur,
 nequicquam deserto præsidio eos fugere.
REP R I M O] Terentius Adelp. 5, 3, 8,
 Tandem repitme iracundiam, atq; ad te redi.
 ¶ Repressi, redij: mitto maledicta omnia.
 Bella nascentia repressit. Claud. de bell. Getico, 81.
 Cursum reprimere. Cæsar. bell. Ciuil. 36, 1.
 Dextram Virg. 12, Aen. 128. Ensem. Stat. 11, Theb. 62.
 Gemitum virtute. Quid, 9, Metam. 33.
 Iram repressit pudore. Quid. 1, Metam. 152.
 Repressi pedem retrō. Virg. 2, Aen. 76.
REPROMITTO] Spondeo stipulanti. Plaut. Afin. 9, 48,
 Verū in istuc argentum tamen mihi si vis denumerare,
 Repromittam istoc nomine, solutam rem futuram.
 Repromittere *differt* à Satisfare. Plautus lreconf. de operis
 noui nuntiatione. I. non solum: Si quum iure possem re-
 prohibere, nuntiauerō tibi opus nouum, non aliās ædifi-
 candi ius habebis, quā si satis dederis. Quod si nuntiaue-
 ro tibi, ne quid contra leges in loco publico facias; repromit-
 tere debebis. quoniam de eo opere, alieno iure contendo,
 non meo: & tanquam alieni iuris petitor, repromissione
 contentus esse debeo.
¶ Repromittere: pro Promittere. Sueton. in Claud. Cæsar. cap.
 20. Quum quidam priuato sumptu emissuros se repromit-
 terent, si sibi fœdatis agri concederentur. Idem in Otho-
 ne. capite 4.
REPUDIARE, REPUDIUM] Vide REPO.
REPUDIARE] Col. lib. 3, cap. 1, 4, Non ergo est exigua
 causarum frugum terræ vetustas. si n. odō, quum semel in-
 uasit senectus, regressum non habet; nec reuolueret, nec
 repudescere potest.
REPUDIUM] Quint. lib. 7, cap. 5, Simpliciores illæ quæ stio-
 nes iniusti repudij. Caius de diuortijs l. diuortium. In repu-
 dijs, id est, renuntiationibus, comprobata sunt hæc verba;
 Res tuas tibi habeo item hæc; Tuas res tibi ago.
 Repudium alicui remittere. Terent. Phorm. 5, 8, 35.
 Repudium renuntiare. Terent. Phorm. 4, 3, 72.
¶ Repudio. Sueton. in Cæsar. cap. 1. Neque, vt repudiaret il-
 lam, compelli à Dictatore Sylla villo modo potuit.
 Repudiat etiam maritum vxor. Quint. lib. 7, cap. 9, Sæpe se-
 cubant amatorium dedit, repudiatur Vlpianus de diuor-
 tijs, Iulianus lib. 8. Digestorum. quærit, an furiosa repu-
 dium mittere, vel repudiari possit; & scribit, furiosum repu-
 diari posse.
¶ Repudiare: recusare, aspernare. Terent. And. 4, 4, 12,
 Repudio consilium, quod primū intenderam.
 Idem Adelp. 5, 4, 4,
 Et quæ tibi putaria prima, in experiundo repudies.
 Terent. And. 1, 1, 15,
 — quot modis
 Contemptus, spreteus, facta, transacta omnia: hem
 Repudiatus repeto.
 Gratiam alicuius repudare. Cæsar. 1, bel. Gall. 162.
¶ Repudiosus. Plautus Pers. 10, 56,
 Verūm videro, me vbi voles nuptum dare,
 Ne hæc, fama faciat repudiosa.
REPVEHASCIO] Quasi in puerilium ætatem reuertor. Plaut.
 Merc. 6, 2.
REPUGNARE] Nimiū repugnare. Quid. 1, de Arte, 26.
 Amorscedo. Quid. 10, Metam. 64.
 Dicitis. Quid. 2, Metamorph. 21.
 In vna parte. Quid. 15, Metamorph. 171.
 Repugnare circa. Quin. il. in Procem. lib. 8, Circa quæ si is,
 qui instituitur, non repugnât, primum ad cætera habi-
 turus est cursum.
¶ Repugnans. Plin. lib. 8, cap. 16, 13, Ita vt deuinciat non
 repugnans.
 Cede repugnanti. Quid. 1, de Arte, 40.
REPULLULATIO] Plin. lib. 16, cap. 20, 8, Larix vltis radicibus
 non repullulat; picca repullulat.
 Repullulare è radicibus. Plin. lib. 10, cap. 44, 7.
¶ Repullulascio. Colum. lib. 4, cap. 22, 4, Quoniam ferè plu-
 rimarum stirpium natura sic se commodat; vt iuxta cic-
 tricem nouellis frondibus repullulascant. Ibid. cap. 24, 4,
 Nam præstat ex vulnere sobolem repullulascentem velle-
 re, quā nodosam & scabram plagam relinquere.
REPULLSIO] Vide REPELLIO.
REPUMICATIO] Plin. lib. 7, cap. 26, 2, de remedijs arborū.
 Gemmas si frigus retorridas hirsutasq; fecerit repumica-
 tio, & quedam politura. (so, nisi repergetur.
REPURGATIO] Plin. li. 29, c. 10, 1, Encatur cyminū ab imo dor-
 Humum

Humum repurgare. Ouid. de Nuce. 24.

Nomas. Plinius libro 23, cap. 4, 3.

Caelum repurgatum. Ouid. 5, Metam. 59.

Repurgatus in sincerissimum nitorem. Senec. epist. 67.

Repurgium. Iustinianus, C. de aqua ductibus.

REPVO] Considero. Terentius Eunuch. 3. 5. 44.

Dum hæc mecum reputo, accersitur lauatū interea virgo.

Idem And. 2. 6. 11.

Etenim eam secum rem recta reputabit. Via.

Tecum ipse reputa furones Sidonios. Silius lib. 17, 71.

Reputare: pro Imputare. Modestinus in l. nihil interest. § si cum filius. ff. de inofficioso testamento. Tamen est ali- quid, quod testatoris vitio reputetur, vt meritò repel- lendus non sit.

Reputare: Computare, compensare. Vlpianus in l. 1. § Præterea. ff. de contr. tut. actione. Item sumptus litis tutor reputa- bit, & viatica; si ex officio necesse habuit aliquid exire, vel proficisci.

Reputatio. Plin. lib. 10, cap. 37. 3. Gell. lib. 12, cap. 5. Per in- crementa ætatis exorta è seminibus suis ratio est, & vtendi consilij reputatio, & honesti contemplatio.

Reputatio: pro Compensatione. Caius in l. item ex diuerso. D. sa- miliz eriscundæ. Si iudex aut reputationes inter eos fecerit, aut curauerit cationes interponi, quibus inter eos co- munitentur commoda & incommoda. Marcellus in l. Titia D. de solutionibus. Quæro, an ea, quæ ex re mariti percepit, in dotem ei reputari debeant? Marcellus respon- dit, reputatione eius, quæ proponeretur, non iniquam videri.

REQVIES] Labori requies hæc erat. Ouid. 7, Metam. 165.

Requies spatiumq; Virg. 4, Aen. 87.

Bellorum requies. Stat. 3, Theb. 59.

Doloris feri requies. Ouid. 2, de Arte, 98.

Medicina & requies curæ. Ouid. 4, Trist. eleg. 9, 24.

Laborum certa requies. Virg. 3, Aen. 79.

Laboris grata requies. Ouid. ad Liuiam, 62.

Mali nulla requies erat. Lucret. lib. 6, 237.

Pugnæ requiem sperabant. Virg. 12, Aen. 49.

Scia requies meæ senectæ. Virg. 9, Aen. 97.

Quod caret alternâ requie, durabile nõ est. Ouid. epist. 4, 18.

Mœsta requies. Stat. 8, Theb. 32.

Tutor. Ouid. 8, Metam. 112.

Atulit pugna requiem multorum dierū. Ouid. 10, Met. 29.

Dare requiem ab opere. Colum. lib. 6, cap. 14.

Dare voce requiem & modum. Ouid. 3, Metam. 124.

Negare requiem. Ouid. 10, Metam. 27.

Exiguamq; petit requiem. Ouid. 4, Metam. 126.

Poscunt requiem socij. Ouid. epist. 35.

Requiesco. Virgilius 1, ecloga 16,

Hic tamen hæc mecum poteris requiescere nocte.

Lectio requiescere. Tibull. lib. 1, eleg. 1, 9.

Humo. Ouid. 1, Metamorph. 112.

Somno molli. Catull. ad Mallium, 63. 1.

Noctes longas. Tibull. lib. 3, eleg. 7, 5.

A turba rerum. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 5, 6.

In lectione poetarum. Quint. lib. 10, cap. 1.

Arua requiescunt mutatis sætibus. Virg. 1, Georg. 17.

Aures requirunt omnibus. Catul. de Ario, 79. 2.

Cum tot sideribus cælum requieuit in illo. Ouid. 4, Meta- morphos. 133.

Pectora requierunt. Stat. 12, Theb. 103.

Requiescere: Quiescere facere, siue resardare. Virg. eclog. 8, 1,

Et mutata suos requierunt flumina cursus.

Requiescet. Sallust. Paululum requiescet militibus.

Ager requiescet. Ouid. 2, de Arte, 71.

Requiescet aruum. Colum. lib. 2, cap. 9, 3.

Lac. Colum. lib. 7, cap. 8, 1.

Requiescit. Colum. lib. 2, cap. 1, 5. Neq; enim idcirco rudis, & modò ex syluestri habitu in aruum transducta, sæcun- dior haberi terra debet: quod sit requiescit & iunior.

REQVIRO] Terentius Phorm. 2. 1. 79.

Abi Phædria, eum require, atq; adduce hæc.

Aliquem vocibus, vel sermone requirere. Plin. epist. 106. d. Virgil. 1, Aeneid. 45,

Amisos longo socios sermone requirunt.

Oculis requirere aliquid. Curtius lib. 4.

Animo & oculis aliquem requirere. Ouid. 4, Metam. 26.

Requisit rex, quis supremum diem Athenis obiisset. Plin. lib. 7, cap. 29, 1.

Studiosè requirere. Ouid. 1, de Arte, 29.

Causam requirete. Ouid. 13, Metam. 199.

Causas requirit Inscius. Virg. 6, Aen. 42.

Diuitias requirere. Tibull. lib. 1, eleg. 1, 9.

Requisita naturæ, dixit Sallustius per periphrasim: vt notat Quintil. lib. 8, cap. 6.

Requirito. Plautus Mostell. 14. 11;

Quid tu ociosus res nouas requiritas?

RES] Caius inquit, in l. j. D. de rerum diuis. siue corporalia siue incorporalia comprehendit. Corporales res sunt, quæ verè tangi possunt; vt homo, vestis; incorporales sunt, quæ tangi non possunt; qualia sunt ista, quæ in iure consistunt; sicut hæreditas, vsusfructus, obligationes.

Abdita rerum. Horat. in Arte, 10.

Caput & fons rerum. Horat. epist. 18, 9.

Causas rerum cognoscere. Virg. 2, Georg. 98.

Concordia rerum discors. Horat. 1, epist. 12, 4.

Creatrix rerum natura. Lucret. lib. 1, 23.

Desiderium rerum. Lucret. lib. 3, 185.

Tempus edax rerum. Ouid. 15, Metam. 47.

Fama rerum incredibis. Virg. 3, Aen. 59. tamorph. 87.

Mole sub ingenti rerum fundamina ponit. Ouidius 15, Me-

Versus inopes rerum. Horat. in Arte, 65.

Inscitia rerum. Horatius 1, epist. 3, 7.

Maestas. Lucretius libro 4, 133.

Nouatrix rerum natura. Ouid. 15, Metam. 51.

Opifex. Ouidius 1, Metamorph. 17.

Animus rerum prudens. Horat. 4, Carm. ode 9, 7.

Prudentia rerum. Virgil. 1, Georg. 84.

Sepulchrum commune rerum. Lucret. lib. 5, 52.

Trepidus rerum. Virgil. 12, Aen. 118.

Turbine rerum miserarum attonitus. Ouid. 7, Metam. 125.

Aqua rerum vilissima. Horat. 1, Serm. Satyr. 5, 18.

Acerba res. Lucretius libro 4, 133.

Angustæ res. Virgil. Georg. 58.

Ad faciendam fidem res appositæ. Quint. lib. 5, cap. 8, 1.

Arcana res. Ouid. 4, Metamorph. 45.

Communis. Horat. 2, Serm. Satyr. 6, 8.

Corporea. Lucretius libro 2, 38.

Credula res, amor est. Ouid. epist. 6, 5.

Declamatoria. Quintil. lib. 4, cap. 2, 90.

Facilis. Lucret. lib. 2, 205. Furtiua. Quint. lib. 5, cap. 13, 39.

Relatu horrenda. Ouid. 15, Metam. 60.

Immoderata res est Cupido. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 15, 7.

Incognita res turbat animos. Virg. 3, Aen. 104.

Ingeniosa res est. Ouid. 1, Amor. eleg. 8, 13.

Insolitam rem apportare auribus. Lucret. lib. 5, 21.

Ludicra res. Horatius 2, epist. 1, 17.

Manifestas contra res & veras repugnare. Lucret. lib. 3, 71.

Molesta & odiosa res. Quintil. lib. 5, cap. 13, 29.

Nudæ atq; inornatæ res. Quintil. lib. 2, cap. 4, 3.

Res est non patua. Virgil. 1, eclog. 11.

Ridicula & iocosa. Catul. ad Catonem, 83, 1.

Suaves res. Horat. 2, Serm. Satyr. 8, 19.

Addere nomina tebus. Ouid. 5, Metam. 105.

Deducere rem aliquò. Horat. 1, Serm. Satyr. 1, 3.

Exasperare rem verbis. Quintil. lib. 4, cap. 2, 54.

Exponere rem verbis. Lucret. lib. 1, 17.

Imperitare rem æquã. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 38.

Chaos rebus inducere. Senec. Agamem. 6.

Honestis rebus animum intendere. Horat. 1, epist. 2, 8.

Magnis de rebus loqui. Lucret. lib. 4, 203.

Ordine rem pando. Virg. 3, Aen. 16.

Reddere rationem rei. Lucret. lib. 6, 184.

Apertas res fecernere à dubijs. Lucret. lib. 4, 95.

Summa sequar fastigia rerum. Virg. 1, Aen. 70.

Tentare rem. Horat. 2, epist. 1, 52.

Res: Negotium, causa ipsa. Terent. Adelph. 5, 3, 10.

Rem ipsam putemus: dictum inter nos hoc fuit.

Terent. Hecyra, 3. 5. 18,

Omnem rem scio, vt sit gesta. Idem, Heaut. 1. 1. 23;

Chreme, tantumne est ab re tua ntij sibi,

Aliena vt cures, eaq; quæ ad te nihil attinent?

Aut agitur res in scenis, aut acta referitur. Horat. in Arte, 37.

Agere rem quasi alienam. Quint. lib. 6, cap. 2, 27.

Attinet ad rem. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 6.

Male rem gerere. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 15.

Gerendis rebus minus apta. Ouid. 1, de Arte, 84.

Ministrare res timide gelideq;. Horat. in Arte, 35.

Natus rebus agendis. Horat. in Arte, 16.

Salua res est. Terent. Eunuch. 2, 2, 37.

Bellica res. Horat. 4, Carm. ode 3, 2.

Res prolata: significant tempus illud, cum homines seriarè- tur. Plautus in Capitiis, Act. 1,

Vbi res prolata sunt, quum rus homines eunt;

Simul prolata res sunt nostris dentibus.

Ex re ipsa. Quint. lib. 5, cap. 13, Accusator dat testem, patro-

nus ex re ipsa refellit.

Ex re ipsa natus. Quintil. lib. 4, cap. 5.

E re nata. Terentius Adelph. 3, 1, 8.

Consulere ex re. Tacitus libro 1.

Pro re pauca loquor. Virgil. 4, Aen. 68.

Ab re: id est, Ab euentu. Liu. 1. ab Vrbe, 71, Id ab re (quod nunc quoq; tenet nomen) interregnum appellatum.

¶ *Res: Virtus.* Terent. Adelp. 7. 12,
— si non re ipsa tibi istuc dolet,
Simulare certè est hominis. Item. Hecyr. 5. 2. 7,
Hæc res hic agitur, Pamphilo me facete, ut redeat vxor,
Oportet.
Verba ad rem conferre. Terentius Eunuch. 4. 6. 4.
Idem And. 5. 1. 5,
Ut beneficium, verbis in initum dudù, nùc re cõprobes.
Reiuuare. Terentius Hecyr. 1. 1. 34,
— crede inquam mihi,
Aut consolando, aut consilio, aut reiuuero.
Dicitur, quàm re facilius. Lilius 1. bell. Macedon.
¶ *Res: pro sumptis.* Martianus in l. quum vic. ff. de doli ma. &
met except. Quum vir in arca ab vxore sibi donata aliquid
ædificasset: plerisque placet, doli mali exceptione posita
rem seruari posse.
¶ *Res: Virtus.* Terentius Hecyr. 1. 2. 27,
Ita di deæque faxint; si in rem est Bacchidis.
Idem Phormion. 2. 4. 9,
Ego, quæ in rem tuam sint, ea velim facias.
E're. Papin in l. donationes. in §. 1. ff. de donationibus. Nec
matrem offensam è re petitionem habere.
Res, relatiuum. eferens precedenti. Terent. Phorm. 2. 7. 41,
Si est, patrie, culpam ut Antipho in se admiserit,
Ex qua re minus rei foret, aut famæ temperans.
Alicui rei esse. Terent. Adelp. 3. 3. 4,
Id misero restat mihi mali, si illum potest,
Qui alicui rei est etiam cum ad nequitiam abducere.
Et supra 1. 2. 13,
— non fratrem videt
Rei dare operam ruri esse parcum ac sobrium?
Res est mihi cum illo. Terent. Phorm. 1. 3. 19.
Habete rem cum aliquo. Terentius Eunuch. 1. 2. 39.
¶ *Res: Hereditas.* Terentius Phorm. 2. 3. 46,
At si talentum rem reliquisset decem.
Res: Patrimonium. Terentius Adelp. 1. 3. 44,
— at enim metuas, ne ab te sint tamen,
Omissiones paulò Idem Adelp. 5. 3. 23,
Tu illos duos olim pro re tollebas tua.
Res: Pecunia, & fortuna bona. Terentius Eunuch. 1. 2. 31,
Eius frater aliquantum ad rem est auidior.
Idem Adelp. 5. 3. 48,
Solum vnum hoc vitium affert senectus hominibus.
Attentiores sumus ad rem omnes, quàm sat est.
Res & aurum. Lucret. lib. 5. 24.
Ampla res domi Iuuenal. Satyr. 12. 7.
Arctis in rebus absit pudor. Valer. 5. Argon. 85.
Contemptæ rei dominus splendidior. Hor. 3. Car. ode 16. 6.
Curæ nescio quid semper abest rei. Hor. 3. Carm. ode 24. 13.
Modica res. Iuuenal. Satyra. 13. 15.
Parus rebus alta præstat quies. Seneca Thyeste, 5. 14.
Paupera res. Plautus (mon. Satyr. 5. 10.
Præclara filius in re sublatus malè alitur. Horatius 2. Ser.
Res salua, & Perdita: contraria Terentius Eunuch. 2. 2. 16.
Ampliare rem. Horat. 1. Sermon. Satyr. 4. 7.
Curare rebus alienis suo vestimèto & cibo. Plaut. Truc. 4. 35.
Facere rem. Terentius Adelp. 2. 2. 12.
Intercipere res alicuius. Ouid. 9. Metam. 25.
Copia rerum merat membra. Lucret. lib. 4. 102.
Res vbi magna nitet domino sene. Hor. 2. Sermon. Satyr. 5. 3.
Multæ tibi tum officient res. Horat. 1. Sermon. Satyr. 2. 20.
Res sanguine partæ. Ouid. 1. epist. 19.
Patriam rem perdere. Horat. 1. Sermon. Satyr. 4. 23.
Præclaram ingrata stringat malus ingluuie rem. Horatius 1.
Sermon. Satyr. 4. 2.
¶ *Res: Status, conditio.* Virgil. 6. Aen. 172,
Hic rem Romanam, magno turbante tumultu,
Sistet equus.
Tueri armis res Italas. Horat. 2. epistol. 1. 1.
Forensis res. Quintil. lib. 4. cap. 2. 90.
Privatæ ac domesticæ res. Quintil. lib. 3. cap. 21. 4.
Ordinare publicas res. Horat. 2. Carm. ode 1. 2.
¶ *Res: Insuperum.* Virgil. 3. Aen. 1,
Postquam res Asiæ, Priamiq; euertere gentem
Immeritam visum superis. Ibidem, 11,
Res Agamemnonias, vietriciaq; arma securus.
Dissociabilis res. Tacitus in vita Agricola.
Damna rerum Roma. Ouid. 15. Metamorph. 90.
Caput rerum. Tacit. lib. 1.
Cultos rerum. Cæsar. Horat. 4. Carm. ode 15. 4.
Imperia rerum. Horat. 1. Sermon. Satyr. 7. 15.
Pulcherrima rerum Roma. Virg. 2. Georg. 107.
Potestas summa rerum. Virg. 10. Georg. 20.
Rem, vel res gerere: pro Pugna. Liu. Malletq; aduersus sin-
gulos separatim, quàm aduersus duos simul, rem gerere.
Plin. lib. 2. cap. 67. 3, In Arabico sinu res gerente C. Cæsa-

re, Augusti filio, signa nauium ex Hispaniensibus naufra-
gij scrutantur agnita.
Bene gestæ res. Virgil. 9. Aeneidos, 32.
Maximæ res effecta. Virgil. 11. Aeneidos, 3.
Res Romana: pro Acte. Liu. Sed res Romana erat superior.
Naualis. Tacitus libro 15.
Euentus rerum, Lucanus libro 5. 156.
Tunc res immenso placuit statura labore. Lucan. lib. 3. 77.
Dare rem in casum. Tacit. lib. 12.
Rebus suis diffidere. Liu. 1. ab Vrbe, 7.
Fessis rerum. Virgil. 1. Aeneidos, 37.
Forma rerum. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 11. 4.
Summæ rerum consilere. Ouid. 2. Metam. 60.
Afflictæ res. Virgil. 1. Aeneid. 92.
Angustæ res. Horat. 2. Carm. ode 10. 5.
Dubijs rebus non deficere. Virg. 6. Aen. 40.
Dura res. Virgil. 1. Aeneid. 113.
Duris vrgens in rebus egestas. Virg. 1. Georg. 30.
Egenis in rebus. Virgil. 6. Aen. 19.
Extremæ res. Tacitus libro 17.
Fessis rebus ferre finem. Virgil. 1. Aen. 19.
Fluxæ res. Sil. lib. 7. 4. Fractæ. Virg. 4. Georg. 48.
Humanæ. Virgil. 10. Aeneid. 10.
Iucundæ. Horat. 2. Sermon. Satyr. 6. 10.
Secundæ. Virgilius 9. Aeneidos, 61.
¶ *Res: Modus.* Plautus Rud. 23. 86,
Iam reperi iam, quo pacto nec fur, nec socius sies.
Res: Experientia. Terentius Adelp. 5. 4. 1, (tam fuit,
Nunquam ita quisquam bene subductâ ratione ad vi-
Quin res, ætas, vsus semper aliquid apponit noui,
Re vera pugnare. Horat. 2. Sermon. Satyr. 7. 10.
¶ *Res: publica.* Censere è Rep. Tacit. lib. 3.
Consistere. Rempublicæ. Tacit. lib. 3.
Trahere Rempublicam funditus. Tacitus lib. 3.
RESAERVO] Ouidius 1. Trist. eleg. 1. 21,
Quæque quiescebat, ne mota reseruiat ira.
RESALVTO] Plautus Pseud. 11. 19,
Dic, utrum spernemne an matrem resalutem, Pseudole?
Martial. libro 4. 19:
Securus nullum resalutas, despicias omnes.
RESARCTO] Sueton. in Claud. Cæsar. cap. 6, Quod decre-
tum abolitum est, excusante Tiberium imbecillitate eius,
ac damnum liberalitate sua resarturum pollicente. Teren-
tius Adelp. 1. 2. 41,
Fores effregit resituentur: discidit
Vestem & resarciatur.
Quæstum resarcire. Colum. lib. 11. cap. 1. 24.
RESARRIO] Plin. lib. 12. cap. 20. 3, Quum hyeme prægelida
capræ segetes essent resuerant, resarrientes campos.
RESARINDO] Cæsar 1. bell. Gall. 20, Pontem, qui erat ad Ge-
neuarum, iubet rescindi. Virgil. 3. Georg. 56,
Et coniuatos cœum rescindere fratres.
Vias rescindere. Senec. Theb. 1. 46.
¶ *Rescindere*, ad omnia que reserari & scindi possunt, perlines.
Colum. lib. 2. cap. 14. 1, Et quod falsè reliquerit, prius quàm
inarescat, vomis rescindat, atque obruat: id enim cedit pro
stercore. Virg. 3. Georg. 92,
Quàm si quis ferro potuit rescindere summum,
Vlcis os: alitur vitium, viuuntq; tegendo.
Pectora ferro rescindere. Stat. 11. Theb. 102.
Tetram rescindere. Colum. lib. 2. cap. 2. 19.
Virem. Colum. lib. 4. cap. 19. 5.
¶ *Rescindere pro Abolere, siue abrogare.* Terent. Phorm. 2. 4. 16,
Mihi non videtur, quod sit factum legibus,
Rescindi posse.
Beneficium rescindere. Senec. de Benef. lib. 3. cap. 13.
Crimina, Ouidius 3. Trist. eleg. 11. 13.
Iussa Iouis, Ouidius 2. Metamorph. 136.
Luctus Ouidius 17. Metamorph. 110.
¶ *Rescissio Palatum rescissum.* Lucan. lib. 4. 67,
Rescissoque nocent suspicia dura palato.
Gloria rescissa cunctis. Claud. de bello Get. 119.
Fac mea rescisso pectora nuda sinu. Propert. lib. 3. eleg. 8. 2.
¶ *Rescissorius.* Actio rescissoria. Vlpianus in l. exemplo. ff. ex
quibus caus. maior, &c.
¶ *Rescissio.* Vlpianus in l. sed et si. D. ex quibus caus. maior
in integr. rest.
Rescissio prioris decreti. Callistratus in l. pen. D. de decret.
ab ordin. faciend.
Rescissio, pro Rescissione matrimonij. Vlpianus l. 3. §. 5. D. de
bonor. possess. contra tab. Si emancipatus filius, vxore non
ex voluntate patris ducta, filium fuerit sortitus, dein ne-
pos, patre iam mortuo, ad possessionem bonorum aui vel-
lit venire: admittendus est ad eam. Non enim per rescissio-
nem is, qui filius iustus est, efficietur non filius: cum rescis-
sio quò magis, non quò minus adhibeatur.

RESCIO] Plautus Menæch. 1.5.5. Terent. Adelph. 5.3.5,
Rescivit omnem rem. Idem Hecyra, 4.1.53.

Furtum rescire. Ouid. 2. Metam. 85.

¶ Rescisco. Terent. Hecyr. 5.4.27,

Omnia omnes vbi resciscunt hi, quos par fuerat resciscere, Sciunt.

RESCRIBO] Ouidius 1. epist. 1.1,

Nil mihi rescribas; attamen ipse veni. Sueton. in Iulio Cæsare, cap. 56, Existimatq; rescripturum, & correcturum fuisse.

Manu trepida rescribere. Ouid. 2. Amor. eleg. 2.2.

¶ Rescribere: *Econstrario scribere.* Quint. lib. 10. cap. 5, Melius hoc, quam rescribere veteribus orationibus.

Rescribere: legionem ad equum: eam, quæ peditum erat, in numerum equitum transcribere. Cæsar lib. . . bell. Gall.

Argentum alicui rescribere. Terent. Phorm. 5.8.28,

Sed transi sodes ad forum, atque illud mihi Argentum iube rursus rescribi, Phormio. Horat. 2. Serm. Satyr. 3.16.

Distantis, quod tu nunquam rescribere possis.

¶ Rescriptum. Vlpianus in l. 1. de appellationibus. Quæsitum est, an aduersus rescriptum Principis prouocari possit: si forte præses prouinciae vel quis alius consuluerit: & ad consultationem eius fuerit rescriptum.

Immite rescriptum. Tacit. lib. 5, Immite rescripto venas resolut.

RESECO] Colum. de Arboribus, cap. 6.1, Veterem vineam, si in summo radices habebit, rescicare nolito.

Alas rescicare. Ouid. 2. de Remed. amor. 61.

Ferro capillos. Ouid. 1.1. Metam. 37.

Reseco ipseam longam spatium breui, Horat. 1. Carm. ode 11.2.

Vngues rescicare. Valerius.

Ad viuum rescicare. Colum. lib. 6. cap. 12.2.

¶ Resecandus. Seges falce resecanda. Ouid. 1. epist. 11.

¶ Resectus. Farra resecta. Ouid. 2. Fast. 104.

Barba resecta. Ouid. 4. Trist. eleg. 9.12.

Lingua ense resecta. Ouid. in Ibin, 89.

¶ Resecator. Apuleius de deo Soeratis: Sic enim fermè asolet apud prudentes viros esse in operibus iudicatio resecator: in rebus subitanijs venia prolixior.

¶ Resectio. Colum. de Arboribus cap. 6. 1. Alioqui etiam nouella vinea, quæ ex resfectione enata fuerit, vim inutilem habebit.

¶ Resegmen. Resegmina vnguium. Plin. lib. 28. cap. 1.5.

¶ Resex: præsidarius palmes & subsidiarius. Colum. lib. 3. cap. 10. 1.1, Nam consuecor, pampinarios quoque, quum è duro proroperint, tempore anni sequentis acquirere fecunditatem; & ideo in resecem submitti, vt progenerare possit. Verum eiusmodi partum comperimus, non tam ipsius rescis, quam materni esse muneris. Idem lib. 4. cap. 21, vocat custodem & præsidarium. Dicitur & subsidiarius: ibid. cap. 24.

RESECO] Plaut. Aulul. 27.4,

---nunc te obsecro,

Fac mentionem cum auunculo, mater mea:

Resecroq; mater, quod dudum obsecraueram. Idem

Perfa, 2.49.

RESEDA] Plin. lib. 17. cap. 12. 24, Circa Ariminum nota est herba, quam rescedam vocant.

RESEDO] Idem quod Sedo. Plin. ibidem.

RESEGMEN] Vide RESECO.

RESEMINO] Ouid. 1.5. Metam. 79,

Vna est quæ reparat, seq; ipsa refeminet ales.

RESEQVOR] Ouid. 8. Metam. 174,

Illam dei munus bene cedere sensit, & à se

Se queri gaudens, his est ressecuta rogantem. Ouid. 13.

Metam. 161,

Nereis his contra ressecuta Crateide natam est.

RESERO] referas. Claudere & Reserare, contraria. Plin. lib. 10. cap. 21.3.

Fores reserare. Ouid. 10. Metam. 77.

Moenia. Ouid. 8. Metam. 13.

Vrbem reserare, & pandere portas. Virg. 12. Aeneid. 117.

Vt referet pelagus, spargatq; per æquora bellum. Lucan. libro 2, 137.

Annun longum reserare. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 4.5.

Oracula reserabo augustæ mentis. Ouid. 15. Metam. 29.

Secreta reserans. Valer. 2. Argon. 82.

¶ Reseratus. Janua reserata patet. Ouid. 2. Fast. 92.

Carcere reserato patent postes. Ouid. 3. Amor. eleg. 2.16.

Perstore reserato egerere dapes. Ouid. 6. Metam. 133.

RESERO] referis. Plin. lib. 18. cap. 20. 3, Nam quum hyeme prægelida captæ segetes essent, reseruerunt; resarrientes campos mensi Martio. Colum. lib. 3. cap. 11. 1, Nam de vineris, quæ longo vsu exoleuerant, inter omnes authores constitit pessima esse, si reserere velimus.

RESERVO] Plin. epist. 221, Sed hoc votum meum bonitati tuæ reseruatum est.

Quærita reseruare. Ouid. 7. Metam. 134.

Supplicia alicui. Stat. 8. Thebaid. 25.

Ad extremum. Cæsar 3. bell. Gall. 365.

Ad maiora reseruare se. Virg. 4. Aeneid. 74.

Ad meliora. Sil. lib. 10, 12.

Ad periculum. Cæsar 1. bel. Ciuil. 5.

RES] Vide RESIDEO.

RESEX] Vide RESECO.

RESIDEO] Virgil. 7. Aeneid. 6,

Quum venti posuere, omniaq; repente resedit. Flatus.

In rupe residere. Virg. 5. Aeneid. 36.

In solio. Ouid. 6. Fast. 123.

Aselli tergo. Ouid. 3. Fast. 150.

Humo. Ouid. 1. Fast. 3. Et 3. de Arte, 133.

Saxo resedit pastor. Ouid. 4. Trist. eleg. 1.3.

Monte residere. Ouid. 5. Metam. 73.

Residere in odijs. Plaut. Trucul. 2.5.

Culpa in nobis resedit. Lucret. lib. 5, 286.

Residet culpa penes eum. Alphenus in l. si ex plagis. §. 2. ff. ad l. Aquiliam.

Residet apud eum pecunia publica. Martianus in l. 4. ff. ad legem Iuliam peculatus.

Resident iræ. Liu. 2. ab Vrbe, 122.

Residere esuriales ferias. Plaut. Capt. 8.8,

Ita venter gutturq; resident esuriales ferias.

¶ Residens. Plinius libro 34. cap. 143, Aristonides artifex, quum exprimere vellet Athamantis furorem, Learchum filium præcipitare voleatis, & præcipitato illo residens pœnitentiam, &c.

Vertice residens. Silius libro 7.74.

In vertice. Silius libro 5.41.

¶ Reses. Qui remanet otiosus, à labore. Liuius 2. ab Vrbe, 116, Timere patres residem in vrbe plebè, incerti, manere eam, an abire mallent.

Viros resides in arma mouere. Virg. 6. Aeneid. 163.

Reses aqua. Varro 3. de Rustic. cap. 17.7, Piscinas eius despiciebat, quod æstuaria idonea non haberet; ac in residem aquam, & locis pestilentibus habitarent pisces eius.

Curas resides soluere. Valet. 8. Argon. 44.

Reses animus. Virg. 1. Aeneid. 146,

Iam pridem resides animos. desuetaq; corda.

¶ Residuis. Liu. 3. bel. Maced. 109. Omnibus residuis pecunijs exactis, tributo priuatis remisso.

Residua & vetus simulatas. Liu. 9. bel. Pun. 128.

Residuis pœnæ homo. Quintil. Declamar. 91.

Residuus: *pro relictus.* Suet. in Augusto, cap. 71, Instrumenti eius & supellestilis parsimonia apparet etiam nunc, residuis lectis, atque mensis.

¶ Residuum. Paulus in l. sacrilegij. ff. ad l. Iuliam peculatus. Lex Iulia residuorum. Papin. ibidem, l. ult. Publica iudicia peculatus, & de residuis, & repetundarum. Martianus ibidem, l. 4. Lege Iulia de residuis tenetur is, apud quem ex locatione emptione, alimentaria ratione, ex pecunia quæ accepit, aliæque causa pecunia publica resedit.

RESIDEO] Plin. epist. 87. lib. 4, ad Sempronium: Nam Vienenisium vitia inter ipsos residunt: nostra latè vagantur. Plin. Auunculus lib. 2. cap. 9. 16, Datur & phthificis viciatim, cum vini veteris hemina de cocta; donec tres vnciæ è toto residant.

Retro residere. Lucret. lib. 2.57.

Residunt inclunes. Plinius libro 8. capite 37.2. De muribus ponticis.

Corda ex ira residunt. Virg. 6. Aeneid. 82.

RESIGNO] Plautus Trinum.

Iam si obsignatas non feret dici non potest apud portitorem, eas res resignatas tibi, inspectasq; esse.

Testamenta resignare. Horat. 1. epist. 7.2.

¶ Resignare: *Perfekte signare.* Colum. lib. de Arboribus cap. 20.2, Priusquam arbusculas transferas, rubrica signatos vt hisdem, quibus antè steterunt, constituas eas.

Resignare: *Claudere.* Virg. 4. Aeneid. 49,

Dat somnos, adimitque, & lumina morte resignat.

Fata venientia resignare. Ouid. 6. Fast. 107.

Resignare, *pro Rescribere dicebant antiqui.* Festus.

Resignare: *Reddere.* Horat. 1. Carm. ode 29. 11,

---si sceleres quatit

Pennas, resigno quæ dedit. Idem 1. epist. 7.7,

Hac ego si compellar imagine, cuncta resigno.

Parem rationem resignare. Senec. lib. de Benef. 6.

Periuria. Silius lib. 17. 86.

RESILIO] Plin. Quandoq; resilit vulnus, & curare scalpello oportet. Lucret. lib. 4.73.

Omnia quandoquidem cogit natura referri:

Ac resillire ab rebus ad æquos reddita flexus,

YYY 4

Grando

Grando refilit à culmine tecti. Ouid. 12. Metam. 94.
 In spatium breue refilit re manus. Ouid 3. Metam. 136.
 Refilire, dicitur *mamma, quando sterile facta*. Plinius libro 11. capite 40. 2.
 Detrahto mamma alumno suo sterile scit illicò, ac refilit.
 Refilire emptori, dicitur *venditor, meliore conditione allata*. Vlpianus in l. Sabinus. ff. de in diem additione.
 ¶ Refulto Resultant colles. Virg. 5. Aeneid. 30.
 Imago vocis resultat. Virg. 4. Georg. 10.
 Oranti vox & iuga longa resultant Stat. 2. Thebaid. 143.
 Resultant tecta vocibus. Plin in Paneg.
 Resultans sonus. Plin. lib. 11. cap. 19. 1.
 RESIMVS] Col. lib. 6. cap. 1. 3. Naribus resimis, patulisque.
 Varo 2 de Rust. cap. 9. 3. Labris subnigris, aut rubicundis, neq; resimis superioribus, neq; pendulis subtris. Plin. lib. 8. cap. 25. 7. Rostro resimo, cauda & dentibus aprorum aduncis. Celsus lib. 8. Lamina ferrea est, Aenea, firma paulum resima.
 RESINA] Plin. lib. 16. cap. 10. 3. Pinus fert minimum resinæ, interdum & nucibus ipsis. Plaut. Merc. 4. 28.
 Resinam ex melle Aegyptiam vorato: saluum feceris.
 Resina terebinthina. Colum. lib. 12. cap. 20. 3. Plin. lib. 23. cap. 1. 32. Resinâ condita, frigidis stomachis vitia existimantur.
 ¶ Resinaceus. Plin. lib. 24. cap. 11. 11. Alterum sterile: alterum cui & caulis & semen resinaceum; quod canchys vocatur.
 ¶ Resinatus. Iuuen. Satyr. 1. 12.
 --- quid resinata iuuentus?
 Resinatium vinum. Plin. lib. 23. cap. 1. 32. Mart. lib. 3. 35.
 Resinata bibis vina; falerna fugis.
 ¶ Resinosus. Plin. lib. 15. cap. 7. 7. Est enim pinguis, & resinosisissima.
 RESIPICO] redoleo. Plin. lib. 14. cap. 1. 8. lam inuenta vitis per se in vino picem respiciens.
 ¶ Resipisco: ad meliorem mentem redeo. Terentius Andr. 4. 2. 15.
 Resipisco. P. non: Apollinis magis verum atque hoc responsum est. Idem Heaut. 4. 8. 3.
 --- Quum te intelligo
 Resipiscere. Liuius 6. bel. Maced. 92. Vt tunc saltem experti regiam vanitatem respiscerent.
 Resipiunt ægroti, *respirantes à defectione vel animi deliquio*. Sueton. in Tiberio, cap. 73. Quum extraxerit sibi deficienti annulum mox respiscens requisisset.
 RESISTO] Liuius 1. ab Vrbe, Resistere Romani, tanquam cælesti voce iussi.
 Resistit ad nostras festa labore fores. Ouid. 5. Fast. 47.
 Ad fores thalami resistere. Ouid. 1. de Arte, 141.
 In voce media. Virg. 4. Aeneid. 16.
 ¶ Resistere: *Permanere*. Liu. 6. bell. Maced. Bebius resistit ad Pelineum oppugnandum.
 Resistere: *repugnans*. Cæsar 1. bel. Gall. 30. 1. Quum diuersis locis legiones alia alia in parte hostibus resisterent.
 Robur resistit amori. Lucan. lib. 2. 77.
 Malo resistere. Ouid. 1. Metam. 58.
 Arbor resistit ventis. Ouid. 2. de Arte, 131.
 Resistere immobilem. Plin. lib. 12. cap. 9. 3.
 Resistere contra. Colum. lib. 1. cap. 5. Præstruata valenter resistent contra ea, quæ postmodum superposita incubent.
 Resistere dicitur venenatis pabulis herba aliqua. Plin. lib. 8. cap. 27. 5.
 Resistens oratio. Quint. lib. 11. cap. 2. Inde interruptus actionis impetus, & resistens ac salebrosa oratio.
 ¶ Resistitur. Cæsar 1. bel. Ciuil. 12. Omnibus his resistitur; omnibusq; oratio eos. Scipionis. Catonis, apponitur. Liu. 3. ab Vrbe, 51. Tamen legi resistebatur.
 RESOLVO] Ouid. 1. Metam. 17.
 Et velate caput, cinctasq; resolute vestes. Plin. lib. 8. cap. 12. 1. Resolunt illi nodos manu.
 Vincere, & Resoluere, *contraria*. Colum. lib. 11. cap. 1. 19.
 Ab amplexu resoluui. Ouid. epist. 22. 14.
 Nexos artus resoluere. Virg. 4. Aeneid. 139.
 Artus & animam. Virg. 4. Aeneid. 139.
 Bella. Silius lib. 8. 55.
 Alicui clypeum. Ouid. epist. 13. 30.
 Crines. Liuius 4. bel. Pun. 117.
 Arida nec vinculis crura resoluè tuis. Ouid. 3. de Arte, 55.
 Curas resoluere. Virg. 1. Georg. 61.
 Resoluitur emptio sub conditione. Vlpian. in l. 2. ff. de in idem additione.
 Fauces resoluere in verba. Ouid. 2. Metam. 57.
 Fila resoluere. Ouid. 2. Metam. 131.
 Fraudes. Silius libro 7. 31.
 Gleba se resoluui Zephyro. Virg. 1. Georg. 9.
 Humum resoluere. Colum. lib. 2. cap. 2. 3. Ibidem 4. Neque

enim aliud est, colere, quam resoluere & fermentare terrâ.
 Iugulum ferro. Ouid. 6. Metam. 129.
 Iura sacra. Virg. 2. Aeneid. 32.
 Ense latus. Ouid. ad Pisonem, 29.
 Literas. Liu. 6. bel. Pun. 79.
 Nebulæ ventis ac sole resoluuntur. Ouid. 14. Metam. 80.
 Ora sono resoluere. Ouid. 13. Metam. 25.
 Vesta fauce, tibi nunc operatâ resoluim? ora. Ouid. 6. Fast. 50.
 Tenebras resoluere. Virg. 8. Aen. 119.
 Tristitiam animi. Plin. lib. 24. cap. 6. 3.
 Poplites summittuntur, viresq; resoluunt. Luc. lib. 7. 4. 193.
 Vittas capitis resoluere. Virg. 3. Aeneid. 74.
 Vocem atq; ora. Virg. 3. Aen. 92.
 Vulnere. Stat. 5. Sylu. 5. 17.
 Vulnere resoluui. Quint. lib. 6. cap. 2. 24.
 Resoluere corruptam partem à viua. Celsus lib. 5. cap. 28.
 In puluerem. Colum. lib. 11. cap. 2. 45.
 In tabem margaritas. Plin. lib. 9. cap. 35. 17.
 Resoluere & colligere. Quint. lib. 12. cap. 2.
 ¶ Resoluere: *pro, Numerare pecunias*. Plaut. Epid. 8. 16.
 Nam leno omne argentum abstulit pro fidicina: ego resoluui.
 Resoluere, & Componere, *contraria*. Seneca epist. 30.
 ¶ Resoluere: *Refellere*. Quint. lib. 5. cap. 13. Resoluere ex parte diuersa dista, difficile erit.
 Resoluitur emptio sub conditione. Vlpian. in l. 2. ff. de in idem additione.
 Resoluere: *Absolvere piaculo*. Horat. 1. Carm. ode 28. 7.
 --- teq; piacula nulla resoluunt.
 Mollire & resoluere hominem. Seneca epist. 36.
 ¶ Resolutus. Comas resoluta puella. Tibul. lib. 1. eleg. 3. 7.
 Quietè resolutus. Ouid. 9. Metam. 95.
 Amore. Tibul. lib. 1. eleg. 9. 17.
 Braechia resoluta somno. Ouid. 1. Fast. 75.
 Corpore resolutò nec similis. Ouid. 7. Metam. 66.
 Corpora fluxa & resoluta. Colum. lib. 1. cap. 1. 15.
 Gaudia resoluta. Silius lib. 11. 61.
 Ira resoluta frænis legum. Lucan. lib. 2. 30.
 Dat gemitum patiens resolutò pondere moles. Sil. lib. 3. 130.
 Tellus resoluta rarefcit in aquas. Ouid. 15. Metam. 49.
 Vincula resoluta. Silius lib. 3. 49.
 RESONO] Virg. eclog. 1. 1.
 Formosam resonare doces Amaryllida syluas.
 Aether clamoribus resonat. Virg. 5. Aeneid. 46.
 Aether resonat latratibus. Ouid. 3. Metam. 47.
 Cantu assiduo resonare. Virg. 7. Aeneid. 3.
 Ore superbo. Silius libro 3. 50.
 Arbusta resonant cicadis. Virg. 2. eclog. 3.
 Aua tû resonat auibus virgulta canoris. Virg. 2. Georg. 66.
 Spectacula plausu resonant. Ouid. 10. Metam. 133.
 Acutum resonant vmbra. Horat. 1. Serm. Satyr. 8. 9.
 Triste resonant vmbra. Horat. 1. Serm. Satyr. 8. 9.
 ¶ Resono: *per vrbem coniugationem*. Acc. Aencadis, aut Decio: Clamore & gemitu templum resonit cælitum. Pacuuius: Hymenæum fremunt æquales, aura resonit crepitum musico.
 ¶ Resonans. Saxa resonantia. Virg. 3. Aen. 87.
 Carmina resonantia chordis Romanis. Ouid. ad Pisonem. 49.
 Vnda resonante tunditur litus. Catul. ad Furium, 11. 1.
 ¶ Resonabilis. Ouid. lib. 3. Metam.
 Vocalis nymphæ, quæ nec reticere loquenti,
 Nec prior ipsa loqui didicit, resonabilis Echo.
 ¶ Resonus voces resonæ. Ouid. 3. Metam. 100.
 Ictus resoni. Valer. 1. Argon. 124.
 RESORBEO] Plin. lib. 4. epist. vlt. Anquæ Oceanò naturâ, fonti quoque: quæ, ille ratione aut impellitur, aut resorbetur; hac modicus hic humor, vicibus alternis supprimitur, vel egeritur?
 Vomere, & Resorbere, *contraria*. Ouid. epist. 12. 25.
 Quæq; vomit totidem fluctus; totidemq; resorbet,
 Resorbere quæ euomimus. Plin. lib. 9. cap. 43.
 Lachrymas. Stat. 5. Thebaid. 131.
 Pontus saxa reuoluta resorbet. Virg. 11. Aeneid. 125.
 Vocem resorbere. Plin. lib. 12. cap. 35. 20.
 RESPECTO, RESPECTVS] Vide RESPICIO.
 RESPERGO] Colum. lib. 1. Deinde, quum prædictum tetorium inaruit, rursus amurca respergitur.
 Sanguine respergere dextram. Catul. Argon. 39. 46.
 Mero tergora. Colum. lib. 6. cap. 3. 5.
 ¶ Resperius: *Participium*. Resperisæ matris cruore virgines. Liu. 4. bel. Pun. 120.
 Iuuenis resperius cæde fraterna. Catul. Argon. 59. 36.
 Puluere resperius. Stat. 2. Thebaid. 2.
 Menta resperisæ cruore. Liuius 9. bel. Maced. 181.
 Comæ resperisæ sanguine. Ouid. 3. Fast. 91.
 ¶ Resperius: *Verbale*. Plinius libro 10. cap. 3. 5. Hæc causa est gregæ-

gregatim auibus natandi: quia plures simul non infestantur, respectu pinnarum hostem obsecantes.

RESPICIO] Terentius Eunuch. 1. 3. 50,

---quum huc respicio ad Virginem.

Respicit Aeneas subitò. Virg. 6. Aeneid. 106.

Instantem tergo Cloanthum respicit. Virg. 5. Aeneid. 34.

Tellus respicitur. Ouid. 2. Amor. eleg. 11, 5.

A' resgo respicere. Virg. 8. Aeneid. 1, 0.

Respicere ad. Terent. Andr. 2. 5, 6.

Quasi de improviso respice ad eum.

Ad aliquid. Quint. lib. 2. cap. 12. 5, Et quum Latinis studibimus literis, non respiciamus ad Græcas.

Mala sua respicere. Lucret. lib. 4. 233.

Vitæ exemplar. Horat. in Arte. 64.

Respicere aliquem: *luare*. Terent. Andr. 5. 6. 11,

Age, me in tuis secundis rebus respice. Idē Adelp. 5. 8. 9.

Lucina respexit domum nullo vlulata dolore. Stat. 3. Thebaid. 32.

Respicit nos Deus. Terent. Phorm. 5. 3. 34,

Di nos respiciunt: gnatam inueni nuptam cum tuo filio.

Pietas respicit labore: humanos. Virg. 5. Aeneid. 1. 38.

Respicere Cæsarem Cæsar. 1. bel. Ciuilis

Se respicere. Plaut. Pseud. 9. 20. Terent. Heaut. 1. 1. 18,

Nullum remittis tempus; neq; te respicis Ibid. 5. 1. 46.

Aetatem suam. Terent. Phorm. 2. 3. 87,

Summa imperij ad me respicit. Cæsar lib. 3. bel. Ciuil.

Respiciens. Ouid. 1. Trist. eleg. 3. 12.

Respiciens oculis pignora chara meis.

Respiciendus. Ouid. 1. Amor. eleg. 8. 8,

Quantum quisque ferat, respiciendus erit.

Respectus. Plautus:

Et me respectu teruit.

Respectus: *Ratio qua ad aliquid agendum mouemur*. Martial. lib. 11. 41,

Sit pudor, & tandem veri respectus & æqui. Liu. lib. 2. ab Vrbe. 1. 5. Sed factione. respectusq; rerum priuatarum que semper officere, officientq; publicis cõsilijs, Appius vicit.

Respectu mei. Ouid. 1. Trist. eleg. 3. 20.

Respectu cupiunt hic tamen esse sui. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 9. 20.

Respecto. Terent. Adelp. 1. 1. 3,

Quid respectas n' hii perich est.

Lumine obliquo respectare aliquem. Stat. 3. Thebaid. 76.

Siqua pios respectant numina. Virg. 1. Aeneid. 122.

Respectans. Lucret. lib. 6,

Funera respectans animam & mittebat ibidem.

RESPIRO] Terent. Heaut. 2. 2. 12,

---ô Clinpho, Timeo, c' respira. Plaut. Epid. 5. 21,

Mane; sine respirem quæso p' imò acquiesce.

A're aliqua respirare. Quint. lib. 1. cap. 8. 8, Quum poëticis voluptatibus aures à forensi asperitate respirent.

Respiro: *emisso odorem*. Stat. Sylu. 2. 16,

---indē malignum

Aëra respirat pelago circumflua Nessis.

Respiramen. Ouid. 2. Metam. 166.

Vitalesq; vias, & respiramina clausit. Ibid. 12. 29.

RESPONDO] Terent. Adelp. 2. 1. 26, Responde.

Non canimus surdis; respondent omnia syluæ. Virgilius 10. eclog. 2.

Responde quod rogo. Plaut. Pseud. 1. 5. 12.

Benignè respondere. Horat. 1. epist. 7. 13.

Incautè. Quint. lib. 1. cap. 11. 22.

Propalam aliquid. Tacit. lib. 12.

Pudicè. Quint. lib. 5. cap. 11. 23.

Variè. Celsus lib. 5. cap. 18.

Venustè. Quint. lib. 5. cap. 7. 21.

Corde sedato. Virg. 12. Aeneid. 4.

Ad voluntatem alicuius. Cæsar 4. bell. Gall. 48. 2.

Ad interrogata. Liuius 3. ab Vrbe. 14. Cæsar 1. bel. Gal. 1. 86,

Arriouistus ad postulata Cæsaris pauca respondit.

Respondere ius. Plin. epist. 101.

Maledictis. Terent. in Prologo Andr. 7.

Ad nomina. Liuius lib. 7.

Respondere: *Conuenire, consentire*. Virg. 1. Aeneid. 118,

---dictis respondent cætera matris.

Ad normam respondere. Plin. lib. 36. cap. 22. 14. Structuram ad normam & libellam & ad perpendicularum respondere oportet. Vitruuius lib. 7. cap. 3.

Ad illud respondet. Varro: Quarta chorda ad septimam respondet.

Respondet frumentum ad pondus & mensuram. Seneca de Breuitate vitæ.

Respondet ad spem euentus. Liu. 8. bel. Pun. 28.

Inuidiæ respondere. Ouidius 2. de Remed. amor. 1.

Fama responsura suo labori. Horat. 2. Serm. Satyr. 8. 14.

Fructus non respondens labori. Ouid. 4. Fast. 129.

Fauor non respondet meritis. Horat. 2. epist. 1. 2.

Voto respondere. Plin. epist. 7. Nam ego quoq; simili nutu ac tenutu respondere voto tuo possum. Virg. Georg. 10.

Par pari respondere. Plaut. Trucul. 19. 45.

Nobilitati maiorum. Quint. lib. 3. cap. 7. 7.

Pleniùs & vberiùs. Seneca de Benefic. lib. 3. cap. 17.

Respondere: *Respicere, seu contrà postum esse*. Virgilius 6. Aeneid. 4. Contrà elata mari respondet Gnosia tellus. (neid. 4.)

Respondere: *non fallere*. Celsus lib. 1. cap. 10, Id quod si in cura quoque aquæ q' inter cutē est, ita responderet quantò magis necesse est in sanguine respondeat?

Respondens. Tympana respondentia. Stat. 2. Achil. 36.

Responso. Plaut. Menæch. 14. 47,

Responso, aut loquere.

Responso cupidinibus. Horat. 1. Serm. Satyr. 7. 7.

Gallina dura malum responso palato. Horatius 2. Serm. Satyr. 4. 4.

Fortunæ superbæ responso. Horat. 1. epist. 1. 14.

Responso. Gell. lib. 13. cap. 19, Consulentiibus de iure, publicè responso. Tacit. lib. 1.

Responso. Terent. in Prologo. Phorm. 17,

Is sibi responso hoc habeat. Idem in Prologo Eunu. 6, ---sciat Responso, non dictum esse.

Fida responso. Virg. 2. Aeneid. 76.

Torua responso trucis Senatus. Silius lib. 11. 24.

Dare responso petenti. Virg. 1. eclog. 9.

Elicere responso. Quint. lib. 5. cap. 7. 14.

Responso: *Oraculum*. Virg. 9. Aeneid. 27,

Si qua Phryges præ se iactant responso deorum.

Responso. Tacit. lib. 13.

Apollo animum delusit responso. Virgil. 6. Aeneid. 69.

Edere responso. Tacit. lib. 1.

Diuum responso horret regna Caspia. Virg. 6. Aeneid. 1. 60.

Id dubijs responso petunt. Virg. 6. Aeneid. 18.

Poscens responso sacerdos. Silius lib. 11. 25.

Reddere responso. Virg. 3. Georg. 99.

Responso: *Conuenientia, consensusq;*. Vitruuius. lib. 1. cap. 2.

Symmetria est ex ipsius operis membris conueniens cõsensus, ex partibusq; separatis, ad vniuersæ figuræ spectem ratæ partis responso. Idem lib. 3. cap. 1.

Responso: *Fide ussor*. Horat. 1. epist. 17. 9,

Quo responso, & quo causâ teste tenentur.

RESPUBLICA] Vide RES.

RESPVO] Liu. 2. ab Vrbe. 177. Ad eò propter suspicionem in sitam regni, velut abundarent omnia, munera eius in animis hominum respuebantur.

Respuunt aliquid aures. Quint. lib. 11. cap. 1.

Respuunt hoc sapientissimi cuiusq; fides. Plin. lib. 28. cap. 2. 1.

Conditionem respuere. Cæsar 1. bel. Gal. 17. 6.

Curam. Claud. 8. Paneg. 32.

Imperium. Colum. lib. 6. cap. 2. 8.

Munera parua. Tibul. lib. 4. ad Messalam, 1. 2.

Frænos cum sanguine respuunt equus. Stat. 8. Theb. 109.

Respuunt hoc ferricũ Plin. lib. 7. cap. 1. 5. 1. Lucret. lib. 3. 161.

Respuere secures dicitur lignum. Plin. lib. 17. cap. 10. 12.

Tela omnia respuunt. Lucan. lib. 1. 97.

Tergus respuens vulnus. Plin. lib. 8. cap. 21. 3.

Humus respuunt inuisum cadauer. Ouid. in Ibin. 34.

Respuere in aliquem tela. Seneca epist. 54.

Respuor. *Passium*. Lucret. lib. 2. 78,

Præter lumen per cornua transit: at imber Respuunt.

Respuens. Gell. lib. 6. cap. 1. 3, Communium vocum respuens minus, & fastidians.

RESTAGNO] Colum. lib. 2. cap. 17. 1, Itaq; si palus in aliqua parte subsidens restagnat, sulcis deriuanda est: Idem lib. 8. cap. 1. 5. 2, Ora lacus ne corrumpantur violentia restagnantis vndæ, quæ semper interfluere debet; opere signino consternatur.

Flumina restagnant alto vallo. Lucan. lib. 4. 18.

Lacus restagnans vasto gurgite. Silius lib. 5. 1.

Mare restagnans. Ouid. 11. Metam. 71.

Palus restagnat. Silius lib. 8. 6.

Restagnatio. Plin. lib. 11. cap. 37. 48, Ne restagnatio in tempestiua alui obstrepat. Idem lib. 6. cap. 28. 5.

RESTAVRO] Iustinus lib. 21, Ita facta societate, & auxilijs Gallorum auctus, bellum velut ex integro restaurat. Tacit. lib. 3, At Pompeij theatrum, igne fortuito haustum, Cæsar extructurum pollicitus est: eò quòd nemo è familia restaurando sufficeret. Idem lib. 4, Et Segestani ædem Veneris montem apud Erycum vetustate delapsam restaurari postulauere.

Restauratus. Nauis restaurata. Vlpian. in l. quid tamen. §. in nauis. ff. quib. mod. vsufructus, &c.

Restauratio. Iulianus in l. si maritus fundum. D. de fund. dotal. Si eundem fundum Titio reddiderit, sine restauratione seruitutis.

RESTIBILIS] Festus Restibilis ager sit, qui continuo bien-
nio seritur farreo spico, id est, aristato. Varro 1. de Re rust.
cap. 4. 2, illud quoque multum interest, in tuda terra, an
in ea seras, quæ quotannis obsita sit: quæ vocatur resti-
bilis: an in veruasto, quæ interdum requirit. Cato. cap.
35, Hordeum, qui locus nouus erit, aut qui restibilis fieri
poterit, serito.

Arbor restibilis. Plin. lib. 16. cap. 31. 1, Antandri platanus,
etiam circumdolatis lateribus restibilis sponte facta, vi-
tæq; reddita, longitudine quindecim cubitorum crassitu-
dine quatuor vlnarum.

Fœcunditas restibilis. Plin. lib. 28. cap. 19, 3.

Seges restibilis Varro 1. de Re rust. cap. 9. 5, Contra in agro
pingui, vt in Hetruria, licet videre fructuosas segetes, ac
restibiles, & arbores prolixas. Idem lib. 8. cap. 7, 9.

Vinea restibilis. Colum. lib. 3. cap. 11.

Vinetum restibile. Colum. lib. 3. cap. 18.

Arum. Plin. lib. 18. cap. 17, 14.

Crassitudo restibilis. Plin. lib. 18. cap. 17, 14.

RESTINGVO] Plaut. Casina, 17, 16,

Ignem restingunt aqua. Lilius 1. ab Vrbe, 172, **Quum**
quidam familiarium aquam ad restingendum ferret, ab
regina retentum, &c.

Fauillas ardentes restinxit lacte. Stat. 5. Sylu. 5, 4.

Flammam restinguere. Horat. 1. Serm. Satyr. 5, 13.

Flamma restinguitur. Lucret. lib. 4, 229.

Ignes restinguere fontibus. Virg. 2. Aeneid. 138.

Ignis vento restinguitur. Ouid. 2. de Remed. amor. 82.

Incendium restinguere. Cæsar 2. bel. Gall. 147.

Genus suum. Plautus Trinum. 10, 50.

Situm. Virg. eclog. 9, 16.

--- sitim restinguere riuo.

Incensum. Terent. Phorm. 1. 8 21.

Verba alicuius. Terent. Eunuch. 1. 1. 24.

¶ **Restinctus Vapor restinctus** omnis. Virg. 5. Aeneid. 140.

RES TIO] ad referendum, laborandum, colendumue aptus
sum. Colum. lib. 3. cap. 61, Nam & quæ restire incipiunt,
tempestiue leguntur: & quæ nondum maturitatem
coeperunt vuz, sine dispendio differuntur.

RES TIPVLOR] Valerius lib. 2. Nec dubitauit restipulari.

RESTIS] Plaut. Persa. 13, 35, --- restim tibi

Cape crassam, ac suspendete. Ibidem, 8, 11,

Cædere hodie tu restibus. Apuleius: Restim, qua graba-
tulus erat intextus, aggredior expedire. Plin. lib. 17. cap. 10.
4, Eaq; intrita restem circumlini.

Ad restim mihi quide res redijt planissimè. Terent. Phorm.
4. 4. 5, Iuuenal. Satyr. 6, 4.

Ferre potes dominam saluis tot restibus vllam?

Alliorum connexa capita, restes apud Plinium dicuntur, li-
bro 20. cap. 6.

In saltatione restim ducere, dicuntur chori puerorum pu-
ellarumq; manus conserui. Terent. Adelph. 4. 3. 34,

Tu inter eas restim ductans saltabis. Liu. lib. 17, Per ma-
nus reste data, virgine sono vocis, pulsu pedum modu-
lantes inceserunt.

¶ **Resticulus,** Vlpian. in l. si verò § fin. ff. de ijs qui deiece-
runt: Si amphora ex resticulo suspensa decidisset, & da-
mnum dedisset.

¶ **Resticula.** Varro 1. de Re rust. cap. 41. 4, Tum enim resti-
las per ficus, quas edimus, maturas perferunt; & eas, quæ
inarserunt complicant; ac, quò volunt, mittunt.

RESTITO] Vide RESTO.

RESTITVO] Terent. Andr. 4. 1. 57,

Restitue, in que me accepisti locum. Idem Heaut. 3. 1. 83,
Somnum hercle ego hac nocte oculis non vidi meis;
Dum id quæro tibi qui filium restituerem, Cæsar 1. bell.
Gall. 109, Ipsos, oppida, vicosque, quos incenderant, re-
stituire iussit.

Restituere ac reddere. Terent. Eunuch. 1. 2. 67.

Restituere alicquem: Venia profsequi. Curtius lib. 8.

Restituere ex toto. Celsus lib. 8. cap. 20.

Restitui in bona paterna. Papinianus. in l. si vno. §. vlt. ff. loc.
& cond.

¶ **Restituere: in statum pristinum reducere.** Terent. Andr. 3. 5. 13,
Tu rem impeditam & perditam restituas? Idem Adelph.
1. 2. 40,

Fores effregit? restituentur.

Alimine mortis restituere aliquè. Catul. ad Mallium, 63, 1.
Restituuntur proprie volentes cupietesque. Caius de verb.
signif. l. plus est Plus est in restitutione, quàm in exhibi-
tione. nam Exhibere, est præsentiam corporis præbere:
Restituere verò, est etiam possessorem facere, fructusque
reddere.

¶ **Restituere: Inflaurare ac rescicere.** Plin. epist. 240,

Aciem restituere. Liu. 5. ab Vrbe, 85.

Animum alicui. Liu. 5. bel. Pun. 99.

Turbatas comas. Ouid 3. Fast. 4.

Dies nulla potest igne extinctos restituere. Ouid. 3. de Pon-
to, eleg. 6, 8.

Fraudata restituere. Cæsar 3. bel. Ciuil. 233, Quàmmaximas
potuerunt pecunias mutuati, perinde ac suis satis facere,
& fraudata restituere vellent.

In gaudium. Plaut. Merc. 22. 44.

In gratiam. Terent. Hecyr. 3. 1. 11,

Rem cognosces; iram expedies; rursum in gratiam re-
stitues.

In honorem Tribunitium. Cæsar 1. bel. Ciuis. 284.

Imperium Pop. Rom. restituere. Plin. lib. 7. cap. 26, 4.

In integrum. Terent. Phorm. 2. 4. 11,

--- restitui in integrum, æquum est & bonum.

Ius restituere ereptum. Ouid. 1. Fast. 125.

In locum antiquum gratiæ & honoris. Cæsar 1. bell. Gall. 12.

Nomen suum alicui. Cæsar 2. bel. Gall. 142.

Vereri patientiæ aliquem. Tacit. in vita Agricola.

Prælium, siue pugnam. Liu. 6. ab Vrbe, 36. Ibidem. lib. 4. 165.

Sanitate restituere; & sanitati. Plin. lib. 20. cap. 6. 1. Ibid. 7.

Se restituere, ac reuiuifcere. Varro 3. de Re rust. cap. 16. 26.

Restitui sibi dicuntur vina. Plin. lib. 14. cap. 18. 2, Vina in a-
porhecis Canis ortu mutantur quædam; posteaq; resti-
tuuntur sibi.

Visum restituere. Plin. lib. 11. cap. 37. 25.

¶ **Restitui: pro Restitutus tri.** Iulian. lib. 23. D. de actio. empti.

¶ **Restituendus.** Ouid. 4. de Ponto, eleg. 13, 8, Cæsar is im-
perio restituendus eris.

Lingua suppressa palato restituenda mero. Ouid. 3. Trist.
eleg. 3, 5.

¶ **Restitutorius.** Caius in l. qui proprio § item ff. de procu-
rator. Item quæritur, si iudicium acceperit defensor, & ac-
tor in integrum restitutus sit: an cogendus sit, restitutorio
iudicium accipere.

Actio restitutoria. Vlpian. in l. quamuis pignori. §. Marcellus.
ff. ad S. C. Velleianum.

Interdictum restitutorium. Vlpian. in l. stipulatio ff. de nou.
oper. nunciat.

RESTO De viginti restabam solus, Ouid. 3. Metam. 136.

Dux noctes restant de mense secundo. Ouid. 2. Fast. 172.

Restat reliquum. Terent. Hecyr. 4. 2. 11.

Hoc nunc restat. Terent. Heaut. 5. 5. 22,

Restabat aliud nihil, nisi oculos pascere. Terent. Phorm.
1. 2. 35.

¶ **Restat: Impersonaliter.** Terent. Hecyr. 3. 1. 20,
Quod quæ ita esse inuenero, quid restat, nisi potro, &c.

Ire restat. Horat. 1. epist. 6, 6,

Ire tamen restat Numa quò peruenit, & Ancus.

Restat mihi. Virgil. 7. Aeneid. 55.

Hoc Latio restare canunt, qui sanguine nostrum

Nomen in astra ferant.

¶ **Restare: Resto stare, ac immorari.** Terent. Andr. 2. 6. 2.

Hic nunc me credit aliquam sibi fallaciam

Portare; & ea me hic restituisse gratia. Idem Eunuch. 2. 3. 17.

Vt illum di deaq; senium perdant, qui me hodie remo-
ratus est:

Meq; adeò, qui restiterim!

Ratio nulla est restandi. Lucret. lib. 1, 22.

¶ **Restare: Restare.** Terent. Heaut. 5. 3. 6.

In qua re nunc tam confidenter restas, stulta?

¶ **Restans.** Silius lib. 10. 6,

Nunc in restantes mucronem cominus vrget.

Claustra restantia soluit. Silius lib. 7. 26.

Dona restantia flammis. Virg. 1. Aeneid. 137.

¶ **Restito.** Plaut. Capt. 9. 4,

--- ita me miserum

Restitando reuendoq; lassum reddiderunt. Terent.
Eunuch. 4. 4. 1,

Eri foras scelestæ: at etiam restitas?

RESTRINGO] Plaut. Capt. 8. 26,

Saltè, si non arderent, dentes vt restringerent Plin:
epist. 105, Nam sumptus Candidatorum sædos illos, &
infames, ambitus lege restrinxit.

Restrinxit Bellona faces. Stat. 21. Thebaid. 83.

Sed exortus restrinxit stellas. Lucret. lib. 2. 212.

Restringere ad. Plin. epist. 8, Nam cum omnes homines ad
custodiam pecuniæ natura restrinxerit.

¶ **Restringere: Soluere.** Apuleius: lumentum restrinxit, abi-
red; stabulo liberum liuit: quod stabularius inuentum
mox domum reducit.

Restringere: Rursus stringere. Apuleius: Et duplici, ne solui fa-
cile queat, restringit.

Restringit nauseam hæc herba. Plin. lib. 8. cap. 27. 3.

¶ **Restrictus.** Lacertis restrictis sensit lora. Horat. 3. Carm.
ode 5. 7.

Membra catena restrictus. Catul. Argon. 59. 59.

Impe-

Imperium restrictum. Tacit. lib. 15. Idq; pluribus probatur, qui in tanta vitiorum dulcedine summum imperium non restrictum, nec perferum volunt.

¶ Restrictè Plin. epist. 103. lib. 5. ad Capitonem: Quamuis illud plenissimè; hoc restrictissimè feceris.

¶ Restrictim. Afranius: Ea quæ ferme meliùs consultoribus, quàm restrictim cogitata, atq; omnib' rationibus.

¶ Restrictissimè Plin. Junior. lib. 5. epist. 103. Tum si laudaveris, pareus; si culpaveris, nimius fuisse dicaris: quamuis illud plenissimè; hoc restrictissimè feceris.

RESVLTO] Vide RESILIO.

RESVMO] Plin. epist. 78. 2. Vereor enim, ne si hanc intentionem iam in finem laxauero, ægriè relumam. Idem lib. 2. epist. 18. Nam beneficio tuo in scholam redeo; & illam dulcissimam ætatem quasi refumo. Idem in Paneg. 132.

Hic Consulibus curis exsoluit, principales refumpsit. Ponere, & relumere, *opposita* Ouid. 9. Metam. 106.

Inq; vicem sumptas ponit; postasq; refumit.

Gemitus refumere Stat. 6. Thebaid. 3.

Tela Ouid. 2. Amor. eleg. 155.

Vires Ouid. 9. Metam. 12.

RESVO] Suetonius de Augusto. cap. 94. Sumentem virilem rogam, tunica laticlavi rosuta ex utraque parte, ad pedes decidit.

RESVNDO] Terent. Phorm. 5. 6. 13.

Pone apprehendit pallio; resupinat respicio: rogo

Quamobrem retineat me. Plin. lib. 24. cap. 17. 6. Hac admota, leones resupinari cum hiatu laxo. Livi. 4. ab Vrbe. 83.

Valuas resupinare. Propert. lib. 4. eleg. 9. 5.

Collum. Plin. lib. 10. cap. 34.

¶ Resupinare: *Pervertere* Iuven. Satyr. 3. 12.

--- aulam resupinat amici.

Resupinare: *Apr. posio* *ruocare*. Accius: Quid agis? perturbas rem omnem, ac resupinas forori.

¶ Resupinatus. Iuven. Satyr. 8. 18. Et resupinati cessantia tympana Galli.

¶ Retupinus. Plin. lib. 7. cap. 2. 14. Eosdemq; sciopodas vocari: quod in maiore æstu humi iacentes resupini, umbra se pedum protegant Ouid. epist. 15. 52.

Et modo cantabam veteres resupinus amores. Mart. lib. 9. 46. Quæq; tuit, spectat resupino fydere vultu.

Iacuit resupinus humo Ouid. 4. Metam. 225.

Hæret curtu resupinus inani. Virg. 1. Aeneid. 96.

Corpora resupina. Ouid. 2. Metam. 54.

Resupinus, *pro molli & effeminato* Quint. lib. 5. cap. 12. Quapropter eloquentiam licet hæc libidinosa resupina voluptate auditoria probe; nullam esse existimabo.

Resupinus in vngues. Mart. lib. 12. 74.

RESVRGO] Victra tamen vinces, eversa q; Troia resurges. Ouid. 1. Fast. 6.

Resurgere, *dicitur herba, vel arbor, qua iterum crescit*. Plin. lib. 13. cap. 9. 4. Sed præcipua utilitas, quod cæsa anno tertio resurgit. De spina Aegyptia. Ouid. 2. Amor. eleg. 16. 2.

Amor resurgens. Virg. 4. Aeneid. 107.

Resurrexit maiestas. Plin. lib. 16. cap. 32. 1.

Resurgunt res Romæ contra spem. Livi. 4. bel. Pun. 203.

RESVSCITO] Ouid. 2. Metam. 95.

--- positamq; resuscitat iram.

Prior obligatio nouo pacto resuscitatur. Paulus in l. si vnus ex 5 sed si pactum ff. de pactis.

RETAE] arbores antiquis dicebantur, quæ ex ripis fluminum eminerent, aut in alucis eorum existerent. Inde

¶ Reto: pro Purgo, Hinc Retandus, Veteri edicto, apud Gellium lib. 11. cap. 17.

RETARDO] Plin. epist. 123. Sed quid imprudens, quem reuocare conor, retardo?

Flumina obiecta retardant equos. Virg. 3. Georg. 51.

Retinere ac retardare. Colum. lib. 2. cap. 2. 22.

Iret retardare. Ouid. 3. Trist. eleg. 9. 7.

Menses mulierum. Plin. lib. 21. cap. 21. 5.

Sed vereor ne nunc mea te fortuna retardet. Ouid. 3. Trist. eleg. 7. 5.

¶ Retardarus. Sueton. in Orhone, cap. 8. Et primo egressu inundationibus Tyberis retardarus. Idem in Galba, cap. 20. In auxilium aduolauer; seriùs itinere deuo per ignorantiam locorum retardari.

Iuuenta retardata arte. Claud. 1. in Eutropium, 69.

RETAXO] Sueton. in Vespasiano, cap. 13. Lucinium Murianum notæ impudicitia; sed meritorum fiducia minùs sui reuerentem, nunquam nisi clam, & hætenus retaxare sustinuit, vt apud communem aliquem amicum querens, adderet clausulæ, Ego tamen vir sum.

RETE] Plaut. Rud. 2. 7.

--- neq; piscium vllam vnciam pondo hodie

Cepi; nisi hoc, quod nunc fero in rete.

Fallentia *retea*. Ouid. 2. de Arte. 38.

Rara. Virg. 4. Aeneid. 26.

Exire retibus. Lucret. lib. 4. 231.

Retia dolum meditantur ceruis. Virg. eclog. 5. 12.

Ponere retia ceruis. Virg. 1. Georg. 62.

Scrutare retia. Virg. 3. eclog. 15.

Tendere retia ceruis Ouid. 1. de Arte. 9.

Distincta maculis retia tendere. Ouid. epist. 5. 4.

¶ Retis, *majusculino & fam. nino genere*. Plaut. in Rud. 21. 5. Non vides me referre vidu retem, sine squamoso pecu? Varro 3. de Re rust. cap. 5. 12. Intra retem aues sunt omnes genus, maximè cantrices, vt lusciniolæ ac merulæ: quibus aqua ministratur per canaliculam, eibus obijcitur sub retem.

¶ Retia. Plaut. Rud. 21. 9.

Iam nunc & operam ludos facit, & retiam.

¶ Reticulum. Plin. lib. 31. cap. 6. 11. Item, demissæ reticulis in mari concuæ è cera pilæ, vel vasa inania obturata, dulcem intra se colligunt humorem.

Reticulum: *pro muliebri facia, qua capillos continet*. Iuven. Satyr. 2. 10. Reticulumque comis auratum ingentibus implet.

Reticulum iunceum vel lineum. Colum. lib. 12. cap. 51. 2.

¶ Reticulum: *instrumentum lusorium*. Ouid. 3. de Arte. 73.

Reticuloq; pilæ læues fundantur aperto.

Reticulè neruis: *pro Cancellis* Varro 3. de Re rust. cap. 5. 11.

Inter columnas exteriores, pro pariete reticulè neruis sunt: vt perspicui in sylua possit, & quæ ibi sunt; neque auis ea transire.

Reticulum: *Sacculus in modum retis*. Horat. 1. Serm. Satyr. 1. 9.

Non tuus hoc capiet venter plus, quàm meus: vt si Reticulum panis venales inter, onusto

Fortè vehas humero, nihilo plus accipias quàm, &c. Iuvenal. Satyr. 12. 6.

¶ Retiaculum. Plaut. Afin. 3. 87.

Iubeas vna opera me piscari in aere;

Venari autem retiaculo aptos in medio mari.

¶ Reticulus. Plin. lib. 12. cap. 14. 7. Persona adijcitur capiti, densusue reticulus nudi emittuntur.

¶ Reticulatus. Plin. lib. 36. cap. 22. 4. Dictyotheton vocant reticulatam structuram, quæ frequentissimè Romæ strunt, rimis opportunam.

Fenestræ reticulatæ. Varro 3. de Re rust. cap. 7. 1.

¶ Retiarius. Quint. lib. 6. cap. 3. 42. Et Pedro de Mirmilone, qui retiarius conseqebatur, nec feriebat: Viuum, inquit, capere vult.

Contra retiarius ferula. Martialis in Præfatione libri secundii: Deniq; videas, an te delectet contra retiariu ferula.

RETEGO] Virg. 1. Aeneid. 77.

--- cæcûq; domus scelus omne retexit. Iuven. Sat. 6. 283

Si tibi, zelotype, retentantur ferina mœchæ.

Animi commenta retegere. Ouid. 13. Metam. 8.

Consilium Horat. 3. Carm. ode 21. 4.

Dies clara retexit damna Pharsalica. Lucan. lib. 7. 100.

Lucifer retegens diem Ouid. 1. Metam. 1.

Insidias retegere. Claud. 2. Paneg. 43.

Orbem retexit Titan radijs. Virg. 4. Aeneid. 24.

Pectus retegere. Ouid. 13. Metam. 92.

Sylvas ferro. Stat. 1. Thebaid. 35.

Vultus retexit scisso velamine. Lucan. lib. 8. 130.

¶ Reteclis Res luce retexit. Virg. 9. Aeneid. 93.

RETENDO] Ouid. 2. Metam. 84.

Exsist hic humero pharetram, lentosq; tetendit

Arcus. Ibidem. lib. 3. 34.

--- Nympharum tradidit vni

Armigeræ iaculum, pharetramq; arcusq; retentos.

RETENTO] Iterum tento. Ouid. 1. Metam. 159.

--- timide verba intermissa retentat. Idem epist. 10. 3.

Nullus erat; referoq; manus, iterumq; retento.

Studium retentare. Ouid. 5. Trist. eleg. 13. 11.

Viam lethi sine sine retentat Ouid. 11. Metam. ad finem.

Præces retentatæ. Ouid. 14. Metam. 76.

RETEXO] Telas intertextas retexere Stat. 3. Sylu. 5. 6.

Tela retexta dolo nocturno. Ouid. 2. Amor. eleg. 8. 6.

Properata fata retexere. Ouid. 10. Metam. 7.

Idem ordo retexitur. Ouid. 15. Metam. 50.

Plenum orbem Luna quater retexit. Ouid. 7. Metam. 108.

Noxas retexere. Stat. 9. Thebaid. 30.

Scriptorum quæque retexens. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 1.

¶ Retexi. Lucret. lib. 1.

Hæc neq; dissolui plagis extrinsecus ista

Possunt; nec porro penitus penetrata retexi.

RETIARIUS. RETICVLVM. Vide RETE.

RETIARIO] Terent. Heaut. 1. 1. 33.

Ne lachryma; atq; istuc, quicquid est, fac me vt sciam!

Ne retice,

Non possum reticere. Catul. ad Mallium, 63, 9.
 Dolores reticere. Propert. lib. 1. eleg. 10, 3.
 Multa reticenda lingua modesta. Ouid. epist. 18, 13.
 Crimina reticenda deorum. Stat. 1. Thebaid. 46.
 ¶ Reticentia. Plaut. Merc. 22, 31,
 Didicenas me miserum tua reticentia.
 RETINERE] Terent. Phorm. 1. 3, 23,
 Cui de integro est potestas, etiam consulendi quid velis:
 Retinere, amare, amittere.
 Euntem retinere. Ouid. epist. 17, 20.
 Firmis vinclis. Ouid. 1. de Remed. amor. 43.
 Saucius arrepto piscis retinet ab hamo. Ouid. 1. de Arte, 79.
 ¶ Retinere: *aliquem retrahere ne cadat*. Plaut. Curcul. 7, 31,
 --- retine, retine me, obsecro.
 PH. Vide ut expalluit Terent. Heaut. 2. 4, 23,
 --- ah retine me, obsecro.
 Retinere: *aduersum al quem tenere*. Terent. Adelph. 1. 1, 33,
 Pudore & liberalitate liberos
 Retinere, satius esse credo, quam metu. Plin. epist. 148,
 Et in publicis officijs retinere damnatos, non satis honestum putabam.
 Amore patriæ retineri. Ouid. 1. Trist. eleg. 3, 10.
 Aures retinent commissa. Horat. 1. epist. 19, 14.
 Natiuum retinent inuiolata decus Ouid. de Nuce, 11.
 In fide retinere animos sociorum. Liu. 5. bel. Pun. 227.
 Gaudia retinere. Ouid. 12. Metam. 57.
 Gemitus non retinere. Ouid. 4. Fast. 93.
 Ius retinere. Cæsar. 1. bel. Ciuil. 17.
 Labores Ouid. 13. Metam. 173.
 Lacrymas Ouid. 1. Metam. 130.
 Manus. Ouid. 6. Metam. 7.
 Non facile esuriens posita retinebre mensa. Ouidius 2. de
 Remed. amor. 47.
 Morbo retineri. Liu. 4. bell. Maced. 47.
 Spem retinere. Tacit. lib. 19.
 Hæc vilitatem & gratiam retinent. Plin. epist. 8. c.
 ¶ Retinens. Gellius libro 10. cap. 20, Sallustius quoque; proprietatum in verbis retinentissimus.
 Vento retinente morari. Ouid. epist. 13, 1.
 Membra retinentia aliquid animæ. Ouid. 6. Metam. 129.
 Modestis retinens. Tacit. lib. 5.
 ¶ Retinendus. Cura retinendæ puellæ. Ouid. 2. de Arte, 59.
 ¶ Retentus. Martial. lib. 1. 130,
 Expectare iube; velocius ibo retentus. Lucret. lib. 2. 246.
 Equi frustra retenti, dominum trahunt per saxa. Ouidius 6. Fast. 149.
 Lingua retenta metu. Ouid. epist. 11, 17.
 Verba dolore retenta. Ouid. 10. Metam. 94.
 ¶ Retinentia. Lucret. lib. 3,
 Nam si tantopere est animi mutata potestas,
 Omnis ut a starum exciderit retinentia rerum.
 ¶ Retento. Plaut. A. Sin. 1. 2, 1, Cur me retentas. Lucan. lib. 4. 145, Ipse caua regni vires in valle retentat Seneca epist. 73.
 Diu res ista non retenta uit memoriam meam,
 Fræna retentare. Ouid. 2. Amor. eleg. 9, 6.
 ¶ Retinaculum. Virg. lib. 1. Georg. 53,
 Atque Amerina parant lentæ retinacula viti,
 Vnca retinacula. Stat. 3. Sylu. 2, 7.
 Ferro stricto ferit retinacula. Virg. 4. Aeneid. 116.
 Puppis retinacula prærumperet. Ouid. 14. Metam. 109,
 Soluere retinacula Ouid. epist. 7, 11.
 RETINGO] Stat. 1. Syl. 4, 15, Nec in otia pacis
 permissum laxare animos, ferrumque retingi.
 RETIS] Vide RETE.
 RETONDEO] Plaut. Pseud. 4, 26,
 At hæc retonsa est. B sine fiet, in de quoque; vos estis plagis
 Omnes. Plin. lib. 18. cap. 17, 11, Retonsarum verò etiam
 semel, omnino certum est, granum longius fieri. De segetibus.
 RETONO] Catul. de Berecynthia, 58, 17,
 Face cuncta mugienti fremitu loca retonent.
 RETORQUEO] Retorquere aliquem. Quint. Declam. 16.
 Ille dolore ferox, caput in sua terga retorfit. Ouid. 3. Met. 14.
 Colla retorquere ferocis equi. Ouid. epist. 4, 16.
 Cursus auerios retorfit. Virg. 12. Aeneid. 97.
 Retorqueri sub terra. Plin. lib. 17. cap. 10, 13.
 Retorquere telam: *retexere*. Plin. lib. 11. cap. 21, 2.
 Retorquere sarmentum. Colum. lib. 4.
 Oculos. Ouid. 10. Metam. 138.
 Animum ad præterita. Seneca de Benef. lib. 3. cap. 3.
 ¶ Retortus. Plin. in Paneg. 15, Cum delatorum supina ora,
 retortasque; ceruices agnoscebamus, & fruebamur,
 Brachia tergo retorta. Horat. 3. Carm. ode 5, 5.
 Manibus retortis trahi. Horat. 2. epist. 1, 39.
 RETORRIDVS] Colum. lib. de Arboribus, cap. 17, 3, Si in

olea vnus ramus aliquantò cæteris lætior est, nisi eum recideris, arbor tota fiet retorrída. Idem lib. 3. cap. 11, 5, Igitur si non retorrída & scabra, sed leuia & nitida, & proluxa fœcundaque; viderimus, eam intelligimus esse terram surcularem.
 Retorrídum: *igne combustum*. Senec. vocat manum Scæuolæ retorrídum, epist. 67.
 Retorrída frons. Colum. lib. 2. cap. 2, 66.
 ¶ Retorrídè. Plin. lib. 17. cap. 5, 10, Terram amaram siue macram si quis probare velit, demonstrant atræ herbæ frigidam autem, retorrídè nata.
 ¶ Retoresco. Colum. lib. 3. cap. 3, 5, Deinde sata non ita enutriunt, ut antè conualescant ac profiliant, quàm retorescant.
 ¶ Retostus, Plin. lib. 13. cap. 4, 17, Marcescitque; non retostus furnis.
 RETRACTO] Vide RETRAHO.
 RETRAHO] Retrahere ad se argètum. Terent. Heaut. 4. 2, 11.
 Ab istu sertrahere. Ouid. 3. Metam. 18.
 Aliquem à studio. Terentius in prologo Phormionis, 2.
 Ex fuga, Plaut. Merc. 1, 8.
 Aliquem in conditionem ministrorum. Plin. epist. 29.
 Quò sata trahit, retrahitque; sequamur. Virg. 5. Aeneid. 148.
 Nocturnæ quietis imaginem ad spem haud dubiam retrahit. Tacit. lib. 16.
 Retrahere se: *Defistere à re aliqua*. Catul. ad Alphenum, 18, 2.
 Horat. 19, 12.
 Ac ne te retrahas, & inexcusabilis absis.
 Retrahere verba. Seneca epist. 3.
 ¶ Retractus Retractis ac resupinis capitibus. Colum. lib. 2, cap. 2, 19.
 Retractus in tutum animus. Senec. de Benefic. 6.
 ¶ Retractus, *pro Remoto*. Plin. epist. 17. lib. 2 ad Gallum. Huius à læua retractus paulò cubiculum est amplum. Liu. 4. bel. Maced. 41, Hispanis retractior à mari trium millium passuum in circuitu murus erat.
 Retracti: *fugitiui*. Sallust. Ceparius (namque; is paulò antè ex fuga retractus erat) Cn. Terentio traditur. Idem: Ad Catilinam proficiscentem ex itinere retractum esse aiebant.
 Retractus, *pro abdiso*. Liu. 6. bel. Maced. Thespiensium emporium est in intimo sinu Corinthiaco retractum.
 ¶ Retracto: *Reuoco*. Plin. epist. 126. lib. 7. ad Maerium: Præceptum est Seruiano, ut vacaret finitam causam retractanti, si quid noui afferet. Idem epist. 174. lib. 8. ad Arrianum.
 Largitiones retractare: *reprobare*. Traianus ad Plinium, libro 10.
 Pedamenta. Colum. lib. 4. cap. 16, 1, Tamen in his hæc, eorumque; similia pedamenta, post putationem retractanda sunt, partesque; eorum putres dedolandæ.
 Retractare aliquid: *Resum tractare*. Plin. ad Septitium, lib. L. epist. 16. Horat. 2. Carm. ode 1, 8,
 Sed ne, relictis, Musa proca, iocis,
 Cææ retractes munera naxiæ.
 Vulnera cruda retractare. Ouid. 3. Trist. 4.
 Néue retractando nondum coeuntia rumpe vulnere. Ouid. 4. Trist. eleg. 4, 9.
 Retractare actiones: Plin. ad Capito. lib. 5. epist. 8. Egi magnas & graues causas: has destino retractare.
 Dicta. Virg. 12. Aeneid. 3.
 Materiam eandem. Quint. lib. 2. cap. 4, 10.
 Desueta verba Ouid. 5. Trist. eleg. 8, 13.
 Retractate ac recogitare secum. Colum. in Præfatione 1, 11,
 ¶ Retractans, Retractans iuuenus, & calcitrosus. Colum. lib. 2. cap. 2, 21.
 ¶ Retractatus. Quint. lib. 2. cap. 4, Quoties eadem materiã, rursus à me retractatam, scribere de integro iuberem.
 RETRIBUO] Liu. lib. 2. ab Vrbe, 177, Pecuniam acceptam retribui populo.
 Rebus retribuere corpora. Lucret. lib. 5, 56.
 RETRIMENTVM] Varro lib. de Rust. cap. 64, Amurea cum ex olea est expressa, qui est humor aquatilis, ac retrimentum conditum in vas fistile.
 Retrimentum: *Excrementum feculentum*. Macrobi. lib. 7. In ventre sit prima digestio: cuius fæx, retrimenta sunt, quæ per intest. na inferiora officio trudente labuntur. Idem: Aridiora retrimenta in aluum conuenire refert humidiora in vesicam trahi.
 RETRO] Terent. Heaut. 5, 1, 19,
 Est mihi vltimis conclaue in ædibus quoddam retrò.
 Plin. lib. 28. cap. 7, Contra lippitudines retrò aures fricare prodest.
 Vocare retrò aliquem. Virg. 4. Georg. 100.
 Abduxere retrò longè capita ardua ab istu. Virg. 5. Aen. 86.
 Retrò ambulare. Plin. lib. 7. cap. 45, 3.
 Retrò cedere. Liuius 8. ab Vrbe, 40. Si hastati profligare hostem

hostem non possent pede presso eos retrò cedentes in interualla ordinem principes recipiebant.

Cedens retrò. Virg. 3. Aeneid. 100.

Retrò currere. Plin. Panegy. 64.

Discedere. Lucret. lib. 4. 185.

Retrò fluere amnes nostra vidit ætas. Plin. lib. 2. cap. 103, 111.

Ire. Horat. 3. Carm. ode 10, 2.

Properare. Ouid. epist. 5, 7.

Referrì. Virg. 1. Georg. 40.

Ruere. Stat. 12. Thebaid. 4.

Retro, *pro. Ant.* Iulius Capitolinus in Pertinace: Stipendia, inquit, plurimis retrò debita exoluit. Pacatus in Panegyrico Theodosij: Cùm te semper vltra omnes retrò principes laudari optuuerit. Plinius ad Traianum lib. 10 epist. 4. à fine. Hic quoque non medio critere herco, ne cuiusquã retrò habeatur ratio: dandumque, quod tunc, quum vincerent, non debebatur.

Retroago. Plin. lib. 7. cap. 44, 4. Aut quos non honores curusq; illa sua violentia fortuna retroegit, per mediam vrbcem Censore tracto?

Capillos retroagere. Quint. lib. 11. cap. 3.

Ordinem. Quint. lib. 12. cap. 2.

Expositionem. Quint. lib. 2. cap. 4, 11.

Retroéo. Plin. lib. 2. cap. 16, 7. Retroire incipiunt stellæ. *Ibidem:* Et retroire cogit vapor repercussas.

Retrosfero. Seneca in præfat. declama. Nescio qua iniquitate, & ad malum pronitate nature, eloquentia; se retro-tulerit.

Retrogradior. Plin. lib. 2. cap. 15, 3. Ab his retrograditur ad solem, & occasu vespertino delitescunt. *Idem* lib. 8. cap. 15, 2. Ob id retrograditur in pascendo.

Retrogradus. Retrogradus exortus. Plin. lib. 2. cap. 17, 7.

Retrosus, vel Retrosus. Plin. lib. 6. cap. 1, 32. Ab ea gente retrosus ad Cyrum amnem produntur ducenta viginti millia. Horat. 1. epist. 1, 15.

Omnia te aduersùm spectantia: nulla retrorsum.

Retrosus valere, dicuntur argumenta, quæ reciproca sunt. Quint. lib. 5. cap. 9. Sed quædam retrorsum idem valent. *Vt,* Viuere hominem, qui spirat; & spirare, qui viuunt.

Reiectæ retrorsum Hannibalis minæ. Horatius 4. Carm. ode 8, 4.

Retrosus. *Adiectiuum.* Plin. lib. 26. cap. 9, 2. Negat Apollo pestem posse crescere, quam nuda virgo restinguat: atque ita retrorsus manu ter dicat, totiesq; ambo despuant. Apuleius lib. 2, Deniq; sæpe retrorsus respiciens substitit.

RETRVDO] Plautus Epid. 5, 61.

Cœpi rursus vorsum ad illas pauillatim accidere.

Quasi retruderet hominum me vis inuitum.

RETVNDO] Plin. lib. 16. cap. 40, 7. Argumentum afferunt, quòd citissimè ascias retundat.

Ferrum retundere iugulis. Lucan. lib. 6, 33.

Improbritatem alicuius retundere. Quint. lib. 6. cap. 4, 9.

Linguam & sermones quorundam Liu. 3. bel. Maced. 56.

Retusus. Colum. lib. 4, Quod euenit in retuso & crasso ferramento. Plin. lib. 17. cap. 13, 2.

Aurum retusum hebeti mucrone. Lucret. lib. 5, 236.

Ferrum retusum. Horat. 1. Carm. ode 35, 5.

Tela retusa. Ouid. 12. Metam. 101.

Retusum cor. Plaut. Pseud. 17, 8.

Res retusæ. Silius lib. 16, 5.

REVALESCO] Gellius lib. 16. cap. 13. Quòd in eorum finibus, sub ipso oppide, ex capitali morbo reualuisset. Ouid. epist. 20, 47.

Ne tamen ignores, ope qua reualefcere possis.

REVANESCO] Ouid. 2. Amor. eleg. 9, 6.

Quum bene pertæsum est, animiq; reuauit ardor,

Nescio quo miseræ turbine mentis agor.

REVEHO] Plaut. Bacch. 1. 9. *Vt,* vbi emeritum sibi sit, se reuehat domum. Plin. lib. 12. cap. 17, 9. Ex Syria reuehunt styracem. Liu. ab Vrbe, lib. 3, 300. Conficere equos virosque, ne quis reueheretur indè ad prælium aut integraret pugnam. Stat. 2. Thebaid. 147.

---figamq; superbia

Arma tholis, quæq; ipse meo quæsitæ reuexi sanguine.

Domum aliquem reuehere. Horat. Epod. 13, 4.

Reuectus Consul in castra. Liu. 2. ab Vrbe, 205.

Reuectus est triumphali curru. Plin. lib. 7. cap. 26, 2.

Reuehi equo. Liu. 4. bel. Maced. 61.

Reuehere prædam. Liu. 1. ab Vrbe, 160.

Manus. Seneca Medea, 7, 5.

Famam. Plinius epistol. 177, b.

Pecuniam ex re vendita. Liu. libro 5. bel. Maced.

REVELO] Os reualatum. Ouid. 6. Fast. 124.

REVELLO] Colum. lib. 2. cap. 3, 1. Boues cum ab opere diiunxerit, substrictos conficet, manibusque comprimat dorsum & pellereuclat: nec patiatu corpori adhærere.

Claustra reuellerè. Liuius 5. ab Vrbe, 99. Reuellerè claustra portarum.

Humum reuellit dente. Quid. 3. Amor. eleg. 9, 3.

Acies reuellant signa. Lucan. lib. 7, 16.

Titulum chartæ de fronte reuellerè. Ouid. 4. de Ponto, 2. leg. 11, 1.

Oscula. Stat. 3. Sylu. 2, 12.

Reuulfus. Axis reuulfus temone. Ouid. 64.

Caput à ceruice reuulfum. Virg. 4. Georg. 135.

Limem reuulfum tellure. Ouid. 12. Metam. 67.

Saxum è monte reuulfum. Ouid. 12. Metam. 69.

Reuulfio Plin. lib. 13. cap. 12, 5. Sed ratio deprehendit vitium, vnius schædæ reuulfione plures infestante paginas.

REVENDO] Vlpian in l. Iulianus. ff. de bonis libertorum: Iulianus ait: si patronus libertatis causa imposta liberto reuendiderit, filium eius à bonorum possessione submoueri. *Paulù post:* Quoties patet eius donum, munus, operas liberto reuendiderit.

REVENEO] Neratius in l. lege fundo vendito dicta. ff. de lege commissoria. Sed si fundus reuensisset, Ansto existimabat, Venditori de his iudicium in emptorem dandum esse.

REVENIO] Plaut. Amphit. 4, 34. Victis hostibus legiones reueniunt campum. *Idem* Capt. 7, 87. Et tua huc ornatus reueniam ex sententia.

Reuenire ex aliquo loco. Tacit. lib. 3.

Reuenire in gratiam. Plautus Stichus, 7, 8.

REVERA] Vide RES.

REVERBERO] Senec. 2. de Clem. Omnem fortunæ impetum reuerberabit, & arte se franget.

REVEREOR] Terent. Phorm. 2, 13.

---age, mitto imperium, non similitudinem meam

Reueteri? saltem non pudere? Terent. Hecyra, 3, 110.

Sed nunc aduentum tuum ambas, Pamphile, scio reuertitur.

Lectum reuerere parentis. Ouid. epist. 4, 26.

Reuerentior. Plin. epist. 103. libro 6, ad Restitutum: Nisi forte aliud iudicas tu quànquam quis vno te reuerentior huius operis? qui benignior æstimator? *Idem* epist. 107, Probum, industrium, atque inter ista reuerentissimū mei. Illa nulla est reuerentior deorum. Ouid. 1. Metam. 85. Plin. in Panegy. Quis enim vel vno die reuerentior Senatus candidatus, quàm tu?

Reuerendus. Canities reuerenda. Claud. 3. de raptu. Proserp. 3.

Nox reuerenda specie tenebrarum. Ouid. in Ibin, 15.

Reuerentia. Propert. lib. 3. eleg. 13, 2. Nulla est potendi: nulla est reuerentia dandi.

Vultu placido decens reuerentia. Ouid. 5. Fast. 5.

Famæ reuerentia. Ouid. 9. Metam. 112.

Imperij. Tacit. lib. 17.

Rei. Colum. lib. 11. cap. 1. Nisi magnitudo rei peperit reuerentiam, vel discendi, vel proficendi penè immensam scientiam.

Sacramenti. Tacit. lib. 17.

Adsit reuerentia vero. Ouid. epist. 5, 3.

Reuerentia debetur parentibus. Quint. lib. 11. cap. 1. Iunen. Satyr. 14, 5. Maxima debetur puero reuerentia: si quid Turpe paras.

Exsistere reuerentiam imperij. Tacit. lib. 17.

Reuerentia personæ nobis obstat. Quint. lib. 9. cap. 2.

Præstare reuerentiam. Plin. epis. 8. lib. 3.

Libertas reuerentiam remisit. Stat. 1. Sylu. 6, 9.

Rumpere sacramenti reuerentiam. Tacit. lib. 17.

Reuerenter. Plinius epist. 15, b. *Idem* quàm reuerenter, quàm fideliter amicos colat, multorum supremis iudicijs, & c. Suetonius in Oct. Augusto, cap. 93. Peregrinarum cæremoniarum, sicut veteres ac præceptas, reuerentissimè coluit. ita cæteras contemptui habuit.

Reuerentius. Plin. Iun. lib. 2, illud modestius, & fortasse reuerentius, sed hoc simplicius & amantius.

REVERTOR] Terent. Heaut. 1. 1. 70. Domum reuertor mœstus. Cæsar 1. bel. Gal. 230. Sueti, quod ripas Rheuenerant domum reuerti cœperunt.

Domum reuertens sera nocte. Virg. 4. Georg. 27.

Iterum reuertij. Virg. 6. Aeneid. 144.

Cum laude. Ouid. 13. Metam. 50.

Ad diem. Cæsar 1. bel. Gal. 119.

Ad pristinum actum. Plin. epist. 245.

In gratiam cum aliquo. Liu. 8. ab Vrbe, 380.

Ad vitam. Lucret. lib. 2, 193.

Èd reuerti, vnde egressus es. Quint. lib. 2. cap. 4, 10.

Reuerto. Ad eum reuertit vnde exorta est. Lucretius. libro 1, 212.

Reuertendi. Ouid. epist. 1, 16.

Nèue reuertandi liber abesse velis.

ZZZ

¶ Reuersu-

Reuersurus. Ouid. 1. de Arte, 69. Pœna reuersura est in caput ista tuum.
REVILIS CO] Seneca de Tranquillitate vitæ: sed nec virtuti periculum est, ne admora reuilescat.
 Reuilescunt pennæ auulſæ. Plin. lib. 11. cap. 28, 1.
REVINCIO] Virg. 2. Aeneid. 12,
 Ecce manus iuuenem interea post terga reuinctum. Cæsar 7. bel. Gall. lib. 86. Reuincuntur retrorsus, & multo agere vestuntur.
 Latus ense reuincit. Propert. lib. 3. eleg. 14, 3.
 Mentem amore reuincens. Catul. in Epithal. Iuliz, 56, 7.
REVINCIO] Reuincere crimen verbis, aut rebus. Liu. 6. ab Vrbe, 103. Idem 10. bel. Maced. 69.
 Reuinci in culpa. Gell. lib. 6. cap. 2.
REVILIS CO] Colum. lib. 2. cap. 1, 4. Non est ergo exiguarum frugum causa, terræ vetustas: si modò, quum semel inuasit senectus, regressum non habet, nec reuireſcere, nec repubescere potest.
 Syluæ læſæ reuireſcunt. Ouid. 2. Metam. 82.
 Arte suum parili reuireſcere poſſe parentem. Ouid. 7. Metamorph. 61.
 Pignore laudis reuireſcens. Sil. lib. 2, 45.
REVISTIO] Plin. lib. 18. cap. 3, 5. Nundinis urbem reuistabant.
REVISO] Terent. Eunuch. 5. 4. 1,
 Reuiſo, quidnam Chærea hic rerum gerat.
 Sæpius aliquem reuifere. Virg. 7. eclog. 14.
 Agrum sæpe reuifere. Colum. lib. 1. cap. 4, 1.
 Domos. Liuius 7. ab Vrbe, 188.
 Ad aliquem. Gellius lib. 13. cap. 29.
 Sedes tuas. Virg. 1. Aeneid. 84.
 Crebra reuiſit ad stabulum mater vituli. Lucret. lib. 2, 73.
 Furor reuiſit. Lucret. lib. 4, 225.
REVIVISCO] Anima moribunda reuixit ab aloquijs. Ouid. 4. Trist. eleg. 5, 1.
 Ad verba alicuius reuifcere. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 4, 2.
REVINCOR] Plin. lib. 29. cap. 1, 4. Prodicus Selymbriæ natus, discipulus eius, instituens quam vocant iatrolepticea, reuincitoribus quoque medicorum ac mediastinis vestigal inuenit.
REVOCO] Plaut. Merc. 8, 6,
 Mane, mane obsecro, Charine. C. qui me reuocat? Terent. Phorm. 5. 6. 8,
 Num mirum aut nouum est, reuocari, cursum cum institueris?
 Forum reuocare. Vlpian. in l. si quis postea, ff. de iudicijs. In ea causa ius reuocandi forum non habebit.
 Reuocare promissum. Senec. de Benefic. 4.
 Reuocatur questio. Vlpian. in l. ff. de except. rei iud. Quoties inter eandem personas eadem questio reuocatur, vel alio genere iudicij.
 Ad sollicitudinem suam rerum administrationem reuocare. Scæuola in. l. Mæuia. §. 1. ff. de annuis legatis & fidei commis.
 Reuocare. Seneca epistol. 51, Robora in rectum, quamuis flexa, reuocabis.
 Reprimere ac reuocare se à contagione vitiorum. Plinius epistol. 137.
Reuocare. Instaurare. Suet. in Claud. Cæsar. cap. 22. Item, circa omnium ordinum statum, domi forisque, aut correxit, aut exoleta reuocauit, aut etiam noua instituit.
 Amor reuocatur admonitu. Ouid. 2. de Remed. amor. 67.
 Animum ab ira reuocare. Ouid. 2. Trist. 111.
 Ad curam reuocare aliquid. Plin. lib. 28. cap. 9, 20.
 Defunctos. Plin. lib. 2. cap. 7, 11.
 Lapsos ab errore. Quint. lib. 2. cap. 6, 2.
 Euntem. Catul. ad libellum suum, 33, 2.
 Ab exilio. Plin. lib. 7. cap. 30, 2.
 Exordia pugnae. Virg. 7. Aeneid. 8.
 In priorem formam. Senec. de Benef. lib. 2. cap. 21.
 Gradum. Virg. 6. Aeneid. 26.
 A morte à limine mortis. Plin. lib. 7. cap. 44, 2. Idem lib. 53. cap. 6, 12.
 Ingenium reuocatur ab armis. Ouid. 2. Amor. eleg. 18, 3.
 Incepto reuocare labores. Valer. 3. Argon. 125.
 Libertatem reuocare ac reducere. Plin. in Paneg. 130.
 In lucem aliquid. Plin. lib. 29. cap. 1, 3.
 Et reuocat cupidus alea sæpe manus. Ouid. 1. de Arte, 91.
 Oculos alicuius reuocare. Ouid. epistol. 16, 47.
 Ab opere. Cæsar 1. bel. Ciuil. 311, Cæsar ab opere legiones reuocat.
 Opus captum. Ouid. epistol. 22, 11.
 Pecuniam reuocare & exigere ab aliquo. Plin. epistol. 240, lib. 10. ad Traianum.
 Pedem reuocare. Virg. 9. Aeneid. 26.
 Prætermisum. Plin. lib. 18. cap. 6, 12.

Publicè aliquem. Quint. lib. 6. cap. 11, 7.
 Ad rationem operum operarumque; villicum reuocare. Cato cap. 2, 2.
 Testes reuocare. Martianus in l. diuus de custodia & exhibitione reorum.
 Visu vires. Virg. 1. Aeneid.
 Ad vitam. Plin. lib. 25. cap. 2, 11.
Reuocatus. Dum iacet & lente reuocatus ruminat herbas. Ouidius in Frag. 4.
 Seruare aliquem reuocatum à morte. Virg. 5. Aeneid. 96.
Reuocamen. Ouid. 1. Fast. 112,
 Accipio reuocamen ait: vocemque; sequutus
 Impia per syluas victor ad antra venit. Idem 2. Metamorphos. 120,
 Talia dicenti tibi, ait, reuocamina coruus.
Reuocabilis. Ouid. ad Liuiam, 86.
 Damnum reuocabile. Claud. 2. in Eutrop. 98.
 Telum non reuocabile. Ouid. lib. 6. Metam. 53.
 Verum non reuocabile. Stat. 1. Thebaid. 58.
REVOLVO] Cum medio celeres reuolant ex æquore mergi. Virg. 1. Georg. 71.
REVOLVO] Colum. lib. 8. cap. 17, 1. Quoniam gelidum ab imo fluctum reuoluit in partem superiorem.
 Reuoluere iter. Virg. 9. Aeneid. 79.
 Victoria ad irritum reuoluebatur. Tacit. lib. 19.
 Reuolui in eandem vitam. Terent. Hecyra, 4. 4. 69,
 Nam in eandem vitam te reuolutum denuo
 Video esse.
 In aliqua reuolui. Ouid. 10. Metam. 66,
 ---quid in ista reuoluo?
 Reuolui retro. Celsus lib. 7. cap. 26.
 Reuoluitur ad emptorem insecti damni stipulatio. Paulus in l. damni. §. emptor prædij, ff. de damno infect. & c.
 Reuoluere libros; ineptias. Liuius 4. bel. Maced. 23. Martialis. lib. 11, 1.
 Antiqua. Silius libro 8, 10.
 Casus. Virg. 10. Aeneid. 13,
 ---iterumque; reuoluere casus
 Da pater Iliacos Teucris,
 Vulcanus. Stat. 1. Sylu. 2, 20.
Reuolutus. Liuius ab Vrbe, 57.
 Equo suffosso reuolutus. Virg. 11. Aeneid. 134.
 Pensa reuoluta. Virg. 9. Aeneid. 96.
 Secula. Ouid. 4. Fast. 6.
 Saxa æstu reuoluta Pontus resorbet. Virg. 11. Aeneid. 126.
 Reuolutus. *apersus.* Virg. 10. Aeneid. 52,
 --- & interea reuoluta ruebat
 Matura iam luce dies.
Reuolubilis. Ouidius in Ibin, 19,
 Sisyphæ, cui tradas, reuolubile pondus habebis.
REVOMO] Plin. lib. 10. cap. 72, 2. Dracones, a quibus deuoratis solidis, contentione plumas & ossa reuomunt.
 Scylla reuomit carinas. Ouid. 1. Metam. 158.
 Ac miseris fluitant reuomentes æquora nauæ. Sil. lib. 10, 66.
 Reuomere: *Sæpius vomere.* Virg. 5. Aeneid. 17,
 Et falsos vident reuomentem pectore fluctus.
REVS] Plautus Trucul. 17, 59. Reus solutus causam dicit. Sontes rei. Claud. 7. Paneg. 18.
 Trepidus. Ouidius 1. de Ponto, eleg. 3, 10.
 Reus: *pro Expromissore.* Vlpianus in l. 1. §. exceptiones. ff. quarum rerum actio non datur. Exceptiones onerandæ libertatis causa, sicut & cæteras exceptiones fideiussori non esse denegandas, sciendum est. nec ei quidem qui rogatu liberti reus factus est. Modestinus: Quum seruus pecuniâ pro libertate pactus est, & ob eam rem reum dederit, quamuis seruus ab alio manumissus est: reus tamen obligabitur.
 Reus satisfidandi, ab Vlpiano dicitur, qui satisfidato obligatus est: Reus verò satisfidandi, qui fideiussores accipit ob debitum. In l. qui hominem. §. quidem de solutionibus. Diei potest quoties reus satisfidandi, reo satisfidandi hæres extiterit, fideiussores liberari.
 Criminis alicuius reus. Ouid. epistol. 15, 66.
 Alienæ culpæ. Liu. 4. bel. Pun. 103.
 Desidiæ. Mart. lib. 10, 70.
 Facti. Plaut. Cistell. 4, 16.
 Iniuriarum. Quint. lib. 4. cap. 2, 71.
 Peculatus. Quint. lib. 5. cap. 13, 28.
 Pugnorum. Mart. lib. 10, 87.
 Sacrilegij. Quint. lib. 4. cap. 2, 6.
 Tutandæ suæ stationis. Liuius lib. 5. bel. Pun.
 Voti. Virg. 5. Aeneid. 48,
 Constituam ante aras, votireus.
 Quum reus in scælix absens agor. Ouid. epistol. 19, 19.
 Ageream falsi criminis. Ouid. de Remed. amor. 78.
 Ageream laudis. Ouid. epistol. 14, 24.

Spretarumq; agitur legum reus. Ouid. 1.5. Metam. 8.

Deferre reum criminis Quint. lib. 11. cap. 1.

Reus Testimonium denuntiare poterit, & inquirere. Plin. libro 6. epist. 5. ad Vrsum: an placeret, in futurum ad eam legem adijci: vt, sicut accusatoribus inquirendi, testibusq; denunciandi potestas ea lege esset; ita reis quoq; fieret.

Facere aliquem reum. Tacitus lib. 1. Violatorem fœderis vestri Arminium, apud Varum, qui tum exercitui præfidebat, reum feci.

Facere aliquem reum de moribus. Quint. lib. 4. cap. 2. 22.

Reum fieri: *se expromissorem & alieni debiti debitorem confisurere*. Vlpian. in l. 1. §. except. ff. quarum rerum act. non dat. Cum enim propositum sit Prætoris, in huiusmodi obligationibus reo succurrere: non seruatorus est propositum suum, nisi fideiussorem quoque, & eum, qui rogatu liberti reus factus fuerit, aduersus patronum defenderit.

Reus peragitur, qui damnatur. Plin. Iunior: Dum ille peragitur reus, sedimus. Iurifcons. Perregisse reum non alias quis videtur, nisi condemnauerit.

Postulare reum. Plin. Iunior Reum postulauit, tanquam in causa præuaricaretur.

Subdere reum Tacit. lib. 1.

REVVLSTIO, REVVLVSYS] Vide REVELLO.

REX] Vide REGO.

R H

RHACINVS] piscis pulli coloris. Plin. lib. 31. cap. vltimo.

Rhacinusq; pullus: inquit ex Ouidio Plin. lib. 29.

RHAPHANTIS] Iridis Illyricæ genus primum. Plin. lib. 21. cap. 7.

RHAPHANOSAGRIA] Herba. Plin. lib. 26. cap. 8. 26.

RHEDA] genus leuiculi currus, quo gestabantur nobiliores in villas suas. Cæsar. 1. bel. Gall. 20. Omnemq; aciem suam rhedis & carris circundederunt.

Tollere aliquem rheda. Horat. 2. Serm. Satyr. 6. 9.

Rhedarius: *Adiect.* Rhedarius mulus. Varro 3. de Re rust. cap. 17. 7.

RHENON] Vestis pellicea, præcipue ouina, ad vsum humanum redacta. Cæsar. 6. bell. Gall. 79. scribit, Germanos vti paruis rhenonum tegumentis.

RHETOR] Martialis libro 5. 57,

Omnes gramaticosq; rhetorasq;

Deuites, Moneo. Plin. epist. 3. lib. 1. Iam circumspectus rhetor Latinus: cuius scholæ seueritas, pudor in primis, castitas constet.

Eminentissimus rhetor. Quint. lib. 2. cap. 3. 1.

Rhetorice. Quint. lib. 2. cap. 15. Huic eius substantiæ maxime conuenit finitio: Rhetoricen esse bene dicendi scientiam.

Exercere rhetoricen apud Gramaticos. Quint. lib. 2. cap. 13.

Rhetorici Libri de Rhetorica scripti. Quint. lib. 3. cap. 1. Post quem tacere modestissimum foret; nisi & rhetoricos suos ipse adolecenti sibi elapsos diceret. *Iam numero quoque singulari vsus est* lib. 1. cap. 5. Sicut ex Cicetoni quoq; rhetorico primo manifestum est.

Rhetoricus. Ars rhetorica. Quint. lib. 2. cap. 17. 2.

Rhetorica si. Næuius Afinio: Age nunc, quando rhetorica si responde, quod te rogo.

Rhetorico. Pomp. Medico: Dolasti vxorem nunc, & propter me cupis concidere, & iam rhetoricas.

RHINOCEROS] Animal. Plin. lib. 8. cap. 29. Iisdem ludis & rhinoceros, vnius in nare cornu, qualis sæpe visus.

Rhinocerotis nasum habere dicimus, sagacem & prudentem virum. Martialis lib. 1. 32,

Maiores nusquam ronchi, iuuenesq; senesq;,

Et pueri nasum rhinocerotis habent.

Rhinoceros: *pro quodam vase oleum guttatim fundente, lauati- bus se in balineis*. Martialis libro 14. 32.

Gestauit modò fronte me iuuenesq;

Verum rhinoceros me putabis. Iuuen. Satyr. 7. 14,

— exitus hic est

Tongilli, magno cum rhinoceros lauari

Qui solet.

Rhinoceros: *qui dente aminense bronchus est*. Lucilius: Bronchus bouillanus dente aduerso eminulo, hic est rhinoceros.

RHINOCLISIA] alterum callæ herbæ genus. Plin. lib. 17. cap. 1.

RHODITES] gemma, à rosæ rubore nomen sortita. Plin. lib. vltimo cap. 11.

RHODODENDROS] quasi rosa arborecens dicta. Plin. lib. 24. cap. 12. Rhododendros ne nomen quidem apud nos inuenit Latinum, rhododaphnen vocant aut stejium.

RHODORA] herba. Plin. lib. 24. cap. 19.

RHOMBVS] figura quadrata solida. Vtebantur eo maleficæ mulieres, ad deducendam lunam, tortis filis cōfecto. Martialis lib. 9. 31,

Quæ nunc Theffalico lunam deducere rhombo.

Rota straminea rhombi. Propert. lib. 3. eleg. 6. 6.

Torto rhombo concita licia. Ouid. 1. Amor. eleg. 8. 2.

Rhombus: *Piscis genus*. Iuuen. Satyr. 4. 4.

Incidi Hadriaci spatium admirabile rhombi

Ante domum Veneris. Martialis lib. 1. 1,

Quamuis lata gerat patella rhombum:

Rhombus latior est tamen patella. Plinius libro 32, capite 9. 8 Et

Grandes rhombi. Horat. 2. Serm. Satyr. 2. 19.

RHOMPHAEA] Genus gladii. Valerius Flaccus lib. 6,

Aequaq; nec ferro breuior, nec rhomphæa ligno. Lin. 1. ab Vrbe, Thracas quoque Rhomphææ, ingentis & ipsæ longitudinis, inter adiectos vndiq; ramos impediabant.

RHONCHVS] Martialis lib. 1. 32,

Maiores nusquam rhonchi: iuuenesq; senesq;,

Et pueri nasum rhinocerotis habent. Idem lib. 3. 40.

Rhonchisso. Plautus: Cyath. stat, dum cœnat; dum dormit, rhonchissat Sidonius:

Nec nos rhonchifonos rhinoceronem notat.

RHOPALOS] herba Plin. lib. 25. cap. 8.

RHYTIVM] genus vasis. Martialis libro 2. 3. ad Phœbum:

Quum sint crura tibi, simulent quæ cornua lunæ;

In rhytio poteris, Phœbe, lauare pedes?

R I

RICIA] vestimentum sumbriatum, & purpureum Plautus Epid. 5. 49.

Supparum aut subminiamericam, basilicam, aut exoticum.

Rica: *genus velis, quo mulie ex cap. 1. tegunt*. Varro.

Ricula, pro Sudario: apud Festum.

RICINIYM] palliolum formineum breue. Varro de vita populi Romani, lib. 1. Et quo mulieres in aduersis rebus ac luctibus, quum omnem velitum delicatorem ac luxuriosum postea institutum ponunt, ricinia sumunt.

Ricinus: *adiectiuum*. Varro Prometh. libro 1. Aliæ mitram ricinam aut mitram melitensem.

RICINVS] Genus vermis, canes acrius atq; boues infestans. Varro 2. de Re rust. cap. 9. 12. Plin. lib. 22. cap. 18. 3. Et ricinos canum necant Colum. lib. 6. cap. 25. 5.

Ricini quoq; ouium sunt. Cato de Re rust. cap. 103.

Ricinus: *frutex*. Plin. lib. 15. cap. 7. 1.

Ricinus: *Aliter*. Plin. lib. 23. cap. 7. 21. Mori germinatione prius, quàm in folia exeant, sinistra decerpi iubentur futura poma: ricinos Græci vocant.

RICTVS] Vide RINGO.

RIDEO] Fletu misto risis. Stat. 9. Thebaid. 16. 3.

Rideo tibi. Plaut. Trucul. 19. 8.

Alicui ridere. Virg. 3. Aeneid. 72.

Ridere aliquem. Terent. Adelp. 4. 7. 10.

Rider amatoem Lyda puella suam. Ouid. 2. Fast. 72.

Versus alicuius ridere. Horat. 1. Serm. Satyr. 6. 11.

Ab omni conuentu ridere. Horat. 1. Serm. Satyr. 7. 5.

Intempest. uè ridere. Quint. lib. 6. cap. 1. 29.

Dulce Venus r. sit. Ouid. epist. 15. 17.

Reddes dulce loqui, reddes ridere decorum. Horatius 1. e. pistol. 7. 6.

Aequora Ponti tibi ridet. Lucret. lib. 1. 2.

Domus ridet argento. Horat. 4. Carm. ode 11. 2.

Fortuna rider vultu sereno. Ouid. 1. Trist. eleg. 4. 6.

Tempestat ridet. Lucret. lib. 5. 280.

Deos ridet inultrè. Ouid. 3. Amor. eleg. 3. 4.

Ridens aridere ridentibus. Horat. in Arte. 27.

Dulce ridens. Catul. ad Lesbiam. 48. 1.

Vndæ ridentes. Lucret. lib. 5. 201.

Ridendus. Horat. 1. epist. 1. 2.

Solue senescentem maturè sanus equum, ne

Peccet ad extremum ridendus.

Ridibundus. Plautus Epid. 9. 33.

Illam ridibundam atq; hilaram huc adduxit simul.

Ridiculum. Terent. And. 3. 1. 16. Hui, tam citò? ridiculum.

Idem Eunuch. 137. 3.

Mihi solæ ridiculo fuit; quæ quid timeret, scieb. m.

Eludere ridiculum ridiculo. Quint. lib. 6. cap. 3. 54.

Ridiculus. Terent. Eunuch. 2. 3.

At ego infelix, neque ridiculus esse, neque plagas pati possum. Plaut. Stich. 4. 68. Locos ridiculos vendo; agite, licemini.

O rem ridiculam. Catul. ad Catonem. 5. 3. 1.

Poëma ridiculum. Horat. 2. epist. 1. 48.

Ridiculissimus. Plautus Stich. 6. 58. — euge quando

Adhibero, alludiabo, tum sum ridiculissimus.

Ridicularius. Plautus Trinum. 4. 21.

Sed hoc animum aduerte; aufer ridicularia.

Ridiculè. Terent. Adelp. 4. 5. 42.

M. Ridiculè: aduersumne illum causam dicerem,

Cui veneram aduocatus?

¶ Riso Plaut. Stich. 12. 7. --- quot ego
 Voluptates fero, quot risones, quot iocos.
 Videres incantata lacertis vincula cum risu, & ioco. Horat.
 1. Serm. Satyr. 9. 10.
 ¶ Risor. Horat. in Arte, 46,
 Verum ita risores, ita commendare dicaces
 Conueniet Satyros.
 ¶ Rissus. Plautus Milit. 10. 14. Nequeo hercle quidem risu
 meo moderari.
 Rifu blando fraudem prætexere. Claud. 1. in Rufinum, 20.
 Gratus risus. Horat. 1. Carm. ode 9. 5.
 Ineptus. Catull. in Egnatium, 37. 4.
 Lachrimosi risus. Stat. 6. Thebaid. 33.
 Lenris risus. Horat. 2. Carm. ode 16. 6.
 Multus. Horat. 4. Carm. ode 13. 6.
 Obsceni risus. Ouid. 2. Trist. 82.
 Solutio risu ludere. Virg. 2. Georg. 77.
 Teneri risus pueri. Claud. 2. Paneg. 80.
 Tremulus risus. Lucret. lib. 2. 195.
 Mappa compefcere risum. Horat. 2. Serm. Satyr. 8. 13.
 Risus non bene cõponitur ore mēdaci. Tibul. lib. 3. eleg. 7. 1.
 Conciliatur risus. Quint. lib. 6. cap. 3. 17.
 Dare risus. Horat. 2. Serm. Satyr. 5. 12.
 Elicere risum alicui. Iuuen. Satyr. 7. 22.
 Excipere aliquid risu & osculo. Quint. lib. 1. cap. 3. 7.
 Excutere sibi risum. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 7.
 Vnde oriebantur risus, dulcesq; cachinni. Lucret. lib. 3. 282.
 Quatere populum risu. Horat. 2. epist. 2. 17.
 Mereri risum. Quint. lib. 6. cap. 1. 34.
 Mouere risum Horatius 1. epist. 1. 4. (1. 29.)
 Mouere risum factio aliquo, vel ipsi vultu. Quint. lib. 6. cap.
 Soluentur risu tabulæ. Horat. 2. Serm. Satyr. 1. 18.
 Tellere risum. Horat. in Arte, 77.
 RIDICA] Pedamentum vinearum. Colum. lib. 1. cap. 2. 7,
 Varro 1. de Rust. cap. 8. 3. Plin. lib. 17. cap. 22. 6.
 RIDICVLVS] Vide RIDEO.
 RIENES] Antiqui vocabant Nefrundines. Plautus in Satyr.
 Male tibi euenisse vident.
 Glaber erat tanquam rien. Festus.
 RIGEO. RIGIDVS] Vide RIGOR.
 RIGEO] Plin. lib. 12. cap. 11. Rigatur arbor gelidis fontibus.
 Conspargere & rigare. Colum. lib. 5. cap. 6.
 Iuppiter vitilibus quoties rigat imbris agros. Ouid. 2. de
 Ponto, eleg. 1. 2.
 Arma cruore rigare. Virg. 6. Aeneid. 62.
 Arua. Horat. 3. Carm. ode 3. 10.
 Lux solis rigat cælum. Lucret. lib. 4. 41.
 Indigno teneras imbre rigante genas. Ouid. 1. de Arte, 107.
 Hortus rigatur fonte. Ouid. 5. Fast. 42.
 Ora rigantur aquis. Ouid. 3. Amor. eleg. 1. 6.
 Ora rigauit fletibus. Ouid. 1. Metam. 84.
 Lachrymis vultum & ora rigare. Virg. 9. Aeneid. 51.
 Rigant venæ sanguinem vitalem membris. Plinius lib. 11.
 cap. 37. 53.
 ¶ Rigans. Lucret. lib. 6,
 Atque alijs alix nubes, nimbiq; rigantes.
 ¶ Rigatio. Colum. lib. 11. cap. 3. 39.
 ¶ Riguus. Colum. lib. 2. cap. 17. 2.
 Amnes rigui. Virg. 2. Georg. 97.
 Hortus riguus. Ouid. 8. Metam. 130.
 Saltus rigui. Claud. 2. de raptu Proserp. 1.
 ¶ Riguum. Plin. lib. 17. cap. 26. Rigua æstiuus vaporibus v-
 tilia; hyeme inimica; autumno varia.
 RIGOR] Frigiditas vehemens. Plin. epist. 161. b. Rigor a-
 quæ certauerit niuibus, nec color cedit. Plautus Pœnulo,
 5. 46. Longum est, rigorem maleficum exornari. Col.
 lib. 9. cap. 14. Quàm recentissimi rigoris aqua infusa.
 Rigor neruorum. Celsus lib. 4. cap. 3.
 Calor, & Rigor, contraria. Plin. lib. 7. cap. 50. 4.
 Horridus rigor. valer. 3. Argon. 53.
 Formosus. Claud. de nuptijs Honorij, 65.
 ¶ Rigor. Durus. Virg. 2. Georg. 29,
 Tum ferri rigor, atque arguræ lamina ferræ.
 Rigor naturæ. Plin. lib. 7. cap. 9. 1.
 Rigor stillicidij. Scæuola in l. Olymp § vlt. ff. de seruit. vrb.
 præd.
 Rigor furis. Modestinus in l. si expressim. ff. de appell.
 ¶ Rigoratus. Plin. lib. 17. cap. 21. 12.
 ¶ Rigidus. Virg. 2. Georg. 64,
 Tellurem Borea rigidam spirante moueri.
 Nec poterit rigidas scindere remus aquas. Ouid. 3. Trist.
 eleg. 10. 10.
 Manus rigida. Ouid. 14. Metam. 129.
 Pruinæ rigidæ. Lucret. lib. 2. 103.
 ¶ Rigidus: Durus. Virg. eclog. 6. 6,
 --- tum rigidas motare cacumina quercus.

Aesculus rigida. Horat. 3. Carm. ode 10. 4.
 Capillis rigidis hirta canities. Ouid. 10. Metam. 84.
 Cornu rigidum. Ouid. 9. Metam. 17.
 Falces conflantur in rigidum enses. Virg. 1. Georg. 102.
 Ferro rigido fodit pectora. Ouid. 1. de Remed. amor. 4.
 Mons rigidus. Ouid. 8. Metam. 61.
 Mite nec in rigido pectore pone caput. Ouid. 1. Amor. e-
 leg. 4. 8.
 Rostrum rigidum. Ouid. 5. Metam. 115.
 Silex rigidus. Ouid. 10. Metam. 49.
 Vngues rigidi. Ouid. 2. Amor. eleg. 6. 1.
 Rigidus leo. Martial. libro 10. 65.
 Fores rigida. Ouid. 3. Amor. eleg. 7. 5.
 Rigida innocentia. Liuius 9. bel. Maced. 170.
 Ius est rigidum & inuitabile. Ouid. ad Liuiam, 89.
 Et patriæ rigida mente negauit opem. Ouid. epist. 3. 20.
 Minæ rigida. Ouid. 1. Amor. eleg. 7. 10.
 Mores rigidi. Ouid. 2. de Remedio amoris, 74.
 Mors rigida. Lucret. lib. 6. 241.
 Sententia. Plinius epist. 74. f.
 Pudor rigidus. Claud. 8. Paneg. 19.
 Vultus rigidus. Ouid. epist. 4. 15.
 ¶ Rigeo. Rigere gelu. Liu. 1. bel. Pun. 118. Martial. lib. 1. 165.
 Frigore. Lucretius libro 3. 163.
 Frigore perpetuo Sarmatis ora riget. Ouid. 2. de Ponto,
 eleg. 7. 15.
 Prata rigent. Horat. 4. Carm. ode 12. 1.
 Lingua riget. Ouid. 1. de Arte, 104.
 ¶ Rigere: erectum esse.
 Comæ rigeabant horrore. Ouid. 1. Metam. 20.
 Capilli metu rigent. Ouid. 2. Fast. 20.
 Ceruix horrida riget. Ouid. 8. Metam. 47.
 Ianua riget duris sulta roboribus. Ouid. 1. Amor. eleg. 6. 6.
 ¶ Rigere: Durum esse. Virg. 5. Aeneid. 81.
 Terga bouum, plumbo infuto, ferroq; rigeant.
 ¶ Rigens. Artus rigentes imbri ventoq; Stat. 1. Thebaid. 77.
 Bruma rigens. Lucan. lib. 1. 4.
 Caput prædurum ac rigens. Quint. lib. 11. cap. 3.
 Corpus rigens. Quint. lib. 1. cap. 13. 6.
 Membra rigentia. Lucan. lib. 2. 5.
 Rigentes oculi. Plin. lib. 11. cap. 37. 20.
 Palla rigens signis & auro. Virg. 1. Aeneid. 131.
 Vestes auro & ostro rigentes. Virg. 11. Aeneid. 14.
 Vngue rigente secui genas. Ouid. epist. 5. 15.
 ¶ Rigeferre: Indurari. Virg. 3. Georg. 73,
 Aeraq; dissiliunt vulgo vestesq; rigeferunt. Plin. lib. 17.
 cap. 22. 25, Vua quæ nascatur è duro rigeferente,
 Hubera sensu rigeferre. Ouid. 9. Metam. 72.
 Lachrymæ rigeferunt sole. Ouid. 2. 73.
 ¶ Rigidor. Seneca epist. 72, Flexuram non recipit rigidari
 quidem; amplius intendi non potest.
 RIGVVS] Vide RIGOR.
 RIMA] Plin. lib. 15. cap. 8. 1. Vt formicæ, rimæq; absint:
 Hiantes rimæ. Lucan. lib. 1. 124.
 Agere rimas. Ouid. 2. Metam. 43.
 Naues fatiscunt rimis. Virg. 1. Aeneid. 25.
 Plenus rimarum. Terentius Eunuch. 1. 2. 25.
 Rimam inuenire. Plautus Curcul. 10. 24.
 Rogitationes plurimas propter vos populus sciuit:
 Quas vos rogatas rumpitis; aliquam reperitis rimam.
 ¶ Rimotus. Colum. lib. 1. cap. 5. 9.
 Cymba rimosa. Virg. 6. Aeneid. 83.
 ¶ Rimor: Diligenter quæro. Virgilius 3. Georg. 77,
 Dulcibus in stagnis rimantur prata Caystri.
 Diligentissime rimari. Quint. lib. 5. cap. 13. 18.
 Iuga rimari canibus. Claud. de bello Gildon. 72.
 Partes apertas. Virg. 11. Aeneid. 150.
 Vultus alicuius rimari lumine acerbo. Stat. 11. Thebaid. 103.
 ¶ Rimari: Scindere. Virgilius 3. Georg. 107,
 Ergo ægre rastris terram rimantur.
 ¶ Rimari: Expleri, pasci. Virg. 6. Aeneid. 129,
 --- rimaturq; epulis, habitatq; sub alto Pectore.
 RINGOR] Irascor. Terent. Phorm. 2. 2. 27,
 Dum tibi sit quod placeat, ille ringitur; tu rideas.
 ¶ Riētus. Martial. lib. 3. 51.
 Quum comparata rictibus tuis ora
 Niliaicus habeat crocodilus angusta:
 Caninus rictus. Iuuenal. Satyr. 10. 28.
 Crudi rictus. Seneca Agamem. 9. 8.
 Rictus ad aures diducens. Plin. lib. 8. cap. 21. 3.
 Flexibiles rictus quadrupedis. Ouid. ad Pisonem, 11.
 Fluidi rictus sanguine. Ouid. 14. Metam. 34.
 Fulmineus rictus lupi. Ouid. 11. Metam. 74.
 Immanes rictus. Claud. 7. Paneg. 50.
 Lati. Ouid. 3. Metam. 135.
 Lethiferi. Claud. 1. in Rufinum, 53.

Modici Ouidius 3. de Arte, 57.
 Niger rictus. Silius libro decimotertio, centesimo decimo tertio.
 Oblitus spumis. Ouidius 11. Metamorphos. 74.
 Patuli rictus. Ouidius 6. Metamorphos. 76.
 Pestiferi. Ouidius 3. Metamorphos. 5.
 Spumantes. Ouidius 4. Metamorphos. 20.
 Tabido rictu cœcæ iacens Fames. Seneca Herc fur. 9, 15.
 Rifu diducere rictum. Horatius 1. Serm. Satyr. 10, 2.
 Diducere rictum: *Os aperire.* Iuvenal. Satyr. 10, 23.
 Distendere. Quintilianus libro primo, capite 11, 5.
 Rictum alicuius in loquendo reddere. Plin. lib. 7. cap. 12, 5.
 Nimbofoq; ruunt spumantia flumina rictu. Silius lib. 1. 42.
 RIPA] Cæsar 6. bell. Gall. 21. Erat inter Labienum atque hostem difficili transitu flumen, ripisque præruptis, Sic libro 5, 68.
 Ripa & Litus, pro eodem accipi videntur apud Columellam; lib. 1. cap. 5.
 Ripa, *de mari Pontico.* Plin. lib. 9. cap. 15, 6.
 Agger ripæ gramineus. Virg. 7. Aeneid. 22.
 Anfractu riparum incuruus fluuius. Stat. 4. Thebaid. 11.
 Margó riparum. Ouid. 1. Fast. 45.
 Murus riparum. Plinius libro decimosexto, capite 37, 1.
 Abruptissimæ ripæ. Plinius iunior.
 Argentes. Stat. 1. Sylu. 3, 9. Arentes. Virg. 4. Georg. 111.
 Arundineæ. Stat. 6. Thebaid. 55.
 Declives Ouid 3. Metam. 118. Fluviales, Ouid. epist. 5, 5.
 Frondentes. Claud. 4. Panegy. 39.
 Gelidæ. Horatius 2. Serm. Satyr. 3, 59.
 Limosæ. Ouid. 2. Amor. eleg. 5, 1.
 Mzonæ. Ouidius 1. Metamorph. 51.
 Opacæ. Silius libro quarto, decimo septimo.
 Pendens ripa. Ouid. 1. de Arte, 125.
 Peregrina. Ouidius 2. Metamorph. 68.
 Tacens. Stat. 4. Sylu. 3, 18.
 Trementes ripæ verberæ. Horat. 3. Carm. ode 27, 51.
 Virides ripæ. Ouid. 2. Metam. 75.
 Viridissima gramine ripa Virgilius 2. Georg. 29.
 Vmbrosa. Horat. 3. Carm. ode 1, 5.
 Affuetæ ripis volucres. Virg. 7. Aeneid. 7.
 Taciturna ripa caret ventis vagis. Horat. 3. Carm. ode 29, 5.
 Obliquis ripis cingere flumina. Ouid. 1. Metam. 8.
 Capacibus ripis effusus amnis. Ouid. 3. Amor. eleg. 5, 4.
 Habitare ripis Virgilius 3. Georg. 86.
 Intrare ripas fluminis. Virgilius 7. Aeneidos. 41.
 Altis ripis labuntur aquæ. Horat. Epod. 2, 5.
 Flumina radentia ripas rodunt. Lucret. lib. 3. 52.
 Tyberis ripas stringens flumine pleno. Virg. 8. Aeneid. 13.
 Riparius, Ripariæ hirundines. Plin. lib. 10. cap. 4, 7.
 Ripareses. C. de re militari. l. de castris riparesibus, errant milites, qui in imperij limitibus excubant pro Republica aduersus Barbaros.
 RISCVS] cista pelle contecta. Terent. Eunuch. 4. 6. 16.
 Abitu, cistellam Pythia domo effer cum monumentis.
 c. Viden' tu illum Thais? Vbi sita est. t. in risco.
 RISVS] Vide RIDEO.
 RITVS] Plautus Menæch. 9, 38.
 Certè hæc mulier cantherino ritu astans somniat.
 Quadrupedum ritus. Lucretius libro 4, 255.
 Tempestatis ritu mobilia. Horatius 2. Serm. Satyr. 3, 54.
 Barbarici ritus. Lucan. lib. 1, 89.
 Profani. Tacitus libro secundo.
 Ediscere ritus nouos Ouid. 2. Fast. 109.
 Exigere ritus humanos ad cœlestia. Ouid. 9. Metam. 102.
 Exluere ritus. Tacitus libro secundo.
 Indere. Tacitus libro vigesimo primo.
 Magico ritu lustrari. Ouid. 10. Metam. 80.
 Rites. Statius libro. 11. Thebaid. 37.
 Hei mihi primitijs ararum; & rite nefasto Libatus,
 Ritè Ritè coli. Ouid. 13. Metam. 138.
 Perpetrare ritè sacrificium, Liuius libro 4. Decad. 5.
 RIVALIS] Plautus Stich. 7, 30.
 —est amica ambobus: riuales sumus. Terentius Euihucho, 1. 2. 37.
 Sed Parmenome ante ostium Thaidis tristem videri;
 Riuales serum.
 Amasse nullo riuale. Ouid. 1. Amor. eleg. 8, 19.
 Sine riuali. Horat. in Arte Poëtica, 90.
 Quin sine riuali, teq; & tua solus amares.
 Riualis aries. Colum. lib. 7. cap. 3, 4.
 Riuinus. Plautus Afin. 2, 6. — cedit noctem filius
 Riuinus, amens ob raptam mulierem.
 RIVVS] Aquæ puræ riuus. Horat. 3. Carm. ode 16, 6.
 Ruris riuus. Horatius 1. epistol. 10, 1.
 Arenarius. Virg. 3. Aeneid. 70.
 Fluens. Virg. 8. cilog. 21.

Garrulus Ouid. Fast. 64.
 Lapidosus. Ouid. 3. Fast. 57.
 Mobiles riuus. Horatius 1. Carm. ode 7, 3.
 Obliquus riuus. Horatius 2. Carm. ode 1, 9.
 Proni riuus. Horatius libro primo, Carm. ode 29, 31.
 Rauici. Claud. 5. Paneg. 44.
 Saliens riuus dulcis aquæ. Virgilius 5. eclog. 10.
 Agit aquas riuus. Ouid. 1. Fast. 81.
 Claudere riuus. Virgilius 3. eclog. 23.
 Tenuis fugiens per gramina riuus. Virgilius 4. Georg. 4.
 Pötis riuus intiba gaudent. Virgilius 4. Georg. 24.
 Gelidos riuos inficere sanguine. Horat. 3. Carm. ode 1, 2.
 Riuus cum murmure labens. Ouidius 2. Metamorph. 45.
 Celeres riuos morari. Horatius 1. Carm. ode 11, 9.
 Aqua trepidat cum murmure per pronum riuum. Horatius 1. epistol. 10, 3.
 Riuus sanguinis Plinius libro 11. capite 17, 84.
 Sanguinis riuos vomens. Virgilius 11. Aeneidos 134.
 Vberes riuus lactis. Horatius 2. Carm. ode 9, 2.
 Lachrimarum riuus. Ouidius 9. Metamorphos. 32.
 Argenti & auri. Lucretius libro quinto, 203.
 Fortunæ Horatius 1. epistol. 12, 2.
 Flumina facere è riuo. Ouidius 2. de Ponto, eleg. 5, 5.
 Riuialis. Colum. lib. 8. cap. 15, 5, riuialis alecula.
 Riuatim. Macrobi. libro 7. Saturn. cap. 12, Quæ igitur ratio facit, ut riuatim aquæ de Ponto fluant?
 RIXA] Calidæ rixæ Horatius 3. Carm. ode 27, 14.
 Dulcis rixa. Propert. lib. 3. eleg. 8, 1.
 Nocturna. Ouid. 3. de Arte, 13.
 Vecors. Catul. ad Ravidum. 8. Committere se rixæ. Ouid. ad Pisonem, 40. Excitare rixam. Catul. ad Ravidam, 38. 1.
 Inferere rixas. Tibul. libro primo, eleg. 1. 15.
 Rixa ledata. Liuius 2. ab Vrbe, 122.
 Rixator. Firmic. libro 5. cap. 8, Homines erunt mali, litigiosi, rixatores, contentiosi.
 Rixosus. Rixosæ aues: *Pugnaces.* Colum. lib. 8. cap. 2, 4.
 Rixos. Varr. Armetum iudicio: ille vitos hortari, ut rixarent, præclari philosophi.
 Rixor. Horatius in epistola ad Lollium, libro 1. 19, 3.
 Alter rixatur de lana sæpe caprina.
 Rixantur inter se. Plinius libro 16. capite 2, 1.
 Rixantur herbæ aridæ. Varro 1. de Re rust. cap. 47.
 Rixans. Lucretius libro sexto,
 Rixantes potiùs, quàm corpora desererentur.
 ROBIGO] Morbus segetum. Virgilius 1. Georg. 30,
 Mox & frumentis labor additus, ut mala culmos
 Effet tubigo.
 ROBVR] arbor Plinius libro 16. capite 2, 1, Roborum vāstitas intacta æuis, & congenita mundo.
 Ambesa flammis robora. Virgilius 5. Aeneidos 151.
 Cauum robur. Virgilius 2. Aeneidos 52.
 Robora congesta. Virgilius 3. Georg. 76.
 Fissile robur cuneis scinditur. Virgilius 6. Aeneidos 37.
 Graue robur aratri. Virgilius 1. Georg. 33.
 Indurata flammis robora. Statius 4. Thebaid. 13.
 Infabricata. Virgilius 4. Aeneidos 80.
 Innata rupibus. Ouidius epistol. 78.
 Magnum robur. Seneca Herc. fur. 9, 27.
 Nodoso robore fregit illi tempora. Ouid. 12. Metam. 70.
 Solidum robur. Virgilius 2. Georg. 13.
 Mouere conuulsa robora terra. Ouidius 7. Metamorph. 41.
 Succidere robur. Ouidius 8. Metamorphos. 132.
 Robur: *in carcere locus.* Plautus Curcul. 1. 5. 143.
 —at ego vos ambo in robusto carcere
 Ut percatis.
 Robur: *pro animi fortitudine.*
 Animis itest robur. Lucanus libro quinto, quarto.
 Robur: *firmitas.* Colum. lib. 2. Quod protinus exile natum sit, nunquam robur accipere manifestum est. Virgilius 7. Aeneidos 122, — æternaq; ferri Robora.
 Firmius ætatis robur. Quintilianus libro 1. capite 8, 5.
 Quàm maturimum ætatis robur. Tacitus libro 12. Arboris robur. Ouidius 3. Metamorph. 19.
 Expers roboris herba. Ouidius 5. Metamorphos. 41.
 Antiquo robore quærens. Virgilius 3. Georg. 67.
 Non expugnabile robur. Statius 6. Thebaid. 21.
 Rude Valer. 3. Argonaut. 138.
 Virili robore aucta proles. Statius 4. Sylu. 8, 5.
 Assumere robora. Ouidius 15. Metamorphos. 85.
 Collectum robur viresque receptæ. Virgilius 3. Georg. 47.
 Mentiri inanis sagina verum robur. Quintilianus libro secundo capite 13, 17.
 Inuictum ponebat pectore robur. Silius libro 11, 32.
 Vires solidæ suo stant robore. Virgilius 2. Aeneidos 128.
 Subest robur illi ætati. Celsus libro 2. capite 10.
 ZZZ 3 Sumè-

Sumere robur corporibus. Liuius 1. ab Vrbe, 17.

Prolequi honore verborum robur. Quint. lib. 3. cap. 7, 8.

¶ Roboreus. Colum. lib. 6. cap. 19. 1. Est autem talis machinæ forma, roboreis axibus compingitur Iolum.

Pons roboreus. Ouid. 5. Fast. 124.

¶ Roburneus. Fruges roburnæ: pro Glands. Colum. lib. 9. capite 1. 5.

¶ Robustus. Robustea materies. Varro 1. de Rustic. capite 31, 2.

¶ Robustus. Colum. lib. 2. Neque dubium est, ex robusto semine posse fieri non robustum. Robustus codex. Plautus in Pænul. 17, 33. Robustus Carcer: apud eundem in Curcul. 15, 4.

Puer robustus acri militia. Horat. 5. Carm. ode 2, 1.

Robustus ad incursum. Plinius libro 11. capite 37, 5.

Actas robustior. Claud. 7. Paneg. 75. Collum robustum. Catullus Argon. 9, 67. Plaustra robusta. Horat. 2. epist. 2, 15. Viribus robustis adoleuit ætas. Lucret. lib. 3, 92.

¶ Roboro. Plin. lib. 10. cap. 33. 1. Hirundines nidos luto construunt, stramento roborant.

Roboratur vox. Plin. lib. 11. cap. 41, 5.

ROBORARIUM] antiquis significabat viuarium. Gellius libro 2. capite 20.

¶ Robus: Genus frumentum. Colum. libro 2. capite 6, 1.

ROD] Pollicem rodens. Horat. Epod. 5, 10. Vngues rodere. Horat. 1. Serm. Satyr. 10, 15. Flumina rodunt ripas. Lucret. lib. 5, 52.

Ferrum roditur scabra rubigine. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 1, 15. Dentem dente rodere. Martial. lib. 3, 2. in oblectatore quendam: --- quid dentem dente iuuabit

Rodere: carne opus est, si satur esse velis.

Amicum absentem rodere. Horat. 1. Serm. Satyr. 4, 17.

¶ Rodor: passivum. Lucret. lib. 5,

Præterea, pro parte sua quodcumque aliud auget, Roditur.

Ferrum roditur scabra rubigine. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 1, 15.

¶ Rosio. Plinius libro 20. capite 14. 2, Stomachi autem ex aqua item rosiones sistit, & vomitiones cum aceto & polenta.

ROGO] Cæsar 1. bell. Gall. 40, Legatos ad Cæsam mittunt rogatum auxilium. Finem rogant erroris. Ouid. 4. Metam. 97. Opem rogauit summissa voce. Ouidius 4, de Ponto, eleg. 3, 9.

Rogare aquam de proximo. Plautus Rud. 1, 71.

Rogare ad, & in. Plin. epist. 9, 2. Ille me ad signandum testamentum; ille in aduocationem; ille in consilium rogauit.

Rogare ab amico. Plautus Trinum.

Rogate aliquem mutuum pecuniam. Celsus in l. si me. ff. si certum petatur.

Rogare sacramento. Cæsar in principio. libro 6. bell. Gall. Liu. 1. bel. Maced. 80. Rogare ut Terent. Heaur. 2, 3, 64, Vbi dicimus redisse te, & rogare, uti Veniret ad te mulier.

Supplice voce rogare. Ouid. 6. Metam. 7. Leuiter Seneca de Benefic. lib. 1. cap. 1. Miserabiliter. Seneca de Benefic. lib. 2. cap. 14. Suppliciter rogare deos. Ouidius 1. de Ponto, eleg. 11, 9. Occidere aliquem rogando. Horat. Epod. 14, 1. Molestum verbum est, Rogo. Seneca de Benefic. libro 2. cap. 2. Rogare vitium. Cato cap. 5, 2.

¶ Rogare: Interrogare. Plautus Amphit. 8, 74.

Alcumena, vnum rogare te volo. AL. quiduis rogo. Terentius Adelph. 4, 1, 11,

Rogabit me, vbi fuerim. Idem Andr. 1, 97.

Rogare de Plaut. persa. 16, 50,

Iam de isthoc rogare omittit.

Roget quis. Terent. Eunuch. 3, 3, 5,

Roget quis, quid tibi cam illa?

Rogare legem. Gellius lib. 1, Lex deinde Licinia rogata est. In perpetuum rogati. Quint. lib. 2. cap. 4, 29.

Rogare sacramento militem. Liu. 5. bell. Maced. 8.

Rogare aliquem sententiam. Quint. lib. 6. cap. 3, 67, Post acceptam hæreditatem, primus sententiam rogabatur, cuius hæreditas est.

¶ Rogans. Veniam dare roganti. Ouid. 6. Metam. 7. Facilis rogantibus. Ouid. 1. Amor. eleg. 3, 1. Partes rogantis agere. Ouid. 6. Fast. 14. Verba rogantia. Ouid. epist. 19, 7. Voce rogante flestitur iratus deus. Ouid. 1. de Arte, 29.

¶ Rogandus. Ouid. 3. Trist. eleg. 8, 4,

Tunc quoque sollicita mente rogandus erit.

¶ Rogatus. Rogatus sententiam in Consulatu. Plin. lib. 7. cap. 48, 4. Gaudent esse rogatæ puellæ. Ouid. 1. de Arte, 70.

Vocibus rogatis flestit. Ouid. 11. Metam. 80.

¶ Rogatio. Sueton. in Cæsare: Reditum in ciuitatum rogatione Plotia consecit.

Rogationes & plebiscita. Quint. lib. 2. cap. 14. Fetræ rogationem ad populum. Cæsar 3. bel. Ciuil. 3.

Rogatio, pro supplicatione aus prece. Valer. lib. 6. cap. 4,

Nam quum amici cuiusdam iniuste rogationi resisteret.

¶ Rogator: Postulator & mendiculus. Plautus.

Ut rogator ostiatim petam panem?

¶ Rogito: Precor. Plin. Patrem adit, rogitat ut sui misereatur. Terentius Eunuch. 2, 2, 35,

— sed ego cesso

Ad Thaidem hanc deducere, & rogitare ad cœnam vt veniat?

¶ Rogitare: Scissitari. Terentius Andr. 1, 1, 57,

— rogitabam; heus puer,

Dic fodes, quis heri Chryfidem habuit? Idem Adelph. 1, 2, 2, — rogitas me, vbi nobis Aeschinus

Siet. Plautus Aulul. 1, 3, 3,

Venio ad macellum; rogito pisces; indicant Caros.

Rogitare super aliquo. Virgilius 1. Aeneidos 151.

¶ Rogatio. Plautus Curcul. 1, 0, 24.

Rogationes plurimas propter vos populus sciuit.

ROGVS] Plautus Menæch. 4, 42,

Age sanè igitur, quando æquum oras, quàm mox incendo rogam.

Auidi rogi. Ouid. 1. de Remed. amor. 8. Flagrans rogu. Seneca Hercul. furente, 1, 21. Ploratus rogu. Ouidius 4. Fast. 172. Tepidi rogi. Ouidius epistol. 6, 18. Tristis rogu. Lucanus libro octauo, centesimo quinquagesimo.

Accendere rogu. Lucanus libro nono, duodecimo. consumptus rogi. Ouidius epistol. 7, 38. Plebeio rogo dare corpus. Ouidius in Ibin, 31. Exstruere rogu. Lucanus libro sexto, centesimo quinquagesimo quinto. Impositi rogi iuuenes. Virg. 4. Georg. 96.

¶ Rogalis. Ignis rogalis. Stat. 1. Thebaid. 23.

Flammæ rogales. Ouid. 3. Amor. eleg. 2, 9.

ROMPHAEA] Genus teli. Gell. noct. Atticat. libro decimo, capite 25.

RONCHVS] Vide RHONCHVS.

RORO] Vide ROS.

ROS] Amarus ros. Virgilius 4. Georg. 17. Gelidus. Virgilius 2. Georg. 1. Lewis. Virgilius 6. Aeneidos 46. Liquidus. Ouidius. 3. Metamorph. 31. Marinus. Horatius 3. Carm. ode 23, 4. Purus ros Castalix. Horatius 3. Carm. ode 13, 1. Tepidus. Ouidius 10. Metamorphos. 71. Vitreus. Ouidius 1. Amor. eleg. 6, 12. Recente rore herbæ canent. Ouidius 3. Fast. 176. Sanguineis stillauit roribus arbor. Lucanus libro septimo, septingentesimo decimo. Quum ros in tenera pecori grauissimus herba est. Virgilius 8. eclog. 1, Lachrymarum rore madidæ coronæ. Ouidius. 1. Metam. 142.

¶ Rosalis. Ouid. 4. Fast. 147,

Virgaq; rosales laurea misit aquas.

¶ Rosifer. Aura rosifera. Seneca Hippol. 1, 3.

Biga Lunæ rosifera. Statius 1. Thebaid. 68.

Vmbri rosiferis terrâ nox obruit. Lucretius libro sexto, centesimo septuagesimo quarto.

¶ Rosulentus. Columel. libro quinto, Cauendum, ne aut septentrionalibus ventis, aut rosulentæ; sed sicæ ferantur vites.

¶ Roscidus. Nox rosida. Plin. lib. 18. cap. 28, 3. Et lib. 3. cap. 12, 4. Roscidis collibus.

Antra rosida. Ouidius. 2. Fast. 67.

Aurora rosida. Ouidius ad Liuiam, 57.

Gramina rosida. Claud. 2. de raptu Proserp. 21.

Iris. Virg. 4. Aeneid. 140.

Mala rosida. Virg. eclog. 8. 8. Plin. lib. 11. cap. 11, 1. Itaq; tum prima aurora folia arborum melle rosida inueniuntur.

Melia rosida. Virgilius 4. eclog. 7.

Poma. Propert. lib. 2. eleg. 1, 8.

Pruina rosida folijs excussa. Ouidius 5. Fast. 43.

Tellus rosida. Seneca Hippol. 1, 9.

¶ Rorarij milites, qui armatura leui prælium primi committebant. Liuius 8. ab Vrbe, 39.

¶ Roro. Virg. 2. Aen. 29. Et ipsi rorabat sanguine vepres. Colum. lib. 1. cap. 2, 34. 1111. Fauonius interdum rotat. Plin. lib. 17. cap. 10, 14. Periculum tantum eo die est, si rorauerit quantulumcumque imbrem.

Vndique dant saltus, multâque aspergine rorant. Ouidius 3. Metamorph. h. 117.

Oculi rorantur lacrymis. Ouidius epistol. 2, 1, 20.

Rorare aliquem cruore. Silius libro 10. 53,

Quam videt in scopulo rorantem saxa cruore,

Rorat: Absolutè. Colum. lib. 11. cap. 2, Idibus Octobris, & sequenti biduo, interdum tempestas, nonnunquam rorat.

¶ Roratis Lacrymis rorantes ora genasq; Lucret. lib. 3, 96.

Rorantia fontibus antra. Ouid. 1. Metam. 36.

Astra rorantia. Virg. 3. Aeneid. 114.

Capilli rorantes. Ouidius 4. Fast. 28.

Lacrymis rorantibus spargunt ora. Lucret. lib. 2, 195.

¶ Roratus.

- ¶ Roratus. Rorata ptuina. Ouid. 3. Fastor. 72.
 Rorata rotæ. Ouid. 2. de Ponto. eleg. 1. 8.
 ¶ Roratio. Plin. lib. 17. cap. 24. 10. Syderationis genus est in vitibus deflorescentibus roratio.
 ¶ Roresco Plinius lib. 18. cap. 33. 8. Aquilonem prænuntiat terra siccescens repente; Austrum humescens rore occulto.
 ROS A] Plinius lib. 21. capit. 4. 1. Rosa nascitur spina veriùs, quàm frutice.
 Flos rotarum. Horatius 3. Carmin. ode 29. 1.
 Atria plena rosarum. Ouid. 2. Metamorph. 24.
 Albentes rosæ. Ovidius 3. de Arte. 37.
 Amœnæ rosæ. Horatius 2. Carmin. ode 31. 3.
 Arentes rosæ. Virgil. 4. Georgicorum. 54.
 Nimiùm rosa plena pudoris. Columella lib. 10.
 Punicea. Horat. 4. Carmin. ode 10. 1. Sera. Horat. 1. Carmin. ode 38. 1.
 Carpere rosam. Virgil. 4. Georgic. 27.
 Et tenui primam deligere vngue rosam. Ouid. epist. 4. 6.
 Quale rosæ fulgent inter sua lilia mistæ. Ouid. 2. Amorum. eleg. 5. 8.
 Spargere rosas. Horatius 3. Carmin. ode 19. 5.
 Rosam suam, vocat amicam amator quidam; apud Plautum in A sin. 1. 2. 74.
 ¶ Rosa: pro Oleo rosaceo. Celsus lib. 8. capit. 3. Neque alienum est instillare paulum rosæ, vellaetis, quo magis lubrico circumagatur.
 ¶ Rosens. Plinius: A sini à coitu, spuma collecta roseo panno, & inclusa argento, Venerem stimulat. Idem lib. 14. cap. 1. 6. Hic purpureo locent colore; illic fulgent roseo.
 Seruix rosea. Virgil. 1. Aeneidos. 82.
 Conualles rosæ. Claud. de raptu Proserp. 17.
 Dea rosæ: Aurora. Ovidius de Arte. 17.
 Face rosea sol infert lumina cælo. Lucret. lib. 5. 195.
 Genæ rosæ. Virgil. 12. Aeneid. 122.
 Rosacea corona. Plinius lib. 21. cap. 3. 3.
 Labella rosacea. Catull. de Berecynth. 58. 15.
 Os roseum. Virgil. 2. Aeneid. 119. Rubor roseus. Ouid. 3. Amor. eleg. 3. 1.
 ¶ Rosaceus. Rosaceum oleum. Plin. lib. 20. cap. 3. 4.
 ¶ Rosarium. Plin. lib. 21. capit. 11. 9. Rosaria à Fauonio fossa oportet esse; iterumque folstitio. Columella lib. 11. 2. 21. Rosarum serotinum, perfossium & cultum habere, iam tempus est.
 Amœna rosaria. Ouid. 5. Trist. eleg. 2. 5.
 ¶ Rosetum. Virgilius ecloga. 5. 4.
 Puniceis humillis quantum saluica rosetis.
 ROSCIDVS] Vide ROS.
 ROSEVS] Vide ROSA.
 ROSIO] Vide RODO.
 ROSMARINVM, VEL ROSMARINVS] Plin. lib. 19. cap. 12. 4.
 Idem lib. 17. cap. 13. 4. Et Columella lib. 9. cap. 4. 2.
 ROSMARI] Arboris nomen. Ouid. 3. de Arte. 137.
 —tegit arbutus herbam,
 Rosmaria, & laurus, nigraque myrtus olent.
 ROSELLVM] Vide ROSTRVM.
 ROSTRVM] Plin. Et mugilis rostrum. Plautus Menæch. 3. 13.
 Apud mensam plenam homini rostrum deliges.
 Acies rostri. Plin. lib. 11. cap. 37. 5. 1.
 Rostrum, de hippotamo. Plin. lib. 8. cap. 25.
 Caprarum. Varro 2. de Re rustie. cap. 3. 2.
 Canum. Plinius lib. 8. cap. 40. 6.
 Ceruorum. Plin. lib. 8. cap. 32. 1.
 Dæphinarum. Plin. lib. 9. cap. 8. 1.
 Draconum, piscium. Plinius lib. 9. cap. 27.
 Suum. Columella lib. 7. cap. 9.
 Testudinum, piscium. Plinius lib. 9. cap. 10. 3.
 Tragelaphorum. Plinius lib. 8. cap. 33. 1.
 Aptum rapinæ rostrum. Ovidius 6. Fast. 27.
 Ipsa sibi plaudent crepitante eiconia rostro. Ouid. 6. Met. 20.
 Obuncum rostrum vulturis. Virgil. 6. Aeneid. 119.
 Punica rostra. Ouid. 2. Amor. eleg. 6. 5.
 Reduncum rostrum. Ovidius 12. Metamorph. 113.
 Rigidum. Ouid. 6. Metamorph. 135.
 Exacuere spicula rostris. Virgil. 4. Georgic. 15.
 Ostque meum sensu pando occalescere rostro. Ovidius 14. Metamorph. 57.
 Prominet immodicum pro longa cuspe rostrum. Ovidius 6. Metamorph. 135.
 ¶ Rostrum: pars navis exprorepta, atque acuta à prore. Cæsar. 3. bel. Gal. 405. Rostro enim noceri non posse cognouerant. Nauium rostra. Plin. lib. 16. cap. 4. 2.
 Aequata rostra. Virgil. 5. Aeneid. 47.
 Erepta rostra carinis. Virg. 7. Aeneid. 38.
 Aequor dihsicet conuulsum remis & stridentibus rostris. Virgil. 5. Aeneid. 29.
 ¶ Rostratus. Rostratus impetus Plin. lib. 10. cap. 23. 5.

- Rostrata corona. Plin. lib. 16. cap. 4. 1.
 Tempora rostrata. Virgil. 8. Aeneid. 137.
 ¶ Rostro. Plin. lib. 18. cap. 19. 4. In collibus tranverso tantùm monte aratur: sed modò in superiora, modò in inferiora rostrante vomere.
 ¶ Rostellum Plin. lib. 30. cap. 11. 5. Mutis rostellum, auriculasque summas roseo panno, ipsumque dimittunt. Colum. lib. 8. cap. 5. 11. Die vicefimo animaduercat, an pulli rostellis ova peruderint.
 ROT A] Plautus Capt. 7. 9. —pro rota me uti licet:
 Vel ego huc, vel illuc vortat; quò imperabit. Plin. lib. 16. cap. 40. 6. Sed lignum non aliò pene, quàm ad radios rotarum, vtile.
 Curuata summæ rotæ. Ouid. 2. Metamorph. 22.
 Orbis rotarum. Plin. lib. 8. cap. 16. 11.
 Fractarum rotarum radij. Ovidius 2. Metamorph. 64.
 Sreptitus rotarum. Horatius 1. epistol. 18. 2.
 Vestigia rotæ. Ouid. 2. Metamorph. 17.
 Acris rota. Persius Satyra 3. 3.
 Currens. Horat. 3. Carmin. ode 10. 20.
 Effusæ rotæ. Propert. lib. 4. eleg. 8. 4.
 Errantes. Statius 1. Thebaid. 44.
 Volucres. Claud. 3. de raptu Proserp. 87.
 Feruidis rotis euitata meta. Horat. 1. Carmin. ode 1. 1.
 Hæc erit admilla meta terenda rota. Ouid. 1. de Arte. 8.
 ¶ Rotæ. Genus caprarum. Varro 2. de re Rust. cap. 1.
 ¶ Rota. Piscis. Plinio libro 32. capit. 11. 2.
 ¶ Rotula. Plautus Persius 12. 36.
 —iam à foro argentarij
 Abeunt; quàm in casu rotula circumuortitur. Plin. lib. 18. cap. 8. 5. Gallia verò duas addiderunt rotulas.
 ¶ Roto. Colum. lib. 8. cap. 11. 7. Signa sunt exstimulatæ libidinis, quum semetipsum, veluti mirantem eadè gemmanibus pinnis, protegit: idque quum facit, rotare dicitur De pauone Martial. lib. 15. 1.
 Mors fundæ rotare aliquem. Ouid. 4. Metamorph. 104.
 Aper rotat canes. Ovidius 2. de Arte. 75.
 Caput ense rotare. Lucan. lib. 8. 131.
 Venti rotant flammæ cauis fornacibus. Lucret. lib. 6. 41.
 Sylvas rotare. Stat. 4. Sylu. 3. 16.
 Telum immane rotat. Stat. 9. Thebaid. 161.
 Circùm & infra rotare. Statius 1. Achill. 12.
 ¶ Rotans. Horat. 4. Carmin. ode 11. 3. Turbine rotanti portant res venti. Lucret. lib. 1. 59.
 ¶ Rotatus. Ceruix rotata. Ovidius ad Pisonem, 11.
 Sermo rotatus. Iuuenal. Satyr. 6. 45.
 ROTUNDVS] Plin. lib. 10. cap. 5. 2. 3. Aquatiliu oua rotunda. Ibid. Oua exeunt à rotundissima sui parte dum pariuntur.
 Baccæ rotundiores. Horat. Epod. 9. 3.
 Lances. Horat. 2. Serm. Satyr. 4. 9.
 Ore rotundo loqui. Horat. in Arte. 66.
 Clausulæ rotundæ. Quintilianus lib. 8.
 Distributio rotunda. Quintilianus lib. 3. cap. 4.
 ¶ Rotundissimus. Col. lib. 8. cap. 5. 8. Rotundissima oua.
 ¶ Rotunditas. Plin. lib. 9. cap. 30. 8. Cornibus, quæ sunt propria rotunditate præpilata, ad latera porrectis. Ibid. capit. 36. 5. Rotunditas ouis. Idem lib. 16. cap. 23. 1. Folia in iuueta circinatæ sunt rotunditatis.
 ¶ Rotundo. Vitru. lib. 10. cap. 11. Id ad circinum rotundatur.
 Rotundare caput. Plin. lib. 20. cap. 18. 6.
 Rotundare: pro Implere, & perficere. Horat. 1. epist. 6. 7.
 Mille talenta rotundentur; totidem altera.
 ¶ Rotundatio. Vitru. lib. 10. cap. 11. Sic & in rotundatione & in longitudine æqualia spatia fiunt.
 R O V
 RVBEO, RVBEFACIO] Vide RVBEVS.
 RVBELLA] Rubellæ vites, & Rubellæ vineæ appellatæ sunt, quartum materia rubra sit Plin. lib. 14. cap. 2. 3.
 ¶ Rubellianus. Rubellianæ vites. Col. lib. 3. cap. 2. 8.
 ¶ Rubellus. Rubellum vinum. Martial. lib. 1. 99.
 Et Veientani bibitur sæx crassa rubelli.
 ¶ Rubellio: Piscis. Plin. lib. 32. cap. 10. 23.
 RVBENS, RVBER] Vide RVBEVS.
 RVBETA] Plin. lib. 9. cap. 11. 1. Ranæ quod; rubetæ, quarum & in terra & in humore vita, plurimis refertæ medicaminibus. Idem lib. 32. cap. 5. 7. Iuuen. Satyr. 1. 8.
 —quæ molle calenum
 Porrectura viro miscet frigente rubetam.
 Rana rubera. Propert. lib. 3. eleg. 7. 6.
 RVBEVS] Col. lib. 3. cap. 3. Colore rubeo, vel fusco. Firmic. lib. 4. cap. 12. Rubeis capillis; oculis sanguinolentis.
 ¶ Rubeo. G. Ilius libro 2. capite 26. Sed quum aliter rubeat ignis, aliter sanguis, aliter ostrum, aliter crocus. Virgil. 2. Georgic. 86.
 Sanguineisque inculta rubent auaria baccis.
 facies rubet igne sacri veneni. Stat. 9. Thebaid. 150.
 ZZZ 4 And

Antè nouis rubeant quàm prata coloribus. Virg. 4. Georgi-
corum, 62.
Terra rubet sanguine. Ouid. 2. Fast. 41.
☞ Rubens. Dulce rubens. Statius, 4. Thebaid. 55.
Rubens color. Plin. lib. 9, cap. 36, 2.
Suaue rubens hiacynthus. Virgil. 3. eclog. 13.
Ferrum rubens igne. Ouid. 12, Metamorph. 60.
Nupta rubens dulci probitate. Statius. 1. Sylu. 2, 3.
Zona semper sole corusco rubens. Virgil. 1. Georgic. 47.
Vina rubentia. Ouid. 5. Fastor. 102.
☞ Rubescere. Plin. lib. 9, cap. 35, 5. Miror ipso tantum eas cœ-
lo gaudere, sole rubescere, coloremque perdere, vt cor-
pus humanum.
Tum pater, vt terras mundumque rubescere vidit. Ouid. 2.
Metamorph. 23.
Mare radijs rubescit. Virgil. 7. Aeneid. 6.
Aurora rubescebat. Virgil. 3. Aeneidos, 105.
☞ Rubefacio. Silius lib. 16. 28,
Vixque Atlantiadum rubefecerat ora fororum,
☞ Rubefactus. Ouid. 13, Metamorphos. 79.
Expulit ipse cruor, rubefactaque sanguine tellus.
☞ Rubedo. Firmic. li. 2, cap. 12, Leo significat colorem crō-
ceum atq; ad rubedinem declinantem.
☞ Ruber. Martialis lib. 1, 51.
Flauaque de rubro ponere mella cado.
Ruber crine. Martial. lib. 12, 50.
Æquor rubrum, Virgil. 3, Georgic. 72.
Aurora rubra. Propertius lib. 3, eleg. 13, 4.
Deus ruber hortorum. 1. Fastorum, 83.
Flamma rubra. Ouid. 11, Metamorph. 74.
Humor ruber occupat os. Lucret. lib. 4, 112.
Mare rubrum. Plin. lib. 6, cap. 23, ad finem. Sanguis ruber.
Horat. 3, Carmin. ode 13, 2.
☞ Rubrior. Plinius lib. 10, capit. 63, 10, Colorem ilicō mutant
rubriore pilo.
☞ Rubrus. Solinus cap. 53, Colores duo sunt, quos fingere
non valet: rubrus & candidus. De chamæleonte.
☞ Rubor. Plin. li. 11, cap. 37. 31, In malis maxime ostenditur
rubor. Idem lib. 2, cap. 18. 1, Ardentior in ruborem.
Ignes rubor. Lucan. lib. 5, 43.
Tyrij rubores. Virgil. 3, Georgic. 62.
Virgineus rubor. Virgil. 1, Georgic. 86. (rix, 2.)
Confessus secreta rubor. Claud. de nupt. Honorij & Ma-
dilutus rubor. Plin. lib. 22, 25.
Eiectus rubor atrita de fronte. Iuuenal. Satyr. 13, 26.
Incanduit ore rubor. Claud. de nupt. Honor. & Mariæ, 2.
Subitus rubor notauit ora. Ouid. 6, Metamorph. 10.
Pectora traxerunt tenuem percussa ruborem. Ouid. 3. Me-
tamorphos. 97.
☞ Rubicundus. Terentius Hecyra, 3, 4, 26.
Magnus, rubicundus, crispus, crassus, cæsius. Varro 2.
de re Rust. cap. 8. 5, Hinnus qui appellatur, ex equo & asi-
na, minor est, quàm mulus corpore, plerunq; rubicundior.
Martial. lib. 14, 119.
Cornua rubicunda. Horat. 1. epistol. 17, 2.
Coniux rubicunda Umbri mariti. Ouid. 3. de Arte, 61.
☞ Rubicundulus. Iuuenalis Satyra, 6, 43,
— tandem illa venit rubicundula, totum
Oenophorum stiens.
☞ Rubidus. Plautus Stichus, 4, 77,
Rubiginosam strigilem, ampullamq; rubidam,
Rubidus panis. Plautus:
Exiguam buccellam rubidi panis.
Rubidæ dicuntur etiam sortez ampullæ & rugosæ. Festus,
RVBIA] herba. Plin. lib. 24, cap. 11, 8.
RVBICVNDVS, RVBIDVS] Vide RVEVS.
RVBIGO] Plin. lib. 17, cap. 4, 4. Ferroq; omnis rubiginem
obducit Idem lib. 34, cap. 9, 2, Rubigo æris,
Adoranda rubigo. Iuuenal. Satyr. 13, 15.
Nigræ rubiginis morsu scabri enses. Lucan. lib. 1, 50,
Putris rubigo. Stat. 3, Thebaid. 117. Salsa. Virg. 2. Georg. 44.
Squallida. Catull. Argonaut. 59, 9.
Deterfa. Silius libro 4, 3.
Exesa inueniet scabra rubigine tela. Virgil. 1, Georg. 100.
Dentium rubigo. Ouid. 2, Metamorph. 156.
☞ Rubigo: idem quod Robigo. Plin. lib. 18, cap. 17, 10, Rubigo
quidem maxima fegetum pestis, lauri ramis in atuo des-
xis, transit in eorum folia ex aruis.
Sterilem rubiginem non sentiet feget. Horatius 3. Carmin.
ode 23, 2.
☞ Rubiginosus. Plautus Stichus, 4, 77.
Rubiginosam strigilem. Martial. lib. 5, 29, Rubigino-
si dentes.
☞ Rubigino. Apuleius lib. 3. Floridorum: Gladius vsu splen-
descit; situ rubiginatur.
RVBOR] Vide RVEVS.

RVBRI CA] Tertia rubentis coloris, & minio proxima. Co-
lum. lib. de Arbor. cap. 17, ad finem.
Rubrica terra. Columella lib. 2, cap. 10, 3.
Rubrica notabantur tituli & capita librorum. Perf. Sat. 5, 9,
Excepto si quid Masuri rubrica notauit. Horatius 2.
Sermon. Satyr. 7, 20,
Prælia rubrica picta aut carbone.
☞ Rubriceta: Color, quo mulieres ad emundandum faciei ruborem
vuntur. Plautus Trucul. 6, 37,
Buccas rubriceta omne corpus intinxit tibi, pessu-
mæ estis.
☞ Rubricosus. Plin. lib. 18, c. 17, 13. In solo autem rubricoso
lupinum. Colum. lib. 4, cap. 33. 1, Spissum solum & rubri-
cosum reformidat.
RVBVS] Colūm lib. 11, cap. 3, de sepibus hortorum: Ea se-
mina sint vastissimarum spinarum, maximeque rubi & pa-
liuri. Gell. lib. 19, cap. 12, Videt fortè victum, rubos latè at-
que altè obortas excidentem.
Asper rubus. Virg. 3. eclog. 18.
Duri rubi. Ouid. 4. de Ponto. eleg. 4, 1.
Horrentes. Virgil. 3, Georgic. 63. Mordax rubus. Ouid. de
Medicamine faciei, 1.
Punicæ rubi. Propert. lib. 3, eleg. 13, 6.
☞ Rubetum. Dura rubeta. Ouid. 1, Metamorph. 22.
RV CRTVS] Celsus lib. 4, cap. 5, ad finem: Sed si coacuit intus
cibus, aut computruit (quorum vtrumlibet ructus osten-
dit) eiiciendus est. Plin. lib. 20, cap. 12, 1, Anethum quoque
ructus mouet, & tormina sedat.
Crebri ructus, eruditatis indicium. Colum. lib. 6, cap. 6, 1.
Ructu grauis herba. Plin. lib. 24, cap. 15, 6.
☞ Ructo. Plaut. Pseud. 23, 13, Pergin' ructare in os mihi
Iuuenal. Satyr. 3, 11,
Si bene ructauit, si rectum minxit amicus.
☞ Ructor. Deprens.
Ructari aues. Varro 3, de re Rustic. cap. 2, 2. Versus, Horä-
tius in Arte, 42.
☞ Ructatus. Silius lib. 15, 85,
Permisceatque mero ructatos ore cruores.
Ructatrix. Martialis lib. 10, 48,
Nec deest ructatrix menta, nec herba salax.
☞ Ructuosus. Spiritus ructuosi. Quintil. lib. 4, cap. 2, 87.
RVDENS] Vide RVD O.
RVDERO, RVD ETVM] Vide RVD VS.
RVDIARIVS] Vide RVD IS, substantium.
RVDIMENTVM] Vide RVD IS, adiectiuum.
RVDIS] substantium. Virga impolita. Cato de re Rustic.
c. 104. Hæc rude misceto ter in die, dies quinq; contiuas.
Rudibus solitos pugnare gladiatores, testis est Lampridius:
quum ait, Commodum in arena rudibus inter cubicula-
res gladiatores depugnasse.
Donatus rude. Horat. 1. epist. 1, 1. Iuuenalis:
Ergo sibi dabit ipse rudem; si nostra mouebunt
Consilia.
☞ Rudem meruit. Martialis lib. 5, 93.
☞ Rudicula. Cato cap. 9. de re Rust. 9, amurcam igni leni co-
quito: rudicula agitato crebro. Plin. lib. 20, Non est opus in
hoc vsu, lanas rudiculis esse curatas. Col. lib. 12, cap. 46, 3.
☞ Rudarius: donatus rude. Suet. in Tiberio, cap. 7. Rudarijs
quoq; quibusdā, reuocatis authoramento centū millium.
RVDIS] Adiectiuum.
Ad bella rudis. Lilius 8. bell. Punic. 13, 2.
Ad mala iam pridem non sumus vlla rudes. Ouid. 3. de Pon-
to, eleg. 7, 4.
Ad seditiones rudis. Lilius 8. bell. Punic. 13, 2.
Rudes, & omnium ignari Quintilianus lib. 1, cap. 8, 3;
Rudes artium homines. Lilius 1. ab Vrbe, 28.
Bonarum artium rudis. Tacitus lib. 1.
Bellirudis. Horatius 2. epistol. 2, 10.
Coniugij rudis iuuenca. Ouidius 4, Fastorum, 68.
Opèrum rudes iuueni. Ouid. 1. Fast. 17.
Rerum rudis. Valerius 1. Argon. 155,
Dicend' rudis. Tacitus libro 1.
Rudis tractandi militares animos. Curtius libro 4.
Rudis impoliti animi. Plin. lib. 2, cap. 7, 9. Sedere cœpit senten-
tia hæc, patiterque & eruditum vulgus, & rude in cana
cursu vadit.
Anni rudes. Claud. 6. Paneg. 17.
Capilli. Seneca Hippol. 3, 10.
Carmen rude. Ouidius 1. Trist. eleg. 6, 5.
Ingenium. Horatius de Arte, 73.
Lanæ rudes. Ouid. Epist. 1, 16. Materia rudis. Lucan. li. 2, 2.
Moles rudis indigestaque. Ouid. 1, Metamorph. 2.
Pectus rude. Ouid. epist. 4, 3. Populi rudes. Ouid. 1. Fast. 8.
Puer rudis ignoto amore ractus. Ouid. 2. Amor. eleg. 1, 2.
Simplicitas rudis. Ouid. 3. de Arte, 23.
Vetustas. Ouid. 1. Fast. 27. Vulgus rude. Ouid. 2. Fast. 59.
☞ Rudis:

¶ Rudis: *pro Russo*. Iuvenal. Satyr. 11. 10.
 Tunc rudis, & Graias mirari nefcius attes.
 ¶ Rudimentū. Clara rudimēta primæ militiæ. Stat. 5. Syl. 1. 2.
 Dicendi rudimenta. Quintil. lib. 2. cap. 1. 6.
 Rudimentum lucis. Plin. lib. 7. in Proœmio, 3.
 Rudimenta tyrocini deponere sub aliquo. Iustinus lib. 9.
 Rudimentum puerilis regni. Liu. 1. ab Vrbe, 11.
 Incrementa & rudimenta. Curtius lib. 5.
 Turpe rudimentum. Ouid. epistol. 5. 20.
 RVD] Persius Satyra 3. 1.
 Fidor, vt Arcadiz pecuaria rudere credas.
 ¶ Rudeo Lucilius:
 Hæc inquam rudet ex rostris, atque hinnitabat.
 Sono intempestiuo rudis afellus. Ouid. 6. Fast. 69.
 Vt rudis à scabra turpis afella mola. Ouid. 3. de Arte, 38.
 ¶ Rudere, *de leonibus, & hominibus*. Virgil. 7. Aeneid. 4.
 — sera sub nocte rudimentum. Idem 8. Aen. 50.
 ¶ Rudens. Virgil. 3. Aeneid. 113.
 — primus que rudentem
 Contorsit læuas proram Palinurus ad vndas.
 Afellus rudens. Ouidius 1. Fast. 87.
 Leones rudentes. Virgil. 7. Aeneidos 4.
 ¶ Rudens: *Fumis nauticus*. Virgil. 1. Aeneid. 19.
 Insequitur clamorq; vñum, stridorq; rudentum. Plautus Rud. 2. 1.
 Hec, mane. G. quid mancam? t. dum hanc tibi rudentem, quam trahis complico.
 Aptare remos & rudentes. Virgil. 5. Aeneid. 153.
 Excutere rudentes. Virgil. 3. Aeneid. 137.
 Iasare. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 9. 15.
 Laxare excussos. Virgil. 3. Aeneid. 54. (1. 49.)
 Innumeros rudentes potrexit puppis vtrinque. Stat. 5. Sylu.
 Intorti rudentes sustollunt vela. Catull. Argon. 59. 47.
 Duros tractare rudentes. Iuvenal. Satyr. 6. 1.
 ¶ Rudentibilis. Pacuuius vtitur: vt author est Varro libro 4. de Lingua Latin.
 RVDVS] res rudis, & aspera. Liu. 6. bell. Punic. 55. Aetis acerui quum rudera milites religione inducti iacerent, post professionem Annibalis magni inuenti.
 Nouum rudus: *materia pascimenti*. Vitruuius lib. 7. cap. 1. Plin. lib. 36. cap. 25. 3.
 Vetus rudus. Plinius: Complanatæ veteri rudere erant viae.
 Rudus rediuuium. Vitruuius lib. 7. cap. 1.
 ¶ Rudero. Vitruuius lib. 7. cap. 1. Tunc insuper statuminetur, ne minore saxo, quam quod possit manum implere, statum nationibus inductis ruderetur.
 ¶ Rud ratio. Vitruuius lib. 7. cap. 1.
 ¶ Rud rus ager. Plin. lib. 2. 1. cap. 4. 6.
 ¶ Rud tum. Cato cap. 38. Lentim in rudeto & rubioso loco, qui herbosus non fiet, ferito. Idem cap. 37. Ager rubicolus, & terra pulla, materina, rudeta, arenosa.
 ¶ Ruderarium cribrum, vilis & fursurariū, Apuleius dixit.
 ¶ Rudiculum, non inodo pro are insecto vulgus vsurpat; se etiam pro signato, vt cum dicitur in mancipando: Rudiculo libram ferito; id est, Assē libram tangito. Festus.
 RVFVS] Martial. libro 14. 129.
 Roma magis fuscis vestitur; Gallia rufis. Terentius Phormion. 1. 2. 1.
 Si quis me quæret rufus. Idem Heaut. 5. 5. 17.
 Rufamne illam virginem, &c.
 Agna rufa. Horat. 2. Sermon Satyr. 3. 43.
 Color rufus. Plin. lib. 2. cap. 1. 2.
 Gingiua rufa. Catull. in Egnatium, 37. 5.
 Vela lutea & rufa. Lucretius libro 4. 15.
 ¶ Rufior Plin. lib. 6. cap. 14. 1. Namque & materies maris dura, rufiorque ac nodosa.
 ¶ Rufulus. Plautus Afin. 8. 20. Idem Amphitr. 16. 63.
 Vt primūm coiuuit cicatrix rufula.
 ¶ Ruso Plin. lib. 15. cap. 22. 2. Rufatur capillus, primūm prodeuntibus nuelis. Et lib. 23. cap. 2. 7. Tunc addito lentiscino oleo illita, vna nocte rufat capillum.
 ¶ Rufesco. Plinius lib. 10. capite 29. 4. Grues senectute nigrescunt; Merula ex nigra rufescit. Idem libro 25. cap. 4. 9.
 RVGA] Aniles rugæ Ouidius 14. Metamorph. 20.
 Cauz Ouid. 5. Metamorph. 59.
 Deformes. Claud. 2. in Eutrop. 14.
 Senilis ruga. Ouidius 5. Fastorum, 12.
 Dentissima ruga cogitur in frontem. Iuvenal. Satyr. 13. 23.
 Senectus frontem exarat rugis Horat. Epod. 8. 1.
 Excutere rugas Ouid. 1. Amor. eleg. 8. 9.
 Inducit rugas senectus Tibul. lib. 2. eleg. 24.
 Laxantur corpora rugis. Ouid. 3. de Arte, 13.
 Portare rugas Ouid. 1. Amor. eleg. 19.
 Trahere rugam Iuvenal. Satyr. 14. 33.
 Capitis niues & ruga te tulpant. Horat. 4. Carm. ode 13. 3.

lam venient rugæ quæ tibi corpus arent. Ouid. 2. de Arte. 4.
 ¶ Ruga, *in vestibus*. Plin. lib. 35. cap. 8. 5. Præter quæ in veste & rugas & sinus inuenit.
 Ruga, *in arboribus*. Plin. lib. 17. cap. 7. 4. Decit tota illa maturitas; ideoque; & rugarum, colorisq; similitudo.
 ¶ Rugosus. Plin. lib. 12. cap. 1. 2. Amomum laudatur quantum maxime, punicis mali folijs simile, nec rugosus.
 Acina rugosa Columell. lib. 11. cap. 4. 1. 5.
 Cortex rugosus Plinius lib. 16. cap. 31. 1.
 Facies rugosior vna passa. Claud. 1. in Eutrop. 23.
 Frons rugosa. Martial. lib. 3. 51.
 Genæ rugosæ Ouid. 1. Amor. eleg. 8. 23.
 Palmæ. Ouid. 8. Metamorph. 136.
 Senectus rugosa ora pallent. Tibul. lib. 3. eleg. 5. 5.
 ¶ Rugare *dicitur vestis*. Plaut. in Casina: Vide palliolum vt rugat.
 Rugata testa. Plinius libro 9. cap. 33. 1.
 RVG 10] Author Philomela, 10. Tigrides in domitæ rulant, rugiuntque leones.
 RV 10 VS] asper. Plinius lib. 18. cap. 10. 7. Maior pars. Italiæ ruidio vtitur pilo.
 RVI NA] Vide RV 0.
 RVL 1 A] Plin. lib. 18. cap. 19. 5. Purget vomerem subinde stimulus cuspidatus rulla.
 RVL VS] teste Plin. lib. 8. cap. 51. solidum aprum Romanorum primis in epulis apposuit, qui Ciceronis Confusulatu legem Agrariam promulgauit.
 RV MA] *Gustura pars eminentis*. Seruius: Rumatio dicta est à ruma, eminente gutturis parte, per quam demissus cibus à certis reuocatur animalibus. Vide etiam RV 1 S.
 RV MEN] Festus: Rumen est pars colli, qua cæca deuoratur. vnde & Rumare dicebatur; quod nunc Ruminare.
 ¶ Rumen: *Mamma*. Plin. lib. 15. cap. 19. 9. sub ea inuenta est lupa, infantibus præbens rumen: ita vocabant mammam.
 ¶ Rumen: locus in ventre, quo sumitur cibus, & vnde redditur Pomponius Proftibulo, Ego rumorem paruifacio; dum sit rumen, quæ impleam.
 ¶ Rumino. Colum. lib. 6. Propter quæ hos neq; ruminat, neque lingua se detergit.
 Herbas ruminare Ouid. in Fragment 4.
 ¶ Ruminari: *In memoriam reuocare*. Varro Tanaquile: Nō modo absens quicquam de te æquius cogitabit; sed etiam ruminabitur humanitatem tuam. Liu. Aegistho: Nemo hæc vobis ruminabitur mulieri.
 ¶ Ruminatio Plin. lib. 11. cap. 37. 70. Quibus neq; dentes vtrinque, nec ruminatio.
 ¶ Ruminales hostiæ: eorum animalium quæ ruminant. Plin. lib. 8. ca. p. 51. 2.
 RVME X] Iapathi syluestris genus. Plin. lib. 10. cap. 12.
 ¶ Rumex: Genus celi Lucilius: Tum spara, tum rumices portantur; stragula porrō.
 RVMI FERO] Vide RV MOR.
 RVMI GESTRI] Telorum genus apud antiquos. Gellius libro 10. cap. 25.
 RVMI GO] Apuleius lib. 4. de Asino aureo: iam ferè tertium palam rumigabam.
 RVMINO] Vide RV MEN.
 RV MIS] māma. Varro li. 2. de Agricultura: cap. 11. 4. Māmæ enim rumis, siue rumæ, vt antè dicebam, à rumi & indè dicitur Subrumi agni lactentes, à lacte. Sic ibidem, cap. 1. 20.
 RV MOR] Amarum rumor. Virg. 4. Aen. 41. Atrox. Tacit. lib. 17. Fallax. Claud. 2. Paneg. 80. Iniquus. Ouid. 4. Fast. 62. Miserabilis. Claud. de bell. Get. 40. Secundum rumore. Tacit. lib. 3. Sinister rumor. Lucan. lib. 8. 11. Vagus. Tacit. lib. 19. Ouid. 11. Metam. 14. Validus. Tacit. lib. 4.
 Rumor aut Martial. lib. 13. 38.
 Rumor aut, linguæ te tamen esse malæ. (19.)
 Diditur hic subitò Troiana per agmina rumor. Virg. 7. Aen. Differre rumorem Suet. in Octauio Augusto.
 Quæ vos ad cælū effertis rumore secūdo. Horat. 1. epist. 10. 2.
 Facti rumor it per oppida. Ouid. 6. Metamorph. 30.
 Rumore malo flagrare. Horat. 1. Sermon. Satyr. 4. 26.
 Incedit rumor. Tacit. lib. 1. hoc est, subit.
 Intelligere rumore Plautus Casin. 2. 10.
 Frigidus à rostris manat per compita rumor. Horatius 2. Sermon Satyr 6. 11.
 Perstreptit rumor in aula. Stat. 2. Achil. 16.
 Pertulit hoc idem nobis, Germanice, rumor. Ouidius 2. de Ponto, eleg. 18.
 Peruaserat rumor. Tacitus lib. 15.
 Senescunt rumores. Tacitus libro 2.
 Varios rumores ferere. Virgil. 2. Aeneidos, 46.
 Subdere rumorem. Tacitus lib. 19.
 Claro apud vulgum rumore erat. Tacit. lib. 15.
 Rumor in ambiguo est Ouid. 1. Metamorph. 50.
 Rumor est. Terentius Andr. 1. 2. 14.

Meum gnatum rumor est amare.
 Surrexit rumor. Tacitus lib. 11.
 Millia rumorum. Ouid 12, Metamorph 11.
 Rumor venit, datū iri gladiatores Terent. in Hecyr Prol. 39.
 ¶ Rumor: pro Favore. Virgil 1, Aeneidos, 8.
 Ergo iter inceptum peragunt rumore secundo.
 ¶ Rumif ro. Plautus Amphitru. 8. 44.
 Quamq; ad eō ciues Thebani verō rumiferant probā.
 ¶ Rumito. Festus: Rumitant; rumigerantur. Nævius: Simul
 alius aliunde rumitant inter se.
 RVMFO] Virgil. lib. 10, Aeneid. 47,
 Rupimus inuita tua vincula. Horat. 2. Sermon. Satyr.
 7. Rumpere catenas
 ¶ Rumpere: Defaugere Plautus Merc. 4. 39,
 Opeta licet experiri, qui me rupi currendo tuā
 Causā. Terent. Hecyr. 3. 4. 21,
 — vt me ambulando rumpere?
 Rumpere: Disijcere. Virgil. 8. eclog. 15,
 Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis.
 Rupisse videtur, qui corrumpit, Vlpianus vt bonorum raptorum. l. prator.
 Ejaculatur aquas, atque istibus aera rumpit. Ouidius 4, Metamorphof. 144.
 Amnes fontibus rumpuntur. Virgil. 3, Georg. 86.
 Et tantos rumpi non speret amores. Virg. 4, Aeneid. 59.
 Pariterque sinum, pariterq; capillos rupit. Ouidius 10, Metamorphof. 144.
 Fulmen emicuit, & rupit diem. Lucan. lib. 1, 31.
 Edicta rumpere Horat. 3. Carmin. ode 15, 5.
 Fidem. Liuius 9. ab Vrbe, 214.
 Fœdus. Liu. 3. ab Vrbe, 107, Virgil 12, Aen. 117.
 Fræna pudoris Propert. lib. 3, eleg. 19, 1.
 Funem ab littore. Virgil. 3, Aeneid. 128.
 Guttura cultro. Ouidius 15, Metamorph. 91.
 Horrea rumpunt immensæ messes. Virgil. 1, Georg. 4.
 Imperium rumpere Tacitus libro 13.
 Iter ad littora. Silius lib. 1, 11.
 Iter cœptum. Ouidius 3. Amor. eleg. 5, 18.
 Ius. Liuius 4. ab Vrbe, 75.
 Moras. Virgil. 3. Georg. 9, Martial. lib. 2, 63,
 Eia age, rumpe moras; quō te spectabimus vsq;?
 Græcia coniurata rumpere nuptias. Hor. 1. Carm. ode 15, 21.
 Pectora ense. Virgil. 9, Aeneid. 87.
 Præcordia ferro. Ouidius 6, Metamorph. 51.
 Questus pectore. Virgil. 4, Aeneid. 111.
 Reuerentiam sacramenti Tacitus lib. 17.
 Silentium Martial. lib. 9, 72, Virgil. 10, Aeneid. 33,
 — quid me alta silentia cogis
 Rumpere?
 Sermone silentia rupit. Ouidius 1, Metamorph. 42.
 Somnos rumpere Lucan. lib. 3, 5.
 Telum rupit terga nouena bouum clypei. Ouidius 12, Metamorph. 10.
 Tunicas rumpere. Virg. 2, Georg. 15. Vestes. Ouid. 6. Met. 27.
 Vincula. Virg. 2, Aen. 27. Vocem. Virg. 2, Aen. 26.
 Inuidiā rumpi. Virgil. 7. eclog. 6.
 ¶ Rumpo, id est, Rumpi facio. Plin. lib. 10, cap. 4, 3, de buprestii:
 Deuratūq; tacto felle ita bouem inflamat, vt rumpat.
 Martial. lib. 10, 79.
 ¶ Rumpor: Passivum Horat. 1. Sermon. Satyr. 3.
 Vigeris turba circum testante: miserq; Rumperis.
 ¶ Ruptus Rupta pacis fides. Liu. 4. bell. Pun. 131.
 Aggeres rupti. Virgil. 1, Aen. 108.
 Comis ruptis exfulare. Ouid. epist. 21, 23.
 Rupi, quam ruptā sum mihi questa fidē Ouid. epist. 23, 20.
 Vicinæ ruptis inter se legibus vrbes. Arma ferunt Virg. 2, Georg. 102.
 Montes rupti. Lucan. lib. 3, 13.
 postula rupta lædit teneras manus. Tibul. lib. 2, eleg. 3, 2.
 Quies populis rupta. Lucan. lib. 1, 49.
 Ruptaq; singultu verba loqueris erāt. Ouid. 2. de Reme. 41.
 Vincla rupta. Virg. 8. Aen. 131.
 Rupti. Plinius lib. 20, capit. 6, Conuulsis & ruptis, cum sale & oleo.
 ¶ Ruptor. Liu. 4. ab Vrbe, 83, Hicēne est, inquit, ruptor fœderis humani, violatorq; Gentium iuris.
 ¶ Ruptio. Vlp. in l. si seruus. §. rupisse D. ad legem Aquiliam.
 Aquilia enim eas ruptiones, que damna dant persequitur.
 ¶ Rumpi: qui & traduces dicuntur. Varro 1. de re Rustic. capit. 8, 4.
 RVMPTINVM] Col. lib. 5, cap. 7, 1, Est & alterum genus arbusi Gallici, quod vocatur rumpotinum.
 ¶ Rumpotinetum. Colum. lib. 3, cap. 7.
 ¶ Rumpotinus Plin. lib. 4, cap. 14.
 RVMVSCVLVS] Vide RVMOR.
 RVNA] Genus teli. Ennius: Runata recedit: id est, pilata.

RVNCA] pro Runcinā Veteres vsurpauerunt; teste Festo.
 RVNCAINA] maior terra. Plin. lib. 16, cap. 44, 3, Ad incitatos runcinarum raptus.
 ¶ Runcino Varro de Ling. Lat. lib. 5. ad finem: Runcinare, à runcina: cuius origo Græca.
 RVNCO] Plin. lib. 18, cap. 21, 1, Siliginem, far triticum, semē hordeum, occato, farrito, runcato, quibus dictum erit diebus. Cato. cap. 2, 3, Runcare spinas.
 ¶ Runcatio. Plin. lib. 18, cap. 21, 1, Colum. lib. 2, cap. 9, 16.
 ¶ Runcator. Colum. lib. 11, cap. 3, 15.
 RVO] Virgil. 2, Aeneid. 58,
 — cuit alto à culmine Troia. Terent. Eun. 4. 1. 41,
 Quid si nunc cœlum ruat?
 Et subito casu q̄ valere, ruunt. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 3, 3.
 Ruit cœlum imbribus. Martial. lib. 1, 58.
 Ruit dies: pro Oriur. Virg. 10, Aeneid. 51.
 Ira. Lucan. lib. 1, 30. Nox Virg. 6, Aen. 108.
 Sol. Virgil. 3. Aeneid. 102.
 Venti ruunt. Virgil. 1, Aeneid. 18.
 Ruant venti liceat. Plin. lib. 11, cap. 1, 1.
 Ruit Ver. Virgil. 1, Georg. 63.
 ¶ Ruere: Effundi. Virgil. 6, Aeneid. 9,
 Vnde ruunt totidm voces responsa Sibyllæ.
 Amnes de montibus. Virgil. 4, Aeneid. 33.
 Flumina per apertos campos. Ouid. 3, Metamorph. 58.
 Impetus vnde ruit Ouid. 1, Metam. 107.
 ¶ Ruere: Festinanter ire. Virgil. 10, Aeneid. 163,
 Quō moriture ruis? matotaque viribus audes?
 Terentius Heaut. 2. 3. 128.
 Vide sis, nequid imprudens ruas.
 Ruere ad Vrbe. Liu. 3. ab Vrbe, 9.
 Sine lege ruere. Ouidius 2, Metamorph. 41.
 Portis manè ruunt Virgil. 4, Georg. 37.
 Ruere portis. Liuius 7. bell. Punic. 221.
 In media arma. Virgil. 2, Aeneid. 71.
 Curru in bella. Virgil. 7, Aeneid. 157.
 In facinus Seneca. Othauia, 17, 14.
 Per omne fasque nefasque. Lucan. libro 5. 63.
 In media fata. Liu. 8. ab Vrbe, 180.
 In ferrum Virgil. 2, Georg. corum, 101.
 In fugam. Liuius 6. bell. Punic. 206.
 In furtas & ignem. Virgil. 3, Georg. 49.
 Per medios ruit. Virgil. 4, Aeneid. 136. (3, 6.
 Gens humana ruit per vetitum nefas. Horat. 1. Carmin. ode
 In perniciem suam ruere Liuius 7. bell. Macedon. 173.
 Auidi in prælium ruunt. Liu. 7. ab Vrbe, 63.
 In rixam ruere. Quintilian. lib. 1, cap. 12, 2.
 In vulnera ac tela. Liu. 6. bell. Punic. 211.
 ¶ Ruere: Euertere. Virgil. 1, Georg. 21,
 Insequitur, cumulosq; ruit malè pinguis arenæ?
 Ruit nubem ad cœlum. Virgil. 1, Georg. 63.
 Ruere: impellere. Terent. Adeiph. 3. 2. 21,
 Cæteros ruere, aggerem, raperē, tunderem, prosternerē.
 Ruere: leuare Virgil. 1, Aeneid. 43,
 — & confusa ruebant Ossa facis.
 Ruere herbas & limun. Plin. lib. 12, cap. 37, 33.
 ¶ Ruens. Virgil. 4, Aeneid. 80,
 Iuppiter ipse ruens tumultu. Horat. 1. Carm. ode 16, 3.
 Fulcire tuentem. Silius lib. 11, 47.
 Ira ruens. Propert. lib. 3. eleg. 1, 39.
 Aceruus. Horat. 2. epistol. 1, 10.
 Imperium. Lucan. libro 3, 41.
 ¶ Ruiturus. Pons ruiturus. Lucan. lib. 2, 100.
 ¶ Ruina. Cœli ruina Virgil. 1, Aeneid. 27.
 Non leui ruinā disiecta testā. Horat. 1. Carm. ode 19, 3.
 Patræ ruina. Ouid. 8. Metamorph. 100.
 Illa fuit mentis prima ruina meæ. Ouid. epistol. 12, 7.
 Neronis ruina. Plinius lib. 17, capit. 25, 5.
 Auida ruina. Stat. 8, Thebaid. 27.
 Graues ruinæ. Horatius 2. Sermon. Satyr. 8, 11.
 Impendens ruina. Ouidius ad Liuiam, 73.
 Per lucens Iuuehal. Satyra, 11, 1.
 Probrosæ ruinæ. Horatius Carmin. ode 5, 8.
 Putres. Lucret. libro 2, 229.
 Tristes. Virgil. 1, Aeneid. 49.
 Properante tuina cadunt summa. Lucan. lib. 5, 150.
 Loca conuulsa ruinā. Virgil. 3, Aeneid. 83.
 Dedit ruinam domus. Virgil. 2, Aeneid. 62.
 Somni ingenii ruinam date Virgil. 11, Aeneid. 123.
 Facere ruinam. Horat. 2. Sermon. Satyr. 8, 11.
 Fit quasi paulatim nobis per mēbrā ruina. Lucret. lib. 4, 190.
 Cuncta labent quassata ruina. Seneca Thyeste, 9, 9.
 Petire ruinā. Lucan. lib. 5, 21.
 Restinguere incendium ruinā Sallust. in Catil.
 Genus lapsi sarcire ruinas. Virgil. 4, Georg. 50.
 Subdere caput ruinæ Curtius lib. 3.

Horrifici tonat Aetna ruinis. Virgil. 3. Aen. 115.
 RVPES] Cæsar. 2. bell. Gall. 33, Quod quum ex omnibus in
 circuitu partibus altissimas rupes, deiecitque haberet.
 Virgil. 10. eclog. 2,
 Pinnifer illum etiam solâ sub rupe iacentem
 Mænalus.

Acuta rupes. Seneca Agam. 6. 36.
 Aerea. Virgil. 4. Georgic. 112.
 Alta. Virgil. 1. eclog. 12. Ardua. Ouid. 5. Fast. 59.
 Cauata. Virgil. 1. Aen. 63. Excelsa. Lucan. lib. 3. 46.
 Frigida. Propert. lib. 1. eleg. 17. 6.
 Frondosa. Silius lib. 7. 95.
 Maxima. Horat. 1. Sermon. Satyr. 3. 12.
 Nubifera. Valerius 4. Argon. 120.
 Præcella. Virgil. 3. Aeneid. 129.
 Scopulosa. Lucan. lib. 3. 125. Vastæ rupes. Virg. 1. Aen. 34.
 Vndifonæ. Stat. 1. Achil. 40.
 Excindere rupes. Stat. 3. Sylu. 1. 25.
 ¶ Rupicapra. Plinius libro 11, cap. 37. 4. Rupicapris in dor-
 sum adunca cornua, damis in aduersum. Idem libro 8.
 capite 33, 2.

RVPITIO] Rupitias, in XII. tabul. significat, damnum de-
 deris. Festus.
 RVPITOR, RVPITIO, RVPITVS] Vide RVMPO.
 RVRESTRIS RVRICOLA. RVRIO] Vide RVS.
 RVRVS, & RVRVM] Retro. Terent. Hecyr. 3. 1. 35,
 Trepidari sentio, cursari rursum profum.
 Rursus: *Econtrariò*. Terentius Eunuch. 4. 4. 45,
 Heus tu negato rursum. Ibidem, 2. 2. 20,
 Quequid dicunt, laudo: id rursum sinegant, laudo
 id quoque.

Rursus: *Denuò*. Terentius Eunuch. 1. 1. 16,
 Bellum, pax rursum. Virgil. 2. Aen. 131,
 Rursus in arma feror
 Rursus denuò, *simul commissa*. Plautus Pcenul. 2. 75,
 Reuertor rursum denuò Carthaginem.
 RVS] Terentius Eunuch. 3. 107, Rus ibo.
 Solacia ruris auct. Ovidius. 1. Fastorum, 88.
 Amatores ruris. Horatius 1. epistol. 10, 1.
 Aprica rura. Horatius 3. Carmin. ode 18, 1.
 Aspera dumis. Virgil. 4. Aeneid. 106.
 Cræta Cymoli. Ovidius 7. Metamorph. 93.
 Deuia. Ouid. 1. Metamorph. 136.
 Diuini gloria ruris. Virgil. 1. Georgicorum, 34.
 Ferax rus. Ouid. 1. Metam. 140. Florea rura. Virg. 1. Aen. 87.
 Fluuiatila. Sil. lib. 13, 7. Frigida. Virg. 3. Georg. 65.
 Gaudentia. Stat. 3. Sylu. 1, 16.
 Inambitosa. Ovidius 11, Metamorph. 54.
 Innocui turis labor. Seneca Hecyr. furen. 11, 8.
 Obsita pomis. Ovidius 11. Metamorph. 136.
 Opaci ruris umbræ. Virgilius primo, Georgicorum, 32.
 Opulenta rura. Seneca Troade, 11, 3.
 Parua. Horatius 2. Carmin. ode 16, 8.
 Pasena. Lucr. 1. lib. 5, 251. Satorum rus. Persius Satyr. 1, 8.
 Sobria rura. Stat. 4. Sylu. 2, 8.
 Sordida. Virgilius 1. eclog. 6.
 Suburbana. Horatius 1. epistol. 7, 17.
 Mittere aliquem rus. Quintilianus lib. 2, cap. 3, 4.
 Mórans rure. Martial libro 4, 45.
 Nutrit rura Ceres, almaq; Faustitas. Horat. 4. Carmin. ode 5, 4.
 Pascuntur omni rure. Columella lib. 8, capit. 10.
 Redire, vel venire rure. Plaut. Capt. 3. 18. Et Trucul. 14, 18.
 Terent. Eunuch. 3. 5, 25.
 Stindere rura bubus. Senec. Troade, 11, 3.
 Rure esse autmant. Plautus Merc. 19, 18.
 Tendit rus. Quintilian. lib. 1, capit. 2.

¶ Rus: *pro sermone inconcinno*. Catullus: Pleni ruris, & in fa-
 ctiarum Annales Volusi, cacata charta. Horatius libro
 2. epistol. 1,
 —hodieque manent vestigia ruris.
 ¶ Ruri: *aduersaliter*. Terentius in Phormion.
 Ruri se continebat.
 ¶ Ruro, & Ruror. Plautus Capt. 3. 13,
 Dum ruri rurant homines. Varro: Dum in agro stu-
 diosius rutor.
 ¶ Ruralis. Macrobius lib. 5. Saturn. capit. 2. Virgilius Theo-
 critum sibi fecit, pastoralis operis authorem; ruralis Hæ-
 siodum. Cæsar Comment. bell. Gall. libro 1, Falces præ-
 acutæ, insertæ, affixæq; longioris; non ab simili forma ru-
 raliū falcium. Firmic. li. 8, cap. 11, Ruralibus officiis sem-
 per applicatus, & ad agrorum cultum patientia laboris
 adiunctus.
 ¶ Rurestris. Apuleius: Rurestri vocabulo vulgus indoctum
 rosas aureas appellat.
 ¶ Ruricola. Colum. lib. 10. 33, Hæc ne ruricolæ paterentur
 monstra.

Boues ruricolæ. Ouid. 5. Metamorph. 96.
 Aratum ruricola. Ovidius 4. Trist. eleg. 5, 7.
 ¶ Rusticus: *Substant.* Acer Rusticus. Virgil. 2. Georgic. 821.
 Plautus Merc. 15. 17. Urbani sunt rustici.
 Rusticus: *incultus*. Virgil. eclog. 2. 12,
 Rusticus es Corydon.
 ¶ Rusticus. *Adiect.*
 Aratra rustica. Ouid. 2. de Arte, 37.
 Coniux rustica. Ovidius epistol. 1, 16.
 Coniugia rustica. Ouid. 1. Metamorph. 104.
 Corda. Propert. lib. 4. eleg. 1. 3. Dona. Ouid. 2. de Arte, 33.
 Manus indoctæ ac rusticæ. Quintilian. lib. 2, cap. 11, 9.
 Populus rusticus. Ouid. 3. Pastor. 157.
 Prouerbiū rusticum. Liuius 3. bell. Punic. 218.
 Querela rustica. Ovidius. epistol. 16, 3.
 ¶ Rusticius. Horatius 1. Sermon. Satyra 3, 7.
 —Rusticius conso toga defluit.

¶ Rusticitas. Martial. lib. 7. 57,
 Hirsutum & dura rusticitate truncem. Plinius libro
 35. capit. 4. 8. Post eum M. Agrippa: vir rusticitati, quàm de-
 licijs propior.
 Urbanitati contraria est Rusticitas. Quint. lib. 9, cap. 3, 11.
 Vultus pudentes sine rusticitate. Ouid. epistol. 19, 12.
 ¶ Rusticitas: *indecens verecundia*. Ouid. 1. Amor. eleg. 8, 9,
 Et si rusticitas non verat, ipsa rogat.
 Excuenda est rusticitas. Ouid. epistol. 16, 38.
 ¶ Rusticulus. Martialis lib. 10, 9,
 Sed non rusticulum nimis libellum.
 ¶ Rusticula avis, pernici similis. Martial. lib. 13, 76.
 ¶ Rusticatum Pomponius Alconibus; At ego rusticatum tā-
 gam; vrbantim nescio.
 RVS CVM] Virgil. 2. Georgic. 83,
 —necnon aspera rusci
 Vimina per syluam.

Horridior rusco. Virgil. 7. eclog. 9.
 Rusco etiam sepes municbantur antiquis. Colum. lib. 10, 36.
 RVS P O R] Festus: Ruspari esse crebrò querere, hoc versò
 indicatur:

Et ego ibo, vt latebras ruspans rimer amaximas,
 RVS SVS, & RVS SVS] Ruscam faciem, pro colore russeo;
 dixit Cato, qui è viridi rutilus est, aut flauus. Sic enim scri-
 bit: Coronas aureas russeâ facie, galbeas lineas, pelles re-
 dimicula.

Russa vela. Lucretius lib. 4.
 RVS TARIAB] falces, apud Varronem sunt, quibus ruri se-
 cantur rubi, qui per agros serpunt.
 RUTA CÆSA] Vlpian. in l. fundi § si ruta cæsa de actioni-
 bus empt. & vendit. Si ruta cæsa excipiantur in venditio-
 ne, ea placuit esse Ruta, quæ eruta sunt; vt arena, creta,
 & similia. Cæsa ea esse; vt arbores cæsas, & carbones, &
 hia similia.

RUTA] Herba Plinius lib. 20, cap. 13, 7.
 Acuentes lumina rutæ. Ouid. 1. de Remed. amor. 81.
 ¶ Rutatus. Plinius: Inuenio mustum rutatum populo da-
 rum. Plin. lib. 19, cap. 8, 26.
 Rutati lacerti. Martial. lib. 10, 48.
 RUTABRI] dicti sunt olim rastri: teste Varr. li. 4. de ling. Lat.
 RUTAVLVM] Instrumentum quo vtuntur rustici in pro-
 ruendo igne, panis coquendi gratia. Cato cap. 11, 4. Et Co-
 lum. lib. 12, cap. 18, 4. (re rutilante.

RUTILO] Splendeo. Plinius lib. 16, capit. 11, 2. Item Colo-
 arma rutilant. Virg. 8. Aen. 106.
 Arua rutilantia. Stat. 11. Thebaid. 103,
 ¶ Rutilare: *pro, Rutilum facere*. Plin. lib. 18, cap. 12, 3. Gallorum
 hoc inuentum, rutilandis capillis ex feudo & cinere.
 Comæ promissæ, & rutilatæ. Liu. lib. 1. bell. Maced. 4.
 Crinis propexa, ac rutilatus. Tacit. lib. 40.
 ¶ Rutilesco. Plin. lib. 9, cap. 55, 1. In alpihus candidi lepores,
 quibus hybernis mensibus pro cibatu niuem credunt esse:
 certè liquecente ea, rutilescunt annis omnibus.
 ¶ Rutilus. Plaut. Rud. o. 14, quântò magis exergeo, ruti-
 lum: atq; renuius sit. Plin. lib. 8, cap. 18, 4.
 Capilli rutili. Ouid. 2. Metam. 64.
 Cruor rutilus. Ouid. 5. Metam. 117. Flamma rutila. Ouid. 3.
 Fast. 57. Squamæ rutilæ. Virg. 4. Georg. 19.
 ¶ Rutilatus. Tacit. lib. 20. Liu. 8. bell. Maced. 70. Promissæ &
 rutilatæ coronæ.

RUTRVM] Instrumentum quo quid eruitur. Cato cap. 11, 4,
 Oportet habere villicum palas sex. rura quatuor, rastros
 quadridentes duos. Plin. lib. 36, cap. 2, 4. Experimentum
 marmorati est in subigendo, donec ruto non cohzreat.
 ¶ Rutellum. Lucilius: Frumentarius est; modium hic secum,
 atq; rutellum vnâ adfert.

RUTUBAM] Veteres turbationem appellabant, Varro Sexa-
 gesima: Ego tum Romæ parè pureq; pudentis viuere in
 patriam: nunc sumus in rutuba,

SABBATHVM] Cessatio ab opere. Plin. lib. 31, cap. 2. 19. In Iudæa riuus sabbathia omnibus sicatur. Sueton in Augusto Cæsar. cap. 76. Ne Iudæus quidem, mi Tiberi, tam diligenter sabbathis ieiunium seruat, quàm ego hodie seruaui.

Festa sabbatha obseruare. Iuuenal. Satyr. 6, 16.

Peregrina sabbatha Ouid. 1. de Remed. amor. 44.

¶ Sabbatharius. Martial libro 4. 4.

SABINA] herba Plin. lib. 24, cap. 11. 13, Colum. 6, cap. 4, 2.

SABINAM] telum, venabuli simile. Ennius; Illyrij restant ficiis fabinisq; fodentes.

SABVLVM, & SABVLO] Plin. lib. 17, cap. 4. 3, Inuicem sabulum album in Ticinensi, multisq; in locis nigrum, itemque rubrum, etiam pingui terræ permistum, infecundum est. Colum. lib. 4, cap. 3. 5. 1, de castanea: Pollam terram & resolutam desiderat; sabulonem humidum vel restructum topium non respuit. Varro 1. de Rust. cap. 9, 2.

¶ Sabulosus. Colum. lib. 2, cap. 9. 15, Nec in sabuloso solo, sed in arena quoq; proueniunt. Plin. lib. 13, cap. 4. 2, Palma gignitur leui, sabulosaq; terra. Colum. lib. 6, cap. 23. 1. Stabula sabulosa.

¶ Sabuletum. Plin. lib. 27, cap. 8. 8, Crocodilium nascitur in sabuletis.

SABVRRÀ] Plin. lib. 10, cap. 23. 2, faburrà stabiliri. Liu. 7. bell. Macedon. 9. Onerarias ducere multa faburra grauatas. Virgil. 4. Georg. 39.

¶ Saburro Plin. lib. 18, cap. 3. 5. 18, Echini affigentes sese, aut arenà saburrantes, tempestatis signa sunt. Solin. cap. 15, Grues volatuiq; arenas deuorant, sublatiisq; lapillis ad moderatam grauitatem saburrantur.

¶ Saburratus: *opplesus* Plautus Cistell. 3. 2,

— quæ ubi saburratæ sumus,

Largiloquæ exte mple sumus.

SACCATVS] Vide **SACCVS**.

SACCCHARVM] Plinius lib. 12, cap. 8, 1,

SACCIPERIVM] Plautus Rud. 1. 1. 64,

Quod plenum argenti fuit in sacciperio.

SACCVS] Horatius 1. Sermon Satyr. 1. 14,

— congestis vndique saccis

Indormis inhians. Idem 2. Sermon Satyr. 3. 30,

— mensam poni iubet, atque

Effundi saccos nummorum. Colum. lib. 12, cap. 17,

Postea in iuncis fiscellis, vel sparteis saccis, pereolant.

Saccus viniarius Plin. lib. 24, cap. 1, 3.

Saccus niuarius, loquitur apud Martialem lib. 14, 104.

¶ Sacculus Martial. lib. 5. 40,

Excussi loculosque sacculumque.

Plenus sacculus est araneorum. Catull. ad Fabullum, 13. 2.

¶ Saccaria. Apul. lib. 1, de Afino: Saccariam faciens merebã.

¶ Saccarius. Paul. in l. qui fundum. de contrahend. empt. si quid ex eo, quod ex sacco saccarij cecidisset, aut auibus ex ore cecidisset, natum esset.

Saccaria nauis. Quintil. lib. 8, cap. 2.

¶ Saccularius. Vlpian. de extraord. criminibus. l. saccularij. Saccularij, qui vetitas artes exercentes, in sacculos partem subducunt, partem subtrahunt.

¶ Saccatus. Plin. lib. 20, cap. 19. 3. Idem lib. 29, cap. 6. 25, Saccatusq; lincis saccis, & in fidi li nouo repositus loco frigidus, minus putrescit addito melle.

SACCELLVM] Vide **SACER**.

SACER] Virgil. 8. Aeneidos, 119.

— sustulit os sacrũ cœlo. Plaut. Menæch. 20. 38,

At ego te sacram coronam surripuisse Ioui scio. Plinius epist. 177. 2. Senectus in homine venerabilis, in vrbibus sacra est.

Profanis sacra confundere. Claud. 7. Paneg. 48.

Miscere sacra profanis. Horat. 1. epist. 17, 11.

Amor sacer. Val. 3. Argon. 74. Aræ sacræ. Virg. 3. Georg. 32.

Arum sacrum Martis. Ouid. 7. Metamorph. 20.

Chorus sacer. Ouid. 2. Fast. 12.

Effigies sacræ diuũ. Virgil. 3. Aeneidos, 30.

Fontes sacri. Virg. 1. ecl. 11. Horror sacer. Claud. 4. Paneg. 7.

Ignibus factis imponit libamina. Virg. 6. Aeneid. 50.

Iura sacerrima leæ. Ouid. epistol. 9. 32.

Lucus latè sacer. Virg. 5. Aen. 153. Medicamen sacrum. Ouid. 2. Metam. 13. Mens sacra. Ouid. 6. Fast. 1.

Vote sacra profatur Tellus. Ouid. 2. Metamorph. 56.

Vulgus sacrum. Claud. 2. de raptu Proserpinæ, 15.

Dies sacer Dianæ. Horat. 2. Carm. ode 12. 4.

Sacer, cum genitio. Plin. lib. 8, cap. 11. 4. Feram homine axin, humili pelle, pluribus candidioribusq; maculis, sacram Lîberî patris.

Sacer, cum datino. Plin. lib. 16, cap. 5, Ciuica iligna primo fuit, postea magis placuit, ex cœculo Ioui sacra. Ibid. capit. 33. 1. Diti sacra cupressus.

Sacrum est ritu. Plin. lib. 11, cap. 37, 26.

¶ Sacer: *Exsecrandus & detestandus*. Sacra fames. Virgilius 3, Aen. 12. Sacer atq; intestabilis. Horatius 2. Sermon. Satyr. 3. 36. Plaut. Bacch. 17. 11,

Mên' criminatus est? optumè est: ego sum malus, Ego sum sacer, scelestus.

¶ Sacer ignis: *Morbua*. Plin. lib. 25, cap. 11. Colum. lib. 7. cap. 5, 13. Lucret. lib. 6, 235.

Ignis sacer edit contractos artus. Virg. 3. Georg. 113.

¶ Sa-rum, *substantiuè: quod ad Dei cultum pertinet*. Virgilius 3, Aeneidos, 4.

Sacra Dionææ matri; diuisque ferebant.

Idem 4. Aeneid. 128,

Sacra Ioui Stygio, quæ ritè incepta parauî.

Perficere est animus.

Vates sacrorum. Ouid. 11. Metamorph. 14.

Legationis sacra. Tacit. lib. 1.

Mensæ. Tacit. lib. 11.

Annua sacra. Virg. 1. Georg. 67. Arcana. Ouid. 10, Met. 87.

Fera. Ouid. 13, Metamorph. 91.

Funebria. Ouidius 4. Trist. eleg. 4. 7.

Horrida. Sil. lib. 3. 18.

Iugalia. Ouid. 7. Metam. 142.

Mystica. Ouid. epistol. 2. 9.

Nefanda. Ouidius 10. Metamorph. 46.

Nuptialia. Quintil. lib. 1. cap. 7. 4.

Piacular sacrum facere. Liu. lib. 9. bell. Pun. 106.

Pura sacra. Ouidius 2. Metam. 42.

Sacra generis. Seneca Herc. furente, 13. 22.

Socialia. Ouidius epistol. 29. 11.

Solenne & necessarium sa-rum. Tacit. lib. 9.

Solenne sacrum Iustri Troici. Senec. Troad. 8, 9.

Statâ sacra. Ouid. 1. Fast. 132.

Veneranda. Silius lib. 7, 76.

Fastis sacris accedere. Stat. 1. Achil. 74.

Canere sacra. Virgil. 2, Aeneid. 48.

Frequentare. Ouid. 3, Metamorph. 147.

Initiari sacris. Quintilian. lib. 1. cap. 2, 15.

Instantabat factum dijs loci. Tacit. lib. 18.

Iurare per commune sacrum doloris. Stat. 10, Theb. 79.

Iurare sacra. Ouidius 12, Metamorph. 3.

Peragere de more. Ouid. 6. Fast. 126.

Peregisse mihi videor sacra tradentium artes. Quintil. lib. 5, cap. 14. 21.

¶ Sacrum: *unplum*. Paulus Iute cons. ff. ad leg. Iuliam peculatus. l. facilegi capite puniantur. Sunt autem sacrilegi, qui publica sacra compilarint.

¶ Sacrum: *Magicum quoddam, ad compefcendas detrahentium linguas*. Ouid. lib. 2. Fast.

Ecce anus in medijs residens annofa puellis,

Sacra facit tacitè, nec tamen ipsa tacet.

Magica sacra. Virg. 3. eclog. 14.

Inter sacrum & saxum stare. Plaut. Capt. 1. 1, 83.

Nũc ego inter sacrũ, saxumq; sto, nec quid faciam scio.

Apuleius in Afino aureo, lib. 11. Plurimum ergo duritia paupertatis intercedente, quod ait vëtus prouerbum, Inter sacrum & saxum positus cruciabar.

¶ Sacellũ. Plin. lib. 6, cap. 29. 23, Delubrum Ammonis est ibi religio sum, & toto tractu sacella. Propert. lib. 4, eleg. 3. 12,

Florè sacella tego. Virg. eclog. 3. 2.

Ponere modicum sacellum Ioui. Tacit. lib. 19.

¶ Sacro. Aras sacratæ. Virg. 5, Aen. 10. Carmina sacratune

auum tuum. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 8. 14.

Conditionem parentum sacratæ. Senec. de Benef. lib. 3. c. 11,

Honorem. Virg. 12, Aen. 23. Nomen. Mart. lib. 1. 185.

Templum deo. Plin. lib. 8, cap. 16, 18.

Vota dijs. Virgil. 8, Aeneid. 61.

Fœdus. Liu. lib. 2. bell. Maced.

¶ Sacrare: *deuouere*. Liu. 2. ab Vrbe, 35. Sacrandod; cum bonis capite eius, qui regni occupandi consilia inisset, gratæ in vulgus leges fuere. Ibidem, lib. 3. 117, Eum prædam Vegen-tanam publicando, sacrandoq; ad nihilum redegit, ab-sentes ferociter increpant.

¶ Sacror. In aris sacrari. Ouid. 1. Fast. 7.

¶ Sacratu. Caput sacratum. Virg. 3, Aen. 75.

Tempora sacrata mea sunt velata corona, Ouid. 4. de Ponto, eleg. 14. 12.

Dona ducum sacrata. Lucan. lib. 1. 28.

Faã mihi, Graiorum sacrata resoluere iura. Virgilius secũdo, Aeneid. 32.

Sacratæ leges. Liu. 2. ab Vrbe, 218, Præcipuus pauor Tribunos inuaserat, quàm nihil auxilij sacratæ leges haberent, morte Collegæ monitos.

Numen nullum sacratius. Sil. lib. 8, cap. 45.

Opus alicui sacratum. Ouid. 2. Trist. 110.

Sede sacrata recondere. Virg. 13, Aen. 138.

¶ Sacra-

- ¶ *Sacrator*. Plinius libro 16, cap. 44, 13.
Nihil habent Druidæ (ita suos appellant magos) visco & arbore, in qua gignatur, sacrarius.
- ¶ *Sacratissimum numen*. Plinius libro 33, cap. 4, 16.
- ¶ *Sacrarium*. Vlpian. l. sacra. de diuisione rerum. Sacrarium, in quo sacra reponuntur. Liu. 7, ab Vrbe, 90. Cære sacrarium popul Roman diuicforium sacerdotum, ac receptaculum Romanorum sacrorum. Propertius libro 3, eleg. 24, 4.
Mens bona (si qua dea es) tua me in sacraria dono.
- ¶ *Diri sacraria Ditis*. Virg. 12, Aen. 40.
- ¶ *Probro vetito temerari sacraria*. Ouidius 10, Metam. 138.
- ¶ *Sacrarium: pro sacello locoq; sacro*. Suetonius, de Augusto, cap. 5. Natus est Augustus ad capita bubula, vbi nunc sacrarium habetur, aliquantò postquam excessit constitutum.
- ¶ *Tellor mentis sacraria: Iouis iusiurandum*. Statius 3, Thebaid 49.
- ¶ *Sacres porci*. Varro 2, de Re rust. cap. 1, 21. Porci duo, è quis, quoniam puri sunt ad sacrificium, vt immolentur, olim appellati sacres: quos appellat Plaut. quum ait:
Quanti sunt porci sacres?
Ibidem, cap. 4, 15. Porci, qui à partu decimo die habentur puri, ab eo appellantur ab antiquis sacres: quòd tum ad sacrificium idonei dicuntur primum Plaut. Menæch. 8, 16. Et in Rud. 26, 4.
- ¶ *Sacramentum: Quod iusiurandi sacratione interposita geritur; vt ait Festus.*
- ¶ *Sacramentum militiæ*. Veget. de Re militari, lib. 2, Milites iurare solent, & idè militiæ sacramenta dicuntur. Plinius epist. 246, libro 10, ad Traianum.
- ¶ *Longum sacramentum*. Tacitus libro 17.
- ¶ *Solenne*. Tacitus libro 17.
- ¶ *Dicere sacramentum*. Tacitus libro 20. Perfidum sacramentum dicere. Horat. 2, Carm. ode 17, 2. Exsueri sacramentum. Tacitus libro 19. Imbutum sacramento. Tacitus libro 17. Renouare sacramentum in nomen alicuius. Tacitus libro 1. Rogare aliquem sacramento Quint. lib. 12, cap. 2. Teneri sacramento. Sueton in Cæsere, cap. 42.
- ¶ *Sacramenta: Milites iurati*. Iuuenal. Satyr. 16, Præmia nuncialia, atque alia emolumenta notemus Sacramentorum,
- ¶ *SACROSANCTVS*] Trib. pleb. dicebatur, quem violari nefas erat. Plinius libro 7, cap. 44, 2. Quum resistendi, sacroq; sanctum repellendi ius non esset, virtutis sua opera & censura periturus. Liuius libro 9, ab Vrbe condita, 40. Deditis deinde & istos sacrosanctos, quum magistratu abierint. Sacrosancta potestas. Liuius libro 9, bel. Punic. 105.
- ¶ *Sacrosanctior*. Valer. Max. libro 5, cap. 3, in Phocionem: Honore arg. decoratos cineres sacrosanctiores colis.
- ¶ *Sacricolæ*. Tacitus libro 19. Domitianus primâ irruptione apud ædituum occultatus, solerti à liberti lincio amictu turbæ sacricolarum immisus. Macrobius libro 3, Saturn. cap. 19, Velut ad sacricolarum sagarumq; carmina & deuotiones fugientem.
- ¶ *Sacrificio*. Plautus Mostel. 4, 83.
Aedepol summo Iouisi viuo argento sacrificassem.
Idem Capt. 6, 40.
Deæ forti sacrificare. Ouidius 3, Fast. 170.
Suem. Ouidius 4, Fast. 83.
- ¶ *Sacrificare: Veniam petere*. Plaut. Pœn. 6, 41.
Si hercle hoc vnquam factum est, tum me Iuppiter faciat, vt semper sacrificem, neque vnquam litem.
- ¶ *Sacrificare alicui de eod. diem certum*. Plinius lib. 3, ca. 5, 29.
Orco. Plaut. Epid. 4, 10.
- ¶ *Sacrificialis*. Apparatus sacrificialis. Tacitus libro 2.
- ¶ *Sacrificus: Adiect.* Sacrificæ tibicæ. Plinius libro 16, cap. 36, 11. Aræ. Valer. 8, Argon. 49. Dies sacrifici. Ouidius 13, Metam. 120. Preces sacrificæ. Seneca Medea, 2, 7. Ritus sacrifici. Ouidius 15, Metam. 97. Vestis sacrificæ. Silius libro 3, 6.
- ¶ *Sacrificus: Substant.*
Ancus sacrificus Ouidius 6, Fast. 161.
- ¶ *Sacrificulus*. Gell. libro 10, cap. 15. Liuius 6, bel. Pun. 280, Vulgò ergo pontifices, augures, sacrificuli, reges creentur, Sueton. in Domitiano, capite 1. Manè Isiaci celatus habitu, interque sacrificulos vanq; superstitionis, &c.
- ¶ *Sacrificulus vates*. Liuius 5, bel. Maced. 186.
- ¶ *Sacrificium*. Liu. 1, ab Vrbe, 120, Sacrificium iustiale in diem posterum parat.
- ¶ *Penetrare sacrificium*. Liuius libro 4, Decad. 5.
- ¶ *Sacrifer*. Rites sacrificæ. Ouidius 4, Fast. 51.
- ¶ *Sacrilegus*. Terent. Adolph. 2, 4, 1.
Vbi est ille sacrilegus? Plinius libro 24, cap. 17, 7.
Hæc ibi si non sunt, minor existat sacrilegus. Iuu. Sat. 13, 15.
Artes sacrilegæ meretricum. Ouidius 1, de Arte, 88.

- ¶ *Sacrilegi furores*. Mart. libro 9, 89.
- ¶ *Ignas sacrilegos admouere templis*. Tibul. libro 3, eleg. 5, 3.
- ¶ *Lingua sacrilega*. Ouidius 1, de Remed. amor. 74.
- ¶ *Manus sacrilega*. Horat. 2, Carm. ode 13.
- ¶ *Sacrilegium*. Admittere sacrilegium. Quint. lib. 4, cap. 2, 6. Committere. Quint. lib. 7, cap. 3, 15.
- ¶ *Facere*. Quint. lib. 5, cap. 10, 61.
- ¶ *Reum esse sacrilegi*. Quint. lib. 4, cap. 3, 6.
- ¶ *Sacerdos Purus Musarum Phœbiq; sacerdos*. Ouidius 3, Amor. eleg. 7, 5.
- ¶ *Musarum sacerdos: Poëta*. Horat. 3, Carm. ode 1, 1.
- ¶ *Cathi sacerdotes*. Virg. 6, Aen. 133. Doctus sacerdos. Claudian. 4, Paneg. 66. Furiata sacerdos. Stat. 2, Theb. 5. Magna. Virg. 6, Aen. 109. Longæua. Virg. 6, Aen. 65.
- ¶ *Sacerdotissa*. Gellius libro 10, cap. 15. Eadem fermè ceremoniz sunt, quas Flaminicas sacerdotissas Dialis seorsum aiunt obseruitare. Idem libro 13, cap. 10, Sacerdotes fœminas dicit.
- ¶ *Sacerdotium*. Liuius 10, bel. Pun. 118. Idem libro 9. Gens Potitia cuius ad aram Herculis, familiare sacerdotiū erat.
- ¶ *Sacerdotalis*. Liuius 5, ab Vrbe, 183. Cære, quòd iter sacerdotibus erat, peruexit.
- ¶ *SACOMA*] Acquopondium. Vitruu libro 9, cap. 3, de Archimede: Aurum ad sacoma appendit redemptori.
- ¶ *SACRAMENTVM*] Vide SACER.
- ¶ *SACRATVS, SACRIFICO, SACRILEGVS, SACRO*] Vide SACER.
- ¶ *SÆPÆ*] Terent. Heaut. 4, 1, 53.
Non licet hominem esse sæpe ita, vt vult; si res non finit.
- ¶ *SÆVVS*] Terentius Adolph. 5, 4, 12.
Ego ille agricolis, sæuus, tristis, parcus, truculentus, tenax.
- ¶ *Sæuus: Inimicus*. Virg. lib. 1, Aen. 2.
— sæuæ memorem Iunonis ob iram.
- ¶ *Sæuus: Fortis*. Virg. libro 1, Aen. 12,
Sæuus vbi Acacidæ telo iacet Hector.
- ¶ *Manibus sæuum esse*. Tibul. libro 1, eleg. 10, 13.
- ¶ *Sæuus: Iratus*. Virg. 1, Aen. 93.
— & sæuum ambobus Achillem.
- ¶ *Sæuus: Magnus*. Virg. 21, Aen. 22.
— maternis sæuus in armis.
- ¶ *Sæuus: Petens*. Virg. lib. 1, Aen. 29,
Non illi imperium pelagi, sæuumq; tridentem,
Sed mihi forte datum.
- ¶ *Adulationes sæuæ*. Tacitus libro 4. Amor sæuus. Virg. 8, eleg. 10. Armis sæuis cominus certare. Virg. 12, Aen. 78. Belli sæuæ. Horat. 1, Carm. ode 12, 5. Belli sæui certamina. Lucretius libro 1, 97. Cædes sæua Oui. 1, Metam. 16. Catenæ sæuæ. Horatius 3, Carm. ode 11, 9. Dolor sæuus. Silius libro 3, 47. Dolores sæui animo exciderant. Virg. 1, Aen. 6. Facies sæua ac deformis Tacitus li. 19. Facies sæuæ. Virg. 4, Aen. 114. Feræ. Ouidius 7, Metam. 78. Gelu sæuum, Valer. 1, Argon. 104. Horror sæuus. Virg. 2, Aen. 112. Hymis sæua. Valer. 7, Argon. 11. Iocus sæuus. Horat. 1, Carm. Ode 33, 3. Ira sæua. Ouidius 1, Metam. 92. Lea. Ouidius 4, Metam. 21. Militia. Horat. 1, epist. 10, 11. Necessitas. Horatius 1, Carm. ode 35, 4. Paupertas. Horatius 1, Carm. ode 12, 9. Rabies ventorum. Ouidius 5, Metam. 2. Scopulo è sæuo reuulsus. Virg. 5, Aen. 54. Tempestates sæuæ. Tacitus in vita Agricolæ. Venenum sæuum. Virg. 12, Aen. 172. Verbera sæua. Virg. 3, Georg. 31. Verba. Horatius Epod. 12, 3.
- ¶ *Sæuior*. Iuuenis indomitus sæuior. Ouidius 13, Meta. 171. Pestis nulla sæuior. Virg. 3, Aen. 43.
- ¶ *Centaurorum sæuorum sæuissimus Eurytus*. Ouidius 12, Metam. 44.
- ¶ *Sæuissimus & violentissimus in suos, quàm qui vnquam*. Liuius 4, bel. Maced. 124.
- ¶ *Iuno sæuissima*. Virg. 2, Aen. 123.
- ¶ *Iura sæuissima matris ferre*. Valer. 3, Argon. 10.
- ¶ *Sæuiter*. Plautus Pseud. 2, 4, 41.
Magis cogito, sæuiter blanditèrne alloquar.
- ¶ *Sæuitia*. Tibullus libro 1, eleg. 6, 1,
Quid tibi sæuitiæ mecum est?
- ¶ *Intestabilis sæuitia, sed obiectis libidinibus*. Tacitus libro 3. Nefandæ sæuitiæ mos, parcere morti pereuntis. Lucanus libro 2, 36. Afflicta sæuitia. Tacitus libro 13. Demere aliquid sæuitiæ. Catul. ad Iuuentium, 91, 2. Da breue sæuitiæ spatium, pelagique, tuæque. Ouidius 7, epistol. 15. Gliscit sæuitia. Tacitus libro 3. Relinquere sæuitiam. Ouidius 6, Metam. 138. Trahere aliquid ad sæuitiam. Tacitus libro 3.
- ¶ *Sæuitas*. Firmicus libro 5, cap. 5. Semper ad arma parati, vnde alios sua fortitudine aut sæuitate deterreant.
- ¶ *Sæuio*. Liuius 3, ab Vrbe, 188. Sæuite in tergum, & in ceruices

ces nostras: pudicitia saltem in tuto sit.
 Grauitur scire. Virg. 4, Georg. 52. Flagellis. Iuven. Satyr. 10, 18. Rabia famæque scire. Ovidius 11, Metam. 70. In aues omnes scire accipitet. Ovidius 11, Metam. 70.
 Amor refurgens scire. Virg. 4, Aen. 107. Bellum scire in pectore. Silius libro 1, 16. Quo fortuna magis scire, magis ipse testis. Ovid 2, de Ponto, eleg. 3, 11. Dolor scire in crebro amore. Propert. libro 2, eleg. 9, 8. Ira scire in illum. Ovidius 14, Metam. 36. Latratu canum scire in auras. Virg. 5, Aen. 52.
 SAGA] Horat. 1, Carm. ode 27, 5.
 Quæ saga, quis te soluere Theſſalis
 Magus venenis, quis poterit deus?
 Colum lib. 1, cap. 1, 20.
 Theſſala saga. Propert libro 3, eleg. 24, 2.
 Rapacis sagæ præcepta. Tibull libro 1, eleg. 24, 2.
 Saga: Genus vestis. Cato cap. 59. Quoties cuique tunicam aut sagam dabis, prius veterem accipito.
 SAGAPENVM] Succus herbæ ferulaceæ, quæ in Media nascitur. Plinius libro 20, cap. 18.
 SAGARIA, SAGATVS] Vide SAGVM.
 SAGAX] Martialis libro 12, 88,
 Excogitavit homo sagax & astutus.
 Palatum sagax in gustu. Plinius libro 8, cap. 37, 1. Animus sagax Lucretius libro 1, 82. Curæ sagaces. Horat. 4, Car. ode 4, 15. Mens sagax Lucretius libro 1, 208. Ratione sagaci videndum est. Lucretius libro 1, 26. Sagacissimum rerum naturæ, Columel. libro 1, cap. 1, 29. Naris sagax. Lucanus libro 7, 168. Nasum sagax. Plautus in Curcul. 3, 16. Sagaces canes dicuntur (authore Festo) qui serarum enbilia præsentunt. Catulo sagaci sectari leporem. Ovidius 1, de Rem. amor. 41. Anser sagacior canibus, Ovidius 11, Metam. 120.
 Sagacitas. Sagacitas etiam sensuum corporis. Seneca epistol. 96.
 Sagaciter. Colum. libro 7, cap. 12, 7. Satisque pulchrè funguntur officio, si & aduenientium sagaciter adoriuntur, & latratu conterrent.
 Odorati sagacius. Horat. Epod. 12, 1.
 SAGENA] Martialis libro 5,
 Excipitur valâ circumvallata sagona.
 SAGINA] Iuuenalis Satyr. 5, 7.
 — genialis agatur
 Iste dies: propra stomachum laxare sagine.
 Plautus Milit. 11, 30.
 Postules sagina eiecere cellaria. Plinius libro 9, cap. 59.
 Immunda sagina. Propert lib. 4, eleg. 3, 5.
 Sagina dicendi. Quint. libro 10, cap. 5.
 Inanis. Quintilianus libro 2, cap. 15, 18.
 Sagina: Pinguedo superuacua. Iustinus libro 20, Sublati deinde æmulis, in segnitiam lapsus, sagine corporis ex nimia luxuria, oculorumque valetudinem contraxit. Plaut. Mostel. 2, 22,
 — bibite, pergræcamini, Este, ac ferite vobis sagine.
 Sagino. Columel. lib. 6, cap. 38, 3. Ea herba viridis, nec tarde tamen arida, sceni vice sagine iumenta. Ibid. cap. 17, Ordeo sagineandus equus.
 Sagine exquiris epulis. Plinius libro 9, cap. 35, 16.
 Sagine plebem, populares suos ut iugularentur. Liuius 6, ab Vrbe, 75.
 Saginatus. Porcus sagnatus. Propert. libro 4, eleg. 1, 5.
 Saginatio. Plinius libro 8, cap. 51, 3. Pinguetum sexaginta diebus, sed magis tridui inedia saginationem ostendit.
 Saginari. Varro libro 3, de Re rust. cap. 10, 6. Ad sagineandum eligunt pullos circiter sesquimense qui sunt nati; eos includunt in sagineario.
 Saginarius. Mulus saginearius. Seruius.
 SAGITTA] Missiles sagittæ. Horatius 3, Carm. ode 6, 4.
 Hamatæ. Ovidius 3, Trist. ele. 10, 11. Pennigeræ. Silius libro 8, 76. Inſectæ Iuuenalis Satyr. 15, 8. Sceleratæ. Ovidius 1, de Arte, 40. Leues. Virgilius 5, Aeneid. 14. Volucris sagitta. Silius libro 7, 130.
 Aptare neruo sagittas. Virg. 10, Aen. 27.
 Armatus sagittis ac face. Quint. lib. 3, cap. 4, 20.
 Asperare sagittas ossibus. Tacitus. De Germanis.
 Celeres sagittas corripere. Virg. 1, Aen. 36.
 Depromere sagittam pharetra. Virg. 11, Aen. 172.
 Neruo stridente sagitta per cælum diuerberat auras. Virg. 5, Aen. 101.
 In aliquem ire sagittis. Stat. 3, Sylu. 5, 1.
 Primus sagittis Phœbi imbuit draco. Seneca Here furen. 6, 24.
 Non secus ac neruo per nubem impulsa sagitta. Virgilius 12, Aeneid. 172.
 Promere celeres sagittas. Horatius 3, Carm. ode 20, 2.
 Volans sagitta. Ovidius 3, Trist. eleg. 10, 11.

Nudis sagittis uti ad bella. Ovidius 1, de Remed. amor. 5.
 Sagittam, inquit. Columel. libro 3, cap. 17, rustici vocant nouissimam partem furculi. Ibidem, libro 3, cap. 10, 19. Plinius libro 27, cap. 21, 4.
 Sagitta: Signum caeleste. Plinius libro 18, cap. 16, 4.
 Sagitta: Herba. Plinius libro 21, cap. 17, 7.
 Sagittarius: Adiectivum. Plinius libro 16, cap. 36, 8. Suum genus sagittario calamo.
 Sagittarius: Signum caeleste. Plinius libro 17, cap. 24, 1.
 Sagittifer. Geloni sagittiferi. Virg. 8, Aen. 145.
 Pecus sagittifera. Claud. de histice, 37.
 Pharetræ sagittiferæ. Stat. 1, Achilleid. 85.
 Mense Sagittipotens folis quum sustinet orbem.
 SAGMEN] Festus: Sagmina vocantur verbenæ, id est, herbæ puræ. Neuius: Ius sacrum Iouis iurandum sagmine. Liu. 1, ab Vrbe, 98. Iubésne rex cum Patre patrato populi Albani fœdus ferre? Iubente rege: Sagmina, inquit, te rex posco. Plinius libro 22, cap. 23. Quoniam non aliunde sagmina in remedijs publicis fuerit, & in sacris, legationibusque verbenæ,
 SAGVM] Lugubre sagum mutare Punico. Hora. Epod. 9, 6.
 Sagum: vestis stragularæ genus.
 Sueton. in Othone, cap. 2. Dissento sago impositum in sublime iactare. Columel. libro 1, cap. 8, 6. Quæ cuncta prohibentur pellibus manicatis, æntonibus confectis, vel sagis cucullis.
 Sagulum. Virgilius 8, Aeneid. 132.
 Viugatis lucent sagulis.
 Fulgentis saguli honor. Silius libro 17, 107.
 Sagulum gregale. Liuius 7, ab Vrbe, 165.
 Sagulum Hispanum. Liuius libro 7, bell. Pun. 116.
 Sagulo militari cooperitus. Liu. 1, bel. Pun. 14.
 Sagatus. Martialis libro 6, 11.
 Vis te purpureum, Marce, sagatus amem?
 Sagulatus. Sueton. in Vitellio cap. 11. Sagulatis comitibus, ac detectis commilitum armis.
 Sagaria: Exercitium vendentis saga. Vlpianus de Tributaria actione: Duas negotiationes crecebat puer, sagariam & lineariam.
 SAL] Cato: Ex sale, qui apud Carthineses fit. Sallust. in Iugurtha: Neque sale, neque alia gulæ irritamenta.
 Concha salis puri. Horat. 1, Serm. Sat. 3, 3. Sal torridum. Columel. libro 7, cap. 5. Fusile. Colum. libro 6, cap. 33. Flos salis. Plinius libro 38, cap. 20, 20. Flumina. Plinius libro 31, cap. 7, 3. Grumus. Plinius libro 33, cap. 4, 18. Montes salis nani. Plinius libro 32, cap. 7, 4.
 Sales: pro Condimento ipso. Colum. lib. 7, cap. 8. Aspergitur tritis salibus.
 Sal, vitium in gemma. Plinius libro 37, cap. 2, 10.
 De murthinis.
 Sal: pro Sapiencia. Terent. Eunuch. 3, 1, 10,
 Verbis tæpe in se transmutet, qui habet sale
 Qui in te est.
 Sal: Probitas. Catul. de Quintia, 81, 1.
 Nulla in tam magno est corpore mica salis.
 Plinius libro 31, cap. 7, 14. Sales appellantur, omnisdque vitæ lepos & summa hilaritas, laborumque requies. Martialis libro 3, 20,
 Lepore tinctos Attico sales narrat.
 Librorum sales. Propert. libro 3, eleg. 21, 6. Asperfi sales. Claud. 2, Paneg. 3. Sal facetus. Plinius libro 3, 6, cap. 63.
 Proterui sales. Satyr. 1 Syl. 6, 2. Noci salis inra pomæria. Iuven. Satyr. 9, 2. Versiculi habent sale ac leporem. Catul. ad Aurelium, 16, 2.
 Sal: mare. Virg. 1, Aen. — & spuma salis ære ruebant.
 Mene salis placidivultum, fluctusque quietos Ignorare putes? Virg. 10, Aeneid. 170.
 Rapidum sal. Catul. de Berecynth. 58, 4.
 Tremisli salis aduersæ vndæ. Catul. Argon. 59, 26.
 Vesco sale laxa perſa. Lucretius libro 1, 67.
 Sale, in nominatio. Ennius lib. 4, Annal. Cæruleum spumat sale conferta rate pulsum.
 Salaris: substans. Mart. libro 1, 126,
 Quod viles pueri salariorum.
 Salaris: Adiectivum. Liu. 9, bel. Pun. 185. Vestigal etiam nouum ex salaria annona statuerunt. Plinius libro 31, cap. 7, 14. Sicut apparet ex nomine Salaris viz. quoniam illa sal in Sabinos portari consuevit. Varro 3, de Re rust. capite 2, 11.
 Salarium: stipendium. Plinius libro 31, cap. 7, 14. Sal honoribus etiam militæque interponitur: salarijs inde didis, magna apud antiquos auctoritate. Tacitus in vita Agricolæ: Salarium tamen Proconsulari solum offerri, & quibusdam à seipso concessum, Agricolæ non dedit.
 Salsus. Plaut. Rud. 14, 31.
 Itaque aluum prodisperauit nobis salis poculis.
 Acquera

Acquora falsa. Horat. Epod. 16. 7. Fluctus falsos pectore reuomere. Virgil. 5. Aen. 37. Lachrymæ falsæ. Lucretius libro 1, 188. Rubigo falsa. Virg. 2. Georg. 44. Saporis falsi humor. Lucretius libro 4, 45. Sudor falsus. Virgilius 2. Aen. 35.

¶ Salsum: *pro ridiculo*. Quint. libro 6, cap. 4. Dicitur falsum. Quint. lib. 6, cap. 3, 4.

¶ Salsè. Dicere falsè. Quintilian. lib. 6, cap. 3, 70.

¶ Salsamentum. Trecentio Adelph. 3, 26.

Salsamenta hæc Stephanio. Facmacerentur pulchrè. Varro 3, de Re rust. cap. 17, 6. Præterea salsamenta in eas piscinas emptitia conijciuntur.

¶ Salsamentarius: *Adiect.* Plinius libro 32. cap. 8, Quin & testis eadi salsamentarij tufis, cum axungia vetere, mirum in modum prodest. Colum. lib. 2, cap. 10. 12. In vasis olearij, salsamentarijque. Plinius libro 28, cap. 9, 17. Parotidas admista farina salsamentariæ testæ. Sub. fanat.

¶ Salsura. Columel. libro 8, cap. 17, 12. Nulla tamen æquè, quàm prædictæ salsuræ pabulum, commodè dantur; quoniam odorata sunt. Idem libro 12, cap. 53.

¶ Salina. Liu. 1, ab Vrbe, 150.

¶ Salinum. Persius Satyr. 3, 3.

— purum & sine labe salinum. Liu. 6, bel. Pun. 183.

Vt salinum patellamq; decorum causâ habere possint. Exiguum salinum. Stat. 1. Sylu. 5, 26.

Regustatum salinum digito terebrate. Persius Satyr. 5, 14.

¶ Salinum, *pro quocunq; vase siccitatis mensæ pauperis*. Horat. 2. Carm. Ode 16, 3.

Viuitur paruo bene, cui paternum Splendet in mensa tenui salinum.

¶ Salillum. Plautus Trinum, 8, 70.

— verum nos homunculi Salillum animæ.

Purior salillo. Catul. ad Futium, 20, 4.

¶ Salio. Ouidius 4, Fast. 82.

Farra deæ, micæque licet salientis honorem Detis, & in veteres thurea grana focos. Colum. lib. 12, cap. 53, 1. Cocto sale, nec nimum minuto, sed suspensa mola infracto diligenter salito. Celsus libro 2, cap. 18. Item pisces omnes, qui sale non patiuntur, solidius saliuntur.

¶ Sallio: *Idem*. Sifenna: Sic meam paludem multi piscium salientorum causâ à nauibus semionustis commant.

¶ Sallitus. Corn. Seuerus: Ad quem salliti pomiliones adferebantur.

¶ Sallo: *Idem*. Lucilius libro 4, Satyr.

Sallere murænas, mercem in frigidaria ferre. Sallust. in 3. Histor. Parte consumpra, reliqua cadauerum ad diurnitatem vsos fallerent.

¶ Salsilago, vel Salsugo. Plinius libro 31, cap. 7, 18. Præter hoc etiam nunc appellatur in salinis salsugo, ab alijs salsilago, tota liquida. Idem libro 18, cap. 12. Cicetis natura est, gigni cum salsilagine.

¶ Salsitudo. Plinius libro 20, cap. 14, 9. Salsitudines corporis, si cum vino tradatur, minuit.

¶ Salsitura. Colum. lib. 12, cap. 21, 3. Fœnum græcum, quum est aridum factum, molitur; & ex eo molito post salituram musti cochlear cumulatam.

SALAMANDRA] Plinius libro 10, ca. 67. Salamandra, animal lacerti figura, stellatum, nunquam nisi magnis imbribus proueniens, & serenitate deficiens.

SALAX] Colum. libro 7, ca. 9, 1. Quàm salacissimos oportet esse mares, qui & anniculâ ætate commodè progenerant.

Aries salax. Ouidius 3, Fast. 146. Eruæ salaces. Ouid. 2, de Remedio amor. 81. Herba salax. Ouid. 1, de Arte, 85. Taberna. Catul. ad contubernales, 3, 5, 1.

¶ Salacitas. Plinius libro 10, cap. 36, 1. Passeri minimum vitæ, cui salacitas par.

SALÉBRÆ] Martial. libro 11, 84.

Carmina nulla probas, molli quæ limite currunt, Sed quæ per salebras, altaque saxa cadunt. Propert. libro 3, eleg. 16, 3.

Luna ministrat iter; demonstrant astra salebras. Horatius 1. epistol. 18, 11. Qui queritur salebras & acerbum frigus.

¶ Salebra: *in singulari* Valer. Max lib. 6, Tristitiæ salebra. Apul. libro 1. Metam. Verborum salebra.

¶ Salebrosus. Virgilius:

— non tam salebrosus, vt antè. Mart. lib. 11, 3.

Lectores retrici salebrosam ediscere Sanctram. Quintil. libro 11, cap. 2. Indè interruptus actionis impet- tus, & resistens ac salebrosa oratio.

Salebrosa & exsiliens oratio. Seneca epist. 101.

SALES] Vide SAL.

SALGAMA] Quæcunq; conditanea ad victum in vasis seruata. Colum. libro 10, 12,

Tempore non aliâ vili quoque salgama merce Capparis, & tristes mulæ, ferulæq; minaces Plan- tantur. Idem libro 12, cap. 4. In Codice Imperatorio, libro 12. legimus, salgama nomine contineri culcitram, lignum, oleum.

¶ Salgamarius. Colum. libro 12, cap. 44. Libros tres edidit, quos inscripsit nominibus coci, & ceterij, & salgamarij.

SAL] Plinius libro 10, cap. 52. Plurima oua pariunt Struthiocamelæ, Gallinæ, Perdices Sali.

SALICASTRYM] Plinius libro 23, cap. 1, 10. Est labruscæ similis, sed in salictis nascens: ideo distinguitur nomine, quum eodem vsu habeat, & salicastrum vocatur.

SALICETVM, SALICTVM, SALIGNEVS] Vide SALIX.

SALINAE, & SALINVM] Vide SAL.

SALIO] Virg. 2, Georg. 77.

Mollibus in pratis vnctos salière per vtres. Plinius libro 10, cap. 38, 1. Saliant aliquæ aues, vt passeræ. Ad strepitum tibicinæ salire Horatius epist. 14, 5. Saliendo se exercere. Plaut. Bachid. 8, 25. Salire de muro. Liuius 5. bel. Pun. 130. E' terra Lucretius libro 1, 38. Grandio salit in testis. Virg. 1, Georg. 90. Arbuta saliant in terra. Lucretius libro 1, 38. Salit mihi cor. Plaut. Cistell. 7, 9.

Salire dicuntur animalia ratione carentia, quando mares ineunt fœminas. Ouidius 2, de Arte, 97.

Leta salitur ouis; tauro quoque lata iuuenca est. Salire matrem: *de quo dictum*. Varro libro 2, de Re rust. c. 7, 8.

Salire in aqua. Varro 3, de Re rust. cap. 10, 2.

¶ Saliens. Aqua saliens. Plin. epist. 41. Grandine saliente graues ceciderunt nimbi. Ouidius 14. Metam. 109. Riuo saliente sium restinguere. Virg. 5, eclog. 10. Vena saliens sanguine. Virg. 3, Georg. 92.

¶ Salientes dicuntur capisa fistularum, atque etiam ipse imbulo- rum, fistularumq; scaturigines. Vitruuius libro 8, cap. 3. Ducti sunt salientes, è quibus bibit nemo, Ibidem, cap. 7.

¶ Salto. Laudes alicuius saltare. Plinius in Paneg. 89. Cantari & saltari commentarios, dixit Tacitus de Orator. Carmina saltantur theatro. Ouidius 5, Trist. eleg. 8, 5.

Saltata poemata populo. Ouid. 2, Trist. eleg. 104.

¶ Saltito. Macrobi. libro 3, cap. 14. Appius Claudius, vir triumphalis, qui salius ad usque senectutem fuit, pro gloria obtinuit, quod inter collegas optimè saltitabat.

¶ Saltatio. Armatam saltationem Curtes docuere, Plinius libro 7, cap. 56, 16.

¶ Saltator. Facere aliquem saltatorem. Quintil. libro 1, capite 12, 10.

¶ Saltatorius. Ludus saltatorius. Macrobius lib. 3.

¶ Saltatricula. Gellius libro 1, cap. 5. Dionysiumq; cum notissimæ saltatriculae nomine appelleret.

¶ Saltatus. Liu. 1, ab Vrbe, 83. Per urbem ire, canentes carmina. cum tripodijs solenni; saltatu iussit.

¶ Saltura. Plautus Curcul. 5, 27.

Nunc dum saltura sat bona est, si id feceris, Vnere poteris intestinis vilius.

¶ Saltus. Virg. de Turno, libro 9, ad finem:

Tum demum saltu præceps, sese omnibus armis In fluuium dedit.

Superbus saltus. Virgil. 12, Aen. 66. Facilis. Claud. de bell. Getico, 36. Agrestis. Ouidius 14. Metam. 104. Rapidus. Stat. 1, Achill. 36. Volucer. Stat. 6, Theb. 114. Datre saltum. Ouidius 1, Fast. 101.

Fera saltu fertur super venabula. Virg. 9, Aen. 110.

Viam superare saltu. Virg. 3, Georg. 28.

¶ Saltuaris. Plinius libro 2, cap. 95. Sunt & in Nymphæo paruz insulæ, saltuares dictæ.

¶ Saltuatim. Gellius libro 9, cap. 4. Homines, qui monomeri appellantur, singulis cruribus saltuatim currentes, viuacissimæ pernicitatis,

Saltuatim scribere. Sifenna libro 1. Hist. Ne vellicatim aut saltuatim scribendo, lesterum animos impediremus.

SALIVA] Plinius libro 28, cap. 4, 5. Quidâ verò aggrauanti istus ante conatum simili modo saliuæ in manu ingesta. Iungere saliuas oris. Lucretius libro 4, 221. Ieiuna saliuæ. Plinius libro 28, cap. 4, 3. Spuria saliuæ lupæ commistæ. Catul. ad Iuuentium, 94, 2. Tenuis saliuæ turdorum. Pers. Satyr. 3, 6. Saliuæ lacrymationum. Plinius libro 11, cap. 37, 12. Saliuæ siderum. Plinius libro 11, cap. 12, 1. Saliuæ vino innocentissima. Plinius libro 23, cap. 1, 27.

¶ Saliuosus. Plinius lib. 16, ca. 38, 1. Humor vlimis saliuosus.

¶ Saliuo. Plinius libro 9. cap. 36, 1. Congregantur Verno tempore purpuræ, mutuoque attritu lentorem cuiusdam ceræ saliuant.

Saluare idem quod Saluare. Colum. libro 6, cap. 5, 2. Eoque medicamine saluandum ægrotum pecus. Ibidem, cap. 37, de asino admissario: Et de seculo viridi pabulo, & largo ordæo firmandus, nonnunquam etiam saluandus erit.

¶ Saliuarius. Plinius libro 9, cap. 51, 3. Quæ durioris testæ sunt, vt muricea purpuræ, saliuatio lentore proueniunt.
SALIVNCA] Plinius libro 21, cap. 7, 7. Saliunca foliosa quidem est, sed breuis, & quæ neci non possit.
 Humilis saliuuca. Virg. 5, eclog. 4.
SALIX] Plinius lib. 16, cap. 37. Virg. 10, eclog. 6. Mecum inter salices lentâ sub vite iacet.
 Amnicolæ salices. Ouidius 10, Metam. 20. Amare salices, Virg. 1, eclog. 16. Curua salix. Ouidius 5, Metam. 119. Fœcundæ salices viminibus. Virg. 2, Georg. 90. Glaucæ salices. Virg. 4, Georg. 37. Lenta salix. Virg. 3, eclog. 17. Teneræ salices. Lucretius libro 2, 71.
 ¶ Salignus. Colum. libro 7, cap. 1, 1. Quippe vel folijs spinisque, vel periculis salignis alitur.
 Crates ymbonum salignæ. Virg. 7, Aen. 127. Falx saligna. Virg. 4, Georg. 22. Fores salignæ. Stat. 4, Theb. 33. Fustis salignus. Horatius 1, Serm. Satyr. 5, 5. Lectus. Ouidius 8, Metam. 133.
 ¶ Saligneus. Colum. libro 7, cap. 10, 2. Detraheoque sanguine colligari saligneo libro, vel etiam vimeo. Idem libro 11, cap. 3, 27. Et libro 6, cap. 2, 3. Salignea claua.
 ¶ Salistum. Varro: Idoneus locus eligendus, vbi faciat salistum.
 Flos salisti. Virg. 1, eclog. 11. Canentia salista fronde glauca. Virg. 2, Georg. 3. Densitas salistis obfessa palus. Ouid. 11, Metam. 73. Humile salistum. Iuuenal. Satyr. 11, 7. Incultum. Virg. 2, Georg. 83. Vdum. Horat. 2, Car. ode 5, 2.
 ¶ Salistarius. Cato de Re rust. vbi de vinea instituenda loquitur.
SALIO, SALLO] Vide **SAL**.
SALMO] Piscis. Plinius libro 9, cap. 18, 1. In Aquitania salmo flumiatilis marinis omnibus profertur.
SALPA] Plinius libro 9, cap. 18, 1, Ibidem, cap. 51. Salpæ autumno gignuntur.
SALSAMENTVM, SALSILAGO, SALSITVDO, SALSURA] Vide **SAL**.
SALTATOR, SALTATRICVLA] Vide **SALIO**.
SALTEM] Teren. And. 3, 2, 14. Saltem accuratè, vt metui videar. Idem Phorm. 2, 1, 3. Vix saltem. Quint. lib. 6, cap. 5, illud vix saltem præcipiendum videtur.
SALTITO, SALTO] Vide **SALIO**.
SALTVS] Virg. libro 3, Georg. 28. Salubus in vacuis pascant, & plena secundum flumina. Plautus Casina, 21, 20, Vbi illum saltum video obseptum, rogo vt alterum sinat adire. Cæsar 1, bel. Ciuil. 145. Celeriterque Pyrenæos saltus occupari iubet. Nemonum saltus. Virg. 5, eclog. 12. Apri saltus venantibus. Ouidius epist. 5, 4. Floriferi. Lucretius libro 3, 3. Profundi. Virg. 2, Georg. 79. Vmbriferi. Iuuenal. Satyr. 10, 20.
 Cingere saltus indagine. Virg. 4, Aen. 24. Magnos canibus circumdare saltus. Virg. 1, Georg. 28. Depascere. Ouidius 5, Fast. 57. Virides saltus peragrate. Lucretius libro 2, 72. Sepire saltum plagis. Lucretius libro 5, 251.
 ¶ Saltuarius. Pomponius de vsu & habit. lib. 7, l. si sita, Dominus proprietatis, etiam inuito vsufructuario, vel vsuario, fundum vel ædes, per saltuarium vel insularium custodire poterit.
 ¶ Saltuensis. Ne coloni, vel saltuenses, vltro etiam se offerentes, ad militiam suscipiantur armatam, aut cogantur inuiti. Vide l. de fugit. colon. lib. 11. C. & l. 13 qui uilitar, non possunt. l. 13, de fundis patrimonial. eodem lib.
 ¶ Saltuosus. Liu. 7, bel. Pun. 68. itaque in loca saltuosa cedere inde cœpit.
SALVER, SALVRO] Vide **SALVS**.
SALVIA] Herba. Plinius libro 22, cap. 25, 27. Idem libro 26, cap. 6, 2.
 ¶ Saluiatum: Genus potionis. Colum. libro 6, cap. 10. Recens tussis optimè saluiato farinæ ordeacæ discutitur. Plinius libro 27, cap. 11, 7, Ex hac in tres modios saluiati additur.
 ¶ Saluio. Columel. libro 6, cap. 24, 4. Vel tenero olere commisto, torrido molitoq; milio, & per vnam noctem laete macerato saluiatur.
SALVVM] Mare. Virgilius 1, Aeneidos 109. Perque vndas superante salo.
 Spumante salo fit sonitus. Virg. 2, Aen. 42.
SALVS] Plautus Capt. 10, 3. Hic ille est dies, quom nulla vitæ salus sperabilis est mecum, Terent. Adelph. 4, 1, 3. — vtinam quidem (Quod cum salute eius fiat) ita se defatigârît vclim. Ibidem, 5, 2, 2.
 Rerum salus. Lucanus libro 2, 45. Salus omnis in socijs. Plinius libro 9, cap. 46, 2. Helenus dubius salutis. Ouid. 15, Metam. 88. Incertus sum salutis meæ. Ouidius 3,

Trist. eleg. 3, 2. Socius salutis. Virg. 6, Aen. 35. Via prima salutis. Virgilius 6, Aeneidos 20.
 Dulcis salus. Ouidius 2, Trist. eleg. 8, 1.
 Debere salutem suam alicui. Ouidius 4, de Ponto, eleg. 15, 1. Desperare. Ouidius 3, de Ponto, eleg. 7, 5. Aeternâ salute donatus. Lucretius libro 5, 144. Fulcire salutem. Lucretius libro 3, 26. Salutem iacere in reliqua. Vide **LACIO**. Inuisa est mihi ipsa quoque salus. Ouidius 4, de Ponto eleg. 14, 1. Iuncta salus nostra est. Ouidius epist. 19, 46.
 O' socij, quâ prima, inquit, fortuna salutis monstrat iter. Virg. 2, Aen. 78.
 Nostra salus posita est in te vno. Ouidius 3, Metamor. 190. Stabili salute potiri: Ouidius epist. 19, 35. Fugâ salus quæ sita. Ouidius 14, Metamorphos. 48. Superest salus. Quintilianus libro 3, cap. 8. Salutem dicere alicui. Plautus Capt. 7, 29. Dare salutem alicui. Ouidius epist. 4, 1. Mittere. Ouidius epist. 15, 1.
 Salus: Remedium. Virgilius 2, Aeneid. 71. Vna salus victis, nullam sperare salutem. Suprema salus in aliquo. Virgilius 12, Aeneid. 131.
 ¶ Salus: Dea. Terentius Adelph. 4, 7, 43. — ipsa si cupiat Salus, Seruare profus non potest hanc familiam. Alma salus. Stat. 10, Thebaid. 121.
 ¶ Saluber, & Salubris. Columel. libro 1, cap. 2, 2. Salubri cælo. Aquæ salubres Horatius in Carmine secul. 7. Adoptio salubris pupillo. Vlpianus in l. nec ei §. & primum. ff. de adoptionibus. Aura salubris. Ouidius 3, de Arte, 138. Fluuus saluber. Virg. 1, Georg. 5. Herbis salubribus sanare curas. Tibullus libro 2, eleg. 3, 3. Lympha salubris. Propertius libro 3, eleg. 22, 6. Maluæ salubres corpori. Horatius Epod. 2, 12. Huic rei salubris. Plinius libro 8, cap. 27, 2. Factum salubre. Ouidius 1, de Remed. amor. 64. Liber studijs salubrior quàm dulcior. Quintilianus libro tertio, cap. 1, 4. Verba salubria. Ouidius 6, Fastorum, 151.
 ¶ Salubris: pro Sano. Liu. 3, ab Vrbe, 31. Defuncta morbis corpora salubriora esse cœpere.
 ¶ Salubritas. Plinius libro 37, cap. 13, 3. Iam situ ac salubritate cœli atque temperie, accessu cunstarum gentium facili, &c. Cato cap. 157, 1. De brassica Pythagorea, quid in ea boni sit, salubritatisque. Cæsar octau. belli Gall. 148.
 ¶ Salubriter. Liuius 3, ab Vrbe, 263. Et trahi bellum salubriter, & maturè perfici potest. Plinius libro 27, cap. 3, 1. Sed maiores, oculorum quoque medicamentis aconitum misceri saluberrimè, promulgauere.
 ¶ Salutaris. Salutaris digitus. Suetonius de Augusto, Cæsare, cap. 80.
 ¶ Salutare. Plinius libro 12, cap. 3, 1. In præsentia externas prosequemur, à saluari maximè orsi.
 ¶ Saluto. Terentius Eunuch. 2, 2, 29. Salutant, ad cœnam vocant, aduentum gratulantur. Idem Adelph. 1, 1, 92. Opperiar hominem hic, vt salutem, & colloquat. Virgilius 3, Aeneidos 105. Italiam læto socij clamore salutant.
 Agros salutare. Ouidius 3, Metam. 5. Idem 15. Metam. 138. Assuetas domos, habitataque templa salutar.
 Vade liber, verbis que meis loca grata saluta. Ouidius 1, Trist. eleg. 1, 3.
 ¶ Salutare: Salutem precari. Plinius lib. 28. cap. 2, 123. Cur sternutamentis salutemur?
 Salutare: Seruare. Plinius libro 17, cap. 22, 10. Sequenti anno palmites salutentur, pro viribus matris singuli aut gemini.
 Salutare: Vale dicere. Plautus Milit. 20, 29. Etiam nunc saluto te familiaris, priusquàm eo: Conferui, conferuè que omnes bene valete & viuite. Stat libro 4, Thebaid. Stant tamen, & nota puppim derupe salutant. Salutare deum: Venerari. Terent. Phorm. 2, 1, 81. Salutare deum precibus. Martialis libro 12, 74. Læto clamore. Ouidius 15, Metam. 146.
 ¶ Salutor. Horatius de Arte, 1, 8. Cur ego, si nequeo, ignoroque, poëta salutor? Vixne saluari sicut Scianus? Iuuenal. Satyr. 10, 9. Esse salutatam te vult mea litera primum. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 7, 1.
 ¶ Salutatio. Facere salutationem. Liuius 1, ab Vrbe, 5.
 ¶ Salutatorius. Plinius libro 15, cap. 11, 2. Omnia iam & virorum salutatorijs cubilibus inclusa.
 ¶ Salutatorium. Seneca libro 2, de Tranquil. vitæ. Itaque illi quo-

illi quoque, quisquis erit, qui saluatorium publicum exerceat, donabit.

¶ Saluifer. *Martialis* libro 5, 1.

Puer saluifer orbi. *Quidius* 1, *Metamorphos.* 129.

Venit vrbī saluifer, *Quidius* 1, *Metamorph.* 149.

Opem saluiferam dare. *Quidius* *epist.* 20, 35.

Sorte saluiferā succurrere rebus miseris. *Quidius* 15, *Metamorph.* 127.

¶ Salutigerulus. *Plautus* *Aulul.* 19, 29.

Salutigerulos pueros, vehicula. qui vehat.

¶ Salue. *Terent.* *Phorm.* 2, 1, 56. Hete salue.

D. Ob bone custos, salue. *Horatius* libro 1, *epist.* 10, 1.

Vrbis amatorum Fuscum saluere iubemus.

Salue cura deūm. *Tibullus* libro 3, *eleg.* 4, 9.

Salue festa dies. *Quidius* 1, *Trist.* *eleg.* 18.

Salue sancte parens. *Virgilius* 5, *Aeneidos* 16.

Suetonius in Galba: Vrbis feruique bis die frequenter adessent: ac manē, saluere; vespere, valere sibi singuli dicerent. *Virgilius*:

Salue æternum mihi maxime Palla;
Æternumque vale.

¶ Saluo. *Plautus* *Truculento*, 6, 4. Salue. s. satis est mihi tua salutas: nihil motor; non saluo.

¶ Saluus. *Terentius* *Phorm.* 2, 1, 56.

Saluum te aduenisse gaudeo. *Idem* *Andr.* 4, 6, 7.

O Myfis salue. M. saluus sis Crito.

Sum saluus, si hæc vera sunt. *Terentius* *Andr.* 5, 6, 9.

Res est salua. *Terent.* *Eunuch.* 2, 2, 37.

¶ Saluus, de inanimatis. *Plautus* *Merc.* 4, 60.

Quid alia armamenta. A. salua & sana sunt.

Terentius *Eunuchus* 2, 2, 27.

Quibus re salua & perditā profueram.

Salua gratia. *Quint.* lib. 11, cap. 3. Quum aliquid detrahere salua gratia velis; concedas alia omnia.

Gratia quod vestro salua pudore queat. *Quidius* 1, de *Ponro*, *eleg.* 2, 14.

Salua magnitudine tua. *Plinius* *epistol.* 248.

Corpora missa neci salua pietate fatemur. *Quidius* 15, *Metamorphos.* 22.

Reuerentia salua. *Martialis* libro 1, 29.

Virginitas salua. *Quidius* *epist.* 15, 32.

¶ Saluo. *Quint.* libro 12, cap. 10. At loquuntur, & saluant personarum discrimen. *Idem*, *Declam.* 5. Perdiderunt pulchritudinem sanctitatemque naturæ, qui putant illis parentibus iura succurrere, quibus apud liberos saluandi est de mutua charitate reuerentia.

SAMARVM] Vlmi semen. *Plinius* libro 16, cap. 17.

SAMBUCÆ] Instrumenti musici genus.

Sambucam citius caloni aptaueris alto. *Perf.* *Sat.* 5, 10.

¶ Sambuca. *Machina* qua vrbis expugnatur, similiter vocatur. *Festus*.

¶ Sambucina. *Plautus* *Sticho*, 6, 57.

Sambucinas aduexit secum formæ eximia;

¶ Sambuciftria. *Liu.* 9, *bel. Maced.* 23. Tunc psaltria, sambuciftria que, & coniuualia ludionum oblectamenta ad dita epulis.

SAMBVCVS] *Plinius* libro 24, cap. 8, 7.

¶ Sambuceus. *Plinius* de *Viris illust.* 10. Baculo sambuceo aurum infusum deo donum tulit.

Sambucea arbor. *Plinius* libro 29, cap. 4, 1.

SAMERA] *Colum.* lib. 5, cap. 6, 1. Atinam vlmum Tremellus Scrofa non ferre fameram (quod est semen eius arboris) falsè est opinatus.

SAMIUM] Testa. *Lucillus* *Satyr.* libro 14.

Et non pauper vti famio, certoque catino.

¶ Samius: *Acurus*. *Lucillus* *Satyr.* libro 8.

Testam sumit homo famiam, sibi que illicè telo præcidit caulem, testes que vna amputat ambo.

¶ Samiolus. *Plautus* *Sticho*, 14, 12. — batiocis

Bibunt nos nostro samiole poterio; tamen viuimus.

¶ Samiatius. *Vopiscus*: Ferramenta famiata.

SAMOTHRACIA] Gemma nigri coloris. *Plinius* libro 37, cap. 10.

SAMPVSCHVM] Herba. *Plinius* libro 21, cap. 22, 1. *Columel.* libro 10.

Nataque iam veniant hilari sampsfucha Canopo.

¶ Sampfuebinum oleum. *Plinius* libro 21, cap. 22.

SAMSA, siue SAMPŒ] Oliuæ officulum. *Columel.* libro 12, cap. 49, 1. Et quum est in famsam redacta, tunc sal cotus tricusque manu permiscetur cum cæteris acidis condimentis. *Idem* libro 12, cap. 50, 9. Et aut regulis, si consuetudo erit regionis, aut certe nouis fiscinis sampŒ exprimi.

SANCTIO] Carmina sancire alicui. *Stat.* 3, *Sylu.* 3, 43.

Dicitis connubia. *Claudian.* in *Epithal.* 26.

Exsilium. *Tacitus* libro 1. *Fidem.* *Stat.* 6, *Thebaid.* 31,

Fidem dextra. *Liuius* 8, *bel. Pun.* 183.

Fide. *Liuius* 5, *bel. Punic.* 40.

Fœdera fulmine. *Virg.* 12, *Aeneid.* 40, de *Ioue*.

Fœdus capite vel sanguine alterius cum aliquo sancire,

Liuius 5, *bell. Pun.* 89. *Ibidem*, libro 3, 3, 4.

Iusurandum, & iureiurando sancire. *Liuius* 1, ab *Vrbe*, 99. *Idem* 9, *bell. Maced.* 166.

Legem in aliquem. *Horat.* 1. *Serm. Satyr.* 3, 14.

Orbem purgatum sanxerat *Hercules*. *Prop.* lib. 4, *ele.* 10, 15.

Pacem victoria sancit mundo. *Claudi.* de *bel. Getico*, 115.

Pœnas sancire malorum. *Stat.* 3, *Thebaid.* 49.

Præcepta. *Quintilianus* libro secundo, cap. 13, 4.

Regnum ab Antonio *Herodi* datum, victor *Augustus* sanxit. *Tacitus* libro 21.

Societatem sancire. *Senec.* de *Benefic.* libro 1, cap. 4.

¶ Sanctus: Participium. *Liuius* libro 10, ab *Vrbe*, De pro-uocatione legem diligentius sanctam.

¶ Sanctus: *Decretus & inuolabilis*. *Luuen.* *Satyr.* 14, 7.

— & sanctam filius omni

Aspiciat sine labe domum, vitioq; carentem.

Vlpianus de verborum significat. scribit, sanctum esse, quod nec sacrum, nec profanum est; sed sanctione aliqua firmatum: vt sanctæ leges, hoc est sanctione quadam subnixæ.

¶ Sanctus: religiosus, sacer, incorruptus. *Virg.* 12, *Aen.* 39. Sancta ad vos anima, atque istius inscia culpæ, Descendam. *Idem* libro 11, 32.

— tuq; o sanctissima coniunx,

Fœlix morte tua.

Sanctus & innocens. *Liuius* 2, *bel. Maced.* 117.

Amicitia sanctum nomen & venerabile. *Quidius* 1, *Trist.* *eleg.* 7, 3. Animal sanctius. *Quidius* 1, *Metamor.* 16. Aula sanctior. *Martialis* libro 5, 6. Concilium sanctum patrum. *Horatius* 4. *Carm. ode.* 5, 1. Dis sancti. *Quidius* 3, *Amor.* *eleg.* 8, 9. Fides induciarum sancta. *Liu.* 2, ab *Vrbe*, 187. Fidem sanctam violare. *Catul.* de *Lesbia*, 71, 1. Flumen sanctum. *Virg.* 8, *Aeneid.* 15. Leges sanctæ. *Horat.* 2, *Serm. Sat.* 1, 17. Memoria sancta. *Tacitus* libro 10. *Numina* sancta *Palladis*. *Virg.* 3, *Aen.* 109. Ornatus sanctus. *Quintilia.* libro 8, cap. 3. Pietas sancta. *Seneca* *Ostauia*, 4, 13. Sententia. *Lucretius* libro 1, 75. Vates sanctissima. *Virg.* 6, *Aeneid.* 13.

Vir sanctus. *Plinius* *epist.* 9, libro 2. Nam pater eius *Erucius*, clarus vir, sanctus, antiquus, discretus.

¶ Sanctum: id est, sitendum. *Liu.* lib. 3, *bel. Pun.* Et siquid vnquam arcani sanctiue in curia fuerit.

¶ Sanctè: Firmiter. *Terent.* *Hecyra*, 2, 2, 26. Sanctè adiurat, Non posse apud vos, *Pamphilo*, se absente perdurare.

¶ Sanctor. *Tacitus* libro 3, Sed præcipuus *Seruius* *Tullius* sanctor legum fuit.

¶ Sanctimoniales: Deo deuotæ. *Rubr.* de *Rapt. virg.* & l. vnic ad finem. libr. 9. C. tic. 13. Vt hæc tantummodò lex (inquit *Princeps*) in hoc capite pro omnibus sufficiat, quam de sanctimonialibus, & virginibus, & viduis, locum habere sanctimoniales.

¶ Sanctitudo. *Accius* *Tereo*: Alia hic sanctitudo est; aliud & nomen & numen *Iouis*. *Idem* *Phœnissis*: Delubra cælitu maris sanctitudines.

¶ Sanctuarium, arcanum. *Plin.* libro 23, cap. 8, 7, In sanctuarijs *Mithridatis* maximi regis deuesti, *Cn. Pompeius* inuenit, in peculiari commentario, ipsius manu compositionem antidoti.

SANDALIDES] Palmæ genus. *Plinius* libro 13, cap. 4.

SANDALIVM] Calceamenti genus. *Terent.* *Eunuch.* 5, 8, 4. Vtinam tibi committigari videam sandalio caput?

¶ Sandalium: *Farrus Gallus* genus. *Plinius* libro 18, cap. 7, 13.

¶ Sandaligerulus. *Plautus* *Trinum.* 5, 22.

SANDAPILA] vnde *Sandepilarij*. *Martialis* libro secundo, 80. *Idem* libro 0 *stauo*, 75.

Permutatur onus, stipata que tollitur altè

Grandis in angusta sarcina sandapila.

Fabri sandapilarum. *Iuuenalis.* *Satyr.* 8, 18.

SANDARACHA] Herba. *Plinius* libro 11, cap. 7.

¶ Sandaracha: metalli species. *Plinius* libro 34, cap. 18, 11.

¶ Sandarachinus. *Næuius*: Merula sandarachino ore.

¶ Sandarachatus. *Plinius* libro 35, cap. 15, 4. Item lentes tollit in palpebris æris, aceto sandarachato admisso.

SANDASTROS] Gemma. *Plinius* libro 37, cap. 7, 9.

SANDIX] *Virgilius* 4, *eclog.* 10.

Sponte sua sandix palcentes vestiet agnos.

¶ Sandix: Genus coloris. *Plinius* libro 35, cap. 6. Sandaracha si torreatur, æqua parte rubrica admista, sandicem facit.

Amictus sandicis. *Propert.* libro 2, *eleg.* 26, 9.

SANÈ] Permissiua particula. *Quintil.* Tulerit sanè filius noster meritò pœnas; dederit spiritum supplicio.

Et sanè. *Quint.* lib. 1, cap. 2, Et sanè concipiat quis, vel declamantis habitum, vel ornantis vocem, &c.

Sanè quidem. Terent. And. 1, 2, 24.

Nempe ergo aperte vis, quæ restant, me loqui!

D. sanè quidem.

Sanè quòd tibi nunc vir videatur esse, hic nebulo magnus est. Terent. Eunuch. 4, 7, 15.

Sanè tamen. Quintil. in Mathematico: Sanè tamen claritas patriæ priuatos vicerit metus.

Sanè quia vero. Terent. Eunuch. 1, 2, 9.

— Quid races?

P. H. Sanè quia verò hæ mihi patent semper fores

Sanè: *Multum*. Terent. And. 1, 4, 2.

Sanè pol ista temulentia est mulier & temeraria.

Rectè sanè. Terent. Adelph. 4, 2, 48.

Vbi poteris vas. D. rectè sanè.

SANESCO] Vide SANVS.

SANGENON] Gemma ex Opalorum genere. Plinius libro 37, cap. 6.

SANGVIS, & SANGVEN] Lucretius libro 1, 171,

— atq; minutus

Visceribus viscus gigni, sanguenq; creari.

Amor sanguinis asper. Silius libro 1, 30.

Dulcedine sanguinis asper lupus. Ouidius 11, Metam. 81.

Detraçtio sanguinis, & missio. Celsus libro 2, cap. 8. Quint. libro 2, cap. 10, 4.

Plenus sanguinis homo. Plautus. Bacchid. 2, 45.

Corruptus sanguis. Claud. 2. in Eutropium, 4. Flucens per nares, Plinius libro 26, cap. 13, 4. Generosus, Ouidius 13, Metamor. 92. Iuuenilis. Ouidius 7, Metam. 67. Largus. Claudianus 8, Paneg. 61. Niger. Ouidius 12, Metam. 66.

Rapidus. Claud. 6. Paneg. 20. Rutilus. Lucanus libro 1, 122. Tetri sanguinis profluuium. Lucretius libro 6, 243.

Vænalis sanguis. Valer. 6. Argon. 112. Vitiosus. Cels. libro 2, cap. 10. Rigens astringit sicca vulnera. Lucanus libro 4, 60. Pinguis sanguine concreti crines. Valer. 3. Argon. 58.

Concuritur sanguis. Lucretius libro 3, 51. Detraçtus sanguis venis. Lucretius libro 3, 90. Pœnas dare sanguine. Virg. 2, Aen. 74. Dandus inuidiæ est sanguis. Liuius. Althernum dare sanguinem. Seneca Thyeste, 4, 1. Duratur sanguis. Quint. Declamat. 2. Egestus sanguis per immensos fletus. Ouid. 10, Metam. 28. Emicat sanguis. Lucretius libro 4, 212. Corruptus sanguis expletis naribus ibat. Lucretius lib. 6, 142. Flumen sanguinis expirans de pectore. Lucretius libro 2, 72. Fuso per venas sanguine extinguitur. Tacitus libro 20. Facere sanguinem. Liu. 2, ab Vrbe, 130. Feruescit sanguis. Persius Satyr. 3, 12. Fundere sanguinem de rege Curtius libro 10. Gelidus sanguis hebet tardante senectâ. Virg. 5, Aen. 80. Inficere æquor sanguine. Horatius 3, Carm. ode 6, 7. Inficere riuos rubro sanguine. Horatius 3, Carm. ode 13, 2. Multo sanguine manat cicatrix. Seneca Troade, 3, 11. Lethifero sanguine miscetur orbis. Ouidius 1, Fast. 25. Missus sanguis, è corpore. Lucretius libro 2, 39. Mittere sanguinem, *dicuntur oratores, quum aduersariorum argumenta solunt.* Quintil. libro 8, cap. 6, illa agendis causis iam detrita, Pedem conferre, & sugulum petere, & sanguinem mittere. Indè sunt: nec tamen offendunt. Mittere sanguinem in brachijs. Cels. libro 2, cap. 10. Ex brachio. Cels. libro 2, cap. 10. Frigidus obstiterit circùm præcordia sanguis. Virg. 2, Georg. 97. Perfusus sanguine. Quint. libro 6, cap. 1, 24. Calido sanguine persolues pœnas mihi. Virgil. 9, Aen. 85. Pœnas cum sanguine poscere. Virg. 2, Aen. 15. Redditus sanguis per os. Plinius libro 26, cap. 13, 3. Occupare & cohibere sanguinem. Cels. libro 8, cap. 4. Sanguis reliquit corpus. Ouidius 3, Metam. 8. Saliens vena sanguine. Virgil. 3, Georg. 92. Ferrum fatiare sanguine. Ouidius 5, Fast. 115. Sitire sanguinem. Seneca Troade, 10, 20. Spumans sanguine Tybris. Virg. 6, Aen. 18. Scelerato ex sanguine sumit pœnam. Virg. 12, Aen. 199. In corpus vocatus sanguis. Ouidius 2, Metam. 47. Globos sanguinis vomens. Ouidius 12, Metam. 48. Riuos sanguinis vomens. Virg. 11, Aen. 134.

q Sanguis: *Progenies*. Virg. 1, Aen. 5.

— Troiano à sanguine duci Audierat.

Autor sanguinis. Virg. 7, Aen. 10. Degener sanguinis. Stat. 9, Thebaid. 124. Claro sanguine gemtus. Seneca. Oætavia 4, 6. Obscuri sanguinis deformes ortus. Stat. 5, Syl. 3, 24. Alto à sanguine genus. Virgil. 4, Aen. 46. Hortemur fari quo sanguine cretus. Virg. 2, Aeneid. 15. Sanguis regius. Horatius 3, Carm. ode 27, 13. Aureus. Stat. 3, Theb. 112. Chari sanguinis vincula. Propert. libro 1, ele. 14, 4. Gradu sanguinis propior. Ouidius epistol. 3, 6. Nomina sanguinis. Ouidius 9, Metam. 94.

Iam dominum appellat, iam nomina sanguinis odit, Cognatus sanguis. Virg. 12, Aen. 6. Consorts Ouidius 8, Metam. 80.

Cohæretere sanguine alicui. Quint. lib. 8, cap. 3.

q Sanguineus. Apuleius: Immani ab sanguineâ voce perterritus.

Bellum sanguineum. Stat. 5, Thebaid. 1. Cædes sanguinea.

Ouidius 13, Metam. 17. Caput sanguineum. Ouidius 3, Trist. eleg. 9, 6. Color sanguineus. Plinius libro 14, cap. 3, 2. Guttæ sanguineæ. Ouidius 2, Metam. 72. Mora sanguinea. Virg. 6, eclog. 5. Pulmo sanguineus. Plinius libro 11, cap. 37, 75. Rixæ sanguineæ. Horat. 1, Carm. Ode 27, 1. Virga sanguinea. Plinius libro 24, cap. 10, 1.

q Sanguiculus. Plinius libro 28, cap. 14, 7. Sanguine eiusdem in cibum formato; quem sanguiculum vocant.

q Sanguinolentus. Varro de vita pop. Romani. Magistratus grauatim seditionibus sanguinolentis vrbe perturbauere. Color sanguinolentus. Ouidius 1, Amor. eleg. 12, 1. Litera sanguinolenta. Ouidius in Ibin, 1.

Pectora sanguinolenta. Ouidius epist. 3, 10.

q Sanguinarius. Nuntius sæuus, sanguinarius. Plinius libro 19, cap. 4, 1.

Sententiæ sanguinaræ. Plinius epist. 87, b.

Herba sanguinaria. Colum. libro 7, 2, cap. 5, 15.

q Sanguinalis herba; eadem que Sanguinaria. Colum. libro 6, cap. 12.

q Sanguino. Quintilian. in Declamat. 10. Tum repetitis sanguinauere planctibus iam conualscentes lacerti.

Eloquentia lucrosa & sanguinans. Tacitus in Dialogo de Oratoribus Plinius libro 30, cap. 9, 3. Si pedes sanguinent.

q Sanguifuga. Plinius libro 32, cap. 7, 9. Idem præstare sanguifugatum cinis, ex aceto illitus, putatur. Idem libro 8, cap. 10, 3.

SANIES] Celsus libro 5, Sanies est tenuior hoc, variè crassa, & glutinosa, & colorata. Virg. 8, Aen. 96.

— & sanie, taboque fluentes.

Putris sanies. Stat. 12, Theb. 114.

Sanguis eieçtat saniem per ora. Lucanus libro 3, 131.

Emittere saniem conieçto ferro. Ouidius 7, Metam. 68.

Eruçtare. Virg. 3, Aeneid. 27.

Tabificam expirant saniem Silius libro 6, 56.

Serpentium sanies. Seneca Medea, 9, 13.

Vomunt saniem serpentes. Ouidius 9, Metam. 99.

q Sanies, *pro insectura*. Plinius libro 9, cap. 38, 2. Rursusque mergitur catminata, donec omnem ebibat saniem.

Oleæ sanies amara: *pro Fæce*. Plinius libro 15, cap. 3, 1.

q Saniosus. Plinius libro 7, cap. 15, 4. Ergo quum grauidis fluxit, inualidi, aut non vitales partus eduntur, aut saniosi.

SANITAS] Vide SANVS.

SANNA] Iuuen. Satyr. 6, 31.

I nunc, & dubita qua sorbeat æera sanna, Tullia.

Postica sanna. Persius Satyr. 1, 7.

SANO] Vide SANVS.

SANQUALIS] Auis. Plinius libro 10, cap. 7.

SANSVCVS] Herba. Plinius libro 13, cap. 1, 8.

q Sanfucinus. Sanfucinum oleum. Plinius libro 13, cap. 1.

SANTERNA] Plinius libro 33, cap. 5, 6; Et lib. 34, cap. 12, 1.

SANVS] Fieri sanum ex morbo. Cato cap. 157, 8.

Nec quisquæ ex illo vlneris sanus abit. Prop. lib. 2, eleg. 13, 3.

q Sanus: *ad animum translatum*. Terent. Eunuch. 3, 5, 8.

Quid mihi quæram: sanus sim, anne insaniam?

Idem Heaut. 4, 3, 29.

Satin' sanus es, aut sobrius?

Pro sano aliquid facere. Cæsar 5, bell. Gall. 29.

Mentis sanus. Plaut. Trinum, 8, 43.

Mens bene sana. Hor. 1, Serm. Sat. 9, 9.

Mentis sanæ vix compos. Ouidius 8, Metam. 8.

q Sanior. Horatius Serm. Sat. 3, 49.

q Sanius. Horat. 2, Carm. ode 7.

q Saniter. Afran. Megalensibus: Adesto, assentio, te non amare me, at adorare saniter.

q Sanitas. Quintilian. lib. 7, cap. 10. Si robur corporibus bonum est minus sanitas.

Petere sanitatem ægri. Quint. lib. 2, cap. 17, 15.

Reddere sanitatem veram. Celsus lib. 8, cap. 2.

Reddita sanitas. Cels. lib. 5, cap. 20.

q Sano. Corpora vix ferro quædam sanantur. Ouidius 2, de Remed. 27.

Medicina sanat dolores. Propert. lib. 2, eleg. 1, 12.

Carmine & herbis sanare. Ouidius 10, Metam. 80.

Vulnera sanare. Ouidius 1, de Ponto, eleg. 4, 5.

Sanare animos & mentes consolatione. Cæsar 8, bell. Gall. 133. Idem 1, bel. Ciuil. 139.

Curas. Tibull. lib. 2, eleg. 3, 3.

Vina sanabunt malum. Propert. libro 3, eleg. 17, 2.

q Sanabilis. Genus vulneris sanabile. Ouidius 3, de Ponto, Vulnera sanabile. Ouid. 1, de Rem. amor. 21. (eleg. 2, 12.)

q Sanesco. Col. lib. 8, c. 7. Sed vulnera facta igne, dum sanescunt, defricare bubula vrina cõuenit. Plin. l. 17, c. 23, 16.

Diu enim dolent talia quoq; vlcera, & difficile sanescunt.

SAPA]

SAPA] vinum coctum ad tertias. Plin. lib. 23, cap. 2, 3. Idem lib. 9, cap. 56, 1, de cochleis. Quin & saginam earum commentatus est sapa & farre, alijsq; generibus. Varr. 3, de Rust. cap. 14, 4. Purpurea sapa. Ouid. 4, 4, Fast. 157.

SAPERDA] sapiens & elegans. Varro Modio, Omnes videntur nobis esse belli, saperdæ, festiui; cum simus canopi.

¶ **Saperda**: *serquilinum*. Perſius Satyr. 5, 14.
Et quid agam rogitas? an saperdam aducho Ponto.

SAPIENS, SAPIENTIA] Vide **SAPIO**.

SAPINVS] Gemma ex genere Iapidum. Plin. lib. 37, cap. 9.

SAPINVS] Plin. lib. 16, cap. 39, 8. Abietis quæ pars à terra fuit, caodis est: hæc qua diximus ratione fluuiata decoratur, atq; ita sapinus vocatur.

¶ **Sapineus**. Colum. lib. 12, cap. 5, 2, Alij nucibus sapineis ardentibus idem efficiunt.

SAPIO] Iuuenalis Satyr. 11, 9.
Qui meminit, calidæ sapiat quid vulua popinæ.
Iucundissimè sapit. Colum. lib. 7, cap. 8, 2.
Mare sapit. Plin. lib. 14, cap. 7, 1.

¶ **Sapere**: *ad animum transferitur*. Terent. Adolph. 3, 3, 32,
Istuc est sapere: Ibidem, 5, 3, 41,
—video eos sapere, intelligere. Martial. lib. 9, 6.

Sapit pectus illi. Plaut. Trucul. 15, 4. Rem suam sapere, Plaut. Pseud. 7, 81, Sapiunt male miser. Plaut. Merc. 18, 8.

Sapere pleno pectore. Plaut. Epid. 5, 98. Sapis plus, vel satis. Plaut. Epid. 5, 78. Idem Trinum. 10, 10. Sapere ad. Plaut. Persa. 4, 27, Sapis multū ad genium. Sapere in. Plaut. Trucul. 18, 1,
Blitea & lutea est meretrix, nisi quæ sapit in vino ad rem Per se sapere. Horat. in Arte, 74. (suam.

¶ **Sapiens**. Operis sapiens. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 27.
Facere sapientem. Quint. lib. 1, cap. 10, 4. Formare. Quint. lib. 1, cap. 10, 3. Consilium sapiens. Ouid. 13, Metam. 87.
Mores sapientes. Plaut. Rud. 27, 25. Nutrices. Quintil. lib. 1, cap. 1, 3. Populus sapiens. Hor. 2, epist. 1, 4. Puella. Ouid. 10, Metam. 124. Vir bonus & sapiens. Horat. 1, epist. 7, 5.

¶ **Sapientior**. Tacit. lib. 3, Cæteri ad sapientiora conuertere, Actas fera & sapientior. Ouid. 1, de Arte, 13.

¶ **Sapientia**. Doctores sapientiarum. Tacit. lib. 14. Præcepta. Quint. lib. 1, cap. 4, 4. Professores. Quintil. in Proæm lib. 1, 12. Studia. Tacit. lib. 14.

Cælestis sapientia. Horat. 1, epist. 3, 6. Fracta sapientia cadet. Ouid. 5, Trist. eleg. 13, 3. Infans sapientia Epicureorum. Horat. 1, Carm. ode 34, 1.

¶ **Sapienter**. Plaut. Menæch. 22, 2. Vitam sapienter institueret. Terent. And. 1, 1, 40. Agendum sapienter. Ouid. 13, Metam. 76. Amare sapienter. Ouid. epist. 20, 12. Vt ratione sapienter. Quint. lib. 2, cap. 5, 10.

¶ **Sapor**. Plin. lib. 15, cap. 27, 1, Interim quæ sunt communia & pomis omnibusq; succis saporum genera, x 111. reperiuntur. Asper in ore sapor. Virg. 4, Georg. 56. Sapor oris. Plin. lib. 30, ca. 4, 1. Acidulo sapore iucunda pira. Plin. lib. 15, cap. 15, 2, Et lib. 2, ca. 100, Sapor maris asper. Dulcis sapor. Horat. 3, Carm. ode 1, 4. Durus. Virg. 4, Georg. 21. Ferruginei saporis aqua. Plin. lib. 31, cap. 2, 10. Horridus sapor. Plin. lib. 3, cap. 13, 1. Fædus. Lucret. lib. 2, 81.

Inimitabilis. Quintil. lib. 1, cap. 10, 8. Salsi saporis humor. Lucret. lib. 6, 186. Tardus sapor. Virg. 2, Georg. 26.

Tristis. Ouid. 4, Trist. eleg. 5, 10.

Tetro sapore conspurcare omnia. Lucret. lib. 6, 5. Domare saporem durū. Virg. 4, Georg. 21. Imbuere sapore. Quint. lib. 1, cap. 1, 4. Perficere saporem. Quintil. lib. 1, cap. 10, 8.

Redolere. Quint. lib. 6, cap. 1, 75.

SAPIVM] Piscis. Plin. lib. 16, cap. 12.

SAPo] Plin. lib. 28, cap. 12, 7. Prodest & sapo: Gallorum hoc inuentum rutilandis capillis, ex seuo & cinere.

SAPOR] Vide **SAPIO**.

SAPPHIRVS] Lapis preciosus. Plin. lib. 37, cap. 2, 3.

¶ **Sapphirinus**. Lapis sapphirinus. Plin. lib. 37, cap. 2, 3.

¶ **Sapphiratus**. Sidonius: Ac si sub versicoloribus figuris vernans herbida crusta sapphiratos.

SAPRVM] Genus potionis. Plin. lib. 28, cap. 9, 9, Saprion vocant, qui cum sale & sorbis siccis è vino tritus, potusq; medicatur. (detur cæliacis.

¶ **Saprophagus**. Mart. lib. 3, 35,
Nescio quod stomachi vitium secretius esse
Suspicer: vt quid enim Bærice saprophagis?

SAPSA] pro, seipsa. Ennius:
Quæ res sapfam loco sefe ostendat.

SARCINA] Vide **SARCIO**.

SARCIO] Plin. lib. 11, cap. 10, 4, Ne desit aditus ad faciendum. Cato: salices per tempus legantur: vti sit, vnde corbulæ fiant, & veteres faciuntur.

Damna facere. Col. lib. 9, cap. 15. Detrimentum. Cæsar 1, bell. Ciuil. 175. Infamia. Cæsar 3, bell. Ciuil. 262.

Ruinæ generis lapsi. Virg. 4, Georg. 50.

¶ **Sartus**. Male sarta gratia nequicquā coit. Hor. 1, epist. 3, 7.

¶ **Sartura**. Colum. lib. 4, cap. 26, Iugo si non erit opus noua sartura, recentia vincula inserantur.

¶ **Sartata** est: opera publica, quæ locabantur vt integra præstarentur. Liu. 5, Decade, lib. 2, 10, Censorē moribus regendis creatū; cui sartata est exigere sacris publicis, & loca tuenda more mare maiorū traditū esset. Plaut. Trinum. 6, 36, Sarta testā tua præcepta, pater, vsq; habui meā modestiā.

¶ **Sarcina**. Plaut. Mostel. 6, 82.
Vnde aduenienti sarcinam imponam seni. Cæsar 2, bell. Fida sarcina. Propert. lib. 4, eleg. 3, 10. (Gall. 292.

Magna. Ouid. epist. 3, 14.

¶ **Sarcinas** etiam vocamus res nostras, domi cistis capsisque compositas. Quint. la cent relietæ sine hærede sarcinæ.

¶ **Sarcinas, neutro genere**. Plaut. Mostel. 9, 74,
Quid sarcinatis ecqua est, si vmbriam non habes?

¶ **Sarcinula**. Iuuen. Satyr. 3, 17.
Apræ sarcinulæ, & expeditæ. Catul. ad Veranium, 25, 1.
Colligere sarcinulas. Iuuen. Satyr. 6, 15.

¶ **Sarcinatus**. Plaut. Pœnulo, 16, 19,
Vidē homines sarcinatos consequi?

¶ **Sarcinarius**. Cæsar 1, bell. Ciuil. 3, 10, illi & inopiā pabuli adducti, & quō essent ad id expeditiores, omnia sarcinaria.

¶ **Sarcinator**. Lucilius: (iumenta interfici iubent.
Sarcinatore esse summum. suere centonem optimè.
Paulus de furtis. in l. sullo: Fullo vel sarcinator, qui polienda & facienda vestimenta accepit, ex contræctatione eorum furtum facit.

¶ **Sarcinatrix**. Caius in l. & ancillarū. de peculio: Si qua sarcinatrix, aut tetrrix erit, aut aliquod artificium vulgare exerceat.

¶ **Sarcimen**. Apulcius: Tunc tenui sarcimine summas oras eius adæquauimus, & iuncturæ rimam seræ densitate sepsimus.

SARCION] Est veluti carnosā quædam gemmarum vena. Plin. lib. vlt. cap. 5. (lib. 37, cap. 10.

SARCITES] Gemma, quæ bubulas carnes repræsentat. Plin.

SARCOCOLLA] Plin. lib. 24, cap. 14, 6, Sunt qui & sarcocollam spinæ lachrymam putent, pollini thuris similem, cum quadam acrimonia dulcem. Idem lib. 13, cap. 11, 1.

SARCOPHAGVS] Plin. lib. 2, ca. 96, 1, At circa Asson Troadis lapis nascitur, quo cōsumuntur omnia corpora: sarcophagus vocatur. Contentus sarcophago. Iuuen. Satyr. 10, 18.

SARCVLVVM] Cato de re Rust. cap. 10, Sarcula octo, palas quatuor. Plaut. Trucul. 6, 21.

Cessant sarcula. Ouid. 1, Fast. 140. Dispersa per agros sarcula. Ouid. 12, Metam. 8. Arare sarculis. Plin. lib. 18, cap. 19, 5. Agros findere sarculo patrio. Hor. 1, Carm. ode 1, 3.

¶ **Sarculo**. Colum. lib. 5, Primò plantæ sarculari debent.

¶ **Sarculatio**. Plin. lib. 18, ca. 21, 1, Sarculatio indurata m hiberno rigore soli tristitiam laxat temporibus vernis.

SARDA] Genus gemmæ. Plin. lib. 37, cap. 7, 12.

¶ **Sarda**: *Piscia, ex genere pelamidum*. Plin. lib. 32, cap. vlt.

SARDACHATES] Gemma. Plin. lib. 37, cap. 10.

SARDONYX] Iuuenal. Satyr. 6, 38.
In manibus densi radiant testudine tota
Sardonyches. Perſius Satyr. 1, 2,
Et natalitiū tandem cum sardoniche albus. Plin. 37, cap. 7, 11, Eduersò ad hæc sarda vtilissima, quæ nomen cum Sardoniche communicauit.

¶ **Sardonychus**. Iuuenal. Satyr. 13, 14,
Sardonychus, oculis quæ custoditur eburnis.

¶ **Sardonychatus**. Martial. lib. 2, 29,
Cuius & hinc lucret sardonichata manus.

SARGVS] Piscis genus. Lucillus in Satyr.
Quem præclarus elops, quem Aegypto sargus mouebit.
Plin. lib. 9, cap. 51, 4.

SARISSA] Hastæ genus. Liu. 9, ab Vrbe, 101, Arma, clypeus, sarissæq; illis. Idem 7, bell. Maced. 173, Vfus prælongatum hastarum: sarissas Macedones vocant.

Macedonia sarissa. Ouid. 12, Metam. 94. Lucan. lib. 8, 58,
Primi Pellæas arcu fregere sarissas. Idem lib. 10, 10.

SARMENTVM] Varro de re Rust. lib. 1, cap. 3, 2, Iucidum sarmentum propter infirmitatem sterile.

Deucta sarmenta cremare. Virg. 2, Georg. 82.

¶ **Sarmentum**, *pro Palmite*. Col. lib. 3, cap. 16, Nec tamen eam vitæ seracem dixerim, cuius singulæ vuæ in singulis sarmentis conspiciuntur. Idem lib. 3, cap. 10, Et lib. 4, cap. 6.

¶ **Sarmenta**: *Lignos ramusculi, in vitæ*. Plin. lib. 23, ca. 1, 3, Sarmenta earum, in quib. acini fuere, astringendi vim habent.

¶ **Sarmentitius**. Colum. lib. 6, cap. 26, 3, Verùm vulnera eius sarmentitio cinere, cum argenti spumâ linienda sunt.

¶ **Sarmentosus**. Plin. lib. 25, cap. 11, 6, Radice tenui, superuacua, sarmentosum.

SARRACVM] vehiculum. Iuuen. Satyr. 2, 25,
—longa coruscet, Sarraco veniente, abies. Idē Sat. 5, 3.
Frigida circumagūt pigri sarraca Bootæ. Quin. lib. 8, ca. 3.

SARRIO] Plautus Capt. 12, 5,
Nam semper occant prius, quàm sarrunt rustici.
Varr. 1, de Re rust. cap. 29, 1, Prata purgari, salicta feri, segetes sarriri,
Sarrice sarmenta. Cato cap. 17, 3. Saxum. Martial. lib. 3, 91.
¶ Sartor. Plautus Capt. 12, 3,
Sartor, satorq; scelorum, & messor maximè?
¶ Sartura Plin. lib. 18, cap. 27, 4, Ab Aequinoctio sartura nocere & vineæ & segeti existimatur. Colum. lib. 4, cap. 26.
¶ Sarritor. Columel. lib. 2, cap. 13, 1, Tritici modij quatuor vel quinq; bubulcorum operas occupant quatuor, occatoris vnam, sarritoris duas.
¶ Sarritura. Col. lib. 11, cap. 2, 20, Sarritura quoq; frumentorum iteratur egregiè.
¶ Sarritio. Varro de Re rust. lib. 2, cap. 12, Peracta sementi, sequens cura est sarritionis. Col. lib. 2, cap. 9, 16, Frequentem tamen exigunt sarritionem.
SARSINA] Plinius lib. 3, cap. 14, oppidum in Umbria, ex qua Plaut. poeta comicus ortus est. Silius lib. 8, 92,
—his Sarsina diues Lactis, &c.
SARSURA] Varro, de Gallinis: Axius, ego quæ requiro sarsuræ assuræ mèbra de palùbis, de gallinis, dic sodes Merula.
SARTATECTA] Vide **SARCIO**.
SARTAGO] Plin. lib. 16, cap. 11, 4, Item terebinthinam in sartagine referenti. Sartago loquendi Persius Satyr. 1, 8.
SARTOR] Vide **SARRIO**.
SAS] pro **SAS**. Ennius, libro primo:
Virgines nam sibi quisq; domi Romanus habet sas.
SAT] Virg. 10, eclog. 10,
Hæc tacerit diuæ vestrum cecinisse poetam.
Sat commodè Terent. And. 3, 1, 17. Sat diu vixit Plautus Capt. 13, 23. Satest Terent. And. 1, 1, 143. Sat est osculi. Plaut. Stich. 3, 34. Sat licium Idem in Rudente, 14, 25. Sat fecit officium Terent. 4, 5, 12. Sat habeo. Terent. And. 4, 2, 22. Idem Eunuch. 3, 2, 32,
Vbi tempus tibi erit, sat habet, si tunc recipitur.
Sat scio. Terent. Adelph. 3, 3, 6. Ibidem, 4, 1, 10.
SATAGO] Terent. Heaut. 2, 1, 13,
—et si is suarum rerum satagit. Plaut. A. Sin. 9, 34,
Nunc satagit, adducit domum etiam vltro, & scribit nummos
Satagere de. Gell. lib. 9, cap. 11, Consulibus de vi ac multitudine hostium satagentibus.
Non agere sed satagere. Quintil. lib. 6, cap. 4.
SATELLES] Plinius libro 12, capite 14, 12, Sed præter hos & custodes satellitesq; & ostiarii, & ministri populantur. Liu. 2, ab Vrbe, 54, Comprehensum regij satellites retraxissent, ad tribunal regis. Ovid. 5, Fast. 108,
Ille deæ custos, ille satellites erat.
Per medios tre satellites. Horat. 3, Carm. ode 16, 2.
Rigidus satelles. Horat. 1, epist. 14.
SATIO] Colum. lib. 8, cap. 9, Satiatq; semodius cibi, in diebus singulis, vicenos & centenos turtures.
Frctum non satiatur aquis. Ovid. 8, Metam. 169.
Cor satiare, Ovid. 9, Metam. 36. Cupiditatem. Plin. lib. 34, cap. 8, 31. Iram. Ovid. 3, Trist. eleg. 8, 4. Lumina satiauit longo visu. Stat. Sylva, 4, 6, 7. Oculos satiemus amore. Propert. lib. 2, eleg. 16, 5. Peñora sua satiare luctu alterius. Ovid. 6, Metam. 57. Satiare, pro *Abundare*. Plin. lib. 5, cap. 9. Obseruatum est, prout in Mauritania niues imbræ sue satiauerint, ita Nilum increfcere.
¶ Satiatus. Acui & decoris satiatus. Silius lib. 16, 121.
Longo ludo satiatus. Hor. 1, Carm. ode 2, 8. Somno. Liu. 2, ab Vrbe, 273. Supplicij. Liu. 8, ab Vrbe, 103. Ira nondum satiata sedibus. Lucan. lib. 7, 163. Libido mentis satiata. Catul. Argon. 59, 30. Senecta vitæ longâ satiata. Seneca. Here. fur. 10, 54.
¶ Satiabilis. Sallustius: Avaritia insatiabilis est.
¶ Satietas. Satietas vitæ. Plin. lib. 4, cap. 12, 47.
Hominum. Terent. Eunuch. 3, 1, 14.
Satietas, & Auiditas, *contraria*. Plin. lib. 12, cap. 17, 7.
Abire in sarietatem. Plin. lib. 8, cap. 16, 6.
Satietas voluptatibus non deest. Plinius lib. 5, cap. 1, 6.
Ferre sarietatem ex copia. Quintil. lib. 5, cap. 14, 24.
Tenet me alicuius rei sarietas. Sallust. in Iugurtha.
Ad sarietatem trucidare. Liu. 4, bel. Pun. 174.
¶ Saties. Nec finis sariet. e. Silius. lib. 4, 22.
Satie necari. Plin. lib. 8, cap. 5, 5.
¶ Satiatus. Terent. Eunuch. 5, 6, 3,
Vbi sariatus crepit fieri, commuto locum. Idem Heaut. 4, 2, 18,
—Satiatus me iam tenet
Studioium istorum. Lucretius lib. 5, 8,
Nihil, vt opinor, id ad sarietatem.
Fessus sarietate videndi. Lucret. lib. 2, 27. (satis).
Facta sarietas. Sallustius: Frumentiq; ex inopia graui sarietas

Satiatus eum cepit amoris in vxore. Liu. 10, bel. Pun. 11.

Cibi sarietas. Lucret. lib. 5, 279.

SATIO] Vide **SERO**.

SATIS] Plautus Menzch. 20, 49,

Accerse homines, qui illum ad me deferant. s. quot sunt satis?

Satis audacter. Plautus Amphit. 8, 207. Satis bene. Plaut.

Pænulo, 4, 63. Satis certè, vel certò scio. Terent. Adelph.

2, 3, 3. Idem Heauton. 1, 1, 18. Satis credo Terent. Eunuch.

5, 9, 21. Satis cum periculo. Terentius Andr. 1, 1, 104.

Satis iam delusum cenfeo. Plautus A. Sin. 12, 141.

Satis diu hoc iam saxum voluo. Terentius Eunuch. 5, 9, 55.

Satis est. Horatius 1, epist. 2, 10,

Quod satis est, cui contingit, nihil amplius optet. Terentius Eunuch. 4, 7, 40.

Satis hoc tibi est.

Quod satis est, sapio mihi. Persius Satyr. 3, 8.

Responso non dabatur fida satis. Virgil. 2, Aeneid. 76.

Satis habeo. Plaut. Capt. 7, 86, Terent. Adelph. 3, 2, 15,

Satis mihi id habeam supplicij, dū illos vlciscar modo.

Sallust. In Iugurtha: Satis habetis, animam retinere.

Imbrem satis largum cælo demittere. Virgil. 1, Georg. 5.

Neque satis mirari. Terent. Eunuch. 3, 4, 9. Nec satis. Virg.

9, Aen. 2. Non est satis æstimare. Plin. lib. 7, in Præfat. 2.

Et ne satis habeas semel circuire. Cato cap. 1, 1.

Satis pernocti, qualis sim. Terentius Adelph. 3, 2, 23.

Satis prospicere oculis. Plaut. Amphit. 17, 7, Terent. Adelph.

3, 3, 85, —si satis cerno, is hercle est.

Satis præceptum. Plautus Pænulo. 8, 17.

Satis rectè mones. Plautus Persa. 1, 6, 53.

Satis sæpe iam & virtutem militum & fortunam tentatam.

Sallust. in Iugurtha. Satis sanus. Curtius lib. 4.

Satis, satis Terentius Heauton. 3, 3, 30,

Non possum, satis iam, satis pater durus fui.

Satis scire. Lilius 2, ab Vrbe, 89.

Satis, cum *genituo*. Terentius Andr. 1, 1, 111,

Nec satis ad obiurgandum causæ. Plaut. Bacch. 2, 50,

Satis historiarum est? Idem Truculen. 6, 4.

Satis est mihi tuæ salutis, nihil moror. Terent. Phosm.

Satis iam verborum est.

Satis superq; Virg. 2, Aeneid. 129, —satis vna superq;

Vidimus excidia. Horat. Epod. 1, 7,

Satis superq; me benignitas tua Ditauit.

¶ Satiin' : pro *Satis*. Terent. Eunuch. 5, 2, 12,

—satiin' id tibi placet? Idem Andr. 4, 5, 10.

Satin' sanus es, qui me id rogites?

Satin' saluæ? Terent. Eunuch.

Hem quid est? quid trepidas? satin' saluæ? Lilius

ab Vrbe, cond. 2, 56, e.

¶ Satisfaccipio. Plaut. Stich. 9, 4. Cato cap. 2, 4, Quæ satisfaccipienda sunt, satisfaccipiuntur.

¶ Satisfaccceptionem, appellat Pomponius, de verbor. obligat stipulatione, quæ ita obligat promissorem, vt expromissores quoq; ab eo accipiuntur.

¶ Satisfido. Cato capite 146, 2, Rectè hæc dari, fierique, satisq;

dari domino, aut cui iusserit, promittito; satisque dato arbitratu domini.

¶ Satisfatio. Plinius lib. 34, cap. 7, 6.

¶ Satisfatum. Pomponius in l. & magis. ff. de solut. Porius enim eo nomine exsoluisse videor, quod satisfato, quàm quod sine satisfatione debeo.

¶ Satisfacio. Plautus Amphit. 10, 8,

—quin ego illum aut deseram; Aut satisfacciat mihi.

Satisfaccere suis. Cæsar 3, bel. Ciuil. 223.

De re aliqua plenè & statim. Quintilian. lib. 4, cap. 5, 14.

Alicui de re aliqua. Cæsar 5, bel. Gall. 5, Scæq; paratos esse demonstrant, omnibus rationibus de iniurijs satisfaccere.

Voluntati voluntate. Seneca, de Benef. lib. 2, cap. 35.

¶ Satisfieri. Ovid. 2, de Remed. amor. 61.

SATIATOR] *Melior*. Plin. lib. 17, cap. 5, Erit igitur hæc optima,

& operi satior.

¶ Satiatus. Terentius Heauton. 3, 1, 66,

—& tibi perdere

Talentum hoc pacto satius est, quàm illo minam.

Virgil. eclog. 2, 3,

Nonne fuit satius, tristis Amaryllidis iras,

Atque superba pari fastidia?

Multò satius est. Lucretius lib. 5, 227.

SATOR, SATIIVVS] Vide **SERO**.

SATRAPES] Terentius Heauton. 3, 1, 43,

—satrapes si fiet

Amator, nunquam sufferre eius sumptus quear.

¶ Satrapia. Plinius libro 6, capite 20, 9, Adijciunt quatuor satrapias.

¶ Satrapea. Curtius libro 5, Mazeum transfugam satrapea

Babyloniz donat. Idem lib. 6.

SATVILLO, SATVLLVS] Vide **SATVR**

SATUR] Terentius Heeyr. 5, 2, 3.
 Sed quum tu fatura atq; ebria eris, puer vt fatur fit faciro.
 Altilium fatur. Horat. 1, epist. 7, 7. omnium rerum. Terent.
 Adolph. 5, 1, 3. Fricando Plaut. Pœn. 4, 16. Capellæ fa-
 turæ. Virg. eclog. 10, 16. Conuiuia fatur. Horat. 1, Serm.
 Satyr. 1, 24. Cor faturum. Catullus ad Iuuentium, 45, 1.
 ¶ **Satur:** *facundus, & abundans.* Persius Satyr. 1, 8,
 — nec rus faturum laudare. Virg. 2, Georg. 40,
 Saltus, & faturi petito longinqua Tarenti.
 Præsepia fatura. Virgilius 3, Georg. 47.
 Coloni faturi. Tibul. lib. 2, eleg. 1, 5.
 Satur color. Plin. lib. 37, cap. 10, 10, Ion apud Indos viola-
 cea est; sed raro faturo colore luccet.
 Vellera fucata faturo colore. Virg. 4, Georg. 67.
 Saturior lactis agnus. Colum. lib. 7, cap. 4, 3.
 ¶ **Saturio.** Idem. Plautus, Persa, 4, 23,
 Nam esturio veno; non aduenio saturio.
 ¶ **Saturitas.** Plautus 1, 3, 96,
 Proin tu deum hunc saturitate tranquillum facias tibi.
 Plin. lib. 9, cap. 39, Sic gignitur laudatus ille pallor, saturi-
 tate fraudatâ.
 Saturitas, *pro Excrementis* Plin. lib. 10, cap. 33, 2, Adultioresq;
 circumagi docent, & foris saturitatem emittere.
 ¶ **Saturo.** Virg. 10, eclog. 6.
 Nec cythiso saturantur apes, nec fronde capellæ,
 Famem epulis faturare. Claud. de Phœnice, 3, 3.
 Stereore terram Colum. lib. 2, cap. 9, 14.
 ¶ **Saturatus.** Virg. 5, Aeneid. 122,
 Multa mouens, necdum antiquum saturata dolore.
 Cæde armenti: saturari leones. Ouid. 10, Metam. 108.
 Lumina saturata cara figura. Catul. Argon. 59, 44.
 Saturatæ vestes murice. Marcial. lib. 8, 42.
 ¶ **Saturator color.** Plinius lib. 23, cap. 8, 2.
 ¶ **Satullo:** Varro: Neque in puluere mythico coquam car-
 nes, quibus fatullem corpora, & famem ventris.
 ¶ **Satullus.** Varro libro 2, de re Rustica, cap. 2, Vt agni fatulli
 fiant lacte.
SATVREIA] Col. lib. 10, Et satureia thymi referens tym-
 bræq; saporem. Plin. lib. 19, cap. 8, 33.
SATVS] Vide SERO.
SATYRA] Liuens satyra. Stat. 1, Syll. 3, 21.
SATYRIA] Auis. Florus: In simili pugna L. Valerius, insiden-
 te galeæ satyria alite adiutus, retulit spolia.
SATYRION] Herba. Plinius lib. 26, cap. 10, 2, Concitatricem
 vim habet satyrion.
SAUCIO] Plaut. Bacchid. 1, 30,
 — famam sauciant. Idem Rud. 18, 51,
 Quid causæ est, quin virgis te vsq; ad saturitatē sauciem?
 Ferro sauciare. Colum. lib. 4, cap. 24, 15.
 Vites Colum. lib. 4, cap. 4, 2.
 Genas sauciat vngue Ouid. 3, de Arte, 141.
 ¶ **Sauciatus.** Colum. lib. 11, cap. 1, 16, Siue quis sauciatus in
 opere noxam ceperit, adhibeat fomenta.
 ¶ **Saucius.** Virg. 2, Aeneid. 45,
 Quales mugitus, fugit quum saucius aras Taurus.
 Vulnere graui saucius. Virg. 12, Aeneid. 1.
 Pædus saucia Bellona. Tibull. lib. 1, eleg. 6, 10.
 Saucius, *de labore.* Apuleius lib. 2, de Asino: Mihi verò fati-
 gationis hesternæ etiam nunc saucio da veniam.
 Brachia direpta saucia fecit acu. Ouid. 1, Amor. eleg. 14, 4.
 Mens saucia amore. Lucret. lib. 4, 21.
 Saucia diuiduis clarescunt nubila sulcis. Claud. 5, Paneg. 21.
 Terra saucia vomeribus Ouid. 1, Metam. 21.
 Trabs securi saucia. Ouid. 10, Metam. 75.
SAVILLVM] apud Catonem de re Rustica, genus placentæ
 quoddam est, à suauitate nomen habens.
SAVIVM] Vide SVAVIVM.
SAVRITES] gemmæ species, quæ in ventre viridis lacertæ
 traditur inueniri. Plin. lib. 37, cap. 10.
SAXVM] Saxum silex. Lilius 1, ab Vrbe, 100. Robur saxi.
 Lucret. lib. 1, 180. Radices validæ saxi. Lucret. lib. 2, 21.
 Antiqua saxa. Virg. 12, Aeneid. 180. Arentia. Ouidius 13,
 Metam. 150. Auulsa saxis. Virg. 2, Aeneid. 122. Cruda
 saxa. Valer. 2, Argon. 108. Circumlita musco. Horat. 1, e-
 pistol. 10, 2. Dura. Virg. 3, Georg. 46. Frigida Stat. 10,
 Thebaid. 11. Græue saxum Ouidius 13, Metam. 6. In-
 gens. Virg. 6, Aeneid. 124. Intemerata gradu saxa. Silius
 lib. 3, 101. Liquifasta Virg. 3, Aeneid. 116. Liquifasta
 saxa voluit Actæna. Virg. 1, Georg. 95. Lucida. Stat. 3, Syll.
 3, 40. Oblitua Ouid. 8, Metam. 111. Oblustantia. Stat.
 3, Syll. 1, 5. Tot congesta manu præruptis oppida saxis.
 Virg. 2, Georg. 32. putria saxa. Claud. 1, in Eutropium, 56.
 Rigidum saxum. Ouidius 4, Metam. 104. Rubrum saxum
 quadratum. Vitruu. libro 2, capite 8. Scruposa saxa. Lu-
 can. lib. 1, 135. Surda. Ouid. 3, Amor. eleg. 6, 11. Tumuli
 saxū venerabile. Lucan. lib. 168. Viuum. Virg. 1, Aen. 35,

Asperari saxo. Tacit. lib. 15. Dura tamen molli saxa cauantur
 aquâ. Ouidius 1, de Arte, 96. Orbes saxorum circun-
 dant vallo. Lucan. lib. 2, 91. Grandia saxa conijcere. Vir-
 gilius 4, Georg. 6. Defendere saxis. Virg. 10, Aeneid. 26.
 Quicque facis doctâ molli saxa manu. Ouidius 3, Fast. 167.
 Corpora ad saxum frangere. Virgilius 3, Aeneidos, 125.
 Intorquere saxum. Silius lib. 7, 125. Perrumpere saxa. Hô-
 rarius 3, Carm. ode 16, 2. Guttae perstunt saxa Lucret.
 lib. 4, 259. Peri saxis Ouidius de Nuce, 1, Reuulsim saxum
 è monte. Ouidius 12, Metamorph. 69.
 Auulsa saxa mœnibus rotare Statius 10, Thebaid. 110.
 Signare carmine saxum. Ouidius 2, Metamorphos. 66.
 Templâ Dei saxo venerabar structa vetusto. Virg. 3, Aen. 17.
 Subigere saxum, Rotare. Silius libro 13, 123.
 Iamque faces & saxa volant. Virgilius 1, Aeneid. 31.
 In festo pondere saxa Voluere. Virgilius 9, Aeneid. 103.
 Saxum voluere. Terentius Eunuch. 5, 9, 53,
 Satis diu iam hoc saxum voluo. Virg. 6, Aeneid. 26,
 Saxum ingens voluunt alij.
 ¶ **Saxum:** *pro Sculpulo.* Virg. 1, Aeneid.
 Trus Notus abreptas in saxa latentia torquet. Ibidem:
 Perq; vndas superante talo, perq; inuia saxa. Disputit.
 Ardua saxis insula. Virg. 3, Aeneid. 55. Acuta saxa Horat.
 3, Carm. ode 17, 13. Aspera. Ouid. 6, Metam. 16. Cæca.
 Virg. 5, Aeneid. 33. Anxur impositum faxis latè candenti-
 bus Horatius 1, Serm. Satyr. 5, 6. Caua saxa Virg. 3,
 Aeneid. 114. Dolosa. Seneca Troade, 9, 9. Fera. Valer. 4,
 Argon. 115. Gelida. Lucret. lib. 3, 183. Inuia. Virg. 1,
 Aeneid. 109. Latebrosa Ouid. epist. 4, 21. Læua Virg.
 1, Georg. 22. Naufraga. Stat. 5, Thebaid. 83. Perfusa. Lu-
 cret. lib. 1, 67. Præcipua. Ouid. in Ibin, 94. Rauca. Virg.
 4, Aeneid. 17. Resonantia. Virg. 3, Aeneid. 87. Rigen-
 tia. Seneca Herc. Octæo, 4, 7. Vndifonum saxum Valer.
 4, Argon 9. Infœlix faxis in procurrentibus hesit. Virg. 5,
 ¶ **Saxum:** *pro Mense.* Virg. 2, Aeneid. (Aeneid. 42.
 Accipiens sonitum saxi de vertice pastor.
 Mitis in apricis coquitur vindemia faxis. Virg. 2, Georg. 105.
 Concaua saxa. Virg. 5, Aeneid. 36. Hirta dumis. Stat. 3,
 Syll. 1, 2. Immobiles saxum Capitolij. Virg. 9, Aeneid.
 90. Nubilosa saxa. Lucan. lib. 6, 18.
 Ducere saxa ac syluas. Quintil. lib. 1, cap. 10, 8.
 ¶ **Saxeus.** Plin. lib. 12, cap. 1, 6, Saxeæ intus crepidinis coronæ
 musculos complexa.
 Dissepia saxeæ domorum. Lucret. lib. 6, 191. Effigies saxeæ.
 Catul. Argon. 59, 2. Imber saxeus ingruit. Sil. lib. 13, 37.
 Moles saxeæ. Ouid. 12, Met. 57. Pons saxeus. Lucan. lib. 4, 47.
 Strata saxeæ dentita vulgæ pedibus. Lucret. lib. 1, 65. Tecta sa-
 xea. Ouid. epist. 10, 26. Umbra saxeæ Virg. 3, Georg. 19.
 ¶ **Saxosus.** Plin. lib. 5, cap. 24, 2. Mox vbi perstegit. Euphratē,
 ultra quoq; saxosum & violentum, Col. lib. 5, cap. 10, 6. Lo-
 ca aprica calulosa, glareosa, interdum & saxosa amittit.
 Flumina saxosa. Virg. 5, eclog. 17. Frutex saxosus. Plin. lib.
 15, cap. 7, 1. Incendia saxosa. Sil. lib. 13, 114. Montes sa-
 xosi. Virg. 2, Georg. 23. Viam saxosam terere. Propert. lib.
 4, eleg. 5, 4. Hypanis sonans saxosum. Virg. 4, Georg. 74.
 ¶ **Saxetanus.** Marcial. lib. 7, 77,
 Quum saxetani ponatur couda lacerti.
 ¶ **Saxatilis.** Pisces saxatiles. Colum. lib. 8, cap. 16, 7. Plinius
 lib. 9, cap. 15, 8.
 Saxatiles aues. Varro 3, de re Rust. cap. 7.
 Saxatilis piscatus. Plaut. Rud. 8, 10.
 ¶ **Saxificus.** Os saxificum. Senec. Herc. furen. 1, 1, 2.
 Vultus saxificus. Ouid. 3, Metam. 44.
SAXIFRAGVM] herba. Plin. lib. 2, cap. 21, 13.

S C

SCABER] Virg. 1, Georg. 99,
 Excelsa inuenies scabiâ rubigine pila.
 Inconfusus & scaber. Horat. 1, epistol. 7, 18.
 Scabro aspectu res. Plin. lib. 12, cap. 25, 3.
 Scabrum corticē myrrhæ, quidē dixere. Plin. lib. 12, cap. 15, 2.
 Dentes scabii rubigine enses. Ouid. 8, Metam. 162. Et scabros
 nigrae morfu rubiginis enses. Lucan. lib. 1, 50. Molæ sca-
 bræ. Ouid. 6, Fast. 63. Pecus scabrum Cato cap. 96, Si hæc
 sic feceris, non scabræ fient, & lanæ plus, & meliorem ha-
 bebunt. Colum. lib. 7, cap. 4, ad finem.
 Rubigo scabra. Virg. 1, Georg. 99.
 Digiti pingues, & scaber vnguis. Ouid. 3, de Arte, 56.
 ¶ **Scabrè.** Varro Manio: Derelinquretur, ac petiret, squalè
 scabrèq; illuigie & vastitudine.
 ¶ **Scabratus.** Colum. lib. 4, cap. 24, 20, Et sic vitis laniata sca-
 brataq; putrescat humoribus.
 ¶ **Scabritia.** Plin. lib. 20, ca. 7, 3, Caulis interdum cubitali lon-
 gitudine, & ipso & folijs scabritia.
 Scabritia genatum. Plin. lib. 23, in Procem. 8.
 Scabritias cutis in facie, emendat oleum raphaninum. Plin.
 lib. 23, cap. 4, 16.

Vnguium scabritias expolit. Plin. lib. 14, cap. 4, 4.
 Arteria scabritias sanat ex passo. Plin. lib. 17, cap. 12, 23.
 Oculorū scabritias ac pruriginē emēdate. Plin. li. 28, ca. 7, 1.
 Faucium scabritie. Plin. lib. 29, cap. 3, 4.
 ¶ Scabrities. Colum. lib. 7, cap. 5, 7. Potest etiam scabritiem tollere succus viridis cicutz. Plin. lib. 13, cap. 9, 4.
 ¶ Scabrum. Plin. lib. 37, cap. 2, 14. Infestantur plurimis vitijs: scabro, ferrugine, maculosa nube, &c. De crystallis.
 ¶ Scabrosus. Plinius lib. 20, cap. 21, 10. Hippolapathi radices priuatim vngues scabrosos detrahunt.
 SCABIES] Plin. lib. 20, cap. 17, 3.
 Vetus scabie læuis canis. Iuuenal. Satyr. 8, 4.
 Torus grex vnus porci scabie cadit. Iuuenal. Satyr. 2, 8.
 Ferre scabiem. Virg. 3, Georg. 60.
 Turpis oues tentat scabies. Virg. 3, Georg. 89.
 Mala scabies vrget illum. Horat. de Arte, 92.
 ¶ Scabiosus. Plin. lib. 29, cap. 2, 7. Angulis scabiosus & lacrymantibus. Persius Satyr. 2, 2.
 —namq; est scabiosus, & acri Bile tumet.
 ¶ Scabo. Plin. lib. 8, cap. 27, 3. Si verò squamæ obtorpuere, spinis iuniperi se scabit. Ibidē. cap. 23, 3. Intus fauces quoq; ad hanc scabendi dulcedinem quàm maximè inhiantes.
 Caput scabere. Horat. 1, Serm. Satyr. 10, 15.
 SCABILE] Vide SCAMNVM.
 SCAENICVLAE] Meretriculæ quædam sic dicuntur, teste Varro, ab scæno nugario vnguento. Vide lib. 6. de Ling. Latin.
 SCAEVA] Qui sinistra manu pro dextrâ vitur. Vlpian. l. qui clauum. de Aedilitio edicto, si imbecillitate dexteræ validius sinistra vtuntur: hos non scæuas, sed mancos dici.
 ¶ Scæuus Festus: Scæua res dicitur mala, quasi sinistra. Cell. lib. 12, cap. 14. Scæuus profectus & cæcus animi forem.
 SCALA] Plaut. Rud. 15, 10.
 Rogare scalas vt darem vtendas sibi
 Ascendere scalas muros. Virgil. 9, Aeneid. 102. Hærent parietibus scalæ. Virgil. 2, Aeneid. 89. Inducere scalas. Ouid. 13, Metam. 130. Caius iureconf. in l. si pignori. ff. de furt. Vel scalam sciens accommodauerit ad ascendendum. Plin. lib. 14, cap. 1, 1. Etiam nunc scalis tectum Ephesiz Dianæ scanditur. Sallust. in Iugurtha: Deinde vbi vnæ atq; alteræ scalæ comminutæ sunt qui superstererant, afflicti sunt. Cæsar 7, bel. Gal. 328. Sic Colum. lib. 12, cap. 50, 7.
 SCALIS] pisces plani, qui supinè vescuntur. Plin. lib. 9, ca. 24.
 SCALPO] Plin. lib. 9, Attritūq; petræ scalpentes pisces, pruritus inuadit. Horat. 3, Carm. ode 11, 10.
 —noctui memorem sepulchro Scalpe querelam.
 Caput scalpere vno digito Iuuen. Satyr. 9, 14. Terram vnguib. Horat. 1, Serm. Satyr. 8, 6. Morfu. Col. li. 7, ca. 5, 5.
 Infabrè scalptū, aut fufum durius. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 5.
 ¶ Scalptor. Plin. lib. 31, cap. 4, 6. Expetuntur à scalptoribus, ferroq; includuntur. Plin. Iunior epist. 10, lib. 3. Sed tamen vt scalptorem, vt pictorem, qui filij vestri imaginem faceret, admoneretis.
 ¶ Scalptura. Plin. lib. 37, cap. 7, 12. Omnia autem hæc genera, scalpturæ contumaciter resistunt.
 ¶ Scalpturo. Plin. lib. 36, cap. 25, 2. Romæ scalpturarum in Iouis Capitolini æde primum factum est post tertium Punicum bellum initum.
 ¶ Scalpurio. Plautus Aulul. 14, 8.
 —occæpit ibi scalpurire vngulis Circumcirca.
 ¶ Scalper. Celsus lib. 8, cap. 3. Tunc excisorius scalper ab altero foramine ad alterum malleolo adactus.
 ¶ Scalprum. Cato de re Rustic. Quod genus aut ficum, aut oleam esse voles; indè librum scalpro eximito. Col. lib. 4, cap. 25, 1. Quæ pars vinitoriæ falcis à flexu procurrat, scalprum: quæ dein de adunca est, rostrum appellatur.
 Scalprum librarium. Sueton. in Vitellio, cap. 2.
 Scalprum sutorium. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 22.
 Scalprum fabrile, vocat Lilius, quo magistri elephantos interimebant, lib. 7 bel. Pun. 258.
 Scalprum inter instrumenta chirurgica numerat. Celsus, lib. 3, Tum demum ad manum scalprumq; veniendum est.
 ¶ Scalpurigo. Solinus cap. 45. Os bellæ huiusce paulatim scalpit, & sensim scalpturigne blandiente aditum sibi in vsque fauces facit.
 ¶ Scalpratus. Ferramentum scalpratū. Columell. libro 9, capite 15, 7.
 ¶ Scalpellus. Celsus lib. 7, cap. 7. Non nimium adducto vngue, scalpellus adhibendus est. Columell. lib. 5, cap. 11. Medium truncum acuto scalpello permodicè findito.
 Scalpellus: quo chirurgi venas incidunt. Cels. lib. 2, cap. 10.
 SCAMBVS] Qui crura deprauata habet. Sueton. in Othone. Fuisse traditur & modicæ staturæ, & malè pedatus scam- busque.
 SCAMMONIA, vel SCAMMONIUM] Herba. Plinius libro 24, capite 15, 9.
 SCAMNVM] Ouidius 1, de Arte, 33,

Et caua sub tenerum scamna dedisse pedem.
 Scamnum: aliter. Plinius libro 18, capite 19, 5. Scamna inter duos sulcos cruda ne relinquuntur, glebæ ne exsulent. Columell. libro 2, capite 2, 21. Sed ita necubi crudum folium & immotum relinquit, quod agricolæ scamnum vocant. Idem lib. 4, cap. 13, 1.
 Scamnum, pro Subsellijs. Ouid. lib. 6, Fast. 61.
 Ante focos olim scamnis confidere longis Mos erat.
 Scamna, in arboribus. Plin. lib. 12, cap. 1, 7. Mirati platani vnus tabulata, laxisq; ramorum trabibus scamna patula.
 ¶ Scamillum. Vitruuius: Adiectionem per scamillos impares.
 ¶ Scabile. Cato cap. 10, 4. Scamnum in cubiculo vnum; scabilia tria; fellas quatuor.
 SCANDIX] Herba. Plinius libro 21, capite 15, 4, & libro 22, capite 22, 24.
 SEANDO] In subrectum scandere, selium modo. Plinius libro 10, capite 18, 1.
 In aggerem. Lilius 3, ab Vrbe, 286.
 In arces Tarpeias. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 1, 12.
 Scandenda est torui publica cymba Canis. Propert. libro 3, eleg. 18, 5.
 Equum scandere. Virgil. 2, Aeneid. 81. Montem. Catul. epigram. 100, 1. Muros. Virg. 2, Aeneid. 48. Gradus æratis paulatim. Lucret. lib. 2, 224. Super titulos maiorum suorum Ouid ad Pisonem, 7.
 ¶ Scandor. Plin. lib. 14, cap. 1, 2. Etiam nunc scalis tectum Ephesiz Dianæ scanditur, vite vna Cypria.
 ¶ Scansilis, facile ascenditur. Plin. lib. 17, cap. 11, 9. Ficumq; sic etiam scansilem fieri.
 Scansilis annorum lex. Plin. lib. 7, cap. 49, 2.
 SCANDVLA] tabellæ, quibus tecta teguntur. Plinius libro 16, capite 10. Columell. lib. 8, cap. 15, 5. Ab cohorte forinsecus prædictis fenestellis scandulæ similiter iniungantur, quibus irrepant aues ad requiem nocturnam. De gallinarijs. Cæsar 8, bel. Gal. 147.
 ¶ Scandularius. Scandularius iure immunitatis gaudere, testatur Aurelius Arcadius, vltimo responso, de iure immunitatis, lib. 50, P. tit. sexto.
 SCANDYLACA] Genus herbæ frugibus inimicum. Festus.
 SCAPHA] Liu. 5, bell. Pun. 14. Quum merissent eas in alto, exceptis in præparatas scaphas nautis, multiplices fuisse merces ementebantur.
 Biremis scapha. Horat. 3, Carm. ode 29, 13.
 SCAPHIVM] Vas, quo sordes excipiuntur. Vlpianus in l. Qu. Mutius. D. de aur. arg. &c. Scaphia habita ventris causa, non puto argento legato contineri.
 ¶ Scaphium: Vas potorium. Plaut. Stich. 14, 11.
 —quibus diuitiæ domi sunt, scaphio, cantaris, batiocis Bibunt. Idem Persa, 4, 43. Mart. lib. 11, 12.
 ¶ Scaphium: instrumentum rusticum. Iuuen. Satyr. 6, 27.
 Et ride, scaphium positis quum sumitur armis.
 SCAPVLA] Plaut. Trin. 14, 2.
 Ne subito metus exoriatur scapulis, stultitiam abde.
 Varro 2, de re Rustic. cap. 7, 4. Scapulis latis, spina maximè duplici.
 Tutari scapulas. Claud. 1, in Euteropium, 16.
 Radiantibus scapulis gestati enses. Claud. 2, Paneg. 20.
 SCAPVS] Vitruuius libro 3, capite 3. In summis columnarum scapis lib. 8. Ibidem: Imus scapus.
 Scapus asphodeli. Col. lib. 9, cap. 4, 3. Loci Plin. lib. 13, ca. 18, 1. Ferulæ. Plin. lib. 22, 4. Albei. Plin. lib. 21, cap. 17, 7.
 Scapi candelaborum. Plin. lib. 34, cap. 3, 1.
 ¶ Scapus: Plagularum congeries in charsis. Plin. lib. 13, cap. 12, 2. Nunquam plures scapo, quàm vicenæ.
 ¶ Scapus: Instrumentum textorium. Lucret. lib. 5, 272.
 Infubula, ac fusi, radij, scapiq; sonantes.
 ¶ Scapi: In quibus vnarum grana sunt. Varro de re Rust. lib. 1, cap. 54. Quæ calcate vuz erunt, earum scapi cum folliculis subijciendi sub prelum.
 SCARABVS] Plin. lib. 11, cap. 28, 1. Quibusdam pennarum tutelæ crusta superuenit; vt scarabeis.
 SCARIFICATIO] Plin. lib. 22, cap. 23, 5. Pedum clauos circum scarificatos ferro mistū ceræ extrahit. Cato cap. 52, Quem radicem capere voles, scarificato, traicitoq;
 Scarificare dolorem. Plin. lib. 28, cap. 11, 18.
 ¶ Scarificatio. Colum. Post scarificationem ferro factam, Idem lib. 6, cap. 12, 1.
 SCARITES] gemma. Plin. lib. 37, cap. 11.
 SCARVS] Piscis. Plin. lib. 32, ca. 1, 1. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 5. Nec scarus, aut poterit peregrina iuuare lagois. Idem Epod. 2, 10.
 SCHARTERIA] Pars nauis, vbi reponbantur remi. Plautus, Quin pol, si reposui remum, sola ego in scharteria.
 SCATEO] Columell. lib. 6, cap. 16, 2. Solent etiam neglecta vlcera featerē vermibus,

Pontus scatenus bellus. Horatius 3, Carm. ode 27, 6.
 Scater amore tuus animus. Plautus Persa, 5, 9. Plinius lib. 7, cap. 2, 11, Miraculis scateret.
 Scater vrtica plurimis remedijs Plin. lib. 22, cap. 13, 1.
 Scareo, cum genitio. Gellius lib. 1, cap. 17. Iratumque & molestiarum muliebrium per diem, perque noctem scatebat.
 Terra scater ferarum. Lucret. lib. 5, 8.
 Scato. Lucret. lib. 5, — ita ad fatietatem terra ferarum Nunc etiam scatit, & trepido terrore repleta est.

Et paulo post:

Largissimum fontem scaterere, atque erumpere Flumen.
 Scatebra. Virg. 1, Georg. 22,
 — scatebrisque arentia temperat arua.
 Fontium scatebrae. Plin. lib. 5, cap. 1, 5.

Scaturigo. Col. lib. 3, cap. 13, 7, si scaturigo palustris obuia plusquam sesquipedem prohibeat infodere. Plin. lib. 3, 1, ca. 3, 16, in nigra scaturiginea non ferè sunt perennes.

Scaturiginosus. Colum. lib. 6, cap. 8, 4. Magis etiam scaturiginosa, & in qua semper vlligo consistit.
 Scaturex. Varr. Est modus matulæ, &c. Ismenias hic Thebogenes fluit scaturex.

Scaturio. Columel. lib. 3, cap. 1, 7, Roscidum solum, quod fontibus non in summo, non in profundo terræ scaturiat.
 ScAVRS] Horat. lib. 1, Serm. Satyr. 3, 10,
 — hunc varum distortis cruribus; illum

Balbutit scaturum prauis fultum male talis. Plinius lib. 11, cap. 4, 5, 6.

SCELVS] Plautus Stichus, 3, 24,
 Aduorsari sine dedecore & scelere summo haud possumus. Virg. 9, eelog. 2,
 Heu cadit in quenquam tantum scelus?

Pygmalion scelere ante alios immanior omnes. Virgilius 1, Aeneidos 71.

Ministri sceleribus. Tacitus lib. 5. Artifex scelerum. Seneca Troade, 8, 3. Conatus. Stat. 5, Sylu. 2, 18, Ferox. Tacit. lib. 4. Hortator. Virgil. 6, Aeneid. 106. Imago sceleris. Quint. lib. 6, cap. 1, 25. Instigator. Tacit. lib. 17. Ara locuis hospitis lugubris sceleris. Ouid. 6, Metam. 45. Molimen sceleris. Ouid. 6, Metam. 95. Socij scelerum atq; ministri. Lucret. lib. 3, 13.

Crudele scelus. Virg. 2, Aeneid. 25. Exitiale scelus. Lacenz. Virg. 6, Aeneid. 103. Grauiissimum. Quint. lib. 4, cap. 3, 5.

Infandum. Senec. Agamemn. 13, 7. Ingens. Senec. Oclauia, 3, 7. Inuisum. Senec. Herc. furen. 1, 20. Nefandum. Lucan. lib. 4, 47. Sczum. Lucan. lib. 7, 159.

Abeſt ad aliquo scelere. Ouid. 3, Fast. 62.

Sceleris precium manus accepi scelus. Senec. Thebaid. 1, 54.

Admittere scelus. Horatius 2, Serm. Satyr. 3, 43. Aggredi. Ouid. 2, Amor. eleg. 2, 3. Arcere. Seneca Thyeste, 1, 19.

Committere. Quint. lib. 3, cap. 6, 65. Conari. Quintil. libro 5, capite 3, 24. Conuictus scelere. Seneca Oedipo, 12, 1, Damnae aliquem sceleris. Ouid. 1, de Remed. amor. 1.

Defungi scelere aliquo. Senec. Thebaid. 2, 4.

Parati sceleris supplicium exercent curæ. Stat. 4, Thebaid. 1.

Expendere scelus. Virg. 2, Aeneid. 46.

Facere palam aliquod scelus. Quintil. lib. 5, cap. 10, 14.

Pendere eos pœnas immani p scelere oēs. Lucret. lib. 5, 24.

Amne iubet mergi geminos, scelus vnda refugit. Ouidius 3, Factorum, 11.

Monimenta scelerum relinquere. Ouid. 1, Amor. eleg. 7, 7.

Pœnas sceleribus pares rependere. Senec. Oedipo, 14, 7.

Resistere sceleris. Ouid. 10, Metam. 65. (12, 5.)

Soluere breues pœnas magnis sceleribus. Senec. Oedipo, Suspectare scelus alicuius. Tacit. lib. 1. Tegendis sceleribus obsecum. Tacit. lib. 5. Scelere velandum scelus. Senec. Hippol. 5, 27. Vlcisci scelera. Senec. Thyeste, 3, 5.

Scelus: pro Scelerato. Terent. Andr. 5, 2, 3,
 — scelus Quem hic laudat?

Scelustus. Plaut. Mostell. 8, 1,
 Scelustiorum ego annum locando scenoti
 Nunquam vllū vidi, quā mihī annus obtigit. Idē Mil. 10, 133, Et minus audacter scelusta faceret facta.

Et paulo antē, 116,
 At qui improbi & scelusti, ijs adimerent animam citō.

Quō quō scelusti ruitis? Horat. Epod. 7, 1.

Cœna scelestā. Plaut. Rud. 13, 24. Manus scelestas euitare. Senec. Agamemn. 11, 1. Pectus scelestum. Senec. Oedipo, 12, 3. Plebs scelestā. Horat. 2, Carm. ode 4, 4. Seruitus scelestā. Plaut. Curcul. 2, 40.

Scelstē atque impiē. Liu. 4, bel. Pun. 113.

Scelerosus. Terent. Eunuch. 4, 3, 1,
 Vbi ego illum scelerosum misera atq; impium inueniam?

Facta scelerosā atq; impia. Lucret. lib. 1, 57.

Scelero. Virg. 3, Aeneid. 9,
 Parce pius scelerare manus.
 Dextram sanguine scelerare. Stat. 9, Thebaid. 134.

Sanguine viuo sauces. Stat. 8, Thebaid. 149.

Animum. Silius lib. 16, 122.

Sceleratus. Facto pius & sceleratus codē. Ouid. 3, Met. 1, Sceleratus, ad inanimata etiam transfertur. Virg. 2, Georg. 52,
 — at sceleratum exquirere frigus, Difficile est. Plaut. Pseud. 13, 28,

Teritur sinapis scelerata cum illis.

Amor habendi sceleratus. Ouid. 1, Metam. 27.

Arma scelerata deuouere. Ouid. 5, Metam. 21.

Audacia scelerata. Plin. lib. 7, cap. 44, 5.

Gens scelerata. Virg. 9, Aeneid. 28. Ignes scelerati. Ouid. 6, Fast. 88. Mens stuita, non scelerata nobis fuit. Ouidius 1, Trist. eleg. 2, 20. Miles sceleratus. Lucan. lib. 3, 26. Prælia scelerata. Lucan. lib. 2, 51. Puellæ sceleratæ facta. Ouidius 1, de Remed. amor. 60. Sanguis sceleratus. Ouid. 5, Fast. 115. Terra scelerata. Virg. 3, Aeneid. 12. Alio scelerator. Ouid. 11, Metam. 157.

SCENAJ] dolabra pontificalis. Liuius in Lydio: Corruit quasi istus scena; haud multo secus.

SCENAJ] Labeo, de his qui notantur infamia. I quod ait. Scena est ludorum faciendorum causā, quolibet loco, vbi quis consistat moueaturque, spectaculum sui præbiturus, posita in publico priuatōue, vel in vico: quo tamen loco passim homines spectaculi causa admittat. Virg. 3, Geor. 5, Vel scena ut vesis discedat frontibus. Idem 1, Aen. 87, Rupibus excidunt scenis decora alta futuris.

Scenæ spectacula amantur. Ouid. 3, de Arte, 71. Scena sine arte. Ouid. 1, de Arte, 22. Struere scenam. Tacit. lib. 14.

Orestes agitatus scenis. Virgil. 4, Aeneid. 94. Stare in scena, Horat. 2, epist. 1, 42. In scenam producere, & Reducere. Plin. lib. 7, cap. 48, 6. Discutiendæ tamen oratione huic modi scenæ. Quintil. lib. 6, cap. 1, 36.

Scena minore: Minore apparatu. Suetonius.

Scena: Inumbratio. Virg. 1, Aeneid. 34,
 — tum syluis scena coruscis

Desuper, horrentiq; atrum nemus imminet vmbra.

Scenalis, Species scenalis patrum. Lucret. lib. 4, 16.

Scenicus. Actores scenici. Quintil. lib. 6, cap. 1, 21. Adulteria scenica. Ouid. 2, Trist. 103. Decor scenicus. Quintil. lib. 2, cap. 10, 9. Dicaicitas scenica. Quintilian. libro 6, capite 3, 20. Ostentatio. Quintilian. libro 2, capite 10, 5.

Plebs. Stat. 1, Sylu. 6, 15.

Scenicè. Facere aliquid scenicè. Quint. lib. 6, cap. 1, 29.

SCPTVM] Grauitas sceptri. Ouid. 3, Metam. 179.

Exitiale sceptrum tyrannis. Stat. 1, Thebaid. 7. Gemman- tia sceptrā. Ouid. 3, Metam. 53. Regale sceptrum. Ouid. 3, Amor. eleg. 1, 3. Sublime iouis. Claud. 3, Pancg. 42.

Superba sceptrā. Lucret. lib. 5, 229.

Accipere sceptrā alicunde. Virg. 7, Aeneid. 35.

Sceptrā loci, rerumque capit moderamen. Ouid. 6, Met. 136.

Eburno sceptro innoxus. Ouid. 3, Metam. 36.

Potiri sceptris. Virg. 9, Aeneid. 54.

Perenni sceptro potiri, & regem esse. Ouid. 15, Metam. 116.

Reponere aliquem in sceptrā. Virg. 1, Aeneid. 53.

Tenere sceptrā. Virgil. 1, Aeneid. 13.

Transfere sceptrum aliō. Stat. 11, Thebaid. 130.

Scēptifer. Manus scēptiferæ. Ouid. 6, Fast. 96.

Scēptuchus. Tacit. lib. 5, Accipere Sarmatas, quorum scēptuchj vtrinque donis acceptis more gentico diuersa induere.

SCHEDA] Folium chartæ. Plin. lib. 13, cap. 125, Sed ratio deprehendit vitium; vnius schedæ reuulsione.

Scēdæ pro Libris innumerisq; literarum. Mart. lib. 4, 46,
 Nec summa potes in scheda teneri.

Excudere omnes schedas. Quint. lib. 1, cap. 8, 3.

SCHEMA] Quintilian. lib. 9, cap. 1, propriè dicitur, quod est à simplici ac in promptu posito dicendi modo, poetice vel oratorie mutatum.

Non iniucunda schemata. Quintil. lib. 4, cap. 5, 4.

Schema, f. g. pro Ornatu & habitu. Plaut. Amphit. 3, 117,
 Quod ego huc processi sic cum feruili schema.

Schema: Forma quadam, complexus. Suetonius in Tiberio: Exemplar impetratæ schemæ.

SCHISTVM] Genus lactis. Plin. lib. 28, cap. 9, 3.

Schista oua. Plinius lib. 29, cap. 3, 7, Fiunt & tora lutea, quæ vocant schista, quum triduo incubata colluntur.

SCHOENICOLAE] Varroni, in illo versu Actj;
 Diobolares, schœnicolæ, miraculæ: Meretrices dieuntur, quæ schœno vnguentario nonnullâ odotis gratiâ accerferēt: quas & schœno delibutas, ipsemet Plautus dixit.

SCHOENOS, siue SCHOENVM] Funis & iuncus. Plaut. Rud. 8, 5.

Hi schœni enim atq; hæ arundines sunt nobis quæstu & cultu. Cato cap. 103, Schœnum & calamum in pila contundito, quod sterfexarium vnum. Col. lib. 12, cap. 10, 2.

Schœnobates: funambulæ. Iuuen. Satyr. 3, 8.

Augur, schœnobates, medicus, vagus omnia nouit.

SCHOIA]

SCHOLA] Plin. epist. 144. C. Lætor etiam, quod domus aliquando C. Cassij huius, qui Cassianæ scholæ princeps & parens fuit, feruit domino non minori.
Coetus scholarū. Quint. lib. 2, ca. 9, 2. **Consuetudo** Quint. lib. 4, cap. 2, 21. **Exercitationes**. Quintil. lib. 3, cap. 8, 92.
Frequentia. Quint. lib. 1, cap. 2, 1. **Philosophorum** scholæ. Quint. in Proœm. lib. 1, 13. **Magnæ**. Quint. lib. 1, cap. 2, 13.
Eligere scholas. Quint. lib. 1, cap. 2, 13. **Fugere**. Quint. lib. 1, cap. 2, 13. **Instituta** seuerè scholæ. Quintil. lib. 2, cap. 2, 6.
Vitare scholas. Quintil. lib. 1, cap. 2, 13. **Erat & in balneis** schola, apud Vitruuiū, pars labii siue aluci, **Erat & in porriticibus** authore Plinio.
Scholæ, pro Disputationibus.
Regestæ scholæ in commentarios. Quint. lib. 3, cap. 6, 43.
Pomeridianis scholis Aristoteles præcipere artē oratoriam cepit Quintil. lib. 3, cap. 1, 10.
Scholas militum, vnde cum fuisse, Iustinianus in l. vi. C. de ioc. & conduct. significat.
Scholicus. Gell. lib. 4, cap. 1. **Ostentabat** quispiam Grammaticæ rei doctior, scholica quædam nugalia, de generibus & casibus vocabulorum differens.
Scholasticus. Plin. epist. vltima libri 1, **Scholasticis** porro dominis, vt hic est, sufficit abundè tantum soli. **Quintilian.** lib. 7, cap. 2. **Quædam** in scholasticis ponuntur, ad coniungendam modo rei seriem.
Controvertiæ scholasticæ. Quint. lib. 4, cap. 2, 66, & 69.
Scholasticus, pro Declamatore. Plinius epist. 3, l. b. 2. **Scholasticus** tantum est, quo genere hominum nihil aut simplicius, aut sincerius, aut melius.
SCIBONES] Telorum genus antiquis: vt refert. Gell. libro 10, cap. 25.
SCIENTIA] Piscis. Plin. lib. 9, cap. 16.
SCIENTER, SCIENTIA] Vide **SCIO**.
SCILICET] Virg. 4, **Aeneid** 76,
Scilicetis super labor est. Terent. And. 1, 2, 14,
Meū gnati rumor est amare. D. id populus curat scilicet. Ouid. 2, **Metamorph.** 93,
Scilicet hoc etiam restabat, adultera dixit.
Scilicet: pro Certe. Terent. And. 5, 4, 48. **Idem** Eun. 5, 9, 10.
 —fratris igitur Thais tota est? c. scilicet Terent. Heaut. 4, 5, 44, —neq; tu scilicet Eo nunc confugies.
Scilicet: pro, Id est, vel nemp. Terent. Heaut. 5, 1, 19,
 Continud inieciſſe verba tibi Dromonem; scilicet
 Sponſæ veſtē, aurum, ancillas: opus esse argentū vt daret.
SCILLA] Plinius lib. 21, cap. 17, 4. **Colum.** lib. 3, cap. 10, 11,
Atſi iam arborem ſacram habueris; ſcillam ſecundūm radicem arboris ferito.
Scillinum. Plin. lib. 23, cap. 2, 1, **Acetum** scillinum inueteratum magis probatur.
Scilliticum. Acetum scilliticum. **Colum.** lib. 12, cap. 34.
Scillites. **Colum.** lib. 12, cap. 33, 1, **Vinum** scilliten ad coquendum, & ad corpus reficiendum.
Acetum scillites. Plin. lib. 32, cap. 10, 21.
SCINDO] **Cuneis** robur ſilicie ſcinditur. Virg. 6, **Aeneid** 17.
Nec poterit rigidas ſcindere remus aquas. **Ouidius** 3, **Trist.** eleg. 10, 10.
Capillos ſcindere. **Ouid.** 3, **Trist.** eleg. 3, 11. **Verbera** ſcindenda corpus lacerum **Silius** lib. 1, 35. **Crines** ſcindere. **Virg.** 12, **Aeneid** 174. **Fluuios** natatu. **Claud.** 7, **Paneg.** 50.
Fretum ſcindens **Glaucus**. **Ouid.** 13, **Metam.** 191. **Humum** ſcindere vomere. **Oui** epist. 12, 19. **Larus** flagello. **Ouid.** in **Ibin.** 37. **Mare** nauigijs. **Ouid.** 2, de **Arte**, 137.
Nebulas. **Ouid.** 2, **Metam.** 32.
Necessitudines. **Plin.** in **Paneg.** 60.
Sententia difcors ſcinditur vario motu. **Stat.** 12, **Thebaid** 34.
Solum ſcindere. **Virg.** 2, **Georg.** 80. **Scidit** deinde ſe ſtudiū. **Quint.** in **Proœm.** lib. 1, 10. **Mare** tellurem ſcindit. **Lucan.** lib. 3, 22. **Terram** ſcindere vomere. **Ouid.** 2, de **Arte**, 135.
Verba ſtetu ſcinduntur. **Ouid.** 3, de **Ponto**, eleg. 1, 31. **Viam** ſcindere. **Virg.** 10, **Aeneid** 133. **Vnda** ſcindit ſe in ſinus reducos. **Virg.** 4, **Georg.** 84. **Scinditur** incertum ſtudia in contraria vulgus. **Virg.** 2, **Aeneid** 8.
Scindidi. **Plautus** **Pſeud.** 13, 42,
 Nam ego cicilendrum quando in patina ſcindidi.
Sciffus: Participium. **Liuius** 3, ab **Vrbe**, 248, **Sciffa** veſte, ter-
 gum laceratum virgij ostendit.
Sciffus comam. **Virg.** 9, **Aeneid** 96. **Alumen** ſciffum. **Col.** lib. 6, ca. 13, 1. **Capilli** ſciffi. **Tribul.** lib. 1, eleg. 10, 1. **Tunica** ſciffa. **Ouid.** epist. 11, 12. **Veſtis**. **Virg.** 12, **Aeneid** 112.
Viſcera ſciffa. **Ouid.** in **Ibi.** 57. (barileſtulo).
Sciffus: Verbale. **Varro**; **Sciffus** materiæ fatigatus, quieteſce-
 —
Sciffilis, **Sciffile** alumen. **Celfus** lib. 9, cap. 11
Sciffura. **Plin.** lib. 11, cap. 28, 4. **Pennæ** inſectis omnibus ſi-
 ne ſciffura. **Sciffura** **Nili** **plin.** lib. 5, cap. 9, 6.
SCINTILLA] **Ouid.** lib. 4, **Fast.** 60,
Scintillam ſubito proſiſſiſſe ferunt.

Scintillis plurimis carbo. **Plin.** lib. 16, ca. 66. **Agere** ſcintillas. **Lucret.** lib. 2, 135. **Excudere** ſcintillas ſcintillam. **Virg.** 1, **Aeneid** 36. **Proſiſſiſſe** ſcintilla. **Ouid.** 4, **Fast.** 160.
Scintillo. **Plaut.** **Menæch.** 17, 69,
Vt oculi ſcintillant, vide. **Plin.** lib. 20, cap. 1, 3, **Hoc** enim veri experimentum eſt, ſi admotum, prius quàm extinguat, ſcintillare ſuſum ac deorſum cogat.
Criftæ ſcintillant. **Silius** lib. 7, 120.
Oleum ſcintillat cum ardente teſta. **Virg.** 1, **Georg.** 79.
Scintillatio. **Plinius** lib. 20, cap. 9, 2. **Prodeſſe** tradit capitis doloribus, oculorum calligini, ſcintillationibusq;.
SCIO] **Terent.** **Andr.** 1, 1, 68,
Scias poſſe habere iam ipſum ſuæ vitæ modum. **Ibidem** 3, 2, 25, **Non** ſciunt ipſi viam, domum qua redeant?
Scire de argento vt factum ſit. **Plaut.** **Aſin.** 1, 2, 154.
Scio ex. **Plaut.** **Curcul.** 6, 7,
 Nam quod ſcio, omne ex hoc ſcio. **Terent.** **Heaut.** 3, 1, 2.
Scire certum de cognitione virginis. **Terent.** **Eunuch.** 5, 3, 12.
Scire pro certo. **Liui.** 5, **bell.** **Pun.** 49.
Scit omnes linguas. **Plautus** **Pœn.** 2, 112.
Scire ſidibus. **Terentius** **Eunuch.** 1, 2, 53.
Scibo. **Terentius** **Heaut.** 5, 2, 43,
 —aut **Scibus** cuius ſis. **Idem** **Phorm.** 5, 1, 38,
 Nemo ex me ſcibit. **Idem** **Eunuch.** 4, 4, 59.
Scibitur. **Plautus** **Cap.** 13, 16,
 —quod quum ſcibitur, **Per** vrbem iridebor,
Sciebat inter eum. **Quintil.** lib. 6, cap. 2.
Scim': pro **Scine**. **Terentius** **Eunuch.** 4, 7, 10,
Scim' tu, vt tibi res ſeſe habeat?
Sciens. **Terentius** **Andr.** 3, 2, 28,
Id ego iam nunc tibi renuntio, here, futurum, vt ſis ſciens. **Idem** **Adelph.** 4, 5, 78,
Ne forte imprudens faciam, quod nolit; **ſciens** cauebo,
Sc **Phorm.** 2, 1, 7,
Verum ſcientem, tacitum, cauſam tradere aduerſarijs, etiamne id lex coëgit? **Item**, **Heaut.** 4, 8, 33,
Nam te ſcienti faciam, quicquid egero. **Ibidem**, 5, 5, 6,
Sciens non faciam
Sciens, cum geniuo. **Varro** 3, de **Re ruſt.** cap. 3, 1. **Primūm** inquit dominum ſcientem eſſe oportet eorum animalium, quæ in villa, circumque eam ali poſſunt. **Gellius** lib. 18, ca. 5,
Sciens **Latinæ** linguæ. **Et** **Quintilian.** lib. 9, cap. 3.
Sciens **ciharæ**. **Horatius** 1, **Carm.** ode 9, 2.
Fieri ſcientem conſilij alicuius. **Senec.** **Thyſte.** 3, 30.
Sciens pugnæ. **Horatius** 1, **Carm.** ode 13, 5.
Scientior. **Scientiſſimus**. **Columel.** libro vnde cimo, capite tertio, **Sit** oportet idem ſcientiſſimus, robuſtiſſimusq;.
Venefica ſcientior. **Horat.** **Epod.** 5, 16.
Scientia. **Coniurationis** ſcientia. **Tacit.** lib. 16.
Officiorum ciuilium. **Quintilian.** lib. 2, cap. 15, 24.
Bene dicendi. **Quintilian.** lib. 2, cap. 15, 24.
Reſtè loquendi. **Quintilian.** lib. 1, cap. 4, 1.
Efficax ſcientia. **Horat.** **Epod.** 17, 1. **Muta**. **Quint.** lib. 5, cap. 10, 85. **Triuialis**. **Quint.** lib. 1, cap. 4, 20.
Exercere ſcientiam. **Quintil.** lib. 1, cap. 4, 6.
Scienter. **Plinius** in **Paneg.** 109, **Explanauit** que verba, quibus caput ſuum, domum ſuam, ſi ſcienter ſeſciffiſſet, deorum iræ conſecraret. **Suet.** in **Tito**, ca. 3, **Sed** ne muſicæ quidem rudis, vt qui cantaret & pſalletet iucundè ſcienterq;.
Scitus: Adieſtiuum. **Terentius** **Eunuch.** 1, 2, 23,
Scitum hercle hominem; hic homines porſus ex ſtultis inſanos facit.
Interrogationes ſcitæ. **Quintilian.** lib. 5, cap. 7, 20.
Vadum ſcitus. **Ouid.** 9, **Metam.** 22.
Scitum eſt: **Arguſum, elegans**. **Terentius** **Heaut.** 1, 2, 36,
Scitum eſt, periculum ex alijs facere, tibi quod ex vſu ſiet. **Idem** **Phorm.** 5, 4, 2,
Quàm ſcitum eſt, eiufmodi parare animo cupiditates.
Plautus **Trinum.** 11, 25,
Scitum vt ego opinor, conſilium inueni.
Scitus: placens, elegans. **Plautus** **Merc.** 16, 15,
Satis ſcitum ſilium mulieris. **Terent.** **Andr.** 3, 2, 6,
Perecaſtor ſcitus puer natus eſt **Pamphilo**.
Scitè. **Terentius** **Heaut.** 5, 16,
At ſi ſcias, quàm ſcitè in mentem venerit.
Scitè ſcitus. **Plaut.** **Cafina**, 12, 8,
Scitulus. **Plautus** **Rud.** 14, 7,
Qua ſunt facie? ſ. ſcutulâ. **Ibidem**, 21, 3,
Atq; ambas formâ ſcutula atq; ætatulâ.
Sciturus. **Lucan.** lib. 6, 34,
 —ſequuntur **Scituri** iuuenes.
Sciſco. **Plautus** **Amphit.** 17, 17,
Accurro, vt ſciſcam quod velit.
Sciſcere: Sancte, edicere. **Plautus** **Curcul.** 10, 24,
Rogitationes plurimas propter vos populus ſciuit.
Silius lib. 7, 110, —ſalem concedere naſti **Sciſcant.**
Scitot.

- ¶ Scitor. Virg. 2. Aen. 23,
 Suspendi, Euryphilum scitatum oracula Phœbi
 Mittimus. Ouid. 10. Metamor. 71, — scitatur ab ipsa
 Nominibus di&is, cuius velit esse mariti.
 Scitari libet ex ipso, quodcunq; refert. Horat. 1. epist. 7. 12.
 Scitari causam vi&e. Ouid. 2. Metam. 103.
 Nomen. Ouid. 2. Metam. 149.
 ¶ Scifitor. Terentius Eunuchus, 3. 4. 10, Nisi quicquid est,
 procul hinc libet prius, quid sit, scifitari.
 Scifitari aliquem. Sueton. in Domitiano, cap. 13.
 ¶ Scifcito. Plaut. in Merc. 7. 46, Imò mane: paucula etiam
 scifcitate prius volo.
 ¶ Scitamentum. Gellius lib. 18. cap. 8, Cæteraque huius-
 modi scitamenta.
 ¶ Scitum: *Issum, decretum*. Liu. 10. ab Vrbe, 106, Et L. Volu-
 mni ex Senatusconsulto & scito plebis prorogatum in
 annum imperium est. Senec. epist. 96, Nobis vel decreta
 licet appellare, vel scita, vel placita.
 ¶ Scius, Macrob. lib. 6. cap. ult. Lucilius vir apprimè lingu&e
 Latine scius.
 SCIPIO] Livijs 3. ab Vrbe, 187, M Papyrius, vnus ex his,
 dicitur Gallo. barbam suam (vt cum omnibus promissa
 erat) permulcētū, scipione eburneo in caput incusso, iram
 mouisse.
 Scipio, in vineis. Columella lib. 12. cap. 43, Tum vinearum
 pes bene prælo expressus proruitur, & modicè separatis
 scipionibus, resolutaq; intrita folliculorum, in dolio sub-
 sternitur. Idem de Arboribus, cap. 8, Quum scipionis am-
 plitudinem acini habuerint, radice tenus vitem præcidito.
 SCIROMA] affectio hepatis. Plin. lib. 25. cap. 8. 3, Hæc cum
 cerâ sciomata dicitur.
 SCIRPI] apud Gellium, dicitur captiunculæ arguti&e q;
 vel ænigmata. lib. 12. cap. 6.
 ¶ Scirpeus. Plaut. Aulul. 2. 1. 9, Quasi pueri, qui nare discūt,
 scirpea inducitur tatis.
 Imago scirpea. Ouid. 3. Fast. 132.
 ¶ Scirpea, que virgis scirpatur, hoc est, colligando implicatur. O-
 uid. 6. Fast. 163, — in plauistro scirpea lata fuit. Cato cap.
 10. 2, Crates stercorearias vimine contextas appellat scir-
 peas. Et cap. 11. 4.
 ¶ Scirpicula. Varro 1. de re Rust. cap. 22. 3, Falces dicuntur
 vinearum opus esse sex; scirpiculæ quinque; Cato cap. 11. 3.
 ¶ Scirpiculū. Colum. lib. 10. 29, — cano iam vimine textū
 Scirpiculum ferrumineis cumulate hyacinthis.
 ¶ Scirpiculus. Varro 2. de re Rust. cap. 2. 8, Cum inter hæc
 bina loca, ut iugum continet scirpiculos, sic colles publicè
 distantes passionis.
 SCIRRHVS] Tumor induratus. Plinius lib. 7. cap. 15.
 SCISCITOR, SCISCO, SCITOR, SCITVM] Vide SCIO.
 SCISSILE] Vide SCINDO.
 SCIVRVS] Plin. lib. 8. cap. 38. 2, Prævident tempestatem &
 sciuri: obturatisque qua spiraturus est ventus cauernis,
 ex alia parte aperunt fores. Martial. lib. 3. 38, Inamabilis
 sciurus.
 SCLOPVVS] Persius Satyr. 5,
 Nec sclopo tumidas intendis rumpere buccas.
 SCORS] Horat. 2. Serm. Satyr. 4. 16,
 Vilibus in scopis, in mappis, in scobe quantus
 Consistit sumptus? Plin. lib. 34. cap. 18. 5, Alij clima-
 tam scobem in fistili crudo coquunt in caminis, donec
 percoquatur figlinum. Colum. lib. 7. cap. 10, Nauseantio-
 bus quoque salutaris habetur eburnea scobis sale frictio.
 Sic lib. 12. cap. 43, Abiegnæ scobe.
 Semodium scobis. Iuven. Satyr. 14. 7.
 Scobem facit terebra. Col. lib. 4. cap. 29. 11.
 ¶ Scobina. Plin. lib. 11. cap. 37. 51, Nouissima alperitas, ut
 scobina fabri.
 SCOLOPENDRA] Piscis. Plin. lib. 9. cap. 42.
 SCOMBRVS, vel SCOMBER] Genus piscis marini. Plin.
 lib. 9. c. 15. 53, Primi omnium scombrū, quibus est in aquis sul-
 phureus color, extrâ qui cæteris. Plaut. Capt. 13. 82. Plin.
 lib. 32. cap. 1. 9, Laudatissimi, scomber, salpa, sparus, &c.
 Sic Martial. lib. 13. 40.
 SCOPAE] Plautus Stichus, 6. 23, Munditias volo fieri hic:
 ferte huc scopas.
 Viles scopæ. Horat. 2. Serm. Satyr. 4. 16.
 ¶ Scopa regia. *Herba*. Plin. lib. 25. cap. 5. 7.
 ¶ Scopæ: *virgæ & putamina* vitulorum vel fruticum. Plin-
 ius libro 24. capite 15. 2. Cato de re Rust. capite 152, Fa-
 cito scopas virgeas vilmeas aridas, in asterculo alligato.
 ¶ Scopula. Colum. lib. 12. cap. 18. 4, Feruentissima pice
 infusa, nouo alio rutabulo & scopula præcat. Idem libro
 12. cap. 38, Scopulis aridæ myrtiferia suffriatur.
 ¶ Scoparius. Vlpian. tit. de fundo instructo: Si villa cultior
 sit, accedunt instrumento fundi atrientes & scoparij.
 SCORPVS] Aues ex genere noctuarum. Plin. lib. 10. cap. 49.
 SCORPVVS VVAE] *id quo dependens acini* Varro 1. de re Rust.
 cap. 54, Quæ calcatæ vvaerunt, earum scopi cum follicu-
 lis subijciendi sub prælum.
 ¶ Scopulus. Plin. lib. 12. cap. 14. 1, Saba regio à dextra ma-
 ris, scopulis inaccessa. Cæsar 3. bell. Gall. 402, Et eadem de
 causa minus commodè scopulis continebantur. Virgil. 1.
 Aeneid. 10, — scopuloque infixit acuto.
 Vertex scopulorum. Catull. Argonaut. 59. 49.
 Altus scopulus. Virg. 5. Aeneid. 4. 1. Exesi scopuli. Senec.
 Herc. furen. 2. 6, Frequentes. Iuvenal. Satyr. 13. 26, Im-
 manis. Ouid. 14. Metamor. 37. Piscosi. Virg. 4. Aeneid. 51.
 Scæuus. Virg. 5. Aeneid. 54. Sonantes. Virg. 1. Aeneid. 41.
 Turriti. Virg. 3. Aeneid. 108. Vomentes æquor scopuli.
 Lucan. lib. 6. 5.
 Conscendere scopulum. Virg. 1. Aeneid. 37.
 Ter scopuli clamorem inter caua saxa dedere. Virgilius 3.
 Aeneidos, 114.
 Ad scopulum ire. Lucret. lib. 2. 214.
 Præcipitem excurrere aliquem scopulo. Virgil. 12. Aenei-
 dos, 107.
 Immanes scopulos extruere. Claud. 7. Paneg. 21.
 Gemini scopuli minantur in cælum. Virg. 1. Aeneid. 34.
 Minaci scopulo pendere. Virg. 8. Aeneid. 134.
 ¶ Scopulus *pro scopo*. Suetonius de Domitiano, cap. 19, No-
 nunquam in pueri procul stantis, præbentisq; pro scopu-
 lo dispensam dextræ manus palmam, sagittas tanta arte
 direxit, vt omnes per intervalla digitorum innocue inua-
 derent.
 Gestare scopulos in corde. Ouid. 7. Metam. 7.
 ¶ Scopulosus. Plin. lib. 6. cap. 18. 1, Deiectum per scopulosa
 & abrupta.
 Colles scopulosi. Silius lib. 7. 55. Limes scopulosus. Stat.
 1. Thebaid. 67. Rupes scopulosa. Lucan. lib. 2. 124.
 SCORDALVS] impurus & sordidus. Seneca in epistolis:
 Tullius Cimber & minius erat in vino, & scordalus. Pe-
 tronius: Ego autem nactus occasionem vindictæ, Eumol-
 pum excludo, redditaque scordalo vice, sine æmulo scili-
 ret, & cella vtor & nocte.
 SCORDOTIS] *Herba*. Plin. lib. 25. cap. 6.
 SCORUA] Plin. lib. 33. cap. 4. 4, Quæ è catino iactatur spur-
 citia, in omni metallo vocatur scoria.
 Scoria æris. Plin. lib. 34. cap. 11. argenti. Plin. lib. 33. cap. 6.
 plumbi. Plin. lib. 34. cap. 18.
 SCORPAENA] Genus piscis, apud Plin. lib. 32. cap. ult.
 SCORPIO & SCORPIVS] Plinius lib. 11. cap. 25. 1. Cels.
 lib. 5. cap. 27.
 Metuendus acumine caudæ Scorpius. Ouid. 4. Fast. 33.
 ¶ Scorpius, siue Scorpio: *Signum caeleste*. Colum. Solingre-
 ditur Scorpius x 1111. calend. Nouemb. Plin. lib. 17. cap.
 24. 1, Cùm sit Luna in Leone, Scorpione, Sagitta 10.
 Ardens Scorpius. Virg. 1. Georg. 8. Curuans brachia Ovi-
 dius 2. Met. 17. Formidolosus. Horat. 2. Carm. ode 17. 4.
 ¶ Scorpio: *Militare instrumentum*. Plin. lib. 7. cap. 56. 11, Et ire
 tormentis scorpionem Cretas inuenisse dicunt. Cæsar 7.
 bel. Gall. 106, Scorpione ab latere dextro traictus con-
 cidit. Sic Liu. 6. bel. Pun. 29.
 ¶ Scorpio: *piscis*. Plin. lib. 32. cap. 1. 9.
 ¶ Scorpius: *Herba*. Plin. lib. 22. cap. 1. 5.
 ¶ Scorpionius. Plin. lib. 20. cap. 1. 5, Aliqui etiam ab eo scor-
 pionum cucumim vocant, efficacissimum contra scorpion-
 um ictus.
 SCORPIVS] gēma scorpionis colore. Plin. lib. 37. cap. 11.
 SCORPIVROS] *Herba*. Plin. lib. 22. cap. 21. 9.
 SCORTVM] inquit Festus, pellis testium arietinorum.
 Scortum, *meretrix*. Plaut. Aulul. 16. 17.
 Is apud scortum corruptelæ & liberis Lustris studet.
 Deuium scortum. Horat. 2. Carm. ode 11. 5.
 Pressum quasillo. Tibull. lib. 4. eleg. 10. 1.
 Honestum officij scorto postponere. Horat. 1. epist. 19. 7.
 ¶ Scortillum. Catull. de Varro & sua amica, 10. 1. Scortil-
 lum mihi quum repente visum est, Non sanè illepidum,
 nec inuenustum.
 ¶ Scorteus: ex pellibus factus. Martial. lib. 14. 135,
 Ingrediare viam cælo licet usque sereno,
 At subitas nusquam scortea desit aquas. Sub. penula.
 Ouidius 1. Fast. 126.
 ¶ Scortor. Terent. Heaut. 1. 2. 32,
 Scortari crebrò nolunt; nolunt crebrò conuiuari.
 ¶ Scortator. Horat. Serm. Satyr. 5. 16.
 SCRACTIA] quasi scraetia. Verfus A&ti apud Varronem:
 Scraetia, serupedæ, stractabillæ, tantulæ.
 SCRAPTIÆ] nugatoræ ac dispiciendæ mulieres. Titinius
 in Prilla: Rectius mecastor piculetæ, Posthume, lectum
 hodie stratum vidi scraptiæ mulieris. Festus.
 SCREO] Plaut. Curcul. 3. 20,
 Vini pollens lepidus Liber, qui scraenti tibi
 B B B b Sicæ,

Siccæ, semiformæ potionem affert. Plin. lib. 28, cap. 1, 16. Eadem in iumento, homineq; phlegma aut sanguinem, qui feratur, talos circumligata sanat. De radice asparagi.

¶ **Scræatus.** Terentius Heaut. 2, 3, 132. Gemitus, seræatus, iussis, &c.

¶ **Screator.** Plaut. Milit. 10, 52. Screator sum idem minime succidus.

SCRIBA] Vide **SCRIBO.**

SCRIBLITA] Cato cap. 78. Marcial lib. 3, 17, Circumlata diu mensis scriblita secundis

Vrebat nimio sæua calore manus. Plaut. Pœn. 2, 43.

SCRIBO] Plaut. A. sin. 13, 19. Adde ut scribas vide, plane & probe. Idem Pseud. 7, 132. Quasi in libro quum scribuntur literæ calamo.

Corticibus scribere. Propert lib. 1, eleg. 17, 5.

Scribere sua manu. Liu. de bel. Pun. Fœdera Amilcaris scripta manu. Idem de bel. Mæcedon. Polisenidas sua manu scripsit.

Notis scribere. Quintil. lib. 11, cap. 2. Bene ac velociter. Quint. lib. 1, cap. 2, 21. Alicui salutem. Plaut. Bacchid. 15, 81. Seruo libertatem. Vlpian. l. si seruum. ff. de acquir. vel omittenda hæred.

Scribere, est eorum qui aliquid condunt, vel aliquod opus faciunt. Terent. in Prolog. Eunuch. 36. Qui magis licet currentes seruos scribere, &c.

Licenter scribere. Horat. de Arte, 54. Separatim de re aliqua. Quint. in proœm. lib. 4, 6. De integro. Quint. 2, capit. 4, 10.

Carmina secessum scribentis, & otia quærent. Ouid. 1, Tristium, eleg. 1, 8.

Libellum scribere. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 13, 4. Poemata. Horat. 2, epist. 2, 14.

Amor scribendi te rapit. Horat. 2, Serm. Satyr. 1, 2.

Laborem scribendi ferre. Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 3.

Nulla voluptas scribendi est mihi. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 3, 6. Aliquem hæredem scribere. Marcial. lib. 10, 96. Quintil. lib. 3, cap. 6, 69. Hæredi scripto opponitur lex abdicatus.

Aliquem testamento scribere. Hirtius lib. 4, bel. Alexan. 136. Nummos alicui scribere. Plaut. A. sin. 9, 30. In animo.

Terent. Andr. 1, 5, 48. In aqua. Catull. de muliere sua, 65.

¶ **Scribere: Pingere.** Plinius lib. 35, cap. 10, 41. Scripsit & Apollinem & Dianam, deumq; Martem in leone sedentem.

¶ **Scriptus.** Notæ scriptæ. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 2, 18.

¶ **Absumere igne scriptos libellos.** Ouid. 3, Trist. eleg. 13, 13.

¶ **Diem scriptum proferre.** Seneca Hercul. furent. 336.

¶ **Diligentissime scripta.** Quint. in Proœm. lib. 1, 2.

¶ **Scriptum.** Veterum scriptorū Musæ. Catull. ad Mallium, 63, 2. Copia magna scriptorum. Catull. ad Mallium, 63, 7. Antiquissima scripta. Horat. 2, epist. 1, 6. Electissima scripta poetæ pessimi. Catull. in annales Volusij, 34.

¶ **Nesaria.** Catull. ad Fundum, 41, 4. Optima scripta Græcorum. Horat. 2, epist. 1, 6. Regale scriptum Tragicis cothurnis. Ouid. 2, Trist. 111. Scripto sese abdicare Piso apud Gellium. Sinon accipiet scriptum, illectumque remittet. Ouid. 1, de Arte, 94.

Adire aliquem scripto. Tacitus lib. 5. Damnare scriptis. Quintil. lib. 3, cap. 6, 47. Debueram scripto certior esse tuo. Ouid. epist. 6, 1. Ah quoties dubijs scriptis exarsit amator? Ouid. 3, de Arte, 96. Scriptum facere. Gellius lib. 6, cap. 9. Peccare scripto. Quint. lib. 3, cap. 5, 5. Revertare scripta. Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 13. Scriptum aliquid relinquere. Quint. lib. 6, cap. 1, 5. Sequi scripta oculis. Quint. lib. 2, cap. 5, 3. Tradere aliquid scripto. Quintil. lib. 1, cap. 5, 12.

¶ **Scriptus: verbale.** Gellius lib. 6, cap. 9. de Cn. Flauio: Dicitur tabulas posuisse, scriptu sese abdicasse.

¶ **Scriptio.** Varro: A uatius scenerator, spe lucri rem scriptioe duplicat.

¶ **Scriba.** Liu. lib. 1, ab Vrbe, Ibi quum militibus stipendia fortè darentur, & scriba cum rege sedens pari ferè ornatu multa ageret. Et paulo post: Scribam pro rege obruncat. Infans scriba. Horat. 1, Serm. Satyr. 5, 7. Recoctus. Horat. 2, Serm. Satyr. 5, 12.

¶ **Scribatus: Scribæ officium.** Imp. Philipp. in l. si ad scribatum. C. de appellationibus.

¶ **Scriptor.** Liu. lib. 1, ab Vrbe, in Proœm. 2, Ersi, in tanta scriptorum turba, mea fama in obscuro sit. Marcial. lib. 3, 20, An quæ Neroni falsus astituit scriptor?

Carminum scriptores. Quintil. lib. 1, cap. 5, 8. Belli Troiani scriptor. Horat. 1, epist. 2, 1. Artium scriptores. Quint. lib. 2, cap. 13, 1. Delirus inersque scriptor. Horat. 2, epist. 2, 26. Nobilium scriptorum auditor. Horat. 1, epist. 20, 8.

¶ **Scriptorius.** Atramentum scriptorium. Celsus lib. 6, cap. 4.

¶ **Calamus scriptorius.** Celsus lib. 3, de fistulis.

¶ **Scriptura.** Terent. in Prologo Adolph. 1,

Postquam poeta sensit, scripturam suam

Ab iniquis obferuari.

Diurna actorum scriptura. Tacitus libro 3.

¶ **Scriptura: pro Vchigali è pascuis.** Plaut. Trucul. 4, 40,

Nam aduersum legem à me, ob meum scripturam, pecudem accipi, Fierique. A. idem quod tu facis, faciunt rem male gerentes: ubi non Est scriptura, unde dent; in usent publicanos.

¶ **Scripturarius ager:** in quo ut pecora pascantur, certum æs est, quod publicanus scribendo conficit rationem cum pastore. Festus.

SCRINIUM] Plin. maior lib. 7, cap. 25, 3, Captis apud Pharsaliam Pompeij Magni scrinijs epistolarum. Horat. 2, epist. 1, 23, — & prius orto

Sole, vigil calamum, & chartas, & scrinia posco.

Libratorum scrinia. Catull. ad Calpurn. 14, 4. Clausa.

Propert. lib. 3, eleg. 6, 3. Compilare scrinia alicuius. Horat. 1, Serm. Satyr. 1, 24. Retegere. Iuuen. Satyr. 6, 28.

SCRIPTITO, SCRIPTURA] Vide **SCRIBO.**

SCRIPVLA] Vitis genus. Plinius lib. 14, cap. 3.

SCROBS] Colum. lib. 4, cap. 1, Nimum me profundos tenuisse fieri scrobes. *Ibidem:* Contenti bipedina scrobe. Plin. lib. 9, cap. 31, 8, Mus marinus in terra, scrobe effossa, parit oua, & rursus obruit terra.

¶ **Repletæ scrobes.** Virg. 2, Georg. 47. Subactæ. Virg. 2, Georg. 10.

¶ **Scrobis, in nominatio.** Colum. libro 5, cap. 6, Sed arboris maritandæ causâ, scrobis viuatradici fieri debet latus pedum duorum. *Ibidem,* cap. 10, Sed scrobis cubano similis fiat.

¶ **Scrobiculus.** Plin. lib. 21, cap. 5, 5, Atque ita in scrobiculis feruntur, heminis sæcis circumfusis. Colum. lib. 4, cap. 15, 2, Scrobiculo factò ad imum solum præciditur.

SCROFA] Varro 2 de Rust. cap. 4, Scrofa, in sua quæque hara, suos alit oportet porcos. Plaut. Capt. 13, 40,

Eorum si cuiusquam scrofan in publico conpexero.

Colum. lib. 7, cap. 9, 2, Scrofa probantur longissimi status, & ut sint reliquis membris similes descriptis veribus: Candida scrofa. Iuuen. Satyr. 12, 8.

¶ **Scrospascus.** Plaut. Capt. 13, 38,

Tum pistores scrospasci, qui alunt fursure suos.

SCROTVM] Cellus lib. 7, cap. 19, & cap. 20.

SCRVPEDA] Aelius apud Varronem: Seratæ, scrupedæ, stricabillæ, rantulæ.

SCRVPVS] Festus, Serupi dicuntur aspera saxa, & difficilia atreclatu.

Scruporum lusus. Quintilianus lib. 11, cap. 2.

¶ **Scrupus.** Aenigma significat apud Gell. lib. 12, cap. 6.

¶ **Scruposus.** Lucan. lib. 5, 135, Scruposisque angusta vacant ubi litorea laxis Impulsit terræ.

Ratio scruposa. Lucret. lib. 4, 107.

¶ **Scrupus.** Virg. 6, Aeneid. 48,

Spelunca alta fuit, vastoque immanis hiatus

Scrupæ iuxta lacu nigro.

¶ **Scrupulus: pro Sollicitudine, dubitatione.** Terent. Phor. 5, 9, 30, Ea mortem obiit, à medio abiit: qui sit in re hac scrupulus? Sine scrupulo. Colum. lib. 5, cap. 11.

¶ **Inijcere scrupulum.** Terent. Phorm. 5, 8, 61. Idem Adolph. 2, 2, 20

Scrupulus vnus restat. Terent. Andr. 5, 4, 38.

¶ **Scrupulus, siue Scrupulum, Nomen ponderis.** Valer. Max. libro 4, De paupertate: Eadem gens nullum antè scrupulum auri habuit. Marcial. libro 4, 44,

Ego nec argenti sex scrupula, Sextiliane, &c.

Scrupulus etiam scribitur à nonnullis. Ouidius de Medicamine faciei, 18.

¶ **Scrupulus, mensura in metiendis terris.** Varro libr. 1, de Rust. cap. 10, 2, Quum ad iugerum perueherunt, id habet scrupula ducenta octoginta octo. Colum. lib. 5, cap. 1, 8,

Iugerum habet quadratorum pedum viginti octo millia, & octingentos: qui pedes efficiunt scrupula ducenta octoginta octo.

¶ **Scrupulosus.** Plaut. Capt. 4, 82,

Nam meus scrupulosam victus commeat viam.

Plin. lib. 16, cap. 23, 3, Cæteræ suum pabulo gignunt, scrupulosæ corticis. De castaneis.

Scrupulosus: Sollicitus & anxius. Plin. epist. 49, b, Miraris quidd tot volumina, multaque in his tam scrupulosa homo occupatis absoluerit.

Scrupulosissima saltatio. Colum. in Præfat. lib. 1, 4.

Scrupulosa disputatio. Quint. lib. 9, cap. 1.

Ventorū paulò scrupulosior obseruatio. Plin. lib. 18, c. 33, 1.

¶ **Scrupulosè.** Colum. lib. 9, cap. 8, 3, At quæ dono vel aucupio contingunt, minùs scrupulosè probantur. Plin. lib. 3, cap. 14, 2,

Minutius & scrupulosius scrutantur omnia. Quintilianus lib. 5, cap. 14, 22.

¶ Scrupulositas. Col. lib. 1, cap. 1, 28, In hac autem ruris disciplina non desideratur huiusmodi scrupulositas.

¶ Scrupularis. Plin. lib. 33, cap. 8, 4, Quantum auri sit in ea, quantum argenti vel ætis, scrupulari differentia.

¶ Scrupulatum Plin. lib. 22, cap. 24, 11, Scrupulatum quidem colligere ac miscere vires, non coniecturæ humanæ opus, sed impudentiæ est.

SCRUTA] Attrita vsu vestes. Horat. 1, epist. 7, 13, Vilia vendentem tunicato scruta popello.

Lucilius apud Gellium, Noctium Atticarum lib. 3, Quidni? & scruta quidem vt vendat, scrutarius laudat Præfractam strigilem, soleam improbus dimidiatam.

SCRUTOR] Plaut. Aulul. 24, 23. Idem Amphit. 14, 30, Scrutabor: cho dic mihi, quis videor?

Ignem gladio scrutari. Horat. 2, Sermon. Satyr. 3, 55.

Scrutari vestigia domini sui, dicitur canis. Plin. lib. 8, cap. 40, 6. Orbem, Plin. lib. 5, cap. 1, 8. Fretum. Lucan. lib. 3, 134.

Ferro scrutantes abdita terræ. Lucret. lib. 6, 163.

Arcanum alicuius scrutari. Horat. 1, epist. 19, 8.

Mentes deum scrutantur in exitis. Ovid. 15, Metam. 28.

¶ Scrutatio. Seneca de Vita beata: Ita dico, si turæ & securus scrutationem populo præbuerit.

¶ Scrutator. Pallidus scrutator auri. Lucan. lib. 4, 61.

Profundi scrutatores. Stat. 3, Sylu. 1, 17,

Quodque legit mersus pelagi scrutator Eoi.

¶ Scrutinium. Apuleius lib. 9, Postremum magistratibus placuit obstinaciter denegantem scrutinio detegere.

SCVLNA] Dicitur quasi sequulna: quem Sequestrem appellant. Gellius lib. 20, cap. 10.

SCVLEPO] Plinius libro 36, capite 4, 1, Marmore sculpendo primi omnium inclauerunt Dipœnus & Scyllis, geniti in Crera insula.

Ebur sculpsit mirâ arte. Ovid. 10, Metam. 50.

¶ Sculptus. Animalia sculpta. Lucan. lib. 3, 45.

¶ Sculptor. Plin. lib. 36, cap. 5, 1, Iam fuerant in Chio insula Malas sculptor, dein filius eius Micerades. Idem lib. 20, ca. 13, 9, Sculptores & pictores vtuntur.

¶ Sculptura. Plin. lib. 16, cap. 40, 9, Habent in sculpturis facilitatem. Sic lib. 35, cap. 12, 6.

¶ Sculptilis. Opus sculptile. Ovid. 4, de Ponto, eleg. 9, 6.

SCVLPONEA] Calceus ex lana confectus. Plautus Casina, 11, 59, — qui quæso potiùs, quàm sculponeas, Quibus batuatur tibi os?

Næuius: Sculponeis batuenda sunt latera. Cato capite 39, scribit, sculponeas bonas alternis annis dari oportere familiæ rusticanae.

¶ Sculponeatus. Varro: Aspicio sculponeatam, bigas sequi cornutas.

SCVRA] Plaut. Trinum. 4, 122.

Fugitiuus scurra. Iuuen. Satyr. 13, 12. Infidus. Horat. 1, epist. 19, 1. Vagus. Horat. 1, epist. 16, 1.

¶ Scurrilis. Dicitur scurrilis & scenica. Quint. lib. 6, cap. 3, 20. Scurrilis strepitus. Author Philomela, 7.

Scurriles lusus. Valerius lib. 8, cap. 8.

¶ Scurriliter. Plinius epist. 90, Quid hunc putamus domi facere, qui in tanta re, tam serio tempore, tam scurriliter ludat?

¶ Scurror. Horat. 1, epist. 18, 4, Scurror ego ipse mihi; populo tu.

¶ Scurrans. Horat. 1, epist. 19, 1, Scurrantis speciem præbere professus amicum.

SCVTALE] Vide SCVTVM.

SCVTICA] Martial. lib. 10, 62, Scuticaque totis horridis Scythæ pellis.

Habenis scuticæ tremefactus. Ovid. epist. 9, 17.

Rubere scuticæ. Iuuenalis Satyr. 6, 48.

Dignus scuticæ. Horat. 1, Sermon. Satyr. 3, 24.

SCVTILVM] tenue, & macrum, & in quo tantum exilis pellicula cernitur. Paulus apud Festum.

SCVTRA] Vasis genus. Plaut. in Persa, Act. 1, Scen. 3, Bene & in scutris concaleat, & calamum iniice.

SCVTISCVM] Vasis genus, apud Catonem, cap. 11, 2.

SCVTVM] Plin. lib. 35, cap. 3, 2, Scutis enim, qualibus apud Troiam pugnarum est, continebantur imagines. Cæsar 5, bel. Gall. 165, Quo percusso & exanimato, hunc scutus protegunt hostes.

Scutus, dixit Turpil. Demiurgo: Quia non minus res hominem, quàm scutus tegit.

Fulgentia scuta. Virg. 8, Aen. 133. Longa. Virg. 8, Aen. 133.

Reclinare scuta. Virg. 12, Aen. 26.

Scuto vitare periculum. Cæsar 2, bel. Civil. 152.

¶ Scutale. Liuius: Sed triplex scutale crebris futuris duratum.

¶ Scutarius: Substant. Plaut. Epid. 2, 15,

Id modò videndum, vt materies suppetat scutarijs.

¶ Scutarius: Adiect. Vegetius lib. 2, In Romana militia habebant fabricas scutarias & locarias, quibus armorum genera formabantur.

¶ Scutatus. Liu. 8, bell. Pun. 6. Virg. 9, Aen. 27.

¶ Scutigerulum. Plautus pro armigero vsurpat.

¶ Scutulium. Scutulis vestes diuidere, Gallia instituit. Plin. lib. 8, cap. 48, 6.

¶ Scutula: Vasis genus concauum. Mart. lib. 8, 65,

Beffalem ad scutulam sexto prouenimus anao.

Idem libro 11, 32,

Sic implet gabatas, paropsidasque,

Et leues scutulas, cauasque lances.

¶ Scutulæ, in pauimentis frusta marmoris rotunda. Vitruuius lib. 7, cap. 1.

¶ Scutula, Particula quedam ballistæ apud Vitruuium,

¶ Scutula, in arboribus emplastratis. Plinius lib. 17, cap. 16, 1,

Exempta scutula (ita ne descendat vltro ferrum) cortici, imprimitur ex alia cortex par, cum sui germinis inamma.

¶ Scutulatus. Plinius libro 11, cap. 24, 3, Quanta arte cælat pedicas scutulato rete grassantes. Plinius lib. 8, cap. 48, 1,

Quam sola ars scutulato textu commendat in Lusitania. Iuuen. Satyr. 2, 10,

Cærulea indutus scutulata, aut galbana rafa.

SCYLLA] Vide SCILLA.

Scylla: Aus. Plin. lib. 37, cap. 10, 17.

Scylla: Pifeis. Plin. lib. 32, cap. 11, 9.

SCYLLA] Saxu in mari, periculosum mare faciens nautis.

Cærulea Scylla. Virg. 5, Aeneid. 25. Informis. Virg. 3, Aeneid. 87. Rapax. Ovid. 7, Metam. 13. Vorax. Catull. Argon. 59, 31.

Biformes Scyllæ. Virg. 6, Aeneid. 57.

¶ Scyllæus. Monstra Scyllea, Statius 5, Sylu. 3, 57.

Rabies Scyllæa. Virg. 1, Aen. 41.

Littora Scyllæa. Ovid. 15, Metam. 141.

Vndis Scyllæis clauditur Italia. Lucan. lib. 2, 87.

SCYMNVS] Leonis catulus. Lucret. lib. 5, 208, At catuli pantherarum; scymnique leonum.

SCYPHVS] Plinius lib. 33, cap. 11, 8, L. verò Crassus orator duos scyphos Mentonis artificis manu cælatos festertijs centum habuit.

Capatores adfer huc puer scyphos. Horat. Epod. 9, 7.

Faginus scyphus. Tibul. lib. 1, eleg. 10, 2.

Nati in usum læritiæ scyphi. Horat. 1, Carm. ode 27, 1.

Sacer scyphus Valer. 2, Argon. 55. Virg. 8, Aen. 56.

SCYRETICVM] metallum. Plin. lib. 31, cap. 2.

SCYRVS] Colum. lib. 7, cap. 9, 6, Dulces eruisse radicales aquatilis syluæ, tanquam scyrpi, nucisque, & degenens harundinis.

SCYTAL] Mus araneus. Plinius lib. 32, cap. 5, 10, Eadem vis contra venenatorum omnium morsus, priuatim scytalem & angues.

Scytale. Genus serpentis, Solinus cap. 40, Scytale tanta præfulget tergi varietate, ut notarum gratia videntes retardet: Lucan. lib. 9, 144.

S E

SEBVM] Vnde Sebo. Colum. lib. 2, cap. 22, 2, Ferijs autem ritus maiorum etiam illa permittit: far pinsere, faces incidere, candelas sebare.

SECALE] Frugis genus. Plin. lib. 18, cap. 16, 1, Id autem quod secale atq; farrago appellat, occari tantum desiderat.

SECAMENTVM, SECARIVS] Vide SECO, secas.

SECEDO] Tribes pondere commoto secessere. Stat. 12, Thebaid. 88. A lusu secedere. Propert. lib. 1, eleg. 10, 2.

A corpore sensus secedent. Catull. Argon. 59, 38. Secedere de via. Plaut. Curcul. 7, 2. Secede huc. Plaut. Capt. 6, 25. Secedere in, Liuius 7, belli Pun. 99, Relicto Asdrubale, secedenti in imminenteis castris eius tumulos.

In hortos vacuos. Ovid. 4, Trist. eleg. 7, 6. Ad stylum. Quintil. lib. 1, cap. 12, 9.

Secedere, verbum iudiciale aut senatorium. Senec. epist. 116, Antequam incipio secedere, & in aliam partem considerere.

¶ Secessio. Tacit. lib. 16, Secessionem iam id, & partes, et si idem multi audeant, bellum esse dicebat. Liu. 4, bel. Pun.

¶ Secessus. Virg. 2, Aen. 33, Est in secessu longo locus.

Secessus auium. Plin. lib. 10, cap. 29, 1.

Secessus: Locus à turba & cum multis separatus. Plin. epist. 13, lib. 2, Ille meus in urbe, ille in secessu contubernalis. Et epist. 15, lib. 3, Petis ut libellos tuos in secessu legam.

SECEBNO] Varro 2, de Re rust. cap. 2, 10, Arietes, quibus sis usurus ad fœturam, bimestri tempore antè secernendum, & largiùs pabulo explendum. Populo secernere alicquem. Horat. 1, Carm. ode 1, 7. E grege. Liu. 5, bell. Maced. 53.

Dicendi facultatem à maiore, ac magis expetenda vitæ laude fecerunt. Quint. lib. 2, cap. 15, 2. Iniquum fecerere iusto. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 23. Nucleos. Caro cap. 10, 4, Pilum seminatum vnum, qui nucleos fecerat. Publica priuatis. Horat. de Arte, 80. Res apertas à dubijs. Lucret. lib. 4, 95. Est ratio fecerundi, seorsumq; viuendi. Lucret. lib. 2, 96.

Secernere, *pro Seligere*. Horat. Epod. 16, 13, Iuppiter illa piæ secerunt littora genti.

¶ *Secretus: Separatus.* Seiunctum & secretum ab inani. Lucret. lib. 1, 18. Secretum, & extra vulgarem usum positum. Quint. lib. 9, cap. 3. Nec singulatim possunt secreta videre. Lucret. lib. 4, 18. Consultant secreta. Plaut. Bacchid. 23, 32. Domi secretus animum aduersus supra firmabat. Tacitus. Stridere secreta diuisos aure susurros. Horat. 2, Serm. Satyr. 8, 6. Colloquium secretum. Plin. de Viris illust. 28. Cubilia secreta. Ouid. 1, Fast. 86. Domus secreta. Virg. 2, Aeneid. 66. Iter secretum. Horat. 1, epist. 22. Loca secreta petere. Horat. de Arte, 60. Secretissimæ pabulationes, longissimè remotæ. Colum. lib. 9, cap. 4, 1. Studia secreta. Quint. lib. 2, cap. 18, 3. Quæstus secreti. Tacit. lib. 3.

¶ *Secretum, pro Secessu*. Plin. epist. 1, lib. 3, Quàm pulchrum illud, quàm dulce secretum; quantum tibi antiquitatis. Venie in secreta. Ouid. 13, Metam. 113. Facere secretum. Quint. lib. 10, cap. 3. Stylus secreto gaudet. Quint. lib. 10, cap. 7.

¶ *Secretum: pro Re secreta & separata.* Quint. lib. 11, cap. 1, Profert enim mores plerunque oratio, & animi secreta detegit. Ouid. 2, Metam. 112.

Et legem dederat, sua ne secreta viderent.

Mentis secreta ore confuso exferit. Senec. Herc. Oct. 20, 4, 5. Est mihi libertas tecum secreta loquendi. Ouid. 9, Metam. 113. Occulere secretum. Senec. Hippol. 7, 6.

¶ *Secretò.* Loqui cum aliquo secretò. Horat. 1, Serm. Satyr. 9, 14. Secretò rogare. Plin. epist. 1, lib. 3. Secretò occidere filium. Quint. lib. 9, cap. 2. Secretò ab alijs coque-re consilia. Liu. 3, ab Vrbe, 147.

¶ *Secretiùs.* Colum. lib. 11, cap. 2, 19, His diebus commode in struantur horti, de quibus suo loco dicam secretiùs.

¶ *Secretarium: Aula in qua iudices conueniunt, & ius redditur.* I lecta. si certum petat, in P. lib. 12 tit. 1.

SECEPITA] secepitæ, pen. corr. Culter oblongus, quo Flamines utebantur. Sueton. in Tib. Nam & inter Pontifices sacrificanti simul pro secepita plumbeum cultrum subiiciendum curauit.

SECESSIO, SECESSVS] Vide SECEDO.

SECIVM] Libum, quod secepitæ fecabatur. Festus.

SECIVS] *Minus.* Apuleius: Ne eò feciùs approbabitur tibi nunc etiam firmitas animi mei. Virg. 2, Georg. 56.

Interea toto non feciùs aere ningit. Virg. 3, Georg. 74.

¶ *Seciùs: Tardus.* Accius: Si fontè paulo, quàm veniam; feciùs.

SECLVDO] Propert. lib. 1, eleg. 19, 6,

Ille sub extrema pendens secluditur alà.

Aliquam inter similes puellas secludere. Stat. 1, Achil. 72.

Nemus secludum in valle reducta. Virg. 6, Aen. 141.

¶ *Secludere: Excludere.* Virg. 1, Aen. 114.

Soluite corde metum Teucris: secludite curas.

Vitam corpore secludere. Plautus: Quid magis in rem est meam, quàm corpore vitam secludam?

¶ *Secluforium.* Varro 3, de Re rust. cap. 5, 4, Minusculum auiarium, quod est coniunctum cum maiore ostio & lumine illustriore, quod secluforium appellant.

SECO] Colum. lib. 2, Quum secueris autem herbam medicam, sapius eam rigato.

In frustra secare. Virg. 1, Aen. 43. Infinite. Virg. 1, Aen. 43. Capillos. Martial. lib. 5, 49. Dispositam congeriem Deus secuit. Ouid. 1, Metam. 7. Hirsuti vepres secant corpora. Virg. 3, Georg. 99. Crinem secare. Virg. 4, Aen. 141.

Culta pinguia. Virg. 8, Aen. 13. Herbas. Virg. 3, Georg. 26. Marmor secanda. Horat. 2, Carm. ode 19, 4.

Membra alicuius secare. Ouid. in Ibin, 55. Pabulum. Cæsar 7, bell. Gall. 49. Glacies secat teneras plantas. Virgil. 10, eclog. 10. Terga secare verberare intorto. Tibullus lib. 1, eleg. 9, 5. Viam. Virg. 6, Aeneid. 180. Ille viam secat ad naues.

Aequora vltima secare fuga. Virg. 5, Aeneid. 44. Aethera pennis. Virg. 1, Georgic. 82. Campos salis ære. Virg. 10, Aeneid. 43. Ventos. Virg. 4, Aeneid. 52. Spem. Virg. 10, Aeneid. 22.

Magnæ lites secantur bono viro iudice. Horat. 1, epist. 17, 9.

Exors secandicos. Horat. de Arte, 62.

¶ *Secus.* Annus secus. Stat. 8, Thebaid. 13.

Capilli seci. Ouid. 3, Metam. 102.

Compita secia in multis vias. Ouid. 3, Amor. eleg. 1, 4.

Corpus secum. Horat. 4, Carm. ode 5, 13. Serupulosè in partes secia diuisio. Quint. lib. 4, cap. 5, 5. Herba secia. Horat. 2, Serm. Satyr. 4, 14. Arboribus positia secio via limite quadret. Virg. 2, Georg. 56. Pellis secia. Ouid. 2, Fast. 7. Vnguis secus. Horat. 1, epist. 1, 21.

¶ *Secaturus.* Colum. lib. 5, cap. 9, Supra quam ramum secaturus es.

¶ *Secamentum.* Plin. lib. 16, cap. 10, 5, Piceæ ad fissiles scandulas cupasque, & pauca alia secamenta.

¶ *Secarius.* Caro cap. 11, 3, Villicum habere oportet, sportas secarias tres, molas asinarias tres, trufatiles vnas.

¶ *Secio.* Plinius libro 25, capite 7, Bibitur & contra serpentes, & ante sectiones punctionesque, ne sentiantur.

In infinitum secio. Quint. lib. 3, cap. 10, 36.

¶ *Secio: bona ipsa confiscata, quæ vocant.* Tacitus, Reliquias sectionum Neronianarum, nondum in fiscum conuertas, reuocatis ab exilio concessit. Cæsar 2, bell. Gall. 3, 8, Sectionem eius oppidi vniuersam Cæsar vendidit.

¶ *Secior.* Accusator, qui ex damnatione accusati expectat partem. Plautus Trinum. 13, 18, — mira sunt Ni illic homo est, aut dormitor, aut secior zonatus. Populus sui fauoris secior. Lucan. lib. 1, 36.

¶ *Secitrix.* Plin. lib. 36, cap. 15, 16, Vnde enim illi vitricus Sylla, & Metella mater, profcriptionum secitrix?

¶ *Secitura.* Plinius libro 17, cap. 17, 3, Ut secitura inferior ponatur semper. Idem libro 37, capite 8, 5.

Secituræ ætariæ. Cæsar 3, bell. Gall. Propterea quòd multis locis apud eos ætariæ secituræ sunt.

¶ *Secilis.* Iuuen. Satyr. 3, 29. Plinius libro 16, cap. 39, 7, Medulla secilis.

Ebur secile. Ouidius de medicamine faciei. 2.

Seciles laminæ. Plin. lib. 16, cap. 43, 1. Suet. in Cæfare, secilia vocat pauimenta; quæ modicis sectionum interval- lis distincta sunt.

¶ *Secilis: qui facile secari potest.* Plin. libro 16, cap. 43, 2, Durabilia ac secilia, quæ modicè humida. Ibid. 5, Dat & alnus tuber secile, sicut cedrus acerque.

¶ *Seciuius.* ut, Seciuium porrum. Colum. lib. 11, cap. 3, 24.

Apud Martialem titulus est porti seciui, libro 13, 18. Plin. lib. 19, cap. 10, Seciui duo genera.

¶ *Segmen.* Plinius lib. 13, cap. 12, 3, Segminibus vtrinque amputatis. Gell. lib. 10, cap. 15, Vnguim Dialis & capilli segmina subter arborem fecilem terrâ operiuntur.

¶ *Segmentum.* Plin. lib. 36, cap. 6, 9, Crassior arena laxioribus segmentis terit, & plus erodit marmoris.

Segmenta: partes mundi. Plin. lib. 6, cap. 3, 7, Plura sunt autem hæc segmenta mundi.

Segmentum: Ornamentum colli. Valer. Max. lib. 5, cap. 2, In Curiolani mentione: Permissi quoque his purpurea veste, & aureis uti segmentis. Iuuen. Satyr. 2, 13.

Segmenta & longos habitus, & flammam sumit. Ouidius 3, de Arte, 34, Quid de veste loquar? nõ iam segmen- ta requiro.

¶ *Segmentatus.* Plautus: Quàm pulchrè segmentatam vestem, Mart. lib. 6, 74.

Segmentatum: ex tenuissimis segmentis vermiculatim compositum. Iuuen. Satyr. 6, 9, Et segmentatis dormisset pauu- la cunis.

SECORDIA] Plaut. Pæn. 4, 95, Nimia nos secordia hodie tenuit,

Cæca ac sopita secordia. Quint. lib. 1, cap. 2, 5.

SECRETARIVM, SECRETVS] Vide SECCERNO.

SECTARIVS, SECTA, SECTATOR] Vide SECVOR.

SECTILIS, SECTIO, SECTVS] Vide SECO, SECAS.

SECTOR] Vide SECVOR.

SECVBO] Propert. lib. 2, eleg. 26, 1, Miles depositis annosus secubat annis. Liu. 9, bell. Maced. 35, Per iocum adole- scens vetat eam mulari, si per aliquot noctes secubisset. Suet. in Tib. Cæfare, cap. 7, Mox diffidit: & aliquantù grauius, ut etiam perpetuò secubere.

In vacuo toro secubare. Ouid. 3, Amor. eleg. 8, 7. A papillis alicuius. Catul. in Epith. Iulæ, 21.

¶ *Secubitus.* Puellæ secubitus. Catul. Argon. 59, 76.

Tristes secubitus ferre. Ouid. 3, Amor. eleg. 9, 9.

SECVLA] Falx. Varro de Lingua Latina lib. 4.

SECVLVVM, siue SECLVVM] Virg. lius 8, Aeneid.

Sed mihi sera gelu, seclisque effæta tenectus. Plaut. Milite, 14, 86, Quin mille annorum perpetuò viuuat ab seculo ad seculum.

Magnus ab integro seclorū nascitur ordo. Virg. 4, eclog. 2. Postera secla. Lucretius lib. 3, 197.

Priora secla scriptorum. Lucret. lib. 3, 126.

Vitæ vestræ tot secula aguntur. Ouid. 3, Metam. 44.

Proinde licet quotuis viuendo condere secla. Lucretius lib. 3, 221.

Senectus effæta seclis. Virg. 8, Aeneid. 102.

Animantum secla breui spacio mutantur. Lucret. lib. 2, 16.
 Secla, & poster. Martial. lib. 10, 19.
 ¶ *Seculum, pro Tempore.* Seculum sterile effœctum. Plin. e-
 pist. 112, b.
 Aspera tum posicis miscescent secula bellis. Virg. 1, Aen. 59.
 Fœcunda culpæ secula. Horat. 2, Carm. ode 6, 4. Impid.
 Virgil. 1, Georg. 94. Rude seculum. Quintil. lib. 2, cap.
 5, 15.
 ¶ *Seculum, pro genere.* Serpentina secla. Lucret. lib. 6, 154.
 Bucera. Lucret. lib. 5, 173. Fera. Lucret. lib. 3, 151.
 Inspiciens seclum & infacetum. Catul. in amicam. Form. 40;
 2. Muliebre. Lucret. lib. 4, 24, 7. Omnia secla ferarum.
 Lucret. lib. 198. Vt propagando possit procurrere secla.
 Lucret. lib. 5, 170.
 ¶ *Secularis.* Ludi seculares apud Romanos. Plin. lib. 7, cap.
 48, 7.
 S E C V M] Carinis aliquid secum aduchere. Virg. 2, Aen. 36.
 Habet secum. Virg. 4, Aeneid. 6.
 S E C V N D V S] Plaut. Pœnul. 4, 108, — primùm salua sis
 Prima, & secunda in secundo.
 Secundus alicui re quapiam. Virg. 11, Aeneid. Nulli vir-
 tute. Silius lib. 7, 11.
 Forma nulli secunda. Ouid. 1, Amor. eleg. 8, 5.
 Secundus à regē. Hirtius 4, bell. Alexand. 274.
 ¶ *Secundus: pro Pari.* Horat. 1, Carm. ode 12, 4,
 Nec viget quicquam simile, aut secundum.
 Aëtiones secundæ. Quintil. lib. 4, cap. 1, 3.
 Anni secundo pars cætera defluit. Virg. 8, Aeneid. 110.
 Amni secundo missus defluit aries. Virg. 3, Georg. 90.
 Amor summè secundus. Lucret. lib. 4, 230.
 Secundis aibus. Liuius 6, ab Vrbe, 56.
 Secunda aura. Plinius lib. 8, cap. 32.
 Secundis auribus aliquid accipere. Liuius.
 Auspicia secunda. Horat. 4, Carm. ode 14, 4.
 Secundæ autoritatis homo. Plinius lib. 3, 5, cap. 6, 4.
 Clamor secundus. Virgil. 5, Aeneid. 99.
 Flestit equos, curruque volans dat lora secundo. Virgil. 1;
 Aeneid. 33. Cursus secundos dare. Virg. 3, Aeneid. 92.
 Di faciles, & in amore secundi. Ouid. epist. 17, 1.
 Existimatio secunda. Sueton. in Claudio Cæsare. cap. 7.
 Exitus secundi. Horat. 4, Carm. ode 14, 4.
 Fama secunda. Liuius 7, bell. Pun. 59.
 Flumen secundum. Tacit. lib. 21. Flumine secundo temis
 augetur cursus euntis. Ouid. 4, de Ponto. eleg. 15, 6.
 Aduersa fortuna, & Secunda, *contraria.* Virgil. 9, Aen. 57.
 Laboribus secundis creuit Romana pubes. Horatius 4;
 Carm. ode 4, 9.
 Mare secundum. Tacitus libro 20.
 Mensæ secundæ. Virg. 2, Georg. 21.
 Notæ secundæ vites. Columel. lib. 3, cap. 2, 11.
 Numinibus secundis euenire. Tacitus libro 15.
 Omine secundo ire. Horat. 3, Carm. ode 11, 10.
 Oratio secunda. Sallust. in Iugurth.
 Panis secundus. Horat. 2, epist. 1, 25.
 Partes tractare secundas. Horat. 1, epist. 19, 3.
 Plausuque volat, fremituque secundo. Virg. 5, Aeneid. 68.
 Prælium secundum. Tacitus libro 20.
 Res secundæ. Terent. Andr. 5, 6, 11. Horat. 1, epist. 10, 6.
 Secundæ res de. Terent. Heut. 2, 1, 1, Simihî secundæ res
 de amore meo essent.
 Rumor secundus. Horatius 1, epist. 10, 2.
 Secundas agere. Seneca de Ira, 3.
 Ergo iter inceptum celerant rumore secundo. Virgil. 8,
 Aeneid. 18.
 Tempestas secunda. Tacit. in vita Agricola.
 Tempora secunda. Horat. 4, Carm. ode 9, 8.
 Ventus secundus. Plautus Merc. 22, 14.
 Vela intendere ventis secundis. Virg. 3, Aeneid. 137.
 Secunda iræ verba. Liuius ab Vrbe, lib. 2, 158.
 Secunda in aliquem voluntas. Cæsar 2, bell. Ciuil.
 Vires secundæ. Virgil. 2, Aeneid. 124.
 ¶ *Secundior.* Sueton. in Iulio, cap. 2, Reliqua militia secuti-
 diore fama fuit.
 ¶ *Secundum: Præpositio.* Plaut. Rud. 4, 61,
 — quid illuc est Scepario Hominem secundum lit-
 tus?
 ¶ *Secundum: Poss.* Plaut. Capt. 5, 45, Nam secundum pa-
 trem tu es pater proximus.
 ¶ *Secundum: Pro.* Sueton. in Claud. Cæsare, cap. 15, Ab-
 sentibus secundum præsentem dabat. Vlpianus: Et post
 edictum secundum præsentem iudicabitur, ac si præsens
 esset.
 Secundum quod possibile est. Paulus in l. 1. ff. de fundo
 dotal.
 Secundum, *alio modo.* Terent. Eunuch. 5, 9, 60, Collaudauit
 secundum facta & virtutes tuas.

Liuius 10, bell. Pun. 147, Illius belli exitum secundum ius
 fasque dederunt.
 Secundum: *Super.* Sallustius in Iugurth. Secundum ea vti
 delibereris.
 ¶ *Secundæ:* Membrana, quæ partus obuolutus utero pro-
 dit. Plin. lib. 20, cap. 9, 10. Et lib. 20, cap. 13, 12.
 ¶ *Secundarius.* Panis secundarius. Suet. in Augusto, cap.
 76. Plin. libro 18, cap. 9, 1. Secundarium minium. Plin.
 lib. 33, cap. 7, 8.
 ¶ *Secundanus.* Plin. lib. 3, cap. 4, 5. Arausio secundano-
 rum, hoc est, secundæ legionis vel cohortis militum. Li-
 ulus 4, bell. Maced. 176, Priores secundani se porta cicce-
 re. Secundani milites. Liuius 4, bell. Maced. 63.
 ¶ *Secundo.* Propert. lib. 3, eleg. 21, 3,
 lam liquidum nautis aura secundat iter.
 Virg. 7, Aeneid. 52, — di nostra incepta secundent.
 Aura blanda secundat aquas. Ouidius epist. 3, 28.
 Visus secundare, & omen leuare. Virg. 3, Aeneid. 8.
 Deus secundet votum nostrum. Senec. Herc. fur. 9, 6.
 ¶ *Secundare: obsequi.* Terent. Adclph. 5, 9, 37, Et secundare
 in loco.
 ¶ *Secundans.* Vento secundante. Tacit. lib. 2.
 S E C V R I S] Virgil. 11, Aeneid. 132, — æratam quatiens
 Tarpeia securim.
 Aneeps securis. Ouidius 8, Metam. 80. Curuæ secures.
 Virg. 7, Aeneid. 37. Ex adamante facta securis. Ouid. 5;
 Fast. 161. Hebetes secures. Iuuen. Satyr. 8, 14.
 Impacta securis cædit rotas bigarum. Iuuen. Satyr. 10, 6.
 Laurigeræ secures. Claud. 7, Paneg. 3. Pacificæ. Lucan.
 lib. 7, 13. Sæuæ. Virg. 6, Aeneid. 164.
 Valida securis. Virg. 11, Aeneid. 140. Cædere securi. Vir-
 gil. 3, Georg. 73. Rara securis eò fertur. Horat. 1, Serm.
 Satyr. 7, 6.
 ¶ *Securicula.* Plinius lib. 18, cap. 19, 3, Securiculam infiti-
 uam pendere.
 ¶ *Securicula: ligneum retinaculum.* Securiclati cardines,
 apud Vitruuium lib. 10.
 ¶ *Securicula.* In fabrica ballistæ, apud Vitruuium, ea est,
 quæ inclusa & insita, operitur thelonij puluino.
 ¶ *Securifer.* Pyragmon securifer. Ouid. 12, Metam. 92.
 ¶ *Securiger.* Cateruæ securigeræ. Valer. 5, Argon. 28. Dex-
 tra securigera, Silius lib. 16, 10. Puellæ securigeræ. Ovi-
 dius epist. 4, 24.
 S E C V R V S] Plin. epist. 14, libro 3, Nec est, quod quisquam
 possit esse securus; quia sit remissus ac mitis.
 Securus à metu somnus. Plin. lib. 28, cap. 9, 25.
 Ab afflatu. Plin. lib. 12, cap. 1, 7. De bello. Liui. 6, bell.
 Maced. 156.
 Aether terris securior. Ouid. 1, Metam. 31. Aeuum secu-
 rum agere. Lucret. lib. 5, 17. Damnum securum. Mart.
 lib. 1, 78. Puella non sinit tibi ire securus dies. Tibullus
 lib. 1, eleg. 4, 5. Domus securæ ac patentes. Plin. in Pa-
 neg. 106. Mollia securæ peragebant otia gentes. Ouid.
 1, Metam. 21. Otia secura agere. Virg. 3, Georg. 76.
 Somnos securos rumpere. Lucan. lib. 3, 5. Testamentum
 securum. Plin. in Paneg. 68.
 Virtus secura. Lucanus libro 2, 38.
 ¶ *Securus: Socors.* Quintil. de Tautologia loquens, lib. 8,
 Cicero securus tam paruæ obseruationis. Lucanus lib. 1,
 43, Per ferrum tanti securus vulneris exit.
 Amorum securus. Virgil. 10, Aeneid. 65.
 Loca casuum secura. Tacitus libro 17.
 Coniugij secura. Valer. Argon. 42. Decoris securus. Ta-
 cit. lib. 19. Famæ. Ouid. 1, Trist. eleg. 1, 10. Virtus secu-
 ra fortunæ. Claud. 8, Paneg. 1. Futuri secura Ouidius 6,
 Metam. 28. Odij securus. Tacit. in vita Agricola. Pœ-
 næ. Horat. 2, epist. 2, 4. Potentiæ. Tacit. lib. 3. Sui. Lu-
 can. lib. 2, 49. Veniæ. Lucan. lib. 8, 154.
 ¶ *Securitas.* Plinius lib. 9, cap. 47, Certissima est securitas,
 vidisse planos pisces.
 Infelix securitas. Quintil. in Procem. lib. 6, 14. Inhumana.
 Tacit. lib. 19. Compositus in securitatem. Tacit. libro 3.
 Parere securitatem. Quintil. lib. 2, cap. 2, 4.
 S E C V S] *nomen.* Vnde & Sallustius Virile secus dixit: hoc
 est, virilis sexus.
 ¶ *Secus: Aduerbium.* Plaut. Epid. 5, 91, Nisi quid tua secus
 Sententia est.
 Secus quàm. Plautus Casin. 2, 45. Et Aulul. 16, 21, Quid
 diximus tibi secus quàm velles?
 Secus ac. Virg. 3, Aeneid. 48, Haud secus ac iussi faciunt.
 Vndique secus. Solinus cap. 64.
 S E D] Terent. Phorm. 1, 4, 39, Sed quis est hic senex, quem
 video in vltima platea?
 Sed, *aduersatiuum.* Terent. Andr. 3, 2, 45, — haud scio, an,
 quæ dixit, sint vera omnia: Sed paruiendo, Virgilius
 eclog. 9, 7.

Sed, *pro Atque*. Terentius Andr. 2, 1, 12, Age age, ut lubet. c. sed Pamphilum Video.

Sed mane. Terent. Andr. 4, 1, 59. D. Hem. sed mane: concupuit à Glycerio ostium.

Sed, *mirantis & non intelligentis*. Terent. Andr. 4, 4, 2, Sed videon' ego Philotion? Terent. Hecyr. 1, 2, 6. Sed autem, quid si hanc hinc abstulerit quispiam Sacram vnam Veneris? Plaut. Rud. 12, 14.

Sed enim: *pro Carè*. Plaut. Curcul. 4, 20, Sed enim nequeo durare, quin herum accusem meum.

Sed & nostrorum gloriam percenseamus. Plinius libro 7, cap. 30, 4.

Sed enim uerò cum detestabilis altera res & proxima patri- cidio sit. Liu. Decad. 5, lib. 5, 75.

Sed nunc verò. Curtius lib. 3, Sed nunc verò, a bitror, sacro & venerabili ore trahitur.

SEDATIO, SEDATIO] Vide SEDO.

SEDEO] Plautus: Si nou, ubi fedear, locus est: at est vbi ambules. Virg. 10, eclog. 10, Dum sedet, & gracili, fuscil- lam texit hibisco.

Sedere ad. Liu. 2, bell. Pun. Id horreum fuit præsidium Pœ- nis, fedibus ad Treberiam.

Ad aliquem. Ouid. 1, de Arte, 28.

Sedere apud. Plaut. Amph. 7, 4, Dum apud hostes sedi- mus. In subfellijs. Plaut. Pœnulo, 2, 5. In proximo Se- natui sedere. Plin. lib. 16, cap. 4, 6. In ouis, Plin. lib. 9, ca- pit. 51, 6. Equo vel carpento sedere. Martial. lib. 5, 39,

Vno credis equo posse sedere duos? Liu. 1, ab Vrbe, 154, Ibi ei carpento sedenti cum vxore aquila suspensis demissa teniter alis pileum aufert. Post aliquem. Horat. 3, Carm. ode 1, 8. Sedere super. Quintil. lib. 2, cap. 4, 14. Plin. lib. 35, cap. 4, 9, Nemeam sedentem supra leonem.

Altijs fedibus. Ouid. 6, Metam. 15. Gremio tuo sedi, Oui- dius epist. 8, 19. Humo sedere. Ouid. 4, Metam. 53.

Sella curuli. Liu. 9, bell. Pun. 185. Vestibulo sedet custo- dia. Virg. 6, Aeneid. 115. Sedens auribus vox. Quintil. lib. 11, cap. 3. Ouid. epist. 24, 5, Nondum Tyndaridis nomen mihi sederat aure.

Nomen in ore fedet. Stat. 12, Thebaid. 23,

Animo sedet fixum, immotumque. Virg. 4, Aeneid. 3,

In ingenio alicuius sedere. Ouidius epist. 2, 16.

Sedere iudicium: *pro firmum esse*. Seneca epist. 46.

Sedere niues. Plin. Lib. 17, cap. 2, 4. Flumina federunt viso Iouis nutu. Stat. 9, Thebaid. 105. Sedet morbus. Martial. lib. 1, 85. Sedere vehiculo, vel equo. Cels. lib. 4, cap. 19.

Vestis federe dicitur, quæ apta est. Quintil. lib. 11, cap. vlt. Sedet imperium. Plin. in Paneg.

Sedere: *in loca altiore esse*. Virg. 2, Aeneid. 173,

Nocte sedens, serum canit importunè per umbras.

Sedere, *agnauiam cessationemq; denotat*. Virg. 12, Aeneid. 3,

— sedeant, spectentque Latini.

Terent. Adelph. 4, 5, 38.

Continenter sedere. Catul. ad Contubernales, 35, 2.

Sedere, *pro Placere*. Virg. 5, Aeneid. 84, Idque pio fedet Aeneæ; probat autor Acastes. Idem 2, Aeneid. 132, Et fedet hoc animo. Plin. lib. 2, cap. 7, 9, Sedere cœpit sen- tentia hæc.

Sedere: *Considerare*. Virg. 1, Aeneid. 12,

— celsa fedet Aeolus arce. Idem 9, Aeneid. 1,

— Turnus sacrata valle sedebat.

Sedere, *consilium capere*. Plautus: Sine iuxta aram sedeam; & dabo meliora consilia.

Ars sedendi: *Consiliatio*. Silius lib. 8, 3.

Partes quas eunq; flectimus sedendo. Ouid. 2, Metam. 165.

Sedens. Martial. lib. 10, 48, Sedens lactuca.

Prope limina tibi sedens ianitor. Ouid. 1, Pastor. 28.

Aduersus sedens. Catul. ad Lesbiam, 48, 1.

Sessurus. Horat. de Arte, 32,

Si plausoris eges aulæa manentis, & vsque

Sessuri, donec cantor, Vos plaudite, dicat.

Sedes. Plin. in Paneg. 85, Media inter deos sedes auro sta- ret, aut ebore.

Solidæ sedes. Ouid. 2, Metam. 30. Patria sede sedens. Vir- gil. 7, Aeneid. 39. Latere in secreta sede. Virg. 2, Aen. 114.

Exiguam sedem paritura terra negavit Ouid. 6, Metam. 38.

Locare in sede facta. Virg. 2, Aeneid. 105.

Sedes: *domicilium*. Cæsar: Crescente enim populi mul- titudine, mutare sedes statuerunt.

Aethereæ sedes. Ouid. 15, Metam. 90. Beatæ. Virg. 6, Aeneid. 128. Celsa. Persius Satyr. 1, 2. Dulcis. Stat. 1, Sylu. 1, 8. Horrida. Horat. 1, Carm. ode 34, 3. Imæ sedes Ere- bi. Virg. 4, Georg. 95. Infausta. Senec. Thyeste, 1, 1. In- ferna. Ouid. 3, Metam. 101. Latæ. Horat. 1, Carm. ode 11, 4. Maligna. Stat. 4, Sylu. 3, 9. Moribunda. Pisauri. Catul. ad Inuentium, 76, 1. Nemoralis. Ouid. 2, Amor. cleg. 6, 12. Optatæ. Virgil. 6, Aeneid. 41. Patria. Vir-

gil. 2, Aeneid. 127. Peregrina ac fordida. Lucan. lib. 5, 2, Proc. dua. Plin. lib. 21, cap. 20. Quieræ. Virg. 1, Aeneid. 42. Sanctæ deum. Lucet. lib. 1, 30. Superæ. Ouid. 3, Fast. 65. Sydereæ. Virg. 10, Aeneid. 1. Tenebrosa. Ouidius 5, Metam. 72. Verendæ. Lucan. lib. 5, 25.

Deferere sedem. Virg. 3, Aeneid. 38. Desistuerè. Claud. de bello Getico, 102. Figere alicubi. Iuuenal. Saty. 3, 1.

Exfuere aliquem sedibus. Tacitus libro 13.

Lucidas in e sedes. Horat. 3, Carm. ode 3, 7.

Labefactare animam sedibus. Lucret. lib. 5, 160.

Ponere sedes. Virg. 3, Aeneid. 18. Reponere in sedem suam

ossa Cels. lib. 8, cap. 10. Reuifere suas sedes. Virg. 1, Aen. 84. Succedere sedibus alicuius. Virg. 4, Aeneid. 2.

Tenere sedem Iouis Opt. Max. Tacit. lib. 19.

Transferet regnum à sede Lauini. Virg. 1, Aeneid. 55.

¶ Sedes: *pro Statu*. Habere sedem. Quintil. libro 6. capi- te 1, 38.

¶ Sedes: *Sepulchrum*. Virgil. 6, Aeneid. 75,

Sedibus ut saltem placidis in morte quiescam.

Sedes: *pro nauibus*. Plin. lib. 24, cap. 7, 6, Lacryma sedis vitijæ prodeit.

¶ Sediculum, Sedile. Paulus.

¶ Sedile. Plin. epist. 101, n. libro 5, Sunt locis pluribus dis- posita sedilia è marmore. Sedile auium. Varro 3, de Re rust. cap. 5, 12. Sedilia viuo saxo. Virg. 1, Aen. 35. De viuo saxo facta sedilia. Ouid. 5, Metam. 64. Spissa Ho- rat. de Arte, 41. Vitrea. Virg. 4, Georg. 70. Fusi per du- ra sedilia nautæ. Virg. 4, Aeneid. 168. Membra sed. li rele- uare. Ouid. 8, Metam. 129. Complete sedilia. Claud. 1, in Eutropium, 94.

¶ Sedularium. Sedularia, quæ in theda sedenti subijcieban- tur. Paulus in l. Rhedæ. de supellestili legata, libro 33. P. ti- tul. 10, Rhedæ, & Sedularia, supellestili adnumerari solent.

¶ Sedum, ab sedendo: inquit Varro lib. 4, de Ling. Lat.

¶ Sedentarius. Apuleius: Ut etiam fatigationem sedenta- riam in excessu vegetatione discuterem. Plin. in Paneg. 127.

Mutua ac sedentariam assentiendi necessitatem. Sedentaria opera. Columella libro 12, capite 13, 6.

¶ Sedentarij. Plaut. Aulul. 15, 41, — calceolarij, Seden- tarij futores.

¶ Sessor. Horat. 2, epist. 2, 26, In vacuo lætus sessor, plau- sorque theatro.

¶ Sessibulum. Plaut. Pœnulo, 4, 46, Qui tibi oleant stabulæ, statum, sellam & sessibulum merum.

¶ Sessilis. Plin. libro 15, cap. 3, de pyris regijs: Quæ minimè pediculo sessilia.

Tergum sessile. Ouid. 12, Metam. 81.

Sessilis lactuca. Martial. lib. 5, 104.

SEDIMENTVM] Vide SEDO.

SEDIATIO] Virg. 1, Aeneid. 31,

Ac veluti magno in populo quum sæpe coorta

Seditio, scuitque animis ignobile vulgus.

Seditionem facit lien. Plaut. Met. 4, 14.

Clamora seditio. Claud. de bell. Getico, 94. Recens. Ouid. 12, Metam. 12. Turbida. Ouid. 9, Metam. 87.

Comprimere seditioem. Tacit. lib. 1. Desflagrantè pau- latim seditioem Tacit. lib. 18. Induere seditioem. Tacit. lib. 2. Oritur seditio. Cæsar 7 bell. Gall. 117. Redin- tegratur. Tacitus lib. 1. Prope seditioem ventum. Ta- cit. lib. 19. Iuxta seditioem ventum. Tacit. lib. 5. Mar- sitio seditio. Stat. 9, Thebaid. 28.

SEDO] Animum sedare Sallustius.

Flamma per incensas citius sedetur aristas. Propert. lib. 3, e- leg. 19, 1. Fletus sedare. Propert. lib. 2, eleg. 17, 7. Ieiunia carne. Ouid. 15, Metam. 17. Incendia Ouid. 1, de Remed. amor. 24. Iram Plaut. Merc. 141. Lassitudinem. Plau- tus Bacch. 1, 75. Mentis commotas. Plin. lib. 20, cap. 13, 3.

Metum sedat dies Senec. Thyeste, 81. Miserias Plautus Pœnulo, 18, 92. Pavor m. Liu. 1, ab Vrbe, 65. Quæ sus. Senec. Herc. Octæo, 16, 16. Sicim. Lucret. lib. 4, 171. Tu- multum. Cæsar 3, bell. Ciu. 70. Vulnera. Stat. 2, Syl. 1, 42.

¶ Sedatus. Amnes sedati. Virg. 9, Aeneid. 6.

Corde sedato respondere. Virg. 12, Aeneid. 4. Curæ seda- tæ. Stat. 12, Thebaid. 103. Homo sedatus. Horatius 2, e- pist. 19, 9. Pectus sedatum. Silius lib. 11, 52. Venti se- dati. Ouid. 15, Metam. 70.

SEDUCCO] Terent. Hecyr. 1, 2, 69, Pòst Pamphilus me solus seduxit foras.

Manu blanda seduxit eum. Ouid. 2, Metam. 139.

Castra seducere. Ouid. 13, Metam. 124.

Quippe vbi non liceat vacuos seducere ocellos. Propertius lib. 1, eleg. 9, 6.

Mors seducit artus anima. Virg. 4, Aeneid. 77.

¶ Seducere: *Decipere*. Terent. Andr. 4, 1, 20,

— etiam nunc me seducere istis dictis postulas.

¶ Seductus: *Participium*. Liu. 10, bell. Pun. 19, Singulos de- inde

inde separatim, seductos obtestatur. Sic Sueton. in Claudio Cæsare, cap. 37.
 Recessus seducti. Ouid. 13, Metam. 191.
 Teiæ seductæ ex athere. Ouid. 4, Metam. 125.
 Seductus: pro discretus. Senecæ epist. 118, Si proprium habent quiddam, & à corporibus seductum.
 ¶ Seductus: Veibale. Senecæ de Tranquil. vitæ: Sic hominū, quorum maximæ in seductu actiones sunt
 SEDVCLVVM] Genus si g.lli: quod vapulantes sudare faciat. Festus.
 SEDVLARIVM] Vide SEDVO.
 SEDVLSV] Anus sedula. Tibul. lib. 1. eleg. 3, 17.
 Turba. Ouid. 1, de Remed. Amor. 37.
 ¶ Sedulitas. Multæ sedulitatis anus. Ouid. 3, Fast. 134.
 Apta sedulitas. Ouid. 10, Metam. 82. Blanda. Ouid. 2, de Arte, 69. Officiosa. Horat. 2, epist. 7, 2. Senilia. Silius libro 7, 38. Placere sedulitate. Ouid. 1, de Arte, 77.
 ¶ Sedulè. Colum. lib. 9, cap. 9, 1, Semper quidem custos sedulè circumire debet aluearia.
 ¶ Sedulò. Plautus Aulul. 5, 35.
 Nam nunc, quum celo sedulò, omnes ne sciant,
 Omnes videtur scire. Terent. Phorm. 2, 4, 13, Ego sedulò hunc dixisse credo. Plaut. Menæch. 21, 2, Propterea heri imperium exequor, bene & sedulò seruo.
 SEDVVM] Plin. lib. 18, cap. 17, 9. Colum. lib. 2, cap. 9, 8. Id ne fiat, remedio est mistus succus berbæ, quam rustici sedum appellant.
 SEGES] Plin. lib. 18, cap. 17, 9, Si in articulum seges ire cœperit, runcare remedium est, ne herbæ vincant.
 Luxuries segetum. Virg. 1, Georg. 23. Rapinæ præmatu- ræ. Lucan. lib. 7, 20. Aegra seges negabat victum. Virg. 3, Aeneid. 29. Altæ segetes. Virg. 3, Georg. 40. Arida seges. Ouid. 2, Metam. 43. Cana. Ouid. 10, Metam. 130. Dura. Tibul. lib. 2, eleg. 3, 13. Immatura. Silius libro 15, 105. Feraces segetes. Horat. 1, Carm. ode 31, 1. Grauida. Virgil. 1, Georg. 64. Fertilior seges est alienis semper in agris. Ouid. 1, de Arte, 70. Intacta. Virg. 7, Aeneid. 102. Opportuna pecori. Virg. 4, Georg. 26. Picturata Claud. de Hiltrice. 37, 3. Teneræ segetes Ouid. 4, Fast. 186.
 Cingenda est altis sepihus ista seges. Ouid. 3, de Arte, 112.
 Lætas facere segetes. Virg. 1, Georg. 1. Validas segetes mora facit. Ouid. 1, de Remed. amor. 17. Ille feret segetes, ille serendus ager. Ouid. 2, de Arte, 134. Adulta leni fluctuat Zephyro seges. Senecæ Herc. fur. 9, 17. Intereunt segetes. Virg. 1, Georg. 31. Metere segetem. Silius lib. 16, 123. Herbæ obducunt segetem. Virg. 2, Georg. 83. Occidere segetes. Horat. 2, epist. 2, 33. Prætendere sepe segeti. Virg. 1, Georg. 54. Proculcare crescentes segetes. Ovidius 2, Metam. 58. Resecanda falce seges. Ouid. epist. 1, 11. Senescit seges nimio imbre. Stat. 5, Sylu. 1, 30. Sternuntur segetes. Ouid. 1, Metam. 55. Matura seges surgit. Senecæ Thyeste, 5, 16. Hic segetes viniūt, illic foeciliū vult. Virg. 1, Georg. 11. Vrit campū seges lini. Virg. 1, Geor. 16.
 ¶ Segetes: De leguminibus. Colum. lib. 2, cap. 14, Quod prædictorum leguminum segetibus fat scit.
 ¶ Segetes: pro ipsa humo. Varro lib. 1, de Re rust. cap. 29, 1, Segetes dicitur, quod aratum, fatum est. Virg. 1, Georg. 10, Illa segetes demum votis responderet auari
 Agricola, bis quæ solem, bis frigora sensit.
 Plin. lib. 18, Segetes quæ interquievere, fundunt rosam odoratiorem fatiua.
 Segetes stimulorum. Plaut. in Aulul. 4, 6. Ferrea seges telorum. Virg. 3, Aeneid. 10. Ferrea seges stricis horret mucronibus. Virg. 12, Aeneid. 133. Virum seges. Virgil. 2, Georg. 29. Seminibus iactis segetes adolesse virotum. Ouid. epist. 6, 2. Clypeata segetes virorum. Ouid. 2, Met. 22.
 SEGESTRE] Virg. de Ling. Lat. lib. 4, Quo l. sticam inuoluebant, quod ferè Aramenta erant è segete, segestria appellabant. Plin. lib. 13, cap. 12, Inuolucris chartarum segestriumque vsum præbet.
 SEGMENT, SEGMENTVM] Vide SECO.
 SEGNIS] Virg. lib. 3, Aeneid. 103. Haud segnis strato surgit Palinurus. Ad credendum segnis. Liu. 4, bell. Pun. 59. Segnis & iacens. Quintil. lib. 1, cap. 3, 2. Acta segnia. Ouid. 12, Metam. 100. Animus segnis. Plin. lib. 11, cap. 52, 3. Anni segnes. Ouid. ad Liuian. 90. Campus segnis situ durecit. Virg. 1, Georg. 5. Dextra non segnis dare vulnera. Ouid. 5, Trist. eleg. 8, 4. Discordia non segnior. Liu. 2, ab Vrbe, 183. Epistola non segnis. Stat. 4, Sylu. 4, 1. Exitus segnis. Stat. 5, Sylu. 3, 42. Indoles. Tacit. libr. 12. Iter lucis non segne. Valer. 1, Arg. 158. Mens segnis ad lætutiam. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 4, 10. Mora. Liu. 5, bel. Pun. 42. Moras segnes rûpere. Virgil. 3, Georg. 9. Mors segnis. Liu. 10, bell. Maced. 14. Otium segne. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 6, 9. Pes segnis. Horat.

3, Carm. ode 12, 2. Pugna segnior. Liu. 3, ab Vrbe, 266. Sopor segnis. Lucan. lib. 5, 38.
 Segnis: cum genitius. Tacit. lib. 16, Inquietus animo, & occasionum haud segnis.
 ¶ Segnis: immitis. Virgil. 1, Georg. 31, — segnisque horret in aruis Carduus.
 ¶ Segnitias, vel Segnitia. Plaut. Trinum. 1, 48, In huiusmodi negotio diem sermone terere, segnitias mea est. Terent. Andr. 1, 3, 1, Enimvero Daur, nihil loci est segnitias, neque socordias. Sera segnitias. Virg. 2, Aeneid. 74. Segnitias: Infecunditas. Plin. Hinc agrorum segnitias.
 ¶ Segnipēs. Iuven. Satyr. 8, 7, — Tritoque t. ahunt epirhe- dia collo Segnipedes.
 ¶ Segniter. Liu. 2, ab Vrbe, 253, Segniter, otiosè, negligenter, contumaciter omnia agere. Plin. lib. 14, cap. 22, 11, Nec segniter vita in eo elaborauit. Virg. 9, Aeneid. 89. Politi arces segniter. Stat. 1, Sylu. 4, 22.
 Ire non segnius segitâ Sey hicâ. Ouid. 10, Metam. 117.
 SEGREGO] Plaut. Milite, 18, 17. Terent. Andr. 1, 5, 56, Ne abs te hanc segreget, neu deseras. Segregare è senatu aliquem. Plaut. Mostel. 15, 9. Ab agmine semet. Stat. 12, Thebaid. 37. Seungi & segregari. Lucret. lib. 1, 92. Segregare ab se culpam vel suspiciones. Plaut. Trin. 4, 31. Pugnam. Liu. 1, ab Vrbe, 104. Sermonem. Plaut. Milite, 10, 60. Idem Pœnulo, 4, 127. Sequē gregari. Lucret. lib. 1, 92, Dissidioque potis est seungi, seque gregari.
 Segrex vita. Senecæ de Benefic. lib. 4.
 SEGVLLVM] Plin. lib. 33, cap. 4, 5, 1, Aurum qui quærunt ante omnia segullum tollunt. ita vocatur in officium.
 SEIVGES] Apuleius in Floridis: Vni cui omnes pro incia, quadrijuges & seiuges curus vbi gentiū ponere gratiã- tur. Plin. lib. 34, cap. 5, 2, Serum hoc, & in his s. b. nisi à diuo Augusto seiuges, sicut & elephanti. Liu. 8, bel. Mac. 45.
 SEIVNGO] Dissidio perniciali seiungi. Lucret. lib. 1, 92.
 ¶ Seiunctus Propert. lib. 2, eleg. 17, 5. Dolor seiunctus corpore. Lucret. lib. 2, 4. Seiunctum & secretum à corpore. Lucret. lib. 1, 88. Semota & seiuncta à rebus nostris. Lucret. lib. 2, 30.
 SELAGO] Herba. Plinius lib. 24, cap. 11, 15.
 SELECTVS] Vide Seligo.
 SELENITES] Gemma. Plin. lib. 37, cap. 10.
 SELENITIVM] Hederæ genus. Plin. lib. 16, cap. 34.
 SELEVIDES] Aues. Plin. lib. 10, cap. 27.
 SELIBRA] Plin. lib. 14, cap. 6, 7, Malobathri selibris in musti congios duos additis. Liu. lib. 3, ab Vrbe, 21. Selibra farris. Mart. lib. 1, 152, Et thuris, piperisq. tres s. libræ.
 SELICASTRA] Sedilia antiqui generis. Paulus in l. 4 D de supellect. legara. Instrumenti significatione rhedæ & seicastra in supellectili adnumerari solent.
 SELIGO] Ouid. 3, Amor. eleg. 10, 10.
 ¶ Selectus Corpora selecta. Ouid. 5, Fast. 15. Selecti iudices. Horat. 1, Sermon. Satyr. 4, 25. Vnum ex selectis iudicibus obijciebat. Plin. lib. 33, cap. 1, 1, Decurrit quoque ipsæ pluribus discretæ nominibus fuere: Tribunorum æris, & Selectorum, & iudicum.
 SELINAS] Brassicæ genus. Plin. lib. 20, cap. 9. Varro cap. 157, de Re rustica.
 SELLA] Plaut. Cure. 7, 32, Datin' isti sellam, vbi affidat citò? Cato cap. 10, 4, Scabilia tria sellas quatuor, folia duo. Aurea sella. Propert. lib. 4, eleg. 11, 6. Cutulis. Quintil. lib. 6, cap. 3, 17.
 ¶ SELLARIA] Plin. lib. 34, ca. 8, 34, Violentia Neronis in ver- bem conuecta, & in sellaris domus aureæ disposita. Sueton. in Tiberio, cap. 43, Secessit verò Caprensi etiam sellariam excogitavit, sedem arcanarum libidinum.
 ¶ Sellariolus. Mart. lib. 5, 122, In sellanellis vagus poppinis.
 ¶ Sellularij opifices: quos Liu. lib. 8, ab Vrbe, 100, scribit militiæ minimè aptos.
 SEMELLA] Libellæ dimidium. Varro de Ling. Lat. lib. 4.
 SEMEL] Plaut. Capt. 2, 99, Satis sum semel deceptus. Terent. Heaut. 1, 2, 34. — ubi animus semel se cupiditate deuin- xit mala. Semel æno. Plin. lib. 12, cap. 14, 6.
 Semel iterum, Liu. 1, ab Vrbe, 78. Semel T. Manilio Con- sule, post Punicum primū peractum bellum: iterum, quod nostræ ætati dii dederunt vt videremus. Semel ac vicies. Plin. lib. 7, cap. 48, 5. Semel vnquam. Plinius lib. 2, capite 35.
 ¶ Semel: Irrenocabiliter. Quintil. lib. 1, cap. 3. Nec semel de hoc decretum erat: tricesimus dies reddebat victo certaminis potestatem. Ouid. de Virginitate. epist. 5, 11, — deperit illa semel. Semel à cōditio æuo. Plin. lib. 7, c. 34, Ibi- dem cap. 35. Pudicissima scemina semel matronarum sen- tentia iudicata est.
 ¶ Semel: Ad summam. Quintilianus libro 9, capite vltimo, Denique vt semel finiam sic ferè componendum. Et li- bro 11, cap. 1, Et vt semel omnia complectar. Virg. 11, A-

- neid. 84, Procubuit moriens, & humum semel ore mordit. Lucan lib. 9, 116, — dixitque semel nascentibus autor, Quicquid scire licet.
- SEMEN**] Colum lib. 1, cap. 7, 5, Longeq; plus imputant feminis iacti, quàm quod fecerint.
- Perceptum semen. Ouid. 11, Metam. 29. Pinguia semina. Horat. Epod. 16, 12. Vitiata. Ouid. 5, Metam. 96.
- Abire in semen. Plin. lib. 21, cap. 11, 5. Exire in semen. Plin. 19, cap. 6, 14. Committere semina sulcis. Virg. 1, Georg. 45. Permisso semine constant omnia. Lucret. lib. 2, 118.
- Differere semina in areas. Colum. lib. 11, cap. 2. Data semina rudi humo. Ouid. 6, Metam. 130. Erucere rostro semina Ouid. 15, Metam. 23. Mittere rude semen in ignotam humum. Ouid. 13, Trist. eleg. 8, 1. Reddere semen Plinius lib. cap. 26, 2. Semina mollit humus valido prætinâ veneno. Ouid. 7, Metam. 25. Obrue versata Cerealia terrâ Ouid. 1, de Remed. 35. Spargere semina petrua. Ouid. epist. 12, 9. Frustra spargere semina. Quintil. lib. 2, cap. 9, 2. Prima Ceres docuit turgescere semen in agris Ouid. 3, Amor. eleg. 9, 1.
- ¶ Semina: de *virgultis & furculis*. Virg. 2, Georg. 71, Semini- bus positis supererit deducere terram Sæpius. Ibidem 2, 3, Pars autem posito surgit de semine. Colum. lib. 3, de Arboribus, cap. 2, Ex eiusmodi viribus lecta semina, multum bonumque præbebunt. Deponere semina. Colum. Flammæ abstrusa semina in venis silicis. Virg. 6, Aeneid. 2. Semina limus habet virides generantia ranas, Ovidius 15, Metamorphos. 74.
- ¶ Semen: per translationem. Nequitix femina languidiora. Ouid. 1, Amor. eleg. 4, 2. Probatiorum semina spargere. Quintil. 4, cap. 2, 39.
- ¶ Semen alicuius: pro genere. Sueton. in Caligula, ca. 25, Nec vilo firmiore indicio sui seminis esse credebat, quàm feritatis. Conceptus semine. Ouid. 10, Metam. 66. Aetherium semen. Virg. 7, Aeneid. 57. Cœlesti semine omnes fumus oriundi. Lucret. lib. 2, 198. Dissona partu semina. Claud. 2, in Eutropium, 9. Diuinū semen. Ouid. 1, Metam. 16. Generoso semine implere veterū. Ouid. 9, Metam. 57. Impia semina ferre vtero Ouid. 10, Metam. 91. Inelyta semina. Silius lib. 13, 7. Mortale semen. Ouid. 3, Metam. 21. Virile. Lucret. lib. 4, 243. Veterino semine partum genus. Lucret. lib. 5, 173.
- ¶ Semen: genus quoddam frumenti. Plin.
- ¶ Seminium: Idem. Columel. lib. 2, Nonnunquam superfusa aqua latentibus seminij. Varro 2, de Re rust. cap. 6, 1, Quo seminio ego hic procreavi pullos, Plaut. Amphit. 1, 5, 15, — anguineo Repente hostes peperit seminio. Triste seminium. Lucret. lib. 3, 140.
- Seminium: *Seminis lucrum*. Plaut. Rud. Vænantur merces non hoc suo seminio. Idem Milite, 14, 67.
- ¶ Seminarium. Columel. lib. 1, de Arboribus, cap. 1, 3, Qui vineam vel arbutum cõstituere volet, seminaria prius facere debet. Idem lib. 5, cap. 6, 1, Si vltimorū seminarium paratum habuerit, Varro 3, de Re rust. cap. 16, 11, Cõspurgant omnia seminatia confita, apium causâ. Cato cap. 46, Seminarium ad hunc modum facito.
- ¶ Seminars. Florus lib. 2, cap. 6, Hispaniam, illam seminariam hostilis exercitus.
- ¶ Sementis. Plin. lib. 18, capite 14, 9, Festinatam sementem sæpe decipere ferotina semper. Colum. lib. 13, Quibus magnasementis præparatur. Cæsar 1, bell. Gall. 11, Sementes quàm maximas facere, ut in itinere copia frumti suppeteret.
- Vos date perpetuos teneris sementibus auctus. Ovidius 1, Fastor. 136.
- ¶ Sementis: *Seminandi tempus*. Columel. lib. 2, cap. 9, 2, Prima sementis rariùs serere permittit: nouissima, spissius postulat.
- Sementis, pro *segete*. Gell. lib. 2, cap. 29, In semetes fortè confederat ac tempestiuiores.
- Sementis: *Semen ipsum*. Columel. lib. 2, cap. 8, 4, Multorum dierum sementis vno die surgit.
- ¶ Sementim: in accusativo. Colum. lib. 2, cap. 10, 12. Cato 27, Sementim facito ita.
- Sementi: in ablativo. Colum. lib. 2, cap. 9, 12, Media ferme sementi.
- ¶ Seminalis. Colum. lib. 11, cap. 2, Viciæ pabularis modios septem vel octo, vice seminalis modios quinque vel sex.
- ¶ Sementinus. Sementina pyra. Cato cap. 7, 2. Dies sementina. Ouid. 1, Fast. 32.
- Sementinæ ferix: quasi ex ijs fruges grandescere possint. Festus.
- ¶ Sementicus. Plin. lib. 18, cap. 7, 3, Sementica autem, triticum, hordeum, fabam, napum, rapam appellant.
- ¶ Sementiuus. Sementiuum triticum, hordeum, fabæ, rapa, Plinius lib. 18, cap. 7.
- Sementiuæ ferix. Varro de Re rust. lib. 1, cap. 2.
- ¶ Semento. Plin. lib. 18, cap. 28, 2, Est enim in primis inutile, nasci herbas sementaturas.
- ¶ Semino. Colum. lib. 2, cap. 9, 12, Seminari debet hordeū post Aequinoctium. Idem lib. 2, cap. 4, Neq; in lira, sed sub sulco talis ager seminandus est. Virg. 6, Aeneid. 42, Quod non sua seminat arbor.
- Seminare marem. Colum. lib. 6, cap. 24. Seminatus puer. Plaut. Amphit. 5, 20.
- ¶ Seminatio. Varro 2, de Re rust. cap. 6, 2, 3, de tauris. Ad seminationem onagrus idoneus.
- ¶ Seminosus. Cucurbitæ seminosæ. Author Iambici inter Priap.
- SEMESTRIS**] Semestris Consulatus. Plin. epist. 69. Plin. lib. 10, cap. 25, 1.
- Semestrem vitam excedere. Plin. lib. 8, cap. 39, 2. Semestris Dictatura. Liu. 4, ab Vrbe, 176. Censura. Liu. 4, ab Vrbe, 102.
- SEMESVS**] Sueton. in Tibetio, cap. 34, Solennibus ipse cœnis pridiana sæpe ac semesa obsonia apposuit. Virg. 8, Aeneid. 60, Ossa super recubans antro semesa cruento.
- Frustra lardi semesa. Horat. 2, ferm. Sat. 6, 17. Membra. Silius lib. 6, 48. Præda semesa. Virg. 3, Aeneid. 49.
- Pisces semesi. Horat. 1, Serm. Sat. 3, 26.
- SEMET**] Suet. de clar. Grammat. Ab semet nominatus. Plinius de Vir. illust. 70, Corrupto exercitu desertus, semet occidit. Liu. 2, ab Vrbe, 53.
- SEMIANIMIS**] Vide SEMIS.
- SEMINARIUM, SEMINIUM, SEMINO**] Vide SEMEN.
- SEMIS, vel SEMI**] Dimidium significat. Festus.
- ¶ Semianimis, & Semianimus. Plin. de Viris illust. 39, Ab Attilio semianimis inuictus & sahatu, magno postea terrore hostibus fuit. Liu. ab Vrbe, lib. 1, Vbi tollentes corpus semianime virginis. Sic 8, bel. Pun. Succensum rogam semianima pleraque iniecerant corpora.
- Media procubuit domo semianimis Ouid. 1, Trist. eleg. 3, 19. Attus semianimes Ouid. 14, Metam. 42. Clamor semianimis. Stat. 8, Thebaid. 120. Equi semianimes voluntur. Virg. 11, Aeneid. 127.
- Attollere terriã semianimem heram. Lucan. lib. 8, 14.
- Corpore semianimo languida membra. Lucret. lib. 6, 255.
- ¶ Semiapertus. Liu. 6, bel. Pun. 202, Semiaperis portarum foribus in urbem compulsi.
- ¶ Semibos. Ouid. 4, Trist. eleg. 6, 4, Centimanumque Gygen, semibouemque virum.
- ¶ Semicaper. Ouid. 5, Fast. 21, Semicaper coloris succinctis, Faune, I. ueris. Deus semicaper. Ouid. 4, Fast. 152. Pan. Ouid. 14, Metam. 103.
- ¶ Semicinctium. Martial. lib. 14, 158, de Semicinctio est epigramma.
- ¶ Semicirculus. Colum. lib. 5, cap. 2, 1.
- ¶ Semicircularis. Colum. libro 5, cap. 2, 11, Semicircularis agri forma.
- ¶ Semicostus. Plin. lib. 18, cap. 11, 13, Ex tritico candidissima atque grandissima eligunt grana, & semicosta in olis. Colum. lib. 8, cap. 5, 1, Semicostum ordinem. Plin. lib. 22, cap. 25, 24, Semicosta aqua.
- ¶ Semicorporalis. Firmic. lib. 2, cap. 12.
- ¶ Semicorporeus. Idem ibid.
- ¶ Semicremus. Ouid. 2, Metam. 58, Semicremoque nouat repetitum stipite vulnus.
- ¶ Semicrematus. Membra semicremata. Ouid. in Ibin, 127. Et Mart. lib. 11, 55, Thuraq; de medio semicremata rogo.
- ¶ Semicrudus. Colum. lib. 6, cap. 26, Lupini semicrudi conteruntur, & offæ saluati morte faucibus ingeruntur. Statius 5, Syll. 9, 9.
- ¶ Semicubitalis. Liuius lib. 2, Decad. 5, ut palmæ spiculum hastili semicubitali infixum.
- ¶ Semideus. Canes semidei. Lucan. lib. 8, 164. Genus semideum. Ouid. in Ibin, 17. Reges semidei. Stat. 2, Achil. 73.
- ¶ Semicostus. Plautus Asinaria, 5, 74.
- ¶ Semiermis. Liu. 5, bel. Pun. 109, Magna ex parte etiam tumultuarium & semiermum. Ibid. lib. 2, 207, Binis in castris quum multitudo semiermis sine ducibus esset. Semiermis. Liu. Decad. 3, lib. 10, Ex agrestium semiermi turba.
- ¶ Semifactus. Opera semifacta. Tacit. lib. 1, 5.
- ¶ Semifer. Ouidius 2, Metamorph. 129, Semifer interea diuinæ stirpis alumno Lætus erat. Plinius lib. 8, cap. 57, 3, Semiferum & ipsum animal, cui viuaria in dolijs idem, qui apris instituit. Caput semiferum panis. Lucretius libro 4, 119. Corpus. Valer. 6, Argon. 11.
- Fremitus virorum semiferi. Valer. 6, Argon. 47. Lupi. Valer. 1, Argon. 93.
- Pectus semiferum. Virg. 10, Aeneid. 43.

Species hominum semiferæ. Lucret. lib. 2, 141.

¶ Semiformis. Colum. lib. 4, cap. 25, 2, Cui superposita semiformis lunæ species, secutus. Idem lib. 8, cap. 5, 10, Pulchri semiformes interimuntur antè, quàm totis partibus suis consumantur.

¶ Semifultus. Mart. lib. 5, 14, Subfelloque semifultus extremum.

¶ Semigermanus. Liv. 1, bel. Pun. 140, Vtique cum, quæ ad Apennium ferant, ob septa gentibus semigermanis fuissent.

¶ Semigræcus. Varro 2, de Rust. cap. 1, 2, Vt semigræcis pastoribus dicam Græcè.

¶ Semigrauis. Liv. 5, bel. Pun. 129, semigrauis potabant.

¶ Semihomo. Colum. lib. 10, 2, Quamuis semihominis vesano gramine facta Mandragoræ pariat flores, mæstamq; cicutam. Semihomo Cæus. Virg. 8, Aeneid. 36. Nafamones semihomines. Sil. lib. 11, 36.

¶ Semijugerum. Colum. lib. 5, cap. 1, 6, Semijugerum quoque arepennem vocant. Idem lib. 4, cap. 18, 1, Vel in semijugera omnibus modis dirimatur.

¶ Semilacer. Ouid. 7, Metam. 69, Semilacerque toro tentat confurgere.

¶ Semilix. Liv. 8, bel. Pun. 148, Semilixam, nominis etiam abominandi duceam.

¶ Semimadidus. Colum. lib. 2, cap. 4, 4, Ne lutosus ager tractetur, nèue exiguis nimis semimadidus.

¶ Semimarinus. Lucret. lib. 5, 179, Aut rapidus canibus succinctas semimarinis Corporibus Scyllas.

¶ Semimas. Varro 3, de Rust. cap. 9, 2, Capi semimares, quod sunt castrati Liv. 1, bel. Maced. 47, Ante omnia abominati semimares, iussiq; in mare extemplo deportari. Ouis semimas. Ouid. 1, Fast. 118.

¶ Semimares, dicuntur etiam androgyni. Ouid. 7, Metam. 77.

¶ Semimithra: apud Iuriconsultum, tanquam dimidium mithræ.

¶ Semimortuus. Membra semimortua. Catull. ad Licinium, 47, 3.

¶ Seminanis. Plinius libro 2, cap. 18, 3, In triquetra seminani ambitur orbe. De luna.

¶ Seminecis. Liv. bel. Pun. 15, Tandem postquam ij, qui circa regem seminecem restant, deinde pilo terre affixum pugnabant, obruti telis occubuerunt. Ibid. lib. 3, 66.

¶ Arus semineces. Ouid. 1, Metam. 46. Oculi. Ouid. ad Liviam, 79.

¶ Seminudus. Liv. 9, ab Vrbe, 26, Primi Consules prope seminudi subiugum missi. Idem 1, bell. Maced. 139.

¶ Semipaganus. Persius in Prolog. 2, — ipse semipaganus Ad sacra vatium carmen afferro nostrum.

¶ Semipater. Ouid. 6, Fast. 43, Querebam, Nonas Sancto Fidone referrem; An tibi, semipater.

¶ Semipes. Colum. lib. 3, cap. 19, Paulò minor dodrante, longior utique semipede. Plinius libro 12, cap. 19, 9. Varro 3, de Rust. cap. 8, 1, A summo ad camaram ad semipedem.

¶ Semipedalis. Plin. libro 13, cap. 4, 9, Semipedales ramorum relinquentes truncos. Idem libro 36, cap. 25, 5.

¶ Semiplenus. Liv. 5, bel. Pun. 172, Qui improviso adorti semiplenas stationes. Colum. lib. 5, cap. 5, 4, Semiplenæ serobes.

¶ Semiputatus. Vitis semiputata. Virg. 2, eclog. 14.

¶ Semirafus. Vstor semirafus. Catull. de Rufa & Rufulo, 55, 1.

¶ Semireductus. Ouid. 2, de Arte, 123, Protegitur læua semireducta manu.

¶ Semirefectus. Classis semirefecta. Ouid. epist. 7, 35.

¶ Semirutus. Livius 2, bell. Maced. 66, Purgato loco, qui strage semirutum muri cumularus erat. Et libro 8, bel. Pun. 244, Semirutata castella.

¶ Semirutata ac spoliata patria. Liv. 6, bell. Pun. 165.

¶ Testa semirutata. Lucan. lib. 1, 5. Vultus semirutus. Stat. 1, Syl. 3, 21.

¶ Semisenex. Plaut. Milit. 10, 54, O lepidum semisenem, nax si, quas memorat, virtutes habet!

¶ Semisepultus. Ossa semisepulta. Ouid. epist. 1, 11.

¶ Semisomnus. Plaut. Curcul. 3, 21, Semisomnæ potionem affert Liv. 10, bell. Maced. 61, E conuiuio & comestatione prope semisomnus raptus vulnere aut causam parricidij dicendam. Tacitus lib. 1, Sinè vulnere milites; qui semisomnos, inertes, aut palantes cæciderant.

¶ Semisomnis. Liv. 7, bel. Maced. 85, Sparfos per negligentiam & semisomnes prope adorti sunt.

¶ Semisonarius. Plaut. Aulul. 15, 44, Scropharij astant, semisonarij.

¶ Semitopius. Liv. 5, bell. Pun. 218, Pars semitopitos hostes cædunt. Ouid. 1, Amor. eleg. 14, 4, Purpureo iacuit semitopia toro.

¶ Semisupinus. Martialis libro 6, 35, Ampullis potas semi-

supinus aquam. Ovidius 3, de Arte, 157, Quum iacet in dextrum semisupina latus.

¶ Semiritus. Colum. lib. 1, cap. 6, 16, Quod collocata semiritata frumenta protegantur, si subitaneus imber incesserit.

¶ Semiuetus. Colum. lib. 12, cap. 16, 3, Platænis semiuetas vuas contegunt; & ita in amphoras recondunt.

¶ Semiuir. Ouid. epist. 9, 29, Semiuir occubuit vi, Lerniferoque veneno Nessus.

¶ Semiuir: pro effaminato. Liv. 3, bel. Maced. 43, Qui tam atrocem cædem pertinere ad illos semiuiros crederent. Virgil. 4, Aen. 43, Et nunc ille Paris cum semiuirò comitatu. Ovidius 4, Metam. 78, Quisquis in hos fontes vir venerit, cæxat inde Semiuir, & tactis subitò mollescat in vndis.

¶ Chorus semiuir. Sil. lib. 17.

¶ Semuncia. Persius Saryra 5, 13, Hæreat in stultis breuis ut semuncia resti. Colum. lib. 5, cap. 10, Semuncia, in qua sunt serupula duodecim.

¶ Semuncialis. Plin. lib. 33, cap. 3, 7, Mox lege Papyrianâ semunciales asses facti.

¶ Semunciarus. Liv. 7, ab Vrbe, 122, Semunciarium tantum ex vnciario scænus factum.

¶ Semiuistus. Livius Decad. 3, lib. 2, Se populare incendium priore Consulatu semiuistum effugisse.

¶ Semiuistulandus. Sueton. in Tyberio Cæsare, cap. 75, Amphitheatro semiuistulandum, Romam per milites deportatum est.

¶ Semuistus. Pax semuista. Ouid. 4, Fast. 33. Corpus semuistum fulmine. Virg. 5, Aen. 116. Membra semuista. Lucanus lib. 9, 1. Robora. Lucan. lib. 8, 146.

¶ SEMISSIS] Monetæ pars. Lampridius de Alexandro: Tuneque primùm semisses aureorum formati sunt.

¶ Semissis: Adiectiuum. Vlura semissis. Plin. lib. 14, cap. 4, 11, Ex his tamen vsura multiplicata semissibus.

¶ Semissalis. Modestinus, in l. Septitia. d. de pollicitat. Ipsa vsuras semissales ad præmia certantium exsolueret.

¶ Semissarius. Semissarius cohæres: apud Florentinum in l. Legatum. 116, de legat. lib. 1, Pandect. lib. 30. A cohærede verò semissario, duobus extraneis concurrentibus, non amplius tertia parte.

¶ Semizonarius. Plaut. Aul. Stropharij astant, semizonarij.

¶ SEMITA] Plaut. Casina, 3, 31, Dab tu tibi amphora vna, & vna semita. Fons vnus. Cæsar 7, bell. Gall. 27. Ferti semitis. Quint. lib. 5, cap. 14, 24. Velox semita Lunæ Claud. 2, Paneg. 88. Rara per occultos ducebat semita calles. Virgil. 9, Aen. 77. Spumea subsequitur fugientis semita clauui. Valer. 2, Argo. 86. Viæ fallentis semita. Horat. 1, epist. 19, 21. In semitam restâ deorum redire. Plaut. Cas. 10, 33.

¶ Semitalis. Semitales dii: Author lambici. Priap. De Sabino: Neq; vlla vota semitalibus Deis Sibi esse facta.

¶ Semitarius. Catull. ad Contubernales, 35, 4. Omnes pusilli & semitarij mæchi.

¶ Semitatum. Tiennius: Ita semitatum effugi; & effugi patre.

¶ Semito. Plin. lib. 17, cap. 22, 2, Semper verò quintanis semitari.

¶ SEMODIVS] Iuuen. Satyr. 14, 7, — & tamen vno Semo-

dio scobis hæc emundat seruulus vnus. Colum. lib. 2, capite 11, 10. Martialis libro 7, 52.

¶ Semo diusque fabæ cum vimine picenarum. Plin. lib. 18, cap. 9, 1, Præterea floris semodium.

¶ SEMOUEO] Plaut. Asin. 5, 74, Culpa tua isthæc, quæ discipulum semidoctum abste semoues. Terent. in Andr. 1, 5, 50.

¶ A contemplatu mali semoueo me. Ouid. 3, Trist. eleg. 8, 14.

¶ Semotus. A curis semotus. Lucret. lib. 1, 9.

¶ SEMPER] Terent. Andr. 4, 5, 27, Recidè ego semper fugi has nuptias.

¶ Semperflorens. Lucret. lib. 1, Vnde sibi exortum semperflorentis Homeri Commemoratur speciem.

¶ Semperlenitas. Terentius Andr. 1, 2, 4, & heri semperlenitas Verebar quorsum euaderet.

¶ Sempiternus. Plaut. Merc. 7, 2, Homo me miserior nullus est æquè opinor, neq; aduorsa cui Plura sint sempiterna. Terent. Andr. 5, 5, 3. Potentia sempiterna. Tacit. lib. 3.

¶ Sempiternè. Pacuuius Medo: Populoq; vt Medum sempiternè sospitent.

¶ Sempiternò. Solinus cap. 53, Iuxta Ilium Memnonis stat sepulchrum, ad quod sempiternò ex Aethiopia cateruatim aues aduolant. Idem cap. 48, Tencacibus folijs sempiternò inumbrantur.

¶ SEMPERVIVVM] Herba. Plin. lib. 25, cap. 13, 16.

¶ SENACVLVM] Valerius lib. 2, cap. 1 scribit, Senatam apud Senaculum habitare cõsueuisse: ut, quum à curia vocaretur, præstò adesset. Festus: Senaculum, locus Senatorum.

¶ SENARIVS] Vide SEX.

¶ SENATOR] Vlpian. de Senatoribus l. nuptæ. dici senatores dicit, qui à Patricijs & Consulibus vsque ad omnes illustres

stres viros descendunt: quia hi soli in senatu dicere sententiam possunt.

Palcebatque suas ipse senator oues. Ouid. 1, Fast. 41.

¶ Senatorius. Actus senatoria. Tacit. lib. 5.

¶ Senatus. Sanctus fenatus. Virg. 1, Aen. 86.

Floreat, & claro cingatur Roma fenatu. Claud. 5, Paneg. 4.
Expulsus fenatus. Lucan. lib. 5, 54. Lectus fenatus. Ouid. 1, de Arte, 93.

Mouere fenatu. Plinius de Viris illustre.

Omni fenatu. Plin. lib. 15, cap. 18, 6.

Regere consilij fenatum. Quint. lib. 2, cap. 16, 11.

Senatum consilij in cor conuocare. Plaut. Amphit. 8, 176.
Idem Epid. 3, 56. Iam fenatum conuocabo in corde consiliarium.

¶ Senatusconsultum. Flauius Vopiscus de Aureliano: Alijs manum porrigentibus, alijs pedibus sententiam euntibus, plerisque verbo consentientibus, conditum est fenatusconsultum. Cæsar. 1, bell. Galic. 184.

Senatusconsultum fuit vetus, ne liceret Africanas in Italia aduchere. Plin. lib. 8, cap. 17, 5.

SENESCIO] Plin. lib. 25, cap. 13, 21, Erigeron, nostris vocatur senecio.

SENECTA, SENECTVS, SENESCO] Vide SENEX.

SENEX] Varro de Lingua Latina: Et tua amica senex.

Genium Senecis. Plaut. Cistell. 10, 12, Negotiosi senecis solentis esse. Senexingenio. Plaut. Miltre, 10, 37.

Anhel senes. Virg. 2, Georg. 27. Annosus senex. Ouid. 1, de Arte, 3. Asperi. Quint. lib. 3, cap. 8, 35. Delirus. Horat. 2, Serm. Sat. 5, 15. Grandæuus. Lucan. lib. 3, 104. Inualidus. Virg. 12, Aen. 26. Iustus. Ouid. 1, epist. 6. Longæuus. Virg. 5, Aen. 143. Maturus. Horat. in Arte, 24.

Miserabilis. Quint. lib. 4, cap. 1, 29. Odiosus. Ouid. 2, de Remed. 15. Parcus. Horat. 2, Carm. ode 8, 5. Priscus. Ouid. 10, Metam. 128. Sanctus. Claud. 2, Paneg. 16. Sicus. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 57. Veredus. Claud. 2, Paneg. 87. Vetus. Tibull. lib. 3, eleg. 8, 10. Cereus senex. Lucret. lib. 3, 123. Dies senex. Plaut. Stich. 11, 6. Turpe senex miles, turpe fenilis amor. Ouid. 1, Amor. eleg. 9, 1.

¶ Senior. Ouid. 12, Metam. 37. Tum senior, quamuis obster mihi longa vetustas. Quintil. lib. 3, cap. 1, de Isocrate.

Anni feniores. Ouid. 15, Metam. 94.

Seniores, pro Senatu. Liu. 4, bell. Maced. 224, Aristonem priuatum ad neminem; publicè ad Seniores (ita Senatum vocabant) mandata habuisse.

¶ Senecta. Virg. lib. 6, Aen. 23. — vires ultra sortemq; fenectæ. Plin. lib. 16, cap. 27, 3. Amygdala & pyrus in fenecta fertilissimæ.

Pondera amara fenectæ. Ouid. 9, Metam. 48.

Annosa fenecta. Ouid. 7, Metam. 88. Curua. Ouid. 2, de Arte, 134. Extrema. Catull. Argon. 59, 44. Frigens. Sil. lib. 5, 114. Grauis. Ouid. 7, Metam. 60. Infirma. Tibull. lib. 1, eleg. 4, 7. Longæ fenectæ extrema tempora. Ouid. 6, Metam. 135. Nestora fenecta. Stat. 1, Syll. 3, 22.

Occidua fenectæ decliue iter. Ouid. 15, Metam. 46. Orba fenecta luminibus. Plin. lib. 9, cap. 22. Rugosa. Tibull. lib. 3, eleg. 3, 5. Sacra. Iuuen. Satyr. 13, 6. Tarda. Ouid. 3, Trist. eleg. 7, 5. Senec. Herc. furen. 9, 4. Tardante fenectæ gelidus sanguis. Virg. 5, Aen. 79. Lenior & melior sis, accedente fenectâ. Horat. 2, epist. 2, 43. Longâ fenectâ confectus. Ouid. 6, Metam. 8.

Finire fenectam morbis. Lucan. lib. 5, 57. Inopem fenectam trahere. Ouid. 7, Metam. 1. Discite venturam iam nunc sentire fenectam. Propert. lib. 4, elegia 12, 19. Venturæ memores iâ nunc estote fenectæ. Ouid. 3, de Arte, 12.

¶ Senectâ: ablatiuus; pro, In fenectâ. Plin. lib. 17, cap. 18, Naturam fecisse consuetudinem, & fenectâ caruisse potu.

¶ Senectâ: Serpentium vernatio. Plin. lib. 20, cap. 23, 2, Fæniculum nobilitauere serpentes; gustatu fenectam exsuedo, oculorumque aciem succo eius reficiendo. Idem lib. 2, 8, cap. 11, 1, Alij cum fenectâ serpētium & acetio includunt lanas, antè aqua calida colutas.

¶ Senectus. Teren. Phorm. 4, 1, 6, Senectus ipsa est morbus. Balba fenectus. Horat. 1, epist. 21, 4. Cana. Ouid. epist. 14, 22. Cariosa. Ouid. 1, Amor. eleg. 12, 6. Cruda ac viridis. Tacit. in vita Agricola, Deserta. Seneca Herc. fur. 13, 23. Effæta seclis. Virg. 8, Aen. 102. Exfanguis. Lucan. lib. 1, 70. Exhausta. Stat. Syl. 3, 32. Lõga. Horat. 2, Carm. ode 16, 6. Longa & ceruina. Iuuen. Satyr. 14, 25. Placida. Horat. in Carm. sec. 9. Prouecta. Tacit. lib. 1. Queribunda. Sil. lib. 13, 118. Sera. Senec. Herc. furen. 11, 7.

Tarda. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 18. Tranquilla. Horat. 2, Serm. Satyr. 12. Tristis. Virg. 3, Georg. 14. Turpis. Virg. 3, Georg. 20. Viuax. Senec. Herc. fur. 11, 27.

Iners fenectus adiuuat baculo gradum. Senec. Herc. fur. 9, 16. Turpem fenectutem degere. Horat. 1, Carm. ode 31, 4.

Vetus fenectus rugis frontem exarat. Horat. Epod. 8, 1.

Obrepat non intellecta fenectus Iuuen. Satyr. 6, 13.

Aegra fenectus tremulo venit gradu. Ouid. 14, Metam. 29.

¶ Senectus: Serpentis vernatio. Plin. lib. 8, cap. 30. Idem lib. 29, cap. 5, 5, Membrana siue fenectus anguiv, vernatione exsuta, cum cancro masculino trita.

¶ Senectus: Auiet. Lucret. lib. 3, 195, Quidue foras sibi vult membris exire fenectis? Senectâ aetas. Plaut. Aulul. 7, 75. Idem Trinum. 4, 4. Hic ille est, fenectâ ætate, qui factus est puer. Lucret. lib. 5, 7, Post ubi equum validæ vires, ætate fenectâ, Membraque deficiunt.

Senectum corpus Sallust. lib. 4. Histor.

¶ Senium. Deforme fenium. Senect Hippolyto, 7, 18.

Mens fenio fluxa. Tacit. lib. 5.

¶ Senium: Tædium. Turpilius: Quia odio ac fenio mihi nuptiæ sunt. Næuius, fenium fonticū appellat: quasi nocens. Torpescere fenio rerum. Sil. lib. 16, 3.

Componere fenium patriâ terrâ. Stat. 3, Syll. 5, 3.

¶ Senium, ad emittium relatum. Terent. in Eunuch. 2, 3, 10, Utillum dii deæque fenium perdant.

Lucilius: At quidem te fenium, atque insulse sophista.

Senium lunæ: pro deorsu. Plin. lib. 7, cap. 48, 3.

¶ Senica: fenex. Pompon. Præcon. poster. Sed me exercet fenica nequam; neque illo quid faciam scio?

¶ Seneco. Catull. de Phaselo, 4, 6, Quiete recondita fenet.

¶ Senesco. Plin. lib. 7, cap. 42, Fæminas gigni celeriùs, quam mares, sicut celeriùs fenescere.

Tempora labütur, tacitisq; fenescimus annis. Ouid. 6, Fast. 155. Aeuo & macie fenescere. Lucret. lib. 1, 66.

Famâ fenescere. Liu. 7, bel. Pun. 21. Idem 9, bel. Pun. 21, Annibalem ipsum iam & famâ fenescere, & viribus. Amor fenescet. Ouid. 3, de Arte, 118. Senescens in salem caesus. Plin. lib. 11, cap. 42, 3. Cuius odio fenescit. Liu. 1, ab Vrbe, 88. Consilia fenescunt. Liu. 5, bel. Maced. 40. Equus fenescens. Hor. 1, epist. 1, 2. Fama fenescens. Tacit. lib. 18.

Forma, nisi admittas, nullo exercente, fenescit. Ouid. 1, Amor. eleg. 8, 11. Humus lassâ fenescit. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 5, 3. Literæ fenescunt. Plin. epist. 165, 2. Luna fenescens. Varro 1, de Re rust. cap. 37. 1. Crescere fenitimus, pariterq; fenescere mentem. Lucret. lib. 3, 9. Pugna fenescit. Liu. 5, ab Vrbe, 100. Rumores fenescere. Tacit. lib. 2.

Seges alta imbre nimio fenescit. Stat. 5, Syl. 1, 30. Virtus paulatim cuius fenescit. Sil. 3, 117. Vita fenescunt; maturefcunt virtutes. Liu. 3, ab Vrbe, 54.

¶ Senilis. Animus fenilis. Claud. 5, Paneg. 3, 31. Annis fenilibus festus. Ouid. 7, Metam. 33. Corpus fenile. Plin. lib. 34, cap. 18, 9. Genæ feniles. Ouid. 8, Metam. 42. Guttur fenile. Horat. Epod. 3, 1. Hyems fenilis tremulo venit horrida passu. Ouid. 15, Metaph. 43. Ruga fenilis. Ouid. 3, Trist. eleg. 7, 2.

¶ Seniliter. Tremete feniliter. Quintil. lib. 1, cap. 1, 11.

SENI] Vide SEX.

SENO] In talis sex puncta continet. Suet. in August. ca. 71. Martialis lib. 13, 1, Non mea magnanimo depugnat tessera talo, Senio nec nostrum cum cane quassat ebur. Persius Satyr. 3, 5, Iure etenim id summum, quid dexter fenio fertet, Scire erat in voto.

SENIUM] Vide SENEX.

SENSIBILE, SENSIM, SENSVS, SENTENTIA] Vide SENTIO.

SENTINA] Pars naui inferior. Iuuen. Satyr. 6, 10, Tunc sentina grauis, tunc summus vertitur aer.

Consistari fenitæ vitijs. Cæsar. 3, bel. Ciuil. 111.

¶ Sentino: Satago. Cælius in Aethrione: Cum Mercurio capit consilium, postquam feninat satis. Est itaque feninare, periculum subtilitate euitare. Festus.

SENTIO] Plaut. Cur. 3, 74, Sentio sonitum. Lucret. li. 1, 60, Quin porò varios rerum fenitimus odores. Famem fenitire. Liu. lib. 5, bel. Pun. 66. Labor non fenitur sedulitate. Ouid. 4, Fast. 87. Medicinam fenitire. Celsus. Sic Plin. lib. 29, ca. 5, 9, Nec fastidiū fenitunt. Ianua fenit clauem. Tibull. lib. 2, eleg. 4, 7. Fluuij fenitire alnos cauatas. Virg. 1, Georg. 28. Lætium toto pectore fenitire. Ouidius 10, Metam. 88. Fenit cariem ea res. Plin. lib. 12, cap. 7, 2. Idem lib. 11, cap. 42, 3, Vt vetustatem non fenitiret.

¶ Fenitire: Inselligere. Terent. And. 1, 2, 25, Si fenitire hodie, quicquam in his te nuptijs Fallacia conari. Idem Adel. 3, 3, 8, — si me fenitire Eum queritare, nunquâ dicet carnis. Ouid. 4, Metam. 109, Fenit adulterium l'hoebius. Villicus fenitire dominum. Horat. 2, epist. 2, 33.

¶ Fenitire: Iudicare. Rectè fenitire. Quint. lib. 2, cap. 15, 25. Ab aliquo fenitire. Plaut. Rud. Omnia ego facitè parior, dū hic hinc à me fenitiat. Fenitio pro te. Gell. lib. 5, cap. 10. Cum aliquo fenitire. Terent. And. 2, 1, 26, Ne iste haud mecum fenit.

Fenitire grauitè de aliquo. Cæsar: Quid enim irati grauiùs de nobis fenitire possent!

Male sentire de aliquo. Quint. lib. 2, cap. 2, 8.
 ¶ Sentire: Scire. Plaut. Trinum. 10, 14. — scio ego & Sentio ipse, quid agam; neque à me officium migrat. Ibid. 9, 14. Terent. Eunu. 1. 1. 21, Sentiet qui vir siem.
 ¶ Sensurus. Ovid. 13, Metam. 58, Est animus certè vestros sensurus honores.
 ¶ Sentisco. Lucret. lib. 3, 80, Quà primordia sentiscant concussa animai. Idem lib. 4, 119, Et genus agricolùm late sentifecere.
 ¶ Sensus. Plin. lib. 10, cap. 69, Ex sensibus ante cætera homini taetus; deinde gustus; reliquis superatur à multis.
 Cassa sensu simula chra. Lucret. lib. 4, 26.
 Manus ministra sensus. Ovid. epist. 17, 5.
 Accensi sensus. Lucret. lib. 2, 189. Communis sensus. Lucret. lib. 186. Nitidi sensus. Claud. 8, Paneg. 39.
 Timor abstulit mihi omnem sensum. Ovid. 14, Metam. 36.
 Accipere sensum. Quint. lib. 6, cap. 1, 20.
 Corpus affluit sensu. Lucret. lib. 3, 140. Auertere sensus infandos non sani pectoris. Seneca Herc. furente, 11, 16.
 Auertere fanos sensus alicuius. Virg. 8, eclog. 14.
 Capere sensus. Lucret. lib. 2, 201. Pectore cesserunt sensus. Lucan. lib. 5, 152. Deducere sensum membris. Lucret. 3, 108. Deperdere vitalem sensum membratim. Lucret. lib. 3, 107. Iucundo sensu fruatur mens. Lucret. lib. 2, 4.
 Sensus & consilium fugiunt cum re. Ovid. 4, de Ponto, ele. 12, 10. Haurire sensibus. Claud. 8, Paneg. 39. Sensus inest formicis. Plin. lib. 7, cap. 15, 3.
 Labefactantur sensus. Lucret. lib. 4, 19. Lædere sensus. Lucret. lib. 2, 95. Pellere sensum. Lucret. lib. 4, 107. Præbere sensum & materiam malis. Ovid. 4, de Pont. eleg. 16, 10. Reconstatur sensus. Lucret. lib. 4, 188. Reducere sensum. Claud. 8, in Eutrop. 104. Vitalem reddere sensum. Lucr. lib. 2, 178. Tritillare sensus. Lucret. lib. 2, 178. Vti sensibus. Lucret. lib. 3, 155.
 ¶ Sensus: Mentis conceptus. Quint. lib. 8, cap. 5, Consuetudo iam tenuit, ut mentis concepta, sensus vocaremus. Plin. Nihil enim tam ridiculum, quam verborum sonitus inania, sine sensu ac scientia. Ter. Adel. 4, 1, 17, Quintu otiosus es: ego illius sensum pulchre calleo.
 Sensus communis. Quint. lib. 1, cap. 1. Carere communi sensu. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 14. Permodestus sensus. Tacitus libro 1. Vulgatissimi sensus. Quint. li. 2 ca. 4, 22.
 Varios sensus exprimit animus. Lucret. lib. 2, 1, 78. Fateri alicui suos sensus. Ovid. epist. 2, 41. A falso sensu orta oratio. Lucret. lib. 2, 99. Ostendere sensum suum. Plaut. Mostel. 15, 22. Remota à sensibus nostris natura deum. Lucret. lib. 5, 30. Suffragere sensum. Lucret. lib. 4, 72.
 ¶ Sensum. Quint. lib. 8, cap. 5, 1, Vt sensa sua dicerent.
 ¶ Sensiculus. Quint. lib. 8, cap. 5, Inde minuti corruptique sensiculi, & extra rem petiti.
 ¶ Sensim. Plin. in Paneg. 36, Gratus tamen, quod sensim & placide, & quantum respectantium turba pateretur, indiceres Sensim postulare. Liu. 2, ab Vrbe, 197. Sensim & modicè crescere. Plin. lib. 5, cap. 9, 13. Sensim ad montes succedit. Liu. 1, ab Vrbe, 117.
 ¶ Sensatus. Firmicus lib. 3, cap. 10. Sensatos quidem & intelligentes, & quorū dicta & rationes ab omnibus comprobantur. Idem lib. 5, cap. 12, Mars homines faciet sensatos, callidos, astutos.
 ¶ Sensilis. Lucret. lib. 2, 178, Ex insensibilibus ne credas sensile gigni.
 ¶ Sensificus. Macrobius: Spiramentum sensificum ad sua quæque loca naturali lege ducentes.
 ¶ Sensifer. Lucret. lib. 3, 115, — ideo conelusa mouebunt Sensiferos motus. Ibidem, 189, Longè ab sensiferis primordia motibus errant.
 ¶ Sententia. Hæc mea sententia. Plaut. Pseud. 5, 144.
 Meâ sententiâ. Terent. Phorm. 2, 2, 21, & sapiunt, meâ quidem sententiâ.
 Sententia mea de. Terent. Adelp. 3, 5, 5, — sin aliter de hæc re est eius sententia. Idem Andr. 1, 3.
 Testis mearum Centimanus Gyges Sententiarum. Horatius 3, Carm. ode 4, 14.
 Discors sententia. Stat. 12, Thebaid. 35. Diuina futuri sententia. Horat. in arte, 45. Dubia est sententia nobis. Ovid. 3, de Ponto, eleg. 4, 18. Exquisita. Tacit. lib. 12.
 Hominum sententia fallax. Ovid. 5, Fast. 39, — non hæc sententia tantum Fida, sed & scælix quum sit, facit esse fidelem. Ovid. 13, Metam. 64.
 Libera sententia. Quint. lib. 2, cap. 8, 4. At Capys, & quorum melior sententia meati. Virg. 2, Aen. 7. Nulla sit hac potior sententia. Horat. Epod. 16, 4. Populares sententiar. Quint. lib. 5, cap. 3, 34. Præcipites vel obscuræ sententiar. Quint. lib. 5, cap. 2, 31. Sancta sententia. Lucret. lib. 3, 75. Velox. Ovid. ad Pisonem, 20. Nec meâ iam mutata loco sententia cedit. Virg. 9, Aen. 45.

Animo sententia constat. Virg. 5, Aen. 150. Decedere sententiâ. Tacit. lib. 14. Dissidet & variat sententia. Ouid. 5, Metam. 130. Post etiam inclusa est voti sententia compos. Horat. in Arte, 15. Inspicere sententiam alicuius. Plaut. Mil. 4, 50. Ostendere sententiam suam per alium. Terent. Heaut. 2, 1, 7. Pensata sententia. Sil. lib. 1, 45. Ponere suam sententiam. Quint. lib. 3, cap. 1, 16. Positus in sententijs. Plaut. Epid. 10, 81.
 Rogatus sententiam. Sallust. Rogantur sententiæ de re aliqua. Quint. lib. 3, cap. 8, 13. Scire sententiam alicuius. Plaut. Cistel. 5, 32. Terent. Phorm. 5, 9, 54, Imò vt iam scias meam sententiam. Sic stat sententia. Ovid. 1, Metam. 49. Sententiæ alicuius esse. Liu. 1, ab Vrbe, 174. Sic sententia est. Plaut. Trin. 10, 89. Hæc sententia est mihi cordi. Sil. lib. 16, 130. Nate deâ, quæ nunc animo sententia surgit? Virg. 1, Aen. 118. Vertite sententiam. Virg. 1, Aen. 49. Cælicolæ magni, quia nam sententiâ vobis Versâ retro. Virg. 10, Aeneid. 2.
 ¶ Sententia: iudicatum. Dicere sententiam (inquit Paulus ff. de arbitris.) æstimatur is, qui ea mente id pronuntiat, ut secundum hoc discedere eos, qui litigant, à tota controuersia velit. Quint. lib. 5, cap. 13, Apud iudices quidem, secundum leges dicturos sententiam, de confessis præcipere, ridiculum est.
 Candida sententia. Ovid. 15, Metam. 10. Contrariam sententiam accipere. Papinian. in l. iudicat. ff. de except. rei iud. Ferre sententiam de re aliqua. Quint. lib. 3, cap. 66. Tristis sententia lata est. Ovid. 15, Metam. 9. Perrogare sententias. Tacit. lib. 20. Seruare sententiam. Papin. in l. iudicat. in prin. ff. de excep. rei iud. Prætoris oportet in ea re sententiam seruari; quam pro parte victi præstare non potest.
 Verborum sententia. Lucret. lib. 4, 114.
 Currit sententia. Horat. 1, Serm. Satyr. 10, 2.
 ¶ Sententia: Lumen orationis. Quint. lib. 8, cap. 5. Grandæ sententiæ. Quint. lib. 2, cap. 11, 3. Distare sententiam. Quint. li. 2, ca. 15, 5. Ducere sententias ex quæstionibus. Quint. lib. 4, cap. 1, 17. Petere sententias. Quint. lib. 2, cap. 12, 5. Reficere sententiâ stomachū fatigatum. Quint. lib. 4, cap. 3, 85.
 ¶ Sententiola. Quint. lib. 5, cap. 13, 30.
 SENTIS] Plaut. Casina, 17, 1, Vide fur, ut sentis sub signum ducas. c. qui verò sentes? Idem Capt. 4, 95, Asper meus victus sanè est. e. sentesne esitas?
 Aspre sentes. Virg. 2, Aeneid. 76. Hamati sentes. Ovid. 2, Metam. 160. Incultisque rubens pendeat sentibus vva. Virg. 4, eclo. 6. Sentes notant crura. Ovid. 1, Metam. 103. Col. lib. 6, cap. 3, Liberantur arua sentibus.
 Sentis canis: Maior rubus in agris crescit. Col. lib. 11, cap. 3, 3.
 ¶ Senticosus. Lucilius: Quam senticosa verba pertorquet.
 ¶ Senticetum. Plautus Capt. 13, 91, Non enim es in senticeto; eo non sentis.
 ¶ Sentus. Terent. Eunu. 2, 2, 5, Video sentum, squallidū, ægrum, pannis annisque oblitum.
 Lora senta situ. Virg. 6, Aen. 93.
 SEORSVM] Plaut. Epod. 9, 22, In ædiculam seorsum istæc eat, iube. Liu. 2, bel. Pun. 216, in custodiam omnes sunt; sed seorsum ciues, sociique.
 Seorsum: nominatim. Terent. in Adel. 5, 9, 14, Omnibus gratiam habeo; & seorsum tibi præterea, Demea.
 Seorsum à te sentio. Plautus Capt. 12, 52.
 ¶ Seorsus. Plautus Rud. 30, 27, Præterea centum mnxæ Philippicæ in paceolo seorsus.
 SEPAR] Solinus cap. 12. Varro opinatur duo in Bæotia esse flumina, naturâ licet separi; miraculo tamen non discrepante.
 SEPARO] Plin. lib. 13, cap. 17, 4, Mox separant lauando; & siccata tradunt.
 A domina separari. Ovid. 1, Amor. eleg. 4, 12.
 ¶ Separatus. Iuga separata. Horat. 2, Carmin. ode 19, 4.
 ¶ Separatim. Cæsar 7, bell. Gall. 145, Mediocribus circum se interuallis separatim singularum ciuitatum copias collocauerat.
 SEPELIO] Plinius libro 7, capite 54, Sepultus intelligitur; quoquo modo eonditus.
 Illic si qua meum sepeliissent fata dolorem. Propert. lib. 1, eleg. 16, 4.
 Cuncta tuus sepeliuit amor. Propert. lib. 3, eleg. 15, 2.
 Sepelire somnum. Plaut. Mostel. 16, 11. Sepelire se vino & epulis. Seneca, epist. 12.
 ¶ Sepultus. Templis & auro sepultus. Lucan. lib. 8, 169.
 Custods sepultus. Virg. 6, Aeneid. 85. Somno sepultus. Lucret. lib. 1, 27.
 Inuadunt urbem somno vinoque sepultam. Virgilius 2, Aeneid. 53, & 35, 126.

Et stuant multo corda sepulta mero. Ouidius 2. de Rem. amorum, 82.

Affiduo mero lingua sepulta Propert lib. 3. eleg. 11, 12.

Sepultus sum: pro. Perij Terent. Phorm. 5, 8, 50

Tecum una tota est nostra sepulta domus. Catul. ad Orta- lum, 63, 5

Fama sepulta. Ouid. epist. 7, 18. Inersta. Horat. 4. Carm. ode 9, 6. Vrbis. Tacit. lib. 19.

¶ Sepultura. Mos sepulturæ. Lucret. lib. 6, 257. Fata. Propert. lib. 2, eleg. 29, 6.

¶ Sepulchrum. Clausum sepulchrum. Ouid. 15, Metam. 78. Commune sepulchrum rerum Lucret. lib. 5, 52. Inane. Ouid. 6, Metam. 114. Condere corpus sepulchro. Ouid. 8, Metam. 47. Animam. Virg. 3, Aeneid. 14. Donare cinerem sepulchro. Stat. 3, Sylu. 3, 43. Grandiaq; effossis mirabitur ossa sepulchris. Virgilius 1, Georg. 100. Latere post magna sepulchra. Horat. 1, Serm. Satyr. 8, 8. Reddere corpus sepulchro. Virg. 2, Aeneid. 109. Neue merere, meo subferibi causa sepulchro. Ouidius 9, Metamor. 113.

Sepulchri appellatione, omnis sepulturæ locus continetur: ait Vlpianus. De sepulchro violato, l. prætor ait. Idem de religiosis & sumpt. fun. l. locum. Sepulchrū est, ubi corpus ossaue hominis condita sunt. Hoc miseræ plebi stabat commune sepulchrum. Horatius 1, Serm. Satyr. 8, 2.

¶ Sepulchralis. Aræ sepulchrales. Ouid. 8, Metam. 97. Fax sepulchralis. Ouid. epist. 12, 24.

¶ Sepulchretum. Catull. de Rufa & Rufulo, 55, 1, Vxor Meneni, sæpe quam in sepulchretis Vidistis ipso carpere è rogo cœnam.

¶ Sepelibilis. Plaut. Cistell. 2, 52, — facito vt facias stultitiam sepelibilem.

SEPE] Columell. lib. 10, 3. Talis humus vel parietibus vel sepibus hirtis Claudatur. Virg. 8, eclog. 6. Sinistræ sepes. Ouid. 2, Fast. 101. Texendæ Virg. 2, Georg. 75. Prætere- dere sepem segeti. Virg. 1, Georg. 54.

¶ Sepio. Acribus namque custodijs domum & vias sepe- rat Livia Tacitus libro 1. At Venus obscuro gradientes aere sepsit. Virg. 1, Aeneid. 83.

¶ Septus. Stat. 1, Sylu. 1, 7. A'gentibus belligeris septus. Ouid. 3, Trist. eleg. 1, 3. Septa ab armatis pubes. Liu. 1, ab Vrbe, 124. Aggere septus. Silius lib. 16, 1. Armis. Virg. 1, Aeneid. 102. Charitate. Plin. in Paneg. 79. Fraudulo- rum septi. Silius lib. 7, 56. Nebulâ septus. Virg. 1, Aen. 89. Loca septa. Lucret. lib. 6, 18.

¶ Septum. Virg. 1, eclog. 7, Quamuis multa meis exiret victima septis. Domorum septa. Lucret. lib. 1, 102.

Septa: loca inclusa tabularis. Mart. lib. 9, 60, In septis Mamura diu, multumque vagatus. Includere populum septis. Ouid. 1, Fast. 11. Varro, vocat septa omnia, quæ habent inclusa animalia, quæ pascuntur. 1, de re Rust. cap. 11. & cap. 14.

¶ Septum: Sepes & Sepimentum. Varro lib. 1, de re Rust. cap. 14, 1.

¶ Septa, pro Obicibus & claustris, ad impetus fluminum coer- cendos. Vlpianus de riuis, l. prima.

¶ Sepimentum. Varro 1, de re Rust. cap. 14, 1, Primum natu- rale sepimentum, quod obseri solet virgultis aut spinis, quod habet radices viuz sepis.

¶ Septuosè. Lilius Antiopa: Ita septuosè dictio abs te dat- tur quod consequutam sapiens ægrè contulit.

SEPIA] piscis. Persius Satyr. 3, 2, Nigra quòd infusa vane- feat sepiâ lymphâ. Plin. lib. 9, cap. 29, 1, Sepiarum generis mares varij & nigriores, constantiaque maioris.

¶ Sepiola. Plautus Casina, 11, 57, Emitto sepiolas lepidas, lolligunculas Ordelas.

SEPIO] Vide SEPE.

SEPONO] Liu. 6, ab Vrbe, 151, Seponendum extra certa- men alterum Consulatum, ad quem plebi sit aditus.

Seponere pecuniam in ædificationem. Liu. 1, ab Vrbe, 230. Diuitiæ sepositæ. Stat. 2, Sylu. 2, 31.

Onus tutum coniugij seponere. Lucan. lib. 5, 145.

Scimus inurbanū lepidō seponere dicto. Lucan. lib. 5, 145. Fontis sepositi aquam quærere. Propert. lib. 1, eleg. 19, 5.

¶ Sepositus. Martial. libr. 2, 3, Quæ tam seposita est, quæ gens tam barbara.

SEPS] Paruus serpens. Lucan. lib. 9, 145, Ossaq; dissoluens cum corpore tabificus seps.

SEPTA] Vide in SEPE.

SEPTEM] Oblouitur numeris septem discrimina vocū. Virgilius 6, Aeneidos, 130.

¶ Septembris. Horæ Septembres. Hor. 1, epist. 17, 4.

¶ Septemfluis. Flumina septemflua Nili. Ouid. 15, Meta- morph. 1, 1.

¶ Septemgeminus. Nilus septemgeminus, Catul. ad Furiū, 11, 2. Virgilius 6, Aeneidos, 160.

¶ Septempedalis statua. Plaut. Curc. 8, 70.

¶ Septemplex. Clypeus septemplex. Virg. 12, Aeneid. 185. Ister. Ouid. 2, Trist. 38. Nilus. Ouid. 15, Metam. 38.

¶ Septemuiralia. Lilius 4, bel. Pun. 203, Vt proditio pro se- ptemuirali iudicio esset.

¶ Septemuiratus. Plinius epistol. 230.

¶ Septenaria synthesis. Martial. lib. 1, 152.

¶ Septuennis. Plaut. Bacch. 8, 36, At nunc prius quàm est se- ptennis. Idem Menæch. 2, 22, Postquam iam pueri se- ptennes sunt.

¶ Septentriones. Plautus Amph. 4, 119, Nam neq; se- ptenriones quòquam in cælo commouent. Cæf. 7, bel. Gall. 335, Erat à Septentrionibus collis.

¶ Septentrio: *Polus Septentrionalis*. Plin. lib. 6, cap. 22, 3, Syde- rum in nauigando nulla obseruatio: Septentrio non cer- nitur. Talis Hyperboreo Septem subiecta trioni Tenaf- mos. Virgil. 3, Georg. 77.

¶ Septentrionalis ventus. Plin. lib. 9, cap. 17, 5.

¶ Septentrionarius ventus. Gellius libro 2, cap. 22.

¶ Septenus. Plin. lib. 7, cap. 25, 1, Epistolæ septenæ. Fistula dispar cannis septenis. Ouid. 2, Metam. 37. Cor- pora septena. Virg. 6, Aeneid. 5. Noctes septenæ. Propert. lib. 2, eleg. 17, 5. Porta septenæ. Stat. 3, Thebaid. 9. An- guis traxit septena volumina. Virg. 5, Aeneid. 17.

¶ Septies. Plin. lib. 16, cap. 40, 12, Septies restituro templo.

¶ Septifariam. Sætra de verborum antiquitate: In quod vo- lumen vnum nos lætitauimus; & postea inuenimus se- ptefariam diuisum.

¶ Septimus. Plin. lib. 7, cap. 52, 3, Vt tamen in septimum & quinquagesimum atq; centesimum vitæ duraret annum. Plaut. Pseud. 9, 3 — ædes esse septimas. A' porta.

¶ Septingenarius. Varro de re Rust. cap. 10, 9, In quibus se- ptingenæ sunt oues.

¶ Septingenti. Plin. lib. 3, cap. 2, 7, Infertis voluminum suo- rum fecundati, nominibus tantum sepingentorum illu- strium. Liu. 3, bell. Pun. 93.

¶ Septingentesimus. Liu. 1, ab Vrbe, in Proæmio. Res est præterea & immensi operis, ut quæ supra septingentesi- mum annum repetatur.

¶ Septuagenus. Plin. lib. 26, cap. 10, 6. Septuageno coitu durare libidinem, contra tu herbæ cuiusdam. Col. lib. 5, cap. 2, 10, Hoc in se multiplicato, septuagies septuageni fiunt quatuor millia & noningenti.

¶ Septuagies. Idem ibid.

SEPTI COLLIS] in *urbis*, urbs Roma, quòd septem col- les habeat, Palatinum, Quirinalem, Auentinum, Cælium, Viminalem, Exquilium, & Ianicularem.

SEPTICVS] *Vim habens erodendi, putrefaciendi*. Plin. lib. 28, cap. 9, 12. Quin & sanguis equorum septicam vim habet. Idem lib. 34, cap. 18, 1, Summa eius dos septica.

SEPTUNX] mensura iugeris: *pondus septem unciarum*. Col. lib. 5, cap. 1, 11, Septunx, in quo sunt scupula CLXVIIII. Liu. 5, ab Vrbe, 110, Triumuirique ad id creati, terna iuge- ra & septunces vitæ diuiserant. Liu. 3, bel. Pun. 92.

¶ Septunx: pro *Septem vini cyathis*. Martial. lib. 8, 51, Si dubia est, septunce trahar: si falli amantem;

Vt iugulem curas, nomen vtrūque bibam.

¶ Septuncialis. Col. lib. 2, cap. 10. Media sementi pars feri, & pars ultima debet: quæ septuncialis satio dicitur.

SEPTVOSE] Vide SEPE.

SEPVLCRVM, SEPVLCVRA] Vide SEPELLIO.

SEQVAX] Vide SEQVOR.

SEQVETER] Dicitur (inquit Modestinus de Verb. signi- fic.) apud quem plures eandem rem, de qua controuersia est, deposuerunt. Plaut. Rud. 23, 64, Tu isthunc hodie non feret, nisi das sequestrum aut arbitrum, cuius hæc res arbitratu fiat. Idem Merc. 15, 36,

Imò sic sequestro mihi data est.

Pace sequestra. Virgilius lib. 11, Aeneid. 27.

Pacis sequester. Silius lib. 6, 70.

¶ Sequester: qui à litigatore doctus, docet patronū. Quin- til. lib. 12, cap. 8.

¶ Sequestrarius. A'lio sequestraria. Pomponius in l. si in Asia. § cum sequestro. ff. deposit. vel contrà.

¶ Sequestratio. l. 1, in principio. ff. deposit. l. si solutus. ff. de solutionibus, tit. C. de prohib. sequestrat.

¶ Sequestrum. Paulus, libro 3, ad Edictum. Proprie (in- quit) in sequestro est depositum, quod à plunibus in soli- dum ætra conditione custodiendum reddendumq; tra- ditur. l. 6 deposit. vel contrà. lib. 16. P. tit. 3.

¶ Sequestrò. Cato: Per deum immortalem, nolite vos se- questrò ponere.

SEQVIO] Vlpian. in l. cum hi. §. sed & personarum. ff. de trãfact. utrūm frugi vitæ, & qui aliàs sufficere sibi possint: an sequioris, qui de alimentis pendant.

¶ Sequiūs: *deterius*. Suetonius: Multo iū Claudiorum egre- gia

gia merita, multa etiam sequiūs admissa in Rempublicam extant. Liu. 2. ab Vrbe, 157, Inuitus, quod sequiūs sit, de meis ciuibus loquor.

SEQUIOR] Terent. And. 1. 1. 101, — funus interim Procedit: sequimur, ad sepulchrum venimus. Varro 1, de re Rustic. cap. 47, Nam aridæ factæ rixantur: ac celerius rumpuntur, quàm sequuntur.

A tergo sequi Virgilius 1. Aeneid. 38.

Quicquid complacitū, id sequuntur. Plaut. Merc. 18, 5.

Cibum sequitur fornicus. Lucret. lib. 4, 199.

Compendia temporis sequi. Columella lib. 9, cap. 4, 5.

Cogitationes lætæ euentus sequitur. Plin. epistol. 23, 1.

Consuetudinem sequi. Plin. epistol. 30, 2.

Discordia vadit: hanc Bellona sequitur. Virg. 8. Aeneid. 141.

Ex fuga aliquem sequi. Cæsar 3. bell. Ciuil. 404.

Famam. Horat. in Arte, 25. Fames sequuta est. Plin. lib. 7, cap. 3, 1.

Ferās sequi. Ouid. 2, Metamorph. 100. Fidem alicuius. Cæsar. 5. bell. Gall. 74. Fidem populi Romani. Cæsar 4. bell. Gall. 541. Fortunam suā. Liu. 2. bel. Pun. 119.

Gratiam Cæsaris. Cæsar 1. bell. Ciuil. 2.

Intervallo magno sequi aliquem. Cæsar 1. bell. Gall. 90.

Librum lapsum. Plin. epistol. 25, b.

Lites Terent. Adelph. 2. 40. Magistrum. Plin. epistol. 10, b.

Matrimonium diuini. Plin. epistol. 171, c. (neid. 38.)

Cedamus Phœbo, & moniti meliora sequamur. Virg. 3. Aeneid. 290.

Sequitur necessitas militandi. Liu. 3. ab Vrbe, 290.

Ordinem vitæ sequi. Plinius lib. 12. in Proœmio, 3.

Pedibus aliquid. Liu. 4. bell. Mæcedon. 35.

Sequitur pœna damnatum. Cæsar 1. bell. Gall. 18.

Ponē sequi. Claud. 2. Paneg. 91. Promissa. Liu. 4. bel. Pun. 91.

Seclam alicuius. Liu. 9. bell. Punic. 135.

Sententiam alicuius. Cæsar 1. bell. Ciuil. 7.

Sponte. Quintilianus lib. 5, cap. 10, 88.

Vestigijs aliquem. Liu. 9. ab Vrbe, 245.

Voce aliquem. Virg. 9. Aeneid. 4.

Sequitus. Plin. lib. 13, cap. 22. ad finem; sequuto die contra famam cutem synceram circumferens.

Sequitur. Iuuenal. Satyr. 8. 21, Cum Graccho iustus pugnat sequitor.

Seclor. Aliquem pennis seclati. Ouid. 2. de Arte, 12.

Fœcundi leporis sapiēs seclabitur armos. Hor. 2. Ser. Sat. 4, 9.

Læuia seclantem netui deficiunt. Horat. in Arte, 6.

Aratrum seclari. Tibull. lib. 2. eleg. 3, 2.

Seclari belluas. Plaut. Milite. Respondit se seclari simiam.

Seclari in Prologo Phorm. 6,

— seclari canes. Virgil. 3. eclog. 15,

Si, dum tu seclaris apros, ego retia seruo.

Seclari leporem. Horat. 2. Ser. Satyr. 2, 2.

Seclari aliquem. Terent. Eunuch. 2. 3, 1.

Seclator. Plin. lib. 18, cap. 18, 14, Hoc postea Seclius è Romanis sapientiz seclatoribus Athenis fecit eadem ratione. Gellius lib. 2, cap. 2.

Seclæ Seclæ & lex in profcindendis agris. Colum. lib. 6,

Asperima seclæ. Quintil. lib. 1, cap. 10, 14.

Immota Catonis. Lucan. lib. 1, 577.

Seuerissima. Quintilianus lib. 1, cap. 10, 14.

Exsequi seclam alicuius. Catull. de Berecynthia, 58, 3.

Seclarius. Plautus Capt. 13, 51,

Qui Perioni homē indunt veruēti seclario. Cato cap. 150, Menses decem ab coactore releget porcos seclarios.

Seclacula. Apuleius: vnde natalium seclacula proueheret,

Seclax. Plin. in Panegy. 73, Flexibiles quamzūq; in partem ducimur à principe, atq; vt ita dicam, sequaces sumus.

Plin. lib. 11, cap. 37, 6.

Capræ sequaces. Virg. 2. Georg. 75. Curæ. Lucret. lib. 2, 180.

Mores. Lucret. lib. 3, 64. Oculi Stat. 3. Theb. 100.

Telum sequax. Silius lib. 13, 142.

Seclax: Quod se spargendo dilatat. Persius in Ptologo, 2,

— quorum imagines lambunt

Hederæ sequaces. Virgil. 8. Aeneid. 87,

— sonitumque metumque

Mifcebant operi, flammisq; sequacibus iras.

Seclax bitumen. Plin. lib. 7, cap. 15, 2.

Seclaces lanæ. Martialis lib. 13, 57.

Seclax materia. Plin. lib. 11, cap. 2, 1.

Vndē sequaces. Virg. 5. Aeneid. 39. (quaciōr.)

Seclaciōr. Plin. lib. 36, cap. 26, Nec est alia nunc materia fer-

SER] Iuuenalis: Pone seram, cohibe: sed quis custodiet ipsos?

Dura sera. Tibull. li. 1. eleg. 3, 2. Rigidæ seræ. Ouid. 1. Fast. 25.

Excute seram poste. Ouid. 1. Amor. eleg. 6, 5.

SERAPIAS] Herba. Plin. lib. 26, cap. 10, 2.

SERENVS] Plautus Merc. 22, 35;

Hic Fauonius serenus est; hic Auster imbricus.

Aestas serena. Virg. 6. Aen. 142. Cælum serenum. Mart. lib. 1, 170. Color serenus. Plin. lib. 9, cap. 35, 4.

Hyemes serenæ. Virgil. 1. Georgic. 20.

Lumen sereni. Lucret. lib. 2, 30. Lux serena. Virg. 5. Aen. 21.

Lux serena & tranquilla ex turbido die. Liu. 1. ab Vrbe, 65.

Nubes serenæ. Virgil. 1. Georg. 93. Sydera serena. Lucret. lib. 4, 43.

Tempestas serena. Sueton. in Tito Vespassiano, capit. 10.

Venti sereni. Ouid. 1. Fast. 136. Ver serenum. Virgil. 1. Georgic. 62.

Animus serenus. Ouid. 1. Trist. e-leg. 1, 8. Doctrina serena. Lucret. lib. 2. 2.

Vultus plenus grauitate serena. Ouid. ad Pisonem, 20. Ore sereno annue-

re. Martialis lib. 2. 24. Pectora facta serena Ouid. 1. Trist. e-leg. 3, 8.

Vultu sereno fortis. Horat. 1. Carmin. ode 17, 6.

¶ Serenissimus. Serenissimo principi supplicare, dixit Iustinianus, in l. Imperialis beneuolentiæ. 6. similis vero, de nu-

ptis libro 5. C.

¶ Serenum virgil. 1. Georgic. 79,

Nec minus ex imbrī soles, & aperta serena

prospicere.

Sereno: Sub tempore. Plin. lib. 11, cap. 24. 6. Aranci sereno non texunt; nubilo texunt. Liu. 1. bell. Mæcedon. 46.

¶ Sereno Virgil. 1. Aeneid. 53,

Vultu quo cælum, tempestatesq; serena. Plin. lib. 2. cap. 6. 2. de Sole: Atq; etiam nubila humani animi serena.

Domum serenare largo igne. Stat. 1. Achil. 25.

Affatus viuis ora serena. Stat. 2. Thebaid. 12.

Sper serenare fronte. Virgil. 4. Aeneid. 96. Tristia fronte.

Silius lib. 11, 11. Vitam. Lucret. lib. 2, 218.

¶ Serenatus Phœbus. Silius libro 5, 36. (tate deficiens.)

¶ Serenitas. Plinius libro 10, capite 67, Salamandra sereni-

Serenitas & tranquillitas. Liu. 6. bell. Punic. 62.

SERES CO] Succo suo. Lucretius lib. 1. 61,

Denique fluctifrago suspensæ in litore vestes

Vuescunt, eadem candenti sole serescunt.

Seresere: In seum abire. Plin. lib. 11, cap. 41. 3. Omne lac igne

spiffatur; frigore serescit.

SERIA] Vas vinarium oblongum. Liu. lib. 4. bell. Pun. 46.

Terentius Heaut. 3. 1. 51,

Releui dolia omnia, omnes serias. Persius Satyr. 2. 1.

Columella libro 12, cap. 18. 3. Dolia quoque & seriaz, cæ-

teraque vasa, ante quadragesimum vindemiæ diem pi-

tanda sunt.

SERIZ oleatiz. Varro 3. de re Rustic. 2, 7. (dere limum.)

¶ Seriola Persius Satyr. 4. 3. Seriolæ veteris metuens dera-

SERICVM] Plinius libro 6, capit. 17.

Serica varijs textilibus. Propert. lib. 1. eleg. 13, 5.

¶ Sericus. Vestis serica. Plin. lib. 2. 1, cap. 3, 6.

Pallia serica. Stat. 3. Sylu. 43. 18. Puluilli serici. Hor. Epod. 8, 8.

¶ Sericatus. Sueton. de Caligula, cap. 32, Armillatus in pu-

blicum processit: aliquando sericatus & cycladatus.

¶ Sericarius. Iulius Firmicus libro octauo, Matheos. Se-

ricarium textorem nasci, qui habuerit horoscopus in 28-

parte Arietis.

SERIES] plinius lib. 7, cap. 16, 4.

Atra series tuæ vitæ. Ouid. in Ibin, 13.

Immensa laborum. Quidius 1. de Ponto, eleg. 5, 4.

Inexplicabilis. Quintilianus lib. 5, cap. 14, 25.

Innumerabilis annorum. Horat. 3. Carmin. ode 30, 1.

Longissima rerum. Virgil. 130.

Longè porrecta viarum. Stat. 3. Sylu. 3, 21.

Euolucere seriem sati. Ouid. 15, Metamorph. 31.

Vidi quam seriem morantis æul

Pronestant tibi candidæ fotores. Stat. 4. Sylu. 3, 29.

SERITIA] nauigia Istria, ac Liburnica. Pacuui? in Nuptijs.

Nec vlla subscus cohibet compagem aluci,

Sed futa lino, & sparteis serilibus.

SERITHVM] Genus absynthij. Plin. lib. 17, cap. 7, 10.

SERIS] Genus cichorij. Varro 3. de re Rust. cap. 10, 4.

SERIVS] Accius: Vos nugæ afferitis; nos seria loquimur.

Plaut. Pœnulo, 650. Terent. Eunuch. 3. 3. 7; Ait rem diui-

ham fecisse, & rem seriam velle agere mecum. Plinius in

Paneg. 136, illæ seriaz, & intentæ, & à quibus se in tale otium

recipit, voluptates.

¶ Seria: Substantiuè. Ouidius 5. Fast. 69. Hor. 2. Ser. Sat. 1, 6.

— sed amoto quætamus seria ludo.

Verba seria. Tibull. lib. 3. eleg. 7, 4.

Serium & locosum, contraria. Quintil. lib. 6, cap. 4, Distorum

urbanorum alia seria, alia iocosa, alia media.

Distu seria. Horat. de Arte, 22. Laxare seria. Pers. Satyr. 5. 5.

Posthabuit tamen illorum mea serie ludo. Virg. 7. eclog. 4.

Vertere seria ludo. Horat. de Arte, 46.

¶ Serio. Plaut. Amph. 1. 9. An id ioco dixisti? equidem serio

ac vero ratus. Terent. Eunuch. 3. 3. 22, Miste porrò orare, vt

veniret serio. Plin. lib. 9, cap. 35, 13.

Serio rem agere. Liu. 4. ab Vrbe, 109.

SERMO] Ecce tibi lupum in sermone. Plaut. Stich. 9, 71.

In sermonibus. Plaut. Trinum. 4, 47. (Aen. 107.)

Hæc vice sermonum roseis Aurora quadrigis, &c. Virgil. 6.

CCC C

SERMO-

Sermonis caput & pes. Plautus *Afin.* 12, 129.
 Doctus sermonis vtriusque linguæ. Horat. 3. *Carm. ode* 8, 1.
 Homines sermonis. Horat. *de Arte*, 14.
 Littera sermonis fida ministra mei. Ouid. 3. *Trist. eleg.* 7, 1.
 Amari sermonis homo. Horat. 1. *Satyr.* 7, 2.
 Auerfus sermo. Quint. lib. 4, cap. 1, 44. *Comis.* Tacit. lib. 15.
 Communis Quintilian lib. 2, cap. 10, 9.
 Compositi sermones ad coarguendos, qui contra disputant. Quintil. lib. 2, cap. 15, 18.
 Ad præcipiendum compositi sermones. Quint. li. 2, c. 15, 18.
 Concinnus sermo vtriusque linguæ. Horat. 1. *Serm. Satyr.* 10, 5.
 Credibilis sermo. Ouid. 1. *de Arte*, 94. Doctissimus. Quint. lib. 1, cap. 155. *Expressor.* Quintilian. lib. 1, cap. 1, 27.
 Fideles sermones Catull. *Argon.* 59, 39
 Fortuiti. Tacit. lib. 4. *Græcus sermo.* Quint. lib. 1, cap. 1, 9.
 Inceptus Virg. 6. *Aen.* 94. *Locofus.* Horat. 1. *Serm. Sat.* 10, 3.
 Latinus. Quintilian lib. 1, cap. 1, 9.
 Latus ornatusque. Quintilian lib. 5, cap. 14, 26.
 Obscœni sermones. Horatius 2. *epistol.* 1, 26.
 Otriosi. Quint. lib. 1, cap. 12, 13. *Patrius sermo.* Lucret. li. 3, 53.
 Pedestris. Horat. *de Arte*, 20. *Perpetuus.* Lucret. lib. 4, 110.
 Politi sermonis meilla. Claud. 8. *Panceg.* 30.
 Promptus sermo. Iuuenalis *Satyr.* 1, 8.
 Purus, dilucidus, & distinctus. Quintil. lib. 5, cap. 14, 26.
 Purus, & nihil se supra modum extollens. Quint. lib. 1, c. 9, 2.
 Quotidianus, & in quemcumq; etiam indoctorum cadens. Quintil. lib. 4, cap. 2, 18.
 Rectus & secundum naturam enuntiatus. Quint. lib. 1, c. 5, 7.
 Romanus. Quintil. lib. 2, cap. 14, 1. *Tristis.* Horat. 1. *Serm. Satyr.* 10, 3. *Truncus.* Stat. 12. *Thebaid.* 96. *Vetus.* Quint. lib. 1, cap. 6, 21. *Vitiosus.* Quintil. lib. 1, cap. 1, 3. *Vulgati* sermones. Quintil. lib. 3, cap. 6, 49.
 Abrumpere sermonem. Virgil. 4. *Aeneid.* 78.
 Accipere ab ipsa rerum natura. Quintilian. lib. 3, cap. 23, 1.
 Dignum sermone aliquid agere. Horat. 2. *Serm. Satyr.* 3, 1.
 Captare sermonem. Ouid. 3. *Metam.* 56. *Commeant* sermones. Tacit. lib. 2. *Crebrus* sermo. Virg. 12. *Aeneid.* 45.
 Sed neque declamant medio sermone deserti. Ouidius 5. *de Arte*, 102. *Dies deficiens* sermoni. Ouid. 5. *Trist. eleg.* 14, 6.
 Detinuit sermone diem. Ouidius 1. *Metamorph.* 137.
 Differre sermonibus. Liuius 4. *bell. Macedon.* 4.
 Dispersus sine vilo certo auctore sermo. Quint. lib. 5, cap. 1. *Datus* per ciuitatem. Liuius 2. *ab Vrbe*, 2.
 Dare aliquem testem sermoni. Ouid. 1. *Amorum*, *eleg.* 8, 5.
 Ferre sermonibus. Liuius lib. 4. *ab Vrbe*, 25.
 Vario superi sermone stemebant. Ouid. 9. *Metamorph.* 84.
 Habere sermonem per biduum. Quint. *in Proœmio*, lib. 1, 7.
 Iacere sermones. Tacitus. *libro* 4.
 Iactis sermonibus iræ intumescere. Stat. 1. *Thebaid.* 83.
 Imbuere aures alicuius honestis sermonibus. Tacit. lib. 20.
 Incidere nobis varij sermones. Catul. *de Varro*, 10, 2.
 Mittere aliquem in fabulas & sermones. Quint. *Declam.* 15.
 Oritur sermo de re aliqua. Horat. 2. *Serm. Satyr.* 6, 15.
 Perhibet se vel nobis nolentibus Latinus sermo. Quintilian. lib. 1, cap. 1, 9.
 Largo sermone aliquid probare. Lucret. lib. 5, 32.
 Medio viri sermone profari. Silius lib. 4, 59.
 Relinquere verba imperfecta sermonis. Ouidius 1. *Trist. eleg.* 3, 14.
 Hæc tum multiplici populos sermone replebat. Virgilius 4. *Aeneidos*, 38.
 Amisos longo socios sermone requirunt. Virg. 1. *Aen.* 45.
 Rumpere sermone silentia. Ouid. 2. *Metamorph.* 42.
 Multa inter sese vario sermone serebant. Virg. 6. *Aen.* 32.
 Sermo est omnibus. Plaut. *Pseud.* 7, 4. (cap. 2, 3).
 Plurimus ei de honesto ac bono sermo sit. Quintilian. lib. 2.
 Sermo est, cum reginam amare. Plin. lib. 3, 3, cap. 11, 19.
 Suscipere sermonem. Quintil. 2, cap. 15, 19.
 Benigno sermone extendere noctem. Horat. 1. *epist.* 5, 3.
 Vario sermone noctem trahere. Virgil. 1. *Aeneid.* 15, 1.
 Verberatæ aures sermonibus. Tacit. *in vita Agricola*.
 Utendum planè sermone, vt numo, cui publica forma est. Quintil. lib. 1, cap. 6, 2.
 ¶ Sermoniculus. Plin. *epist.* 103, 5. Vt sermoniculus etiam fabellisque ducantur.
 ¶ Sermonor. Gell. lib. 17, cap. 2. *Sermonari* rusticus videtur.
 ¶ Sermocinos. Plin. lib. 10, cap. 42, 1. *Super omnia* humanas voces reddunt pſitaci quidem, etiam sermocinantes.
 ¶ Sermocinatio. Quintilianus lib. 9, cap. 2.
 ¶ Sermocinatrix. Quintil. lib. 3, cap. 4. *Quam sanè* permittamus dicere sermocinatricem.
 SERO] Plin. lib. 12, cap. 3, 2. *Qualiter omnia* transitura longius, feri arctissimè, transferri que meminisse conuenit.
 Et dubitant homines serere, atque impendere curam. Virgil. 2. *Georgic.* 87.
 Densa serere. Virgil. 2. *Georgic.* 55. *Fruges.* Tacit. lib. 14.

Câpis ordea. Virg. 1. *Georg.* 42. *Manu. Cæs.* 3. *bel. Ciuil.* 17, 5.
 Vitem. Columella lib. 3, cap. 20. *Pisces.* Plin. lib. 9, cap. 17, 5.
 ¶ Serere: *per translationem.* Liuius 1. *bell. Macedon.* 20. *Incu-* fauerat, bella ex bellis serri.
 Bella sermonibus serere. Liuius 4. *ab Vrbe*, 25. *Certamina.* Liu. 7. *bel. Punic.* 69. *Certamina cum aliquibus.* Liu. 2. *ab Vrbe*, 3. *Colloquia cum aliquo.* Liu. 4. *bel. Maced.* 222.
 Crimina in Senatum. Liu. 4. *bell. Pun.* 108. *Erycina serens* in pectore curas. Catull. *Argon.* 59, 15. *Discordias serere.* Liu. 3. *ab Vrbe*, 68.
 Fabulam. Liu. 7. *ab Vrbe*, 7. *Lites.* Plaut. *Pœnul.* 8, 10.
 Mentionem alicuius rei ad vulgus. Liuius 3. *ab Vrbe*, 178.
 Negotium. Plaut. *Mostel.* 15, 50. *Prælium.* Tacit. *libro* 21.
 Rumores varios. Virgil. 12. *Aeneid.* 46. *Sermones* Plautus *Curcu.* 4, 38. *Plin. epist.* 187. *Occultis sermonibus* aliquid. Liu. 7. *ab Vrbe*, 189. *Vulnera.* Lucret. lib. 5, 259.
 ¶ Seritus. Plaut. *Epid.* 5, 81. *Mihi sic nec seritur, nec metitur.*
 ¶ Serendus. Arua ferenda. Tibull. lib. 2, *eleg.* 3, 2.
 ¶ Satus: *Participium.* Plin. lib. 12, cap. 1, 8. *Sata* platani regenda rauere vitium.
 Frumeta sata. Virg. 3. *Georg.* 36. *Messes sate.* Virg. 8. *eclog.* 10.
 ¶ Satus: *Genitus.* Virg. 2. *Aen.* 108. *At non ille, satum quo te* mentiris, Achilles. Liuius 8. *bell. Maced.* 2, 5. *Satus* Anchisæ. Virgil. 7. *Aen.* 49. *Genitore* Lucifero. Ouid. 11. *Metam.* 55. *Aetas* antea sata est prima. Ouid. 1. *Metam.* 9.
 ¶ Sata: *pro Segetibus.* Quintilianus, *libro* 8. *in Proœmio:*
 Et velut lato gramine, sata strangulat. Virg. 1. *Georg.* 2.
 Quiq; satis largum cœlo demittitis imbrem.
 Dare stragem satis, & ruinas arboribus. Virg. 12. *Aen.* 91.
 Læta sata torrens sternit. Virg. 2. *Aen.* 62. *Vrere* sata. Virgil. 4. *Georg.* 66. *Animos tollent* sata. Virg. 2. *Georg.* 70.
 ¶ Satus: *Verbale.* Plin. lib. 17, cap. 17, 3. *Quapropter* de talarum sato nunc dicendum est.
 Genitalis satus. Lucret. lib. 4, 148. *Vitalis.* Plin. li. 13. *cap.* 4, 8.
 ¶ Satio. *Specimen* sationis. Lucret. lib. 5, 173.
 Optima vinetis satio est. Virgil. 2. *Georgic.* 64.
 ¶ Sator. Varro *de re Rustic.* cap. 45, 2. *Idque* id esse docent syluestria, ad quæ sator non accessit. Colum. lib. 3, cap. 15, 3. *Satoris officium* est. *Sator mundi.* Mart. lib. 10, 28. *Hominum* sator atq; deorum. Virgil. 1. *Aen.* 53. *Diuum* sator. *Præter* lib. 4. *eleg.* 2, 11. *Sator litis:* *per translationem.* Liu. 1. *bell. Punic.* 2.
 ¶ Satius. Plin. lib. 15, cap. 7, 4. *Eadè ratio & in satina* myrto. *Satiare* tempus. Plin. lib. 19, cap. 8, 8.
 SERO, SERVI, Vnde SERTVS] *Participium.* Sertæ coronæ. *Lucan.* lib. 10, 33.
 ¶ Sertum. Plautus *Afin.* 13, 58.
 Tum sic coronas, ferta, ynquenta iusserit
 Ancillam ferre Vencri. Virgil. *eclog.* 6, 4.
 Sertæ procul tantum capiti delapsa iacebant. *Martialia* lib. 6, 80.
 Textilibus fertis omne rubebat iter.
 Flauentia ferta. Claud. 3. *de raptu Proserp.* 26.
 Florida. Tibul. lib. 1, *eleg.* 2, 3. *Genitalia.* Ouid. 13. *Metam.* 197.
 Recentia. Virg. 1. *Aen.* 85. *Spicea.* Ouid. 2. *Amor.* *eleg.* 9, 8.
 Stellantia. Claudian. *de nupt. Honorij & Mariz*, 55.
 Vars fertis florentia limina. Virgil. 4. *Aeneid.* 41.
 Myrica gerit ferta. Tibull. lib. 1, *eleg.* 3, 14.
 Odoratis fertis innectunt tempora. Ouid. 5. *Trist. eleg.* 4, 1.
 Legere ferta. Virg. 10. *eclog.* 9. *Laurea* ferta ponere in coma. Ouid. 2. *Trist.* 35. *Texere.* Seneca *Medea*, 10, 7. *Adfuit & fertis* tempora vincus Hymen. Ouid. *epist.* 6, 9.
 SERTIVS] Vide SERVS.
 SERPENS] Vide SERPO.
 SERPERASTRVM] *Varr.* lib. 8. *de Ling. Lat.* *Non sequitur, vt stultè* faciant, qui pueris in geniculis alligent serperastras; vt eorum deprauata corrigent cura.
 SERPO] Plin. lib. 9, cap. 13, 1. *Pinnis* quibus in mari vtuntur; humi quoq; vice pedum serpunt.
 Vipera serpit humo. Ouid. 3. *de Ponto*, *eleg.* 3, 21.
 Serpere per humum, dicitur herba. Plin. lib. 21, 16, 6.
 Ad humum. Ouid. 15. *Metamorph.* 138.
 Ad alios etiam hæc res serpit. *Vlpian.* in l. si quis petuniam; §. quanquam, ff. si quis omnia causa.
 Hedera serpit. Virg. 8. *eclog.* 3. *Humi* serpere. Hor. *de Arte*, 6.
 Dira per incautū serpunt contagia vulgus. Virg. 3. *Georg.* 94.
 Cura aliud serpit. Plin. lib. 14, cap. 11.
 Flamma. Liuius 10. *bell. Punic.* 23. (21).
 Flammæ tacite serpunt in viscera. Ouid. 1. *de Remed. amor.*
 Lacrymæ serpunt per vulnera. Statius 11. *Thebaid.* 122.
 Lues. *Martial.* lib. 1, 74.
 Murmur serpit per agmina. Virgil. 12. *Aeneidos*, 48.
 Vlcera serpentia. Plinius *libro* 34, *capit.* 15, 5.
 Vlcus serpit altè atque latè. Celsus lib. 6, *capit.* 184.
 Serpere latius. Liu. 8. *bell. Punic.* 83.
 ¶ Serpens: *Participium.*

Secula serpens fratrum. Lucret. lib. 6, 134.
 Serpens: Nomen Plinius lib. 8, cap. 14, 1, expugnata serpens cxx. pedum longitudinis. Idem lib. 2, cap. 13, 2, Nec pedibus pauendas tantum serpentes, sed & missili volare tormento.
 Ignei serpentium oculi Seneca Hercle furente, 4, 3.
 Pares serpentum spiræ. Virgil. 1, 2, Aeneid. 170.
 Immani corpore serpens Lucret. lib. 5, 7. (corum, 26.
 Ille malum virus serpentibus addidit atris. Virgil. 1, Georgi-
 Cærulcus serpens. Ouid. 5, Metam. 8. Dira. Ouid. 2, Met. 131.
 Lubrica. Lucret. lib. 4, 12. Minax vibrante lingua. Lucret.
 lib. 3, 234. Pigra. Ouid. 2, Amor. eleg. 13, 3. Tumes. Claud.
 6, Paneg. 21.
 Serpenter. Ouidius 4, Trist. eleg. 6, 4.
 Sphynxq; & Harpyias, serpentigerosq; Gigantes.
 Serpentina. Ouidius 7, Metamorph. 43.
 Vos serpentigenis in se fera bella dedistis.
 SERPULA] serpens à Festo dicitur. Messala: Serpula serpen-
 rit, & serpens inrepsit.
 SERPYLLVM] Herba. Plin. lib. 20, cap. 23, 9. Varro 1. de re
 Rustic. cap. 3, 5. A Fauonio vsque ad Arctum exortum re-
 ctè serpyllum. Virgil. 2, eclog. 3.
 Allia, serpyllumq; herbas contundit olentes.
 Olentia serpylla. Virgil. 4, Georgic. 6.
 SERRA] Colum. lib. 5, Vno istu arborem præcidit: si minus,
 ferrà defecari. Martialis:
 Et pingues tunicas ferra secare potest. Col. de Arbor.
 cap. 9, 2. Vitem ferrà præcidito, & plagam læuato.
 Vsum ferræ reperit Talus. Ouidius 5, Metamorph. 50.
 Serra: Genus piscis marini. Plinius lib. 32, cap. 11, 3.
 Serrula. Columella de Arboribus, cap. 6, 3, Et, si fieri po-
 test, iuxta aliquem nodum ferrulâ defecato.
 Serro. Silius libro 6, 37,
 Auto ferrauit ramos lunonius anguis.
 Serratus. Plin. lib. 11, cap. 37, 33. Dentium tria genera: Ser-
 rati, aut continui, aut exserti.
 Serrati numeri. Tacit. de Moribus Germanorum: Pecuniam
 probant veterem, & diu notam; serratos, bigatosque.
 SERRATA] Herba. Plin. lib. 24, cap. 15, 1.
 SERRATVLA] Herba. Plin. lib. 2, cap. 8, 5.
 SERTVM] Vide SERO, serui.
 SERVA] Plin. lib. 21, cap. 2, 2. Quam vetò è floribus fierent
 lecta, à ferendo seruare appellabantur.
 SERVILIS, SERUIO, SERUITVM, SERUITVS] Vide in
 SERVO.
 SERVM] Vide SERVS, adiectiuum.
 SERVO] Liberare. Plautus Epid. 2, 43.
 Me quidem certo seruauit consilij suis.
 Ope nostrâ seruare aliquem. Ouidius 7, Metamorph. 8.
 Inuitum qui seruatur: idem facit occidenti. Horat. in Arte, 94.
 Hædos pascentes seruare. Virgil. eclog. 3, 5.
 Seruare: Diligenter obseruare. Terent. Heaut.
 Dic me hic oppidò esse inuitam, atque seruari. Vir-
 gil. 1, Georgicorum, 67.
 Hoc metuens, & cœli mentes & sydera serua.
 Seruare: custodire. Terentius Eunuch. 5, 9, 19,
 Serua, obsecro, hæc nobis bona. Plaut. Rud. 10, 51;
 — sedulo sua vt vestimenta seruat,
 Tamen surripiantur. (Amor. eleg. 1, 11.
 Hei mihi, quòd dominâ nec vir, nec scæminâ seruas. Ouid. 2.
 Retinere & seruare amicos. Horat. 1, Sermon. Satyr. 1, 18.
 Amorem nati. Virg. 2, Aen. 1, 8. Animi rectum. Horat. 2,
 Serm. Satyr. 3, 4. Hæstoris Andromache Pyrrhin' conu-
 bia seruas? Virgilius 3, Aeneid. 64.
 Conseruandincm. Columella lib. 11, cap. 3, 5. (17, 9.
 Qui consulta patrum, qui leges iuraq; seruat. Horat. 1, epist.
 Fidem seruare. Plaut. Mostel. 14, 29. Terent. And. 1, 5, 45.
 Fidem seruare, & manere promissis. Virgil. 2, Aeneid. 32.
 Fidem seruare in eo quod dixeris. Terent. Hecyr. 3, 3, 42.
 Fidem seruare de re aliqua. Cæsar. 6, bell. Gall. 132.
 Fidem veritatis seruare. Quintilianus lib. 3, cap. 8, 35.
 Fœdera seruare. Ouid. 2, Fast. 33. Gloriam. Plaut. Rud. 13, 46.
 Institutum. Cæsar. 3, bell. Ciuil. 349. Omnia integra prin-
 cipi. Plin. epistol. 126 c. Iura induciarum. Cæsar. 1, bell.
 Ciuil. 324. Limen. Virgil. 6, Aeneid. 81. Modum. Col.
 lib. 8, cap. 5, 5. Traditum ab antiquis morem. Horat. 1,
 Serm. Satyr. 4, 24. Muros tuto aggere. Virg. 9, Aen. 9.
 Quo semelest imbuta recens, seruabit odorem
 Testa diu. Horat. 1, epist. 2, 14.
 Ordinem. Liu. 6, bell. Punic. 261. Intrepido vultu otia. Si-
 lius lib. 11, 46. Pecudes vallibus. Ouid. 1, de Arte, 6.
 Promissum. Plaut. Amph. 19. Pudicitiam. Virg. 1, Georg. 105.
 Si, dum tu scætaris apròs, ego recta seruo? Virg. eclog. 3, 15.
 Temperamentum seruare. Plin. lib. 15, cap. 3, 3.
 Descriptas vices, & operum labores. Horat. in Arte, 18.
 In vetustatem seruare vini. Cato. cap. 114. Col. lib. 12, c. 28, 3.

Valnus æternum seruare sub pectore. Virgil. 1, Aeneid. 8.
 Seruare suum: pro, Recupere. Iulianus: Sed in id duntaxat
 tibi obligatus ero, quòd à Titio seruare non potueris.
 Seruaueris: Vide ne feceris. Plaut. Amphit. 4, 159.
 Seruare: Inhabitare, possidere. Virgil. 4, Georgic. 77.
 Centum quæ syluas, centum quæ flumina seruant.
 Seruare: Tenere. Virgil. 7, Aeneid. 36.
 — curuam seruans sub imagine falcem. (1, 1.
 Cura seruandi dominâ penes Bagoum. Ouid. 2, Amor. eleg.
 Dare seruandam aliquam alicui. Ouid. 1, Metam. 126.
 Seruans. Lumina longè seruantia. Stat. 3, Syllu. 2, 16.
 Acqui seruantissimus. Virg. 2, Aeneid. 86.
 Seruatus. Centi clauibus seruatus. Hor. 2, Carm. ode 14, 5.
 Seruatos ciues indicat huius ope. Ouid. 3, Trist. eleg. 1, 10.
 Seruatusq; tuos iuuenis, seruauerat annos. Ouid. 1, Met. 92.
 Amores ad fidem seruati. Ouid. 1, Metam. 131, 4.
 Odium seruatum perenni studio Silius lib. 1, 4.
 Vitam seruatum dote aliqua rependere. Ouid. 5, Metam. 3.
 Seruator. Liu. 4, bell. Macedon. 181, cunctis, seruatore
 liberatoreque acclamantibus. Senec. Nec seruatoris il-
 lum loco numerabo.
 Salutis alicuius seruator. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 15, 9.
 Seruatix. Terent. Hecyra, 5, 4, 15,
 O Bacchis, o mea Bacchis, seruatix mea.
 Seruabilis. Ouid. 4, Trist. eleg. 1, 5,
 Et tutare caput nulli seruabile. Plin. lib. 14, cap. 3, 4. Dû-
 racina sine vllis vasis in vite seruabilis.
 Seruus. Plautus Pseud. 9, 25.
 Fallax seruus. Ouid. 1, Amor. eleg. 15, 4. Mali ferri lingua
 pars pessima. Iuuenal. Satyr. 9, 12. Seruus ordinarius.
 Iustin. lib. 2, tit. de legatis §. qui ancillas. Perfidi serui. HO-
 rat. Epod. 9, 2. Mercari seruum. Horat. 1, epist. 6, 10.
 Seruus libidinum. Plin. epist. 17, 5.
 Serua. Vlpian. in l. doli §. 1. ff. de seruo eor.
 Seruus. Aduersum. Lucan. lib. 6, 31,
 O famuli turpes, seruum pecus.
 Aqua serua. Ouid. 1, Amor. eleg. 6, 5. Manus serua. Ouid.
 6, Fastor. 172. Pecus seruum vitij. Ouid. 1, de Remedio
 amoris, 11.
 Seruulus. Terentius And. 1, 1, 56,
 — obseruabam manè illorum seruulos.
 Infœlix seruulus. Iuuenal. Satyr. 3, 25.
 Seruulis. Horat. 2, Carm. ode 7, 23.
 Animi seruiles altè tumescunt. Claud. 1, in Eutropium, 36.
 Capita seruilia. Liu. 7, bell. Punic. 94.
 Horror seruilis præcordia cœcutit. Claud. de bell. Getic. 75.
 Indoles seruilis. Liu. 1, ab Vrbe, 20.
 Officia seruilia facere. Propert. lib. 4, eleg. 10, 10.
 Supplicio seruili animaduertere. Liu. 4, bell. Punic. 62.
 Vernilitas seruilis. Quintil. lib. 1, cap. 11, 1.
 Seruitus. Vinculum seruitutis. Tacit. lib. 13. Intolerantior
 seruitus. Tacit. lib. 3. Muliebris. Liu. 4, bell. Macedon. 4.
 Persica. Senec. de Benefic. lib. 2, cap. 2.
 Astringere se ad seruitutem iuris. Quintil. lib. 2, cap. 16, 6.
 Noua seruitus crescit tibi. Horat. 2, Carm. ode 8, 4.
 Exsuere seruitutem. Liu. 4, bell. Maced. 4. Pau. Tacit. lib. 27.
 Seruire seruitutem. Quintil. lib. 7, cap. 4, 19.
 Seruitium Terent. And. 4, 1, 51,
 Ego Pamphilæ, hoc tibi pro seruitio debeo.
 Acere seruitium. Persius Satyr. 5, 13. Crudum. Tacit. lib. 1.
 Durius. Tacit. lib. 11. Graue. Seneca Octauia, 6, 5. Nobile.
 Stat. 2, Syllu. 2, 22. Superbum. Propert. lib. 3, eleg. 17, 9.
 Triste seruitium datur. Tibull. lib. 2, eleg. 4, 1.
 Exire seruitio. Virgil. eclog. 1, 8. Ferre seruitium. Ouid. 1,
 Amor. eleg. 2, 4. Genitus in seruitio. Plinius lib. 7, cap. 29, 1.
 Esse in seruitio. Vlpian. in l. ædiles §. 2. ff. de ædil. edict.
 Iugum seruitij ferre. Stat. 3, Syllu. 4, 7. Leuare aliquem lon-
 go seruitio. Horat. 2, Serm. Satyr. 5, 20. Premere seruitio.
 Virg. 1, Aeneid. 58. Esse è seruitio alicuius. Tacit. lib. 1.
 Seruitium: seruus ipse. Molle seruitium. Tacit. lib. 20.
 Ampliare seruitia. Tacit. lib. 18.
 Seruitudo. Liu. 4, bell. Punic. 98. Seruitudinis indigni-
 tatisque homines expertos aduersus notum malum irrita-
 tos esse.
 Seruio. Plaut. Menæch. 21, 12. Heri imperium exequor
 bene, & sedulo seruiio.
 Aeternum seruire. Horat. 1, epist. 10, 9. Benigne alicui. Ca-
 tull. ad Ianuam, 62, 1. Fideliter. Propert. lib. 3, eleg. 24, 5.
 Fidelis alicui. Ouid. 7, Metam. 115. Ingradè. Ouid. 2, de Ar-
 te, 87. Vtiliter. Horat. 1, epist. 17, 14. Puellæ. Ouid. 2, Amor.
 eleg. 17, 1. Vni domino. Catullus de Septimio, 53, 3. Mens
 mea tibi dedita seruit. Tibull. lib. 1, eleg. 1, 20. Seruio apud
 te. Plaut. Aulul. 4, 12. Seruire alicui rei. Cæf. 7, bell. Gal. 137.
 Auribus alicuius, Cæsar. 2, bel. Ciuil. 106. Commodis al-
 terius Terent. in Prolog. Heaut. 50. Culturæ. Col. lib. 3, c. 4.
 Defensionis patriæ. Plin. epistol. 29, a.

Quæstui ac reditibus. Colum. lib. 9, cap. 1, 1. Rei Terent. Hecyr. 2. 1. 27. Rumori. Plaut. Trinum. 10, 15. Seruitut: m. Plaut. Aulul. 21, 6. Gell. lib. 1, cap. 1. 12. Item cuius parentes alter ambove seruitutē seruierunt. Liu. 10. bell. Maced. 79. Ire seruitum Graiis matris. Virg. 2, Aen. 158.

¶ Seruitur. Martial. lib. 2. 32.
Non bene (crede mihi) seruo seruitur amico.

¶ Seruibo. Plaut. Menzch. 24, 43.
Tanquam si emeris me argēto, liber seruibo tibi. Terē. Hecyr. 3. 5. 43. Marris seruibo commodis.

¶ Seruior. Senec. de Tranquillitate vitæ: A Iuuecamus coenare posse sine populo, & paucioribus seruis serui.

¶ Seruiturus. Capitolia seruituta suo Canopo. Ouidius 15. Metamorph. 185.

SE R V S] Plautus: Quid tam sera aduenis? Martial. lib. 1, 100, Sera nimis vita est craftina; viuē hodie.

Anni feri. Ouid. 6. Metam. 6. Coniuiua Tonātis ferus. Mart. lib. 8, 16. Crepuscula fera. Ouid. 1. Metam. 45. Frondes feræ. Virg. 2. Georg. 81. Lumen serum. Virgil. 1. Georg. 51.

Nepotes feri. Virg. 2. Georg. 12. Nox sera. Virg. ceclog. 8, 18. Et serosq; pedes, serasq; assumere pennas. Ouid. 15. Metam. 77. Posteritas sera. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 5, 5. Segnitias sera. Virg. 2, Aen. 75. Spectator ferus. Mart. lib. 1, 24. Vesper. Virg. 1. Georg. 91. Vires feræ ad aliquid agendum. Virg. 8, Aen. 102. Vlmus fera. Virg. 4. Georg. 29. Serum est. Martial. lib. 1, 146.

¶ Serum: *Graue, misle*. Virgil. 5. Aeneid.

Seraq; terrifici cecinerunt omnia vates. Sallust. Serum bellum in angustijs futurum.

¶ Serior; Serissimus. Colum. lib. 2, cap. 10. 11, de lente: Seriorē alteram, mense Februarii. Plin. lib. 15, cap. 15. 2. Patriæ nomina habent serissima omnium amerina.

Actas ferior. Tibul. lib. 1. eleg. 4, 7. Hora. Ouid. epist. 11, 5.

¶ Serō. Plaut. Trinum. 8. 11. Serō atq; stultē. Cæsar 5. bell. Gall. 1. 10. Contra ea Titurius serō facturos clamitabat.

Medicina serō paratur. Ouid. 1. de Remedio amoris, 19. Serō post tempus. Plautus in Captiuis.

¶ Serā. Virg. 4. Georg. 25. — nec serā comantem Narcissum, aut flexi tacuissim vimen acanthi.

¶ Serius. Accius: Nesci fortē paulō, quā tu, veniam serius. Plin. lib. 16, cap. 26, 1. Idem 3. de Orat. 43. Ad mysteria biduo serius veneram. Egedi serius. Ouid. 4. Metam. 21.

¶ Serissimē. Plin. lib. 17. cap. 2. Tarentina serissimē legi.

¶ Serotinus. Col. lib. 8, cap. 5. 19. Item serotini pulli, qui ab solstitio nati, capere iustum incrementum non potuerunt.

¶ Serum: *Substant.* Suet. in August. cap. 16. In serum dimicatione protracta. Liu. 7. ab Vrbe. 32. Castrorum oppugnatione, quia serum erat diei, abstinuere. Ibid. lib. 10, 135.

Rem in serum trahere. Liu. 2. bel. Macedon.

¶ Serum: *Aqua lactis*. Plin. lib. 15, cap. 41. 3. Butyrum (puma est lactis, coneretiuisq; quā quod serum vocatur. Virg. 3. Georg. 82. Pasce sero pingui.

Liquidum serum. Ouid. 4. Fast. 155.

SER V V S] Vide SERVO. (in Pœnulo, 4. 104.

SESAMA] Genus frumenti Indici. Plin. lib. 18, cap. 10. Plaut. Sesamum, papaueremq; triticum, & frictas nuce.

¶ Sesamum. Colum. lib. 11, cap. 2. 57. Sesami sextarius.

Sesama. Colum. lib. 2, cap. 7. Inter legumina recensentur.

¶ Sesaminū oleum. Plin. lib. 23, ca. 4, 16. Idem lib. 28. cap. 11, 6.

SESAMOIDES] Herba. Plin. lib. 22, cap. 23, 12.

SES CVLYSSES] Plin. in Præfat.

SES CVN X, & SES CVN CIA] Col. lib. 12, c. 57. 3. Læferis radicis sefeneem. Idem lib. 5, cap. 2. 11. Quæ summa efficit iugeri sefenciam. (sefenciali.

¶ Sefencialis. Plin. lib. 13, cap. 15. 3. Tota crassitudine sefene] Gell. li. 5, cap. 10. Is in disciplinā Protagoræ sese dedit.

SESELIS] Herba. Plin. lib. 8, cap. 12, 2.

SESTA CHVS] Agimeri filius: Cheruseorum ductor is fuit. Strabo lib. 7.

SESTORIS] Rex Aegypti, qui conatus est nauigabilem alueum ex Rubro mari in Nilum producere, vt scribit Herodorus lib. 2. Valer. 5. Argonaut. 84.

SESVI] tantundē & Semi. Sefquipedalia ligna: apud Cæsarem. Sefquiplaga. Tatius lib. 15. Plaut. Capt. 1. 2. 67, Nisi quotidianum sefquopus confeceris.

¶ Sefquiculare dolium. Colum. lib. 12, cap. 18, 3.

¶ Sefquicyathus. Celsus lib. 6, cap. 7.

¶ Sefquihora. Plin. epist. 74, c.

¶ Sefquijugerum. Plin. lib. 18, cap. 19, 4.

¶ Sefquilibra. Col. lib. 12, cap. 36. Rorismarini sefquilibrium in duas vrnas musti adijcere. Plin. lib. 14, cap. 20. 7. Pulegij vel salis sefquilibra.

¶ Sefquimensis. Varr. 1. de re Rust. ca. 27. 1. Sefquimensibus in octo. Idem lib. 3, cap. 10. 8. Ad saginandum eligunt pullos, circiter sefquimensē qui sunt natu.

¶ Sefquimodius. Varr. 1. de re rust. cap. 42. 1. Scribunt opus

esse medicæ sefquimodium.

¶ Sefquibolus. Plin. lib. 26, cap. 8. 27. Vtrâque parte sefquiboli in aqua mulsâ.

¶ Sefquiopera. Col. lib. 2, cap. 13. 2. Occantur sefquiopera, sarriuntur sefquiopera.

¶ Sefquipes. Varro 1. de re rust. cap. 43. in sefquipedem ponitur. Mart. lib. 8. 54.

¶ Sefquipedalis, vt, Sefquipedalis crassitudo. Plin. lib. 16, ca. 40. 2. Et Cato, cap. 10. Sefquipedalis paries.

Dentes sefquipedales. Catul. de Aemilio, 92. 1.

Verba sefquipedalia. Horat. de Arte, 20.

¶ Sefquipedaneus. Plin. lib. 9, cap. 27. Attollit è mari sefquipedanea ferē cornua.

¶ Sefquisenex. Varro.

¶ Sefquiulyflem, pro callidissimo, in cuiusdam Satyræ titulo Varro posuit.

SESSILIS, SES SIO] Vide SEDEO.

SESSIMONIUM] templum & sedes. Vitruuius lib. 7.

SESTANS, vel SEXTANS] Nummulus, duas vncias valens. Plin. lib. 33, cap. 10. ad finem: Agrippæ Menenio sextantes aris in funus contulit Liu. 2. ab Vrbe, 144. Extulit eū plebs, sextantibus collocatis in capita.

¶ Sextans: *Genus ponderis*. Plin. lib. 26, cap. 11. 16. Mentæ sextans, viui sulphuris vncia.

Sextans agri: *Parti sexta iugeri*. Varro 1. de re rust. cap. 10, 2. Col. lib. 5, cap. 1. 10. sextans, in quo sunt scrupula XLVII.

¶ Sextantarius. Plin. lib. 33, cap. 36. Constitutumq; vt asses sextantario pondere fererentur.

SESTERTI V S] Horat. 2. epistol. 2. 7,

Accipit & bis dena super sestertia nummum.

Intercepta decem quereris sestertia fraude. Iuuen. Sat. 13, 8.

¶ Sestertium: *Genus veli tripl. ci licio text.* Sueton. in Augusto, cap. 83. Ita vt in extremis spatijs subsultum decurteret, sestertio vel lodicula inuolutus.

¶ Sestertiolum. Martial. lib. 1. 54,

Sed sestertiolum donauit mentula Phœbo

Bis decies; hoc da tu mihi; pluris emam.

SETA] Hirtæ setæ. Ouid. 13. Metamorph. 181.

Terga horrenda rigidis setis. Ouid. 8. Metamorph. 86.

Setis os hirtum musculis marinis. Plin. lib. 11, cap. 37, 18.

Vellera hirsuta setis. Ouid. 2. Fast. 68. Io obsita setis. Virgil. 7. Aeneid. 150.

¶ Setiger. Martial. lib. 13, 93. Ouid. 8. Metam. 76,

Vulnera fecissent, nisi setiger inter opacas

Nec iacula isset, nec equo loco peruia syluas.

Pecus setigerum. Ouid. 14. Metamorph. 58.

Sus setigera. Virgil. 12. Aeneid. 34. Frons Staius 8, Thebaid. 107.

¶ Setosus. Plin. lib. 8, cap. 45. 5. Tauris in aspectu generositas, torua fronte, auribus setosis. Celsus lib. 2, Corpus tenue, maximeque lati pectoris, & setosi.

Aper setosus. Virgil. 7. eclog. 6. Verbera setosa. Propert. lib. 4. eleg. 155.

SEV] Plaut. Trinum. 407. Quint. in Proœm. lib. 8, Figuras seu translationes mutuamur.

SEVECTVS] Propert. lib. 3, eleg. 3,

Cur tua præscripto seuecta est pagina gyro?

SEVERVS] Plaut. Pœnul. 17. 50,

Id euenturum esse, & seuerum & seruum, Terentius

Heauton. 3. 3. 20,

Sed ipse egreditur, quā seuerus. Virg. 8, Aen. 128,

Romulidis, Tatiosq; seni, Curibusq; seueris.

¶ Seuerus: *Asper*. Virgil. 7. Aeneid. 143,

Qui Teretæ horrendis rupes, montemq; seuerum

¶ Seuerus: *Tristis*. Virgil. 3. Georg. 8,

Inuidia infœlix furias, amnemque seuerum

Cocytii metuet.

Apricolæ seueri. Lucret. lib. 5, 273. Seuerissimus author. Plin. lib. 11, cap. 52, 3. Canities seuera. Claud. 1. de raptu Proserp. 10. Comas seueras ligare fronde. Stat. 1. Achill. 58. Equus seuerus. Ouid. 3. Amor. eleg. 7, 12. Falernum seuerum. Horat. 1. Carmin. ode 27, 2. Fidibus voces creuere seueris. Horat. de Arte, 44. Lex seuera. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 3, 18. Non finit Endymion te pectoris esse seueri. Ouid. epistol. 17, 13. Senes seueriores. Catull. ad Lesbiam, 51. Supercilium seuerum. Ouid. 2. Trist. 61. Vita seuera. Ouidius 2. Amor. eleg. 10, 4. Vultus seueros aduertere. Stat. 1, Thebaid. 18. Exfuere vultus seueros. Ouid. 3. Amor. eleg. 4, 9.

¶ Seueritas. Commodare seueritatem magnis peccatis. Tacitus in vita Agricolæ.

Nimia emendationis seueritas. Quintilian lib. 2, cap. 4, 8.

Disciplinæ. Quintil. lib. 2, cap. 2, 3. Vitij vnguentorum Plin. lib. 13, cap. 3, 2.

¶ Seueritudo. Plautus Epid. 13, 3,

Quid illud est, quod illi caperat frons seueritudine?

¶ Seueri-

¶ *Seuiter.* Titinnius: *Seuiter* hodie sermonem amicum mecum contulit.

SEVIVM] a veteribus dicebatur libum, quod in sacrificio secespita secebatur. Festus.

SEVOC] Plautus Aulul. 1.6.13.

Quid tute solus è Senatu seuocas? Quidius 2. Metamorph. 168.

Seuocat hunc genitor; nec causam falsus amoris.

Cura me seuocat à virginibus. Catullus ad Ortalum, 60. 1.

Seuocare se ab aliquo. Plaut. Merc. 7. 39.

SEVVM, & SEBVM. vel SEPVM] Plin. lib. 18, cap. 9. 19. Quæ ratio ad ipsas eadem in his quæ ruminant, seui est.

¶ *Seuofus.* Plinius libro 11, cap. 37, 80. *Seuofa* cornigeris medulla.

¶ *Seuo.* Columella lib. 2, cap. 22. 3. Far pinsere, faces incidere, candelas seuare.

SEXAGENVS] Plin. lib. 8, cap. 40. 10. Gerunt utero sexagenis diebus. Liu. 8. ab Vrbe, 37. Ordo sexagenos milites, duò centuriones, vexillarium vnum habebat.

¶ *Sexangulus.* Plin. lib. 11, cap. 11. 3. Apum sexangulæ omnes cellæ. Ouid. 15, Metam. 77.

¶ *Sexangulatus.* Solinus cap. 46. Inuenit & iridem in mari Rubro, sicut crystallum sexangulatam.

¶ *Sexatus:* sextus dies est ferijs. Festus.

¶ *Sexcenus.* Colum. lib. 3, cap. 3. 2.

¶ *Sexcentenus.* Collumella libro 3, cap. 5. 3. Qui ducentos quadragenos pedes obtinent, sexcenteni mallcolu pangendi sunt.

¶ *Sexcenti* Terentius Phormion. 4. 3. 63.

Sexcentas perinde potius scribito dicas.

¶ *Sexcentoplagus.* Plautus Capt. 12, 68. Sexcentoplago nomen indetur tibi.

¶ *Sexcentesimus.* Plin. lib. 8, cap. 7. 2. Anno vrbis sexcentesimo quinquagesimo quinto. Sic lib. 14. cap. 12, 1.

¶ *Sexdecies.* Plin. lib. 6, cap. 29. 21. Sebosus ab Aegypti extremis sexdecies centena LXXV M. passuum.

¶ *Sexennis.* Plaut. Poen. 14. 81. Inde surreptus sei è sexennis. Plin. lib. 8. cap. 32. 6.

¶ *Sexies.* Liu. 4. ab Vrbe, 138. Veientem hostem sexies victu pertimescant. Colum. lib. 3, cap. 1. 1. 3.

¶ *Sextans.* Vide SESTAN.

¶ *Sextantarij* affes (inquit Festus) in vsu esse cœperunt ex eo tempore, quo propter bellum Punicum secundum, quod cum Annibale gestum est, decreuerunt patres, vt ex assibus, qui tum erant librarij, fierent sextantarij.

¶ *Sextarius,* sexta pars congi. Sextarius olearius. Catò cap. 13, 2. Vini. Liuus 7. ab Vrbe, 177. Ducere sextarium, Iuuenal. Satyra, 6, 43.

¶ *Sextilis.* Horatius 1. epistol. 7. 1.

Sextilem totum mendax desidero.

Menfis sextilis. Horat. 1. epistol. 1. 1. 4.

¶ *Sextula:* Mensura agri. Colum. lib. 5, cap. 1. 9. sextula, in qua sunt scrupula quatuor.

¶ *Seni.* Anni decies seni. Ouid. 5. Fastorum, 125.

SEXVS] Plaut. Rud. Virile sexus nunquam habui vllum. Varro lib. 1. de Annalibus: Sexus vtrumque, virile, an muliebri, an neutrum sit, dici potest. Sallustius libro 2. Hist. Columella lib. 6, cap. 24. Certis signis comprehendere licet, quem sexum generauerit. Plinius de Viris illust. 2. 2. Ad quos quum viri que sexus multitudo conuenisset, dato suis signo virgines raptæ sunt.

S I

SI] Virgil. 6. Aeneid. 24. Si potuit manes arcessere coniugis Orpheus. Terentius Andr. 1. 3. 5.

Si illum relinquo, eius vitæ timeo: sin opitulor, huius minas. Virgil. 1. Georgic. 44.

At, si triticeam in messam, robustaque farra

Exercebis humum.

Si non. Plinius epistol. 6. lib. 3. Si ad sunt amici, honestissimi sermones explicantur: si non; liber legitur.

Si non faciat. Cæsar 1. bell. Ciuil. 7.

Si tamen. Plin. epistol. lib. 3. Liber legitur, interdum etiam presentibus amicis; si tamen illa non grauantur.

Si per commodum Reip. posset. Liu. 1. bell. Macedon. 38.

¶ *Si: pro Quamuis.* Terentius Andr. 4. 2. 12. (mines, Non, si capiundos mihi sciri esse inimicos omnes ho-

Si: *Quis.* Ouidius primo, de Arte, 1.

Si quis in hoc artem populo non nouit amandi.

Si: *pro Esst.* Terentius Eunuch. 5. 2. 26.

—nam si ego digna hac contumelia

Sum maxime; at tu indignus qui faceres tamen.

Si: *Etiam si.* Plaut. Mercat. 14. 4. (sonauit. Decem vocasset si ad cœnâ summos viros; nimiū ob-

Si: *Quum, vel Postquam.* Terentius Phormion. 1. 2. 69. Non, si redisset pater, ei veniam daret? Virg. 3. Aen. 13.

Præterea si nona diem mortalibus alium

Aurora extulerit.

Si: *pro An.* Virgilius 1. Aeneid. 61. Si quibus ciectos syluis, aut montibus errat. Terentius Heaut. 1. 1. 118.

Vitam si domi est. Columella libro 8. cap. 5.

Si: *pro Pinam.* Virgil. 6. Aeneidos, 38.

Si nunc se nobis ille aureus arbore ramus

Ostendat nemore in tanto.

Si dijs placet. Terentius Eunuch. 5. 3. 10.

Si est vt. Terent. Heaut. Si est, vt velit reducere vxorem, licet.

Si: *pro Siquidem.* Virgilius primo, Georgicorum 2.

—vestro si munere tellus

Chaoniam pingui glandem mutauit arista.

Si sapis. Terent. Eunuch. 1. 1. 31. Si redierit. Terent. Adolph. 4. 2. 11. Dicis si facies modò. Plautus Trinum. 17. 61.

¶ *Si: per apostrophen.* Terentius Andr. 4. 5. 5. 1.

Nemè attingas scelestæ: si pol Glycerio nò omnia hæc.

Si sis homo. Terentius Adolph. 5. 2. 11.

Si: *aliquando subaudiendum.* Horat. 1. Sermon. Satyra, 3. 3.

—decies centena dedisses

Huic parco paucis contento; quinque diebus

Nil erat in oculis.

SIBILVS] Columella lib. 2, cap. 3. S. bilo que allectari, quò libentius bibant.

Pastoria sibila. Ouid. Metam. 169. Sibilo signum dare.

Liu. 5. Brill. Pun. 2. Edere sibilum. Catull. de Phaselo, 43. 3.

Mittere horrenda sibila. Ouid. 3. Metamorph. 8. Trepidantia sibila vorfit draco. Valer. lib. 7. Argon. 106. Vibrata sibi-

bila sæuis linguis. Silius lib. 3, 38. Sibilus: *pro Venti flatu.*

Virgil. 5. ecloga. 7.

Nam heque me tantùm venientis sibilus Austri, &c.

¶ *Sibilus: Adiect.* Ora sibila. Virgil. 1. Aeneid. 432. Colla. Virgil. 3. Georgic. 85.

¶ *Sibilo.* Populus me sibilat. Horat. 1. Sermon. Satyr. 1. 14.

Ore sibilat draco. Virgil. 1. Aeneid. 151.

¶ *Sibus* (inquit Festus) significat callidum, vel acutum.

SI BVNA] Genus erat hastæ Græcis Ennius:

Illyij restant sicis sibynisq; sidentes.

¶ *Sic]* *Affirmans.* Terentius Phorm. 2. 2. 2.

p. Phanium relictam solam? G. sic. Plaut. Amph. 10. 10.

Eia autem inimicos? A. sic est: vera prædico.

Sic est res. Terentius Andr. 3. 4. 9.

¶ *Sic: Ita, Quemadmodum.* Virgil. 2. Aeneid. 110.

Non sic aggeribus ruptis quum spumeus amnis

Exijt. Terent. Eunuch. 3. 5. 16. Sic commemineram.

Plautus Stich. 3. 27.

Sic satis. Terentius Heaut. 3. 2. 12.

Et quidem hercle forma luculenta. c. sic satis.

¶ *Sic, Opiandi.* Virgil. 10. Aeneid. ad finem;

Sic pater ille deum faciat; sic magnus Apollo?

¶ *Sic: Demonstret.* Terentius Eunuch. 3. 5. 54.

Ego limis a spectro sic per stabellum clanculum.

Sic est. Terentius Phormion. 1. 2. 20.

Sic est ingenium. Idem Andr. 1. 1. 35.

Sic vita erat. Idem Phormion. 3. 2. 41. Sic sum: si

placeo, vtere.

Sic ago; sic me decet. Plautus Poenulo, 6. 13.

¶ *Sic: Leniter, & negligenter.* Terentius Andr. 1. 2. 4.

Mirabar hoc si sic abiret.

Sic agam. Terent. Adolph. 5. 1. 11. Sic: *iam.* Plaut. Trin. 10. 41.

Nihil sic celere est, nec volat. De amore.

¶ *Sic: Valde.* Apuleius: Nec ego rebar sic multorum id opus dierum esse.

Sic vt quimus. Terentius Andr. 4. 6. 9.

Sic tamen, vt, Vlp. in l. si quis pecuniam. ff. si quis omnia caus.

Sic sic. Virgil. 4. Aeneidos, 132.

Sed moriatur, ait, sic sic iuuat ire sub vmbra.

¶ *Sic, & Quasi.* Plautus Amphit. 8. 49.

Sic salutis atq; appellas, quasi dudum non videris.

Sic demum. Virgil. 6. Aeneidos, 31.

Sic demum lucos Stygios, regna inuia viuus Aspicias;

¶ *Siccine.* Terentius Eunuch. 4. 7. 34.

Siccine agis? Ibidem, 1. 2. 19.

Siccine lentè iates? Propert. lib. 2. eleg. 16. 2.

¶ *Sic a]* Vnde Sicula: Plautus Rud. 24. 125.

Pòst est sicula argenteola, & duæ connexæ maniculæ.

¶ *Sicarius.* Horatius 1. Sermon. Satyr. 2. 4. 1.

¶ *Siccvs]* Virgil. 5. Aeneid. 36.

(cul. 3. 24;

Summa petit scopuli, siccaq; in rupe resedit. Plaut. Cur-

Egón' salua sim, sicca sum sitis?

¶ *Agri sicci.* Horat. 2. Sermon. Satyr. 4. 3. Arena sicca, Virgil.

1. Georg. 78. Fauces siccaë fluminum. Virgil. 4. Georg. 26.

¶ *Feroces sicci.* Ouid. 1. Metamorph. 15. Siccissima herba.

Plin. lib. 16, cap. 40. 4. Hyems sicca. Ouid. 3. Amor. eleg. 5. 2. 1.

¶ *Littus siccum.* Virg. 3. Aen. 27. Ocelli sicci. Propert. lib. 2.

16. 3. Pedibus siccis currit super æquora. Ouid. 14. Met. 10.

¶ *Pœula sicca.* Tibull. lib. 3. eleg. 6. 4. Puluis siccus. Ouid. 1.

Trist. eleg. 4, 10. Senex siccus. Horat. 2. Serm. Satyr. 3, 36.
 Sitis sicca Ouid. 4. Trist. eleg. 7, 6.
 Tempora sicca æstioi Canis. Tibull. libro 1. eleg. 4, 2.
 In sicco. Plinius lib. 9, capit. 8. 1. Virgil. 1. Georgic. 73.
 ¶ Siccus: *Sobrius*. Plautus Afinar. 16, 7.
 Præter alios meum virum sui rãta
 Siccum, frugi, continentem, amantem vxoris maxime.
 ¶ Siccè. Columella lib. 6, cap. 12, 2. Vt siccè stabuletur.
 ¶ Siccitas Varro de Liberis educandis: Perisæ. propter exerci-
 tationes pueriles modicas, eam sunt consecuti corpore
 siccitatem.
 ¶ Sicco. Columella lib. 2, cap. 2, Si humidus erit, abundantia
 viginis ante siccetur fossis.
 Calices siccare. Horatius secundo, Serm. 6, 14.
 Capillos vorantes siccabat. Ouidius 4. Factorum, 28.
 Cruores siccat veste. Virgil. 4, Aeneidos, 138.
 Lachrymas siccauerat ardor Ouid. 8, Metam. 94. (6. 4.)
 Lumina humida siccabat impressa lana. Propert. lib. 3. eleg.
 Capreoli siccant vbera ouis. Virgil. 2, ecloga, 9.
 Vulnere siccabat lymphis. Virgil. 10, Aeneid. 167.
 ¶ Siccari. Plin. lib. 3, cap. 7. 2, Cæsa statim stagnis mergitur,
 hoc est, eius siccari.
 ¶ Siccatus. Fovres siccati. Ouid. 13, Metam. 150.
 ¶ Siccatio. Plin. lib. 14, cap. 13, Additur & in emplastra, qui-
 bus lenis quæritur refrigeratio & siccatio.
 ¶ Siccifico. Columella lib. 12, cap. 28, 1, In furno vt siccescat.
 ¶ Siccoculus. Plautus Pseud. 3, 75, Genus nostrum semper
 siccoculum fuit.
 ¶ Siccaneus. Columella lib. 2, cap. 17, 2, alterum est sicca-
 neum; alterum riguum. Ibidem, cap. 2, 3.
 ¶ Siccanus. Plin. lib. 16, cap. 17, ex ijs siccanas præfert, quæ
 non sint rigue.
 ¶ Siccificus. Macrobi. lib. 7. Saturn. ad finem: Inest æri vis
 quædam remedialis & siccifica.
 SICYLEO, vel SICILIO] Plin. lib. 18, cap. 21, 2, Prata, quo-
 ties secta sint, scilicet oportet, Varro 1. de Re rust. cap. 49, 2,
 Quo factio scilicet prata.
 ¶ Sicilimentum. Cato cap. 1, 5, Item foenum cordum, scilicet
 menta de prato demito, eaque arida condito.
 SICILICES] halitæ habentes spicula lata. Festus hunc En-
 nij versus affert:
 Incedit miles vulgò scilicet bus latis.
 ¶ Sicilicum: *Dux drachmæ*. Plinius lib. 13, cap. 15, 3, Tribus si-
 cilicis infra quatuor pedes.
 SICUBI] Terentius Eunuch. 3, 1, 13,
 —tum sicubi eum facietas
 Hominum, aut negoci siquando odium ceperat.
 Virgil. 3, Georgic. 67,
 Sicubi magna Iouis antiquo robore quercus
 Ingentes tendat ramus. (ostendisset.)
 SICVNDÉ] Lilius 6. belli Punic. 90. Sicunde spes aliqua se
 SICVT, SICVTI] Plautus Rud. 2, 2, 19,
 Sic faciam sicut consilium est; ad herum vt veniam.
 Quintilian. libro 10, cap. 1, 1, Sed hæc eloquendi præcepta,
 sicuti cognitioni sunt necessaria, ita non satis ad vim dõ-
 cendi valeant.
 Sicut: *Tanquam*. Quintil. lib. 10, cap. 1, Ennium, sicut sacros
 vetustate lucos, adoremus. Plin. lib. 7, cap. 19, Ferunt, Craf-
 sum, aum Crassi in Parthis interempti nunquam misisse:
 sicut nec fesse multos.
 SICVA] *Cucurbitula*. Horat. lib. 2, epist. ad Iulium Florum:
 Quæ poterunt vnquam satis expurgare sicyæ.
 SIDERATI O, SIDEREBVS] Vide SYDVS.
 SIDERITES] Adamantus genus Plin. lib. 37, cap. 4, 4.
 Siderites: *Herba*. Plin. lib. 25, cap. 17, 12.
 SIDERION] Herba Plin. lib. 15, cap. 4.
 SIDEROPHOCILOS] gemma. Plin. lib. 37, cap. 10.
 SIDO] Virgil. 6, Aeneidos, 41,
 Sedibus optatis, gemina super arbore sidunt.
 Sidere ad ima vassa. Plin. lib. 12, cap. 25, 8. Columel. lib. 12,
 cap. 24, 1, Deinde patiemur picem considerare: & quum si-
 detit, aquam eliquabimus.
 ¶ Sidens fundamentum imperij. Plinius lib. 15, cap. 18.
 ¶ Seditum. Plin. lib. 36, cap. 10, 2, Inundationibus Tyber-
 is seditum molis factio.
 SIDVS] sideris. Vide SYDVS.
 SIGILLVM] Vide SIGNVM.
 SIGMA] Mensa exulta, quæ sex caperet conuiuas. Lam-
 pridius de Heliogabalo: Primus inuenit sigma in terras
 sterneret.
 SIGNVM] Terentius Andr. 5, 3, 7.
 Vide, num eius color pudoris signum vsquam indicat?
 Signa ad salutem Terentius Andr. 3, 2, 2.
 Morborum causæ & signa. Virgilius 3, Georgicorum, 88.
 Mortis signa, Lucret. lib. 6, 218. Dubia signa. Virg. 4, Geor-
 gic. 51. Immutabilia. Quintil. lib. 5, cap. 10, 54. Insolubile

signum. Quintil. lib. 5, cap. 9, 1.
 Colligere aliquid signis. Quintilian. lib. 3, cap. 6, 22.
 Signa tibi dicam; tu condita mente teneto. Virgil. 3, Aen. 78.
 Dicere aliquid signo Ouid. 15, Metamorph. 120.
 Manifesta signa dare. Ouid. 5, Metamorph. 94.
 Sed silet, & læsi dat signa rubore pudoris. Ouid. 2,
 Metamorph. 90.
 Dare signum militibus. Terentius Eunuch. 4, 7, 11.
 Tacitum dat tessera signum. Silius libro 15, 94.
 Intenti signum expectant. Virgilius 5, Aeneidos, 37.
 Coniecturam facere ex signis. Terentius Adelph. 5, 3, 36.
 Loqui nuru & signis Ouidius 4, Metamorph. 13.
 Ponere signa nouis præceptis. Horat. 2, Serm. Satyr. 4, 1.
 Solem certissima signa sequentur. Virg. 1, Georg. 88.
 Signis impressis pacta conuentaq; custodire. Senec. de Be-
 nefic. lib. 1, cap. 15.
 Imprimere signum pecori. Virgil. 1, Georg. 53.
 ¶ Signum: *Quod ad sobernas soles suspendi*. Quintil. lib. 6, cap. 4,
 Tabernæ autem erat circa forum, ac securum illud signi
 gratia positum.
 Signa: *sculptilia, siue fusilia*. Plaut. Rud. 14, 2,
 Hic in fano Veneris signum fientes amplexæ tenent.
 Liu. 2, ab Urb. 178, Signum inde factum esse, & insertum.
 Signis aspera pocula. Virg. 9, Aen. 53. Cymbia argento per-
 fecta, atq; aspera signis. Virg. 1, Aen. 54. Ahenea signa. 10-
 rat. 2. epist. 150. Dædala. Lucret. lib. 5, 281. Nobile signu.
 Ouid. 3, de Arte, 45. Stabant & Parij lapides, spirantia si-
 gna. Virgil. 3, Georg. 8. Exsculere signum. Quintil. lib. 2,
 cap. 19, 3. Factum de marmore signum. Ouid. 14, Met. 63.
 Et marmore Pario formatum signum. Ouid. 3, Metam. 84.
 Surgere signa solent, primuq; ostendere vultus. Ouid. 2, Met. 27.
 ¶ Signum: *Vexillum*. Luc. lib. 1, 2. — infestusq; obuia signis
 Signa: *paræ aquilas, ac pila minantia pilis*. Hor. 1, epist. 19, 11,
 Sub duce, qui templis Parthorum signa refert.
 Militaria signa. Horat. Epod. 9, 3. Minantia pugnam. I. uen. 1,
 lib. 6, 2. infælicia signa desigunt vallo. Silius lib. 7, 124.
 Efferre belli signum. Virg. 8, Aen. 1. Aspice Torquatum, & re-
 ferentem signa Camillum. Virgil. 6, Aen. 165. Reuellerè si-
 gna. Lucan. lib. 7, 16. Castris vellerè. Virg. 4, Georg. 22.
 ¶ Signum: *pro Offensio & augurio*,
 Prospera signa. Ouid. epistol. 18, 31.
 ¶ Signum: *pro Sydere*, Ouidius 13, Metamorph. 123,
 —quum sol duodena pergit Signa.
 Orientia signa nodis. Virgil. 7, Aen. 28.
 Rabiosi tempora signi. Horat. 1, Serm. Satyr. 5, 26.
 Splendida signa. Lucret. lib. 4, 91. Vaga. Ouid. 1, Fast. 62.
 Nox celo diffundere signa parat. Horat. 1, Serm. Satyr. 5, 2.
 Obitus signorum speculari. Virgil. 1, Georgic. 52.
 Otus signorum suspicere. Virgil. eclog. 9, 9.
 ¶ Sigillum. Grata sigilla pudico. Horat. 1, epist. 21, 1.
 ¶ Sigillare: *Claudere*. Varro: Contra, lex minus impia est, ne
 filij parentibus luce sigillent oculos.
 ¶ Sigillaria: *Vnicuique vbi sigilla vendebantur*. Gell. lib. 5, cap. 4.
 ¶ Signifer. Ouid. 1, Amor. eleg. 12, 1,
 Ipse eques, ipse pedes, signifer ipse sui.
 Szuus signifer. Stat. 10, Theb. 110. Puppis signifera. Luc. li. 3,
 111. Polus signifer. Luc. li. 3, 5. Crater. Valer. 1, Argon. 69.
 ¶ Signo. Virgil. 3, Georgicorum, 35,
 —& sumo vestigia puluere signent.
 Arca signabitur nostro curru. Ouid. 1, de Arte, 8.
 Cera signatur figuris. Ouidius 13, Metamorph. 34.
 Humum signare limite. Ouid. 3, Amorum. eleg. 7, 9.
 Mœnia aratro signat Romulus. Ouidius 4, Fastorum, 165.
 Nomina signata saxo. Ouid. 8, Metamorph. 108.
 Carmine saxum signare. Ouid. 2, Metamorph. 66.
 Imago signatur titulo. Ouidius epistol. 2, 15.
 Signate ex auro denarium. Plinius lib. 33, cap. 3, 4.
 ¶ Signare: *ostendere*. Plautus Cistell. 10, 29,
 Eccam, locum signat, vbi ea excidit. Idem:
 Hic meretricem deperit; signat tamè se eam nõ amare.
 Oculis signari. Virgil. 12, Aeneidos, 1.
 Diem signare honore celebri. Ouidius 5, Fastor. 95.
 Signare numeris. Columella libro 1, cap. 3, 8.
 Carmine rem. Virgil. 1, Aeneidos, 58.
 Verba Quintilianus lib. 2, cap. 14, 2.
 Signare appellatione aliquid. Quintilian. lib. 4, cap. 1.
 ¶ Signandus. Iura signanda. Propert. lib. 3. eleg. 20, 3.
 ¶ Signatus. Vlp. De rebus coru qui sub tutela vel cura sunt,
 1. ad testium Signatas tabulas accipi oportet. Iuuenal. Sa-
 tyra, 14, 14.
 Pectus signatum sanguine. Ouid. 2, de Arte, 77.
 Tabellis signatis mandare aliquid. Tibull. lib. 4, eleg. 7, 2.
 Cicatrix signata in stirpe. Virgil. 2, Georgic. 77.
 ¶ Signatus: *pro Infigni*. Plautus (cil. lib. 29,
 Negat se puellam signatam domum reuersuram. Lu-
 Primam Chrysicum negat signatum reddere.
 ¶ Signatè.

¶ Signatē Macrobi lib. 6 Saturn. cap. 7, Qui proprie & signatē locuti sunt.

¶ Signatio. Tacitus de Oratore: quam oratorum ætatem signatione ista determinetis.

¶ Signator. Sallust. in Catil. Ex illis testes signatoresq; falsos commodare. Suet. in Tyber. cap. 23, Illatum deinde Augusti testamentum; non admissis signatoribus, nisi Senatorij ordinis.

¶ Signatorius. Paulus Iureconsultus: Annulus signatorius ornamenti appellatione non continetur.

¶ Signatura. Sueton in Nerone, cap. 7, Cautum, vt in testamentis primæ duæ ceræ, testatorum modo nomine inscripto, vacuæ signaturis ostenderentur.

¶ Significere. Metianus. l. 6. §. 3. D. ad S. C. Trebel. Nam si auditus capaces sunt, vel interrogati nutu possint significare.

¶ Significo. Plaut. Trucul. 17. 12, Ne inter vos significetis, ego ero paries.

Res significanda per gestum. Ouid. 5. Trist. eleg. 11, 8.

Significare clarè. Cæsar 7. bell. Gall. 9.

¶ Significor, pro signifi. Gellius libro 18 cap. 12.

¶ Significans Quint. lib. 8. cap. 1, Quo nihil inueniri potest significantius. Idem lib. 4. cap. 2, Verbis proprijs & significantibus.

¶ Significanter. Quint. lib. 6. cap. 3, Non parùm significatè. Dicere significanter atque ornate. Quint. lib. 1. cap. 7, 16. Disponere significantius. Quint. lib. 3. cap. 6, 48.

¶ Significatio aduentus: Declaratio Cæsar 6. bel. Gal. 104.

Significatio Numism. Cæsar 1. bel. Ciuil. 33, 1, Id verò militibus fuit pergratum & iucundum, vt ex ipsa significatione potuit cognosci.

¶ Significatiuus Vlp. in l. vbi autem in princ. D. de verb. obligat. Quo sit, vt boni appellatio non sit certæ rei significatiua.

¶ Significatus. Verbale Plinius libro 18. cap. 25. 13, Ipsi dies rari non aliquos tempestarum significatus habent. cap. 31. 2, Vehementissimo significatu.

SIGRIVM] Promontorium est, Lesbizæ regionis initium Strabo. lib. 11.

SIL] Genus pigmenti. Plin. lib. 33. cap. 22, 7.

¶ Silaceus color Plin. lib. 33. cap. 6, 2.

SILANVS] Tubus. Lucret. lib. 6. prodq; voluta Corpora silanos ad aquarum strata iacebant.

SILATVM] Antiqui (inquit Festus) dicebant, quod nunc ientaculum dicimus.

SILAVS] apud Plinium, libro 26. cap. 8. Herba est in pcrenibus & glareosis riujs nascens, apij similitudine.

SILEO] Plin. lib. 16. cap. 21. 2, Idq; mirum est, Græcis authoribus proditum, apud nos postea sileri.

Muta silet virgo. Ouid. 10. Metam. 78. Facti culpam silere. Ouid. 2. Trist. 42. Causa mala silenda est. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 1, 19. Ille nefastus erit, per quem tria verba sileatur. Ouid. 1. Fast. 10. Et nunc omne stratum silet æquor.

Virg. eclog. 9, 12. Iura sileat. Ouid. ad Luuiam, 38. Leges bello siluere coactæ. Lucan. lib. 1, 57. Loca late sileat. Virg. 9. Aeneid. 39. Sileo verbū facere. Huius de bello Hispan.

¶ Sileatur. Terent. Phorm. 5. 2. 13. De iurgio sileatur.

Sileatur ille. Plinius epist. 175, refert. Plin. maior, lib. 12. in Procem 1, Nullum sileatur rerum naturæ opus.

¶ Silens. Mox etiam lemures animas dixere silentium. Ouid. 5. Fast. 97. Cœtus silentium. Ouid. 15. Metam. 14. Concilium. Virg. 6. Aeneid. 87. Sedes. Ouid. 15. Metam. 155. Vulgus Seneca Medea, 10, 1.

Cælum silens. Plin. lib. 18. cap. 28, 18. Dies silens à ventis. Colum. lib. 4. cap. 29. Flos silens. Colum. lib. 12. cap. 7, 1.

Luna silens. Plin. lib. 16. cap. 39. 3. Luci silentes. Silius lib. 17, 5. Nox silens. Virg. 4. Aeneid. 106. Spiritus silentis dies. Colum. libro 3. cap. 10, 2. Surculi silentes. Colum. lib. 11. cap. 2. 19. Venti. Colum. lib. 12. cap. 25, 3. Vineæ. Colum. lib. 4. 27. Umbra. Virg. 6. Aeneid. 53. Vnda silens. Valer. 5. Argon. 105.

¶ Silentium. Plin. lib. 10. cap. 69, 2, Silentium in mari piscatibus.

Somni silentia. Ouid. 4. Fast. 10. Silentium noctis. Liu. 5. ab Vrbe, 148. Acre silentium, & intentum & cupidum vltiortia audiendi. Plin. epist. 10. lib. 2. Alta silentia. Ouid. 1. Metam. 71. Virg. 10. Aeneid. 13. Alti & egregij silentij homo. Horat. 2. Serm. Satyr. 6. 12. Amica silentia tacitæ Lunæ. Virg. 1. Aeneid. 51. Cæca. Sil. lib. 7. 71. Fidele silentium. Horat. 3. Carm. ode 2, 5. Muta silentia noctis. Ouid. 7. Metam. 37. Rabiosa silentia. Persius Satyr. 1, 9. Sacrum silentium. Horat. 2. Carm. ode 13, 6. Seuera silentia noctis. Lucret. lib. 4, 94. Suspiciæ silentium. Tacit. lib. 3. Taciturna silentia. Ouid. 2. de Arte, 101. Tranquilla silentia noctis. Stat. 1. Thebaid. 88. Agere silentium de aliquo. Quint. lib. 10. cap. 1. Alta silentia. Ouid. 1. Metam. 71. Confiteri silentio. Quint. lib. 4. cap. 2, 48. De-

scendere in silentium. Quint. lib. 10. cap. 3. Dissimulare aliquid silentio Quint. lib. 5. cap. 19. Facere silentium. Quint. lib. 2. cap. 1, 4. Tectis facta silentia. Virg. 2. Aeneid. 147. Longa silentia. Virg. 2. Aeneid. 147. Longa silentia facere. Ouid. 1. Fast. 37. Facere silentia maiestate manus. Pers. Satyr. 4, 1. Iubere silentia Lucan. lib. 1, 60. Eximia est virtus, præstare silentia rebus. Ouidius 2. de Arte, 122. Rumpere silentia sermone. Ouid. 1. Metam. 42. Alta silentia. Virg. 10. Aeneid. 13. Taciturna silentia Lucret. lib. 4, 118. Suadere silentia digito. Ouid. 9. Metam. 139. Tenuere silentia cuncti. Ouid. 1. Metam. 41. Furibunda silentia to:quent illam. Stat. 10. Thebaid. 178. Transmittere aliquem silentio. Tacitus lib. 1. Transire quidpiam silentio. Quint. lib. 2. cap. 3, 1.

¶ Silentium: pro Quies. Liuus 7. bel. Maced. Silentium deinde biduum fuit, neutris transgredientibus amnem.

¶ Silentio Liuus 9. ab Vrbe, 103, Nocte deinde, silentio, vt mos est, L. Papium Dictatorem dixit.

¶ Silentarius Iustinianus, C. de silentarijs, Procopius belli Persici lib. 2. Romani, inquit, ad ea quæ quietis sunt in palatio ministrum, Silentarium vocant.

¶ Sileisco. Terent. Adel. 5. 2. 10, Nisi dū hæc silescunt turbæ, Deum domus loue dicente silescit. Virg. 10. Aeneid. 21. Furor cæli silescit. Catul. ad seipsum, 43, 1.

SILER] Virg. lib. 2. Georg. 3,

--- vt molle siler, lentæq; genitæ. Plin. lib. 24. cap. 10, 1;

Sileris folia illita fronti, capitis dolores sedant.

SILEX] Ouid. lib. 7. Metam. 22,

Aut vbi terrena silices fornace soluti.

Plin. lib. 7. cap. 59, 9, E' silice ignem Pyrodes inuenit.

Silex: famini 40 genere. Virg. lib. 8. Aeneid. 47,

Stabat acuta silex præcisâ vndiq; faxis.

Venz silicis Virg. 2. Aeneid. 2.

Acutus silex. Catul. de Berecynth. 58. Atra. Virg. 6. Aen. 1106.

Durus. Ouid. 1. Metam. 142. Nuda Virg. eclog. 1, 3. Rigidi silices. Ouid. 9. Metam. 46. Validi. Lucret. lib. 2, 91.

Scintillam silicis excudere. Virgil. 1. Aeneid. 36. Et silicis venis abstrusum excuderet ignem. Virg. 1. Georg. 18.

Ab vsu silices tenuantur. Ouid. 3. de Arte, 19. Stât tibi silex in corde. Tibul. lib. 1. eleg. 1, 13.

¶ Siliceus. Cato. cap. 18, 1.

¶ Silicernius. Cincius Alimetus Hist. de Georg. Leont. Qui dum iam silicernius sui finem temporis expectaret, et si morti non potuit, ramentum in firmitatibus insultauit.

SILICIA] Herba Plin. lib. 24. cap. 19.

SILIGO] Iuuenal. Satyr. 6, 40.

Exceptitia siligo. Plin. lib. 18. cap. 10.

¶ Siliginarius. Vlpian. in l. si quis vxori §. apud. ff. de furtis.

Siliginario quis dixerit.

¶ Siligineus. Plin. lib. 18. cap. 9, 2, Siligineæ farinæ modius; Gallicæ XXI. libras panis reddit.

Siligineus panis. Seneca epist. 120. Item epist. 124.

SILIQVA] Virg. 1. Georg. 37,

Grandior vt foetus siliquis fallacibus esset. Plinius libro 18. cap. 12, 4, de fabis: Nam siliquæ caulesq; gratissimi sunt pabulo pecori Horat. 2. epist. 1, 15,

--- viuunt siliquis, & pane secundo. Pers. Satyr. 3, 6.

Quassans legumen siliqua. Virg. 1. Georg. 15.

¶ Siliqua: Fenum g. e. tem. Colum. lib. 2. cap. 11.

Siliqua: arbor. Colum. lib. 5. cap. 10.

Siliqua: Fructus prædicitæ arboris. Plinius libro 15. cap. 24.

Siliqua, alia arbor, quam cerasium appellant. Plinius libro 13. capite 8.

¶ Siliquor. Plin. lib. 17. cap. 9, 6, Inter omnes autem constat, nihil esse vtilius lupini segete prius quam siliquetur, aratro vel bidentibus versa. Idem lib. 3. cap. 7, 7, 10.

SILIQVASTRYM] Herba. Plinius lib. 9. cap. 2, 4, Panax piperis saporem reddit, magis etiam siliquastrum: ob id piperitidis nomine accepto. Idem lib. 20. cap. 17, 1.

SILLO] Qui prominentia habet superciliâ. Plaut. Rud. 9, 12;

--- eccum Recalum, ac silonem senem statutum.

SILVRVS] Picijs. Plinius lib. 9. cap. 1, 5, 1. Iuuenal. Satyr. 4, 4.

Vendere municipales fracta de merce siluros.

SILVS] Nasus furtum versus aduncus. Festus.

SIMIA, & SIMIVS] Martial. lib. 14. 207.

Callidus emissas eludere simius hastas. Plinius libro 8. capite 54.

Simulator humani oris simius. Claud. 1. in Eutrop. 61.

Simia: Per translationem Plin. epist. 12, In quo Rusticum itelatur, atque etiam Stoicorum simiam appellat. Horat. 1. Serm. Satyr. 10, 4.

SIMILA, vel SIMILAGO] Martial. libro 13. 10.

Nec poteris simillæ dotes numerare, nec vsus.

¶ Similagineus. Panis similagineus. Seneca epist. 119.

SIMILIS] Terent. in prologo Phorm. 3, 2,

Nè simili vtamur fortuna; atq; vsi sumus. Plaut. Most. 3. 15,

- Sibi quisque simile fermit.
Similis, *genusio iunctum*. Terentius Eunuch. 1. 2. 43.
 Domini similis es. Ibidem. 4. 130. Deos esse similes tui putas? *daiuo*. Virg. 1. Aeneid. 119.
 Os humerosq; deo similis. Plinius: Effigie ac lineamentis corporis patri similis. Plaut. Menæch. 24. 31.
 Nec aqua aq; nec laete lacti (crede mihi) vsquã similius; Quam hic cui est, tuq; huius.
 Anhelanti similia. Virg. 5. Aeneid. 51. Hinnuleo. Horat. 1. Carm. ode 13. 1. Nimbo similes. Virg. 5. Aeneid. 64. Primum ad extremum similis sibi. Horatius in Arte, 52.
 Similis moerenti. Plin. lib. 9. cap. 1. 6. Tristis & moerenti similis, ipse quoq; (quod nemo dubitaret) desiderio expiravit.
 Simile veri & vero Cic. 4. Acad. 178. Quint. lib. 6. cap. 3. Vero similis dolor. Idem lib. 3. cap. 10. Quod est vero similius.
 Similis ac. Cic. 4. de Fin. 51. Nec simile sapiens ad tortoris eculeum à tyranno ire cogatur, similem habeat vultum, & si ampullam perdidisset. Liu. ab Vrbe. Similem pauperem inde fugamq; fore, ac bello Gallico fuerat.
 Similis atque. Cic. pro Rabirio perduel. reo. 9. Et similis virtutu vltiferis patruimortem, atq; ille persequeretur fratris sui, si ista ratione agere voluisset? Idem 5. de Fin. 72.
 Similes inter se. Cic. 4. Acad. 211. Idem pro Cluentio, 34.
 Homines inter se cum fortuna, tum moribus similes, municipum autem suorum dissimillimi.
 Similis in re dissimili. Cic. ad Lentulum, lib. 1. 7. 5.
 Similes sunt, ut si qui gubernatorẽ in nauigando agere nihil dicant, quum alij malos scandant, alij per foros current, alij sentinam exhauriant: ille autem clauum tenens sedeat in puppi quietus, &c. Cic. de Senect. 16.
 ¶ Similior, Similimus Plin. lib. 11. cap. 17. 1. Mastice tertia in Ponto bituminis similior. Quint. lib. 10. cap. 5.
 Furto & fraude similimi illi. Ouid. 1. Metam. 7. Amni puro similimus. Horat. 2. epist. 14. Buxo. Ouid. 11. Metam. 34. Flos violæ. Ouid. 1. Metam. 34. Pallor buxo. Ouid. 11. Metam. 84. Quies similima morti placidæ. Virg. 6. Aeneid. 106.
 ¶ Similo. Martial. lib. 2. 35. ad Phœbum:
 Quum sint cura tibi, similent quæ cornua Lunæ.
 ¶ Similitudo. Similitudo veri. Plin. lib. 34. cap. 7. 6.
 Similitudine veri capi Liu. 5. bel. Pun. 92.
 Eludere similitudines. Quint. lib. 5. cap. 13. 1. 8.
 ¶ Similitas. Cæcilius: Vide quid ferat morum similitas.
 ¶ Similiter. Plin. lib. 11. cap. 25. 1. Similiter his & scorpiones terrestres, vermiculos eorum specie pariunt.
SIMILITV] pro Simul. Plautus Stich. 4. 94.
 Ut mecum similitu ires ad sese nũc domũ. Sic Amph. 7. 73.
 Non enim ego cum vino similitu ebibi imperium tuum.
SIMILVS] Vide SIMIA.
 Simo: Deprimo. Poeta apud Nonium:
 Simauit taxim ad nares Delphinus vt olim.
SIMPLEX] Terentius in Prologo Heaut. 6.
 Duplex quæ ex argumento facta est simplici.
 Crinis simplex collectus in vnũ nodũ. Ouid. 8. Metam. 64.
 ¶ Simplex: *Verus & sincerus*. In docendo simplicem esse. Quint. lib. 2. cap. 2. 4. Munditijs simplex. Horat. 1. Carm. ode 5. 1. Aetas simplex. Stat. 9. Thebaid. 176.
 Anni simplices. Martial. lib. 10. 20.
 Tu mihi simplicibus Mani dilectus ab annis,
 Et prætexitata cultus amicitia.
 Cibis simplex. Martial. libro 1. 137. Plin. lib. 11. cap. 53. 5.
 Homini cibis vtilissimus simplex.
 Condimentum orationis simplex. Quint. lib. 6. cap. 3. 12.
 Domus simplex & inscia fraudum. Stat. 3. Sylu. 1. 7. Natura vocis simplex. Quint. lib. 1. cap. 11. 4. Rura simplicia. Plin. lib. 12. cap. 1. 1. Via mortis simplex. Virg. 3. Georg. 97. Vtilitas simplex. Quint. lib. 2. cap. 4. 15.
 ¶ Simplicior siquis, qualem me sæpe libenter.
 Obtulerim tibi Meccenas Horat. 1. Serm. Satyr. 3. 13.
 ¶ Simplicitas. Martial. libro 10. 47.
 Prudens simplicitas, pares amici.
 Fabularum conuualium simplicitas. Tacitus lib. 5. Nuda simplicitas. Ouid. 1. Amor. eleg. 3. 3. Rudis Ouid. 3. de Arte. 23. Gloriarı simplicitate. Quint. lib. 5. cap. 7. 16.
 ¶ Simpliciter. Plin. epist. 94. 2. Amicè & simpliciter reprehenderunt. Idem epist. 97. lib. 5. Dicere simpliciter. Mart. lib. 14. 21. Oberare. Plin. lib. 8. cap. 4. 1. Sequi docentes simpliciter. Quint. lib. 2. cap. 12. 9.
 ¶ Simpliticus. Plaut. Merc. 3. 14. Vt simpliticus dicam.
SIMPLVS] Plaut. Mofel. 7. 72.
 Sceleste hæ sunt ædes; simpla est habitatio. Varro 1. de Re rust. cap. 10. 4. Aut si mancipio non datur, dupla promittitur: aut si ita pacti, simpla.
 ¶ Simplarius. Vlpian. in l. emptori de cuius conditionibus, simplari venditiones.
SIMPLONES] conuiaz. Suetrius Piscatoria:

- Summates viti simplones facti sunt ganci.
SIMPVLVM, SIMPVVIVM] M. Varro scribit, vas esse minutim fundens. Plin. lib. 35. cap. 12. 9. Fidilibus prohibatur simpulis innocentijs. Varro, apud Nonium Marcellum ait; deos ipsos vili simpulo inuitari.
SIMVL] Terentius Eunuch. 2. 2. 10.
 Simul consilium cum re amisti. Plinius epist. 136. Simul militauimus. Virg. 9. eclog. 4. — heu tua nobis Penè simul restum solatia capta Menalca?
 Simul tecum. Plautus Amphit. 2. 121.
 Simul, cum daiuo. Tacitus lib. 4. Verum Hypæpeni Trallianique, Laodicienijs ac Magnetibus simul transiisti.
 Simul: *Diinde est, vel præterea*. Sallustius: His amicis socijsq; confusus Catilina, simul quod æs alienum per omnes terras ingens erat. Terent. Andr. 1. 1. 132.
 Simul, cum Què. Ac, vel Et. Quint. lib. 10. cap. 1. Qualis ferri fulgor, quo mens simul visusq; perstringatur. Plin. lib. 9. cap. 35. 16. Superbo simul ac procaci fastu, vt regina meretrix. Plinius Junior epistol. 7. lib. 2. Sordidum simul & sumptuosum.
 Simul *Eadem opera*. Plautus Merc.
 Duas res simul nunc agere decretum est mihi.
 Simul, *geminatum*. Quint. in Præf. libro 1. Simul vt pleniore obsequio demereret amantissimos mei: simul ne vulgarem viam ingressus, alienis demum vestigijs inlisterem. Liu. 1. ab Vrbe, 39. omnes simul spernebant, simul tantam in medio crescentem molem sibi ac posteris suis metuebant.
 Simul ac: *Quamprimum*. Virg. 4. Aeneid. 11.
 Quam simul ac tali pensit peste teneri.
 Simul primũ. Liu. 6. ab Vrbe, 3. Simul primũ magistratu abiit.
 Simul, *sine pariculis*. Ac, vel *Atque*. Liu. 6. bell. Pun. 226. Qui simul in potestate vestra erunt, exemplò omnia, quæ nũc sub Carthaginensibus sint, in ditionem tradunt.
SIMVLA CHRVM] Diuum simulachra. Virg. 2. Aeneid. 104. Aurea. Lucret. lib. 2. 5. Inania. Ouid. 13. Metam. 134. Ligna deorum. Ouid. 3. Metam. 138. Nitentia fragili cera. Iuuen. Satyr. 12. 9. Vasta ferarum. Ouid. 2. Metam. 39. Imbecilla ac mortalia vultus. Tacitus in vita Agricola. Ciuitatis particula simulachrum. Quint. lib. 2. cap. 15. 17. Belli simulachra cientes. Lucret. lib. 2. 9. & 65. Pugna simulachra. Quint. lib. 2. cap. 10. 6. Multa modis simulachra videt volitantia miris. Virg. 7. Aeneid. 18.
SIMVLO] Horat. 2. epist. 1. — duceret æra Fortis Alexandri vultum simulantia.
 Simulare aham. Ouid. 3. Metam. 27.
 Lumine recto somnus simulatur. Ouid. epist. 10. 40.
 ¶ Simulare: *ingere*. Terent. Heaut. 4. 1. 23.
 Non simulare mortem verbis; re ipsa spem vitæ dare. Cæsar 1. bell. Gall. 194. Simulare amicitiam.
 Gaudia vultu. Ouid. 1. de Arte, 116. Vultu spem simulat. Virg. 1. Aeneid. 4. Simulo non sentire. Plin. epist. 14. lib. 3.
 Non est quod simulat. Horat. 2. Serm. Satyr. 7. 12. Simulat quasi. Plaut. Amphit. 4. 46.
 Verũm quasi affurim, tamen simulabo, atque audita eloquar. Idem Curcul. 2. 21.
 ¶ Simulans. Ouid. 2. Amor. eleg. 6. 5.
 Non fuit in terris vocum simulantior ales.
 ¶ Simulatus. Dolor simulatus. Lucan. lib. 9. 114. Amorem simulatum fingere. Propert. lib. 2. eleg. 25. 10. Conscientia simulata. Tacit. lib. 2. Verba simulata. Virg. 1. Aen. 143.
 ¶ Simulatio. Terentius Heaut. 4. 5. 34.
 — non mea est simulatio.
 Simulatione belli. Cæsar 1. bel. Ciuil. 39.
 Simulatio: *pro Simulid ne*. Plin. lib. 11. cap. 44. 1. Simiarum genera perfectam hominis simulationem continent.
 ¶ Simulator. Tantum ne pateas verbis simulator in illis. Ouid. 1. de Arte, 63. Artifex & simulator figuræ Morpheus. Ouid. 11. Metam. 127.
 ¶ Simulatrix. Simulatrix, scribit Festus, esse mulieres falsas & expiatrix; vel sacerdotes quæ expiare sunt solitæ.
 ¶ Simulamen. Ouidius, libro 10. Metamorph. 145.
 Annua plangoris peraget simulamina nostri.
 ¶ Simulcè. Plaut. Pseud. Exoſtobo ego illũ simulcè itidem, vt murænam coquus.
SIMVLITAS] Plautus Pseud. 5. 51.
 Nam hic id metuuit, ne illam vendas ob simulatatem suam. Vetus atq; antiqua simulas inter finitimos. Iuuen. Satyr. 15. 4. Gerere simulas cum aliquo. Quint. lib. 4. cap. 1. 13.
SIMVS] Virgilius 10. eclog. 2.
 Duum teneræ tondent simæ virgulta capellæ.
 Mart. lib. 6. 39. Atque ille sima nare, turgidis labris.
 ¶ Simulus. Martial. libro 6.
 Simulus iste quis est, vxori semper adhæret
 Qui Menedote, tuæ?

SIN] Terent. Hecyra, 4. 4. 15.

Sine est vt aliter tua fiet sententiâ.

Primùm: sin. Terentius Adelph. 3. 4. 46.

Hæc primùm vt fiant, deos quæso, vt vobis deceat:

Sin aliter animus vester est.

SINAPI] Plin. lib. 20. ca. 22. 1. Sinapi, cuius in satiuis tria genera diximus.

SINAPIS. Plaut. Pseud. 1. 3. 28.

Teritur sinapis scelerata cum illis. Plin. lib. 19. cap. 8. 7.

SINAPE] Colum. lib. 11. cap. 3. 23. Sinape atq; coriandrum, nec minus erucam & ozimum, ita vti fara sunt, sua sede immota permanent. Varro 1. de Re rust. cap. 5. 3. Seruare rapa coniecta in sinope; nuces iuglandes in arena.

SINCINIA] inquit Festus, est cantio solitaria.

SINDONE] Martial lib. 4. 19.

Nec sic in Tyria sindone tutus eris.

SINE] Terent. Heaut. 2. 3. 47. Sine autotum ornata.

Sine corrice nare. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 25.

Sine delectu. Vlpianus in l. 1. §. 1. ff. de postulando.

Sine sine. Ouid. 2. Metam. 101.

Imperium sine sine. Virg. 1. Aeneid. 17.

SINGULTVS] Ciere singultus. Catul. Argon. 59. 26.

Coactans membra singultus. Lucret. lib. 6. 2. 33.

Concuiente singultu sonant ora. Ouid. 3. Amor. eleg. 8. 3.

Frequens singultus corripit neruus. Lucret. lib. 6. 2. 33.

Singultu mediôs impediende fonos. Ouid. 1. Trist. eleg. 3. 9.

Crebris singultibus. Plin. epist. 95. b. lib. 4.

Longis singultibus ilia pulsat. Virg. 9. Aeneid. 84.

Ruptaque singultu verba loquentis erant. Ouid. 1. de Remed. 41.

Illa tendere singultu. Virg. 3. Georg. 102.

Singultus, de Gallinis. Colum. lib. 8. cap. 3. 3.

Singultio. Plin. lib. 23. cap. 1. 25. Nec singultientibus, nec si cum febre dispendea sit.

Singultiens gallina. Colum. lib. 8. cap. 11.

Singultans. Quint. lib. 10. cap. 7. Virg. 9. Aeneid. 67.

Tunc caput ipsi aufert domino, truncumq; relinquat sanguine singultantem.

Singultans anima. Ouid. 5. Metam.

Singultatus. Ouid. lib. 3. Trist. eleg. 3.

Et singultatis oscula mista sonis.

Singulum. Horat. Serm. Satyr. 6. 12.

Vt Veni coram, singulim pauca loquutus.

SINGVLVS] Plaut. Cistell. 10. 15. At at singulum video vestigium. Lustrare singula. Virg. 1. Aeneid. 92.

Pandere singula ordine. Virg. 6. Aeneid. 145.

Verba inter singula fudit lachrymas. Virg. 3. Aeneid. 70.

Singularis. Plin. lib. 28. cap. 10. 2. Democritus etiamnum effectus auget eius, qui singularis natus sit.

Rare singulari fluctum secans. Seneca Troade, 11. 4.

Singulares milites. Cæsar 4. bell. Gall.

Singularius. Plautus Capt. 4. 3. His indito catenas singularias.

Singulariter. Plinius epist. 49. 4. A quo singulariter amatus, hoc memoriæ amici quasi debitum munus expleuit.

Singulatim. Cæcilius: Primùm malo publico singulatim gratias agere.

Singillatim. Terent. Phorm. 5. 9. 43.

Singillatim qualis in istum fuerim.

SINISTRA] Manus leua. Infirma sinistra. Ouid. 3. Fast. 174.

Sinister. Sinistrum cornu. Liu. 3. ab Vrbe, 164.

Cubitus sinister. Ouid. 9. Metam. 104. Lateri sinistro affixus. Virg. 10. Aeneid. 33. Pars sinistra murorum. Virg. 9. Aeneid. 94. Sinistrum soli. Colum. lib. 1. cap. 5.

Sinisterior. Varro 2. de Re rust. cap. 5. 11. Si quidem si mas est, in dexteriore partem abire: si femina, in sinisteriore.

Rota sinisterior. Ouid. 2. Metam. 28.

Sinistrum: Prosperum. Plautus Pseud. 1. 1. 71.

Aui sinistra auspicio liquido, atque ex sententiâ.

Tonitrus sinisteri. Ouid. 1. Trist. eleg. 8. 10.

Sinistrum: Aduersum noxium. Virg. lib. 1. Georg.

Athoribusq; fatisq; Notus pecoriq; sinister. Plin. epist. 148. Igitur ad alios hanc sinistram diligentiam conferant.

Virg. 9. eclog. 1.

Ante sinistra caua monuisset ab ilice cornix.

Aues sinistra. Ouid. epist. 2. 23. Fama sinistra. Tacit. lib. 5.

Et fuit ad cæptas hora sinistra vias. Ouid. epist. 20. 14.

Liberalitas sinistra. Catul. in Iulium Cæsarem, 27. 4.

Omen sinisterum. Ouid. 13. epist. 10.

Sinisteritas. Plin. epist. 182. Sinisteritatis atque etiam malignitatis famam consequuntur.

Sinistrè. Accipere eadem sinistrè. Tacit. lib. 17.

Exceptus sinistrè. Horat. in Atte, 41.

Sinistrorsus. Cæsar 6. bel. Gal. 91. Hinc se flestit sinistrorsus; diuersis à flumine regionibus.

Sinistrorsum. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 10.

Ille sinistrorsum; hic dextrorsum abire.

Sinistimum. Veteres dixerunt pro sinistro. Festus.

SINO] Terentius Andr. 1. 1. 126.

Sine nunc meo me viuere intereâ modò. Ibidem, 5.

3. 30. Sine te hoc exorem. S. sino.

Sine vt veniat. Terentius Andr. 3. 5. 16.

Sed paululum sine ad me vt redeam. Idem Eunuch. 4. 6. 1.

SINODONTES] Pisces. Plin. lib. 37. cap. 10. Sinodontes è cerebro piscium est, qui Sinodontes vocantur.

SINOPIS] Color. Plin. lib. 35. cap. 6. 1.

Sinopicam rubricam vocat Vitruuius lib. 7.

SINVO, SINVOVSVS] Vide SYNVS.

SYNVS] Terentius Adelph. 4. 5. 76. hiccine non gestandus

Tepidus sinus. Ouid. epist. 3. 23. (in sinu est?)

Blando sinu fouens nepotem. Seneca Troade, 12. 4.

Fouere dextram sinu. Ouid. 1. Amor. eleg. 4. 1.

Inq; mei cupido rapta ferere sinu. Ouidius epistol. 19. 10.

Sinus vestium. Virg. 1. Aeneid. 63.

--- nodq; sinus collecta fluentes.

Diffusus sinus. Ouid. 1. Fast. 81. Enormes sinus Stat. 2. Syll.

27. Lacera sinus. Ouid. epist. 21. 25. Vt fieret torto nexilis

orbe sinus. Ouid. 1. Amor. eleg. 14. 5. Purpuri sinus. Ouid.

epist. 14. 1. Ferre nudes sinu laxo. Horat. 2. Serm. Satyr. 3.

35. Onerato sinu portare aliquid. Seneca Hippol. 10. 6.

Rumpere sinum. Ouid. 10. Metam. 144. Soluere sinus.

Catul. in Epithal. Iuliz, 56. 11. Substringere sinus veste remissa. Seneca Troade, 2. 5. Ex toga facere sinum. Liu. 1.

bel. Pun. 66. Subducere sinum bonis. Seneca Thyest. 5. 6.

Sinus: pro præcorijs. Ouid. epist. 5. 8.

Attoniti micuere sinus.

In sinu suo habere. Caius Iureconf. Omnem fortunam &

substantiam, si quâ à matre susceperat, in sinu meo habui,

sine vlla cautione. Cic. ad Qu. fratrem, lib. 2. 15. 1. Mihi crede

in sinu est, neque ego discingor. Ac si diceret, in potestate

habeo: neque periculum est, vt imprudenti mihi vel im-

memori excidat. Vel in sinu, hoc est, in occulto: neque pe-

riolum est vt indicio meo excidat. Budæus.

In sinum spuere. Plin. lib. 38. cap. 43. Veniam quoq; à deis

spei alicuius audacioris petimus, in sinum spuendo.

Soluto sinu. Seneca: Non recipit fordidum virtus amato-

rem; soluto ad eam sinu veniendum est.

Sinus: pro Securitate & præsidio. Plin. in Paneg. Gestus Consu-

latus non in hoc vrbis otio, & intimo sinu pacis.

Sinus vrbis. Sallust. in Catil. Alij intra moenia, atque in sinu

urbis sunt hostes.

Sinus: litora. Plin. lib. 12. cap. 10. 1. Tylos insula in eodem

sinu est. Virg. 11. Aeneid. 126.

--- extremamq; sinu perfudit arenam.

Orbis extremi sinus. Virg. 2. Georg. 25. Angustus sinus.

Virg. 2. Georg. 16. Ater sinus Adriæ. Horat. 3. Carm. ode

27. 4. Curui sinus. Stat. 6. Thebaid. 44. Falcatus sinus.

Ouid. epist. 1. 27. Gelidi sinus. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 10. 11.

Profundus sinus. Seneca Troad. 6. 23. Vadosi sinus Seneca

Troade, 10. 15. Vastus sinus. Virg. 4. Georg. 73. Mon-

striferôs agit vnda sinus. Lucan. lib. 5. 124. Strymonis

abscisso fertur aperta sinu. Propert. lib. 4. eleg. 4. 15.

Immenso sinu labitur amnis. Seneca Herc. fur. 9. 13. Scindit

se vnda in sinus redactos. Virg. 1. Aeneid. 33. Laxant ar-

ua sinus. Virg. 2. Georg. 67.

Sinus vlcis. Celsus lib. 5. cap. 28. Purusq; iam sinus cu-

rari potest implentibus.

Sinus: Concauitas oculorum. Virg. lib. 4. Aeneid. 6. ¶

Sic effata, sinum lachrymis impleuit obortis.

Sinus: Retia. Virg. Impleuitq; sinus. Martial. lib. 13. 101.

Sinus: Primum quod ventis flantibus curuatur. Iuuen. Satyr. 1. 16.

Totos pande sinus.

Plenaq; curuato pandere vela sinu. Ouid. 3. de Arte, 99.

Crepantes sinus carbasci. Virg. 11. Aeneid. 155.

Obliquat sinus in ventum. Virg. 5. Aeneid. 4.

Sinus, vel Sinum: Genus vasu. Plautus Curcul. Hic cum vi-

no sinus fertur. Idem Rud. 3. 32. Varro: Vbi erat vinum

positum in mensa, aut galeola, aut sinu. Virg. 7. eclog. 7.

Sinum lactis. & hæc te liba Priape quotannis

Exspectare sic est.

Sinuofus. Claud. lib. 1. de raptu Proserp. 37.

--- sinuosa draconum

Membra tegens. Plin. lib. 11. cap. 37. 52. Cor prima do-

micilia intra se animo & sanguini præbet, sinuoso specu.

Aequora sinuosa. Valer. 3. Argon. 56. Arcus sinuofus. O-

uid. 1. Amor. eleg. 1. 6. Terga sinuosa draconis. Stat. 5.

Thebaid. 105. Vela. Propert. lib. 4. eleg. 1. 3. Vestis sinuo-

sa. Ouid. 5. Metam. 14. Volumina sinuosa serpentis. Virg.

11. Aeneid. 151. Vorago sinuosa. Stat. 9. Thebaid. 101;

Narratio. Quint. lib. 2. cap. 4. 3.

Sinuo. Virg. lib. 2. Aeneid. 41.

--- sinuatq; immensa volumine terga. Ouid. lib. 2. Metam.

176. --- tremula sinuantur flamine vestes. Claud. 1. de

raptu

raptu Proserp. 54. Oceanum sinuare vadis. Plin. lib. 9. cap. 33. 2. Denfata, porrecta, sinuata breui nodo ligatis, toto latere connexis. Celsus lib. 7. cap. 2. Nequis humor intus subsidat, qui proxima & adhuc sana rodendo sinuet. In orbem luna sinuata. Plin. lib. 2. cap. 5. 1. Serpens sinuatur in arcus saltu immenso. Ouid. 3. Metam. 9. Arcus sinuare. Ouid. 8. Metam. 6.

¶ Sinuatus. Gurges sinuatus in curuos arcus. Ouid. 14. Metamorph. 11. Chlamydem sinuatam implere se aliqua. Stat. 10. Thebaid. 27.

STON] Herbarum nomen. Plin. lib. 22. cap. 22. 17.

SIPARTVM] Velum mimicum. Quint. lib. 6. cap. 4. Iuuenal. Satyr. 8. 19.

Consumptis opibus vocem Damasphe locasti Sippario, Clamosum ageres ut phasma Catulli.

SIPHO] Instrumentum aduersus incendium comparatum. Plin. in epist. Et alioqui nullus vsquam in publico siphon, nulla hama.

SIPHON] Canalis fistula, vel tibia. Iuuenal. Satyr. 6. 31. Effigiemq; deæ longis siphonibus implent. Plin. lib. 2. cap. 65. 8. de aqua: Quo spiritu acta, & terræ pondere expressa, siphonum modo emicat. Colum. lib. 3. cap. 10. Naturali enim spiritu me alimentum virentis quasi quedam anima per medullam trunci veluti per siphonem, quem diabeter vocant mechanici, trahitur in summum.

¶ Siphunculus. Plinius ad Apollinarem: In hoc fonte crater circa siphunculi plures miscet iucundissimū murmur.

SIQVA] Virg. lib. 1. Aeneid. Si qua fata sinant, SIQVANDO] Terent. Eunuch. 3. 1. 14, --tum sicubi cum satietas

Hominum aut negoti siquando odium ceperat

SIQVIDEM] Terent. Heaut. 2. 3. 90, Quid aliud tibi vis? CLIT. si quidem hoc sit. s. siquidem experiundo scies. Si quidem pro. Si ceris. Plautus Curcul. 4. 56, Si quidem hercle mihi regnum detur, nunquam id potius persequar. Terent. Eunuch. 1. 2. 102, ---biduum

Saltem te concedas solum. PH si quidem biduum.

SIQVIS] Plin. epist. 6. lib. 3, Nec vitia, si qua sunt, celant. Siquis alius. Suetonius in Claudio: Siquem alium; & se liberum esse.

Siquo vsui. Liu. 10. bel. Mæced. Imperatum, ut classem primo quòq; tempore duceret in Ligurum oram, siquo vsui esse L. Amylio, atq; eius exercitui posset.

SIREN] Monstrum maris. Virgilius in fine lib. 5. Aen. 173, lamq; ad cæ scopulos Sirenium aduecta subibat.

Voces Sirenium Horatius 1. epistol. 2. 5.

Acheloidum Sirenium scopuli. Ouid. 14. Metam. 18.

Volucres Sirenes. Claud. 3. de raptu Proserp. 88.

¶ Sirenes: Aues in India. Plinius libro 10. capite 49. 2.

SIRIASIS] Plinius libro 30. cap. 15. 2. Ossibus in canino simo inuentis, dustio infantium, quæ vocatur siriasis, ad alligatis emendatur.

SIRIVS] Stat libro 1. Sylu. 3. 1, ---nec calido larrauit Sirius astro. Virg. lib. Aeneid. 10, Non secus ac liquida siquando nocte cometæ Sanguinei lugubre rubent, aut Sirius ardor.

Rapidus Sirius. Virg. 4. Georg. 15.

SIRPICES] Regula cum pluribus dentibus, quam ut plastrum boues trahunt, ut eruant quæ in terra sunt. Vide Varr. 4. de Ling. Lat.

¶ Sirpiculæ, vocatæ à sirpando, id est, ab alligando. Sic sirpata doliæ quassa cum alligata dista. Varro libro 4. de Ling. Lat.

SIRVLVGVS] animal. Plinius libro 31. cap. 15.

SIS] pro. Si vis. Plautus Amphit. 4. 132, Modò sis veni huc: inuenies infortunium.

SISARA] Plinius libro 11. capite 16. 2.

SISER] Plinius libro 20. cap. 5. 4, Siser erraticum satiuo simile est & effectū.

SISTO] Plin. lib. 26. cap. 12. 8, Sanguinis profluuium sistit herbæ pzoniz semen rubrum. Virg. 6. Aeneid. 93, Siste gradum, teq; aspectu ne subtrahe nostro.

Tramite facili vos sistam. Virg. 6. Aeneid. 136, Aluum sistere. Plin. lib. 20. cap. 6. 5. Amnes, Virg. 1. Georg. 96. Aquam fluuijs. Virg. 4. Aeneid. 98. Pace sistitur bellum. Ouid. 14. Metam. 161. Fletus sistere. Ouid. 14. Metam. 167. Fugam. Liu. 10. bel. Pun. 48. Laboros immentos. Ouid. 5. Metam. 98. Lachrymas. Ouid. 6. Fast. 31. Legiones ferociter instantes. Liu. 1. ab Vrbe. 167. Metum. Ouid. epist. 19. 3. Minas. Ouid. 1. Trist. eleg. 2. 12. Modum. Ouid. 15. Metam. 99. Opus. Ouid. 3. Metam. 31. Pedem. Ouid. 1. de Remed. 16. Querelas. Ouid. 7. Metam. 145. Profluuium genitale. Plinius libro 7. capite 14. 1. Sic libro 20. cap. 7. 2. Sanguinem sistit. Apud eundem lib. 20. cap. 4. 6. Sistere vlcera. Et apud Martial. lib. 13. 116. Sistere ventrē. Templum iisdem vestigijs sisteret. Tacit.

¶ Sistere: *Præsentare*. Vlpianus in l. si seruum. ff. si ex noxali causa agatur. Si seruum in eadem causa sistere quis promiserit, & liber factus sistatur. Plautus Curcul. 4. 6, Vbi tu es, qui me libello Venerio citasti? ecce me sisto: ades contrâ Sisto ego tibi me: & mihi contrâ itidem ut sistas, suadeo.

Sistere aliquē iudicio. Vlp. in l. 1. §. 1. ff. de eo per quem. & c.

¶ Sistere: *pro Confistere & stare*. Sistebas capite eadem Plaut. Milit. 1. 35.

Sistet capite, quemcunq; offendero. Plautus Curcul. 7. 8. Idem Capt. 13. 22, Nam qui obsteterit, ore sistet.

¶ Sistere: *Confirmare*. Plin. in Paneg. 8. 1, Sistere ruinas, solitudinem pellere. Virgil. 6. Aeneid. 172, Hic rem Romanam, magno turbante tumultu, Sistet eques.

¶ Sisti. Vlpianus in l. 1. ff. de eo per quem factum erit, & c. §. 2. Si reus dolo actoris non siterit.

¶ Statum Vlpianus, si quis in ius vocatus. l. 3. Quum quis iudicio sisti promiserit, neque adiecerit pœnam, si statum non esset.

¶ Status. Vlpianus in l. si seruus. D. si quis cautionibus. Si plurium seruorum nomine, iudicio sistendi causa, vna stipulatione promittatur: pœnam quidem integram committi, licet vnus status non sit.

SISTRVM] Musicum instrumentum. Ouid. 1. Amor. eleg. 13. 2, Per tua sistra precor, per Anubis ora verendi. Apul. Aereis, & argenteis, & aureis sistris, argutum tinnitum constrepentes. Martial. lib. 14. 54, Hæc quatit tenera garrula sistra manu.

Sistrum: *apud Aegyptios vicem tubæ ex habas*. Virg. 8. Aeneid. 137, ---patrio vocat agmina sistro. Aegyptia sistra. Ouid. 3. Amor. eleg. 8. 7. Multifonum sistrum. Stat. 3. Sylu. 2. 21. Quanti sistro personat lo. Valer. 4. Argon. 84. Sonabile sistrum crepuit. Ouid. 9. Metam. 156. Tinnula sistra. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 1. 8.

¶ Sistratus, Martial. libro 12. 5, Linigeri fugiunt calui, sistrataq; turba.

SISYMBRIVM] Herbarum genus. Ouid. 4. Fast. 175, Cumq; sua dominæ data grata sisymbria myrto.

SISYRINCHIVM] Bulbi genus. Plinius libro 19. capite 6.

SITANIVS] Sitanus panis. Plinius libro 22. cap. 2. 18, Sitanus, hoc est trimetris, incussa in facie, aut disquamata cum melle aptissimè curat.

SITELLA] Vide SITVLA.

SITICINES] Nonius: siticines, qui apud funeratos, vel vita functos & sepultos, hoc est, iam sitos, canere soliti erant, honoris causa, cantus lamentabiles. Gellius lib. 20. cap. 2.

SITIS] Plinius libro 11. cap. 34, Aequè est mira sanguinis & hirundinum generi in palustris aqua sitis.

Deserta siti regio. Virgilius 4. Aeneidos 9.

Anhela sitis. Lucret. lib. 4. 176. Importuna. Herat. 1. epist. 19. 5. Rabida. Seneca Herc. Oethæo. 8. 10.

Abluitur sitis de corpore. Lucretius 4. 176. Adduxere sitim tempora. Horat. 1. Carm. ode 13. 3. Ardere siti. Claud. 1. in Ruff. 21. Auertere sitim fluuii. Silius libro 8. 114.

Compscere sitim multa vnda. Ouid. 4. Metam. 20.

Concipere sitim labore. Ouid. 5. Metam. 90.

Defendere sitim fonte. Silius libro 7. 42. Deponere sitim in vnda. Ouid. 4. Metam. 20. Excessit sitim potio. Celsus libro 1. cap. 2. Excitere sitim vndis. Seneca Herc. Oethæo, 8. 10. Explere sitim. Ouid. 3. Trist. eleg. 11. 12. Extinguita est sitis bibendo. Ouid. 7. Metam. 116. Exurit miseris sitis. Lucret. lib. 3. 188. Arua siti sinit Canis æstifer. Virg. 2. Georg. 71. Finit sitim copia lymphæ. Horat. 2. epist. 2. 30. Incensum siti flagrat cor. Seneca Thyeste, 1. 20. Leuare sitim de fonte. Ouid. 15. Metam. 65. Pellere sitim. Horat. 2. Carm. ode 2. 3. Pulsa sitis fluuii. Stat. 5. Thebaid. 1. Reuelare sitim. Ouid. 6. Metam. 71. Restinguere siuo. Virg. 5. eclog. 10. Sedare flumine. Lucret. lib. 2. 133. Dumq; sitim sedare cupit, sitis altera creuit. Ouidius 3. Metam. 38. Sistere & Alere sitim, *contraria*. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 1. 4, Qui porus dubium est sistat, alatne sitim.

Sitis torbet ora. Stat. 3. Thebaid. 66. Torret miseris sitis arida. Lucret. lib. 3. 188. Arenti siti torret arua Canis. Tibul. lib. 1. eleg. 4. 9. Vincere sitim. Seneca Herc. Oethæo, 5. 8. Arida sitis vrit guttur. Ouid. 11. Metam. 26. Vsserat herbas sitis. Ouid. 4. Fast. 60.

¶ Sitis: *per translationem*. Plautus: Cupio te amplecti; neq; alitet sitim iamdiu conceptam sedare possum.

Argenti sitis. Horat. 1. epist. 19. 5. Famæ. Iuuen. Satyr. 10. 14. Scelerata sitis prædæ. Claud. 1. in Ruff. 45. Facere alicui sitim audiendi. Quint. lib. 6. cap. 3. 13.

¶ Sitio. Sitire segetes. Quint. lib. 6. cap. 6. Herba sitit. Virg. 7. eclog. 12.

Arcæger: vitio mories fuit æris herba. Idem 4. Georg. 81.
 Tellus tota fitit. Ouid. 4. Fast. 189.
 ¶ **S**itiri. Plin. lib. 17. cap. 2. 5. Ted quomodo fititur distillans.
 ¶ **A**quæ fitiuntur. Ouid. 1. Fast. 44.
 ¶ **S**itiens. Sitiens annus. Plin. lib. 13. cap. 4. 2. Sities loci.
 Plin. lib. 12. cap. 23. 2. Hortus sitiens. Ouid. 1. de Ponto, e-
 leg. 9. 12. Famæ sitiens. Silius lib. 3. 117. Sermonis. Claud.
 8. Paneg. 50.
 ¶ **S**iticulosus. Plin. lib. 23. cap. 6. 4. Melimela & reliqua dul-
 cia stomachum & ventrem solvunt, siticulosa, æstuosa.
 ¶ **S**iticulosa: *aspera & arida*. Colum. de Arboribus. cap. 16. 1.
 Sed si aspera & siticulosa loca arboribus obserenda erūt.
 Apulia siticulosa. Horat. Epod. 3. 3.
 ¶ **S**itientia: *Sine adiuncto*. Plin. lib. 25. cap. 11. 5. Nascitur in si-
 tientibus. Sitientia Africa. Plin. lib. 10. cap. 7. 3. 3.
SITOCOMIA] magistratus, qui frumenta & annonam cu-
 rabat. Vlpianus, de vacatione mune. l. 2. Sextumdecimū
 annū agentem ad munus sitocomiz vocari non oportet.
SITONIA] Res frumentaria. Vlp. in l. Sextumdecimū
 ætatis. de vacatione & excusat muner. lib. 50. P. tit. 5.
SITVLA] Cista, qua populi suffragia colligebantur. Plaut.
 Casin. Sortiar illa in situla.
 ¶ **S**itula: *vas ad hauriendam aquam accommodum*. Plaut. Am-
 phit. 8. 37. Idem Casina, 7. 17.
 Et situlam hanc tecum afferro cum aqua, & sortes.
 ¶ **S**itululus aquarius Cato cap. 10. & 11.
 ¶ **S**itella. Plaut. Casina, 8. 34. Conijciam sortes in sitellam.
 Liu. 5. bel. Punt. 16.
SITVATVS] Florus lib. 2. cap. 18. Numantia edito in tu-
 mulo apud flumen Durium situata.
SITVS] Adiect. Plaut. Capt. 11. 4.
 Res omnis in incerto sita est. Terent. Phorm. 1. 2. 47.
 Ea sita erat ex aduerso.
Situs in Liu. 10. bell. Punt. 108. Ea flum ab alto claudit, in
 quo sita Carthago est. In te spes omnis, Hægio, nobis sita
 est. Terentius Adelph. 3. 4. 5.
Situm est in re. Terentius Andr. 1. 5. 41.
Situs: pro cõditus. Tacit. lib. 3. Vrbeinq; Philippopolim à Ma-
 cedone Philippo sitam Idem lib. 19. Iisdem rursus vestigijs
 situm est. Ara sita Druso. Tacit. lib. 2.
Siti condus Liu. 6. bel. Punt. 132. Hic siti sunt Acarnanes, qui
 aduersus vim atque iniuriam Aetolorum pro patria pu-
 gnantes, mortem occubuerunt.
SITVS] Substant. Virgilius libro 1. Georg. 15.
 Et segnem patiere situ durefcere campum. Cæsar 5. bell.
 Gall. 1. 5. Sitū castrorum cognoscere. Ibidem, lib. 3. 394. Er-
 rant eiusmodi ferè situs oppidorum.
Terrarum situs dicere. Horat. 2. epist. 1. 51.
Regalis situs pyramidum. Horat. 3. Catm. ode 30. 1.
 ¶ **Situs: lanugo ex humore creata**. Plin. lib. 21. cap. 6. 6. Pessimum
 crocum quod situm redolet. Plin. in Paneg. 81. Datur in-
 tueri pulcherrimas edes, deterfo situ ad auctas, ac vigetes.
Situs: in vulnere, sorog; habitu Lucan. lib. 6. 104.
 Fœda situ macies. Virg. 7. Aeneid. 83.
 Sed te victa situ, veriq; effœta senectus.
Situs in vetustate sentie telerrimè malobathrum. Plin. lib.
 12. cap. 26. 2.
Situs, in visibus. Colum. lib. 4. cap. 24. 6. Iam verò muscus,
 qui more cõpedis cura vitū deuineta comprimit situq;
 & veterino macerat, ferro distringendus & eradendus est.
Loca sita situ. Virg. 6. Aeneid. 93. Araneosus situs. Catul.
 ad Thalam, 12. 1. Immundus. Ouid. 1. Amor. eleg. 11. 6.
Iners. Ovidius 1. de Ponto, eleg. 6. 2. Informis situs & de-
 ferta vetustas. Horat. 2. epist. 2. 24. Turpi situ canescunt
 testæ Ouid. 1. Amor. eleg. 8. 11. Depellere situm curis. Stat.
 5. Syll. 1. 7. Detergere situm ferro. Silius lib. 7. 108. Duce-
 re situm. Quint. lib. 1. cap. 1. 14. Exesi situ ligones. Claud.
 2. Paneg. 39. Horrent situ campi. Claud. 3. de raptu. Prof.
 8. Pati situm indignum. Stat. 3. Thebaid. 20. Pigro situ
 pent forma. Ouid. 1. Amor. eleg. 3. 3. Rigido situ relieta
 cessat terra. Ouid. 3. Trist. eleg. 10. 1. Fœdo situ squallent
 scepra. Claud. 1. de raptu. Proserp. 17.
SITVE] Ouid. 1. epist. 3.
 Siue quis Antiochum narrabat ab Hectore victum,
 Antiochus nostri casu timoris erat:
 Siue Menœtiaden falsis cecidisse sub armis:
 Flebam successu posse carere dolos.
Siue, semel possum. Terent. Andr. 1. 2. 19.
 Dehinc postulo, siue æquum est, te oro Daue, vt redeat
 iam in viam.
Siue: dysfunctiona coniunctio. Terent. Andr. 1. 3. 11.
 Siue ista vxor, siue amica est: grauida & Pamphilo est.
Siue, cum iubiunctio. Plin. epist. 4. 1. lib. 2. 1. Quæ præstæt mul-
 tarum vibium faciem? siue ipso mari, siue litore vtare.
Siue explanandi vim habes. Quint. lib. 1. cap. 6. qui vocabu-
 lum siue appellationem nomini subiecerunt.

Siue dolo: sequente Sen. Virg. 2. Aeneid. 7.
Siue dolo, seu iam Troiæ sic fata ferebant.
Siue, quinquies repetitum. Quint. lib. 11. cap. 3.
 S M
SMARAGDVS] Gemma. Plin. lib. 37. cap. 5. 1. Mart. lib. 5. 11.
 Sardonichas, smaragdus, adamantas, iaspidas, vno
 Porrat in articulo.
Clarissimaragdis lucens folium. Ouid. 2. Metam. 5.
Grandes viridi cum luce smaragdi. Lucretius libro 4. 217.
Graues Claud. de Nupt. Honorij, 18.
Virides Ouid. 3. Amor. eleg. 6. 5.
SMARIS] Piscis. Plin. lib. 22. cap. 2.
SMEGMA] Plin. lib. 23. cap. 25. 3. 5. Si verò cœlesti aqua disco-
 quantur, succus ille sinegma fit.
Smeigma: Deterjorium medi. amicum Plin. lib. 24. cap. 7. 7. ad
 extendendam cutem in facie, & smegmata adhibetur.
 ¶ **Smeigmaticus**. Plin. lib. 31. cap. 7. 17. A cõpitis & smegma-
 ticis utilis.
 ¶ **Smectica vis**. Plinius libro 30. cap. 4. 3. Omnium quidem
 cochlearum cinis spissat; calefacit smectica vi.
SMILAX] Arbor. Plinius libro 16. cap. 10. 11.
Smilax: Genus herba. Plinius libro 24. cap. 10. 9.
SMILION] collyrium, apud Celsum, libro 6. cap. 6.
SMYRNION] Herba.
SMYRRA] quam alij Myrrham vocant. Plin. lib. 24. cap. 16.
SMYRVS] Piscis. Plinius libro 32. capite 11.
 S O
SOBOLVS] Plin. lib. 10. ca. 34. 2. Amor vtriq; sobolis æqualis.
Noua soboles. Stat. 3. Syl. 1. 36. Chara deum soboles. Virg.
 eclog. 4. 10. Suscepta. Virg. 4. Aeneid. 66. Denfior. Virg. 3.
 Georg. 62.
Soboles in plurali. Col. lib. 9. cap. 14. de apibus: Ne nouæ
 soboles diffugiant. Gell. lib. 19. cap. 12. Soboles vitium, &
 radicibus caudicum super terram fusas, reuellentem.
 ¶ **Sobolesco**. Liu. 9. bel. Punt. 20. frequentioremq; pro tota
 cæsis exercitibus sobolescentem.
SOBRINVS] Iustinian. lib. 3. Instit. de grad. cognat. Item sobri-
 nini, sobrinæ, id est, qui quæue ex fratribus vel sororibus;
 patruehibus vel consobrinis, vel amitinis progenerantur.
 Plautus Pœnul. 16. 105.
 Nam mihi sobrina Amfigura tua mater fuit.
 Terentius Andr. 4. 6. 6.
 Quem video: est ne hic Crito, sobrinus Chrysidis?
Sobrinus, pro quocumque cognato. Terent. Phorm. 2. 3. 37.
 Eho tu, sobrinum tuum non noras?
SOBRIVS] *Sana mensis*. Terent. Andr. 4. 5. 39.
 Tu pol homo non es sobrius,
Cor sobrium. Plaut. Trucul. 18. 2. Mens sobria. Claud. 1. in
 Eutrop. 46. Nox Propert. lib. 3. eleg. 17. 3. Opera. Plautus
 Persa. 1. 7. 2. Paupertas. Claud. 7. Paneg. 83. Pocula sobria.
 Tibul. lib. 1. eleg. 6. 6. Rura. Stat. 4. Syll. 2. 8. Terræ sobriæ;
 Tibul. 3. 3.
 ¶ **Sobriè: Prudens**. Plaut. Pleud. 14. 33. Idem Milit. 10. 216.
 Hæc præcepta sobriè vt cures, face.
Sobriè & frugaliter accurare rem aliquam. Plaut. Persa. 3. 1.
SOCCVS] Genus calcamenti. Plautus Bacchid. 5. 97.
 Qui foccis habeat auro suppastum solum.
 Terent. Heaut. 1. 1. 72.
 Assido: accurrunt serui, foccos detrahunt.
Lutheus foccus. Senec. Hippol. 3. 10. Muliebris. Sueton. de
 Calig. cap. 52. *Soccis vtebantur & Comædi Horatius,*
 Hunc focci cepere pedem. Plin. lib. 7. cap. 30. 2. Magnum
 & Menandro in comico focco testimonium regum Aeg-
 ypti & Macedoniæ contigit. Quint. lib. 10. cap. 2. Horat.
 2. epist. 55. Quam non adstricto percurrat pulpita focco.
Risus focci. Claud. in Eutrop. 60.
 ¶ **Socculus**. Sueton. in Vitellio, cap. 2. detractumq; foccu-
 lum dextrum, inter togam tunicasque gestauit assidue.
 Plinius libro 9. cap. 35. 10.
 ¶ **Socceus**. Senec. lib. 2. de Benef. qui de capite viri Confu-
 laris focceus audiebat.
SOCCER] Ouid. 1. Metam. 30.
 --- non hospes ab hospite tutus:
 Nec focer à genero.
 ¶ **Socerus**. Plautus Menæch. 20. 54. Abijt focer, abijt me-
 dicus; nunc solus sum.
SOCIVS] Plinius in Panegy. 101. Bellorum istud socijs,
 olim periculorum consortibus, parè tamen tribuebatur,
 iugales socij. Silius lib. 16. cap. 81. Ad malam rem focius;
 & ad salutem. Plautus Afin. 7. 22. Idem Cistella. 10. 82.
In negotijs Tetent. Heaut. 1. 1. 9. Consiliorum socius. Plau-
 tus Milit. 14. 22. Doloris. Plinius libro 35. capite 11. 17.
Hæreditatis. Plinius Iunior. in Panegy. 61. Operum socij.
 Horat. 2. epist. 1. 29. Regni. Lucan. lib. 1. 19. Addere se so-
 cium alicui. Virg. 2. Aen. 69. Adhibere aliq; socium sibi.
 Virg. 8. Aen. 14. Pars amissa sociorū. Ouid. 14. Metam. 49.
 Capere

Capere aliquem socium confilij. Virg. 5. Aeneid. 143. In-
ferre se socium. Virg. 4. Aeneid. 29. Recusare socium.
Seneca Agamem. 7, 15.

☞ **Socia.** Ouid. 10. Metam. 54. Appellatq; thori sociam.
Thalami socia. Seneca Hippol. 8, 1. Assumere sociam.
Plautus Stich. 3, 44.

☞ **Socius: Adiect.** Agmina socia. Virg. 2. Aeneid. 75. Arma
socia ferebat auxilio. Silius libro 7, 128. Classis socia.
Ouid. 13. Metam. 71. Honor socius. Ouid. 11. Metam. 201.
Linguae socia: commercia. Ouid. 5. Trist. eleg. 11, 7. No-
ctes socia: Stat. 3. Sylu. 5, 1. Sanguis socius. Ouid. 2. Amor.
eleg. 14, 7. Sermo. Ouid. 1. de Arte, 29. Sorores socia: Ouid.
4. Metam.

☞ **Socialis.** Amor socialis. Ouid. 7. Metam. 163. Anni socia-
les. Ouid. 2. Trist. 32. Carmina socialia. Ouid. epist. 12, 28.
Coetus socialis. Liu. 7. ab Vrbe, 111. Equitatus. Liu. 6. bel.
Pun. 24. Exercitus. Liu. 3. ab Vrbe, 16. Foedus sociale.
Liu. 4. bel. Maced. 209. Iura socialia lecti. Ouid. 3. Amor.
eleg. 10, 9. Sacra socialia. Ouid. epist. 20, 31. Thorus socia-
lis. Ouid. 2. Fast. 146.

☞ **Sociale.** Seneca de Benef. 5. Beneficium dare, socialis res
est sibi benefacere, socialis res non est.

☞ **Socialitas.** Plinius Iunior in Paneg. 79. Non remissioni-
bus tuis eade frequenter, eademq; illa socialitas interesset.

☞ **Socialiter.** Horat. de Arte, 53. --- non vt de fede secunda
Cederet aut quarta socialiter.

☞ **Societas.** Actus societate. Tacit. lib. 20.
Renunciare societatem alicui. Liu. lib. 8. bel. Maced.

☞ **Socienus.** Plautus Aul. 24, 31.
Ibo inird. atq; illic tuo socio iam interstringam gulam.

☞ **Socio.** Colum. lib. 3. cap. 3, 6. At si qui cum scientia socia-
uerit diligentiam. Liu. 5. bel. Maced. 48. Eos esse, qui con-
iurare, aut sociari facinoribus, aut stupru pati noluerint.
Sil. lib. 1, 16. Et se participem casus sociarat in omnes.
Vrbe & domo sociare aliquem. Virg. 1. Aeneid. 121. Cu-
bilia cum aliquo. Ouid. 10. Metam. 126. Curas. Valer. 5.
Argon. 56. --- varias sociabant pectora curas.
Dextras. Silius lib. 11, 30. Iuuenos imposito atatro. Stat.
1. Thebaid. 27. Gaudia cum aliquo. Tibul. lib. 3. eleg. 3, 2.
Vires sociarunt iuncto aggere. Silius lib. 17, 22.

☞ **Socians.** Carmina socians netuis. Ouid. 1. Metam. 1.

☞ **Sociatus.** Verba sociata chordis. Horat. 4. Carm. ode 9, 1.

☞ **Sociatus.** Foedere lecti sociata mihi. Ouid. in Ibin. 3. Cor-
pus sociatum. Ouid. 2. Amor. eleg. 8, 1. Labor sociatus.
Ouid. 8. Metam. 110. Vitis sociata palmite. Stat. 5. Sylu. 1, 10.

☞ **Sociatrix.** Valer. 4. Arg. 100. medij sociatrix gratia Phryxi.

☞ **Sociabilis.** Plin. lib. 16. cap. 42, 3. Eadem & curibus, ma-
ximè sociabilis glutino. De abite.

Sociabilis consortio. Liu. 10. bel. Maced. 30.

SOCORS] Terentius Adelph. 4. 5. 6, 1.

Nolim ceterarum rerum te socordem eodem modo.
Colum. lib. 1. cap. 1, 14. Itaq; istam vitam socordem perse-
quitur valetudo. Futuri socors. Tacit. lib. 19.

☞ **Socordia.** Terentius Andr. 7, 3, 1.

Enimvero Daue, nihil loci est segnitiae neque socordiae.
Liu. 2. bel. Pun. 2. nostra cunctatione & socordia iam huc
ingressus. Industria, socordiae opponitur. Tacitus lib. 2.
Socordia caeca ac sopita. Quint. lib. 1. cap. 2, 5. Per socor-
diam. Liu. 7. ab Vrbe, 167. Inteditur socordia. Tacit. lib. 2.

☞ **Socorditer.** Liu. 1. ab Vrbe, 88. Ab Albanis socordiis
res acta.

SOCRVS] Arida socrus. Claud. 1. in Eutropium, 54.

SODALIS] Plaut. Merc. 12, 4. --- sex sodales repperi.
Charis sodales. Horat. 1. Carm. ode 36, 1. Dilecti. Ouid. 4.

☞ **Trist. eleg. 1.** Fidus sodalis. Ouid. 1. de Arte, 151. Ingrati
sodales Iuuenal. Satyr. 11, 19. Iucundus sodalis. Ouid.
1. de Ponto, eleg. 9, 5. Primus meorum sodalium. Horat. 2.
Carm. ode 7, 1. Se alicui sodalem facere. Martial. lib. 12, 30.

Sodales sunt, (inquit Caius iureconf. in l. vlt. D. de colleg. &
corporibus) qui sunt eiusdem collegij. Tacit. lib. 1. Idem
annus nouas ceremonias accepit, adito sodalium Augu-
stianum sacerdotio: vt quondam T. Tattius, retinendis Sa-
binorum sacris, sodales Tattios instituerat.

Turba sodalis. Ouid. 2. de Remed. amor. 38.

☞ **Sodalitium.** Dulce sodalium. Catul. de Caelio & Quin-
rio, 95, 1. Fratrum. Idem, ibidem.

SODES] quasi Si audes. Terent. Heaut. 4, 4, 16.

At scin' quid sodes? Horatius de Arte, 89.

SOL] Plaut. Stich. 1, 53.

Meliorem neq; tu reperies, neq; sol videt.

A' primo sole. Iuuen. Satyr. 2, 14. Liu. 7. bel. Pun. 9. Postero
die Romani, ab sole orto, in multum diem steterè in acie.
Primo cum lumine solis. Virg. 7. Aeneid. 26. Defectus so-
lis varij. Virg. 2. Georg. 66. Fulgura solis. Lucret. lib. 2, 33.
Imago solis nitidissima. Ouid. 14. Metam. 154. Labores.
Quint. lib. 1. cap. 19, 11. Lumina radiata. Ouid. 2. Trist. 65.

Meatus solis Lunaeq; 16. Lucret. lib. 1, 16. Occasus solis.
Virg. 1. Georg. 81. Iniqui solis plagae. Virg. 7. Aeneid. 46.
Acutus sol. Horat. 1. epist. 10, 4. Acstius. Virg. 4. Georg. 6.
Aetherij solis orientia lumina. Virg. 8. Aeneid. 11. Almus.
Horat. in Carm. seculari, 2. Ardens. Virg. 2. eclog. 3. Au-
reus. Virg. 1. Georg. 47. Auricomus. Valer. 4. Argon. 19.
Cadens. Virg. 3. Georg. 80. Candidus. Ouid. 15. Metam. 6.
Clarissimus. Quint. lib. 5. cap. 12, 7. Exortus. Virg. 1. Georg.
28. Flammeus. Stat. 4. Sylu. 3, 32. Flammiger. Valer. 5. Ar-
gon. 117. Grauis. Horat. 2. Serm. Satyr. 4, 5. Igneus. Claud.
2. Paneg. 13. Incertus. Ouid. 2. Metam. 162. Infusus. Virg. 9.
Aeneid. 93. Medius opertum. Stat. 5. Thebaid. 17. Potens.
Virgilius 2. Georg. 7. Pulcher. Horat. 4. Carm. ode 2, 10.
Purus. Horat. 3. Carm. ode 29, 9. Praeclarus. Lucret. lib. 5.
25. Rapidus. Virg. 1. Georg. 19. Roseus. Claud. 6. Paneg.
27. Supremo sole. Hor. 1. epist. 5, 1. Surgens. Horat. 1. Serm.
Satyr. 4, 6. Tepidus. Virg. 1. Georg. 80. Vernus. Ouid. 3.
Trist. eleg. 12, 6. Veniens. Virg. 7. Aeneid. 44.

Accendit sol medios aestus. Virg. 4. Georg. 81. Carens sole
domus. Ouid. 12. Metam. 153. Circumuoluitur sol ma-
gnum annum. Virg. 3. Aeneid. 57. Colorat. Quint. lib. 5.
cap. 0, 58. Condit se in vnda. Virg. 1. Georg. 81. Discutit
vmbra. Virg. 3. Georg. 72. Dissipat ardorem. Lucret. lib.
2, 43. Decedens crescentes duplicat vmbra. Virg. eclog. 2,
14. Exuri in sole. Celsus lib. 1. cap. 3. Altissimus sol exiguas
fecerat vmbra. Ouid. 3. Metam. 10. Acri sole feruefcunt
terrae. Lucret. lib. 6, 171. Frangunt solem frigora. Stat. 1.
Sylu. 3, 2. Igneus sol medium hauserat orbem. Virgilius 4.
Georg. 86. Radijs solis inardescit nubes. Virg. 8. Aeneid.
125. Laxauit pruinas sol ortus. Stat. 3. Thebaid. 94. Lu-
strans omnia sol. Lucret. lib. 6, 148. Repercussum sole lu-
men. Virg. 8. Aeneid. 5. Ruit sol. Virg. 3. Aeneid. 102. Occi-
duo sole tepescunt littora. Ouid. 1. Metam. 13.

☞ **Sol, pro die.** Virg. 3. Aeneid. 41.

Tras aded incertos caeca caligine soles
Erramus pelago. Martial. libro 10, 6.
Felicis, quibus vrna dedit spectare coruscum
Solibus arctos, sideribusq; ducem.

Arcti soles. Stat. 1. Sylu. 3, 18. Assiduo curata cuticula so-
le. Perf. Satyr. 4, 2. Blandi soles. Ouid. 1. Fast. 32. Cadidi so-
les fulsere mihi. Catulus ad seipsum, 8, 2. Dulces soles
mihi surgunt. Valer. 4. Argon. 106. Hyberni soles prope-
rant se tangere Occano. Virg. 2. Georg. 97. Longi soles.
Virg. 9. eclog. 10. Occidunt soles & redeunt. Catul. ad
Lesbiam, 5, 1. Consumere longos soles cum aliquo. Perf.
Satyr. 5. Niger sol. Horat. 1. Serm. Satyr. 9, 15. Sole nouo.
Virg. 1. Georg. 58.

☞ **Soles: Solis spiendo, es vel radij.** Martial. lib. 8, 15.

Hyberni obiecta Notis specularia pueros
Admittunt soles, & sine sece diem

Aetheri soles. Ouid. 1. Metam. 88. Incerti caeca caligine.
Virg. 3. Aeneid. 40. Maturus. Virgilius 1. Georg. 14. Rapidi.
Ouid. 3. Amor. eleg. 5, 21. Longis solibus reperunt sde-
ra. Stat. 5. Thebaid. 92.

☞ **Soles: Aestus solis.** Horatius 1. epist. 21, 5.

Corporis exigui, praecanum, solibus aptum.

Aestas euocat soles. Seneca Herc. Oetho, 5, 3. Altis soli-
bus obruta hyems. Stat. 4. Sylu. 5, 2. Assiduis solibus per-
usta pars terrae. Lucretius libro 5, 51. Assiduis solibus vsta
arista. Ouid. epist. 5, 23. Perusta solibus vxor. Horat. Epod.
2, 9. Solibus coctus. Plin. lib. 12. cap. 5. Solibus expositus
locus. Plin. lib. 15. cap. 5. Solibus ostentus locus. Idem lib.
14. cap. 42.

☞ **Solifer.** Seneca Hercul. Oeth. 2, 22.

--- soliferq; suppositus plagae.

☞ **Soligena.** Valer. 5. Argon. 64. --- nec fama sefellit

Soligenam Aeten media regnare sub arcto.

☞ **Solaris.** Lumen solare. Ouid. 5. Trist. eleg. 10, 8.

Solaris herba. Celsus.

☞ **Solarium.** Varro de Ling. Lat. lib. 5. Solarium id, in quo
horae in sole inspiciebantur.

Solarium: Locus in domo superior stratus. Plautus Milit. 7, 25.

Nam certo neq; solarium apud nos est, neq; ortus villus.

☞ **Solarus.** Plin. lib. 29. cap. 6, 12. Sic & solatis profunt.

☞ **Solstitium.** Virgilius 1. Georg. 20,

Humida solstitia, atque hyemes optate serenas

Agricolae.

Solstitium brumale. Colum. lib. 9. cap. 16.

☞ **Solstialis.** Solstitialis circulus. Plin. lib. 2. cap. 11, 2.

Tempus solstitiale. Ouid. 6. Fast. 158.

Solstitialis herba. Plin. lib. 26. cap. 5. Plaut. Pseud. 3, 26.

Solstitialis morbus. Plautus Trinum. 8, 109.

☞ **Solis** gemma. Plin. lib. 37. cap. 10.

SOLAMEN] solaminis. Vide **SOLOR.**

SOLANVM] Herba. Plin. lib. 27. cap. 13, 1.

SOLARIS, SOLARIUM] Vide **SOL.**

SOLATIVUM] Vide SOLOR.

SOLATVM] Genus morbi. Festus.

SOLDVM] pro Solidum. Martial. lib. 1. 143.

Ex infulis fundisque, tricies soldum.

SOLEA] Plant. Casin. 16. 64. --- si

Effexis hoc, ego soleas tibi dabo. Propert. lib. 2. eleg. 30. 8.

Proflit in laxa nixa pedē solea. Horat. 1. Sermon. Satyr. 3. 26.

Nec soleas fecit, factor tamen est bonus. Catul. ad mal-

lium. 63. 15. --- arguta constitit in solea.

Rubra solea Perf. Satyr. 3. 17. Ferrea. Catul. ad Coloniā.

17. 6. Ferream vt soleam tenaci in voragine mula.

Sueton. in Nerone cap. 30. soleis mularum argenteis.

Induere soleas iumentis. Plin. lib. 33. cap. 11. 2.

Solearum lanatarum, epigramma est. Martial. lib. 14. 65.

☞ Solea: *Instrumentum oleo conficiendo aptum.* Colum. lib. 12.

cap. 50. 5.

☞ Solea: *Genus piscis.* Plin. lib. 9. cap. 19. 1. Et Plinius Junior,

epistol. 41.

☞ Solea: *Materia roborea, super quam paries crassius exstruitur.*

Festus.

☞ Solearii. Plautus Aulul. 15. 42. Solearii astant.

☞ Soleatus. Gellius lib. 13. cap. 20. Cur soleatos dixisset, qui

gallicas, non soleas haberent?

SOLENNIS] Valer. Max. Maiores stas solennesq; cæ-

remontior. Plin. in Panegy. 109. Peracta erant solennia

comitorum. Aræ solennes. Virg. 2. Aeneid. 40. Auspi-

cia solennia. Claud. 2. Paneg. 73. Cursus solennis. Claud.

2. in Ruffinum, 10. Dapes solennes. Virg. 3. Aeneid. 61.

Solennis dies. Suet. de Oct. Augusto cap. 13. Dies solen-

nis mihi. Horat. 4. Carm. ode 11. 4. Epulæ solennes. Liu.

10. bel. Maced. Festum solenne. Ouid. 4. Fast. 5. Habeo

solenne. Plin. lib. 28. cap. 9. 12. Habitus solennis. Lilius

lib. 7. bel. Maced. Ignis. Ouid. 3. Trist. eleg. 13. 4. Impet-

rium solenne. Virg. 12. Aeneid. 399. Ludi solennes. Ouid.

3. Fast. 119. Lustrale solenne exercitum. Tacitus libro 10.

Mos solennis sacrorum. Lucret. lib. 1. 20. Opus solenne.

Horat. 1. epist. 9. 10. Pompas solennes ducere. Virg. 3.

Georg. 5. Preces solennes mouere. Ouid. 6. Fast. 125. Sa-

cramentum solenne. Tacit. lib. 17. Sacrum solenne. Sen-

eca Troade, 8. 9. Sacra solennia. Sallust. in Catil.

Verba solennia. Liu. 8. bel. Maced. 214. Ouid. 10. Metam. 1.

Vota solennia reddere. Virg. 7. eclog. 5. 13.

☞ Solenne *pro Solutum.* Suet. de Augusto, cap. 44. Formis

ne gladiatores quidem, quos promissuē spectari solenne

olim erat, nisi ex superiore loco spectare concessit.

☞ Solenne: *substantiuē.* Tacit. lib. 12. & funeris solenne, perin-

de ac diuo Augusto celebratur.

Instituere solenne. Liu. 1. ab Vrbe, 18. Ibidem, 86.

☞ Solennia. Magna solennia. Iuuen. Satyr. 10. 26. Tumulo

referre solennia. Virg. 5. Aeneid. 121. Mittere solennia tu-

mulo. Virg. 6. Aeneid. 76. Funerum solennia. Tacit. lib. 3.

Nuptiarum. Tacit. lib. 1. 1. Picatus. Tacit. in vita Agricola.

Regni. Tacit. lib. 5.

☞ Solennitas. Gellius lib. 2. cap. 24. Per diem varias so-

lennitates.

☞ Solenniter. Liu. 5. ab Vrbe, 203. Ibiq; omnibus solenniter

peractis.

☞ Solennitus. Lilius Aegypho: Solennitusque; adeo ditē

SOLBO] Terent. Andr. 2. 4. 4. (lauacet lubens.

Quod vulgus feruorum solet. dolis vt me deluderet.

SOLUI, *præteritum.* Sallustius lib. 2. Histor. Neque subsidijs

vt soluerat compositis.

☞ Solere: *consuetudine habere.* Plaut. Cistell. 2. 28. Viris cū suis

non solere prædicant.

☞ Solens. Plautus Amphit. 4. 44.

Si dixero mendaciam, solens meo more fecero.

Solitus: *participium.* Virg. 2. Aeneid. 93.

Et Danaūm solitæ naues, & Achaica castra.

☞ Solitus: *nomen ex participio.* Mos solitus. Ouid. 3. de Ponto,

eleg. 1. 33.

Labori solito sinem imposuere. Ouid. 6. Metam. 48.

☞ Solito: *Verbum.* Gellius libro. 7. cap. 1. Scipionem hunc A-

ffricanum solitauisse noctis extremo, Prius quàm diluc-

laret, in Capitolium venturæ.

☞ Solito: *ablatiuum.* Liu. lib. 3. bel. Pun. 36. sol rubere solito

magis, languineoq; similis. Blandior solito Ouid. 2. de

Arte, 83. Tardior solito orta est dies. Ouid. 1. Amor. eleg.

13. 10. Velocius solito currere. Ouid. 14. Metam. 78.

SOLERS] Terent. Eunuch. 2. 2. 25. Solentem dabo:

Ambagibus solers. Plin. lib. 28. cap. 8. 7. Cunctandi Fabius,

Silius lib. 7. 26. Ancilla solers. Ouid. 1. Amor. eleg. 8. 18.

Animo solerti rem nouam excogitare. Liu. 7. ab Vrbe, 61.

Solerti auditu animal. Plin. lib. 8. ca. 28. 2. Cor solers. Ca-

tul. Argon 59. 59. Custodia. Colum. lib. 8. cap. 13. 1. Di-

scatio. Plin. lib. 10. cap. 17. Genus virile solertius est

multo. Lucret. lib. 3. 272. Ingenium solers. Ouid. 3. Fast.

168. Manu solerti facere aliquid. Tibul. lib. 1. eleg. 7. 6. Na-

tura hominum solers. Ouid. 3. Amor. eleg. 7. 9. Stultitia.

Plin. lib. 2. cap. 36. 5. Vir. Ouid. in Ibin, 56.

☞ Solertia. Plin. lib. 14. cap. 2. 11. Heu mira vitiorum soler-

tia. Claud. lib. 3. de rapt. Proserp. 6.

Viq; artes pariat solertia, nutrit vsus.

In venatu solertia & sagacitas præcipua est. Plinius lib. 8.

cap. 40. 6. Belli solertia. Silius lib. 6. 62. Mentis agitatio

atque solertia. Quint. lib. 1. cap. 1. 2.

SOLIAR] Quo solum tegebatur. Varro Phrygio, qui pul-

uinar poterat pingere, soliar depingebat.

SOLICITVDIO] Altior sollicitudo. Quint. in Proem. lib. 4. 1.

Mordaces sollicitudines. Horat. 1. Carm. ode 12. 1. Adire

sollicitudinem pro aliquo. Plin. epist. 9. lib. 2. Demere soli-

citudinem. Tacit. lib. 18. Diris sollicitudinibus leuare pec-

torum Horat. Epod. 132. Esse sollicitudini alicui. Plautus

Milit. 10. 76. Terent. Phorm. 4. 1. 22. Istæc mihi res sollicitu-

dini est. Districtum sollicitudine torqueri. Horat. 2. Sermon.

Satyr. 3. 14.

☞ Sollicitus. Plautus Merc. 7. 24.

Sollicitus mihi nescio quare videtur.

Sollicitus es ea re. Terentius Andr. 1. 5. 33.

Sollicitus in. Quint. lib. 8. cap. 3. Nec sum in hoc sollicitus.

Sollicitus pro anima. Gellius lib. 19. cap. 1.

Sollicitus vicem. Liu. 8. bel. Pun. 231. Ibidem libro 8, 104.

Agere sollicitum. Quint. lib. 4. cap. 1. 22. Teneo. Liu. 2. ab

Vrbe, 272. Actiones accuratæ, & solicitæ. Quint. lib. 4.

cap. 1. 40. Amores solliciti. Virg. 10. eclog. 2. Animi soli-

citi Horatius 1. epist. 34. Armis sollicitis quaeritur victo-

ria Ouid. 14. Metam. 91. Aures solicitæ. Lucret. lib. 6. 219.

Carcer sollicitus. Ouid. 1. Amor. eleg. 6. 13. Curæ solicitæ.

Stat. 9. Thebaid. 12. Diligentia sollicita. Quint. in Proem.

lib. 6. 2. Dolor sollicitus. Ouid. 3. de Arte, 75. Manus soli-

citæ. Martial. lib. 14. 16. Mare sollicitum stridet refluenti-

bus vndis. Virg. 4. Georg. 33. Mentes solicitæ pauent.

Ouid. 3. Fast. 73. Metus sollicitus. Ouid. 3. Trist. eleg. 11.

2. Opes solicitæ. Horatius 2. Sermon. Satyr. 6. 16. Peccare

sollicito repetens suspiria. Ouid. 2. Metam. 25. Pecus soli-

citum. Mart. lib. 5. 32. Status ciuitatis sollicitus. Quint. lib.

6. cap. 1. 1. 3. Timor. Ouid. epist. 1. 3. Vita sollicita. Propert.

lib. 3. eleg. 7. 1. Voce sollicita inuocare aliquem. Ouid. 10.

Metam. 127.

☞ Sollicitior. Quint. lib. 7. cap. 2. 30. Quibus nos circa lites

ratior sollicitiores ridiculi videmur. Sollicitior locus. Seneca

de Benef. lib. 3. cap. 13.

☞ Sollicitè. Quint. lib. 2. 15. 13. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 6. 9.

Qui mala sollicitè nostra leuatis.

☞ Sollicito. Terent. Andr. 5. 3. 16.

Cur meam senectutem huius sollicito amentia?

Arcu sollicitare feras. Ouid. 1. Amor. eleg. 7. 3. Stamina

sollicitat docto pollice. Ouid. 11. Metam. 35. Sollicitant

hæc torcumata furem. Mart. lib. 12. 71. Cura quietos soli-

licitat. Virg. 4. Aeneid. 76. Metus sollicitans. Ouid. 4. Trist.

eleg. 7. 2. Bello sollicitare aliquem. Ouid. 5. Fast. 8.

☞ Sollicitare: *Instare, & vitas allicere.* Curtius lib. 3. Cùm mo-

dò milites meos literis ad prodicionem, modò amicos

ad perniciem pecunia sollicitet. Terentius Andr. 5. 4. 9.

Sollicitando, & pollicitando eorū animos laetas. Plaut.

Casin. 6. 12.

Sollicitare ad se aues. Plin. lib. 8. cap. 25. 1. Iudicium alicuius

domis Ouid. epist. 15. 16. Precibus aliquem. Ouid. 9. Me-

tam. 137. Votis numina. Tibul. lib. 3. eleg. 4. 11.

Sollicitare ad. Liu. 1. ab Vrbe, 132. Ad laborem. Seneca de

Benef. lib. 3. cap. 11. Pacem. Lilius quarto bel. Maced. 67.

Thoros legitimos. Ouidius 3. de Ponto, eleg. 3. 10. Volu-

ptas sollicitat concubitus. Virg. 3. Georg. 16.

☞ Sollicitare: *terram veterem.* Tibul. lib. 1. eleg. 7.

Et teneram ferro sollicitauit humum.

Tellus sollicitanda. Virg. 2. Georg. 84.

☞ Sollicitare: *Navigare.* Claud. in Praefatione lib. 1. de raptu.

Et rudibus remis sollicitauit aquas.

Forem sollicitare. Ouid. 3. Amor. eleg. 1. 10.

☞ Sollicitatio. Terent. Andr. 1. 5. 16. Nuptiarum sollicitatio.

☞ Sollicitator. Paulus de extra ord. crimin. Sollicitatores a-

lienarū nuptiarū, itemq; matrimoniorū interpellatores.

SOLIDVS] *Imper.* Virg. 3. Georg.

In foribus pugnam ex auro, solidoq; elephanto

Gangaridum faciam. Plaut. Curc. 8. 69.

☞ Solidum: *luge ac consinum.* Plautus.

Decem annos solidos errauit puer. Terent. Eunuch. 5. 2.

32. Vt solidum paterem hoc mihi beneficium.

Fragile & Solidum, *contraria.* Horat. 2. Sermon. Satyr. 1. 16.

Agger solidus. Stat. 4. Sylu. 4. 1. Annus. Liu. 1. ab Vrbe, 80.

Argentum. Virg. 9. Aeneid. 72. Aurum. Ouid. 3. Amor. e-

leg. 7. 11. Cautes solida. Ouid. 12. Metam. 25. Ceruos so-

lidos haurire. Plin. lib. 8. cap. 14. 1. Cornu solido graui-

ter sonat vngula. Virg. 3. Georg. 18. Corpus solidum. Terentius Eunuch. 2. 3. 23, Lucret. lib. 1. 193. Ferrum solidum, Ouid. 15. Metam. 162. Felicitas solida. Plin. lib. 7. cap. 40. 2. Gaudium solidum. Terent. Andr. 4. 1. 23. Glacies solida. Virg. 3. Georg. 73. Græcia. Ouid. 12. Metam. 116. Plaut. Curcul. 814.

Inibis à me solidam & grandem gratiam.

Kumus solida. Ouid. epist. 12. 19. Infortunium solidum. Plaut. Merc. 3. 21. Mare Iuven. Satyr. 10. 18. Marmor. Virg. 6. Aeneid. 14. Mens solida. Horat. 3. Carm. ode 3. 1. Montes solidi. Ouid. 4. Metam. 130. Pax solida. Seneca Troade. 6. 4. Robur solidum. Virgilius 2. Georg. 13. Spiritus solidus. Ouid. ad Pisonem. 15. Tellus solidissima. Ouid. 15. Metam. 51. Vires solidæ suo stant rubore. Virg. 2. Aeneid. 128. Petere solidum. Quint. lib. 5. cap. 10. 73. Crepare solidum. Persius Satyra. 153.

¶ Solidus: *Genus nummi*. Lampridius in Alexandro: quum non potuisset per publicas necessitates, constari eos iussit, & tremisses tantum solidosq; formari.

¶ Solidè. Plautus Trinum. 137.

Neq; natus necne is fuerit, id solidè scio. Terent. Andr. 5. 5. 8. Nam hunc scio mea solidè solum gauisurum gaudia.

¶ Solidipes. Plin. lib. 10. cap. 65. 1. Contra naturam solipedum. aut bifulcorum.

¶ Solido. Virg. 1. Georg. 36.

Et vertenda manu, & creta solidanda tenaci. Plinius epist. 17. b. Solidantur fracta.

Facies solidata veneno. Lucan. lib. 8. 115.

¶ Solidefco. Plin. lib. 11. cap. 37. 7. vulnerata cicatrice non solidefco.

SOLIFERREVM] Genus teli. Liu. 4. bel. Maced. 60. Ut emissis soliferreis salaricisq; glad. os strinxerunt, tum velut reintegrata est pugna.

SOLIFUGA] Genus formicæ. Plin. lib. 22. cap. 25. 41.

SOLINARE] Messala idem esse ait. quod Consulere.

SOLISTIVM] Festus. Liu. 1. ab Vrbe. 199. Tripudium solistivum Consul nuntiavit.

SOLITANVS] Plin. lib. 10. cap. 6. 3. Laudatissima autem sunt cochleæ Africanæ: ex his solitanæ. Varro 3. de Re rust.

SOLITARIVS] Vide SOLVS.

(cap. 14. 4.

SOLITO] Vide SOLEO.

SOLITVDO. SOLIVAGVS] Vide SOLVS.

SOLIVM] Armarium ex vno ligno factum.

Ebuno folio fultus. Claud. 3. Paneg. 40.

Rudifolio fultus. Claud. 1. de raptu Proserp. 16.

¶ Solum: *pro sella regali*. Virg. 8. Aeneid. 109. Iustus diuus solio rex inquit ab alto. Liuius 1. ab Vrbe. 205. Aureum solium. Virg. 10. Aeneid. 24. Regale Ouid. 6. Fast. 71. Sublime Ouid. 15. Metam. 53. Surgere folio. Virg. 10. Aeneid. 24. Tollere se à folio. Virg. 8. Aeneid. 109.

¶ Solum: *pro vase, in quo lacusur*. Plinius libro 17. capite 12. 2. ait, Nobiles Romanas folijs argenteis ad delicias vsas. Celsus: In solum aquæ calidæ refupinus dimittendus est, sic vt à genibus ad umbilicum aqua teneat. Suet. de Augusto, cap. 84. insidens ligneo folio. Cato cap. 10. 3.

Descendere in solum. Celsus libro 1. capite 3.

Desidere in folio. Celsus libro 2. capite 17.

¶ Solum: *Locustaminum sepelechte*. Plin. lib. 35. cap. 12. 10. Quin & defunctos sepe multi fistilibus folijs condi maluerunt. Curtius lib. 10. ad finem. Septimus dies erat, ex quo corpus regis iacebat in folio.

SOLLICURIA] Liuius: Sollicituria, in omni re curiosa. Festus.

SOLLIFERREA] inquit Festus Pompeius, vocantur tota ferrea.

SOLÆCISMVS] Quint. lib. 1. cap. 5. 13. Quædam tamen & faciem solæcismi habent, & dici vitiosa non possunt.

Fœditas solæcismi. Quint. lib. 1. cap. 5. 3.

¶ Solæcismus: *per transiacionem*. Iuuenal. Satyra. 6. 46. ---solæcismū liceat fecisse marito. Mart. lib. 3. cap. 19.

Vnus quum sitis, duo Calliodore fedetis:

Surge, solæcismum Calliodore facis.

SOLOR] Plautus Afinar. 10. 37.

Aliquam habet peculiarem, qui spem soletur suam.

Virg. 1. Georg. 59. Interea longum cantu solata labore.

Allocutione solati aliquem. Catul. ad Cornificium. 36. 1.

Dicitis amicis. Virg. 5. Aeneid. 154. Verbis amicis. Ouid. 5. Fast. 48. Amorem solatur Musa. Virg. 10. Aeneid. 19.

Famem solari. Virg. 1. Georg. 33. Lachrymas alicuius. Ouid. 2. Fast. 164. Metum. Virg. 12. Aeneid. 22. Lenire dolentem solando. Virg. 4. Aeneid. 79.

¶ Solandus. Ouid. 5. Trist. eleg. 5. 9.

Solandus quum simul ipse fortis.

¶ Solator Solator lugentum. Stat. 5. Sylu. 1. 8.

¶ Solatium. Quint. in Pariete palmato: Cæcitatibus miseræ solatium est, habere rem videntium. Virg. 9. ceclog. 6.

—heu tua nobis

Penè simul tecum solatia rapta Manalca?

Dulcia solatia. Lucretius lib. 5. 5. Exigua ingentis luctus. Virg. 11. Aeneid. 23. Frigida. Ouid. 4. de Penro. eleg. 2. 9. Mœsta. Stat. 2. Achilleid. 56. Vnicum aduersum solatium, literæ. Quint. in Proæm. lib. 6. 12. Afficere solatium. Tacitus libro 3. Proponere sibi aliquid solatij. Cæsar 7. bell. Gall. 54. Recolere aliquem in solatium. Tacit. lib. 17. In solatio esse. Plautus Amphit. 8. 12. Solatio esse. Cæsar 1. bel. Ciuil. 87.

¶ Solatiolum. Catul. ad passerem Lesbiz. 2. 2. Ut solatiolum sui doloris.

¶ Solamen. Mali solamen. Virg. 3. Aeneid. 133. Breue solamen malorum. Senec. Octau. 3. 3. Petere solamen. Seneca Medea. 7. 21.

SOLVX] Lana crassa. Titinnius in Parathro: Lana soloci ad purpuram data. Lucilius: Montano hirco, atq; soloce.

SOLVUGA] Genus formicarum venenatum. Lucan. lib. 9. 168. Quis calcare tuas metuat solvuga latebras? Plin. lib. 8. cap. 19. Late deserta regio est à scorpionibus & solvugis gente sublata.

SOLSTITIIVM] Vide SOL.

SOLVM] quod sustinet & vnicuiq; rei subiacet. Virgilius 5. Aeneid. 40. Subtrahiturq; solum.

Solum fossæ. Cæsar 7. bel. Gal. 285. Solum stellarum. Ouid. 1. Metam. 15. Astra tenent cæleste solum.

Viridi sedere solo. Virg. 6. Aeneid. 19. Tellus tremefacta solo. Virg. 10. Aeneid. 21. Terræ solum. Lucret. lib. 1. 43.

¶ Solum: *Terra*. Colum. lib. 2. cap. 8. 4. Nam quod sicco solo ingestum, & innocatum est. Ouid. 2. Metam. 84.

—inq; solo quod tæxerat, herba iacebat. Nævius lib. 1. Tarquinio dedit imperium simul, & sola regni. Agri solum. Cæsar lib. 1. Bonitas soli. Quint. lib. 2. cap. 19. 3.

Culti soli magna iugera. Tibul. lib. 1. eleg. 1. 1. Exiguum solum. Tibul. lib. 1. eleg. 1. 5. Ferax & fœcundum. Ouid. 7. Metam. 84. Fœcundum. Quint. lib. 1. cap. 19. 3. Marmorum. Tibul. lib. 3. eleg. 1. 4. Mite. Horat. 1. Carm. ode 13. 1.

Natale. Ouid. 1. de Ponto. eleg. 47. Nudum. Claud. 2. in Eutrop. 60. Prepingue. Virg. 3. Aeneid. 140. Pingue. Virg. 1. Georg. 13. Putre. Virg. 1. Georg. 41. Pulverem. Ouid. 7. Metam. 23. Siccum & sine humore vilo. Quint. lib. 2. cap. 4. 7. Summum. Quint. lib. 1. cap. 3. 3. Triste. Ouid. 8. Metam. 140. Vile. Ouid. epist. 21. 30. Viuax. Ouid. 1. Metam. 85. Acquare solo magistratū. Liuius 6. ab Vrbe.

Dissilit omne solum. Ouid. 2. Metam. 52. Exercere solum presso sub vomere. Virg. 2. Georg. 72. Findere solum. Tibul. lib. 1. eleg. 2. 10. Hæret solo immobilis. Virg. 7. Aen. 50. Ingredi solo. Virg. 4. Aeneid. 36. Insultare. Virg. 3. 24. Pingue solum foetea inuertant tauri. Virg. 1. Georg. 11. Recubans solo. Virg. 3. Aeneid. 79. Reptans. Stat. 5. Sylu. 5. 17. Arida sola. Virg. 1. Georg. 16. Saturare sola simo pingui. Virg. 1. Georg. 16. Sola dura. Catullus de Bercynthia. 58. 8.

¶ Solum: *Mensa*. Virgilius 7. Aeneid. 23.

Et cereale solum pomis agrestibus augent.

¶ Solum: *pro Sola calceamenti, Er corio*. Martial. libro 9. 75. in sutorem Et mordere luto pure vetusq; solum.

¶ Solarium. Vlpian. ff. nequid in loco vel itinere publico fiat. l. 1. § si quis nemine prohibente. Sitamen obster adificium id publico vsui: utiq; is, qui operibus publicis procurat, debeat id vsonere; aut, si non obster, solarium ei imponere. Sic enim vestigal hoc appellatur, ex eo quod pro solo pendatur.

SOLVO] Virgilius 7. Aeneid. 81.

Solvite crinales vittas. capite Orgia mecum. Terentius Andr. 5. 4. 53. Iube solui, obsecro.

Aluum solvere. Plin. lib. 14. cap. 18. 2. Amoris alicuius. Propert. lib. 1. eleg. 4. 3. Ab amplexu alicuius solui. Ouid. epist. 13. 3. Animum arctum solvere. Horat. 2. Serm. Satyra 6. 17. Cæde aliquem. Ouid. 2. Fast. 8. Capillos. Ouid. 3. Amor. eleg. 8. 1. Corpora in Venerem. Virg. 4. Georg. 40. Crimine aliquem. Stat. 11. Thebaid. 76. Cinem. Ouid. 5. de Arte. 156. Somnus soluerat cûras. Ouid. 10. Metam. 74. Dementia solvere aliquem. Horat. Epod. 17. 9. Ebricitatem. Celsus lib. 2. cap. 6. Fidem. Terent. Andr. 4. 1. 19. Fœdera. Virg. 10. Aeneid. 19. Solvent formidine terras. Virg. ecllog. 4. 3. Ieiunia solvere. Ouid. 5. Metam. 107. Iras. Ouid. 9. Metam. 55. Arator soluit iuga tauris. Virg. ecllog. 4. 9. Lachrymas solvere. Stat. 2. Achil. 52. Legibus. Liuius 1. bel. Maced. 101. Vide LEX. Linguam adiurgia. Ouid. 1. Metam. 54. Luctu se. Virg. 2. Aeneid. 6. Lumina alicuius in lachrymas. Lucan. lib. 8. 22. Membra formidine. Virg. 12. Aeneid. 174. Membra solvuntur frigore. Virg. 12. Aeneid. 101. Mentis solvere. Virg. 4. Aeneid. 98. Metum corde. Virg. 1. Aeneid. 114. Metu corda. Virgilius 1. Aeneid. 114. Solvite corda metu Teucri, sceludite curas. Terent. Hecyra. 2. 1. 13.

Morem. Liu. 1. bel. Maced. 221. Nodum. Horat. 2. Carm. ode 21, 5. Obsidionem. Liu. 4. bel. Pun. 190. Obsidione. Plin. de Viris illustr. 74. Obsidium. Tacit. lib. 4. Pudorem. Virg. 4. Aeneid. 11. Quies soluerat homines. Ouid. 7. Metam. 37. Texta soluere. Propert. lib. 2. eleg. 10, 2. Ventrem & ventris onus. Colum. lib. 9. cap. 13, 2. Martial. lib. 13, 19. Vincula alicui. Tibul. lib. 3. eleg. 1, 2. Vitam. Propert. lib. 2. eleg. 10, 8. Vita. Plaut. Menæch. 20, 5.

¶ Soluere: *dijcedere*. Plaut. Milit. 16, 50.

Nisi eat, te soluturum esse nauim. ventum operam dare. Puppis soluit iter de litore. Stat. 5. Sylu. 1, 49. Soluere naues è portu. Cæsar 4. bell. Gall. 568. Plautus amphit. 4, 258. Nam hæc noctu soluta est nauis nostra è portu Persico. Vela. Virgil. 4. Aeneid. 11, 5.

¶ Soluere: *Aperire*. Colum. libro 6. cap. 14. Quum ad istum intumuit, cunctello soluitur. Argumentum soluere. Quint. lib. 2. cap. 17, 22. Contradictiones. Quintil. lib. 7. cap. 2, 27.

¶ Soluere: *Mollem facere*. Horat. 1. Carm. ode 4, 1.

Soluitur acris hyems; grata vice Veris. Plin. lib. 2. cap. 39, 1. Soluti humores. Ouid. 2. Metam. 171. Niues soluantur. Ouid. ad Liuiam, 21. Aestu solui. Ouid. 2. de Arte, 64. Anima soluitur in aëra. Ouid. 15. Metam. 169. Cælum soluere in Tartara. Virg. 12. Aeneid. 41.

¶ Soluere: *Debitum numerare*. Terentius Adelp. 4. 4. 19. Egomet rapui; ipse egomet solui argenti. Plaut. Curc. 8, 9. Pugnis rem soluant, si quis poscat durius. Cæsar 1. bel. Civil. 334.

Soluere verbis. Terent. Adelp. 2. 1. 10. Fidem voti. Ouid. 1. Fast. 128. Inferias alicui. Seneca Hippol. 12, 9. Iusta. Seneca Hipp. 12, 18. Munera. Ouid. 11. Metam. 21. Suprema alicui. Tacit. lib. 1. Votum. Mart. lib. 12. 87. Liu. 1. bel. Maced. 34. Quod nisi factum esset, votum ritè solui non posse. Virg. 1. Georg. 88.

Soluendo ari alieno esse. Liu. 1. bel. Maced. 50.

Tempus soluendi. Lucret. lib. 5. 246.

¶ Soluiste: *per disresin*. Tibul. lib. 4. eleg. 5, 4.

Nulla queat posthac quam soluisse dies.

¶ Solutus. Belli cura solutus. Plin. lib. 22. cap. 4, 1. Languore molli. Ouid. 11. Metam. 31. Lege. Horat. 2. Serm. Satyr. 6, 14. Luxu. Quint. lib. 1. cap. 8, 19. Morbo. Plin. de Viris illustr. 3. Morte. Ouid. in Ibin. 30. Famuli soluti operum. Horat. 3. Carm. ode 17, 4. Somno soluta corpora. Liuius 5. ab Vrbe, 199. Vino solutus. Virg. 9. Aeneid. 38. Cætu soluto discendunt. Ouid. 13. Metam. 190. Culpa soluta mea est. Ouid. 4. Trist. eleg. 4, 2. Solutior cura. Liu. 3. ab Vrbe, 34. Gradu soluto labitur moriens. Seneca Hipp. 4, 2. Libido solutior. Liuius 2. ab Vrbe, 12. Meeres soluta. Ouid. 2. Amor. eleg. 10, 9. Nix soluta vetno sole. Ouid. 3. Trist. eleg. 12, 6. Oratio soluta. Plin. epist. 16, b. Plaurum vel Terentium metro solutum legi credit. Varro 1. de Rust. cap. 1, 8. li. quos dixi, omnes soluta oratione scripserunt. Quint. lib. 9. cap. 4. Oratio alia iuncta atq; contexta, alia soluta. Rufus solutus. Virg. lib. 2. Georg. 78. Versibus incomptis ludunt ritusq; soluto. Sopor solutus clamore. Ouid. 3. Metam. 126. Terra soluta. Plin. lib. 18. cap. 6, 13. Colum. lib. 1. Soli pinguis vel macri, soluti vel spissi, humidi vel siccæ. Zonæ solutæ. Horat. 1. Carm. ode 30, 1.

¶ Solutio. Solutio stomachi. Plin. lib. 20. cap. 22, 13.

Solutionis verbo satisfactionem quoque omnem accipiendam placet. Vlpianus de verb. signific.

¶ Soluulis. Suetonius in Nerone, capite 34. Solutilem nauem, cuius vel naufragio vel cameræ ruina periret, commentus est.

SOLVS] Plin. lib. 9. cap. 51. Ita fit, vt sola piscium & animal & oua concipiant.

SOLÆ. Terent. Adelp. 3. 1. 4. SOLÆ fumus.

SOLUS: *Dejerum*. Virg. 3. Georg. 50.

Heu malè tum Libyæ solis erratur in agris.

LOCUS SOLUS. Terent. Andr. 2. 4. 3. Venit meditatus alicunde ex solo loco.

Sola sub rupe iacentem. Virgilius eclog. 10, 3.

TERRÆ SOLÆ ORÆQ; vltimæ. Plaut. Most. 14, 3. Terent. Phorm. 5. 8. 86. Nonne hoc publicitus scelus hinc deportariet in solas terras?

SOLIS TRIBUS ISTIBUS. Plaut. Bacchid. 20, 50. Terent. Phorm. 3. 3. 24. SOLÆ TRIGINTA MINÆ. SOLÆ: *dat. uis*. Terent. Eunuch. 3. 7. 8. Mihi solæ ridiculo fuit.

¶ SOLITUS. Plaut. Amph. Qui soliti inuiti cubant.

¶ SOLITUDO. Cæsar 6. bel. Gal. 82. Ciuitatibus maxima laus est, quàm latissimis circum se vastis finibus solitudinea solitudo hominis. Terentius Adelp. 3. 2. 5. (habere. Solitudo ante ostium Terentius Andr. 2. 2. 25.

¶ SOLITAS. Accius Euryface:

Tuam solitatem memoras; formidas tibi

¶ SOLIAGUS. Plin. lib. 8. ca. 7. 6. minime ex omnib' soliuagi.

¶ SOLO. Stat. 5. Thebaid. 30. Idem animus, solare domos.

SOMNVS] Terent. Heaut. 2. 1. 82.

Somnum hercle ego hæc nocte oculis non vidi meis.

¶ SOMNUS: *Nux*. Terentius Andr. 2. 1. 18.

Sise illam in somnis, quam idum amplectimaluit.

Virg. 1. Georg. 4, 2.

Libra die, somniq; pares vbi fecerit horas.

Languidus somno. Quint. lib. 4. cap. 1. 70. Lumina experna somno. Lucret. lib. 6, 238. Grauis somno. Ouid. 3. Metamorph. 122. Vacuus. Ouid. 1. Amor. eleg. 2, 1. Benignus somni. Horat. 2. Serm. Satyr. 3, 1. Inertia somni. Ouid. epist. 14, 15. Domitor curarum somnus. Seneca Agamem. 1, 4. Domitor malorum. Seneca Herc. fur. 2, 3.

Celer somnus. Seneca Hippol. 4, 33. Deterior. Stat. 1. Theb. 27. Dulces somni. Virg. 1. Georg. 69. Facilis somnus. Horatius 2. Carm. ode 11, 2. Fallax. Catul. Argon. 59, 11. Ferreus. Virg. 10. Aeneid. 149. Frigidus. Valer. 36. Fures somni. Lucanus lib. 7, 155. Ignauus somnus. Ouid. 11. Metam. 119. Immodici somni. Ouid. 1. de Arte, 24. Incestus somnus. Claud. de bel. Gildon. 90. Leuis. Horat. 3. Carm. ode 1, 5. Ouid. 8. Metam. 166. Leuis. Silius libro 7, 61. Liquidus. Valer. 4. Argon. 4. Longus. Horat. 3. Carm. ode 11, 8. Medicarus. Ouid. epist. 13, 23. Molles somni. Virg. 2. Georg. 94. Ouid. 1. Metam. 130. Placidus somnus. Ouid. 6. Metam. 98. Primo somno prodita tentoria. Virg. 1. Aeneid. 95. Quietis somni. Seneca Herc. Fure. 10, 31. Solubres. Virg. 3. Georg. 106. Soporifer. Lucan. hb. 3, 2. Tacitos. Tibul. lib. 2, eleg. 1, 8. Tener. Ouid. 2. de Arte, 110. Volucer. Virg. 6. Aeneid. 141.

Maturinos abruptere murmure somnos. Stat. 2. Sylu. 1, 14.

Abrumpit somnos cura. Virg. 3. Georg. 106. Dulces accersere somnos. Stat. 5. Sylu. 5, 18. Oua somni accipere. Stat. 3. Thebaid. 1. Adoperta somno lumina. Ouid. 1. Metam. 144. Auertere somnum alicui. Horat. 1. Serm. Satyr. 5, 3. Auferte somnos pauore. Horat. Epod. 5, 21. Nimio è labore somnum capiunt sine Cerere. Catullus de Berec. 58, 8. Circundatus somnus fuluis ahs. Tibul. lib. 2, eleg. 1, 18. Condit lumina natantia somnis. Virgil. 4. Georg. 100. Conterere partem aui somno. Lucret. lib. 3, 213. Corripere corpus è somno. Virg. 4. Aeneid. 1, 3. Defendit somnos excubitor. Seneca Thyeste, 5, 11. Leuis somnus delapsus ab astris aetherijs. Virgil. 5. Aeneid. 168. Depellere somnos. Seneca Troade, 6, 9. Deum è somno. Lucret. lib. 4, 107. Dulci deuiçtus lumina somno. Catul. Argon. 59, 25. Cura diuellit somnos. Horat. 1. epist. 10, 4. Dare corpora somno. Ouidius 6. Metam. 98. Ducere somnos. Virg. 4. Aeneid. 112. Ducere somnos, & arcere. Ouid. 2. Metam. 148. Eripitur somnus. Celsus lib. 1. cap. 7. Euincere somnos. Ouid. 1. Metam. 130. Excitus somno. Silius lib. 17, 21. Excitior somno. Virg. 2. Aeneid. 61. Expellere somnos. Ouid. epist. 14, 15. Facere somnum. Celsus lib. 1. cap. 39. Fusa corpora vino somnoq; Virgilius 9. Aeneid. 64. Grauius somno. Virg. 6. Aeneid. 104. Habet somnus animalia. Virgilius 3. Aeneid. 30. Jaecens somno. Virg. eclog. 6, 9. Nigros imitantia murmura somnos. Stat. 1. Sylu. 3, 9. Indulgere somno. Claud. de Theodoro & Adriano, 44. Inuitat somnos riuus. Ouid. 11. Metam. 121. Labitur somnus in artus. Ouid. 11. Metam. 127. Muleens peçtoris somnus. Ouid. epist. 17, 6. Breuis somnus fessis obrepit genis. Seneca Troade, 6, 7. Obrepens somnus mouet caput. Ouid. epist. 18, 10. Obruta somno legio. Stat. 10. Thebaid. 38. Pætere somnum alicui mero. Tibul. lib. 1, eleg. 6, 6. Perfundere securos iuuenum somnos sanguine. Stat. 5. Theb. 24. Lethæo somno perfusa paupera. Virg. 1. Georg. 16. Petere somnum. Quint. lib. 9. cap. 4. Virg. 7. Aeneid. 18. Portectus somno sub frontibus. Stat. 3. Achil. 5. Silentia præbent somnum. Ouid. 5. Fast. 86. Proflare somnum peçtoris. Virg. 9. Aeneid. 66. Imbelli somno recubant littora. Stat. 3. Thebaid. 51.

Reducere somnum alicui. Horat. 3. Carm. ode 1, 5.

Reliquit me somnus. Virg. 8. Aeneid. 14.

Sepulti somno. Lucretius libro 1, 27. Idem lib. 5, 195.

Sepulta vrbs somno vinoque. Virgilius 2. Aeneid. 59.

Fugam somni lux alma secuta est. Ouidius 15. Metam. 133.

Solutus vino somnoque. Virgilius 9. Aeneidos 38.

Sopitus somno. Virg. 1. Aeneidos 137.

Sternere se somno. Virgilius 4. Georg. 87.

Tegit ocellos somnus quiete. Catul. ad Licinium, 47, 2.

Pigro torpebant æquora somno. Stat. 3. Sylu. 2, 15.

Trahere somnum per suspiria. Ouid. 2. Amor. eleg. 19, 11.

Irriguo somno turgescere. Persius Satyr. 5, 6.

¶ SOMNIUM. Acgrî somnia. Horatius de Arte, 2.

Vigilantium velut quædam somnia. Quint. lib. 6. cap. 2, 24.

Colores somniorū & superstitionū. Quint. lib. 4. cap. 2, 67.

Dira somnia. Valer. 3. Argon. 12. Nigra. Tibul. lib. 3. eleg. 1, 18. Nocturna. Horat. 4. Carm. ode 1, 8. Sæua. Seneca Herc. fur. 12, 6. Sollicitum somnium. Seneca Troade, 5, 8.

Tristia somnia. Virg. 5. Aeneid. 168. Tumultuosi somni
 perfornia. Celsus lib. 8. cap. 4. Tumultuosa somnia fa-
 cit se non nymphæ. Plin. lib. 26. cap. 8. 14. Celsus lib. 2. ca. 2.
 Vaga somnia. Stat. 10. Theb. 22. Vera. Horat. 1. Serm. Satyr.
 10. 7. Cernere somnia. Lucret. lib. 3. 213. Fingere. Lucret.
 lib. 1. 21. Virg. eclog. 8. 22. Odor somnum gignit. Plin. lib.
 21. cap. 19. 9. Ire in somnum. Plin. lib. 26. cap. 8. 27. Serpit
 somnus Plin. lib. 7. cap. 24. Timere ex somno. Celsus lib.
 3. cap. 4. Videre somnia. Ovid. 9. Metam. 96.
 ¶ Somnium: *nu* 2. Terentius Phorm. 5. 6. 14.
 Somnium vitæ hæc ignoraret suum patrem!
 ¶ Somnus. Terent. Andr. 5. 6. 7. - - - num ille somniat
 Ea, quæ vigilans voluit? Plaut. Curcul.
 Quos tu mihi lufcos libertos, quos fumanos somnias?
 Somniare aliquem. Terent. Eunuch. 1. 2. 14.
 Me somnias, me exspectes, de me cogites.
 Somniare ineptias. Colum. lib. 1. cap. 8. 1.
 ¶ Somnari. Plin. lib. 26. cap. 4. 29. Aristoteles & Fabianus
 plurimū somnari circa vernum & Autumnum tradunt.
 ¶ Somniosus Plin. lib. 28. cap. 19. 14. Somniosos fieri lepo-
 re sumpto in cibis, Caro arbitratur.
 ¶ Somnifer. Plin. lib. 18. cap. 25. 19. Vitiq; somnifera etiam
 satiuo papaveri.
 Venena somnifera. Ovid. 9. Metam. 139.
 ¶ Somnificus. Plin. lib. 37. ca. 10. 17. Et visof dracone sparge-
 re somnifica medicamenta.
 ¶ Somniculosus. Colum. lib. 3. cap. 8. 1. Socors & somnicu-
 culosum genus id mancipiorum.
 ¶ Somniculosè. Plautus Cap. 5. 35.
 Haud somniculosè hoc agendum est.
 ¶ Somnorinus. qui in somnis videtur. Varro Prometheo,
 lib. 1. Hic somnorinas imagines affatur.
 SOPHOS] Cucurbitæ sylvestris genus. Plin. lib. 20. cap. 3.
 SONABILIS] Vide SONVS:
 SONCHOS] Herba. Plin. lib. 22. cap. 22. 20.
 SONIPES, SONITVS, SONO] Vide SONVS.
 SONS] Animam fontem dare. Virg. 10. Aeneid. 171. Protè-
 gere fontes. Ovid. 2. Trist. 5. Furijs fontibus impulsus.
 Valer. 5. Argon. 9. Sanguine fonti fœdatus. Ovid. 13. Me-
 tam. 114. Thalami fontes. Stat. 4. Theb. 27. Turbæ fonti
 decreta plaga Seneca Herc. fur. 13. 17.
 ¶ Sonticus. Sonticus morbus. Plin. lib. 36. cap. 19. 5. Causa
 fontica. Tibul. lib. 1. eleg. 3. 11.
 ¶ Sonticus, *pro* *tu*sto. Nazius: Sonticam esse oportet cau-
 sam, quam obrem perdas mulierem.
 SONVS] Acuti sonitu Quint. lib. 2. cap. 8. 10. Cæcus sonus.
 Seneca Troade, 3. 2. Grauis, Quint. lib. 2. cap. 8. 10. Legiti-
 mus. Horat. de Arte, 56. Magici soni. Ovid. 2. de Arte, 21.
 Medicus. Quint. lib. 2. cap. 8. 10. Peregrinus. Quint. lib. 1.
 cap. 1. 10. Pinguis. Quint. lib. 1. cap. 7. 14. Repens. Seneca
 Medea, 12. 19. Vastus. Seneca Herc. furen. 9. 34. Blandi-
 dis sonis adire aliquem. Ovid. epist. 15. 52. Grauior sonus
 auditur. Virg. 4. Georg. 52. Longè remotos sonos audire.
 Seneca Thyeste, 1. 23. Cōcipere sonos aure. Senec. Theb.
 1. 45. Lætum sonum crepuit populus. Horat. 2. Carm.
 ode 15. 6. Concordi sono dicere aliquid. Ovid. 5. Metam.
 133. Dare sonum. Virg. 3. Georg. 17. Immanis sonus ferri.
 Stat. 4. Sylu. 2. 1. Multiplicate sonos. Stat. 6. Theb. id. 6.
 Peragere. Ovid. 3. Fast. 6. Reddit sonum chorda. Horat. de
 Art. 70. Blæso sono reddere verba. Ovid. 2. Amor. eleg.
 6. Summisere sonum fremitus viroŕū. Stat. 10. Theb. 29.
 ¶ Sonor. Virg. 7. Aeneid. 93.
 --- magno veluti quum flamma sonore, &c.
 Clarus sonor. Lucret. lib. 4. 1. 6. Sentire sonorem. Lucret.
 lib. 4. 47. Plenæ sonoribus aures. Lucret. lib. 6. 239.
 ¶ Sonorus. Virg. 1. Aeneid. 2. Cithara sonora. Tibul. lib. 3.
 eleg. 4. 14. Flumina sonora. Virg. 12. Aeneid. 28. Tempe-
 states sonoræ. Virg. 1. Aeneid. 12. Tonitru sonoro cuncta
 concutit. Claud. 2. Paneg. 6.
 ¶ Sono. Plaut. Curcul. 3. 17. Amabo, cuius vox auribus sonat
 procul? Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 9. Magna sonaturum, des
 nominis huius honorem. Grauius sonare. Virg. 3. Georg.
 18. Dulce sonant tenui gutture carmen aues. Tibul. lib. 1.
 eleg. 3. 12. Leuiter sonant cachinni. Catul. Argon. 59. 55.
 Plenus sonans aureo pleŕtro. Horat. 2. Carm. ode 13. 6.
 Plangore sonat mœsta domus. Ouidius ad Liuiam, 36.
 Tinnitibus acutis sonuit enſis. Ovid. 5. Metam. 41.
 Nimbis sonuerunt toto æthere. Virg. 2. Aeneid. 23.
 Plausu ingenti sonuerunt omnia. Virg. 5. Aeneid. 102.
 Sonat pharetra. Virg. 4. Aeneid. 30. Ripæ sonant balatu
 pecorum. Virg. 3. Georg. 111. Rupes sonant carmina.
 Virg. eclog. 3. 13. Diuersa sonare. Ovid. 10. Metam. 30.
 Vox hominem sonat. Virg. 1. Aeneid. 67. Acerba sonans.
 Virg. 3. Georg. 10. Grande sonare. Stat. 3. Sylu. 1. 10. Lene
 sonans aqua. Ovid. 2. Fast. 141. Mortale sonans. Virg. 6.
 Aeneid. 10. Raucum quiddam sonare. Ovid. 3. de Arte;

58. Rauca sonans amnis. Virg. 9. Aeneid. 26.
 Saxofum sonans Hypanis. Virg. 4. Georg. 74.
 ¶ Sonans: *Nomen ex participio.* Aes sonans. Ovid. 12. Me-
 tamorph. 10. Auræ sonantes. Virg. 11. Aeneid. 173. Fila
 Sonantia. Ovid. 10. Metam. 18. Ora sonantia centum lin-
 guis. Ovid. 8. Metam. 107. Scopuli sonantes. Virg. 1. Aen.
 41. Turba sonans. Virg. 3. Aeneid. 47.
 ¶ Sonandus. Ovid. 5. Fast. 9.
 --- signi causa sonanda mihi est.
 Ore magno sonandus. Ovid. 1. de Arte, 43.
 ¶ Sonabilis. Sistrum sonabile. Ovid. 9. Metam. 157.
 ¶ Sono: *Tertia coniugatione.* Lucret. lib. 3. 32.
 Caligare oculos, sonere aures, succidere artus.
 Sincerum sonere. Lucret. lib. 3. 179.
 ¶ Sonitus. Virgilius 6. Aeneidos 118.
 Dum flammæ Iouis & sonitus imitatus Olympi. Plaut.
 Trinum. 17. 51. --- quis homo
 Tam tumultuoso sonitu me exciuit subito foras?
 Sterilia sonitu corpora. Lucret. lib. 2. 169. Innumeri soni-
 tus æris. Stat. 1. Sylu. 1. 14. Aquæ sonitus. Tibul. lib. 1. e-
 leg. 1. 16. Armorum. Virg. 1. Georg. 95. Plangoris. Ovid.
 3. Metam. 100. Fracti sonitus tubarum. Virg. 4. Georg. 15.
 Perterricrepus sonitus. Lucret. lib. 6. 26. Quadrupedans.
 Virg. 8. Aen. 120. Sonās. Lucret. lib. 1. 169. Terribilis. Virg.
 9. Aen. 10. Vagua Afopi fluentis. Propert. lib. 3. eleg. 1. 5. 6.
 Creber sonitus adest aud aures. Virg. 2. Aen. 147. Clarescūt
 sonitus. Virg. 2. Aeneid. 61. Acrem ionitum dare. Virg. 4.
 Georg. 82. Ingentem sonitum dedit ignis. Virg. 2. Georg.
 62. Vastus sonitus dare. Virg. 5. Aeneid. 87. Excitur soni-
 tus pedibus. Lucret. lib. 2. 66. Faciunt sonitus venti. Lu-
 cret. lib. 6. 27. Venti ferunt sonitum ad litora. Virg. 12. Ae-
 neid. 91. Increpuit sonitum tuba. Virg. 9. Aeneid. 101.
 Quatit sonitu campum vngula. Virg. 8. Aeneid. 120.
 Terrere aues sonitu. Virg. 1. Georg. 32.
 ¶ Sonipes. Acrior sonipes. Stat. 5. Thebaid. 1. Insignis ostro
 & auro stat. Virg. 4. Aeneid. 27. Martius. Silius lib. 1. 45.
 Nobilis. Claud. de nup. Honorij & Mariæ, 58.
 Vegeti sonipedes. Catul. de Berecynth. 58. 9.
 Celsos sonipedes ocyus subigit iugo. Seneca Hipp. 10. 3.
 SOPHVS] Sapiens. Virgilius:
 Hinc omnis certa dialectica turba sophorum. Martial,
 lib. 7. 31. Te secreta quies, te sophos omnis amat.
 Grande sophos. Martial. lib. 1. 46.
 Mercetur alius grande & insanum sophos.
 SOPHO] Vide SOPOR.
 SOPOR] Plin. lib. 21. cap. 18. 8. Huius semine somnum allici-
 sed modum seruandum, ne sopor fiat. Conſanguineus
 lethi sopor. Virg. 6. Aeneid. 56. Dolofus. Stat. 1. Sylu. 2. 49.
 Dulci sopore languidus. Horat. Epod. 5. 13. Fœlix sopor.
 Stat. 5. Thebaid. 91. Grauiſſimus. Lucret. lib. 4. 193. Im-
 pauidus Silius lib. 13. 2. Piger. Catul. de Berecynthia, 58.
 8. Semisomnus. Quintil. lib. 4. cap. 2. 88. Tumulentus.
 Quint. lib. 4. cap. 2. 87. Trepidus. Stat. Achil. 26.
 Complectitur artus sopor. Virg. 2. Aeneid. 5. 1. Firmare so-
 pore alicui. Ovid. 1. Metam. 144. Suauis sopore deuin-
 tate membra somnus. Lucret. lib. 4. 93. Altus sopor habet
 animalia. Virg. 8. Aeneid. 6. Irrigat artus sopor. Virg. 3.
 Aeneid. 10. 1. Languens sopore. Lucretius libro 4. 8. Se-
 curo sopore multens membra. Silius libro 3. 35. Occu-
 par artus sopor. Virg. 4. Georg. 18. Pati soporè. Ovid. 15.
 Metam. 65. Grauitate soporis preſſus. Ovid. 15. Metam. 5.
 Proſtigatus temulento sopore. Quint. lib. 4. cap. 2. 87.
 Receptus sopor parte oculorum. Ouidius 1. Metam. 138.
 Remouet soporem cura. Ouidius 6. Metam. 99.
 Segnis sopor tenuit corpora nostra. Lucanus libro 5. 138.
 Vincere caput sopore. Propert. libro 3. eleg. 17. 9.
 Viſta sopore corpora. Ovid. 1. Fast. 85.
 Perpetuus sopor virget illum. Horat. 1. Carm. ode 24. 1.
 ¶ Sopotifer. Plinius libro 9. cap. 13. 2. Præterea dextræ pin-
 næ vim sopotiferam inesse. somnosq; allicere subditam
 capiti, tradunt. Aula sopotifera Somni. Ovid. 11. Metam.
 118. Flos sopotifer. Stat. 10. Theb. 21. Lethe sopotifera.
 Ovid. 4. Trist. eleg. 1. 10. Noctis sopotifera dona. Silius
 libro 7. 58. Papauer sopotiferum. Virgilius 4. Aeneid. 97.
 ¶ Sopor. Plin. lib. 28. cap. 8. 29. serpentes soporari. Stat. 11.
 Theb. id. 19. --- & insuetos angues nimia astra soporant.
 ¶ Soporatus. Plinius libro 10. cap. 75. 1. Aquatilia ipsa
 quiete cernuntur placida, ceu soporata.
 Artus soporatos premit quies. Valer. 5. Argon. 67.
 Dolor soporatus. Curtius libro 7.
 Offa soporata melle. Virgilius 6. Aeneidos 84.
 Ramos soporatos vi Stygia. Virgilius 5. Aeneidos 170.
 ¶ Soporos. Nox sopora. Lucan. lib. 2. 48. Stat. 1. Theb. 81.
 ¶ Soppio. Liu. 4. bel. Pun. 210. Magnam partem hominum
 sopiuit. Somno sopire aliquem. Ouidius 7. Metam. 43.
 Deus me sopierat. Tibul. lib. 3. eleg. 4. 4.

Sopitus. Liu. 5. bel. Pun. 47, Nico ex improviso ad pot-
 tas sopitos vigiles in cubilibus suis obruncat.
 Sotio sopitus. Lucret. lib. 3, 185. Somno. Virg. 1. Aeneid.
 137. Quicquid Lucret. lib. 3, 211. Vino & epulis. Liuius 8. ab
 Vrbe, 83. Sopitus anguis cantibus magicis. Colum. lib.
 10, 35. Aras sopitas excitat ignibus. Virgil. 8. Aeneid. 109.
 Brachia sopita. Ouid. epist. 14, 14. Ignis sopiti. Virg. 8.
 Aen. 82. Idem 5. Aeneid. 149. Manus sopitæ. Ouid. 3. Fast.
 62. Quies sopita. Liu. lib. 9, 9.
 Sopitus: *Quis sensus amisit.* Liu. lib. 1, Sopitum fuisse regem
 subito istu.
 SORBEO] Plaut. Milit. 1. 6, — sorbet dormiens.
 PA. Quid sorbet? L. v. illud stertit, volui dicere.
 Sed quia consimile est, quod stertas, quasi sorbeas.
 Sorbere ouum. Plin. lib. 7. cap. 33, 5. Terra arida sorbet cæ-
 lestes aquas. Ouid. 2. de Arte, 71. Charybdis sorbet flui-
 dus in abruptum. Virg. 3. Aeneid. 84. Flumina sorbentur
 à terra, Ouid. 1. Metam. 8. Charybdis sorbet fretum. O-
 uid. 7. Metam. 13. Cruor vestigia. Sil. lib. 4, 23. Puppis
 mare vasto hiato. Valer. 1. Argon. 18. Medullas sorbere
 Lucan. lib. 7, 171. Sitis sorbet ora. Stat. 3. Theb. 66. San-
 guis sorbetur ab habere. Lucan. lib. 4, 64.
 Sorbui. Plin. lib. 22. cap. 13, 10, His qui coagulum lactis
 sorbuerint.
 Sorbitio. Persius Satyr. 4, 1,
 — sorbitio tollit quem dira cicutæ.
 Sorbitio: *Inscutum.* Colum. lib. 6. cap. 10, 1, Sextarij duo. fa-
 ctæq; sorbitio per cornu infunditur. Celsus lib. 4. cap. 7,
 primis diebus danda est sorbitio pitæ, vel alicæ, vel oricæ.
 Sorbillo. Terentius Adelph. 4. 2. 31,
 cyathos sorbillans, paulatim hunc producam diem.
 Sorbillum. Plautus Pœn. 4. 173. Hem, mihi iam video
 propter te visitandum sorbillo.
 Sorbilis. Colum. lib. 8. cap. 17, 12, Quicquid sunt cibi sorbili-
 bus proximi: vt mulstra, recens caesus.
 Oua sorbilia crassiores faciunt pituitam. Cels. lib. 3. cap. 23.
 Ouum durum valentissimæ naturæ est: molle vel sorbile
 imbecillissimæ. Celsus lib. 1. cap. 18.
 SORBUS] Arbor. Colum. lib. 5. cap. 10.
 Sorbum: *arboris fructus.* Colum. lib. 4. cap. 10. Martial. lib.
 11. 26, Sorba fumua, molles nimium durantia ventres:
 Plin. lib. 15. cap. 21. Sorbis quadruplex differentia. Cato
 cap. 7, Sorba in sapa quum vis condire vel siccare, viridia
 facias. Actia sorba. Virg. 3. Georg. 76.
 SORDES] Plautus Pœn. 4. 32,
 Videntu, pleni oculi fordium qui erant, iam splendet
 mihi? N. Imò etiam in medio oculo parum fordis est.
 Collecta sorde dolentes auriculæ. Horat. 1. cap. 2, 11.
 Sordes: *pro Romano squalora.* Quint. Declamat. 17, Non ex suo,
 non depono sordes.
 Sordes: *pro Auertia.* Plin. epist. 12. lib. 2. b, Damnatumq;
 fordium, vel damnare alios, vel absoluerit. Quint. lib. 6.
 cap. 4, Incusans eius sordes; caecos eum veteres dicebat
 vendere solere. Horat. 2. Serm. Satyr. 5, 11,
 — sepulchrum
 Commissum arbitrio sine fordibus extrue.
 Luxuriæ sordes quis feret. Iuuen. Satyr. 1, 5. Horat. 1. Serm.
 Satyr. 6, 14.
 Si neq; avaritiam, neque sordes, ac mala iustria
 Obijciat verè quisquam mihi.
 Sorditudo. Plautus Pœn. 16, 9,
 Vt mihi absterferunt omnem sorditudinem;
 Sordidus. Amicitus sordidus. Virg. 6. Aeneid. 61. Caput
 sordidum tabo. Senec. Herc. furen. 9, 14. Casæ sordidæ.
 Seneca Herc. Oct. 20, 25. Cera sordida. Propert. lib. 3. e-
 leg. 23, 1. Color sordidus. Colum. lib. 8. cap. 8, 9. Fumus.
 Horat. 4. Carm. ode 1, 13. Lana sordida. Ouid. 3. de Arte,
 52. Mappa. Horat. 1. epist. 5, 5. Puluis sordidus. Ouid. 3.
 Amor. eleg. 2, 9. Rura sordida. Virg. eclog. 2, 6. Sanguis
 sordidus. Lucan. lib. 4, 64.
 Sordido loco ortus. Liu. 2. bel. Pun. 116,
 Cupido sordidus. Horat. 2. Carm. ode 16, 4. Lingua sor-
 dida. Tibul. lib. 3. eleg. 7, 3. Gaudia sordida. Stat. 3. Syl. 5, 4.
 Sordida oratio. Quintil. lib. 8. cap. 3.
 Nubes sordidior. Seneca Hippol. 6, 11.
 Sordidè. Plin. epist. 9. lib. 3, Proconsulatum, sed sordidè
 gesserat.
 Sordidulus. Plautus Pœn. 4. 47, Seruulorum sordidu-
 lorū scorta diabolaria. Toga sordidula. Iuuen. Satyr. 3, 15.
 Sordio. Martial. lib. 1. 11,
 Dum nulla teneri sordet lanugine vultus.
 Iter sordet. Stat. 3. Syl. 1, 20.
 Sordere alicui. Plin. lib. 35.
 Voluptas sordet oculis. Stat. 1. Syl. 1. 3, 20.
 Sordere suis, & contemni ab eis. Liu. 4. ab Vrbe, 107.
 Sordesco. Plinius libro 11. cap. 12, 2. Multumq; dum ve-

nit sordescens. Horatius 1. epist. 20, 3.
 Contractus vbi manibus sordescere vulgi
 Cœperis.
 Sordido. Plautus Afin. 9, 20,
 — quaquam ego sum sordidatus;
 Frugi tamen sum. Terent. Heaut. 2. 3, 36,
 Scin' hanc quam dicit sordidatam & sordidam?
 SORDEX] Colum. lib. 12. cap. 31, Si serpens, aut mus, sordexq;
 in mustum ceciderit. Terent. Eunuch. 5. 7, 23,
 Egomet meo indicio miser, quasi sordex, hodie perij.
 Desticat sordex. Author Philomelæ, 13.
 Sorcinus. Sorcinos dentes, dixit Plautus.
 Sorculatus. Sorculata vestis. Plin. lib. 8. cap. 48, 4.
 SOROR] Nymphæ sorores. Virg. 2. Georg. 99. Dote Ouid.
 5. Metam. 51. Pix. Ouid. 8. Metam. 105. Pulchræ Stat. 1.
 Achil. 60. Vipereq; Ouid. 6. Metam. 133. Maxima sororum.
 Ouid. 2. Metam. 70.
 Sorotes, arbores. Plin. lib. 13. cap. 4, 15, Minus speciosæ, sed
 sapore caryotatarum sorotes.
 Sororius. Sororia cœna. Plaut. Curcul. 14, 59.
 Soriorior. Sorioriori puellarum mamma dicuntur, cum
 iam intumescunt. Plautus in Fribolaria.
 Sororiens. Plin. lib. 31. cap. 6, 10, Mammæ sororientes,
 præcordia, maciemq; corporis piscinæ magis corrigunt.
 Sororiculata vestes, apud Plin. sunt, quæ perpetuis qui-
 buldam furis & latioribus virgibus regulatæ erant.
 SORS] Virgilius 5. Aeneidos. 98,
 — deiclamq; ærea sortem. Accepit galea.
 Cæca fors. Lucan. lib. 5, 41. Deterior. Seneca Theb. 2, 13,
 Improvisa Claud. de bel. Getico, 75. Iniqua. Virg. 6. Aeneid.
 67. Mala fors prædæ. Ouid. 13. Metam. 98. Noua pugna
 fors. Virg. 12. Aeneid. 11. Saluifera. Ouid. 15. Metam. 127.
 Tueri sortem quam tribuit fortuna. Ouid. epist. 16, 23.
 Audacem iuuant forsque Venusque. Ouid. 1. de Arte, 122.
 Sors omnia versat. Virg. eclog. 9, 1.
 Sors: *pro Vice & munere.* Liu. 5. 11. id facere graueretur, quòd
 non suæ sortis id negotium esset. Aequalis fors. Horat. 3.
 Carm. ode 24, 4. Gratam sortè habemus. Ouid. 5. Metam.
 55. Humana fors. Ouid. 3. Trist. eleg. 11, 14. Intentata.
 Virg. 10. Aeneid. 8. Irrequieta. Ouid. 2. Metam. 78. Mi-
 serandæ sortis asellus. Ouid. 2. Amor. eleg. 7, 3. Morra-
 lis fors. Ouid. 2. Metam. 12. Oncrofa. Ouid. 9. Metam. 136.
 Ratio dedit mihi sortem. Horat. 1. Serm. Satyr. 1, 1.
 Thori sorte gaudens. Ouid. 3. Fast. 93.
 Sors obiecit mihi sortem. Horat. 1. Serm. Satyr. 1, 8.
 Sors: *pro progeie.* Ouid. 6. Fast. 6,
 Saturni fors ego prima fui.
 Sors: *Fatalis necessitas.* Virg. 2. Aeneid. 111,
 — hic exitus illum Sorte tulit.
 Acerba fors. Senec. Herc. Oct. 20, 7. 20. Aspera. Stat. 1. The-
 baid. 33. Crudelis Seneca Oct. 3, 2. Durissima. Claud.
 1. in Eutrop. 15. Durissima fati. Lucan. lib. 9. 211. Ferræ
 difficilisq; fors vitæ me premit. Ouid. 5. Trist. eleg. 4, 6.
 Funesta fors. Stat. 11. Theb. 63. Pessima rerum. Ouid. 14.
 Metam. 98. Suprema. Virg. 6. Aeneid. 38. Toleranda
 nulli. Stat. Theb. 39. Vltima rerum. Lucan. lib. 5, 139.
 Sors: *Summa pecunie.* Plautus Moll. 8, 133,
 Et fors, & foenus, tantum est. Terent. Adelph. 2. 2, 35,
 Hei mihi, etiam de sorte nunc venio in dubium.
 Sors: *Iudicium.* Virg. 6. Aeneid. 97,
 Nec verò hæc sine sorte datæ, sine iudice sedes.
 Tristi damnatur sorte catenæ. Silii libro 6, 69.
 Conijere aliquem in sortem. Cælius Cic. lib. 8. 8, 27.
 Sorte sumus lecti. Ouid. 14. Metam. 1.
 Loca sorte legunt. Virgilius 5. Aeneid. 17.
 Ducere sortem prædæ. Virg. 9. Aeneid. 54. Claud. 2. de rã-
 ptu Proserp. 17,
 Vna nec incertas versat Minora sortes.
 Sortes: *Oacula.* Valerius lib. 1, Retulerunt præcipi fortibus,
 vt aquam eius lacus emissam per agros diffunderent.
 Duræ sortes. Ouid. 13. Metam. 7. Faticinæ. Ouid. 15. Me-
 tam. 88. Malignæ tacita ambage. Claud. de bel. Get. 1103.
 Obscuræ sortis ambages. Ouid. 5. Fast. 3. Sacræ sortes.
 Ouid. 1. Metam. 75. Fatigare sortes. Lucret. lib. 12, 9.
 Sortem trahere. Sueton. in Tib. Cæsare, cap. 14. Virg. Aen.
 103,
 — operumque laborem
 Partibus æquabat iustis, & sorte trahebant.
 Sorticula. Suetonius in Nerone Claudio, cap. 21, Sorti-
 culaq; in vnam cum ceteris demissa, intrauit ordine sud.
 Sortio. Varr. Rer. human. lib. 2, 20, Cum venerint censores,
 inter se sortiant.
 Sortior. Plautus Casin. 7, 19,
 Nam si sic nihil impetrare potero, saltem sortiar,
 Sortiri aliquibus. Plautus Casina, 8, 34.
 Sortiri, vter. Liuius 2. ab Vrbe, 36.
 Domos sortiri. Virg. 5. Aen. 152. Remos. Virg. 1. Aen. 102,
 DDDd 3 Vices

Vices fortiti. Virgilius 3. Aeneid. 127.
 Sortiri provincias. Liuius 7. ac Vrbe. 86. Horat. 2. Serm. Satyr. 6. 19. — terra tria quando
 Mortales animas viuunt sortita.
 Amicum fortiri. Horat. 1. Serm. Satyr. 6. 12.
 Breuis vitæ spatium. Ouidius 3. Metam. 24.
 Tempora nouissima sortitus. Ouid 11. Metam. 132.
 Fortunam oculis sortitus. Virg. 12. Aeneid. 114.
 ¶ Sortiri. *Disponere*. Virgilius 3. Aeneid. 76.
 — sic fata deum rex.
 Sortitur, voluitq; vices. Horat. 3. Carm. ode 13.
 Sortiri, *alter*. Virgilius 3. Georg. 15.
 Antè veni, & sobolem armento sortire quotannis.
 Sortiri secula. Seneca de Benef. lib. 2. 28.
 ¶ Sortitus. Verbalis. Virgilius 5. Aeneid. 65.
 — quæ sortitus non pertulit vllus.
 ¶ Sortitor. Seneca Træd. 10.
 — & iniquæ ferus Sortitur vnæ.
 ¶ Sortilegus. Horatius de Arte. 45.
 — diuina futuri
 Sortilegis non discrepuit sententia Delphis.
 ¶ Sorti adverbium. Virg. 4. Georg.
 Sunt quibus ad portas cecidit custodia forti.
 ¶ Sortitò. Plaut. Merc. 4. 25. At tibi sortitò id obigit. Horat.
 Epod. 4. 1.
 SORTITILLVS] Venter suillus, condito farre expletus.
 Paulus.
 SOS] pro Eos. Ennius libro 1. Constitit indè loci propter
 sos dea deorum. Item, Circum sosq; suos magnæ gentes
 opulentæ Sic Sis. pro Suis. Ennius: Sis oculis.
 SOSPE] Plautus Aſina 3. 2.
 Superesse vitæ sospitem & superstitem. Liuius 1. ab
 Vrbe. libro 7. 62. Sospitesq; omnes Romam ad propin-
 quos restituit
 Natus sospes. Virgilius 11. Aeneid. 12.
 Cursu sospite muta clares. Horat. in Carm. seculari. 8.
 Domus sospes ab incurſu. Ouidius 10. Metam. 81.
 Nauis sospes ab ignibus Horat. 1. Carm. ode 17. 3.
 Iuuenes sospites Horatius 3. Carm. ode 14. 2.
 ¶ Sospitalis. Plaut. Pleud. 5. 19. Qui tibi Sospitalis fuit.
 ¶ Sospito. Plautus Merc. 19. 8.
 Diti tibi vnicum gnatum sospitent! Liuius 1. ab Vrbe.
 66. Pacem precibus exposcunt. uti volens propitius suam
 semper sospitet progeniem.
 SOTERIA] Munera quæ conualescentibus ab amicis mit-
 tebantur. Mart. ad Sosibianum:
 Aegrotas quoties, soteria poscis amicos.
 S P

SPADIX] Gellius libro 2. cap. 26. Et rutilus, & spadix, phœ-
 nicci synonyma. Virgilius 3. Georg. 17.
 Spadicces glaucique, color deterrimus albis.
 ¶ Spadicarius. Iulius Firmicus lib. 3. cap. 7. Faciet autem
 Saturnus, si sic positam Venerem forti radiatione respec-
 tetit, aut Spadicarios, aut textores, vel pigmentorum in-
 uentores.
 ¶ Spadix *Instrumentum musicum*. Quint lib. 1. cap. 17. Pſalte-
 ria & spadices etiam virginibus probis recusanda.
 SPADON] Plinius libro 21. cap. 37. 9. Deſtuum capillorum
 in spadonibus non visum.
 Rugosis spadonibus seruire. Horat. Epod. 9. 3.
 ¶ Spadones: *Sarcoti qui nihil adferunt*. Col. lib. 3. cap. 10. 12.
 ¶ Spadonia laurus. Plinius libro 15. cap. vlt.
 SPAGAS] Piceæ genus. Plinius libro 14. cap. 20.
 SPARGO] Plautus Trucul. 8. 11.
 — sparsisti Aquam iam redijt animum. Virgilius 9.
 Aeneid. 125.
 Iam cornu petat, & pedibus qui spargat arenam.
 Plinius lib. 12. cap. 12. 2. Cacumina in aristas se spargunt.
 Sparferant seroto passim campo. Liuis 7. bel. Maced. 82.
 In fluctus spargere aliquem. Virg. 1. Aeneid. 121.
 Comæ canæ sparguntur per caput omne. Ouidius 2. de
 Arte. 16.
 Arenam spargere pedibus. Virg. 3. eclog. 18.
 Auxilium toto spargit in orbe suum. Ouid. de Nuce. 30.
 Bellum spargere per æquora. Lucan lib. 2. 135.
 Solis equi sparsere diem. Silius lib. 5. 11.
 Fama spargitur in turmas. Stat. 9. Thebaid. 7.
 Flores spargere Virg. 6. Aeneid. 177.
 Spargere humum folijs. Virg. 5. eclog. 8.
 Eurus spargens naufragium. Silius libro. 10. 61.
 Nebulam stellis candidis. Horat. 1. Carm. ode 15. 1.
 Fama sparferat nomen per vrbes. Ouid. 8. Metam. 54.
 Suspicionem quàm maximè variè spargere. Quintilianus li-
 bro 7. capite 3. 10.
 Terram imbribus Seneca de Benefic.
 Vulcanum totis testis. Virgilius 7. Aeneid. 16.

¶ Spargere *Guttasim infundere*. Virgilius 12. Aeneid. 68.
 — spargit rapida vngula rores.
 Sanguineos.
 ¶ Spargere. Lucilius libro 19.
 Latere pendens, saxa spargens tabo, Sanie & sanguine
 atro.
 Spargere corpus aqua. Virgilius 6. Aeneid. 127.
 Oia spargunt lacrymis. Lucretius libro. 2. 195.
 ¶ Spargere: *diuisera*. Genus in multas species se spargens.
 Plinius libro 21. cap. 1. 1.
 ¶ Spargere: *Complere*. Virgilius 9. Aeneid. 92.
 Etiam prima nouo spargebat lumine terras.
 ¶ Spargendus. Ignis spargendus. Senec. Herc. Octæo. 15. 11.
 Membra spargenda procellis dare. Lucanus libro 5. 137.
 ¶ Sparsus. Terentius Heaut. 5. 5. 18.
 Rufam'ne illam virginem cæſiam, sparſo ore, adun-
 co naso?
 Sparsus albo. Virgilius 2. eclog. 9.
 Tempora sparsus raris canis. Ouid. 8. Metam. 114.
 ¶ Sparsus: *nomm* Plinius lib. 26. cap. 34. 3. Item selenitium.
 cuius est minor acinus, sparsior racemus.
 Arena sparsa. Virg. 3. Georg. 47.
 Capilli sparsi. Præter lib. 2. eleg. 1. 2.
 Corpus sparsum Senatus. Lucanus libro 7. 59.
 Humerus sparsus capillis Horat. 3. Carm. ode. 20. 3.
 Humus sparsa cælesti rore. Ouidius 1. Fast. 63.
 Manus sparsæ cruore. Virgilius 4. Aeneid. 133.
 Vestigi sparsa sunt lacerti curtus. Ouid. 2. Metam. 64.
 ¶ Sparsio Status.
 Diues sparsio quos agit tumultus?
 ¶ Sparsim. Plinius libro 36. cap. 7. 2. Tiberium sparsim con-
 uoluta canitie. Gellius libro 1. cap. 2. Præterea ex eodem
 libro Catonis hæc etiam sparsim & intereſtè commem-
 nimus.
 SPARTI] Teli genus apud antiquos. Gellius libro 10. cap. 25.
 SPARTVM] quod nostri genistam appellant. Plinius libro
 19. cap. 2. 1. Idem lib. 24. cap. 9. 8.
 Sparto fiebant funes nautici. Liuius 2. bel. Pun. 89.
 ¶ Spartarium. Plinius libro 11. cap. 8. 1. Falſo excipitur spar-
 tum: quippe cum in Hispania multa in spartarijs mella
 herbam eam ſepiant.
 ¶ Sparteus. Colum. libro 6. cap. 12. 1. Solca sparteæ pes in-
 duitur.
 Spartei funes. Cato cap. 3. 3.
 Sparteæ sporta. Colum. libro 12. cap. 6. 1.
 Sparteæ vnæ: & amphoræ. Cato cap. 11. 2.
 SPARVS] vel SPARVM] Teligenus. Virgilius 11. Aeneid. 137.
 Agrestisq; manus amat sparus. Sallustius: Militari-
 bus armis instructa: ceteri vtut quofq; casus armauerat, sparis
 aut lanceis: Lucilius:
 Tum sparatim murices portantur: tragula porrò.
 SPASMVS, huc SPASMA] Contractio neruorum. Plinius
 libro 21. cap. 8. 2. Item ex multa auxiliatur renibus, stran-
 guriz, opisthotonicis, spasmus, lumbis. Idem libro 20.
 capite 12. 7.
 ¶ Spasticus. Plinius libro 21. cap. 19. 10. Radicem decoctam
 bibere, spasticis, euersis, conuulsis, suspitiosis salutare est.
 SPATHA] Longior ensis. Apuleius: Et militaris sacramenti
 genium ob amillam spatham verebatur.
 ¶ Spatha *qua colitur in vasis permiscetur & agitatur* Plinius
 libro 11. cap. 7. 23. Colum libro 11. cap. 22. 1. Deinde per-
 misceto spatha lignea.
 ¶ Spathula. Cellus libro 8. Necessaria est spathula lignea, &
 quæ crassitudinem duorum digitorum habeat.
 SPATHE] Genus arboris. Plin. lib. 12. cap. 28. 2.
 Spathe: *Ramus palma*. Plin. lib. 16. cap. 26. Et lib. 23. cap. 5. 1.
 ¶ Spathalium: *Palma ramulus cum daelys dependens*.
 Martialis epigr. lib. 13. 27.
 Spathalium: *Ornamentum muliebre*. Plinius lib. 13. cap. 25. 6.
 Spathalia eo facere & monilia forminas.
 SPATIVM] Discrimina spatij. Ouid. 8. Metam. 116.
 Interius spatium, pulcherq; recessus. Ouid. 7. Metam. 136.
 Aduersa spatia. Virg. 5. Aeneid. 117. Desertum spatium.
 Lucretius libro. 1. 219. Distans. Quintilianus libro 2.
 cap. 20. 3. Extremum Virgilius 5. Aeneid. 66.
 Immensum & enorme. Tacitus in vita agricolæ. Maxima
 campi spatia. Virg. 3. Georg. 41. Multiplex loci spatium.
 Lucretius libro 1. 33. Remotum. Ouid. 2. de Arte. 98.
 Tutum Ouid. 2. Metam. 34.
 Complecti spatium. Lucanus libro 5. 13.
 Iniquis spatij disclusus. Virgilius 4. Georg. 30.
 Aequali spatio distare. Ouid. 8. Metam. 50.
 Pari spatio distare vtrique. Ouid. 10. Metam. 35.
 Emecti spatium oculis. Virgilius 10. Aeneid. 155.
 Euadere spatium. Virgilius 12. Aeneid. 182.
 Facere spatium. Quintilianus lib. 1. cap. 10. 32.

Parenti spatio insurgere Ouid. 3. Amor. eleg. 2, 16.
 Interstitia spatia columnis Stat. 3. Sylu. 5, 18.
 Ampla spatia vacuis laxantur locis. Senec. Herc. fur. 9, 12.
 Notata inscriptis lapidibus spatia. Quintil. lib. 4. cap. 6, 16.
 Porrigere membra in spatium. Ouid. 2. Metamorph. 40.
 Planis spatijs porrectus locus. Horat. 1. epistol. 7, 9.
 Relicto spatio sequi aliquem. Virgil. 5. Aeneid. 65.
 Tenere spatij aliquid. Ouid. 1. Metamorph. 89.
 Viæ spatium terret. Ouid. 8. Metamorph. 161.
 Transcurrere spatium. Lucret. lib. 2, 33.
 Infinitum vacat spatium. Idem lib. 2, 210.
 Spatium cogitandi Terentius Phorm. 4, 4, 20.
 ¶ Spatium: pro *Curriculo*. Lucret. lib. 4, 241.
 — sollicitat spatium decurrere amoris. Liu. 1. ab
 Vrbe, 71. Quinq; dieru spatium finierunt imperiu. Spatium
 & longinquitas vitæ. Plin. lib. 7, cap. 48, 1. Sinè sine spa-
 tium. Lucret. lib. 2, 19. Spatium annu. Plin. li. 9, cap. 10, 3.
 Breue. Lucret. lib. 2, 16. Longius spatium anno. Ouid. epist.
 17, 5. Medium noctis spatium. Ouid. 9. Metamorph. 1, 8.
 Patium spatium. Propert. lib. 2. eleg. 2, 59.
 Velocis spatij meta nouissima. Senec. Troad. 5, 6.
 Arcto spatio coercere aliquem. Ouid. 2. Trist. 10, 5.
 Euanesceit dolor spatio. Ouidius in Ibin, 9.
 Interpositum spatium longus æquo. Lucret. lib. 4, 114.
 Breuis vitæ spatium sortitus. Ouid. 3. Metamorph. 25.
 Vitæ spatium transcribere alicui. Ouid. 7. Metamorph. 35.
 Spatium hominum à vestigio ad verticem. Plin. lib. 7, c. 17, 1.
 ¶ Spatium: *Mensura in carmine*. Quint. lib. 9, cap. 4. Poëma ne-
 mo dubitauit perito quodam initio fufum, & aurium
 mensura, & similiter decurrentium spatium obseruatione
 esse generatum. (Silio tempus datur.)
 Spatium: pro *Dilatatione*. Liu. lib. 8. Et iræ suæ spatium, & con-
 ¶ Spatior. Virgil. 4. Aeneid. 13.
 — Aut ante deum pinguis spatiat ad aras. Plin. lib. 5. c.
 9, 1. Per totam spatiatum Aegyptum. Ouid. 5. Metam. 115.
 In umbra spatari. Propert. lib. 4. eleg. 9, 10.
 Passibus coniunctis spatiantur ambo. Ouid. 11. Metam. 13.
 Spatiari: *Latus vagari*. Senec. de Ira, 3. Proderit morbum suu
 nosse, & vires eius, antequam spatientur, opprimere.
 ¶ Spatiens. Plin. lib. 37, cap. 8, 1. Intus, vt in metallis, spa-
 tiante vena.
 Flumine lato spatiantè Gange bibit. Ouid. 5. Trist. eleg. 4, 5.
 Brachia spatiantia compefecit. Ouid. 14. Metam. 126.
 ¶ Spatiatus. Littore curuo spatiatu coniunx. Ouid. 3. Fast. 94.
 ¶ Spatiatorem: pro *Eratore*, posuit Cato: auctore Festo.
 ¶ Spatiofus. Colum. li. 5, cap. 5, 3. Sed neq; spatiosiora quam
 decem pedum: neq; contractiora quam quatuor.
 Acuum spatiosum. Ouid. 8. Metam. 107. Bellum. Ouid. 13.
 Metam. 42. Corpus. Ouid. 3. Metam. 1, 2.
 Nox spatiosa. Ouidius epistol. 1, 2. Senectus. Ouidius
 12. Metam. 58. Tempus spatiosum. Ouid. 1. Amor. eleg. 8,
 17. Theses ad exercitationem dicendi spatiosæ, atq; hube-
 res. Quint. lib. 2, cap. 4, 18. Vetustas spatiosa. Ouid. 15. Me-
 tam. 125. Aequo spatiosior. Ouid. 2. de Arte, 129.
 ¶ Spatiose Plin. epist. 62. Plin. Maior. lib. 25, cap. 8, 12. Et in
 Creta autem nõ spatiosè nascitur. Propert. lib. 3. eleg. 20, 3.
 SPECIES] Plaut. Bacch. 18, 40.
 Bellan' videtur specie mulier?
 Species oris. Liu. 1. ab Vrbe, 96.
 Specie ouorum. Plin. lib. 11, cap. 25, 1.
 Species soli. Columella lib. 2, cap. 2, 16.
 Magnificæ species, cultusque locorum. Stat. 3. Sylu. 5, 18.
 Species vrbis. Plautus Persa, 16, 84.
 Animorum species vertuntur. Virg. 1. Georgic. 84.
 Fœda specie teter. Lucret. lib. 2, 83. Globosa species. Plin.
 lib. 37, cap. 10, 35. Miranda. Lucret. lib. 2, 207. Sacra. Se-
 neca Octau. 8, 11. Semiferæ hominum species. Lucret. lib.
 2, 141. Serena species mundi. Lucret. lib. 4, 28. Præter spe-
 ciem stultus es. Plaut. Mostel. 13, 26. Aetatis specie vti.
 Ouid. 5. Fast. 71. Scurrantis speciem præbere. Horat. 1. e-
 pist. 19, 1. Dissimili specie viuere. Lucret. lib. 2, 137. Præ-
 sentare speciem alicuius rei. Plin. lib. 20, cap. 19, 3. Specie,
 prisca iuriconsulti appellabāt, quod recentiores, Legis ca-
 sum. Vlpianus in tract. donat. inter virum & vxorem, c.
 sed interim Quado itaq; non retro agitur, emergunt vitia,
 vt Marcellus animaduertit in specie nuiusmodi. Summe
 species duæ: sicca, & liquida. Plin. lib. 1, cap. 7, 10. Species
 veri. Horat. Serm. Satyr. 3, 41. Adulationis. Plin. epist. 98, b.
 Amicitia. Tacit. lib. 1. Rixæ Liu. 1. ab Vrbe, 178. In specie
 preces iactantur. Liu. 4. ab Vrbe. Per speciem legationis.
 Plin. de Viris illustrib. 64. Liu. 9. ab Vrbe. Per speciem alieng
 fungendæ vicis, suas opes firmavit. Speciem hosti abeun-
 tis exercitus dedit. Quint. lib. 2, cap. 17, 12. Duci vtilitatis
 specie. Quint. lib. 3, cap. 1, 3. Habere interim aliquã speciem
 probationis. Quint. lib. 3, cap. 7, 4. Præbere speciem at-
 que opinionem in pugnantium. Cæsar libro 4, Comment.

In speciem esse. Plautus Mostel. 3, 29.
 ¶ Species: *Aspectus*. Virgil. 2. Aeneid. 82.
 Non tulit hanc speciem furiatâ mente Chorcebus.
 Flebilis species tacitæ aulæ. Claud. 3. de raptu Proserp. 30.
 Species cœlestiu. Liu. 1. ab Vrbe, 137. Variæ illudunt species.
 Virg. 4. Georg. 82. Vanæ finguntur species. Hor. de Arte, 2.
 ¶ Species: pro *Aromatibus*. Macrobius lib. vlt Saturn. Species &
 acres & calidæ super faciem quum apponuntur, exulcer-
 rant. Martianus Iureconsul. Species percinentes ad velti-
 gal, cinnamomum, piper longum, piper album.
 ¶ Species: pro *Visionibus nocturnis*. Liu. lib. 6. bel. Pun. Per no-
 cturnas visa species, aur diuinitus mente monita agebat.
 ¶ Specialis. Iulius Capitolinus: Macrianorum familiam id
 speciale semper habuisse.
 ¶ Specialiter. Col. lib. 3, cap. 9, Atq; de cura eligendi mallo-
 li generatim præcepimus: nunc illud propriè specialiter.
 Quint. lib. 16, cap. 11, 1.
 ¶ Speciosus. Plin. lib. 19, cap. 30, 2. Triticum quo celerius, eò
 speciosius & robustius. Cels. lib. 2, cap. 2. Si plenior aliquis,
 & speciosior, & coloratior factus est. Horat. 1. epist. 19, 11.
 — adde, virilia quòd speciosius arma.
 Non est qui traçet.
 Honore tituli speciosius. Ouid. ad Liuiam, 54.
 Speciosa dicta. Liuius 1. ab Vrbe, 94.
 Minus speciosa criminatione. Liu. 1. ab Vrbe.
 Eloquentia locuples & speciosa. Quint. lib. 5, cap. 14, 23.
 Fabula speciosa iocis. Horatius de Arte, 65.
 Frons altis cornibus. Ouid. 3. Metamorph. 4.
 Iuuentus. Valer. Argon. 112.
 Mulier. Ouid. 3. de Arte, 85. Miracula Horat. de Arte, 30.
 Nomina speciosa imponere culpæ. Ouid. 7. Metam. 14.
 Vltimus speciosa nitentibus vuis. Ouid. 14. Metamorph. 133.
 Vocabula speciosa. Horat. epistol. 2, 24.
 ¶ Speciosissimus. Seneca de Benef. lib. 3, cap. 7. Hoc enim
 speciosissimum est in illo.
 ¶ Speciosè. Liu. 4. Maced. 94. Et equus tuus speciosius in-
 stratus erit, quàm vxor vçsita.
 Speciosè ingredi. Colum. lib. 2, cap. 2, 18.
 ¶ Specimen. Plautus Mostel. 3, 35.
 Igitur tum specimen cernitur, quòd eueniat ædificatiq;
 Egregium specimen. Seneca Thebaid. 1, 16.
 Capere specimen omnis affectus. Seneca Medea, 6, 2.
 Dare specimen. Virgil. 2. Georgic. 49.
 Habeo hoc specimen prohibitis illius. Plin. in Paneg. 103.
 Sumere specimen. Plin. lib. 7, cap. 55, 4.
 SPECIILVM] Vide SPECVLVM.
 SPECIO] Ennius:
 Vos epulo postquam spexit. Plaut. Casin. 11, 2.
 — nunc specimen spectitur, nunc certamen cernitur.
 ¶ Spectio. Varr. lib. 5. de ling. Latin. Et quod in auspicijs di-
 stributum est: qui habeant spectionem, qui non habeant.
 ¶ Specto. Plaut. Cistel. 2, 81. — per Dionysia
 Mater pompam me spectatum duxit.
 ¶ Specto. Plaut. Amph. 8, 118. — age, me huc aspice.
 s. Specto. Terent. Eunuch. 5, 6, 18.
 Here, ne me spectes: me impulsore hæc non facit.
 Oculis proteruis spectare aliquem. Ouid. epist. 16, 16.
 Oculo irretorto. Horat. 2. Carmin. ode 2, 5.
 Spectare ad aliquem. Ouid. 1. Metamorph. 116.
 Tergo spectari. Ouid. 3. de Arte, 154.
 In omnem partem spectare. Quint. lib. 1, cap. 12, 2.
 Spectat orientem. Plin. lib. 6, cap. 17, 5.
 Spectat ad Cæsar 5, bell. Gall. 51.
 Spectare in Meridie; in ventum Fauonium. Cato cap. 1, 1.
 Varro 1 de re Rustic. cap. 24, 1.
 Deorsum. Columella lib. 12, cap. 16, 4.
 Spectare animum alterius ex suo. Terent. And. 4, 1, 22.
 Aurum spectatur in ignibus. Ouid. 1. Trist. eleg. 4, 5.
 Si ad vitulam spectes, nihil est quod pocula laudes. Virgil.
 ecloga, 3, 10.
 Spectare à deteriore parte. Senec. de Benef. lib. 2, cap. 28.
 Retro. Cels. lib. 7, cap. 29. Victoriâ Quint. lib. 5, cap. 12, 17.
 Propius spectare aliquid. Horat. 1. epistol. 1, 14.
 Ad aliquid. Quintilian lib. 2, cap. 4, 25.
 Ad arma rem spectare. Terent. lib. 14, 5, 4.
 Spectat ad rebellionē res. Liu. 4. bel. Maced. 204. Ad seditio-
 nem. Liu. 5. bell. Pun. 17. Ad vim. Liu. 1. ab Vrbe, 36.
 ¶ Spectari. Plaut. Stich. 3, 59.
 Vt facillimè spectatur mulier, quæ ingenio est bono?
 Spectare, ne. Plaut. A sin. 13, 33.
 Spectandum, ne cuiquam annulum det. neq; roget.
 ¶ Spectatur. Plin. lib. 10, c. 70, 1. Plausu cõgregari fetos ad ci-
 bum. consuetudine spectatur. De piscibus.
 ¶ Spectando. Propert. lib. 3. eleg. 21, 1. Crescit enim assidudè
 spectando cura puellæ. (tis amicè)
 ¶ Spectat. Hor. de Arte, 1. Spectatum admissi risum teneat.
 DDD d 4 ¶ Spectans.

¶ Spectans. Iouicem spectans ambos. Ouid. 6. Metam. 125.
 ¶ Spectandus. Oculis nigris spectandus. Horat. de Arte, 8.
 Plin. lib. 1, cap. 42. 3. Nec vulgaris pſittacis forma; quàmuis non spectanda.
 ¶ Spectatus. Virgilius, 8. Aeneid. 31,
 —sunt animi, & rebus spectata iuuentus. Terent.
 Adelp. 5. 6. 5.
 Nam is mihi est profecto seruus spectatus satis.
 Spectatus in literas. Gellius lib. 13, cap. 10.
 Fabula spectata. Horat. de Arte, 39. (7. 17.)
 Fides nostra spectata est per mala. Ouid. 2. de Ponto, eleg.
 Forma. Ouid. 14. Metam. 131. Spectatae integritatis vir. Liu.
 6. bell. Punic. 254. Pietas spectata. Ouid. 4. Fastorum, 8.
 Virtus spectata bello domiq; Horat. 2. epist. 1. 47.
 ¶ Spectatè. Plin. lib. 21, cap. 1. 2. Quæ spectatissime floreat,
 celerimè marcescere.
 ¶ Spectator. Plaut. Amphit. 19. 3. Nunc spectatores, Iouis
 summi causa clarè plaudite.
 Superbi spectatoris fastidia. Horat. 2. epist. 1. 44.
 ¶ Spectator. *Probator*. Terent. Eunuch. 3. 5. 18.
 Quum ipsum me noris, quàm elegans formarum spe-
 ctator siem.
 Equorum spectator. Ouid. 3. Amor. eleg. 2, 1.
 Operum multorum. Ouid. 12. Metamorph. 38.
 ¶ Spectatrix. Plautus Mere. 12. 12,
 Diuum atq; hominum quæ spectatrix atq; hera eadem
 es hominibus.
 Scelerum spectatrix turba. Lucan. li. 3, 16. (tis; hæc actiuz.
 ¶ Spectatiuus. Quintil. lib. 3, cap. 5. Ut illa sit spectatiuz par-
 ¶ Spectabilis. Apul. iubet construi pulchrum & spectabilem
 currum. Plin. lib. 11, cap. 14. 1. Aliubi enim faui cetera specta-
 biles gignuntur.
 Ore placido spectabilis. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 2, 16.
 Campus spectabilis vndique. Ouid. 1. Metamorph. 142.
 Corpus spectabile. Ouid. 3. Trist. eleg. 8, 7.
 Facie spectabilis puer. Ouid. 4. Fast. 45.
 Heros spectabilis. Ouid. 7. Metamorph. 101.
 Opus spectabile. Valer. 1. Argon. 27.
 Signum. Iuuenal. Satyr. 8, 11.
 Victoria pulchra & spectabilis. Tacit. in vita Agricolæ.
 ¶ Spectaculū. Virg. Nocte pluit tota; redeunt spectacula man-
 nè. Plin. in Paneg. 74. Obunuit aliquis, ut spectaculū pantom-
 imorum Pop. Romano tolli pateretur. Liu. 1. ab Vrbe,
 102. In minime gratum spectaculum animo intenduntur.
 Admiranda spectacula leuium rerum. Virgil. 4. Georg. 1.
 Annua spectacula. Ouid. 5. Fast. 59.
 Magnum spectaculum. Horat. 1. Sermon. Satyr. 6, 4.
 Scenæ spectacula amantur. Ouid. 3. de Arte, 71.
 ¶ Spectaculum: *locus vnde spectatur*. Suet. De spectaculo exel-
 ratus descendit. Liu. Decad. 1. lib. 1. 60. Lōca diuisa patrib.
 equitibusq; vbi spectacula sibi quisq; faceret, fori disti.
 Resonant spectacula plausu. Ouid. 10. Metam. 231.
 ¶ Spectamen. Plaut. Menæch. 21. 1. Spectamen bono seruo.
 ¶ Specium. Paucius: Ut medici faciunt, qui peius specio
 vulnus tentant.
SPECTABILIS, SPECTACVLVM, SPECTATOR, SPECTO] Vide **SPECIO**.
SPECVLA] Virgil. 8. eclog. 10,
 Præceptis atrijs specula de montis in vndas
 Deferat. Ouid. epist. 17. 3,
 —in speculis omnis Abidos erat. Liu. 8. bell. Pun. 25.
 Alta specula. Virg. 3. Aen. 48. Speculæ. Virg. 4. Aen.
 Regina è speculis ut primùm albescere Incè Vidit.
SPÉCVLOR] Plaut. Most. 6. 81. Hinc speculabor procul.
 Obitus & ortus signorum speculamur. Virg. 1. Georg. 52.
 Acriter speculari offensas principum. Tacit. lib. 19.
 ¶ Speculatus: *Verbale*. Plin. lib. 10, cap. 73. 4. Feles quàm ocu-
 lupto speculatus in musculos exsiliunt.
 ¶ Speculator. Cæsar. 2. bell. Gall. 27. 1. Hac re Cæsar statim pet
 speculatores cognita, insidias verit, &c. Ouid. 3. Trist. eleg.
 9. 3. Quem procul ut vidit tumulo speculator ab alto
 Matutinus speculator amicæ. Propert. lib. 2, eleg. 30, 7.
 ¶ Speculatrix. Stat. 2. Syll. 2. 1,
 Celsa Dicarchæi speculatrix villa profundi.
 ¶ Speculatorius. Speculatoria nauigia. Cæsar. 4. bell. Gall.
 562. Liu. 2. bell. Pun. 83. Inde duæ Massiliensium specula-
 toriæ præmissæ retulerunt.
 ¶ Speculabundus. Tacit. lib. 20. Vbi speculabundus substite-
 rat, ad legionem tendit.
 Speculabundus ex altissima rupe identidem. Suetonius in
 Tiberio, cap. 65.
 ¶ Speculum. Plautus Mostel. 4. 92,
 Mulier, quæ se, suamq; gratam spernit, speculo elusa est.
 Terent. Adelp. 3. 3. 61,
 Inspicere tanquam in speculum vitas omnium Iubeo
 Imago speculi. Lucet. lib. 4, 57. Nobile speculum geminato

auo. Stat. 3. Syl. 4, 10. Cōsulere speculū. Ouid. 3. de Arte, 82.
 ¶ Specillum. Cels. lib. 7, cap. 7. Igitur aduersum specillum in-
 ferendum, diducendæq; eod palpebræ sunt.
 Asperato specillo eradunt palpebras. Cels. lib. 6, cap. 6.
 Specillum lana inuoluntur. Celsus lib. 6, cap. 8.
 Specillum oricularium. Idem lib. 7, cap. 30.
 Specillum: *in Strumentum, quod curandis auribus adhibetur*.
 Celsus lib. 5. & lib. 6, cap. 7.
 Specillum: *in Strumentum oculis inseruiens*. Plin. lib. 7, cap. 53. 4.
 Per oculum specillum trahens, exspirauit. Cels. lib. 6, Spe-
 cillo super oculum inducatur. Varro de Ling. Latin lib. 5,
 Hinc, quo oculos inungimus, quibus specimus, specillū.
 ¶ Speculare. Vlpianus: Specularia & vela, quæ frigoris cau-
 sa vel imbrum in domo sunt, in strumento, domus non
 contineri Cassius existimauit. Iuuenalis Satyr. 4. 3,
 Quæ vchitur clauso latis specularibus antro. Plinius
 epist. 41. b. Egregium hæc aduersum tempestates recepta-
 culum: nam specularibus, ac multo magis imminentibus
 rebus muniantur. Martialis lib. 8. 15,
 Hybernis obiecta Notis specularia puros
 Admittunt soles, & sine sæce diem.
 Seneca de Proud. Quem specularia semper à flatu vindi-
 carunt, hunc leuis aura non sine periculo stringit.
 ¶ Specularia: *pro fenestris vitæatis*: Quantæ rusticitatis dam-
 nant nunc aliqui Scipionem, quod non in suum Calda-
 rium latis specularibus diem admiserit. Senec. epist. 27.
 ¶ Specularis significatio. Plin. lib. 7, cap. 6, 12.
 Specularis lapis. Plin. lib. 39, cap. 22. 3. Idem lib. 3, cap. 3, 15.
 Metallis, plumbi, plumbi, ferri, æris, argenti, auri, tota fer-
 mē Hispania scater: Citerior & specularibus lapidibus.
 ¶ Specularius. Vlpian. in l. quæ situm. §. si domus. De fundo
 instructo.
SPECVS] Vlpian. De riuus: Specus autem locus est, ex quo
 despicitur. Plin. lib. 8, cap. 36. 2. Specus si non habuere ra-
 morum fruticumq; congruam ædificat.
 Ingens specus in latere exili montis. Virg. 4. Georg. 24. Ouid.
 lib. 9. Metam. Est specus in medio Ilysi & vimine densus.
 Liu. 1. ab Vrbe, 248. Ex infimo specu. Ibidem, 86. Ex opa-
 co specu. Aonij specus. Catul. in Epital. Iulæ, 56. 6.
 Specus: *gener. faminino* Silius libro 6,
 Tabificam exspirat faniem specus vltima. Paucius:
 Aduenit in scrupulosam specum. Cato: Specus opposita,
 quod aqua de via abiret. Defessus specus. Virg. 3. Georg. 76.
Nempe. Virg. lib. 7. Aen. Hic specus horrendum. Silius lib. 13,
 Inuisum caelo specus.
 ¶ Specis: *pro, specubus*. Acc. Alcæone:
 Quod dii interdum inferam penitus interpretum al-
 tis clausere specis?
SPELÆVM] Virgilius ecloga 10. 11,
 Certum est, in syluis inier spelæa ferarum
 Malle pati.
 Metuenda ferarum spelæa. Claud. de bello Getico, 71.
SPELVNCA] Virgil. 6. Aeneidos, 48,
 Spelunca alta fuit, vastoque immanis hiatus.
 Atræ spelunçæ. Virgil. 1. Aeneid. 13.
 Viridis spelunca Propert. lib. 3. eleg. 3. 3. (nor.
SPERNO] Terent. Eunuch. 1. 2. 91, Ob hæc facta abs te sper-
 Animo spernere aliquem. Virgil. eclog. 3. 15.
 Spernere & parui putare. Catul. ad Furium, 10, 5.
 Cibum vilem spernere Horat. 2. Sermon. Satyr. 2, 3.
 Consilium alcuius. Ouid. 6. Metamorph. 6.
 Diues vicinia spernebat inopes generos. Idem 3. Fast. 18,
 Monentem vera spernere. Idem 13, Metamorph. 167.
 Numina diuum. Idem 8. Metamorph. 150.
 Voluptates. Horat. 1. epistol. 3. 1.
 Vulgus. Horat. 2. Carmin. ode 16. 8.
 ¶ Spernere: *pro Separare*. Ennius: Ius atque æquum se à malis
 spernit procul.
 ¶ Spretus. Preces spretæ. Ouid. 1. Metamorph. 141.
 Fides spreta. Senec. Octau. 6, 16. Forma. Virg. 1. Aeneid. 7.
 Legum spretatum reus. Ouid. 13, Metamorph. 8.
 ¶ Sprenendus. Morum sprenendus. Tacit. lib. 14.
 ¶ Spernax. Silius lib. 8. 92, Ductor Pifo viros spernaces mor-
 tus agebat.
 ¶ Spretor. Ouid. 8. Metam. 124, —vtq; deorum
 Spretor erat, mentisq; ferox Ixione natus.
SPERO] Vide **SPEDES**.
SPEDES] Terent. Adelp. 2. 2. 11. Spem precio non emo.
 Plenus spei bonæ atque animi. Cæsar belli Ciuil. lib. 2. Cur-
 tius lib. 3. Non securum modò hæc vox, sed etiam lætium
 regem ac plenum bonæ spei fecit.
 Anni spes. Ouid. 15, Metamorph. 23.
 Gemelli gregis. Virgil. ecloga, 1. 3.
 Auaræ spes. Horat. 4. Carmin. ode 11. 6.
 Caduca spes. Ouid. epistol. 15, 35.
 Credula. Horat. 4. Carmin. ode 1, 6.

ode 1,6. Diues. Horat. 1. epistol. 15, 5. Spes in angusto. Celsus lib. 5, cap. 27. Fidissima spes Teuerum Hector. Virgil. 2, Aeneid. 57. Immodicæ spes. Stat. 6, Thebaid. 239. Inanes. Quint. lib. 6, cap. 2, 24. Inerta spes futuri. Virg. 2, Aeneid. 116. Inconcessa. Ouid. 9, Metam. 128. Inuidiosa. Ouid. 4, Metam. 159. Læta Virgil. 5, Aen. 37. Lenta. Ouid. epist. 2, 2. Leues spes. Horat. 1. epist. 5, 2. Longa spes. Horat. 1. Carm. ode 4, 3. Longinqua. Stat. 2, Syl. 1, 11. O' vbi venturæ spes nō longinqua iuuetur. Idē 12. Theb. 68. Minuta hostium spes. Tacit. in vita Agricola. Miscellā. Lucret. lib. 4, 201. Mitior Tacit. lib. 1, 5. Obscœne spes. Ouid. 9, Metamorph. 95. Publica. Ouid. ad Liuiam, 73. Stulta. Ouid. 3. Fast. 138. Timida. Ouid. epist. 15, 76. Vana. Quint. lib. 6, cap. 4, 13. Spe hac. Terent. Adelp. 2, 2, 19. Citius spe. Ouid. 4. Fastorum, 122. Dubij inter spem & metum. Virgil. 1. Aeneid. 45. Salutis spes abiit. Ouid. 7, Metamorph. 115. Abrupta spes ē medio. Silius lib. 8, 11. Abscessa. Liu. bell. Maced. lib. 4. Addita tacitis votis. Stat. 2. Achil. 29. Affe&ta. Valerius 4. Argon. 60. Affe&tare spem aliquam. Ouid. 5, Metamorph. 76. Affulget spes. Liuius Decad. 5, libro 2. Agitare animum alicuius spe. Quintilianus lib. 4, cap. 1, 23. Inanes spes agitate. Ouid. 7, Metamorph. 68. Alternant spesque timor que fidem. Ouid. epistol. 6, 8. Arectæ spes iuuenum. Virgil. 3, Georgic. 21. Assumere spem. Tacitus in vita Agricola. Calere spe. Curtius libro 4. Capere spem de aliquo. Quintilianus lib. 1, cap. 1, 1. Inani spe captus. Virgil. 11, Aeneid. 10. Complevere aliquem bonā spe. Cæsar bell. Ciuil. libro 2. Fauere spei. Plin. lib. 17, cap. 14, 7. Anni spem credere terræ. Virgil. 1, Georgic. 45. Decerpere spes. Quintilianus in Proœm. lib. 6, 9. Depelli spe. Liuius 1. bell. Macedon. Deponere spem. Horat. 2. Sermon. Satyr. 5, 6. Deponere spem in re aliqua. Curtius lib. 10. Deuouere spem. Ouid. epist. 3, 19. Dimittere spes animo. Ouid. 9, Metam. 95. Discedit spes. Cæsar bell. Gall. lib. 2. Bona spes dat vires. Ouid. epist. 11, 19. Dare spem bonæ indolis. Quintil. lib. 1, cap. 3, 2. Dare spem dubiæ menti. Virg. 4. Aen. 11. Datur spes opis. Virgil. 3, Aen. 161. Domare spem. Stat. 2. Syl. 2, 25. Elucet spes plurimorum in pueris. Quint. lib. 1, cap. 1, 3. Erectus in spem. Tacit. lib. 17. Euerfa spes cum mœnibus. Ouid. 13, Metamorph. 126. Facere spem. Ouidius epistol. 15, 3. Firmare aliquem ad spem. Tacitus libro 14. Fluitare spe dubiæ horæ. Horat. 1. epistol. 19, 23. Fluit spes. Virg. 1, Aeneid. 34. (bat. Hæret spes in aliquo. Cur. 9. In Aristono spes vltima hære. Inchoare spem. Horat. 1. Carmin. ode 4, 3. Inducta spes rapinæ. Ouidius de Nuce, 8. Infringere spes immodicæ. Stat. 6, Thebaid. 139. Inhibere spem alicuius. Curtius libro 9. Intercipere. Ouidius 13, Metamorph. 23. Interdictæ spes. Ouidius 10, Metamorph. 67. Irritus spei. Curtius lib. 4. Labi spe. Cæsar bell. Gall. lib. 5. Laborare in spem. Ouid. 15, Metam. 74. Vana spe ludere ali- que. Virg. 4, Aen. 72. Spem mēta feges. Horat. 1. epist. 7, 18. Obiecta spes. Liu. lib. 4. bel. Maced. Ommittere spem. Curt. lib. 3. Laudis magna spes percussit meum cor. Lucret. lib. 1, 189. Falsam spem ponere. Ouid. ad Liuiam, 8. In arcto spem ponere. Ouid. 9, Metamorph. 137. Ponere spem in armis. Virgil. 2, Aeneid. 136. Præsumere aliquid spe. Virgil. 11, Aen. 4. Producere spem vitæ. Tacit. lib. 12. Redintegrare spem. Cæsar lib. 7. bel. Gall. Repelli à spe. Cæsar bell. Gall. lib. 5. (6, 3. Reponere spē vnica senectutis in aliquo. Quint. in Proœm. Secare spem. Virg. 10, Aen. 22. Sequi. Ouid. epist. 16, 28. Serenare spem vultu. Virg. 4, Aen. 96. Subest spes. Curt. lib. 4. Subministrare spem alicuius sceleris. Sallustius. Spēs est de argento. Plautus Mostel. 8, 42. Nulla est spes iuuentutis; sese oēs amant. Plaut. Capt. 4, 19. Spēs erat incursu. Ouid. 6. Fast. 72. Trahere spem mora. Ouid. 3. Fast. 138. Trahi spe. Ouid. 3. Trist. eleg. 5, 5. Venire in spem. Cæsar 1. bell. Gall. Lubrica spes mē versat. Stat. 1. Achil. 111. Spem simulare. Virg. 1. Aeneid. 43. Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem. ¶ Spes, in plurali. Plaut. Curcul. 7, 28. Spes meæ vbi sunt? Lui. 1. ab Vrbe, 15. Has spes, cogitationesq; secum portantes, vrbem ingressi sunt. Horat. 1, epist. 5, 4. Spes iubet esse ratas, ad prælia trudit inermem. ¶ Speres; pro Spes, antiqui dixerunt, auctore Festo. Varro: Quibus suā delectet ipse amica, & sese speribus iactet suis. ¶ Specula; Plautus Mostel. 8, 123]

Nam quid ita specula clamas clamorem merum? ¶ Spero. Virgil. 4, Aeneid. 84, Hunc ego si potui tantum sperare dolorem, Horat. 1. epistol. 4, 2, Grata superueniet, quæ non sperabitur hora. Spero confore. Terentius Andr. 1, 140. Auxilium sperare. Catull. Argon. 59, 36. Precium. Ouid. 6, Metam. 17. Salutem. Virg. 1, Aen. 91. ¶ Spero: pro Confido, vel Credo. Terent. Eunuch. 1, 2, 12, — nam me cius spero statrem propemodum. Iam reperisse, adolescentem ad eō nobilem. Quint. til in Gladiatore; Facilis (vt animaduertere vos spero) de- fensionis meæ cursus est. Lenius sperare aliquid de se. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 7, 7. Melius speravi. Ouid. epistol. 2, 13. ¶ Sperare: pro Timere. Virgil. 1, Aeneid. 110, At sperate deos, memores fandi atque nefandi. ¶ Sperare: pro Gaudere. Terentius Adelp. 1, 2, 73, Sperabam iam deseruisse adolescentiam. Deos sperauimus. Plaut. Casin. 7, 39. ¶ Sperans. Virgil. 6, Aeneid. 106. ¶ Speratus. Plautus Merc. 2, 2, 2. Aura sperata deserit ratem. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 12, 9. Honos speratus fugit. Stat. 5. Syl. 3, 47. Voluptas sperata. Ouid. 2, Metamorph. 173. ¶ Sperata: pro expe&ta. Afranius: Curre, & nuntia venire, & mecum speratam adducere, vt videat puellam. Plautus Amph. 2, 42, Amphitruo vxorem salutat lætus speratam suam. ¶ Sperabilis. Plaut. Capt. 10, 3, (mccun. Hic ille est dies, quum nulla vitæ salus sperabilis est. SPETILE] vocatur infra vmbilicum suis, quod est carnis proprii cuiusdam habitus exos. Plautus: Ego pernam, sum an, fueres, spetile, callū, gladiis. Festus. SPEVS TICVS] panis, quæ celerimē coquitur, Plinius li- bro 18, cap. 11, 3. SPHAERICA] Placentæ genus. Cato cap. 82. ¶ Sphæristerium. Sueton. in Vespasiano, cap. 19, Cæteraque membra sibi met ad numerum in sphæristerio defricaret. Plin. in epist. Apodyterio suppositum est sphæristerium, quod plura genera exercitationis, pluresq; circulos capit. Lampridius in Alexandro: Post lectionem, operam palz- stræ, aut sphæristerio, aut cursui, aut luctaminibus mollioribus dabat. ¶ Sphæralis. Macrobius. 7. Saturnalium, cap. 9, Sphæralem dico, quo mouetur cœlum, quo sidera. Sphæralia conuexitas. Macrobius. lib. 1, cap. 16, in Somn. Scipionis. Forma Macrobius. 7. Saturnal. cap. 16. Natura. Macrobius. 7. Saturn. cap. 9. ¶ Sphæromachia. Seneca epistol. 81, Hodierno die non tantum meo beneficio mihi vaco: sed spectaculi, quod omnes molles ad sphæromachiam auocauit. SPHAGNOS] cani arborum villi. Plin. lib. 12, cap. 23. SPHINX] Plin. lib. 8, cap. 21, 1. & lib. 37, cap. 1, 6. Aufonius in Grypho Ternarij, Terruit Aoniam volucris, leo, virgo; triformis Sphinx: volucris pennis, pedibus fera, fronte puella. Iniqua sphinx. Stat. 1. Theb. 13. Vicia cadit. Stat. 11. Theb. 98. Aenea. Quint. lib. 6, cap. 3, 68. SPHAGNIS] Species rubicæ. Plin. lib. 36, cap. 6. SPHYRAENA] animal marinum. Plin. lib. 32, cap. 11, 1, 1. SPICATA] Varro 1. de re rust. cap. 48, 1. Flauentes spicæ. Ouid. 9, Metam. 138. Cererem in spicis intercipere. Ouid. 8, Metam. 59. ¶ Spica: signum vocato. Firmicus: Quicunq; in ortu Spicæ natus fuerit, erit ruralibus officijs semper applicatus, & multas fruges horreis condet. Colum. lib. 11, cap. 2, 42. Decimo quarto calend. Octob. Spica Virginis exoritur. ¶ Spica mutica: Quæ non habet aris&tam. Varro de Re rustic. li- bro 1, cap. 48. ¶ Spica: Nucleus, quo numerofo capus alij compactum est. Col. lib. 11, cap. 3, 114. ¶ Spicæus. Corona spicæa. Tibul. lib. 1, eleg. 1, 3. Messis. Virgil. 1, Georg. 63. Serta spicæa. Ouid. 2, Metam. 6. ¶ Spicilegium: Varr. 1. de Re rust. cap. 53, Melle facta, spicile- gium venire oportet. ¶ Spico: Spicor. Plin. lib. 18, cap. 7, 11, Grana in stipula crinid- to textu spicantur. ¶ Spicatus. Plin. lib. 21, cap. 17, 1, Aliud rursus spicatum ge- nus herbarum. Spicatum pavementum. Plin. li. 35, ca. 15, 4. ¶ Spicifer. Mart. lib. 10, 74, Spicifer Nilus. Dea spicifera: Cæsar. Senec. Herc. Oetæo, 5, 4. Ora spicifera. Sil. lib. 3, 82. SPICIO] Plautus Milite, 10, 99, Flagitium est, si nil mittetur, quo supercilio spicit. SPICOLA] Grarius: Quam longa exigui spicant hastilia dentes. SPICULVM] Plautus Casin. 6, 27, Si non impetrauit; spi- cul&

cula etiam infortita sunt mihi.
 Lucida spicula læuato ferro. Virg. 5, Aen. 62.
 Lenta spicula contorquent lacertis. Virg. 7, Aen. 33.
 Contorfit manu emissis spicula. Virg. 11, Aen. 136.
 Fundere spicula. Sil. lib. 17, 27. Quatere. Ouid. 2, Metam. 76.
 Vellere. Virg. 10, Aen. 178. Vibrare. Virg. 11, Aeneid. 122.
 ¶ Spiculum: *pro Sagitta*. Virg. 11, Aen. 131,
 Spicula conuerso fugientia dirigit arcu.
 Scelerata succis spicula. Silius lib. 3, 53.
 Dirigere certa spicula. Ouid. 12, Metamorph. 122.
 Exercere spicula debita faris Troianis. Ouid. 13, Metam. 11.
 Promere de phatetra. Ouid. 3, de Arte, 102.
 Tina venenis. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 10, 7.
 ¶ Spiculum: *cuspis*. Virg. 4, Georg. 48,
 — & spicula cæca relinquunt
 Adfixæ venis. De Apibus.
 Calami spicula Gnosij. Horat. 1, Carm. ode 15, 4.
 Hastarum spicula. Ouidius 8, Metamorph. 76.
 Acuta spicula. Ouid. 3, de Arte, 102. Noxia. Ouid. in lb. 109.
 Desigunt spicula crabrones nudo vertice. Ouid. 3, Fast. 561.
 Exacuunt spicula rostris. Virg. 4, Georg. 15.
 ¶ Spiculo. Plin. lib. 11, cap. 2, 2, Telum verò pessodiendo ter-
 gori, quo spiculauit ingenio.
 ¶ Spiculator. Tacitus: Dilapsis spiculatoribus, cætera co-
 hors non aspernata concionantem.
 SPINA] Plin. lib. 10, cap. 32, 3, Purat ex spinis aculeatis.
 Consertum tegmen spinis. Virg. 3, Aeneid. 119.
 Spinam facere, dicitur asparagus. Colum. lib. 1, cap. 3, 37.
 Acutis spinis surgit paluuis. Virg. 5, eclog. 8.
 Spina: *pro Aculeo*. Plin. lib. 8, cap. 3, Histuces generat India
 & Africa, spina contectæ.
 ¶ Spina, *veribrarum in animal consensu inter se, à collo ad os sa-
 crum*. Plin. lib. 11, cap. 37, 49. Varro 2 de Re rustic. cap. 7, 43.
 Scapulis latis, spina maximè duplici.
 Crates spinæ. Ouid. 8, Metam. 163, de Fame dea.
 Lentæ spinæ curuamen. Ouid. 1, Metamorph. 14.
 Putrefacta spina. Ouid. 5, Metam. 78.
 ¶ Spineus. Teda spinea. Catul. in Epithal. Iuliz, 56, 3.
 Vincula spinea. Ouid. 7, Metam. 138.
 ¶ Spinalis. Macrob. lib. 7. Saturnal. cap. 9, Animæ per spina-
 lem medullam præbetur effectus.
 ¶ Spinosus. Varr. 2, de Re rust. c. 3, 7, In spinosis locis pascu-
 tur. Plin. lib. 12, cap. 15, 2. Scabrum alij, spinosumq; dixere.
 Herbæ spinosæ. Ouid. 2, Metam. 163.
 Iugum spinosum. Propert. lib. 4, eleg. 4, 10.
 Spinosum diserendi genus. Catul. Argon. 59, 75.
 ¶ Spinerum. Plin. lib. 10, cap. 74, 2. A sinus spinetis se scaben-
 di causa atterens, nidos ægithi dissipat. Virg. 2, eclog. 2.
 SPINTER] Plautus Menæch. 12, 4,
 Iubeasq; spinter nouum reconcinnariet.
 SPINTRIA] Qui muliebra patitur. Suet. in Vitellio: Et ipse
 perpetuo spintrix cognomine notatus.
 ¶ Spintrix. Sueton. in Tiberio cap. 43. Monstruosiq; concubi-
 tus repertores; quos Spintrias appellabat.
 SPINVRNIX] Auis inauspicata. Plin. lib. 10, cap. 13.
 SPINTURNIX] auis genus turpis figuræ: occuratrix artificum
 perdita spinturnix.
 SPINVS] prunus syluestris. Virg. 4, Georg. 29,
 Eduramq; pyrum, & spino, iam pruna ferentes,
 SPIONIA] Vitis. Col. lib. 1, cap. 2, 16. At spionia dapfiliis mu-
 sto, & amplitudine magis vuarum, quàm numero fertilis.
 Plin. lib. 14, cap. 2, 12, Acstum fert spionia, quam quidam
 spineam vocant.
 ¶ Spionicus. Colum. lib. 3, cap. 21, 9.
 SPIRA] Plinius lib. 37, capit. 10, 12, Capnites plurimis spiris
 fumida.
 Anguis se colligit in spiram. Virg. 2, Georgic. 31.
 Ligare aliquem spiris. Virg. 2, Aeneid. 44.
 ¶ Spira: *ligula*. Iuuen. Satyr. 8, 21,
 — de faucibus aurea quam se
 Porrigat, & longo iactetur spira galero.
 ¶ Spira: *Ornamentum muliebre*. Sil. lib. 19, cap. 35, 19.
 ¶ Spira: *Basis columnæ*. Plinius libro 36, capit. 23, 6, In Ephe-
 siz Dianæ æde primùm columnis spiræ subditæ, & capi-
 tella addita.
 ¶ Spira: *Genus operis pistarij*. Cato cap. 77.
 ¶ Spiram: *hominum multitudinem*, vocauit Ennius; quum ait:
 Spiras legionibus nex. Festus.
 SPIRVLA] Basis columnarum Seru.
 SPIREON] Herba Plin. lib. 27, cap. 9.
 SPIRILLVM] Antiqui dicebant barbam capræ. Festus.
 SPIRO] Plin. Hæc duo genera fistulis spirant quæ ad pul-
 monem pertinet. Idem lib. 9, cap. 7, 1.
 Valentiùs spirat Eurus. Ouid. 11, Metamorph. 97.
 Aequatæ spirant auræ. Virg. 5, Aeneid. 16.
 Clementiùs spirant Austri. Stat. 2, Sylu. 2, 6,

Flamina spirant. Ouid. 4, Fast. 4.
 Fons spirat dulcis aquai. Lucret. lib. 6, 179.
 Aræ spirant odoratis floribus. Stat. 3, Syl. 3, 43.
 ¶ Spirare: *Emittere*. Virg. 1, Aeneid. 82,
 Ambrosiæque comæ diuinum vertice odorem
 Spirauere. Colum. lib. 1.
 Spirare ad aliquid. Liu. lib. 3. Amore spirare. Hor. 4, Carm.
 ode 13, 4. Ira spirat sanguinem Senec. Thyeste, 6, 3.
 ¶ Spirans. Altum spirans. Statius 5, Sylu. 3.
 ¶ Spirans: *redolens*. Virg. 3, Georg. 7, Stabant & Parij lapides,
 spirantia signa.
 Aera spirantia. Virg. 6, Aeneid. 170.
 Fretis spirantibus seruet æ quor. Virg. 1, Aeneid. 66.
 Grauius spirantis copia thymbræ. Virg. 4, Georgic. 7.
 ¶ Spirans: *pro Vnente*.
 Artus spirantes. Lucan. lib. 3, 146.
 Spirantia consulet exta. Virg. Aen. 13. Aura spirans. Virg. 8,
 Aen. 129. Corpora spirantia. Lucan. lib. 1, 74.
 ¶ Spiritus. Plautus Milite. 3, 17,
 Cuius tu legiones distulisti spiritu, quasi ventus folia.
 Virg. 1, Georg. — atq; attractus ab alto Spiritus.
 Creber spiritus haud ingēs, raroq; coortus. Lucret. li. 6, 239.
 Dirus. Seneca Octau. 5, 3.
 Mortiferum spiritum exhalare. Plin. lib. 2, cap. 93, 3.
 Teter spiritus. Horat. 3, Carmin. ode 11, 4.
 Spiritus cum sono Celsus libro 5, cap. 26.
 Attractus ab alto. Virg. 3, Georgic. 101.
 Auferre spiritum alicui. Seneca Octau. 5, 5.
 Flammata facies spiritum ex alto citat. Senec. Medea, 6, 2.
 Ducere spiritum. Liu. bel. Maced. 2, sub acerbissimi carnifi-
 cis arbitrio spiritum ducere.
 Elidere spiritum. Celsus lib. 4, cap. 14.
 Infelix spiritus in auras ibit. Ouid. epist. 10, 25.
 Euadit spiritus per angustias. Celsus lib. 4, cap. 4.
 Nefastum spiritum ferro exige. Senec. Oedipo, 14, 7.
 Extenuandus spiritus in auras. Ouid. 1, Trist. eleg. 4, 3.
 Cadentem spiritum firmare. Senec. Troad. 10, 19.
 Rudes spiritus hausit. Seneca Oedipo, 10, 7.
 Oris spiritus reluctanti obstruitur. Virg. 4, Georg. 60.
 Petrus spiritus imo latere. Horat. Epod. 11, 2.
 Graui spiritu pressæ antennæ. Senec. Oedip. 11, 1.
 Reddere spiritum. Celsus lib. 8, cap. 1.
 Regie artus spiritus. Virgil. 4, Aeneid. 67.
 Retinere spiritum. Celsus libro 7, cap. 14.
 Suspendere in lectione. Quintilianus libro 1, cap. 8, 1.
 Trahere. Celsus lib. 5, cap. 27.
 Vanescit spiritus in auras. Ouid. epistol. 12, 17.
 ¶ Spiritus: *pro animi elatione*.
 Fiducia ac spiritus. Cæsar 3 bell. Ciuil. 252.
 Auidus spiritus. Horat. 2, Carmin. ode 2, 2.
 Hostiles spiritus. Tacitus lib. 20. Minax spiritus. Ouid. ad
 Liuiam, 56. Solidus. Ouid. ad Pisonem, 15. Superbus.
 Ouid. ad Liuiam, 56. Tumidus. Seneca Agamem. 4, 5.
 ¶ Spiritus: *Odor*. Virgil. 5, Aeneid.
 Ardentesque notate oculos, quis spiritus illi.
 Vnguenti spiritus. Lucret. lib. 3, 45.
 Operis spiritus atque animus. Quint. lib. 6, cap. 2, 7.
 Acer spiritus. Horat. 1, Sermon. Satyr. 4, 10.
 Tenuis. Horat. 2, Carm. ode 16, 2.
 ¶ Spiritus: *pro Vento*. Col. lib. 3, cap. 19, 2, Veruntamen præstat
 eligere sationi, silentis, vel certe placidi spiritus.
 Spiritus sædi odoris. Celsus lib. 5, cap. 16.
 ¶ Spiritus: *pro Aere*. Plin. lib. 2, capit. 5, 1. Proximum spiritus,
 quem Græci nostrique eodem vocabulo aëra appellant.
 Ibidem, libro 6.
 ¶ Spirabilis. Virg. 3, Aen. 110, — per sydera testor,
 Per superos, atq; hoc cæli spirabile lumen.
 ¶ Spiramen Naris spiramina, Lucan. lib. 2, 37.
 Reficit spiramina fessi ignis. Stat. 12, Thebaid. 54.
 ¶ Spiramentum. Virg. 4, Georg. 8, — neq; illæ
 Nequicquam in testis certatim tenuia cera
 Spiramenta linunt. Plin. lib. 34, cap. 17, 5, Hoc vide-
 tur facere relaxatis spiramētis ad satietatē infulsus aer. Col.
 lib. 9, cap. 11, 1, Et posito cibo dum conuersari consuecant,
 exiguis spiramentis relictis, triduo ferè clausas habere.
 Cæca spiramenta. Virgil. 1, Georg. 18.
 ¶ Spiramentum, Plin. lib. 34, cap. 10, 5, Circumlito spiramen-
 to in caminis.
 Exhalantia flammam spiramenta. Ouid. 15, Metam. 69.
 Spiramentum cauernæ. Iustinus: Vbi acrior per spiramenta
 cauernarum ventus incubuit.
 Spiramenta temporū. Tacit. in vita Agricolæ: Quo Domi-
 tianus, non iam per interualla ac spiramenta temporum,
 sed continuo, & velut vno istu Remp. exhaustit.
 ¶ Spiraculum. Virgil. 7, Aeneid. 114,
 Hic specus horrendum, & sæui spiracula Ditis.
 Monstran-

Monstrantur. Plin. lib. 2, cap. 93, 2.
 SP 135 V S] Virgil. 2, Georgie. 40,
 — & sero bibus superabit terra replebis Spissus ager.
 Aether spissus. Ouid. 1, Metam. 5, Amoma spissa tergit de
 comis. Ouid. epist. 20, 34. Arena. Virg. 5, Aen. 68. Caligo.
 Ouid. 7, Metam. 107. Coma. Horat. 3, Carmin. ode 19, 5.
 Corona spissa vitis. Virgil. 9, Aen. 102. Corpus spissum.
 Lucret. lib. 6, 26. Flatu spisso implere sedilia. Horat. de Arte,
 41. Grandine spissa glomeratur corpus. Ouid. 9, Metam.
 45. Igne spisso coit Pleiadum chorus. Propert. lib. 3, eleg. 4,
 8. Laurea spissa ramis. Horat. 2, Carm. ode 15, 2. Litus spis-
 sum. Ouid. 14, Metam. 144. Nubes spissa. Ouid. 1, Amor.
 eleg. 11, 6. Spissa, & Solutioris humi regio, *opponuntur*. Co-
 lum. lib. 2, cap. 27. Theatra spissa. Horat. 1, epist. 9, 9. Vi-
 mine spisso quali. Virg. 2, Georg. 49. Umbra spissa noxia.
 Virg. 2, Aen. 125. Spissus caesus. Plin. lib. 12, cap. 2, 32.
 Spissum: *Tardum*. Plaut. Pœnul. 11, 47, (Stel. 2, 96.
 Qui siquid boni promittunt, pro spisso euenit. Idem Ci-
 q Spissior, & Spississimus. Plin. lib. 12, cap. 21, 3, Eduersò A-
 rabica glans viridis ac tenuior: & quoniam montosa sit,
 spissior. Idem lib. 16, cap. 40, 4. Spississima ex omni materie:
 idco & grauisima iudicatur ebenus.
 Spissè. Plin. lib. 16, cap. 25, 4. Dein spisse calcatis carboni-
 bus inducitur sabulo calce ac fauilla mistis. Spissius vire-
 re. Plin. lib. 37, cap. 8, 7. Spissè arare. Col. lib. 2, cap. 11, 8.
 Spisso. Plin. lib. 11, cap. 41, 3. Omne lacigne spissatur.
 Spissari in panem farina modo Plin. 13, cap. 4, 17.
 SP 135 SATV S] Nubes spissatæ Lucan. lib. 4, 16.
 Igne spissatus. Ouidius 13, Metamorph. 31.
 Humor Plin. lib. 2, cap. 40.
 Spiffesco: Cels. lib. 3. Eadè ergo vi verisimile est spiffescen-
 tem quoque intus humorem hominis ab eo discuti: & sic
 dari sanitate. Lucret. lib. 6, 36,
 Fecit, ut ante ea uam docui spiffescere nubem.
 Spiffamentum. Colum. lib. 12, cap. 46, 2, spiffamento que
 cunilè imposito eonfectum vas pollicetur. Senec. epist. 31,
 Fit miori spiffamento opus, quàm usum in socijs Vlyf-
 sem ferunt.
 Spiffigradus. Plaut. Pœnul. 7, 1,
 — homines spiffigradissimos;
 Tardiores multò, quàm corbitæ sunt in tràquillo mari.
 Spiffitas. Plinius lib. 18, cap. 30, 7, Quoniam spiffitate tuâ
 conalescit.
 SPLEN] Plin. lib. 8, cap. 23, 3, Sanguis in corde & circa oca-
 los tantum viscera sine splene,
 Petulanti splene caclunno. Persius Satyr. 1, 21,
 Splenicus. Plinius lib. 20, cap. 9, 8.
 Splenicus. Firmicus lib. 5, cap. 16, Luna alios tussicos, a-
 lios splenicos efficit.
 Splenia. Plin. lib. 29, cap. 6, 19, Superimponi oportet sple-
 nium è melle decoctum, sanamq; succidam ex oleo & vi-
 no. Plin. epist. 8, 2, lib. 6, Quod candidum splenium in hoc
 aut illud supercilium transferebat Mart. lib. 2, 29,
 Et numerosa tibi uni stellantem splenia frontem:
 Ignoras quid sit splenia tolle; leges.
 Spleniatus. Martialis lib. 10, 22,
 Cur spleniato sæpe prodeam mento, &c.
 SPLENDEO] Plaut. Pœn. 4, 91, Martialis lib. 4, 34,
 Et facies multo splendeat alba pilo.
 Latè splendere. Horat. de Arte, 3,
 Colore claro. Lucret. lib. 5, 353.
 Pontus splendet tremulo sub lumine. Virgil. 7, Aen. 2.
 Splendens. Purius marmore splendens. Horat. 1, Carmin.
 ode: 9, 1. Ferro splendent lancea. Ouid. 8, Metam. 11.
 Fuco splendente comas ornare. Tibul. lib. 1, eleg. 8, 3.
 Splendentes habeo auctores in equestri ordine. Plinius li-
 bro 9, cap. 5, 2.
 Splendentior. Claud. de Gigantomach. 16,
 — clypeus splendentior igni.
 Splendescio. Apuleius: Quum iam aurora splendesceret,
 Plin. lib. 13, cap. 15, 7, Nutriuntur optimè splendescuntq;
 Corpora splendescunt succo oliuæ. Ouid. 10, Metam. 16.
 Vomer attutus sulco splendescit. Virg. 1, Georg. 10.
 Splendor. Plaurus Mere 22, 19, (des)
 Cælum ut splendor est plenum, nonne ex aduerso vi-
 Aquæ splendor. Lucret. lib. 4, 41. Argenti. Horat. 1, Sermon.
 Satyr. 4, 6. Clarus splendor vestis purpureæ. Lucret. lib. 2, 11.
 Tremuli splendores. Claud. Paneg. 2.
 Splendor: *per translationem* pro decore. Splendor vocis. Plin.
 lib. 20, cap. 6, 1. Parum splendoris habet. Horat. 2, epist.
 2, 13. Trahere splendorem. Plin. lib. 20, cap. 19, 3.
 Splendidus. Bilis splendida. Horat. 2, Sermon. Satyr. 1, 29.
 Cera. Ouid. 1, Amor. eleg. 1, 34. Crinis splendidus ostræ.
 Ouid. 8, Metamorph. 2. Domus splendida luxu regali. Virg.
 1, Aeneid. 129. Fausta splendida. Horat. 2, epist. 1, 48. Fa-
 sta splendida. Propert. lib. 3, eleg. 20, 2. Fons splendidior

vitro. Horat. 3, Carm. ode 13, 1. Humor splendidus sudo-
 ris. Lucret. lib. 6, 219. Lucifer splendidior, quàm cætera
 sidera. Ouid. 2, Metam. 145. Lumina splendida solis. Lu-
 cret. lib. 2, 22. Orbis splendidus: *Oculi*. Lucret. lib. 3, 84.
 Palla splendida multo croco. Ouid. epistol. 10, 73. Signa
 splendida. Lucret. lib. 4, 91. Sol splendidior. Tibul. lib. 4, ad
 Messalam, 1, 25. Verba splendida. Ouidius 1, de Remed.
 amor. 48.
 Splendidè. Splendidè mendax. Horat. 3, Carm. ode 11, 7.
 Multò splendidius. Horat. 1, epist. 18, 4.
 SPLENIØN] Herba. Plin. lib. 25, cap. 5.
 SPONDIVM] repurgamentum, quod ex fornacum parietibus
 euectitur, in quibus æs Cyprum aut plumbum de-
 coquitur. Plin. lib. 24, cap. 12.
 SPOLIIVM] Plin. lib. 7, cap. 26, 1, Magniq; nomine spolio in-
 dè capto, eques Rom. (id quod antea nemo) curru trium-
 phali reuectus est. Virgil. 10, Aeneid. 173,
 Viximus, aut hodie victor spolia illa cruenta,
 Et caput Aeneæ referes.
 Ferarum spolia. Lucret. lib. 5, 191.
 Leonis spodium. Ouid. 3, Metamorph. 17.
 Serpentum spolia. Lucret. lib. 4, 12.
 Memorabile spodium monstri viperæ. Ouid. 4, Metam. 122.
 Opimis spolijs insignis Metellus. Virg. 6, Aen. 171.
 Onustus spolijs Orientis. Virgil. 1, Aeneid. 59.
 Superbus spolio. Ouidius 7, Metamorph. 31.
 Nobile spodium. Silius lib. 5, 22. Opima spolia. Liu. 4.
 Indutus spolijs. Virgil. 10, Aeneid. 155.
 Nitens spolijs. Seneca Octau. 4, 6.
 Victores præda spolijsque positi. Virgil. 9, Aeneid. 90.
 Ampla spolia referre. Virgil. 4, Aen. 19.
 Spolio. Terent. Hecyr. 1, 1, 8. Quin spolijs, mutiles, lacere.
 Tempa spoliatur tristi rapina. Lucan. lib. 3, 34.
 Aras spoliare. Virg. 5, Aeneid. 133. Deos. Lucan. lib. 1, 77.
 Syllæ spoliatur robore. Lucan. lib. 3, 79. Socijs spoliare a-
 liquem. Ouid. 14, Metam. 15, Terra spoliatur lumine. Lu-
 cret. lib. 4, 76. Spoliare vita. Virg. 6, Aen. 34. Vitam pampi-
 nis. Colum. lib. 11, cap. 2, 46. Vrbes spoliauerat populis.
 Stat. 4, Thebaid. 7.
 Spolior. A franijs: Quos impunè depopulatur & dispo-
 liatur de decus.
 Spoliandus. Tempa spolianda. Lucan. lib. 5, 61.
 Spoliatus. Corpus spoliatum lumine. Virg. 12, Aen. 187.
 Armis spoliata nauis. Virg. 6, Aeneid. 71.
 Magistro spoliata nauis. Virgil. 5, Aeneid. 45.
 Spoliator. Pupilli prostantis spoliator. Iuuen. Satyr. 1, 55.
 Spoliatrix. Martialis lib. 1, 126,
 Sic spoliatricem commendat Fauustus amicam.
 Spoliarium. Plin. in Paneg. 37. Nunc templi illud, nunc verè
 deus, non spoliarium ciuium, cruentatumque prædaram
 saxum receptaculum. Seneca, li. 8. Controuers. Volo noscè
 illud infantium spoliarium.
 SPONDA] Virgil. 1, Aeneid. 143,
 Quum venit aulæis iam se regina superbis
 Aurea composuit sponda, mediâmq; locauit. Martialis
 lib. 10, 5, Orciniana sponda.
 Extrema & in sponda cubet. Horat. Epod. 3, 5.
 SPONDEO] Officium spondere alicui. Ouid. 10, Metam. 84.
 Fortuna spondet salutem. Virg. 12, Aen. 128. Sidera nihil pla-
 cidè spondenti. Ouid. in Ibin, 44. Spondere puellâ. Plaut.
 Curc. 4, 73, Spondesne miles mihi hæc vxor? M. spondeo,
 Sponsus: *Participium*. Terent. Phorm. 4, 3, 51, Quantum ab
 ab hac accipio, quæ sponsa est mihi. Idem Eun. 5, 9.
 Sponso. Paulus, de ritu nuptiarum: Si quis officium in ali-
 qua puincia administrat, inde oriundam, vel ibi domici-
 lium habentem vxorem ducere non potest, quamuis spò-
 sare non prohibeatur.
 Sponsa. Plaut. Casina: Huc venisti spòsam præceptû meâ,
 Turpes sponsæ. Iuuen. Satyr. 1, 8.
 Sponsor. Coniugij sponsor & obses. Ouid. epist. 2, 7,
 Sponsor, in feminino genere. Ouid. epist. 15, 23,
 Sponsor coniugij stat dea picta sui.
 Sponsio. Paulus, de verb. signif. Sponsio appellatur, non
 solùm quæ per sponsi interrogationem fit; sed omnis sti-
 pulatio, promissioq;. Audax sponsio. Iuuen. Satyr. 11, 20.
 Sponsiones facere. Plin. lib. 9, cap. 22, 16.
 Sponsionem facere cum aliquo. Plin. lib. 7, cap. 17, 3,
 Sponsalia Vlpian. de sponsalibus, l. 2, Sponsalia dicta sunt
 à spondendo. Nam moris fuit veteribus, stipulari & spon-
 dere sibi futuras vxores. Iuuenal. Satyr. 6, 3,
 Conuentum tamen & pactum, & sponsalia nostra
 Trimestate parâs.
 Sponsaliorum dies. Suet. in Augusto. cap. 53.
 Sponsalitus. Sponsalitia largitas. Iustin. Nouella 119, &
 sæpe in libro. Co. ic.
 SPONDYLIS] Genus serpentis. Plin. lib. 27, cap. 13, 11.
 SPONDIT-

SPONDYLIVM] Plin. lib. 12, cap. 26. 2, Ab hac panace, fetula differt, quæ vocatur spondylion, folijs tantum.
SPONDYLVS] animal in mari, Plinius lib. 32, cap. 11, 9.
 ¶ **Spondylus:** caro interior ostreorum. Plin. lib. 32, cap. 6. 3, Neq; in luto capta, neque arenosis; sed solido vado, spondylo breui atq; non carnosio, nec fibris laciniosis, ac tota in aluo. Colum. lib. 8, cap. 16, 6.
Spondylus: pro animalium osculis. Martial. lib. 7. 19, Rosos repenti spondylos sinu condit.
SPONGIA] Martialis libro 14. 149,
 Hæc tibi sorte datur tergendis spongia mensis
 Vtilis. Plin. lib. 9, cap. 45. 1. & lib. 31, cap. 11, 1.
 Plenam spongiam aquæ manu premere & siccare.
 Lucret. lib. 4, 125.
 ¶ **Spongiæ:** radice asparagorum inter se implicata. Columella lib. 11, cap. 3, 35.
Spongiarum oculi. Colum. lib. 11, cap. 3, 32.
 ¶ **Spongiola.** Plin. lib. 25, cap. 2, 15.
 ¶ **Spongiolæ:** Radice asparagorum. Colum. lib. 11, cap. 3, 35.
 ¶ **Spongiolus.** Plin. lib. 11, cap. 37, 58. Pulmo spongiolus.
SPONSA, SPONSIO, SPONSO] Vide SPONDEO.
SPONTE] Plautus Trucul. 10. 47,
 Neq; iam queo pedibus meâ sponte ambulare. Terent. Andr. 1. 2. 4. 2. 9.
 Age, sic hic non insanit satis sua sponte, in iuga.
 Ostia patuere sua sponte. Virgil. 6, Aeneid. 17.
 Sequi sponte. Quincilian. lib. 5, cap. 10, 88.
 Italiam non sponte sequor. Virgil. 4, Aeneid. 72.
 Sponte: *Arbitrio.* Tacit. li. 19, Nec sponte Antonij properatû.
 Lucan. lib. 1, 20, Paxq; fuit, non sponte ducum.
 Sponte naturæ. Plin. lib. 11, cap. 49. 3, Idem lib. 9, cap. 51, 2.
 Vivere sua sponte. Lucret. lib. 5, 174.
 ¶ **Spontis:** gentium. Varro lib. 2, Spontis suæ statuerat finem. Col. lib. 9, cap. 4, 2, Est enim sativa & altera suæ spontis.
 ¶ **Sponte:** cum gentium. Hæc enim alienatio nõ sponte tutorû fit. Vlp. in l. sed si pec. §. 2. ff. de reb. cor. qui sub. tut. & c.
 Homo suæ spontis. Celsus lib. 1, cap. 1.
 ¶ **Spontè:** *Adverbialiter.* Plin. epist. 89. lib. 4, Hic spontè beatissimo otio fruatur, alius exercitum regit. Idem epist. 119. 2.
 ¶ **Spontalis** Apuleius lib. 4, Quumq; nulli nostrum spontalis partitidum suadens, persuadere possit.
SPORTA] Sallust. lib. 2. histor. E muris canes sportis demittebant. Sueton. de claris Rhet. 1. c. Aliquando extractis piscis nullus infuit, sed sporta auri obsuta. Varro de vita pop. Rom. lib. 1, Neq; enim obsonium, in tota cœna coeptum, ex varijs rebus coniectum in vnam sportam perspicitur. Col. lib. 8, cap. 7. 1, In quo singulæ caueis includantur angustioribus, vel sportis inclusæ pendeant aues.
 Sporta iuncea, vel sparteæ. Colum. lib. 12, cap. 6.
 Sportæ fac carie: quibus inclusa fax prælo supponitur. Cato c. 133.
 ¶ **Sportula.** Plautus Curcul. 7. 10,
 Qui incedunt suffarcinati, cum libris, cum sportulis.
 ¶ **Sportula:** pro distributione quæ ad populum fiebat; & aliquando pro ipsa cibus. Martial. lib. 8. 44,
 Promissa est nobis sportula; reata data est. Sueton. in Nerone, cap. 16, dicit, Neronem cœnas ad sportulas reuocasse, Iuuenal. Satyr. 3. 24,
 Nonne vides, quanto celebretur sportula fumo?
 Iuuenal. Satyr. 1. 10, — nunc sportula primo
 Limine parua sedet turbæ rapienda togatæ.
SPVMA] Martialis lib. 14. 63.
 Spuma vocor nitri, dicor & aphronitrum.
 Albentes spumæ. Ouid. 7, Metam. 83, Albida spumæ Ouid. 3. 15. Cana. Senec. Hippol. 10. 5. Feruida Ouid. 8. Metam. 58.
 Virides spumæ serpentum. Claud. de bel. Gild. 35.
 Agere spumas. Lucret. lib. 3, 99.
 Sonantibus spumis albet mare. Ouid. 11, Metamorph. 101.
 Elisa spuma. Virgilius 3, Aeneidos, 114.
 Stridentem spumam sudit cum sanguine. Ouid. 8. Met. 84.
 Incanuit vnda spumis. Catull. Argon. 59. 3.
 Oblitus & spumis, & crasso sanguine tristus. Ouid. 11, Metamorph. 74.
 Spumas falis ære ruebant. Virgil. 1, Aeneid. 8.
 Nautæ adnixi torquent spumas, Virgil. 3, Aeneid. 42.
 ¶ **Spumeus.** Plin. lib. 15, cap. 28. 1, Spumeus color malis. Idè lib. 37, cap. 2, 14.
 Amnis spumeus. Virgil. 2, Aen. 100. Ora spuma. Lucan. lib. 4, 38. Semen spumeum Plin. lib. 20, cap. 19, 3. Vnda spumea. Virgil. 10, Aeneid. 43.
 ¶ **Spumofus.** Plin. lib. 12, cap. 7. 6, Lycaon aptissimum medicinæ, quod est spumofum. Aequor spumofum. Lucan. lib. 2, 124. Littora spumofa. Catul. Argon. 59, 24. Vnda spumofa. Virgil. 6, Aeneid. 35.
 ¶ **Spumofior.** Claud. 4. Paneg. 92.
 ¶ **Spumifer** Fluuius spumiferi. Stat. lib. 1. A chil. 12.
 ¶ **Spumiger.** Fons spumiger. Ouid. lib. 11. Metam. 29,

Sus spumiger. Lucret. lib. 5, 197.
 ¶ **Spumo.** Plin. li. 32, c. 7. 11, Subinde spuma pennis deterfa, & postquam desierit spumare, tepidum infundere. Virg. 2, Aen. 135. — sed fluat spumabant cœrula cano.
 Aspergine falsa spumant cautes. Virgil. 3, Aen. 107.
 Freta spumant versa lacertis. Virgil. 5, Aen. 29.
 Vindemia spumet plenis labris. Virg. 2, Georg. 2.
 ¶ **Spumās.** Aper spumās. Virg. 1, Aen. 66. Ensis spumās cruore. Virg. 4, Aen. 133. Cymbia spumantia laete. Virg. 3, Aen. 14. Equus spumās. Virg. 6, Aen. 177. Fræna spumantia mādicit ferox sonipes. Virg. 4, Aeneid. 27. Pateram spumantem haufit. Virgil. 1, Aen. 149. Pocula spumantia laete. Virg. eclog. 3, 14. Sanguis spumans. Virg. 9, Aen. 92. Celsus lib. 5, cap. 26. Vnæ spumantes. Colum. lib. 10, 5.
 ¶ **Spumatus.** Stat. 1, Sylu. 4. 24, (matu. Diſtami florentis opem, quoq; anguis abundat Spumescit. Aequora spumescunt remo. Ouid. epist. 2, 18.
SPVO] Virg. lib. 4, Georg. 20.
 — terram sicco spuit ore viator
 Aridus. Plin. lib. 28, cap. 4. 3, Veniam quoque à deis spei alieuius audacioris petimus, in sinum spuendo.
 ¶ **Sputo.** Plautus Merc. 4. 27,
 Tua causa rupi ramices, iam dudum sputo sanguinem.
 ¶ **Sputator.** Plaut. Mil. 10. 52, Minimè sputator, creator sum.
 ¶ **Sputum.** Martial. lib. 2. 26,
 Inq; suos mittit sputa subinde sinus.
 Minuta sputa. Lucret. lib. 6, 239. Salsa. Lucret. lib. 6, 239.
 Tenuia. Lucret. lib. 6, 239.
 Edere sputum sincerum. Celsus lib. 2, cap. 9.
SPURCVS] Horat. 2. Sermon. Satyr. 3. 4,
 Visne tegam spurco Damæ latus?
 Salua spurca. Catull. ad Iuuent. 9. 4, 2. Spurcus: *Fadus.* Apuleius: Tam multæ res spurcæ & graues, nares insectant. Spurcus ager. Colum. in Præf. lib. 1, 21. Spurcus gladiator & carnifex. Varro. Spurcæ lupæ. Mart. lib. 1, 118. Spurcum vinum dicebant antiqui, cum aqua mistum.
 ¶ **Spurcicia, vel Spurcicies.** Lucret. lib. 6. 196,
 At contra nobis cœni teterrima cùm sit
 Spurcicies, eadem suisbus hæc munda videtur. Plin. lib. 33, capit. 4. 4, Quæ è catino iactatur spurcicia, in omni metallo scoria vocatur.
 ¶ **Spurco, vel Spurcor.** Cels. Iurifcon. apud Vlpianum in l. si feruus D. ad l. Aquil. Cum eo agi posse Aquilia, qui vinû spurcauit, vel effudit, vel acetum fecit, vel alio modo vitiauit. Plaut. Mænech. 4. 55,
 Næ ex isto loco spurcatur nasum odore illutibili.
 Senecus spurcata impuris morib;. Catull. in Siconiû, 103, 1.
 ¶ **Spurcificus.** Plaut. Trinum. 1. 7,
 Spurcificum, immanem, intolerandum, vesanum.
 ¶ **Spurcificus.** Plaut. Capt. 2. 36,
 Neq; spurcifici insunt versus.
SPVRIVS] Spurium. Modestinus, D. de stathom. in l. vulgò concepti, Vulgò conceptum appellari scribit, & eum esse, qui incerto patre natus sit; siue illum qui eum patrem habet, quem habere non licet.
 S
SQUALERO] Virgil. 2, Aeneid. 56,
 Squalentem barbam, & concretos sanguine crines.
 Quintil. lib. 10, cap. 1, Neq; ergo arma squalere situ ac rubigine velim. Virg. 23, Georg. 70,
 — aut squalentes infode conchas.
 Arua squalent abductis colonis. Virg. 1, Georg. 201.
 Corpora squalabant ex sanguini morbo. Ouid. 15. Met. 126.
 Crines squalent à puluere effuso. Silus lib. 4, 51.
 Serpentibus atris squaler humus. Ouid. 14, Metam. 82.
 ¶ **Squalens.** Squalens auro. Virg. 2, Georg. 201.
 Arua squalentia. Lucan. lib. 1, 41. Barba squalens. Virg. 2, Aen. 16. Campi squalentes. Silius lib. 3, 133. Coma squalens. Ouid. 3. Fast. 128. Lorica squalens auro alboq; orichalco. Virgil. 3, Aen. 18. Maculæ squalentes auro. Virgil. 4, Georg. 19. Ora squalentia. Ouid. 4, Metam. 132. Tela squalentia venenis. Ouid. 5. Fast. 80. Vestes squalentes atro puluere. Lucan. lib. 8, 12.
 ¶ **Squalidus.** Plaut. Truc. 19. 39, Hunc cœne hominè te amplexarier tam horridû, atq; squalidum? Terent. Eun. 2. 2. 5,
 Video sentum, squalidum, ægrum, pannis, annisq; oblitum. Liu. 1. bel. Pun. 141. Cultus ex illuuiæ, tabeq; squalida & propè efferata corpora variè mouebant.
 Squalidi atq; deformes. Quint. lib. 6, c. 1, 23. Humus squalida humanis albet ossibus. Ouid. 1. Fast. 112. Membra squalida. Lucret. lib. 5, 191. Mors squalida. Senec. Medea, 10, 1. Rubigo. Catul. Argon. 59, 9. Sudor squalidus. Stat. 3. Theb. 66.
 ¶ **Squalam** vestem, pro squalida, veteres dixere. Ennius. Telamone: Strata terra lauere lachrymis vestem squalam & fordidam.
 ¶ **Squalor.** Liu. 2, ab Vrb. 95, Obsita erat squalore vestis.
 Incultus

Incultus squalor. Senec. Hippol. 6, 20.

Terribilis. Virgilius 6, Aeneid. 60.

Detergere squalorem rudis seculi. Quintil. lib. 2, cap. 5, 15.

¶ Squalitudo. Acc. Euryfac.

Pro dii immortales speciem humanā, inusitatā, egregiā, Indignam clade & squalitudine.

¶ Squalitas. Acc. Telepho:

Nā estis operta squalitate est, iustūq; horribili. Lucilius:

Squalitate summa, scabie summa, in re summa obrucam.

SQUALVS] piscis. Plin. lib. 9, cap. 51, 5, Varro de Re rustic.

cap. 3, 6, Et in ea duntaxat squalos ac mugiles pisces.

SQVAMA] Plin. lib. 9, cap. 12, Aquatiliū tegumenta plu-

ra sunt: alia corio & pilis teguntur, vt vituli, &c. squamis

vt pisces.

Astantes squamæ. Virgilius 3, Georg. 109.

Crepitans squama. Ouidius 15, Metamorph. 145.

Arctis squamis horet serpens. Virgil. 11, Aeneid. 151.

Recenti squamā nitet serpens. Ouid. 9, Metam. 54.

Fulgor incendebat squamam Virgil. 5, Aeneid. 18.

Rurilis squamis clari. Virg. 4, Georg. 19.

¶ Squamæ: *Loricarum casenula*. Virgil. 11, Aeneid. 154.

Spumantemq; agitabat equum quem pellis ahenis

In plumam squamis auro confecta tegebat.

Nexilis squama, Silius lib. 5, 28.

¶ Squama æris. Plin. lib. 34, cap. 11, 1, Ibi statu crebriore ex-

cutiuntur velut milij squamæ, quas vocant florem.

¶ Squamula. Celsus lib. 7, cap. 26. In se attrahens quasdam

quasi squamulas.

¶ Squameus. Virg. 2, Georg. 31, —squameus anguis.

Membrana squamea. Ouid. 7, Metam. 55.

¶ Squamiger. Lucret. lib. 1, 33.

Squamigerum genus, id est, pisces. Plin. lib. 11, cap. 37, 15.

Pecudes natantes squamigerum. Lucret. lib. 2, 69.

Nitentes squamigeri. Lucret. lib. 1, 76.

¶ Squamosus. Plin. lib. 9, cap. 16, 2, Vagantur gregatim ferē

cuiusq; generis squamosi.

Orbes squamosos volubilibus nexibus torquet. Ouidius 3,

Metamorph. 9.

Draco squamosus. Virgil. 4, Georg. 82.

Squamosum pecus. Plaut. Rud. 2, 55, Col. lib. 8, ca. 17, 2, Eo-

rumque alios simplices & rectos, quō secedant squamosi

greges.

¶ Squamatim. Plin. lib. 16, ca. 10, 10, Nucamenta squamati-

tim compacta dependent.

SQVAVOSVS] Lucilius: Varonum ac rupicum squarosa in-

condita rostra.

SQVATINA] piscis. Plin. lib. 9, cap. 51, 5, Ex planis, squatina

sola bis, Autumno & Vergiliarum occasu, parit.

SQVILLIA, sive SCILLIA] plantæ genus. Varro lib. 1, de Re

rust. Alia in mari; vt palmas & squillas. Plin. lib. 19, cap. 5,

25, Et lib. 20, cap. 9, 16.

¶ Squilla: *piscis*. Plin. lib. 9, cap. 51, 1, Plin. epist. 41, 1, Mare non

sanē preciosis piscibus abundat, soles tamen & squillas op-

timas merit. Horat. 2, Serm. Satyr. 4, 12,

Tolitis marcentem squillis recreabis. Iuuenal. Satyr. 3, 9.

S T

ST.] Vox silentium indicentis. Terent. Phorm. 5, 1, 16,

—st. s. quid has metuistis fores? &c. (Sto.)

STABILIMEN, STABILIO, STABILIS, STABILITAS] Vide

STAVLYM] Vlpianus in l. lex Cornelia § tantum igitur. ff.

de iniur. & famosis libel. Vnde prostitulæ meretrices di-

ctæ, quōd quæstus copiosioris gratiā, concurrentibus il-

lic aduenis, mansiones ante stabula habuere. Plaut. Aulul.

7, 56, Neutrobi habeam stabile stabulum.

Stabulum confidentiæ. Plaut. Most. 6, 3, Idem Truc. 11, 30,

stabulum flagitij? Idem Casin. 4, 12,

Stabulum nequitiz.

¶ Stabula: loca in quibus armenta gregesque consistunt.

Virg. 8, Aeneid. 42,

Quatuor à stabulis præstanti corpore tauros auertit.

Alta ferarum stabula. Virg. 6, Aen. 36. Auiā. Ouid. 8, Met-

119. Gelida Carul de Berecinth. 58, 11. Mollia. Virg. 3,

Georg. 59. Munita. Sil. li. 7, 26. Pinguia. Virg. 4, Georg. 3.

Clausā tenēt stabulis armenta. Virg. 3, Georg. 71. Reclusis

stabulis armenta rapere. Ouid. epist. 8, 4. Tenere armen-

ta proprijs stabulis. Virg. 1, Georg. 71. Habitare in stabu-

lia. Ouid. 3, Fast. 39. Stabulum pauonum. Columel. lib. 8,

cap. 11. Stabulum: *Præsepe in hospitij*. Apuleius: Durissi-

mo casui meo seruiens, ad equum illum vectorem meum

probitissimum in stabulum concedo. Stabulum *pro qua-*

conq; statione, seu habitatione. Virg. 7, Aeneid. 103,

Ardua testa petit, stabuli & de culmine summo

Pastorale canit signum.

¶ Stabulo & Stabulo. Virg. 6, Aeneid. 58,

Centauri in foribus stabulant. Stat. 3, Sylu. 2, 21,

Ipsi Phoroneis quondam stabulata sub antris, Varro 2,

de Re rust. cap. 3, 4, Stabulatur pecus meliūs, ad hybernos

exortus si spectat.

Pecudes stabulantur in antris. Ouid. 13, Metam. 176.

Turdi & pauones stabulantur. Varro 3, de Re rust. cap. 3, 5.

Stabulare pecus. Varro lib. 1, de Re rust. cap. 21. Alienū pe-

cus in suo fundo pascat, & stabulet.

¶ Stabulatio. Colum. lib. 8, cap. 11, Itaq; hybernæ stabula-

tionum corum præparanda sunt stramenta.

¶ Stabularius: *Hofpes*. Apuleius: Sumo sarcinulam; & præ-

cio mansionis stabulario perfoluco, capessimus viam. Vl-

pianus, l. 1, D. nautæ caupones, &c. Caupones & stabula-

rios eos æque accipimus, qui cauponam & stabulum

exercent.

Stabularius: *Qui stabuli curam gerit*. Colum. lib. 6, Hic enim

recognosci grex poterit, numerusque constare, si velut ex

militari disciplina intra stabularij castra meserint. Varro

2, & de Re rustic. cap. 10, 9, In quibus stabularij solent e-

quas abigere.

STACHYS] Frutex. Plin. lib. 24, cap. 15, 7.

STACTE] Lucret. lib. 2, 171,

Sicut amaracini blandum, stactæq; liquorem. Col. li. 10,

Et melior stactæ ponatur Achaica myrrha. Plin. lib. 12, cap.

15, 3, Sudant autem sponte priusquam incidantur, stactem

dictam: cui nulla præfertur. Plaut. Curcul. 3, 6,

Tu stactæ, tu cinnamum, tu rosa, tu crocum & casta es.

¶ Stactæus. Myrrha stactæa. Plin. lib. 12, cap. 16, 1.

STACVLA] Vitis genus. Plin. lib. 14, cap. 2.

STADIUM] Olympicum stadium. Senec. Thyeste, 2, 2.

Celebrata stadia. Senec. Thyeste, 5, 2. Stadium, inquit Plin.

lib. 2, cap. 23, 1, Centum viginti quinque; nostros efficit pas-

sus: hoc est, pedes sexcentos viginti quinque.

¶ Stadium. Macrobin. somn. Scip. lib. 1, cap. 15, Hic horizon,

quem sibi vniuscuiusque circumscribit aspectus, Ultra tre-

centos & sexaginta stadios longitudinem intra se conti-

neret non poterit.

¶ Stadiodromus. Firmicus, Si Mars respexerit leporem cæ-

lestem in heroscopo, faciet stadiodromos.

Stadiodromos, *locus in quo ludi & cursus exercentur*. Plin. lib.

34, cap. 8, 11.

STAGNUM] Ripa stagni. Ouidius 6, Metam. 75. Fontis sta-

gna. Virg. 7, Aeneid. 30. Alta. Virg. 3, Georg. 66. Dul-

cia. Virg. 1, Geom. 77. Extenta latius. Horat. 2, Carm. ode

15, 1. Humida. Virg. 12, Aeneid. 96. Immensa. Ouid. 1,

Metam. 8. Liquefacta. Catull. ad Sirmionem, 29, 1. Mice

stagnum. Virg. 8, Aen. 18. Modesta iacent nullo tumultu

stagna. Stat. 2, Sylu. 2, 6. Nauale stagnum. Stat. 4, Sylu. 4, 2.

Operta carinis stagna. Stat. 1, Achil. 29. Profunda. Ouid,

ad Liuiam, 48. Virentia musco. Virg. 4, Georg. 4.

Stagnum: *pro parte maris profundissima*. Virg. 1, Aeneid. 16.

Emissamq; hyemem sensit Neptunus, & imis

Stagna refusa vadis.

¶ Stagno. Virg. lib. 4, Georg. 58, Nilus stagnans. Plinius: Vbi

marini fluctus effusi stagnare solent. Tacitus lib. 1, Auustus

Tyberis plana vrbis stagnauerat.

Orbis stagnat paludibus. Ouid. 1, Metam. 66.

Ripæ stagnantes. Sil. lib. 10, 18. Vndæ. Sil. lib. 5, 19.

¶ Stagnare: *conuolare aquam*. Plinius: Agris humidis atque

stagnantibus.

Campi stagnantes infuso æquo e. Silius lib. 3, 10.

¶ Stagnantior. Claud. de Nilo, 6, 2,

Effluit Aegeo stagnantior.

¶ Stagnatus. Colum. lib. 10, 2,

Nam neq; sicca placet, nec quæ stagnata palude

Perpetitur querulæ semper conuicia ranæ.

STALAGMIA] Plin. lib. 34, cap. 12, 9, Quarum è lateribus di-

stillantes hyberno gelu sturias, stalagmias vocant.

STAMEN] Plaut. Mil. 10, 34, Tam capulari stamine tibi

diu videor viuere? Plinius lib. 8, cap. 48, 4, Indè factum, vt

nubentes virgines comitaretur colus compta, & fufus cū

stamine. Martial. lib. 6, 58,

Si mihi lanificæ ducunt non pulla sorores

Stamina nec surdos vox habet ista deos.

Albi staminis lanificæ. Iuuen. Satyr. 12, 7. Aurea stamina.

Stat. 11, Theb. 80. Candida. Ouid. 6, Metam. 115. Te-

nuissima. Ouid. 4, Metam. 36. Operosum stamen. Ouid.

1, de Arte, 140. Leuia stamina ducere vrsato fuso. Ouid.

4, Metam. 45. Gracili stamine intendere telas. Ouidius 6,

Metam. 11. Minuunt colos stamina. Ouid. epist. 3, 16.

Nectere stamina. Senec. Herc. Oetæo, 8, 14. Nere. Ouid. 2,

Fast. 154. Fatalia stamina nentes Paræ. Tibul. lib. 1, eleg.

7, 1. Sollicita stamina docto pollice. Ouid. 11, Metam. 35.

Torquere stamina digitis. Ouid. epist. 9, 16.

Precioso stamine velare aliquem. Claud. 1, in Eutrop. 61.

¶ Stamina: *filamenta*. Plin. lib. 16, cap. 38, 5, Pulpa mero sta-

mine & tenui constat. Idem lib. 21, ca. 52, Ita odor colorq;

duplex; alius calycis, alius staminis: differentia angusta.

¶ **Stamineus**. Plin. lib. 16, cap. 43, 1, Scaminem hoc usu probant venam, & vocant ferulem.
 Rora staminea. Propert. lib. 3, eleg. 6, 6.
STANNVM] Plinius lib. 34, cap. 17, 1, Stannum illitum æneis vasis, saporem gratiorem facit, & cōpescit æruginis virus.
 ¶ **Stanneus**. Colum. lib. 12, cap. 41, 2, In cacabo figuli nouo, vel in stanneo, coquitur musti arbutiui animazi vna. Plin. lib. 29, cap. 7, Tum in stannea pyxide conditur.
STAPHIS] Plin. lib. 23, cap. 1, 7, Astaphisagria, siue staphis, quam vnam taminiam aliqui vocant falso.
STATANVS] Statana vina. Plin. lib. 14, cap. 6.
STATARIVS] Vide STO.
STATERA] Stat. 4, Sylu. 3, 7,
 Dum pondus nimium querens sub altā
 Recipit languidā quadrupes statērā.
 Statera: pro *Tympano*. Plin. lib. 33, cap. 11, 8.
STATICVLVM] Genus vehiculi. Plin. lib. 34, cap. 17, 3, Similiq; modo ad aurea quoque & argentea staticula inanis luxuria peruenit. Plaut. Stich. 17, 4,
 — contra staticulis stare
 Non magis potis est, quā fungus imbrī.
 ¶ **Staticus**, vel **Staticulum**: Saltationis genus. Cato, apud Macrobiū lib. Saturn. Græcos versus agit: iocos dicit, voces demutat, staticulos dat. Plaut. Pers. 23, 44,
 Nequeo leno, quin tibi saltem staticulum dem.
STATIVS] Plaut. Amphit. 4, 85,
 Nec recedit loco, quin statim rem gerat.
 Statim à. Plin. lib. 27, cap. 93, Semipedalibus ramulis quinis, sensue, à radice statim foliosis.
 Statim atq; Vlpianus ad legem Iuliam l. Si maritus. Et primum Pomponius putat, admitti ad accusationem extraneum posse statim, atq; negauerit.
 Statim quā. Martianus de officio Proconsulis. l. omnes Proconsules, statim quā urbem egressi fuerint, habent iurisdictionem.
STATIO, STATIUA] Vide STO.
STATOR] *qui heros affat* Petronius Arbitr: Quædam enim frēmīna sordibus calent, nec libidinē cōcitant; nisi aut feruos viderint, aut statores diutiūs cinctos. Vide etiā **STATO**.
STATVA, STATVMEN, STATVMENO] Vide STATVO.
STATVO] Plautus Amphit. 15, 18,
 De summo summus Iuppiter sic statuit: sic fatum habet.
 Lilius 1, ab Vrbe, 177, Ferro igitur eam arcere contumeliam statuunt. Velle mori statuit Ouid. 10, Metam. 27.
 Apud animum statuere. Liu. 6, ab Vrbe, 165. Dere aliqua. Plin. epist. 98, c. Statuere de se. Tacit. lib. 5, Eorum, qui de se statuebant, humabantur corpora,
Exemplum statuere in homine. Terent. in Prolog. Heaut. 51,
 Exemplum statuere in me, vt adolescentuli.
Statuite exemplū impudenti; date pudori prelium. Plaut. Rud. 16, 6. Exsilium in aliquem statuere. Tacit. lib. 5.
Finem statuit cupidinis atq; timoris. Lucret. lib. 6, 6.
In aliquem statuere. Cæsar belli Gall. libr. 1, Multis cumlachrymis obsecrare, nequid grauius in statrem statueret.
Locum colloquio statuere. Liu. 8, bel. Pun. 184.
Mōdum statuit natura cupidinibus. Hor. 1, Serm. Satyr. 2, 23.
Precium statuere. Liu. 2, bel. Maced. 63, Terent. in Prologo Heaut. 48, Nunquam auarē precium statui arti meæ.
Statum alicui. Plin. lib. 18, cap. 3, 7.
Stipendium de publico. Liu. 1, ab Vrbe, 82.
Triste aliquid. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 2, 24.
 ¶ **Statuete**: *Firmare ponere*. Plaut. Pseud. 7, 138,
 At nunc disturba, quas statuisti machinas. Liu. 9, bel. Maced. 189, Tabernicula statuere in foro.
Aras binas statuere cæspite. Ouid. 7, Metam. 48. Crateras magnos statuunt. Virg. 1, Aeneid. 146. Tempia statuere. Propert. lib. 2, eleg. 7, 5. Terminos Liu. 1, bel. Pun. 164.
Tumulum. Virg. 6, Aeneid. 76.
Vrbem præclaram statui. Virg. 4, Aeneid. 131.
 ¶ **Statuere**: *Dedicare*. Virg. 5, eclog. 14,
 Craterasq; duos statuum tibi pinguis oliui.
 ¶ **Statuere**: *Conuenire*. Terent. Adelph. 3, 2, 18,
 — capite primum in terram statuerem,
 Vt cerebro dispergat viam.
 ¶ **Statutus**. Statuta die. Liu. 1, bel. Maced. 108.
Statuti palii. Varro 1, de Re rust. cap. 14, 1.
Statua Sueton in Tiberio, cap. 26. Etiam statuas atq; imagines, nisi permittente se, poni prohibuit.
Inauratā statuā pallidior. Catul. ad Luuentium, 76, 1.
Infantes statuas findit Canicula. Horat. 2, Serm. Satyr. 5, 9.
Statuaria: *Ars sciendi statuas*. Plin. lib. 34, cap. 12, 6, Laudat & Praefitelem, qui plasticem matrem statuarię sculpturæq; & cælaturæ esse dixit.
 ¶ **Statuarius** Quintil. lib. 5, cap. 12, Plin. lib. 34, cap. 7, Caput est de antiquis statuarijs.
 ¶ **Statuarius**: *Adiectiuum*. Plin. lib. 13, cap. 7, 1, Fuisse autem

statuariam artem familiarem Itallæ quoq; & vetustam.
 ¶ **Statura**: *arboris*. Columel. lib. 5, cap. 5, Producat in tantam staturam, quantam permittit agricola.
 ¶ **Statumen**. Colum. lib. 4, cap. 16, 2, Quum mensem trigessimum excefferit posita vinea, id est, tertio autumno, vehementioribus statuminibus statim impedienda est.
Statumē, apud Vitruuiū dicitur, quicquid p. strato adijcitur.
Statumina: pro *Fixis stipitibus cuiusdam machinæ, qua iumenta clausa curantur*. Columel. lib. 6, cap. 19, Primis autem duobus statuminibus imponitur firmum iugum, ad quod iumenta capi strantur. (statuminato.)
 ¶ **Statumino**. Plin. lib. 17, cap. 22, 28, Eodem modo vineam statummare lapidibus. Plin. lib. 18, cap. 6, 14.
 ¶ **Statuminatio**. Vitruuius lib. 7, Tunc insuper statuminetur, non minore saxo, quā quod possit manum implere: statuminibus indutis iudicetur.
STATVS] Vide STO.
STËATITES] Gemma Plin. lib. vlt. cap. 11.
STËATOMA] Adipis effusio sub cute. Plin. lib. 26, cap. 14, 5.
STËGA] Plaut. Bacchid. 5, 44. Fortē vt ad sedi in stega
STËGNVS] *Stridulus*. Febres stegnaz. Plin. lib. 23, cap. 7, 6.
STËLA] columna. Plin. lib. 6, cap. 29, 11, In altera stelæ literis incognitis.
STËLIS] *Larix arbor*. Plin. lib. 16, cap. vltimo.
STËLLA] Alba stella Horat. 1, Carm. ode 12, 6. Ardentes stellæ. Virg. 4, Aeneid. 97. Auræ Senec. Herc. furen. 133. Candidæ. Horat. 3, Carm. ode 15, 1. Comans stella Ouid. 15, Metam. 150. Gelidæ stellæ. Lucret. lib. 6, 145. Micantes, Ouid. 7, Metam. 20. Proterua stella canis Icarij. Ouid. 2, Amor. eleg. 6, 1. Salubres stellæ. Horat. 1, Serm. Satyr. 7, 5. Vaga. Lucan. lib. 9, 3.
Agmina stellarum togit Lucifer Ouid. 2, Metam. 23.
Depulit stellas aurore. Ouid. 7, Metam. 20.
Diffugiunt stellæ. Ouid. 2, Metam. 23.
Fixæ stellæ. Ouid. 2, Metam. 40. Dies clara fugat stellas. Virg. 5, Aeneid. 9. Sparsa micant stellarum lumina celo. Silius lib. 13, 134. Acies obruta stellis. Virgil. 1, Georg. 79. Palantes polo stellæ. Virg. 9, Aeneid. 5.
Restrinxit stellas exortus sol. Lucret. lib. 3, 212.
Cælum voluit stellas rapidā vertigine. Silius lib. 8, 34.
 ¶ **Stella**: *pro sidere*. Ouid. lib. 3, Fastorum.
Stella: *Pisces*. Plin. lib. 9, cap. 60.
 ¶ **Stello**. Mart. lib. 2, 19, Et numerosa linunt stellantem splenam frontem. Plin. lib. 37, Quoniam stellarum hyadam & numero & dispositione stellantur.
 ¶ **Stellans**. Claud. lib. 2, de rap. Prof. 73,
 — stat pronuba iuxta Stellantes nox picta sinus.
Cæli stellantis regia. Virg. 7, Aen. 42. Fons stellans bullis. Plin. lib. 31, cap. 2, 10. Gemmæ stellantes. Ouid. 1, Met. 146.
Ora stellantia Teuri Ouid. 5, Fast. 121.
Stellans volatus. Plin. lib. 18, cap. 26, 18.
 ¶ **Stellatus**. Plin. lib. 10, cap. 67, Salamandra animal lacesti figurā stellatum. Claud. lib. 3, de Raptu, 3.
 Vt patuit stellata domus, confidere iussit. Ouidius 1, Metam. 134, Stellatus Argus.
Ensis stellatus fuluā iaspide. Virg. 4, Aeneid. 52.
 ¶ **Stellifer**. Olympus stellifer. Senec. Herc. Octavo, 15, 9.
 ¶ **Stelliger**. Polus stelliger. Stat. 12, Thebaid. 113.
Axis Stat. 3, Sylu. 3, 16.
STËLLATVRA] Nomen annoæ militaris. Lampridius in Alexandro: Tribunos, qui per stellaturas militibus aliquid abstulissent, capitali pœna affecit Spartianus in Pescenino: Nam & Imperator Tribunos duos, quos constituit stellaturas accepisse, lapidibus obrui ab auxiliarijs iussit.
STËLLIO] Plin. lib. 30, ca. 10, 6, Tunicula stelliouis, quam eodem modo vt anguis exiuit. Virgil. 4, Georg. 49,
 — nam sæpe fauos ignotus adedit Stello.
 ¶ **Stellionatus**: *Crimen, quum aliquid dolo factum est*. Vlpianus. De crimine stellionatus l. stellionatus.
STEMMA] Firmicus lib. 4, Magnos viros faciet Mercurius, qui sacris & religiosis stemmatibus coronentur.
Stammata: *Imagines maiorum*. Martialis, Atria Pisonum stabant, cū stemmate toto. Iuuen. Satyr. 8, 1, Suet. in Nerone, cap. 73, Quod in vetere gentiliū stemmate C. Cassij percussoris Cæsaris imagines retinisset. Plin. lib. 35, ca. 2, 3.
A proavis demissum stemma. Stat. 3, Sylu. 3, 9.
 ¶ **Stemma**: *pro facinore*. Martialis lib. 1, 16,
 Cæsar is atq; Iouis conter nunc stemma iuuentus.
 ¶ **Stemmata**: *Inscriptiones saxorum*. Martialis:
 Tristia saxorum stemmata delet herus.
STËR C V S] Plin. lib. 17, cap. 9, 6, Cato, stercus vnde fiat, stramenta, lupinum, paleas, fabalia, ac frondes ilignas, quæctinasq; Plaut. Aflin. 9, 18,
 Iussit scelerste abianua hoc stercus hinc auferri?
Colum. lib. 2, cap. 6, Vincis emaciatis & aruis optimū stercus lupinum prahet.

Canino stercore foeda atria Iuuenal. Satyr. 147.
 Terrum steruus. Lucret. lib. 2, 175.
 Color fuscus stercore crocodili. Horat. Epod. 12, 3.
 Stercore saturare agrum. Colum. lib. 2, cap. 9, 13.
 Stercore satiatum solum. Columel. lib. 2, cap. 10.
 Ingerere steruus viribus. Columel. lib. 2, cap. 16, 3.
 ¶ Stercoreus. Plautus Milit. 4, 12.
 Stercoreus, plenus perurij, atq; adulterij.
 ¶ Stercoro. Plin. lib. 18, ca. 23, 4. Ager, si nō stercuratur, alget: si nimium stercuratus est, adurit. Colum. lib. 2, cap. 16, 2.
 Spissius, vel rariū stercurare. Colum. lib. 2, cap. 5.
 ¶ Stercurare: *Pinguifacere*. Colum. lib. 12, Vicia & faba stercurare agrum dicuntur.
 ¶ Stercuratus. Col. lib. 1, cap. 6, 17, Parte quo possit omnis stercurata colluies cortis, balnearumq; & oleis expressa amurcæ sanies, influere. Sic apud Catonem, 4, 6.
 Ager stercuratus. Jabolenus in l. cum vsum fructum. §. vlt. ff. quibus modis vsus fructus.
 ¶ Stercuratio. Colum. lib. 2, cap. 16, 1, Si tamen aliqua causa tempestiuam stercurationem facere prohibuerit. Plin. lib. 18, cap. 23, 2. (nem
 Modica stercuratione terra refouetur. Col. lib. 2, ca. 1, ad fi.
 ¶ Stercurarius. Crates stercurariæ. Varro lib. 1, de Re rustica.
 ¶ Stercorosus. Columel. lib. 8, cap. 3, 7, Stercorosa aqua pituitam concitat. Cato de Re rust. 52, Locus stercorosissimus.
 ¶ Sterquilinium. Columel. lib. 1, cap. 6, 14, Sterquilinia duo sint: vnum, quod noua purgamenta recipiat, & in annum conferret: alterum, ex quo vetera vehantur.
 Sterquilinium: *lenem vocat*. Plaut. in Persa, 12, 3, —cho lutum lenonium
 Commissum, cho tu sterquilinium publicum. Terent. Phorm. 3, 2, 41.
 STERILIS] Plin. lib. 10, cap. 60, 2, Sunt autem sterilia, & minora, ac minus iucundi saporis, oua.
 Sterilis in gignendo. Plinius lib. 11, cap. 39, 4. Veri sterilis. Pers. Satyr. 5, 8. Agros steriles exurit Sirius. Virg. 3, Aen. 29. Amator sterilis Plaut. Trucul. 5, 29. Amor. Stat. 3, Sylu. 4, 9. Arena Virgil. 1, Georg. 14. Aucnæ steriles. Virg. 5, eclog. 8. Corpora sterilia sunt. Lucretius lib. 2, 169. Domus sterilis. Propert. lib. 4, eleg. 12, 13. Herba. Ouid. 3, Amor. eleg. 6, 7. Humo sterili ponere semina. Propert. lib. 2, eleg. 12, 1. Iuuenca sterilis. Ouid. 3, Fast. 31. Manus steriles Plaut. in Truc. 4, 1. Palus sterilis. Horat. de Arte. 13. Pax Tacit. lib. 1. Propestus. Plaut. Mil. 10, 15. Temporis punctum sterile beneficio. Plin. in Paneg. 94. Rubigo sterilis. Horat. 3, Carm. ode 23, 2. Seculum virtutum sterile. Tacit. lib. 17. Syluæ steriles, Virg. 2, Georg. 88. Vacca sterilis Virg. 6, Aeneid. 51. Venus. Lucret. lib. 4, 149. Vir sterilis. Catul. de Berynth. 5, 14. (runtur.
 ¶ Sterilus. Lucret. lib. 2, Et sonitu sterila, & succo ieiuna ferre
 ¶ Sterilefco. Plinius lib. 8, cap. 50, 1, Capræ pinguedine sterilefco.
 STERNŌ] Sternere equos. Liu. 8, bel. Pun. 73.
 Lectos. Terent. Heaut. 1, 1, 73, Plaut. Pseud. 4, 30, —strata, lautaq; coctaq; omnia vti sint:
 Torus sternitur. Ouid. ad Liuiam, 64.
 Iuenci cæsi strauere terram. Virg. 8, Aeneid. 144.
 Venti placidi strauerunt æquora. Virg. 5, Aeneid. 153.
 Fama tibi strauit benignum iter. Stat. 12, Thebaid. 163.
 Iter argento sternunt. Lucret. lib. 2, 127.
 Viam strauit per mare. Lucret. lib. 3, 109.
 ¶ Sternere: *Deicere*. Liuus 7, ab Vrbe, 117, Circa iacentem duceem sterne Gallorum cateruas.
 Corpore toto sternitur in vultus. Stat. 12, Thebaid. 64.
 Humi sternere aliquem. Horat. 4, Carm. ode 14, 7.
 Pronum humi. Ouid. 2, Metam. 96.
 Terræ sternitur toto proiectus corpore. Virg. 11, Aeneid. 18.
 Viros sternere eade. Virg. 10, Aen. 24. Cæde ingenti Liu. 1, bel. Maced. 79. Torrens rapidus sternit agros. Virg. 2, Aeneid. 62. Pauor humilis strauit corda. Virg. 1, Georg. 67. Exitio graui sternere aliquem. Horat. 1, Carm. ode 16, 4.
 Sternere omnia ferro. Liu. 4, bel. Pun. 173. Hosti iter sternit omnes. Ouidius 11, Metamorph. 75. Ista sternere aliquem. Senec. Medea, 8, 14. Locum faxis. Liu. 9, ab Vrbe, 183. Mortaliquem. Virg. 12, Aeneid. 92. Pecus terro strauit Atax. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 41. Segetes sterauntur. Ouidius 1, Metam. 51. Sternitur omne solum iaculis. Virg. 9, Aeneid. 133. Telo præcipitem sternere. Sill. 4, 37.
 Vulnera sterni. Virg. 10, Aeneid. 17.
 Sternere se somno. Virg. 4, Georg. 87.
 ¶ Stratus. Virg. 1, Aeneid. 141.
 —stratoq; super discumbitur ostro.
 Acquis stratum silet. Virg. 9, eclog. 12. Iter militari laboratum Quintil. lib. 11, 11. Poma passim strata iacent. Virg. 7, eclog. 11. Via strata. Liu. 8, ab Vrbe, 80. Vites strata.

Col. li. 5, ca. 4 1. Vnda strata æqualiter. Oui. epist. 7, 10.
 ¶ Stratum. Plin. lib. 10, ca. 59, 1, Oua pauonis, nisi molli strato excepta, franguntur. Col. lib. 1, ca. 2. Nec cubiculis modo, aut exedris, sed stratis etiam lim. basq; per omnem committunt Senec. epist. 81. Equum emptum, tota iubet stratum. Dura strata. Ouid. 1, Amor. eleg. 2, 1. Mollia lecti. Lucret. lib. 4, 171. Pista Ouid. 8, Metam. 7. Corpus pus corripere è stratis. Virgil. 3, Aen. 36. Excita stratis iuuentus. Lucan. lib. 1, 48. Exsilire stratis Ouid. 3, Metam. 7. Incubare stratis. Virg. 4, Aeneid. 17. Alto strato recendit caput. Ouid. 11, Metam. 130. Reponere membra stratis. Virg. 4, Aeneid. 79. Surgere strato, Virg. 3, Aen. 103. Viarum strata. Virg. 1, Aeneid. 86.
 ¶ Stratura. Suct. in Claudio, cap. 24, Quæstorū collegio pro stratura viarum gladiatorum munus iniunxit.
 ¶ Sternax. Equus sternax. Virg. 12, Aeneid. 3, Seruius.
 STERNŪ] Plin. li. 7, c. 6, 2, Ocitatio quide in enixu lethalis est: sicut sternuisse à coitu, abortiuū Propert. li. 2, eleg. 3, 5, Num tibi nascenti primis mea vita diebus Aridus argutum sternuit omen Amor?
 ¶ Stenuto. Plin. lib. 9, cap. 3, 3, Capra sternutante.
 ¶ Sternutamentum, Plin. lib. 28, cap. 2, 14, Cur sternutamentis salutamur?
 Euocare sternutamenta. Cels. lib. 3, cap. 20, Salutare sternutamentum. Celsus lib. 2, cap. 8. Sternutamentum: *Medicamentum sternutationem euocans*. Plin. lib. 25, ca. vlt. 2, Eadem sicca concisa, sternutamentum est.
 STERQUILINIVM] Vide STERCVS.
 STERTŌ] Terent. Eunuch. 5, 9, 49, —stertit noctesq; & dies, Persius Satyr. 3, 1, Stertimus indomitum quod despumare falernum Sufficiat, quinta dum linea tangitur vmbra. Iuuen. Satyr. 1, 6, Doctus & ad calicem vigilanti stertere naso. Supinus stertit. Horat. 1, Serm. Satyr. 5, 4. Vigilans stertis. Lucret. lib. 3, 213. Dicam totum stertere. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 4.
 STIBADIA] paruz cœnationes. De quo nulus est apud Martialem lib. 14, 92.
 STIBIVM] Spumofus lapis, candicans & nitens: qui in argenti metallis inuenitur. Plin. lib. 33, cap. 6, 6.
 STICA] vna, quam nos Apianam appellamus. Plin. lib. 14, cap. 9.
 STIGMA] Martial. lib. 6, 64, Stigmata nec vafra delebit Cinnamus arte. Plin. scribit, stigmata deleri columbino simo. Martial. lib. 12, 58, Frons hæc stigmatate non meo notanda est. Dignus stigmatate. Iuuen. Satyr. 10, 19. Stigma: *pro infamia*. Sueton. in Iulio, cap. 73, Valerium Catullum, à quo sibi verticulis de Mamurra perpetua stigmata imposta non distimulauerat, facisfacientem, eadem die adhibuit cœnæ. (lus.
 ¶ Stigmosus. Plin. li. 1, epist. 5, 2, Vitellianâ cicatrice stigmatosa] Apuleius: Et sanguinis eruptionem, verticulo admoto, excipit diligenter, vt nulla stilla compareat vsquam. Vitruuius lib. 2, Per id stillæ decidunt in impluuium. Plin. lib. 29, cap. 4, 13, Ex eo, quum opus sit, ternis stillis additis in oleum.
 ¶ Stillicidium. Plinius lib. 17, cap. 12, 4, Stillicidij breuis definitio est.
 ¶ Stillo. Martial. lib. 1, 7, Viuebant lacrimis membris stillantibus artus. Plin. lib. 18, cap. 7, 4, Et contra morsum eiusdem bibitur, stillaturus. Stillare lachrymam. Plin. lib. 12, cap. 23, 1, Africa Ammoniaci lachrymam stillat in arenis suis. Idem: Frutex est resinâ Rorem ex oculis. Horat. de Arte, 87. (stillans, Arbor stillauit sanguineis toribus. Lucan. lib. 7, 170. Coma stillabat Tyrio tore. Tibul. 3, eleg. 4, 6. Dies stillat plumis. Stat. 3, Thebaid. 108. In aurem stillare. Iuuenal. Satyr. 3, 13.
 ¶ Stillans. Culter stillans sanguine. Ouid. 2, Fast. 168. Sidera stillantia sanguine. Ouid. 1, Amor. eleg. 8, 3.
 ¶ Stillatus. Ouid. 2, Metam. 73, Indè fluunt lachrymæ, stillataq; sole rigescunt.
 ¶ Stillatus. Resina stillatura. Plin. lib. 16, cap. 11, 2.
 STIMVLVS] Plaut. Truc. 16, 53, —si stimulos pugnis Cædis, manibus plus dolet. Stimulus: *per translationem*. Plaut. Truc. 17, 75, —næ ista stimulum longè habet, quæ vsq; illinc, Cor pungit meum. Veneris stimuli Lucret. lib. 4, 345. Acriores. Tacit. lib. 17. Accensæ stimulis maioribus iræ. Stat. 11, Thebaid. 100. Agitatus stimulis amoris. Ouid. 2, Fast. 156. Auertere stimulos cæci amoris. Virg. 3, Georg. 42. Cæcos stimulos condidit in pectore Ouid. 1, Metam. 146. Dare stimulos laudum. Stat. 1, Achil. 41. Inuidiæ stimulo mentes fodit Saturnia. Sil. lib. 7, 103.
 EEEc 2 Frangere

Frangere stimulos nequitia. Propert. lib. 3, eleg. 19, 2.
 Haud mollibus stimulis incitat iras. Virg. 1, Aeneid. 146.
 Mouere acres stimulos irarum. Lucan. lib. 2, 65.
 Parce puer stimulis, & fortius vtere loris. Ouid. 2, Met. 26.
 Subicere stimulos lasso. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 19.
 Cæcus aliquis stimulus subest cordi. Lucret. lib. 3, 179.
 Suffigere nouos stimulos dolori. Senec. Thebaid. 1, 42.
 Verrere stimulos sub pectore alicui. Virg. 6, Aeneid. 20.
 ¶ Stimulo. Plaut. Cistell. 5, 4.
 Iactor, crucior, agitator, stimulo, verfor in amoris rota.
 Terent. Heaut. 2, 1, 11,
 Magis me nunc amicæ dicta stimulant.
 Currum stimulare. Sil. lib. 16, 74. Verberare caudæ stimula-
 uit seleo. Lucan. lib. 1, 42. Stimulare ad arma. Liu. 1, ab
 Vrbe, 95. Accendere & stimulare. Liu. 5, bel. Pun. 69.
 Stimulare & incitare. Liu. 3, ab Vrbe, 242.
 Iras sanctas stimulauius. Stat. 12, Thebaid. 88.
 ¶ Stimulatus. Rabie furenti stimulatus animus. Catul. de
 Berecynth. 58, 1.
 Iurgia stimulara vino. Ouid. 1, de Arte, 119.
 ¶ Stimulatio. Plinius lib. 35, cap. 2, 4. Et erat hæc stimulatio
 summa, & ingens.
 ¶ Stimulatio. Plaut. Mostel. 4, 62. — vt veneficæ illi
 Fauces prehendam, atq; enecem scelestam stimulatricem.
 ¶ Stimuleus. Supplicium stimuleum. Plaut. Milit. 9, 31.
 STINGVO] Lucret. lib. 4, 211. — humor
 Non datur, ardorem qui membris stingere possit.
 STIPENDIUM] Vlpianus, de verborum signific. I. ager Stipen-
 dium, à stipe appellatum est: quod per stipes, id est,
 modica æra, colligatur. Plaut. Epid. 2, 16,
 In singulis stipendia ad hostes exsuuias dabit.
 Plin. lib. 33, cap. 3, 5. Quin & militum stipendiorum hoc est
 stipes ponderandæ Penfatores, libripendes dicuntur. Hor.
 Epid. 17, 8. Quæ finis, aut quod me manet stipendium?
 Stipendijs duobus. Plin. lib. 7, cap. 28, 4.
 Constituere stipendium militi Quint. lib. 3, cap. 8, 13.
 Explere stipendia. Tacit. lib. 3.
 Facere stipendia pedibus. Liu. lib. 3, ab Vrbe.
 ¶ Stipendialis. Sidonius: Possit fœdere sub stipendiali.
 ¶ Stipendiarius. Cæsar in Comment. libro 1, Reliquasq; ci-
 uitates stipendiarias haberent, Plin. lib. 5, cap. 4, 8, Stipen-
 diarium oppidum.
 ¶ Stipendiosos, Vegetius vocat ærarios milites, siue merce-
 narios, qui stipendia faciunt.
 ¶ Stipendior. Plinius lib. 6, cap. 19, 4. Per omnes dies stipen-
 diantur.
 STIPES] Cæsar 1, bel. Cinil. 109. Fossas transuersas vijs per-
 ducit, atq; ibi fudes stipitesq; præacutos defigit.
 Grauis stipes. Senec. Herc. fur. 13, 20. Inanis. Ouid. de Nu-
 ce, 7. Quernus. Ouid. 4, Fast. 67. Vastus. Senec. Herc.
 fur. 13, 19. Viridis. Ouid. in Ibin. 48. Defossus in agro.
 Ouid. 2, Fast. 119. Ramoso stipite nixus. Ouid. 3, Fast. 151.
 Nodoso stipite mastare aliquem. Ouid. epist. 10, 21,
 ¶ Stipes: pro insulso, & fatuo. Terent. Heaut. 5, 14,
 Quæ sunt dicta in stultum; Caudex, stipes, a sinu plum-
 beus.
 STIPO] Virg. 3, Aeneid. 93,
 — stipatq; carinis
 Ingens argentum, Dodonæosq; lebetas. Colum. lib.
 9, cap. 1, 11. Si non sperant ceras omnes liquoribus stipa-
 re, fœcibus expleant.
 Turba stipat fora. Ouid. ad Pisonem, 8.
 ¶ Stipare: Circumdare aliquem. Virg. 4, Georg. 44.
 — illum admirantur, & omnes
 Circumstant fremitu denso, stipantq; frequentes.
 Coetus ministrum huc stipantur Stat. 3, Sylu. 1, 18.
 Caterua magna stipante incessit. Virg. 1, Aeneid. 100.
 ¶ Stipatus. Curia stipata verendis patribus. Ouid. 3, de Pon-
 to, eleg. 1, 28.
 Comitum turba stipata est dea. Ouid. 3, Metam. 38.
 Turba stipata tegebat eam. Virg. 11, Aeneid.
 ¶ Stipatio. Plin. lib. 10, cap. 22, 3. Ita cæteri stipatione natu-
 rali propellunt eos.
 Aggressionum & enthemematum stipatio. Quintil. lib. 5,
 cap. 14, 22.
 ¶ Stipticus. Plinius libro 21, capite 23, 3. Vlcrum facit sti-
 pticam vim.
 STIPS, vel STIPIS] Plin. epist. 161, 2. Vj numerare iactas sti-
 pes & relucentes calculos possis.
 Mercenariæ stipsis ancilla. Plin. lib. 10, cap. 63, 1.
 Stipem conferre. Vlpian. de colleg. illic. Tenuioribus per-
 mittitur, stipem mensuram conferre, dum tamen semel in
 mense coeant. Liu. 5, ab Vrbe, 114.
 Stipem non minimam confert hæc res. Col. lib. 8, cap. 1.
 Largifica stipe ditantes omnia. Lucret. lib. 2, 127.
 Focillare miserum parua stipe. Ouid. ad Pisonem, 26.

Parua stipe opes quætere. Ouid. 4, Fast. 70.
 Stipem spargere. Plin. lib. 33, cap. 10, 5.
 STIPVLA] Plin. lib. 14, cap. 16, 3. Proximum sit è milij semi-
 ne maturo, cum ipsa stipula. Virg. 3, eclog. 6,
 Stridentu miserum stipula disperdere carmen.
 Crepitans stipula. Ouid. 4, Fast. 158. Fabalis. Ouid. 4, Fast.
 140. Leuis. Virg. 1, Georg. 17. Viridis. Virg. 1, Georg.
 63. Volantes stipulæ. Virg. 1, Georg. 65.
 ¶ Stipula: Quæ remanet in campo, demesso frumento. Terentius
 Adelph. 5, 3, 62. Meridie ipso faciam vt stipulam colligat.
 STIPVLOK] Colum. in Præfat. lib. 10. Eœnoris tui, Syluine,
 quod stipulanti sponderam tibi, reliquam penfui ucu-
 lam percipe. Plaut. Curcul. 9, 13,
 Ibidem erunt scorta exoleta, quiq; stipulari solent.
 Suetonius: Lex prætoris, quæ vetat minorem annis vi-
 ginti quinque stipulari.
 ¶ Stipulatio. Pomponius in l. stipulationū aliz. D. de verb.
 oblig. Stipulatio est Verborum conceptio, quibus is, qui
 interrogatur, daturum facturumue se, quod interrogatus
 est, respondet. Senec. de Benef. lib. 3, cap. 85. Vtinam nulla
 stipulatio emptorem venditori obligaret.
 Acceptam ferre stipulationem. Vlpian. in l. Iulianus. ff. de
 dol. mal. & met. except.
 ¶ Stipulatus: Verbale. Plin. Iouis deorum summi stipulatu.
 Quint. Declamat. 12. Stipulatu legati nostri perimus.
 STIRIA] Martial. lib. 7, 36,
 Turpis ab iuuito pendeat stiria naso. Virg. lib. 3, Ge-
 org. 74. Stinaq; impæxis induit horrida barbis. Plin.
 lib. 34, cap. 12, 9. Et lateribus destillantes hyberno gelu sti-
 rias, sal. gmas vocant.
 STIRPS] Virg. 7, Aeneid. 19. Hec stirpem inuisam!
 Stirpes sceleratorum hominum. Cæsar 6, bel. Gal. 122.
 Author stirpis. Senec. Agamem. 4, 14. Egens stirpis. Stat. 1,
 Sylu. 2, 35. Annuqa a stipe ortus. Virg. 1, Aeneid. 13. Di-
 uitæ stirpis alumnus. Ouid. 2, Met. 127. Egegria stirps.
 Virg. 5, Aeneid. 60. Fœminca. Ouid. 13, Metam. 142. Hu-
 mili de stirpe creatus. Ouid. 14, Met. 140. Nefanda stirps.
 Senec. Agamem. 4, 14. Præclara. Virg. 4, Georg. 64. Viri-
 lis. Ouid. 13, Metam. 107. Vltima. Senec. Herc. fur. 4, 11.
 ¶ Stirps: de arboribus. Virg. 12, Aeneid. 42,
 Quum semel in syluis imo de stirpe recisum.
 Committere stirpes ramis. Lucret. lib. 5, 274.
 Cum imis stirpibus euellere aliquid. Virg. 2, Georg. 41.
 Obiuere stirpes aruo. Virg. 2, Georg. 5.
 Inuenitur etiam fuminiuum. Horat.
 Stirpesq; raptas, & pecus, & domos. Col. lib. 2, cap. 2,
 Præclara stirpes. Valida stirpes. Virg. 2, Georg. 74.
 ¶ Stirpescere. Plin. lib. 19, cap. 8, 21. Si defringatur; stirpescere
 & intermori.
 STIVA] Virg. 1, Georg. 35.
 Stiuq; quæ curtus à tergo torqueat imos. Col. lib. 1,
 cap. 9, 2. In arando stiuæ pene rectus innitiur,
 Innixus stiuæ arator. Ouidius 8, Metam. 44.
 Premere stiuam. Ouid. 4, Fast. 166.
 STIATA] Genus nauigij: inquit Festus.
 Stiatarius. Iuuenal. Satyr. 7, 14,
 Spondet enim Tyrio stiataria purpura filo.
 STILEMBVS] Grauis & tardus. Lucilius:
 Atq; equum pedibus stilembum.
 STILOPVS] Sonus qui ex inflatione buccarum erumpit. Persius
 Satyr. 3, 2. Nec stilo tumidas intendis rumpere buccas.
 STO] Plaut. Capt. 2, 2,
 Hos quos videtis stare hic captiuos duos,
 Illi qui stant, hi stant; hic ambo non sedent. Terent.
 Phorm. 1, 4, 18. — sta illud. G. hem.
 ¶ Stare: de inanimitas. Plaut. Amphit. 4, 120,
 Neq; se luna quôquâ morat, statq; vt exorta est semel.
 Virgil. 8, Aen. 71. Stabat acuta silex. Stat. 12, Thebaid.
 83. — stentis stabant ad flumina syluæ.
 Stare, cum aduerbio. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 1, 33,
 Quæ steterant artes, pars vacat illa tibi.
 Acies stat. Quint. lib. 6, cap. 4, 13. Ad vnam stare. Virg. 4,
 Georg. 71. Stetit ad eam diem ciuitas illa Lycurgi legi-
 bus. Liu. 9, bel. Maced. 136. Ad verbera stare. Ouid. 1, A-
 mor. eleg. 6, 4. In æquo alicui stare. Senec. de Benef. lib. 2,
 cap. 29. Stet ager sentibus Cecilius. Animo stare, & De-
 sipere, contraria. Horat. 2, Serm. Satyr. 1, 43.
 Ante pedes alicuius. Virg. 9, Aeneid. 76.
 Ante oculos nostros stetit. Ouid. 1, Amor. eleg. 5, 4.
 Authore certo stare. Liu. 8, ab Vrbe, 206. Quint. lib. 7, cap. vlt.
 Verbisne legis standum sit, an voluntate.
 Stare circum. Virgil. 10, eclog. 4.
 Consilio alicuius. Liu. 7, ab Vrbe, 166.
 In conspectu. Liu. 7, bel. Pun. 106.
 Contra aliquem. Virg. 5, Aeneid. 83.
 Cum aliquo. Terent. Phorm. 1, 2, 19. Liu. 6, bel. Pun. 216.

Decreto Senatus Cæsar 6, bell. Gall. 52.
 Fabula dicitur stare. Terent. in prolog. Hecyræ, 15.
 Partim sum earum exactus; partim vix steti.
 Fide stare. Liuius 3, bell. Pun. 223. Stat parum fides apud
 eum. Plaut. Pseud. 7, 62. Fiducia belli stetit auxilijs Pal-
 ladiæ, Virg. 2, Aeneid. 13. Ad finem stare. Ouid. 2, Amor.
 eleg. 6, 3. Firmum stare. Liuius. Et bene apud mem-
 res veteris stat gratia facti. Virgil. 4, Aen. 108. Imperium
 puero stetit. Liu. ab Vrbe, 10. Stare memoriâ Senec. epist.
 33. Spes & victoria stabat in duobus, Silius lib. 17, 81.
 Iureiurando alicuius stare. Quintil. lib. 5, cap. 6.
 Ius exemplis stat. Liuius 7, bell. Pun. 44.
 Iuxta aliquem stare. Stat. 11, Thebaid. 124.
 Loco. Cæsar 6, bell. Gall. 161, Virg. 3, Georg. 17.
 Stare loco nescit. Lucan. lib. 1, 29.
 — sed nescia virtus Stare loco.
 Mare placidum stat ventis. Virg. 2, eclog. 6.
 Mens stetit in dubio. Lucan. lib. 7, 50.
 Nox stetit ante oculos meos. Ouid. in fragmento, 10.
 Ordine stare. Quint. lib. 7, cap. 1. Ordine certo stetit acies.
 Lucan. lib. 7, 44. Pacto stare. Liu. 9, ab Vrbe, 13. Pariter.
 Ouid. 4, de Ponto, eleg. 9, 21. Pede in vno stans. Horat. 1,
 Serm. Satyr. Stat per me. Plin. lib. 18, cap. 28, 9. Non stat
 per me, quo minus cælum intelligas & cælestia scias. Quint.
 lib. 3, cap. 8. Non per me stetit; sed per illa. Terent. Andr.
 4, 2, 16. Si poterit fieri, ut ne pater per me stetit credat.
 Prælia stant mihi cum domina mea. Propert. lib. 3, eleg. 5, 1.
 Precium stat merci. Plaut. Milite, 10, 132.
 Pro aliquo stare. Quint. lib. 5, cap. 11, Liu. 8, bell. Maced. 110.
 Procul Tibul. lib. 1, eleg. 6, 9. Propius. Horat. de Arte, 73.
 Ratio & fortuna cum aliquo stat. Liuius 5, ab Vrbe, 171.
 Sanguis stetit. Plinius epistol. 154.
 Stat sententia. Terentius Eunuch. 2, 1, 18,
 Vide quid agas. P. H. stat sententia. Plautus Curcul.
 5, 35. Quod eis respondi, eâ omnes stant sententiâ. Li-
 uius 4, bell. Macedon. 51.
 In eadem sententia stare. Liuius 4, ab Vrbe, 190.
 Stare eodem statu. Liuius 1, bell. Punic. 248.
 Suppliciter stabat. Horat. 1, Serm. Satyr. 8, 7.
 Talo recto stare. Horat. 2, epist. 1, 36.
 Verbis. Quintilianus libro 7, capite 2, 35.
 Vi. Ouidius 6, Fast. 62,
 Stat vi terra sua: vi stando Vesta vocatur.
 Voluntate. Quintilian. lib. 7, cap. 2, 35.
 ¶ Stat: *Constat*. Liu. 3, bel. Pun. 137, Multorumq; sanguine
 ac vulneribus ea Pœnis victoria stetit. Quint. Declamat. 13,
 1, Quanti steterit mihi, quod semel imperata non feci. Plin.
 epist. 155, b.
 Precio magno stare. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 25.
 Stat illi res centum talentis. Liu. 4, bel. Maced. 187.
 ¶ Stare: *Positum esse*. Virgil. 1, Aeneid. 131,
 Omnis in Alcanio chari stat cura parentis. Plautus
 Capt. 12, 87,
 Periculum vitæ meæ tuo stat periculo post mortem.
 ¶ Stare: *durare*. Virg. 3, Aeneid. 11,
 Troiaq; nunc staret, Priamiq; arx alta maneres.
 ¶ Stat: *Certum est*. Virg. 2, Aeneid. 150,
 Stat casus renouare omnes.
 ¶ Statur. Plaut. Pseud. 7, 42,
 Quid agit? p. statur hic ad hunc modum.
 Terent. Eunuch. 2, 2, 40.
 ¶ Standi. Virg. 5, Aeneid. 77, *Quæ finis standi?*
 ¶ Standum est epistolâ Domitiani. Plin. in epist.
 ¶ Stans. Staturus. Plin. lib. 25, cap. 13, 10, Mammæ à virgini-
 tate illicitas, semper staturas. Anni stantes in limine vitæ.
 Stat. 2, Sylu. 1, 8. Freta stantia. Ouid. 7, Metam. 41. Ocu-
 li stantes. Ouid. 6, Fast. 27. Paludes stantes. Hor. 3, Carm.
 ode 27, 2. Vina stantia gelu. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 7, 2.
 ¶ Status: *Firmus*. Plin. lib. 18, Propter statos siderum cursus.
 Idem lib. 2, cap. 13, 1.
 Status dies. Plaut. Curcul. 2, 5,
 Status conditus cum hoste intercedit dies. Plin. epist.
 216, lib. 9, ad Mustium: Aedes vetus sanè, & angusta, quâ
 si alioqui stato die frequentissima Plin. maior. lib. 10, 29, 10.
 Status reditus. Plin. epist. 109, lib. 5, ad Valerianum: Et glori-
 riz loco poni ex spolijs ciuium magnos & statos reditus.
 Sacra stata. Ouidius 1, Fast. 132.
 Statum tempus. Plin. lib. 9, cap. 23, 1.
 ¶ Status: *habitus*. Plaut. Amphit. 4, 112, Terent. Eun. 3, 5, 50,
 Quis esset status, stibellum tenere te asinum tantum.
 Status bruti animalis. Colum. lib. 7, cap. 9.
 Indecorus. Quintil. lib. 1, cap. 11, 9.
 Minax. Horat. 3, Carm. ode 4, 11.
 ¶ Status: *apud Rhetores*. Quint. lib. 3, cap. 6, Status est, quod
 ex prima conficiatione nascitur.
 Legis status. Quintil. lib. 6, 48.

Ratiocinatus. Quintil. lib. 3, cap. 6, 32.
 Facere statum. Quintil. lib. 3, cap. 6, 10.
 ¶ Status: *conditio*.
 Reum mearum status. Ouid. 7, Metam. 103.
 Redire in antiquum statum. Cels. lib. 6, cap. 6.
 Reverti. Cels. lib. 8, cap. 10.
 ¶ Status: *pro ordine*. Senec. de Benefic. 7, Quicquid maximè
 necessarium erat, in primum statum conieci.
 ¶ Statuliber. Vlpian. tit. 2, eius libri, qui est inscriptus, Tituli
 ex corpore Vlpiani: Qui sub conditione testamenti liber
 esse iustus est, statuliber appellatur. Statuliber quâdiu pen-
 det conditio; seruus hæc edis est.
 ¶ Statuo. Plaut. Milit. 11, 12.
 Namq; in statione stat senex. Curtius: Cognitum id
 per exploratores, qui stationes hostium fuerant ingressi.
 Virg. 9, Aeneid. 45.
 — statione relicta. Ipse comes Niso graditur
 Malè sua carinis statuo. Virg. 2, Aen. 10. Gratiissima mergis.
 Virg. 5, Aen. 26. Tutissima nautis. Virg. 4, Georg. 3.
 Agere stationem. Tacit. lib. 17. Publica statio mihi clausa
 est. Ouid. 3, Trist. eleg. 1, 16. Manere in statione. Lucret.
 lib. 4, 78. Tuta statione recepi cictum fluctibus. Ouid.
 epist. 7, 18. Portæ statione relicta. Stat. 1, Thebaid. 38.
 Vigili muros statione tueri. Claud. 2, in Rufinum, 11.
 ¶ Statio: *Officina in quam multi conueniunt*. Gel. lib. 13, cap. 13.
 In plerisq; Romæ stationibus ius publicè docentium. Iu-
 uenal. Satyr. 11, 1, — stationes, omne theatrum.
 Peracta statio. Lucan. lib. 1, 9.
 ¶ Stationarius. Vlpianus in l. 1. § hoc autem. ff. de fugitiuis.
 Qua declaratur, & præfides, & magistratus, & milites sta-
 tionarios, dominum adiuuare debere in inquirendis fu-
 gitiuis.
 ¶ Stationalis. Plin. de Sideribus, lib. 2, cap. 15, 3. Eadem sta-
 tionalis senis mensibus commoratur in signis.
 ¶ Statio. Liuius libro 9: Statio nostra munimento satis
 tuta sunt.
 ¶ Staturus. Terent. in Prolog. Heaut. 16,
 Staturam agere ut mihi liceat per silentium. Liu. 9,
 ab Vrbe, 103, Staturus uterq; miles ordines seruans.
 ¶ Stabilis. Terent. Adelph. 1, 1, 41,
 Qui imperium credat grauius esse, aut stabilis.
 Stabile est. Plaut. Bacchid. 9, 25.
 Connubium stabile. Virg. 5, Aeneid. 16.
 Favor nunquam stabilis. Senec. Thyest. 4, 4.
 Fundamento stabili manet fortuna. Lucret. lib. 5, 226.
 Mala stabilia: *Non decidua poma*. Cato cap. 7, 2.
 Patria stabilis. Plaut. Merc. 12, 68.
 Pede stabili manere. Ouid. 5, Trist. eleg. 1, 6.
 Quæstus stabilis. Cato in præf. Regnū haud stabile. Senec.
 Herc. fur. 62. Terminus stabilis rerum. Horat. in Carm.
 secul. 6. Vita stabilis. Lucret. lib. 3, 14.
 ¶ Stabilitas. Cæsar 4, bell. Gall. 584. Ita nobilitatè equitum,
 stabilitatem peditū in prælijs præstant. Plin. lib. 23, cap. 35.
 Gingiuis & oris vlcibus, dentium stabilitati efficacissimè
 subuenit.
 ¶ Stabillio. Plaut. Plaut. Amphit. 4, 40,
 Regiq; Thebano Creonti regnum stabiluit suum. Plin.
 lib. 9, cap. 28, In fluctibus se velut anchoris stabiliunt.
 Turres quas stabilire. Senec. Thyest. 7, 5.
 Magis stabilita. Lucret. lib. 3, 41.
 ¶ Stabilitamentum. Plaut. Curcul. 7, 78,
 Hæc sunt ventri stabilitamenta.
 STOBÆE] Frutex aculeatus. Plin. lib. 21, cap. 15, 7.
 STOECHAS] frutex. Plin. lib. 27, cap. 12, 24.
 STOLA] Ennius Telepho: Cedo & caueo cum vestitus
 squalida septus stola. Idem in eadem: Regnum reliqui sc-
 ptus medici stola.
 Velatus stolâ. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 15.
 ¶ Stola: *vestis, vsquo ad imos pedes dimissa*. Tibullus:
 Impediat crines, ne stola longa pedes. Horat. 1, Serm.
 Satyr. 2, Adulos stola demissa, & circumdara palla.
 ¶ Stola: *pro honesta muliere*. Stat. 1, Sylu. 2, 47,
 Hinc eques, hinc iuuenum cœtu stola mista laborat.
 Martialis libro 104,
 Quisquis stolæ ue, purpuræ ue contemptor.
 ¶ Stolatus: *honestus*. Martialis libro 1, 119,
 Quis floraba vestit, & stolatum
 Perimit meretricibus pudorem? (Satyr. 2)
 Stolata mulier: *pro Locuplete & primaria*. Horatius 1, Serm.
 STOLIDVS] Terent. Heaut. 3, 2, 34,
 Nonne ad senem aliquâ fabricam fingit? s. stolidus est.
 Aures stolidæ. Ouid. 11, Metam. 36. Fiducia stolidæ. Liu. 4,
 bel. Maced. 75. Lingua stolidæ conuicia fundere. Ouid.
 13, Metam. 62. Mens stolidæ. Ouid. 11, Metam. 30. Pecus
 stolidum. Propert. lib. 2, eleg. 17, 2. Saxum Plaut. Milit. 14,
 33. Vatum stolidissimus. Ouid. 13, Metam. 166.
 EEE 3 ¶ Stolidè.

Stolidè. Liu. 5. bel. Pun. 108. Id non promissum magis stolidè, quàm stolidè creditum. Plin. lib. 15, cap. 14, 5. Stolidè tument pulmonea. Ferox stolidè. Tacit. lib. 1.

STOLO] Varro hb. 1, de Re rust. cap. 2, 8. Nullus in eius fundo reperiri poterat stolo: quodd effodiebat circum arbores è radicibus. quæ nascerentur è solo, quos stolones appellabant. Plin. lib. 17, cap. 1, 7.

Stolo: *Stolidus*. Aufonius:

Sed iam non potes, ô stolo, doceri.

STOMACHVS] Plin. lib. 11, cap. 37, 50. Summum gulæ fauces vocantur: extremum, stomachus. Celsus lib. 4, cap. 1, Stomachus interior ad ventriculum fertur.

Stomachus *pro ventriculo*. Iuven. Satyr. 5, 5, Si stomachus domini feruet vinoq; ciboq;. Plin. lib. 19, cap. 5, 2. Viuunt hausti in stomacho in posterum diem. De peponibus.

Stomachi dissolutio. Plin. lib. 9, cap. 48.

Acrimoniam stomachi resionesque sedant nuclei nucis pineæ. Plin. lib. 25, cap. 8, 1.

Fluctationes stomachi sistit beta. Plin. lib. 20, cap. 8, 3.

Fluxiones stomachi sistunt castanæ. Plin. lib. 23, cap. 8, 9.

Malacia stomachi. Plin. lib. 18, cap. 7, 2.

Tempellituitates. Plin. lib. 29, cap. 13.

Tortiones. Plin. lib. 20, cap. 17, 1, & lib. 28, cap. 7, 2.

Resolutio. Celsus lib. 4, cap. 5. (8.)

Ieiunus stomachus raro vulgaria temit Hor. 2, Sermon. Sat. 2, Imbecillus stomacho. Celsus lib. 1, cap. 2. In firmus, Celsus lib. 1, cap. 8. Laborare stomacho. Celsus lib. 1, cap. 8.

Tumultum stomacho fert pituita. Horat. 2, Sermon. Satyr. 2, 16.

Latrunc stomachum bene lenit cum sale panis. Horat. 2, Sermon. Satyr. 2, 4.

Lassum stomachum percellere. Horat. 2, Sermon. Satyr. 8, 2.

Reficitur stomachus diuersitate ciborum. Quintilian. libro 2, capite 11, 4.

Ruens stomachus Horat. 2, Sermon. Satyr. 3, 31.

Aegrum stomachum sollicitat mala copia. Horat. 2, Sermon. Satyr. 2, 9.

Stomachus: *pro Animo*. Plin. in epistol. Mei certe stomachi hæc natura est, vt nihil nisi totum & merum velit. Stomacho suo viuere. Plin. in epistol.

Stomachus: *Aequitas animi*. Plin. in Præfat. 8, Argumentum huius stomachi mei habebis. Quintil. lib. 2, cap. 3, Et bono sanè stomacho contenti sunt.

Stomachus: *pro affectu animi*. Quint. lib. 6, Hæc aut Catonis animo, aut Ciceronis stomacho ferenda sunt.

Stomachus: *pro ira, & fastidio*.

Gravis stomachus Pehdæ. Horat. 1, Carm. ode 6, 2.

Excitare stomachum. Plin. lib. 20, cap. 5, 4.

Recreatur stomachus vino. Plin. lib. 23, cap. 1, 24.

Restituere stomachum. Cels. lib. 3, cap. 11.

Retineri à stomacho. Cels. lib. 3, cap. 21.

Stomachor: Indignor. Terent. Eunuch. 2, 3, 31, — id quidem adueniens mecum stomachabar modò. Horat. 1, epistol. 1, 21, — & prauè sectum stomacheris ob vnguem.

Stomachicus. Plinius lib. 25, cap. 5, 22, helleborum mederi stomachicis.

Stomachofus. Eques stomachofus. Horat. 1, epistol. 15, 3.

STOMATICSVS] qui vlcus in ore habet. Plin. lib. 24, ca. 14, 3, Stomaticeis ex aqua bibendus datur.

Stomatice: *aris affectibus conducens*. Plinius lib. 22, cap. 9, 3, de glycyrrhiza: Ideo & commanducata, stomatice est, vlceribus oris inperfa sæpe.

STOREA] quam extendimus super terram. Plin. lib. 15, cap. 15, Cadiua separari; stramentis, stercis, paleisue substerri. Liu. 10, bell. Pun. 13, Numidæ præcipue arundine texta storea; Cæsar 2, bell. Ciuil. 35, Vbi quantum storiarum demissio quætiebatur, tantum eleuabant.

STRABO] Plin. lib. 11, cap. 37, Vni animalium homini oculi deprauantur: cognomina Strabonum & Petorum. Varro Flexabilis: Multi enim, qui limina intrarunt integris oculis, strabones sunt facti.

STRAGES] Liu. lib. 8, Per arma, per vicus latè stragè dedère. Confusæ stragis aceruus. Virg. 6, Aeneid. 101. Cruenta strages. Lucan. lib. 2, 43. Lacera. Stat. 12, Thebaid. 144. Sanguinea. Stat. 2, Thebaid. 141. Ciere stragem. Virg. 6, Aen. 166. Cumulata vrbs strage virorum. Sil. lib. 15, 80. Magnam latè dat stragem. Lucan. lib. 1, 32. Nimbus, dat stragem satis. Virgil. 12, Aeneidos. 91. Dare stragem cateruatim. Virg. 3, Georg. 1, 2. Hiatus immani stragem meditatur tignis. Silius lib. 4, 68. Propagare stragem. Lucret. lib. 1, 56. Vndans amnis strage virum. Silius lib. 17, 122. Nemorum strages. Silius lib. 3, 42.

STRAGVLA] Picta stragula Tibull. lib. 1, eleg. 2, 16.

Stragula vestis. Liu. 4, bell. Maced. 34, Quum tibi viro liceat pupura in veste stragula vti. Horat. 2, Sermon. Satyr. 3, 24.

Stragulū. Varr. de Lingua Latina: Quicquid in sternebat, à sternendo stragulum appellabant. Tibull. lib. 1, eleg. 2, 16, Nam neq; tunc plumæ, nec stragula picta soporem. Martial. lib. 14, 91, Sic. Plin. lib. 13, cap. 11, 6, Nec non & vestem atq; stragula.

STRAMEN] Contesta stramine casa. Ouid. 1, Metam. 80: Agreste stramen. Virg. 11, Aeneid. 14.

Stramentum. Varro de Re rust. lib. 1, cap. 50, Tertio modo metitur, vt stramentum medium subsecent. Liu. 5, bel. Pun. 218, Pars ignis escas stramento arido teclis iniiciunt: pars portas occupant. Plaut. Truc. 6, 23, — noctem in stramentis pernoctare perpetem. Plinius lib. 18, cap. 3, 5, Quies somnusq; in stramentis erat. Cæsar 8, bell. Gall. 60, Fæces vbi confederant per manus stramentorum ac virgultorum.

Incubare stramentis. Horat. 2, Sermon. Satyr. 3, 24.

Stramineus. Propert. lib. 2, eleg. 17, 4, Stramineâ potlet dux habitare casâ.

Casæ stramineæ. Ouid. 2, Amor. eleg. 9, 4.

STRANGVLO] Colum. lib. 3, cap. 12, 3, Eademq; velut concluda & coarctata semina comprimere atque strangulare. Iuven. Satyr. 10, 2, Sed Plures nimia congesta pecunia curâ Strangulat. Liquor strangulata ora Ouid. in Ibin. 119.

Arca diuitias. Stat. 2, Syl. 2, 30, Segetes nimia terræ laetitia. Quint. lib. 8, in Proem. Naturâ strangulante sonitum. Plin. lib. 2, cap. 43, 2.

Strangulatus: Participium Plin. lib. 7, cap. 7, 2.

Strangulatus: *Verbale*. Plin. lib. 20, cap. 18, 2, Datur & olfactandum ex aceto, in strangulatu vuluæ.

Strangulatio vuluæ. Plin. lib. 20, cap. 15, 2.

STRANGVRIA] Plin. lib. 20, cap. 5, 2, Phlission in laetæ coquit, & ad stranguriam dat radicis vncias quatuor.

STRATA] Lucretius: Strataq; iam pedibus populi detrita viarum Saxea conspiciunt.

Strata: *publica via*. Honorius & Theodos. p. l. 4, de priuilegijs domus Aug. lib. 11. C. tit. 74, Absit vt nos instructiones viæ publicæ, & pontiū stratarumq; opera, titulis maiorū Principū dedicata, inter fordida munera numeremus.

STRATEGVS] Plautus Curc. 7, 6, Ne strategus, nec tyrannus quicquam.

Strategum te facio huic conuiuio. Plaut. in Stich. 14, 19.

Strategia. Plin. lib. 6, cap. 9, Diuiditur in præsecuras, quas

Stratioticus. Plaut. Pseud. 9, (ij) strategias vocant.

Stratioticum nuntium aduenientem percutiâ probè.

STRATIOTIS] Herba. Plin. lib. 24, cap. 18, 2, Aizoosimilis, ni maiora haberet folia. Refrigerat mirè, & vulnera sanat ex aceto illita, &c. Vulgò Mille folium.

STRATIVS] *Straton*. Iouis cognomen, qui apud Curas colebatur, quod bellicolum interpretari possumus. Herodot. lib. 5, Item vnus ex filijs Nestoris.

STRATONES] octo fuerunt, Primus Isocratis auditor. Secundus Lampscenus, Theophrasti discipulus, qui vocatus est Physicus, propter speculationem physicæ. Præceptor fuit Ptolemæi. Philadelphus scripsit multos libros. Tertius medicus, qui Erasistratum audiuit. Quartus historicus. Quintus poeta Epigramatum, Sextus antiquus medicus, vt ait Aristoteles. Septimus Peripateticus, qui vixit Alexandria. Hæc Diogenes Laertius. Octauum Plutarchus Stratone[m] ponit Rhetorices præceptorè ac Bruti familiarem, qui vnâ cum eo in bello Philippensi fuit: solusq; adhibitus, dum ille sibi mortè conscuit. Conciliatus postea Augusto per M, Messalam, qui comes ad bellum Actiacum fuit. Vide Aelianum. Hic (vt Hieronymus scribit) mane propria se volens confodere, ne imminetibus Persis ludibrio foret: quorum fœdus Aegyptij regis societate neglexerat, retraheretur formidine: & gladium quem arripuerat, circumspiciens, hostium pauidus expectabat aduentum. Quem iam iamq; capiendum vxor intelligens, extorsit acinacem de manu, & latus eius transuerberauit. Compositusq; ex more cadauere, se moriens superiecit, ne post virginalia fœdera alterius coitum sustineret.

STRATONICE] Ariarathis Cappadocum regis filia, vxor Eumenis Pergami regis, cui Attalum peperit, qui illi in regnum successit Strabo lib. 13.

STRATONICEA] Vibs est Mesopotamiæ ad Babylonè: auctore Plinio lib. 6, cap. 16.

STRATONICIA] Ciuitas est nobilissima in mediterraneo Asiæ. Strab. lib. 14.

STRATVS] Vide STERNO.

STRATVRA] locus ex tabulis factus, qui æstate tollatur, & hyeme ponatur. Iureconsultus in l. quos nos. §. vltimo. de verb. signific. in p.

STREBULA] Pompeius ait, significat Vmbrosorum linguâ, partes carniū sacrificatarum. Varro: De strebula vt de-lum bos cornabis Chærcæ.

STRENA] Suet. in Caligula, cap. 42. Edixit & strenas in-
eunte anno se recepturum. Plaut. St. ch. 12. 18.

Bona cœna, strenaque obolet.

Strenarum commercium. Sueton. in Tiberio, cap. 34.

STRENUVS] Terent. Phorm. 3, 1, 12.

Tum Phormio itidem hac re (vt in alijs) strenuum ho-
minem præbuit. Columel. libro 7, Magi-

ster pecoris acer, durus strenuus, laboris patientissimus,
alacer, atque audax esse debet.

Dextra strenua. Ouidius de Medicamine faciei, 13. Facies.
Plaut. Rud. 9, 9. Inertia. Horatius 1, epist. 11. 6. Mini-

stra faciendis iussis. Ouidius 9, Metam. 62. Strenua mors.
Curtius libro 9. Membra strenua. Ouidius 4, Fast. 138.

¶ Strenuor; Strenuissimus. Plaut. Epid. 10, 10,
Strenuorior deterior si prædicet suas pugnas.

Cato in Præfat. At ex agricolis & viri fortissimi, & milites
strenuissimi gignuntur. Plinius libro 18, cap. 5, 1.

¶ Strenuitas. Ouidius 9, Metam. 65,
Strenuitas antiqua manet.

STREPO] Plinius libro 11, cap. 10, 5, Quum ad uesperascit,
in aluo strepunt.

Murmure strepit omnis campus. Virg. 6, Aen. 142.

Cornua strepuerunt rauco cantu. Virg. 8, Aen. 1.

Mauors strepit per omnem Ausoniam. Silius libro 4. 1.

Streptere aliquid: *Submurmurare*. Liuius 2, ab Vrbe. 194.

Streptus aures clamoribus plorantium. Lin. 2. bel. Pun. 63.

¶ Streptus. Cæsar 4. bel. Gal. 83. Atque ipso terrore equo-

rum, & strepitu rotarum ordines plerumq; perturbant.

Streptus arboris. Plinius libro 13, cap. 4, 2, 2.

Acerbus plagarum strepitus. Iuuenal. Satyr. 14, 2.

Demens. Horatius 3, Carm. ode. 9, 5.

Dulcis aureæ testudinis. Horatius 4, Carm. ode. 3, 4.

Ingens valuarum. Horat. 2, Serm. Satyr. 6, 23.

Nocturni atque diurni strepitus. Horat. 2, Serm. 16.

Popularis strepitus. Horatius de Arte, 17.

Fit strepitus tectis. Virg. 1, Aen. 146.

Haurire strepitum. Virg. 6, Aen. 112.

Remugit strepitu ianua. Horat. 3, Carm. ode. 10, 1.

Pedum strepitu terrene aliquem. Tibull. libro 1, eleg. 2, 8.

¶ Strepitus: *pompa diuisionum*. Quintil. Declamat. 13. Hic
quum me euocasset subito trepidum, totoque fortunæ
suz strepitu circumstetisset.

¶ Strepitus: *secunda declinatione*. Ennius Hæctoris Lytris:
Quid in castris strepiti est?

¶ Strepito. Virg. lib. 1. Georg. 83, Inter se folijs strepitant.
Arma strepitantia. Tibull. lib. 2, eleg. 6, 7.

STREPTE] Vna quæ cum Sole circumagitur vbique.
Plinius libro 14, cap. 3.

STRIA] *Canaliculus & sulcus quidam*. Plinius libro 22, cap.
22. 25, Rimosa stria. Vitruu. libro 4, c. 4, Circa strigium ca-
ua, & angulos striarum.

¶ Strio, Vitruu. libro 4, cap. 3. Columnas autem striari vin-
ginti strijs oportet.

Striare, Plinius libro 18, cap. 19, 4, In arando versum peragi,
nec striare in actu sapius.

¶ Striatus. Plinius libro 21, cap. 5, 1, Folijs foris striatis, & ab
angulijis in latitudinem paulatim sese laxantibus.

Striatus scapus. Plinius libro 26, cap. 7, 2.

Striata frons. Apuleius.

¶ Striatura. Vitruuius libro 4, cap. 3. Ita Dorica columna
sui generis striaturæ habebit perfectionem.

STRIBLIGO] Imparilitas & solæcisinus. Gel. lib. 5, c. 20.

STRICTELLAE] Summo pede terram stringentes. A-
tius apud Varr.

Stricte, scrupedæ, strictebellæ, tantulæ.

STRICTE, **STRICTIM**] Vide **STRINGO**.

STRIDEO] Cardio foribus stridebat ahenis. Virg. 1, Aen. 91
Ignes strident Lucanus libro 6, 36. Mare sollicitum stri-
det. Virg. 4, Georg. 53. Merum fufum in igne stridet. O-
uid. 5, Trist. eleg. 6, 3. Syræ stridunt. Virg. 2, Aen. 84. Ti-
bia stridebat cantu. Tibull. Argon. 59, 53. Vultus infu-
xum stridet sub pectore. Virg. 4, Aen. 138.

STRIBO] Plinius epist. 203 b, At quum stridunt funes, cur-
uatur arbor, gubernacula gemunt. Virg. 3, Aen. 85. Idem 43
Georg. 112.

Stridere apes vtero & ruptis efferuere costis.

Horatius 2, Serm. Satyr. 8, 16,

Stridere secreta diuersos aure fufurros.

¶ Stridens. Horrendum stridens bellua. Virg. 6, Aen. 58.

Alis stridentibus ludunt cygni. Virg. 1, Aen. 81. Hasta stri-
dens. Virg. 9, Aen. 84. Plaustra stridentia. Virg. 1, Georg.
108. Procella stridens. Virg. 1, Aen. 22. Serræ striden-
tis horror. Lucretius libro 2, 83.

¶ Stridor. Virg. 1, Aen. 19,

Stridorq; rudentum. Plin. lib. 8, cap. 9. Stridor suis.

Ferus stridor, Ouidius 9, Metam. 13. Ingens. Virg. 7, Aen. 19

Raucus. Ouidius 8, Metam. 58. Terrifici stridores. Silius
libro 5, 38. Terrifonus stridor. Claudian. 1, Panegy. 22.

Actri stridore impulit validas fores. Valer. 2, Argon. 55.

Magnis stridoribus indignatum æquor. Virg. 2, Georg. 35.
Reddit stridorem ianua verso cardine. Ouidius 11, Meta-
morphof. 122.

¶ Stridulus. Plaustra stridula. Ouidius 3, Trist. eleg. 12, 6,
Fax stridula lacrymoso fumo. Ouidius 10, Metam. 2.

Conuicia stridula Ouidius ad Pisonem, 16.

STRIGA] Ordo terum inter se continue collocatarum:
vt ait Festus. Colum. libro 2, cap. 19, 2. Vtrunque sitæ cum
coarctabimus in strigam, atque ita in manipulos vin-
ciemus.

STRIGILIS] Petrus Satyr. 5, 11,

I puer, & strigiles Crisimini ad balnea defer. Plaut. Stri-
ch. 4, 77. Rubiginosam strigilem ampullam q; rubidam.
Iuuenalis Satyr. 3, 26. — sonat v. c. is

Strigil bus. Horatius 2, Serm. Satyr. 7, 22.

— an hic peccat sub noctem qui per vnam

Furtiua mutat strigili?

¶ Strigiles: *pro pectinibus fricatorijs*. Plinius libro 13, cap. 11,
8, Præstant & strigillum vicem.

¶ Strigilis: *pro vasis genere*. Plaut. Persa, 4, 43.

¶ Strigiles (inquit Plinius libro 33, cap. 3, 21) Hispania vo-
catur auriparulas massas; quod super omnia solū in mas-
sa aut ramento capitur.

¶ Strigilecula. Apuleius: Iuxtaq; honestam strigileculam,
recta fastigatione clausulæ flexa tribulo ligulæ vt & ipsa
in manu capula moraretur, & sudor ex ea riulo labe-
retur.

¶ Strigmentum. Plinius libro 9, cap. 5, 1, 3, Anguillæ atterunt
se scopulis: ea strigmenta viuiscunt.

Strigmenta olci. Plinius libro 15, cap. 4, 1.

STRIGIS] Auis. Plinius libro 11, cap. 39.

STRIGIVM] *Vasis Hispanica*. Plautus:

Nudus est: iurat se Strigium oppignerasse.

STRIGOSVS] Columel. libro 6, cap. 37, 3. Strigofum pa-
tris præferret habitum Liu. 7, bel. Pun. 248. Et strigiosiores
equos.

TRINGO] Plinius: Apprehensamque manu strinxit.

Metis pressis stringere aliquid Silius libro 8, 10.

Vultus stringere. Stat. 1, Syl. 249.

Stringere: *pro percussere*. Virg. 9, Aen. 59.

Atque animum patria strinxit pietatis imago.

Pectora tua stringuntur nostro delicto. Ovi. 5, Trist. cle. 7, 5.

Stringere: *Rarefacere, excidere*. Virg. 9, eclog. 5,

— hic vbi densas Agricolarum stringunt frondes.

Colum. lib. 6, cap. 3, 6, Aut stringere arbores expediat.

Stringere quernas glandes. Virg. 1, Georg. 61.

Ripas fluminis. Virg. 8, Aen. 13. Idem 5, Aen. 33.

Littus ama, & leuæ stringat sine palmula cautes.

Metas totâ Ouidius 3, Amor. eleg. 2, 3. Aequor stringitur
aurâ. Ouid. 4, Metam. 28. Vnda Notæ. Ouid. 1, Amor. e-
leg. 7, 12. Stringere enses. Virg. 10, Aen. 116. Liu. 7, ab Vrbe,
18, Procul inde omnibus abire iussis, cultrum stringit.

Gladios stringunt manibus. Virg. 12, Aen. 56.

¶ Stringere: *Vulnerare*. Virg. 9, Aeneid. 116,

— hunc primum leuis hasta Themillæ Strinxerat.

¶ Strictus. Acies ferri stricta mucrone comisco. Vir. 2, Aen. 67

Epistola stricta a libera Seneca de Benef. 4

Ferro stricto ferit retinacula. Vir. 4, Aen. 110. Stricta ex ar-
boribus folia. Cæsar 3, bel. Ciu. 1, 223. Lex stricta. Stat. 3,

Syl. 5, 18. Manus strictæ in mea facta. Ovi. 1, An. or. cle. 6, 3

Mucronibus strictis obsedere fores. Virg. 2, Aeneid. 90.

¶ Strictim. Subiungere strictim. Quintil. lib. 1, cap. 10, 1.

Strictim attondere. Plautus. Capr. 5, 18

¶ Strictor. Cato de Rusti, Legulos quot opus erunt præ-
beto, & strictiores.

¶ Strictura. Virg. 8, Aen. 85,

Stricturæ chalybum & fornacibus ignis anhelat.

Lucilius Satyr. libro 3.

Stricturæ: *pro Massis serræ, ex qua ferrum fit*. Plinius libro 34,

¶ Strictiuus. Strictiuræ oleæ. Cato cap. 146. (cap. 14, 6.

¶ Stringor: Nomen. Lucretius libro 3, 141,

Morbus vt indicat & gelidai stringor aqual.

¶ Stringor: Verbum. Lucretius libro 7,

Ingens in cœtus stringi, massarq; corpus.

STRIX] Auis. Lucanus libro 6, 138,

Quod trepidus bubo, quod strix nocturna queruntur.

Plinius libro 11, cap. 39, 7. Fabulosum enim arbitror de
strigibus, vbera eas infantium labris immulgere. Statius 3,
Theb. 102.

Infantæ strigis omen triste. Senec. Herc. fur. 9, 15.

Violentia strix Tibull. lib. 1, eleg. 5, 11.

STRIGES] *Olera vilia*. Plaut. Pseud. 13, 13,

Non condimentis condiunt; sed strigibus.

STROBILVS] Arborex pinastrorum generc. Plinius libro 16, cap. 10, 4.

STROBVS] Arbor odorifera. Plinius libro 12, cap. 17, 8.

STROMBVS] Concha torulis. Plinius libro 31, cap. 11, 9.

STROPHA] Plinius epist. 18, b. Ego aliquam stropham inueniam, agamque causam tuam. Martial. libro 3, 7, Nihil stropharum est: iam salarium dandum est.

STROPHIVM] Fascia pechoralis. Turpil.

Inferat inter tuniculam ac strophium collocaram.

Catul. Argon. 59, 13.

Non tereti strophio laetens es vincita papillas.

Strophia: *corone.* Plinius libro 21, cap. 2, 1. Tenuioribus utebantur antiqui, strophia appellantes: unde nata Strophiola.

¶ **Strophiarium,** Plautus Aulul. 19, 44.

Strophiarij astant, semisonarij.

STRVCTOR, STRVCTVRA, STRVCS] Vide STRVO.

STRVFBERTAR:] Paulus apud Festum: Struferrarios dicebant, qui quædam sacrificia ad arbores fulguritas faciebant; à ferro scilicet quodam sacrificij genere.

STRVFCES] Plautus Menzch 3, 26,

Tantas struces concinnat patinarias.

STRVMA] Plinius libro 11, cap. 37, 51.

Male cum habet struma Celsus libro 1, cap. 28.

Frigida aqua strumas excitat. Cels. libro 1, cap. 9.

¶ **Strumofus,** Iuuenalis Satyr. 10, 31.

Strumofum, atque vtro pariter, gibboq; tumentem.

Colum. libro 7, cap. 10, 2.

¶ **Strumaticus,** Iulius Firmicus libro 8, cap. 19. Vicefirmateria pars arietis si in horoscopo fuerit inuenta, strumaticum faciet.

STRVMEA] Herba. Plinius libro 25, cap. 13, 27.

STRVO] Ouidius 1. Metam. 31.

Altaque congestos struxisse ad sidera montes.

Durè struere Quintilian. libro 1, cap. 5, 42.

¶ **Struere:** *Machinari, molire.* Terent. Heaut. 3, 2, 3,

Num me fefellit hocse id struere? Tacitus libro 1.

Struere: *Instruere.* Tacitus libro 4, Struebantur, qui monebant perfergere.

Aggeres struere. Cæsar 8, bel. Gal. 14, 3. Arcus. Tacitus libro 2. Structi & arcus. Causas. Tacitus libro 2. Consilia. Liu. 2, ab Vrbe, 14. Conuiuia. Tacitus libro 15. Copias. Cæsar 2, bel. Ciuil. 144. Crimen alicui. Tacitus libro 17. Frondes congestæ struxere cubilia. Lucanus libro 9, 169. Dulos struere. Seneca Herc. Oetæo. 11, 10. Domos. Horat. 2, Carm. Ode 18, 4. Epulas Tacitus libro 15. Fercula luxuriosè. Columel. in Præfat. 5. Infidias alicui. Liuius 3, bel. Pun. 79. Ouidius 2, Metam. 40. Medicina struere dolori. Stat. 5, Sylu. 1, 4. Mendacium struere. Liuius 3, bel. Pun. 161. Moles. Tacitus libro 2. Opes. Liuius 2, ab Vrbe, 174. Orationem solutam. Gell. libro 1, cap. 19. Ordine, non accruatim struere. Vitruuius libro 2, cap. 8. Penum. Virgilius 1, Aeneidos 142. Pyram ingentem struxere. Virg. 6, Aen. 43. Struere scyphantias. Plautus Afsina. 3, 57.

¶ **Structus.** Atria structa leuibus tophis. Ouidius 8, Metamorphol. 113. Mœnia structa meis manibus. Virgilius 5, Aen. 163. Scena in tempus structa. Tacitus libro 14. Tempia structa vetusto saxo. Virg. 3, Aen. 17.

Via structa labore Herculeo. Propert. libro 3, eleg. 18, 1.

¶ **Structum.** Lucretius libro 4,

Fit, quasi toruata vt faxorum structa tuantur.

¶ **Structio.** Firmicus libro 8, cap. 9. Quicquid ad structiorem eius studij pertinet.

¶ **Structor:** *pro Cellario.* Martial. libro 10, 48, Et quæ non egeant ferro structoris ofcellæ.

¶ **Structura.** Colum. lib. 1. Ad structuram quum primùm fundamenta iaciuntur. Liuius 1, bel. Pun. 41, Structura antiqua,

Surgens operum structura. Lucanus libro 6, 13.

Carminis structura mirifica. Ouidius 4, de Ponto, eleg. 13, 1.

¶ **Structilis.** Columel. libro 11, cap. 3, 2. Vctustissimi autores viuam sepe structili prætulerunt. Martial. libro 9, 79, Non silice duro, structilive cæmento.

¶ **Struces.** Liuius 1, bel. Pun. 136, Struem ingentem lignorum faciunt

Strues: *Genus libi* Ouidius 1. Fastorum, 55.

Hæc adolet firmis cum struc farra suis.

STRVPTI] inquit Festus, vocabantur in puluinaribus fasciculi, de verbenis facti.

STRVTHIA MALA] Cato cap 7, a. Columel. libro 5, cap. 1, 10. Plinius libro 21, cap. 20, 6.

STRVTHIOCAMELVS] Plinius libro 10, cap. 1, 1.

STRVDIVM] Plautus Afsin. 5, 8. Terent. Hecyra, 2, 1, 5,

Aequè studium est; similis peruinacia est,

Horat. 2. Serm. Satyr. 2, 3,

Molliciter austerum studio fallente laborem.

Alacritas ac studium. Cæsar 4, bell. Gal. 5, 55.

Pondere studiorum festus. Ouidius ad Pitonem, 38,

Formæ studium. Tibul. libro 1, eleg. 8, 9.

Belli studijs asperitima vrbs. Virg. 1, Aen. 4.

Lassus studio venandi, Ouidius 3, Metam. 83.

Agile studium. Stat. 6, Theb. 111. Fortia studia. Quintil.

libro 6, cap. 1, 16. Perunax studium. Quintil. in Proem.

libro 1, 20. Væcordia plena studia. Tacitus libro 10.

Puellare studium. Ouidius 5, Metam. 79. Virilia studia,

Ouidius 12, Metam. 42. Eundi studio incautus cecidit.

Ouidius 8, Metam. 76. Anili studio celebrare gradum.

Virg. 4, Aen. 129. Confurgunt studijs Tæueri Virgilius

5, Aeneidos 90. Fideli studio disposita dona. In cætu

libro 1, 10. Dare studium alicui rei. Quint. lib. 3, cap. 2, 1.

Duris studijs exercere aliquem. Claud. 7, Paneg. 64. Inani

studio iactare aliquid. Virg. eclog. 2, 1. Inhabere studio

alicui. Ouidius 8, Metamorphol. 175. Instigare ali-

quem studijs, Virgilius 5, Aeneidos 46. Ponere studium

lucris. Horatius 4, Carm. ode 12, 6. Perenni studio ser-

uatum odium. Silius libro 1, 4. Studium in aliqua esse.

Cæsar 1, bel. Ciuil. 240. Tenere studio aliquo. Horatius

1, epistol. 1, 17. Seueris studijs vigilare. Propert. libro 2,

eleg. 3, 2.

¶ **Studium:** *Exercitatio.* Colum. in Præfat. libri 1, Ei studio, quod quisque agere velit, consultissimum rectorem adhibeat Terent. And. 1, 1, 29,

Vt animum ad aliquod studium adiungant,

Claritudo studiorum. Tacitus libro 12.

Histrionale studium. Tacitus libro primo.

Confortes studij. Ouidius 5, Trist. eleg. quarto, 10,

Cupidus studiorum, Ouidius 1, de Ponto, eleg. 6, 7.

Sacri studij communia fœdera. Ouid. 4, de Ponto, ele. 13, 9.

Participem studijs habere aliquem. Ouidius 2, de Ponto,

Lenius studium, Ouid. 1, de Rem. amor. 42. (eleg. 5, 9.

Adhærere studio alicui. Lucretius libro 4, 1, 5.

Mollibus studijs assuetus. Ouidius 1, Trist. eleg. 4, 15.

Deditus studio citharæ, Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 1, 1.

Orij studijs florens. Virg. 4, Georg. 113.

Formare boues ad studium atq; vsum agrestem. Virgil. 3,

Georg. 33.

Asperioribus studijs formandæ mentes. Horatius 3, Car. o-

de 24, 11.

Ingressi disciplinarum studia. Quintil. libro 1, cap. 10, 2.

¶ **Studia:** *pro Literarum studijs.* Quint. libro 12, cap. 3. Lectio-

nis opus est, qua nihil est studijs minus laboriosum.

Secreta studia. Quint. libro 2, cap. 18, 3. Auferre studium

alicui. Catul. ad Mal. 63, 4. Detinere animum studijs. O-

uidius 5, Trist. eleg. 8, 8. Inutile studium tentare. Ouidius

4, Trist. eleg. 9, 5.

¶ **Studium:** *pro desiderio.*

Immane studium loquendi. Ouidius 5, Metam. 136.

Famæ studium crescit honore. Ouid. 1, de Rem. amor. 79.

Fallens laborem studium. Ouidius 6, Metam. 12.

Minuens labores. Ouidius 4, Metam. 59.

¶ **Studium:** *Fauor* Sallust. D. Syllanum ceteri scio, quæ dixe-

rit, studio Reipub. dixisse.

¶ **Studium:** *sensentia.* Virg. 2, Aen. 8.

Scinditur incertum studia in contraria vulgus,

Terent. Adolph. 1, 1, 16. — is ad eò

Dissimili studio est iam inde ab adolescentia.

Studio habere aliquid. Terent. Adolph. 3, 3, 28.

¶ **Studiosus.** Cohors studiosa. Horatius 1, epist. 3, 2.

Pectora studiosa. Ouid. 4, Trist. eleg. 9, 19.

Studiosa placendi, Ouid. 3, de Arte, 85.

¶ **Studiosus:** *pro Literarum cupido* Plinius epist. 5, lib. 3. Itaq;

soleo ridere, quum me quidam studiosum vocant.

Studiosa quæstio vel disputatio. Quint. lib. 11, cap. 1.

Cum geniuo. Ouidius 14, Metam. 125,

Nec fuit arborei studiosior altera fœtus.

Eloquentiæ studiosi. Quint. lib. 1, ca. 10, 85. Equorum stu-

diosus. Oui. 14, Metam. 64. Nemorosum. Ouid. 7, Met. 137.

Cum datiuo. Plaut. Mil. 10, 206, Qui nisi adulterio studiosus,

nulli alie rei est improbus,

¶ **Studiosè.** Terent. Heaut. 2, 3, 44,

Textentem relam studiosè ipsam offendimus.

Requirere aliquid studiosè. Ouidius 1, de Arte, 29.

Legere aliquid studiosius. Quint. libro 3, cap. 6, 45.

¶ **Studeo.** Plautus Pseud. 7, 108.

Studeo hercle audire: nam aufcultabo lubens.

Terent. Eunuch. 5, 5, 8.

Dum studes dare verba nobis.

Studet rem ad arma deduci. Cæsar 1, bell. Ciuil. 16.

Cum datiuo. Cæsar in comment. Cupiditate regni adductus,

nouis rebus studebat. Plaut. Stich. 13, 4.

Lectis sternendis studiibus studijsq; apparandis.

Student

Student magis mellificijs, quam fœcibus apes. Colum. libro 9, cap. 13, 10.

Studere: *Favere*. Ouid. Cui studeat Deus omnis habet.

Cum accusativo: pro Cupere, velle. Plaut. Trucul. 7, 11.

Credo militem illum student iam quasi volturij.

Terent. Hecyra, 2, 1, 2,

Ut omnes mulieres æquæ studeant, nolintq; omnia.

Cum præpositione In. Quintil. libro 10, cap. 2, Poetæ & pictores in id solum student.

Cum ablativo & præpositione In. Gellius: Si quis in ea re studebat.

¶ Studere: *Favere* Sallust. in Catilin. in oratione Cæsaris. Neque studere, neque odisse, sed minimè irasci decet.

Studere: *Literis operam dare*. Quint. lib. 12, ca. ultimo: Nunc computamus annos, non quibus studuimus, sed quibus vivimus.

STULTVS] Afranius: Ego stultum me existimo; fatuum esse non opinor. Terent. Eunuch. 2, 2, 23.

Ex stultis insanos facis. Horat. 1, Serm. Sat. 5, 17.

Hic ego mendacem stultissimus vsque puellam

Ad mediam noctem expecto.

Amor stultus & improbus. Horat. 1, Serm. Sat. 3, 5.

Ars stulta. Ovidius 2, de Ponto, eleg. 9, 15.

Credulitas. Ovidius 3, Amor. eleg. 3, 5.

Dies stulti prætereunt. Tibul. libro 1, eleg. 4, 7.

Iuventa stulta. Tibul. libro 3, eleg. 7, 7.

¶ Stultè Terent. Heaut. 2, 3, 8, Factum à nobis stultè est.

Mirari stulte aliquid. Horatius de Arte, 35.

¶ Stultitia, Plinius libro 11, cap. 52, 4, Auricularum magnitudo, loquacitatis & stultitiæ nota est. Terent. Heaut. 4, 1, 33 Ut meæ stultitiæ iustitia tua sit aliquid præsidii.

Stultitia mala. Horatius 2, Serm. Sat. 39. Praua. Ibid. 4, 44. Damnoare se stultitiæ. Lucretius libro 4, 238.

Errare stultitiâ. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 42.

¶ Stultiloquium. Plautus Milite, 6, 25.

— ni reprimas tuum Stultiloquium.

STUPA] Livijs 1, bell. Pun. 31, Id sicut in pilo, quadratum stupa circumligabant, linebantque pice. Lucr. lib. 6, 277,

Stupa iacit flammam concepto protinus igni.

Virgilius 5, Aeneidos. 137.

Stupa vomens tardum fumum.

¶ Stuparius. Stuparius malleus. Plinius libro 19, cap. 1, 10.

¶ Stupeus. Virg. 8, Aen. 139.

Stupea flamma manu, telisque volatile ferrum

Spargitur.

Retinacula stupea puppis. Ovidius 14, Metam. 109.

STUPEO] Persius Satyr. 3, 4. Sed stupet hic vitio. Terent. Andr. 2, 1, 5. Cura confectus stupet. Ouid. 5, Metam. 102.

Mater ad auditas stupuit, ceu faxe, voces.

Occurrit stupuere ducis. Lucanus libro 8, 4.

Ars stupet ambiguis malis. Ovidius 1, Trist. eleg. 2, 7.

Corda stupent sepulta mero. Ouid. 2, de Remed. amor. 82.

Verba stupuerunt ignavo palato. Ouid. 2, Amor. eleg. 6, 10.

Re aliqua stupere. Horatius 1, Serm. Satyr. 4, 6.

Stupere in aliquo Valer. 1, Argon. 4.

¶ Stupeus. Carminibus stupens bellua. Horatius 2, Carm. ode 13, 7.

Stupens ad frigus natura vini. Plinius libro 14, cap. 21, 1.

¶ Stupefactio. Liu. 5, ab Vrbe, 175. Priuatos deinde luctus stupefecit publicus pavor.

Fratris aspectu stupefactus hæsit. Seneca Thyeste, 7, 1.

Corda stupefacta. Virg. 5, Aen. 129.

¶ Stupidus. Plaut. Epid. 12, 13, Quid stas stupida? quid taces? Terent. in Prologo Hecyræ. 4. Ita populus studio stupidus, in funambulo animum occuparat.

¶ Stupor. Oculos stupor vrget inertes. Virg. 3, Georg. 105.

STUPRVM] Author stupri, Ovidius 1, de Arte, 142.

Nefandi stupri raptor. Seneca Hippol. 5, 28.

Fœda supra. Claudian. de bello Get. 17.

Furtiuo stupro conceptus. Seneca Troade, 4, 29.

Passa stuprum sæuit tyranni Lucretia. Seneca Octau. 6, 7.

Solutus morbus stuprisque. Claudian. de bello Gildon. 90.

¶ Stuprum: *pro Turpitudine*. Nævius:

Cum stupro redire ad suos populates.

¶ Stuprè: Turpiter. Festus: Nucleus fœdè stupreque castigor.

¶ Stupro Plautus Trucul. 17, 44.

— loquere, filiam meam

Quis integram stuprauerit.

¶ Stuprator. Quintil. libro 7, cap. 9, ad finem: Stuprator an decem millia dare debeat, quæ pœna huic crimini constituta est. Seneca Hippol. 8, 7.

Hic dicit ensis, quem tumultu territus

Liquit stuprator.

¶ Stuprosus. Valer. libro 6, cap. de pudicitia: Metellus quoque Celer, stuprosæ mentis acer punitor existit.

STVRNVS] Auis. Plinius libro 28, cap. 8, 22. Martialis libro 9, 17.

Nunc sturnos inopes.

STYLOBATA] Instrumentum ligneum quo aqua traieciuntur. Varro libro 1, de Re rust. cap. 13, 3, Qui intra stylobatas quum venit, sit semipiscina.

STYLVS] *Instrumentum quo in albo scribitur*. Plautus Bacchid. 15, 66, — effer cito.

P. Quid? c. stylum, ceram, tabellas, & linum.

Plinius libro 34, cap. 14, Et stylo scribere, institutum est.

¶ Stylus; *quod acuminatum est ad columnam similitudinem*. Columel. libro 11, cap. vltim. 38, Ligneo stylo laxatus, vel rubi, vel ferulæ medullis, stercus immittere.

¶ Stylus: *Structura orationis*. Terent. in Prologo Andr. 52, Dissimili oratione sunt factæ ac stylo. Plinius epist. 8, b. Si stylus ipse fuerit pressus demissusque.

Confusus stylus. Quintil. lib. 1, cap. 1, 21.

Negligens. Quintilianus libro 2, cap. 4, 0.

Rudis. Quint. libro 1, cap. 21, Tardior. Ibidem.

Assequi stylo Plinius epist. 3, libro 2.

Requiescit stylus lectione. Quint. libro 1, cap. 12, 4.

Vertere stylum. Horat. 1, Serm. Sat. 1, 10, 15.

¶ Stylus: *pro Punctione ac reprehensione*. Plinius in Præfatio. Quod si hoc Lucilius, qui primus condidit styli nasum, dicendum sibi putauit.

¶ Stylus: *pro Stroma*. Columel. libro 5, cap. 10, de nucce arbore: Omnis autem nux vnam radicem mittit, & simplici stylo prorepat.

STYPTERIA] Vlpianus in l. 3, § vltimo. ff. de rebus eorum qui sub tut. Si lapidicinas, vel quæ alia metalla pupillus habuit Stypteriæ, vel cuius alterius materiæ.

STYPTICVS] Obstructorius. Plinius libro 24, cap. 13, 8, Inter medicamenta, quæ styptica vocant, nihil efficacius rubi, mora feretis, radice decocta in vino ad tertias partes.

STYRAC] Plinius libro 12, cap. 17, 9.

S V

SVADEO] Terent. Andr. 4, 1, 38,

Suadere, orare, vsque ad eò, donec perpulit.

Ovidius 1, Amor. eleg. 6, 12,

Nox & amor, vinumque, nihil moderabile suadent.

Amor suasit facinus. Ovidius 8, Metam. 18.

Fugam suadere. Stat. 11, Theb. 11. Luxum suasere rapinæ;

Lucanus libro 1, 33. Paupertas multa suasit. Lucretius libro 6, 256. Egestas suasit nefas. Lucanus libro 1, 35.

Digito suadere silentia. Ovidius 9, Metam. 139.

Nox humida somnos suadet. Ovidius 2, Fastor. 127.

Sydera cadentia suadent somnos. Virg. 2, Aen. 2.

¶ Sundetur. Plautus Trinum, 10, 44.

Minus placet, magis quod suadetur.

¶ Suadens. Verba suadentia. Stat. 11, Thebaid. 87.

¶ Suadela. Plautus Cistell. 7, 25,

Iam perducebam illam ad me, suadela mea.

¶ Suasorius. Suasoriæ sunt apud Rhetorem materiæ inter rudimenta dicendi. Quint. lib. 2, cap. 1, 6.

Declamare suasorias. Quint. libro 3, cap. 8, 42.

¶ Suasus. Vlpian. in l. item si obstetrix. §. 1. ff. ad legem Aquil. Si quis per vim vel per suasum medicamentum alicui infudit.

SVALTERNIVM] Genus electri. Plin. libro 17, cap. 2, 20.

SVAMET] Plinius lib. 10, cap. 59, 3. Anseres suamet vicola sua abrumpunt.

SVAPTE] Lucretius libro 6, 152,

Sed natura loci hoc opus efficit ipsa suapte.

SVARIYS] Vide SVS.

SVASIO, SVASOR] Vide SVADEO.

SVASVM] Color (inquit Festus) qui fit ex stillicidio sumoso, in vestimento albo. Plaut. Trucul. 6, 6,

Quia tibi suaso infecisti propudiosa pallulam.

SVAVIS] Plautus Cistell. 2, 13,

Ita hodie hic acceptæ sumus Suauibus modis.

Amicitia suavis. Lucretius libro 1, 29. Amor. Lucretius libro 1, 189. Auræ suaves. Lucretius libro 3, 45. Flores. Lucretius libro 1, 2. Herbar. Virg. eclog. 2, 11. Homo suavis: *pev ironiam*. Terent. Phorm. 2, 3, 64. Lingua suavis. Lucretius libro 1, 84. Loquelæ suaves. Lucretius libro 1, 8. Sermo suavior. Hor. 1, Serm. Sat. 10, 5.

Sopore suavi devinxit membra. Lucretius libro 4, 93.

¶ Suauitas, Odoris suauitas. Plinius libro 12, cap. 12, 2,

Oris. Quint. in Proœm. lib. 6, 10.

¶ Suauitudo. Plautus Stich. 15, 14, Age mulsæ meæ, suauitudo, salta,

¶ Suauiter. Multò suavius. Horatius 2, Serm. Sat. 8, 18.

¶ Suave: adverbialiter, Virgilius eclog. 3, 13.

— & suave rubens hyacinthus.

¶ Suavidicus, Versus suavidici. Lucretius libro 4, 37.

¶ Suauiloquus, Versus Suauiloqui. Lucretius libro 2, 107.

¶ Suauilo-

¶ **Suauiloquens.** Carmen suauiloquens. Lucretius libro 1, 193.
 ¶ **Suauium, vel Sauium.** Terent. Eunuch. 3, 2, 3. Meum suauium, quid agitur?
Suauium: *Bafium* *afciuum*. Horat. Epod. 3, 4. Manum puella suauio opponat tuo.
Suauium facere. Plautus Afin. 1, 3, 53.
Sumere Plaut. Afin. 5, 72.
 ¶ **Suauiolum.** Catullus ad Iuuentium, 94, 1, Suauiolum dulci dulcius ambrosia.
 ¶ **Suauio.** Pompon. Munda: Ego illam non amplectar, non suauiem?
 ¶ **Suauior.** Gell. libro 3, cap. 15. Quum ibi cum tres adolescententes amplexi, coronis suis in caput patris positus suauarentur. Catullus de Acme & Septimio, 42, 3. Illo purpureo ore suauia.
 ¶ **Suauitatio.** Gell. libro 18, cap. 2. Suauitatioes puerorum & puellarum.
SVB] *Ablatius iunctum.* Plaut. Epid. 5, 13. Pleræque hæc sub vestimentis secum habebant retia. Virgilius 8, Aeneidos 124. Arma sub aduersâ posuit radiantia quercu.
 Sub Alexandro. Quintilian. lib. 5, cap. 10.
 Sub corona lege belli vñire. Liu. 8, ab Vrbe, 191. Sub hasta vñire, Liu. 3, bel. Pun. 176.
 Sub dio, siue diuo. Varro libro 3, de Re rust. cap. 14, 1. Colum. libro 1, cap. 8, 6.
 Sub diuo carpere somnos. Virg. 3, Georg. 87.
 Sub domina meretrice. Horatius 1, epist. 2, 5.
 Sub exemplo Plin. epist. 62, lib. 3, ad Curium Seuerum.
 Sub exitu vitæ. Sueton. in Claud. Cæsar, cap. 43.
 Sub his nihil proficitur. Cels. lib. 5, cap. 28.
 Sub ictu habere. Seneca epistol. 73.
 Sub manu, Suetonius in Augusto.
 Sub sacramento militare. Liu. libro 5, bel. Maced.
 Sanecece sub somno. Cels. libro tertio, cap. 18.
 Sub frigido sudore moriuntur. Cels. libro quinto, cap. 26.
 Sub imperio alicuius esse. Terent. Heaut. 2, 2, 4.
 Sub ipsa die. Plinius libro octauo, cap. 32.
 Sub oculis accipere detrimentum. Cæsar bell. Ciuil. 26, 1.
 Sub poena mortis vel capitis denuntiare. Suetonius in Calig. cap. 48. Idem in Tiberio Cæsar. cap. 36.
 Sub specie pacis Liu. 6, bell. Macedon. 29.
 Sub vmbra tæderis. Liu. 8, ab Vrbe, 14.
 Sub vrbe est agelli paululum Terent. Adelph. 5, 8, 37. Varro 1, de Re rust. cap. 50, 2. Tertio modo metitur, vt sub Vrbe, Roma, & locis pterisque. Virgil. 3, Aeneid. 1. — classemque sub ipsa Antandro.
 ¶ **Sub, Cum accusatio.** Suetonius in Tib. Cæsar, cap. 58. Sub idem tempus consulente Prætor. Liu. 1, ab Vrbe. 157. Quibus indictis sub tempus pueros venatum ablegauit.
 Sub aduentum Liu. 3, bel. Pun. 63.
 Sub finem. Liu. 2, bell. Pun. 195. Sub ipsum finem. Virg. 5, Aeneid. 66. Sub prima frigora. Autumni. Virgil. 2, Georg. 45. Sub horam pugnae Suetonius de Augusto, cap. 16. Sub lucem. Virg. 3, Georg. 81. Sub lucis ortum. Liu. 7, bel. Pun. 91. Primi sub lumina solis, & ortus. Virgil. 6, Aen. 51. Sub manus. Plautus Milite, 11, 58. Lapide hoc succedit sub manus negotium.
 Sub oculos adactum pilum in vitalia capitis venerat. Plinius libro 8, cap. 7, 3.
 Sub noctem. Horatius 1, Carm. ode 9, 4.
 Cæsar 1, bel. Ciuil. 113. Pompeius sub noctem naues soluit.
 Sub hoc tempus. Horatius 2, epist. 2, 7. Sub iudicij tempus. Liu. 4, ab Vrbe, 109. Sub vesperum. Cæsar 2, bel. Gal. 345. Sub ipsos postes. Virg. 2, Aen. 89.
 ¶ **Sub: Pass.** Virg. 5, Aen. 65, — quo deinde sub ipso Ecce volat, calcemque terit iam calce Diorea.
 Sub templo ingenti. Virg. 1, Aen. 92. Idem 1, Aen. 87. Exerit sub sole labor.
 Sub nocte. Virg. 7, Aeneid. 18. Sub leges pacis tradere se. Virg. 4, Aeneid. 124. Sub amplexus alicuius ire. Ouidius epist. 6, 19.
SVBACIDVS] Plinius libro 12, cap. 25, 7. Esse enim debet lenis; non subacidus. Cato ca. 108, Si subacidum erit, non durabit.
 ¶ **Subacidulus.** Cato de Re rust. Subacidulum non durabit.
SVBACTVS] Vide **SVRIGO**.
SVBADIVVS] Air Zenol. vltim. §. huius autē. de agentibus in rebus. libro 12. C. Huius autem beneficij prærogatiuam subadiuuis etiam, qui pro singulis inueniuntur temporibus, deferri iubemus.
SVBADMOMEO] Columel libro 6, cap. 16. Huiuscemodi mari sensum magistris subadmouere debent generis eiusdem scemnam.

SVBÆRATVS] Persius Satyr. 5, 11. Ne qua subærato mendosum tinniat auro.
SVBAGITO] Plaut. Cistell. 7, 14. Subagito blandis & benedicis *Di&is*.
SVBALARIS] Lampridius: Heliogabalum solitum fuisse in accubitis habere plumas subalares, & subalares culcitras.
SVBALBICO] Varro 3, de Re rust. cap. 9, 3. Palea rubra subalbicanti.
SVBALBIDVS] Plinius libro 21, cap. 25, 1. Folia subalbida.
SVBALPINVS] Plinius libro 23, cap. 7, 2. Montibus subalpinis plurima.
SVBÆQVILVS] Plautus Rudente, 11, 9. — eia corpus cuiusmodi Subuolturium? illud quidem subaquilū volui dicere.
SVBARGVTVS] Gell. libro 15, cap. 10.
SVBARO] Plinius libro 16, cap. 28. Et subarata ocyus fane-scent,
 ¶ **Subarator.** Plinius libro 17, ca. 24, 11. Vel etiam subarator imprudens luxauit radices.
SVBAVS CVLTO] Plautus Milit. 14, 3. Tace, subauscultemus, ecqua de me fiat mentio.
SVBASILICANVS] Plautus Capt. 13, 46. Quorum odos subbasilicanos omnes abigit in forum,
SVBIBO] Plautus Truculent. 17, 53. (meto). Qui improbus est siue subbibit, siue adeo carette- Suetonius in Nerone, cap. 20. Si paulum subbibisset.
SVBBLANDIOR] Plautus Casina, 13, 23. Viris alienis sublandit.
SVBÆÆRVLVS] Celsus libro 6, cap. 5.
SVB CANDIDVS] Plinius libro 27, cap. 8, 6.
SVB CAVVS] Lucretius libro 6. — Primum totius subcaua montis Est natura.
SVB CEN TVRIO] Liu. 8, ab Vrbe, 43. Vt subcenturionem sibi, quem vellet legeret.
SVB CINGVLVM] Plaut. Menæch. 5, 18. — ab Hippolyta subcingulum Haud Hercules æquē magno vnquam abstulit periculo.
SVB COACTA] Cæsar, lib. 3, bel. Ciuil. omnes ferē milites, aut ex subcoactis, aut ex centonibus, aut ex corijs tunicas aut tegmenta fecerant.
SVB COBONEVM] pro Succuba. Titinnius in Psaltria: Contemplari ancillas, quam arbitrer illarum subcobone-um esse,
SVB COENO] Quint. lib. 6, cap. 3, 62. Festinemus, alij subcoenant, inquit.
SVB CRESCO] Proles subcreseat tibi. Tibul. libro 1, eleg. 5, 12.
SVB CRISPVS] Varro de Re rust. cap. 5, 7, vt habeat inferiorem partem frequentibus pilis subcrispam.
SVB CRVDVS] Cato cap. 156, 5. Coquito paulisper, vt subcruda fiet.
 Subcrudum tuberculum. Cels. libro, 6, cap. 13.
SVB CRVENTVS] Cels. libro 4, cap. 18.
SVB CVRATOR] Iulianus in l. ex facto, de negot. gestis. Eide- demque alium subcuratorem constitutum.
SVB CVSTOS] Plautus Milit. 11, 53. Hunc subcustodem tuum Foris ablegauit, dum capse transire huc placet.
SVB DIALIS] Plinius libro 34, cap. 12, 2. Distat à Cadmia: quod illa super terram ex subdialibus petris cæditur. Subdiales inambulationes. Plinius libro 14, cap. 1, 3. Subdialia pauimenta. Plinius libro 36, cap. 25, 3.
SVB DISIVNCTIVVS] Proculus in l. hæc verb. ff. de verbor. signific. Hæc verba, ille, aut ille, non solum disiuñti-ua; sed etiam subdisiunctiua orationis sunt.
SVB DITO] Lucretius libro 6. Subditat hunc stimulum quadam de parte timoris.
SVB DITV] Plaut. Mostel. 6, 69. Nam subdiu solagit hic perpetuum diem.
SVB DVO] Cato de Re rustica: Ignem subdito, Plinius libro 14, cap. 12, 11. Furas subdere his necessarium. Subdere sub solum. Plautus Cureul. 7, 18. Oculorum visu subdere aliquid. Lucretius libro 5, 21. Subdere in locum alterius. Plinius in Paneg. 40. Quint. lib. 3, cap. 6, 40. Sed in horum trium locum subditæ quatuor legales, Subdere boues iugo. Plinius libro 8, cap. 19, 13. Calcar equo. Ouidius 2, de Arte, 147. Maiestatis crimina subdebantur. Tacitus libro 3. Flamma subdita medullis. Virg. 3, Georg. 55. Ignem ac materiam seditioni subdere. Liu. 8, ab Vrbe, 6. Puerum subdere. Plaut. Merc. 2, 9. Terent. Heaut. 5, 2, 1. Subditū se suspicatur. C. subditū; ain tu? Reum, Tacitus libro 1. Rumorem. Tacitus libro 5. Spiritus. Liu. 7, ab Vrbe, 197.

Stimulus muliebri animo. Liuius 8, ab Vrbe, 137.
 Fama subdit stimulus ingenij. Ouid. 5, Trist. eleg. 1, 16.
 ¶ Subdere: *Quasi periculo committere.* Plinius epistol. 65, 2.
 Rem tam magnam iisdem tempestatibus subdere. Plautus Epid. 3, 37.
 Ut meum tergum stultitiae tuae subdas succidaneum?
 ¶ Subditivus Plaut. in Amph. 8, 197.
 Namq; de illo subditivus Sofia mirum nimis est.
 ¶ Subditivus Plaut. Amph. 5, 13.
 Libri subditivij. Quint. lib. 1, cap. 4, 2.
 SYBDO LV S] Plaut. Capt. 10, 5.
 Nec mendacis subdolis mihi vsquam mantellum est
 meis. Martial. libro 5, 114.
 Sed tendit avidis rete subdolum turdis.
 Lingua subdola. Ovidius 1, de Arte, 120.
 Pellacia. Lucretius libro 5, 201.
 ¶ Subdole, Plautus Trinum, 5, 12.
 — eos coniectatur; subdole blanditur.
 SVBDO LV S] Iuuenalis Satyra 1, 3.
 Et nos ergo manum ferulae subduximus.
 Subducere: *Subtrahere.* Cato de Re rust. Vbi bullabit vinum
 ignem subducito. Plaut. Alin. 16, 62, Tempus est, subducere
 Aurum subducitur terrae. Ouid. 3, de Arte, 25. (hinc me.
 Facies Ovidius 2, Metamorphos. 133.
 Iam mihi subduci facies humana videtur.
 Colla subducere oneri. Ovidius 1, de Ponto, eleg. 6, 5.
 Lacagnis. Virg. eclog. 3, 2. Memoriam Seneca de Benef.
 libro 3, cap. 1. Vires alicui. Ovidius 13, Metam. 13. Mori
 rialiquem. Claudian. 3, Paneg. 15. Naribus. Plin. libro 21.
 cap. 29, 2. Pugnae. Virg. 10, Aen. 10. Nimbo se subdu
 cere, Ovidius Trist. eleg. 1, 56. Custodire. Seneca epi
 stol. 66. Subducere se illinc Terent. Eunuch. 4, 1, 14.
 Vbi primum poterit, se illinc subducat scio.
 Ibidem, 4, 7, 25. Et cum clam subduxerit mihi?
 Animum subducere morti. Ovidius 1, Trist. eleg. 3, 26.
 Subducta ex praelio ala. Liuius 5, bell. Maced. 15.
 Suceum subducere spiritu. Plinius libro 20, cap. 1, 4, 5.
 ¶ Subducere: *Furtim subtrahere.* Plaut. Curcul. 7, 81.
 Quom dormiscit, ei subduco annulum.
 Martial. libro 12, 15.
 Subduxit mappas quatuor Hermogenes.
 Subducere furto aliquid. Liu. 9, ab Vrbe, 55.
 Subducere: *Sussum ducere, extollere.* Plinius de Viris illustre.
 4, b, ipse à Tullio in auxilium accersitus, aciem in collem
 subduxit. Tacitus libro 2, iamq; fero dici subduxit ex acie
 legionem faciendis castris.
 Subducere copias in collem satis arduum. Liuius 3, bell.
 Pun. 122. Colles subducunt se. Virgilius 9, eclog. 2.
 Terra se pedibus raptim subducit. Lucretius libro 1, 218.
 Subducere naues. Virg. 1, Aen. 1, 2.
 Quassatam ventis liceat subducere classem.
 Plaut. Baechid. 5, 70.
 Subducunt lembum. Caes. 3, bell. Civil. 98, Naues reli
 quas, si vellet, subduci & resciri iuberet.
 Puppes subducat sicco litore. Virg. 3, Aeneidos 27.
 Subducere sursum è puteo. Plautus Aulul. 1, 2, 4.
 Superclia Seneca de Benef. libro primo, cap. primo.
 Vultu subducto procedere. Propert. libro 2, eleg. 11, 2.
 Subducere animam. Cato cap. 157, 12.
 Subducere aliquem: *Decipere.* Plaut. Menæch. 2, 63.
 Dicitis Terent. And. 4, 120. Rationem subducere: *Compu
 rare.* Plautus Capt. 4, 89.
 Ibo intrò, atque intus subducam ratiunculam.
 Subducta ratione esse ad vitam Terent. Adelph. 5, 4, 1.
 Numerum subducere rei alicuius. Catul. in Epithal. Iu
 liæ, 56, 42.
 Summam. Columel. libro quinto. capite secundo, decimo.
 subducum omnibus ventis aedificium. Plinius epistol. 41,
 libro 2, ad Gallum.
 ¶ Subductio. Caes. 5, bell. Gal. 1, Subductiones paulò facit
 humiliores, quam quibus in nostro mari uti cõsuevimus.
 ¶ Subductarius. Cato cap. 12, Funes loreos quinque, sub
 ductarios quinque.
 SVBDO LV C I S] Plinius libro 26, cap. 8, 15, Radix subdulcis
 in petris nascens.
 SVBDO] Ovidius 11, Metamorphos. 157.
 Dixit, & è scopulo, quam rauca subederat vnda
 Decidit in pontum.
 SVBDO] Caes. lib. 1, bell. Gal. 147. Qui intra annos qua
 tuordecim testum non subissent. Plinius epistol. 203, b,
 Inglorius subit portum. Plinius libro 31, cap. 3, 1, quo
 nam leuissima sic imbrum aqua, ut quae subire potuerit
 ac pendere in aere. Lucretius libro 8, 24, Nulla tibi sub
 eunda magis sunt mœnia victor.
 Testa subire. Virg. 3, Aen. 17. Urbem Lucanus libro 3, 20.
 Nemus. Ouid. 2, de Arte, 84. Subiri. Iuuen. Satyr. 16, 1,

Subire ad hostes. Liuius 2, ab Vrbe, 131. Sic 4, bell. Maced.
 64, Subire ad portam. Et 1, ab Vrbe, 122, ad Montes.
 Subire in Plinius lib. 9, ca. 27. Subit in fumina maria piscis.
 Subire muro. Virg. 9, Aen. 47. Idem 6, Aen. 45.
 — pars ingenti subire pheretro.
 Leones subire curum. Virgilius 3, Aeneidos 23.
 Onus subire dorso. Horat. 1, Serm. Satyr. 9, 5.
 Subire aliquid. Plinius epistola 196, a, Cuius nunc mihi
 subeunda defensio est. Peccus subit amores. Ovidius 4, e
 pist. 5. Subire conditionem pacis. Caes. 7, bell. Gall.
 318. Deditioem Caes. 1, bell. Civil. 300. Hæredita
 tem. Iurisconsult. de verb. signif. Iussa. Claudian. 7.
 Paneg. 60. Labores duros. Tibul. libro 1, eleg. 4, 10.
 Navigationem. Caes. 4, bell. Gal. 392. Partes, Quintil.
 libro 6, cap. 1, 8. Vicem eandem. Vlpian. in l. minor. ff.
 de procuratoribus.
 ¶ Subire: *Succedere.* Iu. 7, bell. Pun. 8, Primæ legioni tertia,
 dextræ alæ sinistra subijt.
 Subire per vices. Plinius libro 8, cap. 7, 6. In locum alicui
 us Ovidius 1, Metam. 17, In partes alicuius. Ovidius 4, de
 Ponto, eleg. 9, 2. Aleam. Columel. libro 3, cap. 21, 5.
 Crimen. Liuius 2, ab Vrbe, 33. Pagina subitura iudi
 cium docti principis Ovidius 1, Fastorum. 1. Leges sub
 ire. Statius 1, Syl. 2, 6. Periculum omne. Horatius Epod.
 1, 1, Pœnas meritas. Ovidius epist. 12, 24. Pœnas ex
 merito. Ovidius 5, Metamorphos. 40. Tempestates. Caes.
 8, bell. Gal. 15. Verbera. Plinius libro 20, cap. 13, 1.
 Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 34.
 ¶ Subire: *Succrescere.* Virg. 1, Georg. 36.
 Neu subeant herbæ, neu puluere victa fatiscat.
 Subeunt morbi. Virg. 3, Georg. 14. Cura Ovidius 4, Trist.
 eleg. 3, 5. Senecta subiens Silius libro 7, 2. Sopor sub
 itessa lumina. Ovidius epist. 18, 12. Tædia sub: not
 animo. Ovidius 4, de Ponto, eleg. 15, 6. Subit religio a
 nimos. Plinius libro quinto, cap. 1, 6. Timor animum.
 Liuius libro nono, bell. Maced. 61. Spes. Liuius 10, bell.
 Maced. 29.
 ¶ Subire: *In memoriam venire.* Plinius libro 7, cap. 46, 1, Sub
 eunt in hæ reputatione Delphica oracula.
 Cum datus. Curtius: Cogitationi nostræ nunquam subijt.
 Quintil. Declamat. 6.
 Fastidia subeunt mihi. Ovidius epist. 15, 20.
 Aensatio. Plinius epistol. 51, c, Me recordantem, fragilita
 tis humanæ miseratio subit. Curtius libro 5, Subijt regem
 verecundia. Imago me subit. Ovidius 2, Fast. 151.
 Cum Infassuo, Plinius libro 34. Subit antiquitatem mirari.
 Subit recordatio. Plinius epistol. 9, 2. Cagitatio. Liuius
 5, bell. Pun. 142. Subit cogitatio animum. Curtius lib. 6.
 Subit dulcedo animum. Liuius 2, ab Vrbe, 179.
 Subit animos memoria maleficiorum. Liuius 7, bell. Ma
 ced. 199.
 Subit mentem. Plinius libro 14, cap. 11. Virg. 10, Aen. 165.
 Affectu subire. Ovidius 3, Trist. eleg. 3, 3.
 ¶ Subire: *subdere, supponere.* Virg. 10, Aen. 160.
 Aeneas subijt mucronem.
 Humeris subire aliquem. Virg. lius. 4, Aeneid. 120.
 Subiri. Plinius libro quarto, Hæmi excelitas vi. m. pass.
 subitur.
 ¶ Subire: *Obsequiosè colere.* Quintilian. libro 4, cap. 5, Falle
 dus est iudex, & var. is artibus subeundus.
 Auxilio subire alicui. Virg. 2, Aen. 44.
 ¶ Subire: *Respondere.* Loquentem subite. Claud. 8, Pan. 36.
 ¶ Subitus: *Repentinus.* Terent. Phorm. 14, 24,
 Quod ego huic nunc subito exitio remedium inuen
 diam miser?
 Subiti nihil est. Plautus Persa, 16, 16. Subitum est nimis.
 Plaut. Aulul. 8, 5. Aspectu subito territus hæsit. Virg. 11,
 Aen. 140. Concurfus subiti. Ovidius 14, Metam. 109.
 Dolores. Ovidius epist. 11, 10. Flammas subitas extin
 guere. Ovidius in Ibin. 4. Formidie subita trepidus. Virg.
 6, Aeneid. 58. Fragore subito intonuit. Virg. 2, Aen. 139.
 Imber subitus. Ovidius 4, Fast. 77. Morte subita sternere
 alquem. Virg. 11, Aen. 160. Robor subitus notauit ora.
 Ouid. 6, Metam. 10. Timore subito intremuere genua. O
 uid. 2, Met. 16. Vim subitam tolerare. Lucretius lib. 1, 57.
 ¶ Subitò. Plaut. Amph. 17, 10.
 Mutata semina subitò. Virg. 2, Georg. 54.
 Ut subitò? ut propetè? ut tonuit validè.
 ¶ Subitaneus. Colum. lib. 1, cap. 6, 16, Si subitaneus imber
 incescrit.
 ¶ Subitarius. Plautus Milit. 5, 70, Res subitaria est.
 Subitarij milites. Liuius 3, ab Vrbe, 16. Idem 1, bell. Ma
 ced. 8, Duabus legionibus subitarijs tumultus eius cau
 sâ scriptis.
 SVBER] Plinius libro 16, cap. 25, 5, Tardissimo germine
 suber. Colum. lib. 4, cap. 26, 41, Nam est præcipua cuneis
 fustis

filia olea, quereus & suber. Persius Satyr. 1, 10,
Vtramale vetus vegrandi subere coctum.

¶ Subereus. Colum.

SVBERIGO] Silius libro 15,

Isthmon curuata suberigit vnda.

SVBERRO] Claud. 5. Panegy. 50.

Indigenas fluuios, Italii quicunque suberrant
Montibus.

SVBERVEPIO] Plinius libro 27, cap. 9, 5, Affirmant lapillos, qui subferuefiant, vna rumpi.

¶ Subferuefactus. Plinius libro 24, cap. 7, 3, Ad mulierum mammas brucia ex vino subferuefacta, cum polline Far-racco.

SVBERIGIDIS] Gell. lib. 2, cap. 9, Nimis minutè, ac propè etiam subfrigide,

SVBGRAVIS] Plinius libro 27, cap. 9, 5, Radice tenui, nigra, subgravi odore.

SVBGRVNDIA] pars teçti prominens. Varro libro 3, de Re rust. cap. 3, 4, Apes enim subter subgrundas ab initio villatico vix teçto.

¶ Subgrundatio. Vitruuius libro 4, cap. 2.

¶ Subgrunda. Plinius libro 25, cap. 13, 15.

SVBMAERO] Celsus libro 5, cap. 28. At cartilago vbi sub-hælit, ipsa fedes docet.

SVBIACEO] Plinius epist. 101, 2, libro 5. Apennino, saluberrimo montium subiacent. Columel. libro 10, 20,

Et mater facili mollissima subiacet arua.

Ad aliquid subiacere. Quintilianus libro 3, cap. 6, 65.

SVBIACTO] Varro 3, de Re rust. cap. 5, 2, 2. His tritis, oportet à terra subiacere vallis aut ventilabris, quum ventus spirat lenis.

SVBIECTO] Lucretius libro 6, Saxaque subiectare, & arenæ tollere nimbos.

SVBIGO] Plaut. Mostel. 11, 14. Qui subegi, fœnore argumentum ab danista vt fumeret. Tacitus libro 14, Notos quoq; equites Romanos operas arenæ promittere subegit.

Subigit fateri. Virg. 6, Aen. 11, 13.

Ad deditonem subigere. Liuius 6, ab Vrbe, 11.

¶ Subigere: *Subigere domare.* Sallust. Athenienses cœpere vrbes atque nationes subigere. Plautus Curcul.

Arma inimica subegi metu Lucanus libro 5, 133.

Subigi imperio. Liuius 1, ab Vrbe, 90,

Subigere arua. Virg. 1, Georg. 25.

Ante Iouem nulli subigebant arua coloni.

Boues presso subigebat vomere terram Ouid. 10, Metam. 7.

Subigere in cote secures. Virg. 7, Aen. 126.

Terga equi. Colum. libro 6, cap. 30.

Farinam. Cato cap. 74. Opus digitis. Ouidius 6, Metam. 4.

¶ Subigere: *Sursum agere.* Virg. 1, Georg. 41.

Non alter quàm qui aduerso vix flumine lembum

Remigijs subigit.

Ratem conto subigere. Virg. 6, Aen. 61.

Emplastrum subactum ex aceto, Cels. libro 6, cap. 3.

¶ Subactus: Participium.

Insidijs subactus. Virg. 12, Aen. 99. Gentes subactæ. Lucanus libro 59. Mundus subactus. Lucanus libro 1, 32.

Subactus multitudine perichlantium Tacitus libro 5. Idem libro 13. Donec vi amoris subactus.

¶ Subactus: *exercitatus.* Liuius libro 2. Decad. 5, Ipsi à pueris eruditi artibus militiæ, tot subacti atque durati bellis.

¶ Subactus: Verbale. Plinius libro 18, cap. 7, 17, Quod in subactu congiuum aquæ capiat.

¶ Subigitrix. Plautus Persa, 6, 46, Ne me attrecta subigitrix.

SVBICIO] Virg. 4, Georg. 61, — & ramea costis

Subiiciunt fragmenta. Plaut. Mostel. 12, 9.

Subiicere sub alterum regem. Varro 3, de Re rust. ca. 16, 27.

Subiicere sub oculos. Quint. lib. 8, cap. vltimo.

Subijci securi. Liuius 3, ab Vrbe, 153.

Prælo subiicere. Columel. libro 12, cap. 39, 2 Plinius libro 15 cap. 6, 3.

Ignem fornaci. Vlpian. in l. si feruus. §. si quis infulam, ff. ad legem Aquiliam.

Oua gallinis. Plinius libro 10, cap. 13, 4.

Sacculum puluino. Seneca de Benef. lib. 2, cap. 10.

Scientiam. Cels. in præfat. lib. 1.

Se periculo. Vlpian. in l. §. 1. ff. de pericul. & com. rei vend.

Brachia pallæ. Ouidius 3, Metam. 34.

Pedibus. Virg. 3, Georg. 98.

¶ Subiicere: *Subiungere.* Plin. in Paneg. 110, In rostris quoq; simili religione, ipse te legibus subiecisti.

Subiicere sacra publica & priuata scitis Pontificis. Liuius 1, ab Vrbe, 84.

¶ Subiicere: *Submittere, vel subornare.* Quintil. lib. 5, cap. 7.

de testibus: Nam frequenter ab aduersario subicij solent. Suet. in Nerone, cap. 35.

Pullos. Plinius libro 10, cap. 9, 2, de coccyce.

Nomen alterius. Vlpian. in l. quamuis antecessor. ff. de rebus eor. qui sub. &c.

¶ Subiicere: *Subgerere.* Terent. Phorm. 2, 3, 40.

Si meministi quod olim dictum est, subijce.

Liui. 6, bel. Pun. 217, Quod mens sua sponte diuinat, ideam subijcit ratio haud fallax.

Subiicere carmina alicui. Propertius libro 1, eleg. 7, 4.

Aliquid oculis. Plin. epist. 101, p. quum totam villam oculis tuis subijcere conamur. Liui. 3, ab Vrbe, 294, fœdiora his, quæ subijciebantur oculis, nuntiantes, totam vrbem ita implere. Horat. de Arte, 37.

Subiicere calumnix: *per translationem.* Liuius 8, bell. Maced. 214.

Crimini. Liui. 6, ab Vrbe, 79.

¶ Subiicere: *Loco alterius ponere.* Liui. 9, bell. Pun. 126, Relictisq; quos non idoneus credebatur, in locum eorum subiecit quos secum ex Italia adduxerat.

¶ Subiicere: *Addere.* Varro 1, de Re rust. cap. 7, 1, Subijcit Scrophæ; De formæ cultura hoc dico.

Subiicere exemplum. Colum. libro 5, cap. 11, 10.

Materiamque ei res omnes de quibus dicere oporteret, subiecimus. Quintil. libro 3, cap. 1, 1. De Rhetoricæ.

Silius libro 1, 23,

His acuit stimulis, subijcitque haud mollia dictu.

¶ Subicere: *Respondere.* Virg. 3, Aen. 63.

Subicicio, & raris turbatis vocibus hisce.

¶ Subiicere: *sursum iacere.* Virg. 12, Aen. 58.

— aut corpora saltu.

Subiiciunt in equos. Liui. 1, bell. Maced. 147.

Brachia subiecit collo. Ouidius 3, Amor. eleg. 62.

¶ Subiectus. Subiecti oculis imperatoris. Liui. 8, ab Vrbe, 161

Subiecta oculis vrbs. Liui. 5, bel. Pun. 141.

Parcere subiectis. Virg. 6, Aen. 171. Amori subiectus. Propert. libro 1, eleg. 10, 6. Subiectus animus. Plin. in Pan. 16

Subiectæ tristi seruitio gentes. Liui. 6, bell. Pun. 252.

Subiecta inuidiæ lex. Liuius 4, ab Vrbe, 254.

Pedibus subiecta religio. Lucretius libro 1, 16,

¶ Subiectior. Horatius 2, Serm. Sat. 6, 10,

Per totum hoc tempus subiectior in diem & horam

Inuidiæ.

¶ Subiectio testamentorum. Liuius 9, bel. Maced. 68.

¶ Subiectus: Verbale. Plinius libro 26, cap. 15, 4, Vultus quoq; proclentes in hiber fotu, vel suffitu, vel subiectu.

¶ Subiices: *Subiectis.* Ennius Achille:

Ergo deum sublimes subijces. Gell. libro 5, cap. 17.

¶ Subiecto. Virg. 3, Georg. 49.

Nigramque altè subiectat arenam. Ouid. 4, Met. 72.

Subiectaque manus, inuitaque pectora tangit.

Subiectare stimulos lafo. Horat. 2, Serm. Sat. 7, 19.

¶ Subicito. Plaut. Casin. 26, 2.

Nunc si tu venis subicitare me.

¶ Subiculum: *Qui semper flagris subijcitur.* Plaut. Persa, 12, 13,

Scortorum liberator, subiculum flagri.

SVBIDVS] turpis, & ineptus. Versus antiqui poetæ apud Gellium. Tacitus, subidus, duplo ideo pereo.

SVBIMPETRANDVS] Tacitus libr. 4. Nam priores duces, subimpetrando triumphalium insigni, sufficere res suas crediderant.

SVBINDE] Deinde. Horat. 1, epist. 8, 3,

Si dicet reatè: primum gaudere, subinde

Præceptum auriculis hoc instillare memento.

Liui. Decad. 1, libr. 7, 20, Vno altero que subindè istu ventrem atque inguina hausit. Suet. in Galba, cap. 1.

Subinde: *identidem.* Suet. in Tiber. cap. 57, subinde in obuiurgando appellans eum, lutum à sanguine maceratum.

Plin. epist. 7, lib. 3, Erit ergo pergratum mihi, hanc effigiem eius subinde intueri; subinde respicere; sub hac consistere.

SVBINFLVO] Seneca 3, Nat. quæst. Quæ aliz aquæ subinfluent terras, aliz circumfluunt.

SVBIS] avis, quæ aquilarum oua frangit. Plin. lib. 10, ca. 14.

SVBITANEVS, SVBITVS] Vide SVBRO.

SVBITVS] Equa subiugis. Plinius libro 11, cap. 49, 3.

¶ Subiugia: lora, quibus iugum aptatur. Cato cap. 135, 3.

Subiugia in lustrum lora ped. xix.

SVBITVGO] Claud. 4. Paneg. 50,

— nulla est victoria maior,

Quàm quæ confessos animo quoque subiugat hostes.

SVBITVGO] Plin. epist. 153, 3, Dicit Severio, quæ res ferebat: aliqua subiungo.

Opportune alicui rei quidpiam subiungere. Quint. libro 4, cap. 3, 3.

Tigres subiungere Curru. Virg. 5, eclog. 6.

Brachia subiuſta ſunt iacertis. Ouidius 14, Metam. 61.
SVBLABOR] Virg. 1, Georg. 34. — Sic omnia fatis
 In peius ruere, ac retrò ſublapſa referri, Spes Danaum.
SVBLABRO] Nævius Decuma: lam ego illis ſubiens ſubla-
 brabo eſui illud ſynciput.
SVBLATEO] Varro 1, de Re ruſt. cap. 48, 3. In qua ſubla-
 tent herba, ea vocatur vagina.
SVBLATIO] Quintil. lib. 7, cap. 2, An reſtitutio pro ſubla-
 tione iudicij ſit.
SVBLEGO] Gell. libro 3, cap. 12, Quum hoc in ea Capito-
 nis epiſtola ſublegiſſemus.
 ¶ Sublegere: *Furto ſurripere*. Virg. 9, eclog. 4, Vel quæ ſub-
 legi tacitus tibi carmina nuper.
 ¶ Sublegere: *Colligere*. Colum. libro 12, cap. 30, 1, Neceſſe
 eſt eam ſublegere, ne à domeſticis pecudibus ſeis ve con-
 ſumatur. Horat. 2, Sermon Satyr. 8, 3,
 Sublegit quodcunq; iaceret inutile.
 Sublegere in locum demortui. Livius 3, bel. pun. 106.
 Sermonem alicuius. Plautus Milit. 14, 97.
 Clam noſtrum hunc illi ſublegerunt ſermonem.
 ¶ Subleſtus. Varro lib. 5, de Ling. Lat. Qui in eorum locum
 ſuppoſiti, ſubleſti.
SVBLETVS] *lefirmus, leuis*. Plaut. Perſa. 10, 20,
 Nam vbi ad paupertatem acceſſit infamia,
 Grauior paupertas ſit; fides ſubleſtior.
SVBLEVO] Erigere & ſubleuare ſe. Cæſar, 6, bell. Gal. 95.
 Auxilio ſuo ſubleuare aliquem. Ouidius 1, Trift. eleg. 3, 21.
 Inopiam Cæſar, 3, bel. Ciuil. 338.
 Laborem in illicum. Cæſar, 5, bel. Gal. 115.
SVBLICA] Cæſar, 4, bel. Gal. 523, In deſcriptione Rhenani
 pontis: Non ſublicæ modò directæ ad perpendiculum,
 ſed pronæ ac ſaſt giatæ; vt ſecundum naturam fluminis
 procumbent.
 ¶ Sublicium. Liu. 3, bel. Pun. 173, Quia muro ſatis per ſe al-
 to, ſubicatis validis ſublicijs, pro ſolo vſus erat.
 ¶ Sublicius. Liu. 1, ab Vrbe, 149, Ponte ſublicio, tum pri-
 mum in Tyberi factò coniungi vrbi placuit.
SVBLIGO] Plinius libro 17, cap. 22, 28, Vbi vua varia fieri
 cœperit, vites ſubligato.
 Subligare enſem alicui. Virg. 8, Aen. Idem. 11, Aeneid. 2.
 ¶ Subligar. Martialis in Dionem, libro 3, 4,
 Si pudoreſt, transfer ſubligar in faciem.
 Plinius libro 12, cap. 14, 7.
 Subligaria ſignantur opifici Iuuen. Satyr. 6, 7.
SVBLIMIS] Plautus Menæch. 22, 3, Illic homo iam in me-
 dicinas ablatus ſublimis fiet. Terent. And. 5, 2, 20,
 Sblimem hunc intrò rape, quantum potes.
 Columel. libro 2, Quò ſpectioſiùs ingredientur ſublimis,
 & elatis capitibus.
 Anhelitu ſublimes fugere. Horatius 1, Carm. ode 19, 7.
 Atrium ſublime. Horatius 3, Carm. ode 1, 10. Carmina
 ſublimia. Ouidius 3, Amor. eleg. 1, 8. Nomen ſublime.
 Ouidius 4, Trift. eleg. 9, 2, 5. Peſtora ſublimia. Ouidius 1,
 Faſt. 61. Sceptrum ſublimè Iouis. Claudian. 3, Paneg. 42.
 Solio ſublimes ſedet. Ouidius 14, Metam. 51. Teſtum ſub-
 lime centum columnis. Virg. 7, Aen. 34. Verſus ſublimis
 ruſtatur Horatius de Arte, 92. Sublimem abire: pro. in
 cælum. Livius 1, ab Vrbe, 68 Hæc locutus, ſublimis abiit.
 Virg. 1, Aen. 84. Rapere ſublimem. Virg. 5, Aen. 51. In
 ſublime. Plinius libro 2, cap. 5, 2, Leuibus in ſublimè ten-
 tacere in ſublime Plinius libro 8, cap. 7, 4. (dentibus.
 ¶ Sublimus. Lucretius libro 1.
 At nunc per maria, ac terras, ſublima que cœli. Accius
 Phœniſſ.
 Aut ſæpe ex humili ſede ſublima euolat.
 ¶ Sublimitas. Plinius libro 19, cap. 5, 6, Natura ſublimitatis
 auida. Colum. libro 8, cap. 3, 2, Nec plus latitudinis, quàm
 media ſublimitas.
 ¶ Sublimiter. Cato cap. 70. Hæc omnia ſublimiter legi, teri,
 darique oportet. Col. li. 8, cap. 11, 1, Quoniam nec ſubli-
 miter poteſt, nec per longa ſpatia voltare. De pauone.
 ¶ Sublimè. Ferre ſublimè ad ſydera. Virg. eclog. 3.
 ¶ Sublimò Ennius:
 Si qui candentem in cœlo ſublumat facem.
 Cato. Originum libro 2, in maximum decus, atque in ex-
 ceſſiſſimam claritudinem ſublumauit.

SVBLINGIO] Plautus Pſeudolo:
 Iam hic quoque ſcleſtus eſt eo qui ſublingio.
SVBLINO] Celfus: Idem quoq; vmbilico ſublimum facit.
 Plinius libro 35, cap. 6, 4, Hæc minium ſublununt, adulte-
 rantque.
 Os ſublunere alicui. Plaut. Aulul. 2, 21.
SVBLIVIVS] Celf. libro 5, ca. 28, 1, Puſtulæ eminent ſub-
 liuidæ, aut pallidæ.
SVBLVCANVS] Plinius lib. 11, cap. 12, 1, Sublucanis tem-
 poribus.

SVBLVCEO] Ouidius 1, Amor. eleg. 5, 1,
 Qualia ſublucet fugiente crepuſcula Phœbo.
 Plinius libro 9, cap. 36, 1, Nigricantis roſæ colore ſub-
 lucens.
 Candida nec miſto ſublucet ora tubore. Ouidius epiſt.
 20, 44.
 Viola ſublucet purpura nigræ. Virg. 4, Georg. 75.
SVBLVCO] Feſtus: Sub ucare a borea, eſt ramos earum
 ſupputare & veluti ſubrus lucem mittere.
SVBLVO] Colum. libro 6, cap. 32, Inertrigo bis in die ſub-
 luitur aqua calidâ Martialis lib. 8, 15,
 Inguina ſic toto ſubluis in ſolâ.
 ¶ Sublutos, Martialis libro 2, epiſt. 42.
 Zote, qui ſolium ſubluto podice perdis?
SVBLVRIDVS] Plaut. Amph. 16, 44.
 Cœcatur ſufula, Suulurida
SVBLVSTRIS] Gellius libro 13, Verba quædam ſublustria
 libitum eſt mihi ~~transcribere~~.
 Nox ſublustris. Horatius 3, Carm. ode 27, 7.
 Vmbra. Virg. 9, Aen. 76.
SVBLVVIET] Genus morbi, in diſcrimine vngulæ ouium
 naſcens Columel. libro 7, cap. 5.
SVBMERSVS] Medio in fluſtu ſubmerſus. Virg. 1, Aen. 18.
 Puppæ ſubmerſas abruere. Virg. 1, Aen. 15.
 Innatare, & ſubmerſum eſſe, *contraria*. Columel. libro 12,
 cap. 4, 4.
 Virtus ſubmerſa tenebris. Clau. 7, Paneg. 45.
SVBMERVVM] Plautus Stich. 4, 116,
 Næ iſte ædepol vinum poculo pauxillulo
 Sæpe exantlauit ſubmerum ſciſſumè.
SVBMINIA] Veſtis genus. Plautus in Epid. 5, 49,
 Suppatum, aut ſubminiam, ticum, baſilicum, aut exo-
 ticum.
SVBMINISTRO] Cæſar 1, bell. Gall. 168, Hæc ſibi eſſe
 curæ, frumentum Sequanos, Leucos, Lingones ſubmi-
 niſtrare.
 Ad manum tela ſubminiſtrare. Quint. lib. 5, cap. 7, 6.
 Auxilia Cæſar 4, bel. Gal. 535.
 Aquam radicibus. Columel. libro 5, cap. 10, 5.
 Vires. Colum. libro 4, cap. 24, 9.
 ¶ Subminiſtrator. Seneca epiſt. 115, Alienarum ſpectacu-
 lum, ſubminiſtrator teſtis que libidinum.
 ¶ Subminiſtratus. Macrobius libro ſeptimo. Saturn. cap.
 12. Cibus exiguo ſubminiſtratu paulatim penuriam con-
 ſolatur.
SVBMISCEO] Tibull. lib. 3, eleg. 4,
 Scylla que virgineam canibus ſubmiſſa figuram,
SVBMITTO] Plinius libro 7, cap. 10, 3, Falces licorios ia-
 nuæ ſubmiſſit iſis, cui ſe oriens, Occidensq; ſubmiſerat.
 Submittere vitulos habendo pecora. Seruius. Virgilius 3,
 Georg. 32.
 Latus ſubmiſſit in herbas. Ouidius 3, Metam. 5.
 Submittere progeniem, vel Pampinum vitus. Columel. lib.
 3, cap. 61. Idem libro 4, cap. 6.
 Sarmentum in materiam. Columel. libro 4, cap. 6. Idem
 libro 3, cap. 10, In reſecem ſubmitti.
 Prata in ſœnum. Columel. libro 11, cap. 2, Cato cap. 8, Si
 non erit ſiccum, ne ſœnum deſiet. ſubmittito
 Fœtum matribus. Columel. libro 1, cap. 10. Idem libro 7,
 cap. 4, Singulis agni bonis matribus ſubmittendi.
 Tauros. Virg. eclog. 19.
 Paſcite, vt ante, boues pueri: ſubmittite tauros.
 Genua. Plinius libro 8, cap. 13, Regem adorant, genua ſub-
 mittunt, coronas porrigunt. De elephantis.
 Somnus laſſos ſubmiſſit oculos. Ouidius in fragmento, 1.
 Submittere fidem tormentis. Seneca epiſt. 36.
 ¶ Submittere: *per translationem*. Livius 3, bel. Punici 114.
 Idem 6, ab Vrbe, 135, Aded ergo obnoxios ſubmiſerat
 animos.
 Animos ſubmittere amori. Virg. 4, Aen. 83.
 Fuſces populo. Quint. lib. 3, cap. 7, 13.
 Submittere pretia: *Minuere*. Plinius libro 29, cap. 1, 21.
 Submittere ſe. Horatius 1, epiſt. 1, 4, Et mihi res non me re-
 bus, ſubmittere conor.
 Submittere ſe in humilitatem. Liu. 8, bel. Maced. 229.
 In faſtigiū priuatum. Liu. 7, bel. Pun. 174.
 Ad meſuram diſcentis. Quint. libro 2, cap. 3, 6.
 Submittere capillum: *pro Demittere*. Plinius epiſt. 147, f.
 ¶ Submittere: *Subornare*. Seneca libro 2, de Tranquil. vitæ.
 Submiſſus accuſator, & falſa excuſatio. Sueton. in Nero-
 ne, cap. 28, Submiſſis Conſularibus viris, qui regio genere
 ortam peierarent.
 Submittere alicui delatores. Martianus in l. diuus, ff. de iure
 patronatus.
 ¶ Submittere: *Clanculum mittere*. Sueton. in Cæſare Sub-
 miſſis nonnunquam licitoribus atque militibus. Cæſar. 4,
 FFFF
 bel.

bel. Gal. 5, 62, Et quos laborantes conspexerat, ijs subsidia submittēbat.

¶ Submissus. Liu. 1, ab Vrbe, 16. Eam submissas infantibus ad eò mitem præbuisse mammas.

Submissa fastigio planities. Liu. 7, bel. Pun. 106.

Submissa prata. Varro 1, de Re rust. cap. 49.

Submissa oratione loqui de pace. Cæsar, 3, bell. Ciuil. 77. Martial. libro 8, 69.

Hos comes inualidus submissa voce precatur.

Sono submissio dicere aliquid. Tibul. libro 3, eleg. 1, 3.

Submissum dicendi genus. Quint. lib. 11, cap. 1.

Submissa oratio & leuis. Quint. libro 11, cap. 1.

¶ Submissè. Loqui submissè. Quint. libro 6, cap. 5, 5.

¶ Submissim. Suct. in Augusto, cap. 74, Nam & ad communionem sermonis tacentes, etiam submissim fabulantes prouocabat.

SYBMONEO] Teren. Eunuch. 3, 5, 22,

— Submonuit me Parmeno.

Plinius epistol. 2, libro 1, Quoties paulam itinere deeedere non in tempestiuis amœnitatibus submonebamur.

SYBMOVBO] Liu. 3, ab Vrbe, 198, 1, inquit, licitor submouere turbam.

Populum submouere opposita serâ. Ouidius 3, Amor. eleg. 13, 2.

Submoueri. Seneca de Prouident. Quid ergo? felix Lucius Sylla, quod ei descendenti in forum gladio submouetur. Liu. 8, bel. Punic. Licitor apparuit: submouente eo, inceserunt.

Insidias submouere. Propert. libro 1, eleg. 19, 6.

Tabes submota est capiti. Lucanus libro 8, 135.

¶ Submouere: Separare. Plinius libro 3, cap. 19, 5, Germaniam ab Italia submouent.

Atcere & submouere. Plinius in Paneg. 92.

Submouere aliquem à negotiatione. Columel. libro 1. A' Proconsulatu. Plinius epistol. 3, 6, b. Ab hasta. Liu. 9, bell. Maced. 184.

¶ Submotor. Liu. 5, Decad. libro 5, Submotor aditus, præcoacerentus.

SYBNASCOR] Plinius libro 11, cap. 23, 2. Atq; ita subnasci sui generis plumas.

Idem libro 5, cap. 1, 5. Fructibus oranium generum sponte ita subnascuntibus.

SYBNATO] Silius libro 14. Pars subnata vnda Membrorum, pars existat aquia.

SYBNECTO] Virg. 1, Aencid. 100,

Aurea subnectens exfertæ cingula mammæ.

Plinius libro 28, cap. 2, 19. Duabus literis Græcis P & A chartam inscriptam, circumligatam lino subnectebat collo.

Subnectere: *Subiungere*. Plinius libro 24, cap. 14, 8, His subnectemus ea, quæ Græci communicatione nominum in ambiguo fecere. Quint. libro 3, cap. 3, 3, Ita vt inuentioni iudicium subnecterent.

¶ Subnexus. Comam subnexus. Stat. 5, Sylu. 3, 23.

SYBNIGER] Plaut. Merc. 12, 55.

Subnigris oculis, oblongis malis.

Varro 2, de Re rust. cap. 5, 6, Subnigris labris pecudes.

SYBNITOR] Plautus Persa, 9, 6.

Subnixis alis me inferam, atq; amicibor gloriosè.

Solio subnixâ refedit. Virg. 1, Aen. 102.

Subnixus & fidens innocentiz animus. Liu. 4, ab Vrbe, 179.

Subnixus victoriâ. Liu. 5, bel. Pun. 230.

Barba subnixâ rutilis capillis. Ouidius 6, Metam. 143.

SYBNOTO] Martialis libro 1, 115,

Et non sobria verba subnotasti.

SYBNVBILVS] Cæsar 3, bell. Ciuil. 212, Alteram noctem subnubilam nactus.

Limes subnubilus longâ vmbra. Ouid. 2, de Remed. 41.

SYBVO] Plinius libro 10, cap. 62, 11, Verres subantis auditâ voce, nisi admittatur, cibum non capit. Horat. Epod. 12, 3, de homine dixit:

— iamque subando Testa, cubilia, tenta; rumpis.

¶ Subatio. Plinius libro 8, cap. 51. Ne prima subatione, neq; ante flaccidas aures coitus fiat. De subibus.

SYBVOLEO] Plautus Pseud. 13, 103,

Corrumpitur iam cœna: hem subolet: sis vide.

Subolere: *Præsensifere*. Plautus Casina, 6, 50,

Tu ecastor tibi homo malam rem quæris: subolet; sentio, Terent. Phorm. 3, 1, 10, Nunquid patri subolet?

¶ Suboles. Lucretius libro 5,

Sive virum suboles, sive est muliebris origo. Virgil.

Chara Deum suboles magnum Iouis incrementum.

SYBORIOR] Plinius libro 2, ca. 93, 1, Metallorum opulentia tam varia, tam diues, tam fecunda, tot seculis suboriens. Lucretius libro 1, 210,

Ex infinito suboriri copia posset.

¶ Subortus. Lucretius libro 5. — Stellasq; putandum Ex alio atque alio lucem iactare subortu.

SVBORNO] Latenter si duco. Plautus Milite, 2, 14,

Suam clientem sollicitandum ad militem.

Subornat. Gellius: In caput meum subornauit.

Subornare: *In speciem aliquam vestire*. Seneca libro 3, de Benef. Quò te penulati isti militum, non vulgarem quidem incultam subornati; quò te, inquam, isti effeiuut?

Subornatus criminibus. Liu. 9, bel. Maced.

SVBPALLIDVS] Cels. libro 3, de meliceria.

SVBPINGVIS] Cels. libro 10, cap. 4, Peius est, quod densam cutem & subpinguem, & ex toto glabram fecit.

SVBRECTVS] Vide SVBRIGO.

SVBREFACTVS] Paternulus libro 2, Subrefectus primo conspectu alloquioq; charissimi siue spiritus. De Cæfare Augusto.

SVBREMIGO] Plinius libro 9, cap. 29, 5, Cæteris subremigans brachijs, media cauda vt gubernaculo se regit. Virg. 10, Aen. 46. Læuâ tacitis subremigat vndis.

SVBREPPO] Plinius lib. 34, cap. 8, 21, Fecit & puberem Apollinè, subrepenti lacertæ cominus sagitta insidiantem.

Subrepunt clauis animalia. Columel. libro 9, cap. 1, 9.

Aetas iners subrepat. Tibul. libro 1, eleg. 11, 5.

Pestis subrepens in imos artus. Catul. de Lesbia, 7, 5.

Horror tacitus subrepsit fratribus. Stat. 1, Theb. 95.

Subrepere se alicui. Plautus Mil. 6, 62.

Subrepsit hæc appellatio paulatim Plinius libro 21, cap. 2, 3.

Subrepsit animo iudicis insinatio. Quint. libro 4, cap. 1, 30.

Subrepsit illi obliuio. Plinius libro 8, cap. 22, 5.

SVBRIDBO] Virg. 1, Aen. 52,

Olli subridens hominum fator atque deorum.

Subrisi modicè leniq; nutu. Martial. libro 6, 82.

Limis subrisit ocellis Oui. 3, Amor. eleg. 1, 7.

Subrisit crudele pater. Claud. in Eutrop. 22.

Ira missa subridens. Virg. 10, Aen. 148.

SVBRIGO] Plinius libro 9, cap. 29, 4, Ita se paulatim subrigens, vt emissa omni per fitulam aqua, velut exoneratus sentina, faciliè nauiget. Virg. 4, Aen. 37.

Tot linguæ, totidem ora sonant, tot subrigit aures.

Colum. libro 7, cap. 3, 3.

Caput subrigens. Seneca Herc. furent. 6, 12.

¶ Subreatus. Cuspis subreata. Silius libro 10, 5, 1.

SVBRIGVVS] Plinius libro 17, cap. 18, 4. In crasso, aut humido, aut subriquo à messe ad brumam.

SVBRIPPO] Plautus Menæch. 4, 13.

Hanc modò vxori intus pallam subripui, Martialis, libro 12, 25,

Prætori mappam subripit Hermogenes.

¶ Subreptitius puer. Plaut. Menæch. 66.

SVBROGO] Plinius de Viris illustr. 15, Quia in locum Tripitini collegæ Consullem subrogauerat.

Subrogare collegam. Liu. 9, ab Vrbe, 108.

SVBRVBO] Ouidius 2, de Arte, 64,

Plenaq; purpureo subrubet vua mero.

Calum subrubet. Ouid. 2, Amor. eleg. 5, 8.

¶ Subrubicundus. Plinius libro 25, cap. 13, 22, Herba est trixaginis specie & mollitia, cauliculis subrubicundis. Celsus libro 8, cap. 12.

SVBRVVS] Plinius libro 37, cap. 10, 30, Indica gentium suarum habet nomen subrufo colore,

Subrufus aliquantum, crispus, cincinnatus. Plautus Captiu. 11, 116.

SVBRVVS] Varro 1, de Re rust. cap. 11, 4, Mammæ enim, rumis, siue rumæ, vt antè dicebant, à rumi: & indè dicuntur subrumi agni, lactentes, à lacte.

¶ Subrumor. Columel. libro 7, cap. 43, Diligenti cura seruandum est, vt & suis quotidie matribus & alienis non amantibus agni subrumentur. Idem libro 12, cap. 3, 7. Nec minus interesse pastoribus fructum cogentibus, aut fortis ouium aliarumve pecudum subrumantibus.

SVBRVO] Cæsar, bel. Gal. 25, 5, Testudine facta portis succedunt, murumque subruunt.

Muneribus subruit reges. Horatius 3, Carm. ode 16, 3.

Natura omnis subruitur. Lucretius libro 4, 174.

Dies ventura subruet arces mundi. Propert. libro 3, eleg. 5, 7.

¶ Subrutus. Castra subruta ferro. Propert. libro 3, eleg. 9, 11. Liu. 5, ab Vrbe, 97, Subruta cuniculo mœnia.

Vestigia subruta limo. Stat. 9, Thebaid. 96.

SVBRVTILVS] Plinius libro 12, cap. 14, 4. Alij lenisco similem, subritilo folio, arborem thuris prodidere.

SVBSALVS] Plin. l. 12, ca. 29, 1, Subfalsa gustanti herba.

SVBSCRIBO] Sucton. in Augusto, cap. 27, Quum concionante se, admittis turba paginorum apud milites subseribere quædam animaduertisset.

Subscribere audita. Quint. lib. 12, cap. 8,

¶ **Subscribere** : iudicium dicere, quasiq; dicam scribere. Plinius lib. 5, epist. Post hoc Curianus, à matre exheredatus, cum cæteris cohæredibus subscripsit centumvirale iudicium: mecum non subscripsit.

¶ **Subscribere** : *fruere, affipulari* Marcellus in l. non aliter, de adopt. Non aliter enim voluntati eius, qui arrogare pupilulum volet, etiam si causam eius ob alia probauerit, subscribendum erit. Colum. lib. 1, cap. 2, 2. Quod si voto fortuna subscripsit.

Iræ alicuius subscribere. Ouid. 1, Trist. eleg. 2, 1.

Odijs, Liu. 3, hel. Maced. 110. Votis. Ouidius ad Pisonem, 53. Luxuræ cubantis. Cels. libro 3, cap. 4.

¶ **Subscriptio censoria.** Quint. libro 5, cap. 13, 27.

¶ **Subscriptor, & approbator.** Gellius libro 5, cap. 21.

SVBSCVS] Subsecus. tabellæ (inquit Festus) appellantur, quibus tabulæ inter se configuntur. Pacuvius: Nec vlla subsecus cohibet compagem. Cato cap. 18, 6. Subsecudes iligneas adindito. Vitruv. lib. 4, cap. 7. Et ita sint compactæ subsecudibus & securiculis, vt compactura duorum digitorum habeat laxationem.

SVBSECO] Colum. lib. 2, Quædam etiam subterraneæ pestes, adultas segetes, radicibus subsecutis enecant. Varro 1, de Rust. cap. 30, 1. Manipulum, vt quemque subsecuerint, ponunt in terra. Plinius libro 18, cap. 17, 14. Que velluntur e terra, non subsecantur. Ovidius 4, Fast. 88, Illa papauereas subsecat vngue manus.

Vngues ferro subsecare. Ovidius 6, Factor. 49.

¶ **Subsecuius.** Apuleius libro 8, Ac me relictum solum & subsecuium, cum fastidio plerique præteribant. Sueton. in Domitiano, cap. 9. Subsecuia, quæ diuisis per veteranos agris carptim superfuerant, veteribus possessoribus vt vsuapte concessit.

SVBSECVNDARIVS] Gell. libro 20, cap. vltimo. Omnia subseciua & subsecundaria tempora, ad colligendas huiusmodi memoriarum delictatiunculas conferam.

SVBSELLIVM] Vide **SVBSIDEO**.

SVBSENTIO] Terent. Heaut. 3, 1, 62, Etli subsepsi id quoque,

SVBSEVOR] Plaut. Merc. 22, 31. Si quidem mecum fabulari vis, subsequere.

Cæsar 8, bel. Gal. 136, Qui iustis itineribus se subsequerentur.

Furtim subsequi aliquem. Ouidius epist. 19, 27.

Subsequi aliquem, & imitari Plinius in Panegy. 139.

Iudicium alicuius. Ovidius epist. 4, 9.

Subsequenti anno Plinius libro 12, cap. 29, 1.

¶ **Subsequenter.** Messala Coruinus, ad Cæsarem Augustum: Nunc ad reges Romanos, consules, dictores, tribunos militares ac plebeios, subsequenter calamū deducam.

SVBSERO] Colum. libro 4, cap. 15, 1. Nec mox vineam tum subseri, quum fructus capiendus est.

SVBSERVIO] Plautus Menæch. 17, 12, — ita istæ solent, quæ viros Subseruire sibi postulant, fræx dote feroces.

Subseruire alicui. Plaut. Amph. 2, 4. Terent. And. 4, 4, 14. Tu vt subseruias Orationi, vtcunque opus sit verbis, vide.

SVBSESSA, SVBSESSOR.] Vide **SVBSIDEO**.

SVBSIDEO] Columella: Villica debet curam adhibere, vt si quæ fæces aut amurcæ in fundis vasorum subfederint, semel statim emundentur. Idem libro 12, cap. 19, 4.

Subsidet pecunia apud eum. Plin. epist. 77.

Subsidere in castris. Cæsar, 6, bel. Gal. 135. Virg. 5, Aen. 100. Extremus, galeaque ima subsecit Acestes.

¶ **Subsellium.** Persius Satyr. 1, 9, Trofulus exsultat tibi per sellia læuis. Plautus Stich. 8, 33. Scis tu me dudum esse imi sellia virum.

Destituere sellia. Quint. libro 6, cap. 4, 5.

Subsellia: *iudicia publica.* Quintilianus libro 12, cap. 8. Nonnunquam etiã inter ipsa sellia didicisse se gloriantur.

Subsellia: *Sedes in Theatro.* Sueton. in Augusto, cap. 44. Primum selliorum ordo vacaret Senatoribus.

Subsellia, *pro ipsis iudiciis.* Martialis, libro 1, Sextiliane, bibis, quantum sellia quinque.

¶ **Subseffor.** Valerius libro 2, cap. 1. Nulli enim tunc subseffores alienorum matrimoniorum oculi metuebantur.

¶ **Subseffæ,** à Vegetio dicuntur insidiæ, quibus in itinere exercitus imparatus, ac nihil tale suspicans, opprimi solet.

¶ **Subsidium.** Cæsar de gestis in Italia: Nisi subsidium sibi submitatur, sese diutius sustinere non posse.

Fidissimum subsidium. Tacitus libro 5.

Inutile bellis. Stat. 6, Theb. 111.

Constabilitæ subsidijs legiones. Lucretius libro 2, 9.

Missus subsidio globus. Stat. 3, Theb. 2.

¶ **Subsidior,** Hirtius libro 8, bel. Gal. Etiam qui longius sub

sidari consueverant.

¶ **Subsidiarius.** Liuius 5, ab Vrbe, 170 Paulum erat ab dextera editi loci, quem subsidiarijs repleri placuit. Sub militibus.

Subsidiarius palmes. Colum. lib. 4, cap. 24, 12.

SVBSIDIO] Virg. lib. 5, 165, Subsident vadæ. Ovidius 1, Metam. 70.

Iussit & extendi campos, subidere valles.

Colum. lib. 6, cap. 1, 3. Dorso recto, planoque, vel etiam subsidente, Plinius libro 22, cap. 8, 2. Comitibus mulierum mensibus, siue subsidant, siue abundant. Varro 1, de Rust. cap. 16, 28. Si ex alio minis frequentes euadunt; ac subsidit aliqua pars: suffragandum.

Poplite subsidens. Virg. 12, Aen. 90.

Mare subsidit. Ovidius 1, Trist. eleg. 2, 15.

Venti subsident. Propertius libro 1, eleg. 8, 7.

Vrbes subsident, terræque dehiscunt. Lucanus libro 1, 128.

Subsidere, & Consergere, *contraria* Liuius 8, bel. Pun. 6.

Subsidere: *Inuadere* Lucanus libro 5, 46.

Iure sed incerto mundi subsidere regnum.

Impetus dicendi subsidit. Quintilian. libro 3, cap. 8, 41.

Subsidere, *dicitur famina in coitu.* Horatius Epod. 16.

luuet vt tygres subsidere coruis.

SVBSIGNANI] Tacitus libro 17, Penino itinere subsignatum militem, & graue legionum agmen, hybernis adhuc niuibis traduxit.

SVBSTIGNO] Plinius epist. 1, libro 3. Idque iam nunc apud te subigno. Callistratus de iure immunitatis: Sed ne extenuentur facultates eorum, quæ subignatæ sint fisco.

SVBSILLO] Plautus Curcul. 3, 59.

Subsilit obsecro; & mittite istanc foras.

Ignes subsiliunt ad cæta domorum. Lucretius libro 2, 39.

¶ **Subsulco.** Plaut. Casin. 10, 9.

vt subsulabat postquam vici villicus?

¶ **Subsultim.** Suet. in Augusto, cap. 83. Vt in extremis spatijs subsultim decurreret.

SVBSILLES] Dicebantur quædam lamellæ, sacrificijs necessariæ. Paulus, ex Festi sententia.

SVBSIMILIS] Cels. libro 5, cap. 26. Mellique albo subsimilis fertur.

SVBSIMVS] Varro libro 2, de Rust. cap. 5, 6. Compressis mallis, subsimisue, gibberibus demissis.

SVBSTPIO] Non planè supio. Varro libro 4, de Ling. Latin.

SVBSTIO] Cæsar 1, bel. Gal. 59. Audacijs subsistere; nonnunquam ex nouissimo agmine, prælio nostros lacestere cæperunt.

Clypeo & dextrâ subsistere. Virg. 9, Aen. 161.

Vires infirmæ subsistere valent. Tibul. libro quarto, ad Melsalam, 1, 1.

Subsistere feras. Liu. 1, ab Vrbe, 17. Iam non feras tantum subsistere, sed in latrones præda onustos impetum facere.

Subsistere in aliquo loco. Virg. 2, Aen.

— quater ipso in limine portæ.

Substitit, atque vtero sonitum quater arma dedere:

Liuius 4, ab Vrbe, 230, alter ad comitia habenda substitit.

Circa ima subsistere. Quint. in Proæm. libro 1, 16.

Lingua substitit in medio sono. Ovidius 1, Fast. 108.

Lingua substitit timore. Ovidius epist. 23, 18.

Ingeniumque meis substitit omne malis. Ouid. epist. 11, 40.

Substitit vnda. Virg. 8, Aen. 18.

Subsistunt opes Romanorum apud eam gentes. Plinius libro 6, cap. 28, 20.

Substitit proceritas balsami intra bina cubita. Plinius libro 12, cap. 25, 3.

¶ **Subsistere:** *pro Dubitare.* Vlpian in l. seruum. §. 1. ff. de procur. Et quantum ad filium familiam, verum est: in seruo vero, subsistimus.

SVBSOLANVS] Ventus Fauonio contrarius. Plinius libro 2, cap. 46.

¶ **SVBSORTITIO]** Suet. in Iulio Cæsare, cap. 41. Instituit, quotannis in demortuorū locum, ex his qui recensiti non essent, subfortitio à Prætoribus fieret.

SVBSTANTIA] Vide **SVBSTIO**.

SVBSTERNO] Terent. And. 4, 4, 6.

— ex ara hinc sume verbenas tibi,

Atque eas substerne. Plinius libro 15, cap. 16, 1. Cadiua separari, stramentis, storeis, paleisve substermi. Varro 2, de Rust. cap. 9, 10. Substermitur eis acus, aut quid aliud.

Substermere semina ordei. Colum. libro 3, cap. 9, 8.

Herbam ouibus. Cato cap. 37, 1.

Brachia substermens collo. Catul. Argon. 59, 67.

Substinere alicui pudicitiam suam. Suet. de August. ca. 68.

Delicias multas Lucretius libro 2, 5.

¶ **Substratus.** Plinius libro 18, cap. 30, 4. Culmen saxosis locis quum inaruit, baculo frangunt substratu animalium.

¶ Substramen. Varro 3, de Re rust. cap. 10, 4. Easq; cellas provident, ne habeant in solo humorem, sed habeant molle substramen de palea, aliâque re.

SVBSTILLVM] Tempus humidum, quod ante pluuiam vel post pluuiam est. Festus.

¶ Substillum, apud Catonem libro de Re rust. cap. 15, 6, 5, pro agritudine quando stillatim vrina emittitur.

SVBSTITVO] Plinius libro 10, cap. 54, 1, Proque eis alia substituenda.

Permutare & substituere. Plinius lib. 5, cap. 9, 5.

Substituere in locum, & in vicem alterius. Columel. libro 11, cap. 1, 5. Qui me absente in meum locum substituitur, & vicarius meæ diligentie succedit. Idem libro 3, cap. 6, 1. In vicem nouellam sobolem substituat.

Substituere animo speciem quandam. Liu. 8. bel. Pun. 185.

¶ Substitutio. Paulus Iureconsul. In vulgari substitutione, qua ei qui supremus moritur, hæres substituitur, recte hæres substitutus etiam vnico intelligitur.

SVBSTO] Terent. And. 5, 4, 11, Perij; metuo vt subitet hospes.

¶ Substantia. Plinius. Substantia omnis orationis, fuit cohortatio eius ad pacem. Quint. in Proem. libro 1.

Substantia: *Facultates*. Quintilian. Vt plus substantiæ silio relinquerem.

SVBSTRAMEN] Vide SVBSTERNO.

SVBSTRINGO] Quintil. lib. 10, cap. 5, Omiffa supplere, & effusa substringere carbasa nautæ, Iuven. Satyr. 6, 44, Naufecat, atque oculis bilem substringit operis.

Comas substringens ligatas auro. Lucanus libro 3, 57.

Aurem substringere loquaci. Horatius 2, Serm. Sat. 5, 20.

¶ Substrictus. Colum. libro 6, cap. 20, Ventre paulo substrictiore.

Ciura substricta. Ouidius 11, Metam. 151.

Frænis substrictis ora domita ligat. Seneca Hippol. 10, 3.

Ilia substricta. Ouidius 3, Metam. 44.

Substricti testes. Plinius libro 32, cap. 3, 1.

SVBSTRVO] Plaut. Mostel. 3, 18,

— & fundamentum Liberorum substruunt.

Liuius 6, ab Vrbe, 21, Capitolium quoque saxo quadrato substructum est.

¶ Substructio. Cæsar 2, bell. Ciuil. 104. Columel. libro 1, cap. 5, 8, Sed & pro futura & substructione fungentur aduersus ea.

SVBSVLTO] Vide SVBSILIO.

SVBSVM] Plinius. Suberant tecto abiegnæ trabes.

Subesse: *Latenter inesse*. Virg. 2, Georg. 10, Quippe solo natura subest.

Causa subest. Ouidius 4, Fast. 74.

Subest cura tacita. Liu. 4, bel. Maced. 135.

¶ Subesse: *Adiuuare*. Plaut. Trinum. 13, 16,

— quod ago, Assequitur subest, subsequitur.

SVBSVO] Horat. 1, Serm. Sat. 2, 6,

Quarum subsuta talos tegat instita veste.

SVBSVVDVS] Quint. libro 11, cap. 3. Deinde vox non subfurda, rudis, immanis, &c.

SVBTEGMEN] Terent. Heaut. 2, 3, 52,

— anus Subtegmenebat. Ouid. 6, Metam. 12,

Inferitur medium radijs subtegmene acutis.

Catullus Argon. 59, 66,

Currite ducentes subtegmene; currite fusi.

Vestes picturatae auri subtegmene. Virg. 3, Aen. 97.

SVBTEGLANEA] Plinius libro 36, cap. 2, 5, 2, Pavimenta credo primum facta, quæ nunc reuocamus barbarica atque subteglanica.

SVBTEMEN] Filium quod stamini subtexitur.

Horatius Epod. od. 13,

Vnde tibi reditum certo subtemine Parcaæ Rupere.

SVBTENDO] Cato cap. 10, 4. Lectos loris subtentos quatuor.

SVBTENTO] Plautus Trucul. 6, 15,

Aduenisti huc subtentarum exornatis ossibus.

SVBTENVIS] Varro 2, de Re rust. ca. 74, Subtenuibus fetis implicata in dexteriorem partem ceruicis.

SVBTER] Statius:

Desilit in campos, qui subter mœnia nudos
Asseruat manes. Virg. 9, Aen. 103,

— quum tamen omnes
Ferre libet subter densa testudine casus.

Plinius libro 3, cap. 19, 5,

Subter radices earum. Catul. ad Ortalum, 60, 2,

Troia Rhætoe quem subter litore tellus
Ereptum nostris obterit ex oculis.

SVBTERRVCO] Plautus Milit. 6, 69,

Ne tibi clam se subterducatur istinc,

Suterduxit se tempus huic occasione. Plaut. Aſin. 7, 13.

SVBTERRVCO] Plinius lib. 8, ca. 50, 2, Torrente rapido minaciter subterfluente,

SVBTERRVGIO] Plautus Bacchid. 17, 2,

Subterfugisse sic mihi hodie Chylsalum.

¶ Subterfugere. *Vitare*. Plaut. Merc. 4, 81,

Necquicquam ego mare subterfugi famis tempestatibus.

SVBTERLABOR] Liuius 10, belli Pun. 112, Sed neque nostro ferire celeritate subterlabentem poterant. Virgilius 10, elog. 1,

Sic tibi quum fluctus subterlabere Sicanos, &c.

SVBTERLINO] Plinius libro 28, ca. 7, 18, Tertianis quartanisq; efficacissimum dixit plantas ægri subterlini.

SVBTERMEO] Claudian. de Aponi balneis, 5, 13,

Et iunctos rapido pontes subtermeat æstu.

SVBTERO] Colum. libro 12, cap. 5, 1, Salis sextarium subterito, & subtrita cum quarto mellis aceto diluito.

Boues subterunt pedes. Cato cap. 72. Sic Seneca epist. 52, In molli palustrisq; pascuo iumenta saginata cito subterunt.

¶ Subtritus. Subtrita vngulæ. Plautus Aſin. 7, 74.

SVBTERRANEVS] Columel. lib. 1, cap. 6, 2, Vincis qui saluberimum subterraneum ergastulum plurimis. Plinius libro 9, cap. 57, 4. Hoc certe minus admirabile talparum facit vita, subterranei animalis. Idem libro 36, cap. 13, 5, Subterranea domus.

Regna subterranea. Iuven. Sat. 2, 15.

Subterraneæ venæ. Plinius libro 9, cap. 15, 9.

SVBTERTENVO] Lucretius libro 1, 63,

Annulus in digito subtertenuatur habendo.

SVBTEXO] Plinius libro 25, cap. 11, 1, Verum & generatim membratimque singulis corporum morbis remedia subtexemus. Liuius 7, bel. Maced. 198, Subterit deinde factum subtexere fumo. Virg. 3, Aen. 117. (bulæ huic. Cælum subtextitur umbra. Stat. 3, Sylu. 1, 26.

SVBTILIS] Subtilis argumentatio. Plinius libro 2, ca. 108, 9, Quint. libro 2, cap. 5, 6.

Conclusio subtilis, & ad morem dialectorum formata. Quintil. lib. 7, cap. 4, 10.

Corpora subtilia. Lucretius libro 3, 4.

Filum subtile. Lucretius libro 4, 18.

Gula subtilior. Columel. libro 8, cap. 16, 3,

Ignis subtilis fulmini. Lucretius libro 2, 78.

Iudicatus subtile. Horatius 2, epist. 1, 49.

Palatum. Horatius 2, Serm. Sat. 8, 8.

Succus subtilissimus. Plinius libro 11, cap. 5, 1.

¶ Subtilitas. Plinius libro 10, cap. 75, 4, Hæc namq; restant immensæ subtilitatis animalia.

Subtilitas iudiciorum Martialis libro 12, 1.

Intima quæstionum naturalium subtilitas. Quint. l. 5, c. 4, 4.

Habere subtilitatem in dubijs. Quintil. lib. 1, cap. 7, 2.

¶ Subtiliter Subtiliter connexæ res. Lucretius libro 3, 148.

Subtiliter & Magnifice, *opposita* Quintilian. lib. 8, cap. 3.

Subtiliter numerum exsequi. Liuius libro 3.

SVBTRAHO] Plinius libro 31, cap. 18, 5, Subtrahitur itaq; deducit a multitudine. Ouidius in Ibin. 85,

Subtrahitur presso mollis arena pede.

Solum subtrahitur. Virg. 5, Aen. 40.

Subtrahere fugâ Cæsar 8, bel. Gal. 118.

E' pondere. Plinius libro 33, cap. 9, 4.

Subtrahere aliquid alicui. Plaut. Casina. 4, 22.

Aliquem bello. Liuius Decad. 1, libro 8, Furium graui morbo implicitum fortuna bello subtraxit.

Subtrahere. Plinius in Paneg. 141, Præfectum Prætorij, non ex ingentibus, sed ex subtrahentibus legere.

Amplexu alicuius. Virg. 6, Aeneid. 140. Aspectu alicuius. Virg. 6, Aen. 93. Colla iugo. Ouidius 5, Trist. eleg. 2, 8.

Famæ. Plin. epist. 145. Inuidiæ. Plin. de Viris illustr. 64.

Iudicio. Liu. 6, ab Vrbe, 3. Selabori. Col. libro 1, cap. 9, 5.

Timor ipse subtrahit vires. Ouidius epist. 14, 27.

Subtrahere aluum. Celsus libro 3, cap. 4.

¶ Subtrahus. Vlp. in l. sed si mors. ff. de donat. Vt nunc plenissimum habeat infirmitatem, quando ab hac luce fuerit subtrahus.

SVBTRISTIS] Terent. And. 2, 6, 16,

Subtristis visus est esse aliquantulum mihi.

SVBTVS] Varro 1, de Re rust. cap. 9, 5, Neque resimis superioribus, neq; pendulis subtus. Lucretius libro 6, 174,

Extremplò subtus frigeſcit terra, coitque.

SVBTVSVS] Tibul. lib. 1, eleg. 10, 11,

Flet teneras subtrusa genas.

SVBVCVLA] Varro de vita pop. Roman. lib. 1, Postquam binas tunicas habere ceperunt; instruerunt vocare subuculam, & indusium Horatius 1, epist. 1, 20,

— si forte subucula pexæ Trita subest tunicæ.

¶ Subucula. Libum, quod dijs dabatur, ex alica, oleo, & melle compositum. Festus,

SUBVECTIO] Vide **SUBVENIO**.

SUBVENIO] Plinius libro 34, cap. 1, 2, Sep̄ etiam lapides subuehunt portantes aliena pondera Liuu. 9, ab Vrbe, 74.

Infectis omnibus vijs, per quas cōmeatus ex Samnio subuehebatur. Stat. 3, Syl. 2, 18.

Subuehi flumine auerso. Liuius 4, bel. Pun. 208.

Subuehere naues amne contrario. Plinius lib. 21, cap. 12, 3.

Subuehi ad arcem. Virg. 11, Aen. 31.

Subuehere in altitudinem. Plinius libro 36, cap. 12, 6.

¶ **Subuecto**. Plautus Aſin. 7, 74. Ipsos, qui tibi subuectabant iure huc virgas vlmeas, Virg. 6, Aen. 62.

Et ferruginea subuectat corpora cymba.

¶ **Subuectio** Cæsar 7, bel. Gal. 34. Ne ab re frumentaria duris subuectionibus laboraret.

¶ **Subuectus**. Tacitus libro 15, Et prouisi antè commectus, quorum subuectu &c.

SUBVENIO] Plaut. Aulul. 13, 24.

Apollo, quæso, subueni mihi, atque adiuua.

Succurrere & subuenire. Cæsar 5, bel. Gal. 166.

Curis subuenit sententia. Stat. 1, Thebaid. 54.

Dolori subuenire Plinius libro 26, cap. 5.

Sanguinem expuētibz subuenit agaricum. Plin. l. 26, c. 7, 3.

Subuenire festinantem. Celsus libro 3, cap. 18.

¶ **Subuenturus** Ouid. 2, Amor. eleg. 16, 6.

Et subuenturos auferat vnda deos.

¶ **Subuenro**. Plautus Rud. 6, 11.

Spes bona, obsecro, subuenta mihi.

SUBVERBVS TA] Verubus vsa: Festus. Plaut.

Viscerofam, compeditam, subuerbustam, sordidam.

SUBVERTO] Colum. lib. 11, ca. 2, 34. Item qui lupinum ster-

corandi agri causâ ferit, nunc demum aratro subuertit.

¶ **Subuertere**: *Demoliri*. Sallust. in Iugurth. Probarētne rantum flagitium, an dretetum Consulis subuerterent.

Operum subuertere moles. Ouidius 6, Fast. 129.

Subuertere: *Perdere*. Tacitus libro 3, Quum omnis domus delatorum interpretationibus subuerteretur.

¶ **Subuerfus**. Maieſtas foliorum subuersa iacet. Lucretius libro 5, 219.

¶ **Subuerſo**. Plautus Curcul. 9, 23.

(beant.

Vel qui ipsi vortant, vel qui alij subuersandos præ-

SUBVERSVS] Liui. 5, bel. Pun. 196, Omnia fastigio leni sub-

uexa.

SUBVIRIDIS] Plinius libro 25, cap. 9, 10, Therionaca fru-

trifosa, folijs subviridibus, flore roseo.

SUBVLA] Martialis libro 1, 16.

Quodq; tibi tribuit subula, sica rapit.

Columel. libro 6, cap. 5, 4, Aeneâ tubulâ pars auriculæ la-

tissima circumscribitur.

SUBVLO] Lingua Hetrusca dicitur tibicen. Ennius.

Subulo quondam vicinas propter astabat aquas.

¶ **Subulones cervi, quibus sunt cornua simplicia**. Plinius libro 11, cap. 37, 5.

SUBVL CVS] Varro de Re rust. libro 2, cap. 4, 12. Subul-

cus facile circumspicere possit, nequis porcellus à matre opprimatur. Columel. in Præfat. libro 1, 21, Porculatoris verò & subulci diuersa profectio; diuersæ pastiones.

Subulcus hircosus. Mart. li. 10, ad Publium, epigr. 5, à fine:

Hircosi mihi filios subulci, Tardus, Virg. eclog. 10.

Venit & vpilto; tardi venere subulci.

SUBVULO] Columel. libro 8, cap. 8, 10, Pulli verò facilius sub matribz pingueſcunt, si iam firmis, prius quàm sub-

uolent, paucas subtrahas pinnas. Ouidius 14, Metam. 101.

SUBVULO] Virg. 1, Aen. 86.

Molirite arcem, & manibus subuolere saxa.

SUBVRBANVM] Plinius epist. 11, libro 3, Fui apud illum in suburbano. Sueton. de Augusto, cap. 6, Nutrimentorum eius ostenditur adhuc locus in auito suburbano.

¶ **Suburbanus**. Hortulus suburbanus. Plinius li. 35, c. 10, 38.

Littora suburbana. Plinius libro 9, cap. 18.

Regio suburbana Italica. Colum. libro 11, cap. 2.

Rura suburbana. Horatius 1, epist. 9, 15.

Villa suburbana. Catul. ad Fundum, 4, 1.

¶ **Suburbicariæ regiones, & suburbicariæ partes**: in l. 9, de annoniis & tribut. in C. Theod. l. 12, de extraordinar. num. cod. C. & l. 12, de indulgen. debitor.

SUBVRGEO] Virg. lib. 5, Aeneid.

SUBVRO] Suet. in Augusto, cap. 68. Solitusq; sit crura sub-

uere nuce ardens; quò mollior pilus surgeret.

SUBVLTVRIVS] Rapiens ad se. vt solent vultures. Plaut.

Rud. 11, 9, — cia corpus eiusmodi Subuulturium?

SUCCEDO] Virg. 3, Georg. 84.

Aut tecto affluet coluber succedere, & vmbre.

Succedere: *Ingrēdi*. Virg. 8, Aen. 25,

— & nostris succede penatibus hospes.

Rex iustæ succedit aquæ. Ouidius 11, Metam. 29.

Anto successimus. Virg. 5, eclog. 4.

Succedere muris, portis, &c. Liui. 3, bel. Pun. 204, Cæsar 2,

Tectis Ouidius 2, Metam. 154.

(bel Gal. 255.

Tectis alicuius. Virg. 7, Aen. 43.

Imo successit tumulo. Virg. 5, Aen. 19.

Paruæ succedimus vrbi. Virg. 3, Aen. 65.

Ad muros succedere Liuius 8, ab Vrbe, 82. *Ibidem*, li. 1, 117,

senſim ad montes succedit.

Murum succedere. Tacitus libro 2.

Minutatum. Lucretius libro 6, 240.

In vicem alterius. Plinius libro 11, cap. 37, 10.

In orbem prælio. Liui. 6, ab Vrbe, 20.

In pugnam. Liui. 9, ab Vrbe, 144.

In paternas opes. Liui. 1, bel. Pun. 8.

Sub primam aciem Cæsar, 1, bell. Gal. 95.

Ad summum honorem. Lucretius libro 5, 226.

Proximè alicui. Quint. lib. 1, cap. 9, 2.

Honori alicuius. Ouidius 2, Metam. 119.

¶ **Succedere**: *Prosperè euenire*. Terent. And. 4, 1, 46.

Hac non successit, alia aggrediemur via.

Liui. 8, ab Vrbe, 130.

Melius succedit tempus. Cæsar 3, bel. Ciuil. 198.

Liui. libro 1, belli Pun. Non ita prosperè, vbi ad effectum

operis ventum est, cæpris succedebat.

¶ **Successit**: *pro Accidis*. Plinius libro 28, cap. 8, 6, Quòd si

successerit, alienati mēte, ac vel ex equo homine decidere.

¶ **Successus**. Virg. 2, Aen. 78.

Atque hic successu exultans animisq; Choræbus.

Liuius 2, ab Vrbe, 119. Gaudere etiam, multo successu Fa-

bijs audaciam crescere.

Successus & euentus. Plin. lib. 28, cap. 8, 18. Acrior ipso

successu, Virg. 5, Aen. 42. Letior successu Ouid. 8, Met. 77.

Successus prosperi. Liui. 1, ab Vrbe, in Præfat. 8. Augere

successus nouis successibus Claud. 1, Pan. 1. Carere suc-

cessu, Oui. epist. 1, 4. Virgere successus suos. Lucan. l. 1, 30.

¶ **Successa**. Ouidius 2, Metam. 158.

Murmura parua dedit; successorumq; Mineræ In-

¶ **Successor**. Martialis libro 9, 50, (doluit.

Sie quasi Pythagoræ loqueris successor & hæres.

Successorè mittere, vel dare alicui. Lampridius de Alexan-

dro: Si vnquam alicui presentium successorem dedit. Ca-

pitolinus in Antonium: Successorem viuenti iudici nulli

dedit. Ouidius 4, de Ponto, eleg. 9, 12.

Successor tanti frater honoris erit,

¶ **Successio**. Plinius libro 12, cap. 1, 4, 3, Feruntq; MMM. non

amplius esse familiarum, quæ ius per successiones id sibi

¶ **Succedaneus**. Plaut. Epidic. 3, 37. (vindicta.

Vt meum tergum stultitiæ tuæ subdas succedaneum?

Succedaneus alieni periculi. Vlp. de administratione tuto-

rum. l. si plures.

¶ **Successorius**. Paul. in l. 1. ff. de iur. & fact. ignor. Ignoret

autem sibi ex successorio capite bonorum possessionem

competere.

SUCCENDO] Crines succendit flamma Luca. libro 6, 36.

Classica succendere canu Lucanus libro 6, 34.

¶ **Succensus**. Liuius 8, bel. Pun. 120, Et in succensum ro-

gum semianima pleraque iniicerent corpora.

Amore alicuius succensus. Oui. epist. 21, 34.

Irâ. Silius libro 1, 34.

Mero multo ad bella succensi Lapithæ. Sen. Herc. fur. 9, 33.

Ira succensus rabie. Claud. 7, Paneg. 49.

Mentes succensas agit libido. Senec. Hippol. 4, 37.

SUCCENSEO] Plaut. Aſin. 3, 36,

— aut cur postremò filio succensem?

Terent. And. 2, 3, 2, Si id succenseat nunc.

Ouidius epist. 16, 7,

Nec tamen irascor: quis enim succenseat amanti?

SUCCENTIVVS] Vide **SUCCINO**.

SUCCENTVRIO] Expendæ centuriæ gratiâ numerum

suppleo: authore Festo.

¶ **Succenturiatus**. Terent. Phorm. 1, 4, 54.

Nunc prior adito tu: ego in insidijs hic ero

Succenturiatus.

SUCCERDA] Stercus suillum. Titinnius: (cerdas?)

Quid habes, nisi vnâ arcem sine clauē: eò condis suc-

SUCCERNO] Plinius libro 18, cap. 1, 12, Farnano cribro

succernunt. Plautus Pseud. 7, 10. (rio.

Nam iste quidem gradus succeretis est cribro pollina-

succernere de Cato cap. 37, 2, Partè de Nucleis succernito.

SUCCESSOR, SUCCESSIO] Vide **SUCCEDO**.

SUCCIDO] Plinius libro 6, cap. 12, 2, Postea tota arbor

succiditur, & medulla eius vitrit. Ouid. 4, Fast. 47.

Naiada vulneribus succidit in arbore f. etis.

Trunco succisa fagus. Senec. Herc. Octæo, 1, 3, 3.

Nemus succisum. Lucanus libro 4, 28.

Segetes succidere. Virg. 1, Georg. 60. Cæsar 4, bel. Gal. 398,

Omnibus eorum agus vastatis frumentis succisis.

Seges succiditur ense. Silius libro 15, 105.
 ¶ Succidia. *Massa carnis porcina salita, & in necessarium usum servata.* Varro de Re rust. libro 2, cap. 4, 3. Ignauum & sumptuosum esse, qui succidiam in carnario suspenderit potius ab lanario, quam ex domestico fundo?
 ¶ Succida. Varro libro 2, de Re rust. cap. 11, 5. A sudore, recens lana tonsa, succida est appellata. Plinius libro 28, cap. 19, 1. Mulierum purgationes adiuuat fel taurinum; lana succida appositum Martial. lib. 11, 28, Succida palliolo vellera quinque petit.
 ¶ Succisuius. Gel. libro 20, cap. 11, Omnia succisuius & secundaria tempora ad colligendas huiusmodi memoriarum delectatiunculas conferam.
 Temporum succisuius. Quintilian. libro 1, cap. 12, 10. In succisuium esse. Varro 1, de Re rust. cap. 10, 2. Mensores nonnunquam dicunt in succisuium esse vnciam agri.
 S V C C I D O] Gellius: Iam continuo labore grauia genua succiderant. Plautus Curcul. 7, 30.
 Tenebræ oboriuntur genua media succidunt.
 Artus succidunt, Lucretius libro 3, 32.
 Succidere: *cadere in genua.* Senec. de Prouiden. Etiam si succiderit, ge genu pugnat.
 ¶ Succidiuus. Ouidius epist. 16, 1, Succiduo dicor procubuisse genu.
 Gressus succidui titubant. Claud. 3, de raptu Proserp. 31.
 Poplite succiduo genua intremuere. Ouid. 10, Metam. 9, 1.
 S V C C I D V S] Vide S V C C V S.
 S V C C I N G O] Horat. 2. Serm. Satyr. 6, 22. — veluti succinctus cursitat hospes.
 Ouidius 13, Metam. 158.
 Illa feris atram canibus succingitur aluum.
 Terrore se succingere. Plin. in Paneg. 79.
 ¶ Succinctus. Vestem ritu succincta Dianæ. Ouidius 10, Metam. 106.
 Ministri succincti Ouidius 4, Fast. 83.
 Succinctus armis. Liuius 1, bel. Pun. 35.
 Cultro. Liuius 7, ab Vrbe, 17.
 Ferro. Liuius 10, bel. Maced. 37.
 Pinus succincta comas. Ouidius 10, Metam. 21.
 Neruis corpus succinctum. Plinius libro 20, cap. 17, 13.
 Pectota succincta curis. Stat. 4, Sylu. 1, 16.
 ¶ Succinctus: *Compactus.* Plinius libro 16, cap. 10, 3. Eisdem arbores alio nomine esse per oram Italiæ, quos tribulos vocant, pleriq; arbitrantur, sed graciles, succinctioresque & enodos.
 Succinctus: *Agilis & paratus.* Quint. libro 2, cap. 2, Proni atque succincti ad omnem clausulam.
 ¶ Succingulum: Baltheum, inquit Festus.
 S V C C I N O] Horatius 1, epist. 18, 10. — succinit alter Et mihi diuiduo findetur munere quadra.
 ¶ Succentiuus. Tibia succentiua. Varro de Re rust. lib. 1, c. 2, S V C C I N V M] Electrum. Plinius libro 37, cap. 3, 1.
 Pinguis succina. Iuuen. Satyr. 6, 58.
 ¶ Succinus. Martial. lib. 6, cap. 15, Implicuit tenuem succina gutta feram.
 ¶ Succineus. Plinius libro 22, cap. 23, 4, Succineis nouaculis, aut argenteo apparatu comitante.
 S V C C I S I V V M] Vide S V C C I D O.
 S V C C L A M O] Liuius 1, ab Vrbe, libro 3, 208, Hæc Virginio vociferanti succclamabat multitudo.
 Succclamare ad Liuius 10, ab Vrbe, 119, Ad hoc quum succclamatum esset.
 Succclamare in. Quintilian. Declamat. 18, In illa virgine publica succclamat inuidia. Item Declamat. 19, Omnium maledictis succclamatus; omnium denotatione damnatus est.
 ¶ Succclamatio. Liu. 10, bel. Maced. 146, Succclamationibus apud concionantem imperatorem significent, quid sentiant.
 S V C C O L L O] Sueton. de Nerone: Matris sæpe lectica per publicum simul veſtus est: ei succollabant bini duode-nique serui; quibus longo in itinere vicarium in laborem alij succollabant. Plinius libro 35, cap. 10, 49, Succollantium specie mulieres labentes, trepidæque feruntur.
 S V C C O S V S] Vide S V C C V S.
 S V C C O R T I L L A] Vox tenuis & alta: authore Festo. Tinnius: Fœmina fabula succortilla vocula.
 S V C C R E S C O] Plautus Trinum, 2, 7, — interim more mali, quasi herba irrigua, Succreuerunt vberimè. Colum. 4, cap. 14, 2, 2, Nec patientur herbam succrescere. Ouidius 9, Metam. 71.
 Succrescere gloriæ seniorum. Liu. 10, ab Vrbe, 55.
 S V C C V B A] Quæ se alieno subiecit. Ouidius epist. 6, 31, — lecti quoque succuba nostri.
 Mœrear; & leges sentiat ipsa suas.
 S V C C V L A] Machina in sorculari. Cato de Re rust, Potculum in media succula facito.

S V C C V M B O] Liuius 6, ab Vrbe, 125, Cui succumbere oneri coacta plebes.
 Genu flexo succumbere. Ouidius 4, Trist. eleg. 2, 1.
 Culpæ. Virg. 4, Aen. 4.
 Labori. Cæsar, 7, bel. Gal. 345, Fatis. Lucanus libro 8, 14.
 Precibus alicuius. Ouidius epist. 3, 19.
 Virtutem turbæ succumbere vidit. Ouidius 5, Metam. 36.
 Oculi succumbunt. Ouidius 1, Metam. 144.
 Iumina nescia succumbere somno. Ouidius epist. 12, 10.
 Succumbere, *mulier dicitur.* Varro 2, de Re rust. cap. 10, 8, Quibus mos eorum non denegauit, ante nuptias vt succumberent quibus vellent.
 S V C C V R R O] Terent. Adelp. 5, 3, 6, Succurrere laborantibus, Cæsar, 2, bel. Ciuil. 21.
 Succurrunt subsidia hæc tantis malis. Cæf. 3, bel. Ciuil. 293.
 Dolori nostro succurrere. Propertius libro 2, eleg. 17, 3.
 Labori alicuius. Virg. 9, Aen. 81.
 Lapsis. Ouidius 2, de Ponto, eleg. 9, 3.
 Miseris. Virg. 1, Aen. 127.
 Rebus succurrite læsis. Ouid. 1, Trist. eleg. 4, 7.
 Vtbi incensæ succurritis. Virg. 2, Aen. 71.
 Succurrere celeriter via. Cæf. libro 3, cap. 21.
 ¶ Succurrere: *In mentem venire.* Virg. 2, Aen. 63. — pulchrum que mori succurrit in armis.
 Mitari succurrit. Plinius libro 17, cap. 1, 1, ¶ Succursum. Plinius libro 23, cap. 1, 43, Intellectum ibi remedium est, potu que succursum. Liu. 3, ab Vrbe, 247, Cuius aduersæ fortunæ velit succursum.
 S V C C V S] Plaut. Afin. 5, 27, Is habet succū, is suauitatem, Terent. Eunuch. 2, 3, 26, Corpus solidū, & succi plenum.
 Herbæ succens. Ouidius 11, Metam. 209.
 Lactis. Plinius libro 8, cap. 14, 2.
 Succo hordei elephantos mitigari tradit, Plin. libro 8, ca. 7.
 Succus in purpura. Plinius libro 9, cap. 36, 1.
 Succus arboris. Plinius libro 14, cap. 20, 1.
 Acerbi succi. Ouidius de Medicam. faciei, 1. Albicans succus. Plinius libro 12, cap. 16, 2. Amarus. Ouidius epist. 9, 36. Attri succi. Ouidius, Metam. 3 Crudus succus. Iuuen. Sat. 11, 8. Dulces succi. Ouidius 3, Fast. 147, Expressus nuci succus. Plin. lib. 12, cap. 28, ad finem. Fuscus. Ouidius de Nuce, 31. Horrendis infamia pabula succis. Ouidius 14, Metam. 9. Mites succi. Ouid. 14, Metam. 138. Tabescens succus. Plin. lib. 12, cap. 16, 2. Excipitur succus inciso caule messibus. Plin. lib. 12, cap. 26, 1. Tristes succi. Virg. 2, Georg. 26. Corporis succus abitu ætæ. Ouidius 1, Metam. 80. Veneni succos spargit. Ouidius 14, Metam. 81. Nocituro succo tumescit herba. Seneca Herc. fur. 11, 9. Ingenij succus. Quint. in Proœm. li. 1, 18. ¶ Succosus. Colum. lib. 2, cap. 17, 2, Meliusque habetur formum, quod natura succoso gignitur cælo, quàm quod irrigatum aquis elicitur. Plin. lib. 12, cap. 25, 11.
 Succosior & firmior liber arboris. Colum. lib. 4, cap. 29, 1.
 ¶ Succidus. Plaut. Milit. 1, c. 5, 2.
 Sreator sum itidem minime succidus.
 ¶ Succutio. Currus altè succutitur. Ouidius 2, Metam. 34.
 ¶ Succussus. Accius: Agite, ac vulnus ne succullet gressus, cautè ingredi. ¶ Succussator. Lucilius: Succussatoris tardi, rarique caballi.
 S V C T V S] Vide S V C O.
 S V C V L A] Plautus in Rud. 24, 126.
 Quin tu directa cum succula & porculis.
 ¶ Succulæ: *stella.* Plin. lib. 18, cap. 6, 14, Aegyptio Succulæ occidunt vesperi.
 ¶ Succula: *machina tractorij generis.* Cato c. 18, 1, Succula, præter cardines, pedes nouem. Vitru. li. 10, ca. 2, Quū autem funis habet caput ad succulam religatū; & vectes ducentes eam versant: funis se in voluendo circum succulam extenditur.
 ¶ Succula: *Genus intima vestis.* Plaut. Ruden. 24, 126.
 Pōst est succula argenteola, & duæ connexæ maniculæ Et succula.
 S V D E S] Virg. 2, Georg. 5.
 Quadrifidas fudes, & acuto robore vallos.
 Cæf. 5, bel. Gal. 69, Eiusdemque generis sub aqua defixæ fudes fluminæ tegebantur.
 Denfæ fudes. Claud. de bello Getico, 44.
 Ferratæ. Virg. 5, Aen. 42.
 Fraxinæ. Virg. 2, Georg. 72.
 Vastæ. Stat. 5, Theb. 78.
 Sudibus inter se concurrere. Liu. 6, bel. Pun. 160.
 Obustâ fude figere aliquem, Ouidius 11, Metam. 60.
 Crebris sudibus percussæ crates. Lucanus libro 3, 99.
 Tortere fudes. Stat. 1, Achil. 88.
 Vibrare fudem. Silius libro 8, 110.
 S V D I C V L V M] genus flagelli. Paulus apud Festum.

SVDIFICVS] Vide SVDVM.

SVDIS] *Piscis*. Plin. lib. 32, cap. 11.

SVDIO] Horatius de Arte, 84,

— sudavit & alfit. Idem 2, Serm. Satyr. 2, 5,
— tu pulmentaria quære Sudando.

In armis sudavit puer, Stat. 3, Sylu. 2, 25.

Vultusq; in marmore sudat Elifæ. Sil. lib. 1, 20.

Cum ablativo. Liu. 7, bell. Punic. 19, Quatuor signa sanguine
multo diem ac noctem sudasse.

Humore sudant faxa Lucret. lib. 6, 189.

Lacunæ sudant tepido humore. Virg. 1, Georg. 24.

Cum accusativo. Virg. eclog. 4, 7,

Et duræ quercus sudabant rosida mella.

Prælia sudare. Claud. de nupt. Honorij, 23.

Sudare ad. Virg. 3, Georg. 41, de equis:

Hic vel ad Elei metas, & maxima campi
Sudabit spatia.¶ Sudare: *Veheementer laborare*. Terent. in Phorm. 4, 3, 23,
— cia sudabis fatis, Si cum illo incæptas homine.

¶ Sudatus. Stat. 3, Thebaid. 38,

— labor gelido sudatus in Aemo. Ouid. 10, Met. 62,
— sudataq; ligno Thura. Quintil. lib. 11, cap. 3, In su-
data veste durandum.

Fibula sudata marito. Claud. 2, de raptu Proserp. 4.

¶ Sudator. Plin. lib. 23, cap. 1, 30, Dysentericis, sudatoribus,
in longa tussi, in epiphoris, meracum.¶ Sudatio. Senec. epist. 87, In quas corpora multa sudatione
exinanita demittamus.

¶ Sudatrix. Mart. lib. 12, 19, Sudatrix toga ventilat.

¶ Sudatorius. Plaut. Stich. 4, 73,

Vel vñdiones Græca, sudatorias, vel alias, malis.

¶ Sudatorium. Seneca de Vita beata: Circa balnea & suda-
toria, ac loca ædilem metuentia.¶ Sudabundus. Ouid. ad Pisonem, 38, — totaq; ludos
Turba repente suos iam sudabunda reliquit.¶ Sudor. Plin. lib. 10, cap. 7, 2, Serpentes neq; caloris, neque
sanguinis, neq; sudoris vim habent. Virg. 9, Aeneid. 92,
— & multo phaleras sudore receptas.

Immundus sudor. Virg. 3, Georg. 113.

Cruis virum sudoribus ardet pulvis. Stat. 1, Thebaid. 85.

Tepidi sudoribus effeci artus. Stat. 6, Thebaid. 94.

Calens sudore belli. Stat. 8, Thebaid. 2.

Elicere sudorem. Cels. lib. 2, cap. 17. Emittere. Plin. lib. 6,
cap. 18, 1, Salsus sudor iit per artus. Virg. 2, Aeneid. 35.

Sudor fluit vñdiqu; riuus. Virg. 5, Aeneid. 40.

Fumante sudore equi. Virg. 12, Aeneid. 68.

Paruo sudore madentes vultus. Sil. lib. 12, 129.

Manat sudor è toto corpore. Lucret. lib. 6, 189.

Gelidus toto manabat corpore sudor. Virg. 3, Aeneid. 35.

Frigidus sudor obfessos occupat artus. Ouid. 5, Metam. 127.

Sudor pestiferus. Celsus lib. 2, cap. 6.

Sudor remittit se. Celsus lib. 2, cap. 3.

¶ Sudarium. Suet. de Nerone, cap. 48, Ante faciem obtenso
sudario equum ascendit. Catul. in Asinium, 12, 3,Sudaria Seraba. Quintilianus lib. 5, cap. 3, 41, Quum
reus, agente in eum Caluo, candido frontem sudatio de-
tergeret.

SVDVM] Virg. 8, Aeneid. 106.

Arma inter nubem, cæli regione serena.

Per sudum rutilare vident.

Sudum: *Serenum tempus post pluiam*. Plaut. Rud. 4, 35,

Qui persegamus villam, dum sudum est.

Ver sudum. Virg. 4, Georg. 16.

¶ Sudificus. Gellius lib. 2, cap. 22,

Sudificusq; simul Boreas mala plurima voluens,

SVEO, & SVESCO] Lucret. lib. 1, 11, — & semina rerum
Appellare suemus. Lucret. lib. 4, 67,Quinq; etiam sexue vt fieri simulacra fuerint. Idem
lib. 5, 182, — & gemmis florere arbuta fuisse. Claud.
lib. 3, de Raptu, 35. — summoq; loui deducere paruam
Suerat, & genibus ludentem aprare paternis.

¶ Suetus. Virg. 5, Aeneid. 81,

— quibus acer Eryx in prælia suetus

Ferre manum. Lucan. lib. 1, 66.

Bella nefanda parat suetus ciuilibus armis.

Adulatio sueta. Tacit. lib. 13. Requies. Tacit. lib. 3.

SVERA] Suilla caro. Varro: Offula, ab offa minima suera.

¶ Sueris item pro suis dicebatur, Varro: Parua, à pedc: su-
ris, à homine eius.

SVFFARCINO] Plaut. Curcul. 7, 10,

Qui indunt suffarcinati cum labris. Terent. Andr. 4, 5, 31,
— verum vidit Cantharam Suffarcinam.SVFFARRANEVS] qui far in castra conuehit. Plinius lib. 7,
cap. 43, 1.

SVFFERO] Virg. 2, Aeneid. 97,

— nec claustra, nec ipsi

Custodes sufferre valent. Terent. Heaut. 3, 1, 44,

— fattrapes si fiet

Amator, nunquam sufferre eius sumptum queat.

Laborem sufferre. Plaut. Merc. 2, 2, 29.

Laborem durum. Lucret. lib. 3, 203.

¶ Sufferre: *Pati*. Plaut. Cure. 8, 6, Terent. And. 5, 1, 17, — ad

Vt pro huius peccatis ego supplicium sufferam?

SVFFERTVS] Seneca, naturalium quæstionū lib. 1, Nubem
sole esse suffertā. Suet. in Nerone, ca. 20, Si plaulum subbi-
bisset, aliquid se sufferti tinnicū Græco sermone pmisit.SVFFERVEO] Plin. lib. 18, cap. 11, 3, Vulgo verò nec suffer-
uere faciunt.¶ Suffertuefacio. Plin. lib. 12, cap. 26, 3, Odor vero in vino
suffertuefacti antecedit alios.¶ Suffertuefio. Plin. lib. 27, cap. 9, 5, Affirmant, lapillos, qui
suffertuefiant, vñà rumpi.

SVFFES] Lingua Punicā Consul dicitur. Liu. 10, bel. Pun.

SVFFIBVLVM] Est, vt ait Festus, vestimentum album, præ-
texteum, quadrangulum, oblongum: idq; fibula compre-
hendebatur.SVFFICIO] Plin. epist. 226, Mihi autem vel sola voluntas
tua sufficisset. Stat. lib. 5, Sylu. 2, 35.Vade puer, tantisq; enixus suffice donis. Suetonius
de claris Grammat. 23, Luxuriæ ita indulgit, vt sæpius in
die lauaretur, nec sufficeret.

Nec sufficit vmbro iæstibus. Virg. lib. 11.

Animus sufficit malis. Ouid. 3, Trist. eleg. 2, 3.

Animo Senec. de Benef. lib. 2, cap. 31.

Sufficit hic mons alimentis hominum. Liu. 9, bel. Pun. 156.

Largè sufficiens prædium annuis victibus. Plin. lib. 7, ca. 46.

Sufficere: *sine casu*. Virg. lib. 5, Aeneid. 5,

Nec nos obniti contrā, nec tendere tantum Sufficimus.

Non sufficientibus iam viribus homo. Liu. 2, ab Vrbe. 35.

Sufficere ad. Quint. lib. 1, Ad quas nec mens, nec corpus, nec
dies ipsa sufficiat.¶ Sufficere: *Subministrare*. Virg. lib. 2, Georg. 85,
Ipse satis tellus, quum dente recluditur ynco,
Sufficit humorem.Sufficere: *Subsistere*. Virg. lib. 2, Georg.

Atq; aliam ex alia generando suffice prolem.

Sufficere in locum. Liu. 5, ab Vrbe. 144.

¶ Sufficere: *Maculare*. Virg. 2, Aeneid. 42,

Ardentesq; oculos suffecti sanguine & igni,

Maculis suffecta genas. Valer. 2, Argon. 21.

Lumina suffecta letho. Valer. 1, Argon. 165.

¶ Sufficiens Paulus in l. cōficiuntur. ff. de iure codicill. Quid
enim, si sufficientium restium facultatem non habuit?

¶ Suffecturus. Iia suffectura calcariibus. Stat. 1, Sylu. 1, 10.

¶ Sufficenter. Vlpianus in l. sed & si quid § 1. ff. de vsu vsu.

& quemadmodum. Sufficenter autem alere, & vestire
debet.SVFFIGO] Plinius lib. 33, cap. 3, 11, Aureis clauis suffigere
crepidas.Suffigere in cruce. Hirtius de bello Africano, lib. 5, 260, In
cruce omnes suffixit. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 17.

Stimulos nouos suffixit dolori. Senec. Thebaid. 1, 41.

¶ Suffixus. Robore erecto suffixus. Sil. lib. 1, 31.

Caput suffixum veruto. Lucan. lib. 8, 133.

SVFFIO] Plinius; Hippocrates rursū vuluarum causā na-
turam suffice iubet. Virgil. 4, Georg. 49, Col. lib. 12, cap. 18,2, Cella quoq; vinaria omni stercore liberanda, & bonis o-
deribus suffienda. Propert. lib. 4, eleg. 9, 12,Dein quæcunq; locum externæ terigere puellæ
Suffijt, & puta limina tergit aqua.

Ignibus ætherijs terras suffire feraces. Lucret. lib. 2, 219.

¶ Suffitus: *Paricipium*. Plin. lib. 20, cap. 17, 11, Anifum dolo-
res capitis leuat, suffitum naribus. Colum. lib. 9, cap. 14, 6,

Suffitus deinde & æstiuantes apes refrigerare oportet.

¶ Suffitus: *Verbale*. Suffumigatio. Plinius: Et vuluarum
conuersionem suffitu excitant.¶ Suffitio. Plinius lib. 1, cap. 6, 13, Ne iustus nimia suffitioe
medicata sint.

¶ Suffimen. Ouid. Fast. 4, 148,

I, pete virgineâ, populus, suffimen ab ara.

¶ Suffimentum. Plin. Quod & suffimentis quibusdam fa-
cere consueuerunt.¶ Suffitor. Plin. lib. 34, cap. 8, 30, Lycus & ipse puerum suffi-
torem.

SVFFLAMEN SVFFLAMINO] Vide SVFFLO.

SVFFLAVVS] Sueton. in Nerone, cap. 11, Statura fuit pe-
ne iusta, corpore maculoso & fædo, sufflauo capillo.

SVFFLO] Plin. lib. 34, cap. 8, 29, Sufflantem languidos ignes.

Sufflare buccas. Plaut. Stich. 1, 4, 41. Buccis. Mart. lib. 3, 17.

Sufflauit nescio quid vxori. Plaut. Casina, 14, 19.

¶ Sufflatus. Varr. Agath. Neq; auro, aut genere, aut multi-
plici scientia sufflatus, quærit Socratis vestigia.

Sufflata cutis. Plin. lib. 8, cap. 38, 2.

¶ Sufflatio. Plin. lib. 9, cap. 7, 3, Bullantium aquarum sufflatio.

¶ Sufflamin. Iuuenal. Satyr. 16, 5,

Nec res atteritur longo sufflamine litis. Idē Satyr. 8, 15,
Ipse rotam stringit multo sufflamine Consul.

¶ Sufflamino. Seneca 4, Declamat. Diuus Augustus optimē dixit; Alterius noster sufflaminandus est.

SUFFOCO] Ouidius:

Suffocent animam dira venena tuam. Lucret. lib. 3, 183,
Aut in melle situm suffocari.

¶ Suffocatio. Plin. lib. 20, cap. 5, 1, Suffocationes mulierum, doloresq; lenit.

SUFFODIO] Columel. lib. 2, cap. 18, 1, Neq; suem velimus impasci; quoniam rostro suffodiat, & cespites excitet.

Suffodere equos. Cæsar 4, bell. Gall. 499.

Montem. Plin. lib. 36, cap. 15, 6.

¶ Suffossus. Equus suffossus. Virg. 11, Aeneid. 134.

¶ Suffossio. Seneca epist. 50, Ipsum solum suffossionibus tremeret & cuniculis.

SUFFERAGO] nodus sub crure, quo pedis versara cōstat. Plin. lib. 8, ca. 45, 7. Vi&amarum probatio in vitulo, vt cauda articulum suffraginis contingat.

¶ Suffrago: *vitis suboles*. Colum. lib. 4, cap. 24, 3.

¶ Suffraginosus. Colum. lib. 6, cap. 38, 1, demula: Suffraginosæ hordeacea farina imponitur.

SUFFERAGOR] Virgilius:

Copia me perdit; tu suffragare rogatus.

Suffragandi. Liu. 8, bel. Pun. Conuenerant vndiq; non suffragandi modō sed etiam spectandi causa.

¶ Suffragator. Plaut. Casin. 6, 20.

¶ Suffragium. Stat. 2, Sylu. 2, 27,

Tempus erat, quō te geminæ suffragia terræ Diriperent.

Cæca suffragia. Sil. lib. 8, 51. Tristia. Sil. lib. 15, 145.

Captare suffragia populi. Horat. 2, Epist. 2, 21.

Libera dantur populo suffragia Iuuen. Satyr. 8, 21.

Cistæ suffragiorum, Plin. lib. 33, cap. 2, 1.

Suffragium *secundā correpiā*. Ouid. de Nuce. 24,

Quid nisi suffragium nimbis ruitantibus essem?

SUFFERNATIO] Colligatio & arcta structura. Plin. lib. 36, cap. 22, 12, Ad structuram infidelis: nisi multa suffrenatione deuinctus.

SUFFERICO] Colum. lib. 12, cap. 23, 2, Si quid facis aut labris vasorū, aut lateribus inhæsit, eradi ac suffricari, & protinus operculis impositis oblini.

Suffricare plapebras medicamento. Celsus lib. 6, cap. 6.

SUFFERINGO] Plaut. Rud. 24, 15,

Homini isti talos suffringi volo.

SUFFERIO] Colum. lib. 12, cap. 38, 3, Scopulis aridæ myrti seria suffriatur.

SUFFEREAT] Sub eodem tecto fuerat. Festus.

SUFFERGIO] Liu. 4, bel. Punic. 209, Custodes vigilesq; dilapsos estationibus suffugere in tecta coegit.

Natura deūm suffugit actum manuum. Lucret. lib. 5, 30.

Sensum suffugere. Lucret. lib. 4, 72.

¶ Suffugium. Quint. lib. 9, Hæc diuerticula & anfractus suffugia sunt infirmitati. Ouid. de Nuce. 24.

SUFFERLICO] Cibus suffulcit artus. Lucret. lib. 4, 175.

¶ Suffultus. Porticus suffulta paribus columnis. Lucret. lib. 4, 66.

SUFFERMIGO] Varro 3, de Re rust. cap. 16, 28, Si ex alio minū frequentes euadunt, ac subsidit aliqua pars, suffumigandum. Celsus lib. 6, cap. 6, Suffumigare oculos acris medicamentis.

Vulnure. Celsus lib. 5, cap. 27.

Sulphure. Celsus lib. 4, ca. 20.

SUFFERENDO] Plaut. Curcul. 4, 3, Mane, suffundam aquulā.

Colum. lib. 6, Vtrūq; in os suffunditur

Suffundere vires cibo. Varro 2, de Re rust. cap. 8, 3.

Suffundit se sinus. Celsus lib. 7, cap. 2.

Suffundere aciem oculorum. Seneca de Ira, 2.

Suffunduntur oculi. Senec. 2, de Clem.

¶ Suffundere: *Porinsecus spargere*. Virg. lib. 1, Georg. 86,

At si virgineum suffuderit ore ruborem. Lucret. lib. 3, 8, Omnia suffundens moris nigrore.

Maculis suffundi. Stat. 11, Thebaid. 25

¶ Suffusus. Genæ suffusæ igne. Senec. Herc. Oetæo, 10, 24.

Candor suffusus purpureo sanguine. Stat. 2, Sylu. 19.

Lachrymis oculis suffusa. Virg. 1, Aeneid. 47.

Impudentia in ore multo rubore suffusa. Plin. in Paneg. 78.

Suffusus rubor. Liu. 10, bel. Pun. 67.

Suffusus sanguis oculis: & Suffusi cruore oculi. Plin. lib. 20, cap. 13. Idem lib. 31, cap. 9, 3.

Lingua est suffusa veneno. Ouid. 2, Metam. 156.

Sales suffusi felle. Ouid. 2, Trist. 113.

¶ Suffusio. Plin. lib. 22, ca. 23, 9, In tussi vna, fellis veterē suffusione.

Suffusio: *Morbis*. Plin. lib. 21, cap. 20, 4, Habet suas utilitates contra suffusiones oculorum. Cels. lib. 6, cap. 6.

SUFFERNDATVS] Varro: Antiqui nostri domibus lateritijs, paululum modō lapidibus suffundatis, vt humorem effugerent, habitabant.

SUFFEROR] Plaut. Trucul. 11, 13,

Hæc cum video fieri; suffuror, suppilo, de præda prædam capio.

SUFFERSTO, SUFFERVSVS] Vide SUFFERENDO.

SVGGERO] Plaut. Menæch. 5, 30.

Madida quæ mihi apposita mensam miluinam suggerat.

Cibos suggerere alicui. Stur. 9, Thebaid. 149.

Tellus suggerit alimenta. Ouid. 5, Metam. 17.

Syluæ feræ suggerunt. Plin. epist. 32.

Sumptus alicui rei suggerere. Terent. Adelph. 1, 1, 37.

Materiam criminibus suis Liu. 3, ab Vrbe. 51.

Suggerit res: *Exigit, & postulat*. Vlpian. in l. ex facto circa finem. ff. de hæred. insti.

Bruto statim Horatium suggerunt. Liu. 2, Vrbe. 36.

¶ Suggero: *Refero*. Iustinianus lib. 2, tit. de fideicommiss. hæred. §. sed quia stup. Ideo omnibus nobis suggestis, iā similitudinibus, quā differentijs vtriusque Senatū consulti, placuit.

SVGGESTVM] Varro lib. 3, de re Rust. cap. 5, 13, Ex suggesto faleris, vbi soleni esse peripetasmata, procedunt anates in stagnum, & nant.

¶ Suggestus comæ: *Globus capillorum*. Stat. 1, Sylu. 2, 23.

Suggestus: *Pulpium* Liu. 8, ab Vrbe. 77, rostrisq; carum suggestum in foro extructum ad ornari placuit.

Suggestus: *ipse suggerendi actus* Vlpian. in l. 1 §. ff. de magist. conuen. Teneri magistratus oportere, si ex suggestu eorū, vel nominibus ab eis acceptis, præses dederit.

SVGGREDIOR] Tacit. lib. 2, Suggestisq; propius speculatores. Idem lib. 4, Quos dux Romanus acie suggestis.

SVGGRVNDA] Varro lib. 3, de re Rustic. Aucs subius suggrundas, ab initio villatico vsq; tecto.

¶ Suggrundatio. Vitruuius lib. 4, cap. 2, Canterij prominentes ad extremam suggrundationem.

SVGILLO] Plinius libro 31, capite 9, 1, de sale loquens: Ex istu suffusis cruore oculis, sugillatisque cum myrihæ pari pondere.

¶ Sugillare: *existimationem ledere*. Vlpianus l. sed si hac lege. D. de in ius voc. Si famosa actio non sit, vel pudorem non sugillet. Liu. 4, ab Vrbe. 155, Primis annis sugillatos, repulso risui patribus fuisse.

¶ Sugillatio. Plinius libr. 7, capite 45, 4, Maicstatis eius freda sugillatio.

Sugillatio: *Lenor exiclu* Plin. lib. 32, cap. 7, 7, Reliquæ carnes inpositæ sugillationem rapiunt.

SVGO] Vbera sugere. Ouid. 2, Fast. 84.

¶ Suctus. Plin. lib. 28, cap. 3, 1, Quæ sunt terrori serpentibus, tactu ipso leuant percussos, suctuue medico.

SVI] Dissimile sui. Ouid. 11, Metam. 55.

Oblitus sui. Virg. 3, Aeneid. 126.

¶ Sibi. Imperio sibi. Horatius 2, Serm. Satyr. 7, 17. Colum. libro 12, cap. 54, 2, Singula suo sibi iure abluito. Terentius Adelph. 5, 8, 16.

— suo sibi hunc

Gladio iugulo. Gellius libro 5, cap. 10, Suo sibi argumento confutatus est.

¶ Se. Plautus. Casin. 14, 19,

Nescio quid se suffluit vxori suæ.

Auertit se ex oculis. Virg. 4, Aeneid. 78.

¶ Sese. Virg. 3, eclog. 14,

At mihi sese offert vltro meus ignis Amyntas.

SVILLE, SVILLVS] Vide SVS.

SVLCVS] Plinius libro decimo octauo, capite 21, Quarto feri sulco Virgilius existimatur voluisse. Varro 1, de Re rustic. cap. 29, 2, Quæ ararum vomere lacunam striam facit, sulcus vocatur.

¶ Sulcus: *Aratio*. Virg. 1, Georg. 14,

— sub ipsum

Arcturum tenui sat erit suspendere sulco.

¶ Sulcus: *Fossa in langum proficissa*. Virg. 2, Georg. 58,

Ausim vel tenui vitem committere sulco. Virgilius 1, Aeneidos, 86,

Pars optare locum tecto, & concludere sulco. Claud. 2, de raptu Profesp. 86,

Grandesq; rubent in pectore sulci.

¶ Sulcus: *quicquid in longitudine aculeatum est*. Virgilius 3, Georg. 88,

— & linguis micat ore trifulcis.

Leni canebant æquora sulco. Valer. 3, Argon. 7.

Altus per gramina sulcus. Stat. 6, Thebaid. 63.

Vastus fulci in pulvere. Stat. 12, Thebaid. 55. Sata æquant
fulcos. Virg. 1, Georg. 23. Arcus fulci Ouid. 3, Amor eleg.
9, 6. Delet fulcos iterata priores orbita. Stat. 6, Thebaid.
33. Infundere fulcos telluri. Virg. eclog. 4, 7. Infundunt
pariter fulcos. Virg. 5, Aeneid. 29. Obligare fulcos iner-
tes. Virg. 3, Georg. 18. Longis fulcis obruta femina. Ouid.
1, Met. 25. Cerealis fulcis obruta herba. Ouid. 3, Trist.
eleg. 12, 3. Patrefacere fulcum impresso aratro. Ouid. 3,
Metam. 21. Subigere aruum fulcis. Plin. lib. 18, cap. 19, 4.
¶ Sulculus. Colum. libro de Arboribus, cap. 30, Sulculis di-
sponi per fulculos pedales conuenit.
¶ Sulco. Colum. lib. 11, cap. 2, 35, In subacta iam terra latio-
res porcæ fuleantur.
Agros sulcare. Tibul. lib. 2, eleg. 3, 17. Aequor. Ouid. 1, de
Ponto, eleg. 5, 7. Cutem rugis Ouid. 3, Metam. 56. Flu-
tus remige. Claud. 4, Paneg. 76. Humum vomere. Ouid.
3, Trist. eleg. 10, 14. Longa sulcat maria alta carinâ. Virg.
5, Aen. 40. Pedibus sulcare pruinâs. Propert. li. 1, eleg. 8, 2.
Longæ sulcant vada salsa carinæ. Virg. 5, Aeneid. 32.
¶ Sulcatus. Humus sulcata. Claud. 1, de raptu Proserp. 38.
Aequora sulcata. Senec. Agamemn. 6, 10. Rura colono.
Claud. 7, Paneg. 84. Rura vomere. Lucan. lib. 1, 34.
¶ Sulcator. Sulcator nauita Ponti Sil. lib. 7, 73.
Vndæ umbriferæ sulcator. Stat. 8, Thebaid. 4, Idem lib. 11,
Thebaid. 118, — nigri sulcator Auerni.
¶ Sulcatim. Pomponius: Gerens præterea sulcatim concia-
sam faciem.
S V L P H U R] Plin. lib. 35, cap. 15, 5.
Cæruleum sulphur. Claud. 4, Paneg. 65.
Calido de fulfure fumat aqua. Ouidius 1, de Arte, 52.
Lurida sulphura. Ouid. 14, Metam. 59. Lutea. Ouid. 14,
Metam. 71. Odorum fulfur. Claud. 5, Paneg. 51. Puro
de fulfure fumi cærulei. Ouid. 4, Fast. 149. Sacrum fulfur.
Perf. Satyr. 2, 3. Viuum. Ouid. 1, de Remed. amor. 52.
¶ Sulphuratus. Plin. lib. 31, ca. 3, 18, Depressis puteis sulphu-
rata vel aluminosa occurrentia, putearios necant.
Sulphurata lana. Celsus, lib. 4, cap. 5. Merx. Mart. lib. 12, 53.
Sulphuratum ramentum. Mart. lib. 10, 3.
¶ Sulphuratio. Senec. lib. 3, Natural. quæstionum: Aut æstus
corrupte naturam, aut sulphuratio contraxit humorem.
¶ Sulphurata: Ligna exilia, sulphure intincta. Mart. lib. 1, 125,
Qui pallentia sulphurata fractis
Permutat vitreis.
¶ Sulphureus. Plin. lib. 36, cap. 19, 4, Quum vritur, odorem
sulphureum reddit.
Antra sulphurea. Stat. 1, Sylu. 2, 53. Color sulphureus. Plin.
libro 35, cap. 6, 11. Fornacibus sulphureis ardet Aetna.
Ouid. 15, Metam. 68. Lux sulphurea. Plin. lib. 35, cap. 15, 5.
Vndæ sulphuræ. Stat. 1, Thebaid. 18.
S V L T I S] pro, Si vulcis. Plaut. Aſin. 1, 1,
Hoc agite, sultis, spectatores, nunc iam.
S V M] copulatis similes casus. Virg. 1, Aeneid. 110,
Rex erat Aeneas nobis.
¶ Genitino iungitur. Terent. Heaut. 5, 2, 32,
Non esse horum te arbitror. Plaut. Menæch. 3, 24,
Ita est adoleſcens ipſus eſcæ maxumæ. Idem Most. 9, 86,
Magni sunt oneris: quicquid imponas vehunt.
Est miserorum; vt maleuolentes ſint, atq; inuideant bonis.
Plautus Cap. 11, 52.
Nihil æquè diſſoluendæ religionis eſſe, quàm & c. Liu.
Argentum quanti ſumito. Terent. Adelph. 5, 9, 20.
Minus penſi eſſe. Liu. lib. 4, Decad. 4.
¶ Dativo. Virg. 1, Aeneid. 15,
Sunt mihi bis ſeptem præſtanti corpore Nymphæ.
Eſt illis ars inter ſe blandiri. Plin. lib. 10, cap. 37, 2.
Eras mihi mortuus. Plaut. Perſa, 2, 21.
¶ Dativo & ablatiuo. Plaut. Milite, 10, 144,
Nihil me pœnitet, iam, quanto ſumptu fuerim tibi.
Bene & malè eſt mihi. Terent. Adelph. 1, 1, 9.
De ſiderio. Senec. de Conſol. ad Polybium.
Eſui potuiq; Vlp. in l. qui penum legat. §. 1. ff. de penu, leg.
Exitio eſſe. Valer. lib. 7, cap. 2, De Socrate.
Inuidiæ eſſe. Liu. 4, ab Vrbe, 228. Miraculo. Plin. lib. 11,
cap. 31, 1. Odio Cæſar 8, bel. Gal. 26. Melli. Hor. 2, Serm.
Satyr. 6, 7. Patriæ prodendæ ac diſſoluendæ Reip. eſſe.
Liu. lib. 5. Idem lib. 7, bell. Pun. Ea conſilia prodendi im-
perij deſerendæque Italiæ eſſe. Periculo alicuius eſſe.
Florentinus in l. opus ff. locati & condicti.
Pignori. Neratius in l. eo iure. ff. ex quib. cauſ. pign.
Precio. Plin. lib. 12, cap. 12, 1. Oneri ferendo. Liu. 2, ab Vr-
be, 41. Prædæ. Quint. in Proæm. lib. 1, 11. Præſidio.
Cæſar 1, bel. Gal. 99. Vitio. Ouid. de Nuce, 5. Vſui. Cæ-
ſar 1, bell. Gall. 151.
¶ Sum præpoſitionibus iungitur.
Eſt ad eam rem. Cato cap. 12, 5. Eſt ad: pro vergit. Cæſar
belli Gal. lib. 1, 6, Ad eam partem, quæ eſt ad Helperiam.

Apud aliquem eſſe. Terent. Heaut. 1, 1, 110. Apud ſe. Terent.
Andr. 2, 4, 5. In armis. Cæſar 6, bel. Gal. 6. In delicijs a-
licui. Senec. de Benef. lib. 2, cap. 29. In exemplis eſt. Plin.
lib. 11, cap. 18, 2. In expectando ſum. Gel. lib. 3, cap. 7.
In incerto eſſe. Tacit. lib. 19. In infamia. Terent. Heaut. 2, 3,
18. In integro. Tacit. li. 19. In legationibus. Liu. 5, Decad.
lib. 5, 134. In longum. Tacit. lib. 17. In melius. Tacit. lib.
12. In mentem ſuit mihi. Plaut. Amphit. 4, 26. In metu
eſſe. Terent. Andr. 2, 2, 2. In mora alicui. Terent. Andr. 2,
5, 13. In noxiâ. Terent. Phorm. 2, 1, 36. In aliquo nû-
mero atq; honore. Cæſar 6, bell. Gall. 49.
In opere. Cæſar 7, bell. Gall. 103.
Sum in opinione. Quintil. lib. 3, cap. 8.
Sunt in illa priora ſententia. Quintil. lib. 3, cap. 10. In pabu-
lo eſſe. Plin. lib. 11, ca. 5, 3, 2. In perditio. Senec. de Benef. 7.
In rebus humanis. Paulus in l. ſi ſeruum, 8, 2. ff. de verbor.
obligationibus. In ſermonibus. Senec. epiſt. 123.
In procuratione regni. Cæſar 3, bel. Ciuil. 4, 10. In quæſtione.
Plin. lib. 11, cap. 17, 5. In quæſtu lingua eſt. Quintil. in
Proæm. lib. 1, 10. In re præſenti ſuit. Plaut. Amphit. 4, 95.
In rem communem eſt. Plaut. Amphit. 3, 10. In ridiculo
eſſe. Plaut. Caſin. 23, 3. In ea eſt ſententia. Quintil. lib. 1,
ca. 1, 11. In ſpe eſſe. Cæſar 2, bel. Ciuil. 67. In tuto. Quint.
lib. 1, cap. 8, 5. In venationibus. Cæſar 4, bell. Gall. 466.
In vſu. Plin. lib. 12, cap. 17, 9. Quint. lib. 1, cap. 1, 9.
Pro meliore ſuit. Tacit. lib. 12.
Eſſe ſub ditione atq; imperio. Cæſar 1, bel. Gal. 112.
Cum ablatiuo. Plaut. Bacchid. 2, 14,
Scio; fui ego illa ætate, & feci illa omnia. Idem Aul. 19, 10,
Et nos minore ſumptu ſumus, quàm ſumus.
Maledicto & probro eſſe. Senec. epiſt. 116.
Magno eſſe. Seneca de Benefic. 7.
¶ Sum: aduerbis iungitur. Terent. Hecyra, 1, 2, 110,
Vbi illic dies eſt complures, accerſi iubet. Virg. 1, Aen. 5,
Hic curruſ fuit.
Cum infinitiuo. Terent. Heaut. 3, 3, 17, Sed noſtrum eſt, intelli-
gere utrunq; atq; vbiſcunq; opus ſit, obſequi.
¶ Verbo. Sum variè vſumur, in varijs locutionibus.
Sit veſtra benignitas ad audiendum. Plautus Milit. 4, 2.
Sunt ſemper b. bentes in ænopolio. Plaut. Curc. 7, 13.
Bono animo eſ. Plautus Amphit. 8, 37. Et apud Terentium
Heaut. 4, 6, 18.
Eſt illi conſuetudo. Plin. epiſt. 23, 7, Et apud Plaut. Curc. 2, 3, 43
Si argentum eſt, emas.
Moris eſt pleriq; Quint. lib. 1, cap. 1, 10.
Fui daturus. Terent. Heaut. 4, 6, 13.
Opinor aſſe Hercules; tu autem Linus. Plaut. Bacch. 2, 47.
Sunt minùs quindecim dies, quòd. Plaut. Trin. 8, 1.
Eſt ne, an non? Plaut. Trinum. 14, 63.
Eſt mihi nomen Hecyra. Terent. in prologo Hecyræ, 1. Plaut.
Menæch. 24, 9. Mihi eſt Menæchm nomen.
In genitiuo. Plaut. Amph. 3, 19. Nomen Mercurij eſt mihi.
Dativo. Plaut. Ciſtel. 4, 6. Nam nomen eſt mihi Auxilio.
Sit, nec ſit ſpes, in te voo eſt. Plaut. Milit. 14, 59. Eſt: reſpon-
ſum Terent. Andr. 4, 5, 50. Sed eſt Simo intus? n. eſt.
Non eſt huic rei locus. Paulus in l. ſi tamē. ff. de ſenatuſcon-
ſulto Maced.
Eſt tecum actio. Paulus in l. qui iniuriæ. §. 1. ff. de furtis.
Eſt mihi iter in Lemnum. Terent. Phorm. 1, 2, 16.
Eſt: pro Conuenit, vel Licet. Valerius maximus lib. 1, Non eſt
inter patrem & filium, vilius rei comparationem fieri.
Eſt cernere. Virg. 6, Aen. 120. Eſt petitum. Plaut. Aul. 7, 69.
Non hercle ſum, qui ſum; ni hanc iniuriam vltus fuero.
Plautus Menæch. 11, 7. Fuit. Terent. Heaut. 3, 3, 30,
— fuit quædam anus Corinthia hic.
Fuère qui. Plin. lib. 15, 2. Sunt qui volunt te conuentam.
Plaut. Ciſtel. 10, 9. Eſt, quod. Plaut. Pſeud. 4, 37. Hoc
quod res eſt. Plaut. Menæch. 24, 11. Erit vbi te vliſcar, ſi
vivo. Plaut. Pſeud. 23, 35. Eſt etiam, vbi profectò damnū
præſtat facere, quàm lucrum. Plaut. Capt. 6, 67. Eſt verò
huic credendum. Ironiè dictum. Terentius Andr. 5, 4, 14.
Eſt vt. Terent. Phorm. 5, 8, 32.
Ero vt me voles. Plaut. Capt. 5, 35.
Eſt: pro, Poſſibile eſt. Celsus lib. 5, cap. 27. Non tam facile iſs
opitulari eſt. Eſt: pro Euenit. Terent. Hecyra, 3, 1, 28,
— nam ſæpe eſt quibus in rebus alius ne iratus quidē eſt.
¶ Eſto: Concedentia. Terent. Heaut. 3, 3, 11,
Eſto: at certè concedas aliquo ab corū ore aliquantisper.
Eſto, pro Sit. Plaut. Aſin. 13, 56. — hæc mulctā ci eſto.
¶ Siem. Terent. Phorm. 5, 4, 6,
Sin pateſit, in probro ſiem.
¶ Futurus. Plautus Mostel. 4, 74,
— quid illis Futurum eſt cæteris, qui te amant?
Scire futura. Ouid. 1, Amor. eleg. 11, 4.
Genus omne futurum. Virg. 4, Aeneid. 125,
Haud ignara futuri, Virg. 4, Aeneid. 102.

SV MEN] Marcial. lib. 13, 44.

Esse putes nondum fumen: sic vberè largo

Effluit. Plin. lib. 8, cap. 51, 5. Plaut. Capt. 14, 4.

— quanta fumini absumedo?

¶ Sumen: Per translationem. Varro de re Rust. lib. 1, cap. 7, ad finem. Campos Rofæ Italicæ dixit esse fumen, in quo relicta pertica posttridie non appareret, propter herbam.

SV MMA] Virg. lib. 4, Aeneid. 48.

Naviget; hæc summa est. Plaut. Pseud. 5, 139.

Sicut hæc est præstituta summæ argentariæ dies.

Plin. epist. 155, 2, Summæ amplissimæ.

Belli summam credere puero. Virg. 10, Aeneid. 14.

Summa militiæ. Tacit. lib. 18. Numorum. Horat. de Arte, 78. Operis Horat. de Arte, 7. Patrimonij Horatius 2, Sermon. Satyr. 3, 18. Rerum. Terent. Phorm. 2, 23. Summæ rei periculum facere. Tacit. lib. 20. Salutis summa. Lucret. lib. 2, 173. Victoriæ summa in eo constat. Cæsar 7, bel. Gal. 82. Ad summam pertinere. Quintil. lib. 1,

In summam Tacit. lib. 23, Liu. lib. 1, Decad. 4.

In summam proficere Quintilianus libro 1,

¶ Summa: quæstio. Quintilianus libro 3, Quo significamus summam illam, in qua causa vertitur.

Hæc est summa Plaut. Persa, 2, 34. (cap. 10, 82.)

¶ Summa, pecuniæ. Creditor totius summæ. Quintil. lib. 5,

Collegit summa. Plin. lib. 9, cap. 35, 14.

¶ Summa: pro complemento. Quintilian lib. 3, cap. 2, Huic studium & incrementum dederit utilitas; summam, ratio & exercitatio?

Summa summorum hæc erit. Senec. epist. 40.

Efficere longam summam Quintil. lib. 4, cap. 2, 30.

Tendere ad summam Quint. in Proœm. lib. 1, 15.

¶ Summatim. Varro in Præf. libri 2, de Re rust. 6, Qua de re pecuniaria breuiter ac summatim, percurram.

Attingere aliquid summatim. Lucret. lib. 3, 53.

¶ Summatium. Senec. epist. 39.

SVMMATES, SVMMATVS] Vide SVMMVS.

SVMMERGO] Ouid. 6, Metam. 75,

Et modo tota caua summergere membra palude,

SVMMITTO] Virg. 3, Georg. 15,

Tu modo quos in spem statuis summittere gentis.

Genu flexum summisit. Ouid. 4, Metam. 68.

Oculos summittere. Ouid. 3, Fast. 75.

Poples summissus in terra. Ouid. 7, Metam. 39.

Animos summittere. Stat. 3, Thebaid. 108.

Voce summissa rogare opem. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 3, 9.

SVMMOENIVM] locus lupanaris: quod ferè sub mœnibus esset. Summoenianus Marcial. lib. 3, 40,

Summoenianas cœnet inter vxores.

SVMMOVEO] Ouid. 1, de Ponto, eleg. 2, 5,

Portaq; vix firma summouet arma fera.

Instantes summoere. Ouid. 12, Met. 47. Longè summo-ros arcet arena. Virg. 6, Aen. 64. Patriam summotus Ouid. 4, de Ponto, eleg. 16, 10. Pudor summotus. Hor. Epod. 11, 4.

¶ Summoës: pro Summoiffes. Horat. 1, Sermon. Satyr. 9, 10,

— dispercam ni Summoës omnes.

SVMMVS] Virg. 4, Aeneid. 34,

— summoq; vularunt vertice nymphæ.

Summa nauium tabulis augent. Tacit. lib. 19.

Imis permiscere summa. Lucan. lib. 3, 28.

Ab imo euertere summa. Lucret. lib. 5, 33.

¶ Summus: Extremus. Virg. 2, Aeneid. 65,

Venit summa dies, & ineluctabile tempus Dardanicæ.

¶ Summus: Maximus. Terent. Phorm. 1, 1, 1,

Amicus summus meus, & popularis Geta.

Seueritatis & munificentiz summus. Tacit. lib. 1.

Summus: absolutè. Terent. Eunuch. 2, 2, 40,

— plurima salute Parmenonem,

Summum suum, impertit Gnato.

Concipere summa de aliquo. Quint. in Proœm. lib. 6, 3.

Beneficium summum. Terent. Phorm. 2, 2, 22.

Cacumina summa. Virgil. 6, Aen. 136. Clamore summo. Plaut. Merc. 3, 49. Culmina summa villarū. Virg. eclog. 1, 17. Desperatio summa. Plin. lib. 23, cap. 1, 37. Dolor summus. Plin. lib. 11, cap. 37, 83. Fastigia summa rerum. Virg. 1, Aeneid. 70. Fide summa. Liu. 4, ab Vrbe, 261. In summo fluuio pendent. Virg. 1, Aen. 22. Forma summa. Terent. Eunuch. 2, 3, 74. In honore summo vigere. Lucret. lib. 4, 233. De summo loco, summoq; genere captus. Plaut. Capt. 2, 30. Materia summi mali, aurum. Horat. 3, Carm. ode 24, 10. Ad summam magnitudinem peruenire. Plin. lib. 9, cap. 8, 2.

Opes summæ Lucret. lib. 2, 3. Pax summa. Lucret. lib. 1, 12.

Rektor summus deum. Ouid. 13, Met. 131. Summa summorum in illo gloria fuit. Plin. lib. 7, cap. 26, 5. Vi summa hortati. Liu. 3, bell. Pun. 207. Vir summus Plaut. Capt. 6,

29. Voce summa resonans. Horat. 1, Sermon. Satyr. 3, 2.

Voluptas summa. Horat. 2, Sermon. Satyr. 2, 14.

¶ Summum: Valde profundum. Plaut. Milit. 16, 16,

Nunc hæc res apud summum puteum geritur.

Summus: Laudabilis, gloriosus. Virg. 9, Aeneid. 40,

Méne igitur focum summis adiungere rebus.

Nise, fugis?

Summo: sine. Quintilian. 7, cap. 2, 7, & 8, Quia & initio mouendus sit iudex, & summo impellendus.

¶ Summè. Plaut. Pœn. 12, 2,

Est ne hic seruus meus? c. summè hercle verò. Plin.

epist. 143, Mei summè obseruantissimum.

¶ Summates. Plaut. Cistel. 2, 20,

— vbi istas videas summo genere natas

Summates matronas.

¶ Summatum. Lucret. lib. 5, 230,

Imperium sibi cum ac summatum quisq; petebat.

¶ Summatim. Colum. lib. de Arborib. cap. 6, 2, Primo anno summatim, ita ne radices eruas, aut lædas, ablaqueato.

SVMO] Sallustius in bello Iugurthino: Epistolam super capite temerè positam sumit. Terent. Adelph. 5, 9, 20,

Postremo à me argentum, quanti est, sumito.

Sumere de. Col. lib. 12, cap. 24, 1, Aqua marina quam longissimè à littore de pelago sumenda est

E medio sumere. Scæuola in l. vxori ita ff. de dote relegata.

Sumere alicunde. Terent. Phorm. 2, 1, 69.

Sumere in re aliqua. Plaut. Milit. 10, 78.

¶ Sumere: Eligere. Sallust. in Iugurtha: Sumat aliquem ex populo mentorem officij

Animum sumere. Ouid. 1, Fast. 30. Aquam è fluuio. Ouid. 2, Amor. eleg. 19, 7. Aquam è puteo. Plaut. Milit. 9, 71.

Auctoritatem sibi. Cæsar 2, bel. Gal. 243. Bellum. Plin. lib. 15, cap. 18, 7. Bellum sponte sumebant. Tacitus lib. 19.

Bellum sumere pro aliquo. Ouid. epist. 15, 75. Beneficium. Plaut. Persa, 22, 13. Cibum. Plin. lib. 21, cap. 3, 7. Ora sumebant cibos minimos. Ouid. epist. 21, 6. Colorem sumit & capit faciem. Ouid. 13, Metam. 133. Confidentiam sumere. Plautus Capt. 13, 36. Consilia in aliquam rem.

Plin. epist. 214. Consilia noua. Horat. 1, epist. 19, 7. Curam. Plin. in Paneg. 130. Diem hilarem. Terent. Adelph. 2, 4,

25. Exemplum sibi ex alijs. Terent. Adelph. 3, 2, 62

Exordia. Virgil. 4, Georg. 57. Fastus sumuntur ab imagine speculi. Ouid. 2, eleg. 17, 2. Hostes sumere. Ouid. epist. 12, 4. Ientaculum Marcial. lib. 13, 31. Imaginem alicuius.

Plaut. Amphit. 4, 124. In argumentum aliquid. Quintil. lib. 7, cap. 3, 29. Sumitur in conscientiam Eudemus. Tacitus lib. 4. In optionem sumere. Plaut. Aſina, 3, 89.

Itas nouas sumpſit. Ouid. 2, Metam. 35. Iudicium sibi sumere. Cæsar 3, bel. Ciuil. 47. Laborem. Cæsar 3, bel. Gal. 401. Laudem à crimine. Ouid. 6, Metam. 95. Mutuum.

Plaut. Amph. 8, 18, 5. Nomen aliud. Ouid. 6, Fast. 109.

Obsequium animo. Plautus Bacchid. 2, 18.

Operam ad rem aliquam. Plaut. Mercat. 22, 94.

Operam in re aliqua. Terent. in Prolog. Hecyr. 25.

Operam sumere: Fruſtra laborare. Plaut. Mostel. 8, 56.

Operam frustra sumere. Terent. Heaut. 4, 3, 15.

Partes alicuius. Cæsar 3, bel. Ciuil. 203.

Petulum pauci sumpſere. Tacit. lib. 19.

Personam magistri sumere. Plin. epist. 160.

Pœnas. Virgil. 2, Aeneid. 21.

Principium à re aliqua. Plin. lib. 18, cap. 4, 1.

Simile sibi. Plaut. Mostel. 3, 15.

Socerum. Ouid. 2, Metam. 104.

Speciem hominis sumit infans in alio. Ouid. 7, Metam. 25.

Spiritus sibi sumere, & arrogantiam. Cæsar 1, belli Gallici, 137.

Superbiam. Horat. 3, Carm. ode 30, 3. Supplicium. Plaut. Merc. 24, 31. Supplicium de aliquo. Terent. And. 3, 3, 17.

Togam virilem. Liu. 6, bel. Pun. 99.

Vestis mihi sumitur. Ouid. 1, Trist. eleg. 6, 2.

Vires sumunt incendia. Horat. 1, Epist. 19, 18.

Vitam sumere. Horat. 3, Carm. ode 5, 8.

¶ Sumpſus: Participium.

Querela altè sumpta. Lucret. lib. 4, 238.

¶ Sumpſurus. Oscula sumpſurus. Ouid. 5, Fast. 130.

¶ Sumpſus: impensa. Terent. Phorm. 4, 3, 61,

Opus est sumptu ad nuptias.

Publico sumptu decorare oppida. Horat. 2, Carm. ode 15, 4.

Facere sumptum sibi. Terent. Adelph. 5, 4, 11.

Facere sumptum pro quæſtu. Horat. 1, Sermon. Satyr. 2, 4.

Temperare sumptus. Ouid. 1, Amor. eleg. 3, 2.

¶ Sumpſus, in genuino sumptu. Cato cap. 22, 3, Eo sumpti opus est.

¶ Sumpſuosus. Cœne sumptuosæ. Catullus ad Fundū, 41, 2. Conuiuia sumptuosiora. Marcial. lib. 1, 94.

Domus sumptuosa. Terent. Adelph. 4, 7, 42.

Magnifica & sumptuosa funera. Cæsar 6, bell. 73.

Magnificus & sumptuosus homo. Terent. Heaut. 2, 1, 15.
 Hostia sumptuosa. Horat. 3, Carm. ode 23, 4.
 ¶ Sumptuosus. Plin. epistol. 189, quòd paulo sumptuosius equos & canes emeret. Carul ad Portiū & Socratione, 44, 1, Vos conuiuia lauta sumptuosè De die facitis.
 ¶ Sumptico. Plin. lib. 23, cap. 5, 13, Ut pleriq; studiorum gratiā, ad providenda acrius qua: commentabantur, sapius sumptitauerint.
 ¶ Sumptio. Cato de Re rust. cap. 15, 2, de lege oleæ faciendæ: Si sumpsit; in singulas sumptiones, &c.
 SVO] Aluearia sutalensis corticibus. Virg. 4, Georg. 7.
 Pilea suta de lacernis cæsis. Stat. 4, Syll. 9, 5.
 Suere aliquid capiti suo. Terent. Phorm. 3, 2, 6.
 ¶ Sutor. Plaut. Aulul. 4, 34, Quasi claudus sutor domi fedet totos dies.
 Bonus sutor. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 25.
 ¶ Sutorius. Plin. lib. 20, cap. 2, 5, Verrucas misto atramento sutorio tollit.
 ¶ Sutura. Liu. 8, bel. Maced. 125, Triplex scutale crebris suturis duratum.
 Sutura, per similitudinem. Corn. Celsus lib. 7, Retto caluaria solida sine suturis est: & id caput firmissimum, atq; à dolore tutissimū est ex cæteris, in quo suturæ pauciores sunt; eò capitis valerudo commodior est.
 ¶ Sutilis. Navis utilis. Plin. lib. 24, 9, 8.
 Rosa Mart. lib. 9, 68.
 Coronæ sutiles. Plin. lib. 21, cap. 3, 5.
 Cymba sutilis. Virg. 6, Aeneid. 8.
 ¶ Sutrina. Liu. 3, bell. Pun. 137, Plin. lib. 35, cap. 10, 45, Tonstrinasq; pinxit.
 ¶ Sutrinus. Tacit. lib. 15, Sutrinæ tabernæ.
 ¶ Sutinum: pro arte sutrina. Senec. epist. 91, Non multum abfuit, quin sutrinum quoq; inuentum à sapientibus diceret.
 SVPARVS] Vestimentum puellarum lineum. Afranius: Puella non sum: supparo si induta sum.
 SVPAT] laciit. Paulus ex Festo.
 SVELLEX] Plin. lib. 15, cap. 8, 2, Totam supellestem ligneam. Horat. 1, Serm. Satyr. 6, 24, Vilis cum patere guttū, Campana supellex.
 Infœlix supellex. Quintil. lib. 2, cap. 4, 22, Munda. Horat. 1, epist. 5, 2, Vilis. Virg. 1, Georg. 34.
 ¶ Suppellesticarius. Celsus lib. 18, Digest. ait, fundo instructo legato, etiam supellesticarios, & cæteros hoc genus seruos legato contineri. l. quæsitum. § Celsus quoq; de instructo vel instructo legato. lib. 33, P. tit. 7.
 SUPER] Cum accusativo. Fama super æthera notus. Virgil. 1, Pro. Ultra. Virg. 6, Aeneid. 159, (Aeneid. 77) —super & Garamantas & Indos
 Proferet imperitum. Apuleius: iam enim super opidum profectus, nos citra reliquerat.
 Pro plusquam. Sueton. in Augusto, cap. 35, Erant enim super mille, & quidam indignissimi.
 Super octingentos annos. Tacitus libro 13.
 Super omnem taxationem. Plin. lib. 7, cap. 12, 7.
 Super omnia. Virg. 8, Aeneid. 61.
 Pro Præter. Suet. in Vitellio, cap. 13, Famosissima super cæteras fuit cæna ei data aduentitia à fratre.
 Super bellum. Liu. 2, ab Vrbe, 223.
 Sania super saua dare. Plautus Pseud. 14, 43, Plin. epist. 128, Gratias alijs super alias epistolis agit.
 Super Eulionis filiam. Plaut. Aulul. 27, 2, id est, De.
 Super cœnam loqui: Tempore cana. Plin. epist. 87, b.
 Super mensam. Curtius lib. 7.
 Super vinum & epulas. Curtius lib. 8.
 Super se collocare aliquem. Suet. in Augusto, cap. 43, Curtius lib. 8, Qui cubabat super regem.
 Cum Ablativo: pro De. Virg. 1, Aeneid. 151.
 Multa super Priamo rogans, super Hectore multa
 Pro Plusquam. Suet. in Augusto, cap. 38, Super triginta ducibus iustos triumphos. Ultra. Virgil. 9, Aeneid. 13, Noctæ super media. In. Virgilius eclog. 1, 16, Fronde super viridi. Pro. Virg. 4, Aeneid. 47, Nec super ipse sua molitur laude laborem.
 Super gratiam & pecuniam esse. Sallust. in Jugurtha.
 ¶ Super: aduerbium. Plautus.
 Hinc atq; super, subterq; premor angustijs.
 Super, pro Desuper. Virg. 9, Aeneid. 34, Et super è vallo prospectant Troes.
 Super quàm quòd. Liu. 7, bel. Pun. 121, super quàm quòd primo malè pugnaverat.
 Super fomnum seruus. Curtius.
 Super: Valde. Virg. 3, Aeneid. 98, O' mihi sola mei super Astiana cæcis imago.
 Pro Super. Virg. 4, Aeneid. Nec fuga iam super.
 Insuper & amplius. Virg. 2, Aeneid. 15, —& super ipse Dardanidæ infensi prenas cum sanguine poscunt,

SUPERABILIS] Vide SVERO.
 SUPERABUNDO] Vlpian. in l. non solent. ff. de diuersis regul. anti. Non solent, quæ superabundant, vitare scripturas.
 SUPERADDO] Virg. eclog. 3, 8, Lenta quibus torno facili superaddita vitis. Propert. li. 2, eleg. 14, 7, Et sit in exiguo laurus superaddita busto.
 Carmen superadde tumulto. Virg. eclog. 5, 9.
 SUPERAGGERO] Colum. lib. 12, cap. 44, Eaq; humus, quæ fuerat egesta, superaggeratur.
 SUPERALLIGARE] Plin. lib. 30, cap. 6, 8, Quidam recentem superalligant.
 SUPERAMENTVM] Vide SVERO.
 SUPERBIBO] Plinius lib. 23, cap. 1, 28, Itemq; iugi superbibere ebrietati.
 SUPERBIO] Plin. lib. 10, cap. 63, 9, Equæ comantes gloria superbiunt.
 Superbire, ad inanimata translatum. Plin. Hinc geminæ certè apud Menandrum & Philomenè fabulæ superbiunt. Claud. lib. 3, de raptu Proserpinæ, 69, —Phlegæis sylvæ superbit Exsuujs.
 Patrijs actis superbire. Ouid. epist. 8, 9.
 Formâ Ouid de Medicamine facit, 7.
 Nomine aui superbit ille. Ouid. 11, Metam. 44.
 ¶ Superbia. Damnofa superbia in vultu. Ouidius 3, de Arte Abijcere superbiā. Plaut. Metat. 22, 10, (101.) Accipere aliquid in superbiā. Tacit. lib. 5, Pâtere superbiā. Quint. lib. 3, cap. 6, 42, Ponere. Horat. 3, Carm. ode 10, 2.
 ¶ Superbus. Virg. 3, Aeneid. 66, Stirpis Achilleæ fastus, iuuenemque superbum. Catullus in Iulium Cæsarem, 27, 2, Et ille nunc superbus, & superfluens.
 Superbus cæde ferarum. Ouid. 2, Metam. 88.
 Pecuniâ Horat. Epod. 4, 1.
 ¶ Superbus: Nobilis, magnificus. Virg. 1, Aeneid. 5, Hinc populum latè regem, belloq; superbum.
 Superbus viribus. Plaut. Amphit. 4, 59,
 ¶ Superbus: Altus, elatus. Virg. 7, Aeneid. 126, —Atina potens, Tyburq; superbum.
 Superbus spolijs. Virg. 2, Aeneid. 91, Opius superbi omnes, Virg. 5, Aeneid. 54.
 ¶ Superbus: Opulentus. Virg. 9, Aeneid. 65, —simul easte superbum Rhæmetem aggreditur.
 ¶ Superbus: Iniquus. Virg. 8, Aeneid. 24, Quos illi bello profugos egere superbo,
 ¶ Superbus, propter pompam funeris, pro mortuo. Plaut. Amphit. 4, 203, Faciam ego hodie te superbum nisi hinc abis.
 Ager superbus. Mart. lib. 1, 2, Aure habere superbas. Liu. 4, bel. Maced. 26, Coniugium superbum. Virg. 3, Aen. 95, Corpus Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 22, Curru superbo victor stetit. Senec. Tr. oade, 2, 6, Dominis patere superbis. Virg. 12, Aeneid. 48, Fastidia superba. Virgil. eclog. 2, 3, Forma superba. Ouid. epist. 20, 7, Fortuna Horat. 1, epistol. 1, 14, Gentes frænare superbas. Virgil. 1, Aeneid. 106, Gressus glomerare superbos. Virg. 3, Georg. 24, Honor superbus. Statius 1, Achilleid. 56, Insigne superbum belli. Virg. 8, Aen. 137, Iuuenis superbus. Virg. 3, Aeneid. 66, Merum superbum. Horat. 2, Carm. ode 14, 6, Oculi superbi. Ouid. 6, Metam. 34, Palla superba. Ouid. 3, Amor. eleg. 12, 6, Pyra superba. Colum. lib. 5, cap. 10, 12, Regna. Tibull. lib. 1, eleg. 9, 16, Reges superbi. Lucret. lib. 2, 246, Sceptra superba. Lucret. lib. 5, 229, Sedes superbæ. Virgil. 2, Aeneid. 157, Testa superba. Virgil. 7, Aeneid. 3, Triumphus superbus. Horat. 1, Carm. ode 37, 7, Verba superba. Ouid. 5, Trist. eleg. 9, 2, Victor superbus. Virg. 1, Georg. 46, Laudato pauone superbior. Ouid. 13, Metam. 172, ¶ Superbe. Terent. Phormio. 5, 8, 22, Satin' superbè illuditis me? Distum superbè. Lucret. lib. 5, 246, Superbè responsum reddere. Liu. 1, ab Vrbe, 140, Accipere preces alicuius superbijs. Tacit. lib. 2, ¶ Superbiter. Næuius bell. Punic. lib. 6, ¶ Superbificus. Senec. Herc. furen. 1, 12, —& superbifica manu Atrum per vrbes ducit Argolicas canem.
 SUPERCALCO] Columel. lib. 12, cap. 39, 3, Vinum vetus conspergito, postea alterum supercalcato.
 SUPERCERNO] Plin. lib. 17, cap. 10, 13, Terraq; cribris supercernitur pollicis crassitudine.
 SUPERCIDO] Colum. lib. 4, cap. 9, Ne, si transuersa fueris cicatrix, cælestem supercidentem aquam contineat.

SVPERCILIVM] Plin. lib. 11, cap. 37, 16. Supercilia homini, & pariter & alternè mobilia.
Constricta supercilia. Quintil. lib. 1, cap. 11, 6. Dissidentia. Quint. lib. 1, cap. 11, 6. Duris supercilijs torua. Ouid. epist. 16, 4. Hirsutum supercilium. Virg. 8, eclog. 7. Seueri supercilij matrona. Ouidius 2, Trist. 62. Triste supercilium. Lucret. lib. 6, 236. (cap. 11, 6.)
Alleuare supercilia ad singulos vocis conatus. Quint. lib. 1, Vibrante supercilio loqui. Ouid. 2, Amor. eleg. 5, 3.
 ¶ **Supercilium:** pro *Nuiv.* Horat. 3, Carm. odc. 1, 2, Cuncta supercilio mouentis.
Supercilium: pro *Superbia.* Iuuen. Satyr. 6, 17. Mart. lib. 1, 34, Terrarum dominum pone supercilium,
Supercilium salit. Plaut. Pseudol. 3, 105.
Supercilium montis: pro *Summitate.* Liu. 7, bel. Pun. 108, Ad leuem armaturam infimo stantem supercilium ducit. Plin. lib. 6, cap. 5, 3, Inde promontorium Cronca, quo supercilium arduum tenent Toretæ. Virgil. 1, Georg. 22, Stat. 6, Thebaid. 13, Mollè supercilium,
SVPERCONTEGO] Cels. lib. 4, cap. 1, Ventriculos habent, & tunicis superconteguntur.
SVPERCORRVO] Valer. lib. 5, cap. 6, Factaq; ingenti strage telis obrutus supercorruit.
SVPERCRESCO] Celsus lib. 5, cap. 28, de carcinomate: Si id nimium supercreuit, tentanda squama æris est. Quintilian. Daclam. 5.
SVPERCVBO] Colum. lib. 7, cap. 4, 5, Perforatis tabulis, quibus ouilia consternuntur, vt grex supercubet.
SVPERCVRRO] Plinius epist. 138, Et ager ipse, propter hoc quod vestigali longè supercurrit, semper dominum, à quo exerceatur, inueniet.
SVPERDO] Cels. lib. 7, cap. 2, Purgationis causa paulū mellis imponendum, dein glutinantia superdanda.
SVPERDVCO] Plaut. Trucul. 10, 53, Iam quin etiam superducas, quas mihi comedant cibū.
SVPEREDO] Plinius lib. 19, cap. 6, 14, Allium edentibus, si radicem betæ in pruna tostum superederint, odorem extingui.
SVPEREMINEO] Columel. lib. 12, cap. 47, 1, Vt oliuæ premantur, & ius superemineat. Virg. 6, Aeneid. 172, — vitæq; viros supereminet omnes.
Supereminet extra aquam. Plin. lib. 26, cap. 8, 9.
SVPERENATO] Lucanus lib. 4, 1, Vectoris patens, tumidum superenatat amnem.
SVPEREO] Lucret. lib. 3, Ac pedibus falsas docuit superire lacunas.
SVPEREVOLO] Lucan. lib. 3, Agmine nubiferam rapto superuolat alpem.
SVPERESCIT] Supererit. Ennius: Dum quidem vnus homo Romæ toga superescit. Attius in Chrysiippo: Quin hinc superescit. Spartam atq; Amyclas trado.
SVPEREXCVRRO] Vlpianus in l. 1. § si arbor. de arboribus cædendis. lib. 43, tit. 27, Si arbor ædibus alienis impendat, vtrum totam arborem iubeat Prætor adimi; an verò id solum quod superexcurret: queritur.
SVPEREXACTIO] Arcadius, Si quis exactorum superexactionis crimine fuerit confutatus. lib. 10, C. tit. 21.
SVPERFERO] Plinius lib. 32, cap. 10, 18, Sed si castoreum fibrumue supergrediatur grauida, abortum facere dicitur; & periclitari partus, si superferatur.
 ¶ **Superlatio.** Quintil. lib. 1, cap. 10, Licet per comparationes & superlationes. Valer. lib. 6, cap. 10, Eidem postea inopia turpem decoctoris superlationem iniunxit.
SVPERFICIES] Plin. lib. 11, cap. 48, 2, Quia longitudo superficiem corporum solam ampliat.
 ¶ **Superficiam.** apud Pomponium; Superficiū ædificij dotalis. l. 1. ff. de superficiebus. Caius lib. 2, Instit. tit. 1.
 ¶ **Superficiarius:** Superficiariæ ædes, Caius, de superficiebus. l. superficiarias. Seuec. epist. 89, Mathematica, vt ita dicam, superficiaria est: in alieno ædificat.
SVPERFICIO] Vlpianus: Idem aiunt, aquam pluuiam in suo retinere, vel superficiem, ex vicini in suum deriuare. Tit. de aqua & aquæ plu. arcend. lib. 39, P.
SVPERFIT] Superest. Colum. lib. 12, cap. 1, 5, Quæ superferri possunt, custodire; ne sumptus annuus mensuræ fiat.
SVPERFLORESCO] Plin. lib. 19, cap. 5, 7, Particulatim cucumis floret, sibi ipse superflorescens.
SVPERFLVO] Plin. lib. 3, ca. 4, 1, Apolloniæ in Ponto fons iuxta mare, æstate tantum superfluit.
Superfluens pecunia. Senec. de Benefic. lib. 1, cap. 11.
 ¶ **Superfluitas.** Plin. lib. 14, cap. 1, 4, Aliæ improbo raptatu, pampinorumq; superfluitate, atria media complentes.
 ¶ **Superfluus.** Fructus superflui. Pap. in l. deducta §. vlt. ff. ad S. C. Trebell.
Superfluum bonorum. Ibidem.

Superfluus, cum dasiuo. Plin. in Paneg. 135, Illa nunc rigentia gelu flumina, aut campis superflua, nunc liquida ac defrentia lustrare nauigijs.
SVPERFOTO] Plin. lib. 10, cap. 63, 8, Dasyfodes superfoto- rant, sicut lepores.
SVPERFLVGO] Stat. 1, Sylu. 1, 7, Templa superfulges, & prospectare videris.
SVPERVENDO] Colum. lib. 12, cap. 57, 1, Hanc missuram, quum in catillo composueris, oleum superfundito. Superfundens se lætitia. Liu. 5, ab Vrbe, 33. Superfusus Tyberis. Liu. 7, ab Vrbe, 10. Superfusa gens montibus Caucasija. Plin. lib. 6, cap. 13, 7. Superfusi hostes. Liu. 9, bel. Maced. 199. Corpora dicuntur superfuudi, à Seneca, de Tranquil. vitæ: quæ sunt nimis vastitatis.
SVPERGRO] Columel. lib. 11, cap. 3, 5, Vt non nimium supergestâ terra, femina spinarum, quæ in hærent toris funiculorum, enasci possit.
SVPERGREDIOR, siue **SVPERGRADIOR**] Plin. lib. 28, cap. 7, 11, Abortum facit illitus, aut si omnino prægnans supergrediatur. Stat. 5, Sylu. 3, 23, Ora supergressus Pylis lenis. Supergredi omnem laudem. Quint. lib. 6, in Proæm.
SVPERIATIO] Col. lib. 2, ca. 16, Quæq; tæporibus Autumni fructis & arboribus delapsa folia superiaciebantur.
 ¶ **Superiacere:** Addere. Liu. 10, ab Vrbe, 149, Superiacere quidam augendo fidem.
 ¶ **Superiatio.** Plin. lib. 9, cap. 15, 10, Vt transuersa nauigia interim superiati ent.
 ¶ **Superiatus.** Colum. lib. 6, cap. 36, 3, Quum mas etiam superiectu eblanditus est.
 ¶ **Superiectio.** Quintil. lib. 8, cap. vlt. de hyperbole: Est hæc ementiens superiectio.
SVPERILLIGO] Plinius lib. 29, cap. 3, 2, Betæ folijs superilligatis.
SVPERILINO] Plinius lib. 30, cap. 12, 6, Superillito butyro ouillo cum melle.
SVPERIMPENDES] Catullus Argonaut. 59, 57, Tempe, quæ syluæ cingunt superimpedentes.
SVPERIMONO] Plin. lib. 31, cap. 9, 6, Superimposito linteolo madente vino. Liu. 1, bel. Pun. 4, Suspendio etiam superimposito.
SVPERINCIDO] Liu. 3, bell. Punie. 68, Quam propè exfanguis tuina superinciditum virorū, equorum, armorumq; sit oppressus. Columel. lib. 4, cap. 9, Ne si transuersa fuerit cicatrix, cælestem superincidentem aquam contineat. Liu. 2, ab Vrbe, 46.
SVPERINDICO] Vlpian. in l. si duo. § vlt. ff. de iureiurando. Imperator noster eū patre rescriptis; sustibus eum castigatum demitti & ita ei superindicti: *αποπρωτος μη ομνως.*
 ¶ **Superindictum.** l. 1. c. de indictionibus libro 10. l. 1. C. de superindict. l. 3. C. de excusat. muner. l. 3. C. de silentiis. libro duodecimo.
 ¶ **Superindictio.** l. 1, de priuileg. domus Aug. lib. 11.
SVPERINDVCO] Plin. lib. 15, cap. 1, 2, Duum pedum terra superinducta. Quint. lib. 5, cap. 8, Nervis illis, quibus causa continetur, adiciant superinducti corporis speciem.
 ¶ **Superinductio.** Vlpian. in l. 1. §. 1. ff. de ijs quæ in testamento delentur.
SVPERINDVO] Sueton. in Nero. cap. 48, Penulam obsoleti coloris superinduit.
SVPERINGERO] Plin. lib. 18, cap. 30, 10, Sunt qui leguminum aceros superingerant.
SVPERINICIO] Cels. lib. 5, Illita linteolo superiniicienda. Plin. lib. 17, cap. 9, 5, Farinæ vice cribris superiniici. Ouid. 5, 107, Tum superiniectâ texere madentia terrâ.
SVPERINTEGO] Plin. lib. 18, cap. 6, 14, Ora vtrinq; lapidibus statuminati, & alio superintegi.
SVPERINTONO] Virg. 9, Aeneid. 142, Dactellus gemitum, & clypeum superintonat ingens.
SVPERINVNGO] Celsus libro 7, capite 7, Dein superinungi collurio debet ex his; aliquo, quo lippientes oculi superinunguntur.
SVPERIOR] Vide **SVPRA**.
SVPERIMENTARIVS] Suet. in Claudio, cap. 2, Barbarū, & ohm superimentarium ex industria sibi appositum.
SVPERIACHRYMO] Colum. lib. 4, ca. 24, 14, Ne, vt iam antè diximus, superlachrymet, & gemmantem cæcet oculum.
SVPERLATIO] Vide **SVPERFERO**.
SVPERLIMINARE] Plin. lib. 29, cap. 4, 24, Pedibus suspensum sursum in superliminari.
SVPERLINO] vnde Superlitus. Plin. lib. 22, cap. 23, 8, Vel per se visco superlitum vt hæreat.
SVPERMANDO] Plin. lib. 31, cap. 6, 8, Raphanos supermandi ex mulso aceto iubent.
SVPERMEO] Plin. lib. 2, cap. 103, 1, Quædam verò & dulces inter se supermeant alias.

SVPERMICO] Senec. de Benefic. lib. 1, cap. 31, Si quæ red-
dunt filij parentibus beneficia, eorum non supermicant.
SVPERNATO] Colum. lib. 11, cap. 9. 2, Deinde arido spiffa-
mento fœniculi sic comprimi, vt ius supernatet. Plin. lib.
26, Postea supernatans aqua tollitur spongijs.
SVPERNATVS] Plin. 19, cap. 3. 7, Supernato caule, quem
magydarium vocarunt,
SVPERNVS] Plin. lib. 11, cap. 37. 36, Dentes similes aspidi
& serpenibus: sed duo in superna parte dextra læuaque
longissimi,
Crines à fronte superni. Stat. 8. Thebaid. 128.
Numen supernum. Ouid. 15, Metamorph. 26.
¶ Supernas. Plin. lib. 16, cap. 39. 8, Ideo Romæ infernas abies
supernati præfertur,
¶ Supernæ. Plin. lib. 7, cap. 16. 4, Quibus in dextra parte ge-
mini supernæ, à canibus cognominati, fortunæ blandimē-
ta pollicentur. Virgil. 6, Aeneid. 132,
— vnde supernæ
Plurimus Eridani per syluam voluitur amnis. Senec.
de Benefic. 6, Quomodo si quis scriptis nostris alios super-
næ imprimat versus.
SVPERO] Virgil. 3, Georgic. 54,
— superant montes, & flumina tranant. Liu. bel.
Maced. lib. 4. 99, Et Parthenio monte superato, præter Te-
gram tertio die ad Caryas posuit castra.
Ascensu supero fastigia testæ. Virgil. 2, Aeneid. 61.
Viam superare saltu. Virgil. 3, Georg. 29.
Superans genua aqua. Liu. 6 bell. Punic. 235.
Superat sumptus. Plaut. Persa. 4. 64. Varro 1 de re Rust. cap.
53, Ne in ea re sumptus fructum superet.
¶ Superare: *Pincere*. Virgil. 5, eclog. 2,
Quid si idem certet Phœbum superare canendo? Te-
rent. Eunuch. 2. 125,
— hæc superat ipsam Thaidem.
Cursu superare canem, vel viribus aprum. Horatius 1, epi-
stol. 19, 11.
Dolores superat virtute. Ouid. 8, Metam. 104.
Dolis superare aliquem. Plautus Pœnulo, 16, 146.
Ferrum duritiâ. Ouid. epist. 1, 28.
Genus humanum ingenio superauit Epicurus. Lucretius
libro 3, 212.
Labores superare. Virgil. 3, Aeneid. 74.
Nobilitate aliquem. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 2, 12.
Pugnando. Ouid. 9, Metamorph. 6.
Votis aliquem. Virgil. 3, Aeneid. 88.
¶ Superare: *Superabundare, superesse*. Virg. 1, Georg. 32,
Si superant fœtus, pariter frumenta sequentur.
Multa die superante accessit. Liu. 9 bell. Pun. 36.
¶ Superare: *Superuicere*. Virgil. 3, Aeneid. 68.
Quid puer Alcanius? superâne, & vesctur aura?
Aliquem ferro superare: *Occidere*. Virg. 1, Aen. 71.
¶ Superans. Animis superans. Virg. 5, Aeneid. 95,
¶ Superatus. Bello superatus Amyntor. Ouid. 12, Metam. 73.
Iussa superata. Ouid. Metam. 3, de Hercule,
¶ Superabilis. Liu. 5, bel. Pun. 127, Mediocribus scalis supera-
bilem, ad Marcellum rem defert.
Per vim nulli superabilis. Ouid. 5, Trist. eleg. 9, 6.
¶ Superamentum. Vlpian. in l. ligni. §. Ofilius. ff. de legat. &
fideicom. 3, Superamenta materiarum.
SVPERORRVO] Propert. lib. 4, eleg. 4. 19,
Dixit, & in gestis comitum superorruit armis.
SVPERPENDEO] Liu. 7, bel. Maced. 114, Superpendetia saxâ.
SVPERPONO] Col. lib. 1, cap. 5, Editiorq; situs ripæ per-
mittit superponere villam profluenti. Plin. lib. 29, cap. 2. 8,
Tantumq; pollent, vt medicamentis quoq; superponan-
tur. Ouid. epist. 20. 38,
Aegra superpositâ membra souete manu.
SVPERRADO] Plin. lib. 22, cap. 23. 9, Clauis pedum superrâ-
sis, præcipue vtilitatis.
SVPERSCANDO] Liu. 7, ab Vrbe, 170, Superseandens vigi-
lum strata somno corpora miles offenso scuto præbuit soni-
tuum. Col. lib. 1, cap. 3. 5, Oportebit autê virgeam sepe
interponere, quam superseandant sentes vtriusq; sulci.
SVPERSCRIBO] M. de Justinus in l. 4. ff. de operibus publicis.
Nec præsidis quidem nomen licebit superscribere.
SVPERSENEO] Plautus Epid. 2. 37,
Superfede istis tebus iam.
Cum Accusatio. Gell. lib. 2, cap. 29, Cognati & affines operâ,
quam dare rogati sunt, superfedent.
Cum Datio. Hirrus de bell. Afric. Postquam satis diuq; ad-
uersatus, à se ad dimicandum inuitatos superfedere pug-
næ animaduertit, reducit copias.
Superfedi scribere. Plin. epist. 101. b. libro 5. Liu. 4. ab Vrbe,
35, Frustra certare superfedit. Sueton. in Augusto, cap. 93,
In peragranda Aegypto, paulo desistere ad visendum A-
pin superfedit.

SVPERSTITIO] Colum. lib. 8, cap. 3. 6, Ne teres læuitas ca-
rum supersilientem volucem non recipiat.
SVSPERSPERGO] Cato cap. 54. 2, In tecto condito, & sale
superpergito.
SVPERSTAGNO] Tacit. lib. 1, Si amnis Nar in riuos didu-
ctus superfstagnauisset.
SVPERSTERNO] Colum. lib. 1, cap. 6. 8, Pavimenta testacea,
quæ pro aqua receperint amurcam mistam calci & arenæ,
supersternuntur. Liu. 10 ab Vrbe, 147, Consul is corpus eo
dic, quia obrutum superstratis Gallorum cumulis, iuveni-
ri non potuit.
SVPERSTO] Gellius: Quum sedenti aquila superfstaret.
Liu. 10 ab Vrbe, 137, Esledis carrisque superfstans ho-
stis armatus.
¶ Superstio. Ennius Menalippo: Regnumq; vestrum vt so-
spitent superfstientq;
Superstare: *superesse*. Plaut. Persa. 10. 1,
Vt mihi superfst suppetat, superfstiter.
¶ Superstes. Quintil. De functa vxore, liberâ tamen superfsti-
tibus. Ouid. 3, Metam. 26.
Superstitem alicui esse. Terent. Heaut. 5. 4. 7,
Tiberio superstes fuit. Tacit. lib. 5,
Bellorum superstes. Tacit. lib. de German.
Gloriæ suæ. Liu. 2. ab Vrbe, 32.
Fama superstes. Ouid. 3, Trist. eleg. 7, 11.
Opus superstes mansurum. Ouid. 3, Amor. eleg. 14. 4.
Superstes toti conuidio. Senec. epist. 94.
¶ Superstes: *saluus*. Terent. Andr. 3. 2. 7,
Deos quælo, vt sit superstes.
Parte dimidiâ superstes. Ouid. 1, Trist. eleg. 2. 9.
¶ Superstes: *pro Præsentis*. Plautus:
Superstitem vtrunq; mohui ne iniussi abeant.
¶ Superstio. Iudaica superfstio. Quintil. lib. 3, cap. 7, 15,
Magna. Ouid. 1, de Arte, 84.
Tristis. Horat. 2, Sermon Satyr. 3, 16.
Vana. Silius lib. 4. 25.
Imbutus superfstitione. Quintilian. lib. 3, cap. 1, 16.
Inducere nouas superfstitiones. Quintil. lib. 4, cap. 4. 5.
¶ Superstiosus. Plautus Amphit. 4. 169,
Illic homo superfstiosus est.
Superstiosus: *Diamator*. Plautus Curc. 8. 27,
Superstiosus hic quidem est, vni prædicat.
¶ Superstiosè. Facere aliquid superfstiosè. Quintilianus
lib. 1, cap. 1, 10.
SVPERSVVM] Terentius Phormion. 1. 3. 10,
Alijs quia defit quod amant, ægrè est: tibi quia super-
est, dolet. Virgil. 1, Aeneid. 85,
Auxilioq; vrbes Italiæ, populiq; supersunt.
Spacia plura supersunt. Virgil. 5, Aeneid. 65.
Quod superest. Virgil. 1, Aeneid. 11.
Victor superest, vt tueri se possit. Quintil. lib. 7, cap. 3.
¶ Superesse: *Superstium esse*. Plautus Milite. 7. 3,
Mihî sola ego supersum.
¶ Superesse: *Pincere*. Virgil. 3, Georgic. 26,
Farrâq; ne blando nequeant superesse labori.
Superesse alicui. Gellius libro 1, cap. 22, Et quum is, qui ver-
ba faciebat, reclamasset, Ego illi supersum: respondi Pre-
torem festiuitet; Tu plane superes, non ades
Superesse negotijs suis. Vlpian. in l. & qui ff. de postulando.
Rebus suis. Vlpian. in l. 1. §. vlt. ff. de procuratoribus.
¶ Superesse: *Adesse, patrocinari*. Sueton. in Augusto, cap. 56,
Cunctari enim se, ne, si superesset, eriperet legibus reum.
Superesse: *Durare*. Virgil. 3, Georgic. 2, — modo vita supersit.
Plaut. Persa. 10. 3,
Vt mihi superfst, suppetat, superfstiter.
¶ Superfum, *aliquando diducitur*. Plaut. Curcul. 2. 85,
Siquid super illi fuerit, id nobis fatis est.
¶ Superfore. Scæuola in l. creditor. §. si inter ff. mandati vel
contrâ: Nullam actionem superfore ad recipiendum.
¶ Superfuturus. Plin. lib. 11, cap. 53. 1, Sola ex omnibus su-
perfutura.
SVPERVACVVS] Plin. in Paneg. 82, Qui tam multa concu-
piscibat, quum haberet superuacua tam multa. Columel.
lib. 5, cap. 4. 2, Quo tamen ipsa pastinatio penè superuacua
est ipsa locis.
Metus habere superuacuos. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 7, 2.
Habere superuacuum dicere. Quint. lib. 7, cap. 3. 17, Plin. lib.
27, cap. 12. 19, Describete superuacuum habeo.
¶ Superuacaneus. Sueton. de claris Rhet. 1. d, Dum vtilia &
necessaria, dum peniciliola & superuacanea ostendere,
Pro superuacaneo ac inutili haberi. Liu. 10 ab Vrbe, 114.
Superuacaneum est illis pugnare, Sallust. in oratione Catili-
næ ad milites.
¶ Superuacuo. Vlpian. in l. at si quis. §. plerique. ff. de relig. &
sumpt. fun. Quod si superuacuo fuerit factum.
SVPERVADO] Liu. 1, bel. Maced. 149, Protinus inde superu-
adentem

dentem munimenta victorem hostem fugerent.
 Superuadere. Sallustius in Iugurtha: Omnes asperitates superuadere, ac naturam loci etiam vincere aggreditur.
 SVPERVAGOR] Col. lib. 4, cap. 13, 1, Quinquennis vineæ non alia est putatio, quam ut figuretur, quemadmodum supra instituiamus, uel superuagetur.
 Superuaganea, dicebatur ab Augurijs auis, quæ ex summo cacumine vocem emisisset. Paulus ex Festo.
 SVPERVEHO] Montem superuechi. Catull. de coma Berenices, 61, 9.
 SVPERVENIO] Horat. 1. epist. 4, 3.
 Grata superueniet, quæ non sperabitur hora. Liu. 4. bell. Pun. 161, Munitibus superuenit Marcellus. Virg. l. 6. eclog. 4.
 Addit se sociam, timidisq; superuenit Aegle.
 Superuenire lætitiæ alicuius. Liu. 4. bell. Maced. 157.
 Vulnus superuenit viceri Cels. lib. 3. cap. 28.
 Superuenire: Succedere, ascendere. Colum. lib. 2, cap. 17, Aut si quis eam superuenit humor, lenè proreperit. Ouidius 10. Metam. 97.
 Superuenire: Inscendere. Plin. lib. 9, cap. 51, 1, Plani pilicium, quibus cauda non est, aculeatq; ut testudines, in coitu superueniunt.
 Superueniens. Hæreditas superueniens. Vlpianus in l. vel hæreditas. ff. de procuratoribus.
 Superuentus Plin. lib. 25, cap. 1, 13, Inflammari vulnera ac morbos superuentu eorum qui pedibus iter confecerint.
 SVPERVESITO] Plin. lib. 16, cap. 13, 2, Venatus classisve & imagines rerum tenui folio, breuique & virente superuectens.
 SVPERVNGO] Cels. lib. 7, cap. 7, Dein superungi collurio debet ex his aliquo, quo lippientes oculi superunguntur.
 SVPERVOLVO] Plin. lib. 10, cap. 13, 9, Perdices concipiunt superuolantium afflatu; sæpe voce tantum audita masculi. Ouid. 4. Metam. 125.
 Desperat terras totumq; superuolat orbem.
 Superuolito. Virg. 6. eclog. 17,
 Infelix sua cæca superuolita uerit ales.
 SVPERVOLVO] Colum. lib. 11, cap. 3, 27, Incrementum eius superuoluto cylindro coëreecat.
 SVPERVVS] Plautus Merc. 21, 1,
 Limen superuum inferumq; salue.
 Ad auras superas euadere. Virg. 6. Aen. 24.
 Conuexa supera. Virg. 6. Aeneid. 49.
 In domos superas scandere. Ouid. 1. Fast. 60.
 Regnis superis detrudere Iouem. Virg. 6. Aen. 117.
 Ex supero Lucret. lib. 2, 50.
 Superas: pro Cælo. Virg. 6. Aen. 158,
 Omnes cælicolas, omnes supera alta tenentes.
 Ardua supera. Virg. 7. Aen. 113.
 Superi. Plautus Aulul. 12, 6,
 Superi in cœnati sint, & cœnati inferi. Plin. l. 12, c. 18, 1,
 Par superis. Horat. 1. Carm. ode 6, 4.
 Numina superorum. Ouid. 1. de Ponto, in Ibin, 17.
 Rex superum. Ouid. 1. Metam. 51.
 Precari superos. Virg. 5. Aeneid. 1. 6.
 SVPINVS] Iuuenal. Satyr. 3, 27, (st. 7, 79,
 — cubat in faciem, mox deinde supinus. Plaut. Ci.
 Quid nunc supina sursum in cælum conspicis?
 Cursus supinus. Quid. 4. de Ponto eleg. 5, 9.
 Digni supini. Catul. Argon. 59, 61.
 Manus supinas ad cælum tendere. Liu. 6. bel. Pun. 44.
 Manibus supinis orare. Virg. 4. Aen. 41.
 Supinis manibus excipere aliquem Suet. in Vitell. cap. 7.
 Palmes supinus Martial. lib. 12, 28.
 Vultus. Quint. lib. 1, cap. 11, 7.
 Venter. Horat. 1. Sermon. Satyr. 5, 17.
 Supinus: pro Osiola negligensque. Iuuen. Satyr. 1, 7,
 Et multum referens de Mæcenate supino.
 Animus supinus. Catul. ad Coloniam, 17, 5.
 Supina aure. audire. Martial. lib. 6, 42.
 Supinus iactus: pro, In altum Liu. 10. bel. Pun.
 Supinorea delicæ: Minus delicata Mart. lib. 2, 6.
 Supinus: Montosus. Horat. lib. 3. Carm. ode 4, 5,
 — Tybur supinum.
 Supinè. Negligens. Senec. lib. 2. de Benef. Alij beneficia supinè accipiunt.
 Supino Stat. 6. Thebaid. 158,
 Præcipitatq; retrò iuuenem, atq; in terga supinat.
 Supinare: Erigere in arrogantiam. Senec. lib. 1. de Benef. Libet interrogare quid tantopere te supinet.
 Supinor. Horat. 2. Sermon. Satyr. 78,
 — nasum nidore supinor.
 Quintil. lib. 11, cap. vlt. Eadem manus supinata in superiora iactetur.
 Supinatus. Cornu supinatum. Stat. 9, 174.

Glebas supinatas Aquiloni ostendere. Virg. 2. Georg. 53.
 Os supinatum. Stat. 5. Thebaid. 105.
 SVPPARASITOR] Plaut. Amph. 6, 17, Supparasitor patri.
 SVPPARVS, vel SVPPARVM] Genus leuis atque angustæ togæ. Puella non sum, supparo si induta sum. Pautus Rud. 491,
 Si tu de illarum cœnaturus supparis. Lucret. lib. 3, 73,
 — humerisq; hærentia primis
 Suppara nudatos cingunt angusta læertos.
 Suppari: Linteum femorale, vj; ad ialus pendens. Plaut. Epid.
 Supparum aut subminium est basilicum aut exoticum.
 Suppara: velorum quedam supplementa. & summa partes. Lucanus lib. 4, 86,
 — summaque pandens
 Suppara velorum perituras colligit auras.
 SVPPEDITO] Terent. Eunuch. 5, 9, 40,
 Ut tuo amori suppeditare possit, sine sumptu tuo.
 Tela suppeditare alicui. Sil. lib. 10, 28.
 Suppeditare: iam esse Plaut. Afin. 9, 17,
 Clamore ac stomacho non queo labori suppeditare.
 Suppeditare in Liu. 1 ab Vrbe, 242, Vix in fundamenta suppedita uere.
 Suppeditare: Stupetere. Liu. 8. bell. Pun. Apud vos quemadmodum loquar, nec consilium, nec oratio suppeditat.
 SVPPETO] Vlpian. de furtis, si quis uxori. Furti actionem aduersus eum, qui suppetit, filiginario cõpetere, non mihi.
 Suppetit: In promptu est. Plin. Iunior. Cui abundè suppetunt facultates. Plaut. Milit. 5, 50, Ita vehementer, quod factò opositæ, ægrè suppetit. Horat. 1. epist. 12, 1.
 Pauper enim non est, cui rerum suppetit usus.
 Suppetunt in hanc rem foeliciter cætera. Col. lib. 9, cap. 1, 4.
 Dum vires suppetunt. Cæsar 7. bell. Gall. 307.
 Non suppetit consilium. Liu. 4 ab Vrbe, 109.
 Suppetit mihi perpetuus cibus. Plaut. Persa, 10, 3.
 Suppetunt diis data. Plaut. Afin. 3, 42. Idem Pseud. 3, 106.
 Suppetere dolari Horat. Epod. 17, 14.
 Non suppetit lingua libertati. Liu. 2 ab Vrbe, 246.
 Suppetit mihi lucrum. Plaut. Amph. 3, 14.
 Suppetat superstes vitæ tuæ. Plaut. Trinum. 4, 13.
 Res ira suppetit. Plaut. Rud. 11, 34.
 Suppetit. Plaut. Epid. 14, 12, (domi.
 Quicquid ego male feci, auxilia mihi & suppetitæ sunt
 Aduenire suppetias. Plaut. Menæch. 2, 30,
 Ferre suppetias. Plaut. Epid. 13, 12.
 Venire suppetias. Cæsar lib. 12. Comment.
 Suppetior. Apuleius lib. 8, At vobis facillè est suppetiari miserimo seni.
 SVPPILO] Plautus Trucul. 11, 14,
 Suppilo, & de præda prædam capio.
 SVPPINGO] Plaut. in Bacchid. Act. 2. scen. vlt.
 Qui socci habeat auro suppatum solum.
 SVPLANTO] Supplantare verba: Supprimere. Pers. Satyr. 1, 4.
 Supplantare vuas Plin. lib. 27, cap. 22, 24.
 Supplantare. Subius plantare. Colum. lib. de Arborib. cap. 7, 3, Vitem ita supplantato, ne radicem abrumpas. Plin. lib. 17, cap. 13, 13, Inter hoc & propaginem totas supplantandi in terram vites
 SVPPLEO] Virg. 2, Aeneid. 95,
 Remigium supplet, socios simul instruit armis. Suetonius de claris Grammat. 12, Librum autem quem Sylla nouissimum de rebus suis imperfectum reliquerat, ipse suppleuit.
 Supplere: Aequare. Virg. 7, eclog. 10,
 Si fœtura gregem suppleuerit, aureus esto.
 Legiones supplere. Liu. 1. bel. Pun. lib. 9, 126.
 Remigio naues. Liu. 6. bell. 196.
 Remis Zephyros. Stat. 2. Achill. 4.
 Supplere: Implere. Cato cap. 83, Ibi fiscellam cum sale populari suspendito & quassato, suppletoq; identidem.
 Vulnera suppleuit lachrymis. Ouid. 4. Metam. 28.
 Supplementum. Cæsar 7. bell. Gall. 29.
 SVPPLEX] Vide SVPLICO.
 SVPLICO] Plaut. Curcul. 10, 41,
 Volo hic in phano supplicare.
 Supplicare alicui. Plin. de Viris illust. 49. Terentius And. 2, 1, 14.
 Supplicare deo thure & vino. Plaut. Aulul. 3, 24.
 Supplicare: Adorare. Sueton. in Augusto, cap. 93, Caium nepotem, quod ludæam præteruehens, apud Hierosolymam non supplicasset. collaudauit.
 Supplicari. Plin. lib. 13, cap. 1, 1, Iliacis temporibus non supplicabatur thure.
 Supplicassis, pro Supplicaueris. Plaut. in Afin. 9, 62, Hercle istum si omnes perdunt, verbo caue supplicassis.
 Supplicans. Terent. Eunuch. 4, 7, 41,
 — iam hæc tibi aderit supplicans Vltro.
 Supplica-

Supplicatio. Merere supplicationes Quint. lib. 2, cap. 16, 5.
 Supplicamentum. Apuleius lib. 11, Quantoq; sumptu debent procurare supplicamentis, ipsumq; mithram illum suum sacerdotem decernit.
 Supplex. Plautus Bacchid. 20, 109,
 Ut qui deliquit, supplex est vltro omnibus. Liu. ab Vrbe, 195, Veniamq; supplex poposci.
 Rogabo supplex. Stat. 1, Achil. 10.
 Lachrymæ supplices. Propert. lib. 1, eleg. 15, 1.
 Libelli supplices. Martial. lib. 8, 32.
 Manu supplice prætendens velameta. Ouid. 11, Metam. 56.
 Querelæ supplices. Tibull. lib. 1, eleg. 4, 15.
 Turba supplex Ouid. 1, Metam. 19.
 Verbis supplicibus placare aliquem. Ouid. 4, Fast. 3, 1.
 Vota supplicia. Virg. 8, Aeneid. 13.
 Vox supplex. Liu. lib. 10, Decad. 3.
 Voce supplice rogare Ouid. 2, Metam. 80.
 Suppliciter Cæf. 1, bel. Gall. 105, Suppliciterq; locuti, flectentes pacem petissent Ouid. 1, de Ponto, eleg. 11, 9,
 Suppliciter vestros quisq; rogare deos.
 Suppliciter loqui Cæf. 3, bel. Ciuil. 75.
 Suppliciter orare. Liu. 4, bel. Maced. 155, Et 3, ab Vrbe, 142, Suppliciter petere.
 Suppliciter postulare. Liu. 2, ab Vrbe, 99.
 Venerans aram suppliciter Virg. 12, Aen. 44.
 Supplicium: Supplicatio. Sallustius in Catil. Non votis, neq; supplicij muliebribus deorum auxilia parantur. Tacitus libro 3, Sed tum supplicia dijs, ludique magni ab Senatu decernuntur.
 Supplicium: Pana.
 Dira supplicia. Virgil. 6, Aeneid. 100.
 Miserabile vitæ supplicium. Stat. 1, Thebaid. 11.
 Sæua supplicia. Stat. 12, Thebaid. 92.
 Coercere delicta supplicijs. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 16.
 Deposcere supplicia Stat. 12, Thebaid. 92.
 Dare supplicium. Catull. ad Gellium, 11, 1, 2.
 Alicui dare supplicium. Terent. Eunuch. 1, 1, 24.
 Sæua supplicia domant impios. Senec. Herc. fur. 9, 27.
 Exsequi supplicia. Senec. Thebaid. 1, 8.
 Exercere supplicium. Stat. 3, Thebaid. 1.
 Expendere supplicia veterum malorum. Virg. 6, Aen. 148.
 Exposcere supplicium. Catull. Argon. 59, 41.
 Haurite supplicia. Virg. 4, Aen. 77.
 Merere supplicium. Ouid. 5, Metam. 134.
 Reciditur culpa supplicio. Horat. 2, Carm. ode 24, 7.
 Sumere supplicium. Plaut. Merc. 24, 31.
 S V P P O N O] Columella lib. 12, cap. 47, 8, Nouo fisco incluso prelo supponitur, vehementerque premitur. Plautus Trucul. 9, 9,
 —alienos dolores Mihi supposui.
 Supponere sub Plautus Pœnul. 16, 62,
 Sub cratim vt iubeas sese supponi.
 Tauri supponunt colla iugis. Ouid. 1, Amor. eleg. 9, 3.
 Colla supponere oneri. Ouid. 1, de Remed. 35.
 Falcem aristis. Virg. 1, Georg. 70.
 Tumulo aliquem. Ouidius 3, Tristium, eleg. 3, 14.
 Humo. Ouid. 3, Amor. eleg. 8, 10.
 Pectora fluminibus. Ouid. 13, Metam. 102.
 Supponere: Subijcere.
 Supponere manum lucro. Senec. Natur. quæstion. 4.
 Iudicio alicuius aliquid. Ouid. epist. 15, 34.
 Supponere: Adulterinum loco veri subijcere Terent. Eun. 5, 3, 3,
 —qui referam illi sacrilego gratiam,
 Qui hunc supposuit nobis?
 Suppositus, & Suppositus.
 Supposita furto Pasiphaæ. Virg. 6, Aen. 5.
 Saxa supposita cælo. Sil. lib. 3, 19.
 Suppositurus. Ouid. 5, Fast. 36.
 Cervicemq; polo suppositurus Atlas.
 Suppositio. Colum. lib. 8, cap. 5, 7, Nam & ipsa suppositio per hos ferè commodissima. Plaut. Capt. 20, 3,
 Nec pueri suppositio, nec argenti circumductio,
 Suppositrix. Plautus Trucul. 16, 49,
 —venefica Suppositrix puerum.
 Supposititijs. Varro 2, de Re rust. cap. 8, 2, Matri supposititijs quoq; inseruiunt. Martial. lib. 5, 15,
 Hermes supposititijs sibi ipsi.
 S V P P O R T O] Cæf. 1, bell. Gall. 160, Aut rem frumentariam, vt satis commode supportari posset. timere dicebant.
 S V P P O S I T O, S V P P O S I T V S] Vide S V P P O N O.
 S V P P R I M O] Abscödere atq; supprimere. Plin. lib. 25, c. 1, 1,
 Animus supprimitur cibis. Plin. lib. 11, cap. 37, 66.
 Famam rei supprimere. Liu. 5, ab Vrbe, 3.
 Fletum Propert. lib. 6, eleg. 1, 23.
 Fræna vindictæ. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 8, 5.
 Habenas curfus. Ouid. 6, Metam. 142.

Impetum. Liu. 7, ab Vrbe, 105.
 Iram. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 9, 14.
 Iter. Cæf. 1, bell. Ciuil. 145.
 Lachrymas. Ouid. ad Liu. 86, Propert. lib. eleg. 10, 2.
 Querelas. Ouid. 4, Fast. 17.
 Senatusconsulta. Liu. 3, ab Vrbe, 233.
 Vocem. Ouid. 1, Metam. 144.
 Suppressus. Iustinus: Victi Persæ in naues confugerunt, ex quibus multæ suppressæ, multæ captæ.
 Dolor suppressus altâ mente. Lucan. lib. 6, 45.
 Fontibus suppressis aret amnis. Ouid. 16, Metam. 56.
 Fuga suppressa. Ouid. 11, Metam. 156.
 Lingua suppressa palato. Ouid. 3, Trist. eleg. 3, 5.
 Mentum suppressum Varro 2, de Re rust. cap. 9, 3.
 Pars vocis suppressa in medio sono. Ouid. 5, Metam. 39.
 Pectora suppressa vitijs. Ouid. 1, de Remed. 15.
 Suppressio. Plin. lib. 27, cap. 10, 4, Grana nigra auxiliantur & suppressionibus nocturnis, in vino pota.
 S V P P R O M O] Plautus Milite, 11, 12,
 Eho tu scelestè, qui illi suppromis.
 Suppromus. Plautus Milite, 11, 23,
 Bono cella suppromò eredita.
 S V P P V R O] Colum. lib. 6, cap. 12, 2, Hic idem sanguis, nisi emissus fuerit, saniem creabit: qui si suppurauerit, tardè procurabitur. Plin. lib. 25, cap. 11, 3, Si quid in corpore suppurat, vel si calcata sunt ossa.
 Suppuratus. Senec. epist. 81, Grauis & suppurata tristitia.
 Suppuratum. Plin. lib. 20, cap. 4, 8, Strumisq; vel suppuratis alligat.
 Suppuratio. Columella lib. 6, cap. 11, Plin. lib. 20, cap. 3, 3,
 Clausipedum & suppuratationibus; quæ Græci vocant apostemata.
 Suppuratorius. Plin. lib. 28, cap. 4, 17, Miscetur suppuratorijs medicamentis.
 S V P P V T O] Plin. lib. 27, cap. 10, 11, Præterea semina ipsa fruticantia suppurate, ac faleem pari consuescere.
 Supputare rationem. Plautus in Aulul.
 Supputator. Firmicus lib. 5, cap. 8, Boni erunt supputatores, arithmetici, geometræ.
 S V P R A] Virgil. 3, Aeneid. 39,
 Tum mihi cæruleus supra caput astitit imber.
 Supra volat ardea nubem. Virgil. 1, Georg. 73.
 Supra quinquages. Cels. lib. 4, cap. 2.
 Supra tres. Celsus lib. 7, cap. 7.
 Supra tres cyathos. Horat. 3, Carm. ode 13, 3.
 Supra fidem. Quint. lib. 2, cap. 10, 4.
 Supra modum. Col. lib. 4, 27, 3, Liu. 1, bell. Pun. 26.
 Ira supra modum est illis. Virg. 4, Georg. 48.
 Supra morem rarum. Virgil. 2, Georg. 46.
 Supra numerum. Plin. epist. 23, 8.
 Attollere aliquid supra quotidianum sermonem. Quintil. lib. 2, cap. 4, 7.
 Supra spem humanam. Liu. de bell. Maced.
 Supra vires. Horat. 1, epist. 19, 5.
 Supra millibus nummorû emptus ager. Horat. 2, epist. 2, 33.
 Suprà: aduerbium.
 Nihil suprâ. Terent. Eunuch. 3, 1, 37.
 Supradictus. Plin. libro 10, cap. 63, 3, Supradictorum plebisque foeminae priores superueniunt. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 16,
 Adde supradictis quod non leuius valeat.
 Supra scriptus. Cato cap. 112, 2.
 Superior: qui supra gradum cognationis vel affinitatis est. Varro lib. 2, de Re rust. cap. 4, 3, Itaq; proauus ac superiores, de Tremellijs nemo appellatus Scrofa.
 Superior: Vltior. Cæf. 5, bell. Gall. 58, Ita tamen, vt nostri omnibus partibus superiores fuerint.
 Superius. Plin. lib. 13, cap. 25, 1, Superius genus in vadis haud procul littore.
 Supremus: vltimus, aut post quem nemo sit. l. 34, ff. de vulg. & pupill. l. 92, ff. de verb. signific.
 Supremus suis annis. Plin. lib. 23, cap. 1, 44.
 Suprema desperatio. Plin. lib. 22, cap. 4, 1.
 Dies. Ouid. 2, Fast. 171.
 Digressu mœsta supremo. Virg. 3, Aen. 97.
 Ferrum supremum stringere. Curtius lib. 8.
 Finis supremus. Horat. 2, epist. 1, 3.
 Funera suprema. Ouid. 3, Metam. 28.
 Honores supremi. Ouid. ad Liuam, 49.
 Hora suprema. Tibull. lib. 1, eleg. 1, 12.
 Ignis supremus. Ouid. 1, Amor. eleg. 15, 9.
 Iter supremum carpere. Horat. 2, Carm. ode 17, 3.
 Manum supremam imponere bellis. Ouid. 1, de Remed. 23.
 Officia suprema. Tacit. lic. 5.
 Salus suprema. Virg. 12, Aeneid. 131.
 Sole supremo. Horat. 1, epist. 5, 1.

Tempus supremum Horat. Serm Satyr. 1. 20
 ¶ **Supremus**: alius *maximus*. Suetonius: Verum supremū cœ-
 lum inuentem, stupidum cubuisse. Terent. And. 2. 1. 4. 2,
 Pro supreme lappiret!
 Montes supremi. Virg. 4. Georg. 93.
 Macies suprema Virg. 3. Aen. 119.
 Ordinare sup. e. na sua. Modestinus in l. Caius Scius. ff. de
 pignor. actione.
 Suprema alicuius. Plin. lib. 16. cap. 44. 3.
 ¶ **Suprema**: pro *Morse*. Tacit. lib. 3.
 Soluere alicui suprema. Tacit. l. b. 1.
 ¶ **Supremū**. Plin. lib. 11. cap. 53. 1. Eadem commecabat ab eo
 recens assidue, exitura supremū.
SVRVVS] **Supinus** Lucilius:
 Si vero das quo d'rogas. & si suggerit supus.
SVRA] **Plaut.** Pseud. 1. 0. 7. 1. —suram vbi
 Aspicias, scias eum posse gerere crassas compedes.
 Tumentes furæ Horat. Epod. 8. 2.
 Teretes Horat. 2. Carmin. ode 4. 5.
 ¶ **Sura**: pro *sasa*. Virg. 1. Aeneid. 68,
 Pui pureoq; altè furas vincire cothurno.
 Euncta furas cothurno Virg. eclog. 7. 7.
 ¶ **Suræ**: pro *uereis*. Luuenal. Satyr. 1. 5. 2.
 Calceus. & grandes magna ad subfellia surg.
SVRCVLVS] Vide **SVRVVS**.
SVRDVS] Terent. And. 3. 1. 5. 5.
 Utinam aut hic furidus, aut hæc muta facta sit.
 Acquoribus furidior Ouid. 13. Metam. 172.
 Pretio. Ouid. epistol. 8. 2.
 Ad muncra furdus. Ouid. epist. 7. 5.
 Aures furdæ Ouid. 3. Amor. eleg. 6. 12.
 Buccina furda. Luuenal. Satyr. 7. 1.
 Surdum discrimen figurarum. Plin. lib. 3. 5. ca. 2. 1.
 Fluctus furdi. Ouid. epist. 17. 43.
 Fores furdas tundere. Ouid. 1. Amor. eleg. 5. 110.
 Gratia furda officij. Ouid. 2. de Ponto. eleg. 6. 7.
 Herbz furdæ: *ignobiles*. Plin. lib. 22. cap. 2. 2.
 Surda sit orati tua ianua; laxa fereti. Ouid. 1. Amor. eleg. 8. 17.
 Idus furdi. Plin. lib. 19. cap. 12.
 Littora furda. Propert. lib. 4. eleg. 12. 2.
 Locus furdus. Vitruuius lib. 5.
 Mens furda. Ouid. 9. Metam. 3. 1.
 Nomen furdum. Sil. lib. 8. 49.
 Posteritas furda. Curtius lib. 5.
 Res furdæ. Plin. l. b. 10. in Proæmio. 1.
 Saxa furda mouere blanditijs. Ouid. 3. Amor. eleg. 6. 12.
 Vota furda. Persius Satyra 6. 4.
 ¶ **Surdum**: (*si us odor non sentitur*). Pers. Satyr. 6. 4.
 Oisâ inodora dabit, seu spirent cinnama furdum.
 Surdus, ad *visum esiam refertur*. Plin. lib. 3. 7. cap. 5. 6. Surdusq;
 fit colos; qui improbatu etiam dilutor.
 Surdus, cum *genitino*. Coll. lib. 1. cap. 10. 15. Idq; nobis poe-
 ta velut furdis veritatis, indulget.
 Surdis etiam rerum sua cuiq; sunt venena. Plin. lib. 24. c. 1. 3.
SVRGO] **Plaut.** Afil. 16. 71.
 Surg. amator. Terent. Eunuch. 4. 5. 3.
 Postquam surrexi, neq; pes, neq; mens fatis suum om-
 nium facit.
 Surgere è lecto; à mensâ. Terentius Adelph. 4. 1. 4. Plautus
 Pl. ud. 5. 63.
 De cathedra Martial. lib. 11. 93.
 De cœna. Horat. 1. Serm. Satyr. 1. 16.
 Surgi humo pigre. Ouid. 2. Metam. 132.
 Surgere sella Sallust. lib. 5. hist.
 Solio aureo surgit Iuppiter. Virg. 10. Aen. 24.
 Strato surgere. Virg. 1. Aen. 103.
 E' thalamo. Propert. lib. 2. eleg. 16. 3.
 Thoro. Ouid. 9. Metam. 141.
 De toro. Propert. lib. 1. eleg. 17. 5.
 Properanter. Silius libro 7. 150.
 Cubitu. Cato cap. 5. 3.
 De nocte. Horat. 1. epist. 2. 7.
 Ad aliquem Ouid. 13. Metam. 1.
 Ex humili. Propert. lib. 2. eleg. 11. 3.
 In arma Silius lib. 7. 119.
 In hastam. Stat. 1. Achil. 97.
 In somno. Valer. 5. Argon. 139.
 Aedificia surg. re dicuntur. Plin. epist. 266. Multo depressior
 est ædes eo opere, quocum maxime surgit. Virg. 1. Aen. 74.
 —surgentemq; nouæ Carthaginis arcem.
 Acquora surgunt. Virg. 1. Aen. 10.
 Aqua surgit in modum tumuli. Ouid. 1. Trist. eleg. 10. 4.
 Aræ surgunt de cœspite Sil. lib. 7. 150.
 Astra ignea surgunt. Virg. 4. Aeneid. 71.
 Surgentibus astris Virg. 1. Georg. 88.
 Aurora surgit. Virg. 1. Georg. 90.

Ceruus surgens in cornua. Virg. 10. Aen. 145.
 Culmi surgentes in segetem. Lucan. lib. 6. 22.
 Dies surgens in medium. Lucan. lib. 4. 31.
 Fruges nitidæ surgunt. Lucret. lib. 1. 51.
 Frutex surgit in altitudinem. Colum. lib. 6. cap. 23. 2.
 Herbz surgunt. Colum. lib. 9. cap. 2. Virg. 4. Georg. 3,
 —surgentes atterat herbas.
 Homo *surgere dicitur, quando crescit*. Virg. lib. 4. Aen. 55,
 Ascanium surgentem, & spes hæredis Iuli.
 Respice.
 Ignis surgit. Ovid. 4. de Ponto. eleg. 9. 11.
 Iræ altius surgunt. Virg. 10. Aeneid. 163.
 Limina gradibus. Virg. 1. Aen. 91.
 Luna surgens. Tacit. lib. 19.
 Mare surgit. 15. Metam. 102.
 Messis. Virg. 1. Georg. 13.
 Mœnia surgunt. Virg. 1. Aen. 89.
 Opus surgit. Propert. lib. 4. eleg. 1. 14.
 Pagina surrexit primo versu. Ovid. 1. Amor. eleg. 1. 5.
 Partes surgentes. Tacit. lib. 19.
 Prælia surgunt acerrima. Ovid. ad Pison. 42.
 Pugna aspera surgit. Virg. 11. Aen. 127.
 Regna surgunt. Virg. 4. Aen. 10.
 Rumor surgit. Tacit. lib. 18.
 Sententia surgit animo. Virg. 1. Aen. 118.
 Sol surgens. Virg. 1. Aeneid. 5.
 Telluris in altum surgentis tumulus. Lucan. lib. 1. 75.
 Veni surge e dicantur, quum flare incipiunt. Virg. l. b. 3. Aen. 26,
 Prosequitur surgens à puppi ventus euntes.
 Vesper surgens. Horat. 1. Carm. ode 9. 2.
 Sensim surrexit virga per glebas. Ouid. 4. Metam. 15.
 ¶ **Surgitur**. Luuenal. Satyr. 4. 31.
 Surgitur & misso proceres exire iubentur. Concilio.
 ¶ **Surrexe**: pro *Surrexisti*. Horat. 1. Serm. Satyr. 9. 15,
 —hunc cinesolent. Tam nigrum surrexe mihi.
 ¶ **Manè surgendum** cras. Horat. 1. Serm. Satyr. 6. 24.
SVRPICVLVS] Propert. lib. 4. eleg. 2. 9,
 Surpiculis medio puluere ferre rosam. Col. lib. 10. 29,
 —cano iam vimine textum
 Surpiculum ferrugineis cumulate hyacinthis. Plau-
 tus Capt. 3. 47,
 Eis ora ego verberabo surpiculis piscarijs.
SVRREGIT] pro Surrexit; & Sorrus, qui possit fieri surre-
 ctus Lilius.
SVRREMIT] Sumpsit. Inq; manu surremit hastam. Paulus
 ex Festo.
SVRREPO] Quis surrepsit ocellis. Ouid. 3. Fast. 4.
SVRRIGO] Virgil. 4. Aeneid. 13,
 Tot linguæ totidè ora sonant, tot surrigit aures. Lin-
 7. ab Vrbe, 40. Romanus mucrone surrecto, quum scuto
 scutum imum perculisset.
SVRRIPIO] Plautus Afil. 16. 15,
 Surreptam in delicijs pallam, quam habet
 Surrepere alicui operam. Plautus Amph. 6. 25,
 Bassa surrepere, Catull. ad Luuentium, 94. 4.
 Diem. Ouid. 4. Trist. eleg. 2. 8.
 Crimina sunt oculis surreptenda patris. Ouid. epist. 11. 14.
 Surrepere se alicui. Plaut. M. zach. 1. 26.
 ¶ **Surpite**: pro *surrepiste*. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 57,
 —vnum me surpire morti.
 Surpuerat: pro *surrexi, uerat*. Horat. 4. Carm. ode 1. 4,
 —quæ spirabat amores, Quæ me surpuerat mihi.
 ¶ **Surreptitius**. Plaut. Casina, 4. 50,
 Inter nos amore utimur semper surreptitio.
SVRROGO] Quintil. Quum defuncto patruo in eius locum
 surrogatus fuisset.
SVRSVM] Terent. Adelph. 4. 2. 16,
 Præterito hac rectâ plateâ sursum. Plaut. M. lit. 16. 14,
 Quum alto ex puteo sursum ad summum descenderis.
 Sursum ferri. Lucret. lib. 2. 10.
 Sursum deorsum cursitare. Terent. Eunuch. 2. 2. 47.
SVRVVS] palus Ennius:
 Vnus furus furum ferret, tamen defendere possent.
 ¶ **Surculus**. Varro de Re rust. lib. 1. cap. 40. Ex a bore enim, è
 qua quis vult habere furculū, in eam quam inferere vult,
 ramulum traducit. Plin. lib. 10. cap. 2. 9. Senescentem casia
 thurisq; surculis construere nidum. Virg. 2. Georg. 18.
 Inferere surculum. Quint. lib. 6. cap. 1. 6.
 ¶ **Surculo**. Col. lib. 5. cap. 9. 9. Ac primo surculari debent, ita
 ut simplex stylus altitudinem maximi scrobis excedat.
 ¶ **Surcularius**. Plin. lib. 11. cap. 26. 2. de cœadis. Quidam duo
 alia genera faciunt earum: surculariam, quæ sit grandior
 vocant.
 Surcularius ager Varro 1. de Re rust. cap. 2. 19.
 ¶ **Surculosus**. Plinius: Ramis hyssopi surculosam.
 ¶ **Surculosè**. Plin. lib. 18. cap. 16. 7. Atrescit surculosè.
 ¶ **Surcu-**

¶ *Surcularis*, Colum. lib. 3, cap. 11. 4. Considerandum est, an-
requam pastinemus, surcularis necne sit terra.
¶ *Sureulaceus*. Plin. lib. 19, cap. 7. 3. Sureulacea in folliculo
sunt raphano, sinapi, rapo Sub femina.
SVS] Plin. lib. 8, cap. 5. 1. 2. Sues ferè semel anno gignunt.
Amica luto sus. Horat. 1. epist. 2, 6.
Fulmineus. Stat. 2. Achil. 82. Horrens. Lucret. lib. 5, 5.
Horridus. Virg. 4, Georg. 82. Ingens. Virg. 3, Aen. 78.
Lætus glande. Virg. 3, Georg. 104.
Lutulenta Horat. 2. epistol. 2, 16.
Immundi fues. Virgil. 1, Aeneid 80.
Magnosum suum horrentia terga. Virg. 1, Aen. 128.
Sicut terga fuis rara pendencia crate. Luucnal. Satyr. 1, 9.
Vulu. ficus sus. Ouid. 1, Metam. 72.
¶ *Suarus* negotiator. Plin. lib. 7, cap. 12.
¶ *Suarus* *Custor suum*. Plin. lib. 8, cap. 51, Compertum, agni-
tam vocem suarii furto abactis.
¶ *Suinus*. Varro lib. 2, cap. 4. 7, Hic enim conciliator suinæ
carnis datur populo.
¶ *Suillus*. Plin. lib. 8, cap. 52, At in Arabia suillum genus non
viuit in villo genere. Liu. 2. bell. Pun. 44, Ex suillo, ouillo, ca-
prino grege.
¶ *Suile*. Colum. lib. 7, cap. 9, Diligens autem porculator fre-
quenter suile conuerat.
SVS C 10] Plautus Menæch 9, 71,
— quid negotij est suscitri?
SVS C 10] In amicitiam suscipere Liu. 7. ab Vrbe, 134.
Bellum suscipitur cum gente feroci Ouid. 14, Metam. 90.
Causam contra aliquam suscipere. Quint. lib. 6, cap. 1, 9.
Causam mandati. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 2. 9.
Cicatrices peccatore a ducro. Quint. lib. 2, cap. 15, 5.
Consilium. Plin. epistol. 22, d.
Consulatum. Plin. in Paneg. 130.
Crimen defensione Plin. epistol. 190. e.
Curam Colum. lib. 2. in Præf. 7.
Curationem & quasi dispensationem regiam suscepisset,
Quintil. lib. 4. cap. 2, 13.
Excitationem eius negotij libens suscepit. Tacit. lib. 3.
Fidem Plin. epistol. 220.
Imperium. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 9, 12.
Inimicitias Terent. Hecyra, 21, 34.
Laborem aliquem. Lucret. lib. 3, 74.
Mandatum Caius in l. si quis alicui §. qui susceperit ff. manda-
ti vel contrâ.
Famulæ suscipiunt collapsa membra Virg. 4, Aen. 78.
Munera suscipere sanguinei Martis. Ouid. 2. de Remed. 3. 1.
Offensus in eligendo aliquo. Plin. epistol. 42. b.
Onus vobis susceperat vna domus. Ouid. 2. Fast. 40.
Opus censorium obiurgandis moribus. Columel. libro 12.
in Proem. 9.
Sceleris aliquid Catull. in Gellium. 83, 1.
Vota publica pro aliquo Ouid. 7, Metam. 90.
Vota pro re aliqua, vel pro aliquo. Plin. epistol. 252. Liu. 7.
bell. Pun. 242.
¶ *Suscipere*: *Excipere*, & in vicem respondendi succedere. Virgil. 6,
Aeneid. 145.
Suscepit Anchises; atq; ordine singula pandit.
¶ *Suscipiendus*. Sacra solennia suscipienda. Lucret. li. 5, 234.
¶ *Susceptus* Fames vrbi suscepta. Claud. 1. in Eurrop. 81.
Vindicta legis suscepta est tibi. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 6, 7.
Soboles suscepta mihi de te. Virg. 4, Aen. 66.
¶ *Susceptum*. Ouid. 1, 1, Metam. 41,
— susceptaq; magna labore
Crescere difficili.
¶ *Susceptor*: *qui insonibus domi suæ ludendi dat locum*, Vlpian. in
l. 1. de aleatoribus. Prætor susceptorem verberatum qui-
dem, & damnatum passum, vbi cunq; & quandocunq;
non vindicat.
SVS C 10] Plautus Mostel. 6 25,
Suscita istum, Delphium.
Suscitare è somno. Plautus Milit. 10, 95.
E quiete. Catull. ad Gellium, 75, 1.
Ignes extinctos Ouid. 3. de Arte, 119.
Ignes sopitos Virgil. 5, Aen. 149.
¶ *Suscitare*: *Impellere, incitare*. Virg. 12, Aen. 22,
Aeneas acuit Martem, & sic suscitât ira.
Suscitare aliquem ad suum officium. Plautus Rud. 22, 13.
In prælia. Virgil. 11, Aen. 146.
Crepirum pede Propert. lib. 1. eleg. 4, 1.
Pœnas alicui. Virg. 4, Georg. 2.
Vrbes attonitas suscitât. Valer. 3. Argonaut. 42.
¶ *Suscitabulum*. Varro:
Phonicis adfum vocis suscitabulum,
Cantantiumq; gallus galinaceus.
SVS P E C 10] Vid. SVSPICIO. (ne suspendeat.)
SVS P E N D E O] Col. lib. 4, cap. 26, Ita colligare, vt solo vimi-

SVSPENDO] Colum. lib. 7, cap. 10. 3, Ita collo suspendunt,
vt strumæ ferulis contingantur.
Suspendere ex ceruice. Plin. lib. 11, cap. 28, 2.
Vestimenta. Horat. 2, Carm. ode 5, 4.
Castra suspendunt faxis. Sil. lib. 3, 112.
Tignis nidum suspendit hirundo. Virg. 4, Georg. 62.
Littora suspendere vomere. Stat. 4. Theb. 24.
Tellutem tenui sulco. Virg. 1, Aen. 14.
Suspendere se è fico. Quintil. lib. 6, cap. 3, 61.
Piscem hamo. Ouid. 15, Metam. 11.
In furcas. Vlp. in l. sacrilegij. §. 1. ff. ad legem Iul. peculatus.
¶ *Suspendere*: *Differre, prorogare*. Liu. 9. bell. Maced. 114, Itaq;
medio responso rem suspendentur.
Fletum suspendere. Ouid. 2. Fast. 171.
¶ *Suspendere*: *Cohibere, sistere*. Plin. lib. 28, cap. 7. 4, Madidaq;
lana frontibus impositum, fluxiones oculorum suspendit,
Suspendere: *Incerisum reddere*. Plin. epist. vlt. lib. 2, Diu miseram
expectatione suspendit.
Suspendere: *Ducere, suspensum habere*. Suet. in Tiberio, cap. 24,
Ambiguus responsis & callidâ cunctatione suspendens.
Suspendere animos expectatione. Curtius lib. 9.
Suspendere spiritum. Quint. delectione loquens: Sciat puer
vbi suspendere spiritum debeat.
¶ *Suspensus*. Suspensus recte manibus se demisit. Liuus 2,
ab Vrbe, 83.
Populus suspensus. Senec. Troade, 2, 4.
Aulea suspensa Horat. 1. Sermon. Satyr. 2, 11.
Volatus suspensus. Stat. 3. Theb. 93.
Lachrymæ suspensæ oculis. Ouid. ad Liuiam, 13.
Lachrymæ diu suspensæ per ora fluxere, Ouidius 1. Amos,
eleg. 7, 12.
¶ *Suspensus*: *Incerisus, dubius*. Virg. 6, Aen. 145,
Dicam equidem, nec te suspensum, nate, tenebo.
Suspensus explicatione. Curtius lib. 3.
Suspensus animi. Liu. lib. 8.
Gaudia suspensa. Claud. 1. Paneg. 46.
Suspensa manu scribere Plin. epist. 98.
Mentem suspensam perterritâ vicissim gaudia. Virg. 5, Aen. 166.
Sortis suspensa dubio metu Stat. 1. Theb. 39.
Verba suspensa & obscura Tacit. lib. 1.
Auribus suspensis bibere. Propert. lib. 3. eleg. 6, 2.
Suspensa terra Colum. lib. 11, cap. 3, 27.
Suspensissimum pastinatum. Colum. lib. 1, cap. 13, 6.
Suspensio gradu ire Terent. Phorm. 5. 6. 27.
Gradus suspensus digitis Ouid. 1. Fast. 8.
Suspensio poplite leuiter transire. Stat. 5. Sylu. 4, 4.
¶ *Suspensura*. Senec. epist. 91, Suspensuras balnearum, &
impressos parietibus tubos.
¶ *Suspensio*. Hirtius 5. bell. Africani, 187, Exercitus eius ma-
gis suspensione animi ante aduentum lubet cômouebatur,
¶ *Suspendium*. Gell. Suspendio vitâ finit. Plaut. Aul. 4. 11,
Vtinam me diui adassint ad suspendium.
Martial. lib. 1. 186,
Iam suspendia sæua cogitabas.
¶ *Suspendiosus*. Plin. lib. 28, cap. 4. 16, Item laqueum suspen-
diosi circumdatum temporibus.
SVS P I C 10] Virgil. 1, Aen. 89,
— Aeneas ait, & lassigia suspicit vrbis.
Bucula suspiciens cœlum Virg. 1, Georg. 74.
Suspiciere. *Suspectum habere*. Sallust. in Iugurtha, Suspectus te-
gi; & ipse eum suspiciens.
¶ *Suspectus*: *Verbale*. Plin. lib. 37, cap. 9. 6, Quando præcel-
lens debet esse in suspectu.
Honorum suspectus. Ouid. 5. Fast. 7.
Aspectu & suspectu refulgens. Plin. lib. 9, cap. 38, 3.
Suspectu vasto turris. Virgil. 9, Aen. 07.
Suspectus: *alitudo*. Virg. 6, Aen. 116,
Quantus ad ætherium cœli suspectus Olympum.
Suspectus: *pro admiratione*. Senec. de Benef. lib. 2, cap. 25, Ni-
mius sui suspectus.
¶ *Suspecto*. Martialis:
Oculisq; suspectans sydera. Plin. lib. 8, cap. 16, 17.
Suspectate: *Suspectum habere*. Tacit. lib. 1, Et quidam scelus
vxo ris suspectabant. Idem lib. 4, Ne pellici suspectaretur.
¶ *Suspiciot*. Terent. Heaut. 4. 1. 49,
Quid nunc suspicere, aut inuenis de illa?
¶ *Suspiciandum*. Terent. And. 1. 1. 89,
Nihil suspiciandum etiam mali.
¶ *Suspicio*. Suspicio in Fabium. Plin. lib. 7, cap. 45, 4.
Augere suspicionem. Terent. Eunuch. 3. 1. 46.
Suspicio est. Plaut. Epid. 10. 53. Terent. Eunuch. 3. 3. 8,
— iam tum erat suspicio.
Effugienda ergo in hac præcipuè parte omnis calliditatis
suspicio. Quintil. lib. 4, cap. 2. 89.
Suspicio incidit de me. Terent. Adelph. 4. 4. 6.
Leuare suspicionem. Quintil. lib. 4, cap. 2, 58.

Præbuit pleriq; suspicionem conscientie. Tacit. lib. 17.

Suspicionem segregare ab se. Plaut. Aſin. 13, 19.

Spargere varie suspiciones. Quint. lib. 7, cap. 3, 10.

Suspicio amoris translata in eum. Terentius Heauton. 4, 3, 52.

¶ **Suspectio.** Terent. And. 3, 2, 21.

Nam qui istæ tibi incidit suspectio?

¶ **Suspiciosus.** Terent. Adelp. 4, 3, 15, (ſcio quomodo Omnes, quibus res minus secundæ, magis sunt neſpicioſi.

Suspicioſa mula. Colum. lib. 6, cap. 32, 1.

¶ **Suspicioſe.** Narrare aliquid ſuſpicioſe. Quint. lib. 4, c. 2, 38.

¶ **Suſpicax.** Animus ſuſpicax. Tacit. lib. 1.

Silentium. Tacit. lib. 3.

¶ **Suſpectus.** Terent. Hecyra, 3, 3, 38,

—ſcio nemini aliter ſuſpectum fore.

Criminum capitalium ſuſpectus. Tacit. lib. 2.

Spei. Tacit. lib. 3.

Facultates alicuius habere ſuſpectas. Paulus in l. quidem. ff. ad S. C. Velleia.

Habere ſuſpectum aliquid. Virg. 4, Aen. 20.

Suſpectus ſuper aliquo ſcelere. Salluſt. in Iugurtha.

In aliqua virgine. Sueton. de claris Grammat. 15.

Suſpecta in ceſtu. Plin. de Viris illuſtr. 46. Curt. lib. 8, Suſpectus peruiſioris iræ.

Suſpectum eſt hoc mihi. Martial. lib. 2, 12.

Arua ſuſpecta linquimus. Virg. 3, Aen. 110.

Dona ſuſpecta. Virg. 2, Aen. 8.

Fides ſuſpecta. Stat. 5, Syllu. 2, 8.

Locus ſuſpectus: pro Aito & Clinuſo. Plin. epiſt. 3, 11.

Pax ſuſpecta. Silius lib. 7, 54.

Tumores ſuſpectos ſanat. Plin. lib. 10, cap. 6, 10.

¶ **Suſpectior.** Hoſte ſuſpectior. Claud. 4, Paneg. 62.

SUSPICO] Plautus Menæch. 19, 4.

Quin ſuſpirabo plus ſexcentum dies.

Amore ſiſto ſuſpirat mulier. Lucret. lib. 4, 240.

Ingemit & tacito ſuſpirat peſtore. Ouid. epiſt. 20, 41.

Ab imo ſuſpirare. Ouid. 3, de Arte, 134. Subaudi, peſtore.

Flebile. Claud. 1, in Eutrop. 54.

Calorem. Claud. 1, Paneg. 12.

¶ **Suſpirare:** Deſyderare. Iuuenal. Satyr. 11, 16.

Suſpirat longè non viſam tempore matrem.

Amores ſuſpirare. Tibull. lib. 4, eleg. 5, 3.

In aliquam. Ouid. 1, Faſt. 84.

Ad honores. Valer. 4, Argonaut. 106.

¶ **Suſpirandus.** Domus ſuſpiranda. Stat. 4, Theb. 4.

¶ **Suſpiratus.** Ouid. 14, Metam. 26.

Reſpicit hunc vates, & ſuſpiratibus hauſtis.

¶ **Suſpiratio.** Senec. libro de Ira, Sentiet itaq; ſuſpirationes quafdam & umbras affectuum. Plin. in Præfatione: Inde illa nobilis Marci Ciceronis ſuſpiratio.

¶ **Suſpirium.** Plautus Ciſtell. 2, 46.

—hoc ſis vide vt ſuſpirium

Petiuit altèl

Aegra ſuſpiria. Stat. 6, Theb. 139.

Muta. Stat. 11, Theb. 121.

Præſaga luſtus. Ouid. 2, Metam. 25.

Ducere ſuſpiria ab imo peſtore. Ouid. 10, Metam. 81.

Laxare. Claud. 4, de raptu Proſerp. 36.

Mulcere. Claud. 3, Paneg. 43.

Reperere tota nocte. Tibull. lib. 3, eleg. 7, 6.

Rumpere in voces. Claud. de bello Gildon. 47.

Trahere magno motu. Ouid. 2, Metam. 151.

¶ **Suſpirium:** ſuſpirandi diſſiculus. Plin. lib. 20, ca. 9, 19, Ad tuſſim veterem cum ſuſpirio. Col. lib. 6, cap. 14, 1, Interdum tumore palati cibos reſpuit; crebrius ſuſpirium facit.

¶ **Suſpirioſus.** Plin. lib. 20, cap. 2, 1, Suſpirioſis prodeſt.

SUSQUE DEQUE] Plus, minusve: inquit Feſtus. Plaut. Amphit. 10, 5,

Atq; id me ſuſq; deque eſſe habituram putas? Gel- lius lib. 16, cap. 9.

SYSTENDO] Salluſt. Dum ſuſtendit inſidia militi.

SYSTENTO] Vide **SYSTINEO**.

SYSTINEO] Plin. lib. 12, cap. 25, 3, Vineæ ſine adminiculis ſe ipſæ ſuſtinent.

¶ **Suſtinere:** Paſſi, ferre. Terent. Phorm. 2, 2, 33,

—prima coitio eſt acerrima:

Si eam ſuſtineris; poſt illa iam, vt lubet, ludas licet.

Plin. epiſt. 13, c. Et cur me putas hos tantos dolores tamdiu ſuſtinere? Ouid. 3, Amor. eleg. 8, 9.

Suſtinere ſe à lapſu. Liu. lib. 1, bell. Pun.

Non ſuſtineo. Quintil. lib. 2, cap. 4, Nec enim huius rei iudicium diſſerre ſuſtineo. Ouid. 4, Faſt. 141,

—nec iam ſuſpendere ſtetum

Suſtinet.

Sine negatione. Curtius libro 6, Suſtinuit ſeribere mihi. Sueton-

nus in Caligula, cap. 30, Eos, qui ſpectare ſuſtinuiſſent, eſecratuſ eſt.

¶ **Suſtinere:** Diſſerre. Liu. 5, ab Vrbe, 201, Rem in noctem ſuſtinere. (dicijs.

Suſtinere cognitionem. Calliſtratus in l. interdum. ff. de iu- ſuſtinere aliquem. Ouid. 5, Faſt. 16.

Aeſtus ſuſtinere. Ouid. 2, Metam. 46.

Artus inſirmos baculo. Ouid. 6, Metam. 6.

Artus titubantes ferulâ. Ouid. 4, Metam. 6.

Cafus fortuitos magno animo. Colum. lib. 1.

Cibo aliquo ſuſtineti. Colum. lib. 8, cap. 4, 2.

Diem extremum fati ſuſtinet. Ouid. epiſt. 1, 23.

Equos incitatoſ ſuſtinere. Cæſar 4, bell. Gall. 585.

Gradum. Ouid. 6, Faſt. 80.

Imperia alicuius. Cæſar 1, bell. Gall. 127.

Impetum hoſtium. Cæſar 1, bell. Gall. 93.

Incurſum alicuius. Ouid. 3, Metam. 17.

Iniuriam ſuſtinere, dicitur ſementis. Colum. lib. 2, cap. 9, 3.

Labores. Ouid. 8, Metam. 101.

Manum ſuam ſuſtinere, dicitur Deus. Ouid. 5, Faſt. 61.

Negotia. Horat. 2, epiſt. 1, 1.

Partes alicuius. Tacit. lib. 3.

Perſonam magiſtri. Suet. de claris Grammat. 24.

Pugnam. Liu. 5, ab Vrbe, 121.

Suſpicionem. Plant. Bacchid. 8, 32.

Vultum alicuius. Liu. 3, bell. Pun. 36.

¶ **Suſtinere:** Alere, reſficere. Liu. Milites fluuiatili piſce & her- bis ſuſtinebantur. Virg. 2, Georg.

—hinc patriam, paruoſq; nepotes Suſtinet.

¶ **Suſtento.** Plautus Capr. 16, 3,

Quæ adhuc te carens, dum hic fui, ſuſtentabam.

Moles ſuſtentata per multos annos. Lucret. lib. 5, 20.

Suſtentare: Alere, reſficere. Plaut. Stich. 10, 8,

Valuiſtin' bene te ſuſtentavi ſedulo. Terentius A-

delp. 3, 4, 36,

—ſolus omnem familiam

Suſtentat. Sueton. de claris Grammat. 15, Deſuncto eo, filijsq; eius, ſchola ſe ſuſtentauit.

Domum & paecem ſuſtentauit. Tacit. lib. 1.

Panem ſuſtentare. Cæſar 7, bell. Gall. 61.

Suſtentat ſpes inopiam. Cæſar 3, bell. Ciuil. 194.

Laborem ſpe otij ſuſtentare. Salluſtius ad Cæſarem, de Rep- ordinanda.

Vitia alicuius. Salluſt. in Catilinam.

Suſtentare malum: Perſerere. Liu. 2, ab Vrbe, 191.

¶ **Suſtentatum eſt.** Cæſar 2, bell. Gall. 254, Aegre eo die ſuſtentatum eſt.

SUSTOLLO] Virg. 2, Aen. 21, Suſtulit exſutas vinclis ad ſy- dera palmas. Plautus Ciſtel. 2, 106,

Amicum hoc ſuſtolle ſaſtem.

Suſtollere virginem. Plaut. Ciſtel. 7, 8.

¶ **Suſtollens.** Catul. Argon. 39, 2,

Dulcia nec mæſto ſuſtollens ſigna parenti.

SUSVEM] pro Suſſum. Cato, cap. 157, 12, Ita ſubducito ſuſum animam, quamplurimum poteris.

SUSVRRVS] Horat. 2, Serm. Satyr. 8, 16,

Stridere ſecreta diuiſos aure ſuſurros. Iuuen. Sat. 4, 11,

—tenui iugulos aperire ſuſurro.

Blandos audire ſuſurros. Propert. lib. 1, eleg. 11, 3.

Humiles ſuſurri. Perſius Satyr. 2, 1.

Lenes. Horat. 1, Carm. ode 9, 4.

Leuis ſuſurruſ. Virg. eclog. 1, 11.

Ocultus. Claud. 1, in Eutropium, 18.

¶ **Suſurruſ:** Adieſt. Ouid. 8, Metam. 168,

Proctin adit, linguaq; reſert audita ſuſurra.

¶ **Suſurro, vel Suſurror.** Terent. And. 4, 5, 49,

Iam ſuſurrori audio, tuum Atticam eſſe hanc.

Martial. lib. 2, 44.

Aure ſuſurrare. Ouid. 3, Metam. 129.

Cum aliquo. Ouid. epiſt. 18, 4.

Fama ſuſurrat. Ouid. epiſt. 20, 47.

SURATES] quaſi continuè ſuentes vel ſtantes in ſutrina.

Plaut. Aul. 15, 41, Sedentarij, ſutates, diabathrarij.

SURTELA] Dolofa aſtutia. Plaut. Capt. 12, 34,

Atq; ob ſuteſas tuas te morti miſero,

Vt te interijſſe, vel perijſſe prædicent.

SURTERNA] opus ſutorium. Varro: Quod ſuternas facere in- ſcius, nihil homo agis.

SURTILIS, SVTOR, SVTVRA] Vide **SVO**.

SURVS] Plaut. Mercat. 3, 38,

—mihi

Talentum argenti ipſe adnumerat ſua manu.

Terent. Phorm. 2, 4, 14, Suus cuiq; mos.

Trahit ſua quemq; voluptas. Virg. eclog. 2, 13.

Suo ſibi telo. Plaut. Amph. 4, 115, Atq; hunc telo ſuo ſibi

malicia à foribus pellere. Terent. Adelp. 5, 8, 36,

—ſuo ſibi hunc iugulo Gladio.

Iubei saluere suus vir vxorem suam. Plin. Mulso constant suæ dotes.
 Sua sponte. Cæsar 2. bel. Ciuil. 81. Vt sua sponte, dum sine periculo liceret, excederet. (let.)
 Sua vnus. Liu. 2. ab Vrbe, 35. Vt sua vnus in his gratia est.
 Suapte. Plautus Merc. 14. 9.
 Suapte culpa ex genere capiunt genus.
 Suopte ingenio. Liu. 1. ab Vrbe, 101. Plin. lib. 7. cap. 40. 1. Et suopte ingenio quisq; terminet.
 Suuifmet Sallust. in Iugurth. Necessè est suomet ipsi more præcipites cant. Plin. lib. 10. cap. 59. ad finem, Hunc suamet vi.
 Sumetipse. Plin. lib. 17. ca. 17. 1. Inferuit castancam suomet ipsam sulculo in Neapolitano agro.
 S Y C I T E S] Gemma. Plin. lib. 37. cap. 11.
 Sycites: vini *sabii* genus, ex fico. Plin. lib. 14. cap. 16.
 SYCOPHANTA] pro Mendace, cauillatore, siue dolofo. Plautus Amphit. 6, 8,
 Nimis hic leuitus est sycophanta, qui quidē sit meus pater.
 Sycophantia. Plaut. A sin. 11. 2. Idem Milite.
 Nam ego inueni lepide sycophantiam.
 Sycophantias struere. Plautus A sin. 3, 57.
 Sycophantor. Plautus Trinum. 11. 41.
 Quanquam hoc me ætatis sycophantari pudet.
 Sycophantiosè. Plaut. Pseud. 10. 101,
 Ego nec sycophantiosè quicquam ago, nec male ficè.
 SYDVS] Plinius libro 2. cap. 11. Virg. 1. Georg. 7,
 An'ne notum tardis sydus te mensibus addas?
 Crinis timendi syderis. Lucan. lib. 1. 105. Regina syderum Luna. Horat. in Carm. secul. 7. Amicum sydus. Horat. E. pod. 10. 2. Clarum. Horat. 4. Carm. ode 5, 7. Clemens. Claud. in Epithal. Palladij. 46. 24. Feruidum. Horat. E. pod. 1. 6. Infana sydera capræ. Horat. 3. Carm. ode 7, 2. Latabile, sydus. Valer. 6 Argon. 122. Lugubric refulsit sydus. Valer. 8. Argon. 121.
 Masculeum sydus. Plinius lib. 2. cap. 100. 1. Fæmineum ac molle sydus lunæ. Plinius libro 2. cap. 101. 1. Niuosum sydus Pliadum. Stat. 1. Sylu. 3. 20. Publica sydera. Ouid. epist. 17. 31. Sublime sydus Arctos. Senec. Herc. futen. 2. 2.
 Sydera: pro stellis. Alta sydera. Virg. 3. Aeneid. 124. Aurea. Virg. 1. Aeneid. 98. Candida. Lucret. lib. 5. 243. Lucida. Horat. 1. Carm. ode 3, 1. Micantia. Catull. in Epithal. Mal. lij. 56. 42. Palantia. Lucret. lib. 2. 206. Radiantia. Ouid. 7. Metam. 67. Sparsa mundo. Seneca Hippol. 9. 1. Surgentia. Virg. 6. Aeneid. 170. Vaga. Seneca Octau. 1. 1. Volantia. Virg. 5. Aeneid. 105. Crimen ducunt volantia sydera. Virg. 1. Aeneid. 105. Clamor ferit sydera. Virg. 2. Aeneid. 98. Ferire sydera. Horat. 1. Carm. ode 1, 7.
 Ferre ad sydera nomen alicuius. Virg. 9. eclog. 6.
 Pallent sydera turbata vicino die. Stat. 1. Thebaid. 81.
 Conuexa polus dum sydera pascet. Virg. 1. Aeneid. 123.
 Cadentia sydera sua dent somnos. Virg. 1. Aeneid. 2.
 Tangere sydera vertice. Ouid. 7. Metam. 12.
 Latitantia sydera tegunt nubes. Ouid. 10. Metam. 90.
 Voluuntur sydera lapsu. Virg. 4. Aeneid. 105.
 Sydus: pro Sole & Luna. Plin. lib. 7. cap. 60. 1. Inclinato sydere supremam pronuntiauit. Idem lib. 8. cap. 1. 2. Atque ita salutato sydere in syluas reuerti.
 Torrentia agros sydera. Horat. 3. Carm. ode 1, 7.
 Clarior sydere. Horat. 3. Carm. ode 1, 9.
 Pulchrior. Horat. 3. Carm. ode 9, 5.
 Aethereum sydus. Ouid. 1. Metam. 86.
 Sydera: pro planetis. Plin. lib. 2. cap. 6. Inter hanc terram, ægulumque eodem spiritu pendent certis discreta spatij septem sydera.
 Salubre sydus Veneris. Lucan. lib. 1. 12.
 Hebet sydus Veneris. Lucan. lib. 1. 132.
 Dextro sydere editus. Stat. 3. Sylu. 4. 13.
 Gentis suæ sydus. Ouid. 4. de Ponto. eleg. 3, 1.
 Sydereus. Virg. 10. Aeneid. 1. Sydeream in sedem.
 Aestus sydereus. Ouid. 6. Metam. 69. Arx sydereæ. Ouid. 3. Amor. eleg. 9, 5. Canis sydereus. Ouid. 4. Fast. 189. Cælum sydereum. Ouid. 10. Metam. 28. Ignes syderei. Ouid. 1. Metam. 157. Lux sydereæ. Ouid. 4. Metam. 34. Polus sydereus. Valer. 4. Argon. 138. Vultus syderei. Statius 5. Thebaid. 23.
 Sydereus. *Atius*. Martial. lib. 1. 2,
 Hic vbi sydereus propius videt astra colossus.
 Sydereus: *Fulgens*. Virg. 3. Aeneid. 118,
 — nec lucidus æthra Sydereæ polus.
 Artus syderei. Stat. 1. Sylu. 1, 29.
 Aues sydereæ Iunonis. Claud. 2. in Eutrop. 66.
 Syderalis. Plin. 18. cap. 24. 1. 1. Prius tamen syderalis difficultas subiicienda contemplationi est.
 Syderor. Plin. lib. 9. cap. 16. 4. Fluuiatiliū silurus Cani-

culæ exortu syderatur, & alias fulgure sopitur.
 Syderatus. Plin. lib. 28. cap. 16. 8. Syderatis vrina pulli a sinini, nardo admisto, perunctione prodeste dicitur.
 Syderatio. *Morbis arborum afflarum sydere*. Plin. lib. 17. cap. 24. 6. Syderatio tota cælo constat.
 Syderatio: *Constellatio*. Iul. Firmic. lib. 4. cap. 13. in fine & lib. 6. cap. 5.
 SYLLABA] Cocuntes inter se syllabæ. Quint. lib. 1. cap. 1, 27.
 SYLVIA] Virg. 1. Aeneid. 137,
 — sylua alta Iouis, lucusue Dianæ.
 Brachia syluarum. Stat. 1. Theb. 73. Comæ Stat. 3. Sylu. 3, 20. Filia syluæ pinus. Horat. 1. Carm. ode 14, 3. Gloria syluarum pinus. Stat. 5. Sylu. 1, 31. Agrestis sylua. Ouid. 7. Metam. 49. Antiqua. Virg. 6. Aeneid. 36. Aïdua. Ouid. 1. Fast. 49. Arens. Virg. 12. Aeneid. 105. Comata. Catul. de phasclo. 4, 3. Denissima. Virg. 2. Georg. 4. Formidulosus syluis latent feræ. Horat. Epod. 5, 11. Frequens trabis sylua. Ouid. 8. Metam. 66. Frondiferæ. Lucret. lib. 1, 52. Immensa. Virg. 6. Aeneid. 17. Incidua. Stat. 6. Theb. 19. Incidua per multos annos. Ouid. 3. Amor. eleg. 1, 1. Ingentes syluæ. Lucret. lib. 5, 20. Iugosæ. Ouid. epist. 4, 17. Magna. Virg. 3. Georg. 44. Nemorosæ. Ouid. 10. Metam. 137. Nigræ. Horat. 1. Carm. ode 21, 2. Opacæ. Ouid. 6. Metam. 128. Pineæ. Virg. 9. Aeneid. 19. Proceræ. Ouid. epist. 15, 22. Profundæ. Lucret. lib. 5, 9. Rudes. Claud. 3. de raptu Proserp. 74. Rusticæ. Ouid. epist. 4, 21. Salubres. Horat. 1. epist. 4, 1. Secretæ. Ouid. 7. Metam. 15. Steriles. Virg. 2. Georg. 88. Vernantes. Seneca Herc. Oct. 4, 10. Vetusæ. Ouid. 6. Metam. 105. Virètes. Catul. in Car. sec. 32, 2. Virides. Ouid. 3. Metam. 64. Vmbrosæ. Ouid. 1. Metam. 139.
 Ambire syluas plagis. Ouid. 2. Metam. 100.
 Aucta sylua fororibus. Ouid. 2. Metam. 75.
 Canit sylua aubus. Lucret. lib. 1, 53.
 Viridem syluam ab humo conuelleret. Virgil. 1. Aeneid. 3.
 Ducere syluas. Quint. lib. 1. cap. 10, 8.
 Honorem syluis decutere. Virgilius 2. Georg. 81.
 Eruere syluas. Virg. 4. Georg. 66.
 Excidere. Lucret. lib. 5, 255.
 Ardor flammæ excederat syluas. Lucret. lib. 5, 252.
 Alta sylua ministrat tedas. Virg. 2. Georg. 87.
 Obscura nutat sylua. Seneca Thyeste, 8, 7.
 Nudata cacumina syluæ. Ouid. 1. Metam. 70.
 Incultæ pæcantur vomere syluæ. Horat. 1. epist. 2, 9.
 Reboant syluæ. Virgilius 3. Georg. 45.
 Rotat syluas amnis. Stat. 4. Sylu. 3, 16.
 Vetus sylua nulla securi violata. Ouid. 3. Metam. 6.
 Sylua: de herbis. Virgilius lib. 3. Georg. 77,
 — subitæ spera sylua, Lappæq; tribulique,
 Sylua: de viuis. Virg. 2. Georg. 6,
 Syluarumq; aliæ pressos propaginis arcus Expectant.
 Horrida sylua sicæ comæ Iuuenalis Satyr. 9, 2.
 Sylua: quod extempore scribitur velocissimæ. Quintilian. lib. 10. cap. 3.
 Syluula. Colum. lib. 8. cap. 15. 3. Sunt enim, quibus cordi est, vel in syluulis tamaricum, aut syrporum fructus immorari: nec ob hanc causam totus locus syluulis occupetur.
 Syluester, & syluestris. Virgilius 1. eclog. 1,
 Syluestrem tenui musam meditaris aena.
 Agrum syluestrem mitigat flammis. Horat. 2. epist. 2, 38.
 Antra syluestria. Ouid. 13. Metam. 10.
 Arbor syluestris. Virg. 3. eclog. 14.
 Dona syluestria. Catul. Argon. 59, 56.
 Homines syluestres. Horat. de Arte, 79.
 Numina syluestria. Ouid. 2. Fast. 56.
 Saltus syluestris. Curtius lib. 4.
 Tumulus. Liu. 7. bel. Pun. 147.
 Syluestrior. Plin. lib. 16. cap. 27. 1, Syluestriora omnia tardiora:
 Syluaticus. Syluaticus mus. Plin. lib. 30. cap. 9, 4.
 Syluatica laurus. Cato cap. 8.
 Syluaticæ falces. Cato cap. 11, 4.
 Syluicola. Propert. lib. 3. eleg. 15, 7,
 Oscula syluiculis empta dedere viris.
 Syluicultrix. Catul. de Berecynthia, 58. 5,
 Vbi Cerua syluicultrix, vbi aper nemoriuagus?
 Syluifragus. Lucret. lib. 1, 55. — montesq; supremos
 Syluifragis vexat flabris.
 Syluiger. Syluigeri montes. Plin. lib. 31. cap. 3, 13.
 Syluosus. Liu. 9. ab Vrbe, 7. Saltus duo alti, syluosique sunt. Plin. lib. 12. cap. 5, 2. Superiores eiusdem rami in excelsum emicant syluosa multitudine.
 Sylusco. Colum. lib. 4. cap. 11, 2.
 SYMBO LV M] Annulus. Plinius lib. 33. cap. 1, 5, Miror Tarquinij eius statuam sine annulo esse. Quanquam & de
 GGGg 4 nomine

nomine ipso ambigi video. Græci à digitis appellauère apud nos prisci vngulum vocabant: postea & Græci & nostri symbolum.

Symbolum; *pro Literis*. Iustinus lib. 2, Quum colloquendi copiam non haberet; quò applicituri erant, symbolis proponi, & faxis proferibi curat.

¶ Symbolum: *collatio*. Plaut. Curc. 9. 13.

Symbolorum collatores apud forum piscarium.

Terent. Andr. 1. 1. 61, —symbolum

Dedit cœnauit.

¶ Symbolum: Indicium & signum. Plaut. Pseud. 9. 55, Nam istic symbolum est inter herum mecum & tuum de muliere.

¶ Symbola: *famin. gen.* Plautus Stich. 7. 34, —eandem symbolam.

Dabo; & iubebo ad Sangarinum cœnam coqui.

SYMPHONIA] Plin. lib. 10. cap. 29. 8, Visum iam sæpe iustus canere cœpisse, & cum symphonia alternasse. Horat. de Arte, 76,

Vt gratas inter mensas symphonia discors.

Symphoniæ cantus. Plin. lib. 8. cap. 42. 4, Ad Symphoniz cantum saltatione quadam moueri.

¶ Symphonia: *herba*. Plin. lib. 26. cap. 77.

SYMPLEGAS] *Complexio*. Mart. lib. 11. 93,

Si constingantur gemina symplegade culi.

SYMPLEGMA] *Idem*. Mart. lib. 12. 39.

Quo Symplegmate quinq; copulentur.

SYNCERASYM] omne edulium. Pacuuius in Phagone: Honos syncerasto perit peruis gladio. Varr. lib. 6. de Ling.

SYNCERVUS] Plautus Rud. 1. 8. 49, (Latin.

Nieit tam syncerum; vt quiuis dicat ampullarius

Oprum eise opere faciendo corium, & syncerissimū.

Corpus syncerum, & sine vulnere. Ouid. 12. Metam. 20.

Genæ synceræ Ouid. 3. de Arte, 41.

Membra syncera. Lucret. lib. 3. 145.

Truncus syncerus. Ouid. de Nuce, 7. Horat. epist. 2. 11.

Syncerum est, n si vas, quodeunq; infundis, accessit.

Plautus Bacchid. 9. 11, Syncera mens.

Porci synceri. Plaut. Menæch. 8. 16.

Syncera fide agere. Liu. 9. bel. Pun. 24.

Fortuna syncera. Ouid. ad pisonem, 51.

Laus. Claud. 4. Paneg. 11,

Voluptas nulla est syncera Ouid. 7. Metam. 91.

Sonere syncerum. Lucret. lib. 3. 179.

¶ Syncerè. Cæsar 7. bell. Gall. 77. Hæc vt intelligatis, inquit, syncerè à me pronuntiari: audite Romanos milites.

¶ Synceriter. Gel. lib. 13. cap. 15, Quas qui synceriter cupiūt.

¶ Synceritas. Plin. lib. 31. cap. 7. 1, Salinarum synceritas summam fecit suam differentiam. Col. lib. 4. cap. 262.

SYNCERT] Plin. lib. 8. cap. 51. 5, Interdictaq; cœnis abdomina, glandia testiculi, vuluæ, syncipitia verrina. Iuuenal. Satyr. 13. 9,

—comedam, inquit, flebile nati.

Synciput elixi, Pharioq; madentis aceto.

Fumosum synciput. Pers. Sat. 6. 8.

SYNEDRIA] Vlp. in l. 1. §. nauem. D. de exercit. Nauem acipere debemus, siue marinam, siue fluuiatilem: siue in aliquo stagno nauiget, siue synedria sit.

¶ Synedrus Liu. 5. Decad. lib. 5. 138, Senatores, quos syndros vocant, legendos esse, quorum consilio Resp. administraretur.

SYNEPHITES] Gemma lactei coloris. Plin. lib. vlt. cap. 1.

SYNGRAPHVS] Plaut. Aſin. 13. 1,

Agedum istum ostende, quem conscripsi syngraphum Inter me & amicam & lenam.

SYNOCHITES] Gemma. Plin. lib. 37. cap. 11. 6.

SYNOVS] synodontis: *Genus piscis*. Plinio lib. 37. cap. 10.

SYNTHESIS] Vestis genus & varius ornatus. Mart. lib. 14. 1,

Synthesibus dū gaudet eques, dominusq; Senatus, & c. Et mutata tibi synthesis vndecies. Sueton. in Nerone, cap. 51. Ac plerunq; synthesim indutus, ligata circum colulum sudario prodierit in publicum.

Synthesis: *Congestio, acco. usu*. Scæuola in Titia, de auro & argento leg. Quæro an ex vniuersa veste, id est, ex synthesisi, tunicas singulas & palliola Sempronica eligere possit? Sic in l. alumne §. Titia. De adimentis leg. Synthesim, id est, omnem possessionem prædiorum. Maſt. lib. 2. 46.

Sic micat innumens arcula synthesibus.

¶ Synthesis *Vaiorum composio*. Stat. 4. Syll. 99,

Aut vnam dare synthesim, quid hortus,

Alborum calicum atque cacaborum?

SYRINGITES] Gemma Plin. lib. 7. cap. 10.

SYRITES] Lapis, qui in lupi vesica nascitur. Plin. lib. 11. c. 37.

SYRIVS] Stella Virg. 3. Aeneid. 28.

Tum steriles exurere Syrius agros.

SYRMA] tractus vestis fœminarum. Mart. lib. 12. 91,

Aptasti longum tu quoq; syrma tibi. Idem lib. 1. 155.

Musa nec infano symmate nostra tumet.

SYRPE] Pars quædam silphij Plautus:

Si speras tibi hoc anno multum futurum

Syrpe & Lascriptium.

SYRTIS] Loca in mari periculoſissima. Virg. lib. 10. Aeneid.

In Syrtis in faxa volans.

(136,

Barbaræ Syrtis, Horat. 2. Carm. ode 6. 1, Actusq; Hor. 1.

Carm. ode 21. 1, Exercitaz Noto. Horat. Epod. 9. 7, Ge-

tulæ Virg. 4. Aeneid. 11, Inhospita Syrtis. Virg. 4. Aeneid.

9, Libycæ Syrtis. Lucan. lib. 1. 99, Naufraga Syrtis. Sil.

lib. 17. 128, Paretoniz Syrtis. Lucan. lib. 3. 59, Vastæ.

Virg. 1. Aeneid. 30, Scuas accedere Syrtis. Valer. 9. Argon.

18, Libycas perumpere Syrtis. Ouid. 2. Amor. eleg. 16. 5.

¶ Syrticus Hammon Syrticus. Lucan. lib. 10. 3.

¶ Syrtica: *Gemma*. Plin. lib. 37. cap. 10.

T

ARANVS] Plin. lib. 11. cap. 28. 4, Varro 2 de Re rust. cap. 13, Eas æstate tabanix cõcitare solit.

TABELIA, TABELLARIVS] Vide TABULA,

TABEO] Vide TABES,

TABERNA] Iuuenalis Satyr. 3. 30,

Fixa catenata siluit compago tabernæ.

Arcana taberna. Propert. lib. 4. eleg. 8. 4.

Diuerſotia. Plaut. Menæch. 9. 75.

Obscuræ tabernæ Horatius de Arte, 47.

Salax taberna. Catul. ad contubernales, 35. 1.

¶ Taberna, Vbi mœces venditantur. Hor. Serm. Sat. 4. 155,

Nulla taberna meos habeat neq; pila libellos.

TABES] Sallust. lib. 4, histot. Qui quidem mos, vt tabes, in

vrbem coniectus. Virg. 6. Aeneid. 89,

Hi, quos durus amor crudeli tabe peredit.

Cæca tabe liquefactæ medullæ. Ouid. 9. Metam. 35.

Functa tabis veneni. Ouid. 2. Metam. 10,

Lenta tabe liquitur Ouid. 1. Metam. 162.

Pallida tabes lucri. Lucian. lib. 4. 20.

¶ Tabum. Virg. 3. Aeneid. 6, Et terram tabo maculant.

Ouid. 2. Metam. 151,

Protinus inuidiæ nigro squalentia tabo

Testa petit.

Turpi dilapsa cadauera tabo. Virg. 3. Georg. 1. 12.

Atro tabo fluentia membra. Virg. 3. Aeneid. 116.

Infecit pabula tabo. Virg. 3. Georg. 97.

Putri tabo liquentia cadauera. Silius lib. 13. 99.

Craſſo tabo oblita cuncta rubent. Stat. 5. Thebid. 63.

Mortifera tabe tincta sagitta. Ouid. 3. de Pont. eleg. 1. 6.

Vndantæ tabem per auras late torquet serpens. Sil. lib. 17. 91.

¶ Tabes: *vt corrupendi putrefactionis*. Liu. lib. 10. bell. Maced. 15, Per tabem tot annorum omnibus absumptis.

Arborum tabes. Plin. lib. 17. cap. 24. 13, Sicut tabes cū inuaserit arborem, aur vredo.

Nimborum tabes. Lucret. lib. 1. 185,

Imbribus, & tabe nimborum arbusa vacillent.

Fori tabes. Tacit. lib. 11, Fori tabes pecuniã aduocatis ferat.

¶ Tabirudo. Plin. lib. 22. cap. 25. 9, Peculiariter tamen longo morbo ad tabitudinem redactis subuenit.

¶ Tabidus. Mart. lib. 1. 74,

Indignas premeret pestis quum tabida fauces.

Lues tabida. Virg. 3. Aeneid. 28.

Mens tabida facta. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 1. 14.

Vetustas tabida cõsumit ferrū. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 8. 10.

Tabida nix. Liu. 1. bel. Pun. 135.

¶ Tabificus. Plin. lib. 8. cap. 10. 2, Et terram edisse ijs tabificum est: nisi sæpius mandant.

Ac tabificus. Lucan. lib. 5. 21.

Saniem tabificam exspirat serpens. Silius lib. 6. 56.

Vis tabifica. Plin. lib. 29. cap. 4. 8.

¶ Tabificabilis. Accius: Pars neci, otbificor liberorum letho tabificabili.

¶ Tabeco, siue Tabesco, Gel. lib. 7. cap. 8, Delphinus amans defyderio tabuit exanimatusq; est. Plaut. Capt. 4. 31,

Macesco, consenesco, & tabesco miser.

Artus tabentes. Virg. 1. Aeneid. 36, Cræz tabuerant. Ouid.

8. Metam. 46, Corpora tabent. Ouid. 7. Metam. 110, Dies

tabescit. Plaut. Stich. 11. 6, Galea tabescens. Claud. 4. Paneg. 69, Sal tabescit. Cato de Re rust.

Animus tabescit assiduis curis. Ouid. 5. Trist. eleg. 1. 16.

Dolore ac miseria tabescere. Terent. Adelph. 4. 3. 12.

Lumina tabescunt fletu. Catul. ad Mallium, 63. 1. 1.

Luctu æterno tabescere. Lucret. us libro 3. 187.

TABLIVM] Locus vbi tabulæ instrumenta publica afferuntur. Plin. lib. 35. cap. 2. 3, Tablina codicibus implebantur, & monumentis rerum in Magistratu gestarum.

TABVLA] Pictæ tabulæ. Horat. 1. epist. 2.

Lacera: Ouid. 1. 1. Metam. 86.

Tabula cœrata. Plaut. Aſin. 13. 19.

¶ Tabula:

¶ *Tabula: Liber quem sibi quisque priuam facere consuevit.* Liuius lib. 4, Constitutum est, eam domum unicuique nostrum debere existimari, ubi quis sedes & tabulas haberet, suarumque rerum constitutionem fecisset.

¶ *Tabulæ, siue Tabellæ: testimonia, siue alia publicæ scripturæ.* Quint. lib. 5. cap. 7, Testimonia dicuntur aut per tabulas, aut à presentibus.

¶ *Tabulas testamenti aperire.* Caius, quemadmodum test. aper. l. sed si quis. Et si forte omnibus absentibus causa aliqua aperire tabulas vigeat.

¶ *Pupillares tabulæ.* Vlp. in l. si mater. ff. de except. rei iud.

¶ *Signatæ tabulæ.* Quint. lib. 5. cap. 11, 25.

¶ *Tabella.* Plin. lib. 16. cap. 39. 1, Inuentum est pictorum tabellis immortale.

¶ *Blandæ densæque; tabellæ.* Iuuen. Satyr. 9, 4.

¶ *Rasis tabellis infusa cera.* Ouidius 1. de Arte, 89.

¶ *Committere verba tabellis.* Ouid. 9. Metam. 118.

¶ *Tabellæ: Epistola.* Plaut. Pseud. 3. 28.

¶ *Tace, dum pellego tabellæ.*

¶ *Croceæ membrana tabellæ.* Iuuen. Satyr. 7, 3.

¶ *Verba dedit ferenda tabellis.* Ouid. 14. Metam. 141.

¶ *Properatæ tabellæ.* Ouid. 9. Metam. 118.

¶ *Arcanas signare tabellæ.* Ouid. 2. Amor. eleg. 15, 3.

¶ *Tabellaræ naues.* Seneca epist. 78.

¶ *Tabellio.* Firmic. lib. 4. cap. 5, Tabelliones publicos facit, & qui ex literis quærant vitæ subsidia.

¶ *Tabularia.* Species tormenti. Seneca 3. de Ira.

¶ *Tabularis.* Plin. lib. 3. 1. cap. 9. 1, Sequens temperatura statuaris est, eademque; tabularis.

¶ *Tabularium.* Ouidius 15. Metam. 161.

¶ *Tabularius: Substant.* Vlp. in l. vit. D. si mensor falsum modum dixerit. Ego & aduersus tabularium puto actiones dandas qui in computatione sefellit.

¶ *Tabularij: Obfignatores tab. Illorum.* Tacit. lib. 14, Fabianus tabularijs, quos memorauit, & alijs minus illustribus obfignat.

¶ *Tabulinum: Manianum tabulis fabricatum.* Varro de vit. pop. Rom. lib. 1.

¶ *Tabulatio.* Cæsar. 2. bel. Ciuil. 33, Centonesque; insuper iniecerunt, ne aut tela tormentis missa tabulationem perfringerent.

¶ *Tabulatus transitus.* Plin. epist. 17. lib. 2.

¶ *Tabulatum.* Cato cap. 2. 2, Si in terra, vel tabulato solonimum diu erit, putrescet, oleum foetidum fiet. Cæsar 6. bell. Gall. 102, In extremo ponte turrim tabulatum quatuor constituit. Iuuen. Satyr. 10. 11, — numerosa parabat

¶ *Excelsæ turris tabulata.* Virg. 2. Aen. 93, Summa tabulata.

¶ *Destruit tabulata.* Stat. 10. Thebaid. 175.

¶ *Strata solo tabulata.* Stat. 1. Syll. 5. 12.

¶ *Tabulata: in arboribus sunt vami efflorescentes.* Plin. lib. 17. cap. 23. 3, Tabulata earum ab octauo pede altitudinis dilatantur in collibus, siccisque; agris. Virgilius 3. Georg. 73, — summasque; sequi tabulata per vltimos. Col. lib. 5. cap. 6.

TABVM] Vide TABES.

TACEO] Terentius Eunuch. 3. 2. 23, Tacent, satis laudant.

¶ *Ante expectatum tacuit.* Ouid. 4. Metam. 138.

¶ *Tacere aliquid.* Terent. Eunuch. 1. 2. 23.

¶ *Callidè quid tacere.* Quint. lib. 5. cap. 13, 133.

¶ *Taceo te.* Plaut. Milit. 14. 99.

¶ *Vlcisci se tacendo.* Ouid. 2. de Remed. 50.

¶ *Tacere de.* Plin. lib. 13. cap. 16. 2, Demensis tamen tacuit.

¶ *De re aliqua.* Quint. lib. 1. cap. 2, 10.

¶ *Tacere: Securum esse.* Terent. Adelph. 24. 16, Tace modò, ac sequere.

¶ *Tacere, etiam dicuntur, quæ sine voce sunt.* Virgil. lib. 4. Aen. 105, Quum tacet omnis ager.

¶ *Amor tacetur in medio Marte.* Ouid. 2. Amor. eleg. 18, 8.

¶ *Iurgia turbida tacuerant.* Ouid. ad Pisonem, 18.

¶ *Oculi tacent.* Ouid. 1. Amor. eleg. 54.

¶ *Plectra dolore tacent.* Ouid. epist. 21. 40.

¶ *Tacitum est.* Terent. Adelph. 3. 4. 18, Ignotum est, tacitum est, creditum est.

¶ *Taceantur.* Martialis libro 1. 28, Fucinus & pigri taceantur stagna Neronis.

¶ *Tacens.* Plantus Ruden. 24. 72, Quia enim neque loquens es, neque tacens vnquam bonus.

¶ *Oratio tacens.* Quint. lib. 1. cap. 28. 3.

¶ *Fluuius tacens.* Seneca Herc. fur. 9. 10.

¶ *Vento tacente tumuit mare.* Ouid. Medea, 10. 6.

¶ *Tacendus.* Martialis lib. 1. 46, Vir Coluberis non tacende gentibus, Loqui tacenda. Ouidius 2. de Arte, 121.

¶ *Tacitus.* Plautus Rud. 83. 87, Tu abi tacitus tuam viam. Terent. Eunuch. 3. 5. 27,

Quid id est? c. tacitus, citius audies.

Arguit tacitus. Liu. 1. ab Vrbe, 67.

¶ *Tacitus: Passivè.* Virg. 6. Aeneid. 69,

Quis te, magne, Cato, tacitum, aut te, Coffe, relinquit?

¶ *Vulgator taciti.* Ouid. 3. Amor. eleg. 6, 11.

¶ *Affectu tacito latari.* Ouid. 7. Metam. 30.

¶ *Annis tacitis senescimus.* Ouid. 6. Fast. 135.

¶ *Cælo tacito labentia sydera.* Virgilius 5. Aeneid. 104.

¶ *Cogitationes tacitæ.* Quint. lib. 6. cap. 1, 33.

¶ *Commendatio tacita.* Quint. lib. 4. cap. 1, 6.

¶ *Cursus tacitus fluminis.* Ouid. 14. Metam. 120.

¶ *Dolor tacitus.* Ouid. 1. Fast. 72.

¶ *Dulcedine tacita tangere pectus.* Lucret. lib. 3, 184.

¶ *Furtum tacitum.* Ouid. 1. Fast. 110.

¶ *Incessu tacito progressus.* Virgilius 12. Aeneid. 44.

¶ *Ira tacita exæstuarè.* Ouid. 6. Metam. 125.

¶ *Mente tacita gerit vulnus.* Ouid. 5. Metam. 86.

¶ *Mœstitia tacita.* Liu. 1. ab Vrbe, 127.

¶ *Murmure tacito venerantur numen.* Ouid. 6. Metam. 41.

¶ *Nox tacita.* Ouid. 9. Metam. 96.

¶ *Nutus taciti.* Ouid. 3. Amor. 10, 5.

¶ *Pallore tacito fateti animum.* Ouid. 6. Fast. 4.

¶ *Passu tacito prætereire.* Claud. 4. Paneg. 102.

¶ *Pectus tacitum pertentant gaudia.* Virgilius 1. Aeneid. 102.

¶ *Pisces taciti.* Ouid. 4. Metam. 10.

¶ *Timor tacitus.* Lucret. lib. 6, 237.

¶ *Vis tacita.* Quint. lib. 3. cap. 5. 7.

¶ *Voce tacita dicere aliquid.* Ouid. 9. Metam. 61.

¶ *Vultus taciti.* Ouid. 1. Amor. eleg. 7, 5.

¶ *Tacitum: pro aucano.* Seneca epist. 84, Falsum ergo est hoc quod patrocini loco ponitur: ei, qui solcat ebrius ficti, non dari tacitum.

¶ *Tacitè.* Plaut. Pœnulo. 2. 32,

Matronæ tacitè spectent; tacitè rideant.

¶ *Tacitè prætereuntem execrari.* Liuius 2. ab Vrbe, 234.

¶ *Annus tacitè labens.* Ouid. 1. Fast. 14.

¶ *Habere aliquid tacitè.* Liuius 2. Decad. 5.

¶ *Taciturnus.* Ripa taciturna caret ventis. Horat. 3. Carm. (ode 29, 5,

¶ *Silentia taciturna.* Ouid. 1. de Arte, 101.

¶ *Statua taciturnus.* Horat. 2. epist. 2, 17.

¶ *Taciturnissimum ostium.* Plaut. Cure. 2, 20.

¶ *Taciturnulus.* Apuleius: Blanda mulier, & taciturnula.

¶ *Taciturnitas.* Terentius, Andr. 1. 1. 7,

His, quas semper in te intellexi scias,

Fide, & taciturnitate.

¶ *Inuida taciturnitas.* Horat. 4. Carm. ode 8, 5.

TACTVS] Vide TANGO.

TÆDE T] Terent. in Eunuch. 1. 1. 27,

Et tædet, & amore ardeo.

¶ *Cum infinitivo.* Terent. Phorm. 3. 2. 2,

As enim tædet iam audire eadem millies. Cum genitino.

¶ *Plaut. Casin. 3. 51,*

Ab eo intrò: tædet sermonis tui. Terent. Eunuch. 2. 3. 6,

Tædet harum quotidianarum formarum.

¶ *Tædet nemorum.* Stat. 4. Thebaid. 53.

¶ *Tædium.* Plin. lib. 19. cap. 6. 12, de allio: Tædiu huic quoque halitu, ut cepis, nullum tamen costis.

¶ *Laboris tædium.* Quint. lib. 2. cap. 2, 4.

¶ *Sollicitum tædium.* Horat. 1. Carm. ode 14, 4.

¶ *Capere tædia cœpti.* Ouid. 9. Metam. 134.

¶ *Distare tædium lucis.* Quint. lib. 1. cap. 1, 19.

¶ *Effugere tædium varietate.* Quint. lib. 4. cap. 2, 83.

¶ *Leuare tædium lectionis.* Quint. lib. 2. cap. 12, 4.

¶ *Ferre tædia.* Iuuen. Satyr. 16, 5.

¶ *Ferenda tædia alicuius.* Ouid. 14. Metam. 144.

¶ *Pâtere tædium.* Quint. lib. 2. cap. 21, 4.

¶ *Subire longa tædia.* Claud. 2. in Eutrop. 20.

¶ *Tædia subeunt animos.* Iuuen. Satyr. 7, 4.

¶ *Tædulus.* Festus: Tædulum antiqui interdum pro fastidioso, interdum quæ omnibus odio esset, ponere soliti sunt.

¶ *Tædiosus.* Firmicus lib. 1. cap. 1, ille inuisus longam ac tædiosam lucis sustinet sarcinam.

TÆNIA] *Vitte extremitas.* Virg. 7. Aeneid. 71,

Fit longæ tænia vittæ.

¶ *Tænia: Tota vitta.* Virg. 5. Aeneid. 54.

¶ *Punicis ibant euincti tempora tænis.*

¶ *Tæniæ: lapides sub aquis candicantes in longum porrectæ.* Plin. lib. 3. in Præfat. 5, Frequentes quippe tæniæ candicantis vadi carinas teritant.

¶ *Tæniæ: lambryci ventris.* Plin. lib. 11. cap. 33.

¶ *Tænia: Genus pisca.* Plin. lib. 32. cap. 7, 9.

¶ *Tæniola.* Columel. libro 11. cap. 3, Ut radix eius liquidò fimo illita, & inuoluta tribus algæ tæniolis, pangatur.

TAGAX] *Furunculus.* Lucilius: Proscribere posse tagacem mutonis manum. Festus.

TAGŌ] *Pacuius in Hermiona: aut non cernam, nisi tagæ.*

TALIA]

TALIA] *Frustrum ligni præcisum ex utraque parte, vs in terra inservatur.* Plin. lib. 17. cap. 17. Myrtus & taleis feruntur: morus talea tantum. Cato de Re rust. cap. 4. Taleas solecaginas, quas in serobe faturus eris, tripedaneas decidito
TALCASI] *strumentum bellicum.* Cæsar 7. bell. Gall. 293, Ante hæc taleæ, pedem longæ, ferreis hamis infixis, totæ in terram defodiebantur.
TALCOLA Colum. lib. 3. cap. 17. 1, Complures talcolas terræ mandauerunt.

TALENTVM] Horat. de Arte, 48,
 Pythias emuncto lucrata Simone talentum.

Argenti auriq; talenta. Virg. 5. Aeneid. 13.

Duo magna talenta auri. Virg. 9. Aeneid. 53.

Talentum magnum. Plaut. Rud. 18. 71,

—nam promissimus

Carnifici aut talentum magnum, aut isthuc hodie sistere.

TALIO] Festus: Talionis mentionem fieri in XII. Tab. ait Verrius hoc modo: Si membrum rapit, visum cum eo patitur, talio esto. Plin. lib. 7. cap. 57, Idq; voluisse, veritum talionem, eruto C. Marij caduere.

TALIS] Terentius Heaut. 53. 19,

Tum præterea talem, nisi tu, nulla pareret filium.

Virg. 1. Aeneid. 123,

—qui tanti talem genere patentes?

TALITER Martial. lib. 5. 7, ad Vulcanum:

Taliter exusta est veterem noua Roma senectam.

Plinius libro 35. cap. 11. 3.

TALITRVM] Sueton. in Tiberio Cæsare, cap. 68, Caput pueri, vel etiam adolescentis, talitro vulneraret.

TALPA] Virg. 1. Georg. 37,

Aut oculis capti fodere cubilia talpæ.

TALVS] Plin. lib. 26. cap. 11. 1, Talis verò tumentibus, limus aquaticus, cum oleo subactus, mirè prodest. Horat. 1. Serm. Satyr. 9. 2,

—quum sudor ad imos Manaret talos.

Vnda contingit talos. Ouid. 3. Amor. eleg. 5. 2,

Vestigia tingit in vndis talo tenuis. Ouid. 4. Metam. 69.

TALUS: in animalibus. Plinius libro 11. capite 46, Talos asinus Indicus vnus solipedum habet. Colum. lib. 7. cap. 5, Febricitantibus ouibus de talo, vel inter duas vngulas, sanguinem emitti.

TALUS: quo luditur. Martial. lib. 14. 14,

Quum steterit nullus vultu tibi talus eodem.

Iactus talorum. Ouid. 3. de Arte, 71.

Regna fortiri talis. Horat. 1. Carm. ode 4. 4.

Recto talo stare. Horat. 2. epist. 1. 36,

Talaria: *Alata Mercurij calcæamansa.* Virg. lib. 4. Aeneid. 49,
 —& primùm pedibus talaria necit
 Aurea. Ouid. 4. Metam. 134.

Talaria: *sumores, quos in talis generat podagra.* Seneca epist. 54, Ut cœperit talaria intendere, & viroq; dextros pedes fecerit, necesse est fateri podagram.

Talipodo: Pedibus vacillo lassitudine. Festus.

TAM] *Cum possessio.* Plaut. Capt. 6. 60,

Tam ego sui antè liber, quàm gnatus tuus. Virg. 1. Aeneidos 122, Quæ te tam læta tulerunt Seculæ

Comparatio. Virg. 7. Aeneid. 158,

Tam magis illa fremens, & tristibus effera flammis.

Superlatiuo. Sallust. in Iugurtha. Quàm quisque pessimè fecit, tam maximè tutus est. Terentius Heaut. 5. 2. 45,

—namq; adolescens quàm minuta in spe situs erit,

Tam facillimè patris pacem in leges conficiet suas.

Tam, quàm. Seneca de Benef. lib. 2. cap. 27, Ingenij fuit scellus tam, quàm animi, Ouid. 4. de Ponto, eleg. 14. 9,

Tam scælix vtinam, quàm pectore candidus essem.

Tam, verbis iunctum. Terentius Eunuch. 4. 4. 51,

Parmenonis tam scio esse hanc technâ, quàm me viuere.

Tam ego homo sum, quàm tu. Plaut. Afsin. 9. 83.

Tam, *aduerbii iunctum.* Terent. Heaut. 1. 1. 15,

Nunquam tam manè egredior, neque tam vesperi

Domum reuertor, quin, &c.

Tam consimilis est, atque ego. Plaut. Amphit. 4. 2. 89.

Tam, *diminutiuo additum.* Terent. Adolph. 2. 4. 10,

—tam ob paruulam

Rem penè ex patria, turpe distu.

TAMA] dicitur (inquit Festus) quum labore vitæ, sanguis in crura descendit, & tumorem facit. Lucilius:
 Inguen ne existat, papulæ, tama ne boa noxat.

TAMARICE, vel **TAMARIX**] Genus fructicis. Plinius. lib. 24. cap. 9. 10.

TAMEN] Plaut. Epid. 9. 42,

Sine tuo labore, quod velis, actum est tamen. Terentius

Eunuch. 1. 2. 90,

Tamen contemptus abs te, hæc habui in memoria.

Sed tamen. Virgilius 1. eclog. 4

Tamen: *Siasim.* Virg. 9. eclog. 12,

Hic hædos deponere; tamen venimus in urbem. Plaut. Rud. 13. 49,

Vt postquam exiissem ex aqua, arcerem tamen.

Tamen: *Tandem.* Plautus:

Ita faciam, ita placet: quid tum tamen? Idem Bacch. 10. 65. Virg. 1. eclog.

Liberias, quæ sera, tamen respexit inertem.

Tamen: *dunsaxu.* Terentius Hecyr. 1. 4. 13,

Quid potero faciam; tamen vt pietatem colam.

Tamen vt Plaut. Afsin. 1. 2. 129,

Licet laudem fortunam tamen vt ne Salutem culpem.

Si tamen. Plin. epist. 1. lib. 3, Liber legitur, interdum etiam presentibus amicis; si tamen illi non grauantur.

Tamen aliquando Plin. lib. 12. cap. 21. 1, Peruenit tamen aliquando Serichatum.

Satis tute tamen Terentius Eunuch. 3. 5. 29,

Tamen idem. Terent. Andr. 1. 2. 40,

—tu tamen idem has nuptias

Perge facere, ita vt facis.

TAMETS I] Terentius Phorm. 2. 3. 81,

—metuit hic nos; tametsi sedulo

Dissimulat.

Tametsi *pro Tamen.* Terent. Andr. 5. 2. 23,

Ego iam te commotum reddam. D. tametsi hoc verum est.

TAMINIA] *Vua syluestris generis videtur Verrio dicta, quæ tam mira sit, quàm minimum.* Festus.

TAMYS] *Plantæ nomen.* Columella in descriptione hortuli.

—iam tami sponte virescunt. Plin. lib. 21, In Italia paucissimas nouimus, fraga, ramum, ruscum.

TANDEM] Terentius Eunuch. 1. 2. 74,

Heu noster laudo, tandem perdoluit. Virg. 3. Aeneid. 12,
 —deposita tandem formidine fatut.

Tandem, *pro tamen.* Terent. Adolph. 4. 51,

In qua ciuitate tandem te arbitrate viuere?

Tandem: *Expletiuo coniuuio.* Terent. Phorm. 2. 1. 1,

Itane tandem vxorem duxit Anupho iniussu meo?

Virg. 1. Aeneid. 75,

Sed vos qui tandem? quibus aut venistis ab oris?

Vix tandem. Terent. Phorm. 2. 1. 4.

Tandem: *Nunc falsem.* Terent. Eunuch. 5. 9. 25,

—petisce hoc Precibus, precio, vt hæream in parte aliqua tandem apud Thaidem.

Tandem tandem. Plaut. Curcul. 2. 7,

At tandem tandem. Ph. tandem es odiosus mihi.

TANDIV] Colum. lib. 12. cap. 12. cap. 6. 5, Itaque subinde alium sale m tandiu ingeret, donec in sportum permaneat integer.

TANGO] Luc. lib. 1. 62,

Tangere enim & tangi, nisi corpus, nulla potest res.

Pedem pede tangere. Ouid. 1. de Arte, 122,

Baculo tetigit iuuenem. Ouid. 14. Metam. 77.

Flagello tangere aliquem. Horat. 3. Carm. ode 26. 3,

Armis tangere. Horat. 3. Carm. ode 3. 11,

Tangere terram regionis. Plaut. Amph. 4. 49.

Carinæ tetigere portum. Virg. 1. Georg. 61.

Tangere aliquem: *pro Ludere & fasigare.* Terentius Eunuch. 3. 1. 30,

Quo pacto Rhodium tetigerim in conuiuio,

Nunquid tibi dixi.

Tangere ferro arborem. Colum. lib. 5. cap. 9. 9,

Carmina tangere. Ouid. 3. Amor. eleg. 11. 4,

Verba alicuius tangere suis verbis. Ouid. 1. Fast. 37,

Tetigit rem acu. Plaut. Rud. 10. 19,

Tangere vlcus. Terentius Phorm. 4. 4. 9,

Curas. Virg. 4. Aeneid. 110.

Tetigit: *Peruenit.* Plaut. Bacchid. 10. 3,

Nam illud animus miratur meus, si à me tetigit nuntius

Tetigit vox aures meas. Plaut. Rud. 6. 13,

Metam tangere vitæ. Ouid. 1. Trist. eleg. 8. 1,

Tangere: *Mouere.* Lucret. lib. 1. 13,

Nec bene pro meritis capitur, nec tangitur ira.

Amore tituli tangebatur. Ouid. 1. Trist. eleg. 1. 11,

Tangit animum memoria eorum rerum. Liu. 1. ab Vrbe, 20,

Contemptus vos tangit. Ouid. 2. Metam. 106,

Cor alicuius tangere querela. Horat. de Arte, 20,

Cura tangit me campi. Propert. lib. 2. eleg. 17. 7,

—miseri te si qua parentis

Tangere cura potest. Virg. 12. Aeneid. 158,

Vestri cura nulla vos tangit. Liu. 3. ab Vrbe, 71. Colum. lib. 3. cap. 2. 9, Si te cura pomorum tangit

Fata impia te tangunt. Virg. 4. Aeneid. 110,

Quod si nec fratris, nec te mea gratia tangit. Ouid. 2. Me-

Honos tangit animum. Virg. 12. Aeneid. 12. (tam. 19)

Honos tangit nos. Ouid. 5. Fast. 60.

Inuidia

Invidia alicuius tangi. Lucan. lib. 9, 212.
 Mentem mortalia tangunt. Virg. 1. Aeneid. 94.
 Tangi odore. Plin. lib. 17. cap. 24, 22.
 Pectus tangere dulcedine. Lucret. lib. 3, 184.
 Vota tetigere deos. Ovid. 4. Metam. 33.
 ¶ Tangere: *Circumuenire*. Plaut. Epid. 14. 40, Te istam ob rem
 tetigi triginta minis.
 Pedes tangendos præbuit. Propert. lib. 4. eleg. 9, 9.
 ¶ Tactus: *Participium*. Tactus spiritu diuino. Liu. 5. ab Vrbe,
 103.
 Cupidine laudis. Ovid. 4. Trist. eleg. 5, 3.
 Dolore amissæ coniugis. Ovid. 7. Metam. 140.
 Fulmine Plin. lib. 14. cap. 19.
 Tactus è cælo. Plin. lib. 36. cap. 45, 2.
 ¶ Tactus: *verbale*. Plin. lib. 10. cap. 69. 1. Ex sensibus ante
 cætera homini tactus. Aspera tactu. Lucret. lib. 6, 156.
 Mollis tactus. Virg. 2. Aeneid. 137. Abstinere tactu. Virg.
 3. Aeneid. Cognoscere corpora tactu. Lucret. lib. 2, 129.
 Resistere ad tactum. Virg. 3. Georg. 101.
 Sentire aliquid tactu. Lucret. lib. 4, 14.
 ¶ Tactio. Plaut. Aulul. 16, 9.
 Sed quid tibi nos, mendice homo, tactio est?
 ¶ Tactilis. Lucret. lib. 5,
 Tactile nil nobis, quod sit, contingere debet.
 TANQVAM] Plin. Natur. Hist. Tanquam nesciamus hanc
 esse solam quæ nunquam irascatur. Terent. Eun. 2. 32.
 Tanquam philosophorum habent disciplinæ ex ipsis
 Vocabula, Plin. lib. 9, Ut tanquam in vitæ frugum nosci-
 tur ratio.
 TANTVS] Plaut. Pœn. Pœn. 18. 103,
 Quum hac me lætitia tanta, & tantis affecistis gaudijs.
 Terent. Heaut. 4. 1. 17, Tantam inesse animo infortiam?
 Tantus natu. Plaut. Bacchid. 2, 15.
 Sexcenta tanta. Plaut. Pseud. 9, 9, Idem Trin. 8, 98.
 Tribus tantis illi minus reddit, quàm obsecris.
 Tantus homo. Terent. Eun. 4. 7. 32. Virg. 1. Aeneid. 8,
 Tantæ molis erat, Romanam condere gentem.
 Quæ tanta animum dementia cepit? Virg. 5. Aeneid. 93,
 Tanta res. Terentius Andr. 1. 5. 18,
 Ah tantam hæc rem tam negl. genter agere!
 ¶ Tanti & quanti. Plaut. Merc. 8, 2,
 Tanti, quanti possit, vin' tanti emi illam? Terent. Adolph.
 2. 1. 49, Vbi me dixerò dare tanti, testes faciet illico.
 Putare tanti. Quint. lib. 7. cap. 2, 13.
 ¶ Tantidem. Terentius Adolph. 2. 1. 45,
 Ob malefacta hæc tantidē emptam postulat sibi tradier.
 ¶ Tantisper. Plautus Aulul. 2. 6,
 Tantisper hic ego ad ianuam recessero. Ovid. in Ibin, 128.
 Hæc tibi tantisper subito sunt missa libello.
 Tantisper, dum. Terent. Adolph. 1. 1. 45, Dum id rescitum
 iri credit, tantisper cauet.
 ¶ Tanto: *ablatiuus*. Plin. lib. 12. cap. 18. 2, Tanto nobis deli-
 ciz & sceminæ constant.
 ¶ Tanto: *Aduerbium*. Terent. Andr. 4. 5. 35,
 Tanto hercle magis dabit. Plautus Persa, 4. 72,
 Ter tanto peior ipsa est.
 Tanto impensius. Virg. 12. Aeneid. 4.
 Vices tanto addito aquæ. Plin. lib. 15. cap. 4, 8.
 Tanto, quanto. Plin. lib. 9. cap. 38. 1, Quippe maior vis tan-
 to, quanto recentior.
 Quanto quis audacia promptus; tanto magis fidus. Tacit.
 libro 1.
 Quantum, tanto. Virg. 12. Aeneid. 4.
 --- quantum ipse feroci
 Virtute exsuperas: tato me impensius æquū est Cōsulare.
 ¶ Tantoperè. Terent. Phorm. 5. 8. 16,
 Postquam tantoperè id vos velle, animum aduorteram.
 ¶ Tantum. Plaut. capt. 1. 4,
 Tantum studens, vt natum recuperet. Virg. 6. eclog. 4.
 Serta procul tantum capiti delapsa iacebant.
 Tantum non. Suet. in Tib. Cæsare, cap. 11, Tantum non ad-
 uersis tēpestatibus Rhodū enauigauit. Liu. 4. ab Vrbe, 9,
 Et quum hostes tantum non necerint.
 ¶ Tantum est. Plaut. Most. 8. 133,
 Et fors, & scenus tantum est. Terent. Hecyr. 5. 3. 15,
 --- scio, Tantumne est? tantum.
 Tantum: *ad numerum*. Plaut. Bacchid. 5. 38,
 --- vi coactus reddidit
 Ducentos & mille Philippum. n. tantum debuit?
 Tantum, quàm. Terentius Hecyra, 3. 4. 3.
 Non hercle Parmeno verbis dici potest
 Tantum quàm te ipsa nauigare incommodum est,
 Virg. 7. Aeneid. 3, Quò tantum mihi dexter abis?
 Tantum, quantum. Plaut. Most. 7. 9,
 Tu, vt occipisti, tantum, quantum quis, fuge. Virg. 4.
 Georg. 21,

--- nec tantum dulcia, quantum Et liquida.
 Tantum sat habes? Tetentius. Heaut. 4. 3. 40.
 Tantum absum, vt perturbet. Hirrius de bello Alexand.
 Tantum honoris. Plin. lib. 12. cap. 1. 5. Idem libro 11. cap.
 33. 4, Tantum insidiarum est vitæ.
 ¶ Tantummodò. Terentius Phorm. 1. 2. 92,
 Posthac si quicquid nihil precor: tantummodo non addas.
 Ovid. 4. de Ponto eleg. 16. 10,
 Omnia perdidimus; tantummodò vita relicta est.
 ¶ Tantusdem. Vlpian. in l. si pro patre. ff. de in rem verso. S.
 decem in rem domini verterit, & postea tantandem sum-
 mam à domino mutuatus sit.
 ¶ Tantidem ponderis. Pomponius in l. vltima. ff. de præ-
 scrip. verbor.
 ¶ Tantundem. Terent. Phorm. 5. 6. 6,
 Num tu intelligis quid hic narret? p. num tu? a. nihil. p.
 tantundem ego. Plin. lib. 5. cap. 1. 4, Volubile oppidum,
 tantundem à mari veròq; distans.
 Tantundem est, quasi. Plaut. Merc. 6. 44.
 Tantundem periculum. Plaut. Pœn. 9. 20,
 Malo benefacere, tantundem est periculum;
 Quantum bono malefacere.
 Tantundem, quantum. Plinius epist. 167. h.
 ¶ Tantulus. Plautus Pœn. 4. 51,
 En monstrum mulieris, tantula tanta verba fundit;
 Lucretius libro 4, 182.
 Statura tantula. Cæsar. 2. bell. Gall. 338.
 ¶ Tantulum. Tantulum peccauit. Plautus Casin. 20. 6.
 ¶ Tantillus. Plautus Trinum. 4. 17,
 Faxo caue, tantillum dederis verborum mihi. Terent.
 Adolph. 4. 2. 25,
 Quæ ego modò puerum tantillum in manibus ge-
 stauit meis. Plinius libro 32. cap. 1. 1, Hæc tantilla est satis
 contra tot impetus.
 ¶ Tantillum. Plaut. Rud. 24. 106,
 Si hercle tantillum peccassis. Catul. ad Iuuentium, 94. 2,
 --- nec possum steribus vllis
 Tantillum vestræ demere scuitiz.
 TAPETVM, vel TAPES, vel TAPETE] Plaut. Pseud. 4. 13,
 Neque Alexandrina belluata confutaq; tapetia. Virg.
 9. Aeneid. 72,
 Armaque, craterasque simul, pulchrosq; tapetas. Sia-
 lius libro 17. 13,
 --- nullo decorare tapete
 Cornipedem Nomas affluctu.
 Alti tapetes. Ovid. 13. Metam. 139.
 Incubat tapetis. Stat. 10. Thebid. 21.
 Pictis tapetis instrati alipedes. Virg. 7. Aeneid. 56.
 TARDVS] Plautus Merc. 12. 10.
 Tardus incesso filius. Plin. lib. 7. cap. 16, 9.
 Aetate tardus. Ovid. 1. Metam. 138.
 Agmen tardum. Virg. 9. Aeneid. 10.
 Asellus tardus. Virg. 1. Georg. 55.
 Corpora tarda. Virg. 6. Aeneid. 145.
 Fuga tarda. Ovidius 1. Trist. eleg. 2. 17.
 Gradibus tardis errare. Ovid. 11. Metam. 72.
 Grauitas tarda. Ovid. 11. Metam. 124.
 Tardum ingenium, in accipiendis quæ traduntur. Plinius
 Moræ tardæ. Ovid. epist. 18. 8. (lib. 8. cap. 3, 1)
 Noctes tardæ. Virg. 2. Georg. 97.
 Nox solstitialis tardior hyberna. Ovid. 2. de Pont. eleg. 4. 6.
 Opem tardam admouere. Ovid. 1. de Remed. amor. 24.
 Passu tardo incedere. Ovid. 10. Metam. 10.
 Pede tardo cunctari. Ovid. 2. Amor. eleg. 19, 3.
 Prouisor tardus vtilium. Horat. de Arte, 34.
 Res tardior spe. Liu. 4. bel. Pun. 180.
 Senectus tarda. Horat. 2. Serm. Satyr. 2. 18.
 Senectus tarda gelu. Virg. 8. Aeneid. 102.
 Vnda tarda. Virg. 4. Georg. 96.
 ¶ Tardum dictu: *Difficile*. Plinius libro 23. cap. 1, 19.
 ¶ Tardus: *Rudis & stupidus*. Virg. 10. eclog. 4,
 --- tardi venere bubulci. Terentius Eunuch. 5. 9. 45,
 Fatuus est, infulsus, tardus, stertit noctesq; & dies.
 Tardus: *perseuerans & diuturnus*. Virg. 2. Georg. 26,
 Media fert tristis succos, tardumq; saporè Fœlicis mali.
 Curis tardis pallefcere. Propert. lib. 1. eleg. 12, 2.
 Tardus fumus: *Densus & crassus*. Virg. 5. Aeneid. 137.
 ¶ Tardiusculus. Terent. Heaut. 3. 2. 4, Est ille Clinæ seruus
 tardiusculus.
 ¶ Tardè. Adueniens tardius hospes. Hor. 2. Serm. Sat. 2. 19.
 Tardè crescens oliua. Virg. 2. Georg. 1.
 Ire tardius. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 10.
 Procedunt tempora tardè. Ovid. 5. Trist. eleg. 11, 1.
 Tardissimè. Plin. lib. 18. cap. 7. 7, Quatuor aut quinque tar-
 dissimè diebus florere incipiunt.
 ¶ Tarditas. Tarditas ingenij. Quint. lib. 1. cap. 1, 1.

Tarditas audientium. Plinius libro 10. cap. 8. 5.
 Infinitam enim faciet ipsa res dicendi tarditatem. Quintil.
 lib. 5. cap. 10. 86.
 ¶ Tardities. Accius Diomedes: Multa amittuntur tarditie &
 socordia.
 ¶ Tardiuudo. Plautus Pœn. 7. 29, Podragrosi estis; vicistis
 cochleam tarditudine.
 ¶ Tardiloquus Senec. epist. 10. Tardiloquum te esse iubeo
 ¶ Tardipes. Catul. in annales Volusij, 34. 2.
 Electissima pessimi poetæ
 Scripta, tardipedi deo daturam. Col. lib. 10. circa finē.
 ¶ Tardor. pro Tarditas: Nonius ex Varrone.
 ¶ Tardo. Cæsar 5. bel. Gal. 101, Ut eorum auxilia tardaret.
 Inertia tardat nos. Tibul. lib. 1. eleg. 2. 5.
 Impetum inimici tardare Cæsar. 1. bel. Ciuil. 109.
 Tardare, cum infinitis. Cæsar 2. bel. Ciuil. Reliqui hoc timore
 propius adire tardarentur.
 ¶ Tardans. Seneca tardans. Virgilius 5. Aeneid. 80.
 ¶ Tardatus Virgilius 5. Aeneid. 91,
 At non tardatus casu, neque territus heros
 Acrior ad pugnam redit.
 Gradus tardati. Stat. 2. Thebaid. 135.
 ¶ Tardesco. Lucretius libro 3. 97, Tardescit lingua, ma-
 det mens.
 TARMES] genus vermiculi carnem exedens. Festus.
 TARTARVS] Virgilius lib. 6. Aeneid. lib. 11,
 —tum Tartarus ipse
 Bis patet in præcepta.
 Funesta tartata Stat. 11. Thebaid. 115.
 Ima Seneca Oedipo. 10. Impia. Virg. 5. Aeneid. 147.
 Intima lethi Virgilius 4. Georg. 97.
 Nigra. Virg. 6. Aeneid. 47. Opaca. Ouidius 10. Metam. 3.
 Profunda. Seneca Hippol. 1. 18. Tristia. Virg. 4. Aeneid. 49.
 ¶ Tartareus. Virg. 7. Aeneid. 103, cornuq; recuruo Tarta-
 ream intendit vocem. Martial. lib. 5. 35, Tartareus canis.
 Custos tartareus Virgilius 6. Aeneid. 79.
 Deus tartareus Ouidius 1. Trist. eleg. 1. 7.
 Domus tartarica. Ouidius 3. Fast. 24.
 Vmbræ tartaræ. Ouidius 6. Metamorph. 135.
 TATA] Sæpuci patrem vocant. Martial. lib. 1. 95,
 Mammæ atque tatas habet Africa: sed ipsa tatarum
 Dicit, & mammarum maxima mamma potest.
 TATA: Canso est sibi nui em respondensium. Plautus Stich. 173,
 Babæ. s. t. tata. s. a. papæ. s. t. euax Idem Truc. 13. 14.
 TAVRA] Colum. lib. 6. cap. 22. Et vique tauræ, quæ locum
 occupant fecundarum, ablegandæ. Varro 2. de Re rust.
 cap. 5. Quæ sterilis est vacca, taura appellatur.
 TAVRVS] Virg. 1. Georg. 11,
 Pingue solū primis extemplō à mensibus anni
 Fortes inuertant tauri.
 Fortia taurorum corpora Ouid. 1. de Ponto, eleg. 5. 3.
 Tergora. Ouidius 13. Metam. 70. Alacres tauri. Claud. 2.
 Paneg. 5. Acer taurus. Silius lib. 13. 86. Arator. Ouid.
 1. Fast. 140. Bellator. Stat. 3. Thebaid. 66. Eximij præstan-
 ti corpore tauri. Virg. 4. Georg. 108. Iners. Stat. 9. The-
 haid. 17. Ingens. Virg. 2. Georg. 61. Macer. Virg. 3. e-
 clog. 10. Nitens. Virg. 1. Aeneid. 5. Toruus. Ouid. 8.
 Metam. 7. Trux. Ouid. 9. Metam. 17. Validus. Ouid.
 7. Metam. 109.
 Fumans sub vomere taurus. Virgilius 3. Georg. 103.
 Pasti repetunt præsepia tauri Virgilius 7. eclog. 8.
 Submittere tauros. Virgilius 2. eclog. 9.
 ¶ Taurus: celeste signum. Plinius libro 17. cap. 24. 1, Virgil. 1.
 Georg. 44,
 Candidus auratis aperit quæ cornibus annum Taurus.
 ¶ Taurus: pro radice arboris. Quint. lib. 8. cap. 2. Taurus ani-
 malne sit, an mons, an signum in cælo, an nomen homi-
 nis, an radix arboris, nisi distinctum, non intelligitur.
 ¶ Taurinus Plinius libro 20. cap. 13. 14, Cum hircino & a-
 dipe fuillo, ac taurino seuo.
 Cornua taurina Claud. 5. Paneg. 44. Folles taurini. Virg.
 4. Gerg. 15. Frons. Ouid. 6. Fast. 40. Pulsus. Stat. 2. Theb. 16.
 Sanguis. Catul. de coma Berenices, 61. 7. Tergum.
 Virg. 1. Aeneid. 75. Tympana. Claud. 3. Paneg. 73. Vul-
 tus. Virg. 4. Georg. 75.
 ¶ Taureus Terga taurea, pro tympanis Ouid. lib. 4. Fast. 6. 9.
 ¶ Taurea: Scutica ex corio bubula facta. Luuenal Satyr. 6. 30,
 —taurea punit
 Continud flexi crimen, facinusq; capilli.
 ¶ Taurifer, Campi tauriferi: Pætua. Claud. lib. 1. 94.
 ¶ Tauriformis Horatius 3. Carm. ode 14. 5,
 Sic tauriformis voluitur Ausidus.
 ¶ Tautigenus. Actius in Minotauro, apud Macrobiū
 lib. 6. Saturn. cap. 5,
 Taurigeno semine ortum fuisse, an humano.
 TAX] Percussio. Plautus Pers. 7. 12,

Tax tax tergo erit meo: non curo.
 TAXO] Varro Modio: Ne mecum taxis liberum. Id est, te-
 rigeris.
 Taxare: Præcio aestimare. Plinius lib. 17. cap. 1. 7, Illos qui fru-
 giferas tanti taxauerant.
 Taxare aliquem: Maledictis tangere. Plinius libro 15. cap. 15,
 1. Eadem causa in pyris taxatur superbiæ cognomine.
 ¶ Taxatio (inquit Festus) dicitur, quæ sit certæ summæ.
 Plinius libro 13. cap. 15. 2. Permutata, latifundij taxatione,
 si quis prædia tanti mercari malit.
 ¶ Taxator. Taxatores (inquit Festus) à scenicis dicuntur,
 qui alterutrum maledictis tangunt.
 ¶ Taxim: occultè. Pompon. Bucc. adoptat. Claustrino taci-
 tus taxim prospectauit periculum.
 TAXVS] Arbor abieti similis. Plinius libro 16. cap. 10. Vir-
 gilius 9. eclog. 6,
 Sic tua Cyneas fugiant examina taxos. Cæsar 6. bell.
 Gall. 111, Taxo, cuius magna in Gallia Germaniaq; copia
 est, se exanimauit.
 Funesta taxus. Stat. 5. Sylu. 3. 2. Metuenda succo. Stat. 6.
 Thebaid. 21. Nocentes taxi. Virg. 2. Georg. 32. Pestiferæ.
 Claud. de raptu Proserp. 1. 78.
 ¶ Taxeus. Sylua taxa. Stat. 7. Sylu. 5. 6.
 T E
 TECHNA] Terentius Heaut. 3. 1. 62,
 Fallit te finas technis per seruulum.
 TECTVM] Vide TEGO.
 TECTVM] Plautus Milit. 10. 12,
 Quid nunc taces? tecum loquor. PA. imdæ depol tu-
 te tecum.
 Tecum oro. Plautus Curcul. 8. 61. Tecum sentio. Plautus
 Pseud. 15. 3. Tecum simul. Plautus Amphit. 8. 124.
 TEDA] arbor. Plinius libro 16. cap. 10. Cæsar libro 3. bell.
 Gall. 394, Magno vento & secundo completas onerarias
 naues teda, & pice, & stupa.
 ¶ Teda: fax. Accensa teda. Lucretius libro 6. 177. Ceratæ
 tedæ. Ouid. epist. 7. 5. Pineæ teda. Ouid. epist. 1. 2. Pin-
 gues tæ de. Virg. 7. eclog. 10. Castis adolet altaria tedis.
 Virg. 7. Aeneid. 15.
 Fumida teda piceum fert lumen. Virg. 9. Aeneid. 15.
 Sylua ministrat tedas. Virgilius 1. Georg. 87.
 Teda pinea: pro ligno quod est in interna parte pini. Columel-
 libro 5. cap. 10. 12.
 Spinea teda. Catul. in Epithal. Iuliz, 16. 9.
 ¶ Teda: pro Nypij. Virgil. 4. Aeneid. 4,
 Si non per tæsum thalami tedæq; fuisset.
 Apta tedis tempora. Ouid. 6. Fast. 45. Ferales tedæ Lu-
 Lucan. lib. 1. 23. Fœlices. Catul. Argon. 39. Iugalitæda.
 Cato cap. 10. 4. Ouid. epist. 4. 25. Pudica. Ouid. epist. 6. 2.
 Copulari tedis. Seneca Herc. furen. 6. 31. Iure tedæ coi-
 re. Ouid. 4. Metam. 12. Pædæ expectant tempora tedæ.
 Ouid. 9. Metam. 145. Iungerè tedas. Stat. 3. Sylu. 4. 11.
 Optato vos iunxit lumine teda. Catul. de coma Berenices,
 61. 19.
 ¶ Teda: pro Carmine nuptiali. Seneca in Oedipo, 5. 28,
 Concinit tedas geminus Cupido.
 TEGES, TEGILLVM, TEGMEN] Vide TEGO.
 TEGO] Caput textit galea. Propert. lib. 4. eleg. 3. 9.
 Corpus tegere veste. Tibul. lib. 2. eleg. 3. 16.
 Fronde teguntur aues. Ouidius 1. de Arte, 12.
 Tunica tegi. Ouid. 1. Amor. eleg. 5. 3.
 Sepulchro. Lucanus libro 2. 109.
 Lumina tegere somno. Virgilius 4. Georg. 83.
 Nox textit terras caligine. Lucretius libro 6. 171.
 Tenebris teguntur omnia. Ouidius 4. Fast. 98.
 ¶ Tegere: Celare. Martialis,
 Quod tegitur, maius creditur esse malum. Terentius
 Hecyr. 1. 2. 91,
 Tegere contumelias. Virgilius 3. Georg. 91.
 Comissa tegere. Horatius de Arte, 41.
 Consilium vultu tegit. Virgilius 4. Aeneid. 96,
 Facta tegenda loqui. Tibul. lib. 1. eleg. 9. 6.
 Lachrymas tegere Ouidius epistol. 12. 29. Iulia, 128.
 Rem turpissimam honesta præscriptione. Cæsar 3. bel. Ci-
 Armis parentes tegere. Sallustius in bel. Catil.
 ¶ Tectus. Terentius Hecyr. 3. 3. 28,
 Aduersa eius per te tecta tacitaq; apud omnes sient.
 Antrum tectum arboribus. Ouidius 1. Metam. 13.
 Lanugine tectus malus. Ouidius 12. Metamorph. 39.
 Picea caligine. Ouidius 2. Metamorph. 47.
 Tenebris Columel. libro 7. cap. 12. 4.
 Amor tectus Ouidius 1. de Arte, 145.
 Sermone tecto dicere aliquid Ouid. 1. de Arte, 115.
 ¶ Tecturus Ouidius 4. Metamorph. 12.
 ¶ Tectum Domorum tecta Virgilius 11. Aeneid. 27.
 Culmen tecti. Ouidius 12. Metamorph. 96.

Fastigia summi tecti. Virgilius 2. Aeneid. 61.

Tectum: pro Domo. Terent. Heaut. 5. 2. 13.

Victus, vestitus, quo in tectum te receptes. Liu. 1. ab Vrbe, 129, Romanus passim publica priuatq; omnia tecta adæquat solo.

Vrbis tecta. Ouid. 4. Metam. 18.

Agrestia tecta. Ouid. 4. Fast. 162.

Altum tectum cæli. Horat. 1. Serm. Satyr. 5, 21.

Ardua tecta. Virg. 7. Aeneid. 32.

Augustum tectum. Virg. 7. Aeneid. 34.

Aurea tecta. Virgilius 6. Aeneid. 3.

Bipatentia. Virgilius 10. Aeneid. 1.

Cæca. Ouid. 8. Metam. 32.

Candida. Ouid. 1. Trist. eleg. 8, 2.

Cubantia. Lucret. lib. 4, 105.

Deformia nigro fumo. Ouid. 5. Fast. 101.

Densa ferarum Virgilius 6. Aeneid. 2.

Fumosa. Virgil. 2. Georg. 49.

Hospita. Valer. 2. Argon. 131.

Humile tectum. Seneca Hippol. 11, 4.

Immane capax turbæ. Seneca Thyeste, 8, 5.

Ingentia tecta. Virgilius 2. Aeneid. 98.

Ingens tectum. Virg. 7. Aeneid. 14.

Obsoleti tecti sordes. Horat. 2. Carm. ode 10, 2.

Parua tecta. Seneca Hippol. 2, 26.

Paupere sub tecto. Horat. 1. epist. 10, 7.

Pinca tecta: *Nauer*. Ouid. 14. Metam. 106.

Placidia. Ouid. 1. Fast. 23.

Praua. Lucret. lib. 4, 105.

Prona. Lucretius libro 4, 105.

Pulchra. Horat. 3. Carm. ode 10, 2.

Recuruum tectum. Ouid. epist. 10, 15.

Regalia tecta. Ouid. 6. Metam. 123.

Regia. Virg. 1. Aeneid. 128.

Rustica. Catul. in Carm. secul. 32, 4.

Saxea. Ouid. epist. 10, 25.

Solida. Ouid. 3. Metam. 140.

Squalentia. Ouid. 2. Metam. 153.

Stellantia summi patris. Valer. 5. Argon. 125.

Sublime tectum centum columnis. Virg. 7. Aeneid. 34.

Superba tecta. Virg. 7. Aeneid. 3.

Supina. Lucretius libro 4, 105.

Tepidum tectum. Horat. 2. Serm. Satyr. 3, 2.

Vmbrosa tecta. Tibul. lib. 1. eleg. 4, 1.

Claudere sua tecta. Ouid. 5. Metam. 58.

Fremunt tecta vlularu femineo. Virg. 4. Aeneid. 134.

Inire tectum. Ouid. 14. Metam. 151.

Novare tecta. Virg. 4. Aeneid. 52.

Procumbit tectum. Ouid. 4. Fast. 47.

Replere tectum gemitu. Virg. 2. Aeneid. 146.

Subire tecta alicuius. Virg. 3. Aeneid. 17.

Succedere tectis alicuius. Virg. 1. Aeneid. 127.

¶ Tectum: *Genus onum*, Plin. lib. 3. cap. 47, 3, Ouium summa genera duo, tectum & colonieum.

¶ Tectorium. Vitruuius lib. 7, de Architectura. Plin. lib. 38. cap. 23, 3, Ideoque nulla tectoria eorum rimæ fœdauere. Stat. 6, 47.

Tandem aperit vulcum, & tectoria prima reponit.

Pictæ tectoria linguæ. Pers. Satyr. 5, 3.

¶ Tectorius. Plin. lib. 36. ca. 22, 10, Sed cura tuentur picando parietes, quoniam & tectoria calx roditur.

¶ Tectorium: *opus ad ornamentum edificij*. Varro 3. de Rust. cap. 1, 7, Quum enim villam haberes opere tectorio, & intestino.

¶ Tector Varro 3. de Rust. cap. 2, 7, Non minùs villa tua erit ad Angulum Velini; quam neque pictor, neque tector vidit vnquam.

¶ Tegmen. Recubans sub tegmine fagi. Virgilius 1. eclog. 1.

Ingenti tegmine clepit se. Senec. Herc. furen. 9, 37.

Cruda tegmina boum. Stat. 6. Thebaid. 146.

Fuluum tegmen lupæ. Virg. 1. Aeneid. 56.

Capitum tegmina picto nutantia cono. Ouid. 3. Metam. 22.

Subtecta neruis tegmina. Silius lib. 4, 59.

Tegminapedum. Col. lib. 1. cap. 8, 13.

¶ Tegumen. Liu. 1. ab Vrbe, 83, Et super tunicam æneum pectori tegumen.

¶ Tegimen. Ouid. 3. Metam. 11.

—regimen direpra leoni. Pellis erat. Liu. 6. bell. Maced. 27.

Remouere tegimen. Ouidius 1. Metam. 136.

¶ Tegumentum. Liu. 1. ab Vrbe, 187, Tegumenta corporis.

¶ Tegulum. Plin. lib. 16. cap. 36, Tegulo enim carum domus suas septentrionales populi operiunt.

¶ Tegillum. Varro Sequiulyse: Ob aquam è nubibus torrentam indicat fore, vt tegillum pastor sibi sumat. Plautus Rud. 14, 18,

Tegillum eho illud mihi vnum arefcit.

¶ Tegula. Plaut. Milit. 9, 24,

Quòd meas confregisti imbrices & tegulas. Terent. Eunuch. 3. 5. 40, Cato cap. 14, 3, In tectum sic numerabitur tegula integra quæ erit. Ouid. 6. Fast. 64, Strataq; erat tepido tegula quassa solo.

¶ Teges: *Straguli genus*. Varro de Rust. Sicq; fiunt de canabi, lino, iunco, palmo, scirpo: vt funes, testes, tegetes. Iuuen. Satyr. 6, 12,

Aufa Palarino tegetem præferre cubili. Colum. lib. 5. cap. 3, Sub ortu caniculæ palmis tegetibus vineas adumbrabat. Iuuen. Satyr. 9, 14,

Quando ego figam aliquid, quo fit mihi tuta senectus
A tegete & baculo?

Pars tegetis dimidio breuior. Iuuen. Satyr. 5, 7.

Occulta teges. Iuuenal. Satyr. 9, 11.

¶ Tegeticula. Varro 1. de Rust. cap. 2, Sed pro colombarijs in pariete mutulos, aut palos in ordinem, supra quos tegeticulæ canabinæ sunt impositæ. Colum. lib. 8. cap. 9, 2.

¶ Tegus. Varr. Tegus suis, ab eo quòd tegit; vt perna à pedo. Plautus in Capriuis,
—tegoribus postulat.

Dij immortales, vt ego callos detruncabo tegoribus.

TELA] Ouid. 6. Metam. 26,

Vltima pars telæ tenui circumdata limbo. Ouid. epist. 1, a.

Lastaret viduas pendula tela manus.

Difereuerat telas tenui auro. Virg. 4. Aeneid. 5, 51.

Percurrere pectine telas. Virg. 1. Aeneid. 50.

Intertextas telas retexere. Stat. 3. Sylu. 5, 2.

Telam exordiri. Plautus Bacchid. 5, 115.

TELICARDIOS] Gemma colore cordis. Plin. lib. 37. ca. 10.

TELVVM] Vnguentum. Plin. lib. 13. cap. 1, 10,

TELLVS] Plin. lib. 7. cap. 5, 1, Cum quarto aquarum elemento, librari medio spatio tellurem. Virg. 1. Aeneid. 36,
—ac magno telluris amore.

Egressi, oprata potiuntur Troes arena,

Hiatus telluris. Ouid. epist. 3, 13.

Abrupta tellus. Stat. 3. Thebaid. 119.

Apta armis. Propert. 3. eleg. 22, 4.

Barbara. Ouid. 7. Metam. 11.

Bruta. Horat. 1. Carm. ode 34, 2.

Diues & nunquam mentita colono. Silius lib. 7, 32.

Dura. Ouid. 9. Metam. 131.

Effæta. Lucretius libro 2, 231.

Ferax Cereris. Seneca Herc. furen. 9, 16.

Fertilis. Horat. in Carm. secul. 6.

Fœcunda. Virg. 1. Georg. 14.

Fœta. Stat. 1. Thebaid. 37.

Grauida. Ouid. 7. Metam. 26.

Habitabilis. Ouid. 8. Metam. 126.

Inarata. Ouid. 1. Metam. 22.

Infœlix frugibus. Virgilius 2. Georg. 48.

Iustissima. Virgilius 2. Georg. 92.

Læta. Seneca Octau. 7, 6.

Lubrica. Stat. 9. Thebaid. 40.

Lutulenta. Ouid. 1. Metam. 88.

Mauortia. Virg. 4. Georg. 92.

Parca. Stat. 4. Sylu. 5, 3.

Pinguis. Virg. 2. Georg. 50.

Prodiga. Ouid. 15. Metam. 17.

Salsa. Virg. 2. Georg. 48.

Sicca. Virg. 1. Georg. 49.

Solidissima. Ouid. 15. Metam. 53.

Tenuis. Ouid. epist. 4, 22.

Torrída. Lucretius libro 5, 245.

Vidua. Ouid. 2. Fast. 28.

Adoperta tellus marmore. Ouid. 8. metam. 47.

Ingens tellus aggeritur tumulo. Virg. 3. Aeneid. 29.

Aret tellus succis ademptis. Ouid. 2. Metam. 43.

Cauare tellurem. Virg. 3. Georg. 18.

Concussa tellus agmine cornipedum. Silius lib. 8, 70.

Debiscit tellus ima. Virg. 4. Aeneid. 5.

Excita tellus pulsu pedum. Virg. 12. Aeneid. 90.

Exercere tellurem aratro. Virg. 1. Georg. 20.

Humida tellus putorem nastæ est. Lucretius libro 2, 175.

Petere tellurem genibus. Tibul. lib. 1. eleg. 2, 18.

Regnata tellus ab aliquo. Ouid. epist. 10, 14.

Reuulsa tellure fodiens. Claud. 5. Panegy. 10.

Rupta tellus. Ouid. 3. Fast. 26.

Scissa. Stat. 1. Thebaid. 14.

Sollicitanda. Virg. 2. Georg. 84.

Subacta. Silius libro 7, 116.

Torpet fœda tellus. Seneca Herc. furen. 9, 17.

Vacillat sub pedibus tellus. Lucretius libro 5, 249.

Clarus tellure Phœacia Coroneus. Ouid. 1. Metam. 112.

TELVVM] Quintilian lib. 10. cap. 1, Per abusionem sicarios

HHHh

ctiam

etiam omnes vocamus, qui eadem telo quocumq; commiserint.

Custos telorum: *Phaenissa*. Ouid. 8. *Metam.* 65.

Iactus teli. Tacit. lib. 13.

Seges ferrea telorum. Virg. 3. *Aeneid.* 10.

Telum: *pro Gladio*. Virg. 9. *Aeneid.* 130.

At non hoc telum, mea quod vi dextera versat, Effugies.

Non radij Solis, neque lucida tela dici, Lucret. lib. 1, 30.

Gelida tela pavoris. Lucret. lib. 3, 62.

Densissima Virg. 9. *Aeneid.* 112.

Non evitabile telum Ouid. 6. *Metam.* 47.

Exitabile. Ouid. 6. *Metam.* 52.

Fera tela. Lucret. lib. 2, 10.

Fortia diuim. Stat. 9. *Thebaid.* 131.

Iaculabile telum Ouid. 7. *Metam.* 138.

Ignem. Seneca *Oedipo*, 5, 20.

Imbelle. Virg. 2. *Aeneid.* 109.

Immane. Stat. 9. *Thebaid.* 161.

Immedicabile. Virg. 12. *Aeneid.* 170.

Indeuicatum telum Ouid. 2. *Metam.* 120.

Inertia. Seneca *Thyeste*, 4, 10.

Infecta. Virg. 5. *Aeneid.* 116.

Insuperabilia. Valerius 3. *Argon.* 3.

Inuicta. Seneca *Otau.* 5, 5.

Mattia. Virgilius 9. *eclog.* 3.

Noxia. Stat. 11. *Thebaid.* 126.

Penetrabile. Ouid. 5. *Metam.* 14.

Pennatum. Vide PENNA.

Sæua. Ouid. 12. *Metam.* 77.

Secunda. Ouid. 3. *Metam.* 62.

Syluestria. Stat. 9. *Thebaid.* 145.

Temeraria. Ouid. 2. *Metam.* 122.

Trabale telum. Virg. 12. *Aeneid.* 59, Valer. 8. *Argon.* 63.

Trifalca Iouis. Ouid. 2. *Amor.* eleg. 5, 11.

Trunca. Virg. 11. *Aeneid.* 2.

Violenta. Ouid. 11. *Metam.* 77.

Volucre. Valer. 2. *Argon.* 105.

Volatile. Ouid. 1. *de Arte*, 14.

Vulnificum. Ouid. 2. *Metam.* 107.

Vnco telo accingitur. Ouid. 4. *Metam.* 134.

Adactis telis mo'i. Ouid. in *Ibin*, 62.

Agere telis aliquem. Virg. 4. *Aeneid.* 15.

Aptare tela. Stat. 11. *Thebaid.* 100.

Leui telo armari. Seneca *Herc.* Octæo, 7, 22.

Stridorem teli audijt. Virg. 11. *Aeneid.* 173.

Cadere telo alicuius. Virg. 11. *Aeneid.* 138.

Cingitelis. Virg. 2. *Aeneid.* 104.

Confringere tela. Lucan. lib. 6, 32.

Contorsit telum in hostes. Virg. 12. *Aeneid.* 53.

Tela cæca & improvida contorsere. Plin. *epist.* 87, b.

Defendere se telis. Virg. 2. *Aeneid.* 90.

Deijcere aliquid telo. Virg. 1. *Georg.* 67.

Depromere tela pharetris. Virg. 5. *Aeneid.* 100.

Eijcere. Celsus lib. 7. *cap.* 5.

Elapsus telis hostium. Virg. 2. *Aeneid.* 64.

Euellere tela membris. Lucan. lib. 6, 51.

Exsaturare tela. Stat. 9. *Thebaid.* 3.

Excussa tela. Seneca *Herc.* fur. 6, 36.

Exire tela corpore. Virg. 4. *Aeneid.*

Exercere telum. Lucret. lib. 2, 221.

Expedita tela. Lilius lib. 8. *Decad.* 4.

Ferire aliquem telo. Virg. 12. *Aeneid.* 59.

Crebra tela fundere. Virg. 11. *Aeneid.* 122.

Hebetata tela. Silius libro 16, 22.

Irrita tela iactare. Virg. 2. *Aeneid.* 92.

Corusca iaculari. Seneca *Oedipo*, 14, 7.

Infecta tela sanguine. Stat. 9. *Thebaid.* 18.

Infigere telum pectore. Seneca *Oedipo*, 14, 8.

Infidet telum. Celsus libro 7. *cap.* 5.

Intendere telum in iugulum innocentis. Plin. *epist.* 9, lib. 3.

Librare telum in iactus obliquos. Ouid. 4. *Metam.* 153.

Librare telum ab aure. Virg. 9. *Aeneid.* 86.

Maculare aliquem telis. Seneca *Oedipo*, 10, 6.

Medicata tela veneno. Silius libro 7, 92.

Obrui telis. Virg. 2. *Aeneid.* 12.

Celeri telo prostrauit virum. Valer. 3. *Argon.* 37.

Regerere tela neruo. Seneca *Hippol.* 2, 22.

Rotare telum. Stat. 9. *Thebaid.* 16.

Spargere tela. Quint. lib. 4. *cap.* 3, 11.

Stringere. Claud. 1. *de rapt. Proserp.* 20.

Subministrare ad manum. Quint. lib. 5. *cap.* 7, 6.

Succumbere telis. Ouid. *epist.* 88.

Torquere telum in aliquem. Virg. 5. *Aeneid.* 99.

Transire telum. Celsus lib. 7. *cap.* 5.

Transfixus telo. Silius libro 15, 136.

Vibrare telum. Lucan. lib. 4, 8.

Lucida tela volant. Lucretius libro 4, 170.

¶ Telifer. Puer telifer. Seneca *Herc.* Octæo, 4, 62.

TEMERARIVS] Terentius *Andr.* 1, 4, 2.

Sanè pol temulenta est mulier & temeraria. *Martial.*

libro 6. 60, Abstulerat totum temerarius inductor urbem.

Idem lib. 6. 35, Temerarius ardor.

Haud temerarium est. Plautus *Afin.* 6, 14.

Temerarium magis, quàm audax cõsiliu. Liu. 5. *bel. Pun.*

Arbiter temerarius. Stat. 1. *Achil.* 14.

Cœpta temeraria. Silius libro 16, 131.

Dextra temeraria. Ouid. 2. *de Pont.* eleg. 2, 3.

Error temerarius. Ouid. 12. *Metam.* 12.

Honor. Quintil. in *Proæm.* lib. 1, 7.

Iudex. Ouid. 7. *Metam.* 157.

Turba temeraria. Ouid. 10. *Metam.* 115.

Virtus. Ouid. 8. *Metam.* 82.

Vox. Ouid. 2. *Metam.* 10.

¶ Temere. Terent. *Phorm.* 5, 1, 30.

Quàm sæpe forte temere

Eueniunt, quæ non audeas optare. Virg. 9. *Aeneid.* 68,

—temere inter tela iacentes.

Temere incastum. Lucretius libro 5, 201.

Temere non est. Terentius *Phorm.* 5, 9, 9.

¶ Temere: *Sine periculo*. Plautus *Bacchid.* 1, 52,

Rapidus fluius est; non hac temere transitu potest.

Temere, *pro fere*. Quint. lib. 1. *cap.* 4, Illud ingeniorum velut

præcox genus, haud temere vnquam peruenit ad fugæ.

¶ Te meriter. Accius *Amphitrione*: Hoc in re est, quod tu

tam temeriter meam beneuolentiam interijisse es ratus.

¶ Temeritudo. Pacuuus *Dulorestes*: Egõn' tyranni noui temeritudinem?

¶ Temero. Contaminare. Liu. 6. *bel. Pun.* 68, Sepulchra ma-

iorum temerata ac violata.

Corpora temerare nefandis dapibus. Ouid. 15. *Metam.* 15.

Cubile alicuius. Ouid. 15. *Metam.* 101.

Fluuios venenis. Ouid. 7. *Metam.* 109.

Leætum alicuius. Ouid. 1. *de Arte*, 149.

Opus. Tacit. lib. 20.

¶ Temerare: *suprare*. Tacit. lib. 1, Eandem Iuliam in matri-

monio M. Agrippæ temerauerat.

¶ Temerandus. Lucan. lib. 1, 30,

—& nunquam temerando parcere ferro.

¶ Temeratus. Sacra hospitij temerata. Ouid. *epist.* 16, 1.

Amicus temeratus. Ouid. 3. *Amor.* eleg. 8, 13.

Voluntas nostra temerata est. Ouid. 9. *Metam.* 126.

Caustra infausta temerataque. Tacit. lib. 1.

¶ Temerator. In l. si quis obreplerit. ad legem *Corneliam*

de fals.

TEMETVM] Plautus *Aulul.* 11, 6.

Quia temeti nihil alatum intelligo. Plin. lib. 14. *cap.* 13.

1, Cato idem propinquos foeminis osculum dare iussit, vt

scirent an temetum olerent. Horat. 2. *epist.* 2. *epist.* 2, 33,

Pullos, oua, cadum temeti.

¶ Temulentus. Terentius *Eunuch.* 4, 3, 11,

Temulenta es. v. vtinam sic sint qui mihi male volunt.

¶ Temulenter. Colum. lib. 8. *cap.* 8, 9, Iam nunc Gangeticas

& Aegyptias aues temulenter eructant.

¶ Temulentia. Plin. lib. 14. *cap.* 2, 10, Siquidem temulentiam

sola non facit.

TEMNO] Virgilius 1. *Aeneid.* 110,

Si genus humanum, & mortalia temnitis arma. Horat. 2.

Serm. *Satyr.* 2, 8, Ieiunus stomachus raro vulgatiæ temnit.

Ouid. 3. *de Arte*, 60, Est & in incesu pars non tenenda de-

coris.

¶ Temptor. Deorum temptor. Seneca *Agamem.* 7, 4.

TEM O] Ouid. lib. 2. *Metam.* 22,

Aureus axis erat, temo aureus. Colum. lib. 6. *cap.* 2, 6,

Cui ramus illigatur & temonis vice trahitur.

Aereus temo. Virg. 3. *Georg.* 35.

Obliquo temone plaustrum flectere. Ouid. 10. 89.

Reuulsus temone axis. Ouid. 2. *Metam.* 64.

¶ Temo: *pro Stipite* sine lignis transuersarijs & longurijs. Cato

lib. 8. *cap.* 19, Omnesque tranuersis sex temonibus quasi

vacetæ inter se ligantur.

TEMPE] loca amœna, nemora præsertim atque aquas ha-

berentia. Virg. 2. *Georg.* 94,

Speluncæ, viuiq; lacus, ac frigida Tempe.

Heliconia Tempe. Ouid. 1. *Amor.* eleg. 1, 4.

Opaca. Seneca *Troade*, 9, 1.

Peneia. Virgilius 4. *Georg.* 65.

Tenebrosa. Stat. 10. *Thebaid.* 13.

Theffala. Horat. 3. *Carm.* ode 7, 1.

Vmbrosa. Stat. 6. *Thebaid.* 18.

TEMPE RO] Aequor totum temperat Neptunus. Ouid. 12.

Metam.

Vesper frigidus temperat æra. Virg. 3. *Georg.* 68.

Aes conflare & temperare. Plin. lib. 7. cap. 56, 6.
Amara risu. Horat. 1. Carm. ode 16, 6.
Aquam ignibus. Horat. 3. Carm. ode 19, 2.
Vnda temperat arua aeterna. Virg. 1. Georg. 22.
Domum temperate arte. Propert. lib. 3. eleg. 5, 6.
Iras. Virg. 1. Aeneid. 13.
Lachrymas alicuius. Ouid. ad Liuiam, 2.
Ira temperat manus. Propert. lib. 3. eleg. 22, 5.
Lympha temperat merum. Tibullus lib. 3. eleg. 7, 6.
Mundum temperat varijs horis Iuppiter. Horat. 1. Carm. ode 12, 4.
Ora temperare fratris. Horat. 1. Carm. ode 8, 2.
Ratem. Ouid. 13. Metam. 74.
Sumptus. Ouid. 1. Amor. eleg. 3, 2.
Voguentum. Plin. lib. 13. cap. 2, 1.
Republicas. Plin. lib. 6. cap. 19, 1.
Thermas. Martial. lib. 10, 48.
Veftigalia. Plin. in Paneg.
Vires suas iustitia. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 6, 5.
Aetati iuuenum temperare. Moderari. Plautus Truc. 3, 29.
 Idem Mercat. 24, 21,
 Temperare istac aetate Istitis decebat te artibus.
Animis. Liu. 5. ab Vrbe, 201.
Cædibus. Liu. 2. ab Vrbe, 72.
Gulae. Plin. epist. 10, b.
Læticiae. Liuius lib. 5,
Linguae. Plaut. Rudente, 27, 28.
Manibus. Liuius 2. bel. Maced. 77.
Nequeo mihi temperare, quo minus, &c. Plin. lib. 18. cap. 6, 9.
Vino temperare in vnum diem. Liuius 10. bel. Maced. 59.
Temperare ab iniuria. Cæsar 1. bel. Gal. 28.
A lachrymis. Virg. 2. Aeneid. 2.
In amore. Plautus Epid. 3, 8.
Temperare maledicere. Plautus Pœnul. 16, 73. Idem Pœn. 2, 22. Vel dormire temperent.
Temperare verbibus oppugnandis. Liu. lib. 10. ab Vrbe,
 ¶ *Temperatum est*. Liuius 1. ab Vrbe, 129, templis tamen deum temperatum est.
 ¶ *Temperans*. Terent. Heaut. 3, 3, 19,
 Hominis frugi & temperantis functus officium.
Geniuo iunctum. Terentius Phormionis 1. 1. 41,
 Famæ temperans. Gaudij. Plin. in Paneg. 86.
 ¶ *Temperanter*. Haberi temperanter. Tacit. lib. 4.
 ¶ *Temperantia*. Temperantia in cibis. Plin. lib. 28. cap. 5.
 ¶ *Temperatus*. Plin. lib. 11. cap. 37, 24, Et temperato repercussu non obstrepat.
Mens temperata. Horat. 2. Carm. ode 3, 1.
Præla temperata. Instructa, & ad opus. Cato cap. 12,
Tempus temperatum. Varro 2. de Rust. cap. 5, 12.
Vis temperata. Horat. 3. Carm. ode 14, 14.
Vfus temperatus. Horat. 2. Carm. ode 2, 1.
 ¶ *Temperatè*. Cato cap. 69, Vbi temperatè tepebit, tum cuminum indito, postea linito.
 ¶ *Temperator*. Martial. lib. 1. 161,
 Quàm fluctu tenui, sed inquieto,
 Amorum Salo temperator ambit.
 ¶ *Temperamentum*. Adhibere temperamentum. Plinius.
 Artifici temperamento librare manum. Plin. lib. 12. ca. 25, 4.
Linguae temperamentum. Liu. 8. bel. Pun. 248.
Sequi temperamentum in te aliqua. Martial. lib. 1, 29.
 ¶ *Temperatura*. Temperatura ferri. Plinius lib. 34. cap. 15, 1.
Temperatura cæli, Varro.
 ¶ *Temperies*. Plin. epist. 101. a, lib. 5, Accipe temperiem cæli, regionis situm, villæ amœnitatem. Ouid. 4. Metam. 69.
 —temperie blandarum captus aquarum.
Docta temperies fruendi, Stat. 2. Sylu. 2, 31.
Temperies morum tranquilla. Stat. 2. Sylu. 6, 10.
Cæli temperie iuuatur corpus. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 7, 15.
Temperies: Temporis commoditas. Plin. lib. 17. cap. 10, 14, Custodita temperie, vt viridi cælo serantur, ac sine aurore.
Mitis temperies. Claud. 1. de rapt. Proserp. 53.
 TEMPESTAS, TEMPESTIVVS] Vide TEMPVVS.
 TEMPLVM] Lucida cæli templa. Lucret. lib. 1. 206.
 Templum: *Calum ipsum*. Ennius:
 Contremuit templum magnum Iouis altitonantis.
 ¶ *Templum: ædes sacrae & alia loca septa, vnum tantum introitum habentia*.
Positor templorum. Ouid. 2. Fast. 13.
Alta templa. Virg. 6. Aeneid. 9.
Annosa. Seneca Herc. Oetzo 7, 9.
Aurata. Lucret. lib. 2, 6.
Aurea. Propert. lib. 4. eleg. 1, 1.
Celebria. Quint. lib. 1. cap. 4, 12.
Ingens templum. Virg. 1. Aeneid. 90.
Operosa templa dei. Ouid. 15. Metam. 134.
Pœntralia, Lucret. lib. 1. 2, 18.

Radiantia auro. Ouidius 3. de Arte, 90.
Sacratum templum. Virg. 2. Aeneid. 33.
Sublimia templa. Ouid. 7. Metam. 120.
Syluestria Nympharum. Lucret. lib. 5, 190.
Venerabile templum. Ouid. 2. de Remed. 31.
Contendere templum. Virg. 1. Aeneid. 90.
Excisa templa. Stat. 5. Sylu. 3, 40.
Factum de marmore templum. Ouidius 1. de Arte, 17.
Indicere honorem templis diuim. Virg. 1. Aeneid. 128.
Instituam templa de marmore. Virg. 6. Aeneid. 14.
Ponere templum de marmore. Virgilius 3. Georg. 3.
Ponere templum alicui. Tacit. lib. 15.
Immania templa posuit Ioui. Virg. 4. Aeneid. 40.
Reficere templa. Horat. 3. Carm. ode 6, 1.
Sistere templum. Tacit. lib. 20.
Statuere alicui. Ouid. 14. Metam. 26.
Structa saxo templa. Virgil. 3. Aeneid. 17.
Temerata templa Mineræ. Virg. 6. Aeneid. 168.
Violare templa. Seneca Troade, 6, 53.
Linguae sudantia templa. Lucret. lib. 4, 126.
Mentis templa. Lucret. lib. 5, 12.
 ¶ *Templum: Tignum quod in sacro edificio transversum supra canterios ponitur*. Vitruuius lib. 4. cap. 2.
 ¶ *Templum: Sepulchrum*. Virgil. 4. Aeneid. 92,
 Præterea fuit in tectis de marmore templum Coniugis antiqui.
 TEMPORALIS] Vide TEMPVVS.
 TEMPVVS] Tēpus quod *ἡμέρας* vocat. Quint. lib. 3. cap. 6, 19.
Tempus aptius cibo. Celsus lib. 3. cap. 5.
Tempus: pro Consiisuo tempore. Terent. Andr. 4. 1, 7,
 Pōst vbi tempus, promissa iam perfici.
Tempus: pro Opportunitate. Plautus Persa. 14, 8,
 Is aderit ad eundi tempus. Idem Menæch. 12, 29,
 Tempus est abire ab his locis lenonijis.
Edendi tempus. Horat. 1. epist. 17, 5.
In præfens tempus. Horat. de Arte, 9,
In tempore venire. Terent. Andr. 4. 5, 19,
In ipso tempore. Terent. Andr. 3. 2, 52,
In puncto temporis. Lucret. lib. 4, 34.
Per id tempus. Cæsar.
Tempus ætatis. Terent. Hecyra, 4, 2, 18.
Tempus diei. Terent. Heaut. 1. 6, 38,
Scholarum tempora. Quint. lib. 1. cap. 8, 9,
Exiguum temporis. Ouid. 13. Metam. 189.
Fuga temporum. Horat. 3. Carm. ode 30, 1.
Gradus. Quint. lib. 5. cap. 10, 32.
Intervalla ac spiramenta. Tacit. in vita Agricole.
Pars temporis exigua. Lucret. lib. 3, 81.
Puncto temporis. Lucret. lib. 1, 219.
Succisiva temporum. Quint. lib. 1. cap. 12, 10.
Accommoda fraudi tempora. Stat. 6. Theb. 123.
Actum tempus. Horatius de Arte, 35.
Amicum fraudibus. Stat. 3. Sylu. 1, 8.
Angustum. Claud. 2. in Ruff. 11.
Annua tempora. Ouid. 3. Amor. eleg. 9, 1.
Anteaetum tempus. Lucret. lib. 3, 169.
Antiqua tempora. Quint. lib. 1. cap. 10, 10,
Aurcum. Horat. Epod. 16, 14.
Congrua tempora. Claud. 1. in Ruffinum, 64.
Coniunctum tempus. Quint. lib. 7. cap. 3, 36.
Dextrum. Horat. 1. Serm. Satyr. 1, 4.
Dura tempora. Iuven. Satyr. 4, 8.
Diurnum tempus. Quint. lib. 7. cap. 3, 35.
Dura tempora. Horat. 2. epist. 3, 10.
Edax rerum tempus. Ouid. 15. Metam. 47.
Exiguum. Ouid. 2. Amor. eleg. 2, 8.
Exoptabile. Silius libro 11, 78.
Faustum. Lucret. lib. 1, 162.
Festum. Horat. 2. epist. 1, 29.
Feruens; cui opponitur Frigidum. Celsus libro 3. cap. 16.
Frigidum. Seneca Thyeste, 2, 2.
Generale. Quint. lib. 3. cap. 10, 30.
Genitale. Ouid. 3. Trist. eleg. 13, 4.
Genitale tempus mundi. Lucret. lib. 2, 210.
Gratum. Horat. 2. epist. 2, 40.
Graue. Horat. 3. Carm. ode 23, 2.
Heroica tempora. Quint. lib. 1. cap. 11, 9.
Hybernum tempus. Ouid. 11. Metam. 150,
Incluctabile. Virg. 2. Aeneid. 65.
Iners. Stat. 2. Thebaid. 21.
Inexcusabile. Ouid. 7. Metam. 105.
Ingrata tempora. Horat. 1. epist. 1, 5.
Iniquum tempus. Lucret. lib. 1, 9.
Iustum pugnæ. Virg. 10. Aeneid. 3.
Læuum. Horat. 2. Serm. Satyr. 4, 1.
Longum. Seneca Agamem. 12, 3.

Maturo tempore adepta est coniugium. Catullus in Carm. nupt. 57, 12.
 Marutinum tempus. Ouid. 13. Metam. 128.
 Modicum. Quintilian lib. 1. cap. 2, 10.
 Mollissima tempora fandi. Virg. 4. Aeneid. 59.
 Nocturnum tempus. Lucretius libro 4, 90.
 Nubila tempora. Ouid. 1. Trist. eleg. 8, 2.
 Opportunum curationi tempus. Celsus lib. 5. cap. 26.
 Paruum. Lucretius libro 6, 163.
 Prisci temporis anni. Ouid. 1. Fast. 40.
 Prosperum tempus. Tacit. lib. 12.
 Quodam tempore. Ouid. 2. Metam. 111.
 Sacrum tempus. Horat. in Carm. secul. 2.
 Secretum. Quint. lib. 1. cap. 2, 9.
 Secundum. Quint. lib. 7. cap. 3, 36.
 Secunda tempora. Horat. 4. Carm. ode 9, 7.
 Segne tempus. Valer. 1. Argon. 76.
 Solstitiale. Ouid. 6. Fast. 158.
 Spatiosum. Ouid. 1. Amor. eleg. 8, 17.
 Speciale. Quint. lib. 5. cap. 10, 30.
 Supremo tempore adesse alicui. Catullus Argon. 19, 10.
 Tranquillum tempus. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 10, 15.
 Vacuum tempus, curaq; solutum. Lucretius libro 2, 10.
 Verni temporis hora. Horat. de Arte, 61.
 Tempus abit iners. Ouid. epist. 15, 65.
 Abijt iam & tranfuctum est tempus. Tacit. lib. 18.
 Arripere tempus. Virg. 11. Aeneid. 91.
 Capto tempore agere aliquid. Virg. 11. Aeneid. 157.
 Debita tempora complere. Virg. 9. Aeneid. 22.
 Maturus compleuit tempora venter. Ouid. 11. Metam. 63.
 Puerile tempus concessit iuuentæ. Ouid. 6. Metam. 144.
 Decedentia tempora. Horat. 1. epist. 6, 1.
 Dependere tempora amoris. Lucan. lib. 10, 16.
 Dicere tempora alicuius. Tacit. lib. 1.
 Differre. Ouid. 9. Metam. 154.
 Digerere. Ouid. 1. Fast. 6.
 Diuidere tempus. Quint. lib. 5. cap. 10, 32.
 Diuidere curarum remissionumq; tempora. Tacit. in vita Agricola.
 Diuidere temporibus negotiũ aliquod. Terent. And. 3. 1. 18.
 Dare tempus alicuius rei. Quint. Tryphoni, 2.
 Dare tempora studijs. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 9, 10.
 Edere tempus. Quint. lib. 4. cap. 2, 69.
 Dum tempus est. Terent. Eunuch. 1. 1. 11.
 Tempus est facere. Plaut. A sin. 16, 62.
 Tempus est vt eamus ad forum. Plautus Milit. 3, 72.
 Tempus est ad rem. Terent. Eunuch. 4. 1. 7.
 Nunc ita tempus est mihi. Terent. Heaut. 4. 1. 59.
 Non est nunc tempus. Terent. Hecyra, 4. 4. 77.
 Vbi tempus tibi erit. Terentius Eunuch. 3. 2. 32.
 Euoluere tempora & fastos. Horat. 1. Serm. Satyr. 3, 23.
 Exigere tempus. Virg. 4. Aeneid. 96.
 Tarda fluent tempora. Horat. 1. epist. 1, 5.
 Inreparabile tempus fugit. Virg. 3. Georg. 57.
 Impendere tempus alicui. Quint. lib. 1. cap. 2, 3.
 Labuntur tempora assiduo motu. Ouid. 15. Metam. 36.
 Legere & deligere tempora cibo. Celsus lib. 3. cap. 6.
 Leniet odium tempus. Ouid. in Ibin, 9.
 Oblatum tempus. Lucan. lib. 7, 41.
 Partiri tempora in plures. Quint. lib. 1. cap. 2, 3.
 Peractum tempus. Ouid. 2. de Arte, 133.
 Perdere tempora. Quint. lib. 2. cap. 1. Ouid. 11. Metam. 58.
 Orbis perfectus temporis. Virg. 6. Aeneid. 149.
 Ponere tempus alicui. Virg. 1. Aeneid. 57.
 Præsumere tempus in re aliqua. Quint. lib. 1. cap. 1, 14.
 Promissum tempus. Ouid. epist. 3, 1.
 Suppeditabit tempus. Quint. lib. 1. cap. 12, 10.
 Tolerare patienter tempora. Quint. lib. 6. cap. 3, 77.
 Longo post tempore venit. Virg. eclog. 1, 6. (13, 155.)
 Tempus & occasio venit liberè loquendi. Plautus Trinum.
 Vertuntur tempora annorum. Lucretius libro 5, 289.
 ¶ Tempus: *Part capitis, quæ est ad latiora.* Virg. 1. Aeneid. 83,
 Temporibus geminis canebar sparsa senectus. Columel. lib. 7, Decimo tamen anno tempora cauari incipiunt.
 Ardua tempora. Stat. 6. Thebaid. 184.
 Caua. Virg. 10. Aeneid. 179.
 Flauentia. Ouid. 1. Amor. eleg. 1, 7.
 Trunca. Ouid. epistol. 9, 28.
 Turgentia. Stat. 5. Thebaid. 54.
 Adelat tempora viridi lauro. Virg. 5. Aeneid. 50.
 Cingere tempora floribus. Catullus in Epithal. Iuliz, 56, 2.
 Myrto. Virg. 1. Georg. 6.
 Ramis. Virg. 5. Aeneid. 171.
 Eiuñdi tempora punicis rænijs. Virg. 5. Aeneid. 54.
 Prædura tempora fregit nodoso robore. Ouid. 12. Metam. 70.
 Populata tempora raptis auribus. Virgilius 6. Aeneid. 99.

Præcingens roseo tempora vinculo. Seneca Medea, 2, 3.
 Protecta tempora fuluo capillo. Ouid. 12. Metam. 55.
 Redimitus tempora lauro. Virgilius 3. Aeneid. 17.
 Religata tempora scæno. Ouid. 14. Metam. 129.
 Sparsus tempora canis. Ouid. 8. Metam. 114.
 Tegere tempora vitta. Virg. 4. Aeneid. 128.
 Velare tempora myrto. Virgilius 5. Aeneid. 15.
 Vincti tempora verbena. Virg. 12. Aeneid. 24.
 Umbrata tempora quercu. Virg. 6. Aeneid. 155.
 ¶ Tempus: *pro Capite.* Catull. in Epithal. Iuliz, 56, 33.
 Vsq; dum tremulum mouens
 Cana tempus anilitas
 Omnia omnibus annuit.
 ¶ Tempori: *Adurbium* Plautus Menæch. 9, 84,
 Sequimini: vt quod imperatum est, veniam aduersum
 tempori. Cato cap. 2. 1, Satis ne tempori opera sicut con-
 fecta.
 ¶ Tempore: *pro Tempore* Plautus A sin. 12, 143,
 Vt tempore, opportuneq; attulistis.
 ¶ Temporius. Colum. lib. 8. cap. 4, 2, Ante crepusculum
 propter cibi spem temporibus ad officinam redeant.
 Temporius & Sarius, *contraria.* Col. lib. 2. cap. 18, 2. Ouid. 4.
 Metam. 40.
 ¶ Temporarius. Plin. in Paneg. 148, Non ergo temporariũ
 & subitum est. Plin. Maior lib. 16. cap. 33, 4. Quædam tem-
 poraria vis.
 ¶ Temporalis. Quint. lib. 6. cap. 2, 9, Adijciunt quidam pe-
 ritorum, *πρό* temporale esse.
 Exilium temporale. Hermogenianus in l. de iniuria. ff. de
 iniur. & famosis libel.
 Temporalis: *pro Inconstanti.* Curtius lib. 4, Vt sunt Græcorum
 temporalia ingenia.
 ¶ Tempestas: *Tempus ipsum.* Plautus Mostel. 2, 17,
 Cui hercle paucas tempestates Tranio
 Augebis ruri numerum. Sallust. in Iugurtha: Ea tem-
 pestate in exercitu nostro fuere complures noui & igno-
 biles.
 Tempestas: *serenum tempus.* Virg. 9. Aeneid. 4,
 — vnde hæc tam clara repente tempestas.
 Liquidissima tempestas cæli. Lucretius libro 4, 34.
 Mala. Cato de Re rust.
 Marina siue terrestris. Vlpian. in l. 2. § si non. ff. si quis cau.
 Salubris. Claud. de Phœnice, 3, 20.
 Secunda. Tacit. in vita Agricola.
 Arridet tempestas. Lucret. lib. 2, 7.
 Ridet. Lucret. lib. 5, 280.
 ¶ Tempestas: *pro cellosum tempus.* Plautus Most. 3, 18,
 — tempestas venit; Confringit tegulas, imbricesque.
 Plin. lib. 18. cap. 28, Illa tempestate & tempore. Catull. Argon.
 Rex tempestatum: *scelus.* Virg. 10. Aeneid. 8. (59, 15.)
 Potentes tempestatum dij. Virg. 3. Aeneid. 106.
 Atrox tempestas. Virgilius 2. Aeneid. 103.
 Atrox Claudianus de bello Getico. 23.
 Fera. Ouid. 1. Fast. 99.
 Naufraga. Valer. 1. Argon. 118.
 Notabilis. Tacit. lib. 17.
 Poëtica. Iuuen. Satyr. 12, 3,
 Szuz tempestates. Tacit. in Vita Agricola.
 Sonora. Virg. 1. Aeneid. 12.
 Turbida. Virg. 12. Aeneid. 57.
 Violenta. Seneca Herc. furen. 11, 8.
 Pelagi tempestatibus astus. Virg. 3. Aeneid. 141.
 Auertere tempestates. Plin. lib. 37. cap. 10, 4.
 Conflata ventis tempestas. Stat. 5. Thebaid. 105.
 Horrida tempestas cælum contraxit. Horat. Epod. 13, 1.
 Coortæ tempestates cælo terraque. Lucret. lib. 6, 192.
 Demissa tempestas ab Euro. Horat. 3. Carm. ode 17, 2.
 Szunior it trucibus tempestas acta procellis. Silius lib. 3, 46.
 Fulget tempestas tremulo impete. Lucretius libro 6, 35.
 Fœdam tempestate m glomerant nubes. Virg. 1. Georg. 65.
 Horescit nimbis turbida tempestas. Silius lib. 1, 27.
 Incubuit syluis tempestas. Virg. 2. Georg. 62.
 Refedit tempestas. Stat. 9. Thebaid. 105.
 Sedare tempestates. Plin. lib. 37. cap. 10, 15.
 Serenare. Virg. 1. Aeneid. 52.
 Cruenta tempestas. Claud. 6. Paneg. 16.
 Ferrea. Silius libro 15, 24. (erat.
 ¶ Tempestuosus. Gellius: Mare læuum ac tempestuosum
 ¶ Tempestiuus, Tempestiuus homo. Plin. lib. 8. cap. 53, 2.
 Hora tempestiua narratibus. Ouid. 5. Metam. 100.
 Ludum tempestiuum pueris cõcedere. Horat. 2. epist. 2, 29.
 Pinum tempestiuam euertere. Virgilius 1. Georg. 51.
 Viro tempestiua virgo. Horat. 1. Carm. ode 23, 3.
 ¶ Tempestiuè. Plautus Truc. 3, 19,
 Qui nostræ ætati tempestiuè temperant.
 Sepultus tempestiuè. Ouid. 4. Trist. eleg. 9, 17.

¶ Tempestiuitas. Plin. lib. 10. cap. 34. 2, Columbæ præparantes tempestiuitatem cibo.
 Tempestiuitas stomachi totiusque corporis. Plinius libro 29. cap. 6. 13.
 TEMVLENTIA, TEMVLENTVS] Vide TEMETVM.
 TENASMVVS] Plinius libro 28. cap. 14. 9. Tenasmus, id est, inanis voluntas egerendi, tollitur potio lacte asininio.
 TENAX, TENACITAS] Vide TENEO.
 TENDO] Virg. 3. Aeneid. 54.
 Tendunt vela Noti.
 Arcus tendere. Virg. 7. Aeneid. 33.
 Oculos pariter, telumque; tetendit. Virg. 5. Aeneid. 02.
 Grauitas tendebat vterum. Ouid. 9. Metam. 58.
 Tendere: *lasciari*. Terent. Phorm. 2. 2. 16.
 Quia non rete accipitri tenditur, nec miluio.
 Castes mihi tenduntur. Tibull. lib. 1. eleg. 6, 1.
 Dolos tendere alicui. Horat. Epod. 2, 7.
 Insidias. Sallust. in Catil.
 Opus tendere ultra legem. Horat. 2. Serm. Satyr. 1, 1.
 Retia ceruis. Ouid. 1. de Arte, 9.
 Vincula tendere capto. Virg. 4. Georg. 80.
 ¶ Tendere: *conari*. Virg. 2. Aeneid. 44.
 Ille simul manibus tendit diuellere nodos.
 Tendere ad altiora. Liu. 4. ab Vrbe, 59.
 Paulatim ad maiora tendere incipit. Quint. lib. 2. cap. 4, 15.
 Ad eloquium. Ouidius 4. Trist. eleg. 9, 4.
 Ad summam. Quint. in Proem. lib. 1, 15.
 Ad consulatum. Liu. 2. bell. Maced. 23.
 Tendere aduersus. Liu. 4. bel. Maced. 135, Quum aduersus tendendo nihil moueret facios.
 Aduersus auctoritatem Senatus. Liu. 5. ab Vrbe, 43.
 Ultra. Liu. lib. 10. Decad. 4.
 Contra. Tacit. lib. 8.
 Tendunt in diuersum sententia. Liu. 6. bel. Maced. 42.
 Tendere pertinaciter. Liu. 7. bel. Maced. 217.
 Vasto certamine tendunt. Virg. 12. Aeneid. 111.
 Odijs tendere. Virg. 12. Aeneid. 188.
 Summa ope, vt. Liu. 2. bel. Maced. 194.
 ¶ Tendere: *pergere*. Liu. 4. bel. Pun. 92, Salapiam tendit.
 Tendere ad. Liu. 5. bel. Pun. 158.
 Cursu tendit ad limina. Virg. 2. Aeneid. 64.
 Ad mortem. Lucan. lib. 4, 55.
 Tendere in. Virg. 1. Aeneid. 42.
 In campum. Virg. 5. Aeneid. 58.
 In verticem. Quint. lib. 1. cap. 11, 6.
 Tendit ad stomachum. Plin. lib. 11. cap. 37, 48.
 Tendere in quemcunque casum. Liu. 4. ab Vrbe, 166.
 Tendit palmas sursum. Colum. lib. 5. cap. 6, 24.
 Tendere cursum aliquod. Liu. 3. bel. Pun. 160.
 Gressum tendit ad moenia. Virg. 1. Aeneid. 83.
 Iter tendebat ad naues. Virg. 1. Aeneid. 133.
 Tendere iter pennis. Virg. 6. Aeneid. 48.
 ¶ Tendere: *offerre*. Virg. 2. Aeneid. 135,
 — paruumque; patri tendebat iulium.
 Brachia tendere. Ouid. epist. 4, 30.
 Lumina tendens ad caelum. Virg. 2. Aeneid. 81.
 Manus supplices ad caelum tendere. Sallustius. Virgilius 3. Aeneid. 36.
 Palmas ad caelum tendit. Virg. 10. Aeneid. 167.
 Tendit res ed. Plaut. Pseud. 4, 81,
 Tenes hæc quorsum tendant.
 In diuersum disciplina tendunt. Quint. lib. 1. cap. 12, 1,
 ¶ Tendere: *tentoria ponere, & habitare*. Valer. Max. lib. 2, Ne quis eorum intra castra tenderet. Virg. 2. Aeneid. 6,
 Hic Dolopum manus, hic saeuus tendebat Achilles.
 Liu. 7. bel. Maced. 3.
 ¶ Tentus, siue Tentus. Horat. 2. Serm. Satyr. 5, 9,
 — seu pingui tentus omaso Furius.
 Arcus tentus. Stat. 3. Sylu. 1, 15.
 Neruus tentus. Ouid. 6. Metam. 49.
 Poplite tenso saxa tenet. Stat. 9. Thebaid. 95.
 Vbera tenta. Horat. Epod. 16, 10.
 ¶ Tentorium. Lucan. lib. 1, 80,
 Deseruere cauo tentoria fixa Lemanno.
 Candida tentoria. Ouid. 8. Metam. 9,
 Ponere tentoria. Ouid. 3. Fast. 106.
 ¶ Tentoriolum. Hirtius 6. bel. Afric. 183, Reliqui ex vestimentis tentoriolis factis, ex arundinibus corijs intextis, permanebant.
 ¶ Tendicula. Senec. 1. Natural. quæst. Vestimenta tendiculis diducta leuiter impluit.
 ¶ Tentigo. Iuuen. Satyr. 6,
 — ardens rigidæ tentigine vuluæ.
 TENEBRAE] Via cæca tenebris. Seneca Herc. futen. 9, 11.
 Cæcæ tenebræ. Lucretius libro 2, 150.
 Fallaces. Valer. 3. Argon. 37.

Nigrantes. Stat. 12. Thebaid. 51.
 Pruinosa. Ouid. 5. Metam. 89.
 Primis tenebris mouit. Liu. 1. bel. Maced. 4.
 Turpes tenebræ. Seneca Herc. futen. 10, 7.
 Nox lucem abstulit tenebris. Lucan. lib. 18, 12.
 Radij solis discutunt tenebras. Lucret. lib. 2, 12.
 Fugatis tenebris dies pulcher. Horat. 4. Carm. ode 4, 8,
 Incedebant tenebræ. Tacitus lib. 15.
 Inducere tenebras terris. Ouid. 2. Metam. 79.
 Inhorruit vnda tenebris. Virg. 3. Aeneid. 30.
 Infurgunt tenebræ campis. Virg. 9. Aeneid. 7.
 Laxabant astra tenebras. Stat. 12. Thebaid. 51.
 Natant tenebræ ante oculos. Ouid. 12. Metam. 28.
 Omnia nigrescunt tenebris. Virg. 11. Aeneid. 165.
 Obortæ tenebræ oculis. Ouid. 2. Metam. 37.
 Remotæ tenebræ. Lucan. lib. 8, 9.
 Resoluit tenebras Lucifer. Virgilius 6. Aeneid. 117.
 ¶ Tenebræ: *per translationem*. Cudere alicui tenebras. Plautus.
 Obducere tenebras. Quint. lib. 10. cap. 1,
 Celare se in tenebris. Virg. 9. Aeneid. 82.
 Trahere vitam in tenebris. Virg. 2. Aeneid. 19.
 ¶ Tenebrotus. Varro 3. de Rust. cap. 9, 14, Eas includunt in locum tepidum, & angustum, & tenebrosum. De gallinis.
 Aer tenebrosus. Virg. 5. Aeneid. 167.
 Palus tenebrosa. Virg. 6. Aeneid. 22.
 Sedes. Ouid. 5. Metam. 72.
 ¶ Tenebriofus. Iter tenebriofum. Catul. de passere. Lesbiz, 3, 3.
 ¶ Tenebrio. Varro: Si & accusator & reus erunt tenebriones, vterque vtrunque vituperato.
 TENEO] Virg. 4. Aeneid. 76,
 — neque te teneo, neque dista refello.
 Arma tenenda digitis. Ouid. 2. Fast. 21.
 Dextra tenens baculum. Ouid. 1. Fast. 20.
 Arctius tenere aliquem. Ouid. epist. 15, 46.
 In sinu. Ouid. epist. 3, 21.
 ¶ Tenere: *Habitare possidere*. Virg. 4. Georg. 64,
 — quæ gurgitis huius
 Ima tenes. Plin. epist. 67, b, Tenet se trans Tyberim in hortis.
 Aliquem tenere. Virgilius 1. Aeneid. 136.
 Vix teneor, quin Plautus Casin. 6, 24.
 Tenere hominem, dicitur res aliqua. Plin. in Paneg. 93.
 ¶ Tenere: *pro Reminisci*. Mart. lib. 1, 143,
 Et teneo melius ista, quam meum nomen. Virg. 6. eclog. 9,
 — numeros memini; si verba tenerem.
 Per ambages tenere aliquem. Virg. 3. Georg. 10.
 Amor tenet me. Terent. Hecyr. 3, 3, 44.
 Amore alicuius magno teneri. Virg. 1. Aeneid. 136.
 Animos suspensos tenere. Liu. 5. ab Vrbe, 76.
 Metu, & acerbitate poenarum. Liu. 4. bel. Maced. 102.
 Dulci nouitate. Ouid. 4. Metam. 57.
 In armis tenere milites. Liu. 5. ab Vrbe, 40.
 Causam. Sueton. in Domitiano, cap. 9. Liu. 9. bel. Maced. 9.
 Clauum rectum. Quint. lib. 2. cap. 17, 15.
 Consensum aliquorum complecti & tenere. Plin. in Paneg. ad sinem.
 Consilium alicuius. Plaut. Milit. 5, 102.
 Cursus. Virg. 3. Aeneid. 138.
 Cursum aliquod. Virg. 4. Aeneid. 10.
 Cursum alicuius. Ouid. epist. 2, 7.
 Teneri magno desiderio alicuius. Plin. epist. 66, 2.
 Errare aliquo. Ouid. 6. Fast. 51.
 Fama ita teneri. Liu. 8. bel. Maced. 51.
 Famam & opinionem hominum tenere. Cæsar 3. belli Ciuil. 216.
 Famam sine labe. Ouid. epist. 16, 14.
 Fides eum non tenet; sed merces. Liu. 10. bel. Pun. 167.
 Finem Britannia non fama, nec rumore; sed castris & armis tenemus. Tacit. in vita Agricola.
 Flagitijs teneri. Tacitus libro 3.
 Fletus tenere. Ouid. 3. de Arte, 87.
 Fœderibus alienis teneri. Liu. 4. bel. Pun. 133.
 Fugam alicuius tenere. Lucanus libro 1, 141.
 Fugam per medios hostes. Virg. 3. Aeneid. 57.
 Gentes tenuit in pace fidei. Ouid. 4. de Pont. eleg. 9, 16,
 Summam imperij tenere. Cæsar 2. bell. Gall. 313.
 Incendio teneri. Quint. lib. 2. cap. 13, 11.
 Insaniam tenere. Plautus Capt. 11, 89.
 Iram. Liu. 8. ab Vrbe, 21.
 Iter. Virgilius 9. Aeneid. 86.
 Ius. Plautus Amphit. 3, 37.
 Legem aliquam. Terentius Adelp. 1, 2, 5.
 Perpetuo morbo teneri. Paulus in L. neque foemina. ff. de procuratoribus.
 De vi. Seneca de Benef. lib. 5. cap. 2.

Linguam tenere. Ouid 3. Trist. 89.
 Locum aliquem. Liuius 1. ab Vrbe, 18.
 Lumina immota tenebat. Virg. 4. Aeneid. 62.
 Mandatum tenere memori mente. Lucret. lib. 2, 118.
 Metam. Virgilius 5. Aeneid. 32.
 Tenet me cunctatio. Liuius 5. ab Vrbe,
 Quæstio tenet eum. qui in ius vocatus est. Papinianus in l.
 iudicæ ff. de except rei iudic.
 Metu teneri. Liuius 5. bel. Pun. 80.
 Modum tenere. Plin. epist. 5. 5. b.
 Mora nulla tenuit vocatos. Ouid. 1. Metam. 34.
 Morbus tenet. Plautus Menæch. 19. 3.
 Num eum veteris aut aqua intercus tenet? Sallust in
 Iugurtha: Quem inhonesta & perniciofa libido tenet po-
 Nomen æternum tenere. Virg. 6. Aeneid. 47. (tentia.
 Obsidione teneri. Virg. 10. Aeneid. 21.
 Oculos tenebat sub astra. Virg. 5. Aeneid. 170.
 Pictura artificum oculos tenet. Plin. epist. 50. a.
 In officio tenere aliquos. Cæsar 5. bel. Gal. 202.
 Oppidum. Cæsar 1. bel. Ciuil. 67.
 Ora. Virg. Aeneid. 1.
 Obutu defixa tenet ora. Virg. 7. Aeneid. 50.
 Palmam tenere. Plinius libro 35. cap. 10, 10.
 Planta tenet: pro, Radicatur. Colum. lib. 5. cap. 6, Vitis com-
 prehendet: & quum tenuerit, incremento arboris oppri-
 metur.
 Portum tenere. Liuius 7. bel. Maced. 44. Virg. 9. Aeneid. 20.
 Propositum. Cæsar 1. bell. Ciuil. Tali instructa acie, tenere
 propositum vterque videbatur.
 Regna. Ouid. 5. Metam. 56.
 Rebus & studijs aliquibus teneri. Horat. 1. epist. 1; 7.
 Rura tenere. Ouid. 3. Metam. 1.
 Tenere se intra grauitatem. Plin. epist. 200.
 Intra silentium. Plin. epist. 82. b.
 In silentio. Plin. epist. 126. b.
 In æterno seruitio. Liuius 4. ab Vrbe, 153.
 In æquestri ordine. Plin. epist. 46. b.
 Improbis aribus. Plaut. Pseud. 10, 7.
 Castris. Cæsar 3. bel. Gal. 447.
 Loco. Liu. 8. ab Vrbe, 148. Sic Cæsar 3. bel. Ciuil. 429.
 Tenere: Obisnere. Plin. epist. 91, Scripseram tenuisse Vare-
 num, vt sibi euocare testes liceret.
 Tenere: Abstinerere & cauere. Plautus Merc. 3. 52,
 Omnes tenerent mutuitanti credere.
 Sedem Iouis optimi Max. tenere. Tacit. lib. 19.
 Tenuit sententia altera. Plinius epist. 167.
 In sermone tenere aliquem. Valer. 7. Argon. 52.
 Silentium. Liu. 3. ab Vrbe, 196. Ouid. 1. Metam. 42.
 Sitis tenet hiantes. Lucret. lib. 3, 220.
 Spem tenere. Plautus Merc. 12, 5.
 Summam rerum. Lucret. lib. 2, 107.
 Suspensum aliquem. Virg. 6. Aeneid. 143.
 Syluas. Ouid. 1. Metam. 61.
 Tela contra aliquem. Virg. 8. Aeneid. 139.
 Temperamentum. Plin. epist. 7. a.
 Torpor tenet membra. Liu. 9. ab Vrbe, 8.
 Verecundia teneri. Liuius 4. bel. Maced. 7.
 Vestigia alicuius tenere. Liu. 9. bel. Pun. 160.
 Vincla tenent fessas naues. Virg. 1. Aeneid. 35.
 Vinculum tenere aliquem. Horat. 4. Carm. ode 11, 5.
 Voluptas viuendi me tenuit. Virg. 10. Aeneid. 169.
 Vocem tenere. Ouid. 4. Metam. 34.
 Voce iuentem. Lucan. lib. 7, 60.
 Tene tibi. Plautus Trucul. 10, 55.
 Tene, tene. Plaut. Aulul. 16, 13.
 Redi, quod fugis nunc tene tene.
 ¶ Tenere: Constringere. Virg. 2. Georg. 75,
 Texendæ fepes etiam, & pecus omne tenendum est.
 Armenta tenere clausa stabulis. Virg. 3. Georg. 71.
 Intra claustra aliquem. Horat. 3. Carm. ode 11, 9.
 Teneri manifestò Plaut. Casin. 5, 22.
 Tenere aliquem in noxia Plautus Casina, 11, 71.
 Manifestum mendacij Plautus Trucul. 4, 30.
 ¶ Tenere: Tegere. Virg. 1. Georg. 24,
 — & obdueto latè tenet omnia limo.
 Tenere: Defendere. Virg. 3. Aeneid. 131,
 Stabat pro templo, & Capitolia cella tenebat.
 Tenere: Durare. Liu. lib. 3. bel. Punie. 126, Imber continens
 per totam noctem, vsq; ad horam tertiam diei insequen-
 tis tenuit. Quint. lib. 2. cap. 1. 1, Tenuit consuetudo.
 Tenere: Inselligere. Terentius Heaut. 4. 3. 22,
 Tenes quid dicam? Idem Andr. 3. 2. 18,
 Teneo quid turet.
 ¶ Teneri: pro Impediri. Ouid. 10. Metam. 41,
 — quoniam fatali lege tenemur.
 ¶ Tenax. Virg. 4. Georg. 12,

Excudent ceras, & mella tenacia figunt.
 Bitumen tenax. Ouid. 9. Metam. 133.
 Ceræ tenaces. Virg. 4. Georg. 33.
 Complexus tenax. Ouid. 4. Metam. 76.
 Equus. Liuius 9. bel. Maced. 97.
 Equus tenax contra sua fræna. Ouid. 3. Amor. eleg. 4, 3.
 Fides longa tenaxque. Ouid. 2. Amor. eleg. 6, 3.
 Ira tenax ad extremum. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 10, 6.
 Memoria tenax. Plin. epist. 97. l. b. 6.
 Morbus tenax. Sueton. in Claud. Cæfare, cap. 2.
 Passu tenacitate. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 6, 5.
 Solum tenax glebis. Plinius epist. 101. c.
 Vincla tenacia. Virg. 4. Georg. 83.
 Tenacissimus disciplinæ. Plinius epist. 306.
 Tenax iuris sui dominus. Colum. lib. 1. cap. 7, 1.
 Iustitiæ. Iuuen. Satyr. 8, 3.
 Ficti prauique. Virg. 4. Aeneid. 38.
 Propositi Horat. 3. Carm. ode 3, 1.
 Tenacissimus alicuius rei. Quint. lib. 1. cap. 1, 4.
 Memoria tenacissima. Quint. lib. 1. cap. 1, 14.
 ¶ Tenax: auarus. Apuleius: Homo diues, sed tu nimium tē-
 nax. Terent. Adelph. 5. 4. 12,
 Agrestis, sæuus, tristis, parcus, truculentus, tenax.
 Custos tenax patrimonij. Quint. lib. 4. cap. 2, 53.
 ¶ Tenacia Ennius Heræoris Iytris: Ducet quadrupedem iu-
 go inuitum, domabit infænum, & iunget valide, cuius
 tenacia infænari nimis nequit.
 ¶ Tenacitas. Plinius lib. 9. cap. 29, 2, Vada non apprehen-
 dunt; & grandibus minor tenacitas.
 ¶ Tenaciter. Ouid epist. 3, 9,
 An miseros tristis fortuna tenaciter vrget?
 ¶ Tenor. Valer. Maximus lib. 1, Quo minus religionibus
 suis tenor, suaq; obseruatio redderetur. Plinius in Paneg.
 138, Idemq; vtrique propositum, idem tenor vitæ. Virg. 2.
 Georg. 68.
 Inceptum tenorem peragit fortuna. Ouid. Epist. 2, 1, 1.
 Vno tenore. Liu. 3. bel. Pun. 225.
 Tenore vno rem peragere. Liuius 5. ab Vrbe, 21.
 Vno & perpetuo tenore iuris. Liuius 4. bel. Maced.
 A cui tenor sine nube. Stat. 3. Sylu. 3, 30.
 Pugnæ. Liu. 8. ab Vrbe, 196.
 Veli. Lucan. lib. 1, 142.
 Placidus tenor. Ouid. 3. Metam. 22.
 ¶ Tenores: toni. Quint. lib. 1. cap. 5, 15, Adhuc difficilior ob-
 seruatio est per tenores.
 Acutus tenor. Quint. lib. 1. cap. 5, 17.
 Grauis. Quint. lib. 5, 17.
 TENER] Aetas tenera. Ouid. 4. Trist. eleg. 9, 7.
 Agnus tener. Virg. eclog. 1, 2.
 Amor. Ouid. 2. Amor. eleg. 18, 4.
 Anni teneri. Ouid. epist. 4, 5.
 Annis teneris. Plinius in Paneg. 26.
 Arbores teneræ. Virg. 10. eclog. 11.
 Aristæ. Virg. 7. Aeneid. 162.
 Auræ. Lucret. lib. 4, 2.
 Balatus. Ouid. 7. Metam. 66.
 Carmen. Ouid. 3. Amor. eleg. 7, 1.
 Corpus. Virg. 2. Georg. 5.
 Cupressus. Virg. 1. Georg. 4.
 Decor. Seneca Hippol. 4, 4.
 Fœtus teneri, ac infirmi. Quint. lib. 2. cap. 6, 5.
 Herba tenera. Virg. 1. Georg. 13.
 Ingenia. Claud. 2. in Eutrop. 36.
 Lanugo. Virgil. 2. eclog. 11.
 Manus. Lucret. lib. 6, 160.
 Membra. Lucret. lib. 4, 222.
 Mentis. Horat. 3. Carm. ode 24, 12.
 Ocelli. Ouid. 3. Amor. eleg. 5, 12.
 Os tenerum balbumque. Horat. 2. epist. 1, 26.
 Pudor. Ouid. epist. 2, 29.
 Rufus. Claud. 2. Paneg. 70.
 Somnus. Ouidius 2. de Arte, 110.
 Spado. Iuuenal. Satyr. 1, 2, 3.
 Versus nimium teneri. Horatius de Arte, 50.
 Virgines teneræ. Horat. 1. Carm. ode 21, 1.
 De tenero vngi. Horat. 3. Carm. ode 6, 5.
 In teneris consuescere. Virgil. 2. Georg. 55.
 ¶ Tenerior, & Tenerimus. Plin. lib. 10. cap. 72, 1, Si tenerior
 est & Catuli adhuc ætas.
 Prata tenerissima. Ouidius 1. de Arte, 60.
 ¶ Tenellus. Plautus Casin. 3, 18,
 Bellam & tenellam Casinam. Varto 1. de Re rust. cap.
 41, 1, Tenellum enim citò facit putre.
 Vulsus tenellus. Stat. 5. Sylu. 3, 18.
 ¶ Tenellulus. Catul. ad Coloniã, 17, 3,
 Vt puella tenellulo delicatior hærdo.

¶ Teneritas. Plin. lib. 9, cap. 42. 2. Huius iccori teneritas nulla præfertur.

¶ Teneritudo. Varro 1. de Re rust. cap. 36. Terra teneritudinem habet.

¶ Teneré. Plin. lib. 23, cap. 3. 4. E radice olæ quàm tenerimè cortex derafus.

¶ Tenerasco. Lucret. lib. 3. 15. 4.

Scilicet in tenero tenerascere corpore mentem. Plin. lib. 17, cap. 21, 20.

TENOR] Vide TENEO.

TENTIGO] Vide TENDO.

TENTO] Colum lib. 8, cap. 11. 7. Sæpiusq; digitis loca foeminarum tentanda sunt.

Tentare: *aggredi* Terent. Phorm. 4. 3. 14.

Vilum est mihi, ut eius tentarem sententiam. Ouid.

— sed quid tentare nocebit?

Animos tentare literis, nuntiis, &c. Cæf. 1. bell. Ciuil. 154.

Liu. 4. bell. Maced. 15.

Animum alicuius tentare precando. Virg. 4. Aen. 23.

Causas latentes Virg. 3. Aen. 7.

Impulsus tentauit pollice chordas. Ouid. 10. Metam. 29.

D. scrimen sui tentare. Claud. 7. Paneg. 87.

Excursus breues tentant. Virg. 4. Georg. 19.

Experientia tentare. Varr. 1. de re Rust. cap. 18. 7.

Tentare fidem polliciti. Ouid. 1. Metam. 22.

Novam fortunam. Cæf. 3. bell. Ciuil. 2. 1.

Frustrâ aliquid tentare. Colum. lib. 11, cap. 3. 5. 1.

Fugam tentauit cursu equitum. Virg. 12. Aen. 98.

Insidias tentare. Claud. de bello Gildon. 79.

Iter via negata. Horat. 3. Carm. ode 2. 5.

Leuiter aliquid. Quint. lib. 3, cap. 4. 1.

Precibus aliquem. Ouid. 2. Amor. eleg. 3. 4.

Spem certaminis. Liu. 2. bel. Maced. 131.

Studium inuile. Ouid. 4. Trist. eleg. 9. 5.

Vires alicuius. Ouid. 1. Amor. eleg. 8. 10.

Via tentanda est. Virg. 1. Georg. 2.

Renes morbo tentantur acuto. Horat. 1. epist. 6. 6.

Dolore tentante læditur caput aut oculus. Lucret. lib. 3. 30.

Amore tentari. Ouid. 1. Amor. eleg. 3. 1.

Scabies tentat oues. Virg. 3. Georg. 86.

Tentare pedes, dicitur uia: *id est, vinum, quum ebrios reddis.*

Virg. 2. Georg. 9.

Pabula tentant graues fœtas. Virg. eclog. 1. 10.

Tentare caput, dicitur vinum. Plin. lib. 2. 1. 22.

Tentare *pro Captare.* Quint. lib. 6, cap. 4.

Tentans tamen foti sui euentum.

¶ Tentatus. Ouid. 1. de Arte, 79.

Opprime tentatam; nec nisi victor abi.

¶ Tentatio. Liu. 4. ab Vrbe, 179. Tentationem eam credens esse perseuerantiæ suæ.

¶ Tentator. Horat. 3. Carm. ode 4. 15.

— notus & integræ

Tentator. Orion Dianæ.

¶ Tentabundus. Liu. 1. bel. Pun. 133. Ut ægrè expeditus miles tentabundus, manibusque retinens virgulta ac stirpes circa eminentes, demittere sese possit.

¶ Tentamen. Ouid. lib. 3, Metam.

Prima fidem vocisq; datæ tentamina sumpfit.

¶ Tentamentum. Virg. 8. Aen. 29.

— nec prima per artem

Tentamenta tua pepigi. Ouid. 7. Metam. 148.

— meditataq; penè reliqui

Tentamenta fide. Ibidem, lib. 15. 126.

Tentamenta immortalia.

TENTIPPELLIVM] Genus calceameti ferratum Titinnius apud festu: Tentipellium inducis, rugæ in ore extenduntur.

TENTORIUM] Vide TENDO.

TENVIS] Col. lib. 2, Quo tenue linum proueniat. Plin. lib. 12, cap. 14. 6. Tenuissimus cortex. Plaut. Rud. 30. 14.

Ita quanti magis extergeo, rutilum atq; tenuius fit.

Aër tenuis. Virg. 4. Georg. 62.

Aqua. Liu. 1. ab Vrbe, 16.

Argilla. Virg. 2. Georg. 16.

Auræ tenues. Virg. 4. Georg. 100.

Auram tenue. Virg. 4. Aen. 33.

Centus tenuis. Horat. 1. epist. 7. 11.

Damnum tenue. Claud. de bel. Get. 1.

Discrimen. Plin. lib. 8, cap. 33. 2.

Fila tenuia aranei. Lucret. lib. 3. 77.

Gloria non tenuis. Virg. 4. Georg. 2.

Imago tenuis. Lucret. lib. 4. 15.

Loco tenui ortus. Liu. 2. ab Vrbe, 12.

Mensa tenuis. Horat. 2. Carm. ode 16. 3.

Oratio. Terent. in Prolog. Phorm. 5.

Pluuia. Virg. 1. Georg. 19. Præda. Cæsar 6. bel. Gal. 130.

Remedium tenue. Plin. lib. 2, cap. 48. 2.

Sermo tenuis. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 2.

Sonus. Ouid. 14. Metam. 86.

Tellus. Ouid. epist. 4. 22.

Textura. Lucret. lib. 3. 43.

Tenuia vellera. Virg. 1. Georg. 80.

Ventus tenuis. Virg. 3. Aen. 30.

Vestis tenues. Ouid. 5. Metam. 173.

Vestigium tenue. Plin. lib. 3, cap. 4. 2.

Vinum tenue. Ouid. 1. de Arte, 115.

Tenuis viribus. Plin. lib. 12, cap. 16. 2.

Fluit tenuis. Quint. lib. 2, cap. 1. 4.

In tenui labor, at tenuis non gloria.

Virgil. 4. Georg. 2.

¶ Tenuis: *pro Modico & raro.* Horat. in Arte, 10.

In verbis etiam tenuis cautusq; serendis.

¶ Tenuior, & Tenuissimus. Stat. 1. Syll. 4. 8.

Sperne coli tenuiore lyra, vaga cingitur astus.

Stamina tenuissima. Ouid. 4. Metam. 36.

Toga tenuissima filo. Ouid. 1. de Arte, 88.

¶ Tenuitas. Plin. lib. 8, cap. 33. 1. Cauda prælonga in tenuitatem desinens.

¶ Tenuo. Virgil. 3. Georg. 26.

Ipsa autem macie tenuant armenta volentes.

Adipes tenuare. Quint. lib. 2, cap. 10. 5.

Carmen. Propert. lib. 3. eleg. 1. 1.

Curæ tenuant corpus. Ouid. 1. Metam. 80.

Silices tenuantur ab vsu. Ouid. 3. de Arte, 19.

Vomer tenuatur ab vsu. Ouid. 2. de Ponto. eleg. 7. 9.

Macie vultum tenuare. Propert. lib. 4. eleg. 3. 6.

¶ Tenuatus. Corpus tenuatum recreare. Horat. 2. Serm. Satyr. 2. 17.

Vox tenuata. Ouid. 2. Metam. 75.

TENVS] Laqueus. Plaut. Bacch. 17. 23.

Pendebit hodie pulchre; ita incendi tenus.

TENVS] *Præpositio.* Virg. 3. Aen. 86.

Prima hominis facies, & pulchro pectore, virgo

Pube tenus.

Lateri capulo tenus abdidit enssem. Virg. 3. Aen. 111.

Collo tenus supereminet omnes. Ouid. 3. Metam. 37.

Credito tenus. Paulus de furtis. l. creditoris.

Ianua ac limine tenus domum claudit. Tacit. lib. 17.

Muro tenus omnes ferè vrbes finiuntur. Paulus in l. nare

quod. §. vlt. ff. de penu legata.

Ore tenus. Tacit. lib. 1. Porta tenus. Tacit. lib. 3.

Solo tenus. Colum. libro 4, cap. cap. 11. 2.

Talo tenus vestigia tingit. Ouid. 4. Metam. 69.

Titulo tenus. Sueton. in Claud. cap. 25.

Verbo tenus. Vlp. in l. §. 1. quod quisq; iuris.

Viuo tenus. Colum. lib. 4, cap. 24. 5.

Vmbilico tenus. Liu. 6. bel. Pun. 235.

Accusatio aliquando iungitur. Flaccus in Argon. lib. 1. 109.

Et Tanaim tenus immenso descendit ab Euro.

In plurali cum genitio, & ablatiuo. Virg. 1. Georg. 11.

Et crurum tenus à mento palcaria pendunt.

Celsus libro 1, cap. 2.

Demittere se inguinibus tenus in aquam calidam.

Laborum tenus. Lucret. lib. 1. 192.

Corporum tenus. Plin. lib. 34, cap. 8. 11.

TEPIDO] Vide TEPIDVS.

TEPHRIA] Genus marmoris. Plin. lib. 36, cap. 7. 3.

TEPIDVS] Plin. lib. 12, cap. 25. 8. Præterea sinceri densantur in tepida aqua.

Tepidum lac. Virg. 3. Aen. 14.

Dies tepidus. Ouid. epist. 4. 31.

Tepidior tempestas. Varr. 3. de Re rust. cap. 10. 3.

Tepidus fulgor. Plin. lib. 9, cap. 3. 1.

Tepidæ & gelidæ aquæ. Plin. lib. 31, cap. 2. 1.

¶ Tepidus: *pro Calido.* Lucret.

— tepidisq; caminis. Mart. lib. 1. 126.

Circumfert tepidis cocus popinis.

Ignes tepidi. Ouid. 2. Amor. eleg. 19. 3.

Sol tepidus. Virg. 1. Georg. 80.

Vapor. Lucret. lib. 2. 172.

¶ Tepidus: *Frigidus.* Plautus:

Hic homo factus est tepidior.

Mens tepida. Ouid. 2. de Arte, 2. 89.

¶ Tepidus: *Inutilis, sine nocuus.* Virg. 1. Georg. 24.

Vnde causæ tepido sudant humore lacunæ.

¶ Tepido. Plin. lib. 17, cap. 26. 3. Ne frigus vites adurat, circumfundunt riguis, quod ibi tepidare vocant.

¶ Tepidarium. Paulus in l. fistulam. ff. de seruit. vrb. præd. Sic talis sit vsus tepidarii, ut assi iuum humorem habeat; & ideo noceat vicino: posse eum prohiberi.

¶ Tepeo. Cato de Re rust. cap. 69. Vbi temperatè tepebit, cum cuminum indiro.

Aqua tepeo. Ouid. 3. de Ponto. eleg. 4. 12.

HHHh 4

¶ Tepens

¶ Tepens. Auræ tepentes Zephyri. Virg. 2. Georg. 66.
 Buxi. Mart. lib. 3. 20.
 Cineres. Stat. 3. Sylu. 3. 37.
 Locus tepens. Colum. lib. 1. cap. 4. 8.
 Sol. Ouid. 3. Fast. 4. 8.
 Ver. Ouid. 3. de Arte. 37.
 ¶ Tepefacio. Ferrum tepefecit in iugulo matris. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 28.
 Terra tepefacta cruore. Virg. 9. Aen. 69.
 ¶ Tepefco. Virg. 9. Aen. 140.
 Mentis tepefco. Lucan. lib. 4. 58.
 ¶ Tepeor. Egelidi tepeores. Catul. ad seipsum. 43. 1.
 Lenis tepeor. Ouid. 2. Metam. 160.
 ¶ Tepeoratus. Plin. lib. 36. cap. 26. 9. Fragmenta tepeorata agglutinantur tantum.
 T E R] Virgil. 2. Aen. 159.
 Ter conatus erat collo dare brachia circum;
 Ter frustra comprehensa manus effugit imago.
 Ter Consul. Plin. lib. 19. cap. 1. 6.
 Ter amplus Geryonca. Horat. 2. Carm. ode 14. 2.
 Ter foelix. Ouid. 8. Metam. 11.
 Ter tantò peior ipsa est, quàm illam tu esse vis. Plautus Persa. 4. 72.
 Ter & quater. Horat. 1. Carm. ode 31. 3.
 Terq; quaterq; beati. Virg. 1. Aen. 20. Idem 4. Aen. 118.
 Ter & vicies. Plin. lib. 7. cap. 28. 4.
 Ter ternus. Varo 2. de Re rust. cap. 1. 12.
 ¶ Tercentum. Virg. 8. Aen. 144.
 Maxima tercentum totam delubra per urbem.
 ¶ Tercenteni. Martial. lib. 2. 2.
 Trecentena quidem poteras epigrammata ferre.
 ¶ Terdeni. Virg. 8. Aen. 10.
 Terdenis urbem redeuntibus annis. Mart. lib. 8. 72.
 Quid numerem curus, terdenaq; præmia palmæ.
 ¶ Tergeminus. Liu. 6. ab Vrbe. 33. Tergeminæ victoriæ triplicem triumphum. Ouid. 4. Trist. eleg. 6. 4.
 Tergeminumq; virum, tergeminumq; canem.
 Ignis tergeminus Iouis. Stat. 1. Sylu. 1. 16.
 Proles tergemina. Stat. 4. Sylu. 8. 5.
 Tergeminus: pro Maximo & amplissimo. Tergemini honores: apud Horatium. Martialis:
 —tergeminum mugiat ore sophos. Tibullus:
 Illum tergeminae nantem confinia mortis.
 ¶ Tergemini: tres qui ex vno vtero vno die edii sunt. Plaut. Milit. 10. 123. Plin. lib. 7. cap. 3. 1. Tergeminus nasci certum est, Horatorum Curatorumque exemplo. Liuius 1. ab Vrbe. 96. Tergemini fratres.
 ¶ Ternus. Virg. 5. Aen. 24.
 —terno confurgunt ordine remi. Horat. 2. Serm. Satyr. 4. 16.
 Immane est vitium, dare millia terna macello.
 Terni deni. Plin. lib. 18. cap. 26. 1.
 ¶ Ternarius. Colum. lib. 11. cap. 2.
 ¶ Tertius. Plin. eph. 92. a. lib. 4. Tertius dies est, quod audiui. Virg. 3. Aen. 24.
 Tertia lux classem Cretæis sistet in oris.
 Tertia in precio. Plaut. Pænul. 4. 208.
 Tertio loco. Plin. lib. 12. cap. 12. 3.
 Tertium locum Milesiæ oues obtinent. Plin. lib. 8. cap. 48.
 Tertiarum notæ herbæ. Colum. lib. 9. cap. 4. 6.
 ¶ Tertiana febris. Plin. lib. 20. cap. 20. 6. Seminis grana tria in tertianis deuorari iubent aliqui, ante accessionem.
 ¶ Tertiani. Tacit. lib. 21. Tradidit & Syria duo & vicissimanos, tertianosq;
 ¶ Tertio. Terent. Eunuch. 3. 3. 24.
 Non hercle veniam tertio. Colum. lib. 3. cap. 13.
 ¶ Tertium Consul. Liuius 3. ab Vrbe. 94.
 ¶ Tertio. Colum. lib. 2. cap. 4. 7. Nam commo dè profcinditur duabus; vna iteratur; tertiatu do drante; in liram statim redigitur quadrante operæ. Idē lib. 2. c. 4. Iteratos esse oportebit, ac deinde circa Septembris calendas tertiatos.
 ¶ Tertiatio. Col. lib. 12. cap. 50. 9. Nam plurimum refert, non miscere iterationem, multoq; minus tertiationem.
 ¶ Tertiarium. Plinius lib. 34. cap. 17. 1. Idem & tertiarum vocant, in quo duæ nigri portiones sunt, & tertia albi. De stanno.
 ¶ Tertiarium: Ponderis genus. Cato tap. 95. Postea sumito bicuminia tertiarium, & sulfuris quartarium.
 T E R E B I N T H U S] Plin. lib. 13. cap. 6. 1. Virg. 10. Aen. 28.
 Incusum buxo aut Oricia terebintho.
 ¶ Terebinthinus. Terebinthina resina. Plin. lib. 23. cap. 8. 3. Colum. lib. 12. cap. 20. 3.
 T E R E B R A] Col. lib. 4. cap. 29. Nam antiqua terebra, quam solam veteres agricolæ nouerant, scobem faciebat.
 Terebra agere aliquid. Celsus lib. 8. cap. 3.
 ¶ Terebro. Virg. 2. Aen. 8,

Aut terebrare cauas veteri, & tentare latebras. Colum. lib. 5. cap. 9. 13. Eas terebrari Gallica terebra conuenit.
 Buxum terebratum petrasa foramina. Ouid. 6. Fast. 140.
 Terebrare: per translationem. Plaut. Bacch. 23. 79.
 Hanc veniam illis te exorem sine. N. Vt terebrat?
 ¶ Terebratio. Colum. lib. 4. cap. 29. 11. In illa autem, quæ fit per terebrationem.
 T E R E D O] Vermis in ligno nascens. Plin. lib. 16. cap. 41. Col. lib. 4. cap. 24. 5. Nam & teredinem formicamq; prohibet.
 Tere do pro verme vestes terense. Plin. li. 8. cap. 48. 7. Mirūq; fuit, nec defluxisse eas, nec teredinū iniurias sensisse, annis D L X.
 T E R E S] Virg. 8. ecloga 4.
 Incumbens tereti Damon sic cœpit oliuæ. Liu. 1. bel. Pun. 37. Missile telum hastili oblongo, & cætera tereti.
 Collum teres. Ouid. 10. Metam. 23.
 Digni teretes. Ouid. de Arte. 125.
 Gemma teres. Virg. 5. Aen. 69.
 Lapilli teretes. Ouid. 10. Metam. 52.
 Malum teres. Ouid. ad Pisonem, 16.
 Plagæ teretes. Horat. 1. Carm. ode 16.
 Puer teres. Horat. Epod. 11. 6.
 Structura teres. Plin. lib. 11. cap. 37. 49.
 Suræ teretes. Ouid. 11. Metam. 17.
 Totus teres atq; rotundus in seipso. Horat. 2. Serm. Satyr. 7. 18. Virgilius, de viro bono:
 —mundi instar habens, teres atq; rotundus.
 T E R G O, vel T E R G E O] Iuuenal. Satyr. 14. 75.
 —vasa aspera tergeat alter. Plautus:
 Ornantur, lauantur, tergentur, polliuntur. Ouid. 2. Metamorph. 43.
 —vt teris niteant talaria plantis.
 Lumina terfit manu. Ouid. 13. Metam. 27.
 Tergere fossas veteres. Cato cap. 1. 3.
 T E R G V M] Plautus Amph. 4. 292.
 Sic tergum cicatricosum: nihil hoc simili est similis.
 Virgil. 2. Aen. 12.
 —iuuenem manibus post terga reuinctum.
 Horrentia terga suum. Virg. 1. Aen. 126.
 Immane tergum leonis. Virg. 5. Aen. 71.
 Ingentia terga boum. Virg. 5. Aen. 80.
 Recuruum tergum Delphinis. Ouid. 2. Fast. 23.
 Sessile. Ouid. 12. Metam. 87.
 Summum. Ouid. 2. Metam. 40.
 Cædere terga. Catul. de Beræcyn. 38. 17.
 Considerere tergo tauri. Ouid. 3. Metam. 174.
 Terram consternere tergo. Virg. 12. Aen. 109.
 Squamea terga conuoluens anguis. Virg. 3. Georg. 86.
 Lubrica terga conuoluit coluber. Virg. 2. Aen. 95.
 Victa dabat terga. Ouid. 7. Metam. 15.
 Dare terga. Quint. lib. 2. cap. 13. 3.
 Dare terga versa fuga. Virg. 4. Georg. 17.
 Fugæ. Ouid. 5. Metam. 65.
 In fugam. Ouid. ad Liuiam. 4.
 Insilire tergo alicuius. Ouid. 12. Metam. 69.
 Nudare terga fugæ. Virg. 5. Aen. 116.
 Plesti tergo. Horat. 2. Serm. Satyr. 7. 21.
 Præbere terga effugio. Tacit. lib. 14.
 Præbere fugæ. Ouid. 10. Metam. 140.
 Secare verbera. Tibul. lib. 1. eleg. 9. 5.
 Vertere. Liu. 2. ab Vrbe. 129.
 Vincit post tergum nodis ahenis. Virg. 1. Aen. 60.
 ¶ Tergum: etiam aliarum rerum. Iuuenal. Satyr. 1. 1. Scriptus & à tergo needum finitus Orestes.
 A tergo sequi. Virg. 1. Aen. 38.
 Tergum collis. Liu. 5. bel. Pun. 83.
 Glauca terga aquæ. Claud. de Aponi balneis. 5. 2.
 Glacialia terga nuuiorum. Claud. de bel. Ger. 68.
 Aerea terga lorice. Stat. 9. Theb. 111.
 ¶ Tergum: pro tergo. Virg. 1. Aen. 75.
 Taurino quantum possent circum dare tergo.
 Tergum: pro scuto. Virg. 10. Aen. 44.
 —& tergo decurrit hastas.
 ¶ Tergibus: Danuus pluralis apud Lucretium, lib. 2. 18.
 —neq; quicquam à tergibus obstat.
 ¶ Terguerfanter. Patereculus lib. 1. Qui ad Cannas quàm terguerfanter perniciosam Reipublicæ pugnam inerat, tam fortiter in ea mortem obierat.
 T E R G V S] Plin. li. 8. cap. 10. 3. Durissimū dorso tergo. Virg. 1. Aen. 43.
 Tergora diripiunt costis, & viscera nudant.
 Squalentem tergo serpens Silius lib. 3. 43.
 ¶ Terginus. Terginum lorum. Plaut. Pseud. 4. 20.
 ¶ Tergoro. Plin. lib. 8. cap. 52. 1. Tunc inter se dimicant, indutantes attritu arborum costas, lutoq; se tergorantes.
 T E R M E N T A R I V M] Lineum, quod teritur corpore: teste Varrone lib. 4. de Lingua Latina.

TERMBUS] Ramus decerptus cum fructu. Festus. Horat. in Epodis. 169.

Germinat & nunquam fallentis termes oliuz.

¶ **Termes:** Vermiculi genus, carmen exedens. Festus.

TERMINVS] Terminus sermonis. Plin. epist. 5. f.

Augustus æui terminus. Virg. 4. Georg. 41.

Malorum. Lucret. lib. 3. 207.

Terminus supremus. Plin. lib. 2. cap. 37. 3.

Stabilis rerum terminus. Horat. in Carm. secul. 6.

Hærens altè. Lucret. lib. 1. 16. & lib. 5. 18. Virgil. 4. Aen. 123.

Et si fata Iouis poscunt, hic terminus hæret.

Immobilis. Claud. 2. in Eutrop. 59.

¶ **Termino:** *fimo.* Intra aliquid terminari. Quintilian. lib. 4. cap. 1. 43.

Terminare: *Limites confissuere.*

Imperium terminare Oceano. Virg. 1. Aen. 59.

Terminare oculis. Liu. 2. bell. Maced. 12.

¶ **Terminatus.** Negotium terminatum. Vlpian. in l. interdū. § 2 ff. de furtis.

TERNVS] Vide **TER.**

TERO] Plaut. Afsin. 3. 16. Num me illuc ducis, vbi lapis lapidem terit?

Barba aspera terit amplexus. Tibul. eleg. 8. 7.

Calcem calcet terit. Virg. 5. Aen. 65.

Fræna teruntur dente equi. Ouid. 1. de Arte. 4.

Area terit fruges. Viro. 1. Georg. 60.

Inguina terere. Iuuent. Satyr. 9. 1.

Iter. Virg. 1. Georg. 60.

Iter propositum. Propert. lib. 2. eleg. 31. 3.

Manu duro labore. Virg. 4. Georg. 23.

Meta terenda rota. Ouid. 1. de Arte. 8.

Molâ terere. Plin. lib. 16. cap. 26. 5.

Porticum terit ambulator. Mart. lib. 2. 11.

Prata terenda rotis. Propert. lib. 3. eleg. 3. 4.

Radios triuere rotis. Virg. 2. Georg. 89.

Vestis teritur assidue. Lucret. lib. 4. 227.

Via cunctis terenda. Propert. lib. 3. eleg. 18. 5.

¶ **Terere tempus:** *Consumere.* Liu. ac Vrbe. lib. 1. 117.

Ætas teritur bellis. Horat. Epod. 16. 1.

Terere otium Liu. 1. ab Vrbe. 250. Virg. 4. Aen. 54.

Pectus amore. Propert. lib. 3. eleg. 20. 2.

¶ **Tritus.** Plin. lib. 12. cap. 19. 7.

Area trita frugibus. Ouid. 1. Trist. eleg. 5. 11.

Vestis Horat. 1. epist. 20. 8.

Via trita humano pede. Tibul. lib. 4. eleg. 12. 2.

Lacerna. Mart. lib. 1. 88.

¶ **Tritus:** Verbalis. Plin. lib. 33. cap. 4. 1. Nec vilum absolutius aurum est, cui su ipso trituq; perpolitum.

¶ **Tritura.** Col. lib. 1. cap. 6. 16. Glebulis, quas per trituram ferè terrena remittit area.

¶ **Tritor.** Plaut. Persa. 13. 20.

Quid ais tu crux, stimulorū tritor? Plin. lib. 33. c. 11. 22.

TERRA] Ouid. 12. Metam. 106.

Ardua si terræ quatiatur mobilis Idæ. Lucret. lib. 5. 22.

Terra pilæ similis. Ouid. 5. Fast. 54.

Ardua terrarum. Virg. 5. Aen. 138.

Bonitas terræ. Lucret. lib. 5. 351.

Fertilitas. Ouid. 5. Metam. 91.

Terræ progenies, & filius: *obscuro ignotoque genere prognatus.* Persius Satyr. 6. 7.

Progenies terræ, quare ex me quis mihi quartus

Sit pater? haud promptè, dicam tamè: adde etiam vnū,

Vnum etiam; terræ est iam filius.

Terræ etiam filij dicuntur, *quorum genus est incertum.* Quint. lib. 3. cap. 9. Multum authoritatis affert vetustas; vt ijs, qui terra dicuntur orti. Ouid. 1. Metam. 124. de Io,

Iuppiter è terra genitum mentitur, vt author.

Delinat inquiri.

Gremium terræ. Lucret. lib. 1. 52.

Hiatus. Ouid. 3. Fast. 122.

Margo terrarum. Ouid. 1. Metam. 3.

Oræ: *Rogiones.* Horat. 1. epist. 33. 1.

Oræ: *Extremitates, littora.* Lucret. lib. 2. 112.

Orbis terrarum. Virg. 1. Aen. 48.

Regnator. Stat. 4. Syllu. 2. 3.

Sator. Stat. 1. Theb. 16.

Situs. Horat. 2. epist. 15. 1.

Tremor terræ. Plin. ad Cornelium Tacitum, lib. 6. epist. 20.

Viscera. Ouid. 1. Metam. 28.

Arata terra. Ouid. 1. Fast. 146.

Arenosa. Ouid. 14. Metam. 17.

Aurifera. Silius lib. 3. 81.

Barbara. Ouid. epist. 16. 1.

Beata. Ouid. epist. 15. 58.

Caua. Virg. 12. Aeneid. 177.

Cruda. Lucan. lib. 3. 78.

Deferta. Virgil. 3. Aeneid. 1.

Desolata. Ouid. 1. Metam. 70.

Ditissima. Virg. 2. Georg. 28.

Ferax. Ouid. 1. Fast. 14. Lucret. lib. 2. 199.

Frugiferentes terræ. Lucret. lib. 1. 1.

Gracilis terra. Senec. Theb. 1. 23.

Graues terræ. Virg. 3. Georg. 104.

Herbosa terra. Ouid. 10. Metam. 26.

Hiantes terræ. Lucan. lib. 3. 2.

Hospita. Virg. 3. Aeneid. 106.

Hoftilis. Lucan. lib. 2. 18.

Impia. Ouid. epist. 10. 20.

Iners. Horat. 1. Carm. ode 4. 9.

Infamis. Ouid. 13. Metam. 80.

Infecta. Ouid. 4. Metam. 124.

Ingrata. Ouid. 5. Metam. 95.

Inops pacis. Ouid. 2. de Ponto. eleg. 2. 19.

Inuisa. Horat. 3. Carm. ode 18. 1.

Latae terræ. Ouid. 3. Metam. 62.

Magna. Virg. 4. Georg. 73.

Mater. Lucret. lib. 5. 282.

Mauortia. Virg. 3. Aen. 3.

Metalliferæ terræ. Syllu. lib. 15. 91.

Nigra. Virg. 2. Georg. 41.

Obesa. Virg. 3. Georg. 16.

Parens. Virg. 4. Aeneid. 36.

Paterna. Ouid. epist. 19. 13.

Paupere terrâ missus. Virg. 6. Aen. 162.

Peregrina. Ouid. 3. Metam. 5.

Pingues terræ. Virg. 2. Georg. 19.

Potentes. Virg. Aen. 106.

Solida. Ouid. 10. Metam. 36.

Sterilis. Ouid. 3. Fast. 172.

Vasta. Virg. 10. Aeneid. 11.

Vndosæ terræ. Silius lib. 7. 56.

E' terra vberi nasci. Quint. lib. 2. cap. 19. 2.

Deus absceidit terras. Oceano. Horat. 2. Carm. ode 3. 5.

Calentes terræ. Horat. 2. Carm. ode 18. 4.

Colere terras. Virg. eclog. 3. 16.

Concidit ad terram grauitè. Virg. 5. Aen. 89.

Patria terra decedere. Virg. 6. Aen. 102.

Defodere aliquid in terram. Lucret. lib. 5. 275.

Dehiscunt terræ ardore. Virg. 3. Georg. 87.

Domita terra. Ouid. 1. Amor. eleg. 2. 10.

Effossa. Lucan. lib. 3. 70. Excedere terras. Virg. 2. Georg. 95.

Excoquit terram sol. Lucret. lib. 2. 193.

Ferire terram pede. Virg. 3. Georg. 99.

Frigescit terra. Lucret. lib. 6. 174.

Fruï prospere terra. Ouid. 3. de Ponto. eleg. 7. 6.

Habitare terras. Ouid. 1. Metam. 40.

Iacentes terræ. Ouid. 2. Metam. 36.

Insectari tetram assidue rastro. Virg. 1. Georg. 11.

Inferni terra. Stat. 3. Theb. 43.

Inuerrere terras vomere. Virg. 3. Georg. 105.

Inumbratur terra. Lucret. lib. 3. 58.

Nox inuoluens terram vmbra. Virg. 2. Aen. 51.

Irrorat terras Eous nouo sole. Virg. 1. Georg. 58.

Lustro vagus terras. Stat. 8. Theb. 103.

Dies lustrabat lampade terras. Virg. 7. Aen. 30.

Mouet terra Suet. in Claud. Cæfare. cap. 22.

Nox obruit terras roriferis vmbis. Lucret. lib. 6. 174.

Obstruere terras. Ouid. 1. Metam. 37.

Nox opent terras. Virg. 4. Aen. 71.

Pellere terram pede. Lucret. lib. 5. 282.

Venti perflant terras turbine. Virg. 1. Aen. 18.

Premere terras. Lucan. lib. 10. 10.

Pressit terramposito genu. Ouid. 6. Metam. 70.

Procumbere terræ. Ouid. 2. Metam. 70.

Profanatae terræ. Stat. 3. Syllu. 3. 1.

Proscindere terram validis iuuenis. Virg. 2. Georg. 48.

Proscindere pressis aratri. Lucret. lib. 5. 44.

Proscindere ferro solum terræ. Lucret. lib. 5. 260.

Quatere terram alterno pede. Horat. 1. Carm. ode 4. 2.

Radit terras Aquilo. Horat. 2. Serm. Satyr. 6. 5.

Relinquere dulces terras. Virg. 4. Aen. 57.

Rimari terram rastro. Virg. 3. Georg. 106.

Scalpere terram vnguibus. Hor. 1. Serm. Sat. 8. 6.

Scindere terram aratro. Ouid. 3. Amor. eleg. 7. 9.

Solutæ terræ. Horat. 1. Carm. ode 4. 2.

Aurota spargit terras lumine. Lucret. lib. 2. 29.

Subigere terram vomere. Ouid. 11. Metam. 7.

Succedere terris alicuius. Virg. 7. Aen. 43.

Nox texit terras caliginè. Lucret. lib. 6. 171.

Vere tument terræ. Virg. 2. Georg. 65.

Tundere terram pede. Horat. de Arte. 89.

Vertere terram. Virg. 1. Georg. 30.

Vertere ferro. Virg. 1, Georg. 30.
Vda terra viret gramine. Ouid. 2, Amor. eleg. 6, 10.
Terrâ premere. Horat. Epod. 1, 7,
—haud parauero,
Quod aut auarus vt Chremes terrâ premam.

Tetram requirere. Quintus Curtius lib. 4. Haud secus, quàm profundum æquor ingressi, terram oculis requirunt. Plaut. in Merc. Equidem iam me censebam esse in terra.

Aut terrâ, aut mari. Plaut. in Pseud. Ouid. 1, Metam. 1.

Ante mare & terras, & quod tegit omnia cœlû. Terent. O' cœlum, ô terra, ô maria Neptuni! Plaut. Amph.

Ita mihi videntur omnia, mare, terra, cœlum consequi.

¶ Territorium: Est (inquit Pomponius, de verb. signif. vniuersitas agrorum intra fines cuiusq; ciuitatis. Plin. lib. 29, cap. 6, 2, Extra territorium abire.

¶ Terreus. Colum. lib. 1, cap. 6, 6, Horreum camera contentum; cuius solum terreum.

¶ Terrenus. Plin. lib. 9, cap. 29, 1, Terreni maiores, quam pelagici.

Terrenum iter. Plin. lib. 6, cap. 17, 3.

Corsus terrenum. Lucret. lib. 2, 223.

Terreni colles. Plin. lib. 5, epist. 6.

Terrenus agger. Suet. in Calig. cap. 19.

Fæx terrena. Ouid. 1, Metam. 14.

Hiatus terrenus. Ouid. 1, Metam. 55.

Immorari terrenis. Quint. lib. 2, cap. 16, 4.

Terrena opera. Colum. lib. 11, cap. 2.

¶ Terreum: *Campus, solum.* Col. lib. 2, cap. 2, 1, Callidissimi rusticarum rerum genera terreni tria esse dixerunt campestre, collinum, montanum.

¶ Terrestris. Plin. lib. 10, cap. 62, 1, Rursus in terrestribus oua pariunt serpentes.

Agmen terrestre. Lucan. lib. 5, 145.

Arma terrestris. Ouid. 14, Metam. 96.

Membra. Lucret. lib. 2, 141.

Dij terrestris. Liu. 1, ab Vrbe, 143.

Iter terrestre. Plin. lib. 5, cap. 6, 1.

(283.

¶ Terrigenus. Genus syluestre terrigenarum. Lucret. libro 5, Gigantes terrigenæ. Lucan. lib. 3, 64.

Fratres. Ouid. epist. 12, 20.

¶ Terræ motus. Plin. lib. 2, cap. 84, 1, Fiunt cum terræ motu & inundationes maris.

TERRE O] Virgil. 1, Georg. 32,

Et sonitu terrebis aues.

Horror terret animos. Virg. 2, Aen. 161.

Solliciti terrentur equi. Ouid. 6, Fast. 149.

Hosites terrene formidine. 4, Metam. 161.

Hosite vicino terreat. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 9, 17.

Nubila terrent mentem. Ouid. 1, Metam. 72.

Orbem terruit tonitru. Ouid. 14, Metam. 164.

Terrere vultu. Horat. 2, Serm. 7, 9.

¶ Territus. Territus animi. Liu. 7, ab Vrbe, 160. Ouid. 2, Met.

90, Venatrixq; metu venantium territa fugit.

Virgo territa inopino visu. Ouid. 4, Metam. 47.

¶ Territo. Terent. And. 4, 5, 22,

Di te eradicent; ita me miseram territas.

Territare metu. Cæsar 5, bel. Gal. 24.

Minis. Liu. 8, ab Vrbe, 140.

¶ Terrifico. Lucret. lib. 1, 27, Virg. 4, Aen. 42,

—cæciq; in nubibus ignes

Terrificant animos.

¶ Terrificus. Virg. 5, Aen. 105,

Seraq; terrifici cecinerunt omina vates.

Fulgur terrificus. Virg. 8, Aen. 85.

Mugitus terrifici. Virg. 12, Aen. 21.

Nimbi. Ouid. ad Pisonem, 30.

Nox terrifica. Valer. 5, Argon. 80.

Stridores terrifici. Silius lib. 5, 38.

¶ Terribilis. Virg. 6, Aen. 56,

Terribiles visu formæ. Idem 60,

Terribilis squalore Charon.

Irâ terribilis. Virg. 11, Aen. 188.

Affatu. Stat. 3, Syll. 3, 15.

Anguis terribilis. Ouid. 3, Amor. eleg. 3, 30.

Caligo. Lucret. lib. 6, 171.

Formæ terribiles visu. Virg. 6, Aen. 56.

Sonitus terribilis. Virg. 9, Aen. 104.

Tabæ terribiles. Ouid. 15, Metam. 157.

¶ Terriloquus. Lucret. lib. 1, 21, —vatum

Terriloquis victus diâis desciscere quæret.

¶ Terrisonus. Claud. 1, Paneg. 12,

Necte terrisonus stridor venientis Alani.

¶ Terriculum. Liu. 5, ab Vrbe, 44. Sinè Tribunitiæ potestatis terriculis inuentam esse aliam vim maiorem, ad coercendos Magistratus. Accius: Vbi non terricula cita sunt.

¶ Terriculæ. Senec. de Remedijs fort. Si fortuna, aut aliquis

tibi palàm minetur, omnes eius terriculas delude.

¶ Terror. Virg. 11, Aen. 72,

Quòd sit tantus habet mentes & pectora terror,

Expers terroris. Catul. Argon. 19, 68.

Amens terror. Claud. 1, in Russ. 52.

Lator. Tacit. lib. 20.

Sæuus. Silius lib. 13, 23.

Seuerus. Claud. 5, Paneg. 19.

Vanus. Senec. Hippol. 1, 9.

Ciere magnos terrores. Senec. Oedip. 4, 13.

Demoueri terrore. Tacit. lib. 20.

Animi terrorem discutere. Lucret. lib. 1, 30.

Discussis terroribus redire ad se. Lucret. lib. 4, 102.

Examimatus terrore. Quint. lib. 4, cap. 2, 87.

Facere terrorem latiore. Tacit. lib. 20.

Impulsus stat terror animis. Senec. Herc. Oetæo, 6, 1.

Offerre terrorem. Cæsar 1, bel. Ciuil. 282.

Pallentes terrore puellæ. Ouid. 3, de Arte, 97.

Pauentes equi terrore. Ouid. 2, Metam. 86.

Trepido terrore repleta terra. Lucret. lib. 1, 9.

Gelido terrore rigebant comæ. Ouid. 3, Metam. 20.

Terrori esse. Liu. 4, bel. Maced. 107.

TER TIVS] Vide TER.

TER TVS] pro Terfus. Varro:

Atrei terra nitet galea. Cato, de liber. educ. Alij sunt circumtonsi, & terti, atq; vinstuli.

TER VN CIVS] Plaut. Capt. 8, 17,

Neq; ridiculos iam teruncij faciunt.

TES QVA] Loca augurio designata.

Deserta & inhospita tesqua. Horat. 1, epist. 14, 4.

Nemorosa. Lucan. lib. 6, 9.

TESSELLA] Vide TESSERA.

TES SERA] Martial. lib. 1, 17, Ouid. 3, de Arte, 71,

—talorum dicere iactus

Vt sciat, & vires tessera missa tuas.

¶ Tessera: symbolum. Virg. lib. 7, Aen. 128,

—it bello tessera signum. Silius lib. 15, 84,

—tacitum dat tessera signum.

Pomponius de Origine iuris, l. 2, Quum essent duæ tesserae positæ: vna pacis; altera belli.

Tesserae frumentariæ. Sueton. in Augusto, cap. 40, Acne plebs frumentationum causa frequentius à negotijs auocaretur, in annum quaternorum mensium tesseras dare destinavit. Iuuen. Satyr. 7, 18,

Summula ne pereat, qua vilis tessera venit

Frumenti.

Tesserae nummaria. Sueton. in Augusto, cap. 41, Frumentum quoque in annonæ difficultatibus sæpe leuissimo, interdum nullo pretio ad mensus est; tesserasq; nummarias duplicauit.

¶ Tessera: *salea.* Plautus:

Suam veterq; tessera habet: ratio constat.

Tessera hospitalis. Plautus Pœnulo, 16, 84,

—si ita est, iam tesseram

Confer, si vis, hospitem.

Tessera hospitalis. Plin. in Augusto, cap. 46, Tenuem adhuc & obæratum, in expeditionibus tessallata & scætilia pauimæta circumtulisse.

¶ Tessera palliorum. Plin. lib. 3, 5, cap. 9, 5.

¶ Tessella. Plin. lib. 37, cap. 10, 6, Andromadas argenti nitorem habet, vt adamas, quadrata, & semper tessellis similis. Plin. lib. 17, cap. 16, 3.

¶ Tessellatus. Sueton. de Cæsare, cap. 46, Tenuem adhuc & obæratum, in expeditionibus tessallata & scætilia pauimæta circumtulisse.

¶ Tessera. Varro 3, de Re rust. cap. 5, 15, Quendam deprehensum tesseras conijcientem in loculû Peti. Satyr. 5, 8,

—scabiosum tessera far Possidet

Tessera: *salea.* Plin. Frumenti rationem tessellis ostendebat. Persius Satyr. 5, 8.

TES TA] Tibul. lib. 1, eleg. 10, 10,

Funderet vt nato testa paterna merum. Plin. lib. 26,

Si & testæ tuzæ tertia pars addatur, melior materia erit.

Horat. 1, epist. 2, 14,

Quo semel est imbuta recens, seruabit odorem

Testa diu. Iuuen. Satyr. 4, 14,

—testa alta paratur.

Apta mero testa. Ouid. 2, Trist. 89. Curta Ouid. 2, Fast. 129.

Lubrica. Ouid. 3, Trist. eleg. 10, 8. Pia. Hor. 3, Carm. ode 21, 1.

¶ Testa: *Fragmensum offis.* Celsus lib. 7, cap. 12, Ergo specillo conquirenda est testa, quæ recessit, & volscella protrahenda est.

Testa *oui, vel limaci.* Plaut. Pœn. 17, 49.

Testæ: *piscis, qui duriori corsice seguntur.* Horatius 2, Sermon. Satyr. 4, 7,

Sed non omne mare est generosæ fertile testæ.

¶ Testula.

¶ Testula Colum. lib. 11, cap. 3. 25, Tum testulæ vel conchæ, quasi sedes in singulis subiectæ, seminibus adobruuntur. De capitatis porris.
 Testulæ in stellam coniectæ. Liu. 5, bell. Pun. 15.
 ¶ Testaceus. Testaceum operimentum. Plin. lib. 11, cap. 37, 28. Plin. Iunior epist. 254. lib. 10, ad Traianum. Aliqua pars, ut mihi videtur, testaceo opere agenda erit.
 Testacea pyra. Plin. lib. 11, cap. 15, 3.
 TESTAMENTUM] Vide TESTIS,
 TESTICULVS] Iuuenal. Satyr. 11, 16,
 Nec pugillares defert in balnea raucus Testiculos.
 TESTIS] à quo Testiculus: quod virilitatis testis sit. Plin. lib. 12, cap. 49, 2, Testes pecori armentoq; ad cura decidui.
 ¶ Testis: qui testimonium dicit.
 Testibus præsentibus aliquid facere. Plaut. Curc. 2, 31.
 Teste Herodo. Plin. lib. 11, cap. 17.
 Sine teste dolere. Mart. lib. 1, 17.
 Fallus testis Iuuenal. Satyr. 14, 22. Quint. lib. 2, cap. 17, 18.
 Humiles testes. Quint. lib. 5, cap. 7, 15.
 Potentes Quint. lib. 5, cap. 7, 15.
 Voluntarius testis. Quint. lib. 5, cap. 7, 7.
 Testis abest somno Ouid. 9, Metam. 97.
 Conduci vendunt periuria testes. Ouidius 1. Amor. eleg. 10, 8.
 Dare testem, sermoni. Ouid. 1. Amor. eleg. 8, 5.
 Producere testes. Quint. lib. 5, cap. 7, 15.
 ¶ Testimonium. Diuina testimonia. Quintilianus libro 5, cap. 7, 24.
 Publicum testimonium Quint. lib. 5, cap. 3, 1.
 Confirmare aliquid testimonijs. Quint. lib. 1, cap. 1, 8.
 Dicere testimonium in aliquem. Quint. lib. 7, cap. 2, 39.
 Dare testimonium per tabulas. Quint. lib. 5, cap. 7, 2.
 Eleuare testimonia Quint. lib. 5, cap. 7, 4.
 Peihibere testimonium alicuius rei. Colum. lib. 3, cap. 9.
 Reddere Quint. lib. 11, cap. 1.
 ¶ Testor. Testata est gaudia cantu Ouid. 8, Metam. 48.
 Carmina testantur mores. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 10, 9.
 ¶ Testari: Testam inuocare. Terent. Hecyr. 3, 5, 26,
 Neq; culpa hoc euenisse dissidium meâ, id testor deos.
 Superos testarus. Ouid. 2, Metam. 50.
 Sydera testor Virg. 9, Aen. 82.
 Testari per. Plautus, Iplus tete per superos omnes testatur.
 Virg. 1, Aeneid. 20.
 Voluntatem suam testari. Florentinus in l. diuus Traianus. ff. de militari testamento.
 ¶ Testari: Affirmare. Sueton. Testatus quondam per edictu.
 ¶ Testari: Testamentum facere. Liu. 1. ab Vrbe, 152, Qui quum ignorans nulum ventum fere, immemor in testando nepotis, decessisset.
 ¶ Testatus. Amor testatus populo. Ouidius tertio, Trist. eleg. 6, 1.
 Probitas testata in omne tæpus. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 1, 18.
 Actis populi Rom testatum. Plin. lib. 8, cap. 40, 4.
 ¶ Testatio. Quint. lib. 5, cap. 13, 38, Siquid ab aduersario testationibus comprehensum.
 ¶ Testatu n. Redigere in testatum. Vlp. in l. 1. §. 2. ff. v. usufructuarius quemadmodum, &c.
 ¶ Testator. Vlpian in P. cum res in prin. D. de legat. 1. Constat, rem ibi esse præstandam, vbi relicta est: nisi alibi testator voluerit.
 ¶ Testatrix. Paulus in l. Titia. in princ. D. de legatis secundo. Quum Seius viua testatrice testatam frumentariam ex causa lurratiua habere cœperit.
 ¶ Testat. Vlpianus in l. si procuratorem. §. si ignorantes ff. mandati vel contrâ. Sed & si testatò conuenerunt debitorem.
 Denuntiare alicui testatò. Vlp. in l. 1. §. licet autem, ff. de periculo & ratio. rei vend.
 Testatò decedere. Paulus in l. fraudem. 2. ff. de iure fisci.
 ¶ Testamentum. Vlp. in l. 1. qui testamentum sic poss. Testamentu est voluntatis nostræ iusta sententia, de eo quod post mortem fieri voluerimus.
 Libertas testamentorum. Quint. lib. 3, cap. 6, 61.
 Testamento tutorem institui. Liu. 1. ab Vrbe, 157.
 Resignare testamentum. Horat. 1. epist. 7, 2.
 ¶ Testamentarius. Plin. lib. 35, cap. 2, 5, Adoptione testamentaria Salutionis Africanorum dedecore notam irrepentem Scipionum nomini.
 ¶ Testamentarius: confector & scriptor testamentorum. Callistratus, ad legem Corneliam de falsis l. diuus. Placet testamentario poenam legis Cornelie remitti.
 ¶ Testificatus Lingua testificata deam. Ouid. epist. 10, 27.
 TESTIV] Varro de Lingua Latina, indeclinabile pro Testa posuit.
 ¶ Testuaceum, Varro lib. 4. de Ling. Lat. condimentum ex varijs esculentis: à testu, sub quo calido coquitur,

TESTUDO] Plin. lib. 9, cap. 10, 3, Denes non sunt testudini.
 ¶ Testudo: Machina bellica Silius libro 1, 73,
 Tandem condensis arctæ testudinis armis. Cæsar 5. bell. Gall. 156, Falces testudinesque, quas ijdem captiui docuerant, parare ac facere cœperunt. Virgilius secundo, Aen. 88,
 — obfessumq; acta testudine limen.
 Lucan. lib. 3, 95.
 Ut tamen hostiles densa testudine muros.
 Testa subit virtus. Stat. 10. Theb. 10, 1,
 Scrutaturq; cauas cæcâ testudine tures.
 ¶ Testudo: Continuata scutorum series, Liuius 10. ab Vrbe, 1453,
 Galli testudine facta, conferti stabant. Cæsar 5. bell. Gal. 94,
 At milites legionis septimæ testudine facta, & agger ad munitiones adiecto, locum cœperunt. Virg. 9. Aen. 105,
 Ferre libet subter densa testudine casus.
 ¶ Testudo: alia significatione. Celsus in l. Labeo. ff. de suppellectile leg. Nunc ex ebore atq; testudine, & argento; iam ex auro etiam atq; gemmis supellectili vtuntur.
 ¶ Testudo: pars curbaræ.
 Acuta testudo. Martial. lib. 13, 86.
 Blanda. Claud. 8. Paneg. 50.
 Callida resonare septem necris. Horat. 3. Carm. ode 11, 1.
 Caua. Horat. Epod. 4, 2.
 ¶ Testudines: Loca in edificijs camera. Virg. 1, Aen. 102,
 Tum furibus diuæ, mediâ testudine templi.
 Varro 3. de Re rust. cap. 5, 1, Igitur testudo fit magna, in qua millia aliquot turdorum ac merularum includere possint.
 Virg. 2. Georg. 92,
 Nec varios inhiant pulchrâ testudine postes.
 Thalami culti testudine Ouid. 2, Metam. 148.
 ¶ Testudineatus. Columella lib. 12, cap. 15, 2, Testudineatu testum. Plin. lib. 33, cap. 11, 7, Sed & testudineatum in vsum venisse.
 ¶ Testudineus. Testudineum Hexaclinon. Martial. lib. 9, 62.
 Testudineus gradus. Plaut. Amph. 15, 53.
 TESTVS] Cato: In foco calido sub testu coquitur leuiter.
 Idem cap. 84, Vbi bene omnia commiscueris, in catinum indito: catinum testu operito.
 ¶ Testum. Plin. lib. 33, cap. 7, 15, Sub æreo testu.
 TESTVACEVS] Vide TESTV.
 TETANICVS] Tetano laborans. Plin. lib. 23, cap. 7, 10, Datur tetanicis & spasticis.
 TETER] Plaut. Mostel. 8, 139,
 Nullum ædepol hodie genus est hominum tetrius.
 Aqua teterima. Horat. 1. Serm. Satyr. 5, 2.
 Cadauera tetra. Lucret. lib. 2, 84.
 Causa teterrima belli. Horat. 1. Serm. Satyr. 3, 22.
 Colotes tetri fœdâ specie. Lucret. lib. 2, 85.
 Discordia tetra. Horat. 1. Serm. Satyr. 4, 12.
 Facinus tetrum Senec. Thyest. 8, 32.
 Libido tetra. Horat. 1. Serm. Satyr. 2, 7.
 Morbus teter. Carul. de Lesbia, 71, 5.
 Nox tetra nimborum. Lucret. lib. 4, 35.
 Odor teter. Col. lib. 7, cap. 5, 16. Virg. 3, Aen. 46.
 Ore tetra spirans flammâ. Lucret. lib. 2, 141.
 Sanguinis tetri profluuium. Lucret. lib. 6, 245.
 Sapor teter. Lucret. lib. 6, 5.
 Spiritus teter. Horat. 3. Carm. ode 11, 4.
 Vlcera tetra. Lucret. lib. 5, 199.
 ¶ Tetruido. Acc. Philoet. Quod te obsecro, ne hæc aspernabilem tetruido mea in occulto faxit.
 ¶ Tetro. Pacuius in Peribœa: Belluarum ac ferarum aduentus ne tetret loca.
 TETRADORON] Quatuor palmarum. Plinius libro 35, cap. 14, 3. Vitruuius lib. 2.
 TETRADRACHMA] Nummus quaterinas valens drachmas. Liu. 4. bell. Maced. 93.
 TETRANS] Quatuor partes. Vitruuius lib. 10, cap. 11.
 ¶ Tetrarpharmacum emplastrum. Cels. lib. 3, cap. 19.
 ¶ Tetrarcha. Lucan. lib. 7, 46,
 — fœci sed plurima campi
 Tetrarchæ, regesq; tenent, magniq; tyranni.
 ¶ Tetrastichon. Martial. lib. 7, 84,
 Quodd non insulsè scribis tetrasticha quædam.
 TETRICVS] Martial. lib. 6, 10,
 At quàm non tetricus, quàm nulla nubis ira. Colum. lib. 8, cap. 11, 1, Pauonum educatio magis urbani patrisfamilie, quàm tetrici rustici curam poscit.
 Lustra tetrica. Stat. 9. Thebaid. 123.
 Puellæ tetricæ. Ouid. 1. de Arte, 145.
 ¶ Tetricitas. Ouid. ad Pisonem, 21,
 Nec fluidum; lætâ sed tetricitate decorum.
 TEXO] Terent. Heaut. 2, 3, 44.
 Texentem telam studiosè ipsam offendimus.
 Vestes texere. Tibul. lib. 2. eleg. 3, 12.

- Fiscellam textit hibisco. Virg. *eclog.* 10, 15.
 Flores texere. Ouid. 10, *Metam.* 25.
 Carina textitur suis costis. Ouid. *epist.* 15, 22.
 Nauigium texere. Plin. *lib.* 13, cap. 11, 5.
 Nidos. Quintil. *lib.* 2, cap. 16, 9.
 Sepes texendæ. Virg. 2, *Georg.* 75.
 Causas texere lethi. Propert. *lib.* 3, *eleg.* 7, 6.
 ¶ Textus: *Parsicipium.*
 Iter textum cæcis parietibus. Virg. 5, *Aen.* 118.
 ¶ Textus: *Verbale.* Plin. *lib.* 9, cap. 15, 13, Alterno textu fulgentibus toto capite crinibus. Idem *lib.* 18, cap. 7, 11, Granain stipula crinito textu spicantur.
 ¶ Textum. Martial. *lib.* 5, 114,
 Et dona matrum vimineo ferunt texto.
 Textum orationis: *pro Seylo.* Quintil. *lib.* 9, cap. 4, dicendi textum tenue atque rasum lætioribus numeris erat corruptendum.
 Illustre textum. Stat. 6, *Thebaid.* 74.
 Purpura nempe mihi, preciosaq; texta dabuntur, Ouid. *epist.* 16, 44.
 Pineæ texta carinæ. Catull. *Argon.* 59, 2.
 Clypei non enarrabile textum. Virg. 8, *Aen.* 124.
 ¶ Textilis Virgil. 3, *Aeneid.* 97,
 Textilibusq; onerat donis.
 Textilia ferta. Martial. *lib.* 6, 80.
 Textile tegmen. Lucret. *lib.* 5, 271.
 Auro textili fulgens monile. Senec. *Medea.* 7, 19.
 Textilis umbra palmitis. Martial. *lib.* 11, 27.
 ¶ Textile. Liu. *Decad.* 5, *lib.* 5, 144, Spolijs, nō insignium tantum armorum, sed etiam regionum textilium.
 ¶ Textor. Iuuenal. *Satyr.* 9, 3,
 Et maie percussas textoris pectine Galli.
 ¶ Textrix. Tibull. *lib.* 2, *eleg.* 1, 13,
 Atq; aliqua assidue textrix operata Minervam Cantat.
 ¶ Textura. Tenuis textura. Lucret. *lib.* 3, 43.
 ¶ Textrina Plin. *lib.* 11, cap. 24, 3, Quædam politura artis ipsa per se tenax ratio textrinæ.
 ¶ Textorius. Seneca *epist.* 114, Textorium, inquis, me hercule totum istud est.

T H

- THALAMVS**] Virg. 9, *Aen.* 56, Ferreiq; Eumenidū thalami.
 Certamen thalami. Ouid. 10, *Metam.* 64.
 Consorts Ouid. 10, *Metam.* 50.
 Cultus thalamus ebore & testudine. Ouid. 2, *Metam.* 148.
 Geniales thalami. Claud. 2, in *Ruffin.* 20.
 Iugales. Valer. 1, *Argon.* 46.
 Matremoreus thalamus. Virg. 4, *Aen.* 79.
 Vidui thalami. Valer. 2, *Argon.* 73.
 Apparare thalamos. Senec. *Troad.* 10, 8.
 Expertem thalami vitam degere. Virg. 4, *Aen.* 110.
 Felici thalamo dotare aliquam. Senec. *Troad.* 10, 3.
 Habet aliquem thalamus. Virgil. 6, *Aen.* 104.
 Inire thalamum. Ouid. 4, *Metam.* 66.
 Inuadere thalamum alicuius. Virg. 6, *Aen.* 125.
 Lædere thalamos stupro. Senec. *Herc. fur.* 6, 31.
 Miscere. Senec. *Hippol.* 12, 6.
 Petere. Ouid. 6, *Metam.* 140.
 Tenere. Senec. *Ostau.* 6, 2.
 Pudicos violare. Ouid. 1, *Amor. eleg.* 8, 4.
 ¶ Thalami, *pro alveolis apium.* Virg. 4, *Georg.* 18,
 Pōst vbi iam thalamis se composuere siletur
 In noctem.
THALASSICVS] Plaut. *Milit.* 16, 42,
 Palliolū habes ferrugineum: nam is color thalassicus.
 ¶ Thalassinus. Vestis thalassina. Lucret. *lib.* 2, 24.
THEATRVM] Iuuenal. *Satyr.* 10, 13,
 — & pleni moderantem fræna theatri.
 Fundamenta alta theatri. Virg. 1, *Aen.* 87.
 Arcto theatro stipata Roma. Horat. 2, *epist.* 1, 12.
 Magna theatra. Lucret. *lib.* 4, 15.
 Marmoreum theatrum. Ouid. 2, *Amor. eleg.* 7, 1.
 ¶ Theatrum: *pro Ipso spectaculo.* Martial. 1, 21,
 Quicquid in Orpheo Rhodope spectasse theatro
 Dicitur, exhibuit Cæsar arena tibi.
 Plin. in *Panegy.* 89.
 Curua theatra. Ouid. 1, de *Arte.* 18.
 Festa. Ouid. 3, *Metamorph.* 23.
 ¶ Theatrum: *pro Ipsis spectaculis.* Quintil. *lib.* 6, Tunc est commouendum theatrum.
 Spissa theatra. Horat. 1, *epist.* 20, 9.
 Clamori turba theatri. Stat. 3, *Sylu.* 5, 4.
 ¶ Theatralis. Humanitas indecora & theatralis. Quintil. *lib.* 2, cap. 2, 6.
 Lex theatralis. Quintil. *lib.* 3, cap. 6, 14.
 Operæ theatralis. Tacit. *lib.* 1.
- THEATRIDIUM.** Varro *libro* 3. de *Re rustic.* cap. 5. 10, Inter has & exteriores gradatim substructum, vt theatridium auium.
THEBAICAE, seu **THEBAIDES**] palmæ generosiores. Plin. *lib.* 5, cap. 28, 6. Idem *lib.* 13, cap. 4, 18.
THECA] Varro 1 de *Re rust.* cap. 48, 1, Proinde vt grani theca sit gluma, & apex arista.
 Theca calamaria. Martial. *lib.* 14, 19.
THENSA] Sacrum vehiculum. Liu. 5, ab Vrbe, 184, Quæ augustissima vestis est, thenas ductibus triumphantibusve, ea vestiti medio ædium eburneis sellis federe. Sucton. in *Cæsar.* cap. 76.
THESTICA] Genus medicamenti contra venenata animalia. Plin. *lib.* 20, cap. 24 & *lib.* 29, cap. 4, 12.
THERMÆ] Martial. *lib.* 5, 82,
 Neronianas is refrigerat thermas.
 ¶ Thermulæ. Martial. *lib.* 2, 32,
 Hætrulci nisi thermulis laueris,
 Illotus moricris, Oppiane.
 ¶ Thermefacio. Plaut. *Stich.*
 Mchercule verò eò quantum potest, iam ne exta excocta sunt, quod thermefecerat.
 ¶ Thermopolium. Locus in quo calida excitamenta & portoria venduntur. Plaut. *Rud.* 13, 45.
 Nethermopolium quidem vllum instructum hodie.
 ¶ Thermopoto. Plautus *Trinum.* 14, 7,
 — postquam thermopotasti gutturem recipe te.
THESAVRVS] (vt inquit Paulus Iurisc. de acquir. rer. dominio. l. nunquam.) vetus quædam depositio pecuniæ, cuius non exstat memoria, vt iam dominum non habeat. Plaut. *Aulul.* 3, 7,
 Sed mihi auctos huius, obsecrans, concredidit.
 Thesaurum auri.
 Intra thesauri Arabum. Horat. 3, *Carm. ode* 24, 1.
 Recludere thesauros tellure. Virgil. 1, *Aen.* 75. (rum.)
 ¶ Thesaurus: *Abundantia.* Plaut. *Afin.* 11, 65, Thesaurus copia.
 Repositus thesaurus. Quintil. *lib.* 2, cap. 7, 3.
 Thesauri cauernarum. Plin. *lib.* 17, cap. 14, 1.
 Thesaurus in malum. Plaut. *Amphit.* 16, 13, Thesaurum stupri teneo.
 Thesaurus mali. Plaut. *Merc.*
 Thesauri maxillarum. Plin. *lib.* 10, cap. 72, 3.
 ¶ Thesaurarius. Thesaurarius fures. Plaut. in *Aulul.* 13, 25.
THESES] Spatiose atq; vberes ad dicendi exercitationem theses. Quintil. *lib.* 2, cap. 4, 18.
 Dicere theses. Quintil. *lib.* 2, cap. 1, 7.
THETA] iudicibus Græcorum erat nota condemnationis. Martial. *lib.* 7, 16,
 Ad Castricum, vocat mortiferum theca.
 Pers. *Satyr.* 4, 2,
 Et potis es vitio nigrum præfigere thera.
THOS] Lupigenus. Plin. *lib.* 8, cap. 34.
THOLVS] Virgil. 9, *Aeneid.* 82,
 — si qua ipse meis venatibus auxi,
 Suspendive tholo, aut scera ad fastigia fixi.
 Martial. *lib.* 2, 58,
 Et me Cæsareum prospicis ecce tholum.
 ¶ Tholus *pro resudine edificij, sive domo rotunda.* Ouidius 6, *Fastor.* 60.
 Mox didici curuo nulla subesse tholo.
 Varro 3. de *Re rust.* cap. 5. 10, inter eas piscinas tantummodo accessus semita in tholum, qui est vltra rotundus, columnatus. Stat. 1, *Sylu.* 1,
 Quod coleris maiore tholo.
THORAX] Plin. *lib.* 20, cap. 12, 15, & *lib.* 17, cap. 7, 6.
 ¶ Thorax: *Tunica quæ pectus tegit.* Iuuen. *Satyr.* 5, 15,
 — viridem thoraca iubebit
 Afferri. Sueton. de *Augusto.* cap. 82, Hyeme quaternis cum pingui toga tunicis, & subuculæ thorace lanceo, & femoralibus, & tibialibus munebatur.
 ¶ Thorax: *Munimentum pectoris.* Plin. *li.* 7, cap. 20, 3, Nos quoque vidimus Athanatum nomine prodigiosæ ostentationis quingenato thorace plumbeo indutum. Virgil. 1, *Aeneid.* 68,
 — thoraca simul cum pectore rupit.
 Nexilis thorax. Stat. 4, *Thebaid.* 35.
 Perfossus. Virgil. 11, *Aen.* 2.
 Denis thoracibus horrens stat manus. Valer. 3, *Argon.* 18.
 ¶ Thoracatus. Plin. *li.* 35, cap. 10, 5, Parthasius pinxit Nauarchum thoracatum.
THRION] iucundum quoddam edulium. Varro: A globo farinæ dilatato, item in olco cocti, dicti à globo globi; vt thron & placenta.
THRIPS] Teredinis genus. Plin. *lib.* 16, cap. 41.
THYNNVS] Genus piscis marini. Horat. 2, *Serm. Satyr.* 5,
 Plures annabunt thynni, & cetaria crescent.

THURIANVS] Genus piscis marini. Plin lib. 32. cap. 11, 10.

THVS] Plin. lib. 12. cap. 14, 1, Thura præter Arabiam nullis, ac ne Arabiæ quidem vniuersæ. Tibull. lib. 1. eleg. 3, 7.

Reddereq; antiquo mensura thura lati.

Acerræ thuris. Ouid. 8, Metam. 53.

Eoum thus Stat. 1, Thebaid. 53.

Flaua thura. Ouid. epist. 20, 19.

Incana thura glebis. Stat. 6, Thebaid. 19.

Mascula. Virg. eclog. 8, 3.

Niliacum thus. Stat. 4, Syllu. 9, 3.

Pia thura. Iuuen. Satyr. 13, 12.

Sabæum thus. Virg. 1, Aeneid. 85.

Sacri thuris honore dignati aliquem. Ouid. 14, Metam. 26.

Blanda thura dare. Tibull. lib. 3, eleg. 3, 1.

Litare thure Perf. Satyr. 5, 12.

Ministrare thura. Ouid. 2, Metam. 60.

Sabæi mittunt thura. Virg. 1, Georg. 12.

Placare deos thure. Horat. 1, Carm. ode 36, 1.

Tribuere alicui honores thuris. Ouid. 14, Metam. 26.

Thurarius. Firmic. lib. 8, cap. 25. Vice sima septima pars libraræ si in horoscopo fuerit inuenta, thurarios faciet, vel pigmentarios, seu pharmacopolas.

Thureus. Col. lib. 3, cap. 8, 4. Iam thuream plantam, florescentesq; horius myrtha & croco. Virg. 2, Georg. 2.

— solis est thurea virga Sabæis.

Dona thurea. Virg. 6, Aen. 45.

Flamma. Stat. Thebaid. 98.

Grana. Ouid. 4, Fast. 82.

Thurifer. Plin. lib. 6, cap. 23, 13, Regio thurifera. Idem lib. 12, cap. 14, 10, Quum deuicisset thuriferas gentes.

Indus thurifer. Ouid. 3, Fast. 144.

Aræ thuriferæ. Stat. 1, Achil. 104.

Thuricremus. Aræ thuricremæ. Virg. 4, Aeneid. 91.

Foci thuricremi. Ouid. epist. 24.

Thurilegus. Arabes thurilegi. Ouid. 4, Fast. 114.

Thuribulum. Liu. 9, bel. Pun. 70.

Thuseulum. Plaut. Aulul. 1, 3, 15.

Nunc thuseulum emi, & hæc coronas floreas.

THYA] Arbor odorifera. Plin. lib. 14, cap. 16.

THYASVS] chorea, quæ Baccho exhibebatur. Virg. 5, eclog. Instituit Daphnis thyasus inducere Baccho.

Catull. de Berynth. 58, 6, Thyasus repente lingua trepidantibus vultat.

THYMBRA] Herba. Plin. lib. 19, cap. 8, 33, Colum. lib. 10.

Et satyria thymi referens thymbræq; saporem.

Oleus thymbra. Stat. 1, Syllu. 2, 5.

Gelidæ umbracula thymbræ. Stat. 1, Syllu. 2, 4, 5.

THYMVS] Herba. Plin. lib. 21, cap. 10, 1, Mart. lib. 3, 40.

Hyblæis madidas thymis placentas.

Dulcior thymo. Virg. eclog. 7, 8.

Cecropium thymum. Virg. 4, Georg. 54.

Apes pascuntur thymo. Virg. 5, eclog. 16.

Redolentq; thymo fragrantia mella. Virg. 4, Georg. 34.

Sufficit thymo. Virg. 4, Georg. 49.

Thymianus. Thymianæ oues. Plaut. Bacchid.

Thymites. Colum. lib. 12, cap. 35, Vinum absynthiten, & hyssopiten, & abrotoniten, & thymiten, & marathiten.

Thyminus. Colum. lib. 6, cap. 33, Cum melle Attico: vel si id non est, viq; thymino celeriter leuatur.

THYMOVSVS. Plinius libro 11, capite 15, 1, Thymosum mel non coit.

THYNNVS] piscis. Plin. lib. 9, cap. 15, 1.

THYRSVS] Virga & caulis cuiuslibet herbæ Plin. lib. 19, cap. 8, 5, Inuentum, omnes thyrsos, vel folia lactucarum, prorigare vti eis conditos, ac recentis in patinis coquere.

Fragiles thyrsi. Stat. 2, Thebaid. 133.

Pampioei. Claud. 7, Paneg. 121.

Teretes. Stat. 2, Achil. 35.

Thyrus spectabilis. Plin. lib. 21, cap. 15.

Virentes fronde thyrsi. Ouid. 11, Metam. 6.

Thyrus? *Hæta aculeata, hederis oblecta*. Catull. Argon. 59, 51. Ouid. 3, Amor. eleg. 14, 4.

Corniger increpuit thyrso grauiore Lyzus.

Senec. Herc. fur. 11, 2.

Teetam virenti cuspidem thyrso gerens

Graui thyrsi metuendus Liber. Horat. 2, Carm. ode 19, 2.

Quater thyrsum. Senec. Herc. Oetæo. 4, 1.

Leuem thyrsum vibrare manu Senec. Oedip. 5, 8.

Thyrus: *pro stimulo & incantamento*. Lucret. lib. 1, 89,

— sed acri

Percussit thyrso laudis spes magna meum cor.

Thyrigerus. India thyriger. Senec. Hippol. 6, 4.

T
I

TIARA] Ornamentum capitis. Iuuen. Satyr. 6, 31,

— phrygia vestitur bucca tiara. Virg. 7, Aeneid. 50,

— septrumq; sacerq; uaras. Ouid. 11, Metam. 37,

Tempora purpuræ tentat velare tiaris.

TIBIA] Celt. lib. 8, cap. 1, ipsum autem crus est ex ossibus duobus, &c. Alterum à priori parte positum, cui tibiae nomen est.

Tibia: *luffymouum musicum* Horat. de Arte. 41,

Tibia non ut nunc onichalco vineta.

Cantus tibiæ. Quint. lib. 1, cap. 11, 4.

Multifora buxo tibia. Senec. Agamem. 5, 8.

Caua. Lucret. lib. 2, 125,

Curua. Virg. 11, Aeneid. 148.

Querulæ tibiæ cantus. Horat. 3, Carm. ode 7, 6.

Sacrificæ dulces tibia effundat modos. Senec. Agamem. 9,

Adhibere tibiis epulis. Quint. lib. 1, cap. 10, 17.

Canere tibijs. Quint. lib. 1, cap. 10, 13.

Tibia, & fistula, *differunt*. Plin. lib. 16, cap. 16, 7.

Tibialis. Plin. lib. 16, cap. 16, 10, Tetra aiundo est tibialis calami; quem auleticon dicunt.

Tibiale: *Velamentum tibiæ*. Saet. de Augusto cap. 82, Et femoralibus, & tibialibus muniebatur. Paulus. Iureconf. in l. qui commectus. ff. de re iudic. Si tibiale vel humerale miles ahenauit, castigari verberibus debet.

Tibicines. Liu. 2, ab Vrbe. 272, Cornicines, tibicinesq;. Horat. de Arte. 84.

Tibicines: *columellæ, quibus ruffici tela sua fulcire solent*. Iuuenal. Satyr. 3, 20.

Nos urbem colimus tenui tibicine fultam.

Dicitur etiam, *quicquid in sustentaculum alterius ponitur*. Ouid. lib. 4, Fast. 140.

Hæc modo versabat stantem tibicine telam.

Tibicina. Plaut. Aulul. 9, 2,

Postquam obsonauit herus, & conduxit coquos,

Tibicinasq; hæc apud forum. Mart. lib. 14, 64,

Ebria nos madidis rumpit tibicina buccia.

Meretrix tibicina. Horat. Epist. 14, 5.

TIGNVS & TIGNVM] Casar. bell. Gall. 523, Tigna bina sesquipedalia ab imo præcuta, dimensa ad altitudinem fluminis. Propert. lib. 4, eleg. 3, 12,

Sive in furtiuo genuit stans noctua tigno. Horat. de Arte. 57,

— & modicis instruit pulpita tignis.

Ouid. 8, Metamorph. 131,

Sordida terga suis nigro pendentia tigno.

Arrestata tigna. Vitruuius lib. 10, cap. 17.

Polire tigna. Claud. 3, Paneg. 65.

Læua radere tigna. Lucret. lib. 5, 255.

Tigni nomine, omne genus materiei, ex qua ædificia constant continetur. Vlpianus de tigno iuncto. l. 1, & ad exhibendum. l. tigni. Horat. 2, epist. 2, 15,

Torquet nunc lapide, nunc ingens machina tignum.

Tigni appellatione in vineis, omnia vineis necessaria continentur. Vlpian. de tigno iuncto. l. 1.

Tignarius faber, non solum is qui tigna dolat, sed etiam qui solaria lignea. Caius iurisc.

Tigillum. Liu. 1, ab Vrbe. 111, Transmisso per viam tigillo, capite adoperto, velut sub iugum misit iuuenem. Tibull. lib. 2, eleg. 1, 8,

Illi compositis primùm docuere tigillis

Exiguam viridi fronde operire domum.

Ianua suffixa tigillo. Catull. ad Ianuam. 62, 2,

TIGRIS] Virg. 4, Aeneid. 74,

— hyrcanaq; admotunt vbera tigres. Plin. lib. 8, cap. 18, 1, Tigrin Hircani & Indi ferunt, animal velocitatis et emendæ & maxime cognita, dum capitur.

Armenia tigres. Virg. 5, eclog. 6.

Aspera tigris. Horat. 1, Carm. ode 23, 2,

Atra. Virg. 4, Georg. 82.

Maculosa tigris forma. Ouid. 11, Metam. 50.

Pessima tigris. Virg. 3, Georg. 50.

Rabida tigris. Virg. 2, Georg. 11.

Sæua. Ouid. epist. 10, 18.

Vatæ. Senec. Hippol. 1, 1.

Virgatæ. Senec. Hippol. 3, 15.

Tigrides, dixit author Phlomeiæ, in Ouidij operibus:

Tigrides indomita rancant.

Tigrinus. Plin. lib. 13, cap. 15, 3, Illud oblongo curat discursu, idcoq; tigrinæ appellantur.

TILIA] Arbor. Plin. lib. 16, cap. 40, 7, Mollissima tilia, eadem videtur & calidissima. Colum. lib. 9, cap. 4, 3, At tilia solæ ex omnibus sunt nocentes.

Leuis tilia. Virg. 1, Georg. 35.

Molles tilia. Ouid. 10, Metam. 19.

Pinguis tilia. Virg. 4, Georg. 33.

Tilia: *de interioribus corticis vltimi tunicis*. Plin. lib. 24, cap. 8, 5, Corticis interior tilia lepras sedat.

Tiliaceus. Columel. lib. 12, cap. 4, 3, 4, Arculæ fagineæ, vel etiam tiliacæ.

TIMEO] Terent. Andr. 1, 5, 29,
Miser timeo, hoc incertum quorsum accidat.
Fraudem timere. Ouid 7, Metam. 9.
Quid tuta times? Ouid 7, Metam. 10.
Iram numinis timere. Ouid 6, Metam. 63.
Timeo tibi. Terent. Heaut. 3, 2, 20. Idem Andr. 1, 3, 5,
Sillum relinquo, eius vitæ timeo.
Timere à Quintilian. libro 3, capite 10, An timendum à re-
ge bellum.
Sibi timere. Virg. 2, Aeneid. 26.
Timeo furem tauro. Iuven. Satyr. 0, 2, Plin. lib. 14, cap. 16, 3,
Timent ægris vini noxam.
De morte alicuius timere. Ouid. 3, Fast. 124.
Timeo ne. Terent. Andr. 1, 5, 34, Tum autem hoc timet, ne
deseras se.
Timere pro. Gellius lib. 19, cap. 1, Ipsum autem pro Aristi-
pi anima timere.
Timeo quid fiet. Plaut. Merc. 3, 109. Terent. Phorm. 1, 3, 26,
Timeo miser, quam hic mihi nunc rem nuntiet.
Timeo, cum accusatio datus. Quint. lib. 4, cap. 1, Religio-
sus iudex libenter cum audit, quem iustitiz suæ minime
timet.
¶ **Timeri.** Martial. lib. 11, 19,
Fines nunc populantur, & colono
Tanquam sus Calidonus timetur.
Bello timeri. Silius lib. 15, 128.
Timetur argentum. Mart. lib. 5, 98.
¶ **Timens.** Ouid. 14, Metam. 43,
— mortemq; timens, cupidusq; mori.
Mortis timens. Lucret. lib. 2, 249.
¶ **Timendus.** Armis timendus. Stat. 4, Sylv. 3, 27.
Dentē timendus aper. Ouid. epist. 4, 21.
Vox timenda. Horat. Epod. 6, 2.
Dentes timendi. Horat. 3, Carm. ode 20, 2.
¶ **Timidus.** Horat. 3, Carm. ode 19, 1,
Codrus pro patria non timidus mori.
Timidus, cum genisio. Senec. de Vita beata: Abduntur in a-
liquas timas timida lucis.
Deorum timidus. Ouid. 5, Metam. 20.
¶ **Timidor.** Cæsar 8, bell. Gall. 51, Vtrūm secundis mini-
misq; rebus insolentiores, an aduersis mediocribus timi-
diores essent.
Ocellis timidus vestem prætere. Ouid 3, Amor. eleg. 5, 6.
Passus timidi. Virg. 6, Aeneid. 53.
Pectus timidum. Ouid 11, Metam. 90.
Pede timido fugere. Ouid. 4, Metam. 20.
Pudor timidus. Ouid. 1, Amor. eleg. 1, 2.
Turba timidissima columbæ. Ouid 1, de Arte, 24.
¶ **Timide.** Credens timide. Ouid. epist. 6, 3.
Promittere timide. Ouid 1, de Arte, 127.
¶ **Timor.** Loca plena timoris. Ouid. 10, Metam. 6.
Maximus timorum metus lethi. Lucan. lib. 1, 91.
Cassus timor. Stat. 6, Thebaid. 32.
Dubij timores. Stat. 5, Thebaid. 64.
Durus timor. Propert. lib. 1, eleg. 18, 1.
Ingens timor omnibus. Stat. 12, Theb. 35.
Solliciti timoris res plena amor. Ouid. epist. 1, 3.
Suspendus timor. Ouid. 13, 17.
Cohibet timor Cæsar 8, bell. Gall. 84.
Deponere timorem. Ouid. epist. 7, 12.
Erasus timor ex animo. Senec. Thyeste, 6, 6.
Ferre timorem. Catul. Argon. 9, 30.
Pauido timore horruerant membra. Ouid 7, Metam. 128.
Lacessit pectus meum timor. Senec. Herc. Octæo, 4, 33.
Lenire timorem. Virg. 3, Aeneid. 91.
Mederi timori alicuius. Ouid. 9, Metam. 1, 6.
Mussabat tacito medicina timore. Lucret. lib. 6, 237.
Ponere timorem. Ouid. 6, Fast. 31.
Magno timori esse populis. Lucan. lib. 3, 17.
Trahere timorem. Ouid 13, Metam. 17.
Anxius timor vrget sollicitum. Virg. 9, Aeneid. 18.
¶ **Timefactus.** Lucret. lib. 2,
His tibi tūm rebus timefactæ religiones
Effugiunt animo pauidæ.
TINAE] Vasa ad vinum, reponendum. Varr. de vita pop.
Roman. lib. 1, Antiquissimi in conuiujs vtres vini primo,
postea tinas ponebant.
TINCA] *Piscis.* Ausonius in Mosella:
Quis non & virides vulgi foliata tincas
Norit? & Albarnos prædam puerilibus hamis?
TINEA] Horat. 1, Epist. 21, 3, ad librum suum:
— aut tincas pascēs taciturnus inertes. Plin. lib. 11, ca.
35, 1, Idem puluis in lanis & veste tincas creat; præcipuè si
araneus vnâ includatur. Mart. lib. 2, 46,
Non metuas mortem, Ne uole; sed tincas.
¶ **Tineæ: lumbri.** Plin. lib. 11, cap. 33, 1, Sicut intra hominē ti-

neæ tricennum pedum, aliquando & plurium longitudine.
¶ **Tineæ:** *Vermes in aluaribus.* Col. lib. 9, cap. 14, 1, Præterea vt
tineæ si apparuerint, cuertantur, papilionēsq; cnecentur.
Durum tineæ genus. Virg. 4, Georg. 50.
¶ **Tincosus.** Colum. lib. 9, cap. 14, 17.
TINGO, vel **TINGVO**] Martial. lib. 3, 89,
Mentiris iuuenem tinctis, Lentine, capillis.
Plin. lib. 35, cap. 6, 14, Cum purpuris pariter tingitur.
Comæ tingendæ in amne. Propert. li. 4, eleg. 43, 5.
Corpus tingere sparsâ aquâ. Ouid. 4, Fast. 558.
Cultros tinxit sanguine. Ouid. 7, Metam. 121.
Ferrum tingere sanguine. Ouid. 2, Trist. 77.
Tingit etem Carinus. Martial. lib. 1, 73.
Tingi nardo. Martial. lib. 2, 58.
Foculis tinguere aliquam. Horat. 4, Carm. ode 12, 5.
¶ **Tingens.** Plin. lib. 9, cap. 38, 1, Sed id tingentium officinæ
ignorant.
¶ **Tinctus.** Spicula tincta venenis. Ouid 4, de Ponto, eleg.
10, 7.
Lana tincta murice. Ouid. 1, de Arte, 50.
Pallor tinctus violâ. Horat. 3, Carm. ode 10, 5.
Tincta in aceto spongia. Cell. lib. 8, cap. 4.
Murice tincta vestis. Martial. lib. 5, 14.
Sensu tincta verba. Quint. lib. 4, cap. 2, 82.
Tincti æruginē versus. Martial. lib. 10, 33.
¶ **Tincturus.** Sanguine tincturus cultros. Ouid. 1, Fast. 65.
¶ **Tinctus:** Verbale. Plin. lib. 10, cap. 48, 2, Et alia eodem
nomine croceo tinctu.
¶ **Tinctura.** Plin. lib. 37, cap. 9, 2, Adulteratur maxime tinctu-
¶ **Tinctilis.** Ouid. 3, Trist. eleg. 10, 13, (12,
Non volucri ferro tinctile virus inest.
TINIA] apud antiquos vasa vinaria suere: vt ait Festus.
TINNO] Varro 3, de Re rust. cap. 16, 6, 24, Circūm tinni-
endo ære.
Aures tinniunt sonitu suo pte. Catul. ad Lesbiam, 48, 3.
¶ **Tinnitus.** Plin. lib. 11, cap. 20, 1, Apes gaudent plausu atq;
tinnitu æris.
Acris tinnitibus sonat Rhodope. Ouid. 6, Metam. 118.
Arguta cauis tinnitibus æra Silius lib. 17, 4.
Tenuis tinnitus. Catul. Argon. 59, 53.
Cere tinnitus. Virg. 4, Georg. 13.
¶ **Tinnimentum.** Plaut. Rud. 19, 25,
Illud quidem ædopol tinnimentum est auribus.
¶ **Tinnulus.** Ouidius:
Tinnulaq; æra sonant, & olent myrthæq; crociq;
Tumidus, & corruptus, & tinnulus. Quint. lib. 2, cap. 3, 7.
Chordæ tinnulæ. Seneca Troæ de, 9, 4.
Vox tinnula. Catul. Epist. Iuliz, 56, 3.
¶ **Tintinio.** Afranius in Consubrinis: Ianitoris impedimen-
ta tintinire audio.
¶ **Tintino.** Catullus in Carmine Sapphico, ad Lesbiam, 48, 3,
— sonitu suo pte
Tintinant aures.
¶ **Tintinnabulum.** Iuuenal. Satyr. 6, 41,
Tot pariter pelues, & tintinnabula dicas
Pulsari: iam nemo tubas atq; æra fauiget.
Plautus Pseud. 5, 98,
Lanios inde accersam duo cum tintinnabulis,
¶ **Tintinnaculus.** Plaut. Trucul. 17, 7,
— nisi ad tintinnaculos Vultis vos educi viros.
TINUNCVLVS] Genus accipitris. Col. lib. 8, cap. 8, Plinius
lib. 10, cap. 37.
TIPVLA] Vermis siue araneoli species. Plaut. Persa, 6, 63,
— neq; lenius tipulæ
Pondus est, quàm fides lenonia.
TIS] Genitius antiquus, à Tu. Plautus Milit. 14, 41,
Tis egeat quata te careat.
TISIPHONE] Est vna ex Furijs, à cædibus plestædis dicta:
nis vltio vel pœna: *Πίστις*, vel *Πίστις* cædes, aut mors, cui
curæ sit mortis vltio. Horat. 1, Serm. Satyr. 8, 7, Tibul. lib. 1,
eleg. 3, 14,
Tisiphonēq; impexa feros pro crinibus angues.
Crinita hydris Tisiphone. Claud. 1, de rapto Proserp. 8.
Pallida Tisiphone. Virg. 3, Georg. 111.
Sæua Tisiphone. Horat. 1, Serm. Satyr. 8, 7.
Vlrix Tisiphone. Virg. 6, Aeneid. 115.
TISOBIS] *ἰσθίος*, fluuius Britanniz, teste Ptolemæo lib. 2,
cap. 3, vulgò Conuey.
TISSA] *ἰσσα*, Ptolemæo li. 8, ca. 4, Siciliz vrbs: hodie Tisse.
TITAN] Sol.
Ardens Titan laxauit feruidū diem. Senec. Herc. Octæo. 6, 4.
Calidus. Lucan. lib. 4, 12.
Feruidus. Senec. Herc. fur. 12, 2.
Flammiger. Lucan. lib. 1, 83. Lucretius. Lucan. 7, 1.
¶ **Titanus.** Astra Titania. Virg. 6, Aeneid. 145.
Bella. Silius lib. 12, 145.

¶ Titaniacus. Ouid 7, Metam. 20, Hinc Titaniacis ablata draconibus, intrat Palladis arces.
TITHYMALVS] Genus fruticis. Columel. lib. 9, Plinius lib. 26, cap. 8, 18.
TITILLATVS] Plinius libro 11, In eadem præcipua hilaritatis sedes: quod titillatu maximè intelligitur alarum, quas subie.
TITIO] Varro de vita pop. Rom. libro 2, Contrà à nouo marito, quum item è foco in titione ex fallaci arbore, &c. Celsus libro 3, cap. 12, Maximeq; inuolutis testis, & extinctis titionibus.
TITIVILITIVM] filum putridū, quod è telis cadit. Plaut. Casina, 7, 40.
 Non ego illud verbum empstitem titiulitio.
TITVBO] Quint. in Pastu cadauerum: Titubantem strauisti, fumantem incendiisti. Ouid. 3, Metam. 122, Ille mero, somnoq; grauis, titubare videtur.
 ¶ Titubare: *ad animum irasfertur*. Terent. Heaut. 2, 3, 120, Verūm illa ne quid titubet. Horat. 1, epist. 13, 4, Cæue ne titubes, mandataq; frangas
 ¶ Titubans. Artus titubantes sustinet ferula. Ouid. 4, Metamorph. 6.
 Lingua titubante loqui. Ouid. 3, Trist. eleg. 1, 5.
 Membra titubantia valido vino. Ouid. 6, Fast. 136.
 ¶ Titubatus. Virg. 5, Aeneid. 67, Hic iuuenis iam victor, ouans vestigia presso Haud tenuit titubata solo.
 ¶ Titubantia. Suet. in Vitellio, cap. 6, Marem titubantia oris propè mutum & clinguem.
TITVLVS] Plin. epist. 149, Maxime tamen hic metitulus admonuit. Ouid. 2, de Arte, 59, Veritas tua sit: titulus donetur amicæ.
Titulus libri. Mart. lib. 2, epig. vltimo, Vnum de titulo tollere iora potes.
 Ouid. 1, de Remed. Amor. 1, Legerat huius amor titulum, nomenq; libelli.
 Plin. epist. 101, lib. 5.
 Decorare sepulchrum titulis. Silius lib. 15, 78.
 Effæminare titulum. Claud. 1, in Eutrop. 2.
 Titulo signetur imago. Ouid. epist. 2, 15.
 ¶ Titulus: *pro laude & dignitate*. Ouid. 2, Fast. 4, At tua prosequimur studiose pectore, Cæsar, Nomina; per titulos ingredimurq; tuos.
 Liuidus ab Vrbe, 151, Naualis victoriæ vanum titulum appetière.
 Adulantes tituli. Claud. 2, in Eutrop. 16.
 Facilis titulus. Ouid. 10, Metam. 20.
 Inanes tituli. Horat. 3, Serm. Satyr. 3, 43.
 Leuis titulus, paruiq; nitoris. Claud. 2, Paneg. 59.
 Reddere titulum meritis. Ouid. 13, Metam. 75.
 Insignis titulus auorum. Lucan. lib. 8, 15.
 Magnificus titulus. Ouid. epist. 2, 14.
 Stupere in titulis & imaginibus. Horatius 1, Sermon. Satyr. 6, 4.
 ¶ Titulus: *Prætextus*. Paulus in l. si quis tutor. § quid ergo. ff. de ritu nupt. Quid ergo si, quum se vellet excusare aliquo titulo, nec in promptu probationes haberet.
Titulus: Monumentum. Apuleius: Auorum & proauorum titulus clarus.

T O

TOGA] Tibull. lib. 1, eleg. 7, 8, Et fluit effuso cui toga laxa sinu.
 Arcta toga. Horat. 1, epist. 19, 6.
 Exigua. Horat. 1, 20, 3.
 Fusa, & Restricta; *contraria*. Suet. in Augusto, cap. 73.
 Radiante togâ decorus. Claud. 4, Paneg. 75.
 Recens toga. Persius Satyr. 1, 2.
 Sordidula & rupa. Iuuenal. Satyr. 3, 15.
 Tenuis togæ. Horat. 1, epist. 14, 7.
 Desluit togæ. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 7.
 Deijcere & reponere togam. Quint. 6, cap. 3, 37.
 ¶ Toga, *pro Pace*. Plinius: Vt dubium sit; togâne, an bello præstantior fuerit.
 ¶ Toga: *Peculiaris habitus clientum, & saluatorum*. Martial. ad Gallum, lib. 10, 82, Manè, vel à media nocte togatus ero.
 Candida toga. Plin. lib. 7, cap. 34, In toga candida bis repulsa notatus à populo.
 Pura. Catullus ad Mallium. Lucan. lib. 7, 4, —pura venerabilis æquæ,
 Quam currus o-nante toga.
 Picta. Capitolinus de Gord. Palmatam tunicam & togam pictam primus Romanorum prauatus, suam & propriam habuit. Lampridius de Alaxandro: Prætextam & toga pictam nunquam nisi Consul accepit. Iuuen. Satyr. 10, 4, —& pictæ Sarrana serentem

Ex humeris aulæa togæ.
 Puerilis. Gellius lib. 18, cap. 4, Quum iam adolefcentuli Romæ prætextam & puerilem togam mutassent.
 Rara. Martial. lib. 10, 47,
 Lis nunquam; toga rara; mens quieta
 Raza. Plin. lib. 8, cap. 84, 4, Togas raras Phrygiasq; diui Augusti nouissimis temporibus cœpisse.
 ¶ Toga: *pro Officio*. Plinius ad Apollinarem: Nulla necessitas togæ: nemo accessitor ex proximo.
 ¶ Togula. Martial. lib. 1, 133, Ignosce; togulam, Posthume, pluris emo.
 ¶ Togatus. Virg. 1, Aeneid. 38, Romanos rerum dominos, gentemq; togatam.
 Martial. lib. 14, 124.
 Togata opera. Martialis,
 Exigis à nobis operam sine sine togatam.
 Miles togatus. Claud. 7, Paneg. 2.
 Militia togata. Ouid. ad Pisonem, 6.
 Turba. Propert. lib. 4, eleg. 2, 12.
 ¶ Togati: *qui principes ciuitatis in forum deducebant, ac domum reducebant*. Iuuen. Satyr. 7, 15, —an sit sella; togati
 Ante pedes. Et Satyr. 1, 10, Turba togata. Martialis lib. 2, 59, Grex togatus.
 ¶ Togatulus. Martial. lib. 10, 74, —togatulos inter
 Centum merebor plumbeos die toto.
TOLERO] Terent. Phorm. 3, 1, 23, Noli metuere: vnà tecum bona malaq; tolerabimus.
 Tolerate sc. Cæsar lib. 1, bel. Ciuil.
 Alere & tolerare equitatum. Cæsar, lib. 3, bell. Ciuil.
 Tolerare suâ pecuniâ milites. Plin. lib. 33, cap. 10, 4.
 Dura. Seneca Hippol. 4, 22.
 Famem. Cæf. 3, bell. Gall. 109.
 Impensas Plin. lib. 12, cap. 14, 11.
 Inopiam obsidumq; Tacit. lib. 20.
 Laborem Plin. lib. 11, cap. 5, 1.
 Laborem studiorum pueri difficilius tolerant. Quint. lib. 1, cap. 12, 6.
 Mala tolerare. Seneca Hercule furen. 13, 11.
 Militiam sub magistro. Virg. 8, Aeneid. 103.
 Patienter. Quintil. lib. 6, cap. 1, 78.
 Pondus alicuius. Horat. 2, Carm. ode 5, 1.
 Sitim. Plin. lib. 8, cap. 18, 3.
 Sitim famemq; Ouid. 1, de Ponto, eleg. 3, 4.
 Sors toleranda nullis populis. Stat. 1, Thebaid. 39.
 Vitam tolerare. Cæsar, bell. 3, 14.
 Vitam colo. Virg. 3, Aeneid. 82.
 Passus c. l. x. tolerare. Plinius lib. 7, cap. 20, 4.
 ¶ Tolerans. Colum. lib. 8, cap. 16, Piscium genera dulcis vndæ tolerantia.
 Tolerantissimus: penuriz patientissimus. Columel. lib. 9, cap. 1, 2.
 ¶ Toleranter. Quint. lib. 8, cap. 6, Qui toleranter videre Scptentriones videmur.
 ¶ Tolerantia. Tolerantia doloris laude sua non carebit. Quint. lib. 2, cap. 2, 9.
 ¶ Tolerabilis. Terent. Heaut. 1, 2, 3, 1, —homo tolerabilis,
 Plinius in Paneg. Tolerabile tributum. Et ibidem, 13, 1, Tolerabile experimentum.
 Exemplum tolerabile. Liu. 9, Maced. 163.
 In tolerabilem formam redigendæ ciuitates. Liuius 4, bell. Maced. 190.
 ¶ Tolerabiliter. Colum. lib. 2, cap. 2, 2, Nos discordantium comparationes tolerabiliter dixerimus.
TOLLES] Tumor est in faucibus: quæ per diminutionem tonsillæ dicuntur Festus.
TOLLENON] Genus machinæ vt ait Festus, quo trahitur aqua. Liuius 8, bell. Maced. 19, Collectis rursus animis, in arietes tollonibus libramenta plumbi aur saxorum, stipitibus robustos incuriebant. Plin. lib. 19, cap. 4, 11, Vel tollenonum hastu rigandos.
TOLLO, vel **TOLLONVS**] Idem quod Tolleno. Plautus Rud. 1, 2, 21,
 Heus sic tolloni gratia? cape hanc vnam tibi.
TOLLIO] Plautus. Tolle caput. Ouid. epist. 14, 9, —ter acutum sustulit ensem:
 Ter malè sublato decedit ense manus.
 Sublatum super caput. Liu. 4, bell. Maced. 152.
 Aedes tollere. Vlpianus: lus vicino non esse, altius ædes tollere Plaut. Trinum. 10, 6, Tollere mœnia.
 Animos tollere. Sallust in Ciceronem, 1, Verūm, vt opinor splendor domesticus tibi animos tollit. Terentius Heeyr. 3, 5, 57.

Quia paululum vobis accessit pecuniaz,
Sublati animi sunt. Propert. lib. 3, eleg. 18. 4.
Inunc, tolle animos, & tecum finge triumphos.
Animos dictis tollit. Virg. 9, Aeneid. 26.
Arbos se sustulit. Virg. 2, Georg. 12.
Clamor tollitur in cælum. Virg. 11, Aeneid. 149.
Clamores horrendos ad sidera tollit. Virgilius 2, Aeneid. 45.
Tollere in collum. Plaut. Bacch. 11, 42.
Cornua tollere in aliquem. Horat. Epod. 16, 3.
Corpus tollere in auras. Ouid. epist. 17, 11.
Alitè tollit sua corpora volucris. Ouid. 8, Metam. 51.
Frontem tollens ad cælum. Ouid. 3, Metam. 4.
Gradum tollere. Plautus Bacchid. 11, 6.
Hinnitum tollit equa. Horat. 2, Carm. ode 16, 7.
Tollit humo saxum. Ouid. 15, Metam. 23.
Humo se tollere. Ouid. 7, Metam. 110.
Humo se tollere: per translationem. Virg. 3, Georg. 2.
Aliquem ad astra. Virg. 5, eclog. 10.
Membra vix tollit de humo. Ouid. 2, Fast. 71.
Minas tollere. Virg. 3, Georg. 84.
Oculos sustulit ad proceres. Ouid. 13, Metam. 26.
Oculos tollere contra aliquem. Lucret. lib. 1, 14.
Palmas ad sidera tollunt. Virg. 5, Aeneid. 52.
Querelam tollunt lugubri voce. Lucret. lib. 4, 110.
Risum tollere. Horat. de Art. 77.
Solio se tollit ab alto. Virg. 8, Aeneid. 107.
Ad spem effingendæ eloquentiæ se tollere. Quintilian. lib. 1, cap. 2, 18.
In sublime. Plin. lib. 10, cap. 32, 2.
Vocem exiguam. Virg. 6, Aeneid. 99.
Fluctus mulcere, & tollere vento. Virg. 1, Aeneid. 14.
Tormentum. Cels. lib. 3, cap. 21.
Vultus erectos ad sidera. Ouid. 1, Metam. 18.
¶ Tollere: *Ex medio auferre*. Sueton. cap. 39.
Quis neget Aeneæ magna de stirpe Neronem?
Sustulit hic matrem, sustulit ille patrem.
Aes alienum. Plin. de vins illust. 29.
Anchoras. Cæsar 1, bel. Ciuil. 125.
Aurum. Liu. 6, bell. Pun. 2, 9.
Calices. Mart. lib. 11, 12.
Controversias. Cæsar 1, bel. Ciuil. 37.
Conuiuium. Plaut. Mench. 10, 17, Virg. 8, Aeneid. 35.
—iubet & sublata reponi Pocula,
Dolorem dentium Plin. lib. 20, cap. 3, 2.
Ex medio aliquem tollere. Liu. 4, bell. Pun. 24.
Inducias. Liu. 10, bel. Pun. 16.
Manu tollere. Plin. lib. 12, cap. 75, 2.
Manus abieci qua. Ouid. epist. 19, 29.
Nefas. Ouid. 2, Metam. 100.
Querelas tolle. Horat. 1, epist. 12, 1.
Spem aliquid facienti tollere. Cæsar 7, bel. Gal. 115.
Tollere liberos: *pro suscipere*. Plin. in Paneg. 41.
Liberos in aliquam spem tollere. Liu. 5, ab Vibe, 142.
¶ Tollere: *Nusvire, educare*. Plaut. Truc. 8, 33.
Siquid pepetissem; educarem, tollerem. Terentius
Andr. 3, 1, 6.
Nam quod peperisset; iussit tolli. Ouid. epist. 4, 25.
Non ego tollendi causa; sed ille fuit.
Furtim tollere aliquem. Virgil. lib. 9, Aeneid. 109.
¶ Tollere: *differre*. Plaut.
Omnes tollo ex hoc die in alium diem.
¶ Sublatus. Plin. lib. 11, cap. 29, 3, Gregatim sublata vento in
maria aut stagna decidunt.
Clamor sublatus ad æthera. Virg. 1, Aeneid. 68.
Dolis sublatis aperire aliquid. Virg. 12, Aeneid. 6.
Errore sublato agnoverunt parentes. Lucan. lib. 3, 121.
Lex sublata. Propert. lib. 2, eleg. 7, 1.
Pauore sublato secuta turba. Lucan. lib. 3, 88.
Ex oculis sublata virtus. Horat. 3, Carm. ode 24, 7.
¶ Sublati: *Ferocienses*. Cæsar 1, bel. Gal. 59. Quo prælio subla-
ti Heluetij, quod quingentis equitibus tantam multitudi-
nem equitum propulerant.
¶ Sublato iudicij. Quint. lib. 7, cap. 2.
¶ Tolofates, penul. prod. Idem qui & Tolofani. Cæf. lib. 13,
bel. Gal. Qui non longè à Tolofatum finibus absunt.
TOLUTARIUS] Seneca, ep. st. 88. Ita non omnibus obestis
mannis, & asturconibus & tolutarijs præferres vnicum il-
lum equum, à Catone defustum.
¶ Tolutim. Varro: æquus qui ad vehendum est natus, ta-
men traditur magistro, ut equis doceat tolutim incedere.
Plautus Aſina, 12, 116.
Demam hercle iam de hordeo; tolutim ni badizas.
¶ Tolutiloquentia. Nævius: O' pestifera, trux, accitba tolu-
tiloquentia!

TOMACVLVM, vel TOMACLVM] Plinius: Tomacina ap-

pellantur, quæ tomacula Infubres Galli; nostris temporibus
tomacellas. Iuven. Satyr. 10, 36.
Extra, & candiduli diuina tomacula porci,
Mart. lib. 1, 125. — fumantia tomacula.
TOMENTVM] Martial. lib. 14, 159.
Tomentum concisa palus circense vocatur:
Hæc pro leuconio stramina pauper emit.
TOMEX] leuiter torra testis, ex quo funes fiunt Plin. lib. 17,
cap. 10, 5, Sic & spinas sepla caula ferunt, tomice moris spi-
natum circumlita. Colum. lib. 12, cap. 32, Deinde fasciculos
tomice palmae, aut iuncea ligato. Vitru. lib. 7, docet afferas
tomice religandos.
TOMVS] Martial. lib. 1, 62,
Scriptura quanti constet, & tomus vilis.
TONATIO] Vide TONO.
TONDEO] Sueton. in Augusto, cap. 79, In capite comendo
ram in curiosus, ut raptum compluribus simul tonsoribus
operam daret, ac modo tonderet, modò raderet barbam.
Martial. lib. 2, 17,
Non tondet inquam: quid ergo facit? radit. Virg. 5,
Georg. 63.
Comas tondere. Tibul. lib. 3, eleg. 12.
Oves Plin. lib. 8, cap. 48, 1.
Caput ad cutem Celsus lib. 6, cap. 6.
Os alicuius. Catul. Epith. 56, 28.
Prata Virgil. 1, Georg. 58.
Brachia arborum. Virg. 2, Georg. 74.
Tondere dumeta, dicuntur iuueni. Virgilius libro primo,
Georgicorum 3.
Herbas fruticantes. Plin. lib. 12, cap. 25, 23.
Violas manu. Propert. lib. 3, eleg. 13, 6.
Tondere aliquem auro. Plaut. Bacchid. 5, 8.
¶ Tondens. Equi latè tondentes campum. Virg. 3, Aen. 108.
pecudes tondentes graminæ ex vno capō. Lucret. lib. 2, 132.
Pecudes tondentes pabula. Lucret. lib. 2, 64.
¶ Tonſito. Plaut. Bacch. 23, 7,
Rerit' ter in anno tu has tonſitati?
¶ Tonſus. Martial. lib. 11, 37,
Iam mihi nigrescunt tonsa fudaria barbâ.
Tonſus: *Minutus, vel compositus*. Virgil. lib. 1, Aeneid. 142,
— tonſisq; ferunt mantilia villis.
Capillus tonſus. Ouid. 8, Metam. 31.
Comæ tonſæ. Virg. 5, Aeneid. 111.
Curis tonſa. Horat. 1, Epist. 19, 2.
Humum tonſam verri raro peſtine. Ouid. 1, de Remed. 39.
Lanz tonſæ. Horat. 3, Carm. ode 15, 3.
Myrti. Quint. lib. 8, cap. 3.
Nouales. Virg. 1, Georg. 15.
Oliua tonſa. Virg. lib. 3, Georg. 5.
Valles tonſæ. Virg. 4, Georg. 56.
¶ Tonſæ: *Remi*. Virg. 7, Aeneid. 6,
— & in lento luſtantur marmore tonſæ.
Lucretius lib. 2, 112,
Antennas, præram, malos, tonſasq; natantes.
Stat. 5, Thebaid. 68,
Aſt vbi ſuſpenſis ſiluerunt æquora tonſis.
¶ Tonſor. Varro 2, de Re ruſt. cap. 11, 7, Omnino tonſores
in Italia primum veniſſe ex Sicilia dicuntur. Plautus Aſi-
nar. 8, 14,
Ad tonſorem ire dixit. Horat. 1, Scrm. Satyr. 7, 1,
Omnibus & lippis notum, & tonſoribus eſſe.
Inæqualis tonſor. Horat. 1, epist. 1, 19,
¶ Tonſorius. Apud Martialem, lib. 14, 35, titulus eſt, de Ton-
ſorijſ fermentis.
¶ Tonſura. Col. lib. 7, cap. 4, 7, de Ouibus: Tonſuræ certum
tempus anni, per omnes regiones ſeruari nō poteſt. Varro
2, de Re ruſt. cap. 11, 1, De lacte in eo & tonſura lanæ.
Tonſura, in vitiſ & arboribus. Plin. lib. 17, cap. 27, 6, Vitis
tantum tonſuram annuam quærit.
¶ Tonſtrix. Plaut. Truculent.
Tonſtricem Syram nouiſti noſtram.
¶ Tonſilia. Plin. lib. 12, cap. 2, 1, Primus Cn. Matius uemora
tonſilia inuenit. Mart. lib. 5, 114, Tonſile buxetum.
Tonſilis facilitas. Plin. lib. 16, cap. 10, 4.
¶ Tonſilla: *Palus dolatus in acumen, & cuſpide præferratus*. A-
ſtius: Tacere, & tonſillas in litore editæ.
Tonſillæ: à *Tole, tumore faucium vs vultu Feſtus*. Plin. lib. 11, cap.
37, 47. Tonſillæ in homine; in ſue glandulæ.
¶ Tonſtrina. Plaut. Amphit. 13, 5,
In medicinis, in tonſtrinis, apud omnes ædes ſacras.
Terent. Phorm. 1, 2, 39,
— ex aduorſum ei loco.
Tonſtrina erat quædam.
TONSTRV] Vide TONO.
TONO] Varro in Eumœnid. Sonitus matris deum tonui-
mus tibi ſemiui.

Tonat cælum, Plin. lib. 15, cap. 30, 8.
 Cælum tonat omne fragore. Virg. 9, Aeneid. 108.
 Ruinis horrificis tonat Aetna. Virg. 3, Aeneid. 115.
 Tonuere feris clamoribus astra. Silius lib. 16, 20.
 Mare tonuit ex alto. Senec. Hippol. 10, 4.
 Tympana tanta tonant palmis. Lucret. lib. 2, 125.
 Spiritus ore tonat. Propert. li. 3, eleg. 17, 8.
 Tonare murmure ac verberibus. Mart. lib. 9, 72.
 Ore tonare. Virg. 4, Aeneid. 102.
 Verba infano foro. Propert. lib. 4, eleg. 127.
 Laudes alicuius. Plin. in Praefat. 3.
 ¶ Tonans. Magnitudo tonantis. Ouid. 1, Metam. 35,
 Germana tonantis: *Iuno*. Ouid. epist. 9, 2.
 ¶ Tonatio. Senec. 2, Naturalium quaestionum: Quæstio illa,
 vitæ dicam, comminatio est, & quasi sine istu tonatio.
 ¶ Tonescit. Varro Bimargo: Tonitribus templum tonescit.
 ¶ Tonitrus, vel Tonitru. Ouid. 2, Metam. 62,
 Vnde mouet tonitrus, vibrataque fulmina iactat. Iu-
 uenal. Satyr. 5, 2,
 — & facient optata tonitrua cœnas. Plinius libro
 octauo, capite 47, 2, Tonitrus solitarijs ouibus abortus in-
 ferunt.
 Ingens tonitru. Ouid. 3, Fast. 30.
 Agere tonitrus. Stat. 1, Thebaid. 52.
 Cælum ciebo tonitru. Virg. 4, Aeneid. 25.
 Sonoro tonitru cuncta concuties. Claud. 2, Paneg. 6.
 Concussa tonitru tremunt omnia. Lucret. lib. 6, 25.
 Mouere tonitrus. Ouid. 2, Metam. 62.
 Humanas morura tonitrua mentes. Ouid. 1, Metam. 12.
 Tonitru quatiuntur cœcula cæli. Lucret. lib. 6, 20.
 Ardua terrarum tremiscunt tonitru. Virg. 5, Aeneid. 139.
 Armorum tonitru concussa est Daunia tellus. Sil. lib. 13, 2.
 ¶ Tonitruum. Plin. lib. 2, cap. 43, 1, Si in nube iustetur flatus
 aut vapor, tonitrua edi.
 Rauca tonitrua. Claud. 8, Paneg. 42.
 ¶ Tonitralia. Lucret. lib. 1,
 Néue ruant cæli tonitralia templa superæ.
 TONSILLA, TONSOR, TONSTRIX, TONSVS] Vide
 TONDEO.
 TONVS] Plin. lib. 35, cap. 5, 2, Deinde adiectus est splendor,
 alius hic quàm lumen: quem, quia inter hoc & vmbra
 esset, appellauerunt tonon.
 TOPATIVS] Gemma. Plin. lib. 37, cap. 8.
 TOPHVS] Plin. lib. 17, cap. 4, 6, Coll. lib. 4, cap. 22, Arenosus
 tophus, & plus iusto ieiunus fabulo.
 Antra laqueata tophis & pumice. Ouid. 2, Fast. 63.
 Leuibus tophis strueta atria. Ouid. 8, Metam. 113.
 Lenes tophi. Ouid. 3, Metam. 32.
 Scabertophus. Virg. 2, Georg. 43.
 Sordidus. Stat. 4, Sylu. 5, 11.
 ¶ Tophinus. Sueton. in Claudio Cæsare, cap. 21, Circo vero
 maximo marmoreis carceribus, auratisq; metis, quæ vtra-
 que & tophina ac ligna antea fuerant, exculto.
 ¶ Tophaceus. Plin. lib. 17, ca. 7, 1, Est enim alba, rufa, colum-
 bina, argillacea, tophacea, arenacea.
 TOPIARIVM] opus ex arbore, aut frutice, aut herba factū.
 Plin. lib. 15, cap. 30, 3, Accedit in topiario opere taxa.
 ¶ Topium: Idem. Vitru. lib. 7, cap. 5, Vlyssis errationes per
 topia, cæteraque quæ sunt eorum similibus rationibus ab
 rerum natura procreata.
 ¶ Topiarius. Plin. lib. 15, cap. 19, 5, Satiuarum genera topia-
 rij faciunt.
 In opere topiario tonsilis. Plin. lib. 16, cap. 18, 4.
 TOPPER] Celeriter, seu confestim. Næuius apud Festum:
 Capelle flammam Vulcani topper.
 TORAL, & TORALIVM] Varro de vita populi Roman. li. 1,
 Quod frontem læticæ struebant ex ea herba torta, torum
 appellatum: hoc quod iniicitur, & nunc toral dicitur. Hor.
 1, epist. 5, 5, — neturpe toral, ne fordida mappa. Idem
 2, Serm. Satyr. 4, 17,
 Et Tyrias dare circum illota toralia vestes.
 ¶ Torale. Varro de Ling. Latin. Quod ante torum est.
 TORCVLAR, & TORCVLARE] Plin. lib. 15, cap. 1, 5, An ma-
 turitas illa in torcularibus fiat, an ramis. Colum. lib. 8, cap.
 50, 8, Tum diligenter mundatam protinus in torcular de-
 ferri.
 ¶ Torcularium. Cato cap. 18, 1, Torcularium si ædifica-
 re velis.
 ¶ Torcularius. Torcularia vasa. Cato cap. 11, Torcularij lac-
 cus. Colum. lib. 12, cap. 18, 2.
 Torcularia cella. Colum. lib. 1, cap. 6, 5.
 Substantiuum. Colum. lib. 12, cap. 50, 3, Quia interdum mul-
 titudo bæcæ torcularium vincit laborem.
 ¶ Torculus. Cato capite 1, 2, Ad villam quum venias, vi-
 deto vasa, torcula, & doia, multane fient. Plinius libro 18,
 capite 31, 7.

¶ Torculus. Torculus funis. Cato cap. 135, 2, Varro 3, de
 Rust. cap. 2, 7.
 TORDILE] Semen fefelis. Plin. lib. 24, cap. 19, 7.
 TOREUMA] Opus cœlatum. Sallust. Tabulas, signa, torcu-
 mata emunt. Martial. lib. 3, 3,
 Artis Phidiacæ toreuma clarum.
 ¶ Toreutice. Plin. lib. 38, cap. 8, 7, Primusq; artem tereuticem
 aperuisse atq; demonstraïsse meritò iudicatur.
 TORMENTVM] Horat. 1, Epist. 2, 12,
 Inuidiâ Siculi non inuenere tyranni
 Maius tormentum.
 Lene tormentum. Horat. 3, Carm. ode 21, 3.
 Ferre tormenta. Quint. lib. 2, cap. 20, 8.
 Tormentum narium. Plin. lib. 19, cap. 8, 25.
 ¶ Tormentum: generale vocabulum est omnium machinarum,
 Cæsar 4, bell. Gall. 5, 6, Atq; in dæ fundis, tormentis, sagittis
 hostes propelli ac submoueri iussit. Stat. 9, Thebaid. 30,
 — non illum impasta mouerent Tormenta.
 Fortius tormento. Ouid. 9, Metam. 44.
 Murali tormento concita faxa. Virg. 12, Aeneid. 185.
 Rotare tormenta. Stat. 10, Thebaid. 171.
 TORMINA] Genus morbi. Plin. lib. 20, cap. 14, Mentastrum
 torminibus cholericis efficacissimum. Colum. lib. 12, cap.
 7, 1, Sequitur torminum vitium: quorum signum est cru-
 enta & mucosa ventris proluuies.
 ¶ Tormines, masculino genere protulit Nonius.
 ¶ Torminalis. Plin. lib. 15, cap. 21, 1, Quartum genus tormi-
 nale appellat.
 Torminalia forba. Cels. lib. 2, cap. 30.
 TORNATILIS, TORNO] Vide TORNVS.
 TORNVS] Plin. lib. 7, cap. 56, 8, Normam autem & libellam,
 & tornum, & clauem, Theodorus Samius inuenit. Virg. 2,
 eclog. 8,
 Lenta quibus torno facili supera dedita vitis. Ouidius
 ad Pisonem, 20, — excusso velo sententia torno.
 ¶ Torno. Plin. lib. 36, cap. 22, 3, Lapis est, qui cauatur, torna-
 turq; in vasa coquendis cibis vitilla.
 Versus male tornati. Horat. de Arte, 89.
 Tornare: *Circumagere*. Plin. lib. 36, cap. 13, 6, Quarum in of-
 ficina turbins ita librati pependerit, vt puero circuma-
 gente tornarentur.
 ¶ Tornator. Firmicus lib. 4, cap. 7, ad finem: Facit quoque
 tornatores, aut simulachrorum sculptores.
 TOROSVS] Vide TORVS.
 TORPEO] Virg. 3, Georg. 74,
 Torpent mole noua, & summis vix cornibus hærent.
 Plautus Amphit. 4, 181.
 Animoq; & corpore torpet. Horat. 1, epist. 6, 3,
 Torpere metu. Liu. 8, bell. Pun. 157.
 Vetro graui. Virg. 1, Georg. 25.
 Consilia torpent. Liu. ab Vrbe. 6, 87.
 Genæ torpuerant dolore. Ouid. epist. 10, 9.
 Lingua torpuerat retenta metu. Ouid. epist. 11, 17.
 Pectora torpuerant longâ morâ. Ouid. 1, Trist. eleg. 3, 2.
 Vires torpent. Virg. 9, Aeneid. 100.
 Vox & spiritus torpet. Liu. 1, ab Vrbe. 203.
 ¶ Torpens. Ignauia torpens. Stat. 10, Thebaid. 18.
 Amnis. Stat. 4, Thebaid. 35.
 Hyems frigore. Claud. 5, Paneg. 35.
 Lacus torpentes. Stat. 9, Thebaid. 91.
 Membra torpentia ægrè trahens. Silius lib. 4, 14.
 ¶ Torpesco. Sallust. in Iugurtha: Ingenium, quo neque me-
 lius, neq; amplius in natura mortalium est, incultu atq; so-
 cordia torpescere sinunt. Plin. lib. 9, cap. 25, 5, Flauescunt
 tamen & illæ senecta, rugisq; torpescent. De margaritis.
 Membra torpescent gelu. Senec. Medea, 12, 10.
 ¶ Torpor. Iners torpor. Stat. 5, Sylu. 3, 52.
 Vehemens. Cels. lib. 2, cap. 8.
 Graui torpore deuictum premit mors. Senec. Herc. fur. 12, 5.
 Membra nouus soluit formidine torpor. Virgilius 12, Ae-
 neidos, 174.
 ¶ Torporo. Turpilius Hetæra: Stupidus astat, ita eius aspe-
 ctus repens, cor torporauit hominis amore.
 ¶ Torpidus. Torpidus somno. Liu. 5, bel. Pun. 214.
 ¶ Torpedo. Sallust. lib. 1, Histor. Hæc si placet, si tanta tor-
 pedo animos obrepfit.
 ¶ Torpedo. Genus piscis. Plinius lib. 32, cap. 1, 6, Claud. 16, 1,
 Mira torpedo.
 TORQUEO] Plinius lib. 36, cap. 25, 3, Capita earum præfigi
 clausis, ne torqueantur. Virg. lib. 2, Georg. 90.
 Cornus, & tyreos, taxi torquentur in arcus.
 Aquas torfit remis. Ouid. 5, Fast. 123.
 Aurem totquere ab obscœnis sermionibus. Horatius secun-
 do, epist. 1, 26.
 Capillos torquere ferro. Ouid. 1, de Arte amandi, 102,
 Collum. Liu. 4, ab Vrbe. 230.

Fusos torquent mulieres. Plin. lib. 28, cap. 2, 12.
 Iter torquere. Stat. 12, Thebaid. 63.
 Lumina flammantia torquens anguis. Virg. 3, Georg. 87.
 Oculos torquere ad rem aliquam. Virg. 4, Aeneid. 44.
 Orbis squamosos torquet volubilibus nexibus. Ovidius 3, Metamorph. 9.
 Proras ad littora torquent. Virg. 3, Aeneid. 107.
 Nautæ adnixæ torquent spumas. Virg. 3, Aeneid. 42.
 Stamina torquere pollice. Ovid. 12, Metam. 95.
 Vestigia torfit ad fonitum vocis. Virg. 3, Aeneid. 133.
 ¶ Torquere: *torquendo iacere*. Virg. 5, Aeneid. 100.
 In medios telum torfisti primus Achiuos. Lucan. lib. 2, 111. — valet in torquendo dextera pilo.
 Fulmina torquere. Virg. 4, Aeneid. 42.
 Iaculum lacerto. Ovid. 2, de Ponto, eleg. 9, 12.
 Tela manu torfit. Ovid. 12, Metam. 20.
 Tela torquentur lacertis. Lucan. lib. 3, 113.
 Torquere terras: *Gubernare*. Virg. 4, Aeneid. 34.
 ¶ Torquere: *Suffinere*. Virg. 6, Aeneid. 160.
 — vbi maximus Atlas
 Axem humero torquet stellis ardentibus aptum.
 ¶ Torquere: *Tormentum inferre*. Plin. epist. 198, Ne torseris illum: ne torseris etiam te.
 Amore torquere aliquem. Ovid. 2, de Arte, 25.
 Invidia vel amore torqueri. Horat. 1, epist. 2, 8.
 Mero torquere aliquem. Horat. de Arte, 88.
 Metu torqueri. Ovid. 1, Amor. eleg. 4, 10.
 ¶ Torquere: *trahere*. Virg. 6, Aeneid. 111.
 — torquetq; sonantia saxa.
 Torquere se in diuersas partes. Plin. lib. 11, cap. 17, 7.
 ¶ Tortus: *Particip.* Vino tortus. Horat. 1, epist. 19, 8.
 Expectatione. Quintil. lib. 6, cap. 2, 14.
 Anfractus torti. Claud. 4, Paneg. 104.
 Anguis tortus. Ovid. 2, Metam. 28.
 Baculus. Ovid. 2, Metam. 158.
 Capillus. Ovid. 2, de Arte, 61.
 Comæ tortæ. Martial. lib. 1, 148.
 Conditiones. Plaut. Menzch. 14, 18.
 Corona torta. Propert. lib. 3, eleg. 20, 4.
 Crines torti in nodum. Martial. lib. 1, 3.
 Facies torta. Ovid. in Ibin, 76.
 Funes torti. Virg. 4, Aeneid. 115.
 Linum tortum. Ovid. 3, Fast. 118.
 Radix torta. Ovid. 21, Metam. 15.
 Serpentes torti. Catul. Argon. 59, 52.
 Stamina torta. Tibul. lib. 1, eleg. 6, 16.
 Supercilia torta. Plaut. Rud. 9, 13.
 Vertigo torta. Propert. lib. 3, eleg. 7, 13.
 ¶ Tortus: *Verbale*. Virg. 5, Aeneid. 56.
 Ne quicquam longos fugiens dat corpore tortus.
 ¶ Tortum: *Machina ad torquendum saxa*. Pacuuius. Dulore. ste: Nam te in tenebras sæpe lacetabo fame clausum, & fatigans artus torto distraham.
 ¶ Tortæ. Lucret. lib. 4, 68,
 — quamuis tortæ penitusq; remota Omnia.
 ¶ Tortuosus. Liu. 7, bel. Pun. 252, Et per tortuosi amnis sinus flexusque.
 Tortuosa vina. Plin. lib. 21, cap. 27, 1.
 ¶ Tortio. Plinius lib. 20, cap. 17, 1, Priuatim eius vsus contra torsiones stomachi in tepida aqua, & cruditates.
 ¶ Tortilis. Plin. lib. 9, cap. 51, Polypi pariunt Vere oua, tortili vibrata pampino. Ovid. epist. 15, 51, Tortilis à digitis excidit ansa meis.
 Buccina tortilis in latum. Ovid. 1, Metam. 68.
 Nervi tortiles. Lucan. lib. 6, 39.
 Piscis tortilis. Ovid. 13, Metam. 194.
 ¶ Torto: *torqueo*. Pomponius Decuma fullonis: Et vbi insilui in coeleatum equuleum, vbi totum tortor.
 ¶ Tortor. Horat. 3, Carm. ode 5, 10,
 Atque sciebat quæ sibi barbarus
 Tortor pararet. Inuenal. Satyr. 15, 20,
 ¶ Tortiuus. Vinum tortiuum. Caro cap. 23, 2, Colum. lib. 12, cap. 26.
 TORQUES, & TORQVVS] Propert. lib. 4, eleg. 11, 9,
 Torquis ab incisa decidit vnca gula. Gell. lib. 9, cap. 13, Torquem detraxit, eamq; sanguinolentam sibi in colum imponit. Plin. lib. 31, cap. 2, Auxiliaries quippe & externos torquibus aureis donauere; at ciues non nisi argenteis. Quintil. lib. 6, cap. 4, Quum ei Galli torquem aureum dedissent.
 Decorus torquis. Stat. 10, Thebaid. 109.
 Miniatus. Plin. lib. 10, cap. 42, 1.
 Nexis torquib. ornata: aræ. Virg. 4, Georg. 55.
 ¶ Torquatus, Vegetius lib. 2, Torquati, duplares torquati simplares erant: quibus torquis aureus solidus virtutis præmium fuit. Ovid. epist. 2, 24,

Affuit Alecto breuibus torquata colubris.
 Torquatus palumbus. Martial. lib. 3, 67.
 TORRENS] Virg. 2, Aeneid. 61,
 — at rapidus montano flumine torrens
 Sternit agros.
 Stygius torrens. Ovid. 3, Metam. 29.
 Tumidus. Ovid. 1, Amor. eleg. 7, 9.
 Agiritu torrentis. Idem ibidem.
 Torrens verborum. Quint. lib. 10, cap. 7.
 ¶ Torrens: *impetuosus*. Campi torrentes sanguine. Stat. 1, Sylu. 2, 20.
 Flumina torrentia. Virg. 7, eclog. 11.
 Flumine torrenti misus. Ovid. in Ibin, 104.
 Oratio torrens. Quintil. lib. 3, cap. 8, 41.
 Sermo promptus, & isæo torrentior. Iuuen. Satyr. 3, 8.
 Vndam torrentem innatat alius. Virg. 2, Georg. 91.
 ¶ Torrentior. Plin. lib. 3, cap. 16, 1, de Pado flumine: Augetur ad Canis ortus liquatis niuibus; agris quàm nauigijs torrentior.
 TORRES] Ovid. 8, Metam. 103,
 Funerum torrem medios coniecit in ignes. Ambustus torris. Virg. 12, Aeneid. 60.
 ¶ Torreo. Plin. lib. 11, cap. 20, 2, Deinde sole verno torreant. Sicis torret ora Propert. lib. 4, eleg. 10, 5. (tur.
 Artus torrentur febribus. Ovid. epist. 20, 34.
 Viscera torrentur cæcis ignibus. Ovid. 8, Metam. 104.
 Torrete: *de frigore etiam dicitur*. Varro: Frigore torret.
 Torrete: *Vtere*. Virg. 4, Georg. 83,
 iam rapidus torrens sitientes Syrius Indos.
 Face mutuâ torrete aliquem. Horat. 3, Carm. ode 9, 3.
 Torrete: *Affare*. Plin. lib. 7, cap. 2, 22, In nullum alium cibum nouere. quàm piscium. quos vnguibus defectos sole torreant. Virg. 5, Aeneid. 21,
 Subijciunt veribus prunas, & viscera torrent.
 Fruges torrete igni. Virg. 1, Georg. 54.
 Torrete: *Vtere*. Lucan. lib. 7, 03,
 — ingentes fato torrente ruinas.
 ¶ Torresco. Lucret. lib. 3, 182,
 Ignibus impositum calidis torrescere flammis.
 ¶ Torrens: *Participium*. Ripæ torrentes pice atraq; voraglia. Virg. 9, Aeneid. 22.
 Sydera torrentia agros. Horat. 3, Carm. ode 1, 7.
 Axis torrentissimus. Stat. 3, Sylu. 1, 11.
 ¶ Tostus. Caro tosta. Ovid. 12, Metam. 31.
 Crines tosti. Ovid. 2, Metam. 31.
 Fruges tostæ. Virg. 1, Georg. 60.
 Liba tosta. Ovid. 6, Fast. 97.
 Ordeum tostum. Colum. lib. 12, cap. 3.
 Semina tosta. Ovid. 2, Fast. 126.
 Maturitas tosta. Plin. lib. 12, cap. 7, 4.
 ¶ Torridus. Plinius lib. 12, cap. 20, 1, Color abest ille torridus sole.
 Tortida frigore pecora. Liu. 1, bell. Pun. 118.
 Tortida gelu membra. Liu. 1, bell. Pun. 147.
 Aër torridus æstuat. Propert. lib. 2, eleg. 29, 1.
 Aestas tortida. Virgil. eclog. 7, 10.
 Fontes torridi. Liu. 4, 2b Vrb. 130.
 Tellus tortida. Lucret. lib. 5, 245.
 ¶ Torrefacio. Colum. lib. 2, cap. 21, 3, Subindè opportunis solibus torrefacta proteritur. Idem lib. 12, ca. 15, 4, Et oblita vasa clibano vel fumo torrefaciunt.
 TORROR, TORTVM, TORTVOSVS] Vide TORQVEO.
 TORTVS] Læsus. Plinius lib. 8, cap. 48, 3, Antiquis enim tortus è stramento erat: qualiter nunc etiam in castis gausapæ.
 Pellex tori regij. Senec. Agamemn. 13, 10.
 Socia tori. Ovid. 10, Metam. 54.
 Consors. Ovid. 1, Metam. 65.
 Altus torus. Virg. 2, Georg. 1.
 Asper signis eburnis. Stat. 1, Sylu. 1, 8.
 Cælebs. Senec. Herc. fur. 4, 9.
 Festus. Stat. 1, Sylu. 2, 5, 1.
 Geniales alti tori. Virg. 6, Aeneid. 121,
 Illiciti. Lucan. lib. 10, 16.
 Mollis torum. Ovid. 2, de Arte, 144.
 Obscœnus. Ovid. 2, Trist. 67.
 Plumeus. Ovid. 11, Metam. 123.
 Pudici tori coniugis. Senec. Agamemn. 3, 1.
 Purpureus torus. Ovid. epist. 5, 18.
 Quietus. Valer. 1, Argon. 60.
 Socialis. Ovid. 2, Fast. 146.
 Tyrius. Catul. in Epithal. Iuliz. 56, 35.
 Viduus. Ovid. epist. 5, 23.
 Conciliare iugales toros. Stat. 3, Sylu. 5, 14.
 Conductus torus. Ovid. 1, Amor. eleg. 10, 9.
 Viridante toro confederat herbæ. Vug. 5, Aeneid. 78.
 Contemere torum alicuius. Ovid. 2, Amor. eleg. 7, 4

- P. Qis toris discumbere.* Virg. 1, Aen. 143.
Exstruere toros. Virg. 3, Aen. 45.
Legitimi tori fallere iura. Ovidius epist. 15, 58.
Fouere torum. Ovid. 2, Amor. eleg. 11, 7.
Iacere in toro. Ovidius 2, Amor. eleg. 4, 7.
Incumbere toro. Virg. 4, Aen. 130.
Insidere. Ovidius epist. 9, 27.
Ponere se toro. Ovidius 1, Metam. 95.
Premere torum. Ovidius 1, Amor. eleg. 4, 3.
Promissus mihi torus. Ovid. epist. 64.
Illicitos toros & stupra quaerere. Sen. Hipp. 2, 31.
Seruans torum castâ fide. Herc. fur. 5, 1.
Sternere torum. Ovidius 6, Metam. 87.
Vestiti tori gramine. Ovid. 1, Fast. 81.
Violare toros alicuius. Senec. Octau. 4, 19.
TORVS] *Pulpa carnis muscularis.* Valerius Flac.
Protulit horrendusq; toris informibus artus.
 Virg. 3, Georg. 17.
Luxuriatque toris animosum pectus.
Astuos toros tollit taurus. Senec. Hippol. 6, 11.
Comantes tori. Virg. 12, Aen.
De venis quoque dicitur. Cornelius Celsus lib. 7, Ac per ipsos
 venarum toros inæquale est.
De visibus. Colum. de Arbor. cap. 16, 5. Diutiusque perennat,
 quæ firmis toris & idoneis locis religata est.
Riparum tori. Virg. 6, Aen. 135.
 ¶ *Torolus.* Columel libro 6, cap. 13. Parandos esse boues
 nouillos, ceruicæ longa & torosa.
Ceruix torosa. Catul. de Berecynth. 58, 17.
Colla torosa bouum. Ovidius 7, Metam. 86.
De herbis eorum dicitur. Plinius libro 19, cap. 5, 25. Breuior est;
 sed torosior, amariorque inula.
TORVVS] Virg. 3, Georg. 11,
 — optima toruæ
 Forma bouis, cui turpe caput, cui plurima ceruix,
 Toruus visu. Stat. 2, Theb. 2.
Apri torui. Ovid. 2, de Arte, 38.
Facies torua. Colum. libro 6, cap. 20.
Forma. Ovidius 2, de Ponto, eleg. 8, 5.
Frons. Virg. 1, Aen. 128.
Fronte toruâ petulans iuencus. Senec. Hipp. 3, 6.
Iuenci torui. Ovidius 10, Metam. 48.
Lumen toruum. Virg. 3, Aen. 136.
Oculi torui. Plin. lib. 11, cap. 37, 21.
Oculis toruis tuens. Ovidius 5, Metam. 19.
Praelia. Catul. de coma Beren. 61, 4.
Taurus. Ovid. 7, Metam. 27.
Responsa. Silius libro 24.
Vada. Seneca. Theb. 1, 24.
Vina. Plinius libro 17, cap. 23, 14.
Vultus toruus. Quint. lib. 6, cap. 1, 33.
 ¶ *Toruitas.* Plinius libro 7, cap. 9, 1. Exit hic animi tenor
 aliquando in rigorem quendam, toruitatemque naturæ
 duram & inflexibilem.
 ¶ *Toruæ.* Plautus.
 Quid tunc toruæ aspectas?
 ¶ *Toruter.* Ennius Paneratiastæ:
 Quem nunc tu tam toruiter increpuiisti.
 ¶ *Torutum.* Apuleius: Quum toruam in eos intueretur.
 Virg. 7, Aen. 80.
 — toruumque repente
 Clamat.
 ¶ *Torua.* Virg. 6, Aen. 94,
 Talibus Aeneas ardentem, & torua tuentem,
 Lenibat dictis animum.
TOR] Virg. 1, Aen. 3,
 Quidue volens regina deum, tot voluere casus
 Insignem pietate virum, tot adire labores
 Impulerit.
 ¶ *Toridem.* Virg. 1, Aen. 47,
 Tres adeo incertis caeca caligine soles
 Erramus pelago; totidem sine sydere noctes.
 ¶ *Totics.* Virg. 4, Aen. 107,
 Quos ego iam toties sum dedignata maritos.
Quoties, tones. Cato cap. 1, 1. Quoties ibis: toties magis
 placebit.
TORVS] Plaut. Trucul. 15, 7.
 Totus gaudeo. Idem Aulul. 16, 20.
 Qui oisâ atque pellis totus est.
Terent. Heaut. 5, 4, 20,
 Ego nunc totus displiceo mihi.
Totæ ædes. Plaut. Mostel. 3, 24.
Totus annus. Plaut. Aſin. 13, 9, Terent. Eunuch. 1, 2, 45.
 Sex ego te totos Parmento bos menses quietu reddâ.
Totus lacus. Plinius epist. 259, Terent. Eunuch. 1, 2, 14,
 Totâ erras viâ.

- Tota menta petere.* Virg. 4, Aen. 20.
Tota mole corporis, totoque pondere niti. Columel. lib. 2,
 cap. 2, 8.
Et penitus toto diu sos orbe Britannos. Virg. eclog. 2, 14.
Tous viribus. Liu. 6, bell. Pun. 228.
TOXICVM] Plinius libro 16, cap. 10, 12. Sunt qui & toxica
 hinc appellata dicunt venena, quæ nunc toxica dicimus;
 quibus sagittæ tinguntur. Plaut. Merc. 8, 4.
 Certum est, ibo ad medicum; atque ibi me toxicò
 morti dabo.
Horatius Epod. 17, 14.
 Velociusue miscuisse toxicum.
Ovidius 4, de Ponto, eleg. 7, 3.
Bibere toxica. Propert libro 1, eleg. 5, 2.
Miscere. Ovidius 2, Amor. eleg. 2, 13.
 T R
TRABALIS] Vide TRABS.
TRABEA] Genus vestis. Virg. 7, Aen. 38,
 Ipse quirinali lituo, paruaque sedebat.
 Succinctus trabea.
Plinius libro 8, cap. 48, 6. Trabeis vfos accipio reges.
Decorus trabea Romulus. Ovidius 2, Fast. 101.
Graues auro trabeæ. Claud. 2, Paneg. 69.
 ¶ *Trabeatus.* Ovidius lib. 1, Fast. 1,
 Hoc igitur vidit trabeati cura Quirini.
Liuius 2, bel. Maced. 17.
Agmina trabeata. Stat. 4, Sylu. 2, 7.
TRABS, vel TRABES] Cæsar 3, bel. Gal. 339. Transra ex
 dalibus in altitudinem trabibus.
Sylua frequens trabibus. Ovid. 8, Metam. 66.
Acernis trabibus contextus equus. Virg. 2, Aen. 23.
Ahenæ trabes. Claud. 1, de raptu Proserp. 49.
Annosæ. Stat. 9, Theb. 94.
Densis trabibus umbrosa templa. Ovid. 1, Metam. 73.
Excisa trabs. Virg. 2, Aen. 57.
Fractæ trabes. Iuuen. Satyr. 14, 36.
Fraxinæ. Virg. 6, Aen. 36.
Nexæ ære. Virg. 1, Aen. 91.
Plana trabs. Cato cap. 18, 4.
Quadrifida. Valer. 1, Argon. 133.
Saucia securi trabs ingens. Ovid. 10, Metam. 75.
Solidæ trabes. Ovid. 8, Metam. 111.
Sublimi à trabe pendere. Ovid. 1, de Rem. amor. 4.
 ¶ *Trabs Cypria: pro Naui.* Horatius libro 1, Carm. ode 17.
Natantis trabis imperus. Catul. de Phaeolo, 4, 1.
Turbatur mare trabibus. Virg. 4, Aen. 114.
Vasta trabs. Persius Satyr. 5, 15.
Caua. Virg. 3, Aen. 39.
 ¶ *Trabicus.* Nautis trabica: quæ trabibus confecta est.
 Festus.
 ¶ *Trabalis.* Clauis trabales, Horatius libro primo, Carm.
 ode 3, 54.
Hasta trabalis. Stat. 4, Theb. 2.
Telum trabale. Ovid. 12, Metam. 59.
TRACTA] Pars placentæ. Cato de Re rust. Farinæ filigineæ
 libro vñdecimo. Vnde solum facias in tracta farinæ libro
 quarto.
TRACTIM, TRACTO, TRACTVS] Vide TRAHO.
TRADO] Plautus Merc. 6, 7.
 Præstò ipsi, facitò, coram vt tradas in manum.
Ad supplicium tradere. Liu. 9, bel. Pun. 17.
Arma. Cæsar 2, bel. Gal. 343.
Causam aduersarijs. Terent. Phorm. 2, 17.
Consuetudini Latinæ. Colum. in Procem. lib. 12, 5.
Custodiæ. Columel. libro 8, cap. 15, 6.
Effectum aliquid. Plaut. Cure. 8, 14.
Exerciciandum aliquem. Hirtius 4, belli Alexandrin. 235.
Famâ tradita res. Liu. 7, bel. Pun. 154.
Famâ traditur. Liu. 5, ab Vrbe. 110.
In fidem deditionemque se suaque alicui tradere. Liuius 4,
 bel. Maced. 141.
Furtim tradi. Tacitus libro 19.
Gaudium tradere. Liu. 6, bel. Maced. 104.
Lampada. Lucretius libro 2, 16.
In manus alicuius. Liu. 5, ab Vrbe. 124.
Morem. Plinius libro 15, cap. 30, 10.
Morem traditum ab antiquis seruare. Horatius 1, Sermon.
 Sat. 4, 25.
Mores opibus tradere. Martial. lib. 11, 6.
Palnam alicui. Plinius libro 14, cap. 4, 7.
Per manus. Cæsar 1, bel. Ciuil. 212.
Traduntur per successiones morbi. Plinius epist. 12, b.
In posteros sermonem tradere. Quint. libro 1, cap. 1, 5.
In potestatem, alicuius alterum. Cæsar 1, bel. Ciuil. 78.
Tradere aliquem in pistrinum. Plaut. Mostel. 2, 16.
Provinciam alicui. Terent. Heaut. 3, 25.

Puerum præceptorum. Plin. epist. 47, b.
 Tradere se. Cæsar 8, bel. Gall. 153.
 Sub leges pacis. Virg. 4, Aen. 124.
 Studijs. Plin. epist. 9, b.
 Vtrò tradere. Horatius 2, Serm. Sat. 5, 18.
 Traditur. Liuius 1, ab Vrbe, 56, Id non traditur, quum haud dubiè aliquanto numerus maior hoc mulierum fuit.
 Tradit Cicero. Plinius libro 7, cap. 21, 1.
 Tradit & Fabius pictor. Plinius libro 10, cap. 24, 2.
 Traditur antiqui fabula plena ioci. Ouidius 2, Fast. 61.
 Non traditur. Plinius libro 13, cap. 1, 1.
 Non certum traditur. Liu. 2, ab Vrbe, 37.
 Memoriam alicuius rei posteris tradere. Liu. 8, ab Vrbe, 52.
 Memoriam posteris tradere. Liu. 3, ab Vrbe, 282.
 Monumentis traditur. Plinius libro 7, cap. 16, 6.
 Tradere: pro Docere. Cæsar 6, bel. Gal. 60. De deorum immortalium viæ potestate disputant, & inuenturi tradunt.
 Verboſius aliquid tradere. Quintil. lib. 4, cap. 1, 29.
 Præcepta tradit volandi. Ouidius 8, Metam. 42.
 Res gestas tradere carminibus. Lucretius libro 5, 290.
 Traditus, Neci traditus. Seneca Medea, 7, 9.
 Traditio: Doctrina. Gellius libro 13, ca. 21, Per quod apparet, non esse id poëticè à Plauto dictum, sed eam quoque traditionem fuisse.
 Ieiuna atque arida præceptorum traditio atq; nuda. Quintil. lib. 3, cap. 1, 3.
 TRADUCO] Terent. Heaut. 4, 4, 21.
 Ancillas omnes Bacchidis traduce huc ad vos ptopere.
 Traducere copias flumen. Cæsar 3, bel. Gall. 44.
 Menses fatas aliò. Virg. eclog. 8, 20.
 Animi motus aliò. Lucretius libro 4, 216.
 Omnes in assensum sui consilij. Liu. 4, bel. Maced. 135. Ibi-
 dem, libro 2, 162. In sententiam suam Quintium traduxit.
 Traducere: Traduces facere. Paulus in l. li duo. vti posside-
 ris. Si actor vicini tui ex fundo tuo vites in suas arbores
 traduxit.
 Acuum leniter traducere. Horatius 1, epist. 19, 20.
 Vitam sine villo corporis languore. Plinius lib. 7, cap. 2, 21.
 Traducere: Deridere, infamia afficere. Liu. libro 2, ab Vrbe
 cond. 161, Vestras coniuges, vestros liberos traductos per
 ora hominum? Mart. lib. 6, 76.
 — multo que magis traduceris Afer.
 Sueton. in Tito, cap. 8, Tibul. 1, eleg. 1, 1.
 Me mea paupertas vitæ traducat inerti.
 Traducere carmina manifesto furto. Martial. lib. 1, 49.
 Traditio: Infamia. Seneca libro 1, de Ira: Hic damna-
 to eum de decore & traductione vitam exigit.
 Tradux Varro 1, de Re rust. cap. 8, 4. Vbi ex arboribus in
 arbores traductis vitibus vinea fit quos traduces, quidam
 rumpos appellant Columel. libro 5, cap. 7, 3. Si tradux tra-
 ducem non contingit, media virga inter eas deligetur.
 TRAGŒDIA] Seuera tragœdia. Horat. 2, Carm. Ode 1, 2.
 Violenta Ouidius 3, Amor. eleg. 1, 3.
 Mouere tragœdias. Quintilian. lib. 6, cap. 1, 28.
 Tragicus. Tragicus actor. Liu. 4, bel. Pun. 110.
 Ars tragica. Horatius 1, epist. 3, 3.
 Cæstus tragicus. Ouidius ad Pisonem, 48.
 Cantus. Plinius libro 30, cap. 2, 1.
 Carmen tragicum. Horatius de Arte, 45.
 Cothurni tragici. Horat. 1, Serm. Sat. 5, 13.
 Scelus tragicum. Liu. 1, ab Vrbe, 200.
 Versus tragici. Horatius de Arte, 19.
 Spirare tragicum. Horatius 2, epist. 1, 34.
 Tragicus: Tragœdiæ author. Horatius de Arte, 20,
 Et tragicus plerunq; doler sermone pedestri.
 Tragœdus. Miros audire tragœdos. Horat. epist. 2, 26.
 TRAGŒDIA] Herba. Plinius libro 27, cap. 13, 9.
 TRAGVLA] Genus teli. Sallustius libro 4 histor. Auidissi-
 mis, atque præparatis ducibus, & Metellus istu tragulæ
 lauciaretur. Cæsar 3, bel. Gal. 133.
 Tragula: Retis genus. Plinius libro 16, cap. 8, 4.
 Tragulam iniicere. Plaut. Epid. 14, 25.
 TRAGVM] Plinius libro 18, cap. 7, 25. Simili modo ex tritici
 semine tragum fit.
 TRAGVS] Genus spongiæ. Plinius libro 9, cap. 45, 2.
 TRAH] Virg. lib. 1, Georg. 33.
 Tribulaque, trahæque, & iniquo pondere rasti.
 TRAHAX] Plautus Persa, 12, 6,
 Procax, rapax, trahax.
 TRAHŒ] Virg. 2, Aen. 111,
 — altaria ad ipsa trahentem
 Traxit. Plaut. Milite, 9, 10,
 Tracta & ludificata est ingenua & libera?
 Trahere, & sustollere amiculum, contraria. Plau. Cist. 2, 106
 Trahere de visceribus gladium. Mart. lib. 1, 43.
 De medio aliquem. Liu. 8, bel. Pun. 157.

Exiguo funem conamine traxit. Ouidius 4, Fastor. 63.
 Trahere puerum. Virg. 2, Aen. 92.
 Trahere cum aliquo: pro Morari. Plaut. Trinum. 4, 123.
 Trahere: Protrahere. Sallustius in Iugurtha: Penuria rerum
 necessariatum bellum trahi non posse. Plin. epistol. 45, d.
 Longum est, tanta comitate conuiuium trahitur.
 Trahere: Cum festinatione adducere. Virg. 2, Aen. 12,
 Pastores magno ad regem clamore trahabant.
 Trahere ad se partem dici. Plinius epist. 21, 1, b.
 Ad defectionem trahere. Liuius 5, bel. Pun. 89.
 Ad bella trahor. Tibul. libro 1, eleg. 10, 3.
 Alimentum maternum trahit agnus. Colum. lib. 7, cap. 3, 15
 In altitudinem. Plinius libro 17, cap. 1, 6.
 Aluum trahere: extendere. Virg. 4, Georg. 19.
 Animam. Plinius libro 11, cap. 3, 2.
 Animam precariam. Tacitus libro 1.
 Animam trahere sub longa morte. Stat. 1, Theb. 10.
 Animam trahere in spe. Liu. 3, ab Vrbe, 27.
 Animum tempusque trahere. Ouidius 5, Trist. eleg. 2, 13.
 Trahunt diuersæ animum curæ. Terent. And. 1, 5, 25.
 In arma trahere viros Ouid. 1, Amor. eleg. 4, 2.
 Arte aliqua trahi. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 6, 10.
 Calorem trahere Ouidius 11, Metam. 62.
 Candorem. Plinius libro 7, cap. 16, 3.
 Caricem. Plinius libro 23, cap. 1, 26.
 Cognomen ab aliquo. Plinius libro 13, cap. 15, 3,
 Colorem rubicundum. Colum. libro 2, cap. 2, 1, 2.
 Colorem nigrum traxere Aethiopes. Ouidius 2, Metam. 48.
 Ceruix comæque trahuntur per terram. Virg. 1, Aen. 97.
 Secum concionem. Liu. 3, ab Vrbe, 47.
 Consilia, & rationes. Sallust.
 Contagia. Ouidius 5, Trist. eleg. 14, 1.
 In ericem aliquem. Tacitus libro 15.
 Crinibus passis traheretur virgo. Virg. 2, Aen. 81.
 Decus alicuius rei ad aliquem trahere. Liu. 9, ab Vrbe, 149.
 Dictum aliquid trahere in voluntatem suam. Plinius de
 Viris illustr. 35.
 Dictus alicuius trahi Ouidius 3, de Ponto eleg. 4, 6.
 In disceptationem trahere aliquem. Liu. 4, ab Vrbe, 216.
 In diuersum trahit me hæc res. Liu. 8, bel. Maced. 245.
 In diuersum trahunt auctores. Liu. 5, bel. Pun. 61.
 Errore trahi. Ouidius 2, Metam. 15.
 Quò fata trahunt retrahuntq; sequamur. Virg. 5, Aen. 142.
 Figuram lapidis traxerunt ossa. Ouid. 3, Metam. 80.
 Fulgore nominis & famæ trahi. Ouidius 5, Trist. eleg. 13, 8.
 Genua ægra trahens. Virg. 5, Aen. 94.
 Gratiam rectè factorum sibi trahere. Tacitus libro 3.
 Humorem trahere. Colum. libro 12, cap. 15, 1.
 Ignes Ouid. 4, Metam. 136.
 Labe trahi communis vitij. Ouidius 2, de Ponto, eleg. 3, 5.
 Laborem ingratum trahere. Virg. 3, Georg. 20.
 Laudem ab se aliqua. Ouidius 4, de Ponto, eleg. 8, 13.
 Ad lethum aliquem. Virg. 5, Aen. 125.
 Limitem longiorem. Plinius libro 2, cap. 26, 3.
 In longius aliquid Quintil. lib. 1, cap. 10, 35.
 Fata me traherent in pœnam. Ouid. 3, Trist. eleg. 6, 3.
 Omne trahit secum Cæsaris ira malum, Ouidius 3, Trist.
 eleg. 11, 15.
 Mentis artificio trahere Plinius libro 26, cap. 3, 2.
 Quæ mentem infamia traxit? Stat. 5, Theb. 25.
 In metum aliquid trahere. Tacitus libro 21.
 Trahitur è celo natura hominis. Plinius libro 11, cap. 53, 1.
 Noctem per pocula. Mart. lib. 1, 98. Virg. 1, Aen. 15 1.
 Nomen trahere ab aliquo. Ouid. 4, Metam. 59.
 Nomen è re aliqua Plin. lib. 15, cap. 14, 4.
 Notam. Ouidius 1, Fast. 119.
 Vento trahitur nubes. Virg. 4, Georg. 12.
 Obsidionem in aduentum principis trahere. Liuius 8, bel.
 Pun. 34.
 Odorem trahere. Plin. lib. 14, cap. 21, 4.
 Originem à rege. Plin. lib. 6, cap. 28, 15.
 Ofcitariones longas. Martial. lib. 2, 6.
 Pallam trahens venit humum. Ouid. 6, Metam. 141.
 Pallorem trahere. Columel. libro 12, cap. 4, 1, 3.
 In partes aliquem Tacitus libro 4.
 Plaustra trahunt per altos montes. Virg. 3, Georg. 108.
 Trahere pœnam. Senec. 2, de Benef.
 In profundum pondere trahi. Liu. 3, bel. Maced. 48.
 Promissa trahunt puellas Ouidius 1, de Arte, 127.
 In religionem. Liu. 5, ab Vrbe, 107.
 Funditus Rempublicam trahet. Tacitus libro 3,
 Rubiginem trahere. Plin. lib. 34, cap. 9, 2.
 Ruborem traxerunt percussa pectora. Ouid. 3, Metam. 97.
 Ruinam trahere. Virg. 2, Aen. 93.
 Ad seuitam aliquid Tacitus libro 3.
 In suam sententiam. Liu. 5, ab Vrbe, 113.

In ferum tem aliquam. Liuius 2, bel. Maced. 194.
 Sicut. Plinius libro 12, cap. 13.
 Somnos per suspiria. Ouidius Amor. eleg. 19, 11.
 Sortes. Virg. 1, Aen. 103.
 Spes ed trahit. Liuius 3, belli Pun. 197.
 Spe trahor exigua. Ouid. 3, Trist. eleg. 5, 5.
 Spem trahere Senec. de Benef. libro 2.
 Spiritum. Colum. libro 6, cap. 9, 2.
 Suspiria. Ouidius 2, Metam. 151.
 Tortens trahit sylvas precipites. Virg. 2, Aen. 61.
 Tempus trahere. Virg. 6, Aen. 108.
 Verba Silius libro 8, 16.
 Victoriā secum. Liu. 6, ab Vrbe, 36.
 In vinum. Liu. 10, bel. Maced. 23.
 Viribus. Quintil. lib. 5, cap. 14, 23.
 Vitam in tenebris luctuque traheram. Virg. 2, Aen. 19.
 Vocem trahens imo à pectore. Virg. 1, Aen. 75.
 Trahit sua quemque voluptas. Virg. eclog. 2, 13.
 Vultum trahere. Ouid. 2, Amor. eleg. 2, 7.
 Senium luctu. Claud. 3, de raptu Proserp. 52.
 ¶ Tractus. Plinius libro 9, cap. 46, 2, Dextra apprehenso sty-
 lo in pugna est: modicus alias tractus. De caniculis ma-
 Placido tractu reptauit draco. Claud. Paneg. 35. (rinis.
 Longo tractu fertur per aera. Ouidius 2, Metam. 64.
 Flammam tractus. Lucretius libro 2, 42. Virg. 1, Geor. 74.
 Raucus tractus. Valer. 1, Argon. 123.
 ¶ Tractus: Regis. Virg. 2, Georg. 37.
 Inditio est tractu surgens oleaster eodem,
 Immensi tractus. Lucanus libro 2, 125.
 Corruptus caeli tractus. Virg. 3, Aen. 28.
 Alii tractus nubium. Horatius 4, Carm. ode 2, 6.
 Maris tractus. Virg. eclog. 4, 11.
 Bifidi tractus fluminis. Claud. 1, Paneg. 40.
 Tractus & declinatio dictionum. Quint. libro 8, cap. 3.
 Pares elocutionum tractus. Quintilian. libro 4, cap. 1, 84.
 ¶ Tractus: pro Tractatu. Plinius libro 11, cap. 53, 4, Vt in tra-
 ctu pife viuentium Theophrastus prodidit.
 ¶ Tracto. Virg. 3, Georg. 101, — aret
 Pellis, & ad tactum tractanti dura resistit.
 Acerbius & durius aliquid tractare. Plinius epistol. 189,
 Manu. Colum. libro 6,
 Commodè. Terent. Heaut. 1, 1, 101.
 Mollius tractari. Horatius 2, Serm. Sat. 2, 19.
 Arte aliqua tractare hominem. Terent. Heaut. 2, 3, 126.
 Ratione tractari. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 53. Terentius Eu-
 nuch. 1, 1, 13.
 Animum alicuius tractare vt deceat. Terent. Heaut. 1, 1, 49.
 Arma virilia. Horatius 1, epist. 19, 12.
 Artem aliquam. Terent. in prologo Phorm. 10.
 Bellum. Tacitus libro 5.
 Rem suam minus cogitare tractare. Plautus Trinum, 6, 45.
 Fabri tractant fabrilis. Horatius 2, epist. 1, 24.
 Prælia tractans. Silius libro 1, 92.
 Vitam tractare. Lucretius libro 5, 187.
 Materiam tractare, aut historiam. Plinius libro 12, cap. 22, 2.
 Idem libro 11, cap. 37, 1.
 Copiosissime aliquid tractare. Quint. libro 2, cap. 4, 19.
 Egregiè. Quintil. lib. 6, cap. 1, 37.
 Passim. Quint. in Proem. libro 1, 13.
 Pleniùs. Quintilianus libro 2, cap. 13, 10.
 Variè. Quint. libro 4, cap. 1, 9.
 In transitu. Quint. libro 6, cap. 2, 2.
 ¶ Tractatu. Plinius libro 17, cap. 7, 2, Verùm aspera tractatu.
 ¶ Tractatus: Participium.
 Figura manibus tractata. Lucretius libro 4, 47.
 ¶ Tractatus: Verbale. Plinius libro 8, cap. 54, 2, de simijs,
 Tractatusq; gaudens, similes gratulationem intelligentis.
 Tractatus: Descriptio. Quint. libro 3, cap. 9, Ante hominem,
 patria ac parentes, maioresque erunt: quorum duplex
 tractatus est.
 Tractatus: Libri pars, in qua quid describitur. Plin. lib. 14, cap.
 4, 1, Tractatu toto separatim sententia eius indicanda est.
 ¶ Tractatio. Tractatio mala. Quint. lib. 4, Nam quid expo-
 neret, quæ zelotypum malæ tractationis accusat?
 ¶ Tractabilis. Non tractabile cælum. Virg. 4, Aen. 11.
 Homo tractabilis. Plinius epi. 94, d,
 Mare nondum tractabile nanti. Ouidius epist. 18, 15,
 Pelagus tractabile. Plin. lib. 10, cap. 12, 2.
 Pondus vix tractabile. Stat. 5, Syll. 1, 17.
 ¶ Tractator. Senec. libro 9, epistol. Quidni ego feliciorē
 putem Mutium, qui sic tentauit ignem, quàm si manum
 illam tractatori præstitisset?
 ¶ Tractatrix. Martialis:
 Percurrit agili copus arte tractatrix.
 ¶ Tractim. Plaut. Amph. 4, 159,
 Quid si ego tractim tangam vt dormiat?

Virg. 4, Georg. 52,
 Tum sonus auditur grauior, trañi. nque susurrant,
 Lucretius libro 3, 107.
 ¶ Tractorius. Tractoria organa, apud Vitruuium,
 TRACTORIO] Liuius: Traiecit copias Iberum.
 Traicere classe in Italiam. Plinius de Viris illust. 49.
 Traicere agmen vado. Liu. 1, bel. Pun. 18.
 Traicere Cyprum. Plin. libro 8, cap. 32, 4.
 Exercitum in Siciliam. Liu. 4, ab Vrbe, 127.
 Denauē in nauem malos & antennas. Liu. 10, bel. Pun. 39:
 In alia vasa. Varro 1, de Re rust. cap. 64.
 ¶ Traicere: per translationem.
 Traicere negotium ad nouos Magistratus. Liu. 2, ab Vr-
 be, 93. Ouidius 12, Metam. 126,
 Arbitrium litis traiecit in omes.
 Oculos traicere aliquid. Lucretius libro 4, 86.
 Tela. Propert. libro 2, eleg. 13, 4.
 ¶ Traicere: Transfere. Cæsar 5, bel. Gal. 165. Vnum ex mul-
 titudine procurrentem traiecit. Ibidem, 133. Vtrunque fe-
 mur tragulâ traiecitur. Ouidius 2, Metam. 120,
 Indeuitato traiecit pectora telo.
 Linguam traiecit arundine. Ouidius 11, Metam. 66.
 Terga traiecit sagitta. Ouidius 9, Metam. 26,
 ¶ Traiectus: Participium. Traiecta præcordia. Plin. lib. 12,
 capite 37, 67.
 Cruris traiecti vulnus. Ouidius 5, Metam. 34.
 Pectora traiecta ferro. Virg. 1, Aen. 72.
 Cuspide traiectus serpens. Ouidius 4, Metam. 115.
 Dolor lateris traiectus in cor. Horat. 2, Serm. Sat. 3, 4.
 ¶ Traiectus: Verbale. Liuius 1, ab Vrbe, 12, Qui in traiectu
 Albulæ amnis submersus.
 ¶ Traiecto. Celsus libro 4, cap. 14, A quibusdam ad imum
 acu traiectatur.
 TRALUCEO] Lucretius libro 4, 68,
 Vsq; ad eò è speculo in speculum tralucet imago.
 TRAMA] Persius Satyr. 6, 9,
 — mihi trama figure
 Sit reliqua. Plautus Rud. 30, 36, Tramas puridas.
 TRAMES] Plinius in Panegy. 36, Oppleras vndique vias,
 angustumque tramitem relictum tibi. Liuius 2, ab Vrbe,
 163, Inde in Latinam viam transuersis tramitibus trans-
 gressus. Propert. libro 3, eleg. 16, 6.
 Quæ facit assiduo tramite vulgus iter,
 Acclius arduus, obscuras trames. Ouid. 10, Metam. 11, 30.
 Cluosi tramitis supercilium. Virg. 1, Geo. g. 22.
 Declius. Ouidius 3, Fast. 3.
 Deuius. Stat. 2, Thebaid. 10.
 Obliquus. Seneca Thyest. 9, 12. Siccus. Plinius libro octauo,
 cap. 43, 3.
 Obliquis tramitibus. Liu. lib. 5.
 Sectus. Senec. Oedip. 3, 2.
 Capitur acclius per muta silentia trames, Ouidius 10, Me-
 tam. 11.
 Cito tramite decurrit virgo. Virg. 5, Aen. 122, de Iride.
 Inopino tramite ductus. Claud. 2, in Ruff. 6.
 Facilitate tramite fissam. Virg. 6, Aen. 136.
 TRANO] Liu. 7, bel. Pun. 252, Alter per vada nota Metau-
 rum flumen tranauit. Virg. 6, Aen. 135.
 Magnos Erebi tranauimus amnes.
 Tranare aquas. Quint. libro 2, cap. 16, 8.
 Flumina. Virg. 3, Georg. 54.
 ¶ Tranare: Transuolare. Virg. 4, Aen. 49,
 Illâ fretus agit ventos, & turbida tranat
 Nubila.
 Simulachra auras tranantia. Lucretius libro 4, 36:
 Hasta tranauit viri pectus. Silius libro 13, 48:
 Pericla tranare. Silius libro 17, 74.
 ¶ Tranor.
 Obsequio tranantur aquæ, nec vincere possis
 Flumina.
 Ouidius 2, de Arte, 37.
 TRANQUILLVS] Plaut. Epid. 11, 34,
 Habe animum lenem, & tranquillum face.
 Tranquillum est. Plaut. Casin. 25.
 Aquæ tranquillæ. Ouidius 2, de Ponto, eleg. 711.
 Fluminē tranquillo descendit cymba. Propert. libro 2, 2,
 leg. 4, 4.
 Locus tranquillus. Plaut. Epid. 10, 9.
 Mare tranquillum. Stat. 4, Syll. 3, 19.
 Nox tranquilla. Plin. lib. 9, cap. 27.
 Otia tranquilla agere. Lucanus libro 2, 54.
 Pax tranquilla. Lucanus libro 1, 35.
 Pectus tranquillum. Lucretius libro 3, 59.
 Quies tranquilla. Senec. Troad. 10, 27.
 Res est tranquilla. Terent. Phorm. 3, 1, 15.
 Fratri gaudeo amorem esse omnem in tranquillo.

Senectua

Senectus tranquilla. Horatius 2, Serm. Sat. 1, 12.
 Tempus tranquillum. Ovidius 4, de Ponto, eleg. 10, 13.
 Via tranquilla. Plautus Stichus 5, 13.
 ¶ Tranquillior. Claud. de bel. Get. 11,
 Securas iam Roma leuat tranquillior arces,
 Lucanus libro 1, 26.

— longoque togæ tranquillior vsu
 Dedidit iam pace duccm.

¶ Tranquillè. Plautus Cistell. 1, 101,
 Sed tranquille, amabo: ne quid, quod illi doleat, di-
 xeris.

¶ Tranquillè Plinius libro 9, cap. 7, 3, Sæpe adnotata pisci-
 um æstiuo calore quædam anhelatio, & alia tranquillè
 velut oscitatio.

¶ Tranquillo. Plaut. Capt. 4, 21.

¶ Tranquillor. Mare tranquillatur oleo. Plinius libro 2,
 cap. 103, 12.

¶ Tranquillitas Plinius epist. 25. Annum tertium & octoge-
 simum excessit in altissima tranquillitate.

TRANS] Horat. 1. epist. 11, 6,
 Cælum non animum mutant, qui trans mare currunt,
 Virg. 3, Georg. 54.

Illas ducit amor trans Gargara, transque sonantem
 Afcanium. Quint. libro 4, cap. 5, Dicam, hunc eo tem-
 pore, quo homo occisus est, trans mare fuisse.

TRANSABE] Stat. 6, Theb. 103,
 — obliqua quantum vitare dabatur,
 Transabiè fugâ.

Valer. 4, Argon. 02,
 Turbine sic rabido populos, atque æquora longè
 Transabit.

TRANSAC] Vide TRANSIGO.

TRANSADIG] Virg. 12, Aen. 02,
 Transadigit costas, & crates pectoris ense,
 Stat. 5, Theb. 26,
 Quatuor hos vnâ, decus & solatia patris
 Transadigam ferro.

Iuuenem transadigit costas. Virg. 12, Aen. 56.

TRANSCENDO] In naues inimicorum transcendere. Cz-
 sar 3, bel. Gal. 409.

Vallum. Lucanus libro 4, 36.

Ab asinis ad boues transcendere. Plaut. Aulul. 7, 58.

Transcendet hæc licentia in prouincias. Tacitus libro 17.

Transcendit ætatem primæ iuuentæ. Colum. libro 1, ca. 8, 2.

Annos florentes transcendere. Silius libro 1, 46.

Pylas æui transcendere metas. Stat. 5, Sylu. 3, 51.

Fines transcendere iuris. Lucretius libro 3, 12.

TRANSCINDO] Plautus Persa, 20, 1, Trâscinditoris omnes
 adueniens domi.

TRANSCRIBO] Plinius libro 14, cap. 2, 11, Græcius, qui
 alioqui Cornelium Celsum transcripsit.

¶ Transcribere: Tradere. Virg. 7, Aen. 85,
 Turne tot incaßum sulos patiere labores,
 Et tua Dardanijs transcribit scepra colonis?
 Idem 5, Aeneid. 150.

Transcribunt vrbi matres.

Seneca Thyeste, 13 In quod malum transcribor?
 Transcribere, inquit Agretius, dicitur, quum ius nostrum in
 alium transit. In Pandect. 1, in l. si vir uxori, de præscriptis
 verbis. Ovidius 7, Metam. 33.

— ergo ego cuiquam
 Posse tuæ videt spatium transcribere vitæ?

Clau. de bel. Gild. 33.
 Transcribere in ordinem. Senec. in Consul. ad Martiam.

¶ Transcribere: Penale proscribere. Quint. Declam. 12, Quo
 modo satis accusabo vendentem? Spiritus nostros tran-
 scribis: salutem nostram exponis.

¶ Transcriptio. Quint. Declam. 13, Iam priuati veneni tran-
 scriptio est.

TRANSCURRO] Terent. Eunuch. 4, 6, 25,
 Ego dum hinc transcurro ad forum.

Virg. 9, Aen. 23,
 — & ingens
 Vifus ab aurora cælum transcurrere nimbus.

Æstas transcurrit. Plinius epist. 122.

Præter oculos alicuius transcurrere. Ovidius 14, Metam. 72

¶ Transcurrere: Diuagari. Plinius libro 9, cap. 36, 4, Quod si
 hætenus transcurrat expositio, fraudatam se protinus lu-
 xuria credat.

Transcurrere: Perstringere. Quintil. In narratione transcur-
 ram subtiles nimium diuisiones quorundam.

¶ Transcursum est. Liu. 5, bel. Pun. 220, In altera transcur-
 sum castra ab Romanis est.

¶ Transcurso: ablatiuus cum nomine Opus, Terent. Hecyr. 3,
 4, 17.

Ia arceam transcurso opus est.

¶ Transcurfus. Plinius libro 18, cap. 13, 1, In transcurfu ca-
 attingere nostri.

TRANSDO] Terent. in Prolog. Phorm. 2,
 Retrahere à studio, & transfere hominem in otium.
 TRANSDU] Transducere arbores. Colum. lib. 3, ca. 9, 8.
 Transduci mali in melius dicuntur Seneca libro 2.

TRANSENNA] Sallust. libro 2, Hist. apud Macrobius, libro
 3, cap. 13, Præterea quum sedenti in transenna demissum
 Victoriz simulachrum cum machinato strepitu tonitruum,
 coronam ei imponebat.

¶ Transenna: Decipulum, laqueus. Plaut. Bacch. 17, 22,
 Nunc è transenna hic turdus lumbricum petit.

TRANSEO] Campos pedibus transire. Lucretius lib. 4, 94.

Rota transijt serpentem. Virg. 5, Aen. 55,

Transire ad forum. Terent. Phorm. 5, 8, 29.

Transire domum. Plautus Milite, 14, 96.

Transio huc ad, vel in. Plaut. Epid. 13, 51,
 — ego ad vos Thesprionem iussero
 Huc transire. Idem Casina, 3, 2,
 Ego huc transio in proximum ad meam vicinam,

Transire aliquem. Plautus Stichus, 7, 33,
 Iam hercle ego per otium amicam transibo meam.

Cursu transire equum. Virg. 11, Aen. 144.

Dies mei transeunt. Seneca Thyeste, 5, 13.

Ætas citò transiet. Tibul. libro 1, eleg. 4, 6.

Transijt mensis. Plautus Curcul. 15, 4.

Transijt gloria. Plinius libro 13, cap. 1, 3.

Coniuium transijt. Plinius libro 29, cap. 1, 18.

¶ Transire: Instacium relinquere. Seneca de Benefic. libro 2,
 cap. 28, Sæpe quæ agellos pessimi cuiusque transferat, o-
 ptimorum virorum segetem grandio percussit.

Ad reliqua transire. Plinius libro 11, cap. 54, 2.

Vt transeam. Plinius libro 2, cap. 68, 5.

Transire quædam in legendo. Plin. epist. 174, b.

Transio Neronem. Plin. epistol. 98, b.

In sententiam alterius transire. Liu. 4, bel. Maced. 135.

Transiè in partes. Tacitus libro 13.

In formam crediti transire. Seneca de Benef. libro 1, cap. 2.

Ad hæredem transire. Plinius libro 13, cap. 3, 1.

Ad opus aliud. Ovidius 6, Metam. 49.

Transit in vestes odor. Plinius libro 12, cap. 3, 1.

In vicem transire. Plinius libro 19, cap. 5, 18.

In colores varios. Plinius libro 11, cap. 37, 27.

In iram. Ovidius 8, Metam. 22.

Ad vinum. Plinius libro 20, cap. 5, 5.

Per aliquem locum. Plinius libro 10, cap. 60, 3.

Transijt eum hasta. Stat. 12, Theb. 150.

Vitam transire. Sallust. in Catil.

¶ Transitur. Plin. lib. 17, cap. 10, 10, Quamobrem semina-
 rij curam ante conuenit dici, quam transeat ad alia ge-
 nera.

¶ Transitus: Participium. Liu. 1, bell. Pun. A' tergo Alpes
 vrgent, vix integris vobis ac vigentibus transitæ.

¶ Transito. Liuus 2, ab Vrbe, 105, Si qua nocturna tran-
 sitio prodicione fieri possit, tentant castra.

Transito ad hostes. Liu. libro 5, 80.

¶ Transitus: Verbale. Plinius libro 6, cap. 14, 1, Interruptis
 angusto transitu iugis, ita vt vix singula meent plaustra.

Dare transitum. Plinius iunior epist. 14, lib. 3.

Transitus in alias figuras. Plin. lib. 11, cap. 16, 2.

In transitu. Quint. lib. 2, cap. 11, In transitu non omittemus.

¶ Transitorius. Sueton. in Nerone cap. 3, 1, Domum à Pa-
 latio Aesquillas vsque fecit, quam primò transitoriam,
 mox incendio absumptam, restitutamque auream nomi-
 nauit.

¶ Transilis: Palmes relictus. Plin. lib. 17, cap. 23, 13, Onera-
 tis enim vetustate melius donare tempus, vt tranfilem fa-
 ciant, si largiatur crassitudo.

TRANSE] Stat. 2, Sylu. 1, 21,
 Vidi ego transferros alieno in robore ramos
 Altius ire suis.

TRANSFER] Terent. And. 5, 4, 50,
 Cur non illam huc transferri iubes?

Virg. 1, Aen. 55,
 — regnumque à sede Lauini
 Transferret, & longam multa vi munit Albam.

Transferre femina è terra in terram. Varro 1, de Re rustica,
 cap. 39, 2.

Modò in dexteram partem, modò in sinistram. Plin. lib. 9,
 cap. 29, 2.

In aliam domum. Liu. 3, ab Vrbe, 184.

Ad se. Plin. lib. 14, cap. 3, 2.

Amorem suum alteri, vel in alterum. Terent. A delph. 2, 3,
 10, Idem Hecyr. 1, a. 94.

Nulla transferre. Ovidius 12, Metam. 5.

Calores suos aliò. Propert. libro 2, eleg. 16, 7.

Culpam in alium. Terent. And. 2, 3, 5.

Seruum translatum. Propertius libro 1, eleg. 11, 10:

¶ Transfere Græcos auctores: pro Persere. Quintilian. lib. 10 cap. 5.

Ad verbum translatum non inuenio. Quintil. lib. 7, cap. 5.

In linguam Latinam transferre. Plinius libro 18, cap. 3, 12.

¶ Translatus. Cursu translato vada mutat amnis. Sil. l. 3, 6.

¶ Translatio. Plinius libro 21, cap. 4, 7. Translatio quoque, ut vitis, optimè ocyssimèque prouenit.

¶ Translatitijs: pro Leui. Sueton. in Augusto, cap. 10. Ne Publicum quidem & translaticium villa in re ubi sine patrone grauissimæ mercedis imperitenti, ad optimates se contulit. Translatitiæ causæ: apud eundem in Nerone, cap. 7. Translatitium funus: apud eundem cap. 33.

¶ Translatitiè. Vlpian. in l. ff. de iure patron. Patronorum querelas aduersus libertos Praefides audire, & non translaticitiè exsequi debent.

¶ Translatiuu. Plin. in epist. Nectuz naturæ est, translaticia hæc & quasi publica officia à familiaribus amicis contra ipsorum commodum exigere.

¶ Translatiue Martianus Iurisc. Prauaritorem esse eum ostendimus, qui colludit cum reo, & translaticiuè munere accusandi fungitur.

TRANSFIGO] Plaut. Persa, 2, 26,
Cupido cor meum transfixit.

Telis transfigitur pectora. Lucanus libro 3, 118.

Transfigere cum armis corpus alicuius. Liu. 1, bel. Pun. 31.

Gladio aliquem per pectus. Liu. 2, ab Vrbe, 201.

Per aduersum pectus. Liuius 6, bel. Pun. 81.

¶ Transfixus Plinius libro 22, cap. 23, 2. Sticcantur pendentes suilli, iunco transfixi.

Clypei transfixi. Silius libro 10, 64.

Hasta transfixa virum. Virg. 11, Aen. 129.

Pectus transfixum. Virg. 1, Aen. 10.

TRANSFIGURO] Sueton. in Claud Nerone. cap. 28. Puerum Sporum exsecutus testibus etiam in muliebrem naturam transfigurare conatus est.

Corpus in scorpiones. Plinius libro 9, cap. 31, 3.

Transfigurantur amygdalæ ex dulcibus in amaras. Plinius libro 17, cap. 24, 20.

In plurimas similitudines transfigurari. Plinius libro octauo, cap. 53, 1.

In lupum. Plinius libro 8, cap. 22, 2.

¶ Transfiguratus. Vlp. in l. quid tamen. §. si in i. ff. Quibus modis vñs fructus amittitur. Ornamentum dissolutum, aut transfiguratum extinguit vñs fructum.

¶ Transfiguratio. Plinius libro 7, cap. 55, 1. Aliàs immortalitatem animæ, aliàs transfigurationem, aliàs sensum inferis dando.

TRANSFLVO] Plinius libro 11, ca. 18, 4. Sanguinem multus non transfluere transfossis euenit.

Dies transfluxere. Claud. ad Probinum, 26, 1.

TRANSFODIO] Ouidius:

Gemino transfodit vulnere pectus. Liu. 9, bel. Maced. 179. Deinde fugienti fidemque pop. Rom. atque eorum qui aderaut imploranti latus transfodisse. Valer. 6, Argonaut. 45.

— cadit impiger vnâ

Inguine transfosso eltri Taulantis alumnus.

TRANSFORMO] Virg. 4, Georg. 89.

Omnia transformat sese in miracula rerum.

Membra transformant in iuuenos. Ouidius 10, Metam. 48.

Faciem suam transformare Ouidius 1, Fast. 75.

¶ Transformis. Corpora transformia. Ouid. 8, Metam. 176.

TRANSFORO] Seneca 2, de Benef. Gladius idem & stringit, & transforat.

TRANSERETO] Plinius in Paneg. 134. Remisq; transfretare obstantia freta.

TRANSFUGIO] Plaut. Milit. 9, 107. Nam illius oculi, atq; auris, atque opinio transfugere ad nos.

Ad hostes transfugere Plaut. Epid. 2, 28. Liu. libro 2.

¶ Transfugium Plin. de Viris illust. 8. Gabios per Sextum filium, simulato transfugio, in potestatem redegit. Liuius 2, bel. Pun. 183. Simul ut quò longius ab hoste recessisset, transfugia impeditiora leuibus ingenijs essent. Tacitus libro 18, Nihil eorum Vitellianos fallebat, crebris vt in ciuili bello transfugijs.

¶ Transfuga. Liuius libro 2, Deprehensus fortè à custodibus Romanis retraheretur vt transfuga.

Transfuga ad Græcos. Plinius libro 29, cap. 1, 17.

Transfuga non solum (ait Paulus Iurisc. de captiuis, l. postliminium) is accipiedus est, qui aut ad hostes, aut in bello transfugit; sed & qui per induciarum tempus ad eos, cum quibus nulla amicitia est, fide suscepta transfugit.

Annis transfuga. Stat. 1, Syl. 2, 41.

TRANSFVMO] Stat. 6, Theb. 80,

Claustraque compressæ transfumat anhelitus iræ.

TRANSFVNDO] Cato. Vbi dies triginta præterierint, transfundito. Colum. libro 12, cap. 12, 1. Deinde quum sapius eam in alia vasa transfuderunt, Lucanus libro 8, 151.

¶ Transfusus. Plinius libro 33, cap. 6. Dein vas, in quo turbida transfusa sunt, apertum lintheo per noctem relinquitur.

¶ Transfusio. Plinius libro 34, cap. 18, 7. Separatumq; terrenum transfusione, cribratumque teritur.

TRANSGREDDO] Liuius 2, ab Vrbe, 161. Inde in Latinam viam transfuersis tramitibus transfressus.

Rheno transfressus. Tacitus libro 12.

In contrarias sedes transfredi. Plinius libro 2, cap. 83, 2.

In partes transfressus est. Tacitus in vita Agricola.

Ad accusandum transfrediens. Tacitus libro 16.

In vniuersum fama est transfressa. Tacitus in vita Agricola.

Transfredi aliquem: pro superaro. Plinius libro 7, cap. 25, 2. Idè signis collatis quinquages dimicauit: solus M. Marcellum transfressus, qui vndequadragies dimicauerat.

TRANSIACIO] Solinus cap. 65. Indotum nemora in tantam proceram sublimantur excelsum, vt transiaci ne sagittis quidem possint.

TRANSIGO] Valer. 6, Argon. 50,

— leuim per luminis orbem

Transigitur.

Transigit pectora mucro. Silius libro 4, 80.

Gladio seipsum transegit. Tacitus libro 14.

Transigere vitam. Sallustius in Catilina: Sed multi mortales, dediti ventri atque fomno, indocti, incultique vitam sicuti peregrinantes transegerunt.

Acuum transigitur venatibus. Silius libro 3, 79.

Transigere: Perficere. Plaut. Amph. 9, 8.

Næ hanc inchoatam transigam comœdiam.

Terent. And. 5, 6, 17.

Intus transigitur, si quid est quod restet.

¶ Transactus. Terent. Adelph. 2, 4, 22,

Ego iam transacta re conuertam me domum eum

Facta transacta omnia. Terent. And. 1, 5, 11. (obsonio.)

TRANSILIO] Liuius 1, ab Vrbe, 24. Vulgatio fama est: ludibrio fratris Remum nouos transiisse muros. Plaut. Truc. 5, 36. Per ortum transiuit ad nos.

Rates transiunt vada. Horat. 1, Carm. Ode 3, 5.

Munera Liberi transiit. Horat. 1, Carm. ode 18, 2.

¶ Transilire aliquid: pro Præterire & tacere. Plinius in Paneg. 94. Quid est enim in principatu tuo, quod cuiusquam prædicatio vel transilire, vel præteruhi debeat?

TRANSINGO] Vlpianus in l. ædiles. de ædilitio edicto. Si mula talis sit, vt transungi non possit, an sana sit, &c.

TRANSILABOR] Claud. in Eutrop. 76.

Vnoque Padum transilapsa volatu,

TRANSLATOR] Vide TRANSFERO.

TRANSLEGO] Plautus Afin. 13, 5.

Age quæ sio mi hercle translege.

TRANSLUCEO] Plinius libro 6, cap. 17, 5. Vt in publico matrona transluceat. Idem libro 17, ca. 12, 5. Quibus modis ex crystallo tingantur smaragdi, aliæq; translucetes. In liquidis translucet aquis Ouidius 4, Metam. 71.

¶ Translucidus. Quint. lib. 8. in Proœm. Similiter illa translucida & versicolor quorundam elocutio, res ipsas effecminat. Plinius libro 36, cap. 8, 2.

TRANSMARINVS] Plaut. Mostel. 7, 65,

Ego transmarinus hospes sum Diapontius.

TRANSMEO] Plinius libro 10, cap. 29, 2. Ad quem ciconiæ non transmeant.

Terra marique transmeare. Tacitus libro 12.

TRANSMIGRO] Liuius 5, ab Vrbe, 237. Hanc eandem rem actam esse, vt Veios transmigrarem.

Transmigrare: Demigrare. Suetonius in Tiberio, cap. 15. Esquilias in hortos Mecœnianos transmigravit.

TRANSMITTO] Plaut. Milit. 3, 37. Perq; os elephantib; brachium transmittere.

Mors transmissa per artus. Stat. 2, Theb. 126.

Transmittit cuspide pectus. Silius libro 7, 132.

¶ Transmissus trans. Virg. 3, Aen. 81,

Quin vbi transmissæ steterint trans æquora classes.

Transmittere in Africam velis. Liuius 8, bel. Pun. 163.

Transmittere exercitum. Liuius libro 1, bel. Pun.

Vitam per obscurum. Seneca epist. 19.

Cursu campos. Virg. Aen. 31.

Transmittere aliquem. Plautus Epid. 3, 52,

Continuè te orabit vltro vt illam transmittas sibi,

Transmittere testum lapide. Plinius libro 28, cap. 4, 1.

Transmittit Benacus lacus Mincium fluium. Plinius libro 9, cap. 22.

Transmittere literas, papyrus dicitur quæ bibula est. Plinius lib. 13, cap. 12, 4.

Transmit-

Transmittere in formas coactum materiam. Colum. lib. 7, cap. 8, 5.
 Menses aliquot in specu. Plinius libro 8, cap. 25, 6.
 Tempus. Plinius epistol. 183.
 Operi noctes. Stat. 3, Theb. 56.
 Acuum transmissum. Stat. 1, Sylu. 4, 25.
 Steriles transmissimus annos. Stat. 4, Sylu. 4, 2, 3.
 Transmittere discrimen. Plinius epist. 164.
 Transmittere hereditatem alicui. Plinius epist. 171.
 ¶ Transmittere, *Præterire, sacere* Silius libro 7, 33,
 Haud fas, Bacce, tuos tacitum transmittere honores.
 Oblivio transmissit eam sententiam. Tacitus libro 20.
 Silentio transmittere. Tacitus libro 20.
 ¶ Transmissus. Cæf. li. 3, bel. Gal. Pari spatio transmissus, at-
 que est à Gallia in Britanniam.
 TRANSMONTANVS] Liu. 9, bel. Maced. 7, Subactis cis Ap-
 penninum omnibus, tum transmontanos adortus.
 TRANSMOVEO] Terent. Eunuch. 3, 1, 10,
 Labore alieno magnam partem gloriam
 Verbis sæpe in se transmovet.
 ¶ Transmotus. Tacitus libro 13, Quippe Syria transmotæ
 legiones.
 TRANSMVTO] Tacitus libro 1, 99,
 Summa atque ima locans, transmutans dextera lævis.
 Fortuna transmutat incertos honores. Horatius 3, Carm.
 ode 29, 11.
 TRANSNATO] Liu. Magonem cum equitatu flumen trans-
 natafle. Plinius libro 6, cap. 27, 1, nec è Tigni pisces in lacum
 transnatant.
 TRANSNANO] Horat. 2, Serm. Satyr. 1, 2, — ter vncti
 Transnato Tyberim, somno quibus est opus alto.
 TRANSNOMINO] Suet. de claris Grammat. 18. Cogno-
 mine Pasides, mox Pansam se transnominavit,
 TRANSPICIO] Lucretius libro 4, Quod genus illa fo-
 ris, quæ verè transpiciuntur.
 ¶ Transpectus. Lucretius libro 4, 55.
 Ianua quom per se transpectum præbet apertum.
 TRANSPONDO] Gellius libro 12, cap. 1, Arborem in locum
 alium transpositam.
 TRANSPORTO] Carinã transportari. Martial. lib. 13, 73.
 Virgil. 6, Æneid. 66,
 Ne ripas datur horrendas, nec rauca fluentia
 Transportare prius, quàm sedibus ossa quierunt.
 ¶ Transportare, *pro Deportare in exilium*. Senec. lib. de Cle-
 ment. Quas ciuitates funditus excindi, quas transportari,
 quibus eripi libertatem, quibus dari oportebat, mea iuris-
 dictio est. Sueton in Augusto, cap. 65, Agrippam nihilo
 tractabiliorem, imò in diem amentiosem, in insulam trans-
 portauit.
 TRANSVIETVS] Plautus Merc. 22, 50,
 Ego istum in transquieto tuto sistam, ne time.
 TRANSTRVM] Pers. Satyr. 5,
 — tibi toto cannabe fulto
 Cœna fit in transtro.
 ¶ Transtra. Cæsar bel. Gal. 399, Transtra expedalibus in al-
 titudinem trabibus, cõfixa clavis ferreis. Ovidius 14, Me-
 tam. 107,
 — & incuruz fumabant transtra carinzæ.
 Considerare transtris. Virg. 3, Æn. 58.
 Nouare transtra. Virg. 5, Æn. 150.
 ¶ Transtra. *Tigna quæ transversa à pariete in parietem porrigin-*
tur. Vitruu. libro 4, cap. 2, Si maiora spatia sunt, columnen
 in summo fastigio culminis: vnde & columnæ dicuntur,
 & transtra & capreoli.
 TRANSVIHO] Sallust. in Iugurtha: cum nauibus in Afri-
 cam transuecti, proximos nostro mari locos occupauere.
 Plinius libro 8, cap. 6, 1, Transuecti ratibus. Claudia 2, Pa-
 negyr. 56,
 Transuectur Tuscos, Appenninusq; volatu. Srin-
 Tempus transuectum est. Tacitus libro 18. (gitur.)
 ¶ Transuectio. Tranquil. in Augusto, cap. 38, Post long-
 gam intercapedinem reducto more transuectionis.
 TRANSVIBERO] Liu. 8, bel. Maced. 99, Transuerbera-
 tis scuis pleriq; inter se cõserti hærebât. Virg. 11, Æn. 134.
 — cuius apertum
 Aduersu longa transuerberat abiete pectus.
 TRANSVERSVS] Columel. lib. 2, Sed in arando maximè
 obseruandum est, vt transuersu mons sulcetur. Lilius 1,
 ab Vrbe. 90. Indè subito exort: Romani transuersam inua-
 dunt hostium aciem. Horatius de Arte, 90,
 — incompitis illinet atrum
 Transuerso calamo signum.
 Fulmina transuersa volant per imbres Lucretius libro 2, 43.
 Transuersa itinera Lilius 3, ab Vrbe. 29.
 Verba. Seneca epist. 115,
 Plaut. Aulul. 4, 18, Si tu hercle existhoc loco digitum tras-

uersum aut yuguem latum excesseris. Laberius Mimus,
 apud Macrobiu libro Saturnalium secundo:
 Necessitas, cuius cursus transuersum impetum
 Voluerunt multi effugere; pauci potuerunt.
 Ferre corpus alicuius transuersum. Lucretius libro 4, 86.
 ¶ Transuersa, *aduerbialiter positum*. Virg. 5, Æn. 4.
 Mutari transuersa fremunt.
 In transuersum positus. Plinius libro 16, cap. 42, 1.
 Ex transuerso cedere. Plaut. Pseud. 14, 50.
 TRANSVERSARIVS] Cæf. 2, bel. Ciuil. 60. Transuersaria
 tigna inijciuntur, quæ firmamento esse possint.
 TRANSVLTIO] Plaut. Capt. 11, 105,
 Tu transultas; ego miser vir a sto præformidine.
 Liu. 3, bel. Pun. 132, Inter acerrimam sæpe pugnam iu-
 centem equum ex fesso armatis transultrare mos erat.
 TRANSVMO] Stat. 3, Thebaid. 59,
 — lachrymas non pertulit vltra
 Bellipatens, hastam læuã transumit,
 TRANSVO] Colum. libro 6, cap. 5, 4, Media pars descripti
 orbiculi eadem subula transiuit: Celsus libro 7, cap. 7,
 Si plures pili sunt, necesse est, longum tormentum, quom
 toties acus tranfuet, magnam inflammationem moueat.
 TRANSVOLO] Plinius libro 10, cap. 29, 3, Perdices non
 transuolant Bœotiaz fines in Attica. Lucanus libro 4, 114,
 Et conturbati vocem dum transuolat auras.
 ¶ Transuolare, *Celeriter ire*. Liu. 3, ab Vrbe. 266, Transuolat
 inde in partem alteram suis victoriæ nuntius.
 Transuolans animum cogitatio. Plinius libro 7, cap. 12, 2.
 ¶ Transuolare: *pro Transfugere*. Plaut. in Epid. 2, 33,
 Transuolauerunt ad hostes.
 ¶ Transuolito. Lucretius libro 1, 72,
 — clausa domorum
 Transuolitant.
 ¶ Trauolo. Varro libro 4, de Ling. Latin. Traua, quod tra-
 uolar ea aqua.
 TRAPES] Cato de Rust. cap. 18, Trapetibus locum dex-
 tra & sinistra. Virg. libro 2, Georg. 104,
 Venit hyems, teritur Sicyonra bacca trapetis.
 Colum libro 12, cap. 50, 5, Oleo autem conficiendo mol-
 lz vtiliores sunt, quàm trapetum.
 ¶ Trapetus. Cato de Rust. cap. 22, Trapetus emotus est
 in Sueslano nummis quadringentis.
 ¶ Trapeta funibus suspensa. Vlpianus in l. sed addes. §. 2.
 ff. locati & conducti.
 TRAPEZITA] Plaut. Capt. 4, 90,
 Quantillum argenti mihi apud trapezitam fiet.
 ¶ Trapczophoron. Paulus in l. 3. §. 1. ff. de suppellect.
 legata
 TRAVIO] Lucretius libro 4, 122,
 Qualia sunt vitri species, quã trauiat omnis.
 TRAYOLO] Vide in TRANSVOLO.
 TRECENTI] Plaut. Persa, 126,
 Trecentia versibus tuas impuritas loqui nemo potest.
 Catenæ trecentæ cohibent Pirithoum. Horatius 3, Carm.
 ode 4, 16,
 ¶ Trecenties Catul. in Iulium Cæf. 27, 3, Ducenties come-
 set, aut trecenties.
 ¶ Trecenti. Lilius 1, bel. Maced. 63, Atalus trecentos tantum
 milites in præsidium.
 TREMO] Plaut. Afin. 7, 23,
 Pro monstro exiemplò est, quando qui sudat, tremit.
 Terent. Eunuch. 1, 2, 4, — totus Parmeno.
 Tremo, horreoque: postquam aspexi hanc.
 Motibus insolitis tremuerunt Alpes. Virg. 1, Georg. 95.
 Frondes tremuerunt vento. Ovidius de Nuce, 35.
 Tellus tremuit longo cum murmure. Ovidius 4, Fast. 54,
 Virg. 3, Georg. 17,
 Stare loco nescit, micat auribus, & tremit artus.
 Tremere ossa pauore. Horatius 2, Serm. Sat. 7, 17.
 Et corde & genibus tremo. Horat. 1, Carm. ode 21, 2.
 Iræ tremuere. Silius libro 7, 117.
 Calamo tremente. Mart. lib. 3, 117.
 Tremere, *cum accusatio*. Lilius libro 2, belli Pun. In ea ciui-
 tate, in qua Magistrum equitum virgas ac secures Disti-
 toris tremere atque horrere soliti sunt.
 ¶ Tremere: *Timere*. Virg. 2, Æn. 40.
 Hic aliud maius miseris, multoque tremendum,
 ¶ Tremens. Virg. 5, Æn. 87,
 — sed tarda trementi
 Genua labant.
 Bos tremens procumbit humi. Virg. 5, Æn. 97.
 Frustra animalis tremencia. Virg. 2, Æn. 44.
 Genz trementes. Virg. Æn. 129.
 Hasta tremens. Virg. 2, Æn. 31.
 Lingua tremente dictum. Ovidius quarto, de Ponto, e-
 leg. 10, 17.

Ore tremente loqui. Ovidius 3, de Ponto, eleg. 1, 21.
 Oscula trementia. Lucanus libro 2, 23.
 Tela. Ovidius 12, Metam. 20.
 ¶ Tremendus. Visuque adituque tremendus. Stat. 10, Thebaid. 32.
 Nefas tremendum. Valer. 2, Argon. 42.
 Regem tremendum adiit. Virg. 4, Georg. 94.
 Tumultu tremendo ruens Iuppiter. Horatius 2, Carmin. ode 16, 3.
 ¶ Tremebundus. Mart. libro 9, 79.
 Humus tremebunda nutat. Valer. 6, Argon. 34.
 Membra tremebunda. Ovidius 4, Metam. 27.
 ¶ Tremebundior. Colum. libro 10, 38,
 Candidus effæetæ tremebundior vberè porcæ.
 ¶ Tremifco. Virg. 3, Aen. 130,
 Sonitumque pedum, vocemque tremisco,
 Motu tremiscere. Ovidius 7, Metam. 130.
 Tonitru tremiscunt aëdua terratum. Virg. 5, Aen. 139.
 Ad omnem strepitum tremiscens. Ovidius 14, Metam. 49.
 ¶ Tremefacio. Tremefacere aliquem. Virg. 6, Aen. 161.
 Quies tremefacta. Stat. 1, Achil. 50.
 Pectora. Virg. 2, Aen. 46.
 Polus tremefactus nucu. Ovidius 2, Fast. 98.
 Tellus tremefacta. Virg. 10, Aen. 20.
 ¶ Tremor. Virg. 2, Georg. 97,
 Vnde tremor terris, quæ vimaria alta tumescant.
 Albus tremor. Pers. Satyr. 3, 12.
 Gelidus per ossa cucurrit. Virg. 2, Aen. 24.
 Horridus. Senec. Troade, 3, 1.
 Occultus subitæ pestis. Silius libro 17, 113.
 Subitus. Ovidius 3, Metam. 4.
 Vagus errat per artus. Seneca. Herc. Oetæo, 6, 1.
 Incidit manibus. Horatius 1, epist. 17, 5.
 Inuasit me. Ovidius 14, Metam. 42.
 Pertentat corpora. Virg. 3, Georg. 50.
 Præpedit ossa. Ovidius epist. 14, 4.
 ¶ Tremulus. Terent. Eunuch. 2, 3, 44,
 Incurvus tremulus, labijs demissis.
 Plinius libro 20, cap. 9, 7, Idè paralyticis & tremulis dari iubet.
 Artus tremuli. Lucretius libro 3, 2.
 Arundo tremula. Ovid. 2, de Arte, 16.
 Cantus tremulus. Horatius 4, Carm. ode 13, 1.
 Dextra tremula. Ovidius 5, Fast. 102.
 Fletus tremuli. Propertius libro 1, eleg. 5, 3.
 Fulgore tremulo micantes oculi. Ovid. 2, de Arte, 145.
 Gradu tremulo venit ægra senectus. Ovidius 4, Metam. 29.
 Horrore tremulo moueri. Ovid. 9, Metam. 70.
 Iaculum tremulum. Ovidius epist. 4, 9.
 Ignes tremuli. Lucretius libro 4, 82.
 Lumen tremulum. Virg. 7, Aen. 2.
 Manus tremula. Mart. hb. 12, 71.
 Mare fit tremulum. Ovidius epist. 11, 15.
 Passu tremulo venit hyems horrida. Ovid. 13, Metam. 43.
 Ritus tremulus. Luc. libro 1, 88.
 Vlulatus tremuli. Stat. 5, Syl. 5, 15.
 Vox tremula. Claud. 1, in Eutrop. 53. Luc. libro 2, 74.
 TREPIDVS] Liuius 2, ab Vrbe, 102, At verò Curia mœstæ ac trepida ancipiti metu.
 Res trepida. Horat. 3, Carm. Ode 2, 2.
 Trepidum rerum suarum. Virg. 12, Aen. 118, Liu. 6, bel. Macedon. 122. Virg. 12, Aen. 127.
 Exoritur trepidos inter discordia ciues.
 Admirationis & metus trepidus. Tacitus libro 5.
 Spe trepidus. Lucanus libro 7, 60.
 Formidine. Virg. 9, Aen. 34.
 ¶ Trepidus. Festinus. Virg. 3, Aen. 124,
 Hic me, dum trepidi crudelia limina linquunt.
 Catina trepida. Lucretius libro 8, 129.
 Certamen trepidum. Horatius 1, epist. 20, 10.
 Cursus trepidus. Virg. 4, Aen. 135.
 Trepidi equi. Ovidius epist. 15, 42.
 Fuga trepida. Ovidius 1, Trist. eleg. 9, 2.
 Manus. Virg. 12, Aen. 180.
 Mentis trepidæ. Lucanus libro 1, 104.
 Metus trepidus. Ovidius 3, Trist. eleg. 1, 11.
 Noces trepidæ. Stat. 9, Theb. 125.
 Nubes. Stat. 12, Theb. 1.
 Os trepidum. Ovid. 5, Metam. 47.
 Rotæ trepidæ. Valer. 3, Argon. 11.
 Terror trepidus. Lucretius libro 3, 9.
 Tumultu. Virg. 8, Aen. 1.
 Vrbs trepida. Lucanus libro 3, 75.
 Vultus trepidi. Ovidius ad Liuiam, 55.
 ¶ Trepidè. Liuius 10, ab Vrbe, 32, Nam & statua trepidè deserta fuerant.

¶ Trepidulus. Gellius libro 2, capite 29, Pulli trepiduli circumstrepere. Plautus persæ, 14, 3. Trepidula, vt graphicè decet.
 ¶ Trepido. Terent. Eunuch. 5, 6, 8,
 Quid est quod trepidas.
 Trepidare & concurrere. Cæsar 5, bel. Gall. 125. Terentius Hecyr. 3, 1, 35. Trepidari sentio; cursari sursum prorsum. Metu trepidare. Virg. 6, Aen. 99.
 In dubijs periculis. Lucretius libro 3, 219.
 Mens trepidat metu. Horat. 2, Carm. ode 19, 1.
 Pectus mihi trepidat. Petrus Satyr. 3, 9.
 Passim trepidatur in vrbe. Silius libro 17, 103.
 Vastis trepidatur in agris. Silius libro 4, 6.
 Trepidare ad aliquid faciendum. Luuius 2, bel. Pun.
 ¶ Trepidare, Festinare. Virg. 4, Aen. 25,
 Dum trepidant alæ, saltusq; indagine cingunt,
 Horat. 2, Carm. ode 4, 5.
 Cuius octauum trepidauit ætas
 Claudere lustrum.
 Gressus trepidant. Seneca Hippol. 7, 3.
 ¶ Trepidans, Fuga trepidans. Lucanus libro 3, 32.
 Alis trepidantibus effugit. Ovid. 7, Metam. 77.
 Corda trepidantia bello. Virg. 4, Georg. 14.
 Linguis trepidantibus vlulat. Catul. de Berecynth. 58, 6.
 Mœnia trepidantia. Silius libro 1, 26.
 ¶ Trepidanter. Sueton. in Claud. Cæsar, 49, Quod vt sensit, trepidanter effatus.
 Trepidanter & timidè agere. Cæf. 1, bel. Ciuil. 73.
 ¶ Trepidatio. Facere trepidationem. Liu. 3, ab Vrbe, 9.
 TRESPONDO] Quintilian. lib. 1, cap. 9, At duapondo & trepondo vsque ad nostram ætatem ab omnibus dictum est.
 TRES] Virg. eclog. 8, 16,
 Necte tribus nodis ternos Amarylli colores.
 Trium literarum homo. Plaut. Aulul. 9, 46.
 Tribus verbis. Plaut. Trinum, 13, 118, Pax, te tribus verbis volo.
 ¶ Tresuiri. Plaut. Amph. 4, 3,
 Quid faciam nunc, si tresuiri me in carcerem comperit.
 TRESSIS] Persius Satyr. 5, 8,
 — non tressis ago.
 TRIANGVLVS] Triangulus ager. Columel. lib. 5, cap. 1, 7.
 ¶ TRIANGULARIS. Triangularis agri forma. Columel. libro 5, cap. 2, 8.
 TRIARI] Liu. 8, ab Vrbe, 37. Triarii sub vexillis confidentes sinistro crure porrecto, scuta innixa humeris, hastas subrecta cuspidè in terra fixas, haud secus quàm vallo septa inhorreret acies, tenentes. Si apud principes quoque haud satis prosperè esset pugnatum, à prima acie ad triarios sensim referebantur. Inde non ad triarios redisse, quum laboratur, proverbio increbuit. Varro Triarii dicti sunt, quod in acie tertio ordine extremis subsidio ponentur Plautus.
 Agite nunc, subsidete omnes, quasi solent triarii.
 TRIBVLA] Virg. 2, Georg. 34.
 Tribulaq; trahæque, & iniquo pondere rastro.
 ¶ TRIBULO. Cato de Rust. cap. 23, Dies viginu pennisce-to crebro, tribulatoque quotidie.
 TRIBVLIS] Vide TRIBVS.
 TRIBVLVS] Ovid. 5, Metam. 98.
 — lolium tribulique fatigant
 Triticeas messes. Plinius libro 18, cap. 27.
 TRIBVNAL] Vitruuius libro 5, cap. 1. Item tribunal est in ea eadè hemicycli schematis, minore curuatura formatum. Plinius in Panegy. Multa post secula tribunal vitidi cæspite extructum.
 Numarium tribunal. Senec. de Benef. lib. 1, cap. 9.
 Sublime. Claud. 1, in Eutrop. 63.
 Turpe. Ovidius 1, Amor. eleg. 10, 8.
 TRIBVNVS] Scueri Tribuni. Tacitus libro 2.
 Tribunus celerum. Pompon. de origine iuris, l. necessarium.
 Tribuni militum. Pompon. de origine iuris, l. necessarium, factum est vt Tribuni militum crearentur, partim ex plebe, partim ex Patribus consulari potestate. Lucan. li. 1, 36,
 Et cum Consulibus turbantes iura Tribuni.
 Tribuni plebis. Pompon. de origine iuris, l. necessarium.
 ¶ Tribunitius. Tribunitius mucro. Lucanus libro 2, 25.
 ¶ Tribunatus. Exfusus tribunatu. Tacitus libro 15.
 TRIBVO] Plinius in Paneg. 152, Tribuas ei successorem,
 Lucretius libro 2, 194.
 Bona tribuere alicui. Ovidius 2, de Arte, 139.
 Laudes. Propert. lib. 1, eleg. 24, 1.
 Nomina decorum tribuere sibi. Ovid. 6, Metam. 18.
 Palmam mensuram alicui pisi. Plinius lib. 32, cap. 6, 1.
 Præmia benivolentiæ. Cæsar 8, bel. Gal. 163.
 Precibus alicuius aliquid tribuere. Ovidius 1, de Arte, 139.
 KKKk Primas

Primas prato tribuerunt veteres in agricolatione. Colum. libro 2, cap. 17, 1.

Veniam tribuere. Quint. lib. 7, cap. 5.

¶ Tributurus. Ouidius 9, Metam. 81.

TRIBVS] Liuus libro 1, 91. Quadrifariam enim vrbe diuisa regionibus collibusque, quæ habitabantur partes. Tribus eas appellauit: vt ego arbitror, ab tributo.

¶ Tribulis Horat. 1, epist. 3, 3,

Vt cum pileolo soleas conuiuia tribulis.

Terent. Adelph. 3, 3, 85.

— estne hinc Hecio Tribulis noster?

Liu. 2, ab Vrbe, 71, Additis postea nouis tribulibus. Mart. libro 9, 52,

Nunc anus & tremulo vix accipienda tribuli.

Conuiuia tribulis Horatius 1, epist. 13, 3.

¶ Tributim. Horatius 2, Serm. Sat. 11, 14,

Primores populi arripuit, populumque tributim.

TRIBVTVM] Vlpianus de verb. signifi. l. ager, Tributum sanè appellatur ab intributione: vel ex eo, quod militibus tribuatur.

Vacuum tributo. Tacitus libro 12.

Leuamentum tributi. Tacitus libro 17.

Immortalia tributa. Tacitus libro 20.

Nescia. Tacitus libro 1.

Debere tributum alicui. Claud. 3, Paneg. 56.

Exsuere tributa. Tacitus libro 1.

Ferre alicui Ouidius de Nuce, 18.

Frænare vibem tributis Stat. 4, Sylu. 1, 8.

Lamentabile tributum pendere. Ouidius 8, Metam. 53.

Petere tributa ex omni gente. Ouidius epist. 4, 11.

Insigne tributum poscere. Stat. 1, Sylu. 4, 18.

Vocari in tributum. Vlpianus in l. 1. § si is qui. ff. de exercit. actione.

¶ Tributus. Plautus Epid. 5, 45, His, quibus tributus maior penditur.

¶ Tributorius. Titulus Digestorum lib. 14, de tributoria actione. Vlpianus ibidem, l. illud quoque. §. Si cuius dolo malo factum, quod minus ita tribueretur: in eum tributoria datur.

¶ Tributarius. Iustin. libro 1, Sed ciuitates, quæ Medorum tributariæ fuerant. Plinius libro 12, cap. 1, 4, Tributarium solum.

TRICAE] Plautus Curcul. 14, 15.

Quod argentum? quas tu mihi tricæ narras?

¶ Tricæ. *prorenshili & vaua.* Plaut. Rud. 10, 35,

Eloquere properè celeriter. L. nummos trecentos.

G. tricæ. Martialis lib. 14, 1,

Sunt apinæ, tricæque, & si quid vilis istis.

TRICENI] Plin. lib. 9, cap. 3, 1, Anguillæ quoque in Gange amne tricenos pedes.

Tricenis tauris. Horat. 2, Carm. Ode 14.

¶ Tricenarius. Tricenariæ vites. Varro libro 1, cap. 2, 6.

¶ Tricenteni. Colum. libro 5, cap. 2, 15, Quæ consummata fiunt duo millia tricenteni & quadraginta.

¶ Tricentis, Martialis lib. 5, 69,

Dederas Apici bis tricentes ventri.

TRICEPS] Ouidius 8, Metam. 39,

Tuque triceps Hecate.

TRICESIMVS] Plin. lib. 17, cap. 23, 2, Ante tricesimum sextum mensem attingi falce vetantur.

Horatius 1, Sermon. Sat. 9, 14,

— Hodie tricesima subbatha.

TRICHIA] Genus piscis. Plin. lib. 9, cap. 15, 8.

TRICHLIVM] Colum. lib. 10, 36, Tun. modò dependens trichali; modò more cylindri.

TRICHINVS] Varro Eudæmonibus: Quod nunc quæstus trichinus erat; nunc est vber: vt quæstus sit magnus.

TRICHITES] Aluminis genus. Plinius libro 35, ca. 15, 13.

TRICHOMANES] Herba, Plinius libro 22, cap. 21, 12,

TRICHORVM] Spautianus in Pescennio Nigro: Romæ in qua stumalachrum eius in trichoro constituit. Statius libro 1, Sylu. 3,

Aut quid partitis distantia testa trichoris?

TRICHRVS] Gemma, Plinius libro 37, cap. 10.

TRICIES] Liu. 8, bel. Pun. 50, Pecuniæ in gratium tulerunt festertium tricies octoginta millia æris.

Tricies octiescentena viginti quinque millia. Plinius libro 4, cap. 16, 1.

TRICLINIVM] Horat. 1, Serm. Sat. 4, 18.

¶ Trichinarum. Varro 1, de Re rust. cap. 13, 7, Vt spectent sua æstiuæ trichinaria ad sitigis Orientis. Plinius libro 19, cap. 39, 2, Quæ purpura quis non iam, inquit, trichinaria facit?

¶ Trichinarius. Læsus trichinarius. Plin. lib. 37, cap. 2, 2.

TRICO] Morosus Iulius Capitolinus in Aelio Vero, commiseretur cum triconibus & committeret rixas, dissi-

mulans quis esset.

TRICOCVS] Plinius libro 22, cap. 21, 7.

TRICORNIS] Plinius libro 8, cap. 21, 1, Indicos boues vnicornes tricornes que.

TRICORPOR] Virg. 6, Aen. 58,

— & forma tricorporis vmbrae. Silius libro 5, 85,

Geryonis peteret quum longa tricorporis arua.

TRICVSPI] Ouidius 1, Metam. 67,

— positoque tricuspide telo.

TRIDENS] Plinius libro 9, cap. 15, 7, Ne tridente quidem iacos sæpius iacto territi. Virg. 1, Georg. 3,

Fudit equum magno telus percussa tridenti.

Sæuus tridens. Virg. 1, Aen. 29.

¶ Tridentifer Ouidius 8, Metam. 120,

Regna vagæ dixi fortite tridentifer vndæ.

¶ Tridentiger. Ouid. 11, Metam. 41,

Cumque tridentigero tumidi genitore profundi.

TRIDVVM] Terent. And. 2, 6, 0, Nihil hercle, aut si a ded, bidui, aut tridui est hæc sollicitudo.

TRIENNIVM] Ouid. 9, Metam. 129,

Ismaria celebrant repetita triennia Bacchæ.

TRIENS] Iuuen. Satyr. 3, 26,

Infelix nec habet, quem ponigat ore trientem.

Propert. libro 5, eleg. 10, 6.

Quum fuerit multis exacta trientibus hora.

¶ Trientalis. Trientalia folia. Plin. lib. 27, cap. 5.

Triental. Vasis genus. Persius Satyr. 3, 10,

— calidumq; triental.

Excantit è manibus.

¶ Trientarius. Iulius Capitol. in Antonino Pio: Idem sœnus trientarium, hoc est, minimis vsuris, exercuit.

TRIERERIS] Stat. lib. 4 Thebaid. 145,

Iudus & atra factum recolet trieteris Ophesslem.

Martialis lib. 6, 17,

Nec adhuc trieteride plena

Regulus.

¶ Trietericus. Nox trieterica. Stat. 2, Theb. 135.

Orgia trieterica. Virg. 4, Aen. 61.

Sacta. Ouid. 6, Metam. 118.

TRIFARIAM] Sueton. in Vitel. cap. 13, Epulas trifariam semper, interdum quadrifariam dispartiebat. Liu. 11, ab Vrbe, 20, Trifariam Romani municbant.

TRIFATIDICVS] Aufonius in Ternario:

Atque Trifatidicæ nomen commune Sibyllæ.

TRIFAVX] Virg. 6, Aen. 84,

Cerberus hæc ingens latratu regna trifauci

Personat

TRIFER] Plinius libro 16, cap. 27, Vites quidem & triferæ sunt. Colum. libro 5, ca. 10, 8, Omnes etiam biferæ & triferæ.

TRIFIDVS] Cuspis trifida Neptuni, Claud. de raptu Proserp. 37.

Flamma trifida. Ouid. 2, Metam. 65.

Hæsta. Valer. 1, Argon. 129.

TRIFOLIVM] Herba. Plinius libro 21, cap. 21.

TRIFORMIS] Canis triformis Cerberus. Senec. Herc. Oe. 170, 9 15.

Diua triformis Hecate. Horat. 3, Carm. ode 22, 1.

TRIFVR] Plaut. Aulul. 20, 6, Non fur, sed trifur.

¶ Trifurcifer. Plaut. Aulul. 9, 47,

Vituperas me? A etiam fur trifurcifer.

Trifurcus. Colum. libro 5, cap. 10, 4, Trifurcam maximè ponito; ea existet minimè tribus pedibus.

TRIGA] Vlp. in l. ædiles. §. si forè. ff. de ædilit. edicto. Et si triga venierit, retinèda erit tota: & si quadriga, adhibeatur.

¶ Trigatium. Plinius libro 37, cap. 13, 5, Ne equos quidem in trigariis inferri villos vernaculis animaduerto.

¶ Trigarius. Plin. lib. 28, cap. 16, 9, Feruntque & Neronem principem hac potione recreari solitum, quum sic quoque se trigario approbare vellent.

TRIGEMINI] Plinius de Virtis illustr. 4, a. Bellum Albanis indixit quod trigeminorum cœramine finiuit.

Trigemi. Colum. lib. 2, cap. 13, Trigeminos vocat, quum tres vno partu eduntur.

Natura trigemina. Plinius libro 15, cap. 28, 5.

TRIGEMIS] Colum. libro 3, cap. 19, 1, Serimus etiam trigemmem malleolum, qui est paulo minor dodrante. Plinius libro 17, cap. 21, 5, iudem quum decisi, nec intortu trigemmes.

TRIGINTA] Virg. 3, Aen. 78,

Triginta capitum sœtus enixa iacebit.

TRIGLITES] Plinius libro 37, cap. 11, 1, Triglites nulli.

TRIGON] Mart. libro 12, 79.

Captabit tepidam dextra, læuaque trigonem.

¶ Trigon: *piscis.* Aufonius, cœtione 3, ad Theonem:

Lethalisque trigon.

- TRIGONVS**] *Triangularis*. Mart. libro 2, cap. 6,
Et quæcunque tamen dicuntur signa trigona.
- ¶ **Trigonica**. *Trigonica radiatio*: apud Iulium Firmicum libro 2, cap. 12.
- TRILIBRIS**] Horatius 2, Serm. Sat. 2, 7.
— laudas infane trilibrem Mullum.
- TRILINGVIS**] *Os trilingue*. Horat. 2, Carm. ode 19, 7.
- TRILIX**] Virg. 3, Aen. 94,
Loricam confertam hamis, auroque trilicem.
Valer. 3, Argon 4,
Per clypei ædentis opus, partemque trilicem.
- TRIMATVS**] Vide **TRIMVS**.
- TRIMESTRIS**] *Trimestres anni* apud Arcades, Plinius libro 7, cap. 48, 3.
- TRIMETRV M**] Horatius de Arte, 53.
— hic & in Acci
Nobilibus trimetris apparet rarus, & Enni.
- TRIMODIA**] Colum. libro 12, cap. 50, 6,
¶ **Trimodium**, Plin. lib. 33, cap. 1, 5, Neque enim aliter potuissent trimodia illa annulorum Carthaginem ab Annibale mitti.
- TRIMVS**] Plaut. Rud. 18, 36.
Prima quæ perijt mihi, iam tanta esset, si viuit, scio.
Plin. libro 17, cap. 11, 8, Arborem nec minorem bima, nec maiorem trima, transferri, quidam præcipiunt. Varro 2, de Re rust. cap. 7, 2, Videndum, ne sint minores trimæ, maiores decem annorum.
- Equa trima**. Horat. 3, Carm. ode 11, 2.
- ¶ **Trimulus**, Sueton in Augusto, cap. 8, Trimulus patrem amittit.
- ¶ **Trimulus**. Colum. libro 8, cap. 5, 18, Summouebimus autem veteres, id est, quæ trimatum exciserunt. Plinius libro 8, cap. 43, 2, Partus à xxx. mense ocyssimus; sed à trimatu legitimus.
- TRINOCTIVM**] Gellius libro 3, cap. 2, Non enim posse impleri trinocetium, quod abesse à viro vsurpandi causa ex xii tabulis debet.
- ¶ **Trinoctialis**. Mart. lib. 12, 74,
Trinoctiali Affecit domicenio clientem.
- TRINODIS**] Ouidius epist. 4, 21,
Ossa mei fratris claua perfracta trinodi
- TRINVS**] [Plautus Bacch. 5, 40.
Hem accipe, trina hæc nunc erit.
Cæs. 7, bel. Gal. 186. Trinis castris potiuntur.
Forum trinum. Stat. 4, Sylu. 9, 1.
- ¶ **Trini**: *pro Terni*. Sueton in Nerone, cap. 56, Pro summo numine, trinisque in die sacrificijs colere perseverauit. Plinius libro 2, cap. 31, Trinos soles antiqui sæpius videre.
- ¶ **Trinundinum**. Liu. 3, ab Vrbe, 144. Postquam verò comitia decemuiris creandis in trinundinū indicta sunt. Quintil. libro 2, ca. 4, 26, Sive non trino fortè nundino promulgata, siue non idoneo die.
- TRIOBOLVM**] Plautus Bacch. 5, 26.
Negare sese debere tibi triobolum.
- Trioboli homo**. Plaut. Pæn. 4, 15, 8.
- TRIONES**] Stellæ. Mart. lib. 6, 58,
Cernere Parrhalios dum te iuuat, Aule trionos,
Quas nostri septem soliti vocitate triones.
- Gelidi**. Ouidius 2, Metam. 35.
Inocidui. Claud. de Gigantomachia, 3.
Gemini. Virg. 1, Aen. 150.
Pigri. Claud. 6, Paneg. 41.
Scythici. Claud. 7, Paneg. 95.
- TRIORCHES**] *Auis ex accipitum genere*. Plinius libro 10, cap. 8, 1.
- TRIPARCVS**] Plaut. Perfa. 7, 14.
Nam id demum lepidum est, triparcos homines, vetulos, auidos, aridos Bene admordere.
- TRIPARTITÒ**] Liuus 1, bell. Pun. 26, Vrbem tripartitò aggredditur.
- TRIPATINVM**] Plinius libro 35, cap. 12, 12.
- TRIECTORVS**] Lucretius libro 5, 6,
Quidue tripectora tergemini vis Geryonai?
- TRIPES**] Mart. lib. 12, 28.
Ibat tripes grabatus, & bipes mensa.
Liuus 10, bell. Maced. 5, Tripedem mulum Reate natum nuntiarum erat.
- Mensa tripes**. Horat. 1, Serm. Sat. 3, 3,
¶ **Tripedalis**. Plinius libro 27, cap. 12, 1, Medion folia habet iudis satiuæ, caulem tripedalem.
Tripedalis latitudo. Varro 3, de Re rust. cap. 9, 5.
Altitudo. Plinius libro 17, cap. 22, 1.
Parma. Liu. 8, bel. Maced. 94.
¶ **Tripedaneus**. Cato cap. 45, Tales oleaginas, quas in ferobe faturus eris, tripedaneas decidito.
- TRIPLE X**] Horatius 1, Carm. ode 3, 2,

- illi robur, & æs triplex** Circa pectus erat.
Colore triplici diuersa licia. Virg. 8, eclog. 15.
Deæ triplices: *Parca*. Ouidius 2, Metam. 13, 1.
Forma triplex. Ouid. 9, Metam. 37.
Muro triplici circumdata mœnia. Virg. 6, Aen. 110.
Natura triplex animi. Lucretius libro 3, 48.
Pugna. Mart. libro 5, 66.
Triumphus. Virg. 1, Aen. 141.
¶ **Triplex, pro tabella in qua scribi epistola solebant**. Martialis libro 14, 6.
Tunc triplices nostros non vilia dona putabis,
Quum se venturam scribet amicus tibi.
- ¶ **Triplico**. Plinius libro 7, cap. 48, 1, Conici nouem nostras attribuit ætaies Hesiodus: quadruplum eius ceruus; id triplicatum coruis
- ¶ **Triplicatio**. Caius in l. Consilio. D. de curat. furios. &c. Firmicus libro 2, cap. 26, Nulla vel duplicatione, vel triplicatione, vel quadruplicatione.
- TRIPVDIVM**] *pro Saltatione*. Liuus 1, ab Vrbe, 83, Ac per vibem ue canentes carmina cum tripudijs, solenoidq; saltatu iussit.
Citatis celerate tripudijs. Catul. de Berecynth. 58, 6.
- TRIPVVS**] Plinius libro 34, cap. 3, 4, Ex ære factitauerè & continas tripodum nomine Delphicas,
Sacri tripodes. Virg. 5, Aen. 22.
Virg. 9, Aen. 54,
Et tripodas geminos auri duo magna talenta.
Horat. 4, Carm. Ode 8, 1,
Donarem tripodas præmia fortium Graiorum.
- TRIQUETRA**] *Figura triangularis*. Plinius libro 2, cap. 14, 1, In triquetra à partibus centum viginque stationes matutinas faciunt Lucretius libro 4, 132,
Esse triquetra alijs, alijs quadrata necesse est.
- ¶ **Triquetrus**. Cæsar 5, bel. Gal. 50, Infula natura triquetra.
Colum. lib. 5, cap. 2, 1, Omnis ager aut quadratus, aut longus, aut cuneatus, aut triquetrus.
Prædia triquetra. Horat. 2, Serm. Satyr. 6, 11.
- TRIREMIS**] Cæsar 2, bel. Ciuil. 99, Appulsaque ad proximum litus trireme constrata, & in litore relicta.
Aerata triremis. Horat. 3, Carm. ode 1, 8.
Bellatrix. Claud. 4, Paneg. 27.
Validæ triremes. Lucanus libro 3, 106.
- TRIS**] *pro tres*. Virg. 1, Aen. 33.
Tris notus abiectas in saxa latentia torquet.
Vide Gel. libro 13, cap. 19.
- TRISCVRRIA**] Iuuen. Sat. 8,
Qui sedet, & spectat triscurria patiturum:
- TRISIVS**] Virg. eclog. 10, 7,
Tristis at ille tamen, Cantabitis Arcades, inquit.
Triste silentium, & mœstitia tacita. Liuus 1, ab Vrbe, 127
Suppliciter tristis. Virg. 1, Aen. 97.
¶ **Tristis: pro Seuo**. Virg. 2, Aen. 110,
— tristia facta. Et 2, Aen. 68,
— tristis Erinnus.
- Tristis & Grauis**. Plin. in Paneg. 66, Nunquam principibus defuerunt, qui fronte graui & tristi supercilio vilitatibus. fisci contumaciter adessent.
- Tristis: Iratus**. Lucilius:
Timeo cerè, ne mihi sit tristior. Afran. epist.
Ia stauit sese: ia stet, mihi erit tristior.
- Tristis: Minax**. Virg. 2, Aen. 23,
— isque adytis hæc tristia dicta reportat.
- Tristis: Horridus**. Mart. ad Scazonem, libro 1, 92,
Amator ille tristium lacernarum.
Adulatio tristis. Tacitus libro 11.
Aegrimonia. Horatius Epod. 17, 16.
Antiquitas tristis & impexa. Tacit. in Dialogo de Oratore.
Arbor tristis aspectu. Plinius libro 13, cap. 22, 1.
Arma tristia. Tibul. libro 1, eleg. 10, 10.
Bellum triste. Seneca Octau. 6, 6.
Clades tristis. Horat. 3, Carm. ode 3, 13.
Cot triste. Virg. 6, Aen. 37.
Curæ tristis. Virg. 4, Georg. 107.
Damna tristia. Ouidius 1, Fast. 12.
Domus tristis sine sole. Virg. 6, Aen. 107.
Extra tristia. Virg. 1, Georg. 97.
Facinus triste. Ouid. 6, Metam. 125.
Fortuna tristis. Ouidius epist. 3, 9.
Frons. Tibul. libro 2, eleg. 3, 8.
Hymns. Virg. 4, Georg. 27.
Ianua tristissima. Ouid. 1, de Rem. amor. 47.
Imago tristis ponti. Ouid. 11, Metam. 86.
Imago tristissima noctis. Ouid. 1, Trist. eleg. 8, 1.
Iræ tristis. Virg. 1, eclog. 3.
Mens tristis. Ouidius epist. 12, 30.
Morbus. Virg. 4, Georg. 51.

Mors. Seneca Octau. 4, 1.
 Nebulae tristes. Stat. 5, Thebaid. 37.
 Nefas triste. Virg. 2, Aen. 57.
 Nox instor, quam tempora Phœbi. Ouid. 2, de remed. 38.
 Nubila trista. Ouidius 6, Metam. 138.
 Oratio tristis. Quintilian. lib. 8, cap. 9.
 Ora tristia. Virg. 2, Georg. 50.
 Poena tristis. Ouidius 2, Trist. 99.
 Quarimoniae tristes. Horat. 3, Carm. ode 24, 7.
 Ruinae. Virg. 1, Aen. 49.
 Senectus tristis. Virg. 3, Georg. 14.
 Sermo. Horatius 1, Serm. Sat. 10, 3.
 Supercilium triste. Lucretius libro 6, 238.
 Tempus tristem. Ouidius 4, Trist. eleg. 3, 8.
 Verba tristia. Horatius de Arte. 2a.
 Vultus tristis. Ouidius epist. 16, 3.
 Patrare aliquod triste. Tacitus libro 5.
 Statuere triste aliquid. Ouidius 2, de Ponto, eleg. 2, 24.
 Tristis ad recordationem. Liuius 4, bel. Pun.
 Tristis succus. Virg. 2, Georg. 26. Idem 3, Georg. 90,
 — tristis amurca.
 Sapor tristis. Ouidius 4, Trist. eleg. 5, 10.
 Suauissimum tristi tristius helleboro. Catul. ad Iuuen. 94, 3.
 Tristis, *Doctus*. Lucilius libro 28,
 Adde eodem, tristis ac seuerus philosophus.
 Terentius in Andria:
 Tristis seueritas inest in vultu.
 Tristis: *Inuitus*. Terent. Eunuch. 4, 1, 8,
 Inuitat tristis; mansit tibi.
 Tristis: *Tristis similis*. Terent. Eunuch. 3, 5, 48,
 Accipio tristis.
 Tristitia Imitata tristitia. Tacitus libro 13.
 Compescere tristitiam alicuius. Ouidius 4, Metam. 80.
 Finire. Horat. 1, Carm. ode 7, 4.
 TRISULCVS] Fulmina trifurca. Seneca Herc. Octavo, 17, 3.
 Ignibus trifurcis armata dextra Iouis. Ouid. 2, Metam. 170.
 Linguis micat ore trifurcis. Virg. 2, Georg. 88.
 Tela trifurca Iouis. Ouidius 23, Amor. eleg. 5, 11.
 TRITAVVS] Plautus Persa 3, 4,
 Pater, auos prozavos, abavos, atavos, tritavos,
 Paulus in l. iurisconsultus de gradibus affinitatis: Trita-
 uus autem is est patris & matris atavus.
 TRITICVM] Plinius lib. 18, cap. 7, 14. Tritici genera plura.
 Triticus. Mællis triticea. Virg. 1, Georg. 44.
 Foetus triticeus. Ouidius 1, Fast. 139.
 TRIVENEFICA] Plautus Aulul. 5, 8,
 Mirum, quin tua nunc me causa faciat Iuppiter
 Philippum regem, aut Darium triuenefica.
 TRIVIUM] Catul.
 Omnibus in triuijs vulgetur fabula passim.
 Tibullus libro 1, 1,
 Seu verus in triuijs florida festa lapis.
 Trivialis. Sueton. de claris Rhetor. 3, Tantummodo ver-
 bis trivialis egit.
 Carmen triuiale. Iuuen. Satyr. 7, 6.
 Triuialis scientiae magister. Quintilianus.
 TRIVMPHVS] Diuus triumphis terra Africa. Virgil. quat-
 to, Aen. 8,
 Foelices triumphis. Claud. de bel. Getico, 129.
 Ingens triumphus. Seneca Herc. Octavo, 6, 29.
 Insignis. Claud. 1, in Ruffin. 11.
 Læti triumphis. Ouidius 13, Metam. 51.
 Laurigeri. Claud. 6, Paneg. 3.
 Magni. Horat. 1, Carm. ode 2, 10.
 Magnificus triumphus. Ouidius 1, Amor. eleg. 3, 6.
 Opimus. Horat. 4, Carm. ode 4, 1.
 Præclarus. Claud. 3, de raptu Proserp. 86.
 Sacer. Ouid. 1, Amor. eleg. 2, 10.
 Superbus. Horat. 1, Carm. Ode 37, 7.
 Agere triumphum. Ouidius 15, Metam. 152.
 Ducere aliquem in triumphum. Plinius lib. 7, cap. 43, 1.
 Frequentare triumphum. Liu. lib. 6, Decad. 4.
 Triumpho. Triumphauit Achæos. Plinius de Viris il-
 lustr. 61.
 Amor de me triumphat. Propert. lib. 2, eleg. 9, 8.
 Triumphare ex aliquo. Plin. lib. 7, cap. 43, 3.
 Triumphari. Liu. 3, ab Vrbe. 270. Tum primum sine au-
 thoritate Senatus, populi iussu, triumphatum est.
 Triumphare: *Exsultare, & sibi placere*. Cæsar, Quod euenis-
 se nobis gaudeo & triumpho. Terent. Heaut. 4, 2, 5.
 Triumpho, si licet me latere; tecto abscedere.
 Triumphans. Equi triumphantes. Ouidius 2, de Ponto,
 Triumphatus. Virg. 4, Georg. 7. (eleg. 8, 8,
 Bis que triumphatas viroque ab litore gentes.
 Plinius libro 5, cap. 5, 6. Omnia armis Rom. superata, & à
 Cornelio Balbo triumphata.

Triumphatus: Verbale. Plinius. Ne triumphatu suo ni-
 mis superbiat Antonius.
 Triumphalis. Cœnæ triumphales. Plin. libro 9, cap. 55.
 Curtus triumphalis. Plin. lib. 7, cap. 26, 2.
 Fronde triumphali vinctus tempora. Ouid. ad Liuiam, 67.
 Habitus triumphalis. Quint. libro 10, cap. 7.
 Imagines triumphales. Horatius Epod. 8, 3.
 Laurus triumphalis. Tibul. lib. 2, eleg. 5, 1.
 Statua. Plinius epist. 3, libro 2, 2.
 Tituli triumphales. Iuuen. Satyr. 1, 13.
 Vestes triumphales. Plinius libro 8, cap. 48, 6.
 Vir triumphalis. Suet. de Augusto. Liu. 5, ab Vrbe, 178.
 Triumphalia. Tribuere alicui triumphalia. Tacitus lib. 4.
 Plin. in Paneg. 146. Licet alteri vestrum triumphalia filij
 virtus, cælum alteri dederit.
 TRIVMVIK] Capitales triumviri, Pomponius de orig. iu-
 ris, l. necessarium. §. eodem tempore Valerius libro 5, Tam
 admirabilis spectaculi nouitas ab ipso custode ad trium-
 uirum: à triumuiro ad prætorem; à prætore ad consilium
 iudicium perlata.
 Mensarii triumviri. Liuius,
 Nocturni. Tacitus.
 Epulones. Liu. 3, bel. Maced.
 Triumviralis. Horat. Epod. 4, 3,
 Sextus flagellis hic triumviralibus
 TRIVNCVS] Plinius libro 33, cap. 3, 7, Quadrans antea tri-
 uncus vocatus, à tribus uncij.
 TROCHLOS] Plinius libro 8, cap. 25, 2, Auis quæ trochi-
 los tibi vocatur, rex auum in Italia.
 TROCHLEA] Cato de Rustic. cap. 3, 3, Trochleas Græ-
 canicas binas; quæ funibus sparteis ducantur. Lucretius
 libro 4, 183.
 Multaque per trochleas, & tympana pondere magno
 Commouet.
 Trochleis pituitam adducere. Quint. lib. 1, cap. 3.
 TROCHVS] Mart. libro 14, 137,
 Iste trochus pueris, at mihi cantus erit,
 Horatius de Arte, 77,
 Indoctusque pilæ, disciue, trochiue, quiescit.
 Græcus trochus. Horat. 3, Carm. ode 24, 12.
 Trochulus. Plaut. Amph. 3, 144. Tum meo patri autem
 trochulus inerat aureus sub petaso.
 TROPÆVS] Sueton. in Claudio Cæsare, cap. 8. Interdum
 femina flagitose, velut per ludum excitabatur à tropæis.
 Venti tropæi. Plinius libro 2, cap. 43, 4.
 TROPHÆVM] Virg. 11, Aen. 1,
 Mezenii, ducia exuuias (tibi magne trophæum
 Bellipotens) aptat rotantes sanguine cristas.
 Plinius libro 6, cap. 28, 11, Trophæa eodem in loco Ioui
 ac Neptuno statuisse. Horat. 2, Carm. ode 9, 4,
 — & potius noua.
 Cantemus Augusti trophæa. Virg. 1, Georg. 7,
 Et duo rapta manu diuerso ex hoste trophæa.
 Belligera trophæa. Stat. 10, Theb. 6,
 Immane trophæum retulimus. Clau. de nupt. Honorij, 24.
 Trunca trophæa. Ouidius 3, de Ponto, eleg. 4, 21.
 TROPIS] Catina. Mart. libro 12, 83,
 Fumosa feret ipse tropin de sæce lagenæ.
 TROSSVLS] Plinius libro 33, cap. 2, 6. Celeres sub Ro-
 mulo regibusque appellati sunt; deinde flexumines; post-
 ea trossuli. Persius Satyr. 1, 9. Trossulus læuis?
 Trossuli dicti sunt torosuli. Varro. Sæquiulysse: Nunc e-
 munt trossum nardo nitidi, vulgo Attico talento equum.
 TRVLLA] Vas in quo ventris onus deponitur. Martialis
 libro 9, 101. Clinicus Herodes trullam subduxerat a gro.
 Trulla *Vas mensurarium*. Horat. 2, Serm. Sat. 3, 29,
 Qui Veictanum festis potare diebus
 Campana solitus trulla.
 Iuuenal. Satyr. 3, 11,
 Si trulla inuerso crepitum dedit aurea fundo,
 Cato cap. 13, Vrceos fistiles vnales duos; trullas ligneas
 duas. Liu. 7, bel. Maced. 47. Trullis ferreis multum conce-
 ptum ignem præ se portabant.
 Trulleum. Varro de vit. pop. Roman. lib. 1, Itaque ea sibi
 modo ponere ac suspendere quæ utilitas postularet; trul-
 leum, matellionem, peluum, nasternam &c.
 Trulliffo. Vitruu. libro 7, cap. 3, Coronis explicatis pariet-
 es quàm asperimè trullissentur: postea autem supra trul-
 lificatione subarsescente, deponuntur directiones arcuati.
 TRVCIDO, TRVCVLENTVS] Vide TRVX.
 TRVDO] Plautus Aflin. 0, 30,
 Næ ille ecastor hinc trudetur largus lachrumarū fo-
 Fallacia alia aliam trudit. Terent. And. 4, 5, 40. (rās.
 Truditur dies die. Horat. 2, Carm. ode 18, 3.
 Trudere tenebras. Plautus Epid.
 Trufatilis. Mola trufatilis. Gellius libro 3, cap. 3.
 Trudes.

¶ Trudes. Tacitus libro 3, Quidam trudibus aut furcis in-
 erentem molem prosternere.
 TRUNCVS] Colum. li. 3, Vt ex his partibus trunci suman-
 tur, quæ & & genitales sunt, & maximè fertiles.
 Arboris acclius trunco, Virg. 10, Aen. 167.
 Arboris obnixus trunco. 3, Georg. 47.
 Cui trunci. Horatius 2, Carm. ode 19, 3.
 Cælebs sine palmitè trunco. Ouidius 4, Metam. 133.
 Enodos trunci. Virg. 2, Georg. 16.
 Ficulnus trunco. Horat. 1, Seim. Sat. 8, 1.
 Iners Ouidius 3, Amor. eleg. 6, 3.
 Syncerus. Ouidius de Nuce, 7.
 Teretes trunci. Virg. 6, Aen. 42.
 Valentis. 2, Georg. 86.
 Recto trunco se attollere. Ouidius 2, Metam. 165.
 ¶ Truncus corporis. Virg. 2, Aen. 112,
 — iacet in gens litore truncus.
 Informes trunci. Lucanus libro 2, 38.
 ¶ Trunculus. Celsus libro 2, cap. 19, & 21, Præcipuè tamen
 in vngulis trunculisque suum.
 ¶ Truncus: *AlieÆlium*. Colum. libro 2, Quum deinde trun-
 cam reddideris, acuto ferramento plagam læuatò. Liu. 7,
 bell. Pun. 149, Trunca & turpia exta, nimis læta appa-
 ruissent.
 Animalia trunca pedum. Virg. 4, Georg. 61.
 Arma trunca. Stat. 10, Theb. 68.
 Corpus truncum. Seneca Oedipo, 14, 5.
 Manus trunca. Propertius libro 4, eleg. 9, 3.
 Mares truncæ inhonesto vulnere. Virg. 6, Aen. 100.
 Pinus trunca. 3, Aen. 132.
 Sermo truncus. Stat. 12, Theb. 96.
 Tempora trunca. Ouidius epist. 9, 18.
 Vulnere. 3, Metam. 145.
 Vultus truncus. Stat. 5, Theb. 48.
 ¶ Trunco. Valer. 6, Argon. 114,
 — in medio truncantem marmore ceruod,
 Anguis truncatus. Claud. de bel. Gildon. 98.
 Manibus truncatus, & armis. Claud. de bel. Ger. 10.
 Membra truncata. de bel. Ger. 5, 3.
 TRUTINA] Viruu. libro 2, Id autem ex trutinis, quæ sta-
 teræ dicuntur, licet considerate.
 Trutina: *pro indicio*.
 Castigare examen in trutina. Persius Satyr. 1, 1,
 Pensari eadem trutinâ. Horat. 1, epist. 1, 6.
 Suspendere in trutina. Iuuen. Satyr. 6, 44.
 ¶ Trutina. Pers. Sat. 3, 9,
 Atque ex porticò trutinastur verba labello.
 TRVX] Plautus Bacchid. 23, 25,
 Arietes truces nos erimus. Idem Truc. 1, 5,
 Vt magnâ seruos est, ac trubicus moribus.
 Fronte trux. Valer. 4, Argon. 47.
 Tactu. Plinius libro 22, cap. 6, 6.
 Affectus truces comprimere. Senec. Agam. 3, 24.
 Animi truces. Lucanus libro 7, 26.
 Classico truci excitatur miles. Horat. Edod. 2, 1.
 Fremitus truces tubæ. Senec. Octau. 7, 5.
 Inimicitæ truces. Horatius 1, epist. 20, 10.
 Iræ. Valer. 1, Argon. 13, 1.
 Puellæ. Senec. Oedip. 5, 15.
 Sonus trux oris. Plinius libro 6, cap. 21, 8.
 Tauri truces. Ouidius 8, Metam. 60.
 Ventri truces. Plinius libro 2, cap. 36.
 Vocem truce[m] expauescere. Silius libro 1, 14.
 Vultus trux. Tacitus libro 4.
 ¶ Truculentus. Terentius Adelph. 5, 4, 12.
 Ego ille agrestis, sæuus, tritilis, parcus, truculentus,
 tenax.
 Aequor truculentum. Catul. Argon. 59, 36.
 Auster truculentior. Claud. 2, de raptu Proserp. 63.
 Insomnia truculenta. Silius libro 10, 72.
 Tuculentus: *cum dativo*. Plinius libro 8, cap. 4, 2, Sic & tigris
 etiam ferit cunctis truculenta.
 ¶ Trucido. Virg. 2, Aen. 69.
 Fit via vi, rumpunt aditus, primosque trucidant.
 TRYBLIVM] Plautus:
 Oleæ in tryblio lupillo.
 TRYXALIS] Animal locustæ simile. Plinius lib. 30, cap. 6, 6.
 T V
 TV] Terent. Heaut. 5, 4, 11,
 Crede, & nostrum te esse credito.
 Plautus Trinum. 6, 30,
 Nimio fatius tui opus est, te ita esse, quàm vt animo
 lubet.
 ¶ Tibicidem. Plaut. Mercat. 3, 71,
 Tibi aras, tibi occas, tibi seris, tibi eidem metis.
 Tibi est domi. Plautus. Trucul. 4, 80.

Nunc tibi strepit. Silius Ciceroni, libro 8, 2, 4.
 ¶ Tûne Plaut. Amph. 8, 124,
 Tûn' me heri aducnisse dicis? Virg. 1, Aen. 123,
 Tune ille Aeneas.
 ¶ Tu tu. Plaut. Mostel. 13, 16. Egône? A. tu tu.
 ¶ Tute Terent. Eunuch. 1, 19,
 Et quod nunc tute tecum iratus cogitas.
 Tute ipse. Virg. 3, eclog. 7.
 ¶ Tutemet. Lucretius libro 3, 185, Tutemet in culpa quom-
 sis.
 ¶ Tuatim. Acc. Amph. Ecce rem iam tuatim facis.
 TVBA] Clangor tubarum. Virg. 2, Aen. 63.
 Fremitus truces tubæ. Senec. Octu. 7, 5.
 Sonitus fracti tubarum. Virg. 4, Georg. 15.
 Canora tuba. Ouidius 3, Fast. 170.
 Stridentes tubæ. Lucanus libro 1, 87.
 Vocales. Seneca Thyeste, 8, 8.
 Canere ludos tubo. Virg. 5, Aen. 25.
 Occanere tubas. Tacitus libro 2.
 ¶ Tubatius. Aurelius Arcadius in l. vltim. D. de iur. iur.
 munit.
 ¶ Tubicines. Seneca epistol. 79.
 TVBER] Terra callus. Plinius libro 19, cap. 2, 6. Tubera vo-
 cantur hæc, vndique terra circumdata, nullisque fibris ni-
 xa; aut saltem capillamentis Martialis lib. 13, 50,
 Tubera, boletis poma secunda sumus.
 Iuuen. Sat. 5, 12,
 Fumat aper, post hunc raduntur tubera.
 ¶ Tuber: *pro quouis tumore*. Terent. Adelph. 2, 2, 37,
 Præterea colaphis tuber est totum caput.
 Horatius 1, Sermon. Sat. 15,
 Qui ne tuberibus proprijs offendat amicum.
 Tubera bina in dorso habent cameli. Plinius libro 8, ca-
 pite 18, 2.
 Tubere super armos à ceruicibus eminente. Plinius lib. 8,
 cap. 45, 4.
 Immodico prodibant tubere tali. Ouidius octauo, Meta-
 morph. 163,
 ¶ Tuber: *Durities in arboribus*. Plinius libro 16, cap. 16, 1, Re-
 peritur & in alno tuber, tanto deterius: quanto ab acre
 alnus ipsa distat.
 ¶ Tuber. *Arboris genus*. Colum. lib. 11, cap. 2, 74, Possunt et-
 iam his diebus cerasi, & tuberes, & armeniacæ, atque a-
 mygdala, cæteræque arbores quæ primæ florent, inseri
 commodè.
 ¶ Tuber, *pro fructu arboris*. Martial. lib. 13, 42, & 43,
 Lecta suburbanis mittunt apyrina ramis,
 Et vernæ tuberes, qui tibi cum Libycis?
 Sueton. in Domiciano, cap. 16, Oblatos tuberes seruari
 iussit in crastinum.
 ¶ Tuberculum. Plinius libro 11, cap. 11, 2, Apes regias ex-
 struunt, tuberculo eminentes. Idem libro 22, cap. 32, 22,
 Habet proximam terræ mastichen tuberculo fabæ: quæ
 apposita, sceminarum menses trahere dicitur.
 TVBVCINOR] Titinnius: Tuburcinari sine me vultis re-
 liquas. Plautus. Pers. 4, 41.
 Tuburcinari de suo, si quid domi est.
 TVBVS] Tubos etiam viscerum dicimus. Martial. li. 11, 55,
 Cauari in tubos. Plinius libro 16, cap. 42, 2.
 ¶ Tubulus. Varro 1, de Re rust. cap. 8, 3, Indè enim aliquot
 colligatas libris demittunt in tubulos fistiles cum fundo
 pertuso. Colum. de Arboribus, cap. 9, 1.
 ¶ Tabulatus, Adiectiuum. *Cauatus ad effigiem tubuli*. Plin-
 ius libro nono, cap. 36, 5. Alterum purpura vocatur
 cunicularim procurrente rostro, & cuniculi latere intro-
 tus tubulato, quæ profertur lingua.
 TVDITES] Mallei; à Tundendo dicti: inquit Festus.
 TVDICVLA] Machina qua tunduntur oleæ. Colum. libro
 12, cap. 50, 6. Est & organum erectæ tribulæ simile, quod
 tudicula vocatur: idque non incommo- opus efficit,
 nisi quod frequenter vitiat, & si baccæ plusculum inieci-
 ris impeditur.
 ¶ Tudiculo, tudiculas. Imprimere ac sculperè.
 Tudiculo, *commo-uo*. Varro Marci pòre: Hæccine nobis cer-
 nis hanc mala tudiculasse vetulam.
 ¶ Tudito, Lucii gratia negotium agere. Lucretius libro
 2, 228,
 Nectuditantia rem cessant extrinsecus vllam
 Corpora conficere, & plagis infesta domare,
 TVEOR] Ouidius 2, de Arte, 35,
 Nec minor est virtus quàm quærere, parta tueri.
 Fortiter tueri. Quintilianus libro 6, cap. 12, 6.
 Pertinaciter. Quint. libro 6, cap. 4, 13.
 Aedificia tuen. Varro de Re rust. lib. 1, cap. 11, 1,
 Armenta & vitulos. Virg. 2, Georg. 39.
 Arua. 1, Georg. 5.

Certamina belli. Lucretius libro 2, 1.

¶ Tueri se: *pro Alere & tolerare*. Scaeuola in l. pen. & ult. de in rem verso. Sine quibus aut se tueri, aut seruos paternos exhibere non possent.

¶ Tueri: *passiue*. Caius in l. consilio. in princ. D. de curatoribus furioso dandis. Consilio & opera curatoris tueri debet, non solum patrimonium; sed & corpus & salus furiosi.

¶ Tuitus. Quintil in Pariete palmato: Tuitus sum adolescentis miserissimi causam. Plinius iunior libro 6, epist. 29. Tuitus sum Iulium Bassum. Paul. D. de vacatione & excusat. munerum. Legato, qui publicum negotium tutus sit, intra tempora vacationis praestituta rursus eiusdem negotij defensionis mandati non potest.

¶ Tuendus. Pacis mihi cura tuenda. Ouid. 11, Metam. 69, Vita tuenda mea est. 4. Trist. eleg. 4, 8.

¶ Tuendus: *passiue*. Caius in l. an usufruct. §. ult. ff. de usufr. Vlp in l. 3 §. 1. D. de iureiur. Neratius in l. si ea res. in fine.

¶ Tuto. Plautus Mercat. (D. de action. empti. Inuoco vos Lares Diales, vt me tuteis.

¶ Tutor: *Deponens*. Terent. in Hecyræ Prologo, 42.

Ego interea meum non potui tutari locum.

Tutari à Plinius lib. 7, in Præf. 1, Truncos etiam arboresq; cortice interdum gemino, à frigonibus & calore tutata est. Fortiter & industrie aliquid tutari. Quintilianus libro 6, capite 13, 28.

Arms res alicuius. Horatius 2, epist. 1, 1.

Pericula. Sallust. in oratione Lepidi ad pop. Roman. Aut si prouideritis, in tutandis periculis magis, quam vlciscendo reueamini.

Præsidio suo alicquem Horatius 1, epist. 19, 18.

¶ Tutor: Nomen.

Tutorem institui testamento. Liuius 1, ab Vrbe, 157.

Tutorem adoptari bonis alterius. Plaut. Trucul. 18, 6.

Tutor finium. Horat. epod. 2, 5.

¶ Tutela. Paulus l. 1, de tutelis. Tutela, ius ac potestas in capite libero, constituta ad tuendum eum, qui per ætatem suã spõte se defendere nequit, iure ciuili data ac permiffa. Commendata tutelæ nostræ. Lucretius libro 5, 172.

Committere se in tutelam alicuius. Terentius in Prolog. Hecyræ, 52.

Cura subdita tutelæ tuæ. Ouid. 1, de Rem. amor. 16.

Factus suæ tutelæ. Vlpian. in l. quoties. §. nequaquam ff. de administ. & peric. tutor.

Venire in tutelam suam. Labolenus in l. qui filium. ff. de iure deliberandi.

— qui in tutelam meam.

Studium suum, & se in vestram commisit fidem.

Terentius Prolog. Hecyr.

Retum tutela mearum. Horat. 1, epist. 1, 21.

Tutelæ & Septa. Varro 1, de Re rust. cap. 14, 1.

¶ Tutelaris. Causa tutelaris. Vlpian. in l. videamus. §. 1 ff. de in litem iurando.

¶ Tutelarius: *qui aedes sacras aut publicas suo periculo tuetur*. Plinius libro 34, cap. 7, 6. Capite tutelarios cauere pro ea, instituti publici fuit.

¶ Tutamen. Virg. 5, Aen. 53,

Donat habere viro, decus & tutamen in armis.

¶ Tutamentum, Liuius 1, bell. Pun. 144, Vt ea sola, ignibus alitoties coniectis ab hoste, etiam tutamentum fuerit.

¶ Tutus. Metu vel periculo vacuus, nihil insidiarum timens, in tuto locatus.

Auxilio tutos dimittam. Virg. 1, Aen. 116.

A' ferro tutus. Ouidius 13, Metam. 101.

Non hospes ab hospite tutus. Ouidius 1, Metam. 30.

A' morfu fieri loco tutum. Plinius libro 11, cap. 25, 5, Vnum modo relinqui soletissimum, & qui se ipsius matris elunibus imperiendo, tutus & à cauda & à morfu loco fiat.

A' perfidia tutus. Liu. 8, bel. Pun. 233.

A' vi. Liuius 3, ab Vrbe, 183.

Ad omnes idtus. Liuius 6, bell. Maced. 127.

Tutum aduersus pericula. Cels. libro 5, cap. 23.

Consilium tutum. Terent. Heaut. 2, 3, 86.

Nusquam tuta fides. Virg. 4, Aen. 75.

Iniuria tuta ab aliquo. Liu. 5, bel. Maced.

Iter tutum currere. Virg. 5, Aen. 173.

Locus tutus. Terent. Phorm. 5, 3, 35.

Non satis tutus est ad narrandum hic locus.

Perfugium tutum. Tacitus libro 12.

Portus tutissimus. Cæs. 3, bel. Ciuil. 106.

Receptus tutus. Liu. 7, bel. Pun. 99.

Statio tutissima nauis. Virg. 4, Georg. 85.

Tellus tutissima. Stat. 1, Achil. 43.

Via tuta frequensque. Ouid. 1, de Arte, 118.

Tuta timere. Ouidius 7, Metam. 10.

Omnia tuta timens. Virg. 4, Aen. 60,

In tuto esse Liuius 3, ab Vrbe, 188.

¶ Turd. Terent. Heaut. 5, 1, 20.

Loquere. s. ac turd. Virg. 1, Georg. 57.

Turd. & liberè. Cæs. 1, bel. Ciuil. 4.

Amare turd. Ouidius 2, Amor. eleg. 2, 13.

¶ Turus. Ouidius 13, Metam. 2,

Turus est igitur, fidiis contendere verbis.

TVGVRIVM] Tugurij appellatione (vt ait Pomponius de verb. signif. l. tugurij) omne ædificium, quod rei rusticæ magis custodiendæ conuenit, quàm vrbis ædibus, significatur. Quæ autem ita ædificantur, vt nec parietem habeant, nec luto crustata sint: sed stramentis vel arundinibus, alioue simili genere teguntur: tuguria appellant. Colum. lib. 12, cap. 15, 2. Et Varro 3, de Re rust. cap. 1, 2, Virg. eclog. 1, 14,

Pauperis & tuguri congestum cæspite culmen.

TVLLI] Ennius in Aiace:

Aiæ misto sanguine tepido tullij effiantes euolant.

Festus libro 18.

TVM] Tunc. Terent. Phorm. 2, 1, 12,

Quamobrem omnes, cum secundæ res sunt maximè, tum maximè

Meditari secum oportet, quo pacto aduersam ærumnam ferant.

¶ Tum: *geminatum in rebus paribus*. Plaut. Cistell. 2, 1,

Tum antehac te amau, & mihi amicam esse credidi, mea Gymnasium,

Et matrem tuam: tum id mihi hodie aperuisti tu atque hæc.

¶ Tum autem: *pro Es*. Terent. Eunuch. 2, 3, 11,

Meque adeo qui restiterim: tum autem qui illum non successerim.

Tum autem: *Præerea*. Terent. And. 1, 5, 34,

Tum autem hoc timet,

Ne deferas se.

¶ Tum: *Præerea*. Terent. in Prolog. Eunuch. 4,

Si quisquam est qui placere se studeat bonis

Quamplurimis, & minimè multos lædere:

In his poëta hic nomen pronuntet suum.

Tum si quis est, qui dictum in se, &c. Virg. 3, Aen. 46.

Tum demum. *Novissimè*. Virg. 12, Aen. 2.

Tum demum mouet arma leo.

Plaut. Trinum. 11, 36,

— tum igitur demum

Adolescentiam tuam dabis.

Virg. 1, Aen. 98,

Tum verò ingentem gemitum dat pectore ab imo.

TVMEQ] Plautus Persa 9, 11,

Quid hoc, quod in collo tibi tumet?

Corpus tumet omne veneno. Ouidius 3, Metam. 7.

Lingua tumet. Ouidius 7, Metam. 14.

Lumina steru tument. Tibul. libro 3, eleg. 8, 14.

Genuum tument orbis. Ouidius 8, Metam. 163.

Vere tument terræ. Virg. 2, Georg. 65.

¶ Tumere: *pro Superbire*. Plin. libro 7, cap. 7, 1, Tu, qui te deum credis, aliquo successu tumens, tanti perire potuisti.

Laudis amore tumes. Horatius 1, epist. 1, 18.

Corda tumen trahit. Virg. 6, Aen. 10.

Tumere vastus. Celsus libro 7, cap. 18.

Bella tument. Ouidius epist. 7, 24.

Ora tument ira. Ouidius 3, de Arte, 100.

¶ Tumens Vana tumens. Virg. 11, Aen. 171.

Animi tumentes. Lucanus libro 1, 72,

Aura tumens. Ouidius 5, Trist. eleg. 6, 6,

Fluuius tumens. Virg. 8, Aen. 18.

Pedes tumentes. Virg. 2, Aen. 55.

Suræ. Horat. Epod. 8, 2.

¶ Tumescit. Aquæ tumescit æquoris. Ouid. 3, Amor. eleg. 10, 6.

Inflata colla tumescunt. Ouidius 6, Metam. 76.

Maria alta tumescunt. Virg. 2, Georg. 96.

Pondera ventris tumescunt. Ouidius epist. 11, 8.

Alit tumescunt serules animi. Claudian. 1, in Eutropium, 36.

Bella operata tumescunt. Virg. 1, Georg. 93.

¶ Tumefacio Mart. libro 4, 11,

Dum nimiam vano tumefactus nomine gaudes.

Ouidius 15, Metam. 61,

Extentam tumescit humum.

Cor tumefactum. Senec. Agamem. 13, 2.

¶ Tumor. Plinius libro 7, cap. 6, 1, Crurum & inguinum leuis tumor,

Minuere aliquid ex tumore. Cels. libro 5, cap. 28.

Ocelluit tumor. Celsus libro 4, cap. 24.

Inanis tumor. Quintil. lib. 2, cap. 10, 3,

Vanus Silius lib. 11, 30.

Gerere tumores mente. Lucan. lib. 10, 20.

¶ Tumidus. Plin. lib. 19, cap. 6, 1, Syluestri minores, tumidæ.

Aequor tumidum. Virg. 5, Aeneid. 165.

Amnis tumidos. Lucan. lib. 1, 41.

Homo tumidus. Horat. Serm. Satyr. 7, 2.

Mare tumidum. Virg. 8, Aeneid. 135.

Montes tumidi. Quid. 2, Amor. eleg. 16, 11.

Pontus tumidus fluctibus. Ouid. 1, Trist. eleg. 2, 5.

Torrens. Ouid. 1, Amor. eleg. 7, 9.

Vener. Ouid. 3, Fast. 9.

Vix tumidæ. Ouid. 15, Metam. 16.

Succesu tumidus. Ouid. 8, Metam. 100.

Imagines genitoris tumidus. Ouid. 1, Metam. 152.

Cor tumidum. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 41.

Fastus tumidi. Ouid. 1, de Arte, 144.

Ira tumida. Ouid. epist. 1, 3.

Minæ tumidæ. Horat. 4, Carm. ode 3, 2.

Ore tumido delitigare. Horat. de Arte, 20.

Sermones tumidi. Horat. 2, Serm. Satyr. 5, 20.

Spiritus. Senec. Agamem. 4, 5.

Vultus tumidi & truces. Senec. Octau. 4, 2.

¶ Tumiditas. Firmicus lib. 8, cap. 29, Vicefima pars aquarum si in horoscopo fuerit inuenta hydropicos faciet, qui ventris tumiditate correpti, hac ex causa moriantur.

TVMVLTVS] Virg. 8, Aeneid. 1,

— simul omne tumultu

Coniurat trepidò Latium. Quintil. lib. 7, cap. 4, Liu. 2, ab Vrbe cond. 100. Idem lib. 7, 35, Dictator quum tumultus Gallici causa iustitium eduxisset, omnes iuniores sacramento adiecit.

¶ Tumultus: pro trepidatione, & perturbacione. Plautus Milit. 2, 1, 6,

Nunc in tumultum ibo: intus clamorem audio. Terentius Andr. 2, 2, 28,

Nihil ornati, nihil tumulti.

Inflatus tumultu. Quint. lib. 2, cap. 2, 8.

Cæci tumultus. Virg. 1, Georg. 93.

Ingentes. Lucret. lib. 2, 192.

Magnus tumultus. Virg. 2, Aeneid. 25.

Miseri tumultus mentis. Horat. 2, Carm. ode 16, 2.

Monstrifer tumultus. Lucan. lib. 2, 1.

Plebeius. Stat. 1, Syll. 2, 47.

Repens. Tacit. lib. 18.

Repentini tumultus. Ouid. 5, Metam. 1.

Tremendus tumultus. Horat. 1, Carm. ode 16, 3.

Comprimere tumultum. Tacit. lib. 20.

Trepido belli tumultu concussa omnia. Lucret. lib. 3, 171.

Facere tumultum. Sallust. in Jugurtha.

Ferre tumultus alicuius. Ouid. 3, Metam. 62.

Misero tumultu miscetur domus. Virg. 2, Aeneid. 98.

Tumultum sermonis reddere. Plin. lib. 7, cap. 12, 5.

Impio tumultu vastata fana. Horat. 4, Carm. ode 4, 10.

¶ Tumultuosus. Plaut. Trinum. 17, 51, — quis homo

Tam tumultuosus sonitu me exciuit subito foras?

Mare tumultuosum. Horat. 3, Carm. ode 15, 6.

Tumultuosum genus pugna. Liu. 1, ab Vrbe, 59.

Tumultuosa somnia. Plin. lib. 26, cap. 8, 14.

Nuntius tumultuosus. Liu. 2, ab Vrbe, 101.

¶ Tumultuosus: Qui verbas excitare solitus est. Liu. 4, ab Vrbe, 121, In otio tumultuosus in bello segnes?

¶ Tumultuosus. Liu. 2, ab Vrbe. 117, Ad eò tumultuosè excepta est clamoribus vndiq; & indignatione Patrum. Cæsar 7, bell. Gall. 179, Iis imperat, vt paulo tumultuosius omnibus in locis peruagarentur.

¶ Tumultuo. Plaut. Rud. 16, 23,

Vt mihi istuc dicas, negotij quid sit, quòd tumultues.

¶ Tumultuos. Terentius Hecyra, 3, 2, 1,

Nescio quid iam dudum hic audio tumultuari.

Passim tumultuari. Quint. lib. 2, cap. 12, 7.

¶ Tumultuari. Liu. 1, bell. Macedon. 8, Hæc tumultuatio regem cupientem, si se sequerentur, raptim euadere angustias, reuocare priuos, & eadem qua venerat via, referre cæpit signa.

¶ Tumultuarius. Tumultuarius exercitus; & miles. Liu. 2, ab Vrbe, 58. Idem 3, bell. Maced. 7.

Tumultuarius & subitarius miles. Liu. 1, bell. Maced. 8.

Tumultuarius dux. Liu. 8, bell. Pun. 213.

Tumultuarius opus. Quintil. lib. 7, cap. 4, 25.

Tumultuarius & fortuitus sermo. Quint. lib. 10, cap. 7.

TVMVLVS] Virg. 2, Aeneid. 143,

Est vrbe egressis tumulus. Cæsar 1, bell. Gall. 180, Placuit erat magna, & in ea tumulus terreus satis grandis.

Agger tumuli. Virg. 5, Aeneid. 9.

Ardus tumulus. Ouid. 15, Metam. 60.

Struere tumulum, Tacit. lib. 2.

¶ Tumulus: Sepulchrum. Virg. 3, Aeneid. 61,

— mane: q; vocabat Hæc. reum ad tumulum.

Exanguis tumuli. Claud. 9, de raptu Proserp. 69.

Marmorcus tumulus. Ouid. 14, Metam. 88.

Componit tumulo eodem. Ouid. 4, Metam. 32.

Dare corpora tumulo. Ouid. 2, Metam. 66.

Facere tumulum. Virg. 5, eclog. 8.

Parare. Lucan. lib. 8, 129.

Struere. Senec. Medea, 12, 24.

Vili tumulo testus. Senec. Medea, 8, 9.

Honorarius tumulus. Suet. in Claud. cap. 1.

¶ Tumulo. Martial. lib. 11, 92.

Acolidon Canace iacet hoc tumulata sepulchro. Catul.

Argon. 59, 31, — nec iniecta tumulabor mortua terra.

Quid 8, Metam. 144, — ne coniugis vnquam

Busta mea videam, neu sim tumulandus ab illa.

¶ Tumulosus. Sallustius in Jugurtha: Deinde tertia multò

ante lucis aduentum peruent in locum tumulosum.

TVN C] De praesent. Plautus:

Tunc ad eam accede quum potes.

De praesent. Virgil. 4, Aeneid. 120,

Tunc decuit, quum sceptrum dabas.

De futuro. Plautus:

Ego tunc adero quum tui videndi mihi copia erit.

Tunc demum. Plin. lib. 11, cap. 24, 5, Tunc demum labra vtraq; morfu apprehendentes.

Tunc temporis. Iustinus lib. 1, Sed de gente obscura tunc

temporis Perfarum Cambyssi mediocri viro.

TVND O] Tundere pectus. Plautus Casin. 9, 62, Virgil. 7,

Aeneid. 97,

Suppliciter tristes & tunc pectora palmis.

Ictu crebro tundi. Lucret. lib. 4, 258.

Littus tunditur vnda. Catul. ad Furium, 11, 1.

Pectora tundere manu. Ouid. 3, Amor. eleg. 8, 2.

Pectora tundens palmis. Ouid. 1, de Arte, 108;

Terram pede tundere. Horat. de Arte, 89.

Tympana. Ouid. 4, Fast. 37.

Aures alicuius. Plaut. Poen. 5, 25.

Vocibus tundi. Virg. 4, Aeneid. 90.

¶ Tundere: Sapius idem reperere. Terent. Hecyr. 1, 2, 48,

Tundendo, atq; odio deniq; effecti senex.

Tundere: Commisere in mar. 130, Virg. 4, Georg. 54,

Proderit & tunc sum gallæ admiscere saporem. Col. li-

bro 2, cap. 21, 3, Ipsæ autem spicæ melius fistibus tunduntur, vannisq; expurgantur.

¶ Tufum. Plin. lib. 31, Hæc tufa, cribrataque vino quantum possit excellenti.

TVN I CA] Virg. 9, Aeneid. 124,

Et tunicae manicas, & habent redimicula mitræ.

Plautus Milit. 22, 28,

Magis sapis, de tunica, chlamyde, & mucrone qui speres.

Ouid. 3, Amor. eleg. 13, 5,

Illic nec tunica sibi sit posuisse pudori.

Tunica: Muliebris amictus. Plin. epist. vlt. lib. 2, Aurelia ornata scæminina, signatura testamentum, sumpterat pulcherrimas tunicas.

Tunica laticlavi. Suet. in Augusto, cap. 94, Sument virilem togam, tunica laticlavi refuta ex vtraque parte ad pedes decidit.

¶ Tunica molesta: Genus supplicij. Seneca epist. 14, Iuuen. Satius 8, 47,

Ausi quòd liceat tunica punire molesta.

Laxa tunica. Ouid. epist. 5, 50.

Lucentes auro tunicae. Stat. 9, Thebaid. 139.

Manicatis tunicis indui, non sine probro solebant veteres: vt

author est Gellius.

Pexa tunica. Horat. 1, epist. 1, 30.

Pulchræ tunicae. Horat. 1, epist. 19, 7.

Recincta tunica. Ouid. 1, Amor. eleg. 5, 2.

Recta. Plin. lib. 8, cap. 48, 5.

Replicatae bulborum tunicae. Stat. 4, Syll. 96.

Scissa tunica. Ouid. epist. 11, 12.

Solutæ tunicae. Tibull. lib. 1, eleg. 5, 3.

Valentes. Ouid. 3, de Arte, 22.

Cingere tunicas. Seneca, Troade, 2, 5.

Demissis tunicis ambulare. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 5.

Diducere tunicam. Quint. lib. 2, cap. 15, 7.

Diripere alicui. Ouid. 1, Amor. eleg. 5, 3.

Laniare. Ouid. 2, de Arte, 35.

Nere. Virg. 10, Aeneid. 164.

Vincla tunicarum relaxare. Ouid. 2, Fast. 65.

Tunica purpurâ latiore. Plin. lib. 33, cap. 1, 23.

¶ Tunica oculorum: pro Membranis. Plin. lib. 11, cap. 37, 23.

Tunica testiculorum. Cels. lib. 7, cap. 24.

Tunica arboris. Plin. lib. 12, cap. 19, 10.

Tenuis tunica. Virg. 2, Georg. 15.

- ¶ **Tunicula.** Plin. lib. 16, cap. 12, 1, Morbum regium in oculis præcipue mirari est, tenuitatem illam densitatemque; tunicularum felle subeunte.
- ¶ **Tunico.** Varro: Hæc lanigeras detonderi docuit, tunica reg; homulum.
- ¶ **Tunicatus.** Ouid. 2, de Arte, 61, Astiterit tunicata.
- Popellus tunicatus Horat. 1, epist. 7, 13.
- ¶ **Tunicatus:** *Expediuis.* Iuuen. Satyr. 3, 13, —tunicati fuscina Gracchi.
- T V O R.]** Virg. 1, Aeneid. 144, Expleti mentem nequit, ardescitque; tuendo.
- Ora alicuius tueri. Virg. 7, Aeneid. 138.
- Oculis immitibus tuens. Ouid. 6, Metam. 124.
- Acerba tuens serpens. Lucret. lib. 5, 7.
- Aucta tueri. Virg. 4, Aeneid. 73.
- Oculi diuersa tuentes. Ouid. 1, Fast. 57.
- Transuersa tueri. Virg. eclog. 3, 2.
- T V R B A.]** Vlpianus, vi bonorum, & de turba. l. prætor ait. Turbam appellatam esse Labco contendit, ex genere tumultus. Terent. Eunuch. 5, 5, 5, Quæ illæ turba est? num nã ego perij? Idem And. 4, 3, 6. Propter illud turba atque; ab initio euenit.
- Acris turba prædonum. Horat. 1, Sermon. Satyr. 2, 9.
- Excitate turbas populares. Quint. lib. 2, cap. 16, 2.
- Furens turba ruit omnis in unum. Ouid. 3, Metam. 144.
- ¶ **Turba:** *Multitudo.* Liu. 2, ab Vrbe, 171, Fleusque ab omni turba mulierum ortus.
- Turba, & Primi, contraria.** Stat. 4, Thebaid. 162, Incubere vadis passim discrimine nullo, Turba simul, primique;
- Comitantum turba. Ouid. 1, Amor. eleg. 7, 8.
- Comes turba. Ouid. 13, Metam. 71.
- Confusa. Ouid. 12, Metam. 43.
- Densa. Senec. Herc. furens. 9, 43.
- Frequens. Senec. Herc. furens. 10, 2.
- Impia. Horat. 2, Sermon. Satyr. 3, 46.
- Inops. Ouid. 14, Metam. 23.
- Leuis. Horat. 1, Carm. ode 10, 4.
- Luxuriosa. Ouid. epist. 1, 18.
- Maxima. Virg. 6, Aeneid. 122.
- Plurima. Virg. 6, Aeneid. 134.
- Purata. Quintil. lib. 6, cap. 4, 5.
- Rustica. Ouid. 6, Metam. 70.
- Sodalis. Ouidius 2, de Remedio Amoris, 38.
- Temeraria. Ouid. 10, Metam. 114.
- Vaga. Ouid. 13, Metam. 45.
- Inferere se turbæ. Ouid. 1, de Arte, 122.
- Rarescit turba. Stat. 2, Thebaid. 123.
- Effusa turba ad ripas ruebat. Virg. 6, Aeneid. 61.
- Comitum turba stipatus. Ouid. 3, Metam. 38.
- Turba prunorum. Plin. lib. 15, cap. 13, 1.
- Rotarum. Ouid. 6, Metam. 44.
- Vulnerum. Plin. lib. 11, cap. 37, 35.
- ¶ **Turbella.** Plautus Bacchid. 20, 142, Tantas turbellas facio.
- ¶ **Turbidus.** Plautus Trinum, 6, 18, —nihil ego istos moror fatuus
- Mores & turbidos. Plin. epist. 10, 2, Num istic quoque immites & turbidum cælum?
- Homo turbidus. Virg. 9, Aeneid. 12. Idem lib. 12, 134.
- Animi turbidus. Tacit. lib. 20.
- Irâ turbidus. Stat. 3, Sylu. 1, 8.
- Actiões turbidissimæ. Quintil. lib. 1, cap. 10, 22.
- Acquora turbida. Pont. Lucret. lib. 5, 200.
- Amnis turbidus imbr. Lucret. lib. 1, 58.
- Dies turbidus. Plin. lib. 11, cap. 10, 5.
- Imago turbida. Virg. 4, Aeneid. 71.
- Imber turbidus aqua. Virg. 5, Aeneid. 140.
- Iurgia turbida. Ouid. ad Pisonem 18.
- Liquor turbidus. Plin. lib. 11, cap. 12, 1.
- Loca turbida. Virg. 6, Aeneid. 107.
- Nouitas turbida. Claudian. 1, Paneg. 30.
- Nubila turbida. Virg. 4, Aeneid. 49.
- Pectora turbidiora ipsa mari. Ouid. 1, Trist. eleg. 10, 7.
- Puluis turbidus. Virg. 11, Aeneid. 176.
- Seditio turbida. Ouid. 9, Metam. 86.
- ¶ **Turbidus:** *Terribilis.* Virg. 1, Aeneid. 149, Venulo aduersum se turbidus infert.
- ¶ **Turbidus:** *Elatus.* Virg. 10, Aeneid. 130, Atque; animo spem turbidus hausit inanem.
- ¶ **Turbulentus.** Plaut. Epid. 2, 69, Tu ædepol re es turbulentus.
- Turbulentior inde annus. L. Valerio, T. Aemilio Cofa. Liu. 2, ab Vrbe, 261.
- Concoctiones turbulentæ. Quint. lib. 5, cap. 13, 32.
- ¶ **Turbo.** Plaut. Epid. 6, 7, Sed me vna turbat res, ratioque;
- Ab imo turbare aliquid. Lucret. lib. 3, 8.
- Notabilius. Tacit. lib. 17.
- Affectibus animos iudicum turbare. Quint. lib. 5, cap. 14, 24.
- Capillos. Martial. lib. 2, 36.
- Euerse turbant conuiuia mensæ. Ouid. 12, Metam. 45.
- Fœdera turbare. Virg. 12, Aeneid. 127.
- Fortunas timore. Lucret. lib. 1, 22.
- Iura turbantes. Trubuni. Lucan. lib. 1, 36.
- Pacem turbare. Liuius 5, bel. Maced. 46.
- Quietem alicuius. Propert. lib. 1, eleg. 3, 4.
- Res animos incognita turbat. Virg. 1, Aeneid. 104.
- ¶ **Turbo.** Arenæ turbantur Zephyro. Virg. 2, Georg. 22.
- Metu turbati. Ouid. 1, 5, Metam. 104.
- ¶ **Turbare:** *Absoluè.* Tacitus libro 3, Si vna alteraue ciuitas turbet.
- ¶ **Turbatum est.** Terent. Eunuch. 4, 3, 7, Nescio, quid profectò absente nobis turbatum est domi.
- Turbatum: *Absoluè.* Tacit. lib. 1, Postquam turbatum in castris accepere.
- ¶ **Turbatus.** Turbatus ex inopinato malo. Cæsar 2, bell. Ciuil. 46.
- Vulnere mentis. Virg. 12, Aeneid. 32.
- Pectora turbatus. Virg. 8, Aeneid. 6.
- Animi turbatæ. Virg. 8, Aeneid. 1.
- Aquæ. Ouid. epist. 1, 25.
- Castra. Virg. 9, Aeneid. 3.
- Comæ. Ouid. 3, Fast. 4.
- Equi. Virg. 9, Aeneid. 25.
- Fides. Claud. 6, Paneg. 13.
- Freta procellis. Virg. 3, Georg. 52.
- Mens funere. Virg. 11, Aeneid. 1.
- Quies. Stat. 3, Sylu. 5, 18.
- Pede turbato fugere. Ouid. epist. 11, 21.
- Viri turbati. Ouid. epist. 3, 18.
- ¶ **Turbatè.** Cæsar 1, bel. Ciuil. 16, His de causis aguntur omnia raptim atque; turbatè.
- ¶ **Turbator.** Liu. 4, ab Vrbe, 6. Ibidem, lib. 2, 70, Quum pacis ipse auctor à turbatoribus belli premeretur.
- ¶ **Turbamentum.** Tacit. lib. 17, Quæque; alia turbamenta vulgi Sallustius in Oratione Lepidii ad populum Romanum: Maxima turbamenta Reipub. atque; exitia probate.
- T V R B O.]** Plinius in Paneg. 111, Quos inuidiosa tranquillitate prouectos improuitus turbo perculerat. Virgilius 1, Georg. 64, —ita turbine nigro
- Ferret hyems, culmumque; leuem, stipulasque; volantes.
- Ventorum turbo. Lucret. lib. 6, 31.
- Ater turbo. Virg. 1, Aeneid. 109.
- Immania. Virg. 6, Aeneid. 19.
- Indomitus. Catullus Argon. 59, 22.
- Nimbofus. Ouid. 11, Metam. 111.
- Puluereus. Claud. de bel. Getico 92.
- Violentus. Lucret. lib. 3, 165.
- Rauco turbine armatur Boreas. Claudianus 1, de raptu Proserpinæ, 14.
- Celeri turbine fertur. Virg. 12, Aeneid. 170.
- Piceo turbine fumans nubes. Virg. 3, Aeneid. 115.
- Infans turbinibus furit ventus. Silius lib. 2, 132.
- Venti perflant terras turbine. Virg. 1, Aeneid. 18.
- Agens hyemem ruit æquore turbo. Virg. 3, Georg. 93.
- Rupto turbine configunt venti. Virg. 2, Aeneid. 83.
- Turbo lethi. Catul. Argon. 59, 30.
- Mentis turbine agi. Ouid. 2, Amor. eleg. eleg. 9, 6.
- ¶ **Turbo:** *pro Fortice.* Stat. 4, Thebaid. 163, —hos turbo rapax, hos lubrica fallunt
- Saxa. Ouid. epist. 7, 13, Finge agere rabido (nullum sit in omine pondus)
- Turbine deprendi: quid tibi mentis erit?
- Turbo:** *pro gyro, & spiris serpentium.* Silius lib. 3, 39, Ater lethifero stridebat turbine serpens.
- Saxi turbo.** Virg. 12, Aeneid. 107, Præcipitem scopulo, atque; ingentis turbine faxi
- Excutit.
- Teres turbo. Catul. Argon. 50, 63.
- ¶ **Turbo:** *Genus instrumenti lisorum.* Tibullus lib. 1, eleg. 5, 1, Namque; agor vt per plana citus sola verberet turbo,
- Quæ celer assueta versat ab arte puer. Virg. 7, Aen. 76, Ceu quondam torto volitans sub verberet turbo &c.
- ¶ **Turbo:** *Quicquid formam habet in imo acutam, in summo lastorem.* Plinius lib. 7, cap. 4, 3, de aloë: In turbinibus cadorem. Ouid. 1, Metam. 68, —caua buccina sumitur illi,
- Tortilis in latum quæ turbine crescit ab imo.
- ¶ **Turbineus.** Vortex turbineus. Ouid. 8, Metam. 112.
- ¶ **Turbina-**

¶ Turbinatus. Plinius lib. 21, cap. 31, 1, Folliculis magnis, latisque & turbinatis. Idem libro 15, capite 15, 5, Turbinatio pyri: figura.
 ¶ Turbinatio. Plin. lib. 15, cap. 21, 1, Alijs turbinatio pyri; alijs ouata species.
 TVRVS] *Auis* Horat. 1, epist. 16, 4.
 Nil melius turdo; vultu nil dulcius ampla. Plin. libro 10, cap. 53, 2, Turdi in cacumibus arborum luto nidificantes, penè contextim in secessu generant. Horat. 1, Serm. Satyr. 1, 5, Macer turdus.
 Obelus. Horat. 1, epist. 16, 3.
 Ab transfenna hic turdus lumbricum petit. Plaut. Bacchid. 17, 22. Martialis lib. 2, 40.
 Subdola tenduntur crassis modo retia turdis.
 ¶ Turdus: *Piscis*. Columell. lib. 8, cap. 16, 7. Plinius libro 32, capite 11, 9, Turdus inter saxatiles nobilis. Quintilian. lib. 8, cap. 2.
 TVRGEVS] *Virg.* eclog. 7, 10.
 lam læto turgent in palmitè gemmæ. Plin. lib. 20, cap. 13, 15, Imponunt & mammis turgentibus decoctâ rutam. Frumenta in viridi stipulâ lactantia turgent. Virgil. 1, Georgicorum, 63.
 Turgere alicui. Plaut. Casin. 7, 17.
 ¶ Turgens. Lumina turgentia gemitu. Propert. libro primo, eleg. 2, 1.
 Ora turgentia. Ouid. 3, Fast. 152.
 ¶ Turgesco. Perf. Satyr. 5, 2.
 Non equidem hoc studeo bullatis vt mihi nugis
 Pagina turgescat dare pondus idonea. Varro 3, de Re rust. cap. 9, 11.
 Semen turgescit in agris. Ouid. 3, Amor. eleg. 9, 3.
 Ramus turgescit in arbore. Ouid. 1, Trist. eleg. 12, 3.
 Turgescencia virgulta. Plin. lib. 8, cap. 50, 1.
 ¶ Turgidus. Mart. lib. 6, 39, Turgidis labris.
 Fluuij turgidi. Horat. 4, Carm. ode 12, 1.
 Frons turgida cornibus. Horat. 3, Carm. ode 13, 1.
 Mare turgidum. Horat. 1, Carm. ode 3, 4.
 Vela turgida. Horat. 2, Carm. ode 10, 5.
 ¶ Turgidulus. Catullus 3, 4, Flendo turgiduli rubent ocelli.
 TVRIO] Columell. lib. 12, cap. 48, 6, Lauri turiones in hoc vsu mittito, vt oliuas depriment.
 TVRMA] Equitum turmaz. Virg. 5, Aeneid. 111.
 Equestris turma. Claud. de bello Getico, 117.
 Feroces turmaz. Virg. 3, Georg. 36.
 Mortales. Horat. 3, Carm. ode 4, 10.
 Ducere turmas. Virg. 5, Aeneid. 109.
 Glomerare. Silius lib. 3, 46.
 Inuadere. Virg. 11, Aeneid. 124.
 ¶ Turmalis. Liu. 5, bell. Pun. 102, Diu cunctantem Crispinû perpulere turmalis, ne impunè insultare Campanum paterentur. Stat. 5, Sylu. 2, 4.
 —non sanguine cretus turmalis.
 Buccina turmalis. Claud. de bello Gildonico, 90.
 ¶ Turmatim. Cæsar 8, bel. 68, Turmatim in eum locum deueniunt. Liu. 5, ab Vrbe, 176.
 TVRPIVS] Terent. Phor. 1, 2, 57, Lachrumaz, vestitus turpis.
 Ouid. 1, Amor. eleg. 9, 1,
 Turpe, senex miles; turpe, senilis amor.
 Amor turpis. Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 24.
 Campus turpis sine gramine. Ouid. 3, de Arte, 50.
 Caput turpe sine crine. Ouid. 3, de Arte, 50.
 Crimen. Horat. de Arte, 53.
 Egestas turpis. Virg. 6, Aeneid. 56.
 Fabula turpis relatu. Claud. in Eutropium, 110.
 Formido. Virg. 2, Aeneid. 80.
 Lachrymaz turpes. Stat. 8, Thebaid. 12.
 Macles turpis. Horat. 3, Carm. ode 27, 11.
 Mors. Lucret. lib. 6, 149.
 Opprobrium turpe. Horat. 1, Serm. Satyr. 6, 17.
 Præceptor turpis. Quint. lib. 1, cap. 2, 4.
 Pudor. Ouid. 11, Metam. 37.
 Prælia turpia. Propert. lib. 2, eleg. 5, 5.
 Scabies turpis. Virg. 3, Georg. 89.
 Senectâ. Virg. 3, Georg. 20.
 Vita. Tacit. in vita Agricolz.
 Vitia turpia decipiunt cæcum. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 8.
 Celare turpia. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 17.
 Ducere turpe. Quint. lib. 1, cap. 2, 15.
 ¶ Turpis: *grandis*. Virg. 3, Georg. 11,
 —optima toruz
 Forma bouis, cui turpe caput, cui plurima ceruix,
 ¶ Turpis: *crudelis*. Sallustius.
 ¶ Turpiculus. Nasus turpiculus. Catul. de Acme, 39, 1.
 ¶ Turpiter. Terent. Eunuch. 3, 1, 24,
 —mirum ni ego me turpiter hodie hic dabo.
 Ouid. 5, Trist. eleg. 7, 11,

Turpius eicitur, quàm non admittitur hospes.
 Ingenium turpiter hitum. Horat. 1, epist. 3, 5.
 Turpiter iners. Ouid. 2, de Remed. Amor. 77.
 ¶ Turpitude. Crimen turpitudinis. Quint. lib. 2, cap. 2, 9.
 Generis turpitude. Quint. lib. 3, cap. 7, 13.
 ¶ Turpo. Iouis aram sanguine turpari. Virgilius 10, Aeneidos, 16.
 Aram turparunt sanguine. Lucret. lib. 1, 17.
 Pallor turpar ora. Silius lib. 7, 127.
 Rugæ turpant te. Horat. 4, Carm. ode 13, 3.
 TVRRIVS] Cæsar 5, bell. Gall. 162, Tam ex omni parte lapidibus coniectis deturbati; turrisq; succensa est.
 Aerata turris. Claud. 1, in Eutropium, 17.
 Ahenea. Horat. 3, Cam. ode 16, 1.
 Ardua. Ouid. 11, Metam. 79.
 Caua. Virg. 9, Aeneid. 10.
 Celsa. Horat. 2, Carm. ode 10, 3.
 Excelsa. Silius lib. 13, 139.
 Valida. Lucret. lib. 5, 289.
 Confringere turres. Lucan. lib. 6, 25.
 Quassæ nutant turres. Lucan. lib. 6, 28.
 Stabilire quassas turres. Seneca Thyeste, 7, 5.
 Fiunt etiam turres ambulatoriæ de quibus Vegetius lib. 4, cap. 17.
 ¶ Turritus. Altus & excelsus.
 Puppis turritæ. Virg. 2, Aeneid. 139.
 Scopuli turriti. Virg. 3, Aeneid. 108.
 ¶ Turritus: *turribus plenus*. Virg. 1, 6, Aeneid. 157, Berecynthiâ turrita.
 Castella turrita. Lucan. lib. 6, 8.
 Dea turrita: *Cybele*. Propert. lib. 4, eleg. 12, 11.
 Elephanti turriti. Plin. lib. 8, cap. 7, 5.
 Mœnia turrita. Ouid. 3, Amor. eleg. 7, 10.
 Muri turriti. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 4, 21.
 ¶ Turriter. Corona turritifera. Cybeles. Ouid. 4, Fast. 44.
 ¶ Turriger. Plinius: Sed turrigeros elephancorum miramus humeros. Virg. 10, Aeneid. 51, Turrigeræ vibes.
 Dea turrigera. Ouid. 4, Fast. 45.
 Carina. Lucan. lib. 3, 103.
 Frons *Cybeles*. Ouid. 6, Fast. 65.
 Mater turrigera: *Cybele*. Statius 2, Achil. 70.
 TVRSIO] *Genus piscis*. Plin. lib. 9, cap. 9.
 TVRTVR] Plaut. Mostel. 2, 44,
 Turbidos habes turtures, pisces, aues. Mart. lib. 5, 114, Gemit hinc palumbus, inde castus turtur.
 Niger turtur. Ouid. epist. 21, 8.
 Gemit turtur. Virg. eclog. 1, 12.
 TVRVNDA] Varro 3, de Re rust. cap. 9, 15, Farciant turundis ordeaceis. Cato cap. 89, Polline vel farina ordeacea conspersa turundas faciat.
 Turunda. apud Catonem, cap. 151, significat linamentum illud ex filis, quod in vlcus immittit à medico solet.
 TVSSIS] Terent. Heaut. 4, 3, 12,
 Gemitus, screatus, tussis: rictus abstine.
 Veterem tussim acetum inhibet. Plin. lib. 23, cap. 1, 41.
 Mortuus tussi. Lucret. lib. 4, 2, 5.
 Malam tussim expulsi pectore. Catul. ad Fundum, 41, 2.
 Anhela tussis quatit ægros sacres. Virg. 3, Georg. 100.
 Tussim exasperant palmaz. Plin. lib. 25, cap. 4, 18.
 Tusses concoquere. Plin. lib. 24, cap. 8, 10.
 Tussis siccâ, quæ nihil emoluitur. Cels. lib. 4, cap. 6.
 ¶ Tussedo. Apuleius: Assiduo pulu tussedi inihiulci pectora.
 ¶ Tussicula. Plin. epist. 11, 4, b, Veteris infirmitatis tussicula admonitus rursus sanguinem reddidit.
 ¶ Tussio. Plaut. A sin. 13, 49,
 Fortè si tussire occæpsit, ne sic tussiat;
 Vt cuiquam linguam in tussiendo proferat. Plin. lib. 20, cap. 2, 2, Semen eorum cum cumino tritum potumque in vino tussientibus auxiliatur. Mart. lib. 1, 140,
 Et placet, & tussit.
 Malè tussire. Horat. 2, Serm. Satyr. 22, 5.
 ¶ Tussilago. Plin. lib. 6, cap. 26, 1, Tussim sedat bechio, quæ & tussilago dicitur.
 TVTERT] Lucret. lib. 1,
 Tutemet à nobis iam quouis tempore vatum
 Terriloquis victus dictis.
 TVTELA, TVTOR, TVTVS] Vide TVBOR.
 TVTVLV] capitis ornamentum. Ennius: Libaq; fistores, argeos, & tutulatos.
 TVVS] Plaut. Perf. 16, 37,
 Tua merx est; tua indicatio est.
 Tuum est, mihi ignoscere. Terent. Andr. 4, i, 54.
 Tuo arbitratu. Plaut. Aulul. 20, 19.
 Tetigine tui quicquam? Terentius Adelph. 2, 1, 24. Ouidius epistol. 5, 21,
 Ardēt amore tui, sic & Menelaon amauit.

¶ Tuopte. Plaut. Milit. 10, 11,
Tuopte consilio ocludunt linguam.

T

TYMPANVM] Impulsa palmis tympana. Ouid. 4, Metam. 6.

Leue tympanum. Catullus de Bercynthia, 38, 2.

Rauca tympana. Ouid. in Ibin, 92.

Szua Horat. 1, Carm. ode 18, 3.

Taurina. Claudianus 3, Paneg. 73.

Sonus virilis tympani. Seneca Hercule furente, 6, 27.

Dare tympana eloquentiz. Quint. lib. 5, cap. 12, 16.

Tenta tympana. Lucret. lib. 2, 125.

Inania tympana tunderet. Ouid. 4, Fast. 37.

¶ Tympanum: Vehiculi testum. Georg. 29,
Hinc radios triuere rotis; hinc tympana plaustris.

¶ Tympanum: Rosa est, que à calcansibus versatur. Lucretius
lib. 4, 181,

Multaq; per trochleas, & tympana pondere magno
Commouet atq; leui sustolite machina nisu.

¶ Tympanum: Genus vasti. Plin. lib. 33, cap. 11, 8, Tympana
verò sciueue appellata stateras, & lances.

¶ Tympanistria. Sidonius lib. 1, epistol. Tympanistria psal-
tria canit.

¶ Tympanizo. Sueton. de Augusto, cap. 68, De Gallo Ma-
tris deum tympanizante.

¶ Tympanotriba. Plaut. in Trucul. 11, 4.

¶ Tympanites. Species aquæ intercusis: Celsi lib. 3, cap. 21.

¶ Tympanicus. Plin. lib. 25, cap. 5, 21.

TYPHON] ventus. Plin. lib. 2, cap. 48, 2, Sin verò de presso si-
nu arietis rotat affregerint, sine igne hoc est, sine sulmi-
ne, vocis em faciunt; qui Typhon vocatur.

TYRVS] Plinius lib. 35, cap. 12, 1, Pater eius impressa argilla
typum fecit.

TYRANNVS] dominus. Virg. 7, Aeneid. 54,

Pars mihi pacis erit, dextram tetigisse tyranni.

Latè tyrannus. Virg. 1, Aeneid.

Hinc populum latè regnans.

¶ Tyrannus: in malam partem.

In hospita tecta tyranni. Ouid. 1, Metam. 44.

Capricornus tyrannus Hesperiz vndè. Horatius 2, Carm. o-
de 16, 4.

Orbis tyrannus. Nero. Senec. Octau. 5, 6.

Ferus tyrannus. Ouid. 6, Metam. 110.

Immitis. Virg. 3, Georg. 99.

Infandus. Lucan. lib. 8, 134.

Lethiferi tyranni. Sil. lib. 13, 124.

Szuus tyrannus. Senec. Octa. 3, 6, Persius Satyr. 34,

Magna pater diuum szuos punire tyrannos

Haud alia ratione velit.

¶ Tyrannis Iuuen. Satyr. 8, 23,

Quid Nero tam saua crudaq; tyrannide fecit?

Ouid. 1, 5, Metam. 11,

— odioq; tyrannidis exsul

Sponte erat.

Affectare tyrannidem. Quint. lib. 7, cap. 3, 9.

Reus tyrannidis affectat. Quint. lib. 7, cap. 3, 41.

Destruere tyrannidem. Quint. lib. 1, cap. 10, 35.

¶ Tyrannicida. Plin. lib. 7, cap. 23, Clarissimum in sexminis

Leznæ meretricis exemplum, quæ torti nō indicauit Ar-
modium & Aristogitonem tyrannicidas.

Tyrannicidæ proprium est, tyrannum occidere. Quint. lib.
5, cap. 10, 42.

¶ Tyrannicidium. Plin. lib. 3, 4, cap. 8, 23, Quint. lib. 7, cap. 4,
8, Tyrannicidium est, occidere tyrannum.

TYRIANTHINVS] Col. Plin. lib. 9, cap. 41.

Tyriantina vestimenta. Martialis lib. 1, 49,

Sic interposito vilis contaminat vncto

Vrbica Lingonicus tyriantina bardocneullus.

TYRO] Liu. 1, bell. Maced. 144, Veteribus militibus tyro-
nes immisceantur. Ouid. 3, Fast. 158,

Ergo vt tyronum celebrare frequentia possit,

Visa dies daodæ non aliena togæ.

Sueton. in Cæsare,

Tyrones neq; in ludo, neq; per lanistas.

Plin. lib. 8, cap. 48, 5. Ea prima texuit restam tunicam, qua
simul cum toga pura tyrones induuntur; nouæq; nuptæ.

¶ Tyrunculus. Iuuenal. Satyr. 11, 5,

— neclatus Affræ.

Novit auis noster tyunculus.

Plinius lib. 3, epistol. 6. Quod me, quanquam tyunculum,
solicitaui ad erudendum.

¶ Tyruncula: Canis adulescentior. Col. lib. 7, cap. 12, 10, Quo-
niam, tyuncula nec recte nutrit, & educatio totius habi-
tus aufert incrementum.

¶ Tyrocinium. Plin. lib. 7, cap. 48, 6, Luccia in scenam pro-
ducta fuerat tyrocinio.

Deponere rudimenta tyrocinij Iustinus lib. 9.

Tyrocinium nauium. Plin. lib. 4, cap. 7, 1.

Tyrocinium animi. Venuleius de ædilitio edicto, I. animi.

V

ACCA] Varro 2, de Re rust. cap. 5, 5, Dif-
cernuntur in prima, virulus & vitula: in
secunda, iuuenus & iuuenca: in tertia &
quarta, taurus & vacca
Candens vacca Virg. 4, Aeneid. 13.
Fœta. Virg. 3, Georg. 36.
Sterila. Virg. 6, Aeneid. 51.

Nitida. Ouid. 2, Metamorph. 139.

Niuea. Ouid. 5, Metam. 66.

Vbera lactea demittunt vaccæ. Virg. 2, Georg. 105.

Pastæ distentent vbera vaccæ. Virg. 9, eclog. 6.

Mugit vacca. Stat. 4, Syllu. 5, 4.

Pascere vaccas. Ouid. 2, de Arte, 48.

¶ Vaccula. Virgilius,

Vaccula nonnunquam secreta cubilia captans.

¶ Vaccinus. Plin. lib. 24, cap. 1, 1, Cortex illinitur, decoctus
lactea vaccino, serpentis plagæ.

VACEFIO] Vacuus efficitur. Lucret. lib. 9.

VACERRA] Vecors & vesanus. Festus.

¶ Vaccera: Stipes ad quem retiganur equi in stabulo. Columel.
libro sexto, capite 19, 2, Omnesq; transectis sex testimoni-
bus, quasi vaceræ inter se ligantur.

¶ Vaccera: Genus clathrorum. Columel. libro 9, cap. 1, 7, Vbi
verò neutrum patrisfamilie conducit, ratio postulat vacer-
is includi.

¶ Vaccerosus: pro insaniâ correpto. Suetonius in Augusti vi-
ta, cap. 87.

VACILLO] Vacillare ex vino. Quintilianus libro octauo,
capite tertio.

Tellus vacillat sub pedibus. Lucret. lib. 5, 249.

Arbor vacillans. Lucret. lib. 5, 221.

Tabenimborum arbuta vacillant. Lucret. lib. 1, 165.

¶ Vacillatio. Quint. lib. 11, cap. vlt. Est & illa indecora in
dextram a clauum latus vacillatio.

VACINIVM] Flos. Virg. 2, eclog. 4,

Alba ligustra cadunt, vacina nigra leguntur.

Mollia vacinia. Virg. 2, eclog. 5.

¶ Vacinia: Arbor. Plin. lib. 16, cap. 18, 4.

VACIO] Choris epulisq; vacare. Claud. 2, in Eutrop. 117.

Corpori. Plin. epistol. 9, 2.

Sermoni alicuius. Curtius lib. 6.

Sibi. Martial. lib. 2, 5.

Vitæ. Martial. lib. 5, 21.

In opus aliquod. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 3, 8.

¶ Vacare: Vacuum esse. Plaut. Casin. 11, 7,

Fac vacent ædes,

Vacant agri. Cæsar 4, bell. Gall. 472.

Vacat locus. Cæsar 1, bell. Gall. 110.

Vacat locus à custodibus. Cæsar 3, bel. Ciuil. 101.

A scribendo vacare. Plin. epistol. 51, b.

Armis. Lucret. lib. 5, 271.

Fama nostra vacat crimine. Ouid. epistol. 4, 4.

Insula vacat cultu. Ouid. epistol. 10, 12.

Curis vacans. Lucan. lib. 5, 26.

Custode. Ouid. 2, Metam. 85.

Dolore corpus vacat. Ouid. in Ibin, 29.

Epulis ora vacant. Ouid. 15, Metam. 96.

Linc vacent aures. Ouid. 1, Fast. 15.

Metu vacat amor. Ouid. 1, Amor. eleg. 6, 12.

Milite & pecuniâ vacare. Liu. 2, ab Vrbe, 212.

Morbis. labolenus in l. qui tertiana ff. de Aedil. edict.

Aduersa valetudine. Cels. lib. 2, cap. 14.

Omni vento. Cels. lib. 2, cap. 1.

Pudore vacat nox. Ouid. 1, Amor. eleg. 6, 12.

Vacare à metu. Liu. 7, ab Vrbe, 3.

¶ Vacat: Impersonale. Virg. 1, Aeneid. 76,

Et vacet, annales nostrorum audire laborum. Ouid. 2,

Trist. 43,

Non vacat exiguis rebus adesse loui.

Vacat mihi esse deserto. Quint. lib. 11, cap. 1.

¶ Vacans. Animus vacans. Ouid. 9, Metam. 123.

Saltus longè lateq; vacantes. Virg. 3, Georg. 95.

¶ Vacanter. Gell. lib. 17, cap. 10, Vacanter hoc cumulauit, &
inaniter.

¶ Vacatio. Legis vacatio. Suet. in Claudio, cap. 19.

Militiæ. Cæsar. 6, bell. Gall. 36.

Dare vacationem militiæ. Iustinus lib. 11.

VACVVS] Virg. 3, Georg. 29,

Salubus in vacuis pascant, & plena secundum Flumina.

Aër vacuus. Virg. 3, Georg. 22.

Acres vacua periculo Tacit. lib. 16.
 Agri vacui. Virg. 2, Georg. 11.
 Aula vacua Virg. 4, Georg. 18.
 Auræ vacuæ. Virg. 12, Aeneid. 1, 9.
 Aures Plaut. Trin. 2, 11.
 Aures vacuas permulcere distis Horat. 1, epist. 17, 6.
 Cælum vacuum. Virg. 5, Aeneid. 103.
 Equus vacuus. Liu. 7, bel. Pun. 92.
 Læstus vacuus Ouid. 11, Metam. 95.
 Lecto vacuo vivere. Propert. lib. 2, eleg. 2, 1.
 Mentis vacuas tenere. Virg. 3, Georg. 1.
 Nomina vacua. Tacit. lib. 17.
 Nox vacua crimine. Ouid. 4, Fast. 117.
 Nummi vacui: qui sunt sine usura & suore. Sczuola in l. Quintus. ff. depositi vel contra.
 Operarij vacui. Cplum. lib. 11, cap. 2, 61.
 Pectore vacuo regnat amor. Ouid. 1, Amor. eleg. 1, 6.
 Pedes vacui. Ouid. 1, de Arte, 99.
 Tempus vacuum laboris dare sibi Terent. Heaut. 1, 1, 38.
 Tempus vacuum amori Lucan. lib. 3, 6.
 Sterile & vacuum tempus beneficio Plin. in Paneg. 94.
 Vita vacua laboribus. Ouid. 5, Trist. eleg. 4, 2.
 Umbra vacua Horat. 1, epist. 7, 10.
 Vrbs. Horat. 2, epist. 2, 17.
 Locus vacuus ab exercitu; ab defensoribus. Cæsar 8, bell. Gall. 162. Ibidem, 2, 176.
 A' securibus vacuus. Tacit. lib. 12.
 A' tributis. Tacit. lib. 12.
 Accumulatione. Tacit. lib. 12.
 Animi. Strat. 5, Thebaid. 129.
 Cura domesticæ. Tacit. lib. 12.
 Metu. Tacit. lib. 2.
 Noxijs. Plaut. Merc. 24, 23.
 Operum. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 24.
 Periculo Tacit. lib. 16.
 Rerum. Tacit. lib. 15.
 Somno. Ouid. 1, Amor. eleg. 2, 1.
 Tributo. Tacit. lib. 2.
 Vinum. Plaut. Bacchid. 2, 46.
 Venire in vacuum Horat. 2, Serm. Satyr. 5, 11.
 ¶ Vacuus: pro Ouis. Tacit. lib. 2, Quoniam tres vacuas legiones, & ducem fraudis ignarum, perfidia deceperit.
 Vacuus ad narrandum aliquid. Terent. Andr. 4, 2, 23.
 Vacuum fuit. Tacit. lib. 17.
 ¶ Vacuissimus. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 1, 28,
 Nec rursus iubeo, dum sit vacuissima, quæras.
 ¶ Vacuo. Martial. lib. 11, 6,
 Elysijs liceat si vacuare nemus. Col. lib. 3, cap. 13, 9,
 Qui ripam erigi iubeat, sulcumq; vacuari.
 ¶ Vacuefacio. Valer. Max. lib. 5, cap. 4, de Coriolano. Macrobi. lib. 7, Saturn. cap. 12.
 ¶ Vacuefactus. Aemyl. Duob. in Thymoleone.
 VADIS, & per syncope, VAS] Sponsor alterius in re capitali: ut ait Festus. Vas (inquit Varro de lingua Latina) dictus est, qui pro altero vadimonium promittebat. Liu. 5, bel. Hun. 19, Horat. 1, Serm. Satyr. 1, 3,
 Ille datus vadibus, qui rure extractus in urbem est.
 Vades deserere. Liu. 9, bel. Maced.
 ¶ Vadimonium. Plaut. in Cure. 4, 6,
 Vbi tu es, qui me conuadatus Venerijs vadimonijs?
 Garrula vadimonium. Ouid. 1, Amor. eleg. 12, 5.
 Deserere vadimonium. Plin. in Præfat. 10.
 ¶ Vador: Vadimonio obfringo. Plaut. Persa, 8, 18,
 — vadatur hic me. Horat. 1, Serm. Satyr. 9, 8,
 — & casu tunc respondere vadito
 Debebat. Ouid. 2, de Remedio, 54,
 lamq; vadaturus læstica prodeat inquit.
 VADO] Virg. 2, Aeneid. 30, Vadimus immisti Danais; haud nomine nostro.
 Vade age. Virg. 3, Aeneid. 92.
 Veloci viâ vadere. Seneca Medea, 4, 3.
 In prælium. Liu. 3, ab Vrbe. 265.
 In mortem. Virg. 2, Aeneid. 72.
 In præceps Seneca Hippol. 2, 9.
 Animus vadit in præceps. Seneca Hippol. 2, 19.
 Gloria vadit per iter præceps. Ouid. 4, Trist. eleg. 3, 15.
 ¶ Vadens. Virg. 6, Aeneid. 3,
 Ille ducem haud timidus vadentem passibus æquat.
 Vadere per. Liu. 6, bell. Pun. 31, Elephantum per media castra vadentes.
 Vadit Euphrates in Mesopotamiam per Seleuciam. Plinius lib. 5, cap. 2, 26.
 VADVM] Plinius: Lignū vado hærebat Liu. 8, bell. Maced. 30, Pontem, quia vado nusquam transitus erat, facere instituit. Cæsar 1, bell. Gall. 23 Rhodanus nonnullis locis vado Scirus vadorum. Ouid. 9, Metam. 22, (transcur.

¶ Vadum: pro mari Catull. Argon. 59, 1.
 Ausi sunt vada falsa citâ decurrere puppi.
 Breuia. Virg. 5, Aeneid. 45.
 Cæca. Virg. 1, Aeneid. 109.
 Cæcula. Virg. 7, Aeneid. 40.
 Dura cæcis fixis. Virg. 3, Aeneid. 142.
 Fetuida. Virg. 7, Aeneid. 5.
 Gelida. Ouid. 3, Amor. eleg. 5, 6.
 Iniqua Propert. lib. 1, eleg. 16, 2.
 Limosum. Ouid. 3, Fast. 60.
 Palustris. Claud. 2, de rapt. Proserp. 12.
 Piscosa. Ouid. 2, de Arte, 17.
 Prona fluij. Claud. 1, in Eutrop. 71.
 Sacra fontis Numici. Virg. 7, Aeneid. 49.
 Salsa. Virg. 5, Aeneid. 32.
 Tarda Senec. Herc. fur. 9, 30.
 Torua Senec. Thebaid. 1, 24.
 Vitrea. Claud. de Aponi balneis, 5, 7.
 Applicare remos vadis. Ouid. 3, Trist. eleg. 9, 2.
 Exsultant vada. Virg. 3, Aeneid. 111.
 Vndosum vadum frangere nando. Silius lib. 8, 111,
 placido vado labitur Lethe. Senec. Herc. fur. 9, 13.
 Pellere vada remis. Catull. Argon. 59, 12.
 Imis vadis refusa stagna. Virg. 1, Aeneid. 26.
 Tentare vadum. Ouid. 3, de Arte, 93.
 Rates transfiliunt vada. Horat. 1, Carm. ode 3, 5.
 Verrere vada remis. Virg. 6, Aeneid. 64.
 Res est in vado. Terent. Andr. 1, 2, 4.
 ¶ Vadus. Sallust. histor. lib. 1, Postquam tantas asperitates, haud facilem pugnantibus vadū, cuncta hosti, quam suis, opportuntiora videt, &c.
 ¶ Vadum: pro Fundo. Plin. lib. 3, 1, cap. 1.
 ¶ Vado: Per vadum transire. Solinus: Flumen, quod propter breuitatem facile vadari poterat.
 ¶ Vadofus. Cæsar 1, bell. Ciuil. 99, Quod hic locis vadosum mare erat longius progressus. Liu. 7, bell. Maced. 60, Quod in fluminis modum, longum & angustum & vadosum ostium portus fit.
 Aquæ vadose. Lucan. lib. 8, 137.
 VAE] Martial. lib. 5, 34,
 — si sciro; væ tibi cauidice. Terent. Andr. 2, 1, 3,
 — væ misero nihil. Virg. 9, e. log. 6.
 Mantua, væ miseræ nimium vicina Cremonæ.
 VAENEQ] Vide VENEQ.
 VAFER] Ouid. 1, de Arte, 122.
 Ius vastrum. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 27.
 ¶ Vastramentum. Valer. Max. lib. 7, cap. 3, Quantum imperiij quam paruo interceptum est vastramento.
 VAGINA] Eburna vagina. Virg. 9, Aeneid. 62.
 Diripere enses vaginâ. Ouid. 10, Metam. 94.
 Ducere ferrum vaginâ. Ouid. 4, Fast. 187.
 Eripere vaginâ. Virg. 6, Aeneid. 52.
 Ensem liberare vaginâ. Ouid. 2, Fast. 159.
 Ensis reclusus vaginâ. Horat. 2, Serm. Satyr. 1, 9.
 Membranæ & vaginæ viscerum Plin. lib. 11, cap. 37, 66.
 Vagina frumenti. Varro 1, de Re rust. cap. 48.
 In vaginas corporis vnguium mucrones cōdunt feræ. Plin. lib. 8, cap. 15, 3.
 ¶ Vaginula. Plin. lib. 18, cap. 7, 12, Et far in vaginulis suis seruant ad fatus.
 VAGIO] Terent. Hecyr. 4, 1, 2,
 Nam audisse vocem pueri visus est vagientis. Ouid. 2, Fast. 81, Vagierant ambo pariter.
 ¶ Vagito. Stat. 4, Sylu. 8, 7,
 — quumq; tibi vagitet tertius infans.
 ¶ Vagitus. Martial. lib. 9, 10,
 Sordida vagitu posceret æra puer.
 Ingens vagitus. Virg. 6, Aeneid. 86.
 Lugubris. Lucret. lib. 5, 46.
 Rudis. Stat. 2, Sylu. 1, 21.
 Edere vagitum. Quint. lib. 1, cap. 1, 16.
 Aegris vagitibus misti ploratus. Lucret. lib. 2, 117.
 ¶ Vagulario. In leg. xii. tab. Cui testimonium defuerit, is tertijs diebus ob portum, ob vagulationem ito.
 ¶ Vagor. Lucret. lib. 2, 117, Et superantur item, mulcetur funere vagor.
 VAGVS] Animus vagus. Catull. de Bercynth. 58, 1.
 Auct vagæ. Horat. 4, Carm. ode 4, 1.
 Aura vaga. Ouid. 8, Metam. 40.
 Errores vagi. Ouid. 4, Metam. 101.
 Exsul vagus. Ouid. 11, Metam. 82.
 Fama vaga. Ouid. epist. 20, 47.
 Flumina. Horat. 1, Carm. ode 34, 2.
 Gressus vagi. Martial. lib. 2, 5.
 Iuuentus vaga. Martial. lib. 2, 89.
 Lumina vaga noctis. Stat. 3, Thebaid. 13.

Mercator vagus. Horat. de Arte, 24.
 Murmura vaga. Stat. 6, Thebaid. 113.
 Natura vaga. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 15.
 Nomen herbæ vagum. Plin. lib. 27, cap. 4, 13.
 Pecora vaga. Catul. de Berecynth. 58, 3.
 Pede vago quisq; discedebant. Catul. Argon. 59, 56.
 Rumores vagi. Ouid. 11, Metam. 134.
 Sermonibus vagis complet aures. Claud. 5, Paneg. 7.
 Turba vaga. Ouid. 13, Metam. 45.
 Volucres vagæ. Ouid. 14, Metam. 68.
 ¶ Vagabundus. Seneca de Vita beata: Ille effusus in voluptates ac vagabundus semper & ebrius.
 ¶ Vagor: Verbum.
 Boues vagantur per arua. Ouid. 1, Fast. 109.
 Vagantur gregatim feræ cuiusq; generis squamosi. Plin. lib. 9, cap. 10, 2.
 Totâ vrbe vagatur. Virg. 4, Aeneid. 13.
 Terras vagari. Propert. lib. 2, eleg. 29, 4.
 Fama vagatur. Virg. 2, Aeneid. 4.
 Mors immatura vagatur. Lucret. lib. 5, 45.
 ¶ Vago. Plaut. Quæ circumvicinos vages.
 ¶ Vagans. Aves vagantes. Tibull. lib. 1, eleg. 3, 12.
 Licentia vagans. Horat. 4, Carm. ode 15, 2.
 ¶ Vagatio. Liu. 5, ab Vrbe, 36. Neglectum Anxuri præsidium vagationibus militum.
 VAH] *Inserectio admiransis.* Plaut. Curcul. 8, 78,
 Vah. C. quid mirare?
 Vah: *exfultans vel lactans.* Terent. Andr. 3, 4, 10,
 Vah. consilium callidum!
 Vah: *insultans.* Terent. Adelph. 2, 1, 33,
 Vah. leno iniqua me non vult loqui!
 VAHA] *exfultans, vel ridens.* Plaut. 21, 25,
 —vaha. s. quid negoti est?
 VALDIUS] Comparatiuus à Valde. Horatius de Arte,
 65. Idem epist. 9, 2, Quid possim videt, ac nouit me valdius ipso.
 VALEO] Plaut. Amphit. 7, 24.
 Equidem valeo, & saluos sum rectè, Amphitruo. Ouidius 5, Trist. eleg. 15, Si tamen ipse vales, aliquâ nos parte valemus.
 Valere ab oculis. Gellius lib. 5, cap. 10. Plaut. Epid. 3, 26,
 A morbo valui; ab animo æger fui.
 Valere à pecunia Plaut. Aulul. 7, 9
 Ne valeam: *imprecantis vox* Martial. lib. 2, 5.
 ¶ Valere: *Posse* Terent. Eunuch. 5, 2, 42,
 N: q; tam imperita, vt, quid amor valeat, nesciam.
 Valet purgare. Plin. lib. 34, cap. vlt. 11.
 Valet pro antidoto. Plin. lib. 20, cap. 13, 7.
 Valere pro induiso. Plin. lib. 16, cap. 32, 5.
 Valet eodem. Cels. lib. 6, cap. 6.
 Naturaliter valere Quint. lib. 3, cap. 8, 27.
 Publicè. Tacitus lib. 12.
 Rogando. Ouid. 2, Metam. 36.
 Valere: *cum dativo.* Gell. lib. 5, cap. 12, Nam & augendæ rei,
 & minuendæ, parum valet.
 Valet autoritas illius apud plebem. Cæsar 1, bell. Gall. 65.
 Valere in arte aliqua. Martial. lib. 2, 63.
 Valet in id. Quint. lib. 4, cap. 5.
 In vitamq; partem valent arma facundiz. Quintilian. lib. 2,
 cap. 16, 7.
 Arma plus valent legibus. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 9, 19.
 Ius valet. Tacitus lib. 1.
 Preces vestræ valere. Ouid. 13, Metam. 18.
 Cursu valere. Quint. lib. 9, cap. 2.
 Cursu pedum. Virg. 5, Aeneid. 14.
 Gratia. Liu. 1, bel. Maced. 191.
 Ingenio. Ouid. 1, Amor. eleg. 15, 3.
 Perfidia. Plaut. Bacchid. 4, 48, Pugnâ. Plaut. Amphit. 4, 236.
 Stomacho. Iuuenalis Satyr. 6, 10.
 ¶ Valere: *ad precium refertur.* Plin. lib. 30, cap. 3, 8, Vt scrupulum valeret sestertij vicenis. Varro: Denatij, quod denos ætis valebant: quinarii, quod quinos.
 Quasi minimo valere res dicitur, quæ ferè nullius aut exigui precij est. Vlpian. in l. Iulianus § si venditor. ff. de actio-
 nibus empti.
 ¶ Valer: *Significat.* Sueton in Vitellio, cap. vltimo. Cui, Tolo-
 sæ nato, cognomen in pueritiâ Becco fuerat: id valet, gal-
 linacei rostrum.
 ¶ Vale Terent. Eunuch. 1, 2, 110,
 In hoc biduum Thais vale. Martial. lib. 9, 9,
 —non vis Aferuere; vale.
 Longum vale. Virg. eclog. 3, 16.
 ¶ Valeas: *pro, Dilcedas & abbas.* Terent. Adelph. 4, 13,
 —valeas; habeas illam quæ placet. Idem And. 4, 2, 13,
 Valeant qui inter nos dissidium volunt.
 Vale & salue: *ad morsuos refertur.* Virg. 11, Aeneid. 34,

—salue æternum mihi maxime Palla:
 Æternumq; vale.
 Supremum vale dicere. Ouid. 10, Metam. 13.
 ¶ Valens. Rectè valens. Horat. 1, epist. 7, 1.
 Membris & mole. Virg. 5, Aeneid. 87.
 Cibus valens. Celsus lib. 2, cap. 18.
 Iuuenis valens. Ouid. 15, Metam. 42.
 Iuuenta. Catull. epithal. Iuliz. 56, 47.
 Trunci valentes. Virg. 2, Georg. 86.
 Valens & infirmus: *contraria.*
 ¶ Valentior, & Valentissimus. Varro de Re rust. lib. 3, cap.
 16, 27, Prouidendum ne infirmiores à valentioribus op-
 primantur.
 Valentius ad omnia, vtilius, potentius, efficacius. Plinius lib.
 20, cap. 18, 6.
 Adiuumentum valentissimum. Plin. lib. 12, 19.
 Omni ratione valentior amor patriæ. Ouidius 1, de Ponto,
 eleg. 4, 6.
 Argumenta valentiora. Quint. lib. 5, cap. 13, 10.
 Causa valentior. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 11, 7.
 Morbo enim valentior deus. Stat. 1, Sylu. 4, 23.
 Valentissima materia. Cels. lib. 2, cap. 18.
 ¶ Valenter. Columell. lib. 1, cap. 5, 8, Ab imo præstruâ va-
 lenter resistent contra ea, quæ postmodum superposita in-
 cumbent.
 Valentius spirare. Ouid. 11, Metam. 97.
 ¶ Valentulus. Plaut. Casin. 21, 28,
 —obsecro, & valentula est.
 ¶ Valiturus. Ouid. 1, Trist. eleg. 31, 10,
 Pro deplorato non valitura viro. Plin. lib. 17, cap. 21, 12.
 ¶ Valeo. Lucret. lib. 1, 192,
 Sed potius tali factio recreata valeat.
 Meditatio & labor in posterum valefcit. Tacit. lib. 4.
 Aduersum omnes valefcere. Tacit. lib. 5.
 ¶ Validus. Plaut. Menæch. 18, 2,
 Qui me vi cogunt, vt validus infaniam.
 Validus ex morbo. Liu. 3, ab Vrbe, 56.
 Validum ac saluum. Terent. Hecyra. 3, 5, 7.
 Animi validus, & corpore ingens. Tacit. lib. 15.
 Copijs validus. Tacit. lib. 19.
 Facundiâ. Plin. epist. 53, lib. 3, ad Cornelium Minutianum.
 Spemendis honoribus. Tacit. lib. 4.
 Mente minùs validus quàm corpore. Horat. 1, epist. 8, 2.
 Virum & opum validus. Tacit. lib. 18.
 Orandi Tacitus lib. 4.
 Sustinere pondus. Plin. lib. 16, cap. 42, 1.
 Validius coctâ bectâ. Plin. lib. 20, cap. 8, 3.
 Aestus validus. Ouid. 14, Metam. 70.
 Armis. Ouid. 6, Metam. 136.
 Author validissimus. Tacit. lib. 5.
 Certamina valida. Stat. 6, Thebaid. 141.
 Ensis validus. Virg. 10, Aeneid. 161.
 Flumen validum. Lucret. lib. 1, 59.
 Fons validus. Plin. epist. 161, 2.
 Gens valida. Claud. de bello Getico, 27.
 Gressus validi. Stat. 2, Sylu. 1, 26.
 Hostis validus. Ouid. 12, Metam. 103.
 Ius validi. Ouid. 3, Metam. 13.
 Lacerto valido torquentur pila. Ouid. 2, Fast. 3.
 Leges validas rescindere. Lucret. lib. 5, 12.
 Leo validus. Lucret. lib. 5, 197.
 Manu validâ lacerare aliquid. Virg. 12, Aeneid. 20.
 Opes validæ. Plaut. Casina, 3, 18. Et apud Plin. in Paneg. 26,
 Validissimum præsidium.
 Plaga valida. Lucret. lib. 3, 164.
 Ponderus validum. Virg. 3, Georg. 35.
 Puer validus. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 18.
 Radices validæ. Lucret. lib. 2, 21.
 Rumor validus. Tacit. lib. 4.
 Segetes validæ. Ouid. 1, de Remed. 17.
 Spes valida. Tibull. lib. 2, eleg. 7, 5.
 Taurus validus. Tibull. lib. 1, eleg. 3, 9.
 Vino valido titubantia membra. Ouid. 6, Fast. 136.
 Vires validæ. Virg. 2, Aeneid. 10.
 Vrbs valida munus. Liu. 1, ab Vrbe, 63.
 ¶ Validè. Plaut. Merc. 342, Amare validè cæpi hic meretricè.
 Validè cupere. Plinius epist. 212. Idem epist. 59, 2, Te vali-
 dissimè diligo.
 ¶ Validius. Quint. lib. 3, cap. 8, 42, Verborum autem magni-
 ficentia non validius est affectanda.
 ¶ Valetudo. Plin. epist. 22, 2, Perturbat me longa & pettinax
 valetudo Titi Aristonis.
 Fessus valetudinibus. Tacit. lib. 19.
 Morbus valetudinis. Plin. lib. 10, cap. 8, 6.
 Commodior valetudo. Quint. lib. 6, cap. 3, 53.
 Dura. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 8.

Inferna. Tacit. lib. 14.
 Firmitas valetudinis. Plin. lib. 20, cap. 5, 11.
 Valetudo calculorum. Plin. lib. 21, cap. 27, 1.
 Valetudo mentis. Suet. in Cæsare, cap. 49.
 Meliorem valetudinem senibus faciunt fici. Plinius lib. 23, cap. 7, 6.
 Ingrauescens valetudo. Vlpian. in l. si quis. in prin. ff. de S. C. Siliano.
 Valetudine nouissima consistabatur. Plinius epistola vltima, lib. 2.
 Consumi longiore valetudine. Quint. lib. 7, cap. 3, 11.
 It in melius valetudo. Tacit. lib. 12.
 Ferre valetudinem. Quint. in Procem. lib. 6, 10.
 Firmare. Tacit. lib. 3.
 Grauescere valetudo Augusti. Tacit. lib. 1.
 Impeditus valetudine. Quint. lib. 3, cap. 6, 56.
 Infantur corpora valetudine. Quint. lib. 3, cap. 3, 7.
 Leuatur aduersa valetudo. Celsus lib. 2, cap. 14.
 Præstare secundam valetudinem. Celsus lib. 1. in Procem.
 Recolligere se à longa valetudine. Plin. lib. 23, cap. 7, 7.
 ¶ Valetudines. Tacit. lib. 19.
 Valetudines febrium. Plin. lib. 33, cap. 1, 34.
 ¶ Valetudinarius Marciarius de Re militari l. officium. Valetudinarios inspicere. Celsus in Præfat. lib. 3, Qui amplè valetudinarios nutriunt.
 Valetudinarius medicus. Callistratus de iure immunitatis.
 ¶ Valetudinarium. Colum. lib. 11, cap. 1. 16, Siue alter languidior est, in valetudinarium confestim deducat.
 ¶ Valor. Plin. Victoriati valore redimi potest.
 VALGVS] Plautus Milite, 10. 127,
 Aut varum, aut valgum.
 ¶ Valgus: *obtusus*. Valga suauia. Plaut. in Milit. 4, 16.
 ¶ Valgiter. Petron. Arbit.
 Abroso valgiter labello Fulgent.
 VALLES, vel VALLIS] Virg. lib. 11, Aen. 105,
 Est curuo anfractu valles accommoda fraudi. Statius:
 Vallis amplexu nemorum sedet.
 Caua vallis. Virg. 2, Georg. 79.
 Concaua Ouid. 8, Metam. 67.
 Curua. Virg. 2, Aen. 150.
 Gelida. Virg. 2, Georg. 98.
 Ima. Ouid. 12, Metam. 150.
 Madidæ valles cliuosa idæ. Ouid. 1. Amor. eleg. 14, 3.
 Opaca. Ouid. 11, Metam. 56.
 Tonfa. Virg. 4, Georg. 56.
 Vmbrosa. Virg. 3, Georg. 66.
 Altas valles claudere insidijs. Tibull. lib. 1. eleg. 4, 10.
 Occulta valle conditus. Silius lib. 7, 27.
 Saxosæ inter decurrunt flumina valles. Virg. eclog. 5, 17.
 Finere totis vallibus. Quint. lib. 5, cap. 14, 24.
 Reducta in valle seclusum nemus. Virg. 6, Aen. 141.
 Rauca vallis amne propinquo sonat. Stat. 4, Theb. 60.
 Alarum vallis. Catull. in Rufum, 64, 2.
 ¶ Vallicula: apud Festum.
 VALLVS] Virg. 1, Georg. 53,
 Exacuunt alij vallos, furcasq; bicornes.
 VALLVM] Cæsar 2. bell. Gall. 253, Castra in altitudinem pedum duodecim, vallo fossaque duodeviginti pedum munire iubet.
 Non exsuperabile vallum. Claud. 2. in Entrop. 26.
 Dissicuum vallum. Silius lib. 8, 106.
 Ducto vallo claudere locum. Tibull. libro 4. ad Messalam, 1, 17.
 Ferre vallum. Horat. Epod. 9, 3.
 Rescindere vallum. Virg. 9, Aeneid. 105.
 Scindere ferro. Virg. 9, Aen. 30.
 Subruendo vallo inducit. Tacit. lib. 13.
 Pectinis vallum Ouid. 1. Amor. eleg. 14, 3.
 ¶ Vallus. Tibull. lib. 1. eleg. 10, 2,
 Non arces, non vallus erat.
 Cæsar 3. bell. Ciuil. 240,
 Vallus contra hostem in altitudinem pedum decem.
 ¶ Vallum: *annuus*. Varro 1. de Re rust. cap. 52, 2, His tritis, oportet è terra subiaceri vallis aut ventilabris, quum ventus spirat lenis.
 ¶ Vallaris. Liu. 10. bell. Pun. 127, Muralibus vallaribusq; insignes coronis. Idem 10, ab Vrbe, 228.
 ¶ Vallo. Plin. lib. 15, cap. 18, 8, Non castra Punica ad tertium lapidem vallata.
 Armis vallare aliquem. Valer. 1, Argon. 140.
 Muri nulli vallarant oppida. Lucan. lib. 4, 46.
 Vrbs vallata vertice montis. Silius lib. 15, 10.
 Munire & vallare contra fetas. Plinius lib. 10, cap. 3, 7.
 Monitis vallare aliquem. Silius lib. 7, 83.
 ¶ Cumulus vallatus arenæ. Propert. lib. 3. eleg. 16, 6.
 VALOR] Vide VALEO.

VALVÆ] Sirepitus ingens valuarum. Horat. 2. Sermon. Satyr. 6, 23.
 Apertæ valvæ. Ouid. 1, Metam. 35.
 Bifores. Ouid. 1, Metam. 1.
 Eburnæ. Ouid. 4, Metam. 37.
 Patrefacere valuas Ouid. 4, Metam. 37.
 ¶ Valvulus. Col. lib. 6, cap. 10, Lentæ quonq; valvulis exemptæ, & minutè molitæ, miscentur aquæ calidæ.
 VANITAS] Vide VANVS.
 VANNVS] Colum. libro 1, cap. 21, 3, Ipsæ autem spicæ melibus fustibus tunduntur; vannis expurgantur. Virgilius 1. Georgic. 34,
 — & mystica vannus iacchi.
 VANVS] Virg. 1, Georg. 46,
 — sed illos
 Expectata seges vanis elusit auenis.
 ¶ Vanus: *Sultus*. Iuuenal. Satyr. 3, 4, 16,
 Sic libitum vano, qui nos distinxit, Othoni.
 ¶ Vanum: *nec possibile, nec verisimile*. Terent. Eunuch. 1, 2, 24,
 Sin falsum, aut vanum, aut fictum est; continuò pâlâm est.
 ¶ Vanus: *Mentis & infidus*. Virg. 1, Aen. 80.
 Ni frustra augurium vana docuere parentes.
 Vanus & mendax. Virg. lib. 2, Aen. 16.
 Vanus ingenio. Liu. 5. bell. Maced. 181.
 Author vanus Liu. 9, bell. Pun. 162.
 Conuitia vana facere. Ouid. 9, Metam. 61.
 Dulcedo vana. Ouid. 55, Metam. 62.
 Error vanus. Lucret. lib. 1, 2, 2.
 Fides vana. Virg. 4, Aeneid. 3.
 Fiducia pedum. Ouid. 9, Metam. 25.
 Gaudia vana. Horat. 2. epist. 2, 38.
 Istus vanus. Liu. 4. bell. Maced. 151.
 Imago vana. Horat. 1. Carm. ode 24, 3.
 Inceptum vanum. Liu. 7. bell. Maced. 114.
 Ira vana Valer. 3. Argon. 73.
 Lex. Liu. 2. ab Vrbe, 182.
 Lingvæ vanæ mendacia Ouid. 3. Amor. eleg. 10, 5.
 Metus vanus. Horat. 1. Carm. ode 23, 1.
 Persuasio vana Quint. lib. 2, cap. 2, 7.
 Precibus vanis sollicitate aliquem. Ouid. 9, Metam. 136.
 Somnia vana. Virg. 6, Aen. 57.
 Spes vana. Quint. lib. 6, cap. 4, 13.
 Spem vanam sequi. Ouid. 14, Metam. 73.
 Timores vana. Valer. 3. Argon. 82.
 Verba vana. Ouid. 13, Metam. 53.
 ¶ Vana: *loco aduersè*. Virg. 11, Aen. 171,
 Vt vidit fulgentem armis, ac vana tumentem.
 ¶ Vanesco. Ceres sterilem vanescit in herbam. Ouid. 3. Amor. eleg. 6, 7.
 In auras vanescere Ouid. epist. 1, 16.
 ¶ Vanitas. Manifestus vanitatis. Tacit. lib. 13.
 Vti prosperitate rerum in vanitatem. Tacit. in vita Agricole.
 Exitus vanitatis. Tacit. lib. 15.
 ¶ Vanitudo. Plaut. Capt. 11, 38,
 Pol ego, vt rem video, tu inuentus, vera vanitudine,
 Qui conuincas.
 ¶ Vano: Fallo. Actus Alcumena:
 Sicillum vanans in angiportum deduxit.
 ¶ Vanidicus. Plautus Trinum. 5, 37,
 Cum improbis viuere vanidicis.
 ¶ Vaniloquus. Plautus Amph. 4, 225,
 Quia vaniloquus, vapulabis. Liu. 5. bell. Maced. 182.
 Genus vaniloquum. Silius lib. 8, 4.
 ¶ Vaniloquentia. Liu. 4. bell. Maced. 89, Hac vaniloquentia primùm Arithenum Prætozem Achæorum excitauit. Tacit. lib. 3.
 ¶ Vaniloquidorus. Plautus in Persa, 18, 18,
 Vaniloquidorus virginis uendones.
 VAPOR] Lucret. lib. 6, 191,
 Peruolitant, permanat odor, frigusq; vaporq;
 ¶ Vapor: *pro Calore*. Col. lib. 5, cap. 10, 2, Minus frigoris hyeme, minusq; vaporis æstate.
 Leuis flammæ vapor. Senec. Octau. 5, 19.
 Solis. Plin. lib. 9, cap. 10, 2.
 Syderum. Horat. Epod. 3, 3.
 Calidus vapor. Lucret. lib. 2, 169.
 Calidus tepidusq; Lucret. lib. 2, 172.
 Crassus. Stat. 6. Thebaid. 95.
 Humidus. Ouid. 1, Metam. 87.
 Lentus. Virg. 5, Aen. 137.
 Pinguis. Senec. Herc. furen. 11, 4.
 Fero vapore dissiliunt saxa. Lucret. lib. 1, 102.
 Niger vapor efflat anhelos ore. Stat. 10. Theb. 21.
 Eiectare vaporem. Stat. 6. Theb. 95.
 Phœbus findit arua vaporibus. Ouid. 3, Met. 31.

Preſſerat ora vapor. Ouid. 2. Metam. 57.
 Torrerit vapore. Plin. lib. 9, cap. 38. 2. Idem lib. 13, cap. 4. 16,
 Affidue vapore torrentes.
 Vapor. Plin. lib. 3, cap. 2. Vaporant & in mari ipſo.
 Vaporare: Suffire. Plinius libro 28, cap. 11. 8. Oculos vapori præ piunt. Virg. 11, Aen. 97.
 Succedunt matres, & templum thure vaporant.
 Vaporare: Calore temperare. Horat. 1. epist. 17. 2.
 — ſed vt veniens dextrum latus aſpiciat ſol,
 Læuum diſcedens curru fugiente vaporat.
 Vaporare: Arſuere, exſugere. Colum. lib. 1, cap. 5. 4. Quum plerique amnes æſtate vaporatis, hyeme frigidis nebulis caligent.
 Vaporatio. Plin. lib. 28, cap. 4. 21, Gellius lib. 10. cap. 1. Quæ aqua frigore aëris duratur & coit, neceſſum eſt fieri vaporatorem.
 Vaporiferus. Stat. 3. Sylu. 5. 20,
 Siue vaporiferas blandiſſima littora Baias.
 Vaporiferæ fornaces. Stat. 1. Sylu. 3. 9.
 Vapidus. Peſtus vapidium. Perf. Satyr. 5. 12.
 Vapidè. Vapidè ſe habere. Sueton. in Auguſto. cap. 87.
 VAPPA] Horat. lib. 1. Satyr. 5. 3,
 — abſentem cantat amicam
 Multa prolutus vappâ nauta.
 Plin. lib. 14. cap. 20. 4. Quum deſeruit, deperit ſapor; vappæque accipit nomen.
 Vappa: Pro homine ignavo vilisq; Horat. 1. Serm. Satyr. 1. 2,
 — non ego, auarum
 Quum vcto te fieri, vappam iubeo aut nebulonem.
 VAPVLO] Propert. 1. eleg. 13. 4.
 Non ego; ſi d. tenuis vapulat vmbra mea.
 Corpus vapulat. Lucret. lib. 4. 190.
 Vapula Papiria: Proverbium Plautus.
 Ideo dico: Liberta ſalue; vapula Papiria
 VARICO, VARICOSVS] Vide VARIX.
 VARIVS] Terent. Eunuch. 4. 4. 16,
 — varia velle exornatus ſuit.
 Plin. lib. 8, cap. 17. 4. Nunc varias & pardos, qui mares ſunt, appellant in eo omni genere.
 — Varium & mutabile ſemper
 Foemina.
 Virgil. 4. Aeneid. 114.
 Aëſtu vario irarum fluctuat. Virg. 4. Aen. 113.
 Artes variæ. Virg. 1. Georg. 27.
 Caſus varij. Virg. 1. Aeneid. 41.
 Colores varios mentur lana. Virg. eclog. 4. 9.
 Gentes variæ linguis. Virg. 8. Aen. 46.
 Lepore vario diſtincta omnia. Lucret. lib. 5. 276.
 Lynces variæ. Virg. 3. Georg. 53.
 Opum variarum dives. Virg. 2. Georg. 94.
 Sermone vario trahebat noctem. Virg. 1. Aen. 151.
 Victoria varia. Liu. 2. ab Vrbe. 28.
 Vix variæ. Cato cap. 71.
 Varius: Qui variis in facie diſtinctus eſt. Quintil. lib. 6, cap. 4, in
 Hauricum: Miror quid ſit, quod pater tuus, homo conſtan-
 tiſſimus, te nobis varium reliquit
 Variè. Variè valui. Plaut. Epid. 2. 15.
 Variè agere. Liu. 1. ab Vrbe. 10.
 Diſſerere variè de re aliqua. Tacit. lib. 1.
 Varius. Virg. 1. Georg. 19,
 Ille vbi naſcentem maculis variauerit ortum.
 Ouid. 2. de Remed. 26,
 Nam quoniam variant animi, variabimus artes.
 Poſitu variare capillos. Ouid. de Medicamine faciei, 4.
 Otium variare labore. Plin. Epist. 16. 2.
 Peſtora dubijs curis. Valer. 3. Argon. 126.
 Sententiam variauit timor. Liu. 1. ab Vrbe. 250.
 Sonum variare. Plin. lib. 10. cap. 29. 5.
 Variantur acu rapta Martialis. lib. 8. 29.
 Vices variare. Virg. 9. Aen. 33.
 Prodigialiter variare aliquid. Horat. de Arte, 6.
 Figura. Quint. lib. 6, cap. 1. 2.
 Miſtura iocorum materiam aliquam. Mart. lib. 8. 1.
 Variant multa de morte eius autores. Liu. 7. bel. Pun. 154.
 Variant Græcorum exempla. Plin. lib. 11, cap. 1. 4.
 Variare: Neutrum. Celf. lib. 1, cap. 1. Ex tempeſtatibus optime æquales ſunt; ſiue frigidæ, ſiue calidæ: peſſimæ, quæ variant maxime.
 Diſſidet & variat ſententia. Ouid. 15. Metam. 110.
 Timores variant. Ouid. 2. Trist. 11.
 Variare: Ambiguum eſſe. Liu. 9. ab Vrbe, de ſuis agijs: Ibi ſi variaret, quod raro incidebat; vt ſecundæ classiſ centuriæ vocarentur.
 Variatur: Imperſonale. Liu. 2. bell. Pun. 249, Ibi quum ſententijs variaretur.
 Varians. Plinius libro 7, capit. 42, Cætera exempla fortu-

næ variantis innumera ſunt.
 Variantibus adhuc & acerbis vuis. Col. lib. 4, cap. 20.
 Varians cælum. Plin. lib. 14, cap. 1. 6.
 Formæ variantes. Lucret. lib. 5. 6.
 Variatus. Figuris multigenis variatus. Lucret. lib. 2, 68.
 Veſtis variata figuris priſcis. Catul. Argon. 5. 10.
 Variatio. Liu. lib. 4. bell. Pun. Cæteræ centuriæ ſine variatione vlla Conſules eodem dixerunt.
 Variatum. Gell. lib. 5, cap. 12.
 Varietas. Plin. lib. 8, cap. 30. 2, Oculis mille eſſe varietates, colorumq; mutationes.
 Incredibilis quædam varietas. Quint. lib. 2, cap. 1. 1.
 Reſicit animos ac reparat varietas. Quint. lib. 1, cap. 12. 4.
 Varietates: Macula ſububra. Plinius libro 20, cap. 9. 2, Floſ bullorum tritus erurum maculas varietatesque igne factas emendat.
 VARIX] Plin. lib. 11, cap. 45, Varices in eruribus viro tantum; mulieri raro. Horat. Varice ſucceſſo.
 Varicosus. Inuenal. Satyr. 6. 40,
 — varicosus fiet aruſpex.
 Varicus. Ouid. lib. 3. de Arte, 60,
 Illa velut coniuæ Vmbri rubicunda mariti
 Ambulat ingentes varica fertq; gradus.
 Variacula. Celf. lib. 5. de curatione vlcis.
 Varico. Quint. lib. 11, cap. 1. de geſtu pedum: Variare ſupra modum, & in ſtando, deforme eſt.
 Variator. Vlpian. in l. 1. ff. de præuaricatorib. Præuaricator eſt quaſi varicator, qui diuerſam partem adiuvat, pro diti cauſa ſua.
 Varro: pro ſupido & bardo. Lucilius apud Feſtum, in voce Squarofus:
 Varronum ac rupicum ſquarofa incondita roſtra.
 VARVS] Plautus. Milit. 10. 127,
 Aut varum, aut valgum.
 Plin. lib. 11, cap. 45. 5. Horat. 1. Serm. Satyr. 3. 10.
 Varæ manus. Ouid. 9. Metam. 7.
 Varum brachium. Martialis. lib. 7. 31.
 Genius varus. Perf. Satyr. 6. 2.
 Vari, apud Celf. lib. 6, cap. 5, maculæ ſunt in facie. Vnde homines vari dicti. Plin. lib. 23, cap. 4. 8, Oleum an. ygdalium, varos cum melle tollit è facie.
 VAS] vadis. Vide VADIS.
 VAS] vaſis. Martialis. lib. 14. 103,
 Aretina nimis ne ſpernas vaſa, monemus.
 Vaſorum appellatio generalis eſt: dicimus enim vaſa & vinaria, & naualia. Vlpianus, de auro & argento legato. l. ſi gemma,
 Argentea vaſa. Horat. 1. Serm. Satyr. 7. 15.
 Aſpera. Iuuen. Satyr. 14. 7.
 Pertulum vaſ. Lucret. lib. 3, 191. & 205.
 Rimofa & curta vaſa cadunt ſeneſtris. Iuuen. Satyr. 3. 27.
 Samia. Plaut. Capt. 6. 4.
 Vaſa vinaria amphoras & cados intelligimus. Proculus, de tritico. vino & oleo legato. l. vinum.
 Conclamare vaſa. Cæſar. 4. bell. Ciuil.
 Ducere vaſa è luto. Quint. lib. 3, cap. 17. 3.
 Incuſtare ſyncerum vaſ. Horat. 1. Serm. Satyr. 3. 12.
 Idem 1. epist. 1. 1,
 Syncerum eſt niſi vaſ. quod cumq; in fundis, acceſcit.
 Quæſſatis vaſis diſſuit humor. Lucret. lib. 3. 89.
 Vaſum. Plaut. Truc. 1. 3,
 Aut aliquid vaſum argenteum.
 Vaſculum. Plin. lib. 15. cap. 28. 6, Quæſſam vaſculis conſtant. Cato cap. 111, Si voles ſeire, in vinum aqua addita ſit, necne, vaſculum facito de materia hederacea.
 Argenti puri vaſcula. Iuuenal. Satyr. 10. 2.
 Vaſarium. Plin. lib. 7, cap. 49. 3, Nec ſunt omnia vaſaria excutienda.
 Vaſcularius. Sunt enim inter aurifices vaſcularij, cælatores, inauratores, & braſtearij in l. apud Labonem. de præſcript. verb. Si quum emere argentum velles, vaſcularius ad te detulerit.
 VAS TVS] Plautus. Amph. 6. 1,
 (neſt
 Quis tam vaſto impete has fores toto conuoſit cardiplin. epist. 2. 8, Vaſiſſimum incendium multas priuatorum domos, & duo publica opera, &c. aſſumpſit.
 Vaſtus: Deſertus. Aſtius. Hanc urbem ferro vaſtam faciet.
 Vaſtus locus à natura & humano cultu. Salluſt. in Iugurtha.
 Acquor vaſtum. Virg. 2. Aen. 1. 6.
 In vaſtorem altitudinem ac velut profundum inuehi. Liu. 1. bell. Macedon. 2.
 Animus vaſtus. Salluſt. in Catil.
 Antrum vaſtum. Virg. 1. Aen. 12.
 Aper vaſtus. Claud. 3. Paneg. 62.
 Arma vaſta. Virg. 10. Aen. 154.
 Artus vaſti. Virg. 5. Aen. 87.

Cæde vasta fessus. Virg. 6, Aen. 101.
 Campi vasti. Virg. 9, Aen. 3.
 Certamine vasto tendunt. Virg. 12, Aen. 111.
 Crater vastus. Ouid. 2, Metam. 48.
 Feræ vastæ. Ouid. 2, Metam. 39.
 Flustus vasti. Virg. 1, Aen. 12.
 Hiati vasto immanis spelunca. Virg. 6, Aen. 48.
 Ictus vasti. Virg. 5, Aen. 40.
 Impetus vastus. Horat. 4, Carm. ode 14, 7.
 Ira vasta. Ouid. 10, Metam. 109.
 Iter vastum. Ouid. 18, Metam. 18.
 Latratus vastus & canorus. Col. lib. 7, cap. 12, 2.
 Moles vasta. Virg. 3, Aen. 132.
 Molimen vastum. Ouid. 15, Metam. 162.
 Mundus vastus. Ouid. 1, Fast. 24.
 Murmure vasto it mare. Virg. 1, Aen. 50.
 Onua vastum. Ouid. 1, Fast. 113.
 Orbis vastus. Ouid. 2, de Arte, 4.
 Pondus vastum. Virg. 5, Aen. 90.
 Rupes vastæ. Virg. 1, Aen. 34.
 Sinus vastus. Virg. 4, Georg. 71.
 Solitudo vasta. Liu. 1 ab Vrbe, 15.
 Tellus vasta. Valer. 2, Argon. 121.
 Vires vastæ. Virg. 5, Aen. 74.
 Vorago vasta. Virg. 6, Aen. 60.
 Vulnera vasta. Lucret. lib. 5, 259.
 ¶ Vastitas. Columell. lib. 3, Pari tamen in hac terra vastitate, belluas progenerari quis neget? Idem lib. 5, cap. 1, 1.
 Sterilis profundis vastitas soli. Senec. Herc. furen. 9, 17.
 ¶ Vastitas: *Vastatio*. Aëtius: Propterea tot tantasq; habemus vastitates funerum.
 Vastitas odoris. Plin. lib. 31, cap. 6, 4.
 ¶ Vastitudo. Cato cap. 141, 1, Viduitatem vastitudinemque, calamitates intemperiasq; prohibeatis.
 ¶ Vastities. Apul. Cui in primis tanti corporis vastities horrore fuit. Plaut. Pseud. 3, 68.
 Harum mihi voluptatum omnium, atq; itidem tibi, Distractio, diffidium, vastities venit.
 ¶ Vasto. Vastare agros cultoribus. Virg. 8, Aen. 2.
 Iter alicuius. Silius lib. 3, 95.
 Mentem. Sallust. in Caecil.
 Omnia late. Virg. 4, Georg. 4.
 ¶ Vastatus. Fana vastata tumultu impio. Horat. 4, Carmin. ode 4, 10.
 Pascua. Claud. 3, de raptu Proserp. 34.
 Vastata vrbs defensoribus suis. Liu. lib. 9, bell. Pun.
 ¶ Vastatio. Liu. 7, ab Vrbe, 67, Accessit ad eam cladem & vastitio Romani agri.
 ¶ Vastator. Troiæ vastator Achilles. Stat. 1, Achil. 64.
 Aper vastator Arcadiæ. Ouid. 9, Metam. 39.
 Ferus vastator. Ouid. 11, Metam. 80.
 ¶ Vastatrix. Seneca epistol. 96, Luxuria terrarum marisque vastatrix.
 VATES] Virgil. 6, Aen. 41,
 Cunctantem & vates portat sub testâ Sibyllæ.
 Plaut. Milit. 12, 37,
 Bonus vates poteras esse, quâ, que sunt futura, vides.
 Præfagia vatum. Ouid. 4, Trist. eleg. 9, 26.
 Pater vatum. Latous. Stat. 1, Syll. 2, 42.
 Infana vates. Virg. 3, Aeneid. 89.
 Peritus vates. Ouid. 1, de Arte, 6.
 Pij vates. Virg. 6, Aeneid. 133.
 Sacer vates. Horat. 4, Carm. ode 9, 6.
 Sanctissima vates præscia venturi. Virg. 6, Aen. 13.
 Terrifici vates. Virg. 5, Aen. 105.
 Vera vates. Claud. 2, Paneg. 69.
 ¶ Vates: *poëta*. Colum. in Præf. lib. 10, Ex voluntate vatis maxime memorandi.
 Sic honor & nomen diuinis vatribus. Horat. de Arte, 81.
 Attonitus vates. Horat. 3, Carm. ode 19, 3.
 Cothurnatus. Ouid. 2, Amor. eleg. 184.
 Lauriger. Stat. 1, Theb. 9.
 Vates medicinæ. Plin. lib. 11, cap. 37, 84.
 ¶ Vaticanans. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 1, 11.
 Maxime, dicta tibi vaticinante nota.
 ¶ Vaticanator. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 1, 9,
 Vnde tamen viuat, vaticinator habet.
 ¶ Vaticanus. Liu. 5, bell. Pun. 6, Edixit, ut quicumq; libros vaticinos, præcationesve, aut artem sacrificandi conscriptam haberet.
 Vaticanus furor. Ouid. 2, Metam. 119.
 VATES CO] *Defensor*, horridus fio Aëtius: Iussit proficisci in exsilium quôvis gentium, ne scelere tuo Thebani vatescant agri.
 VATIS] Varro lib. 2, de Re rust. cap. 9, de canibus: Sint cruribus te cts, ac potius vatis, quam vatij. Plin. lib. 11, c. 45, 61.

VATRAX, & VATRICOSVS] Adiect. Qui cura vitiosa habet. Lucilius lib. 28, Vt si progeniem antiquam, qua est maximus Quintus Vacax, qua vatricosus vatrax.
 V B]
 VBER] *Fertilis*. Iuuenal. Satyr. 1, 9.
 Et quando vberior vitiorum copia?
 Actas vberior. Ouid. 15, Metam. 42.
 Aquis vberibus fœcundus specus. Ouid. 3, Met. 7.
 Arua vbertrima. Valer. Argon. 104.
 Dona vberiora promissis. Ouid. epist. 16, 45.
 Fruges vberes. Horat. Carm. ode 15, 1.
 Genis grauidis vberibusque effusæ lacrymæ. Ouidius ad Liuiam, 24.
 Guttis vberibus flent omnia. Lucret. lib. 1, 71.
 Honor vberior. Ouid. 2, de Nuce, 4.
 Ingenium vberius. Ouid. 2, Trist. 15.
 Morus vbertrima niueis pomis. Ouid. 4, Met. 18.
 Regna vbertrima. Virg. 3, Aen. 2.
 Riui vberes lacris. Horat. 2, Carm. ode 19, 3.
 Terris vberibus fertilis Vmbria. Prop. lib. 1, 11, 2.
 ¶ Vber: *Mamma*. Virg. 3, Aen. 126.
 Lanigeras claudit pecudes, atq; vbera preffat.
 Mammaram vbera. Lucret. lib. 5, 177.
 Dissentum vber. Ouid. 13, Metam. 177.
 Dissenta vbera lacte. Virg. eclog. 4, 3.
 Equina. Horat. Epod. 8, 2.
 Grauidum vber. Virg. 1, Georg. 64.
 Inania. Ouid. 10, Metam. 79.
 Lactantia. Ouid. 7, Metam. 65.
 Lactea. Virg. 2, Georg. 105.
 Profusum. Silius lib. 4, 76.
 Rarum. Virg. 2, Georg. 47.
 Virgata vbera feræ. Calpiæ. Senec. Herc. Oct. 20, 2, 9.
 Ablatus vberibus. Plin. lib. 8, cap. 5, 2.
 Admoere vbera alicui. Virg. 4, Aen. 74.
 Alere fœtus vber. Virg. eclog. 3, 6.
 Consumunt vbera vaccæ. Virg. 3, Georg. 36.
 Demittunt. Virg. 2, Georg. 105.
 Depulsus equus ab vber. matris. Virg. 3, Georg. 38.
 Dissentant vbera vaccæ. Virg. eclog. 9, 6.
 Dare vbera alicui. Ouid. 4, Metam. 65.
 Exhausto vber. spumat mulctra. Virg. 3, Georg. 62.
 Ebibere vbera. Ouid. 6, Metam. 69.
 Dissentis vberibus manat humor lacteus. Lucret. lib. 1, 52.
 Potanda vbera infantibus. Iuuen. Satyr. 6, 1.
 Pressare vbera palmis. Virg. eclog. 3, 20.
 Rapti ab vber. infantes. Virg. 6, Aen. 16.
 Raptus ab vber. vitulus. Ouid. 4, Fast. 92.
 Siccare dissenta vbera. Horat. Epod. 2, 10.
 Tendunt vbera capræ. Virg. 3, Georg. 80.
 Tenta vbera. Horat. Epod. 16, 10.
 Trahunt vbera infantes. Lucant. lib. 3, 71.
 ¶ Vber: *pro Vberate*. Virg. 1, Aen. 101.
 Terra antiqua, potens armis, atq; vber. glebæ.
 Fertilis vber. campus. Virg. 2, Georg. 37.
 Lætum vber. Virg. 3, Aen. 10.
 ¶ Vbertas. Opum vbertas. Silius lib. 15, 18.
 Naturalis locorum vbertas. Quint. lib. 4, cap. 1, 42.
 ¶ Vbertim. Catull. de coma Berenicis, 61, 4, Claud. de laudibus Serenæ, 2, 43,
 — quantæque cadebant
 Vbertim lacrymæ?
 VBI] Plin. lib. 12, cap. 14, 7, Alexandria, vbi thura interpolantur. Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 15.
 Non vbi vis, coramve quibuslibet.
 Interrogatiue. Terent. Eunuch. 5, 9, 20,
 Sed vbi est frater?
 Vbi ego audiuerim? Plaut. Amph. 8, 115.
 Relatiue. Virgil. 1, Aeneid. 21,
 — vbi Acaciæ telo iacet Hæstor. Plaut. Truc. 4, 37.
 Infinit. Plaut. Trucul. 18, 30. Terent. Eunuch. 2, 3, 20,
 Siue ad eum digna res est, vbi tu neruos intendas tuos.
 ¶ Vbi: *postquam*. Virgil. 2, Aen. 159,
 Hæc vbi dicta dedit. Terent. And. 2, 2, 19,
 Vbite non inuenio, ibi ascendo in quendam excelsum locum.
 Vbi primùm. Terent. Eunuch. 4, 1, 14.
 Vbi primùm poterit, se illinc subducat scio.
 ¶ Vbi: *quando*. Terent. Eunuch. 5, 6, 3,
 Vbi satias cœpit ficti, commuto locum.
 Vbiubi. Terent. And. 4, 2, 1,
 Iam vbiubi erit, inuentum tibi curabo.
 Vbiubi gentium. Plaut. Afn. 7, 11.
 Vbiubi: *Statim* v. Plaut. Merc. 18, 24,
 Vbiubi erit inuenta, mater redimet.
 Vbi loci. Plautus Capt. 17, 5,

Propemodum vbi loci tuę fortunę sint, facile intelligis, Plin. lib. 7, c. 24, ad finē: Vt inanis mens quęrat, vbi sit loci. Vbi gentium. Plaut. Merc. 7, 93.

Vbinam est is homo gentium?

¶ Vbicunq;. Vbicunq; vsũ Plin. lib. 10, cap. 4, 2.

Vbicunq; opus sit obsequi. Terent. Heaut. 3, 3, 17.

— vbiunque locorum Viuitis. Horatius 1. E.

pistol. 3, 7.

¶ Vbiuis. Vbiuis gentium. Terent. Hecyr. 3, 1, 4.

¶ Vbi que. Virgil. 1. Aencid. 1, 2,

Non opis est nostrę, Dido; nec quicquid vbiq; est
Gentis Dardaniz.

V D

V D O] Genus vestimenti: de quo est epigramma Martialis lib. 14, 145, Vdones cilicij.

Vlpianus in l. argumeto § 2. ff. de auro, argento, &c. Alia est causa vdonum quia vsũ calceamentorum præstant.

V D V S] Virg. 1. Georg. 7, 8.

Nigra subest vdo tantũ cui lingua palato.

Plin. lib. 24, cap. 15, 9, Folia epiphoris imponũtur, cum polenta supposito vdo linteolo.

Vdus aqua. Mart. lib. 11, 22.

Vdus ofculis. Mart. lib. 8, 38.

Aleator vdus. Mart. lib. 5, 135.

Campi vdi. Sil. lib. 8, 101.

Capilli. Quid. 1, Metam. 87.

Genę vda. Ouid. 1. Fast. 89.

Humus vda. Horat. 3. Carm. ode 2, 5.

Luminibus vdis respiciens. Propert. lib. 1. eleg. 7, 2.

Pomaria vda mobilibus iuis. Horat. 1. Carm. ode 7, 3.

Terra vda viret gramine. Ouid. 2. Amor. eleg. 6, 0.

Ver vdim. Virg. 3. Georg. 86.

Via vda. Lucan. lib. 3, 17.

¶ Vdo. Macrobi. lib. 7. Saturn. cap. 13, Quę vdana sunt corporis, vino fouentur.

V E

VE C O R S] Liu. 4. ab Vrbe, 215, Audita vox eius in concione stolidi, & propę vecors.

Audacia vecors. Liu. 1. bell. Pun. 118.

Furor. Catull. ad Aurelium. 1, 1, 1.

Iuuenes vecordes. Senec. Thebaid. 1, 59.

Libelli. Tacit. lib. 2.

Libido vecors. Senec. Troade, 4, 17.

Mens vecors agitur furis. Ouid. in Ibin, 69.

Rixam vecordem excitare. Catull. ad Ravidum, 38, 1.

¶ Vecordia. Terent. And. 4, 1, 2,

Tanta vecordia innata cuiquam vt fiet. Sallustius:

profus in facie, vultuq; vecordia.

Pulchre vecordia. Ouid. 12, Metam, 46.

VECTIARIVS] Vide VECTIS.

VECTIBILIS] Vide VEHO.

VECTIGAL] Leuare agrum vectigali. Claud. 3. Paneg. 20.

Magna vectigalia. Horat. 1. Serm. Satyr. 1, 20.

Porrigere parua vectigalia. Horat. 3. Carm. ode 16, 8.

Instituere vectigal. Colum. lib. 3, cap. 2.

¶ Vectigalorũ pro vectigalim Suet. in Augusto, cap. vltimo. Quantum pecunię in ætario & fisci, & vectigaliorum reliduis.

¶ Vectigalis. Liu. Vectigalis stipendiarisq; & seruus populi Romani à patre relictus.

Facere vectigales. Cæsar. 4. bell. Gall. 474.

VECTIS] Cæsar. 1. bell. Ciuil. 43, Saxa, quã maxime possunt, vectibus promouent. Horat. 3. Carm. ode 16, 2.

¶ Vectarius: Qui torcularia premis vectibus. Vitruu. lib. 6, cap. 8.

¶ Vecticularius. Cato: Vecticulariam vitam viuere, est repente largiter habere, repente nihil. Festus.

VECTO, VECTVRA] Vide VEHO.

VEGEO] pro vegeto. Pomponius: Animos Venus veget voluptatibus.

¶ Vegetus. Gell. lib. 2, Eisdem cum corpore esse vegeto ac valenti? Sueton. de Cæsare, cap. 45, Nigri, vegetisq; oculis, valitudine prospera.

Vegetum ingenium. Liu. 6. ab Vrbe, 84.

Vegetus pulsus venarum. Valerius lib. 5.

¶ Vegetior & Vegetissimus. Colum. lib. 6, cap. 20, Vegetior aspectus. Plin. lib. 18, cap. 26, 7, Hoc intervallum temporis vegetissimum agricolis, maximeq; operosum est.

¶ Veges. Liu. 1. bell. Pun. 157, A tergo Alpes vrgent; vix integris vobis ac vegetibus transitę.

¶ Vegeto. Gellius: Memorizę vegetandę gratia.

¶ Vegetatio. Apul. de Asino aureo: Vt etiam fatigationem sedentariam incessus vegetatione discuterem.

VEGRANDIS] Plautus in Cistell.

Qui nisi iteres, nimium is vegrandi gradu. Varro lib. 2. de Re rust. cap. 2, 11, Quod quę postea concipiunt, vegrandes fiunt atq; imbecillę.

VEHA] Varro 1. de Re rust. cap. 2, 13, A quo rustici etiam nunc quoq; viam veham appellant, propter vecturas.

VEHEMENS] Terent. And. 1, 1, 123,

— ne hæc quidem

Satis vehemens causa ad obiurgandum.

Dea vehemens. Catull. ad Licinium, 47, 5.

Lupus vehemens. Horat. 2, 6.

Metu vehementi commota mens. Lucret. lib. 3, 31.

Operã vehemente minister. Horat. 1. epist. 13, 1.

Palus vehemens. Colum. hb. 3, cap. 12.

Violentia. Lucret. lib. 3, 98.

Vitis. Colum. lib. 3, cap. 1.

Vsus. Horat. 2. epist. 2, 24.

¶ Vehementia. Plin. lib. 13, cap. 8, 1, Flore candido, cum vehementia odoris.

¶ Vehementer. Lucret. lib. 4, 7.

Dolet vehementer. Terent. Adelph. 4, 5, 48.

Insanire vehementer. Plaut. Merc. 18, 19.

Pertinet vehementer ad rem aliquam. Varro 1. de Re rust. cap. 55, 4.

Velim vehementer. Terent. Eunuch. 5, 9, 39.

VEHES] Vide VEHO.

VEHO] Plautus Mostell. 9, 86,

Magni sunt oneris: quicquid imponas, vehunt.

Curru vehere aliquem. Ouid. epist. 2, 1, 19.

In curru vehi. Ouid. 1. Trist. eleg. 2, 10.

Dorso cornipedis. Senec. Hippol. 6, 15.

Equo. Ouid. 3. de Arte, 155.

Naui vehimur. Lucret. lib. 4, 78.

Phaselis piñis vehitur circum sua rura. Virg. 4. Georg. 58.

Amne vehere. Ouid. 2, Metam. 10. (bro 1, 67,

Vixerat Europam fraterna per æquora taurus. Martialis li-

vehunt per maria vasta ratibus. Pin. lib. 1, cap. 19, 2.

Vehere fructus ex agris. Liu. 1. bell. Pun. 150.

Cibum ore vehit formica. Ouid. 1. de Arte, 19.

Carpenta vehabant matres Ausonias. Ouid. 1. Fast. 24.

Ventrem & grauem vehere. Ouid. 9, Metam. 138.

Aetas vehit fortunam. Lucret. lib. 3, 250.

Bella vehere trans pontum. Senec. Thyeste. 1, 9.

Precium vehendi. Ouid. 3. Fast. 211.

(lum. 95, 1,

¶ Vectus. Multa per æquora vectus. Catull. ad fratris tumu-

Diversa per æquora vecti. Virg. 1. Aen. 76.

Apes vectę liquidum trans æthera. Virg. 7. Aen. 13.

¶ Vecto. Gell. lib. 16, cap. 19, Dorso super fluctus edicto vectasse. Propert. 3. eleg. 3, 10.

Corpora vectare carina. Virg. 6. Aen. 79.

Humeris vectari. Horat. Epod. ad finem.

¶ Vectabulum. Gell. lib. 20, cap. 1, lumentum quoq; non id solum significat quod nũc dicitur, sed vectabulum etiam.

¶ Vector: Qui vehitur. Quintilianus in Corpore proiecto: In nauim filij mei male permutatus vector imponor.

Vector: qui vehit. Ouid. 1. Fast. 17,

Ecce rudens rauco Sileni vector a sellis

Intempestiuos edidit ore sonos.

Fulminis vector. Aquila. Stat. 9. Theb. 162.

Vectoria nauigia. Cæsar. 5. bell. Gall.

¶ Vectarius equus. Varro lib. 2. de Re rust. cap. 7, 12.

¶ Vectibilis. Senec. 1. Nat. quęst. Ipsi in insulę materia vectibilis.

¶ Vectura. Varro de Re rust. li. 2, cap. 7, Equi alij sunt idonei ad rem militare, alij ad vecturam, alij ad admissuram.

Licere aut exercere vecturas nauium. Papin. in l. si vrbana. ff. de condit. indeb.

Facere vecturam. Quint. in Pastu cadauerum.

¶ Vehiculum. Plin. lib. 7, cap. 56.

¶ Vehes, vel Vehis. Plin. lib. 36, cap. 15, 9, Vt vehem fœni largę onuitam transmitteret. Columella libro 11, cap. 2, Satis erit in singula iugera vehes stereoris comportare numero decem & octo

VEL] Conuenitro dissumelina. Plaut. Milit. 14, 28,

Vel adest, vel non. Virg. 1. Aen. 150.

Quid tantum Oceano properent se tingere soles

Hyberni, vel quę tardis mora noñtib; obstat.

Copulana. Terent. Eunuch. 2, 3, 27.

— hanc tu mihi vel vi, vel clam, vel precario.

Fac tradas.

¶ Vel, pro Venti. Terent. Hecyr. 1, 1, 3,

Vel hic Pamphilus iurabat quoties Bacchidi.

Vel, Etiam. Terent. And. 3, 1, 9,

Vel hoc quis non credat, qui nõr te, abs te esse ortũs

Virg. 11, Aen. 52,

Vel Priamo miseranda manus.

Vel: Salsum. Terent. Phorm. 2, 1, 71,

Postremo, si nullo alio pacto, vel fœnore,

Vel etiam. Plaut. Menæch. 1, 1, 17,

— vel etiam in oculos compingite.

VELABRVM, VELAMEN, VELO] Vide VELVM.

VELES] Miles tenuissimè omnium armatus. Liu. 6. bell. Pun. 19. Et ubi ad coniectum teli ventum est, signo dato velices desiliunt. Ouid. in Ibin, 10.

Vtq; petit primò plenum flauentis arenæ,
Nondum calfacti velitis hasta solum.

¶ Velitor: Iurgor. Plautus Menæch. 17. 20.

Nescio quid velitati estis inter vos duos.

Gell. lib. 6. cap. 11. Neq; in maledictis aduersum impudentes & improbos velitandum.

¶ Velitatio. Plautus Rud. 13. 41.

Equidem meam velitationem exerceo.

¶ Velitaria. Sallust. in Iugurtha. Præterea iere sagittarij & cohors peligna cum velitaribus armis itineris properandi causa. Liuus 6. bell. Punic. 19. Et septena iacula quaternos longa pedes data, præfixa ferro, quale hastis velitaribus inest.

¶ Velitatum. Sisenna lib. 1. Histor. Ne velitatum aut saltuatim scribendo, lectorum animos impediremus.

VELIFICO, VELIVOLVS] Vide VELVM.

VELIO] Radicitus vellere, vel cum radice. Colum. lib. 11. cap. 3. 36. Plin. lib. 12. cap. 12. 4.

Tondere, radere, & vellere. Suet. de Cæsare, cap. 45.

Arbos solo vellitur ruptis radicibus. Virg. 2. Aen. 6.

Barbam vellere: Proverbium Horat. 1. Serm. Satyr. 3. 27.

— barbam tibi vellunt

Lasciui pueri.

Capillos albos à stirpe vellere. Propert. lib. 3. eleg. 24. 7.

Comam. Martial. lib. 2. 11.

Herbas vellens dentibus. Ouid. 8. Metam. 162.

Munimenta vellere, sepulchra, vallum. Liu. 2. ab Vrbe, 106.

Idem 6. bell. Pun. 68. & 10. ab Vrbe, 119.

Pectora velluntur secreto morfu. Stat. 5. Syl. 2. 1.

Pifces vellere ex æquore. Ouid. 2. Serm. Satyr. 3. 47.

Poma manu. Tibull. lib. 3. eleg. 5. 4.

Pontem. Virg. 8. Aen. 130.

Postes à cardine. Virg. 2. Aen. 97.

Signa castris. Virg. 4. Georg. 22.

Spicula. Virg. 10. Aen. 178.

¶ Vulsus. Vulsa corpora. Quint. in Proæm. lib. 8.

Tela vulsa pectore. Lucan. lib. 5. 46.

¶ Vulsura Varr. 2. de Re rust. cap. 11. 7. Prius lanæ vulsuram, quàm tonfuram inuentam.

¶ Vellico Propert. lib. 2. eleg. 5. 2. Plaut. Mostell. 10. 62.

Cornix à cornibus volutibus duo vicissim vellicat.

¶ Quintil. lib. 6. cap. 1. 31. Ex pædagogico se vellicari respondit. De puero siente.

Vellicare: Criminari. Plaut. Merc. 7. 65.

Nutent, niſent, sibilent, vellicent.

Vocent, molesti sint. Gell. lib. 4. cap. 15. In quibus plura inſcitè aut malignè vellicant.

Abſentem vellicare. Horat. 1. Serm. Satyr. 10. 16.

Beneficium. Senec. de Benefic. lib. 2. cap. 28.

Opus alicuius. Varro lib. 3. de Re rust. cap. 16. 5.

¶ Vellicatus. Plin. lib. 28. cap. 6. 4. Extremitates corporis vel aurium vellicatus perſtringi.

¶ Vellicatio. Senec. de Vita beata. Quum non tantum lacerationes, sed etiam vellicationes effugerit.

VELLVVS] Varro de Re rustic. libro 2. capite 11. 7. Lanam ademptam & conglobatam, alij vellera, alij vellumina appellant.

Ovis auratæ vellus. Ouid. 6. epist. 1.

Atrum. Ouid. 7. Metam. 49.

Ferina vellera. Ouid. 11. Metam. 1.

Fulua. Ouid. epist. 6. 5.

Hirsuta fetis leonis. Ouid. 2. Fast.

Stamina facta de nigro vellere. Ouid. 4. Trist. eleg. 1. 13.

Niuea vellera. Virg. 4. Aen. 92.

Pereſa illuue. Virg. 3. Georg. 113.

Pullum vellus. Ouid. 4. Fast. 124.

Splendentia vellera lanæ niueæ. Sil. lib. 15. 140.

Tenuia vellera folija deſectant Seres. Virg. 2. Georgic. 25.

Mollire vellera. Ouid. 6. Metam. 5.

Stratis vellibus iacebat. Virg. 7. Aen. 19.

¶ Vellera: pro frondibus. Ouid. de Nuce, 27.

At simul induimus nostris sua vellera ramis.

VELO] Vide VELVM.

VELOX] Plin. lib. 8. cap. 34. 1. Velox saltatu.

Ferro velox. Stat. 3. Thebaid. 80.

Iacula. Virg. 11. Aen. 152.

Ad facinus. Claud. 1. in Ruff. 49.

Ad præmia. Ouid. 1. de Ponto. eleg. 3. 11.

Aeui velocis memor. Senec. Herc. fur. 3. 3.

Alæ veloces. Claud. 1. in Ruffin. 25.

Animus velox. Horat. 1. epist. 2. 3.

Annus. Stat. 5. Thebaid. 92.

Cetui veloces. Virg. 5. Aen. 51.

Crura velocia. Ouid. 1. Metam. 62.

Equi veloces. Ouid. 8. Metam. 112.

Horæ. Ouid. 2. Metam. 24.

Iaculum velox. Virg. 3. Georg. 106.

Ingenium. Ouid. 8. Metam. 51.

Ingenium velox ac mobile. Quint. lib. 6. cap. 4. 6.

Membra velocia. Sil. lib. 17. 109.

Oculo veloci percurrere aliquid. Horatius 2. Serm. Satyr. 5. 12.

Pila velox. Horat. 2. Serm. Satyr. 2. 9.

Procella. Horat. 3. Carm. ode 27. 13.

Victoria. Horat. 1. epist. 19. 13.

Nihil est annis velocius. Ouid. 10. Metam. 103.

¶ Velox: pro Velociter. Virg. 5. Aen. 90.

— ille istum venientem è vertice velox

Præuidit celeriq; elapsus corpore cessit.

¶ Velocitas. Exercitata studio velocitas. Quintilianus lib. 5. cap. 10. 86.

Cogitationum velocitas. Plin. lib. 7. cap. 12. 2.

¶ Velociter. Auferre aliquid velociter. Ouid. 4. Fast. 89.

Currere velocius. Ouid. 10. Metam. 116.

VELVM] Plinius libro 12. capite 19. 2. Non vela, non ratio vlla adiunct.

Tenor veli. Lucan. lib. 5. 142.

Ferruginea vela. Lucret. lib. 4. 15.

Fugacia. Ouid. epist. 13. 5.

Lutea. Lucret. lib. 4. 15.

Nautica. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 22.

Niueis tentoria velis. Virg. 1. Aen. 95.

Nutantia. Lucan. lib. 8. 10.

Parua. Horat. 4. Carm. ode 15. 1.

Rufa. Lucret. lib. 4. 15.

Tumida. Horat. 2. epist. 2. 41.

Abeuntia vela proſequi oculis. Ouid. epist. 5. 11.

Aptare classem velis. Virg. 3. Aen. 95.

Arripuere tellurem velis. Virg. 3. Aen. 96.

Cadunt vela. Virg. 3. Aen. 42.

Leuibus velis cadentia castra. Valer. 2. Argon. 90.

Turgida vela contrahere. Horat. 2. Carm. ode 10. 5.

Deducunt vela nautæ. Ouid. 3. Metam. 133.

Deſerta vento vela. Senec. Agamemn. 6. 15.

Dirigere vela in medio freto. Ouid. 1. Fast. 93.

Dare vela. Quintil. lib. 10. cap. 3.

Dare vela retrorsum. Horat. 1. Carm. ode 34. 1.

Dabant vela in altum. Virg. 1. Aen. 8.

Dare vela ventis. Virg. 4. Aen. 109.

Lata vela pelago dare. Senec. Troad. 4. 1.

Suz famæ. Martial. lib. 8. 70.

Ingenio. Ouid. 3. Fast. 158. ad Bacchum.

Nauigia velis euntia. Plin. 9. cap. 15. 7.

Nauis fertur velis ventoq;. Lucret. lib. 4. 182.

Flectere viam velis. Virg. 5. Aen. 6.

Implere vela ventis. Virg. 7. Aen. 5.

Inflata vela ſecundis Notis. Senec. Agamem. 2. 7.

Intendere vela ventis ſecundis. Virg. 3. Aen. 137.

Intendunt vela Zephyri ſecundi. Virg. 5. Aen. 7.

Intenta vela theatris. Lucret. lib. 4. 15.

Humida vela legit nauita. Virg. 1. Georg. 75.

Miniſtrare velis. Virg. 6. Aen. 51.

Pandere tota vela. Quint. lib. 6. cap. 1. 39.

Alas velorum pandere. Virg. 9. Aen. 104.

Permittere vela ventis. Quintilianus Triphoni, in præfat. 3.

Aequatis velis procedit classis. Virg. 4. Aen. 118.

Solucere vela. Virg. 4. Aen. 115.

Subducta vela. Silius lib. 6. 65.

Pleno subit ostia velo. Virg. 1. Aen. 81.

Subnectere rotum velum antennis. Ouid. 11. Metam. 97.

Tendunt vela Noti. Virg. 3. Aen. 54.

Concaua vela tenet ventus. Ouid. epist. 6. 14.

Trahere vela. Virg. 4. Georg. 24.

Auræ vocant vela. Virg. 3. Aen. 72. Plautus Afin. 5. 5.

Remigio, velodq; quantumq; poteris, festina & fuge.

¶ Velifico. Plin. lib. 9. cap. 3. 2. Per summa æquorum velificant. Propert. lib. 4. eleg. 10. 2.

Nauta per vrbanas velificabat aquas.

¶ Velificatus. Propert. lib. 2. eleg. 29. 8.

Cætula ad infernas velificata rates.

¶ Velificus cursus. Plin. lib. 13. cap. 11. 4.

¶ Velifer. Carina velifera. Ouidius 15. Metamorph. 144.

Propert. lib. 3. eleg. 9. 7.

Malus velifer. Valer. 1. Argon. 26.

¶ Veliuolus. Mare dicitur veliuolum. Virgilius primo, Accidos, 46.

Rates veliuolz. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 5. 9.

Nauces. Ennius.

¶ **Velo** Plin. in Paneg. 93, Nihil velandum est, nihil omit-
tendum.
Amictu eroceo velari. Ouid. 3. de Arte 36.
Corpora velantur lino. Silius lib. 3, 5.
Corpus velat maculoso vellere. Ouid. 3, Metam. 40.
Corpora pecudum velantur fulvis fetis. Virg. 3, Georg. 77.
Fronde velamus delubra deum. Virg. 2, Aen. 50.
Humeros velare ostro. Virg. 7, Aen. 163.
Penna latus velat. Ouid. 2, Metam. 76.
Tempora velat myrto. Virg. 4, Aen. 15.
Adiumentis extrinsecus aliquid velare. Tacit. lib. 12.
Scelus scelere velandum est Senec. Hippol. 3, 27.
¶ **Velare** *legum.* Pomponius: Rectè velet gulam. Plaut. Am-
phit. 4. 103.
Velatis manibus orant, ignoscamus peccatum suum.
¶ **Velans** Squamæ velantes artus. Ouid. 4, Metam. 9.
¶ **Velatus.** Virgil. 11, Aeneid. 20,
Velati ramis oleæ.
Filo velatus. Tibul. lib. 1 eleg. 5, 3.
Molliter velata ostro. Stat. 5, Sylu. 1, 45.
¶ **Velatus: Vestitus.** Plaut. Muliebri velatus togâ.
Pennis nigris velata monedula. Ouid. 7, Metam. 94.
Antennæ velatæ. Virg. 3, Aeneid. 110.
Comæ Virg. 3, Aeneid. 35.
Tempora velata corona. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 14, 11.
¶ **Corporis velanda.** Plinius epist. 110. lib. 6.
¶ **Velaris.** Plin. lib. 1, cap. 92, Lignum intus grandis firmæq;
duritiæ, ex quo velares detornant annulos.
¶ **Velamen.** Virg. 1, Aeneid. 131,
Et circumextum eroceo velamen acantho,
Mollia velamina. Ouid. 1, 5, Metam. 24.
Fulgentia auro. Ouid. 6, Metam. 113.
Denipere velamina ex humeris. Ouid. 6, Metam. 113.
Cærule velamina induitur. Ouid. 14, Metam. 9.
Ponere velamina. Ouid. 2, Fast. 34.
Mollia velamina ponere de corpore. Ouid. 4, Metam. 69.
Scisso velamine recegit vultus. Lucan. lib. 8. 135.
¶ **Velamentum.** Liu. 4. bel. Pun. 139, Ramos oleæ ac velamē-
ta alia supplicium porrigentes, orare, vt reciperent sese.
Velamenta & infulæ. Tacit. lib. 19.
Celsus, tunicas testiculos ambientes, velamenta testiculo-
rum vocat, & tunicas vlcerum & tuberculorum.
¶ **Velaria: Loca abdita.** Iuuenal. Satyr. 4. 19,
—pueros indè ad velaria raptos.
¶ **Velabrum.** Plautus Capt. 8. 29.
Quasi in Velabro olearii.
¶ **Velabrensis.** Marcial. lib. 11, 49.
Velabrensi massa recocta foco.
VELVT, & VELVTI.] Horat. 1. Carm. ode 12. 10,
Crescit occulto velut arbor æuo.
Fama Marcelli Sic. 2. Serm. Sat. 1. 10,
—hoc veluti virtute paratum.
Velut, & Ita. Columel. libro 3, cap. 95, Nos quoque pari ra-
tione, velut Olympicarum equarum, ita fortissimarum
aminearum vitium seminibus electis, largæ vindemiæ
spem capiamus.
VENA] Plin. lib. 11, cap. 37, 85. His innatant venæ, id est, fan-
guis riuu.
Vena, pro arteria. Ouid. 10, Metam. 58,
—saliant tentatæ pollice venæ.
Celsus, Periculosissimum tum est, si venæ quæq; ibi vehe-
menter agitantur.
Pulsus venarum. Plin. lib. 2, cap. 97-7, Percussus venarum.
Plin. lib. 7, cap. 51, 1.
Venæ accommodatæ spiritui. Cels. in præfat. lib. 1.
Venæ naturaliter ordinatæ. Celsus lib. 3, cap. 6.
Trepidæ. Ouid. 6, Metam. 78.
Vacuæ. Horat. 2. Serm. Satyr. 4, 6.
Vitales. Lucret. lib. 2, 223.
Attingit hiantes venas calor. Virg. 1, Georg. 19.
Venæ conquerunt. Cels. lib. 3, cap. 4.
Venæ submitunt se. Cels. in præfat. lib. 1.
Valentes venæ fibrarum. Lucan. lib. 1, 117.
Concidere venæ dicuntur, quando deficiunt vires. Celsus libro
3, cap. 5.
Sanguis detractus venis, Lucret. lib. 3, 90.
Exsoluere venas. Tacit. lib. 16.
Ferire venam. Celsus libro 3, cap. 10.
Ferire venam inter ima pedis. Virg. 3, Georg. 92.
Libido tetra inflauit venas. Horat. 1. Serm. Satyr. 2, 7.
Inflatus venas Iaccho. Virg. eclog. 6, 3.
Hiatus tenues venarum laxat cruor. Stat. 10. Thebaid. 106.
Mareunt venæ. Lucan. lib. 4, 57.
Mouentur inæqualibus intervallis. Cels. lib. 3, cap. 6.
Nigrescunt sanguine. Ouid. 3. de Atte. 100.
Pallent amisso sanguine. Ouid. 2, Metam. 165.

Pertundere venam Iuuenal. Satyr. 6, 5.
Reficere venas eadentes vino. Senec. de Benef. lib. 3, cap. 9.
Reuulsæ venæ. Senec. Oedip. 12, 13.
Salient venas sanguine. Virg. 3, Georg. 92.
Tangere venas alicui. Persius Satyr. 3, 11.
Plenis tumuerunt guttura venis. Ouid. 3, Metam. 15.
¶ **Venæ arborum.** Plin. lib. 16, cap. 38, 3.
Venæ marmoris. Picturata lucentia marmora venâ. Statius
3 Sylu. 8.
Silicum venæ. Ouid. 1, Amor. eleg. 11, 2.
Silicis venis abstrusus ignis. Virg. 1, Georg. 27.
¶ **Venæ: subterraneas measus, per quos manat liquor.** Hirtius 4. bell.
Alexand. 21, Omnia enim littora naturaliter a quæ dulcis
habere venas.
Vena perit sæcundæ aquæ. Ouid. 3, Trist. eleg. 7, 4.
Argenti auriq; venas sequi. Lucret. lib. 6, 163.
Accipimus tenuè argentum, venæque secundæ. Iuuenal. Sa-
tyra, 9, 4.
¶ **Vena: pro Ingenio hominis.** Iuuenal. Satyr. 7, 6.
Sed vatem egregium, cui non sit publica vena.
Vena & ingenium. Horat. de Arte, 83,
—ego nec studium sine diuite vena,
Nec rude quid profit video ingenium.
Benigna vena ingenij. Horat. 2. Carm. ode 18, 2.
Tenuis & angusta ingenij vena. Quint. lib. 6, cap. 2, 3.
Peioris venæ æuam. Ouid. 1, Metam. 26.
¶ **Venosus.** Plin. lib. 20, cap. 8, 4, Satiuum autem ferin, quod
est minus, & venosus.
Venosus liber. Persius Satyr. 3, 3.
VENABULUM] Marcial. lib. 14. 31,
Si deiecta geres longo venabula rostro. Virg. 4, Aeneid.
Retia rara plagæ, & lato venabula ferro.
Plin. lib. 7, cap. 56. 1, Pisco venabula inuenisse dicunt.
Cornea venabula lato ferro. Ouid. epist. 4, 17.
Splendida. Ouid. 8, Metam. 24.
Subeunt latum venabula pectus. Lucan. lib. 1, 43.
VENALIS] Vide **VENDO**.
VENATICVS, VENATVS] Vide **VENOR**.
VENDICO] Plin. epist. 47. b, Quam curam etiam si non mād-
dasses, vendicasset.
Aliquid pro suo vendicare. Curtius lib. 10.
Arua. Ouid. 1. de Ponto eleg. 4, 12.
Laudem alicuius rei. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 1, 7. Cognō-
men Plin. lib. 11, cap. 19, 1.
Nomen aliquod. Quint. in Proem. lib. 1, 12.
Vendicare à: *Libera e, afferere.* Curtius libro 4, Vendicare ab
vltimo dedecore nomen gentemq; Persarum *Et sine præpo-
sitione,* apud eundem lib. 9.
¶ **Vendicatio.** Vlp. in l. D. de rei vendic. Marcel. lib. 4. Digest.
Et hæc utiq; gregis vendicatione continebuntur.
VENDO] Merces suas vendere. Ouid. 5. Fast. 134.
Prædia. Horat. 2. Serm. Satyr. 7, 22.
Suffragia Iuuenal. Satyr. 10, 8.
Cum ablatiuo præcij. Plaut. Trinum. 14. 48, Talento inimicum
mibi emi, amicum vendidi.
Patriam vendidit auro. Virg. 6, Aen. 125.
Pluris aliquid. Horat. 2. Serm. Satyr. 3, 6.
¶ **Venditrix.** Scæuola in l. mulier. D. de leg. commissor. De-
fuisse autem venditricem.
¶ **Vendito.** Plaut. Curcul. 9. 21,
Ibi sunt homines, qui ipsi sese venditant.
Asse venditare aliquid. Catull. ad Vibennium, 3, 2.
¶ **Venditare: Offensare.** Liu. 3, ab Urbe, 143. In foro volitare:
per illos se plebi venditare.
¶ **Venditatio.** Plin. lib. 29, cap. 1. 24, Ostentatio artis, & por-
tentosa scientiæ venditatio manifesta est.
¶ **Venditarius.** Plaut. Stich. 4. 103,
Præter vnam linguam quoq; etiam venditariam.
¶ **Vendax.** Cato de Re rust. cap. 2, 4, Patrem familiæ vendax-
cem, & non emacem esse oportet.
¶ **Vendibilis.** Pundus vendibilis. Horat. 1. epist. 18, 10.
Puella vendibilis. Ouid. 3. Amor. eleg. 11, 2.
Vendibilis aspectu. Plin. lib. 14, cap. 3, 6.
VENENVM] Caius de verb. signif. l. 236. Qui venenum di-
cit, adijcere debet, vtrum malum, an bonum: nam & medi-
camenta venena sunt.
Ferax venenorum Iberia. Horat. epod. 5, 5.
Acere venenum. Lucret. lib. 4, 29.
Blandum desidæ Silius lib. 3, 117.
Crudele nostræ viræ. Catul. ad Rufum, 72, 1.
Dira venena. Horat. epod. 5, 14.
Gelida. Valer. 6. Argon. 18.
Nigrum. Virg. 4, Aen. 103. Piccum. Ouid. 2, Metam. 161.
Portentosa. Ouid. 4. Metam. 11.
Somnifera. Ouid. 9, Metam. 139.
Torpens. Lucan. lib. 9, 570. Adsumum vulneri. Tacit. lib. 1.
Agere

Agere venena membris. Virg. 2. Georg. 26.
 Ardente veneno coquitur cruor. Ouid. 9. Metam. 35.
 Cæco veneno correptus. Lucret. lib. 6. 165.
 Expugnare venenum. Plin. lib. 28. cap. 10, 8.
 Extinguere. Plin. lib. 22. cap. 23, 7.
 Hebetat venena omnia. Plin. lib. 23. cap. 4, 4.
 Inspirant venenum moribus. Virg. 4. Georg. 48.
 Lædere summa humili veneno. Stat. 1. Thebaid. 35.
 Impia sub dulci melle venena latet. Ouid. 1. Amor. eleg. 8, 21.
 Læta venena Ponto. Virg. eclog. 8, 19.
 Occisus veneno. Quint. lib. 6. cap. 1, 14.
 Polluere ora veneno. Mart. lib. 1, 74.
 Prætincta humus valido veneno. Ouid. 7. Metam. 26.
 Suffusa lingua est veneno. Ouid. 2. Metam. 156.
 Dolos veneni timere. Catul. ad Futurum, 20, 2.
 Tincta libido feruenti veneno. Pers. Satyr. 3, 4.
 Corpus tumet omne veneno. Ouid. 3. Metam. 7.
 ¶ Venenum: pro Colore. Virg. 2. Georg. 93.
 Alba nec Assyrio fucatur lana veneno.
 Venenum: pro Medicamento, vel unguento. Lucan. lib. 8.
 ¶ Venenarius. Suctonius in Nerone. cap. 31, Acceptam à quâdam Locusta, venenariorum indice, quum opinione tardius cederet. Apuleius. Qui venenarium accusat, scrupulosius cibatur.
 ¶ Venefica. Barbara venefica. Ouidius epist. 6, 4.
 ¶ Veneficus. Plin. lib. 12. cap. 3, 1, Hominum monstrosas naturas & veneficos aspectus, plenius diximus in portentis gentium.
 ¶ Veneficium Plinius: Hæc arbor ante atrium sacra, omnibus veneficis remedio est.
 Damnat venefici. Tacit. lib. 12.
 ¶ Veneniter. Ouid. Metam. 17,
 lamq; venenifero sanguis manare palato,
 Cœperat.
 ¶ Veneno. Lucret. lib. 6, 165,
 Visparium cæli quadam de parte venent.
 ¶ Venenatus. Anguis venenatus. Ouidius in Ibin. 97.
 Colubris venenatus vallata Hydra. Lucretius libro 5, 6.
 Ioco venenato mista littera. Ouid. 2. Trist. 113.
 Mortuus venenatus. Plinius libro 8. cap. 58, 3.
 Fabulum venenatum. Plinius libro 8. cap. 27, 5.
 Sanies venenata. Colum. lib. 7. cap. 5, 1.
 Virga venenata. Ouid. 14. Metam. 83.
 V E N E O] Varro: Veniunt propter penuriam magno. Plaut. Menæch.
 Quibus hic precijs porci veniunt.
 Horat. 2. Serm. Satyr. 5, 18,
 —venit vilissima rerum Hic aqua.
 Venit ei olea. Cato cap. 14, 1.
 ¶ Veniunt: Passivum. Plautus apud Diomedem:
 Egone illi veniat?
 ¶ Venum ire. Sallustius in Iugurtha: Quipe cui omnia venum ire in animo hæserat. Livius 3. ab Urbe, 232, Familia ad ædem Cereris, Liberi, Liberæq; venum iret. Claudian. 1. in Eutropium, 8,
 Omnes pœnituit precij, venumq; redibat.
 Dari venum. Claud. 1. in. Ruff. 36.
 ¶ Venalis. Plinius libro 6. cap. 22, 8, Fluminis vltiore ripa merces positas iuxta venalia tolli ab his, si placet permutatio.
 Venalis: Sordidus auarus. Sallust. in bello Iugurth. O' vrbein venalem, & citò perituram.
 Venalis: Qui pecuniæ gratia aliquid facit. Mart. lib. 5, 105,
 Quum vocor ad cœnam, non tam venalis vt antè:
 Cur mihi non eadem quæ tibi cœna datur?
 Amicæ venales ad munus. Propert. lib. 2. eleg. 17, 5.
 Animæ Silius libro 15, 99.
 Campus venalis. Lucan. lib. 1, 36.
 Dextram venalem in prælia adferre. Silius libro 5, 39.
 Eloquium venale. Stat. 4. Sylu. 1. 10.
 Iura venalia auro. Propert. lib. 3. eleg. 11, 11.
 Lingua venalis. Lucan. lib. 1, 54.
 Ovum non gemmis, neq; purpura venale, nec auro. Horat. 2. Carm. ode 1, 62.
 Venales: serui nouitij, qui ad vendendum sunt expositi. Quint. lib. 8. cap. 1.
 ¶ Venaliter. Seneca de Benef. 2. vt modeste extenuemus, idque non venaliter.
 ¶ Venalitus. Plin. lib. 35. cap. 18, 1, Hoc est insigne venalitijs gregibus. Pomponius Iuriconf. lib. 24. Digest. Quod si familiam domesticam vxoris, aut venalitijs parauit. Venuleius de edilicio edicto, l. vlt. Nam quicumq; ex venalitijs nouitiorum emptus, alicui ministerio præpositus sit, statim cum è veteratorum numero esse.
 ¶ Venalitijs: Venditor. Plinius libro 21. cap. 26, 1, Radix est

bulbacea, mangonicis venalitijs Pulchre nota.
 ¶ Venalitiatus. Africanus: Mercia appellatione homines non contineri, Mela ait; & ob eam rem mangones, non mercatores, sed venalitiarios appellari ait Vlp. lib. 21 ff.
 V E N E O R] Laudibus gratijsque aliquem venerari. Tacit. libro 12.
 Deos. Virg. 1. Georg. 61.
 Memoriam alicuius. Tacit. in vita Agricola.
 Numina magna. Virg. 3. Aeneid. 139.
 Pacem veneramur amantes. Propert. lib. 3. eleg. 5, 1.
 Templâ venerari. Virg. 3. Aeneid. 17.
 ¶ Venerans Suppliciter venerans aram. Virg. 12. Aeneid. 45.
 Carmina venerantia aliquem. Ouid. 2. Trist. 16.
 ¶ Venerandus. Martial. lib. 1. 6. Veneranda palatia.
 Amicus venerandus. Horat. 1. epist. 19, 15.
 Cani venerandi. Seneca Herc. furen. 13, 23.
 Dux venerandus. Ouid. 1. Fast. 129.
 Effigies veneranda. Valer. 5. Argon. 42.
 Sacra veneranda Silius libro 7, 77.
 Vox veneranda. Lucan. lib. 2, 107.
 ¶ Veneratus. Virg. 3. Aeneid. 91,
 —cursusq; dabit venerata sacerdos.
 Ceres venerata. Horat. 2. Serm. Satyr. 2, 25.
 ¶ Veneratio Plinius libro 8. cap. 1. 2, Religio quoque syderum, solisq; ac lunæ veneratio.
 ¶ Venerator. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 2, 1,
 Ille domus vestræ primis venerator ab annis,
 ¶ Venerabilis. Plinius in epist. Vir grauis, & ipsa senectute venerabilis.
 Decus formæ venerabile. Lucan. lib. 8, 129.
 Diues venerabilior lare. Horat. 2. Serm. Satyr. 5, 3.
 Exemplum venerabile morum. Ouid. ad Liuiam, 3.
 Ius venerabile. Stat. 5. Sylu. 1, 25.
 Melos venerabilis. Mart. lib. 12.
 Nomen venerabile amicitia. Ouid. 1. Trist. eleg. 7, 3.
 Templum venerabile. Ouid. 2. de Remed. 31.
 ¶ Venerabiliter. Macrobi. lib. 7. Saturn. cap. 11, Seruius his dictis venerabiliter assensus. obtulit.
 ¶ Venerabundus. Liu. 5. ab Urbe, 103, Venerabundi templū inire.
 V E N E T V S C O L O R] Vegeticus libro 4. de Re militari, scribit: nautas veste veneta esse induendos, & vela nauium exploratoriarum colore veneto esse tingenda.
 Veneta factio. Sueton. in Vitellio, cap. 14.
 V E N I A] Quint. in Gladiatore, Peccavi: veniam peto.
 Venia: Beneficium, indulgentia. Virg. 1. Aeneid. 105,
 Orantes veniam, & templum clamore petebant.
 Terentius Andr. 5. 3. 30,
 Da veniam p sine te hoc exorem.
 Exilij venia. Tacitus libro 12.
 Facilior. Quint. in Procem lib. 1, 2.
 Impetrabilis. Tacitus libro 20.
 Carere venia. Horat. de Arte, 72.
 Concedere veniam alicui. Lucan. lib. 3, 148.
 Dare veniam in aliquem. Tacitus libro 12.
 Dare veniam culpæ. Ouid. epist. 7, 21.
 Excusationis Plinius Iunior lib. 5. epist. 8. ad Capitonem.
 Exposcere veniam dicendi. Tacitus libro 12.
 Habere veniam. Quint. lib. 11. cap. 1.
 Impetrare veniam aliquid faciendi. Plin. libro 12. cap. 19, 5.
 Veniam pro aliquo. Tacitus libro 12.
 Legere cum venia. Quint. lib. 10. cap. 1.
 Minuere veniam. Quint. lib. 6. cap. 3, 51.
 Negare alicui. Ouid. 10. Metam. 8.
 Orare. Virg. 4. Aeneid. 88.
 Petere in præteritum. Tacitus libro 11.
 Poscere deos veniam, Virg. 4. Aeneid. 10.
 Præcari. Seneca Medea, 8, 4.
 Rogare. Ouid. 6. Metam. 7.
 Venia sit. Plinius libro 12. cap. 1, 4.
 Venia sit dicto. Plin. epist. 101. p. lib. 5.
 ¶ Venialis. Macrobi. lib. 7. Saturn. cap. vltimo: Si venialis erit ista translatio.
 V E N I O] Plautus Amphit. 1, 140,
 Nunc hodie Amphitruo veniet huc ab exercitu.
 Angiporto venire. Plautus Aſin. 1, 2, 51.
 Missus in hanc vrbein venio. Ouidius 3. Trist. eleg. 1, 1.
 Ad cœnam venire. Horat. 1. epist. 7, 12.
 Ex Arabia venerunt legati. Plinius libro 12. cap. 14, 5.
 Assiduè veniebat inter densas fagos. Virg. eclog. 2, 1.
 Domum venisti ad tuos penates. Catul. ad Veranium, 9, 11.
 Satis venire duobus. Virg. 7. Aeneid. 94.
 ¶ Venire: Crescere. Virg. lib. 1. Georg. 11.
 Hic segetes, illic veniunt scælicius vuzæ.
 Arbores quædam veniunt sua sponte. Virgilius 1. Georg. 3.
 L L L 1 4 Spontè

Sponte venire ex arboribus sapor. Plin. libro 12. cap. 1. 2.
 ¶ Venire: *Portari, deservi*. Plin. lib. 35. cap. 6. 2. Eius quæ ex Africa venit, ostioni affes.
 Commeatus venire. Quint. lib. 6. cap. 6.
 In orationem venire. Quint. lib. 9. cap. 4.
 Venies ad illud quod refert tua. Plaut. *Perfa*, 15, 52. Terent. *Heaut* 2, 3, 33.
 Post istuc veniam.
 Alicui venire aduersum. Plautus *Mof*, 5, 1.
 In amicitiam aliquorum. Liu. 5. bel. *Pun*, 89, Cæsar 6. bell. *Gall*, 16.
 In arma. Lucan. lib. 3, 37.
 Ad aures alicuius. Horat. *de Arte*, 52.
 Ad aures vox venit. Virg. 2. *Aeneid*, 25.
 Alicui auxilio venire. Liu. 9. ab Vrbe, 230.
 In bona alicuius. Ouid. 1. *Trist. eleg*, 5, 3.
 Clamor à populo venit ad astra. Ouid. 3. *Fast*, 75.
 In cognitionem Senatus venit hæc res. Quint. lib. 7. cap. 3, 16.
 In colloquium ad aliquem venire. Liu. 5. bel. *Pun*, 89.
 In comparationem Plin. lib. 6. cap. 33, 4.
 In complexum alicuius. Cæsar 3. bel. *Ciuit*, 28.
 In confessum venit ea res Plin. *epist*, 102.
 In contemptum. Cæsar 5. bel. *Gal*, 185.
 In contemptum. Cæsar 3. bel. *Gal*, 418.
 In controuersiam vel contentionem venit ea res. Quint. lib. 3. cap. 6, 32.
 In crimen. Terent. *Hecyr*, 3. 1. 55.
 In cruciatum. Cæsar 1. bell. *Gall*, 118.
 In deditionem. Cæsar 6. bell. *Gall*, 8.
 In deliberationem. Quint. lib. 2. cap. 21, 11.
 In desiderium venit res aliqua. Liu. 3. ab Vrbe, 151.
 In disceptationem. Liuius 9. bel. *Maced*, 149.
 In disquisitionem. Liu. 6. bel. *Pun*, 158.
 In diuitias Plaut. *Capt*, 19, 13.
 In dubium de sorte Terentius *Adelph*, 2. 2. 35.
 Quid sit factum, in dubium venit. Quint. lib. 7. cap. 3.
 Epistola mihi venit. Ouid. 1. *de Ponto*, eleg. 10, 1.
 In exemplum venire. Ouid. 4. *Fast*, 49.
 Ad extrema. Liu. 2. ab Vrbe, 206.
 In faciem pacis veniretur. Tacit. lib. 13.
 Fama mihi venit. Virg. 4. *Aeneid*, 78.
 Tarda venit dictis, difficilisq; fides. Ouid. 3. *Fast*, 70.
 In fidem alicuius venire. Liu. 6. bel. *Pun*, 207.
 Ad finem venire dicitur res aliqua. Liu. 5. bel. *Pun*, 123.
 Ad fœdera veniunt amantes. Ouidius 2. *de Arte*, 116.
 In fœdera venire. Virgil. 4. *Aeneid*, 68.
 Fortuna læta mihi venit. Virg. 11. *Aeneid*, 9.
 Fulgor ab æthere. Virg. 8. *Aeneid*, 104.
 Sub iactum telorum venire. Liuius 7. bel. *Pun*, 108.
 Ad internecionem. Liuius 6. bel. *Maced*, 131.
 In inuidiam ex gratia. Plin. *de Viris illust*, 66.
 In laudem. Quint. lib. 2. cap. 21, 11.
 Liuor venit in artus. Ouid. 10. *Metam*, 52.
 Lues habita venit membris. Virg. 1. *Aeneid*, 58.
 Lues miseranda venit arboribus. Virg. 3. *Aeneid*, 28.
 Ad manum venire. Quint. lib. 2. cap. 11, 5.
 In manus hominum libros venire dicimus. *Quintilianus* Tryphoni, 3.
 In mentem venit. Terentius *Eunuch*, 2. 2. 2.
 In mentem venit, vt. Plaut. *Mil*, 20, 48.
 Mores eo venere. Plin. lib. 23. cap. 1, 20.
 In morem venire. Ouid. 2. *de Ponto*, eleg. 7, 8.
 Ad nasum venire. Plin. lib. 15. cap. 28, 2.
 Nauibus venire. Liuius 1. bel. *Pun*, 142.
 Ad nimum. Plin. lib. 26. cap. 4, 4.
 Ad nomen. Plin. lib. 10. cap. 70, 1.
 In notitiam. Plin. lib. 7. cap. 1, 2.
 Nox venit. Propert. lib. 1. eleg. 8, 9.
 Obuiam mihi venit turba. Propert. lib. 2. eleg. 30, 1.
 Sub oculos venire. Seneca *de Benef*, lib. 1. cap. 5.
 In ora virum venire. Propert. lib. 3. eleg. 9, 7.
 In partem alicuius. Liu. 6. ab Vrbe, 175.
 In partem elocutionis memoria ac pronuntiatio veniunt. Quint. in *Proem*, lib. 1, 17.
 Passu ingenti venire. Ouid. 3. *Amor. eleg*, 1, 3.
 In periculum. Terent. *Adelph*, 2. 2. 32.
 Pœnce veniunt crudelitati alicuius. Liu. 3. ab Vrbe, 237.
 In populos venire. Ouid. 6. *Metam*, 109.
 In potestatem alicuius. Cæsar 4. bell. *Gall*, 597.
 Prope exitum, vel prope spem venire. Liuius 5. bell. *Pun*, 91. *Ibidem*, lib. 6, 188.
 Proserpè venit. Plaut. *Pseud*, 1, 1.
 In prouerbum. Liuius 10. *Maced*, 188.
 Ad pugnam venire. Horat. 1. *Serm. Satyr*, 5, 12.
 Ex malis moribus. Quint. lib. 2. cap. 5, 9.
 In quaestionem. Quint. lib. 7. cap. 3.

Rabies venit canibus. Virg. 3. *Georg*, 99.
 Rifus veniunt. Ouid. 1. *de Arte*, 42.
 Rumor venit. Terentius in *Prologo Hecyr*, 39.
 In secreta venire. Ouid. 13. *Metam*, 123.
 Segetes veniunt. Virg. 1. *Georg*, 11.
 In sortem prouinciz. Liu. 8. bell. *Pun*, 245.
 Spes venit ex merito. Ouid. *epist*, 2, 13.
 Cum supplemento. Liuius 4. ab Vrbe, 113.
 Suppetias venire. *Hirrius bell. Africani*, lib. 5, 18.
 Tædio. Plin. lib. 31. cap. 2, 13.
 Veni in tempore. Terent. *Andr*, 4. 5. 19.
 A' vero venit causa. Ouid. 5. *Fast*, 74.
 Vigor venit membris. Virg. 4. *Georg*, 84.
 In vnitatem. Plin. lib. 33. cap. 2, 1.
 In vsum venire. Plin. lib. 24. cap. 11, 5.
 In vsum alicuius rei. Plin. lib. 8. cap. 48, 2.
 Vfus venit. Terentius *Heaut*, 3. 1. 45.
 Ad agendum venire. Quint. lib. 4. cap. 1, 5.
 ¶ Venire: *pro Accidere*. Celsus lib. 7. cap. 27. Solet vero sub eiusmodi victu venire, vt alius non reddatur.
 Venient ad te comestatum. Plaut. *Perf*, 16, 19.
 Venio oratum. Cæsar 7. bel. *Gal*, 129.
 Venit derisum. Plaut. *Aulul*, 7. 46. Terent. *Eunuch*, 4. 6. 14.
 Venit erectum.
 ¶ Venitur: *Impersonale*. Plin. *epist*, 190. g. Venitur ad me: con-
 surgo.
 Ventum in aciem. Tacit. in *libello de Germanis*.
 Vt ventum ad coenam est. Horat. 1. *epist*, 7, 15.
 In spem ventum est. Liu. 2. ab Vrbe, 190.
 Iuxta seditionem ventum. Tacit. lib. 5.
 Prope seditionem. Tacit. lib. 19.
 Ventum gaudeo. Plautus *Cistel*, 2, 12.
 ¶ Causas veniendi discere. Virg. 6. *Aeneid*, 98.
 Poscere. Virg. 1. *Aeneid*, 84.
 ¶ Veniens. Classis veniens ad littora. Virg. 3. *Aeneid*, 131.
 Actas veniens. Ouid. 6. *Fast*, 128.
 In anuum venientem curas extendere. Virg. 2. *Georg*, 81.
 Dies veniens. Virg. 4. *Georg*, 94.
 Virtus veniens in pulchro corpore. Virg. 5. *Aeneid*, 69.
 ¶ Venturus. Aeu venturi infcius. Virg. 8. *Aeneid*, 126.
 Bella ventura. Virg. 3. *Aeneid*, 92.
 Doloris venturi signa. Ouid. *epist*, 18, 22.
 Hyemis venturæ memores. Virg. 4. *Georg*, 82.
 Mali venturi prima fauilla. Propert. lib. 1. eleg. 94.
 Senectæ venturæ memor. Ouid. 3. *de Arte*, 12.
 Videre ventura. Virg. 1. *Aeneid*, 25.
 Præcia venturi vates. Virg. 6. *Aeneid*, 14.
 ¶ Ventio. Plautus *Trucul*, 11. 61.
 Quid tibi huc ventio est?
 ¶ Ventio. Sæpius ventitare in agrum. Plin. lib. 18. cap. 5, 5.
 Catul ad se ipsum, 8, 1.
 Quum ventitabas, quod puella ducebat.
 V E N O R] Apros venari. Virg. *eclog*, 10, 12.
 Canibus leporem. Virg. 3. *Georg*, 82.
 Pifces. Plin. lib. 16. cap. 1, 2.
 ¶ Venari: *per translationem*.
 Amores venari. Ouid. *de Medicamine faciei*, 6.
 Viduas venari frustis & pomis. Horat. 1. *epist*, 1, 16.
 Venari de verbis alterius. Plautus *Milit*, 14, 37.
 Venari apros in mari. *Prouerbum*. Plautus *Afin*, 3, 88.
 ¶ Venandi, Venando. Studio venandi lassus. Ouidius 3. *Metam*, 83.
 Tempora longa ponere venando. Ouid. *epist*, 18, 2.
 ¶ Venatum. Ire venatum. Virg. 4. *Aeneid*, 24.
 ¶ Venatus. Plautus *Rud*.
 Hunc qui cepi in venatu meo. Plin. lib. 8. cap. 16, 3.
 Quos venatus, aucupia, piscatusque alcabant.
 Apti saltus venatibus. Ouid. *epist*, 5, 4.
 Assiduus venatus. Virg. 9. *Aeneid*, 50.
 ¶ Venator. Venator adest nostris consilijs, cum auritha plagis. Plautus *Milit*, 10, 14.
 ¶ Venatrix. Virg. 1. *Aeneid*, 65.
 Venatrix, dederatq; comam diffundere ventis.
 Pharetræ venatrices. Claud. 7. *Paneg*, 33.
 Turba venatrix canum. Valer. 3. *Argon*, 67.
 ¶ Venaticus. Venaticus canis. Plautus *Milit*, 5, 13. Varro 2. *Rust*, cap. 9. 2. Canum duo genera: vnus venaticum.
 Carulus venaticus. Horat. 1. *epist*, 2, 13.
 Parasiti venatici. Plautus *Capt*, 1, 17.
 ¶ Venatorius. Plin. *epist*, 63. Inmptus venatorij instrumenti. *Martialis* libro 14, 31. Culter venatorij.
 V E N O S V S] Vide VENA.
 V E N T E R] Iuuen. *Satyr*, 4. 11.
 Montani quoq; venter adest; abdomine tardus. Plinius lib. 9. cap. 50, 2. Attritu ventrium pisces coeunt. *Persius* in *Prolog*, 3.

Magister artis, ingeniq; largitor
Venter.

¶ Venter: *Stomachus*. Iuven. Satyr. 5. 1.
Ventre nihil noui frugalius.
Plinius libro 19. cap. 5. 8. Cibus salubres ac lenes pluribus
modis existimant, qui perfici humano ventre non que-
ant; sed non intumescant.

Venter: *Aluus*. Celsus lib. 3. cap. 18. Vbi ab inferiore parte
purgandus aliquis est, ventrem eius ante soluendum esse.
Fluxiones ventris sistere. Plinius libro 23. cap. 5. 2.
Fluor ventris. Celsus libro 4. cap. 16.
Prouisus ventris foeditissima. Virg. 3. Aeneid. 44.
Rabies improba ventris. Virg. 2. Aeneid. 72.
Solutions ventris. Plinius libro 24. cap. 10. 8. Et libro 27.
cap. 10. 5.
Albus venter. Persius Satyr. 3. 10.
Astrictus. Celsus lib. 2. cap. 1.
Fusus. Celsus lib. 2. cap. 1.
Graudus. Ouid. 10. Metam. 100.
Graudus iusto pondere. Ouid. epist. 15. 9.
Grais. Ouid. 9. Metam. 138.
Improbis. Seneca Thyeste, 5. 12.
Inanis. Horat. 1. Serm. Satyr. 6. 26.
Intentus. Celsus libro 4. cap. 9.
Mollis. Horat. Epod. 8. 2.
Pestifer serpentis. Ouid. 1. Metam. 93.
Planus. Ouid. 1. Amor. eleg. 5. 5.
Tumidus caelest. pondere. Ouid. 3. Fast. 9.
Tumido ventre cucurbita. Propert. lib. 4. eleg. 2. 9.
Vacui ventris furor. Iuuenalis Satyr. 1. 5. 10.
Compleuit sua tempora maturus venter. Ouidius 11. Me-
tamorph. 63.
Comprimere ventrem, & Soluere, *contraria*. Celsus libro 3.
capite 28.
Crescit in ventrem cucumis. Virg. 4. Georg. 25.
Distringere ventrem. Celsus libro 4. cap. 15.
Donabat auaro ventri, quicquid quaesierat. Horat. 1. epi-
stol. 16. 2.
Duci ventris. Horatius 2. Serm. Satyr. 7. 8.
Emollite ventrem difficilem. Plinius libro 22. cap. 13. 3.
Exinanire. Celsus libro 4. cap. 12.
Intumuit venter ab vnda. Ouid. 1. Fast. 44.
Liquae ventrem. Celsus libro 4. cap. 12.
Mersætes in ventrem. Iuuenalis Satyr. 1. 1. 4.
Metri ventrem lino. Celsus libro 3. capite 21.
Mollire. Celsus libro 2. capite 12.
Placare ieiunia voracia ventris. Ouid. 15. Metam. 19.
Placat iratum ventrem esca. Horat. 2. Serm. Satyr. 8. 1.
Resoluere. Celsus libro 1. capite 16.
Suppressus venter. Celsus libro 4. capite 15.
Tentre ventrem. Celsus libro 4. capite 19.
Sistere. Plinius libro 20. capite 23. 4. & libro 21. cap. 19. 2.
Turbare. Celsus libro 1. capite 6.
Turbatur venter semine sumpto. Plinius libro 22. cap. 22. 5.
Vacare luxuriae ventrique. Claud. de Nupt. Honorij & Ma-
riæ, 1.
Cupidine ventris victa pietas. Ouid. 15. Metam. 35.
Vitiati ventris tumescunt pondera. Ouid. epist. 11. 8.
Ventrem facere, *dici ut paries, vestigare collabens*. Alphenus in
1. si quando §. 1. ff. si seruitus vend.
¶ Venter: *pro fecum*. Pand. Etia. lib. 25. tit. est: Si mulier ven-
tris nomine in possessionem missa sit.
Ventrem perferre. Colum. lib. 6. cap. 24. 1. de vaccis.
Mulier ventre vacuo, incerto, pleno, præterito: apud Papi-
nianum in l. ventre. ff. de acquirenda vel omit hæred.
¶ Ventriculus. Celsus libro 4. cap. 1. Ventriculus, qui rece-
ptaculum cibi est, constat ex duobus tergoribus. Iuuenalis.
Satyr. 3. 10.
— vacua & plana omnia dicas
Infra ventriculum.

¶ Ventriosus. Plautus A. sin. 8. 20.
Macilentis malis, rufulus, aliquantum ventriosus.

¶ Ventrosus. Plinius libro 14. cap. 21. 2. Ventrosa ac patula
minùs vitia.

¶ Ventralis. Macrobi. lib. 7. Saturn. cap. 8. Soluitur vis earum
ventralis humoris alluione.

¶ Ventrale: *vestimentum ventrem contegens*. Plinius libro 8,
cap. 4. 3. Plin. lib. 27. cap. 7. 9.

Ventrale. Vlpianus. *accipit pro frimicivela, sub quo habentur ta-*
entia. in l. diuus, in principio ff. de bonis damnat.

VENTILO] Propert. lib. 4. eleg. 3. 10,
Hanc Venus, vt viuat, ventilat ipsa facem.
Carbasa ventilantur aura. Stat. 4. Syll. 3. 22.
Facies accensas ventilare. Ouid. 1. Amor. eleg. 1. 3.
Frumentum. Plinius libro 18. cap. 50. 6.
Aura ventilat iubas. Silius libro 10. 89.

Flatus incendia. Silius libro 17. 103.
Vinum ventilare & refrigerare. Colum. lib. 12. cap. 30. 1.
¶ Ventilare: *Excitare auram ad calorem temperandum*. Sueton.
in Augusto, cap. 82. Acstate apertis foribus, ac sæpe in pe-
ristylo saliente aqua, atque etiam ventilante aliquo cu-
bat.

Ventilare: *Per manus versare*. Apuleius: Ad hæc ego inspera-
to lucro diffusus in gaudium, & in aureos resurgentes,
quos identidem manu mea ventilabam. Iuuenalis Saty-
ra, 1. 3.
Ventilet æstium digitis sudantibus aurum.

¶ Ventilatio. Plinius libro 23. cap. 1. 1. Qua ventilatione et-
iam vitiles sunt stomacho, ægrisque. De visis.

¶ Ventilator. Colum. lib. 2. cap. 10. 11. Faba quæ longius
emittitur, pura eò peruenit, quò ventilator eam iacu-
labitur.

Ventilatores apud Quintilianum libro 10. cap. 7. sunt præ-
stigiatores.

¶ Ventilabrum. Colum. lib. 2. cap. 10. 10. Nam quum æcer-
uus paleis granisque mistus in vnum fuerit congestus,
paulatim ex eo ventilabris per longius spatium iactetur.

VENTITO] Vide VENIO.
VENTOSVS] Vide VENTVS.
VENTVS] Ocyor ventis. Virg. 5. Aeneid. 64.
Domus peruia vento. Ouid. 2. Metam. 153.
Æquor ventorum. Catul. Argon. 59. 3.
Cursus Catull. in Camerium, 51. 6.
Paces. Lucret. lib. 5. 247.
Cæca potestas venti. Lucret. lib. 3. 50.
Rabies sæua ventorum. Ouid. 5. Metam. 2.
Turbo venti. Virg. 9. Aeneid. 19.
Vis fera ventorum. Ouid. 15. Metam. 60.
Vires validæ ventorum. Lucret. lib. 3. 100.
Aduersus ventus. Ouid. epist. 6. 2.
Aerij venti. Catul. Argon. 59. 29.
Igneus ventus. Seneca Thyeste, 1. 22.
Inanis. Virg. 10. Aeneid. 17.
Insanus. Stat. 6. Thebaid. 60.
Languidus. Seneca Herc. Octæo, 6. 2.
Leuis. Virg. 2. Aeneid. 159.
Loquax. Lucan. lib. 5. 17.
Mobilis. Ouid. epist. 5. 23.
Mitior. Ouid. 13. Metam. 89.
Nigris ventis aspera æquora. Horat. 1. Carm. ode 5. 2.
Niualis. Virg. 3. Georg. 64.
Pertinax. Varro de Re rust. lib. 1. cap. 59. 1.
Pluuius. Horat. 1. Carm. ode 20. 1.
Proteruus. Horat. 1. Carm. ode 20. 1.
Rapax. Ouid. 1. de Arte, 78.
Rapidus. Virg. 6. Aeneid. 15.
Sæuus. Ouid. 15. Metam. 2.
Septentrionales. Colum. lib. 11. cap. 2. 16.
Tenuis. Virg. 3. Aeneid. 90.
Tepidus. Ouid. 7. Metam. 114.
Vagus. Horat. 3. Carm. ode 29. 5.
Trux. Stat. 10. Thebid. 19.
Tumidus. Seneca Medea, 8. 1.
Validus. Ouid. 6. Metam. 62.
Vanus. Catul. Argon. 59. 22.
Violenti venti summa vis. Lucret. lib. 5. 247.
Accipiunt ventos à tergo carinæ. Ouid. 12. Metam. 8.
Admouit te ventus oræ Siculæ. Virg. 1. Aeneid. 83.
Agentes frigora venti. Virg. 1. Georg. 71.
Agit nubes ventus. Virg. 1. Georg. 93.
Agit nubila. Virg. 1. Georg. 85.
Agitur carina suo vento. Ouid. epist. 21. 15.
Aquis discordibus ventis. Ouid. 4. Metam. 123.
Aspirare ventos alicui. Virg. 5. Aeneid. 121.
Bacchans ventus. Horat. 1. Carm. ode 25. 3.
Claudit ventos carcere Hippotades. Ouid. 4. Metam. 133.
Carcer clausus ventorum. Virg. 1. Aeneid. 49.
Cohibentur in antris leues venti. Ouid. 15. Metam. 79.
Committere vitam ventis. Virg. 10. Aeneid. 14.
Magni commorunt æquora venti. Lucret. lib. 2. 154.
Odioso vento conceita æquora. Ouid. epist. 3. 5.
Concretescunt imbres gelidis ventis. Ouid. 9. Metam. 45.
Concurrunt prælia ventorum. Virgil. 2. Georg. 64.
Confligunt rupto turbine aduersi venti. Virgilius 1. Geor-
gicorum, 84.
Confurgunt venti ab atro vespere. Virg. 5. Aeneid. 4.
Coorti venti. Lucret. lib. 2. 112.
Crepitabat leni bractea vento. Virg. 6. Aeneid. 42.
Custodit ventos Acolus. Ouid. 11. Metam. 150.
Depræliantes feruido æquore venti. Horatius 1. Carmin.
ode 9. 3.
Dare Comam diffundere ventis. Virg. 1. Aeneid. 65.

Dant cursum venti. Virgil. 1. Aeneid. 68.
 Placata maria dant venti. Virg. 3. Aeneid. 14.
 Operam dat ventus. Plautus Milite. 16, 50.
 Dare verba in ventos. Ouid. 1. Amor. eleg. 6, 9.
 Ire ventis. Horat. Epod. 9, 6.
 Euertere æquora ventis. Virg. 1. Aeneid. 10.
 Explorare omnes ventos. Virg. 3. Aeneid. 103.
 Facientes frigora venti. Ouid. 1. Metam. 12.
 Fauentes venti cælo pelagoque. Ouid. epist. 2, 4.
 Ferens ventus. Virg. 3. Aeneid. 86, 4.
 Ferri in iuriis ventis. Horatius Epod. 17, 7.
 Navis fertur velis ventoque. Lucret. lib. 4, 182.
 Ferunt omnia ventis nimbisque. Virg. 1. Georg. 91.
 Furentes venti. Virg. 10. Aeneid. 8.
 Glomeratq; ferens incendia ventus. Virg. 2. Georg. 63.
 Impellunt ratem venti. Silius libro 17, 9.
 Impulsa ianua animoso vento. Ouid. 1. Amor. eleg. 6, 11.
 Impendens ventus. Virg. 1. Georg. 71.
 Secundis ventis intendere vela. Virg. 3. Aeneid. 117.
 Vilibus ventis intrare vibem. Ouid. 13. Metam. 17.
 Mouere ventos tenui flabello. Ouid. 1. de Arte, 33.
 Fauentibus ventis nauigare æquor. Ouid. 15. Metam. 10.
 Perperissus ventos & imbres. Virg. 2. Aeneid. 12.
 Petere vibem aliquam vento. Virg. 2. Aeneid. 36.
 Ponunt venti. Virg. 7. Aeneid. 6.
 Folle premere ventos. Persius Satyr. 5, 1.
 Profundere verba ventis. Lucan. lib. 4, 188.
 Prosequitur surgens à puppi ventus cuntes. Virgilius 3. Aeneid. 156.
 Pugnantis venti. Lucret. lib. 6, 20.
 Puffati vento & imbri. Virg. 4. Aeneid. 50.
 Flamme ventorum pulsæ nubes. Catul. Argon. 50, 48.
 Quassata classis ventis. Virg. 1. Aeneid. 112.
 Vira recessit in ventos. Virg. 4. Aeneid. 141.
 Scuit mare ventis. Seneca Troade, 10, 27.
 Secare ventos. Virg. 4. Aeneid. 52.
 Secundante vento. Tacit. libro 2.
 Sequi vibem aliquam aut regionem vento. Virgilius 4. Aeneid. 76.
 Silent venti. Seneca Medea, 8, 10.
 Solutum æquor pace ventorum. Stat. 3. Thebaid. 51.
 Sternete ventos. Horat. 3. Carm. ode 9, 2.
 Placidi strauerunt æquora venti. Virg. 5. Aeneid. 151.
 Erit ventus. Virg. 4. Georg. 87.
 Tenere vento cursum aliquo. Vi. g. 4. Aeneid. 10.
 Tempera ventos Aeolus. Ouid. epist. 10, 14.
 Tenuerunt æquora venti emissi. Ouid. 11. Metam. 87.
 Trahitur vento nubes. Virg. 4. Georg. 12.
 Turbantes æquora venti. Lucret. lib. 3, 1.
 Verrentes æquora venti. Lucret. lib. 5, 54.
 Vefaniens ventus. Catullus ad Thallum. 22, 3.
 Verbera ventorum vitare. Lucret. lib. 5, 192.
 Vocatis ventis prona petit maria. Virg. 5. Aeneid. 43.
 Voluunt mare venti. Virg. 3. Aeneid. 40.
 Crudelibus ventis uti. Ouid. epist. 10, 6.
 ¶ Ventulus. Terentius Eunuch. 1. 5, 47.
 Cape hoc flabellum & ventulum huic sic facito.
 ¶ Ventosus. Ventosus aër. Plinius libro 2. cap. 18, 1. Ouid.
 2. Amor. eleg. 9, 10, ad cupidinem:
 Tu leuis es, multoq; tuis ventosior alis.
 Aequora ventosa. Virg. 1. Georg. 42.
 Alæ ventosæ. Virg. 12. Aeneid. 170.
 Auræ. Ouid. de Medicina faciei, 12.
 Currus ventosus. Horat. 2. epist. 1, 36.
 Dies ventosus. Paul. in l. Qui occidit §. in hac aët. ff. ad legem Aquil.
 Equi ventosi. Ouid. 4. Fast. 79.
 Follis ventosus. Virg. 8. Aeneid. 96.
 Fornax ventosa. Cato cap. 18, 2.
 Mare ventosum. Horat. 1. Carm. ode 4, 10.
 Mens ceruorum ventosa. Lucret. lib. 3, 61.
 Mutat ventosum auræ. Virg. eclog. 9, 11.
 Potentia ventosa Neptuni. Ouid. 2. Amor. eleg. 16, 6.
 Qualitas ventosa cæli. Colum. lib. 3. cap. 15.
 Status ventosus cæli. Colum. lib. 7. cap. 3, 3.
 Vndæ ventosæ. Ouid. epist. 13, 40.
 ¶ Ventosus. Inan. Plinius in Paneg. 50, Superbiebat ventosa & intolens natio.
 Gloria ventosa. Virg. 11. Aeneid. 142.
 Ventosus humo. Horat. epist. 8, 3.
 Plebs ventosa. Horat. 1. epist. 10, 8.
 Ratio ventosa tauroris. Claud. de bello Gætico, 23.
 VENVCVLVS, vel VENCVLVS, aut VENVCVLVS.]
 Colum. lib. 3. cap. 2, Quarum vix temporibus hyemis durabiles vasis conduntur, vt venuculæ, Plinius libro 14. cap. 2, 12, Veniculum inter optimè deflorescentes & ollia

aptissimam. Colum. lib. 2. cap. 6, 2, Ear quod vocatur venunculum rutilum, atque alterum candidum.
 VENVVM] *inspinum verbi Venno.* Liuius: Se venum à primoribus datos. Gel. l. b. 7. cap. 4, Venum solitior ire pileatos.
 Veno exercere. Tacitus.
 ¶ Venundo. Plinius libro. 35, Octoginta talentis venundatas. Propert. lib. 1. eleg. 19, 5.
 Tuq; ô Minoâ venundata Scylla figura.
 VENVVS] *pro Libidine.* Terentius Eunuch.
 Sine Cerere & Baccho friget Venus.
 Vfus veneris alienus. Celsus lib. 3. cap. 21.
 Venerem, quàm coitum dixisse, magis decet ait. Quintil. libro 8. cap. 6, Plinius libro 24. cap. 9, 6, Ad venerem impetus inhihent.
 Frigidus in venerem senior. Virg. 2. Georg. 10.
 Pronum genus in venerem. Ouid. 6. Metam. 92.
 Rudis ad furtum veneris. Ouidius epist. 16, 29.
 Concordia veneris. Ouid. 13. Metam. 183.
 Sagittæ. Lucret. lib. 4, 257.
 Spes in concessa. Ouid. 9. Metam. 128.
 Stimuli. Lucretius libro 4, 145.
 Studiosa iuuentus. Horat. 2. Serm. Satyr. 5, 17.
 Voluptas damnosa. Ouid. 1. de Pont. eleg. 12, 7.
 Alma venus. Virg. 1. Aeneid. 125.
 Aurea. Virg. 10. Aeneid. 4.
 Auspicata. Catul. de Acme & Septimio, 42, 6.
 Non casta. Seneca Hippol. 2, 31.
 Damnosa. Horat. epist. 19, 1.
 Decens. Horat. 1. Carm. ode 18, 2.
 Diua. Virg. 2. Aeneid. 166.
 Externa. Ouid. 14. Metam. 76.
 Fœmineam venerem refugere. Ouid. 10. Metam. 16.
 Formosa. Virg. eclog. 7, 11.
 Furtiua. Ouid. 1. de Arte, 55.
 Ignaua. Ouid. 2. Amor. eleg. 8, 1.
 Illicita. Stat. 8. Theb. id. 20.
 Impia. Seneca Thyeste, 6, 27.
 Læta. Horat. 3. Carm. ode 21, 6.
 Marina. Horat. 4. Carm. ode 1, 3.
 Nefanda. Virg. 6. Aeneid. 6.
 Nuda. Ouidius 3. de Arte, 45.
 Parabilis. Horat. 1. Serm. Satyr. 2, 24.
 Prisca. Horat. 3. Carm. ode 9, 4.
 Rara. Celsus lib. 1. cap. 27.
 Turpis. Seneca Octauia, 4, 19.
 Tuta. Ouid. 1. de Arte, 7.
 Volgiaga. Lucretius libro 4, 2: 6.
 Vtilis. Celsus lib. 1. cap. 3.
 Vtraque. Ouid. 3. Metam. 64.
 Telis veneris istum accipere. Lucret. lib. 4, 212.
 Amat otia Venus. Ouid. 1. de Remed. 29.
 Ardescere venere. Lucretius libro 5, 179.
 Auertere venerem & stimulos amoris. Virg. 3. Georg. 42.
 Carere fructu veneris. Lucretius libro 4, 216.
 Facere sibi modum veneris in aliqua. Ouidius 4. Metamorphos. 42.
 Sancta venus habitat in parvis tectis. Seneca Hippol. 2, 26.
 Iungi per veneris res. Lucretius libro 5, 170.
 Languentis veneris irritamentum. Iuuenal. Satyr. 11, 17.
 Perumpere nodos veneris. Lucretius libro 4, 231.
 Muneribus veneris potens. Horat. Carm. ode 10, 1.
 Ruens in me venus. Horat. 1. Carm. ode 19, 2.
 Soluere corpora in venerem. Virg. 4. Georg. 40.
 Temperare venere. Celsus libro 4. cap. 14.
 Vacare veneri. Seneca Agamemnon. 6.
 Vendere vencrem. Tibul. lib. 2. eleg. 4, 12.
 Concessa venere uti. Horat. 1. Serm. Satyr. 4, 23.
 ¶ Venus: *pro amica.* Virg. eclog. 3, 14.
 Parta meæ veneri sunt munera.
 ¶ Venus: *Pulchritudo.* Quint. lib. 6. cap. 4, Quod cum gratia quadam & venere dicitur. Plautus Stich. 5, 5.
 Amœnitates omnium vencrem & venustatum affero.
 Veneres dicendi. Quint. lib. 10. cap. 1.
 Exornare narratione gratia & venere. Quint. lib. 4. cap. 2, 82.
 ¶ Venus: *pro salorum iactu Veneno.* Suet. in Augusto, cap. 7, 1.
 Quos tollebat vniuersos, qui vencrem iecerat.
 ¶ Venentus. Veneris nepotulus. Plautus in Milite, 22, 20.
 Et veneria sacerdos. Idem in Rudente, 9, 24.
 Pyra veneria. Col. lib. 3. cap. 10, 12. & lib. 1. cap. 10, 3.
 ¶ Venustus. Homo venustus. Catul. ad Varum, 19, 1. Idem de Passere. 3, 1.
 Et quantum est hominum venustiorum.
 Soror venusta. Catul. de Gellio, 84, 1.
 Vultus venustus. Terentius Andr. 1, 1, 93.
 Venustum esse, quod cum gratia quadam & venere dicitur, apparet inquit Quint. lib. 6. cap. 4.

pulcher magis, quàm venustus. Suet. in Nerone, cap. 52.

¶ Venustulus. Plautus A. fin. 5, 70,

Osculando, oratione vinula, venustula,

¶ Venustas. Plautus Pœn. 4, 34,

Pulchrum & celeberrim, & venustatis diem plenum.

Terentius Hecyr. 5, 4, 17.

Antiquamq; aded tuam venustatem obtines.

Commendatur expositio venustate. Quint. lib. 4, cap. 2, 84.

VEPAL LIDVS] Horatius lib. 1, Satyr. 2,

—vepallida lecto Desiliat mulier.

VEPRES] Ouid. 5, Metam. 126,

Aut leporis, qui vepre latens hostilia cernit

Ora canum. Colum. lib. 11, cap. 3, Hunc veprem ma-

nifestum est interimi non posse. Horat. 1, epist. 17, 2,

Corna vepres, & pruna ferant, & cornus, & ilex.

Hirsuti secuerunt corpora vepres. Virgilius 3, Georg. 89.

Sparsi torabant sanguine vepres. Virg. 8, Aeneid. 129.

Incendere vepres. Virgilius 1, Georg. 55.

¶ Vepretum. Col. lib. 4, cap. 32, 1, Fluminum ripis & limi-
tibus ac vepretis commodius, quàm medijs agris, de-
ponitur.

VER] Virg. 1, Georg. 9,

Vere nouo, gelidus canis quum montibus humor

Liquitur.

Primo vere. Plin. lib. 10, cap. 19, 9.

Ver aquosum. Stat. 4, Sylu. 4, 3.

Benignum. Seneca Thyeste, 9, 12.

Breue. Ouid. 1, Metam. 24.

Imbriferum. Virg. 1, Georg. 62.

Nidificum. Seneca Medea, 9, 9.

Nimbosum. Iuuen. Satyr. 4, 9.

Purpureum. Virg. eclog. 9, 7.

Tepidi veris tempora. Ouid. 5, Fast. 120.

Vdo vere madent terræ. Virg. 3, Georg. 86.

Agere ver. Virg. 2, Georg. 68.

Rubens. Virg. 2, Georg. 64.

Tepens. Ouid. 3, de Arte, 37.

Sacrum. Sisenna lib. 4, hist. Se ver sacrum facturos.

¶ Vernus. Vernum æquinoctium. Plin. lib. 10, cap. 3, 1, 1.

Aura verna. Ouid. epist. 6, 22.

Flos vernus. Tibul. lib. 2, eleg. 1, 12.

Rosa verna. Propert. lib. 3, eleg. 5, 5.

Sol vernus. Ovidius 3, Trist. eleg. 12, 6.

Species verna diei. Lucret. lib. 1, 2.

Tempus vernum. Horat. de Arte, 6, 1.

¶ Vernum: pro Vera. Plin. lib. 19, cap. 5, 27, In hoc mirum, imas
cius radices crescere hyeme: verno, aut quum apparuerit
viola, minui ac contrahi.

¶ Verno. Martial. libro 2, 60,

Quum tibi vernarent dubia lanugine malæ. Colum:
lib. 9, cap. 9, Apes curam postulant diligentem, quum
vernant & exundant nouis sætibus.

Ager vernans passere arguto. Martial. lib. 9, 57.

Arbores vernantes. Plin. lib. 22, cap. 22, 28.

Humus vernat. Ouid. 7, Metam. 57.

Nemus. Seneca Herc. Octæo, 4, 44.

Syluz vernantes. Seneca Herc. Octæo, 4, 30.

Cælum salubre & vernans. Plin. lib. 7, cap. 2, 17.

¶ Vernare: Splendere. Plin. lib. 8, cap. 27, 3, nitidusq; vernat.

Vultus vernabant lanugine. Claud. 7, Paneg. 40.

Vernant auiculæ Plautus,

Auis vernat indocili gutture. Ouid. 3, Trist. eleg. 12, 2.

¶ Vernatio. Plin. lib. 30, cap. 3, 6, Anguinæ vernationis mem-
brana cum oleo tedæq; resina calefacta.

VERACITAS] Vide VERVM.

VERARDVS] equus qui vice rhedæ sit. Martial.

Parcius vtaris monco rapiente verædo,

Præce, nec in lepores tam violentus eas,

Aufonius: Non eistum, aut pigrum cautus conscende ve-
rædum: Non tibi sit rhedæ, non amor acris equi.

VERATRVM] Herba. Plinius lib. 25, cap. 5, 14, Pers. Satyr. 1,

—non hic est Ilias Acci

Ebria veratro. Lucret. lib. 4, 129,

Præterea nobis veratrum est acre venenum.

VERAX] Vide VERVM.

VERBASCVM] Herba. Plin. lib. 25, cap. 10, 1.

VERBENA] Plinius lib. 22, cap. 2, 3, Plautus Trucul. 9, 27,

Fer huc verbenam mihi, thus, & bellaria. Virg. 12,

Aeneid. 24.

—& verbenâ tempora vincti.

Verbenas, *abusiuè* vocamus omnes frondes sacras. Terentius
Andr. 4, 4, 5.

—ex ara hinc sume verbenas tibi.

Pingues verbenas adolere. Virg. eclog. 8, 13.

Velare capita verbenâ. Propert. lib. 4, eleg. 3, 12.

Castis verbenis vinctâ ara, Horat. 4, Carm. ode 11, 2.

Vincti tempora verbenâ. Virg. 12, Aeneid. 24.

¶ Verbenatus. Suet. in Caligula, Cunctansem, pueris tradi-
dit verbenatum infulatumque.

¶ Verbenaca: Herba eadem quæ Verbenâ. Plinius libro 25,
capite 9, 3.

VERBER] Terentius Andr. 1, 2, 27,

Verberibus cæsum te in pistrinum, Daue, dedam.

Virg. 3, Georg. 22,

—illi instant verbere torto. Martial. lib. 14, 76

Colligat hunc tenui verbere cauda leuis.

Ictu verberis increpuit. Ouid. 14, Metam. 165.

Crudeli verbere lacerauit mea terga. Ouid. 2, Fast. 139.

Crudo verbere mugit forum. Stat. 1, Sylu. 1, 14.

Sæuire verbere. Ouid. 2, Metam. 80.

Recto verbere sæuus scorpius. Lucan. lib. 9, 158.

¶ Verbera: pro ipsa verberatione. Terentius Heaut. 23, 115,

Tiberunt parata verba; huic homini verbera. Liu. 2,

ab Vrbe, 97, Indè ostentare tergum, sædum recentibus
vestigijs verberum.

Densa verbera. Stat. 6, Thebaid. 85.

Inania. Claudian. in Ruffin. 10.

Sæua. Virg. 3, Georg. 51.

Ferre verbera in aliquem. Ouid. 1, Amor. eleg. 7, 2.

Ferre verbera alicuius. Ouid. 2, de Arte, 107.

Formidare. Stat. 3, Sylu. 3, 37.

Multare aliquem verberibus. Tacitus libro 1.

Negare se verberibus. Tibul. lib. 2, eleg. 3, 17.

Pati verbera. Tibul. lib. 3, eleg. 4, 14.

Lenta verbera pati. Virg. 3, Georg. 42.

Præbere manus verberibus. Ouid. 1, de Arte, 73.

Scindentia verbera pectus. Silius libro 1, 35.

Sonant sæua verbera. Virg. 6, Aeneid. 112.

Stare ad verbera. Ouid. 1, Amor. eleg. 6, 4.

Subeunt verbera manus teneræ. Ouid. Amor. eleg. 13, 3.

Radium verbera. Lucret. lib. 1, 222.

Ventorum verbera vitare. Lucret. lib. 5, 192.

Linguz verbera. Horat. 3, Carm. ode 12, 1.

¶ Verbero. Liuius 2, ab Vrbe, 178, Sunt qui patrem, autho-
rem eius supplicij, ferant eum cognita domi causa verbera-
ræ, ac necesse.

Vngula sonante vrbem verberat eques. Horat. Epod. 16, 3.

Ora verberat manu Propert. lib. 2, eleg. 10, 2.

Verberat alas hirundo. Plautus Bacchid. 1, 17.

Aquila verberat æthera alis. Virg. 11, Aeneid. 152.

Ictibus auras verberare. Idem 5, Aeneid. 75.

Verberari sole, luna, imbre, ac ventis. Plin. lib. 14, cap. 21, 4.

Aër verberat etiam interiorem partem. Lucret. lib. 4, 19.

Vinez verberatæ grandine. Horat. 3, Carm. ode 1, 6.

¶ Verberare, de verbis etiam dicitur. Plautus Amphit. 4, 179,

Hinc enim mihi dextera vox aures, vt videtur verberat.
Aures sermonibus verberatæ. Tacit. in vita Agricolæ.

¶ Verberito. Festus: Verberitare Cato frequentatiuè, ab eo
quod verbero, dixit.

¶ Verberatus. Plin. lib. 31, cap. 3, 9, Si etiam expressa in al-
tum, aut è sublimi deiecta, verberatu corripit acra.

¶ Verberabilis. Plautus 20, Aulul. 6,

Verberabilissime, etiam rogitas.

¶ Verberereus. Plautus Pers. 6, 2,

Ain' verò verberereum caput?

¶ Verbero: *verbere dignus*. Plautus Amphit. 4, 130,

Ain' verò verbero?

VERBUM] Terent. Hecyr. 3, 1, 33,

Fortasse vnum aliquod verbum inter eas iram hanc
conciuerit.

Verba istæ sunt. Terent. Phorm. 3, 2, 32.

Ora peruia verbis. Ouid. 5, Metam. 30.

Ambage nouorum verborum obscurum carmen. Ouid. 14,
Metam. 12.

Asperitas verborum. Ouid. 14, Metam. 105.

Collocatio. Quint. lib. 1, cap. 10, 19.

Copia. Quint. lib. 1, cap. 8, 6.

Copia casta verborum. Lucret. lib. 4, 103.

Deriuatio. Quint. lib. 3, cap. 7, 18.

Electio. Quint. lib. 1, cap. 12, 3.

Elegantia. Quint. lib. 1, cap. 8, 6.

Gravitas. Quint. lib. 1, cap. 8, 6.

Iaculatio. Quint. lib. 1, cap. 3, 30.

Magnificencia. Quint. lib. 3, cap. 8, 2.

Murmura. Ouid. 10, Metam. 77.

Summa. Ouid. 14, Metam. 163.

Balba verba. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 55.

Canina. Ouid. in Ibin, 47.

Confusa. Ouid. 2, Metam. 134.

Contumeliosissimum verbum. Quint. lib. 2, cap. 12, 8.

Exsecrantia verba. Ouid. 5, Metam. 21.

Expressa & sensu tincta. Quint. lib. 4, cap. 2, 23.

Exquisita Quint. lib. 4. cap. 2, 26.
 Grandia. Persius Satyr. 3, 5.
 Grauiissima Quint. 6. cap. 1, 28.
 Indignanitia Ouid. 6. Metam. 117.
 Indomita Seneca Agamemni 13, 2.
 Ingentia Ouid. 13. Metam. 69.
 Inornata. Horat. de Arte, 48.
 Intrepida. Seneca Hippol. 5, 1.
 Lenia. Ouid. 2. Amor. eleg. 1, 5.
 Libera. Propert. lib. 4. eleg. 12, 18.
 Luētifica. Seneca Thebaide, 1, 27.
 Medentia. Stat. 2. Syllu. 1, 1.
 Minantia. Ouid. 5. Metam. 134.
 Noua fidaque. Horat. de Arte, 11.
 Nuntia. Valer. Argon 90.
 Obscura Seneca 1. Thebaid. 25.
 Quantia. Silius libro 8, 53.
 Perplexa. Seneca Hippol. 8, 5.
 Prænantia eladis. Ouid. 3. Metam. 39.
 Profana. Ouid. 3. Trist. eleg. 5, 10.
 Propria, significantia, & non sordida. Quint. lib. 4. cap. 2, 26.
 Sæua. Horat. Epod. 2, 3.
 Sefquipedalia. Horat. de Arte, 20.
 Simulata. Virg. 1. Aeneid. 243.
 Singultantia. Stat. 5. Syllu. 5, 6.
 Solantia. Ouid. 11. Metam. 137.
 Solennia. Ouid. 10. Metam. 1.
 Suadentia Stat. 11. Thebaid. 87.
 Suspensa semper & obscura. Tacit. lib. 1.
 Tristia Horat. 2. de Arte, 2.
 Vana. Ouid. 13. Metam. 53.
 Violenta. Ouid. 3. Metam. 144.
 Vulgaria & quotidiana. Quint. lib. 4. cap. 2, 42.
 Accommodare alicui verba. Quint. lib. 6. cap. 1, 21.
 Addere verba. Silius libro 13, 145.
 Verbum non ampliùs addam. Horat. 1. Serm. Satyr. 1, 24.
 Addere periuria falsis verbis. Ouid. 11. Metam. 42.
 Affari aliquem blandis verbis. Stat. 1. Achill. 77.
 Aptare verba rebus. Quint. lib. 3. cap. 8, 42.
 Aucupari verba Rumoris. Seneca Thebaid. 2, 9.
 Aufetre alicui vsum verborum. Ouid. 14. Metam. 20.
 Capta verbis puella. Ouid. 1. de Arte, 92.
 Cauillari verba alicuius. Tacit. lib. 1.
 Claudere verba pedibus. Horat. 2. Serm. Satyr. 1, 6.
 Claudere verba modis imparibus. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 16, 8.
 Cogere verba in pedes. Ouid. 5. Trist. eleg. 13, 7.
 Tabellis verba committere. Ouid. 9. Metam. 118.
 Compellere aliquem amicis verbis. Virg. 2. Aeneid. 75.
 Compefcere verba. Seneca Medea, 3, 12.
 Concipere verba. Ouid. 10. Metam. 58.
 Concipere verba iurifurandi Tacit. lib. 20.
 Conferere verba. Stat. 2. Syllu. 1, 2.
 Fidēis verbis contendere. Ouid. 13. Metam. 2.
 Continuare verba. Quint. lib. 4. cap. 1, 43.
 Sum decepta tuis, & amans, & foemina verbis. Ouid. 2. epi-
 stol. 13.
 Depromere verba. Quint. lib. 6. cap. 3, 28.
 Defunt verba animo. Ouid. 3. Metam. 47.
 Dicere excusantia verba. Ouid. 9. Metam. 44.
 Nouissima. Virg. 4. Aeneid. 130.
 Precantia. Ouid. 7. Metam. 120.
 Dare verba alicui. Ouid. epist. 15, 48. Vide Do, das.
 Dare verba ventis. Ouid. epist. 2, 5.
 In ventos. Ouid. 1. Amor. eleg. 6, 9.
 Domare horrida verba. Tibull. lib. 1. eleg. 5, 7.
 Ducere verbum ex verbo. Quint. lib. 1. cap. 6, 18.
 Effingere verba alicuius. Quint. lib. 1. cap. 1, 4.
 Non vltra verba ac voces errare. Tacit. lib. 17. Curtius: Vri-
 nam Philotas quoque intra verba peccasset! Intra verba
 desipere. Celsus.
 Nil opus est verbis. Lucretius 5, 53.
 Exasperare rem verbis. Quint. lib. 4. cap. 2, 54.
 Exaudi verba mea Seneca Hippol. 12, 4.
 Exponere rem verbis. Lucret. lib. 1, 107. Idem lib. 3, 194.
 Exprimere verbum de verbo. Terent. in Prolog. Adelph. 11.
 Rata verba alicuius facere. Ouid. 4. Metam. 78.
 Facere verba mortuo. Terentius Phorm. 5, 9, 26.
 Fingere verbum aliquod. Quint. lib. 1. cap. 1, 8.
 Flestunt animos verba precantia. Ouid. 2. Metam. 97.
 Formare rectè verba. Quint. lib. 1. cap. 12, 7.
 Fundere verba. Ouid. 7. Metam. 50.
 Hortari aliquem verbis. Horat. epist. 2, 7.
 Iacere verba. Ouid. 15. Metam. 156.
 Mitissima verba iactare alicui. Ouid. 2. Metam. 164.
 Incessere aliquem amaris verbis. Silius libro 11, 42.

Incidere verba ceteris. Ouid. 9. Metam. 107.
 Inclusa verba pectore. Valer. 4. Argon. 75.
 Inclusa modis verba. Stat. 4. Syllu. 4, 3.
 Inherere verbis. Quint. lib. 7. cap. 2, 41.
 Iurgari verbis. Horat. 2. Serm. Satyr. 2, 20.
 Iurare in verba alicuius. Horat. Epod. 15, 1.
 Lenire aliquem mollibus verbis. Horat. Epod. 5, 18.
 Loqui diferta verba. Propert. lib. 3. eleg. 23, 2.
 Meditata. Stat. 2. Syllu. 1, 35.
 Modesta. Ouid. 3. Amor. eleg. 11, 4.
 Ministrat verba vinum. Horat. 1. epist. 15, 5.
 Modulanda verba fidibus. Horat. 2. epist. 2, 29.
 Mouent aliquem blanda verba. Ouid. 6. Metam. 72.
 Mouere odia verbis. Virg. 2. Aeneid. 20.
 Notare verba memori animo. Ouid. 14. Metam. 163.
 Niti verbis. Quint. lib. 3. cap. 6, 62.
 Obuoluere vitium decoris verbis. Horat. 2. Serm. Satyr. 7, 9.
 Onerantia verba lassas aures. Horat. 1. Serm. Satyr. 10, 2.
 Parcite verbis malè ominatis. Horat. 3. Carm. ode 14, 3.
 Peccare verbo aliquo. Ouid. 2. Amor. eleg. 16, 3.
 Perdere verba. Seneca 1. Thebaid. 28.
 Perdere verba non proficiencia. Ouidius 2. Trist. eleg. 2, 3.
 Posita verba in vsu quotidiano. Quint. lib. 2. cap. 10, 7.
 Portare verba alicuius. Ouid. 2. Metam. 149.
 Profundere verba ventis. Lucret. lib. 4, 188.
 Promittere verbis. Quint. lib. 4. cap. 1, 42.
 Prosequi aliquid verbis ante præparatis. Quintilianus lib.
 2. cap. 4, 22.
 Redarguere verba alicuius. Virg. 11. Aeneid. 138.
 Reddere verba. Ouid. 9. Metam. 6.
 Redde verbum verbo. Horat. de Arte, 27.
 Ad verbum reddere. Quint. lib. 10. cap. 6.
 Relinquere verbum ambiguo. Lucret. lib. 4, 229.
 Imperfecta verba relinquere. Ouid. 1. Metam. 106.
 Repetere verba. Ouid. epist. 19, 7.
 Respondere verbum verbo. Terent. Phorm. 1, 4, 36.
 Retentare intermissa verba. Ouid. 1. Metam. 150.
 Retenta verba dolore. Ouid. 10. Metam. 95.
 Socianda verba chordis. Horat. 4. Carm. ode 9, 1.
 Sordent verba. Stat. 5. Syllu. 5, 11.
 Spernere verba alicuius. Ouid. 5. Metam. 134.
 Sumunt verba ius ab authoribus. Quint. lib. 1. cap. 4, 3.
 Trahere verba. Silius lib. 8. cap. 16.
 Verba de verbis trahere. Quint. lib. 9. cap. 4, 14.
 Audaciùs translatum verbum. Quint. lib. 4. cap. 1, 41.
 Vexare aliquem verbis. Lucret. lib. 5, 33.
 Vincere verbis aliquid. Virg. 3. Georg. 58.
 Et semel emissum volat irreuocabile verbum. Horat. 1. epi-
 stol. 19, 15.
 Volutare secum verba alicuius. Ouid. 1. Metam. 79.
 Minoribus verbis vri. Ouid. 6. Metam. 31.
 Petulantibus verbis vri. Ouid. epist. 15, 50.
 ¶ Verbum: *Proverbium*. Plautus Mostel. 10, 6. Terentius
 Adelph. 3, 17,
 Vetus verbum hoc quidem est:
 Communia esse amicorum inter se omnia.
 Verbum: *pro Tota sententia*. Terentius Andr. 5, 3, 14,
 Eodem die istuc verbum verè in te accidit.
 Quid istuc verbi est? Plaut. Cistel. 7. 6. 2. Plaut. Bacch. 15, 21,
 Scribe salutem tuo patri verbis meis.
 Verbum fat est. Plaut. Baccid. 15, 36.
 Verbi causa. Lucret. lib. 3, 86.
 In verbo: *Inser loquendum*. Virg. 6. Aeneid. 110,
 Tantum effatus, & in verbo vestigia torfit.
 ¶ Verbum: *Pars orationis grammaticæ*. Quint. lib. 9. cap. 4. Ver-
 bum sensum claudere, si compositio pariat optimum est.
 ¶ Verbigero. Apuleius: quandiu & quoties inter nos ver-
 bigeratum sit.
 ¶ Verbofus. Forum verbofum. Ouid. 3. Trist. eleg. 12, 4.
 Leges verbofæ. Ouid. 1. eleg. 15, 1.
 Loci verbofissimi. Quint. lib. 2. cap. 4, 23.
 Loquela verbofa. Catul. in Camerium, 51, 5.
 ¶ Verbofè. Adhibere discrimina verbofius. Quint. lib. 2.
 cap. 15, 13.
 Exponere aliquid verbofius. Quint. lib. 3. cap. 11, 19.
 ¶ Verbofitas. Firmicus lib. 6. cap. 11, Garrula verbofitate
 semper impatiens.
 VERE] Vide VERVS.
 VERECUNDIA] Verecundia ætatis. Liu. 1. ab Vrbe, 13.
 Adducere in verecundiam. Liu. 1. ab Vrbe, 86.
 Tardatus verecundia. Quint. lib. 1. cap. 1, 1.
 Verecundia: *pro Modestia*. Plin. epist. 7. lib. 2, Causas summa
 fide, pari constantia, nec verecundia minore descendit.
 ¶ Verecundus. Plautus A sin. 15, 6,
 Decet verecundum esse adolescentem.
 Color verecundus. Horat. Epod. 17, 5.

Decor. Stat. 2. Sylu. 1. 28.
 Pudor. Ouid. 4. Trist. eleg. 4. 10.
 Puellæ verecundæ. Ouid. 1. Amor. eleg. 5. 2.
 Rubor verecundus. Ouid. 1. epist. 4. 13.
 Verba parum verecunda. Quint. lib. 10. cap. 1.
 Vita verecunda. Ouid. 2. Trist. 71.
 Vultus verecundus. Ouid. 14. Metam. 168.
 Verecundum est dicere. Quint. lib. 7. cap. 2.
 ¶ Verecundè. Verecundè ac modestè. Liu. 6. bell. Pun. 254.
 ¶ Verecunditer. Pomponius Macco: Virginem præteritis vidit duos fenes; vnum verecundicet non ducentem discipulum, verum scalpentem nates.
 ¶ Verecundor. Plautus Trin. 8. 60.
 — verecundari neminem.
 Apud mensam decet.
 VEREDVS] Vide VERÆDVVS.
 VEREDARIVS] Sidonius Apollinaris libro 5. epist. in epist. ad Aumastum: Hi sunt, qui in uident tunicatis otia, stipe dia paludatis, viatica veredarij, mercatoribus nundinas.
 VEREOR] Bella vereri. Ouidius 5. Trist. eleg. 11. 6.
 Conspectum patris. Terentius Phorm. 2. 2. 1.
 Pauperiem veritus. Horat. 1. epist. 10. 8.
 Verbera vereri. Ouid. epist. 19. 15.
 Vereri ab aliquo. Terentius Andr. 3. 4. 3.
 Ego dudum non nihil veritus sum Daue abs te.
 Vereri à Timere differt. Liu. 9. bell. Maced. Veremur quidem vos Romani; & si ita vultis, etiam timemus: sed plus veremur & timemus deos immortales.
 Vereor dicere. Terentius Andr. 2. 1. 25.
 Vereor ne. Terentius Phorm. 5. 8. 8. — an vereamini,
 Ne non id facerem quod recepissim semel?
 Vereor ne non sit obligatus. Martianus in l. si mulier. §. 2. ff. de iure dotium.
 Vereor quid sit. Terentius Andr. 1. 4. 7.
 Vereor quorsum euadat. Terentius Andr. 125.
 Vereor ut. Terentius Hecyr. 1. 2. 26.
 Sed firmæ hæ vereor ut sint nuptiæ.
 ¶ Verens. Colum. lib. 6. cap. 2. 11. Qui sunt verentes plagarum & acclamationum. De bobus.
 ¶ Verendus. Augusta grauitate verendus. Ouid 9. Metamorph. 35.
 Maiestas verenda. Ouid. 4. Metam. 108.
 Patres verendi. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 1. 28.
 Senex verendus. Claud. 2. Paneg. 87.
 ¶ Verenda. Plinius iunior epist. 14. lib. 3. Ventrem, atque etiam (fœdum dictu) verenda contundit.
 VERETRYM] Suet. in Tiberio, cap. 62. Repente veretris deligatis, fiddelularum simul vtriusque tormento distenderet.
 VERGILIAE] Stellæ. Plautus Amphit. 4. 131,
 Nec iugula, nec Vesperus, neq; Vergiliæ occidunt.
 Plin. lib. 10. cap. 25. 10. Concipiunt Vergiliarum exortu.
 VERGO] Virg. 12. Aeneid. 146,
 Quem damnet labor, & quo vergat pondere lethum.
 Lucan. lib. 1. 11,
 Nec polus aduersi calidus quæ vergit & Austris.
 Vergere ad. Cæsar 1. bel. Gal. 51. Vergit ad Septentriones.
 Ad imum. Horat. de Arte. 77.
 In senium vergi. Stat. 4. Sylu. 4. 14.
 Actas vergit. Tacit. lib. 7.
 Venenum vergere alicui. Lucret. lib. 5. 202.
 ¶ Vergens. Lucan. lib. 2. 124,
 Iliris Ionias vergens Epidaurus in vndas.
 Annis vergens. Tacit. lib. 13.
 Anni vergentes in senium. Lucan. 1. 6.
 Vergente iam die. Suet. in Othone, cap. 7.
 Dies vergens in noctem. Seneca Thyeste, 9. 4.
 Ora Hecates vergentia in tres partes. Ouid. 1. Fast. 29.
 VERIDICVS, VERISIMILE, VERITAS] Vide VERVS.
 VERMIS] Plin. lib. 19. cap. 18. 9. Si dulcedo noccat, & vermes radicibus inhæreant, remedium est amurca pura.
 Lucret. lib. 2. 175,
 Quippe videre licet viuos existere vermes
 Stercore de terro.
 ¶ Vermiculus. Plin. lib. 10. cap. 65. 2. Iam obituris muribus vermiculum in capite gigni tradunt. Lucret. lib. 2. 70.
 ¶ Verminosus. Plin. lib. 17. cap. 10. 11. Præter alia vitia etiam verminosa fiunt.
 ¶ Vermiculor. Plin. lib. 17. cap. 24. 5. Vermiculantur magis minutæ quædam arbores.
 ¶ Vermiculari: Minuta opera facere. Plin. lib. 35. cap. 1. 1. Vermicularis; ad effigies rerum & animalium crustis.
 ¶ Vermiculatio. Plin. lib. 17. cap. 11. 11. Neque vermiculationi obnoxium.
 ¶ Vermina. Plinius: Magi eo vermina & dysenteriam curati putant.

¶ Vermino. Celsus: Nihil est perniciosius pueris, dum verminant.
 Verminari: pro Torqueri. Varro: Septimo mense verminari cœpit: partum putauit propinquum.
 Verminare: Vermes producere. Seneca 2. quæst. In venenatis corporibus vermis nunquam nascitur fulmine icta, mox verminant.
 ¶ Verminatio. Plinius libro 28. cap. 1. 17. lisdem sanari dimissis in fauces iumentorum verminationes, notum est.
 Verminatio: Capitis dolor. Seneca epist. 96. Cerebri æstuantis verminationes?
 Verminatio: pro acriori punctione doloris, in qualibet corporis parte. Seneca epist. 79. Omnium istorum prima verminatio vexat, impetus mora extinguitur.
 VERNA] Plautus Milit. 10. 103,
 Quid, nutrice non missurus quicquam, quæ vernas alit?
 Turba vernarum. Tibul. lib. 2. eleg. 1. 5.
 Laici vernæ. Martial. lib. 5. 103.
 Procaces. Horatius 2. Serm. Satyr. 6. 14.
 Puer verna. Horat. 1. Serm. Satyr. 2. 24.
 ¶ Vernula. Mart. lib. 14. 59.
 Siquis plorator collo tibi vernula pendet. Iuuenal. Satyr. 10. 12,
 Quem sequitur custos angustæ vernula caspæ.
 ¶ Vernaculus. Vernaculæ volucres. Varro 3. de Re rust. capite 55.
 Vernaculum consilium. Plautus Pœnul. 14. 106.
 Vernaculi artifices. Liu. 7. ab Vrbe, 6.
 ¶ Vernaculum. Plinius libro 14. cap. 2. 4. Potissima nobilitas datur vuis peculiaribus atque vernaculis Italiæ.
 ¶ Vernaculum: quod est veris. Plin. lib. 17. cap. 22. 10. Vernacula putatio.
 ¶ Vernaculi: Malis moribus homines. Seneca de Benef. 6. Quæ vagus atque erro vernaculis congregatur, transcurrentem Platonem quem non quæ fierat, inuenit.
 ¶ Vernilis. Blanditiæ verniles. Tacit. lib. 18.
 Dictum vernile. Tacitus libro 10.
 ¶ Vernilitas. Scurritas. Plinius libro 34. cap. 8. 20. Puerum subdole ac furcatæ vernilitatis.
 Vernilitas: quicquid contrarium est ingenuitati. Seneca epist. 96. Hæc seu leuitas est, seu vernilitas, punienda est promittendi facilitate.
 Imbui vernilitate. Quint. lib. 1. cap. 11. 1.
 Seruilis vernilitas. Quintil. lib. 1. cap. 11. 1.
 ¶ Verniliter. Cælius Venatore: Credo, minus tandem hoc fit verniliter.
 ¶ Vernaliter. Horat. 2. Serm. Satyr. 6. 22,
 — Nec non vernaliter ipsius
 Fungitur officijs.
 VERNATIO, VERNO, VERNVS] Vide VER.
 VERO] Ain' verò? indignans. Plautus.
 Eia verò. Plautus.
 Iam verò. Plin. lib. 18. cap. 6. Latifundia perdidit Italiæ: iam verò & prouincias.
 Id verò. Terent. in Prologo Eunuchi, 33,
 — sed eas fabulas factas prius
 Latinas scisse sese, id verò pernegat.
 Ita verò: sanè verò. Plautus.
 Ita verò: vt tu ipse me dixisse dicites. Terentius Eunuch. 1. 2. 9.
 Sanè quia verò hæ mihi patent semper fores.
 Mirum verò. Terentius Andr. 4. 4. 16,
 Mirum verò; impudenter mulier si facit metetrix.
 Tu verò. Terentius Eunuch. 4. 4. 20,
 Quem tu verò videre velles Phædria.
 Cum nominibus. Terentius Eunuch. 3. 5. 28,
 Illa illic vbi accepit, læta verò ad se abducit domum.
 ¶ Verò, particula ironica. Virg. 4. Aeneid. 19,
 Egregiam verò laudem, & spolia ampla referis
 Tuq; puerq; tuus?
 ¶ Verò: permittens. Terent. Heaut. 3. 2. 26,
 Eho laudas qui beros fallunt? c. in loco, ego verò laudo.
 ¶ Verò: expletiva, vel ornatiua. Terentius Eunuch. 5. 4. 8,
 Id verò est, quod ego puto mihi palmarium.
 Verò, stomachans. Terentius Eunuch. 5. 3. 3.
 — moue verò ocyus Te, nutrix.
 VERPVVS] Catul. ad Porcium & Socrionem. 44. 1,
 Vos Verraniolo meo, & Fabullo
 Verpus præposuit Priapus ille. Martial. lib. 7. 81.
 ¶ Verpa. Martial. lib. 11. 46,
 Incipit & medios meiere verpa pedes. Catul. ad Menanium, 26. 1,
 — Nam nihilo minore verpa Es factus.
 VERRES] Varro de Re rust. lib. 2. cap. 4. 4. Castrantur verres commodissimè anniculi. Horat. 3. Carm. ode 22. 2.
 M M M m Verrenti,

Vertem, ad hominem masculinum transfusis Plautus Milit. 14, 66.
 Nisi huic verri afferretur merces;
 Non hic seminio suo quamq; porculenā partiturus est.
 ♀ Verrinus. Plin. lib. 8. cap. 10. Simili modo verrinum iecur, exemptis duntaxat fibris, quatuor obolorū pondere.
 VERRICVLATVS] ad verriculi formam factus. Colum. lib. 2. cap. 21. 2. Sunt autem metendi genera complura: multi falcibus verriculatis.
 VERRŌ] traho. Virg. 1. Aeneid. 13.
 Maria acterras cælumq; profundum
 Quippe ferant rapidi secum, verrantq; per auras.
 Venti verentes æquora Lucret. lib. 5, 54.
 Nautæ verrunt cæcula. Virg. 3. Aeneid. 42.
 Remi veriebant freta. Ouid. 3. Amor. eleg. 7, 9.
 Remis vada liuida verrunt. Virg. Aeneid. 64.
 Cauda verruntur arenæ. Ouid. 10. Metam. 139.
 Diripiunt verruntq; dapes. Valer. 4. Argon. 90.
 ♀ Vertere: Mundare. Plautus in Merc. 7, 57. Verre ædes. Iuuenal. Satyr. 14, 6.
 Verre pavimentum, nitidas ostende columnas.
 ♀ Versus: Participium. Virg. 1. Aeneid. 99.
 — & versa pulvis inscribitur hasta.
 Spumant freta versa lacertis. Idem 5. Aeneid. 29.
 VERRVCA] Locus in monte editior. Cato in libris Originum: faciendum ut quadringentos aliquos milites ad verrucam illam ire iubeas.
 ♀ Verruca: Caruncula eminent in corpore sine pruritu. Plinius lib. 20. cap. 125. Ocimum verrucas misto atramento sutorio tollit Horat. 1. Serm. Satyr. 3, 5.
 Maculæ & verrucæ gemmarum. Plin. lib. 37. cap. 3.
 ♀ Verrucula. Colum. lib. 7. cap. 6, 17. Caper, cui sub maxillis binæ verruculæ collo dependent, optimus habetur.
 ♀ Verrucosus. Persius Satyr. 1, 8.
 Sunt quos Pacuuiusque, & verrucosa moretur, Antiopa.
 ♀ Verrucaria: Herba. Plin. lib. 22. cap. 21, 7. Verrucas cum sale tollit succus de folio: unde nostri verrucariam herbam appellauerunt.
 VERSICOLOR, VERSIPELLIS, VERSO, VERSVRA, VERSVTVS] Vide VERTO.
 VERTAGVS] Canis in venationem exiens. Martial. lib. 14. 205.
 Non sibi, sed domino venatur vertagus acer;
 Illæsum leporem qui tibi dente feret.
 VERTEBRA, VERTEX, VERTIGO] Vide VERTO.
 VERTO] Terentius Heaut. 5, 171.
 Retundam, redigam, ut quod se vertat nesciat,
 In Africum se vertit Ausfer. Cæsar 3. bell. Ciuil. 105.
 Agrum vertere Plinius libro 18. cap. 6, 13.
 Animam Plaut. Merc. 4, 15.
 Arces. Virg. 1. Aeneid. 5.
 Arma vertere aduersus Carthaginenses Romani. Liuius 4. bel. Pun. 212.
 Arma vertere in aliquem. Liuius 5. bel. Pun. 183.
 In auaritiā verterat. Tacitus lib. 20.
 Aures ad pacem vertere. Propert. lib. 4. eleg. 14, 3.
 Beneficium in grauissimam iniuriam. Plin. in Paneg. 59.
 Dulcia se in bilem vertunt. Horat. 2. Serm. Satyr. 2, 15.
 In bonum vertere. Quint. lib. 1. cap. 1, 5.
 In bonum vertere autpiciā. Liu. 10. ab Vrbe, 213.
 Detrimentum. Cæsar 3. bel. Ciuil. 261.
 Cælum vertitur. Virg. 2. Aeneid. 50.
 Causas secundorum & aduersorum vertere in deos. Liu. 8. bel. Pun. 50.
 Causa vertitur in eo. Quint. lib. 1. cap. 1, 3.
 In cinerem vertere. Ouid. 2. Metam. 43.
 In consuetudinem Tacit. in dialogo de Orat.
 In contrarium aliquid. Quint. lib. 3. cap. 11, 4.
 In contumeliam suam, quod alius gesserit. Cæsar 1. bell. Ciuil. 34.
 Crateras vertere. Virg. 9. Aeneid. 34.
 Indulgent vino, & vertunt Crateras ahenos.
 Crimen reus citra accusationem in aduersarium vertit. Quint. 7. cap. 3, 18.
 In crimen vertere, quod gloriæ esse debet. Liu. 10. belli Macedonici, 64.
 Culpam in gloriam. Plin. epist. 171.
 Culpam omnē belli à publico consilio in Annibalem vertentes. Liuius 10. bell. Pun. 101.
 Cursum vertere aliquid. Virg. 4. Aeneid. 30.
 Dies vertitur. Propert. lib. 2. eleg. 19, 7.
 Discrimen. Quint. lib. 6. cap. 1, 5.
 In discrimine verti, dicuntur res. Liu. 6. ab Vrbe, 146.
 In dorsum vertere. Plin. lib. 9. cap. 10, 2.
 Elocutionem vertere. Plin. epist. vltima lib. 2.
 Equos vertunt ad mœnia. Virg. 11. Aeneid. 124.
 In facies omnes se vertere. Idem 13. Aeneid. 179.

In fugam vertere aliquem. Liu. 10. bel. Pun. 159.
 In gaudium renuntiata verterunt. Liu. lib. 5. Decad. 3.
 Glebas vertere vomere. Lucret. lib. 1, 43.
 Ad gloriam. Tacit. lib. 13.
 Gradum. Ouid. 2. Metam. 28.
 In horrorem versum facinus. Liuius 4. ab Vrbe, 75.
 In ignorantiam verti. Seneca de Benef. lib. 3. cap. 1.
 Inuidiam in aliquem vertere. Quint. lib. 6. cap. 58.
 Ad inuidiam. Tacitus libro 13.
 In inuidiam vertit se gloria. Liuius 2. ab Vrbe, 32.
 In locum aliquid vertere. Plin. lib. 21. cap. 31, 2.
 Iras in aliquem. Liuius 1. ab Vrbe, 54.
 Iram ab aliquo in alium. Horat. Epod. 103.
 Iter aliquod. Virg. 5. Aeneid. 5.
 Iter retrò. Liu. 8. bel. Pun. 11.
 Laudem in crimina. Ouid. epist. 3, 11.
 In laudem. Tacitus libro 4.
 In licentiam vertere libertatem. Liuius 7. bel. Pun. 175.
 In ludibrium. Tacitus libro 12.
 In lupos vertere homines. Plinius libro 8. cap. 22, 1.
 Ad luxuriam vertere usum alicuius rei. Plin. lib. 15. cap. 41.
 Malo vertere. Tacitus libro 5.
 Terror facilis vertere mentes. Lucan. lib. 1, 93.
 Mœnia vrbs ab imo vertere. Virg. 5. Aeneid. 162.
 Mœnia ferro. Lucan. lib. 3, 98.
 In morem. Tacitus libro 20.
 Oculos ad sydera vertit. Silius libro 4, 21.
 In se oculos omnium vertere. Liuius 7. ab Vrbe, 162.
 In odium. Tacitus libro 4.
 Ora huc & illuc. Horat. Epod. 4, 2.
 Orbis torus luminis ad aliquē vertere. Ouid. 2. Metam. 150.
 Periculū in aliquem. Liuius 2. bel. Maced. 13.
 In perniciem vertere alicui rem aliquam. Liuius 9. bel. Maced. 196.
 Prælium eò versum est. Liuius libro 4.
 In priuatum vertere pecuniam. Liuius 1. bell. Maced. 158.
 Regnum in formam provincie verterat. Tacitus libro 19.
 In religionem vertere. Liuius 5. ab Vrbe, 67.
 In rem suam. Vlpian. in l. prima, ad l. Iuliam peculatus.
 Vertere Republicam in meliorem statum. Suetonius in Augusto, cap. 23.
 Veritur eadem quæstio in pluribus iudicijs. Paulus in l. 6. cum vno ff. de except. rei iud.
 In eo res vertitur. Liuius 1. ab Vrbe, 135.
 Res vertitur in periculo. Plautus Merc. 4, 12.
 Vertiturres in meo foro. Plautus Most. 1, 10.
 Salus mea in eo vertitur. Liuius 3. ab Vrbe, 19.
 Vertere se in aliquem. Liuius 10. bel. Maced. 18.
 Segetem vertere. Plinius libro 18. cap. 27, 6.
 Sententiam vertere retrò. Virg. 10. Aeneid. 1.
 Sententia vertite. Virg. 1. Aeneid. 49.
 Seria vertere ludo. Horatius de Arte, 56.
 Sese in faciem alterius vertere. Plaut. in Argumento Amphit. 1, 1.
 Vertere sese in hirundinem. Plautus Epid. 5, 5.
 Spes ciuitatis in eo vertitur. Liuius 4. ab Vrbe, 134.
 Ad spem, vel in spem vertere. Liuius 9. bel. Pun. 183. Idem 6. ab Vrbe, 133.
 Stimulos sub pectore vertit Apollo. Virg. 6. Aeneid. 21.
 Vertere stultitiæ aliquid alicui. Plautus Capt. 6, 9.
 Facinora atque flagitia sua ipsi quoque in supplicium verterant. Tacitus libro 5.
 Tempus hyemis vertitur æstate. Colum. lib. 7. cap. 7, 2.
 Terga vertere. Liuius 1. ab Vrbe, 61.
 Terram. Virg. 1. Georg. 1.
 Terram aratro. Horat. 1. Serm. Satyr. 1, 6.
 Bidentibus. Colum. lib. de Arboribus cap. 12.
 Ferro. Virg. Georg. 30.
 Vitto vertere. Horat. 1. Serm. Satyr. 6, 17. Plaut. Epid. 3, 5.
 In voluntate Philippi id totū vertitur. Liu. 7. bel. Maced. 27.
 In voluptatem gulæ vertere pœnas montium. Plinius lib. 19. cap. 4, 6.
 In usum publicum vertendæ erant pecuniæ. Liuius 4. bell. Maced. 32.
 Vultus vertere ad ora alicuius. Ouid. 7. Metam. 22.
 In Latinum Græcâ vertere. Quint. lib. 10. cap. 5.
 Comœdiam à Gællis libro 2. cap. 23. A quo istam comediam verterat.
 Vertere ex Græcis. Terent. in Prologo. Eunuchi. 7.
 Ex Græco in Latinū sermonē annales. Liu. 5. bel. Pun. 222.
 ♀ Vertere: pro Versi, abfulsè. Liuius lib. 3. Aliquandiu æquatus inter omnes terror fuit; paulatim totus vertere in plebem cœpit.
 In præsagium vertit Tacitus libro 11.
 Bene vertere: pro euenire. Gel. lib. 1. cap. 13. Virg. 9. eelog. 2.
 Hos illi (Quod nec bene vertat) mittimus hædos.

Bene tibi vertat hæc res. Plautus Aulul. 30. 58.

—quæ res tibi vertat malè.

Vertunt res malè. Plautus Persa, 13. 5.

Malè tibi vertat: *imprecausis*. Terentius Phorm. 4. 3. 73.

¶ *Vertere: Versuram facere*. Plautus Curc. 9. 23.

Vel qui ipsi vertant, vel qui alij subuersandos præbeant.

¶ *Vertens*. Propert. lib. 4. eleg. 2. 3.

Sed quia vertentis fructum percepimus anni.

Mens vertens. Plautus Persa, 16. 76.

¶ *Vertendus*. Aquæ vertendæ. Ouid. 1. Amor. eleg. 9. 7.

¶ *Versus: Participium*.

Amor versus in tædia. Ouid. epist. 3. 28.

Fas versus atque nefas. Virg. 1. Georg. 101.

Equis versus animosus Parthus. Horat. 1. Carm. ode 19. 3.

Gradu verso discedere. Ouid. 4. Metam. 68.

Hostes versi fuga. Virg. 3. Georg. 24.

Leges abolitæ & funditus versæ. Tacitus libro 3.

Mens mea versa est cû fortuna. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 9. 18.

Regna ab imo versa. Seneca Hippol. 4. 41.

Sententia retrò versa. Virg. 10. Aeneid. 2.

Versus ciuitatis status. Tacitus libro 1.

¶ *Versus Propensus*. Liuius 10. bel. Maced. 18. Totus in Persa versus pater.

Versus animi. Tacitus: Qui versus animi, modò numen pauescere, modò minis aduersantis populi terteri.

¶ *Verso*. Quint. lib. 6. cap. 4. Versari & adusti pisces, & postero die appositi. Plin. lib. 14. cap. 8. 1. Vux ter die versatæ per triduum, quarto exprimuntur.

Versare aliquem. Plautus Bacchid. 16. 6.

Ego versabo illum hodie, si viuus, probè.

Animum versat cupido regni, vel pauor. Liu. 1. ab Vrbe, 69.

Idem lib. 4. bel. Pun. 16.

Animum versare in omnes partes. Virgil. 4. Aeneid. 126.

Animum versare per omnia. Idem 4. Aeneid. 58.

Animum muliebrem versare in omnes partes. Liuius 1. ab Vrbe, 24.

Animos militares versare. Curtius Authores versare. Horatius in Arte, 5. 5.

Colorem corde versans. Stat. 1. Thebaid. 50.

Consilia noua versare pectore. Virg. 1. Aeneid. 133.

Dolos. Virg. 11. Aeneid. 141.

Dolo versari. Vlpianus in l. si fideiussor. §. ff. mandati vel contrà.

Versare dolo. Virg. 2. Aeneid. 13. Seruius.

Hominem regere ac versare. Lucret. lib. 3. 331.

Versare pecuniam. Sueton. in Galba, cap. 9.

Versari in turbinem Seneca lib. 3. de Ira, cap. 6.

Sors omnia versat. Virg. eclog. 9. 1.

Oues versate. Virg. 10. eclog. 14.

Pectora versat illis pudor. Liu. 2. ab Vrbe, 195.

Amor versat pectora. Ouid. 1. Amor. eleg. 2. 2.

Spes occultas versare animo. Tacitus libro 18.

Terram versare. Virg. 1. Georg. 24.

Vultus versare in omnia. Ouid. 3. Trist. eleg. 9. 5.

¶ *Versare: Animo voluere, confyderare*. Horat. de Arte, 8.

Versate diu quid ferre reculent,

Quid valeant humeri. Virg. 5. Aeneid. 82.

Huc illuc vinclorum immensa volumina versat.

Secum in animis versare. Liuius 3. ab Vrbe, 140.

Versare in corde. Plautus Trinum, 5. 1.

Nefas in pectore versare. Virg. 4. Aeneid. 115.

Versare testes. Quint. lib. 5. cap. 7.

Versare aliquid. Quint. lib. 7. cap. 4.

Pecunias non ex fide versare. Sueton. in Galba, cap. 9.

¶ *Versor: deponens*.

Imago versatur nobis ante oculos. Lucret. lib. 2. 23.

Versatur circa res omnes rhetorice. Quint. lib. 2. cap. 26. Cæsar 1. bel. Gall. 210.

In consilijs ac administratione Reipub. versari. Quintil. in Proæm. lib. 1. 12.

Versatur cupido in corde meo. Plautus in Pœnulo, 3. 68. Et Mostel. 4. 34.

In errore versari. Plin. epist. 5. 5. b.

In labijs primoribus modò versabatur mihi. Plautus Trinum. 13. 62.

In malis. Terentius Andr. 4. 1. 25.

In memoria hominum & sermone. Plin. epist. 23. c.

In publico versatus Tacitus 1. 5.

In re aduersa versari. Plaut. Pseud. 11. 55.

In amoris rota versari. Plautus Cistel. 5. 4.

Versatur malum alicubi. Plautus Mostel. 4. 34.

¶ *Versatus*. Fuso versato ducere stamina. Ouidius 4. Metam. 45.

¶ *Versatio*. Plinius libro 8. cap. 33. 2. Nec pupillæ motu, sed totius oculi versatione circumaspicit.

¶ *Versatilis*. Magnum & versatile templum mundi. Lucret.

lib. 5. 288. Plin. lib. 36. cap. 11. Molæ versatiles, Volfinijs inuentas, aliquas & sponte motas, inuencimus in prodigijs.

Versatilis acies. Curtius lib. 4.

Versatile ingenium. Liuius lib. 9. bel. Maced. de Catone.

¶ *Versabilis*. Senec. de Tranquil. vitæ: Et omnem eruditio nem scito versabilem esse.

¶ *Versorius*. Plautus Trinum. 14. 19. Cape versoriam, recipe te ad herum.

¶ *Versus: Carmen*. Virg. 2. Georg. 77.

Versibus incomptis ludunt, risuq; soluto.

Versus fauorum Plinius libro 11. cap. 10. 4.

Versus remotum. Liuius lib. 5. Decad. 5.

Aeterni versus. Lucret. lib. 1. 25.

Canori. Horat. 2. epist. 2. 16.

Catenati ex pluribus asperimè tocuntibus inter se syllabis. Quint. lib. 1. cap. 1. 27.

Patum clari. Horat. de Arte, 91.

Concinnior versus. Horat. 1. epist. 1. 15.

Confracti versus. Quint. lib. 1. cap. 1. 27.

Duri. Horat. de Arte, 90.

Inulti & malè nati. Horat. 2. epist. 1. 47.

Inertes. Horat. de Arte, 90.

Inopes rerum. Horat. de Arte, 65.

Lepidus versus. Catul. ad flauium, 6. 4.

Solutus. Quint. lib. 1. cap. 1. 9.

Suauidicis versibus edere aliquid. Lucret. lib. 4. 37.

Teres versus. Ouid. ad Pisonem, 50.

Amplecti cuncta versibus. Virg. 1. Georg. 9.

Componere versus. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 2.

Contendere alternis versibus. Virg. eclog. 7. 4.

Famosis versibus coopertus. Horat. 2. Serm. Satyr. 1. 14.

Deducere versum. Ouid. 1. de Pont. eleg. 6. 3.

Dicere versus. Virg. eclog. 5. 1.

Dicere aliquid versu. Horat. 1. Serm. Satyr. 5. 18.

Distare versus. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 2.

Ducete. Ouid. 5. Trist. eleg. 1. 14.

Edere aliquid versibus. Lucret. lib. 1. 25.

Effutire leues versus. Horat. de Arte, 47.

Euoluere molles versus. Ouid. 2. Trist. 62.

Exponere versus aliquid. Horat. de Arte, 191.

Facilitate versus. Horat. de Arte, 95.

Fingere. Horat. de Arte, 77.

Illustrare aliquid versibus. Lucret. lib. 1. 28.

Iuuenari teneris versibus. Horat. de Arte, 50.

Lædere aliquem tristi versu. Horat. 2. Serm. Satyr. 1. 5.

Ludere incomptis versibus. Virg. 3. Georg. 78.

Ludenti versu necere carmina. Ouid. ad Pisonem, 33.

Oblinere aliquem atris versibus. Horat. 1. epist. 20. 6.

Persequere versus puris verbis. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 11.

Persequi versu aliquid. Virg. 3. Georg. 68.

Positi commodè versus. Quint. lib. 6. cap. 3. 66.

Rustari sublimes versus. Horat. de Arte, 92.

Scribere versus. Horat. 1. Serm. Satyr. 9. 5.

Soluere. Quint. lib. 1. cap. 9. 2.

Surgit pagina versu. Ouid. 1. Amor. eleg. 1. 5.

Tornati versus. Horat. de Arte, 89.

¶ *Versus: Linea*. Plin. in epist. lib. 4. Non paginas tantum epistolæ; sed etiam versus, syllabasq; numerabo.

¶ *Versus: pro cantu*. Plin. lib. 10. cap. 29. 7. Meditantur aliæ iuniores, versusque, quos imitentur, accipiunt. De luscinijs.

¶ *Versus in agricultura*. Varro lib. 1. de Rust. cap. 10. 1. in Hispania vltiore metiuntur iugis; in Campania versus; apud nos in agro Romano ac Latino iugeris. Colum. lib. 2. cap. 2. 21. Alternis versibus obliquum tenere aratrum.

¶ *Versus remorum: pro ordine*. Virg. 5. Aeneid. 24.

¶ *Versus arborum: pro ordinibus*. Virg. 4. Georg. 29.

¶ *Versus foliorum*. Plinius libro 15. cap. 29.

¶ *Versiculus*. Molliculi versiculi ac parum pudici. Catul. ad Aurelium, 16. 2.

Scribere versiculos. Horat. Epod. 11. 1.

Euntes molliùs versiculi. Horat. 1. Serm. Satyr. 10. 12.

¶ *Versifico*. Quint. lib. 9. cap. 4. Nam & versificandi genus est, omnibus sermonibus vnam legem dare.

¶ *Versificatio*. Quint. lib. 9. cap. 2. Abusuè in versificationis ac sermonum imitatione seruatur.

¶ *Versificator*. Quint. lib. 10. cap. 1. Versificator, quàm poeta melior.

¶ *Versificus*. Solinus cap. 16. Studium musicum inde cœptum, quom Idæi Dactyli modulos, crepitu ac rinitu æris deprehensos, in versificum ordinem transulissent.

¶ *Versus, Præpositio*. Liuius 1. ab Vrbe, 76. Deducus in arcem, in lapide ad meridiem versus confedit.

¶ *Versus: aduerbium*. Sursum versus; Deorsum versus. Catul. cap. 156.

Sursus versus. Lucret. lib. 2. 30.

Versum ad eum. Plautus Epid. 5. 64.

- Cœpi rursus versum ad illas pauillatim accedere.
 Quoquò versus. Varro 1. de Re rust. cap. 10, 1. Cæsar 7. bell.
 Gall. 13. Dimitri quoquò versùs legationes.
 Vtroque versùs. Gellius libro 5. cap. 12.
 Vndiq; versus. Gellius libro 12. cap. 13.
 ¶ Versura. Varro lib. 1. de Re rust. cap. 46. Ex quibusdam fo-
 ljs, propter eorum versuram, quod sit anni tempus dici
 possit.
 ¶ Vertura: *quum boves in arando circum aguntur.* Colum. lib. 2.
 cap. 23. Ibidem, cap. 18, 4.
 ¶ Versura: *Flexus ipse angulorum in edificijs & parietibus exte-
 rior.* Vitruuius libro 3. cap. 1. & lib. 5. cap. 6, ad finem.
 Versurâ soluere. Terentius Phorm. 5. 2. 1.
 ¶ Versutus. Plautus epid. 8. 35.
 Versutior es, quàm tota figularis.
 Versutus: Festus: Versuti dicuntur, quorum mentes crebro
 ad malitiam vertuntur. Ouid. 11. Metam. 63.
 Versutus ingenij Plin. lib. 7. cap. 12, 6.
 ¶ Versipellis. Plautus Amphit. 3, 123,
 Ita versipellem se facit, quando lubet.
 Lucil. At libertinus tricornius, Syrus iste, ad mastigias: qui
 cum versipellis fio, & cōmuto omnia. Plin. lib. 8. cap. 22, 1.
 Vt in maledictis versipelles habeant.
 ¶ Versicolor. Punico bello interdictum mulieribus, ne ver-
 sicoloribus vestibus vterentur. Liuius 4. bel. Maced. 2.
 Pluma versicolor. Propert. lib. 3. eleg. 17, 10.
 Cultu versicolore decens. Ouid. 5. Fast. 72.
 Versicolories maculis. Plin. lib. 16. cap. 61.
 Versicolor & numerosa varietas. Plin. lib. 9. cap. 17, 6.
 Versicoloribus armis. Virg. 10. Aeneid. 37.
 ¶ Vertebra. Plinius libro 11. cap. 12, imbricatis flexilibus
 vertebis.
 ¶ Vertebatus. Plinius libro 11. cap. 37, 49, Sed quibus cer-
 uix è multis vertebatisq; orbiculatim ossibus flexilis ad
 circumspēctum, articuloꝝ nodis iungitur.
 ¶ Vertex, & vortex. Lucret. lib. 1. 39, De ventis: Vertex tor-
 tus. Lucan. lib. 3. 126,
 Vicinum inuoluens contorto vertice pontum.
 Infans vortex. Virg. 1. Georg. 96.
 Turbineus. Ouid. 8. Metam. 112.
 ¶ Verticem. Quint. lib. 8. cap. 2, Docet esse contortam in se
 aquam, vel quicquid aliud similiter vertitur. Virg. 1. Ae-
 neid. 24,
 —ingens à vertice pontus. Liuius 8. bel. Pun. 161.
 Cui vortices Stat. 9. Thebaid. 101.
 Densi. Ouid. 6. Fast. 01.
 Rapidus vortex. Virg. 1. Aeneid. 25.
 Vnda exæquat vorticibus. Virg. 3. Georg. 49.
 Crebro vortice tortus Halys. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 10, 10.
 Voluit flumen vortices. Horat. 2. Carm. ode 9, 5.
 Spumoso vertice sylvas inuoluunt amnes. Claud. 8. Pa-
 neg. 48.
 Absorptus vortice amoris Catul. ad Mallium, 63, 22.
 ¶ Vertex capitis. Plin. lib. 7. in Præf. 4. Quamdiu palpitans
 vertex, summæ inter cuncta animalia imbecillitatis indici-
 um.
 Criniger vertex. Claud. 1. Paneg. 41.
 Crinitus Stat. 9. Thebaid. 26.
 Intonsus Stat. 6. Thebaid. 122.
 Nudo vertice sulva cæsaries. Virg. 11. Aeneid. 129.
 Rafus vertex. Iuuenal. Satyr. 12, 8.
 Sūmo vertice intrabāt humiles postes. Ouid. 8. Metam. 129.
 Supposito vertice ferre aliquid. Ouid. 3. Amor. eleg. 12, 6.
 Vacuum verticem plūs nimio attollens gloria. Horat. 1.
 Carm. ode 18, 3.
 Sublimi feriam sydera vertice. Horat. 1. Carm. ode 1, 7.
 Iuncturas verticis rupit graui idu. Ouid. 12. Metam. 58.
 Conspicuum latè tollere verticē. Horat. 3. Carm. ode 16, 4.
 Ictus veniens à vertice. Virg. 5. Aeneid. 89.
 ¶ Vertex arboris. Plin. lib. 12. cap. 1. 6, Arbor numerofo ver-
 tice.
 Celso vertice quercus. Virg. 3. Aeneid. 135.
 Nemorosus vertex. Silius lib. 6, 65.
 Arcis vertex. Lucret. lib. 6. 151.
 ¶ Vertex montis. Virg. 1. Aeneid. 143,
 —quorum sub vertice latè
 Aequora tuta silent. Martial. lib. 1. 170,
 —planus vertex.
 Saxi vertex. Virg. 4. Aeneid. 31.
 Acrius vertex. Silius libro 1, 26.
 Altus vertex saxi. Virgil. 2. Aeneid. 62.
 Excelsus montis. Virg. 5. Aeneid. 7.
 Nivali vertice attollens se Appēninus. Virg. 12. Aeneid. 141,
 Summus vertex. Virg. 2. Aeneid. 117.
 Vmbrosus vertex montis. Silius libro 5, 9.
 ¶ Vertices: *Atissima cali partes.* Virg. 1. Georg. 49,

- Hic vertex nobis semper sublimis: at illum
 Sub pedibus Styx atra videri manesq; profundi.
 Plin. lib. 2. cap. 15, 5, Terra à verticibus duobus, quos ap-
 pellauit polos.
 Cæli vertex. Virg. 1. Aeneid. 45.
 Verticem, *pro Aquilone posuit.* Virg. in Georg. lib. 2. 63,
 Præsertim si tempestas à vertice syluis
 Incubuit.
 ¶ Verticosus. Liu. 1. bel. Pun. 21, Quidam verticoso amni
 delati in hostes, ab elephantis obruti sunt.
 ¶ Verticulus, (inquit Festus) quum dixit Lucilius, articulos
 intelligi voluit.
 ¶ Verticillus. Plin. lib. 17. cap. 22, In Syria quoq; fœminas
 verticillos inde facere, & vocare harpaga.
 ¶ Verticillatus. Celsus lib. 8, Superius autem humeri caput
 rotundius, quàm cætera ossa, verticillatis scapularum os-
 sibus inseritur.
 ¶ Verticordius. Valer. Max. lib. 8. cap. 1. de Sulpicia. Quum
 Senatus censuisset vt Veneris verticordiaz simulacrum
 consecraretur.
 ¶ Vertigo. Plin. lib. 8. cap. 40, 9, donec assidua rotatum ver-
 tiginē affixit.
 Molli vertiginē membra rotare. Claud. 2. in Eutrope 7, 2.
 Rerum vertiginē antonitus. Lucan. lib. 18, 4.
 Vertigo cæli Plinius lib. 2. cap. 3, 1, Tantę molis rotatę ver-
 tiginē assidua. Ibidem cap. 8, 5, Aeterna mundi vertiginē.
 ¶ Vertigo: *morbus.* Plin. lib. 7. cap. 61, A conceptu decimo
 die dolores capitis oculorum vertiginē tenebręque. Iu-
 uenal. Satyr. 6, 31.
 VERV] Virg. 2. Georg. 80,
 Pinguiaq; in veribus torrebimus exta columnis.
 Pruna subiiciunt verubus. Virg. 5. Aeneid. 21.
 Saliginis verubus transfixa extant. Ouid. 2. Fast. 73,
 ¶ Veru: *Telum ad veru similitudinem factu.* Virg. 7. Aeneid. 133,
 Et territi pugnant mucrone, veruq; Sabelle.
 Plautus Trucul. 11. 66.
 ¶ Veruculū. Plin. lib. 33. ca. 6. 11, Ex eo sublata veruculia fer-
 reis, atque in ipsa flamma coagulata veruculo, vt sit mo-
 dici ponderis. De spuma argenti.
 ¶ Veruina: paruum veru. Plautus Bacch.
 Si tibi machæra est, nobis veruina est domi.
 ¶ Veruina: *lacul: genus longum.* Caius Bassus Satyr.
 Veruina confodiente non te nauci facio.
 VERVTVM] Cæsar 5. bel. Gall. 165, Verutum in balteo de-
 figitur. Liuius 26. Vrbe, 10. 143, Quibus plerisq; in scuta,
 plerisque verutis in corpora ipsa fixis, sternitur cuneus.
 Tenuē verutum. Silius libro 3, 74.
 Fixus super inguina Tyrio veruto, Silius lib. 10, 8.
 ¶ Verutus. Virg. 2. Georg. 34,
 Assuetumq; malo Ligurem, Volcosq; verutos.
 VERV] Vide VERTO.
 VERVACTVM] Plin. lib. 18. cap. 19, 3, Quod vere semel a-
 ratum est, à temporis argumento veruactum vocatur.
 Varro lib. 1. de Re rust. cap. 44, 2, An in veruacto, quæ in-
 terdum tequirit. Colum. lib. 11. cap. 2, Quę mense Ianua-
 rio veruacta fecimus, nunc vltima parte Martij sunt ite-
 randa.
 VERVE X] Plautus Capt. 13, 51,
 Qui patroni nomen induit verueci sectatio.
 Veruecem, *hominem amantem vocauit.* Plautus in Merc. 11, 6,
 ¶ Verueceus. Plautus Capt. 16, 19,
 Interibi ego ex hac statua veruecea volo
 Erogitare, meo minore quid sit factum filio.
 VERVM] Terentius Eunuch. 2. 3, 96,
 Si certum est facere, facias: verum ne post conferas
 Culpam in me.
 Verum, *inceptiu a particula.* Terent. Andr. 4. 5, 31,
 O hominem audacem. D. verum vidi Cantharam
 Suffarminatam. Virg. eclog. 3, 7,
 Verum id, quod multo tute ipse fatebere maius.
 ¶ Verum: *pro Tamen.* Plautus Amphit. 4, 244,
 Verum vtut es facturus, hoc quidem hercle haud ré-
 ticebo tamen.
 Verum vt aliud ex alio incidit. Terent. Heaut. 3. 3, 36.
 Verum enim. Terent. Adelph. 2. 1, 47.
 Verum enimvero. Terent. Adelph. 2. 1, 2,
 Verumenimvero id demum iuuat.
 Verum hercle verò conuellere illos cogito. Plaut. Curc. 8, 5,
 VERVS] Terentius Heaut. 3. 1, 81,
 Videre verum, atque ita vtires est, dicere.
 Procul à vero. Ouidius 5. Trist. eleg. 7, 6.
 Maiores vero. Tacit. lib. 19.
 Minora vero. Tacitus libro 17.
 Propius vero. Tacitus libro 1.
 Verba similia veris. Ouid. epist. 21, 27.
 Verius vero. Martial. lib. 8, 70.

Conscia numina veri. Virg. 2. Aeneid. 29.
 Ignorantia veri me decipit. Ouid. 7. Metam. 19.
 Insolens veri Seneca Hippol. 2. 11.
 Notitia veri fallique. Lucret. lib. 4. 97.
 Patiens veri. Curtius lib. 10.
 Prouidus augur veri. Ouid. 12. Metam. 4.
 Mordax verum. Persius Satyr. 1. 11.
 Concedere veris. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 61.
 Dicere verum. Horat. 1. Serm. Satyr. 1. 5.
 Verum v's dicam. Terentius Andr. 2. 2. 25.
 Distingere falsum vero. Horat. 1. epist. 10. 6.
 Merum latebris educere verum. Claud. 7. Paneg. 102.
 Examinare. Horat. 2. Serm. Satyr. 2. 2.
 Exiequi vera. Tacitus libro 11.
 Fatebor tibi cuncta vera. Virg. 2. Aeneid. 16.
 Intendere. Tacitus libro 2.
 Inuoluens obscuris vera. Virg. 6. Aeneid. 20.
 Referre vera. Ouid. Metam. 123.
 R. miscere falsa veris. Horat. de Arte. 31.
 Verum sit, velim. Plautus Rud. 20. 39.
 Verum, vel Verum id: *Responso*. Plautus Merc. 18. 18. Idem
 Afin. 13. 45.
 Falsa vincere veris. Lucret. lib. 4. 97.
 Verum modo. Plautus Casin. 17. 23.
 Verum: *Iridentis interrogatio*. Terentius Eunuch. 5. 7. 18,
 Siquidem istuc impune habueris p. verum?
 Verum: *aduerbium confirmans*. Terentius Adelph. 4. 2. 4,
 me quærit? s. verum.
 Causam veram exponere. Lucret. lib. 3. 194.
 Color verus. Terentius Eunuch. 2. 5. 26.
 Consilium verum. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 4.
 Fama vera. Virg. 4. Georg. 9.
 Homo verus. Terentius Andr. 2. 5. 12.
 Labor verus. Virg. 12. Aeneid. 88.
 Laus vera. Terentius Eunuch. 5. 4. 3.
 Nuntius verus. Virg. 6. Aeneid. 92.
 Nuptiæ veræ. Terentius Andr. 1. 1. 20.
 ¶ Verus: *pro Aequo & iusto*. Virg. 12. Aeneid. 139.
 Verum scædus. Horat. 1. epist. 7. 20 ad Mecænatem:
 Metiri se quenq; suo modulo ac pede, verum est.
 ¶ Verissimus. Crimina verissima dicere in aliquem. Ouid.
 4. de Ponto, eleg. 14. 6
 Imago mortis verissima. Ouid. 5. Trist. eleg. 8. 4
 ¶ Verè Terentius Eunuch. 3. 5. 58,
 Tum pol ego is essem verè, qui assimulabar.
 Nullum amans verè. Catul. ad Furium, 11. 4.
 ¶ Verax Saga verax. Tibul. lib. 1. eleg. 2. 9.
 Vates verax. Ouid epist. 7. 19.
 ¶ Veridicus. Cantus veridici. Catul. Argon. 59. 61.
 Dicta veridica. Lucretius libro 6. 5.
 Oraculum veridicum. Catul. Argon. 59. 65.
 Os veridicum. Lucretius libro 6. 2.
 ¶ Verisimilis. Terentius Heaut. 5. 2. 37,
 Est verisimile.
 Verisimilius. Plinius libro 5. cap. 22. 1. Quod est verisimilius.
 Mihi non sit verisimile. Terentius in Andr. 1. 3. 20.
 Facere verisimile. Plaut. Pseud. 6. 10.
 ¶ Verimonia. Plautus Trucul. 4. 67.
 Istunc ad amicam verius verimonia referre.
 ¶ Veritas. In veritate. Quintil. lib. 10. cap. 1.
 Ex veritate. Tacitus libro 4.
 Fori veritas. Quint. lib. 6. cap. 1. 31.
 Morum veritas. Quint. lib. 6. cap. 2. 22.
 Fides veritatis. Quint. lib. 3. cap. 8. 35.
 Infracta. Tacitus libro 17.
 Obscurare veritatem. Quint. lib. 4. cap. 2. 47.
 ¶ Verò. Gellius libro 18. cap. 2. Ex Ennio in XIIII. Anna-
 lium: Satin' vates verant zate in agenda.
 Verare. *Verare præsentare*. Sidonius:
 Quæ tics verba Graia carmine verat.
 VERVUM] Vide in VERTO.
 VESANVS] Plautus Trinum. 12. 7.
 Spureficum, immanem, intolerandum, vesanum.
 Amor vesanus. Propert. lib. 2. eleg. 16. 6.
 Fames vesana. Virg. 9. Aeneid. 71.
 Flamma. Catul. de Cælio & Quintio. 9. 5. 2.
 Leonis vesani stella. Horat. 3. Carm. ode 29. 4.
 Vires Vesanz. Ouid. 1. Amor. eleg. 7. 55.
 ¶ Vesano. Catul. ad Thallum, 1. 2. 3,
 —velut minuta magno
 Deprensa nauis in mari vesaniente vento.
 ¶ Vesania. Phn. lib. 35. cap. 11. 8, Vlysses simulata vesania
 bouem cum equo iungens.
 Discors vesania vos agit. Horatius 2. Serm. Satyr. 3. 35.
 VESCOR] Vesci ex manu. Phn. lib. 9. cap. 8. 6,
 Vescauidè. Phn. lib. 11. cap. 3. 4.

Folij vescatur amaris. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 23.
 Pyris vesci. Horat. 1. epist. 7. 1.
 Munere terræ. Horat. 2. Carm. ode 14. 2.
 Atro sanguine. Virg. 3. Aeneid. 125.
 Aura. Virg. 3. Aeneid. 68.
 Auris vitalibus. Lucretius libro 5. 171.
 Vescor, cum acculatio. Plinius libro 10. cap. 38. 3, Aues non-
 nullæ vescuntur ea, quæ rapuere pedibus. Idem. lib. 8. cap.
 50. 4.
 Sic caprinum iecur vescantur.
 ¶ Vesce: *pro videre*. Aëtius Athamante; Priusquam infans es-
 ses, tui oculi vescuntur.
 ¶ Vescendo esse. Plin. lib. 15. cap. 18. 2, Alexandrinæ ficus
 vix sunt vescendo. Idem libro 21. cap. 16. 2, Radix eius ves-
 cendo est decocta.
 ¶ Vescendus. Plin. lib. 20. cap. 5. 10, Costas dysentericis ves-
 cendas dedere.
 VESCVS] Lucilius appellat vescum, quod in esca & cibatu
 appetitur, & id fastidiosum est: lib. 20, Quam fastidiosum
 ac vescum, cum fastidio edendi viuere.
 Vescum: Fastidiosum & edacem significare, scribit Festus.
 Vesca salicum frondes. escis iumentorum accommodatæ.
 Virg. 3. Georg. 5,
 Nec vescas salicum frondeis, vumq; palustrem.
 ¶ Vescum. Lucretius lib. 1. 67, Vescum salcem appellat. Vir-
 gil. 4. Georg. 27,
 Verbenasq; premens, vescumq; papauer.
 ¶ Vescum Paruum & minus. Ouid. 1. Fast. 90,
 Nunc vocor ad nomen ve grandia farra coloni,
 Quæ matè creuerunt, vescaq; parua vocant.
 Plin. lib. 7. cap. 20. 1, Corpore vesco fuisse, sed eximijs vi-
 ribus Tritanum.
 ¶ Vesculus: malè curatus & gracilis. Festus.
 VESICA] Plin. lib. 11. cap. 37. 76, Vesica, membrana con-
 stat, quæ vulnerata cicatrice non solidescit. Ouid. 15. Me-
 tam. 61.
 Displosa sanat vesica. Horat. 1. Serm. Satyr. 8. 10.
 Difficultates vesicæ. Plinius libro 30. cap. 8. 3.
 ¶ Vesicula. Lucretius libro 6. 27,
 —quum pleua animæ vesicula parua
 Sæpe ita dat panter sonitum diplosa repentè.
 ¶ Vesicaria Herba, quæ vesicæ mædetur. Plin. lib. 21. cap. 31. 1.
 VESPA] Plin. lib. 11. cap. 21. Varro. de Re rust. cap. 6. 14,
 Vespa, quæ similitudinem habet apis, neque socia est o-
 peri, & nocere solet morfu.
 VESPER] Stella. Stat. 10. Thebaid.
 —sed vesper opacus
 Lunares iam ducit equos.
 Vesper dici Sallust. in Iugurtha.
 Surgente vespero. Horat. 2. Carm. ode 9. 3.
 Frigidus vesper. Valer. 4. Argon. 76.
 Puro similis vespero. Horat. 3. ode 19. 6.
 Serus vesper. Virg. 1. Georg. 93.
 Processit vesper Olympo. Virg. eclog. 6. 18.
 Ab atro vespere consurgunt venti. Virg. 5. Aeneid. 4. Virg.
 1. Georg. 5,
 Illic fera rubens accendit lumina vesper.
 ¶ Vesper: *Vesperinum tempus*. Plautus Bacchid. 23. 83,
 Hic vesper est; vos sequimini.
 Primo vesper. Cæsar 2. bel. Ciuil. 18. 5.
 Serus vesper. Virg. lib. 1. Georg. 91,
 Denique quid serus vesper vehat.
 Liu Decad. 5. lib. 5, In secundis rebus nihil in quenquam
 superbè ac violenter consulere decet, nec præsentì cedere
 fortunæ, quum quid vesper ferat, incertum sit. Ouid. 1,
 Trist. eleg. 2. 6,
 Nunc Zephyrus sero vesperè missus adest.
 ¶ Vespera. Plaut. Curcul. 2. 4,
 Si media nox est, siue est prima vespera. Statius 5,
 Thebaid. 10.
 Flexo in vesperam die. Tacitus libro 1.
 Inumbrante vespera vniuersum Flauiani exercitus robur
 aduenit.
 Prima vespera. Cæsar 1. bel. Ciuil. 5.
 Propinqua vespera Tribunus venit. Tacitus libro 15.
 ¶ Vesper: *adiect*. Plin. lib. 19. cap. 12. 1, His horæ rigandi, ma-
 tutina atque vespera.
 ¶ Vespertinus. Horat. 1. epist. 6. 4,
 Cantus vespertini. Plin. lib. 10. cap. 2. 4.
 Forum vespertinum. Horat. 1. Serm. Satyr. 6. 23.
 Hospes vespertinus. Horat. 2. Serm. Satyr. 4. 4.
 Regio vespertina. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 6.
 ¶ Vespertinis: *Ablativum pro adue bio*. Plin. lib. 30. cap. 10. 3,
 Perunctos maturinis vespertinisq; liberari.
 ¶ Vespero. Gellius lib. 17. cap. 4, Ad id dici, vbi iam vespe-
 rauerat.

¶ *Vesperascit*. Terentius *Heaut.* 2. 3. 7.
— & *vesperascit*. & non nouerunt viam.

Vesperascente die. Tacitus libro 18.

¶ *Vesperatus dies*. Solinus. cap. 16.

¶ *Vesperalis*. Solinus cap. 14, *Vesperali plaga Dardani sunt & Illyrij.*

VESPERNA] *Festus*: *Vesperna* dicitur, quam nunc *cœnam* appellamus: quod conuiuium, non nisi aduentante nocte inebant *prisci*.

VESPERTILIO] *Plinius* libro 10. cap. 61, *Volucrum animal parit vespertilio tantum: cui membrana ceu pennæ. Author Philomelæ, 8.*

Strix nocturna fonans, & vespertilio, stridunt.

VESPERUGO] *Plautus Amphit.* 4. 1. 21,
Nec iugula, nec Vesperugo, neq; Vergiliz occidunt.

VESPILLO] *Martial.* lib. 1. 115,

Chirurgus fuerat: nunc est vespillo diabolus. Idem lib. 2. 63. Sueton in Domitiano, capit. 17, Corpus eius populari sandpila per vespillones exportatum.

VESTER] *Terentius Eunuch.* 5. 9. 36,

Non cognosco vestrum tam superbum.

Vestrum est dare; vincere nostrum. Ouid. 4. *Fast.* 179.

VESTIBULUM] *Gellius* libro 16. cap. 5, *Vestibulum esse dicit, non in ipsius ædibus, nec partem ædium; sed locum ante ianuam domus vacuum: per quem à via aditus, accessusq; est ad ædes. Plautus Mostel.* 10. 32,

Viden' vestibulum ante ædes, & ambulacrum cuiusmodi? Virg. 6. *Aeneid.* 115,

— *cernis custodia qualis Vestibulo sedeat?*

Ante ipsum vestibulum, primoq; in limine. Virg. 2. *Aen.* 94.

Astare vestibulo. Virg. 7. *Aeneid.* 37.

Vestibulum templi Lulius 1. ab *Urbe*, 197.

Vestibulum cubilium gallinaceorum, columbariorum, apum. Colum. lib. 8. cap. 3. *Ibidem* cap. 4. *Idem* lib. 8. cap. 8. *Et* lib. 9. cap. 7, 3.

Ingredi vestibulum alicuius artis. Quint. lib. 1. cap. 5, 5.

VESTICEPS] *Pueriam pubes. Gellius* lib. 5. cap. 19, *Sed arrogari non potest, nisi iam vesticeps.*

VESTIGIVM] *Virgilius* 3. *Georg.* 13,

Et gradicus ima verit vestigia cauda. Plaut. Cistel. 10. 30,
Sedis hac, aut hac: facij, video vestigium in puluere.

¶ *Vestigium: Ima pars pedis. Gellius* libro 5. cap. 14, *Ego stirpem ingentem vestigio pedis hærentem reuulsi. Virg.* 5. *Aeneid.* 114,

— *vestigia primi*

Alba pedis, frontemq; ostentans arduus albam.

Vestigiorum articulis & vnguibus amplissimis, villaticum canem esse eligendum; docet. Colum. lib. 7. cap. 12.

Vestigium excussum vngula equi. Plin. lib. 28. cap. 20, 1.

Cæca vestigia. Virg. 6. *Aeneid.* 6.

Certa. Quint. lib. 1. cap. 1, 21.

Carnolum vestigium. Plin. lib. 11. cap. 45. ad finem.

Errabunda vestigia. Virg. 6. *eclog.* 12.

Fœda. Virg. 3. *Aeneid.* 49.

Delere pedum vestigia. Stat. 1. *Achil.* 12.

Excipere vestigia fugientis. Curtius lib. 4.

Facere vestigia. Virg. 2. *Georg.* 9, 5.

Fallere vestigium, dicitur locus lubricus. Curtius.

Ferre vestigia per ignes. Propert. 1. *eleg.* 5, 1.

Figere ebria vestigia. Claud. 1. *de rapt. Proserp.* 4.

Firmare. Virg. 3. *Aeneid.* 132.

Flectere aliquò. Ouid. 1. *Metam.* 75.

Flectere vestigia: Decedere. Stat. 9. *Thebaid.* 97.

Hætere in vestigio. Plin. lib. 8. cap. 30, 2.

Impedire vestigia cursu. Virg. 5. *Aeneid.* 119.

Implere vestigia alicuius. Plin. *epist.* lib. 8, 11.

Insistere vestigia terra viæ. Lucret. lib. 1, 83.

Insistere alienis vestigijs. Quint. in *Proœm.* lib. 1, 3.

Mouere vestigium. Curtius lib. 10.

Occumbere in vestigio. Tacitus.

Permulcere candida vestigia. Catul. *Argon.* 59, 13.

Ponere vestigia summa arena. Virg. 3. *Georg.* 19.

Falsa vestigia ponere. Ouid. 2. *Metam.* 172.

Libera per vacuum posui vestigia. Horat. 1. *epist.* 20, 5.

Præmere vestigia. Tacit. lib. 2, *Virg.* 6. *Aeneid.* 40.

Admisso sequitur vestigia passu. Ouid. 1. *Metam.* 108.

Retrò sequi vestigia. Virg. 2. *Aeneid.* 131.

Sequi certa vestigia. Quint. lib. 1. cap. 1, 21.

Contracta sequi vestigia vatum. Horat. 1. *epist.* 2, 16.

Tenuia vix summo vestigia puluere signat. Silius lib. 4, 30.

Spargere vestigia fugæ. Curtius lib. 5. ad finem.

Spectantia retrorsum vestigia. Horat. 1. *epist.* 1, 15.

Stringere vestigia. Ouid. 1. *Metam.* 118.

Tenere vestigia inconcussa. Lucan. lib. 2, 50.

Titubata vestigia. Virg. 5. *Aeneid.* 67.

Torqueæ vestigia. Virg. 3. *Aeneid.* 114.

Trahere ebria vestigia. Propert. lib. 1. *eleg.* 3, 2.

Turbare incerta fugæ vestigia. Lucan. lib. 8, 1.

¶ *Vestigium: pro Reliquijs, sive indicio. Virg.* 4. *eclog.* 7,

Pauca tamen suberunt piscæ vestigia fraudis.

Breuiâ quædã demonstranda vestigia. Quint. lib. 2. cap. 6, 4.

Amoris vestigia. Virgil. 4. *Aeneid.* 5,

— *agnosco veteris vestigia flammæ.*

Annulorum vestigium. Plin. lib. 33. cap. 1. 14, *Primum annulorum vestigium exstat.*

Manebant etiã tùm vestigia morietis libertatis. Tacit. lib. 1.

Olfactus vestigium nullum habere. Plin. lib. 11. cap. 37, 14.

Manent sceleris vestigia nostri. Virg. 4. *eclog.* 3,

Stirpis vestigia ostendere. Curtius lib. 9.

Tumoris vestigium. Plin. lib. 11. cap. 52, 3.

Vestigio temporis. Cæsar. 2. *bel. Ciuil.* 110.

¶ *Vestigo. Virgil.* 12. *Aeneid.* 97,

— *vestigatq; virum.*

Iter alicuius vestigare. Stat. 11. *Thebaid.* 28.

Altè vestigare oculis. Virg. 6. *Aeneid.* 29.

Oculis & naribus eseam. Colum. lib. 8. cap. 17, 12.

Vestigare odore. Plin. lib. 8. cap. 18, 1.

¶ *Vestigator. Colum.* lib. 9. cap. 8. 8. *Vel à vestigatore præparato vase reconditur. Vlpianus in l. quæsitum. §. si in agro de fundo instructo.*

VESTIS] *Plautus Curc.* 10. 2,

Et aurum, & vestem omnem, suam esse aiebat; quicquid haberet.

Obtentu vestis caput velata mulier. Seneca Herc. furen. 6, 4.

Aurea vestis. Virgil. 8. *Aeneid.* 132.

Casta. Valer. 1. *Argon.* 168.

Commoda ad cursus. Ouid. 2. *Fast.* 58.

Eximia. Lucretius libro 4, 228.

Fluxa. Stat. 1. *Achil.* 108.

Longa. Quint. lib. 11. cap. 1.

Nexilis. Lucret. lib. 5, 271.

Nocturna. Horat. 1. *Serm. Satyr.* 5, 17.

Picta. Virg. 9. *Aeneid.* 6.

Sacrifica. Silius libro 3, 6.

Sinuosa. Ouid. 5. *Metam.* 14.

Tenuissima vestis. Ouid. 3. *Amor. eleg.* 1, 2.

Trita. Horat. 1. *epist.* 20, 8.

Vilis vetusque. Ouid. 8. *Metam.* 133.

Abscindere vestem humeris. Virg. 5. *Aeneid.* 137.

Abscissa planxî mea pectora veste. Ouid. *epist.* 12, 30.

Ardentes murice vestes. Valer. 3. *Argon.* 68.

Æstis de vestibus auferre maculas. Ouid. 3. *Fast.* 165,

Cingere vestem ad pectora. Ouid. 6. *Metam.* 12.

Elebea in veste cubare. Lucret. lib. 2, 8.

Decrescunt puero vestes. Stat. 5. *Sylu.* 1, 26.

Deducere vestem ab ore. Ouid. 3. *Metam.* 96.

A' pectore. Ouid. 6. *Metam.* 81,

Defluxit vestis ad imos pedes. Virg. 1. *Aeneid.* 82.

Demissa vestis. Horat. 1. *Serm. Satyr.* 2, 19.

Deponere vestes humeris. Ouid. *epist.* 18, 9.

Discindere vestem. Silius lib. 16, 88. *Terent. Adelp.* 1. 2, 40.

Ire in longis vestibus. Ouid. 6. *Fast.* 138.

Scissa veste ire. Virg. 12. *Aeneid.* 122.

Gerere vestes. Ouid. *epist.* 13, 8.

Mittæ vestes. Seneca Herc. *Oetæo.* 4, 59.

Illitæ vestes auro atque purpura. Seneca Hippol. 4, 5.

Illusæ anno vestes. Virg. 2. *Georg.* 93.

Inducere vestes humeris. Ouid. *epist.* 20, 18.

Infringere. Ouid. 9. *Metam.* 42.

Arte laboratæ vestes. Virg. 1. *Aeneid.* 119.

Lacerare vestem. Ouid. 11. *Metam.* 146.

Laniare ab ora summa. Ouid. 5. *Metam.* 80.

Fibula rasilis mordebat vestem summâ. Ouid. 8. *Metam.* 64.

Auratis mutauit vestibus atras. Ouid. 8. *Metam.* 90.

Nitentes vestes. Seneca Herc. *Oetæo.* 4, 61.

Obnubitar caput atra veste. Silius libro. 11, 52.

Perfusæ vestes ostro. Virg. 5. *Aeneid.* 23.

Tenuem percindere vestem. Tibul. lib. 1. *eleg.* 10, 13.

Pictæ vestes auro. Valer. 3. *Argon.* 68.

Picturatæ vestes auri sub tegmine. Virg. 3. *Aeneid.* 97.

Prætexuit vestem ostro. Silius lib. 8, 97.

Recinctas vestes induta. Ouid. 7. *Metam.* 37.

Resoluere cinctas vestes. Ouid. 1. *Metam.* 77.

Retecta veste nudare papillas. Catul. *de comâ Beren.* 61, 17.

Saturatæ murice vestes. Ouid. *epist.* 13, 8.

Squalescentes puluere vestes. Lucan. lib. 8, 12.

Stabant sorores Atris cum vestibus. Ouid. 6. *Metam.* 58.

Purpuream vestem aurea subnectit fibula. Virg. 4. *Aen.* 28;

Subfuta talos tegit insita veste. Horat. 1. *Serm. Satyr.* 2, 6.

Succincta vestem puella. Ouid. 10. *Metam.* 107.

Sumere vestes. Seneca Medea. 10, 16.

Preciosas vestes. Ouid. 1. *de Arte.* 61.

Virilium vestem. Horat. 1. Serm. Satyr. 1, 4.
 Suspensæ in littore vestes. Lucret. lib. 1, 61.
 Funerea veste tegere corpus. Ouid. 3. Fast. 43.
 Vili veste regi. Ouid. epist. 21, 16.
 Tincta vestis rubro cocco. Horat. 2. Serm. Satyr. 6, 21.
 Bbulas vestes trahit vnda. Valer. 1. Argon. 59.
 Variata figuris vestis. Catul. Argon. 59, 10.
 Niuea velatus corpora veste. Ouid. 10. Metam. 86.
 Pura cum veste venire. Tibul. lib. 2. eleg. 1, 3.
 Virgatæ vestes auro. Silius lib. 4, 31.
 ¶ Vestis: pro lanugine, seu prima barba. Lucret. lib. 5, 135,
 Nec minus incerto dentes cadere imperat ætas
 Tempore, & impubem molli pubescere veste.
 Serpentiæ vestis: *Leburna*. Lucret. lib. 4, 12.
 Vicia vestis aranei. Lucret. lib. 3, 79.
 ¶ Vestio. Plautus Casin. 1, 4,
 Virte vestiat, tu virum despolies. Terent. Heaut. 1. 1. 78,
 Ancillæ tot me vestiant?
 Ex suo corpore contra frigus vestiri. Quint. lib. 2, cap. 16, 8,
 Spolijs fararum vestire corpus. Luc. lib. 3, 91.
 Vestiri pilo. Plin. lib. 9, cap. 13, 1.
 Agrum vneis vestire. Colum. lib. 3, cap. 4, 1.
 Colles vestire vitis. Colum. lib. 3, cap. 2, 6.
 Aether vestit campos purpureo lumine. Virg. 6. Aen. 128.
 Ebor atria vestit. Lucan. lib. 10, 24.
 Hortum vestit motus. Plin. epist. 17. lib. 2.
 Hyems vestit montem gelu. Claud. de bello Get. 34.
 Iuuentus vestit mltas lanugine. Lucret. lib. 5, 178.
 Seges vestit iter. Claud. 1. de rapto Proserp. 18.
 ¶ Vestitus: Participium. Propert. lib. 2. eleg. 16, 4.
 Vestitus vestem. Plautus Epid. 5. 39. Liu. 8. bell. Macedon.
 56. Vestitus comitatusque vix ad priuati modicè locuple-
 ris habitum.
 Genas vestitus. Senec. Herc. Oct. 20, 3, 9.
 Agri vestiri messibus. Ouid. 4. Fast. 43.
 Montes vestiti syluis. Liu. 1. bell. Maced. 47.
 Ripæ vestitæ gramine. Colum. lib. 8, cap. 3, 4.
 Tori vestiti gramine. Ouid. 1. Fast. 81.
 Vuæ vestitæ suis frondibus. Propert. lib. 3. eleg. 13, 7.
 ¶ Vestitus: nomen. Plautus Epid. 12, 8,
 — quia vestitum atq; ornatum immutabilem.
 ¶ Vestitus: a *V. Vestimentis*. Plin. li. 8, cap. 22, 2. Vestitu in que-
 cu suspensio tranare, atq; abire in descita.
 ¶ Vestitor vt, Vestitores diuinorum simulachrorum: apud
 Iulium Firmicum, libro 3, cap. 12. & cap. 14. Deorum Ve-
 stitores.
 ¶ Vestimentum. Vlpianus De auro & argento legato. l. ve-
 stimentum. V. Vestimentorum sunt lanæ omnia, lanæq; vel
 serica, vel bombycina: que induendi, præcingedi, amicien-
 di, insternendi, iniicendi, acubandiue cauta parata sunt.
 Preciosa vestimenta. Horat. 1. epist. 19, 7.
 ¶ Vestiarium. Plin. lib. 11, cap. 8, 1. Vestiarium etiam, contra
 teredines ac noxia animalia, a murca aspergi.
 Vestiarij nomine, vestitus intelligitur. Col. lib. 1, cap. 8, 12, Ne
 aut in vestiaris, aut in ceteris præbitis iniuriosè tractentur.
 Scæuola Iurifconsultus: Quæritum est, an mortua matre
 conditio apposita defecisse videatur, & per hoc neque ve-
 stiararia neq; cibaria his debeantur.
 ¶ Vestiaris: *Adiellæ*. Vestiararia arca. Cato cap. 11, 3.
 ¶ Vestiaris: *Qui vestes vendit*. Vlpian. in l. quicunq; §. 2. ff. de
 institor. action. Sed & eos Institores dicendos placuit, qui-
 bus vestiarij, vel linearij dant vestem circumferendam &
 distrahendam.
 ¶ Vestispicus: *custos vestium*. Plaut. Trinum. 5, 22,
 — ducitur familia tota:
 Vestispici vncton, auri custos. Afranius: Noui non in-
 sciam ancillulam, vespere vestispicam.
 ¶ Vestitissimus. Colum. lib. 7, cap. 3, 7, Id pecus, quamuis ex
 omnibus animalibus vestitissimum, frigus tamen impa-
 tiensissimum est.
 VETER] Ennius apud Priscianum:
 Quum veter occubuit Priamus sub Marte Pelasgo. A-
 stius: Veter factorum terminus sic iusserat.
 ¶ Veterior. Plautus Bacch. 23, 7,
 Senem illum ego tibi dedo veteriorem, soror.
 ¶ Veterimus. Veterimus I berorum. Tacit. lib. 5.
 Veterimus author. Liu. 2. ab Vrbe, 77.
 Hostis. Liu. 8. bell. Pun. 104.
 Veterina societas. Liu. 4. ab Vrbe, 241.
 VETERANVS, VETERATOR] Vide VETVS.
 VETERINVS] Veterina animalia dicuntur ad vesturam
 idonea. Plinius lib. 11, cap. 46, 1. Ungulæ veterino tantum
 generi renascuntur. Sic libro 17, cap. 24, 11, Namque vt ve-
 terina à iugo, & canes à cursu voluatio iuuat. Lucretius li-
 bro 5, 173,
 Et genus omne, quod est veterino semine partum.

¶ Veterinarius. Colum. lib. 11, cap. 1, 12, Veterinarius & pro-
 bus pastor.
 Veterinarius: *Medicus vete inorum*. Colum. lib. 6, cap. 8, 1, So-
 lent etiam fastidia cibo afferre vitiosa incrementa linguæ:
 quas ranas veterinarij vocant.
 ¶ Veterinaria medicina. Colum. lib. 7, cap. 3, 14.
 VETERNVS] Plaut. Menæch. 10, 3,
 Num cum veterinus, aut aqua intercus tenet.
 Funesto veterno arcere aliquem. Horat. 1. epist. 8, 2.
 ¶ Veterinus: pro *Pigritia*. Virgil. 1, Georg. 25,
 Nec torquere graui passus sua regna veterno. Colum.
 lib. 7, cap. 5, 3, Veterno consensescere.
 ¶ Veterinus: *Nymia dormitio*. Plin. li. 8, cap. 36, 2, Mirum in mo-
 dum veterno pinguescunt. De vrsis.
 Veterno pigrior. Mart. lib. 3, 15.
 Olidum veternum. Catullus ad Coloniam, 17, 5.
 Situ & veterno macerare vites dicitur muscus. Colum. lib.
 4, cap. 26.
 ¶ Veterinosus. Plin. lib. 20, cap. 4, 3, Liuori verò recenti cor-
 ticem cum melle: veterinosi autem quàm acerrimos man-
 dere. Terent. in Eunuch. 4, 4, 21,
 Hic est vetus, vietus, veterinosus, senex.
 ¶ Veterinosus, Cato hydropicum appellat. Veterinosus quã
 plurimum bibit, tam maximè sitit. Festus.
 Veterinosa cura, quæ exedum vocatur. Plinius libro 24,
 cap. 19, 5.
 VETRO] Terentius Phorm. 4. 4. 28,
 Aruspex vetuit ante brumam aliquid noui
 Negotij incipere. Ibidem, 5, 6, 24,
 At esse vetitum, intrò ad heram accedere. Virgil. l.
 Aen. 9, Quippe vetor fati.
 Vetare & prohibere. Cæsar 7. bel. Gall. 136.
 Bella vetare. Virg. 4. Aen. 17.
 Vector plura loqui. Ouid. 2, Metam. 132.
 ¶ Vetare: *Obesse*. Horat. 1. Serm.
 — ridentem dicere verum
 Quid vetat. Virg. 10. eclog. 12.
 ¶ Vetans Deo vetante agere aliquid. Propert. lib. 4. eleg. 1, 18.
 ¶ Vetitus. Virgil. 6. Aeneid. 12,
 Hic thalamum inuasit natæ, vetitosq; hymenæos.
 Adulterum vetitum. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 3, 12,
 Aequor. Ouid. 1, Metam. 34.
 Alca vetita legibus. Horat. 3. Carm. ode 24, 12.
 Amor vetitus. Ouid. 1. de Arte, 57.
 Arma vetita. Virg. 9. Aen. 129.
 Chorum vetitum fames. Ouid. 15, Metam. 28.
 Concubitus vetitus. Ouid. 10, Metam. 70.
 Crimen vetitum. Ouid. 2. Trist. 61.
 Libido vetita. Ouid. 9, Metam. 116.
 Nefas vetitum. Horat. 1. Carm. ode 3, 6.
 Probrum. Ouid. 10, Metam. 138.
 ¶ Vetitum: Substantiuè. Ouid. 3. Amor. eleg. 4, 4.
 Nitimur in vetitum semper, cupimusq; negata. Virg.
 10. Aen. 2, Quæ contra vetitum discordias?
 VETVS] Plautus Trucul. 6, 46,
 Vetus est maceria. Idem Amph. 3, 118,
 Veterem atq; antiquam rem nouam ad vos perferam;
 Adagium v. tus. Plaut. Amph. 15, 40.
 Aetas vetus. Horat. de Arte, 13.
 Amicum veterem agnoscit. Virg. 3. Aen. 17.
 Amores veteres cantate. Ouid. epist. 15, 52.
 Aurum veterum effigies. Virg. 7. Aen. 36.
 Calceos veteres vendere. Quint. lib. 6, cap. 4.
 Fagi veteres. Virg. 3. eclog. 3.
 Fama vetus. Horat. 2. Serm. Satyr. 1, 8.
 Infamia vetus. Ouid. 2, Metam. 142.
 Malorum veterum memor. Ouid. 13, Metam. 126.
 Memoria vetus. Tacit. lib. 5.
 Veteres nostri: *Maiores*. Plin. lib. 36, cap. 76.
 Patientia vetus. Tacit. in vita Agricolæ.
 Querela. Virg. 1, Georg. 76.
 Senes veteres. Tibul. lib. 1. eleg. 8, 10.
 Tuffis vetus. Colum. lib. 6, cap. 10, 1.
 Verbum. Terent. Adelph. 3, 3, 17.
 Virorum veterum monumenta. Virg. 3. Aen. 21.
 ¶ Vetus: pro *Carioso*, & quasi rancido. Terentius in prologo
 Heauton. 22,
 Quod maleuolus vetus poeta dicitur.
 Regnandi vetus. Tacit. lib. 5.
 ¶ Vetulus. Cornix vetula. Horat. 4. Carm. ode 13, 5.
 Falernum vetulum. Catull. ad puerum suum, 24, 1.
 Vinum vetulum. Colum. lib. 10, 41.
 ¶ Vetula. Martial. lib. 4. epigram. 5. ad Fabianum:
 Nec potes argente, attingere ad vetulas.
 Vetulæ edentulæ. Plaut. Mostell. Act. 1. Scena 3.
 Turpis vetula. Iuuenal. Satyr. 6.

- ¶ **Vetustus.** Amicitia vetusta puer pucro iunctus. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 1, 3.
 Gens vetusta. Virg. 9. Aen. 50.
 Lucus vetustus. Ouid. 8. Metam. 150.
 Mos. Ouid. 2. Fast. 61.
 Spatio vetusto ætatis fessa domus. Lucret. lib. 3, 136.
 Templum vetustum. Virg. 2. Aen. 155.
 Vetustissimus in poetica arte. Plin. lib. 2, cap. 2, 8.
 Vetustissimum quemque militum nomine vocant. Tacitus libro 17.
 Vetustissimus liberorum Tacit. lib. 2.
 ¶ **Vetuste** Plin. lib. 27, cap. 7, 4. Vetustissime in vsu est.
 ¶ **Vetustas.** Plin. lib. 11, cap. 35, 2. Nix vetustate rubescit.
 Vetustas rerum, vel authorum Liu. 1. ab Vrbe, 90.
 Iudicium vetustatis. Quint. lib. 1, cap. 5, 45.
 Alta vetustas. Silius lib. 1, 6.
 Annosa. Ouid. 1. Trist. eleg. 2, 3.
 Anteastra. Lucret. lib. 3, 198.
 Arcana. Stat. 4. Theb. 7.
 Deserta. Horat. 2. epist. 2, 14.
 Edax. Ouid. 15. Metam. 175.
 Exacta. Claud. 1. in Eutrop. 58.
 Inuidiosa. Ouid. 15. Metam. 47.
 Longinqua. Virg. 3. Aen. 83.
 Obsoleta. Quint. lib. 4, cap. 1, 47.
 Spatiofa. Ouid. 15. Metam. 125.
 Tabida. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 8, 19.
 Tarda. Ouid. 12. Metam. 37.
 Vitiosa. Claud. de phœnice, 1, 7.
 Vetustate abiit memoria. Liu. 2. ab Vrbe, 15.
 Deler vetustas famam operis. Ouid. 1. Metam. 90.
 Exolescere vetustate. Quint. lib. 1, cap. 6, 7.
 Extrusa vetustas nouitate. Lucret. lib. 3, 26.
 Exsuir vetustas anguibus. Ouid. 3. de Arte, 16.
 Fallunt vetustatem vites aliquæ. Plin. lib. 14, cap. 2, 6.
 Interdum enim vetustas vlcus occupat. Cels. lib. 5, cap. 26.
 Scripta ferunt vetustatem. Ouid. 5. Trist. eleg. 10, 2.
 Ex vetustate fumere verba. Quint. lib. 10, cap. 1.
 ¶ **Vetero.** Cels. lib. 3, cap. 12. In his autem febribus, quæ veterauerunt, vilis fames non est.
 ¶ **Vetustesco.** Colum. lib. 1, cap. 7, 13. Vina celerius vetustescunt, quæ fumi quodam tenore præcoquem maturitatem trahunt.
 ¶ **Veterasco.** Col. lib. 2, cap. 15, 2. Aptior est tamen furculis hominis vrina, quam sex mensibus passus fueris veterascere: si vitibus aut pomorum arboribus adhibeas.
 ¶ **Veterator.** Terent. Heaut. 5. 1. 16.
 — idem isthuc mihi
 Venit in mentem. C. veterator.
Veterator & Nouitius, contraria. Vlpianus in l. præcipiunt. ff. de ædilitio edicto. Præcipiunt ædiles, ne veterator pro nouitio vneat.
 ¶ **Veteraria.** Senec. epist. 115. Aspice veteraria nostra, & plena multorum seculorum vindemijs horrea.
 ¶ **Veteranus.** Veteranus hostis. Liu. 1. bel. Pun. 57.
 Veteranum pecus. Colum. lib. 6, cap. 2, 7.
 Veterana vitis. Colum. lib. 3, cap. 15, 3.
 Veterana mancipia. Martianus de publicanis & vestigalibus.
 ¶ **Veteramentarius** futor. Suet. de Vitell. cap. 2.
VEXILLVM Cæsar 2. bell. Gall. 301. Vexillum proponendum: quod erat in signe, quum ad arma concurrere porteret.
 Nauale vexillum. Claud. 1. Paneg. 35.
 Conuelleret vexilla. Tacit. lib. 1.
 Sub vexillo mitti. Cæsar 6. bell. Gal. 135.
 Vexillum continebat homines centum octoginta sex: teste Liu. lib. 9. ab Vrbe, 39.
 Fortunæ vexilla submittere. Stat. 4. Sylu. 2, 9.
 ¶ **Vexillarius.** Liu. 8. ad Vrbe, 37. Ordo sexagenos milites, duos centuriones, vexillarium vnum habebat.
 ¶ **Vexillatio.** Vegetius lib. 2, cap. 1. Vexillationes vocantur, à velo: quia velis, hoc est, flammulis vtuntur. Suet. in Galba, cap. 20. Excepta Germanicorum vexillatione.
VEXO Gell. lib. 2, cap. 6. Qui fertur & raptatur, atq; huc atq; illuc distrahitur, ia vexari propriè dicitur. Cato ex oratione, quam de Achæis scripsit: Quumq; Hannibal terram Italianam laceraret atq; vexaret. Virg. 6. eclog. 16.
 Candida succinctam latrantibus inguina monstros.
 Dulichias vexasse rates.
 Agros vexare, Cæsar 4. bell. Gall. 523.
 Annonam attentare & vexare. Vlpian. in l. 6. ff. de extraord. criminib.
 Calor vexat fessa corpora. Tibull. lib. 4. eleg. 11, 1.
 Infomnia me vexant. Ouid. 3. Trist. eleg. 8, 6.
 Mœnia vexantur malis. Catul. Argon. 59, 16.

Ventus vexat montes flabris. Lucret. lib. 1, 55.

Pestilentia vexari. Colum. lib. 7, cap. 7, 1.

Pudorem vexare. Lucret. lib. 3, 17.

Querelis ingratis vitam. Lucret. lib. 6, 4.

Verbis aliquem. Lucret. lib. 5, 13.

Vitia vexare nos dicuntur. Sallust. in Catil. Honoris cupido eadem, quæ ceteros, fama atq; inuidia, vexabant.

Vitia ipsa vexant mores. Sallustinus. ibid.

Vibem trepidam vexat legionibus. Claud. 3. Paneg. 44.

¶ **Vexatus.** Bello audacis populi vexatus. Virg. 4. Aen. 123.

Febre vexatus. Plin. epist. 234.

Comæ vexatæ. Ouid. 1. Amor. eleg. 14, 5.

Vexata domus vetustate. Plin. epist. 16 lib. 6.

Vexata vindemia nimis continuis. Mart. lib. 1, 52.

Vita vexata per multa particula. Propert. lib. 2. eleg. 29, 3.

Vnda vexata ingenti Noto. Senec. Herc. fur. 12, 8.

¶ **Vexatio.** Liu. 8. bell. Maced. 261. Per vexationem & contumelias L. Scipionis peturos inimicos.

V

VIA [Via (inquit Paulus) constitui vel latior octo pedibus, vel angustior potest, vt tamen eam latitudinem habeat, qua vehiculum ire potest: alioqui iter sit, non via.

¶ **Via:** pro omni loco, per quem habere iser licet. Plin. Quum de via vocassem. Terent. Eunuch. 3. 2. 41.

— haud conuenit

Vnà ire amica cū imperatorè in via. Hor. 1. Ser. Sat. 9, 1.
 Ibam fortè via sacra, sicut meus est mos.

Angusta viarum. Virg. 2. Aen. 57.

Angusta & lubrica viarum. Tacit. lib. 19.

Flexus. Lucret. lib. 3, 119. Ignarus viz. Virg. 1. Georg. 8.

Impatiens. Ouid. 6. Metam. 64.

Meta longarum viarum. Virg. 3. Aen. 141.

Opaca. Virg. 6. Aen. 127.

Spatium viz. Ouid. 8. Met. 161.

Strata viarum. Virg. 1. Aen. 86.

Strata viarum detrita pedibus volgi. Lucret. lib. 1, 64.

Viz trium sunt generum. Vlpian. Ne quid in loco publico. §. si quis. Viarum quædam publicæ sunt, quædam priuatæ, quædam vicinales.

Maris tuta via. Ouid. 11. Metam. 150.

Vitales viz. Ouid. 2. Metam. 166.

Sic lethalis hycms paulatim in pectora venit.

Vitalesq; vias, & respiramina clausit.

Vocis via. Ouid. 6. Metam. 71.

Tenuata via vocis. Ouid. 14. Metam. 100.

¶ **Via:** Ipse eundi actus. Ouid. 2. Metam. 108.

¶ **Via:** pro ratione & modo aliquo faciendi.

Si qua via est. Virg. 6. Aen. 39.

Accedendi via. Terent. Heaut. 3, 3, 22.

Dicendi. Quint. lib. 4, cap. 5, 2. Morum via. Stat. 3. Syl. 1, 141.

Aequoræ viz. Ouid. epist. 18, 33.

Alta via ruptis collibus. Senec. Hipp. 10, 14.

Anceps. Ouid. 14. Metam. 88.

Arctæ viz. Stat. 9. Theb. 88.

Ardua. Ouid. 2. Metam. 13. Assucta. Ouid. epist. 18, 8.

Audax. Ouid. 2. de Arte, 5. Breuis. Virg. eclog. 9, 4.

Breuior & multo lucidior via: subaudi, ducendh. Quintil. lib. 3, cap. 11, 15.

Cæca via. Ouid. 2. Amor. eleg. 11, 4.

Decliuis. Ouid. 7. Metam. 82.

Difficilis cliuis. Ouid. 3. Amor. eleg. 12, 2.

Facilis. Virg. 1. Georg. 25.

Facilior & apertior. Quint. lib. 3, cap. 6, 59.

Implicitæ viz errore. Lucan. lib. 8, 1.

Inuia. Virg. 3. Aen. 77.

Irtemeabiles. Senec. Herc. fur. 7, 5.

Liquidæ. Lucret. lib. 1, 76.

Lubrica via plagæ. Stat. 2. Sylu. 1, 1.

Molli. Senec. Herc. fur. 6, 21.

Mollior & magis trita. Quint. lib. 1, cap. 6, 14.

Præcipites viz. Ouid. 2. Metam. 42.

Prima. Plaut. Mil. 5, 98.

Prona. Ouid. epist. 17, 25.

Sera nunquam est via ad bonos motes. Senec. Agamem. 4, 4.

Simplex via mortis. Virg. 3. Georg. 97.

Subita. Ouid. epist. 16, 32.

Sublimis. Ouid. 1. Metam. 34.

Tecta. Lucan. lib. 4, 19.

Tremenda. Claud. de bell. Getico, 69.

Trita humano pede. Tibull. lib. 4. eleg. 12, 2.

Tuta frequensq; Ouid. 1. de Arte, 113.

Vda. Lucan. lib. 3, 17.

Velatæ viz. Ouid. 3. Amor. eleg. 12, 3.

Vicinales. Paulus, de locis & itineribus publicis. l. viz vicinales, quæ ex agris priuatorum collatis factæ sunt, quarum memoria non existat, publicarum viarum numero sunt.

Vulgaris

Vulgaris via. Quint. in Procem. lib. 1, 3.
 Accipere viam. Quint. lib. 5, cap. 14, 24.
 Afficere Olympo. Virg. 4, Georg. 113.
 Aggredi alia via. Terent. And. 4, 46.
 Occultas vias agere. Virg. 3, Aen. 140.
 Errore viae actus. Virg. 7, Aen. 40.
 Perennes agitare vias. Senec. Hippol. 9, 2.
 Ambulare per vias tutas. Ouid. 1, Fast. 25.
 Anticipare viam. Stat. 6, Theb. 89.
 Aperit viam vis. Virg. 10, Aen. 173.
 Aperite viam alicui. Virg. 11, Aen. 177.
 Patulas vias aperire. Silius lib. 16, 86.
 Calcanda omnibus via lethi. Horat. 1, Carm. ode 28, 41.
 Carpere viam. Virg. 3, Georg. 70.
 Celerare. Virg. 5, Aen. 122.
 Incendia obiecta claudunt vias. Stat. 2, Theb. 2.
 Commutare viam, retroq; reuertri. Lucret. lib. 1, 26.
 Construere vias. Lucan. lib. 2, 133.
 Corripere viam. Virg. 1, Aen. 85.
 Indociles vias currit lymphæ. Propert. lib. 1, eleg. 2, 31.
 Regione viae declinare. Lucret. lib. 2, 50.
 Decurrere via equi. Senec. Hippol. 10, 1, 6.
 Demonstrare rectam viam. Quint. lib. 2, cap. 6, 2.
 Depelli recta via. Quint. lib. 2, cap. 17, 18.
 Deserere viam virtutis. Horat. 3, Carm. ode 24, 9.
 Deterit pedes via longa. Tibull. lib. 1, eleg. 9, 4.
 Detorquere viam ad amnem. Valer. 5, Argon. 80.
 Date viam: per translationem. Virg. 11, Aen. 26.
 Et te, si qua viam dederit fortuna, Latino
 Iungemus regi.
 Dat aura viam. Ouid. epist. 7, 34.
 In viam dare se vel Committere se viae. Terent. lib. 14, 12, 2.
 Idem lib. 16, 611.
 Ducit via. Virg. eclog. 9, 1.
 Tristis via ducit ad Manes. Senec. Herc. fur. 19, 2.
 Ire viam. Virg. 3, Georg. 16.
 Ire atq; redire. Virg. 6, Aen. 25.
 Longam viam ire. Virg. 4, Aen. 94.
 Fallaces vias. Ouid. 2, Amor. eleg. 11, 2.
 Felici via. Ouid. 1, Fast. 87.
 Negata via. Horat. 3, Carm. ode 2, 5.
 Errare via. Virg. 1, Aen. 148.
 Tota via. Terent. Eunuch. 2, 1, 14.
 Quid tu his rebus credis fieri? tota erras via.
 Euadere viam. Virg. 2, Aen. 245.
 Tellus ista fecit viam in Tartara. Ouid. 5, Metam. 8.
 Facere viam ruina. Lucan. lib. 1, 30.
 Facere sibi viam. Quint. lib. 5, cap. 14, 24.
 Fallit via euntes. Virg. 9, Aen. 49.
 Fert via. Virg. 6, Aen. 59.
 Findere vias pectore. Ouid. epist. 18, 42.
 Findit se via in ambas partes. Virg. 6, Aen. 108.
 Fit via vi. Virg. 2, Aen. 99.
 Fletere viam velis. Virg. 5, Aen. 6.
 Illuminare vias igni. Stat. 12, Theb. 55.
 Innumeras vias errore implet Dædalus. Ouid. 8, Metam. 48.
 de Labyrintho.
 Inchoare viam. Stat. 10, Theb. 72.
 Ingressus viam hac. Stat. 4, Sylu. 4, 1.
 Ingredi vulgarem viam. Quint. in Procem. li. 1, 3.
 Sceleris viam. Luc. lib. 1, 17.
 Insistere viam agendi aliquid. Virg. 3, Georg. 33.
 Instaurare vias. Stat. 5, Theb. 2.
 Inuasit vias phaselus in æquore. Stat. 5, Sylu. 1, 49.
 Inuenire viam. Virg. 3, Aen. 79.
 Laxavit viam bellis. Claud. 2, in Rufinum, 5.
 Moliri vias vetitas. Silius lib. 4, 160.
 Monstrare viam paruo tramite. Lucret. lib. 6, 6.
 Viae via monstrata est per carmina. Horat. de Arte, 82.
 Iter viae propositum morari. Ouid. epist. 15, 24.
 Munire diuersas vias. Quint. lib. 3, cap. 1, 5.
 Mutant vias tempestas, & humor cæli. Virg. 1, Georg. 84.
 Obliquare vias in deuia campi. Stat. 6, Theb. 91.
 Panditur via salutis. Virg. 6, Aen. 20.
 Patuit via in cœlum. Senec. Medea, 12, 29.
 Patrefacta via. Senec. Herc. fur. 1, 11.
 Præbere viam alicui. Ouid. 11, Metam. 104.
 Præcipitare viam. Ouid. 3, Metam. 46.
 Præstare alicui faciliorem viam. Quint. lib. 7, cap. 2, 23.
 Purgare viam, refectiois portio est. Vlpianus.
 Quærete viam vitæ. Lucret. lib. 2, 2.
 Rapere viam aliquò. Silius lib. 8, 36.
 Reduci alio flexu ad rectam viam. Quint. lib. 2, cap. 17, 18.
 Reficere viam. Vlpianus de Via publica, l. Prætor ait.
 Scindere viam. Virg. 10, Aen. 153. Secare. Virg. 6, Aen. 180.
 Compita facta in ternas vias. Ouid. 1, Fast. 29.

Strauit viam per mare Xerxes. Lucret. lib. 3, 109.
 Trahere vias medendi. Celsus in Præfatione lib. 1.
 Saltu viam superare. Virg. 3, Georg. 29.
 Tendere vias in deuia campi. Stat. 6, Theb. 91.
 Directis vijs tendere. Lucret. lib. 4, 223.
 Tenete vias omnes amoris. Plaut. Trin. 10, 41.
 Tentare viam. Virg. 3, Aen. 104.
 Illicitas tentare vias. Valer. 1, Argon. 41.
 Tentanda via est. Virg. 3, Georg. 2.
 Terere viam. Ouid. 1, de Arte, 11. (cap. 1, 6.)
 Tradere viam quandam & rationem. Quintilianus libro 5,
 Claustra viarum transit vox. Luc. lib. 4, 124.
 Veloci via tradere. Senec. Medea, 4, 8.
 Vorare viam. Catull. ad libellum, 3, 2.
 Via peruolgata. Terent. Heaut. 1, 1, 49.
 ¶ Vians. Solinus cap. 42, Latrones puteos arenis operiebant
 vt temporaria fraude subductis aquis, in fame & siti, iter
 submoueret accessus viantium,
 ¶ Viator. Iuuenal. Satyr. 10, 3,
 Cantabit vacuus coram latrone viator.
 Aridus viator. Virg. 4, Georg. 20.
 Fessus. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 4.
 Lassus. Catull. ad Mallium, 63, 13.
 Siccus. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 10, 7.
 Sitiens. Ouid. 3, Amor. eleg. 3, 20.
 Cautus præcingitur ense viator. Ouid. 2, Trist. 54.
 Viator exceptus à latronibus. Cels. in Præfat. lib. 1.
 ¶ Viatores: qui magistratus euocabant, Col. in Præfat. 17.
 ¶ Viatorius. Cubilia viatoria. Plin. lib. 16, cap. 10, 11. Idem
 lib. 37, cap. 2, 5.
 ¶ Viaticum. Plaut. Capt. 7, 89,
 Sequere me, viaticum vt dem à trapezita tibi. Horat. 1,
 epist. 18, 11,
 — aut cistam effractam, & subducta viatica plorat.
 Collecta viatica multis ærumnis. Horat. 2, epist. 2, 6.
 Viatica cœna. Plaut. Bacch. 1, 62.
 ¶ Viaticulum. Vlp. in l. si longius. in fine. ff. de iudicijs. Via-
 ticulo suo non recepto, quod ad sumptum pater ei de-
 stinavit.
 ¶ Viaticor. Plaut. Menæch. 7, 30,
 — quum inspicio marsupium,
 Viaticari hercle admodum æstiuè sumus.
 VIBEX] Plaut. Mostel. 1, 2, 9,
 Malam rem prius cauendam multo esse, quàm vt meū
 Tergum subijciam culcitram vibicibus. Plin. lib. 30,
 Verberum vulnera atque vibices, pelibus ouium recenti-
 bus impositis, obliterantur.
 VIBISSAE, seu VIBRICI] pili in natib⁹ hominū. Festus.
 VIBRO] Virg. 2, Aen. 43,
 Sibila lambabant linguis vibrantibus ora.
 Bipennem vibrare. Lucan. lib. 3, 87.
 Hastam vibrauit gelidis viribus. Silius lib. 10, 22.
 Iaculum vibrare excusso lacerto. Ouid. epist. 4, 9.
 Spicula. Virg. 11, Aen. 122.
 Telum. Lucan. lib. 4, 8.
 Iambos truces vibrare. Catull. in Annales Voluſij, 14, 1.
 ¶ Vibrare: *æpidare*. Valer. 8, Argon. 12,
 Quum subito ingentem media inter nubila flammam
 Conspicit: & sœua vibrantes luce tenebras.
 ¶ Vibrans. Draco vibrans linguas multifidas. Val. 1, Arg. 13:
 Lingua vibrante minarum serpens. Lucret. lib. 3, 134.
 Vibrans sonus. Plin. lib. 10, cap. 29, 6.
 Supercilio vibrante loqui. Ouid. 2, Amor. eleg. 3, 3.
 Vibrantes sententiæ. Quint. lib. 10, cap. 1.
 ¶ Vibratus. Fulgor vibratus ab æthere. Virg. 8, Aen. 105.
 Fulmina vibrata iactat Iuppiter. Ouid. 2, Metam. 62.
 Membra vibrata vertigine. Claud. 2, in Eutrôp. 72.
 Sibila vibrata per auras. Silius lib. 3, 38.
 Spicula vibrata per auras. Ouid. 8, Metam. 75.
 Tela vibrata lacertis. Ouid. 12, Metam. 16.
 ¶ Vibratus: *pro Crisso*. Virg. 12, Aen. 20,
 — & fœdare in puluere crines
 Vibratos calido ferro, myrrhaq; madentes.
 Colum. lib. 10, 19,
 Candida vibrato discrimine; candida thyrso est.
 VIBURNUM] Virg. 1, eclog. 3, 5,
 Verùm hæc tantum alias inter caput extulit vibes,
 Quantum lenta solent inter viburna cupressi.
 VICENARIUS] Plautus Pseud. 5, 70, Tum lex me perdit
 quina vicenaria.
 ¶ Vicennium. Modest. in l. calcularij. ff. de administrat. rerū.
 ¶ Vicenus. Plinius libro 10, cap. 53, 4, Plus vicena incubanda
 subijci verant. Columel. lib. 3, cap. 3, 7, Vicenas amphoras
 percipient.
 ¶ Vicies. Centies vicies ducenti. Col. lib. 5, cap. 2, 4.
 ¶ Viceſimus. Actas viceſima. Ouid. ad Pison. 55.
 ¶ Viceſimā.

¶ *Vicesimarius*. *Liuius* 7. *bell. Pun.* 58, *Aurum vicesimarium*, quod in sanctiore *æario* ad vltimos casus seruabatur, promi pla. uit.

VICIA] *Plin* lib. 18, cap. 15, 1. Et *vicia* pinguescunt arua, nec ipsa agricolis operosa. *Varro* 1. de re *Rust.* cap. 31, 4. *Vicia* dicta a *vinciendo*, quod item capreolos habet vt vitis: quibus quum fuisum vortum serpit ad scapum lupini, aliumve quem, vt hæreat, cum solet *vincere*.

Fœtus *tenuis vicia* *Virg* 1, *Georg.* 15.

Serere *viciam*. *Virg* 1, *Georg.* 46.

¶ *Viciarius*. *Cribrum viciarium*. *Colum* lib. 8, cap. 5, 12.

¶ *Viciaria*. *Coll.* 11, cap. 2, 12, *Viciaria* diligenter faciendæ.

VICIES] *Quint.* lib. 6, cap. 5, *Iudices* vel *præsidentes magistratus* appellandi sunt frequenter, vt loquendi *vices* seruatur.

Belli vices. *Stat.* 9. *Theb.* 16.

Colloquij *Ouid.* epist. 20, 4. *Vices feriarum*. *Plinius*.

Inuersæ vices. *Propert.* lib. 1. eleg. 14, 6.

¶ *Vice*. *Liui.* 1. ab *Vrbe*, 87, Ita duo deinceps *reges* alius alia *vice*, ille bello, hic pace *ciuitatem* auxerunt.

Benignâ vice. *Horat.* *Epod.* 13, 2.

Gratâ *Horat.* 1. *Carm.* ode 4, 1.

Statâ. *Curtius* lib. 9.

Suâ *Curtius* lib. 7.

¶ *Vicem*. *Liui.* 1. ab *Vrbe*, 150, Et hoc *insigne regium* in *orbē*, suam cuiusq; *vicem*, per omnes iret.

Alternare vices. *Ouid.* 15, *Metam.* 82.

Disponere varias vices operum. *Tibul.* lib. 1. eleg. 9, 13.

Diuidere vices professionum *Quint.* in *Proœm.* lib. 1, 4.

Efficere vicem alicuius rei. *Plin.* lib. 23, cap. 4.

Exhibere. *Plin.* lib. 23, cap. 7, 11.

Explere vicem olei. *Plin.* lib. 31, cap. 2, 14.

Habere vicem obsonij *Plin.* lib. 1, cap. 19, 4.

Repræsentrare vicem olei. *Plin.* lib. 28, cap. 10, 9.

Sumere pifanam in vicem vini. *Celsus* lib. 4, cap. 6.

Exercere vices *Virg.* 9, *Aeg.* 36.

Fertq; referq; *vices incerta fors*. *Lucan.* lib. 2, 3.

Implere destinatas vices. *Curtius* lib. 4.

Mutare. *Horat.* 4. *Carm.* ode 7, 1.

Peragit vicem nox. *Ouid.* 4, *Metam.* 44.

Permutatis vicibus stationum, *expletis, redituris, traditis*. *Curtius* libro 8.

Reuocare vicem. *Senec.* *Herc. fur.* 13, 15.

Seruare vices. *Virg.* 9, *Aen.* 45.

Sortiri. *Virg.* 3, *Aen.* 127.

Voluere. *Virg.* 1, *Aen.* 78.

Variæ vices *Virg.* 9, *Aen.* 33.

Alternâ vice *Plin.* epist. 21, 0.

Alternis vicibus. *Senec.* *Herc. fur.* 6, 9.

Vicibus. *Plin.* lib. 8, cap. 32, 4. *Maria* tranant *gregatim*, nantesq; *postrecto ordine*, & *capita imponentes præcedentium clunibus*, *vicibusq;* ad *terga* redeuntes.

Vice versa. *Vlpianus* de *Stipulationibus*, lib. 45. *pand.* l. 1. §. si quis simpliciter, Et *vice versa* si *interrogatus sub conditione*, responderit *purè*, &c.

Sermonum vice. *Virg.* 6, *Aen.* 107.

Vicibus annorum *Colum.* 2, cap. 9, 3.

Mutua vice fungi. *Paulus* in l. certum ff. si certum pet.

¶ *Vice*: *pro*, *Loco*. *Horat.* in *Arte*, 62.

Viar vice *coris*. *Plin.* lib. 8, cap. 46.

Bos in *Aegypto* etiam *numinis vice* colitur.

Vicem sblis *supplet*. *Plin.* epist. 101. g. lib. 5.

Vice alicuius sollicitus. *Curt.* lib. 7.

¶ *Vicem*: *pro* *vite*. *Plautus* in *Capt.* 10, 11.

Quàm malè occidâ, *oppetémq;* *pestem, heri vicè* *mei*. *Ibidem*, 7, 37.

Vt cum redimat & remittat huc nostrum abborum vicem. *Liuius*: *remittimus hoc tibi*, ne *vicem nostram* *irascaris*.

Vice mundi circumagi. *Sucton.* in *Nerone*, cap. 31.

In vicem. *Colum.* lib. cap. 14.

Fungi aliena vice. *Liui.* 1. ab *Vrbe*, 183.

Fungi vicibus alicuius. *Propert.* lib. 4. eleg. 12, 15.

Obtinere vicem veri. *Curt.* lib. 8.

Præstare vicem alterius *Ouid.* 3. de *Arte*, 133.

Reddere vicem lunæ. *Plin.* lib. cap. 8, 7.

Vices vitæ. *Virg.* 2, *Aen.* 87.

¶ *Vice*: *pro* *Instar*.

Carinæ vice *inuersæ*. *Plin.*

Telli vice *scuit nuda manus* *Iuuen.* *Satyr.* 15, 6.

Vices: *Panae*, & *incommoda*. *Horat.* 1. *Carm.* ode 18, 7.

— *vicesq;* *superbæ* *Te mancanti* *ipsum*. *Terent.* *Heauton.* 4, 5, 1.

Ita me di amabunt, vt nunc Menedemi vicem Miseret me.

Vicem nostram dolere. *Quintil.* lib. 4, Si *iudex aut sua, aut Reip. vice* *commouetur*.

Mcestus non suam vicem. *Curt.* lib. 7. *Horat.* *Epod.* 5, 19.

Venena, magnum fas nefasque, non valent Conuertere humanam vicem.

Reposcere & reddere vicem. *Mart.* lib. 8. 35, *Capret forsitâ*, aut *vicem* *repositat*. *Plin.* epist. 9. libro 2, *Reddam vicem, si repositas*.

Reddere vicem meritis. *Ouid.* 1. *Amor.* eleg. 6, 5.

Exigere vices alterius. *Propert.* lib. 1. eleg. 12, 2.

Simplici vice. *Horat.* 4. *Carm.* ode 14, 3.

— & *arces*

Alpibus impositas tremendis.

Deiecit acer, plus vice simplici.

¶ *Vicis*: *pro* *Officio*. *Liui.* lib. 1. ab *Vrbe*, *Ne sacra regis vicis defererentur*, *flaminem Ioui assiduum creauit*.

¶ *Vicarius*. *Liui.* 9. *bel. Pun.* 4. *Vicarium tibi expediam, cui tu arma æquumq;*, & *cætera instrumenta militiæ tradas*.

Corpus vicarium. *Quint.* *Declamat.* 16.

Pœna vicaria. *Declamat.* 16.

Seuitus. *Declamat.* 8.

Opera. *Idem*.

Manus vicarias polliceri. in *Gladiatore*: *ad finem*. *Ibid.*

Vicaria mors.

Vicarius seruus. *Plautus* *Afin.* 9, 27.

— *mihi scio vicarium esse*,

Neq; esse seruū in heri ædibus, qui sit pluri q̄ ille est.

Paulus de *noxalibus act.* l. si in re. Si *seruus tuus nomen extrecuerit*; eiusq; *vicarius seruus*, & *idem nauta in eadem nauis*, *damnum* *dederit*.

Miserimi laboris vicarius. *Apuleius* de *Afino aureo*, lib. 8.

Succedere vicarium diligentie alteri *ve*. *Col.* lib. 11, cap. 15, 5.

Vicarium alicuius esse alteri. *Quint.*

¶ *Vicissim*. *Terent.* *Eunuch.* 4, 7, 45.

Domiq; fociq; fac vicissim vt memineris. *Virg.* *eclog.* 5, 10.

Nos tamen hæc quocunq; modo tibi nostra vicissim Dicemus.

Fari vicissim *Virg.* 6, *Aen.* 107.

¶ *Vicissim*: *Secundo loco, siue e contrario*. *Terent.* *Heaut.* 4, 3, 10.

— *sed nunc Clinia, da te mihi vicissim*:

Nam amici quoq; res est videnda.

Experiri vicissim. *Virg.* *eclog.* 3, 6.

¶ *Vicissatim*. *Plaut.* *Pœnul.* 2, 46.

Ad argumentum nunc vicissatim volo Remigrare.

¶ *Vicissitudo*. *Terent.* *Eunuch.* 2, 2, 45.

— *omnium rerum heus vicissitudo est*.

¶ *Vicissitas*. *Actius Phœnissis*: *Vicissitatemque imperandi tradit*.

VICTIMA] *Ouidius* 1. *Fast.* 68.

Victima, quæ *dextrâ* *cecidit victrice*, *vocatur*.

Deuota victima. *Horat.* 3. *Carm.* ode 23, 3.

Maxima victima taurus. *Virg.* 2, *Georg.* 30.

Sacra. *Iuuenal.* *Satyr.* 12, 12.

Niua cadet ante aras. *Senec.* *Agamem.* 6, 39.

Mistata *Senec.* *Ostau.* 4, 10.

¶ *Victimarius*: *Qui victimas vendebat*. *Plin.* lib. 7, cap. 12, 4. Et *Scipioni* in *seruo Serapione victimarij negotiatoris*, *villi mancipio*.

Victimarius: *Victimarum minister*. *Valer.* lib. 1, cap. 1. *Libros* *Petilius prætor Vrbanus*, ex *authoritate Senatus*, per *victimarios* *facto igne*, in *conspetu populi* *cremavit*. *Liui.* 10. *bel. Maced.* 121, *Libri* in *comitio igne*, à *victimarijs* *facto*, in *conspetu populi* *cremati* *sunt*.

VICTITO] *Vide* **VIVO**. (VINCO.)

VICTORIA, VICTORIATVS, VICTRIX, VICTVS] *Vide* **VIVO**.

VICVS] *Horat.* 1. epist. lib. 2. 1, 54.

Deferat in vicum vendentem thus, & odores.

Sceleratus vicus. *Ouid.* 6. *Fast.* 121.

Vicus vtri, sine vtriusq;.

Magister vici. *Martial.* lib. 10, 79.

¶ *Vicinus*. *Bonus vicinus*. *Horat.* 2. epist. 2, 27.

¶ *Vicinus*: *Adiectiuum*. *Vicinum malum*. *Plaut.* *Merc.* 16, 32.

Virg. 9, *eclog.* 13.

Mantua vâ miseræ nimium vicina Cremonæ.

Iurgia vicina. *Horat.* 2. epist. 2, 55.

Mala sunt vicina bonis. *Ouid.* 1. de *Remed.* 65.

Oppidum vicinum. *Horat.* *Epod.* 5, 9.

Partus vicinus. *Stat.* 1. *A. chil.* 43.

Pecoris vicini *contagiâ*. *Virg.* *eclog.* 3, 10.

Terra vicina mihi. *Ouid.* 3. *Tristi.* eleg. 4, 11.

Villa vicina. *Horat.* 1. *Serm.* *Satyr.* 5, 10.

Vrbes vicinæ. *Virg.* 1. *Georg.* 102.

¶ *Vicinior*. *Ouid.* 6. *Fast.* 55.

Ni couexa foret, parti vicinior esset.

¶ *Vicinitas*. *Terent.* *Heaut.* 1. 1, 4. *Tamen vel virtus tua me, vel vicinitas, &c.*

Syluz vicinitas. Plin. lib. 4, cap. 16, 2.
 Nominis. Plin. lib. 21, cap. 18, 3.
 Virtutibus ac vitij vicinitas quædam. Quintil. libro 3, capite 6, 17.
 ¶ Vicinia. Plautus Milit. 6, 2,
 Certò ædepol scio vidisse, hinc proximæ vicinix. Horatius 1. epist. 17, 9,
 Sed videt hunc omnis domus, & vicinia tota.
 Diues vicinia. Ouid. 3. Fast. 38.
 Urbis vicinia. Colum. lib. 7, cap. 3, 12.
 Ad viciniam laetis accedens aqua. Plin. 3, 1, cap. 3, 7.
 Solis vicinia mollit ceras. Ouid. 8, Metam. 46.
 Ex aliqua rei vicinia. Quint. lib. 3, cap. 10.
 Est tamen diuersarum rerum quædam vicinia. Quint. lib. 8, capite 3.
 Vicinia cum. Quint. lib. 8, cap. 6, Est huic tropo cum synecdoche quædam vicinia.
 Virtutum vitiorumq; vicinia. Quint. lib. 2, cap. 12, 3.
 Vicinium. Senec. de breuitate vitæ: In vicino versatur inuidia.
 ¶ Vicinalis Vicinalis vsus. Liu. 1. bel. Pun. 96.
 ¶ Vicatim. Horat. Epod. 1, 21,
 Vos turba vicatim hinc & hinc faxis petens
 Contundet obscænas anus.
 VIDELICET] sine irrisione pro Nimis. Terent. Heaut. 3. 2, 22,
 — hinc de nostris verbis errat videlicet,
 Quæ hic fumus locuti.
 VIDEO] Ouid. 9, Metam. 121,
 Vidisset lachrymas, vultus vidisset amantis.
 Absens absentem auditq; videtq; Virg. 4, Aen. 17.
 Videre oculis. Terent. Eunuch. 4, 4, 11.
 Vultu placido videre aliquem. Tibul. lib. 2. eleg. 4, 12.
 Oculis somnum videre. Terent. Heaut. 3, 1, 82.
 Somnia videre Ouid. 9, Metam. 96.
 ¶ Vide: de visa per insomnium. Tacit. lib. 2, Nox eadem lætam Germanico quietem tulit, viditq; se operatum.
 Causas videre. Lucret. lib. 1, 31.
 Insidias alicuius Ouid. 1. de Arte, 154.
 Spem. Terent. Heaut. 4, 1, 46.
 Vitium in aliquo. Ouid. 1. Amor. eleg. 19, 2.
 Videre quippiam ingratum. Ouid. 2, Metam. 157.
 Manifesta Lucret. lib. 1, 175.
 ¶ Videre: pro Vigilare. Terent. Eunuch. 1, 1, 28,
 Viuus vidensq; pereo. Virg. 6. eclog. 5,
 — iamq; videnti
 Sanguineis frontem moris, & tempora pingit.
 ¶ Vide: Pro indignantis. Terent. Phorm. 2. 3, 11,
 Auaritia vide quid facit. Sic in Adolph. 5. 1, 5,
 Illud sis vide exemplum disciplinæ.
 Vide vt incedit. Plaut. Aulul. 4, 7. Ironia.
 Me vide: pro, certum id habeo. Terent. 2. 1, 17,
 Atq; istuc ipsum nihil pericli est, me vide. Idem Phorm. 4. 4, 30, Fient, me vide.
 ¶ Videre: Prauidere, præoscere.
 Ventura videre. Virg. 2, Aen. 25.
 In futurum. Liu. 6. ab Urbe, 55.
 ¶ Videre, Attendere, curare. Terent. Heaut. 4. 2, 3,
 Nisi aliquid video, ne esse amicam hanc gnati resciscat senex Idem And. 2. 2, 36,
 Nisi vides, nisi senis amicos oras, ambis.
 ¶ Hoc vide. Præmonentis, & consulentis. Terent. Heaut. 2. 3, 74,
 Hoc vide: in mea vita tu tibi laudem is quæsitum scelus.
 Vide quid agas: exortantis. Terent. Phorm. Vide quid agas: prima coitio est acerrima.
 Vide vt. Terent. Heaut. 4. 1, 4,
 At vide, vt satis modò contemplata sis.
 ¶ Videro: pro Cauere. Terent. And. 2. 6, 25, Ego, istæ recte vt fiant, videro.
 ¶ Videbitur: Imperfonale. Plaut. Afsinar. 12, 95,
 Da mihi istas viginti minas: vides me amantem egere. 21. Videbitur.
 ¶ Videndum est. Terent. Hecyr. 5. 1, 5.
 ¶ Videtur: præ me fero. Terent. Eunuch. 5. 2, 61,
 Parum perspexisse eius videre audaciam. Idem Heauton. 3. 1, 81,
 Videre verum, atq; vti res est, dicere.
 Meruit formosa videri Ouid. 4, Metam. 64.
 Videre videor iam diem illum. Terent. Adolph. 3, 1, 30.
 Videtur ita mihi: Ita censeo. Plautus Cistell. 10, 67. Terentius Phorm. 2. 4, 10, — mihi
 Sic hoc videtur, quod te absente hic filius Egit.
 ¶ Visus sum. Plaut. Aulul. 31, 4, Certò enim ego vocem hic loquentis modò me audire visus sum. Terent. And. 1, 5, 20,
 Id mihi visus est dicere.
 Visus sum videri. Plaut. Curc. 6, 10.
 Visum est illi. Plaut. Epid. 12, 29,

Quid si seruo aliter visum est?
 Cælitibus non ita visum est. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 9, 8.
 Dis aliter visum. Virg. 2, Aen. 86.
 Superis visum. Virg. 3, Aen. 1.
 ¶ Videbis: pro, Videbis quis. Virg. 4, Aen. 98,
 — mugire videbis
 Sub pedibus terram, & descendere montibus ornos.
 Penè videre. Horat. 1. Serm. Satyr. 1, 21.
 ¶ Viden' pro Vidēsne. Terent. Eunuch. 2, 210,
 Viden' me ex eodem ostium loco?
 ¶ Vide sis: pro, Vide si vis. Persius Satyr. 1, 11,
 — vide sis, ne maiorum tibi fortè
 Limina frigeant.
 ¶ Videndi. Virg. eclog. 1, 6,
 Et quæ tanta fuit Romam tibi causa videndi?
 Audius videndi. Ouid. 10, Metam. 12.
 Copia rara videndi. Tibul. lib. 2. eleg. 3, 17.
 ¶ Videndo. Virg. 1. Georg. 43,
 Carpit enim vires paulatim, vritq; videndo
 Fœmina.
 ¶ Visu. Deformia visu. Ouid. 3. de Arte, 44.
 Facilis visu. Virg. 3, Aen. 125.
 Ferum visu dictuq; Silius lib. 1, 35.
 Miserabile visu. Virg. 1, Aeneid. 23.
 Terribiles visu formæ. Virg. 6, Aen. 56.
 Tenuis visu Stat. 8. Theb. 18.
 ¶ Videndus. Cuncta videnda sunt animo. Ouidius 3. Trist. eleg. 4, 12.
 Dare se videndum populo. Ouid. 3. de Arte, 85.
 Offerre se videndum alicui. Virg. 2, Aen. 118.
 Probra videnda meis oculis. Ouid. 3. Amor. eleg. 13, 9.
 ¶ Visus: Participium. Terent. Heaut. 3. 2, 9, Visa verò est, quod dici solet, aquilæ senectus. Idem Hecyr. 3. 1, 58, Matris vox visa est Philumenæ.
 Oculis meis visa est Ouid. 3. de Ponto, eleg. 3, 4.
 Formæ visæ correptus imagine. Ouid. 3, Metam. 84.
 Imago visa mihi ante oculos. Virg. 2, Aen. 155.
 Visa est pedum via. Terent. Phorm. 2. 2, 12,
 Visos vultus agnoscece. Ouid. 1. de Ponto. eleg. 11, 5.
 Sensibus visa. Lucret. lib. 4, 95.
 Viso est opus. Plaut. Capt. 5, 32.
 ¶ Visurus. Abies casus visura marinos. Virg. 1, Georg. 14.
 Dies belli visura tumultus. Lucan. lib. 1, 47.
 ¶ Visum. Referre visa Ouid. 3, Fast. 8.
 Turpia visa Propert. lib. 2. eleg. 6, 6.
 Visum: Somnium. Virg. 4, Aeneid. 91,
 Hoc visum nulli, non ipsi effata sorori est.
 ¶ Visus: Nomen. Plin. lib. 8, cap. 22, 1, In Italia quoq; creditur luporum visus esse noxius.
 Orbis visus. Silius lib. 13, 146. Quint. lib. 1, cap. 3, An potest esse vlla tam perpetua discantis intentio, quæ non vt visus oculorum obtuitu continuo fatigetur?
 Hebes visus. Senec. Herc. fur. 9, 8.
 Inociduis visibus stellatus Argon. Stat. 6, Theb. 56.
 Inoffensi visus. Claud. de raptu Proserp. 2, 24.
 Toruus visus. Stat. 10, Theb. 167.
 Decipere visus alicuius. Senec. Herc. fur. 9, 1.
 Deprendere aliquid visu. Valer. 1. Argon. 94. de Lynceo.
 Dirigere visus aliquò. Claud. 2. in Eutrop. 27.
 Ducere visus per omnia. Stat. 1. Syll. 3, 11.
 Effugere visus alicuius. Ouid. 3. Fast. 82.
 Fallere visum. Plin. lib. 9, cap. 50.
 Imago dubia fallit visus meos. Senec. Agamem. 10, 2.
 Ferre visus per membra alicuius. Stat. 4. Syll. 6, 8.
 Fletere visus aliquò. Stat. 10, Theb. 163.
 Fugere visus alicuius. Ouid. 2. Fast. 16.
 Immoto visu hæere. Stat. 5. Theb. 45.
 Hebetat visus mœror. Senec. Herc. fur. 13, 30.
 Intercludere visus prospectu. Stat. 6. Theb. 41.
 Lassari inani visu. Valer. 1. Argon. 142.
 Mareens visus. Senec. Agamem. 8, 2.
 Metiri aliquid visu. Stat. 10. Theb. 167.
 Mouere visum Lucret. lib. 6, 34.
 Obliquare superbos visus. Stat. 1. Achil. 6, 5.
 Perstringere visum. Quintil. lib. 10, cap. 1.
 Prælibare vultus alicuius visu. Stat. 2. Achil. 18.
 Premere visus alicuius. Stat. 2. Syll. 1, 35.
 Prendere aliquid visibus. Stat. 4. Syll. 2, 7.
 Satiare lumina longo visu. Stat. 4. Syll. 6, 7.
 Sparsus visus per omnia. Stat. 5, Theb. 110.
 Subdere aliquid visu oculorum. Lucret. lib. 5, 21.
 Umbratus visus. Sil. lib. 13, 69.
 Auferre visus agris. Stat. 11, Theb. 27.
 ¶ Visus: pro apparitione. Plin. lib. 7, cap. 22, Qui Persicam victoriam ipso die quo contigit nuntiauerit, visus, & numinum fuere præsagia. Liu. lib. 6. bell. Pun. Nocturni visus,

¶ Visus:

Visus: *Id quod videtur* Virg. 3, Aeneid. 8,
 Rite secundarent visus.
 Acerbo visu defixus. Valer. 8, Argon. 74.
 Obstupuit visu Aeneas, Virg. 5, Aen. 18.
 Tremefactus visu, Virg. 2, Aen. 77.
 Subito turbatur Scipio visu, Silius lib. 13, 90.
 Immundo somnia visu Horat. 1, Serm. Sat. 5, 17.
 Nocturnus visus, Tacit. lib. 12.
Visio, *Phantasia*. Quintil. lib. 6, cap. 2, 24, Quas phantasias
 Græci vocant, nos sanè visiones appellemus.
Visor, Tacit. lib. 16, Nec missis visoribus, per quos nosceret
 an vera affererentur.
Viso Terent. And. 4, 2, 25, Ego hanc visam. Liu. 3, ab Vrbe,
 287, Ex muris visite agros vestros ferro igniq; vastatos.
 Orbem peregrinum visere. Ovid. 1, Metam. 20.
 Reginam. Horat. 1, Carm. ode 57, 5.
 Viso ad. Terent. Hecyr. 3, 2, 4, Nunc ad gam visam.
 Viso ecquid. Plaut. Bacch. 21, 10,
 —vilo, ecquid eū ad virtutē aut ad frugē opera sua
 Compulerit.
 Viso si Terent. Eunuch. 3, 4, 7, Idq; ad eō visam, si domi est.
 Visē, redicite iam, an nondū, domum. Terent. Phor. 2, 4, 5.
 Viso: *Ad videndum venio*. Terent. And. 3, 3, 4, Id viso, tūc an illi
 infaniant.
 Viso: *iunctum cum Venio, aut Eo*. Plautus Rud. 4, 6,
 Nunc huc ad Veneris fanum venio visere. Terent. Hecy-
 cyra, 1, 2, 114,
 —nostra illicō
 It visere ad eam.
Visendi. *iunctum cum gratia, causa, studio*. Terent. Hecy-
 ra, Ne mittas quidem visendi causā quenquam. Vitgi-
 lius 2, Aeneid. 13,
 Vndiq; visendi studio Troiana iuventus
 Circumsufa ruit.
Visendus. Visendæ magnitudinis arbor. Plin. lib. 16, cap.
 44, 8, Idem li. 10, capo. 19, 10, Vpupa crista visenda plicatili.
 Idem lib. 11, cap. 49, 2, Ceu planē visenda res esset, princi-
 pem terrarum insidere portentis.
Visito. Plaut. Curc. 7, 60.
Visibilis. Plin. lib. 11, cap. 37, 22, Oculi, ceu vasa quædam,
 visibilem animi partem accipiunt, atq; transmittunt.
VIDUA] Plautus Stich. 1, 2,
 Quæ tandiu vidua viro suo caruit.
 Avaras viduas venari. Horat. 1, epist. 1, 18.
Viduo. Colum. lib. 4, cap. 2, 1, Siue enim caput ipsum de-
 mortuum est, duo viduantur statumina.
 Dexteram viduare ense. Senec. Hipp. 8, 1.
 Orni viduantur folijs. Horat. 2, Carm. ode 9, 2.
 Penates viduare. Stat. 2, Theb. 77.
 Urbem ciuibus Virg. 8, Aen. 115.
Viduat. Manuum viduata portenta. Lucret. lib. 5, 168.
 Coniux viduata tedis. Senec. Medea. 8, 1.
 Leges viduatæ iudice. Claud. 8, Paneg. 24.
 Regna viduata lumine Silius lib. 3, 122.
Viduus. Horat. 1, Carm. ode 10, 3,
 Voce dum terret, viduus pharetrā,
 Risit Apollo.
 Ager viduus pecudibus. Colum. lib. 2, cap. 15, 5.
 Anni vidui. Stat. 1, Syll. 1, 34.
 Arbor vidua. Plin. lib. 13, cap. 4, 7, Huius arbore excisā, viduās
 pōst sterilecere fœminas. Horat. 4, Carm. ode 5, 6,
 Et vitem viduas ducit ad arbores.
 Domus vidua. Ovid. 1, Fast. 8.
 Lectus viduus. Lucan.
 In somnis viduo tum primum frigida lecto,
 Lecto viduo discedere. Ovid. epist. 1, 17.
 Nomen viduum suā famā. Plin. li. 3, in Proœm. 2.
 Noctes viduas exigere. Ovid. epist. 1, 8, 14.
 Noctes viduas iacere. Catul. ad Flauum, 6, 2.
 Pectus viduum a moris. Ovid. 3, Amor. eleg. 9, 4.
 Puellæ viduæ. Ovid. 2, Fast. 112.
 Solum arboribus viduum. Colum. lib. 2, cap. 2, 21.
 Thalami vidui. Valer. 2, Argon. 74.
 Toro viduo iacere. Ovid. epist. 1, 5, 64.
 Viduus vir. Plaut. Merc. 20, 13.
 Plures viri sunt vidui, quàm nunc mulieres. Ovid. epist. 8, 18.
 Virgines viduæ. Senec. Agamem. 3, 18.
 Vitis vidua. Catul. in Carm. nupt. 57, 10.
Viduitas. Liu. 1, bel. Maced. lib. 10, 10, In viduitate relicta
 filiz, singulos filios paruos habentes.
 Viduitas: *Prinatio* Plaut. Rud. 17, 2.
 Nunc demum est, quum omnium copiarum atq; opum, au-
 xilij, præsidij Viduitas nos tenet.
Vidueras, apud Catonem, cap. 141, 1, Calamitas dicitur:
 teste Festo.
VIDV LVM] Plautus Epid. 2, 20,

—vbi ergo est, nisi si in vidulo?
 Idem Menæch. 22, 45,
 Rectē obfignatum in vidulo est marsupium.
VIE O] Varro de Lingua Latina, lib. 1, Viere, inquit, est vin-
 circ. Ennius: Ibant viere Veneream corollam.
 Viere: *In obliquum flectere*. Plaut. Menæch.
 Vides tu illi oculos viere, vt viridis exoritur colos? Var-
 ro 2, de Rust. cap. 23, 4, Vt habeas vimina, vnde viendo
 quid facias; vt scirpeas, vallos, crates.
Victus. Varro de re Rustic. lib. 1, cap. 39, 1, Ne, quum hu-
 morem à miseris, pertinaci vento mala vieta fiant.
 Vietus homo. Terent. Eunuch. 4, 4, 21.
 Vieta vestis aranei. Lucret. lib. 3, 78.
 Vieta membra. Horat. Epod. 12, 2.
 Vietus locus. Cato cap. 9.
 Ficus vieta. Colum. lib. 12, cap. 15, 1.
Victor. Vlpianus in l. si seruus seruum. §. vlt. in fine. ff. ad
 leg. Aquil. Item si victori locaueris lacum vino plenum
 curandum.
VIGEO] Summo in honore vigete. Lucret. lib. 4, 233.
 Immensum viguit. Tacit. lib. 3.
 Miles vigeat assiduo certamine. Tibul. 4, ad Messalam, 1, 18,
 Vigere corporibus. Liu. 2, ab Vrbe. 129.
 Libertate vigere. Claud. de bello Getico, 21.
 Animus viget lætitiā. Lucret. lib. 1, 10.
 Curæ tibi vigent, animiq; viriles. Valer. 1, Argon. 11.
 Inuidia & crimina vigent. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 13.
 Purpura vigeat eo tempore. Plin. lib. 9, cap. 39, 1.
 Regnum viget consilijs. Virg. 2, Aen. 18.
 Vires vigent. Lucret. lib. 5, 224.
 Vrbes vigent populis. Stat. 3, Syll. 5, 15.
VIGENS, *vigenis, Participium*.
 Animus vigenis. Stat. 1, Syll. 4, 11.
 Herbæ videntes rore. Lucret. lib. 2, 73.
 Mens vigenis. Lucret. lib. 1, 89.
VIGESCO. Catul. 4, 1, 2, Iam læti studio pedes vigeſcunt.
VIGOR. Plin. lib. 7, cap. 25, Animi vigore præstantissimum
 arbitror C. Cæsare Dictatorem. Liu. 1, ab Vrbe, 25, 1, Quis
 si vigor iuuentæ inest, confendimus equos?
 Constat vigor membris. Lucan. lib. 3, 142.
 Habilis vigor venit membris. Virg. 4, Georg. 84.
 Crudo vigore asper equus. Silius lib. 3, 78.
 Viuus vigor. Ovid. 1, Trist. eleg. 5, 7.
 Animi vigor. Ovid. epist. 15, 11.
 Ingenij. Ovid. 8, Metam. 51.
 Gratus in ore vigor. Ovid. 12, Metam. 80.
VIGESIMVS] Annus vigesimus. Propert. lib. 3, eleg. 28, 3.
VIGESIMA: *Tributum seu exactio*. Plin. in Paneg. 58,
 Hic vigesima reperta est, tributum tolerabile.
VIGESIMARIUM aurum à Liuio dicitur, quod ex vigesimis
 exigebatur.
VIGESSIS: Viginti assium. Martial. lib. 12, 73,
 Amphora vigessis, modius datur ære quaterno.
VIGIL] Animus vigil. Stat. 1, Achil. 110.
 Auris. Stat. 2, Achil. 24.
 Aurora. Ovid. 2, Metam. 23.
 Canum vigillum excubiæ. Horat. 3, Carm. ode 16, 1.
 Curæ vigiles. Ovid. 3, Metam. 10.
 Custos vigil. Ovid. 3, de Arte, 122.
 Custodia. Ovid. 12, Metam. 30.
 Flamma. Ovid. 4, Trist. eleg. 5, 1.
 Ignis. Virgil. 4, Aen. 40.
 Lucernæ vigiles. Horat. 3, Carm. ode 8, 3.
 Oculi. Virg. 4, Aen. 37.
 Sensus vigiles angit dolor. Stat. 5, Theb. 66.
VIGIL: *Nocturnus custos*. Plaut. Amph. 4, 197.
 Rex Creon vigiles nocturnos singulos semper locat.
 Castrorum vigiles. Lucan. lib. 7, 5.
 Sol & luna vigiles mundi. Lucret. lib. 5, 289.
 Excubijs vigillum obfideri. Virg. 6, Aen. 32.
VIGILO. Terent. Eunuch. 2, 1, 5, Vigilabis lassus.
 Vigilare vsq; ad lucem. Terent. Eunuch. 2, 2, 47.
 Noctes vigilare ad ipsum mane. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 4.
 Dolores mei vigilare sine fine. Ovid. 1, de Ponto, eleg. 12, 5.
VIGILARE: *Providere*. Virg. 1, Georg. 63,
 Atq; vbi iam breuiorq; dies, & mollior æstas.
 Quæ vigilanda vitis?
 In scelus aliquod vigilare. Stat. 5, Theb. 46.
 Studijs seueris. Propert. lib. 2, eleg. 1, 2.
VIGILOR. Noctes vigilantur amaræ. Ovid. 12, 34. (hic.
VIGILATUR: *Impersonale*. Mart. lib. 12, 65, Redco, si vigilatur &
VIGILANS. Terent. And. 5, 6, 8,
 —num ille somniat Ea, quæ vigilans voluit?
 Amor vigilans. Ovid. epist. 19, 45.
 Curis vigilantibus excita. Ovid. 2, Metam. 156.
 Stertis vigilans. Lucret. lib. 3, 213.
VIGILANS:

¶ *Vigilans*: *Providus & intentus*. Plin. epist. 17, lib. 2, Vir exercitatus & vigilans.

Oculi vigilantes. Virg. 5, Aeneid. 88.

¶ *Vigilandus* Nox vigilanda cū fletu. Tibul. lib. 1, eleg. 2, 16. Quintil. lib. 11, cap. 3. Et vigilandæ noctes, & fuligo lubricationum bibenda.

¶ *Vigilatus*. Nox vigilata. Ouid. 4, Fast. 33. Ouid. 2, Trist. 3. Vigilati labores. Idem 4, Fast. 22, Carmen vigilatum.

Nox conuiuio vigilata Tacit. lib. 13.

¶ *Vigilantia* Terent. Adelp. 5, 3, 44.

Vigilantiam tuam tu mihi narras?

¶ *Vigilax*. Colum. lib. 7, cap. 12, 5, Maxime autem debent in custodia vigilantes conspici. De canibus.

¶ *Vigilia*. Affecta labore ac vigilijs corpora ex somno moliebantur. Liu. lib. 6, belli Macedon.

¶ *Vigiliz*: *ex cubia*.

Inire vigilias. Tacit. lib. 23.

Incuriosæ vigiliz. Tacit. lib. 21.

¶ *Vigiliz*: *Ipsi custodes qui vigilant*. Sallust. Et ab incendio intelligebat, vibem vigilijs munitam.

Circumire vigilias. Sallust. in Iugurtha.

Deducere. Ibidem.

¶ *Vigiliz*: *pro die qui festum diem precedit*. Plaut. Aulul. 3, 36, Is adolescentis illius est auunculus, Qui illam stuprauit noctu. Cereris vigilijs.

¶ *Vigilium*. Varr. Endymion. Vt eius consilio potius vigiliam administrare nostrum, qui videt alium ouantem extremo noctis tempore.

¶ *Vigilaris*: *pro excubitore*. Senec. epist. 58. Quid interest, vtrum super aliquo vigiliarium ruat aut mons aut turris.

VIGOR] Vide VIGOR.

VILIS] Plaut. Trinum. 3, 7.

—neq; quicquam hic vile nunc est,
Nisi mores mali.

Vile habere aliquid. Sallust. in Catil. Alimenta vilia. Ouid. 5, Trist. eleg. 9, 3.

Vilius argentū est auro; virtutibus aurū. Horat. 1, epist. 1, 11.

Pars vilissima rerum, opes. Lucan. lib. 3, 24.

Supellex vilis. Virg. 1, Georg. 33.

Vestis vilisq; vetusq;. Ouid. 8, Metam. 133.

Gratia vilis. Ouid. 2, de Arte. 6.

Honos vilis studijs. Stat. 5, Syllu. 5, 7.

Vilis oratio. Quint. lib. 8, cap. 3.

¶ *Vile*: *quod paruo precio emitur*.

Vilis amicorum est annona. Horat. 1, epist. 12, 5.

Aqua vilis. Propert. lib. 9, eleg. 15, 4.

Aqua rerum vilissima. Horat. 1, Serm. Satyr. 5, 18.

Oua vilia. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 9.

Vile precium. Martial. lib. 1, 72.

Precium non vile laboris. Ouid. epist. 17, 34.

Proiecta vilior algæ. Virg. eclog. 7, 9.

¶ *Vile*: *pro Abundanti*. Virg. 1, Georg. 46,

Si verò viciamq; feres, vilemq; fascellum.

¶ *Vili*: *Ablasiuus precij*. Plaut. Epid. 2, 49,

Is tunc quæ emit, quanti eâ emit? T. vili. Mart. lib. 12, 63,

Instructam vili vendis, Amene, domum.

¶ *Istoc vilis*. Terent. Adelp. 5, 9, 24.

Tu tuum officium facies, atq; huic aliquid paululum præ manu

Dederis, vnde vtatur: reddet tibi citò. M. istoc vilis.

¶ *Vilissimè*. Plinius libro 18, cap. 6, 12, Quicquid per fascellum fieri potest, vilissimè constat.

¶ *Vilissimò*. Scæuola: Si fisco aliquid debebatur, & res stipulatoris vilissimò distraita est.

¶ *Vilitas*. Curtius lib. 5, Sæpe tædio laboris ad vilitatem sui compelluntur ignaui.

¶ *Vilto*. Turpilus: Et quærat tua vitia, quæ te vilitant.

VILLA] Plin. lib. 18, cap. 6, 1, Modus hic probatur, vt neque fundus villam quærat, neque villa fundum. Varro lib. 1, de Re rust. cap. 13, 5, Itaq; illorum villæ rusticæ erant maioris, quàm vrbane; quæ nunc sunt pleræq; contra.

Villa dicta est (inquit Varro de Re rust. libro 1, capite 2, 12) quòd à villico in eam conuehantur fructus, & cucuntur quum vaneunt.

A: fer erat minuræ custodia villæ. Ouid. 8, Metam. 138.

Culmina villarum fumant. Virg. eclog. 1, 17.

Plenissima villa. Horat. 1, Serm. Satyr. 5, 10.

Suburbana Catul. ad Fundum, 41, 2.

¶ *Villula*. Proxima Campano villula. Horatius 1, Serm. Satyr. 5, 9.

¶ *Villaticus*. Villaticus canis. Columell. libro septimo, capite 13, 2. Plinius libro 23, capite 1, 16, Aiunt si quis villam ea tinxerit, fugere accipitres; tutasque fieri villaticas alites.

¶ *Villicus*. Varro de Re Rust. lib. 1, cap. 2, 12, Villicus agri colendi causa constitutus, atq; appellatus à villa. Col. lib. 1, 1,

Villicus semper caueat, ne improvidus ab opere vincatur. Horatius 1, epist. 4, 3.

Nunc vibem, & ludos, & balnea villicus optas.

Sylvarum & agelli villicus. Horat. 1, epist. 4, 1.

¶ *Villica*. Colum. lib. 12, cap. 1, 3, Nec tamen instituendo villicam, domesticarum rerū villico remittimus curam. Martial. lib. 1, 51,

Pinguis inæquales onerat cui villica mensas.

¶ *Villico*, & *Villicor*. Pomponius Ergastulo: Longe ab vrbe villicari, quo herus rarerent venit, non villicari, sed dominari, mea est sententia. Afranius Suspecta: In Arpinos iam, quantum potes, explodam hominem, vt villicetur. Plinius libro 18, capite 6, 8, Exercitusq; ducebant, Senatu illis villicante.

¶ *Villicatio*. Columell. lib. 11, cap. 1, 12, Qui susceperit officium villicationis.

¶ *Villaribus*. Plinius lib. 10, cap. 41, Villaribus gallinis & religio inest.

¶ *Villico*: *nomen*. Apuleius in Apolog.

VILLVM] Vide VINVM.

VILLVS] Filus. Marialis lib. 14, 136.

Calfaciunt villi pallia vestra mei. Ouid. 3, Metam. 42,

Et niueis Leucon, & villis Asbolus atris.

Albentes villi. Ouid. 11, Metam. 36.

Mollibus villis albis greges. Virg. 3, Georg. 74.

Solutis villis mantile. Ouid. 4, Fast. 188.

Tonsis villis mantilia. Virg. 4, Georg. 6.

Vdis villis mersatur aries. Virg. 3, Georg. 90.

¶ *Villofus*. Cauda villosa. Plin. lib. 7, cap. 2, 21.

Genua villosa. Plin. lib. 12, cap. 17, 3.

Guttur villosa colubris. Ouid. 10, Metam. 5.

Peccus villosus. Colum. lib. 7, cap. 12, 4. Virg. 8, Aeneid. 54.

Pelles villosæ. Ouid. 12, Metam. 64.

Radice villosa arbor. Plin. lib. 12, cap. 12, 4.

Terga villosa leonis. Silius lib. 16, 91.

Veste villosa tegere corpus Tibull. lib. 2, eleg. 3, 16.

Vrfa villosa. Ouid. 13, Metam. 178.

VIMEN] Colum. lib. 4, cap. 30, 3, Nec refert, cuius generis vimen feras; dum sit lentissimum. Cæf. 6, bell. Gall. Contexta viminibus membra viuus hominibus complent.

Densus vimine specus. Ouid. 3, Metam. 6.

Fœcundæ viminibus falices. Virg. 2, Georg. 90.

Si viminibus falicis aut vimi ligauit. Columell. libro 4, capite 13.

Veminibus raris factæ fenestæ. Varro 3, de Re rust. cap. 9, 1.

A&zum vimen, Ab Actæo, qui primus Athenis regnauit. Ouid. 2, Metam. 111.

Aspera rusci vimina. Virg. 2, Georg. 83.

Breue vimen. Mart. lib. 4, 44.

Fruticosa vimina. Ouid. 6, Metam. 69.

Lentum vimen. Virg. 3, Aeneid. 7.

Lento vimine texta aluearia. 4, Georg. 7.

Querno vimine texunt crates. 12, Aeneid. 13.

Spisso vimine quali. 2, Georg. 49.

Detexere aliquid viminibus. 2, eclog. 15.

¶ *Vimineus*. Plaut. Epid. 2, 26,

Viminei fascis virgarum. Colum. lib. 8, cap. 3, 4, Vimineos qualos superimponant. Cæsar 3, bell. Ciuil. 245,

Vimineæ tegumenta.

Crates vimineæ. Virg. 1, Georg. 19.

¶ *Viminalis*. Plin. lib. 17, cap. 20, 2, Hæc est viminalium cultura. Colum. lib. 4, cap. 30, 2, Quare falices viminales.

VINACEVS. VINARIVS] Vide VINVM.

VINCA] *Herba*. Plin. epist. 17, lib. 2, Adiacet gestationi interiore circuitu vinca tenera & umbrosa, nudisq; etiam pedibus mollis & cedens.

Vinca peruinca. Plin. lib. 2, 21, cap. 11, 8, Vinca peruinca semper viret, in modum lineæ: folijs geniculatim circumdata.

VINCIO] Virgil. 1, Aeneid. 69,

Purpureoque alæ furas vincire cothurno. Plautus Mench. 3, 3,

Homines captiuos qui catenis vincunt.

Catenis vincire aliquem. Ouid. 15, Metam. 121.

Dolia plumbo. Cato cap. 39.

Guttur alieuius. Ouid. 10, Metam. 5.

Lacertos auro Tibul. lib. 1, eleg. 9, 14.

Manus vinxerat post terga. Virg. 11, Aeneid. 17.

Tempora vincire floribus. Horat. 4, Carm. ode 1, 7.

Vitta vinxit comas. Propert. lib. 4, eleg. 12, 7.

Mentem vincire Lyæo. Propert. lib. 3, eleg. 5, 5.

Fœdere certo vinciri Propert. lib. 3, eleg. 20, 5.

Vincere lino. Celsus lib. 7, cap. 19.

¶ *Vinctus*. Nodis ahenis vinctus post tergum. Virgil. 1, Aeneid. 60,

Compede vinctus fossor. Ouid. 4, Trist. eleg. 1, 1.

Lauro vinctus caput. Ouid. 11, Metam. 34.

Vincto pectore virgo. Terent. Eunuch. 2, 3, 22.
 Fides vincita, teste numine. Ouid. epist. 19, 42.
 Vincita amicitia inter aliquos. Plaut. Cist. 2, 21.
 ¶ Vincitus: pro seruo & compedito. Plin. epist. 16, lib. 3,
 Nam nec ipse vsque vincitos habeo.
 ¶ Vincitus: pro Coactio. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 6,
 —ac velut vsque
 Vincitus eas; ita te felicem dicis.
 ¶ Vincitura. Plin. lib. 16, cap. 17, 1, Pariuntq; baltheo corticis
 vincula: & alix virgas sequacis ad vincituras lentitiz.
 ¶ Vincitus: Verbale. Varro 1, de Re rust. cap. 8, 5. Et vinde-
 mia facta denique discat pendere in palmam, aut funiculo,
 aut vincitu.
 ¶ Vinculum. Colum lib. 3, Salix humida loca desiderat; ge-
 nista etiam siccata, vitæq; tamē circa vineam feruntur, quum
 palmitibus idonea præbent vincula.
 Digitorum vincula. Ouid. 9, Metam. 16.
 Arcta vincula. Virg. 2, Aeneid. 30.
 Fabrilia. Ouid. 1, Amor. eleg. 9, 8.
 Immania. Valer. 7, Argon. 119.
 Irresoluta. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 2, 5.
 Iuncea. Ouid. 4, Fast. 175.
 Linea. Virg. 5, Aeneid. 102.
 Spinea. Ouid. 2, Metam. 159.
 Stuppea. Stat. 3, Sylu. 2, 6.
 Tenacia. Virg. 4, Georg. 53.
 Abrumpere vincula alicui. Horat. 4, Carm. ode 7, 6.
 Addere manus alicuius in vincula. Ouid. 1, Amor. eleg. 7, 1.
 Adhibere vincula capitis. Ouid. 3, Fast. 59.
 Adimere vincula canibus. Ouid. 8, Metam. 67.
 Aptare vincula collo. Ouid. 10, Metam. 77.
 Arcebant vincula palmas. Virg. 2, Aeneid. 30.
 Astringere vincula. Ouid. 11, Metam. 16.
 Capere aliquem vinculis. Virg. 4, Georg. 79.
 Circundare vincula collo. Ouid. 1, Metam. 127.
 Demere vincula pedibus. Ouid. 3, Metam. 34.
 Dilaniare vincula. Ouid. 10, Metam. 78.
 Effugere. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 15.
 Euadere. Silius lib. 7, 15.
 Excidere vinculis. Virg. 4, Georg. 82.
 Exfuta pedem vinculis Dido. Virg. 4, Aeneid. 104.
 Exfuta vinculis palmae. Virg. 1, Aeneid. 31.
 Digitorum vincula frangere. Stat. 6, Thebaid. 172.
 Gerere vincula. Ouid. 4, Metam. 137.
 Firma vincula impediunt manus. Ouid. 1, Fast. 74.
 Imponere vincula, & Soluere, contraria. Propertius libro ter-
 tio, eleg. 20, 5.
 Imposita capiti vincula. Senec. Thyeste, 6, 11.
 Indere vincula. Tacit. lib. 11.
 Inneſtere vincula gutturi. Horat. Epod. 17, 16.
 Inneſtere vincula caſtis syluis. Lucan. lib. 2, 133.
 Leuare vincula alicui. Virg. 2, Aeneid. 30.
 Ligare. Silius lib. 11, 50.
 Minacia vincula collo ligabantur. Ouid. 1, Metam. 19.
 Neſtere vincula alicui. Virg. 6, eclog. 5.
 Secantibus vinculis præſtriſta manus. Seneca Throade, 6, 31.
 Recusantes vincula leones. Virg. 7, Aeneid. 4.
 Rumpere vincula. Virg. 2, Aeneid. 27.
 Soluere. Ouid. epist. 17, 3.
 Tendere alicui. Virg. 4, Georg. 80.
 Tenere vinculis aliquem. Virgil. 4, Georg. 81.
 Grauibus vinculis tener coërcita. Ouid. epist. 14, 1.
 ¶ Vincula: pro Carcere.
 In vinculis eſſe. Plinius lib. 7, cap. 34.
 Amicitia vincula rumpere. Luc. lib. 3, 17.
 Connubialia vincula. Stat. 5, Thebaid. 23.
 Iugalia. Virg. 4, Aeneid. 12.
 Iugali vinculo ſociare ſe alicui. Virg. 4, Aeneid. 4.
 Legum certa vincula. Quint. lib. 5, cap. 10, 71.
 Quæſtionis vinculum. Quint. lib. 2, cap. 4, 23.
 Aſtriſtus certis legum vinculis. Quint. lib. 5, cap. 10, 71.
 Copulatus locus vinculo quæſtionis. Quint. lib. 2, cap. 4, 23.
 In vinculis habere. Quint. lib. 7, cap. 4.
 ¶ Vincula: pro negotijs. Horat. 1, epist. 7, 14,
 — ille Philippo
 Excusare laborem, & mercenaria vincula.
 VINCO] Plaut. Perſa, 6, 34,
 Fatear ſi ſita ſim. ſ. iam abi, vicisti.
 Vincere ac vincī vultu eodem. Liu. 7, ab Vrbe.
 Vincere aciem ferri. Plin. lib. 19, cap. 1, 4.
 Amor vincitur donis. Ouid. 1, Trist. eleg. 5, 12.
 Amor omnia vincit. Virg. eclog. 10, 14.
 Animum vincere. Plaut. Trinum. 6, 29.
 Animum diuitijs parem, munere vincere. Seneca de Benef.
 lib. 1, cap. 8.
 Animus omnia vincit. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 7, 15.

Bello vincere. Lucan. lib. 1, 29.
 Carminibus vincere aliquem. Virg. eclog. 4, 11.
 Certamine pedum vicerat omnes. Ouid. 12, Metam. 61.
 Cibum vincere. Plin. lib. 11, cap. 53, 6.
 Clementia vincitur lachrymis. Ouid. 4, Trist. eleg. 8, 1.
 Crimina vincere. Martial. lib. 1, 7.
 Curſu vincere ceruum, vel cochleam tarditudine. Plautus
 Pcenulo, 7, 27.
 Curſu vincere comites. Ouid. 1, Trist. eleg. 9, 1.
 Difficultates locorum. Cæſar 4, bel. Gal. 145.
 Dolor vincit virum inuictum. Ouid. 13, Metam. 78.
 Eloquio vincere Neſtora. Ouid. 13, Metam. 13.
 Falfa veris. Lucret. lib. 4, 97.
 Fame vinci. Ouid. 6, Fast. 79.
 Fata ſua vincere. Virg. 11, Aeneid. 33.
 Eurorem vincere ratione. Ouid. 7, Metam. 2.
 Miles vicit hoſtem. Ouid. 2, Trist. 10.
 Labor omnia vincit. Improbus. Virg. 1, Georg. 29.
 Licitatione vincere. Paulus in l. locato. D. de publicanis. O-
 lympia vincere. Plin. lib. 10.
 Montes vincere aſcenſu. Claud. 6, Paneg. 10.
 Moribus aliquem. Propert. lib. 3, eleg. 6, 5.
 Funalia vincunt noſtem flammis. Virg. 1, Aeneid. 147.
 Peſtora dura vincuntur molli prece. Tibul. lib. 3, eleg. 4, 16.
 Vicit ſententia lenior Liu. 8, bell. Pun. 135.
 Viribus vincere aliquid. Virg. 6, Aeneid. 30.
 Viceris. Terent. Andr. 5, 3, 21,
 Adduſi qui illam ciuem hinc dicant: viceris.
 ¶ Cura vincendi. Ouid. epist. 15, 16.
 ¶ Vicus: Participium.
 Bellis victi. Stat. 12, Thebaid. 102.
 Prece victus. Horat. Epod. 17, 9.
 Somno. Liu. 9, ab Vrbe, 157.
 Viribus victa virgo. Ouid. 1, de Arte, 140.
 Vulnere ingenti victus. Virg. 10, Aeneid. 167.
 Clementia illius victa eſt noſtro vitio. Ouid. 2, de Ponto, e-
 leg. 2, 24.
 Corpora victa ſopore. Ouid. 1, Fast. 86.
 Fœmina victa dolo diuina duorum. Virg. 4, Aeneid. 19.
 Hoſtis victus terra mariq; Horat. Epod. 9, 6.
 Ira victa per pieces. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 3, 10.
 Patientia victa vitijs. Ouid. 3, eleg. 10, 1.
 Pietas victa furore. Horat. 3, Carm. ode 27, 8.
 Pudor victus amore. Ouid. 3, Amor. eleg. 9, 6.
 Terga victa dare. Ouid. 7, Metam. 15.
 Vrbes victæ. Horat. 4, Carm. ode 15, 1.
 ¶ Vicus: voti impos. Virg. 9, eclog. 1,
 Nunc victi triſtes, quoniam ſors omnia verſat,
 Hoc illi (quod nec bene verat) mittimus hædos,
 ¶ Vicus: A propoſito priſtino recedens. Virg. 2, Aen. 140,
 Hic verò victus genitor ſe tollit ad auras.
 ¶ Victor. Cæſar 2, bell. Gall. 115, Qui ab Decumana porta,
 ac ſummo iugo collis, noſtros victores flumē tranſire con-
 ſpexerat.
 Belli victor. Stat. 9, Thebaid. 125.
 Hoſtium. Horat. 1, Carm. ode 6, 1.
 Cruentus. Lucan. lib. 5, 152.
 Ferus. Horat. 2, epist. 1, 32.
 Violens. Horat. 1, epist. 10, 8.
 Currus victor. Ouid. 4, Trist. eleg. 3, 10.
 ¶ Victrix. Arma victricia. Virg. 3, Aeneid. 11,
 Res Agamemnonias, victriciaq; arma ſecutura.
 Cateruz victrices. Horat. 4, Carm. ode 4, 5.
 Dextra victrix. Ouid. 1, Fast. 67.
 Lauri victrices. Virg. 8, eclog. 3.
 Libido victrix. Seneca Thyeste, 1, 10.
 Palmæ victrices. Ouid. ad Piſonem, 7.
 ¶ Victrix: Poſi campos. Virg. 7, Aeneid. 109,
 — cæli conuexa per auras
 Iunonem victrix aſſatur voce ſuperbâ.
 ¶ Victoria. Plaut. Trucul. 6, 20.
 Hic ſunt, quas habet victorias. Aufonius:
 Tu quoq; ab æthereo præpes victoria lapſu. Prudentius:
 Marmoreo in templo rutulas victoria pennas
 Explicet, & multis ſurgat ſamata talentis.
 Facies victoria. Tacit. in vita Agricola, &
 Facilis victoria de madidis, &
 Blaſis, atque mero titubantibus. Iuuen. Satyr. 15, 5.
 Lata victoria. Horat. 1, Serm. Satyr. 1, 2.
 Pulchra & ſpectabilis. Tacit. in vita Agricola, &
 Velox. Horat. 1, epist. 19, 31.
 Adipiſci victoriam. Cæſar bel. Ciuil. lib. 5.
 Concedere. Tacit. lib. 5.
 Conſtat victoria. Cæſar bel. Gal. lib. 7.
 Corrupta toties victoria. Tacit. lib. 20.
 Deferre victoriam. Liu. ab Vrbe, lib. 5.

Differre. Liuius de bell. Punic.
 Dare. Liu. ab Vrbe, lib. 5.
 Edere. Tacit. in vita Agricola.
 Eripere. Sallustius in Iugurtha.
 Exercere. Sallustius in Catil.
 Extorquere. Liuius de bel. Pun.
 Habere. Liuius de bel. Pun.
 Habere in manibus. Liu. lib. 10, bel. Pun. 73.
 Inquietare. Tacit. lib. 19, hoc est, inquietabant.
 Interpellare. Cæsar bel. Ciuil. lib. 4.
 Morari. Liu. de bel. Pun.
 Nascitur victoria. Cæsar bel. Ciuil. lib. 4.
 Oritur Cæsar bel. Ciuil. lib. 3.
 Parere victoriam. Cæsar bel. Ciuil. lib. 3.
 Patrare. Tacit. lib. 13.
 Postendere. Liu. de bel. Pun.
 Retinere. Sallust. in Iugurtha.
 Spectare. Quint. lib. 5, cap. 12, 17.
 Stat victoria. Liu. lib. 3, bel. Pun. 132.
 Victoriam in manibus esse. Sallust. in Catil.
 Tradere victoriam. Quint. lib. 7, cap. 2, 31.
 Transfere. Cæsar bel. Ciuil. lib. 4.
 Tribuere. Cæsar bel. Ciuil. lib. 4.
 ¶ Victoriatus. Genus nummi. Plinius lib. 33, cap. 3, 8, Qui nunc victoriatus appellatur, lege Clodia percussus est. Quint. lib. 6, cap. 4. Dicente quodam, victoriato se vino in Sicilia quinq; pedes longam murænam emisse.
 ¶ Victoriosus. Cato, teste Gellio lib. 4, cap. 9.
 ¶ Vincibilis. Terent. Phorm. 1, 4, 50.
 Iustam illam causam, facilem, vincibilem, optumam. Columel. lib. 3, cap. 12, 3, Grauem terram, vix vllâ cultura vincibilem.
 VINDEMIA] Virg. 2, Georg. 10, 5.
 Non eadem arboribus pendet vindemia nostris:
 Mitis in apricis coquitur vindemia faxis.
 Vindemia mellis. Plinius: Prima mellis vindemia melior. Idem lib. 11, cap. 14, 3, & cap. 15, 2.
 Vindemia oliuarum. Plin. lib. 15, cap. 1, 4. Virg. 2, Georg. 2, — spumat plenis vindemia labris.
 ¶ Vindemio. Plin. lib. 14, cap. 2, 9, Nouissimas vindemiant.
 ¶ Vindemiator. Colum. lib. 3, cap. 21, 5, Vindemiatorum aleam subeat. Idem lib. 4, cap. 17, 7. Et fructus commodius legitur à vindemiatore.
 ¶ Vindemiator: Sydas. Col. lib. 11, cap. 2, 44, Plin. li. 18, ca. 31, 1, Cæsari & Assyriæ stella, quæ Vindemiator appellatur.
 ¶ Vindemator: Idem.
 Durus vindemator. Horat. 1, Serm. Satyr. 7, 6.
 ¶ Vindemitor. Ouid. 1, Fast. 82.
 At nec effugiet vindemitor Seneca:
 Carpebat raras serus vindemitor uvas.
 ¶ Vindemiatorius. Varro 3, de Re rustic. capite 2, 7, Nihil magis torcula vasa vindemiatoria, aut serias olearias, vt trapeta.
 Quali vindemiatorij. Vlpianus in l. instrumento. ff. de instrumento vel instrumento leg.
 ¶ Vindemialis. Macrobi. lib. 7, Saturn. cap. 7, Nuper in Tusculano meo fui, quum vindemiales fructus pro annua solennitate legerentur.
 VINDEIX] Vindex & vltor. Colum. lib. 7, cap. 12, de cane, Fraudis auaræ vindex. Horat. 4, Carm. ode 9, 8.
 Scelerum. Lucan. lib. 9, 4.
 Lingua magna. Horat. 4, Carm. ode 61.
 Iustissimus vindex. Ouid. 3, de Arte, 65.
 Pœna vindex. Catull. Argonaut. 59, 39.
 Vires vindices. Ouid. epist. 9, 3.
 VINDICIAE] Festus: Vindiciae appellantur res eæ, de quibus controuersia est. Liu. 3, ab Vrbe, 182. Marco Claudio clienti negotium dedit, vt virginem in seruitutem afferret: neq; cederet secundum libertatem postulantibus vindicias. Item paulò post: Latâ, vindicias det secundum libertatem.
 ¶ Vindico. Mortem vindicare alicuius. Plin. lib. 10, ca. 43, 3. Necem. Ouid. 6, Fast. 94.
 Offensas suas vindicare ense. Ouid. 3, Trist. eleg. 8, 8.
 In aliquem vindicare. Gell. lib. 11, cap. 18, Is sua lege in fures duplici pœna vindicandum existimauit.
 Ab interitu vindicare. Plin. in Paneg. 82.
 Vindicare à se. Liu. lib. 4, Decad. 5, Victoriz utiq; de Antiocho rege maiore patri à se vindicata.
 Vindicare se ab aliquo. Senec. de Benef. 6.
 Vindicare libertatem. Cæsar 7, belli Gallici, 302.
 Vindicare data. Senec. de Benef. lib. 1, cap. 13.
 ¶ Vindicta. Paulus in l. quod Re pub. de iniurijs: Quod Reipub. vindicandæ causa secundum bonos mores fit, etiam si ad contumeliâ alicuius pertinet qui tamen non ea mente magistratus facit, vt iniuriam faciat, sed ad vindictam

maiestatis publicæ respiciat, actione iniuriarum non tenetur.
 Suscipere vindictam legis. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 6, 7.
 ¶ Vindicta: libertas. Plin. epist. 116, Spero, imò confido facile me impetraturum, vt ex itinere descedat ad te, si voles vindictâ liberare, quos proximè inter amicos manumisiisti. Horat. 2, Serm. Satyr. 6, 16,
 — quem tec vindicta quaterq;
 Imposita haud vnquam miserâ formidine priuet.
 Liberare vindictâ. Tacit. lib. 13.
 VINEA] Colum. lib. 3, cap. 2, Idè non est vineis apta, vix etiam arbutto.
 Cula vinea. Tibul. lib. 1, eleg. 10, 7.
 Imputata. Horat. Epod. 16, 7.
 Macerimæ vineæ. Colum. lib. 8, cap. 1, 2.
 Floret vinea. Ouid. 5, Fast. 51.
 Pubescit. Virg. 2, Georg. 78.
 Purgare vineam. Catull. Argonaut. 59.
 Verberatæ grandine vineæ. Horat. 3, Carm. ode 1, 6.
 ¶ Vineæ: Instrumentum bellicum, signis compactum. Liu. Plautus Milite, 5, 111,
 — ad eum
 Vineas, pluteosq; agam.
 ¶ Vincarius. Collis vincarius. Colum. lib. 5, cap. 6, 30.
 ¶ Vincaticus. Falces vineaticæ. Varro 1, de Re rust. cap. 22, 4. Columel. lib. 4, cap. 1, 1, Seminibus vineaticis nimum me profundos cœsuisse fieri serobes. Cato cap. 11, 3, Ferramenta, falces vineaticas sex.
 ¶ Vincalis. Colum. lib. 3, cap. 12, 1, Posita est limitatio terræ vinealis.
 VINETVM, VINITOR, VINOSVS] Vide VINVM.
 VINVM] Martial. lib. 3, 35.
 Resinata bibis; vina Falerna fugia. Ouid. 1, de Arte, 49,
 Et Venus in vinis, ignis in igne fuit.
 Certamen mite vini. Tibull. lib. 3, eleg. 6, 3.
 Pernicies vini lymphæ. Catull. ad puerum, 24, 2.
 Violentia vehemens vini. Lucret. lib. 3, 56.
 Calidum vinum. Ouid. 15, Metam. 65.
 Dolare vinum. Vlpianus, de periculo & commodo rei venditæ, l. prima, cap. 148.
 Vinum vetustate edentulum. Plaut. Pœn. 9, 87.
 Firmissimum. Virg. 2, Georg. 20.
 Latga, aut libera vina. Horatius 3, Carmin. ode 18, 2, & de Arte, 17.
 Marcida. Stat. 3, Syll. 6, 7.
 Molle vinum. Virg. 1, Georg. 69.
 Purum. Ouid. 7, Metam. 121.
 Rubens. Ouid. 5, Fast. 102.
 Collectum vinum. Plinius,
 Dant animos vina. Ouid. 12, Metam. 49.
 Expletus dapibus, vinoq; sepultus. Virg. 3, Aeneid. 126.
 Feruida vina exsurdant subtile palatum. Horat. 2, Serm. Satyr. 8, 8.
 Vinum facit ingenium. Ouid. 7, Metam. 87.
 Vinum facit somnum. Ouid. 1, Fast. 84.
 Fundere vina pateris. Virg. 5, Aeneid. 20.
 Liqueant vina. Virg. 5, Aeneid. 48.
 Graues vino somnoq; iacebant. Ouid. epist. 14, 7.
 Impulsus vino. Quint. lib. 4, cap. 2, 51.
 Dulci mala vino lauere. Horat. 3, Carm. ode 12, 1.
 Leuare vino curasq; sitimq; Ouid. 12, Metam. 32.
 Liquare ex vino. Celsus lib. 5, cap. 28.
 Nimio marcescere vino. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 6, 9.
 Olere vina. Horat. 1, epist. 20, 1.
 Vina parant animos. Ouid. 1, de Arte, 48.
 Pellere curas vino. Horat. 1, Carm. ode 7, 7.
 Pressa vina. Horat. Epod. 13, 2.
 Languidiora vina promere. Horat. 3, Carm. ode 21, 2.
 Horna dulci vina promens dolio. Horat. Epod. 2, 10.
 Reponere vina mensis. Virg. 7, Aeneid. 27.
 Sepulti vino conticuere. Virg. 9, Aeneid. 48.
 Sepulta vrbs somno vinoq; Virg. 2, Aeneid. 53.
 Quies sequitur vina. Ouid. 3, Fast. 61.
 Soluti somno vinoq; procubuere. Virg. 9, Aeneid. 38.
 Subtrahere vinum. Celsus lib. 3, cap. 2.
 Vinum cui nihil gratis accessit. Celsus lib. 2, cap. 26.
 Vinum nullarum virium, & Ingentium virium, contraria. Celsus lib. 3, cap. 9.
 ¶ Vina: pro poculis. Virg. 1, Aeneid. 146,
 Crateras magnos statuunt, & vina coronant. Idè lib. 9,
 Inter lora rotasq; viros, simul arma iacere, Vina simul
 ¶ Villum. Terent. Adelph. 5, 2, 11,
 — interea in angulum
 Aliquò abeam, atque edormiscam hoc villi.
 ¶ Vinacea: grana vix. Columel. libro vndecimo, capite 2,
 Naturalis autem maturitas est; si, quum expresseris vinacea, quæ acinis celantur, iam infuscata, & nonnulla prope-

modum nigra fuerint. Cato cap. 7, 1, Hæc in ollis, ollæ in vinaceis conduntur.

¶ **Vinaceus.** Cato cap. 25, Vinaceos quotidie recentes succernito. Columel. lib. 3, cap. 1, Non fructus teneri & amplioris acini, sed callosi & angusti, frequentisque vinacei.

¶ **Vineacea.** Col. lib. de Arboribus, ca. 4, 5, Præterea post hæc vineaceæ heminâ vuz albæ in nigra, vuz nigra in alba ponito. Plin. lib. 17, cap. 22, 27, Circùm capita addito sterces, paleas, vineaceas, aut aliquid horum.

¶ **Vinalia.** Festa Vinalia. Ouid. 4, Fast. 174.

¶ **Vinarius.** *Vini venditor.* Lampridius scribit; Alexandrum Romanum imperatorem cõstituisse corpora vinariorum, & caligiariorum, & omnino omnium artium. Plautus A. f. 9, 30,

Sed vina, quæ heri vendidi vinario Exerambo, &c.

Idem Pœnulo, 14, 16.

¶ **Vinarius:** *pro Vinoso & ebrioso.* Vlpianus in l. ob quæ. de ædilitio edicto. Item aleatores & vinarios non contineri edicto, quosdam respondisse, Pomponius ait.

¶ **Vinarius:** *ad vinum pertinens.* Taberna vinaria. Plinius lib. 14, cap. 13, 1, In quibus erant clauis vinariæ cellæ. Idem lib. 24, cap. 1, 3, Quæ de causa & in faccos vinariis additur polenta.

Vinarij lacus. Columel. lib. 12, cap. 18, 2, Horatius 2, Serm. Satyr. 8, 8,

— inuertunt Aliphaniâ vinaria tota,

Vibidijs, Balatroq;

¶ **Vinalis.** Macrobius libro septimo, Saturnal. cap. 7, Sed & si qua vinalis fortitudo in homine reledit, hanc diluit & extinguit.

¶ **Vinetum.** Col. lib. 3, cap. 4, 1, Cui vineta facere cordi est, faciat vinarium; ex quo possis agrum vincis vestire.

Læta vineta. Lucret. lib. 2, 23, 1.

Madentia. Stat. 3, Sylu. 5, 20.

¶ **Vinipotor.** Plin. lib. 14, cap. 14, 3, Scitum de quodam vinipotore reperitur. Syracusis tam diu potare solitum, donec ab eo cooperia in terra oua fœtum ederent.

¶ **Vinitor.** Colum. lib. 2, Separandi sunt aratores à vinitoribus.

Maturæ vinitor vuz. Virg. eclog. 10, 8.

¶ **Vinitorius.** Colum. lib. 4, cap. 25, 1, 1, Est autem sic disposita vinitoriæ falcis figura,

¶ **Vinolentus.** Plaut. Aulul. 23, 8,

Te eam compicessisse vinolentum virginem.

¶ **Vinosus.** Plin. ait, idcirco vinosos dici homines, quod soli animalium non sitientes bibunt, libro 23, capite 1, 29 Ouidius 3, Fast. 153,

— vinosior ætas

Hæc erat, & gravidæ munera vitis amans.

Vinosus: *Ebriosus.* Plaut. Cure. 2, 79,

Quid opus est verbis? vinosissima est.

Coniuiua vinosus. Ouid. 1, Amor. eleg. 1, 4.

Senex vinosus. Ouid. 3, de Arte, 66.

Vinosus succus. Plin. lib. 15, cap. 28, 1, & lib. 23, cap. 6, 6, intermali punice genera, vinosus quædam appellat.

Sapor. Plin. lib. 12, cap. 13, 1.

Fructus. Colum. lib. 3, cap. 10, 10.

Vinosus mordacitas ad linguam. Plin. lib. 21, cap. 18, 9.

¶ **Vinulus.** Plaut. A. f. 5, 70,

Oculando, oratione vinula, venustula.

VIOCVRI] Viarum curatores. Varr. Publius & Coseonius, quod ab his dicuntur viocuris & dificati. Idem alio loco: Quis enim non videt, vnde autifodinz & viocarus?

VIOLE] Plin. lib. 21, cap. 6, 1, Violis honos proximus.

Fuscæ violæ. Claud. 2, de raptu Proserp. 26.

Mollis viola. Virg. 5, eclog. 8.

Nigræ. Virg. 10, eclog. 8.

Pallentes. Virg. 2, eclog. 10.

Tinctus violâ pallor amantium. Horat. 3, Carm. ode 10, 3.

Tondere violas manu. Propert. lib. 3, eleg. 13, 6.

¶ **Violarium.** Virg. 4, Georg. 7,

— irriguumq; bibant violaria fontem.

¶ **Violaceus.** Plin. lib. 9, cap. 39, 1, Me, inquit, iunene violacea purpura vegebat. Idem libro 35, capite 16, 2, Viola-ceus color.

¶ **Violaris.** Plaut. Aulul. 15, 38,

Flammearij, violarij carinarij.

VIOLO] Amores alicuius violarij Tibull. lib. 1, eleg. 3, 17.

Aras cælicolùm violauit mea dextera. Sil. lib. 17, 26.

Aurum cibus violare. Stat. 1, Thebaid. 30.

Corpus vulneri. Virg. 11, Aeneid. 170.

Cubile alicuius. Catull. ad lanuam, epigram. 62, 5.

Ebur ostro. Virg. 12, Aeneid. 14.

Fidem. Ouid. epist. 7, 11.

Fidem contugij. Plin. lib. 10, cap. 34, 1.

Fœdus. Liu. 8, bell. Pun. 243.

Fœdera communia pacis violare factis. Lucret. lib. 5, 233.

Hospites. Cæsar 8, bell. Gall. 86.

Numina verbo. Tibull. lib. 1, eleg. 2, 17.

Puelam. Tibull. lib. 1, eleg. 6, 11.

Nubes violant serenam speciem mundi. Lucret. lib. 4, 28.

Suspicio violata virtus. Liu. 2, ab Vrbe, 33.

Syluam violare securi. Ouid. 3, Metam. 6.

Venas. Celsus lib. 7, cap. 12.

¶ **Violatus.** Liu. 2, ab Vrbe. 248.

Ab arcu violatus. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 5, 9.

Fletu genas violata Diana. Stat. 9, Thebaid. 143.

Corpus violatum nullo crimine. Silius lib. 17, 8.

Iura violata marini. Ouid. 2, de Arte, 77.

Leges violata. Claud. 2, in Eutrop. 32.

Potestas violata. Lucan. lib. 3, 15.

¶ **Violandus.** Fœdera clàm violanda. Tibull. lib. 1, eleg. 9, 1.

¶ **Violatio.** Liu. 9, bell. Pun. 43, Tum quoq; alio genere claudis eadem illa pecunia, omnibus contactis ea violatione templi, furorem obiecit.

¶ **Violator.** Liu. ab Vrbe, lib. 4, 83, Hiccinæ est, inquit, ruptor fœderis humani violatorq; gentium iuris?

Templi violator. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 2, 6.

¶ **Violabilis.** Stat. 5, Thebaid. 52.

Cor violabile leuibus telis. Ouid. epist. 21, 6.

Numen non violabile. Virg. 2, Aeneid. 31.

¶ **Violentus.** Colum. lib. 5, cap. 5, 15, Superest reliqua illa cultura prostratæ vineæ, quæ nisi violentissimo cæli statu suscipi non debet.

Tranquillus, & Violentus, contraria. Claud. 8, Paneg. 48.

Aer violentior incubuit puppibus. Lucan. lib. 1, 144.

Amnis violentior influit in mare. Virg. 4, Georg. 75.

Aper violentus. Ouid. 8, Metam. 148.

Aura cæli violentior. Stat. 9, Thebaid. 32.

Ense violento fortiter vti. Ouid. epist. 11, 20.

Ira violenta. Ouid. 8, Metam. 22.

Ira violentior surgit. Silius lib. 4, 53.

Lues Valerius 5, Argonaut. 4.

Mors. Tibull. lib. 1, eleg. 3, 1.

Pectus a violenta. Virg. 10, Aeneid. 31.

Tela violenta fumere. Ouid. 11, Metam. 77.

Venti violenti. Lucret. lib. 5, 247.

Vis violenta leonum. Lucret. lib. 3, 60.

Vires violentæ aris. Lucret. lib. 5, 255.

Violentior æquus. Ouid. 3, Metam. 50.

¶ **Violens.** Horat. lib. 3, Carm. ode vlt. 2.

¶ **Violenter.** Liu. 5, ab Vrbe, 2, Quia solennia ludorum, quos intermittere nefas est, violenter diremisset.

Violenter gereere Consulatam. Plin. epist. 9, 3.

Inuadere violenter. Colum. lib. 7, cap. 12, 7.

Tolerare Terent Phorm. 5, 14.

Violentus. Ouid. 1, de Arte, 5.

¶ **Violentia.** Plin. lib. 2, cap. 47, 4, In Narbonensi provincia clarissimus ventorū est Circius; nec vlli violentia inferior.

Vultus violentia. Ouid. 1, Metam. 48.

Aeris. Lucret. lib. 3, 149.

Vehemens. Lucret. lib. 1, 98.

Gliscit violentia. Virg. 12, Aeneid. 2.

VIPERA] Plin. lib. 10, cap. 62, 1, Vipera mas caput inserit in os: quod illa abroditi voluptatis dulcedine.

Pauca necat morsu spatiosum vipeta taurum. Ouidius 2, de Remed. 5.

Laxa vipera ignaro pede. Ouid. 2, de Arte, 75.

Breuius viperis implicata crines Canidia. Hor. Epod. 5, 3.

¶ **Vipereus.** Carnes vipereas edere. Ouid. 2, Metam. 154.

Crinis vipereus. Virg. 6, Aeneid. 56.

Felle vipereo linere spicula. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 2, 4.

Cruore vipereo madent tela. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 7, 8.

Dentes viperei. Ouid. 3, Metam. 21.

Nodis vipereis nexa brachia. Ouid. 4, Metam. 68.

¶ **Viperinus.** Plin. lib. 11, cap. 53, 1, Scythæ sagittas tingunt viperina sanie & humano sanguine.

Cruor viperinus. Horat. Epod. 1, 2.

VIPIONES] Plin. lib. 10, cap. 49, 1, Item vipiones: sic enim vocant minorem gruem.

VIR] *respectu sexus.* Plin. lib. 10, cap. 63, 2, Viros audiores Veneris hyeme; fœminas æstate, Hesiodus prodidit.

Soboles vitium. Lucret. lib. 4, 248.

¶ **Vir:** *respectu ætatis.* Plinius: Quod non modo in puero siue adolescente, sed etiam in viro, admiratione dignū videretur.

Genus acre vitium. Virg. 2, Georg. 34.

Genus cfræna vitium. Virg. 3, Georg. 77.

Inuisita vis viri. Stat. 3, Thebaid. 13.

Roboris magni vir. Senec. Thebaid. 1, 38.

Ingenij iucundi & elegantis. Quint. lib. 5, cap. 13, 38.

Magnæ famæ. Ouid. 2, Metam. 95.

Acres viri. Virg. 11, Aeneid. 10.

Agrestes. Horat. 3, Carm. ode 1, 5.
 Audax. Silius lib. 3, 106.
 Bellatores viri. Sil. lib. 1, 44.
 Bonus vir & prudens. Horat. de Arte, 90.
 Bonus & sapiens. Horat. 1, epist. 7, 5.
 Ciuilis. Quint. lib. 1, cap. 10, 14.
 Clari viri. Quint. lib. 1, cap. 1, 26.
 Clarorum virorum animi. Horat. 2, epist. 1, 50.
 Comis & bonus vir. Quint. lib. 6, cap. 2, 15.
 Egregius sanctusq; vir. Iuuen. Satyr. 13, 7.
 Externus vir. Ouid. epist. 15, 62.
 Ferox. Silius lib. 12, 138.
 Fortis. Ouid. 13, Metam. 25.
 Fortis ad arma. Ouid. 2, Fast. 138.
 Grauis. Quint. lib. 1, cap. 2, 5.
 Ignoti noua forma viri. Virg. 3, Aeneid. 119.
 Iniustus. Ouid. 2, Fast. 138.
 Insignis. Virg. 1, Aeneid. 3.
 Inuicium virum vicit dolor. Ouid. 13, Metam. 78.
 Iurisperiti, an militaris viri laus maior. Quint. lib. 2, cap. 4, 18.
 Iustus vir & tenax propositi. Horat. 3, Carm. ode 3, 1.
 Magnus. Ouid. 3, Metam. 6.
 Mendax. Virg. 8, Aeneid. 130.
 Molles viri. Horatius Epod. 1, 2.
 Nefandus vir. Virg. 4, Aeneid. 100.
 Princeps. Ouid. ad Liuam, 69.
 Sanctus. Seneca Hippol. 12, 9.
 Solers. Ouid. in Ibin, 56.
 Subtilis. Quint. lib. 3, cap. 12, 15.
 Veloces viri. Ouid. 10, Metam. 111.
 Per hos viros salutaris professio inereuit. Celsus libro 1, in Proæmio.
 Vir: *Fortis*. Terent. Adelph. 4, 2, 26,
 —abi: virum te iudico. Idem Eunuch. 1, 2, 74,
 Heu nos ter, laudo: tandem perdo luiz, vir es.
 Vir: *Marius*. Terent. Andr. 3, 3, 40,
 Tibi generum firmum, & filiaz inuenies virum.
 Matura viro filia. Virg. 7, Aeneid. 11.
 Duras vir. Ouid. 3, Amor. eleg. 4, 1.
 Periuus. Ouid. epist. 10, 16.
 Viduus. Ouid. epist. 8, 18.
 O' digno coniuncta viro. Virg. eclog. 8, 7.
 Expertæ virum puellæ. Horat. 3, Carm. ode 14, 3.
 Meruit illa virum dote. Virat. MAREO.
 Nupta viro puella. Ouid. epist. 15, 74.
 Sæuo nupta viro. Horat. 3, Carm. ode 10, 1.
 Vir: *de brutis*. Virg. eclog. 7, 2,
 Vir gregis ipse caper.
 Virago. Plaut. Merc. 7, 72,
 — recte ego emero matrum
 Ancillam viraginem aliquam.
 Diua virago. Seneca Hippol. 1, 11.
 Cruda. Stat. 11, Thebaid. 83.
 Flana. Ouid. 6, Metam. 16.
 Bello metuenda. Ouid. 2, Metam. 151.
 Regina bellorum. Stat. 4, Syll. 5, 5.
 Viriatus: *Magnarum virum*. Lucil. lib. 26, Contra Flagitium
 nescire bello vinci à barbaro viriato Annibale.
 Viripotens. Plautus Persa, 7, 1.
 Virilis. Colum. lib. 7, cap. 11, 1, Virilis pars.
 Virilis animus. Terentius Phorm. 3, 8, 64,
 Animo virili presentiq; vt sis, para.
 Cura virilis. Virg. 9, Aeneid. 63.
 Forma. Ouid. epist. 4, 16.
 Habitus orationis virilis. Quint. lib. 5, cap. 12, 14.
 Oculi viriles. Ouid. 5, Fast. 31.
 Officium virile. Horat. de Arte, 40.
 Partes vitiles mandare puero. Horat. de Arte, 36.
 Pro virili portione. Tacitus in vita Agricolæ.
 Proles virilis. Virg. 7, Aeneid. 10.
 Sexus virilis, aut stirps. Plin. lib. 10, cap. 55, Liu. 1, ab Vrbe, 6.
 Studia virilia. Ouid. 12, Metam. 42.
 Tela. Ouid. 8, Metam. 79.
 Vestis virilis. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 4.
 Vultus virilis. Ouid. 3, Metam. 38.
 Vocare aliquos ad virilia. Sallustius in oratione Marci Trib.
 pleb. ad Plebem.
 Virilitas. Martial. lib. 9, 8,
 Non puer auari sectus arte mangonis,
 Virilitatis damna mæret erepta. Plin. lib. 23, ca. 1, 30,
 Vtiliter etiam fouetur vino calido virilitas iumentis.
 Excisa virilitas. Quint. lib. 5, cap. 12, 14.
 Incestæ virilitatis. Tacit. lib. 5, Arguitur pleraq; C. Cæsarem
 quasi incestæ virilitatis, &c. dixisse.
 Virilia. Plin. lib. 21, cap. 27, 2, Et in totum ad virilia, cauliculis
 eius in vino & aceto tritis, nihil vitius putant.

Viriliter. Defendere viriliter. Quint. lib. 6, cap. 1, 6.
 Facere. Horat. 1, epist. 18, 8.
 Fortuna verenda viriliter. Ouid. 1, Fast. 96.
 Viritim. Cæf. 7, bell. Gall. 283, Pecus, cuius magna erat ab
 Maduuis compulsa copia, viritim distribuit.
 Rumor viritim percrebuit. Curtius lib. 6.
 Viritim, *de vno essam dicitur*. Curtius lib. 7. Siquis viritim di-
 micare vellet, procurauit ad pugnam. Horat. 2, epist. 1, 19.
 Viritim: *Particulatim*. Seneca Natur. quæst. lib. 5, cap. 7,
 De ventis in vniuersum diximus: nunc viritim incipimus
 illos discutere.
 Viriosus. Lucilius lib. 7,
 Dixi: ad principium venio, vetulam atq; virosam
 Vxorem cædam potius, quàm egomet me. Afianius
 Diuortio:
 Vigilans ac solers, sicca sana, sobria, virosa non sum.
 VIRGO] Auis. Plinius lib. 18, cap. 29, 10, Virionem prudire
 ipso solstitij die.
 VIRGA] Ouid. 1, de Arte, 58,
 Siguatus tenui media inter cornua virga,
 Lentior virgis salicis. Ouid. 3, Metam. 172.
 Arbutis virgis texunt pheretrum. Virg. 11, Aeneid. 13;
 Aurea virga. Virg. 7, Aeneid. 38.
 Fraxina. Ouid. epist. 11, 16.
 Medicata. Ouid. 1, Metam. 144.
 Raza hastilia virgæ. Virg. 2, Georg. 72.
 Viscatâ virgâ fallere volucres. Ouid. 15, Metam. 95.
 Virga thuris. Plin. lib. 12, cap. 14, 5.
 Virga thuria. Virg. 2, Georg. 24.
 Censoria. Quintilian. libro 1, cap. 5, Censoria quadam virga
 notare.
 Virgula. Citatur apud Nonium. Varro in Virgula diuina.
 Virgatus. Virgata vestis, in qua intexebantur virgæ pur-
 pureæ, lineæ. Virg. 8, Aeneid. 132,
 Aurea cæsaries ollis, atq; aurea vestis,
 Virgatis lucent sagulis.
 Calathiici virgati. Catull. Argon. 59, 64.
 Corpore virgato tigris. Sil. lib. 4, 30.
 Tigres virgatæ. Seneca Hippol. 3, 15.
 Vestes virgatæ auro. Silius lib. 4, 31,
 Vbera virgata. Seneca Herc. Octæo, 2, 9.
 Virgatus. Plin. lib. 9, cap. 33, 2, lam distinctione virgula-
 ta, crinita, crispata.
 Virgator. Plaut. Afin. 11, 19,
 Vbi sæpe causam dixeris, pendens aduersus osto
 Astutos, audaces viros, valentes virgatores.
 Virgeus. Virg. 1, Georg. 33,
 Virgea præterea Cæci, vilisq; supallex.
 Virgeam sepem interponere. Colum. lib. 11, cap. 3.
 Area virgea. Colum. lib. 7, cap. 3, 16.
 Pabula virgea. Virg. 3, Georg. 64.
 Flamma virgea. Idem 7, Aeneid. 93.
 Virgindemia: *Collectio virgarum*. Varro in Agathone: Scæ-
 pulæ metuunt virgindemiam. Plaut. Rud. 19, 22, Tergumq;
 obrestor tuum, vt tibi vberem vlcæam esse speres virgin-
 demiam.
 Virgultum. Plin. lib. 12, cap. 19, 5, Præcipua bonitas virgul-
 torum, tenuissimis partibus ad longitudinem palmi.
 Cornea virgulta. Virg. 3, Aeneid. 5.
 Sonantia syluis. Virg. 6, Aeneid. 141.
 Syluestria. Virg. 2, Georg. 1.
 Tenuera attondent firmæ virgulta capellæ. Virg. eclog. 10, 2,
 Noua virgulta in terram defodere. Lucretius libro 5, 187,
 Ibidem 174.
 Resonant aubus virgulta canoris. Virg. 2, Georg. 66.
 VIRGO] Quint. lib. 6, cap. 4, Cicero obiurgantibus quodd
 sexagenarius Popiliam virginem duxisset. Cras mulier, in-
 quit, erit. Vlpianus in Latioquin D. de contrah. empt. Quod
 si ego me virginem emere putarem, quum esset mulier,
 emptio non valebit.
 Animosa virgo. Ouid. epist. 19, 23.
 Aspera. Virg. 11, Aeneid. 134.
 Bellica. Sil. lib. 7, 93.
 Corrupta. Ouid. 3, Amor. eleg. 7, 6.
 Non frigida. Ouid. 2, Amor. eleg. 1, 1.
 Iugata nondum thalamis virginces. Senec. Herc. fur. 10,
 Laudatissima virgo dote formæ. Ouid. 9, Metam. 144.
 Matura. Horat. 3, Carm. ode 6, 5.
 Nitidæ virginces. Horat. 2, Carm. ode 12, 4.
 Nobilis virgo in omne æuum. Horat. 3, Carm. ode 11, 7.
 Pulcherrima virgo. Ouid. 9, Metam. 2.
 Regia. Ouid. 2, Metam. 112.
 Sanctæ virginces. Horat. 1, Carm. ode 2, 6.
 Tenueræ. Horat. 1, Carm. ode 21, 1.
 Rapere ad virum virginem. Catul. in Epith. Iuliz, 56, 1.
 Virgo equa. Plin. lib. 28, cap. 9, 22.

¶ Virgo: pro Muliere, quæ adhuc sit in viridi ætate & vigore. Virgilius eclog. 6.

Ah virgo in foelix, tu nunc in montibus erras,

¶ Virginiarius. Plaut. Persa, 11, 14, Scelesta fides est virginaria.

¶ Virgineus. Plin. lib. 28, cap. 7, 10, Si purgatio illa post virginitatem prima sit, aut in virginea ætate spontanea.

Agmen virgineum. Claud. 3, Paneg. 53.

Artus virginei. Ouid. 3, Metam. 33.

Chorus virgineus. Ouid. 3, de Arte, 34.

Facies virgineæ. Virg. 9, Aeneid. 27.

Forma virginea puer. Ouid. 3, Metam. 122.

Habitus virginei. Ouid. 3, Metam. 34.

Lusus. Ouid. 14, Metam. 111.

Pudor virgineus. Tibull. lib. 1, eleg. 4, 3.

Rubor. Virg. 1, Georg. 86.

Timor. Ouid. 10, Metam. 73.

Vultus virginei. Ouid. 5, Metam. 119.

¶ Virginitas. Spolium virginittatis. Ouid. epist. 3, 28.

Matura coris virginitas. Stat. 1, Achilleid. 59.

Perpetua. Ouid. 4, Trist. eleg. 1, 3.

Resoluta. Plin. lib. 28, cap. 7, 15.

Seuera. Ouid. 3, Metam. 50.

Carens virginitate. Ouid. 9, Metam. 67.

Erepta virginitas. Virg. 12, Aeneid. 29.

Libata. Ouid. epist. 2, 23.

Patet virginitas. Ouid. 14, Metam. 27.

Raptæ virginitatis præmia. Ouid. 1, Metam. 172.

¶ Virginalia: Conchæ quædam Apuleio dicuntur, à mulierum virginumque natura id est, obscena parte.

VIRIA, vel VIRIOLA] Ornamentum collis gemmis viridibus. Paulus in l. si tibi electio: de optione & electione leg. Si ex quatuor viriolis duas, quas elegisset, mihi legatæ sunt.

VIRICVLVM] Miffilis genus. Plin. lib. 35, cap. 11, 17, Encaufto pingendi duo fuisse antiquitus genera constat: cæra, & in ebore cestro, id est, viriculo.

VIRIDIS] Colum. lib. 1, in Præf. 11, Quum istud opus non solum scientiam, sed & viridem ætatem cum robore corporis ad labores sufferendos desideret.

Acuum viride. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 1, 2.

Animi viridis ausis. Silius lib. 1, 38.

Flore viridissimo puella. Catull. ad Coloniam, 17, 3.

Iuuenta viridia. Virg. 5, Aeneid. 59.

Cruda ac viridis fenestus. Tacitus in vita Agricola.

Viridius vitere. Plin. lib. 17, cap. 5, 1.

Aquæ virides. Ouid. 4, Fast. 33.

Cæspes viridis. Virg. 3, Aeneid. 61.

Color viridis. Ouidius 10, Metamorph. 23, Viridissimus color. Vitruuius.

Gramen viride. Virg. 2, Georg. 44.

Herba viridis. Eclog. 2, 12.

Humus. Ouid. 6, Fast. 66.

Lapilli virides. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 16.

Litus viride. Virg. 8, Aeneid. 17.

Pratum. Ouid. 13, Metam. 195.

Ripa viridissima gramine. Virg. 3, Georg. 29.

Smaragdi virides. Ouid. 2, Amor. eleg. 6, 5.

Lux viridis sinaragdi. Lucret. lib. 4, 227.

Vmbra viridia. Virg. eclog. 9, 3.

¶ Viride. Plin. lib. 37, cap. 8, 3, Comitatur eam similitudine propior, quàm autoritate Callais viride pallens.

¶ Viridans. Virg. 5, Aeneid. 108,

Sic fatus, cingit viridantia tempora lauro. Plin. lib. 37, cap. 8, 6, Viridantium & alia plura sunt genera.

Gramina viridantia. Stat. 5, Thebaid. 106.

Lux viridans fluuij. Plin. lib. 4, cap. 8, 3.

Toro viridante confederat. Virg. 5, Aeneid. 78.

¶ Vireo. Nemus omne viret. Virg. eclog. 7, 12.

Genua virent. Horat. Epod. 13, 1.

Pectora felle virent. Ouid. 2, Metam. 156.

¶ Virens. Acui flore virens. Sil. lib. 1, 13.

Agelli virentis cultor. Horat. de Arte, 24.

Perpetuò virens buxus. Ouid. 10, Metam. 20.

Campi virentes. Horat. 2, Carm. ode 5, 1.

Hedera virens. Horat. 1, Carm. ode 25, 4.

Herbæ virentes. Ouid. 4, Metam. 61.

Stagna virentia musco. Virg. 4, Georg. 4.

Syluatum virentium domina Diana. Catul. in Carm. secul. 32, 2.

¶ Viresco. Colum. lib. 1, cap. 2, 50, Quidam quum vidissent partem aliquam vuarum virefcere, crediderunt tempestiuam esse vindemiam.

Gramina iniussa virefcunt. Virg. 1, Georg. 11.

¶ Viridarius. Suet. in Tib. cap. 60, Militem Prætorianum, ob surreptum è viridario pavonem, capite puniuit. Plinius lib. 18, cap. 2, 2,

¶ Viridarius. Viridarij ferui, Vlpiano dicuntur, qui hortos curant, & eorum curam habent.

VIRIDIA, & VIRIDIARIA] & Viridaria, eodè significato leguntur, Pomponius ff. de seruitutibus. l. quoties. Seruitutum non ea natura est, vt aliquid faciat quis: veluti viridia tollat, aut amœniorem prospectum præstet. Iabolenus ff. de seruitut. urban. præd. l. ædificia. Quæ seruitutem patiuntur, ne quid aliùs tollatur, viridia supra eam altitudinem habere possunt. Vlpian. ff. de v'stutu. l. si cuius. Vel viridaria ad alium modum conuerti. Idem ff. de instrum. vel instrum. leg. l. in instrumento, Si etiam viridaria sint.

¶ Vitetum: Vitetum. Virg. 6, Aeneid. 128,

Deuenere locos lætos, & amœna virecta Fortunatorum nemorum.

VIRILIS, VIRIPOTENS, VIRITIM] Vide VIR.

VIRIOLA] Vide VIRIA.

VIRTUS] Virg. 5, Aeneid. 91,

Tunc pudor inecndit vires, & conscia virtus. Terent. Eunuch. 4, 7, 8,

Egône? imperatoris virtutè noueram, & vim militum.

Cinis omnium virtutum Troia. Catull. ad Mallium, 63, 18.

Inferior virtute alicuius. Ouid. 9, Metam. 19.

Animosa virtus. Sil. lib. 16, 22.

Ardua. Stat. 10, Thebaid. 168.

Aspera. Silius lib. 7, 1.

Atrox. Silius lib. 13, 74.

Crudelis. Stat. 6, Thebaid. 147.

Damnosa alicui. Ouid. 0 Metam. 142.

Effera. Valerius 2, Argon. 130.

Experta virtutis homo. Tacit. lib. 3.

Ferox. Virg. 12, Aeneid. 5.

Feruida. Catull. Argon. 19, 44.

Horrida. Stat. 5, Thebaid. 31.

Ignea. Lucan. lib. 9, 2.

Indomita. Senec. Herc. fur. 1, 8.

Maior post otia. Stat. 4, Syll. 4, 7.

Spæciosa belli domiq; virtute fretus. Lucret. lib. 5, 193.

Temeraria nocet. Ouid. 8, Metam. 12.

Velox. Silius lib. 4, 26.

Viuida bello. Virg. 5, Aeneid. 150.

Affirmare armis virtutem. Tacit. lib. 10.

Defendere terrâ patriam armis ac virtute. Lucret. lib. 2, 129.

Egressa modum virtus. Stat. 10, Thebaid. 166.

Fracta. Horat. 2, Carm. ode 7, 3.

Franata iuuenum virtus quieuit. Stat. 10, Thebaid. 48.

Miramanuum pedumq; virtute fretus. Lucret. lib. 5, 193.

Bona virtus exsilio punita. Silius lib. 13, 56.

Præstans virtute. Virg. 8, Aeneid. 110.

Senescit virtus cuiusda veneno desidia. Silius lib. 5, 117.

Locum virtute secundum tenere. Virg. 5, Aeneid. 32.

Virtute tuâ. Plaut. Trucul. 16 28.

Sentire alicuius rei virtutes. Quintil. lib. 1, cap. 11, 7.

Formæ virtute. Plaut. Milite, 17, 12, Idem Mostel. 4, 17,

Virtute formæ id euenit, te vt deceat, quicquid habeas.

Mercis virtus. Plaut. Milite, 10, 32.

Orationum virtutes. Quint. lib. 1, cap. 11, 7.

Disputatrix virtus. lib. 2, cap. 10, 6.

¶ Virtus. patientia. Terent. in Prolog. Phorm. 34,

A stous virtus nobis restituit locum.

Inuia virtuti nulla est via. Ouid. 14, Metam. 29.

Seculum virtutum sterile. Tacit. lib. 17.

Acris animi virtus. Lucret. lib. 1, 14.

Ardens. Virg. 6, Aeneid. 26.

Ardua. Horat. 1, Carm. ode 24, 9.

Ciuiles virtutes. Quint. lib. 1, cap. 11, 10.

Egregiâ virtute progenies. Virg. 7, Aeneid. 52.

Ingens virtus. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 21.

Veræ virtutis cultos. Horat. 1, epist. 1, 4.

Viam virtutis deserere. Horat. 3, Carm. ode 24, 9.

Eminere virtutibus. Quint. lib. 3, cap. 8, 44.

Extendere virtutem factis. Virg. 6, Aeneid. 162.

Exsuere virtutem. Tacit. lib. 1.

Præ se virtutem ferre. Quint. lib. 2, cap. 13, 7.

Fingere virtutes. Tacitus lib. 5, Occultum ac subdolum fingendis virtutibus.

Inuoluere se suâ virtute. Horat. 3, Carm. ode 29, 11.

Laborare virtute ac studijs. Quintil. in Proem. lib. 1, 12.

Studium virtutis monstrare alicui. Stat. 4, Syll. 8, 12.

Mulare virtutem morte. Quintil. lib. 5, cap. 11, 6.

Repræsentare virtutem alicuius. Horat. 1, epist. 20, 3.

Retinere virtutem. Tacit. lib. 1.

Parem esse alicui virtute. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 11, 6.

Superare virtute dolores. Ouid. 8, Metam. 104.

¶ Virtutes: pro viijs. Terent. Adelph. 2, 1, 22,

Si possiderem, ornatus esses ex tuis virtutibus. Plaut. Pseud. 11, 36.

¶ *virtus: Proprietas.* Quintil. libro 4, cap. 2. Sunt quidem he, quas suprâ retuli, virtutes aliarum quoque partium.
 VIRVS] asperitas odoris. Plinius libro 35, cap. 15, 13, virus alarum sudoresque sedat.
 ¶ *viri: genitius.* Lucretius libro 2, 96,
 — tetri primordia viri.
 ¶ *viro: Ablatiuus.* Lucretius libro 6, 7,
 Quod fueret naturali viro, atque veniret.
 virus paludis. Colum. lib. 1, cap. 5, 4. Nec paludem vicinam esse oportet ædificijs: quia coloribus noxium virus eructat Plinius libro 8, cap. 1, 7, de basilisco: Huic tali monstro mustellarum virus exitio est.
 Amatorum virus: pro Veneno. Plinius libro 8, cap. 22, 4.
 Dirum virus. Lucanus libro 1, 221.
 Edax. Ouid. 5, Fast. 81.
 Graue. Horatius 2, epist. 1, 32.
 Lunare. Lucanus libro 6, 134,
 — taboque medullas
 Abluit, & virus largè Lunare ministrat.
 Malum. Virg. 1, Georg. 26.
 Nocens. Ouidius 2, Metam. 161.
 Pestiferum. in Ibin. 122.
 Rutulum. Lucanus libro 9, 153.
 Aspergere virus alicui. Virg. 3, Georg. 84.
 virus ingluuic natum extinguere. Plinius libro 13, cap. 1, 1.
 ¶ *virus: asperitas saporis.* Plinius libro 31, cap. 8, 6, Aqua marina veritate virus deponit Idem: virus mali medici. Idem libro 34, cap. 17, 1, Aetugiois virus.
 ¶ *virus: Asperitas coloris.* Plinius. Tum superadditum decoquitur virus. Idem libro 9, cap. 36, 3.
 ¶ *virus: Genitura.* Plinius libro 28, cap. 11, 12. virus verrinum, è seropha ex coitu exceptum, priusquam terram attingat, contra dolores. Idem libro 9, cap. 50, 2, Nisi editis ouis inter se versando mares & sæminæ vitale asperferint virus. De piscibus
 virus: *Vis naturalis.* Lucretius libro 2, 172,
 Concoctosq; suo contactus perdere viro.
 Lentum distillat ab inguine virus. Virg. 3, Geor. 37.
 ¶ *virus: Viro, seu herbæ viuentes.* Stat. lib. 1, Sylu. 4, 21.
 — atque omne benignè
 virus odoriferis Atabum quod doctus in aruis.
 ¶ *virulentus.* Gell. libro 16, cap. 11, vt serpentium virulentorum domitores sint.
 ¶ *virosus: vencnatus.* Virg. 1, Georg. 11,
 At Chalybes nudi ferrum, virosaq; Pontus.
 Cato cap. 17, 9, Et si mulier eo lorio locos fouebit, nunquam virosi fient.
 ¶ *virosus: Malsaporis.* Varro: Rancidam carnem apposuit nobis, & virosam.
 Vis] *in accusatiuo plurali.* Sallust. libro 3, Hist. Male iam asuetum ad omnes vis controuersiarum.
 ¶ *vis: possibilitas.* Virg. 1, Georg. 40,
 — ni vis humana quotannis
 Maxima quæq; manu legeret. Idem 1, Aen. 107.
 Non ea vis animo nec tanta superbia victis.
 Sallustius in bello Catil. Sed nostra omnis vis in animo & corpore sita est.
 vis & potestas astutia. Terent. Heaut. 4, 3, 32.
 Mistra vis animi toto corpore. Lucretius libro 3, 56.
 Boni vis. Terent. Phorm. 1, 2, 57.
 Eloquentia vires. Quintil. in proæm. libro 1, 18.
 Morborum vis. Tacitus libro 11.
 Morbi vis excita. Lucretius libro 4, 134.
 Dicendi vis. Quintil. libro 1, cap. 2, 21.
 Loquendi vis & norma. Horatius de Arte, 15.
 Percipiendi Quint. libro 1, cap. 1, 1.
 Editior viribus Horat. 1, Serm. Sat. 3, 12.
 Inferior. Ouidius 14, Metam. 191.
 Inuicti viribus. Virg. 6, Aen. 79.
 Prædurus viribus. Virg. 10, Aen. 150.
 Ardens vis fulminis. Lucretius libro 6, 30.
 Blanda vis dei noctiuagi. Stat. 10, Thebaid. 31.
 Dura vis. Virg. 4, Georg. 80.
 Exesa luminis. Tacitus libro 20.
 Exigua vires ingenij Ouidius 2, Trist. 106.
 Firmæ. Ouidius 3, Fast. 8.
 Furiat. Silius libro 11, 42.
 Horrida vis lethi. Lucretius libro 3, 35.
 Humana. Virg. 1, Georg. 40.
 Ignea cæli. Ouidius 1, Metam. 6.
 Impetiosissima. Quint. libro 6, cap. 3, 6.
 Incita ventis. Lucretius libro 1, 55.
 Ingens vis rerum. Quint. lib. 6, cap. 1, 24.
 Inimica vis Parcarum propinquat. Virg. 12, Aen. 39.
 Inualidæ vires. Ouid. 1, Trist. eleg. 4, 15.
 Magna vis nocendi. Ouidius 3, Metam. 92.

Mortifera. Lucretius libro 6, 165.
 Occulta. Quintil. libro 1, cap. 10, 8.
 Occultis viribus egregius fons. Iuuen. Sat. 12, 5.
 Præduræ vires. Claud. in Gigantomach. 14.
 Solida ac virilis ingenij vis. Quint. lib. 2, cap. 5, 15.
 Summâ vi aliquid agere. Terent. Adelph. 3, 4, 47.
 Tacita vis. Quintil. libro 3, cap. 5, 7.
 Temperata. Horat. 3, Carm. ode 4, 13.
 yastæ vires. Virg. 5, Aen. 74.
 vera vis. Quintil. libro 1, cap. 3, 3.
 vesanæ vires. Ouidius 1, Amor. eleg. 7, 5.
 violentæ. Lucretius libro 5, 255.
 viuida vis animi. Lucretius libro 1, 15.
 Abolere vires. Tacitus libro 10.
 Abstinerè vim de aliquo. Horat. 2, Serm. Sat. 3, 41,
 — abstinuit vim
 vxore & gnato.
 Abstulerat vires corporis ipse timor Ouidius 6, Fast. 89.
 Ira absumit vires morâ Ouidius 3, Metam. 139.
 Acquirere vires. Virg. 4, Aen. 15.
 Nouas vires. Lucanus libro 2, 128.
 Summis adnixus viribus. Virg. 5, Aen. 46.
 Robustis viribus adoleuit ætas. Lucretius libro 3, 92.
 ventus amittit vires. Lucanus libro 3, 73.
 Assumpsit vires flamma. Ouidius epist. 19, 3.
 Assumptis poetarum, historicorumque viribus. Quintilia. libro 2, cap. 1, 4.
 Augentur vires Ouid. Metam. 158.
 Augere vires eloquentia. Quintil. in Proæm. libro 1, 18.
 Aegra animo vis, ac fiducia cessit. Stat. 8, Theb. 107.
 Colligit vires sibi amor vsu. Ouid. 2, de Arte. 68.
 Flumina concipiunt vires. Ouidius 15, Metam. 68.
 Occultas vires concipiunt terræ. Virg. 1, Georg. 18.
 Confusus viribus. Iuuen. Satyr. 10, 1.
 Fortuna vires ipsa consumpsit suas. Senec. Agam. 7, 22.
 Contendere viribus inter se. Lucretius libro 3, 157.
 validis viribus contorsit hastam. Virg. 2, Aen. 10.
 Conuulsus vi dominationis. Tacitus libro 5.
 Defici viribus. Quintil. in Proæm. libro 4, 6.
 Infans viribus Austri deiecit trabs. Ouid. 12, Metam. 103.
 Demittere ad vnum auditore vim dicendi. Quint. 1, c. 2, 21.
 Distracta vis animæ per artus. Lucretius libro 4, 185.
 Dare sententiæ vires. Quintil. libro 4, cap. 1, 45.
 Dare vires alicui in rem aliquam. Ouidius 1, Fast. 4.
 Domare vires alicui. Seneca Herc. fur. 6, 2.
 Magna vi flexa domatur vlmus. Virg. 1, Georg. 34.
 Effundere vires suas in aliquo. Ouid. 12, Metam. 22.
 In ventum. Virg. 5, Aen. 90.
 Eneuare vires alicuius Horatius Epod. 8, 1.
 Eniti viribus. Virg. 2, Georg. 72.
 Experiri vires alicuius. Ouid. 2, de Arte, 36.
 Explorare. Stat. 8, Thebaid. 9.
 Firmare. Virg. 3, Georg. 42.
 Fractæ vites Danatum. Virg. 2, Aen. 34.
 Frangere vim alicuius. Quint. libro 1, cap. 7, 17.
 Effræta frigent in corpore vires. Virg. 5, Aen. 80.
 Fundare vires alicuius. Seneca Herc. fur. 6, 2.
 Impendere vim suam in rem aliquam. Quint. lib. 1, cap. 12, 2.
 Infringere magnas vires alicuius. Propert. libro 1, eleg. 13, 4.
 Insignat & alit vires quies tempestiua. Stat. 4, Syl. 4, 7.
 Intendere vim. Tacitus libro 4.
 Laborare vitio vinum. Quintil. lib. 2, cap. 3, 7.
 Languescit vis. Quintil. libro 4, cap. 1, 46.
 Metatur ac diligenter æstimet vires suas auctor. Quint. lib. 6, cap. 1, 34.
 Ministrare vires alicui. Virg. 11, Aen. 14.
 Minuuntur vires amoris. Ouidius 5, Metam. 75.
 Propriâ viniti. Virg. 2, Georg. 86.
 Obrusis ceciderunt viribus artus. Lucretius libro 3, 92.
 Occupare orbem viribus. Virg. 7, Aen. 51.
 Superbas vires ostentare. Stat. 6, Theb. 130.
 vindicibus pacatus viribus orbis. Ouidius epist. 9, 3.
 Indomitas vires posuere incendia. Virg. 5, Aen. 136.
 Progredi viribus suis sine adminiculo. Quint. lib. 2, cap. 6, 4.
 Prosterne suis viribus. Quint. lib. 2, cap. 12, 2.
 validis viribus æni quassatum est corpus. Lucr. libro 3, 92.
 Recreat vires cibus. Lucretius libro 4, 175.
 Recuperatis cibo somnoque viribus. Tacitus libro 19.
 Reparat vires alterna requies. Seneca Hippol. 4, 18.
 Recipere vires. Celsus libro 4, cap. 24.
 Restituere vires per hæc. Celsus libro 4, cap. 11.
 Tæri vires. Celsus libro 3, cap. 19.
 Resoluere. Lucretius libro 4, 193.
 Reuocare vires vinctu. Virg. 1, Aen. 44.
 Seruare vim suam. Quint. lib. 1, cap. 3, 5.
 Solidæ vires suo stant robore. Virg. 2, Aen. 128.

Subducere vires alicui Ouidius 19, Metam. 13.
 Suggere vim occultam Quintil. lib. 1, cap. 10, 6.
 Sumunt vires incendia. Horat. 1, epist. 19, 16.
 Superare viribus aprum. Horat. 1, epist. 19, 11.
 Suscitare vim ira. Virg. 5, Aen. 91.
 Temperare vires suas. Quint. libro 1, cap. 2, 19. Ouidius
 Epist. 1, 18.
 Torpent infractæ ad prælia vires. Virg. 9, Aen. 100.
 Valere viribus. Virg. 5, Aen. 14.
 Vigent vires. Lucretius libro 5, 224.
 Vti viribus per cliuos. Horat. 1, epist. 13, 2.
 Armorum viribus visus. Ouidius 13, Metam. 143.
 Vti orandi viribus. Quintil. lib. 2, cap. 16, 1.
 Odora canum vis. Virg. 4, Aen. 27.
 ¶ vis: *Violentia*. Virg. 2, Aen. 99,
 Fit via vi, rumpunt aditus, primosque trucidant.
 Terent. Phorm. 1, 4, 38,
 vi coactum te esse inuitum, lege, iudicio.
 Expers consilij vis. Horatius 3, Carm. ode 4, 13.
 Ingens vis pelagi. Lucanus libro 3, 13.
 Vis maior. Plinius libro 28, cap. 28, 17. Colum. libro 1, cap.
 7, 2. Nam vbi sedulo colitur ager, plerumq; compendium:
 nunquam, nisi si casti maior vis, aut prædonis incessit, de-
 trimentum affert. Caius. ff. locati & conducti. l. si merces.
 §. 6. vis maior quam Græci *βίβλιος* appellant, non debet
 conductori damno esse: si plus quàm tolerabile est, læsi
 fuerint fructus,
 vis diuina. ylpian. de damno infecto. l. fluminum. §. vitium
 autem.
 Afferre vim sibi Tacitus libro 16.
 Deponunt vim suam æquora. Ouidius 2, Trist. 31.
 Facere imperium vi. Terent. Adelph. 1, 1, 41,
 Qui imperium credat grauius esse, aut stabilius
 vi quod sit, quàm illud quod amicitia adiungitur.
 Ferre vim Ouidius 4, Metam. 80,
 vimque serunt, sæuisq; parant incessere telis,
 Ferre vim alicui Virg. 10, Aen. 16.
 Inferre alicui vim. Quintilian. libro 3, cap. 11, 10.
 Paratus ad vim. Ouidius 11, Metam. 59.
 Perferre aliquid vi eadem. Quintilian. lib. 4, cap. 1, 33.
 Auro vi potitur Virg. 3, Aen. 12.
 Acrior vis rapit me. Horat. Epod. 7, 3.
 victus vi. Virg. 12, Aen. 51.
 ¶ vis: *Multitudo & copia*. Cæf. 3, bel. Ciuil. 17, vis feminum
 magna.
 vis negotij. Plautus Pœnulo, 4, 1.
 ¶ viresco. Furius Antias, apud Gellium lib. 18, cap. 11, In-
 crescunt animi: virescit animi virtus.
 Vis c v s, V i s c v m] Plinius libro 16, cap. 44, 12, viscum
 confit ex acinis, qui coliguntur messium tempore imma-
 turi Plautus Bacch. 1, 16,
 viscus merus vestra est blanditia. Varro 3, de Re rust.
 cap. 7, 6, Quod interciperi soleant accipitres, qui ita acci-
 piuntur, quum se obleuerint visco.
 Sequaci visco correpta auis. Valer. 6, Argon. 53.
 ¶ viscum: *Fruex*. Virg. 6, Aen. 41,
 Quale solet syluis brumali frigore viscum.
 Plinius libro 6, cap. 44.
 ¶ viscum: *pro rete*. Varro Parmenone: Lepusculi timentes
 hoc quadrangulum dedunt se in rete: sic fugere viscum
 nequiuertunt, lineamque compedem. Virg. 1, Georg. 28,
 Tum laqueis captare feras, & fallere visco,
 Inuentum.
 ¶ visceatus. Varro 3, de Re rust. cap. 7, 6. Quos columbarij
 interficere solent, duabus virgis visceatis defixis in terram,
 inter se curuatis.
 Alæ visceatæ. Ouidius 1, de Arte, 79.
 virgâ visceatâ fallere volucres. Ouid. 15, Metam. 95.
 viscata munera. Plinius epist. 207.
 Vis c v s] visceris. Virg. 6, Aen. 51, Et solida imponit tau-
 rorum viscera flammis. Et libro 3, 125, visceribus tauro-
 rum, & sanguine vesceat atro. Sueton. in vitellio, cap. 13,
 Quin inter altaria ibidem statim viscus, & farra penè ra-
 præ foco manderet.
 Terræ viscera. Lucretius libro 6, 256.
 Dimpiunt auidæ viscera nostra feræ. Ouidius epist. 11, 24.
 Idem 2, Amor eleg. 14, 6, vestra quid effodius subiectis
 viscera telis?
 Liquefacta viscera. Virg. 4, Georg. 113. Ouidius 15, Me-
 tam. 75.
 — de putri viscere passim
 Florilegæ nascuntur apes.
 Nudare viscera. Virg. 1, Aen. 43.
 viscera patefacta per vulnus. Celsus in Præf. lib. 1.
 Salientia viscera. Ouidius 6, Metam. 78,
 Soluere viscera cultro. Senec. Hippol. 1, 10.

Tansa per integram soluuntur viscera pellem. Virgilius 4,
 Georg. 61.
 Spumantibus visceribus ardens. Iuuen. Satyr. 13, 2,
 Tortere viscera. Virg. 5, Aen. 21.
 Traiecit viscera ferro. Ouid. 1, Amor. eleg. 10, 11.
 viscera montis auulsa. Virg. 3, Aen. 115.
 Terræ viscera. Ouidius 1, Metam. 28,
 ¶ visceratio. Lilius 8, ab Vrbe, 108, Et populo visceratio
 data à M. Flauio in funere matris. Plinius de viris illustr.
 32, Mortuo huic tantum ætis populi liberalitate conge-
 stum, vt inde filius viscerationem & epulas publicè daret.
 ¶ visceratim. Ennius Andromeda: Dissipat visceratim
 membra.
 VISIBILIS, VISITO, VIS O] Vide VIDEO.
 VISVLAE] vites. Colum. libro 3, cap. 2, 12.
 VISVM, VISVS] Vide VIDEO:
 VITA] Lucretius libro 3, 198,
 vitæque mancipio nulli datur, omnibus vsu,
 Blandimenta vitæ. Tacitus libro 18.
 Debito vitæ liberari. Curtius libro 10.
 Delinimenta vitæ. Tacitus libro 15.
 Dux vitæ dia voluptas. Lucretius libro 2, 35.
 Exemplar vitæ morumque. Horatius de Arte, 64.
 Exspes vitæ. Tacitus libro 5.
 Integer vitæ scelerisque purus. Horatius 1, Carm. ode 22, 1.
 Integritas vitæ anteaest. Quint. libro 7, cap. 3, 27.
 Labes vitæ. Ouidius epist. 9, 2.
 Plenus vitæ. Lucretius libro 3, 191.
 Securus. Stat. 3, Theb. 159.
 Series atra tuæ vitæ. Ouidius in Ibin. 13.
 Solatia dulcia vitæ. Lucretius libro 5, 5.
 Spatium vitæ. Quint. lib. 1, cap. 8, 9.
 Spirans ac vitæ manifestus. Tacitus libro 12.
 Spes vitæ. Tacitus libro 12.
 Summa breuis vitæ. Horatius 1, Carm. ode 4, 3.
 Tæ dia vitæ. Ouidius 10, Metam. 96.
 Czæ vitæ lubrica. Stat. 2, Sylu. 2, 45.
 Chara. Ouidius 10, Metam. 122.
 Crudelis. Virg. 8, Aen. 116.
 Deformis. Stat. 10, Theb. 66.
 Desidis otia vitæ. Stat. 3, Sylu. 5, 17.
 Dubia. Colum. libro 1, cap. 3, 2.
 Dulcis stabilisque. Lucretius libro 3, 14.
 Fortunata. Horat. 1, epist. 11, 3.
 Illustis. Quint. libro 3, cap. 8, 32.
 Iucunda. Horatius Epod. 1, 1.
 Longâ vitâ dignissimus. Ouid. 4, Metam. 22.
 Gnate, mihi longâ iucundior, vnice, vitâ. Cat. Arg. 59, 41.
 Malefica. Tacitus libro 4.
 Miseræ vitæ breuissima portio. Iuuen. Sat. 9, 11.
 Mœsta. Virg. 10, Aen. 164.
 Mortalis. Virg. 4, Georg. 65.
 Pigræ vitæ obliuio. Stat. 1, Sylu. 5, 12.
 Precaria vita. Tacitus libro 20.
 Rapida. Persius Sat. 5, 10.
 Rudis. Stat. 2, Achil. 80.
 Rustica. Quintilianus libro 2, cap. 4, 18.
 Similis feris. Ouid. 2, Fast. 59.
 Seuera. Ouidius 2, Amor. eleg. 10, 4.
 Solitaria. Quint. libro 1, cap. 2, 14.
 Sollicitæ iucunda obliuia vitæ. Horatius 2, Serm. Sat. 6, 13.
 ymbrabilis. Quint. lib. 1, cap. 2, 14.
 yrbana. Quint. lib. 2, cap. 4, 18.
 Abrumpere vitam. Virg. 8, Aen. 116.
 Agere vitam sub dio. Horat. 3, Carm. Ode 2, 1.
 Agere vitam pueriliter. Catul. de Lesbia, 71, 4.
 Amittere vitam in vndis. Horat. 1, Serm. Sat. 1, 12.
 Assignare vitam hominum rebus. Quintilianus libro 5, ea-
 pite 13, 28.
 Lumina vitæ attingere. Virg. 6, Aen. 166.
 Reliquias vitæ auferet ex membris. Lucretius libro 6, 166.
 Committere vitam ventis, dicuntur nauigantes. Virgilius
 10, Aen. 14.
 Concessit vita per auras ad Manes. Virgilius decimo, Ae-
 necidos 162.
 Spatium vitæ decurrere. Ouidius 3, Trist. eleg. 4, 7.
 Lumen vitæ decursum. Lucretius libro 3, 212.
 Defuncta corpora vita. Virg. 4, Georg. 95.
 Degere vitam expertem thalami. Virg. 4, Aen. 110.
 Depactus vitæ terminus. Lucretius libro 2, 217.
 Deseruit vita miserum. Ouidius epist. 18, 41.
 Dispergere vitam in auras. Virg. 6, Aen. 124.
 Aeternam vitam dare. Virg. 12, Aen. 176.
 Dare vitam alicui. Virg. 2, Aen. 29.
 Placidam ad peccatam degere vitam. Lucretius lib. 5, 232.
 Ducere vitam. Virg. 2, Aen. 129.

Ducere vitam longius. Ouid. us. 11, Metam. 141.
 Ducere vitam per omnia extrema Virg. 3, Aen. 63.
 Dulcem vitam ducere. Lucretius libro 2, 199.
 Ingrata misero ducenda est vita. Horatius Epod. 17, 14.
 Edere vitam. Lucretius libro 6, 213.
 Extulit vitam in istis sagittis. Senec. Herc. Oet. 11, 11.
 Effundere vitam alicui. Ovidius epist. 7, 36.
 Eripere vitam homini Senec. Theb. 1, 20.
 Eripere vitam alicui per crimina. Ovidius 2, Fast. 162.
 Excolere vitam per artes. Virg. 9, Aen. 113.
 Exhalare vitam sub acerbo vulnere. Ovidius quinto, Metamorph. 13.
 Exigere vitam Terent. Heaut. 2, 3, 39.
 Fructibus vitæ nunquam explemur. Lucretius libro 3, 205.
 Extorquere vitam membris. Lucretius libro 6, 246.
 Facere finem vitæ. Lucretius libro 3, 192.
 Incommoda vitæ ferre. Iuven. Satyr. 13, 3.
 Fessus vitæ. Plinius libro 3, cap. 17, 1.
 Finire vitam. Tacitus libro 1, vitam finiuisset.
 Finire vitam ense Ovidius 3, Trist. eleg. 17, 11.
 Fudit vitam cum multo sanguine. Virg. 2, Aen. 107.
 Sensus gubernant vitam. Lucretius libro 3, 111.
 Gubernare vitam verâ ratione. Lucretius libro 5, 226.
 Gestare amorem vitæ. Lucretius libro 5, 16.
 Iacebat vita in tenebris ac mœrore. Lucretius libro 5, 36.
 Impendere vitam famæ. Stat. 5, Syl. 1, 13.
 Partæ. Lucanus libro 2, 77.
 Implere finem vitæ. Tacitus libro 2.
 Limen vitæ intrare. Lucretius libro 3, 139.
 Manet vita. Virg. 5, Aen. 145.
 Vita vitæ monstrata est per carmina. Horatius de Arte, 82.
 Moratur vita in membris. Lucretius libro 3, 25.
 Obicere vitam procellis. Claud. 3, de raptu Proserp. 73.
 Pacisci vitam pro laude. Virg. 5, Aen. 46.
 Palantis vitæ viam querere. Lucretius libro 2, 2.
 Palescere solitaria & velut umbratili vitæ. Quintil. libro 1, cap. 2, 14.
 Tranquilla vitæ femina per virtutem patet. Iuvenalis Satyr. 10, 37.
 Penetrare alicuius vitam ac famam. Tacitus libro 20.
 Discrimine vitæ coniugium petere. Ouid. 10, Metam. 122.
 Ponere sibi finem vitæ. Tacitus libro 5.
 Priuare vitæ aliquem. Lucretius libro 5, 200.
 Producere spem vitæ. Tacitus libro 12.
 Prolatare vitam Tacitus libro 11.
 Relinquere. Virg. 3, Georg. 109.
 Relinquit eum vita. Lucretius libro 5, 13.
 Relinquit vitam artus Ouid. in Ibin. 68.
 Rumpere vitam. Silius libro 7, 7.
 Serenare. Lucretius libro 2, 28.
 Breuis vitæ spatium sortitus. Ouid. 3, Metam. 25.
 Spoliare vitæ aliquem. Virg. 6, Aen. 34.
 Liberioris vitæ iter sumere. Ovidius 3, Fast. 156.
 Tolerare vitam simplici victu. & agrestibus pomis, profuenteque aqua Tacitus libro 5.
 Tractare vitam. Lucretius libro 5, 187.
 Tradere vitam in luctu. Virg. 2, Aen. 19.
 Trahere vitam in syluis. Virg. 3, Aen. 129.
 In tenebris. Virg. 2, Aen. 19.
 Tuere vitam tamamque. Horatius 1, Serm. Sat. 4, 24.
 Humanam vitam turbare ab imo. Lucretius libro 3, 8.
 Vivere vitæ. Plaut. Persa. 1, 5, 26.
 ¶ Vita: Vita longitudo. Virg. 4, Georg. 51,
 Si vero (quoniam calos apibus quoque nostros
 vita tulit) tristi languebunt corpora morbo.
 ¶ Vita: pro Moribus. Terent. Adelph. 3, 3, 6,
 Inspicere, tanquam in speculum, vitas omnium
 lubeo atque ex alijs sumere exemplum sibi.
 Tenuis sine corpore vitæ. Virg. 6, Aen. 59. Idem 4, Georg. 45.
 ¶ Vitalis, vitale: cui opponitur Mortiferum. Lucretius 6, ab Vrbe, 171.
 Acutum vitale. Plautus Pœnulo, 18, 15.
 Aura vitalis. Virg. 1, Aen. 9.
 Auxilium vitale. Lucretius libro 54, 5.
 Calor vitalis. Curtius libro 3.
 Halitus. Plinius libro 9, cap. 7, 2.
 vitalis homo haud vnquam est ante septimum mensum.
 Plinius libro 7, cap. 3, 1.
 Motus vitalis. Lucretius libro 2, 144.
 Partus vitalis edere. Plinius libro 7, cap. 15, 4.
 Sanguis vitalis. Plinius libro 11, cap. 37, 33.
 Seculum vitale. Lucretius libro 1, 41.
 Solum vitalem reddere. Lucretius libro 2, 178.
 vitæ vitales. Lucretius libro 2, 223.
 vitæ vitales. Ouid. 2, Metam. 166.
 vincula vitalia. Valer. 4, Argon. 62.

vitalia capitis: Cerebrum. Plinius libro 8, cap. 7, 3. Lucanus
 libro 1, 124,
 — pulmonis anhelii
 Fibra latet, paruuq; fecat vitalia limes.
 Nuda vitalia. Lucanus libro 6, 39.
 Euerberata lamentationibus. Inviduis vitalia, Quintil. Declam. 7.
 Ferire ac tueri vitalia. Quint. lib. 1, cap. 12, 17.
 Artus vacui vitalibus. Lucanus libro 3, 129.
 ¶ vitalitas. Plinius libro 11, cap. 37, 53. Cæteris corruptis,
 vitalitas in corde durat.
 ¶ vitaliter. Lucretius libro 5, 30, vitaliter esse animata.
 VITELLVS] Horat. 2 Serm. Sat. 4, 12,
 Quatenus ima petet voluens aliena vitellus.
 Mart libro 13, 40,
 Candida si croceos circumfluit vnda vitellos.
 Mas vitellus. Norat. 2 Serm. Sat. 4, 3.
 VITEX] Plinius libro 24, capite 9, 3. Non multum à falsice vitilium vsu distat vitex, foliorum quoque aspectu, nisi odore gratior esset.
 VITIARIUM, VITICVLVM] Vide VITIS.
 VITILIGATOR] Plinius in Prolog. Nat. historiz, 13,
 Ergo securi etiam contra vitiligatores: quos Cato eleganter ex vitijs & licigatoribus composuit.
 ¶ vitiligo: Criminos, damno. Plin. in Prologo Natur. hist. 12,
 Scio ego, quæ scripta sunt, hæc si palam proferantur, multos fore qui vitiligent.
 VITILIGO] Celsus in fine libro 5, vitiligo quamuis per se nullum periculum affert, tamen foeda est: & ex malo corporis habitu fit. Lucius: Odiosa vitiligo. Plinius libro 20, cap. 15, 5, Radix eius vitilignes albas tollit.
 VITILIS] Plinius libro 9, cap. 57, Cucurbita omni modo fastigiatur; vaginis maxime vitilibus. Et libro 4, cap. 16, 47
 Ad eam Britannos vitilibus nauigijs corio circumfusi nauigare.
 VITIOSVS] Vide VITIVM.
 VITIS] Varro libro 1, de Re rust. cap. 31, 2. Posterior, quod ea vitis immittitur ad vas paricendas, dicta primò videtur à pariendo parilema.
 Putator vitis Ovidius 14, Metam. 130.
 Almaz vites. Virg. 2, Georg. 47.
 Fœcunda vitis Iuven. Sat. 19, 6.
 Lentæ vites. Virg. 3, eclog. 8.
 Nodosa. Iuvenal. Sat. 8, 25.
 Obliqua. Colum. libro 4, cap. 4, 2.
 Pampinez. Ovidius 10, Metam. 20.
 Præualida. Virg. 2, Georg. 38.
 Purpureis de vitibus collectæ vuc. Ouid. 8, Metam. 136.
 Semiputata. Virg. 2, eclog. 14.
 vidua. Catul. in Carm. nupt. 57, 10.
 vlmus adiungere vites. Virg. 1, Georg. 1.
 Grandæ munera vitis amans. Ovidius 3, Fast. 154.
 Amicta vitibus vlmus. Horatius 1, epist. 17, 1.
 Applicatæ vites arboribus. Quint. libro 1, cap. 2, 18.
 Arto, dere vitem dente Saturni. Virg. 2, Georg. 82.
 Committere vitem sulco. Virg. 2, Georg. 38.
 Grandæ coarundit vites. Horatius 1, epist. 8, 1.
 Disponere vites certo sydere. Claud. 2, in Eutropium, 40.
 vitis educat vnam. Catul. in Carm. nupt. 57, 10.
 Enodare vitem. Cato de Re rust. cap. 34.
 Fuentes vites multo Baccho. Virg. 2, Georg. 8.
 Immittere vitem ad vas paricendas. Varro de Re rust. libro 1, cap. 31, 2.
 Nouellas vites incidere. Virg. 3, eclog. 3.
 Latis intexere vitibus vlmos. Virg. 2, Georg. 45.
 Nodare vitem. Cato de Re rust. cap. 33.
 Ponere vites. Virg. 1, Georg. 37.
 Sociata palmite vitis. Stat. Syl. 1, 10.
 vincitæ vitis. Virg. 2, Georg. 84.
 ¶ vitis: Gestamen cœcurionis, aut lictoris. Iuven. Saty. 8, 28.
 Nodosam post hæc frangebat vertice vitem.
 viticulum. Plinius libro 24, ca. 11, 11, Frutex est, folio hederæ, molliore tamen, & minus longis viticulis.
 ¶ vitiarium. Colum. libro 3, cap. 5, 1, vitiarium neque ieiuna terra, neque vlginosa faciendum est.
 ¶ Vitæus. Pocula vitæ. Virg. 3, Georg. 76.
 ¶ vitigineus. Colum. libro 12, cap. 16, 3, Alij folijs vitigineis, nonnulli plataninis semiviteas vas contegunt. Cato ca. 41, 2. Ed. duos furculos vitigineos, quod genus esse vites insertos, obliquos arcito ad medullam. Plinius libro 30, cap. 6, 7, vitigineis lignis combustos.
 ¶ vitigenus. Lucretius libro 5, 3,
 Namque Ceres fertur fruges, Liberque liquoris vitigeni laticem mortalibus instituisse.
 ¶ vitifer. Plinius libro 6, cap. 16, 1, Regio sola in eo tractu vitifera. Martialis libro 13, 107, vienna vitifera,

Arua vitifera. Silius libro 7, 42.
 Montis vitiferi vertex. Silius libro 4, 78.
 ¶ vitifico. Colum. de Arboribus, cap. 7. Ne in summa radice vitificat.
 ¶ vitifator. Virg. 7, Aen. 3, 6.
 Vitifator, curuam seruans sub imagine falcem,
 VITIVM] Horat. 1, epist. 1, 9,
 virtus est, vitium fugere.
 Terent. Heaut. 5, 3, 18,
 Nam illi nihil vitij est relictum: quij id itidem sit tibi,
 ¶ vitium: refertur etiam ad corpus. Vlpianus in tit. de Aedilicio edicto l. 1, Aiunt Aediles. Qui mancipia vendunt, certiores faciant emptores, quid morbi, vitilue sit, Opportunus vitio. Celsus libro 4, cap. 4.
 Vitium in libris. Plinius. Librum vitijis plenum.
 Plaut. Mostel. 4, 1, 18,
 Qui vitia corporis fuce occultant.
 Deliciarum vitia. Quintilianus libro 1, cap. 8, 7.
 Oris & linguæ. Quintil. lib. 1, cap. 5, 20.
 Ebrietatis. Quintil. libro 1, cap. 11, 1.
 ¶ vitium: inutile & visuperabile. Virg. 1, Georg. 18,
 — sanè illis omne per ignem
 Excoquitur vitium, atque exudat inutilis humor,
 vitium in capite. Celsus libro 6, cap. 2.
 vitium locorum. Celsus libro 5, cap. 21,
 ¶ vitium: Culpa. vitio vini fecit. Plautus Trucul. 17, 51.
 Pinguis vitijis. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 5.
 Purum vitio cor. Horatius 2, Serm. Satyr. 3, 43.
 Seruum vitijis pectus. Ouid. 1, de Rem. amor. 11.
 Alimenta vitiorum. Ovidius 2, Metam. 15, 4.
 Immane vitium. Horat. 2, Serm. Satyr. 4, 16.
 Iners. Ovidius 3, de Ponto, eleg. 3, 21.
 Ingens. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 19.
 Magnum. Horat. Serm. Sat. 2, 14.
 Mediocria vitia. Horat. 1, Serm. Sat. 4, 29.
 Præualida & adulta. Tacitus libro 3.
 Recens vitium. Celsus libro 6, cap. 2.
 valens. Celsus libro 5, cap. 20.
 vetus. Celsus libro 4, cap. 15.
 Solenne secundis rebus. Claud. 2, Paneg. 33.
 Absterre animi vitijis. Horat. 1, Serm. Sat. 4, 26.
 Accendere & irritare vitia. Ouid. 1, de Rem. amor. 27.
 Aegrotare vitio animi. Horat. 2, Serm. Sat. 3, 62.
 Alit vitium, vixitque regendo. Virg. 3, Georg. 91.
 Coarguere aperte vitia. Quint. lib. 2, cap. 6, 3.
 Corrupta bona vitijis. Quintil. libro 3, cap. 7, 14.
 Deprehendere in aliquo vitia. Quint. lib. 3, cap. 8, 47.
 Ducere vitia. Quintil. libro 1, cap. 5, 13.
 Effingere vitia ebrietatis. Quintil. libro 1, cap. 1, 11, 1.
 Eluere vitia. Quintil. libro 2, cap. 3, 2.
 Excidit libertas in vitium. Horatius de Arte, 57.
 Excusare vitia. Quintil. libro 1, cap. 5, 14.
 Exprobare alicui. Ovidius 2, de Arte, 129.
 Exfuere vitia. Tacitus libro 5.
 Flesti in vitium. Horatius de Arte, 33.
 Imbuere aliquem vitijis. Quint. libro 1, cap. 1, 8.
 Irritare vitia vetando. Ovidius 1, Amor. eleg. 4, 3.
 Labi in vitium. Horatius 2, epist. 1, 19.
 Laborare vitio. Quintil. libro 3, cap. 1, 15.
 Leuatur vitium. Celsus libro 4, cap. 2.
 Aëris vitio moriens herba. Virg. 7, eclog. 12.
 Occurrere vitio. Celsus libro 1, in Proëm.
 Offensus vitijis. Ovidius 10, Metam. 49.
 Penfare vitia. Quintil. libro 2, cap. 12, 4.
 Recisa vitia à stirpe. Claud. 1, in Ruffinum, 12.
 Remotus ab omni vitio. Horatius de Arte, 78.
 Submouere vitium. Celsus libro 6, cap. 6.
 Suppressa vitijis pectora. Ovidius 1, de Rem. amor. 15.
 Mediocribus vitijis teneri. Horat. 1, Serm. Sat. 4, 27.
 vertere in bonum vitia. Quint. libro 1, cap. 1, 5.
 ¶ vitium: Scrupulum. Offerre vitium virginij. Terentius in Hecyra, 3, 3, 23.
 Pudicitia afferre vitium. Plautus:
 Pudicitia nunquam nec vim nec vitium attuli. Idem.
 Pudicitia, huius me absente vitium est additum.
 ¶ vitiosus. Plaut. Milit. 6, 4, 5,
 Non ego emam nunc vitam tuam vitiosâ nuce,
 Carmina vitiosa. Ovidius 4, de Ponto, eleg. 3, 4.
 Cura vitiosa. Horat. 2, Carm. ode 16, 5.
 Libido vitiosa. Horatius 1, epist. 1, 17.
 Pars. Celsus libro 1, cap. 9.
 Oves vitiosæ. Colum. lib. 7, cap. 3, 13.
 Progenies vitiosior. Horat. 3, Carm. ode 6, 10.
 ¶ vitiosissimus. Paterculius libro 2, M. Lolio, homine inter summam vitiorum dissimulationem vitiosissimo.
 Humanitas vitiosissima. Quint. libro 2, cap. 2, 6.

¶ vitiositas. Macrobius libro 7, Saturn. cap. 10.
 ¶ vitiosè. Quint. libro 4, cap. 1, vitiosè in scholis facimus, quod exordio sic vitimur, quali causam iudex iam cognouerit.
 ¶ vitiosè. Colum. lib. 4, cap. 24, 13.
 ¶ vitio. Plaut. Prolog. Aulul. 5,
 — eius filiam
 Lyconides vitiatat.
 vitiatat oleum in amurcam. Plinius libro 15, cap. 3, 2.
 Auræ vitiantur odoribus. Ovidius 7, Metam. 111.
 Contagia mentis vitiant artus. Ovidius 3, Trist. eleg. 8, 5.
 Facies longis vitia bitur annis. Ouid. 3, Trist. eleg. 7, 7.
 Herbæ vitiatæ. Ovidius 3, Metam. 16.
 ventris vitiatæ tumescant pondera. Ovidius epist. 1, 1, 8.
 ¶ vitiatio. Senec. Controuers. libro 4, Antea legem vitiatio- nis euenire conatus est; nunc transferre vult.
 ¶ vitiator: Scrupator. Senec. Controuers. libro 4, vitiatorem dimisisti, virum occides.
 VITIO] Aestum vitare sub frondibus. Ovi in Fragmento, 2.
 Amorem. Lucretius libro 4, 2, 16.
 Contagia. Ouid. 2, de Rem. Amor. 44.
 Culpam vitauit; non laudem merui. Horatius de Arte, 54.
 Insidias dolumque vitare. Lucretius libro 2, 113.
 Malum aliquod. Propert. libro 1, eleg. 1, 7.
 Mortem fugâ vitare, Cæsar 5, bel. Gal. 74.
 Iuuenca vitans onus iugi. Catul. de Berecynthia, 58, 7.
 Patriam vitare. Ovidius 3, Metam. 1.
 Pericula. Virg. 3, Aen. 74.
 Periuria. Ovidius epist. 19, 36.
 Seipsum. Horat. 2, Serm. Sat. 7, 23.
 Suspicionem. Cæsar 1, bel. Gal. 81.
 Vitium. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 11.
 ¶ Vitatu. Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 24,
 — sapiens vitatu, quidque petitu
 Sit melius, causas reddet tibi.
 ¶ vitabundus. Sallust. Marius vitabundus hostium classem, ad oppidum peruenit. Idem in Iugurtha: Ipse quasi vitabundus, per saltuosa loca & tramites exercitum ducere.
 VITRICVS] Plinius libro 36, cap. 15, 16, vnde enim illi vitricus Sylla, & Metella mater proscriptionum scætrix? Ouid. 1, Amor. eleg. 2, 5 ad Amorem:
 — curus vitricus ipse dabit.
 VITRYM] Plinius libro 36, cap. 26.
 Perlucidus magis vitro amnis. Ovidius epist. 21, 32.
 Splendidior vitro fons. Horat. 3, Carm. ode 13, 1.
 ¶ vitreus, vitreæ ampullæ. Plinius libro 20, cap. 14, 7. Colum. libro 12, cap. 4, 3, vasa autem scætilia, vel vitrea, plura potias, quàm ampla.
 ¶ vitreus: Pellucidus. Plinius maior libro 9, cap. 31, 4, Nec omnibus idem vitreus color.
 vndæ vitreæ. Ovidius 5, Metam. 10.
 Fama vitrea. Horat. 2, Serm. Sat. 3, 45, Et furiosus erit, quem cepit vitrea fama, hoc est, Fragilis.
 Hostis vel miles vitreus. Ovidius 2, de Arte, 42,
 Fac pereat vitreus miles ab hoste tuus. Idè ad Pis. 39,
 vitreo peraguntur milite bella.
 ¶ vitrea. Plinius libro 12, cap. 19, 3, Contrâ reuehunt vitrea, & athena, vestes, stibulas cum armillis ac monilibus.
 ¶ vitreamina. Paulus in l. cum de lanionis. §. quidam. ff. de instrum. vel instr. leg. Quum in diem mortis ibi libros, & vitreamina, & vestispicam habuerat.
 ¶ vitriarius. Senec. epist. 91, Cuperem Possidonio vitriarium ostendere, qui spiritu vitrum in plurimos habitus
 VITTA] Plautus Mil. 10, 196, (format.
 Capite compro, crines, vittasque habeat.
 Virg. 2, Aen. 27.
 Et falsæ fruges, & circum tempora vitæ.
 Præsignis vitis victima. Ovidius 15, Metam. 27.
 Cæruleis vittis stant mæstæ aræ. Virg. 3, Aen. 13.
 Leues vittæ. Ovidius epist. 11, 14.
 Molli cinge hæc altaria vitæ. Virg. 8, eclog. 13.
 Niuea circumdatur infula vitæ. Virg. 3, Georg. 98.
 Alba vitæ coëret neglectos capillos. Ouid. 2, Metam. 89.
 Evinctus vitis coronisque. Tacitus libro 20.
 Exfuta comam vittis. Stat. 11, Theb. 92.
 Purpurea vitæ ligat mæstæ capita. Senec. Thyest. 8, 13.
 Redimitus tempora vitris. Virg. 3, Aen. 17.
 Crinales soluere vittas. Ouid. 4, Metam. 2.
 Torta vitæ stringit comas. Lucanus libro 5, 29.
 Ferales sumere vittas. Ovidius in Ibin, 21.
 Pia vitæ tegere tempora. Virg. 4, Aen. 128.
 Alenti velatus tempora vitæ. Ouid. 5, Metam. 22.
 velatus auro vittis que iuuenus. Virg. 5, Aen. 74.
 ¶ vittatus. Plinius libro 7, cap. 30, 1, vittatam nauem Dionysius tyrannus Platoni misit obuam.
 Capilli vittati, Ovidius 1, Amor. eleg. 7, 4.

Honos vittatus. Stat. 5, Sylu. 5, 6.
Comam vittata forma. Stat. 3, Sylu. 3, 1.
Sacerdos vittata. Lucanus libro 1, 119.
VITVLA] Virg. 3, eclog. 6.

— ego hanc vitulam (ne forte recedes,
Bis venit ad mulctram, binos alit vberes fetus)
Depono. Varro 2, de Re rust. cap. 5, 5. Dilectum
tur in prima vitulus & vitula; in secunda iuuenus & iu-
uena.

Cæsa vitula. Virg. 4, Georg. 110.
¶ vitulus. Ferox vitulus templis maturus. Iuven. Sat. 12, 1.
Imbellis vituli. Stat. 8, Theb. 119.
Lactentes. Ovidius 10, Metam. 46.
Mactatus vitulus. Lucretius libro 2, 71.
Tener. Horatius 4, Carm. ode 2, 11.
Tueri vitulos. Virg. 2, Georg. 39.
¶ vitulus: etiam de alijs quadrupedibus maioribus. Plin. de cie-
phantis, libro 8, cap. 1, 2. Atque ita salutato sydere in syl-
uas reuertit, vitulorum saugatos præ se ferentes. Virgil. ad
equos transtulit, 3, Georg. 33.

Iam vitulos hortare, viamque insiste domandi.
De piscibus. Plinius de balænis, libro 9, cap. 6, 1. Irrumpunt
orcæ in secreta, & vitulos earum ac fortas, vel etiam gra-
uidas, lancinant morsu.

¶ vitulus: *Piscis genus*. Plinius libro 9, cap. 13, 1. Quæ pilo
vestiuntur, animal pariunt: vt pristis, balæna, vitulus.
¶ vitulinus. vitulina caro. Plautus in Aulul. 13, 5.
¶ vitulor: *Vocæ lator*, testibus Festo & Nonio. Plaut. Pers. 7, 2,
Commodanti lubens, vitulor que merito.

VITUPERO] Terent. in Prolog. Andr. 15,
Isti id vituperant factum.
vituperare: *Datus iunctum*. Plaut. Casina, 6, 58,
— cur omine mihi.

vituperat malo?
¶ vituperatio. Scribere vituperationes. Quintilianus libro
3, cap. 4, 3.

VIVARIUM] Plinius libro 9, cap. 54, 1. Ostrearum vivaria
primus omnium Sergius Orata inuenit in Baiano. Idem
libro 8, cap. 52, 1. vivaria eorum (scilicet suum) cætero-
rumque syluestrium primus togati generis inuenit Ful-
uius Hirpinus, Colum. libro 8, cap. 1, 4. Iuven. Satyr. 4, 5,
Non dubitatur fugitium dicere piscem.
Depasumq; diu vivaria Cæsaris.

¶ vivaria: *per translationem*. Horatius 1, epist. 1, 16,
— sunt qui

Frustris, & pomis viduas venentur auaras;
Excipiantq; senes, quos in vivaria mittant.
VIVERRA] Plinius libro 8, cap. 55, 2. Magna propter vena-
tum eorum (subaudi cuniculorum) viuerris gratia est.

VIVIDVS, VIVIPARVS] Vide VIVO.

VIVIRADIX] Plinius libro 17, cap. 22, 4. In arido solo vi-
uiradix quoque frustra feritur, Colum. lib. 3, cap. 5. Quum
sint viuiradices factæ, prius quàm transferantur, retorre-
VIVISCO] Vide VIVO. (scunt.

VIVO] Plaut. Mil. 14, 80,
Quin mille annorum perpetuè viuunt ab seculo ad se-
culum. Quint. libro 9, cap. 3, Non vt edam viuo; sed vt vi-
uam edo. Virg. eclog. 8, 8,
Omnia vel medium fiant mare: viuite syluæ.

viuere: *letam vitam agere*. Plautus Mil. 20, 30,
Conserui, conseruæque omnes bene valete & viuite.
viuere caseo, lacte, rapo, & similibus. Plinius libro 11, cap.
42, 3. & cap. 41, 3. & cap. 37, 32.

Ætatem viuere. Plaut. Amph. 14, 3.
Acuo exento. Horat. 2, Carm. ode 2, 1.
Affecti viuunt omnibus ærumnis. Lucretius libro 3, 10.
Annis, vel annos centum viuere. Plinius libro 7, cap. 48, 3.
Et paulo pòst, 4. Ibidem, cap. 50, 4.

viue beatus in rebus iucundis. Horat. 2, Serm. Satyr. 6, 20.
Bene & fortunatè viuere. Plaut. Milit. 10, 111.
Consilio nullo. Propertius libro 1, eleg. 1, 2.
Conuenienter naturæ. Horat. 1, epist. 9, 3.
Cum labore. Plautus Aulul. 3, 14.

Diu viximus. Virg. 10, Aen. 1, 2.
viuere ex more alterius. Terent. Heaut. 1, 2, 29.
viuitur exiguo melius. Claud. in Rufinum, 43.
viuite foelicis. Virg. 3, Aen. 99.

Fortes. Horatius 2, Serm. Sat. 2, 27.
Armenta viuunt gramine. Ovidius 15, Metam. 17,
Honestè rursiterque viuere. Quintilian. lib. 5, cap. 10, 17.
Honestè viuunt. Terent. And. 4, 6, 2.

In amore iocisque. Horat. 1, epist. 6, 14.
In caupona. Horat. 1, epist. 11, 3.
In maxima celebritate, & in media Reipub. lucc. Quinti-
bro 1, cap. 2, 13.
Inter prælia. Ovid. 2, Amor. eleg. 6, 6.

vacuo lecto. Propert. libro 2, eleg. 2, 1.
viue memor nostri. Ovidius epist. 11, 25.
Molliter viuere. Ovidius 3, Trist. eleg. 1, 5.
Moribus antiquis. Plautus Trinum, 6, 16.
Negligentiùs. Plinius epist. 12, c.
Odiat improba viuunt. Stat. 12, Theb. 89.
Parce ac frugaliter viuere. Horat. 1, Serm. Sat. 4, 22.
Parcitis. Horat. 1, Serm. Sat. 3, 10.
Parce viuere æquo animo. Lucretius libro 5, 225.
Placide Ovidius 2, Amor. eleg. 9, 5.
Rapto. Ovid. 11, Metam. 39. Quintilian. libro 3, cap. 7, 17.
Rectè. Horatius 1, epist. 6, 6.
Siliquis & pane secundo. Horat. 2, epist. 1, 25.
Suauitè victurus, quàm si &c. Horatius 1, Serm. Sat. 6, 26.
Temere inconsulteque viuere. Senec. lib. 1, Epist. 1.
vitam. Terent. Adelph. 5, 4, 5.
vitium alitur, viuuntq; tegendo. Virg. 3, Georg. 91.
viuere alicui. Plaut. Bacchid. 1, 24.

— bene valens viuunt tibi.
viuunt arboris radices. vlpian. in l. 3, §. quod si quis. ff. ar-
bor. fur. cæf.

¶ viuuntur: *Impersonale*. Plinius lib. 18, cap. 1, 4. Ipsum quoque
quo viuuntur, ærem in perniciem vertimus.
Paruo bene viuuntur. Horat. 2, Carm. ode 16, 3.
viuuntur ex rapto. Ovidius 1, Metam. 30.
viuuntur: *Personale*. Ovid. 12, Metam. 38.
— vixi.

Annos bis centum: nunc tertia viuunt ætas.
¶ Conditio viuendi. Horatius 2, Serm. Sat. 8, 13.
Tenet me voluptas viuendi. Virg. 11, Aen. 167.
Finis viuendi mihi adest. Ovidius 3, Trist. eleg. 3, 6.
viuendo vincere aliquem. Plaut. Epid. 4, 11.
Mihi viuendum est semper in Barbaria. Ovidius 3, de Pon-
to, eleg. 1, 1.

¶ viuens. In vrbe viuens. Horat. epist. 14, 2.
Rure. Horatius 1, Epist. 14, 2.
Pectore viuenti eripiunt fibras. Ovid. 15, Metam. 28.
Focus viuens. Ovidius 4, Fast. 111.
Fluuius. Stat. 9, Theb. 115.

¶ victito. Terent. Eunuch. 5, 9, 44.
Et libenter viuis: etenim bene libenter victitas.
¶ victus. vlpian. de verb. signific. victus verbo continen-
tur, quæ esui, potui, cultuique corporis, quæque ad viu-
dum homini sunt necessaria.

¶ victi: *genitiuus*. Plaut. Capt. 13, 86,
Proin tu tui quotidiani victi ventrem ad me afferas.
victus ex rapina. Plinius libro 11, cap. 43, 2.
Penuria victus. Horat. 1, Serm. Sat. 1, 20.

Annus victibus sufficiens prædium. Plinius libro 7, cap. 46.
Facilis victus. Virg. 2, Georg. 92.
Fœdus. Horatius de Arte, 79.
Frugi. Quintil. lib. 5, cap. 10, 20.
Infœlix. Virg. 3, Aen. 130.
Inops. Ovidius 6, Fast. 75.

Luxuriosus. Quint. libro 5, cap. 10, 20.
Malignus. Silius libro 3, 57.
Mundus. Horat. 1, epist. 4, 3.
Parcus & parabilis. Curtius libro 8.
Sordidus. Quintil. lib. 5, cap. 10, 20.

Alitur corpus victu. Lucretius libro 4, 127.
Inuigilare victu. Virg. 4, Georg. 32.
Mutare ex consuetudine victus. Cels. lib. 1, cap. 10.
Seges ægra negabat victum. Virg. 3, Aen. 29.
Tolerare victum lacte. Colum. in Præfat. libro 10, 2.

¶ viuus. viui peruenimus illuc. Virg. 9, eclog. 1, Seruius,
¶ viuus: *Validus vehemens*. Virg. 1, Aen. 146,
— paulatim abolere Sicheum.

Incipit, & viuo tentat præuertere amore. Seruius,
viuus: *pro Naturali*.

Animus viuus & naturalis. Plinius in epistol. 1, 59, g.
Aqua viua. Varro 1, de Re rust. cap. 11.
Aquæ viuæ. Ovid. 2, Fast. 52.
Cæspes viuus. Horat. 1, Carm. Ode 19, 3.
Calor. Ovidius 4, Metam. 50.
Caro male viua. Ovidius 15, Metam. 76.
Cutis viua. Plaut. Bacchid. 5, 8.
Flumen viuum. Lilius 1, ab Vrbe, 198.
Lacus viuui. Virg. 2, Georg.
Lapis viuus. Plinius libro 36, cap. 19, 2.
Linum viuum. Plinius libro 19, cap. 1, 11.
Lucernæ viuæ. Horat. 3, Carm. ode 21, 5.
Plantaria viua. Virg. 2, Georg. 6.
Sanguis viuus. Ovid. 5, Metam. 88.
Saxum viuum. Virg. 1, Aen. 34.
Sepes viua. Colum. libro 11, cap. 3, 2.
vigor viuus. Ovidius 1, Trist. eleg. 5, 7.

vnda viua. Silius libro 12, 150.
 voluptas viua pratis. Claud. 1. in Ruffinum, 42.
 vultus viuos ducere. Virg. 6, Aen. 170.
 ¶ viuax. Virg. 3, Georg. 37.
 Palladia gaudent sylvâ viuacis oliuâ.
 Plinius libro 9, cap. 20, 2, In sicco quoque repunt idè etiam viuaciora talia.
 viuax, in pœnam Plinius libro 7, cap. 50, 2, Nec reputantur infantia anni, qui sensu carent; non senectæ in pœnam viuacis.
 Anima viuax. Ouidius 12, Metam. 103.
 Anus. Ouidius 13, Metam. 105.
 Apium viuax. Horatius 1, Carm. ode 36, 4, Acron.
 Ceruus. Virg. eclog. 7, 6.
 Dextra. Ouidius ad Pisonem, 37.
 Fata viuacia senectæ. Lucanus libro 2, 13.
 Gramen viuax. Ouidius 4, Fast. 80.
 Gratia sermonum Horatius de Arte, 14.
 Oliua. Virg. 2, Georg. 37.
 verba viuacia. Ouidius ad Pisonem, 12.
 virtus viuax. Ouidius 4, de Ponto, eleg. 8, 10.
 Viuacior hæres. Horat. 2, Serm. Sat. 2, 27.
 ¶ viuacitas. Colum. libro 11, ca. 3, 33, Multis etiam locis viuacitatem suam vsque in annos decem prorogat,
 Impia viuacitas. Quint. in Proem. libro 4, 6.
 ¶ viuifeco, siue viuifeco. Plin. lib. 9, cap. 51, 3, Anguillaæ atterunt se scopulis: ea strigmenta viuifcunt, nec alia est eorum procreatio. Idem libro 16, cap. 25, 1, Hoc enim martantur viuifcencia è terra.
 vlcus viuifcit, & inueterafcit alendo. Lucretius libro 4, 215.
 verbum affixum cordi viuifcit, Lucretius libro 4, 216.
 ¶ viuuidus. Propertius:
 Quattuor artificis viuida signa boues. Plin. in Paneg. 71, Amas constantiam ciuium, rectosque ac viuuidos animos.
 Animus viuuidus. Tacitus libro 13.
 Imago viuuda Martis. Claud. de bell. Getico, 94.
 Impetus viuuidus. Horat. 3, Carm. ode 4, 2.
 Ingenium viuuidum. Liu. 2, ab Vrbe, 210.
 Membra viuuda. Silius libro 7, 13.
 Odia. Tacitus libro 15.
 virtus viuuda bello. Virg. 5, Aen. 151.
 ¶ viuiparus. Pisces viuipari. Apuleius in Apologia prima: viuiparos eorum & ouiparos.
 VIX] Terent. Phorm. 1, 19.
 Quod ille vnciatim vix de demenso suo, suum defraudans genium, comparat miser.
 vix: nedum. Liu. 4, bel. Mace. vix clamorem eorum, nedum impetum Suefani tulere.
 vix: multis modis. Terent. Hecyr. 3, 1, 17,
 vix me illinc abstraxi, atque impeditum in ea expediui animum.
 vix ægrè. Plaut. Pœn. 4, 20,
 — nam quum seduld
 Munditer nos habemus, vix ægrè amatorculos inuenimus.
 vix dum. Terent. Phorm. 4, 2, 4,
 vix dum dimidium dixeram; intellexerat,
 vix tandem. Terent. Phorm. 2, 1, 4,
 — ô facinus audax? ô Geta
 Monitor. G. vix tandem.
 vix saltem. Quint. lib. 6, cap. 5. Illud vix saltem præcipiendum videtur.
 vix vt. Plinius libro 12, cap. 17, 1, vix vt dignosci possit à mastice vera.
 vix est, vt. Asticanus in l. tutor §. 1. ff. ad S. C. velleianum. Quando vix sit, vt aliqua apud eundem pro eo ipso intercessisse intelligi possit.
 ¶ vix: Refertur ad tempus. Virg. 1, Aen. 6.
 vix è conspectu Siculæ telluris in altum vela dabant læti.
 Sic 4, Aen. 109,
 — & quos Sidonia vix vrbe reuelli.
 ¶ vix: X. Lucilius:
 — carcer, vix carcere dignus. Ouidius 1, epist. 1.
 vix Priamus tanti, totaque Troia fuit.
 vix ita tamen viuimus. Plautus Cistel. 2, 22.
 VLC] s c o r] Terent. Eunuch. 1, 4, 20,
 Ego polte pro istis dictis & factis, scelus, vlcifcar. Idem Adelp. 3, 2, 15,
 Satis mihi id habeam supplicij, dum illos vlcifcar mortificifcaliquid factum. Terent. Phorm. 1, 4, 12. (dò)
 Et senis effem vltus iracundiam.
 Fratres casti. Ouidius 12, Metam. 121,
 Gentis delictæ funera. Lucanus libro 2, 17,
 Necem alicuius vlcifcali armis. Ouidius 7, Metam. 92.
 Nefas fortiter est vlti laqueo. Ouid. 1, de Arte, 57.

Patriam cadentem vlcifcali. Virg. 2, Aen. 16.
 ¶ vltum ire. Curtius libro 10, Meleagri temeritatem armis vltum ire decreuerant. Sallust. Iugurtha: Cum maxima cura vltum ire iniurias festinat. De Metello.
 ¶ vltio. Plinius libro 11, cap. 28, 1, Illis enim vltionis causa datum est.
 Promptus vltioni Tacitus libro 11.
 voluptas vltionis. Quint. libro 5, cap. 13, 7.
 Audere vltionem. Tacitus libro 2.
 Mastare alicquem vltioni & gloria. Tacitus libro 2.
 ¶ vltor. Dolorum alicuius vltor. Virg. 10, Aen. 173.
 Mortis Ouidius 3, Metam. 12.
 Scelerum vltiores. Lucanus libro 2, 102.
 Fortissimus vltor. Ouidius 11, Metam. 165,
 Di vltiores. Propert. lib. 3, eleg. 20, 5.
 ¶ vltrix. Virg. 11, Aen. 118,
 Hæc cape, & vlticem pharetrâ deprome sagittam.
 Anima vltrix. Stat. 11, Thebaid. 113.
 Dextrâ vlticem fufus Lycus. Senec. Herc. furen. 11, 1.
 Flamma vltrix. Virg. 2, Aen. 118.
 VLC] s] Virg. libro 3, Georg. 91,
 Quam si quis fetro ponit rescindere summum vlcis os.
 vlcus altum. Celsus libro 5, cap. 28.
 Incurata vlcera. Horatius 1, epist. 17, 5.
 Tetra. Lucretius libro 5, 190.
 Putre vlcus tenero later in ore. Pezf Sat. 3, 12.
 Os summum vlcis rescindere. Virg. 3, Georg. 91.
 Iustus vlcenbus rubet corpus. Lucretius libro 6, 224,
 viuifcit vlcus, & inueterafcit alendo. Lucretius libro 4, 215.
 vlcus tangere: Proverbum. Terent. Phorm. 4, 4, 9,
 Quid minus vitibile fuit, quàm hoc vlcus tangere?
 ¶ vlcuticulum. Celsus libro 5, Ex pustulis vitid nonnunquam etiam vlcuticula sunt.
 ¶ vlcero. Plinius libro 28, cap. 9, 23, Item equarum præterquam virginum erodit, emarginat, vlcera.
 Horatius 1, Serm. Sat. 6, 22.
 Iecur alicuius vlcera. Horatius 1, epist. 19, 15.
 ¶ vlceratio: Senec. ad Scen. in dolores, damna vlcerationes, vulnera, magnos motus rerum circa se frementium securus aspiciat.
 ¶ vlcerosus. Iecur vlcerosum. Horatius 1, Carmin. ode 25, 3.
 vlcerosum, ad arbores translatum. Plinius libro 17, cap. 14, 7,
 Ante omnia gemmantes nitere conueniet; nihil vsquam vlcerosum esse, aut retorridum.
 VLEX] Frutex. Plinius libro 33, cap. 4, 10.
 VLG] Varro 2, de Re rust. cap. 2, 6, Non enim solùm ea vligo lanam corrumpit ouium; sed etiam vngulas. Virg. 2, Georg. 37,
 At quæ pinguis humus, dulciq; vligine læta.
 Pestifera vligo campi. Silius libro 8, 76.
 ¶ vliginosus. vliginosus ager. Varro 1, de Re rust. cap. 6, 5.
 Colum. libro 2, cap. 4, 3, Igitur vliginosi campi profcindi debent post Idus mensis Aprilis. Plinius libro 17, cap. 5, 1,
 Item vliginosam tristitia terram demonstrant.
 VLL] s] Terentius:
 Si villo modo est, vt possit, quod spero, fore.
 Obijcit mihi, quòd vllum de liberis meis potuerim facere discrimen. Quint. in Aegro redempto.
 VLM] s] Plinius libro 16, cap. 40, 9, Rigorem fortissimè feruat vlmus.
 Alta vlmus. Virg. eclog. 10, 14.
 Excfa. Ouidius 3, Fast. 150.
 Fœcundæ frondibus vlmis. Virg. 2, Georg. 90.
 Fortes. Virg. 2, Georg. 17.
 Frondosa vlmus. Virg. eclog. 2, 14.
 Patula. Perf. Saitr. 3, 1.
 Speciosa nitentibus vuis. Ouidius 14, Metam. 133.
 vidua vlmis. Iuuen. Saitr. 8, 8.
 Adungere vites vlmis. Virg. 1, Georg. 1.
 Amictæ vitibus vlmis. Ouid. 1, Metam. 20.
 Degrauat vlmum vitis. Ouidius 5, Trist. eleg. 4, 7.
 Intexere vlmos vitibus. Virg. 2, Georg. 45.
 vincitur vitibus vlmis. Ouidius epist. 5, 10.
 ¶ vlmus. virgæ vlmæ. Plaut. in Afin. 7, 75. Et Epid. 13, 20,
 Quem Apelles Zeufisq; duo pingent pigmentis vlmis. Colum. libro 6, cap. 3, 5, Probaturque maximè vlmis vitibus. Plautus Perf. 8, 8. (mea frons)
 ¶ vlmarium. Plinius libro 17, cap. 11, 1, Differendæ ex arearum venis post annum in vlmari, interuallo pedali in vnamquamque partem.
 VLNA] Plinius libro 11, cap. 43, 1, Terrestrium vni homini iuguli, humeri, cæteris armi: vni vlnæ. Virg. 3, eclog. 21,
 Tres pateat cœli spatium, non ampliùs, vlnas.
 Virg. 1, Georg. 71,
 — septemque assurgit in vlnas.

Toga bis ter vlnatum. Horatius Epod. 4, 2.
Leues vlnæ. Claud. 7, Paneg. 34.
Teneræ. Ovidius 9, Metam. 131.
Tremula vlna. Catul. ad Coloniā, 17, 3.
Mollibus vlnis atollere aliquem, Ovidius 7, Metam. 171.
Circundare aliquem vlnis. Stat. 3, 5, 4.
Auidis vlnis circumligant matrem. Stat. 1, Achil. 35.
Niveis reducem complectitur vlnis. Claud. 2, in Eutrop. 38.
VLPICVM] *genus allij grandis*. Plaut. Pœn. 1, 9, 35,
— amān' tu autem plenior.

Allij vlpici, quān' sint Romani remiges?

Colum. libro 1, cap. 3, 15, Vlpicum, quod quidam allium punicum vocant.

VLS] vltra & vltimus, inquit Festus Nonius, vls Cato, pfo vltro, posuit.

VLTERIOR, VLTIMVS] Vide VLTRA.

VLTI] Vide VLTICOR.

VLTI] *pro Vltra*. Pomponius in l. 2, §. & quia. ff. de orig. iur. Quinque viri constituti sunt cis Tyberim, & vltis Tyberim.

VLTRA] Plaut. Merc. 3, 24.

Sed amor accendit etiam vltra hæc, quæ diximus.

vagari vltra terminum. Horat. 1, Carm. ode 22, 2.

vltia pueriles annos. Quintil. libro 1, cap. 11, 11.

vltra placidum laudare. Virg. eelog. 7, 6.

¶ vltra: *Aduerbiū*. Plautus Stich. 5, 24.

Nunc vltra hoc deportem? haud placet.

Colum. de Arboribus, cap. 5, Quæ sic refectæ inolefcunt,

nec vltra obsunt vitibus.

Intendamus vltra animum. Quint. libro 7, cap. 2, 39.

vltra citraue peruolare. Plinius libro 10, cap. 23, 4.

Nihil vltra. Lilius 1, bell. Pun. 67, Tanta vi se in hostem intulerunt, vt sustinere vltra non possent.

vltra quān' oportet. Quint. lib. 2, cap. 5, 15.

¶ vltior. Terent. Phorm. 4, 2, 10.

Sed eecum ipsum, quis est vltior?

vltior ripa. Lilius libro 2, Decad. 5.

vltiora mirari; præsentia sequi Tacitus libro 20.

Loqui vltiora. Ovidius 5, Fast. 106.

¶ vltiūs. Ovidius 2, Metam. 175,

Indè abit vltiūs: medijsque per æquora ponti

Fert prædam.

Senec. epist. 103, Et vltiūs, si licuisset, iuuabit de immotalitate animorum quærere, imò credere. Ovid. 6, Metam.

¶ vltimus. vltimæ ædes. Terent. Heaut. 5, 1, 29.

Dies vltima exspectanda homini. Ovid. 1, Metam. 17.

Mors vltima linea rerum. Horatius 1, epist. 17, 16.

Platea vltima Terent. Phorm. 1, 4, 39.

vltimum ac maximum telum. Lilius 4, ab Vrbe, 122.

vltima inopia Lilius 7, bell. Maced. 137.

Denuntiare necessitate vltimam. Tacitus libro 15.

vltima pœna. Lilius 3, ab Vrbe, 249.

vltima experiri. Lilius 2, ab Vrbe, 120. Celsus libro 7,

cap. 7, vbi vltima experiri statutum est.

vltima pati Lilius 7, bel. Maced. 225.

vltimum periculi, Curtius libro 8.

¶ vltimus: *pro Primus*. Virg. 7, Aen. 10,

— tu sanguinis vltimus author.

¶ vltimū: *Aduerb.* Lilius 1, ab Vrbe, 136, Nunc errabundi domos suas, vltimū illas visuri, neuagantur. Curtius libro 5, Darius Artabazum, vltimū illum visurus amplectitur.

¶ vltimò. Sueton. in Nerone, cap. 32, vltimò templis compluribus dona detraxit.

VLTRÒ] Virg. 2, Aen. 30,

His lachrymis vitam damus, & miserescimur vltro.

Idem 5, Aen. 11,

Nunc vltro ad cineres ipsius & ossa parentis,

¶ vltro: *Econtrario*. Virg. 5, Aen. 90,

Entellus vires in ventum effudit, & vltro

ipse grauis grauitiq; ad terram pondere vasto

Concidit.

¶ vltro: *Præuè, & peruersè*. Terent. Adelp. 4, 3, 5,

— quita putant,

Sibi fieri iniuriam vltro, si quam facere ipsi expostulant,

Et vltro accusant.

¶ vltro: *Non requisitus*. Terent. Phorm. 2, 3, 13,

Etiā me vltro accusatum aduenit.

Idem Andria, 1, 7, 73,

— hac fama impulsus Chremes,

vltro ad me venit.

Dare animum vltro. Virg. 4, Georg. 41.

Compellere aliquem vltro. Virg. 2, Aen. 56.

vltro citroque. Cæsar 1, bel. Gal. 177, Quum sæpe vltro citroque legati inter eos mitterentur.

¶ vltroque. Seneca 2 Nat. quæst. Suadet deliberantibus: at vltroque admonentur. Idem ibidem: Quid intererit, ad mortem iussi eamus, an vltroque?

¶ vltrotributa: *Imperij & tributisnes operæ publicorum faciendorum*. Lilius libro 43, Qui publica vectigalia, aut vltrotributa conduxissent. Seneca 4, de Benef. Cum virtutem nec lucrum inuiter, nec damnum absterreat, adeoque neminem spe ac sollicitatione corrumpat, vt cuncta in se impendere iubeat, ac sæpius in vltrotributis sit.

VLVA] Virg. 2, Aen. 27.

Limolod, lacu, per noctem obscurus in vlua Delui.

Fluminea vlua. Ovidius 5, Fast. 104.

Glauca. Virg. 6, Aen. 83.

Leues vlua. Ovid. 8, Metam. 68.

Limosa. Lucanus libro 2, 14.

Palustris. Virg. 3, Georg. 35.

Steriles. Ovid. 4, Metam. 60.

vlti vlua testus Rhenus. Ovidius 4, Trist. eleg. 1, 9.

VLVA] Virg. eelog. 8, 11,

Corrent & cygnis vlua; sit Tityrus Orpheus.

Plinius libro 10, cap. 12, 4, vncos vngues & nocturnæ aues habent: vt noctua, bubo, vlua.

¶ vlulo. Virg. 1, Georg. 96. — & altè

Per noctem resonare lupis vlulantibus vrbes.

Idem libro 4, Aen. 34,

— summoq; vlulant vertice Nymphæ.

Plinius libro 26, cap. 4, 2, Terribili Marte vlularent.

Lætis vlulare triumphis. Lucanus libro 5, 63.

Canes vlulant. Virg. 6, Aen. 52.

Aedes vlulant plangoribus fœminis. Virg. 2, Aen. 98.

Flebile vlulant ripæ. Silius libro 6, 57.

Tristitia vlulant Galli. Lucanus libro 1, 114.

¶ vlulans. Tumulus vlulans. Virg. 11, Aen. 133.

¶ vlulatus: *partic.*

Prælia vlulata. Stat. 9, Theb. 195.

¶ vlulatus *Nomen*. Lilius 5, ab Vrbe, 175, Mox vlulatus cantusq; dissonos vagantibus circa mœnia turmatim Barbaris audiebant. Cæsar 5, bel. Gal. 138, Tum verò suo more victoriam conclamant, atque vlulatum tollunt.

Flebilis vlulatus. Stat. 5, Theb. 111.

Fœminæus. Virg. 4, Aen. 114 Et 9, 96.

Infani vlulatus. Claud. de bello Gildon. 27.

Querulis vlulatus, impleui Idam. Ovidius epist. 5, 15.

Terrificus vlulatus. Claud. 1, in Rufinum, 27.

Tremuli vlulatus. Stat. libro 5, Syl. 5, 14.

Complere auras vlulatus. Ovidius 6, Fast. 103.

Crebris vlulatus feriunt aures. Lucanus libro 27.

Implere montes vlulatus. Ovidius 4, Fast. 91.

Inerat auribus vlulatus. Stat. 9, Theb. 30.

V M

VMBELLA] vide VMBRA.

VMBILICVS] Plinius libro 10, cap. 52, 3, vmbilicus oues à cacumine inest, ceu gutta emnens in putamine.

¶ vmbilicus: *quicquid in aliqua re est medium*. Lilius 5, bel. Maced. 65, Actoli vmbilicum Græciæ.

Dies ad vmbilicum iam est. Plautus Menæch. 4, 43.

¶ vmbilicus: *quod voluminios iam absolutis addelatur*. Ad vmbilicum ducere: *finire, atque absoluere*. Horat. Epod. 14, 2,

Martialis libro 4, epigram. vlt.

Iam peruenimus vsque ad vmbilicos. Idem lib. 5, 6.

Nigris pagina creuit vmbilicus. Et in 1, 2,

Pictis luxurteis vmbilicis. Idem libro 1, 62,

Liber vmbilicis cultus atque membrana. Catul. ad

varum, 19, 2,

— chartæ regiæ, noui libri;

Noui vmbilici.

Binis vmbilicis decoratus liber. Stat. 4, Sylu. 9, 2.

¶ vmbilicus: *Partis circulus in terra descriptus, ad dignoscendos ventos*. Plinius libro 18, cap. 33, 3, Mediamque mensuram, hoc est, in x pede circumscribi curculo paruo, qui vocatur vmbilicus.

¶ vmbilicatus. Plinius libro 13, cap. 4, 5. Et in aluo media plerisque vmbilicatum. De palma.

VMBO] Lilius 4, ab Vrbe, 83, Allurgentem ibi regem vmbone respiciat. Ibi lib. 9, 222, vmbonibus inculsaq; ala sternuntur hostes.

¶ vmbone, in gemma. Plinius libro 37, cap. 6, 8, Arabicæ excellent candore circuli præluce, atq; non gracili, neque in recessu gemmæ, aut deiectu renitente, sed in ipsi vmbone

¶ vmbone: *Scutum*. Virg. 9, Aen. 162, (nibus nitente, — nec sufficit vmbone ictibus. Ibidem, libro 10, 177,

Fortis vmbone. Lucanus libro 6, 39.

VMBRA] Nemorum altorum vmbra. Virg. 3, Georg. 104.

Apra vmbra pastoribus Ovid. 1, Metam. 157,

Arborea. Ovid. 10, Metam. 26,

Naualis. Valer. 8, Argon. 60.
 Scuerus. Horatius 1, Carm. ode 35, 4.
 ¶ Vncus: *Adiechium*. Colum. lib. 7, cap. 11, 2, Atque vncis digitis alterum quos testiculibus educito. Plinius libro 11, cap. 37, 50, Aquaticis vncis vngues sunt.
 Læuia & vnca, *constraria*. Lucretius libro 2, 86.
 Aera vnca. Ouidius 2, de Ponto, eleg. 7, 2, id est. Hami.
 Aratrum vncum. Virg. 1, Georg. 4.
 Caudâ vncâ minatur scorpius. Ouidius 5, Metam. 75.
 Cornibus vncis ferit taurus. Propert. libro 2, eleg. 5, 4.
 Dente vnco recluditur tellus. Virg. 2, Georg. 85.
 Hami vnci. Ouidius 15, Metam. 96.
 Labrum vncum. Propert. libro 4, 119.
 Morfu vnco naues alligat anchora. Virg. 1, Aen. 35.
 Ora vnca. Stat. 3, Theb. 107. De aquilis.
 Pedes vnci. Virg. 3, Aen. 47.
 Retinacula vnca, Stat. 2, Sylu. 2, 7.
 Vnguibus vncis timende volucres. Lucretius libro 5, 7.
 Vomer vncus. Virg. 2, Georg. 44.
 V N D A] Plautus in Milite, 9, 33,
 Vndarum plenum mare.
 Vnda: *pro aqua*. Ouidius 1, Metam. 5,
 — & terris abscedit vndas.
 Aeriæ vndæ. Lucretius libro 2, 31.
 Cæcis erramus in vndis. Virg. 3, Aen. 40.
 Deformis vnda Stygis. Senec. Thyeste, 8, 9.
 Dulces vndæ. Virg. 2, Georg. 49.
 Flauæ. Claud. 1, in Rufinum, 18.
 Fluctiuaga vnda. Stat. 1, Theb. 54.
 Formosæ vndæ. Propertius libro 1, eleg. 19, 9.
 Gelidâ vndâ perluor. Horatius 1, epist. 15, 1.
 Grata vnda sici. Ouidius 2, de Rem. amor. 2.
 Inertes vndæ. Lucanus libro 6, 22.
 Innabilis vnda. Ouidius 1, Metam. 4.
 Lapidosæ vndæ. Ouidius 15, Metam. 5.
 Limosæ. Silius libro 8, 120.
 Liquidæ. Virg. 5, Aen. 172.
 Mendax vnda scrupis vadis. Senec. Agam. 6, 34.
 Minax. Horatius 1, Carm. ode 12, 7.
 Molles vndæ. Lucretius libro 2, 76.
 Nigræ. Lucretius libro 3, 170.
 Niidis vndis argenteus fons. Ouidius 3, Metam. 82.
 Opaca vnda. Ouidius 14, Metam. 66.
 Præceps. Stat. 6, Thebaid. 155.
 Vnda prima præli. Plinius libro 15, cap. 4.
 Rapax. Ouidius 8, Metam. 111.
 Rapida. Ouidius 7, Metam. 2.
 Rauca. Ouid. 11, Metam. 157.
 Recurvata vndæ. Ouid. 2, Metam. 50.
 Sæuæ. Lucretius libro 4, 5.
 Salsæ. Lucretius libro 6, 179.
 Salubris vnda. Ouid. 1, de Arte, 25.
 Sequaces vndæ. Virg. 5, Aen. 39.
 Silens. Valer. 5, Argon. 105.
 Spumea. Virg. 10, Aen. 42.
 Spumosa. Virg. 6, Aen. 35.
 Tacita. Virg. 8, Aen. 18.
 Tarda vnda innabilis palus. Virg. 4, Georg. 96.
 Tenui vndâ pellucidus fons. Ouid. 3, Metam. 33.
 Tepidæ vndæ. Ouid. 2, Metam. 54.
 Torrentem vndam leuis innatat aluus. Virgilius 2, Georg. 91.
 Tremulæ vndæ. Claud. 2, de raptu Proserp. 1.
 Tristi vnda amabilis palus. Virg. 6, Aen. 88.
 Vaga vnda. Ouid. 8, Metam. 120.
 Veloces vndæ. Lucanus libro 1, 88.
 Vitreæ. Ouid. 5, Metam. 105.
 Volucris. Valer. 5, Argon. 86.
 Agitata ventis. Senec. Agamem. 6, 16.
 Albefcentes vndæ. Silius libro 8, 90.
 Alludentes. Ouid. 4, Metam. 69.
 Hyems asperat vndas Aquilonibus. Virg. 3, Aen. 57.
 Conticuere vndæ. Ouid. 5, Metam. 115.
 Currens vnda. Ouidius 3, Amor. eleg. 16, 7.
 Curuata in montis faciem circumstetit vnda. Virgilius 4, Georg. 73.
 Decrescentes vndæ. Ouidius 1, Metam. 70.
 Dehiscens vnda terram inter flustus aperit. Virg. 1, Aen. 23.
 Desfilire in vndas. Ouidius 2, Fast. 23.
 Despumare vndam tepidi aheni. Virg. 1, Georg. 90.
 Diuisa remis sonat vnda. Ouidius 8, Metam. 28.
 Dare vela per vndas. Virg. 5, Aen. 158.
 Concussas Triton exasperat vndas. Ouidius 2, Amor. eleg. 11, 6.
 Indomitas vndas exercet Auster. Horat. 4, Carm. ode 14, 4.
 Exultantes vndæ. Ouidius 13, Metam. 189.

Feruentes æstibus. 14, Metam. 10.
 Haurire vndam ab omnibus. Stat. 1, Sylu. 2, 52.
 Vnda impellitur vnda. Ouidius 15, Metam. 37.
 Incanescit vnda spumis. Catul. Argon. 59, 3.
 Inhorruit vnda tenebris. Virg. 3, Aen. 39.
 Infilire vndis. Ouidius Metam. 29.
 Insonuit vnda. 4, Metam. 138.
 Intremuere vndæ. Virg. 3, Aen. 135.
 Labentes vndæ. Ouidius 5, Metam. 78.
 Ludunt per vndas dolphins. Virg. 5, Aen. 119.
 Placidis vndis natate. Ouid. 13, Metam. 190.
 Projicere aliquem in vndas. Virg. 5, Aen. 172.
 Ridentes vndæ. Lucretius libro 5, 201.
 Satiare ora vnda. Stat. 3, Thebaid. 91.
 Incurfu vndarum sonat vnda. Ouid. 11, Metam. 100.
 Spumans vnda. Virg. 4, Georg. 106.
 Stridentes vndæ. Lucanus libro 9, 174.
 Subsidunt vndæ. Virg. 5, Aen. 163.
 Surgentes vndæ. Virg. 5, Aen. 71.
 Bellorum vndæ. Claud. 2, in Eutrop. 102.
 ¶ Vnda: *Pro hominum multitudine*. Virg. 2, Georg. 93,
 Si non ingentem foribus domus alta superbis
 Mane salutantum totis vomit ædibus vndam.
 ¶ Vndo. Galea vndans fletu. Stat. 2, Theb. 127.
 Vndans bello Nilus. Virg. 3, Georg. 6.
 Curtis vndare. Valer. 5, Argon. 61.
 Vndans Aetna. Virg. 1, Georg. 95.
 Fumus vndans puluere. Virg. 2, Aen. 132.
 Vndantia lora. Virg. 5, Aen. 61.
 Habentæ vndantes. Virg. 12, Aen. 95.
 Vndantem chlamydem facere. Plautus Epid. 9, 52.
 ¶ Vndare: *pro, Vndare facere*. Stat. 1, Achil. 18,
 Quum tuus Aeacides tepido modò sanguine Teucro
 Vndabit campos.
 ¶ Vndabundus. Gellius libro 2, cap. 30, Sed mare est etiam atque etiam vndabundum.
 ¶ Vndans. Vndatum imbricatum concharum genus. Plin. libro 9 cap. 31, 2.
 ¶ Vndatim. Plinius libro 36, cap. 7, 2, Augustum vndatim crispum in vertices; Tiberium sparsim conuoluta canitie. Idem libro 13, cap. 15, 5.
 ¶ Vndosus. Aequor vndosum. Virg. 4, Aen. 63.
 Plemmyrium. Virg. 4, Aen. 13, 8.
 Regna vndosi. Silius libro 5, 5.
 ¶ Vndifonus. Aequor vndifonum. Virg. 4, Aen. 63.]
 Dij vndifoni. Propert. lib. 3, eleg. 21, 4.
 Rupes vndifonæ. Stat. 1, Achil. 40.
 ¶ Vndulatus. Varro de vita pop. Rom. libro 1, Quòd duabus vndulatis togis est operum: perinde vt olim reges nostri vndulatas & prætextatas togas soliti sunt habere. Plinius libro 8, ca. 48, 6, Vndulata vestis primò lauitissimis fuit: inde forniculata defluxit.
 V N D E] Terent. Eunuch. 2, 3, 13,
 — quid tu es trahis? quidue es alacris?
 Vnde is? Idem Adelp. 3, 2, 4,
 Tot res repente circūvallant, vnde emergi non potest.
 Vnde: *A cuius domo*. Terent. And. 4, 5, 9,
 Eho Mytis, puer hic vnde est? Idem Eunuch. 1, 3, 20,
 Quid virgo, cuius est? C. H. nescio hercle. P. vnde est?
 C. H. tantundem.
 Vnde: *Ex qua re*. Terent. Adelp. 1, 2, 42,
 — est dijs gratia,
 Et vnde hæc nant; & adhuc non molesta sunt.
 Vnde: *A quo homine*. Virg. 1, Aen. 2,
 — genus vnde Latinum. Terent. Eunuch. 1, 2, 35,
 — e prædonibus
 Vnde emerat.
 Vnde: *A lutere*. Plautus Casina, 8, 25,
 Vide quod scriptum, vnde villicus est.
 Vnde: *Ad quid*. Horat. 2, Serm. Sat. 7,
 Vnde mihi lapidem? quorsum est opus? vnde sagittas?
 Vnde gentium. Plautus Asina, 3, 78,
 Face id vt paratum iam sit. L. vnde gentium?
 Vnde: *Quomodo*. Terent. And. 3, 2, 31,
 Vnde id scis?
 Vnde domo? Virg. 8, Aen. 23,
 Qui genus? vnde domo? pacem hæc fertis, an arma?
 ¶ Vndecunque. Plinius in Paneg. 133, Vndecunque inuocatum, statim numen velut adesse & adistere.
 V N D E C E N T V M] Plinius libro 7, cap. 66, 3. Paruerunt tamen ei annis vndecentum.
 ¶ Vndeceni. Plinius libro 36, cap. 8, 5, Longitudine vndecenis pedibus, per latera cubitis quatuor.
 ¶ Vndecies, Martialis libro 5, 120,
 Vndecies vnâ surrexi, Zoile, cœnâ:
 Et murata tibi synthesis vndecies,
 O O O O 2

¶ Vndecimus. Plinius libro 11, cap. 34, 1, Durasse & vltra vndecimum diem plerosque.
 ¶ Vndecimem. Plinius libro 26, cap. 40, 4, Maxima ea in Cypro traditur, ad vndecimem Demetrii succisa.
 ¶ Vndeni. Plinius libro 11, cap. 25, 5, Pariuntur autem vndeni. Idem libro 8, cap. 42, 9, Partum in eo genere vndenis mensibus ferunt; duodecimo gignunt. De equis.
 ¶ Vnde octoginta. Horatius Serm. Sat. 3, 24.
 ¶ Vndequadraginta. Liu. 5, bel. Pun. 174, Ad mille cccc. Carthaginensium caesi, vndequadraginta viui capti.
 ¶ Vndequadragies. Plinius libro 7, cap. 25, 2, Solus M. Marcellum transgressus, qui vndequadragies dimicauerat.
 ¶ Vndequinquaginta. Liu. 7, bel. Maced. 249, In eo triumpho vndequinquaginta coronæ auræ translatae sunt.
 ¶ Vnde sexaginta. Plinius libro 36, cap. 15, 23, Adiecit ipse in Aedilitatis suæ commemoratione, & ludos, vnde sexaginta diebus factos. Liu. 3, bel. Pun. 227.
 ¶ Vndetrigesimus. Liu. 5, bel. 199, Anno octauo, postquam in Hispaniam venerat Cn. Scipio, vndetrigesimo die post fratris mortem, interfectus est.
 VNDIQUAE] Cogunt auxilia vndique. Virg. 8, Aen. 2.
 ¶ Vndique uersum. Solinus cap. 53, vndique uersum quousquam gentium sint ad regiam Memnonis conuenire.
 ¶ Vndique fecus. Solinus cap. 40, Locus viret vndiq; fecus agris arenibus.
 VNDIO] Plinius lib. 15, cap. 24, 3, Aliud corpus est terrestribus fragis; aliud congeneri eorum vnedoni: quod solum pomum simile fructui terræ gignitur.
 VNGO] Caro cap. 72, Pisce liquida cornua infima vnguito.
 VNGIOLIUS. Horat. 1, Serm. Sat. 6, 25.
 VNGI EX CERUSSA. Celsus libro 5, cap. 28.
 ¶ VNGIUS. Capillis vnguis puer. Horat. 1, Carm. Ode 29, 2, vnguis cruore. 2, Carm. ode 1, 1.
 Mares vnguis. 2, Serm. Sat. 4, 16.
 Oculcula vnguis pingui lardo. 2, Serm. Sat. 6, 13.
 ¶ VNGIUS. Plaut. Mostel. 4, 17,
 Nam istæ veteres, quæ se vnguentis vngunt, interpoles.
 ¶ VNGIUSCULUS. Plautus Pseud. 4, 83,
 Non ipse ego pulmento vtor, magis vnguisculi.
 ¶ VNGIUS. Plautus Stich. 4, 73,
 Vel vngiones Græcæ sudatorias.
 ¶ VNGIUS. Martialis libro 7, 31,
 Sordidus vnguis.
 ¶ VNGIUS. Vnguentum hypocauston. Plin. epist. 17, libro 2.
 ¶ VNGIUS. Plautus Mostel. 4, 17,
 Non omnes possunt olere vnguenta exotica.
 Pomponius Iurisc. titulo De auro, argento, mundo, ornamento, argumento scribit, vnguenta esse, quæ valitudinis causa comparantur. Horat. 2, Carm. ode 7, 5,
 — funde capacibus
 vnguenta de conchis.
 Crassum vnguentum Horatius de Arte, 76.
 Strillam vnguenta capillo. Tibul. libro 1, eleg. 7, 11.
 ¶ VNGIUS. Catul. in Epithal. Iul. 56, 29,
 Dixeris malè à tuis
 vnguentate glabris marite
 Abstineri.
 ¶ VNGIUS. Varro 2, de Re rust. cap. 9, 12, Si hoc vngue non sis visus. Colum. libro 6, cap. 32, vngue ceti. Idem libro 6, cap. 33, Pice & oleo vel vngue mistis.
 Pingues vngue cetæ. Virg. 3, Georg. 90.
 Crasso vitarunt vngue pulres. Perf. Satyr. 6, 4.
 Calam vnguen. Cato cap. 89.
 Vnguis fuit vngue tellus. Valer. 6, Argon. 73.
 ¶ VNGIUS. Vnguis vnguis medicamentum. Plinius libro 13, cap. 113. Idem libro 13, cap. 8, 5, Sunt autem recentes nuce vnglandes iucundiores: sicæ vnguisiores, & nonacho inutiles.
 ¶ VNGIUS. Vnguentaria: vnguenta conficiens ac vendens. Plinius libro 8, cap. 5, 4, Et vnguentariam quandam dilectam tuba tradit. Horatius 2, Serm. Satyr. 3, 46,
 — pomarius auceps,
 vnguentarius, ac Tufci tuba impia vici.
 ¶ VNGIUS. An ipsa conficiendorum vnguentorum. Plautus Pœn. 9, 90,
 vthaloceator faciat vnguentariam.
 ¶ VNGIUS. Adiecit vnguentaria vasa. Plinius libro 36, cap. 8, 1.
 VNGIUS] Solinus cap. 40, Dum auidè venantium genus fuerant, electa consulto visci vnguis, quod mendo dicitur, vident. oculis suos oblinunt.
 VNGIUS] Plinius libro 11, cap. 4, 5, vnguis simix imbricatus, hinc nobis lat. rapacibus vngi cærens resti.
 VNGIUS] Plinius libro 11, cap. 4, 5, vnguis simix imbricatus, hinc nobis lat. rapacibus vngi cærens resti.
 VNGIUS] Plinius libro 11, cap. 4, 5, vnguis simix imbricatus, hinc nobis lat. rapacibus vngi cærens resti.
 VNGIUS] Plinius libro 11, cap. 4, 5, vnguis simix imbricatus, hinc nobis lat. rapacibus vngi cærens resti.

Acuti vngues Iuuen. Satyr. 5, 35,
 Qui numeret gemmas vnguesq; obseruet acutos.
 Adunci vngues. Plinius libro 10, cap. 11.
 Formosi Propert. libro 3, eleg. 8, 2.
 Quini. Ouid. 2, Metam. 135.
 Recuruus vnguis. Sta. 3, Theb. 109.
 Rigidus. Ouidius 2, Amor. eleg. 6, 1.
 Scaber. Ouid. 3, de Arte, 56.
 validi vngues. Valer. 1, Argon. 32.
 Tenui vngui carpitis flos. Catul. in Carm. nupt. 57, 9.
 Iufanis vnguis diripere artus Ouidius in Ibin, 120.
 Ire vnguis in vultus alicui. 1, Amor. eleg. 7, 13.
 Aduncis vnguis iras exercent volucres. 13, Metam. 124,
 Fœdans ora vnguis. Virg. 12, Aen. 175.
 Hamatis vnguis lanare ora alicuius. Ouid. 12, Meta. 113.
 Notare genas vngue. Ouidius 1, Amor. eleg. 7, 10.
 Curuis vnguis petere vultus alicuius. Horat. Epod. 5, 20.
 Ponere vngues Horatius de Arte, 60.
 Purgare vngues cultello. Horat. 1, epist. 7, 10.
 Nigris vnguis rapit hydrum cotuus. Ouidius 2, Fast. 52.
 Praue sectus vnguis. Horat. 1, epist. 1, 21.
 Subsecare vngues doctâ manu. Tibul. lib. 1, eleg. 8, 3.
 Vnguis vnguis timendæ volucres. Lucretius libro 5, 7.
 ¶ VNGUIS: pro Vngula. Colum. libro 6, cap. 12, Si vnguis in inferiore parte vngulæ est, extrema pars ipsius vnguis ad vium refecatur De bobus.
 vnguis: de palmitibus. Colum. lib. 4, cap. 12, 7, vngues custodum annotinos refecato.
 vnguis rosæ. Plinius libro 21, cap. 10, 10, Capita foliorum, partesque, candidæ vngues vocantur.
 vnguis arborum. Plinius libro 12, cap. 9, 2, Baetiano nidorsicus, multique candidi vngues.
 vngues ferrei. Columel libro 12, cap. 18, 1, Et vngues ferrei quamplurimi parandi & exacuendi sunt, ne vindemiator distringat vuas.
 vnguem latum non excedere. Plautus in Aulul. 4, 18,
 — si hercle tu existi loco
 Digitum transuersum, aut vnguem latum excesseris,
 Medium vnguem ostendere Iuuen. Satyr. 10, 6,
 Mandaret laqueum, mediumq; ostenderet vnguem.
 vngues rodere. Horatius 1, Serm. Sat. 10, 15,
 — in vngu faciendo
 Sæpe caput scaberet, viuos & recderet vngues.
 Perfus Satyr. 1, 11,
 Nec pluteum cædit, nec demorsos sapit vngues.
 Idem Satyr. 5, 17,
 — crudum Cherestratus vnguem,
 Atrodens, aithoc,
 Acuto vngui saxari. Horat. 1, epist. 20, 10.
 Perfectum ad vnguem. Horatius de Arte, 59.
 De tenero vngui. Horat. 3, Carm. ode 6, 5.
 ¶ VNGUIS: Vium oculi. Celsus libro 7, cap. 7.
 ¶ VNGIUS. Plautus Epid. 13, 17,
 Vique ab vngiculo ad capillum summum.
 ¶ VNGULA. Plin. lib. 11, cap. 45, 6, Solidas vngulas habent, quæ non sunt cornigera. Plautus Aulul. 14, 8,
 vbi erat hæc defossa, occipit ibi scalpurare vngulis.
 Caua vngula. Ouidius 4, de Ponto, eleg. 8, 16,
 Dura Ouid. 6, Metam. 4.
 Lewis. 2, Metam. 135.
 Quatit vngula campum quadrupedante sonitu. Virgilius 8, Aen. 120.
 Cornu solido grauiter sonat vngula. Virg. 3, Georg. 18
 Injicere vngulas. Plautus:
 Nunc scio febrim tibi esse, quia non licet huc injicere vngulas.
 ¶ VNGULA: Tormeni genus. Constantinus imperat. in l. erli. C. de maleficis.
 VNGVLVM] Plin. libro 33, cap. 1, 5, Miror Tarquinij eius statum sine annulo esse. Quamquam & de nomine ipso ambigi video. Græci à digitis appellauere: apud nos prisci vngulum vocabant.
 VNICALAMVS. VNICAVLVS, &c] Vide VNVS.
 VNI] margarita. Plinius lib. 9, ca. 3, 8, Multo deinde obturatas sile in vasis fistilibus, erosa carne omni, nucleos quosdam corporum, hoc est, vniones, decidere in ima.
 ¶ VNI] capæ genus capitatum. Columel. libro 12, cap. 10, 2, Pompeianam vel Ascaloniam capam, vel etiam Marficam simplicem, quam vocant vnionem rustici eligito.
 VNI] VNI] VNITAS, VNIVERSVS, VNIVSMDI] vide VNVS.
 VNO] pro simul. Pacuuius Iliana:
 Occidisti, vi multa paucis verba vnose obnunticm,
 VN] VAM] Tereus. Heaut. 5, 4, 8,
 Et caue posthac (si me amas) vnquam istuc verbum ex te audiam.

vnquam hodie. Plaut. Amph. 4, 110. Neque ego hunc hominem hodie ad ædes has sinam vnquam accedere.

Ratio vnquam possunt ante iudicium scire, quid testis dicitur sit. Quint. lib. 5, cap. 7.

Semel vnquam. Plinius lib. 2, cap. 35.

Non vnquam grauis ære domum mihi dextra redibat. Virg. eclog. 1, 7.

VNV S] Ouid. 1, Metam. 2,

Vnus erat toto naturæ vultus in orbe,
Quem dixere chaos. Virg. 1, Aen. 51,
Naubus (infandum) amissis vnus ob iram
Prodimus.

Vnus: Solus. Terent. Adelphis, 3, 32,

Illum curo vnum: ille ad me attinet. Plaut. Capt. 6, 81.

Mihi vni commodus. Horatius 1, epist. 92.

Plinius libro 11, cap. 37, 9, Caluitium vni tantum animalium homini.

Vnus multorum. Horat. 1, Serm. Sat. 9, 15.

In vnis ædibus. Terent. Eunuch. 2, 3, 75,

Adeit vnâ in vnis ædibus. id est, lisdem.

Vna ætas. Plaut. Cap. 2, 20.

Vnus & alter assuitur pannus. Horatius de Arte, 3,

Alter, aliquando subaudiatur. Virg. 9, Aen. 109,

— vix vnus Helenor.

Et Lycus clapsi; quorum primæuus Helenor.

Vnus & item alter. Terent. And. 1, 1, 50,

Vnus, alter, tertius. Quint. libro 6, cap. 4.

Vnus: pro Alter. Virg. 4, Aen. 104,

Vnum exsuta pedem vinclis.

Vna: altera. Terent. Phorm. 5, 8, 90,

— vna iniuria est.

V. Tecum. n. lege agito ergo. p. altera est tecum Chreme.

Vnum animal est. Curtius libro 4. Alexander, quantumcunque ignavis & timidus videri potest, vnum animal est, & (siquid mihi creditis) temerarium & vecors.

Vno animo. Terent. Hecyra, 2, 1, 4.

Vno canihato potare. Plautus Stichus, 14, 47.

Vnus de septem. vna de tribus. Columel. libro 1, cap. 3, 7.

Marialis libro 9, 80.

Vnus sex dies sum rure. Plautus Trinum, 4, 95.

Vna è multis. Virg. 5, Aen. 129.

Vnus è populo. Seneca epist. 10.

Vnus è vulgo. Quint. libro 8, cap. 4.

Vnus ex omnibus. Plautus Stichus, 2, 11.

Ex vitis mediocribus vnum. Horat. 1, Serm. Sat. 4, 29.

Vno exemplo omnes viuunt. Plautus Milite, 10, 131.

Omnibus hic erit vnus honor. Virg. 5, Aen. 62.

Vno istu. Plautus Milite, 3, 53.

Vna opera. Plautus Casina, 88.

Omnibus vna quies operum, labor omnibus vnus. Virgil.

Vnus quiuis. Terent. And. 5, 4, 1. (4, Georg. 37.

Mitte orare: vna harum quæuis causa, me vt faciam,

monet.

Vna res. Plaut. Capt. 8, 28, vna res.

Omnes compacto rem agunt.

Vna salus victis, nullam sperare salutem. Virg. 2, Aen. 71.

Vna spes. Terent. Eunuch. 2, 3, 4,

vna hæc spes. vbi est, diu celari non potest.

Vno verbo eloquere. Plautus Trucul. 16, 42.

Vnum: pro Reuera. Terent. Eunuch. 5, 9, 54.

— vnum etiam hoc vos oro, vt me in vestrum gre-

Recipiatis. Idem And. 1, 2, 26. (gem.

Vnum venit in mentem modo. Plautus Casin. 8, 26.

Vnum quicquid. Terent. Adelph. 4, 2, 52,

vnum quicquid, quod quidem erit bellissimum, car-

vnum aliquid insigniter facere. Plin. epist. 26. (pam.

Vnus: Precipuus. Virg. 5, Aen. 141,

Tum senior Nautes, vnum Trionia Pallas

Quem docuit, multa que insignem reddidit arte,

Idem 2, Aen. 86,

— cadit & Ripheus iustissimus vnus,

Qui fuit in Teucris.

Vnicalamus. Frumentum vnicalamum. Plinius libro 18,

cap. 8.

Vnicaulis. Plinius libro 19, cap. 10, 1. Est autem vnicaulis,

radice bulbo simili

Vnicolor. Plinius lib. 32, cap. 9, 10. Dulciores fœminæ

sunt & vnicolores. Ouidius 1, Metam. 123,

At medio torus est hebeno sublimis in antro

Plumeus, vnicolor. pullo velamine tectus.

Vnicornis. Plinius libro 11, cap. 40, 1, Solida vngula, & bi-

corne nullum: vnicorne asinus tantum Indicus.

Vnicorporeus. Firmicus lib. 2, cap. 12, Taurus est, signum

in cœlo fœmininum, septentrionale, vnicorporeum.

Vnicus. Masito vnico gaudens mulier. Hor. 3, Car. od. 141,

Vnicè. Plautus Trucul. 4, 85,

Ain'tu te amare? A imò vnicè vnum.

Vniformis. Macrobius libro 7, Saturn. cap. 5, vt horrore vniformis alimonie edendi desiderium languefeceretur.

Vniformitas. Macrobius libro 7, Saturn. cap. 15, Cur illis pro uidere varietatem laboras, isti squallorem vniformitatis adiecis?

Vnigena vnigena Pallas. Catull.

Vnijuga. Plin. libro 17, cap. 22, 15, Si vnijuga erit vinea.

Vnimanus. Liu. 5, bel. Maced. 75, Capram sex hædos vno factu edidisse. ex Piceno nuntiatum est: & Aretij puerum natum vnimanum.

Vnioculus, & vnoculus. Plautus in Curcul. 3, 1, vniocule salue. Gell. libro 3, cap. 11, De Cyclope itidem inquit, vel maxime quòd vnoculus fuit.

Vnistirpis. Plin. lib. 16, cap. 30, 5. In longitudinem excrescunt abies, larix, palma, cupressus, vlmus; & squa vnistirpia.

Vnitas. Colum. libro 7, cap. 1, 2. Ideo, nisi lanatas oues, emi non oportet; quò melius vnitas coloris appareat.

Vnitas aluci. Plinius libro 5, cap. 9, 2. Seneca de vita beata: virtutes ibi esse debebunt, vbi consensus atque vnitas erit, dissident vitia.

Vnitas: Pro conuenientia & coniunctione. Senec. 4, de Beneficijs: Hanc societatem tolle; & vnitatem generis humani, qua vita sustinetur scindes. Quint. Decl. 13, Læta solitudinis indiscreta vnitas facta est.

Vnitas: Indiscreta similitudo. Plinius libro 7, cap. 12, 6, Torianus M. Antonio iam Triumviro, eximios forma pueros, alterum in Asia genitum, alterum trans Alpes, vt geminos, vendidit: tanta vnitas erat.

Vnitas foliorum. Plinius libro 16, cap. 22.

Vnitatem facere. Celsus libro 6, cap. 6.

Vnitare. Plinius libro 35, cap. 1, 2.

In vnitatem venire. Plinius libro 33, cap. 2, 1.

Vniter. Lucretius libro 3, 172.

— quom corporis atque animai

Dissidium fuerit, quibus hæsimus vniter apti.

Vniuersus. Terent. Phorm. 1, 1, 11,

Id illa vniuersum abripiet.

Vniuersum: pro Vniuersum. Lucretius libro 4, 53,

— non primum quanque solemus

Particulam venti sentire, & frigoris eius;

Sed magis vniuersum.

Vniuersaliter. Caius in l. quod sæpe. §, in ijs. C. de contrah. empt. Si grex vniuersaliter vniterit.

Vniuersitas. De vniuersitate libri pronuntiare. Pli. epist. 59

Vniuismodi. Terent. Heaut. 1, 2, 31,

— nam parentum iniuriæ

vniuismodi sunt seime.

V O

VOCONIA] Genera pyrorum. Plinius libro 15, cap. 15.

VOLA] Plin. lib. 11, cap. 45, 6, vola homini tantum; excerpis quibusdam,

VOLAFILE] vide VOLO, volas.

VOLEMA] pyra grandia Cato cap. 7, 2. & Colum. libro 5,

cap. 10, 12. Et libro 12, cap. 10, 3. Virg. 2, Georg. 18,

— nec furculus idem Crustumijs, Syrijsq; pyris, gra-

uibusque volemis.

VOLGIOLV] inter rustica instrumenta connumerat. Plinius lib. 17, cap. 10, 13.

VOLO] Virg. 1, Aen. 61,

— volat ille per aera magnum

Remigio alarum;

volare membranis, dicuntur cicadæ & vespertiliones. Plin.

lib. 11, cap. 28, 1.

Alte volare, & Demissus. Ouidius 3, Trist. eleg. 4, 5,

Cateruatim. Plinius libro 10, cap. 24, 3.

Gregatim. Quint. lib. 1, cap. 6, 24.

Volare: celeriter currere. Terent. Hecyra, 3, 4, 24.

Ne me frustra illic expectet, vola.

Passu volat alite virgo. Ouid. 10, Metam. 117.

volat vi feruidus axis. Virg. 3, Georg. 22.

Dicta magna volant superbo. Valer. 5, Argon. 120.

Faces & saxa volant. Virg. 1, Aen. 31.

Fama volat. Virg. 3, Aen. 25;

Spiritus volat altus in auras. Ouidius 3, Trist. eleg. 3, 19.

Tela volant hybernâ grandine plura. Ouid. 5, Metam. 32.

volat telorum vis. Liu. 6, bel. Pun. 231.

Volans. Curru volans. Virg. 1, Aen. 32.

Curru agitare volantes. Virg. 3, Georg. 37.

Inhibere equos volantes. Ouidius 2, Metam. 26.

Fumi volantes. Lucretius libro 6, 21.

Hasta volans. Silius libro 16, 118.

Nubes volantes. Lucretius libro 5, 51.

Sagitta volans. Ouidius 3, Trist. eleg. 10, 11.

OOOO 1

vmbra

ymbræ volantes Ouid. 1, Amor. eleg. 6. 3.
 ¶ volantes: *pro auibus*. Virg. 6, Aen. 48, de Auerno:

Quam super haud vllæ poterunt impune volantes
 Tendere iter pennis.

¶ volito. Super carpentum volitare. Liu. 1, ab Vrbe, 154.

Fauillæ volitant. Ouidius 2, Metam. 57.

ymbræ volitant inter viuos. Lucretius libro 4, 9.

voce volitant per aures Lucretius libro 4, 45.

Currus volitans leui flamine. Catull. Argon. 59. 2.

Simulachra modis volitantia miris. Virg. 7, Aen. 18.

Circum late volitans fama. Virg. 7, Aen. 21.

¶ volitare: *pro Discurrere*. Tacitus libro 1, Quin & Inguio-
 merum, tota volitantem acie, fortuna magis, quàm virtus
 deferbat.

Toto foro volitare. Liuius 9, bel. Maced. 132.

Peturas. Martialis libro 1, 32.

¶ volatus. Celer volatus Claud. 8, Paneg. 54.

Lenis. Ouidius 12, Metam. 19.

Præcept. Mart. libro 11, 146.

Suspensus. Stat. 3, Theb. 93.

¶ volatura. Varro 3, de Re rust. cap. 5, 6, ibi in prima vola-
 tura quum veniunt, morantur dies paucos requiescendi
 causa. Colum. libro 8, cap. 9, 1.

¶ volatilis. Aetas volatilis. Ouid. 10, Metam. 103.

Ferum volatile. Virg. 8, Aen. 139.

Pecus volatile facile pastoris custodiam recipit. Colum. lib.

Pueri volatilis arcus. Ouid. 2, Amor. eleg. 76. (8. cap. 4.)

Telum volatile mittere Ouidius 7, Metam. 171.

Vol 0] vis. Virg. eclog. 3, 6,

vis ergo inter nos, quid possit vterque, vicissim

Experiamur?

¶ volo te: Subaudi, alloqui. Plautus Capt. 17, 24. Idem E-
 pid. 10, 24. Et Trinum, 13, 118. Terent. And. 5, 3, 1,

Quis me volt?

velint nolint. Plinius in Paneg. 33, Præterea, futuri princi-
 pes, velint nolint, sciant.

Ne velit emisse. Cato cap. 5, 1, Ne quid emisse velit inscien-
 te domino; neu quid dominum celauisse velit.

¶ volo: *pro Opto*. volo tuam gratiam. Plautus Cyr. 2, 55.

volo oratum à vobis rem iustam, Plaut. Amph. 3, 33.

Et volo vos oratos esse, Plautus Casin. 2, 10.

volo amori obsequium illius. Plautus. All. 3, 63.

¶ velim, Plautus Truc. 9, 28,

Nunc ecce ille, vt veniret miles velim.

Est paucis vos quod innotis voluerim. Plautus Capt. 2, 53

¶ volens. Plaut. Curc. 2, 8,

Potate; sic mihi volentes propitiz.

Liuius. Precatus deinde, si diuus, si diua esset, qui sibi præ-
 petem misisset, volens propitiusq; adesset.

Volenti animo aliquid agere, Sallustius in Iugurtha.

¶ volentia. Sallust. hist. lib. 4, Multisq; suspicionibus vo-
 lentia plebi fictus habebatur.

¶ voluntas Terent. Adelph. 3, 4, 44,

Quod vos ius cogit, id voluntate impetret.

Legis voluntas. Quint. libro 3, cap. 6, 70.

Auersa. Quint. lib. 4, cap. 1, 7.

Animosa Ouidius ad Pisonem, 51.

Auersa. Virg. 12, Aen. 130.

Dubia. Tacitus libro 10.

Malefica Plinius libro 9, cap. 59, 3.

Officiosa Ouidius 3, de Ponto, eleg. 2, 4.

Pauper Ouidius 8, Metam. 137.

Facere voluntatem. Quint. lib. 3, cap. 10, 35.

Ita fert corde voluntas. Virg. Aen. 135.

Introspicere voluntates hominum. Tacitus libro 1.

Remittere aliquid voluntate. Liuius 5, bell. Maced.

Secutari alicuius voluntatem. Quint. libro 2, cap. 4, 20.

Spedata voluntas amicitiz. Lucretius libro 1, 28.

Stare voluntate. Quint. lib. 7, cap. 2, 35.

Diuersa voluntas est mihi Ouidius 5, Fast. 106.

Temerata est nostra voluntas. Ouidius 9, Metam. 126.

¶ voluntas: *pro Fasare*. Terent. in Prolog. Phorm. 30,

Voluntas vestra si ad poetam accesserit.

Date operam.

¶ voluntarius voluntarius adest. Liuius 1, ab Vrbe, 260.

Liu. 1. bel. Maced. 29, voluntarios, quos posset, duceret:
 inuitum ne quem in litem vererem ducendi ius esset.

Exitus voluntarius. Tacitus libro 5.

voluntaria herba. Plinius libro 20, cap. 22, 10.

Testes voluntarij. Quint. libro 5, cap. 7, 6.

¶ voluntarie. suæ voluntarij Cæsar 3, bel. Ciuil. 357, Hæc

quum dixisset, primus ex dextero cornu procurrat, atque
 eum milites electi circiter CXX. voluntarie eiusdem cen-
 turiz sunt profecuti. Liuius 4, ab Vrbe, 132, Inde ob resi-
 duas bellorum iras, maxime sollicitatis ad defectionem
 animis voluntarij traxere,

Volbella, siue VVLSSELLA] Cels. libro 6, cap. 18, De-
 inde oræ vullellâ prehendendæ. Libr. 7, cap. 12, Ergo spe-
 cillo conquirenda est testâ, quæ recessit, & vullellâ pro-
 trahenda est.

Volvsvs] vorfus & versus. Martialis libro 5, 108,

Quj mouet in varios brachia volla modos,

Volva] Plinius libro 22, cap. 2, 25, voluam enim terra
 ob hoc prius gignit: ipsum postea in volua. cu in ouo est
 lutum. Varro 2, de Re rust. cap. 1, 29. Dicuntur agni
 chordi, qui post tempus nascuntur; & remanserunt in vo-
 luis intimis.

Volucer] Martialis:

Et volucrem longo porrexit vulnere pardum.

.Virg. 1, Aen. 65.

— volucremque fugâ præuertitur Ebrum.

Alæ volucres. Stat. 5, Theb. 139.

Aquæ. Ouidius 2, Metam. 47.

Auræ. Virg. 5, Aen. 100.

Columba volucris. Virg. 5, Aen. 97.

Cupido volucer. Ouidius 9, Metam. 97.

Currus. Horatius 1, Carm. ode 33, 2.

Cursus. Ouid. 1, Trist. eleg. 9, 1.

Dies volucris. Horatius 3, Carm. ode 18, 2.

Equi volucres. Ouidius 2, Metam. 231.

Fuga volucris. Silius libro 17, 119.

Fumi volucres. Virg. 1, Georg. 44.

Lenius volucris. Lucretius libro 4, 41.

Procellæ volucres. Ouidius 2, Amor. eleg. 11, 7.

Roræ volucris. Claud. 1, de raptu Prosep. 87.

Sagitta volucris. Virg. 5, Aen. 49.

Somnus volucer. Virg. 2, Aen. 168.

vox volucris. Plaut. Amph. 4, 17, 2.

¶ volucris: *Volatilis*

Nidus volucrum Ouidius 12, Metam. 3.

Aeriæ volucres. Lucretius libro 1, 3.

Auidæ. Ouidius 5, Metam. 97.

Fluminæ. Ouidius 2, Metam. 11.

Fœda volucris. Ouidius 1, Metam. 110.

Fœminæ volucres. Ouidius 2, Metam. 50.

Importunæ. Virg. 1, Georg. 4.

Infandæ. Stat. 10, Theb. 85.

Obscœnæ. Virg. 3, Aen. 48.

Pictæ. *Variis plumis ornate*. Virg. 3, Georg. 49.

Picturæ. Claud. ad Scenam, 17, 1.

Rapidissima volucris: *miluus*. Ouidius 2, Metam. 144.

vaga volucris Ouidius 1, Metam. 62.

vanæ volucres. Virg. 7, Aen. 7, Lucretius libro 2, 29.

virginæ. Ouidius 6, Metam. 1.

.Virg. 1, Aen. 44,

virginæi vultus volucrum.

Fallere volucres visitatâ virgâ. Ouidius 15, Metam. 95.

Lacerant corpus volucres. Lucretius libro 3, 17.

Linguas volucrum sentire. Virg. 3, Aen. 73.

Volucra] Colum. de Arboribus, cap. 15, Genus est ani-
 malis volucra appellatur.

Volucran] Vide Volvo.

Voluntas] Vide Volo.

Volvo] Plinius libro 16 cap. 42, 3, Pampinato semper or-
 be se voluens.

Quàm citatissimè voluere. Quint. lib. 1, cap. 1, 27.

In caput volui. Virg. 1, Aen. 14.

In præceptis Ouidius 2, Metam. 64.

Ante pedes aluius. Propert. lib. 3, eleg. 8, 3.

Annis præceptis voluitur per deua, Silius libro 17, 26.

Annus voluitur in se. Virg. 2, Georg. 81.

Flammæ voluuntur per culmina. Idem 4, Aen. 134.

voluere sub aribus igni. Idem 4, Georg. 17.

Ignis voluitur summa ad f. stigia. Idem 2, Aen. 161.

Aestus incendia voluunt. Idem 2, Aen. 42.

Lachrymæ voluuntur inanes. Idem 4, 90.

venti voluunt mare. Virg. 3, Aen. 40.

Oculos per singula voluit. Idem 8, Virg. 124, Aen.

Orbem voluere. Liu. 4, ab Vrbe, 121.

Pulis voluitur ad muros. Virg. 11, Aen. 175.

Saxum ingens voluunt alij. Idem 6, Aen. 124.

Saxa voluebant infesto pondere. Idem 9, Aen. 106.

Semian. mes voluuntur equi. Idem 11, Aen. 127.

vices voluere. Idem 3, Aen. 76.

¶ voluere: *Cogitare*. Virg. 1, Aen. 62,

At pius Aeneas, per nocentem plurima voluens.

Casus voluere. Idem 1, Aen. 3.

Curas multiplices animo voluebat. Catul. 59, 50.

Fluctus curarum voluere in pectore. Lucretius libro 6, 7.

Cogitationes. Liu. 6, ab Vrbe, 112.

Secum aliquid. Liuius 6, bell. Pun. 35.

Iras in pectore. Liu. 5, bel. Maced. 66.

Voluere cum animo. Sallustius in Jugurtha.
 ¶ Volucas. Virg. 1. Aeneid. 48.
 Certè hinc Romanos olim, voluentibus annis.
 Oculos huc illuc voluens. Virg. 4. Aeneid. 73.
 Sensus varios. Valer. 7. Argon. 40.
 Plaustra voluentia. Virg. 1. Georg. 33.
 ¶ Voluendus. Virg. 1. Aeneid. 55.
 Triginta magnos voluendis mensibus orbes
 Impero explebit. Idem 9. Aeneid. 2.
 — voluenda dies en atulit vltro.
 ¶ Volutus. Fluctus volutus ad terras. Virg. 3. Georg. 48.
 Annis per saxa. Virg. 3. Georg. 105.
 ¶ Voluto. Colum. lib. 7. cap. 9, 6. Vt paludem rimentur, cef-
 sodiantq; lumbricos atq; in luto volutentur.
 Volutare se supra rem aliquam Plin. lib. 8. cap. 37, 2.
 Genibus volutans. Virg. 3. Aeneid. 122.
 Animum cogitationibus volutare. Liu. 9. ab Vrbe, 16.
 Secum aliquid. Virg. eclog. 9, 8.
 In animo. Liu. 8. bell. Pun. 97.
 Secum animo aliquid volutare Liu. 10. bel. Maced. 27.
 Cum tristi corde volutat hæc. Virg. 6. Aeneid. 37.
 De los dirumq; volutat corde netas. Valer. 2. Argon. 114.
 Mente quædam volutat. Lucret. lib. 3, 49.
 Vocem volutant per atria. Virg. 1. Aeneid. 146.
 In secreto cum amicis aliquid volutare. Liu. 4. bel. Mac. 143.
 ¶ Volutatus. Verbale. Plin. lib. 10. cap. 4, 2. Multū puluerem
 volutatu collectum, insidens cornibus excutit in oculos.
 ¶ Volutatio. Plin. lib. 8. cap. 51, 3. In luto volutatio generi
 grata. De suis. Idem lib. 10. cap. 73, 3. Solidipedum
 volutatio propria.
 ¶ Volutatim. Plautus Milit. 8, 38. Volutatim domum te ra-
 piam.
 ¶ Volutabrum. Virg. 1. Georg. 83.
 Sæpe volutabris pulios syluestribus apros
 Latratu turbabis agens.
 ¶ Volubilis. Annis volubilis. Horat. 1. epist. 2, 9.
 Malum volubile. Ouid. epist. 19, 41.
 Nexus volubiles. Ouid. 3. Metam. 9.
 ¶ Volubilitas. Fracta volubilitas capitis latissima. Ouid. 12.
 Metamorph. 87.
 ¶ Volubilitas.
 ¶ Volumen. Ouid. 1. Trist. eleg. 1, 24.
 Sunt quoq; mutaræ ter quinque volumina formæ.
 Plin. Junior lib. 3. epist. 3. Libri tres in sex volumina, pro-
 pter amplitudinem diuisi Plin. maior lib. 7. cap. 29, 7. Hæc
 est regio, secundo volumine à nobis significata.
 Annosa volumina vatum. Horat. 2. epist. 1, 6.
 Immensa vincorum volumina. Virg. 1. Aeneid. 82.
 Celeri volumine eazum torquet sydera. Ouid. 2. Metam. 15.
 Sinuare volumina erurum. Virg. 3. Georg. 9. de equis.
 Sinuant terga volumine angues. Virg. 2. Aeneid. 42.
 Trahere volumina dicuntur angues. Virg. 1. Aeneid. 17.
 Sinuosa volumina venat terpen. Virg. 1. Aeneid. 151.
 Volumina fortis humanæ. Plin. lib. 7. cap. 45.
 VOLVOX] Plin. lib. 18, 5. Alij voluocem appellant, animal
 prærodens pubescens vas.
 VOLVPTAS] Terent. Heaut. 1, 2, 10.
 Voluptatem magnam nuntias.
 Dicendi voluptates. Quintil. lib. 4. cap. 3, 2.
 Voluptas mea. Plaut. Casin. 3, 46.
 Communis voluptas. Quintil. lib. 1. cap. 10, 3.
 Dux vitæ dia voluptas. Lucret. lib. 2, 35.
 Diuina. Lucret. lib. 3, 6.
 Egregia. Iuven. Satyr. 14, 26.
 Incrudita voluptates. Quintil. lib. 1. cap. 12, 13.
 Iucunda. Lucret. lib. 2, 1.
 Liquida & pura. Lucret. lib. 3, 8.
 Miseranda. Stat. 6. Thebaid. 15.
 Pura. Lucret. lib. 4, 218.
 Pura voluptas. literarum. Quintil. lib. 2. cap. 8, 3.
 Poëtarum voluptates. Idem lib. 1. cap. 1, 8.
 Refupina voluptas. Idem lib. 5. cap. 12, 15.
 Nulla est sincera voluptas. Ouid. 7. Metam. 91.
 Torua voluptas frontis. Claud. 7. Paneg. 104.
 Vera. Lucret. lib. 5, 288.
 Viva voluptas prati. Claud. 1. in Rufinum, 42.
 Voluptatem eius capio. Plin. epist. 17, lib. 2.
 Capitur mihi mente voluptas. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 9, 8.
 Condire voluptatibus. Quintil. lib. 5. cap. 14, 27.
 Corrupta voluptas multo dolore. Horat. 1. Serm. Satyr. 3, 8.
 Deliniri voluptate quadam praua. Quint. lib. 2. cap. 5, 14.
 Duci ad fidem voluptate. Quint. lib. 4. cap. 2, 84.
 Exclusa animo voluptas. Stat. 3. Sylu. 3, 22.
 Expleta voluptas stendi. Stat. 2. Sylu. 1, 3.
 Inclinare ad voluptatem audientium debemus. Quint. lib. 2.
 Indulgere voluptati. Quintil. lib. 2. cap. 17, 1. (cap. 10, 7.

Percipienda voluptas oculis. Ouid. 4. de Ponto. eleg. 9, 8.
 Permulcere aures assidentium prauis voluptatibus. Quint.
 lib. 2. cap. 12, 5.
 Petere voluptatem audientium. Quint. lib. 5. cap. 1, 2.
 Satiata voluptas. Stat. 6. Thebaid. 59.
 Assuetudo voluptatum. Tacit. lib. 8.
 Confusa voluptas amborum. Ouid. epist. 21, 10.
 Furtiua. Ouid. 4. Metam. 65.
 Lucrosa. Ouid. 1. Amor. eleg. 10, 7.
 Mutua. Lucret. lib. 4, 242.
 Irrata. Ouid. 2. de Arte, 137.
 Blanda voluptas truces mollit animos. Ouid. 2. de Arte, 96.
 Nocet empta dolore voluptas. Horat. 1. epist. 1, 11.
 Placet innocens voluptas. Ouid. 3. Amor. eleg. 4, 7.
 Properata. Ouid. 1. Amor. eleg. 4, 10.
 Sperata. Ouid. 2. Metam. 173.
 Sperrere voluptates. Horat. 1. epist. 2, 11.
 ¶ Voluptarius. Plautus Pænulo, 8, 25.
 Liberum vt commonstraremus tibi locum & volu-
 ptarium.
 ¶ Voluptabilis. Plaut. Epid. 2, 19.
 Voluptabilem mihi tuo aduentu attolisti nuntium.
 ¶ Voluptuosus. Plin. lib. 3. epist. 13. Voluptuosum esse, vraq;
 opera eodem viatico inuisere.
 VOLVPE, vel VOLVPE] Plaut. Casin. 18, 5.
 Facite animo vestro volup. Terent. Phorm. 4, 3, 5.
 Venire saluum, volupe est.
 VOLVTA] Vitruuius lib. 1. cap. 2. Propter teneritatem, gra-
 ciliora & florida, folijsq; & voluis ornata opera facta, au-
 gere videbuntur iustum decorem.
 VOLVTABRVM, VOLVTATIM, VOLVTO] Vide VOLVO.
 VOMER] Vide VOMO.
 VOMICA] Plin. lib. 20. cap. 12, 1. Petroselinon præcipuum
 ad vomicas.
 Putres vomicæ. Iuvenal. Satyr. 11.
 Erumpit vomica. Celsus lib. 2. cap. 8.
 Excitat vomicas dolor. Celsus lib. 2. cap. 7.
 Laborare vomica. Celsus lib. 4. cap. 8.
 Rumpere vomicam. Celsus lib. 2. cap. 8.
 Vomica oritur. Celsus lib. 2. cap. 6.
 ¶ Vomica: de suppuratione. Celsus lib. 2. cap. 8. Quod sine rupta
 quidè vomica, vel pure extrinsecus emisso febris quicuit.
 ¶ Vomica. Plaut. vncas ciuenu plenam argenti, in Persa, 9, 11.
 Quid hoc quod in collo tibi tumet?
 S. A. vomica est: pressare parèt.
 ¶ Vomica: Concaua loca vesu ffate exesa. Lucilius li. 29. Tyro-
 neo & non mortifero adfectus vomica & vulnere.
 Vomica: Reipub. Quintil. lib. 8. cap. 6.
 VOMO] Fluctus vomitæ resorbet Scylla. Ouid. epist. 12, 25.
 Flammas ore vomit Cacus. Ouid. Fast. 114.
 Purpuream vomit ille animam. Virg. 9. Aeneid. 70.
 Vitam vomere. Lucret. lib. 6, 166.
 ¶ Vomor. Plin. lib. 10. cap. 67. Salamandræ ore sanies lacte
 vomitur.
 ¶ Vomito. Col. lib. 7. cap. 10, 4. Quam quum pecudes bibe-
 runt, nausea correptæ vomitant, atq; expurgantur.
 ¶ Vomitus. Varius vomitus. Celsus lib. 2. cap. 6.
 Repetere vomitum. Celsus lib. 4. cap. 4.
 Supprimere. Celsus lib. 4. cap. 5.
 Concitare vomitus. Plin. lib. 24. cap. 18, 1.
 Extrahere. lib. 23. cap. 8, 17.
 Facere. lib. 13. cap. 23, 1.
 Inhibere. lib. 12. cap. 15, 12.
 Inuitare. lib. 22. cap. 14, 7.
 Mouere. lib. 33. cap. 8, 2.
 Sistere. lib. 20. cap. 14, 5.
 ¶ Vomitaria: in speculaculis dicimus, vnde homines glomeratim in-
 gredientes, in sedilia se fundunt. Macrobius libro sexto, Saturni.
 capite quarto.
 ¶ Vomitor. Plin. lib. 23. cap. 1. Non expedire vomitoribus,
 sicut neq; mustum, neq; sapa, neq; passum.
 ¶ Vomitorius. Plin. lib. 21. cap. 19, 5. Hunc stomacho inuti-
 lem: & ideo vomitorium.
 VOMER, vel VOMIS] Plin. lib. 17. cap. 18, 4. Vomerum plu-
 ra genera. Virg. 1. Georg. 10.
 — sulco attritus splendescere vomer. Lucret.
 — occulto decrescit vomer in aruo. Virg. 1. Georg. 33.
 Vomis & inflexi primum graue robur aratri.
 Saucia vomeribus tellus. Ouid. 1. Metam. 21.
 Aduncus vomer. Ouid. 4. Fast. 187.
 Curuus. Ouid. 3. Amor. eleg. 7, 8.
 Duro fumans sub vomere taurus. Virg. 3. Georg. 103.
 Ferreus. Lucret. lib. 1, 64.
 Obtusi vomeris dentem protrudere. Virg. 1. Georg. 53.
 Rigidi vomeris iqtu versatur tellus. Claud. 1. de rept. Pro-
 serp. 40.

Vnci vomeris patiens tellus Virg. 2, Georg. 45.
VOPISCVS] Plin. lib. 7, cap. 10, Vopiscos appellabant de geminis, qui retenti vtero nascerentur, altero interempto abortu.
VORAR] Plaga vorat medullas. Senec. Hippol. 3, 2.
VORARE: *Ausde sumere*. Plautus Trucul. 3, 16, —interim ille
 Hamum vorat; si semel amoris poculum accepit merere.
VIAM VORARE. Catul. ad Libel. 3, 3, 2.
VORATIO. Catul. ad Porcium & Socracionem, 44, 2, —met sodales *Quærun* in triuio vorationes.
VORAGO. Ingens vorago faucibus vastis patet. Senec. Herc. sur. 9, 10.
 Liuidissima maximeq; profunda vorago. Catullus ad Coloniã, 17, 3.
 Pigra, Silius lib. 13, 114.
 Tenebrosa. Stat. 6, Thebaid. 77.
 Tenax Catul. ad Coloniã, 17, 6.
 Vastâ voragine exæstuat gurges. Virg. 6, Aeneid. 60.
VORAGO: *Aliter*. Curtius lib. 8, Grauesq; & propemodum immobiles currus illuue & voragine hærebant.
VORAGINOSUS. Hirtius 6, bel. Hisp. 119, Nam palustri & voraginoso solo currebat ad dextram partem.
VORAX. Ventris voracis placare ieiunia. Ouid. 15, Met. 19.
VFSURA VORAX. Lucan lib. 1, 37.
VNDIQ; VORSUM. Lucret lib. 2, 210.
VORTEX] Vide **VERTEX**, in **VERTO**.
VOTVM] Vide **VOVEO**.
VOVBO] Horat. 3, Carm. ode 8, 2.
VOVERE VOTUM. Liu. 1, bel. Pun. 93, Ouid 9 Metam. 159, Vota puer soluit, quæ scæmia vouerat Iphis.
VOVERE in eadem verba. Liu. 3, bell. Maced. 34.
TEMPLUM DEO. Liu. 1, ab Vrbe, 10.
VOVERE: *Votis optare*. Senec. de Benefic. lib. 6, Et quicquid inimicus optaret, amantes vouent. Horat. 1, epist. 4, 2, Quid voueat dulci nutricula maris alumno?
VOTUS. Delubra vota Mentis. Ouid. 2, Metam. 18.
VOTUM. Cato cap. 83, Votum pro bubus, vt valcant, sic facito.
AMARUM VOTUM. Claud. 3, Paneg. 46.
AUDAX. Stat. 9, Thebaid. 125.
FUTILIA VOTA. Silius lib. 8, 6.
FURIOSA. Ouid. 10, Metam. 74.
FUTILE VOTUM. Silius lib. 10, 68.
IGNAUM. Claud. Eutrep. 2, 9.
MODESTA PARVM VOTA. Ouid. 3, Trist. eleg. 8, 4.
PAUIDUM VOTUM. Claud. 1, de bello Gildon. 14.
PIA VOTA. Ouid. 1, Metam. 45.
PUBLICA. Ouid. 7, Metam. 92.
TEMERARIA. Tibul. lib. 3, eleg. 6, 6.
TRISTIA. Ouid. 8, Metam. 108.
ASSUESCERE VOTIS. Virg. 1, Georg. 9.
CANERE VOTA DIUIS. Virg. 3, Aeneid. 88.
CONCIPERE. Ouid. 7, Metam. 121.
CONCEPTA. Silius lib. 7, 16.
CORRIGERE VOTA SUA. Ouid. 2, Metam. 18.
DUCCERE VOTA AD BONOS EXITUS. Horat. 4, Carm. ode 8, 7.
DUPPLICARE VOTA METU. Virg. 8, Aeneid. 112.
IN VOTA EFFUNDI. Tacit. lib. 1.
EXSEQUI ANNUA VOTA. Virg. 5, Aeneid. 11.
FACERE VOTA PARCIUS. Senec. de Benefic. lib. 2, cap. 1.
INHIBERE VOTA ALICUIUS ROGANDO. Ouid. epist. 15, 24.
LIBERARI VOTI. Liu. 5, ab Vrbe.
VOTIS VOTA NESCERE. Lucret lib. 5, 242.
OBLIGARE VOTIS CAPUT. Horat. 2, Carm. ode 8, 1.
ONERARE VOTIS ÆTHERA. Virg. 9, Aeneid. 5.
PERFECTA VOTA ORDINE. Virg. 3, Aeneid. 110.
POSCERE OPEM VOTIS. Ouid. 3, Fast. 119.
REPETERE VOTA. Quint. in Proœm. lib. 4, 3.
IMMORTALE VOTUM SACRABAT. Virg. 8, Aeneid. 142.
FERALIA VOTA SANCIRE CONTRA ALIQUEM. Stat. 11, Thebaid. 69.
FIDEM VOTI SOLUERE. Ouid. 1, Fast. 128.
SUPPLICIBUS VOTIS SUPERARE IRAM NUMINIS. Virg. 8, Aen. 83.
TACITO SUSPENDIT VOTA LABELLO. Catul. Argon. 19, 21.
ERECTO VOTO TIMERE ALIQUID. Stat. 6, Thebaid. 152.
VOCARE ALIQUEM IN VOTA. Virg. 5, Aeneid. 102.
VOCARE DIUOS IN VOTA. Virg. 5, Aeneid. 47.
VOCARE IMBREM VOTIS. Virg. 1, Georg. 32.
VOCARI VOTIS. Virg. 1, Georg. 9.
VOTUM: *Voluntas & desiderium*,
 Matura vota coloni Ouid. 8, Metam. 59.
 Deplorata. Ouid. 1, Metam. 55.
 Exposcere pacem votis. Virg. 3, Aeneid. 52.
 Fingere voto aliquem. Plin. epist. 112.
 Frui votis. Valerius 4, Argon. 153.
 Implere votum alicuius. Curtius lib. 4,

Potiri voto. Ouid. 9, Metam. 63.
 Respondere votis alicuius. Virg. 1, Georg. 10.
 Succedere in vota alicuius. Ouid. 11, Metam. 46.
 Superant modum tua vota. Stat. 1, Achil. 29.
 Fouere sua vota animo. Ouid. 7, Metam. 129.
VOTIUS. Horat. 1, epist. 37, Pascitur in vestrum reditum votiua iuuenca.
AURES VOTIUM. Plaut. Casina, 2, 28.
VOTIUM: *Quod voto desideratum est*. Apuleius lib. 6, Tota ciuitas ad vitium conspectum effunditur.
TABELLA VOTIUA. Horat. 2, Scrm. Satyr. 1, 7.
THURA VOTIUA. Ouid. 3, Amor. eleg. 12, 2.
VOCES VOTIUM. Tibul. lib. 1, eleg. 3, 6.
VOX] *Asperitas vocis*. Lucret lib. 4, 113.
 Bona vocis. Quintil. lib. 11, cap. 3.
 Cantus vocis. Quintil. lib. 3, cap. 10, 86.
 Inoffensa copulat ovocum. Quint. lib. 1, cap. 10, 20.
 Discrimina vocum. Quintil. lib. 1, cap. 3, 16.
 Flexus vocis. Quintil. lib. 1, cap. 10, 19.
 Intensio. Quintil. lib. 1, cap. 10, 20.
 Iter. Ouid. 2, Metam. 167.
 Iucunditas claritasq;. Quint. in Proœm. lib. 6, 10.
 Modestia. Quintil. lib. 4, cap. 1, 39.
 Remissio. Quintil. lib. 1, cap. 10, 20.
 Simulans vocumales. Ouid. 2, Amor. eleg. 6, 5.
 Sonitus vocis. Virg. 3, Aeneid. 134.
 Suauitas vocum. Quintil. lib. 1, cap. 3, 21.
 Acerba vox. Quintil. lib. 11, cap. 3.
 Acrior. Quintil. lib. 11, cap. 3.
 Acute vocis Hylætor. Ouid. 3, Metam. 45.
 Acquistima vox, & Turpissima, *apponuntur* Senec. de Benefic. lib. 3, cap. 14.
 Ambigua vox. Virg. 2, Aeneid. 20.
 Amœnæ voces. Ouid. ad Pisonem, 19.
 Angusta. Iuuenal. Satyr. 39.
 Anheia. Claud. 2, in Eutrop. 78.
 Animosa. Seneca de Benefic. lib. 2, cap. 16.
 Assidua. Virg. 4, Aeneid. 90.
 Atrox. Quintil. lib. 11, cap. 3.
 Blanda. Virg. 1, Aeneid. 136.
 Boans. Ouid. 3, de Arte, 89.
 Candida. Quintil. lib. 9, cap. 3.
 Clarifona. Catul. Argon. 19, 25.
 Concitata. Quintil. lib. 11, cap. 3.
 Confusa. Lucret lib. 4, 114.
 Consona. Silius lib. 5, 40.
 Constantis. Ouid. 1, Amor. eleg. 4, 13.
 Contracta. Quintil. lib. 11, cap. 3.
 Densa. Quintil. lib. 11, cap. 3.
 Dira. Virg. 3, Aeneid. 46.
 Diffona. Stat. 8, Thebaid. 124.
 Docta. Quintil. lib. 2, cap. 16, 6.
 Dura. Quintil. lib. 11, cap. 3.
 Durabilis. *ibidem*.
 Efferatæ voces. Seneca Hercule furente, 6, 13.
 Erecta. Quintil. lib. 11, cap. 3.
 Exigua. Virg. 6, Aeneid. 99.
 Extrema. Virg. 4, Aeneid. 125.
 Facilis. Quintil. lib. 11, cap. 3.
 Facunda. Ouid. 4, Fast. 49.
 Falsa. Horat. 2, Carm. ode 2, 4.
 Ferox. Claud. de nupt. Honorij & Mariz, 64.
 Ferrea. Virg. 6, Aeneid. 125.
 Fessa loquendo. Ouid. 3, Trist. eleg. 3, 17.
 Ficta. Lucan. lib. 3, 21.
 Flebilis. Quintil. lib. 11, cap. 3.
 Fœminea. Quintil. lib. 11, cap. 11, 1.
 Fusca. Quintil. lib. 11, cap. 3.
 Grandis. Quintil. lib. 11, cap. 3.
 Hilaris. Quintil. lib. 11, cap. 3.
 Horrenda. Virg. 9, 29.
 Incerta. Quintil. lib. 1, cap. 1, 16.
 Incesta. Ouid. 2, Trist. 101.
 Infandæ vocis sonus. Seneca Agamem. 13, 6.
 Infragilis vox. Ouid. 1, Trist. eleg. 4, 11.
 Ingeniosa mutandis sonis. Ouid. 2, Amor. eleg. 6, 4.
 Ingens. Virg. 1, Georg. 96.
 Ingloria. Stat. 3, Syll. 3, 28.
 Infana. Ouid. epist. 11, 15.
 Iracunda. Ouid. 2, Metam. 95.
 Legitima. Ouid. 3, de Arte, 59.
 Lenis. Quintil. lib. 11, cap. 3.
 Libera. Liu. 5, bell. Maced. 4.
 Liberalis. Quintil. lib. 11, cap. 3.
 Limpida. Plin. lib. 34, cap. vlt. 12.
 Liquidæ voces auium. Lucret lib. 5, 377.

Liquidæ voces corni. Virg. 1, Georg. 82.
 Lugubris. Lucret. lib. 4, 110.
 Minax. Horat. 1, Carm. ode 10, 3.
 Mœsta. Virg. 2, Aeneid. 56.
 Moribunda. Stat. 8, Thebaid. 125.
 Mutæ voces murmure. Stat. 2, Sylu. 1, 21.
 Nitida. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Obscœna. Iuuenal. Satyr. 11, 18.
 Obscura. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Obtusa. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Paruæ vocis murmura. Ouid. 12, Metam. 10.
 Præpinguis. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Pura. Persius Satyr. 5, 3.
 Pusilla. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Rara. Virg. 3, Aeneid. 63.
 Rigida. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Rauca. Ouid. 6, Metam. 76.
 Recta. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Resona. Ouid. 3, Metam. 100.
 Sacra. Ouid. 2, Metam. 56.
 Salutaris. Seneca de Benef. lib. 1, cap. 10.
 Sana. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Serena. Persius Satyr. 1, 2.
 Simplicis voces. Quint. lib. 1, cap. 5, 40.
 Sollicita vox. Ouid. 10, Metam. 127.
 Subfurda. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Summissa. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 3, 9.
 Superba. Lucret. lib. 5, 236.
 Supplex. Liu. 10, bel. Pun. 3.
 Tacita. Ouid. 9, Metam. 61.
 Tenera. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Tenuata. Ouid. 2, Metam. 75.
 Teres. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Tinnula. Catullus in epithal. Iuliz. 56.
 Tremulæ voces hædorum. Lucret. lib. 2, 74.
 Tristis. Ouid. 7, Metam. 105.
 Trux. Silius lib. 1, 14.
 Truculenta. Plin. lib. 12, cap. 2, 1.
 Veneranda. Lucan. lib. 2, 106.
 Vigil. Ouid. 2, Metam. 108.
 Virilis. Ouid. 4, Metam. 77.
 Viua. Quint. lib. 2, cap. 2, 5.
 Vortuæ voces. Tibullus lib. 1, eleg. 3, 6.
 Addere voces lachrymis. Ouid. 13, Metam. 119.
 Aequiparare aliquem voce. Virg. eclog. 5, 9.
 Alit vox. Quint. lib. 2, cap. 2, 5.
 Alloqui patriâ voce mœstâ. Catullus de Bercynthia, 58, 10.
 Attollerere, & Submittere voce, *opposita*. Quint. lib. 1, ca. 8, 11.
 Annuere vocibus alicuius. Horat. 4, Carm. ode 6, 5.
 Audire & reddere voces notas. Virg. 6, Aeneid. 138.
 Captare voces auribus. Ouid. 18, 11.
 Dulcedine vocis captus. Ouid. 1, Metam. 143.
 Citat vox præconis. Quint. lib. 6, cap. 4, 6.
 Compellere aliquem voce. Virg. 3, Aeneid. 33.
 Timendâ voce complere nemus. Horat. Epod. 6, 2.
 Compescere voces. Senec. Herc. Octavo, 11, 2.
 Concipere mente vocem alicuius. Quint. lib. 1, cap. 2, 21.
 Condere vocem alicuius memori aure. Ouid. epist. 19, 20.
 Confirmatur vox hoc modo. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Confirmata constitutaq; vox. Ibidem.
 Conturbatur vox. Lucret. lib. 4, 113.
 Curata vox. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Custodire vocem. Quint. lib. 1, cap. 7, 15.
 Demissa voce loqui. Virg. 5, Aeneid. 64.
 Descendit vox. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Deorat vocem dolor. Ouid. 13, Metam. 110.
 Dicere aliquid acuta voce. Horat. 3, Carm. ode 4, 1.
 Tacitâ voce dicere aliquid. Ouid. 9, Metam. 61.
 Distinguere vocem linguâ. Silius lib. 1, 16.
 Dat voces lingua. Ouid. 9, Metam. 117.
 Dare vocem alienæ personæ. Quint. lib. 4, cap. 2, 74.
 Longas in stium ducere voces. Virg. 4, Aeneid. 93.
 Effundere voces ad æthera. Virg. 8, Aeneid. 14.
 Vox elicit vocem. Ouid. 1, Fast. 52.
 Elisa vox. Quint. lib. 1, cap. 3.
 Eluctata vox. Stat. 1, Achilleid. 105.
 Emittere vocem. Tibul. lib. 1, Achilleid. 105.
 Eripere vocem ab ore loquentis. Virg. 7, Aeneid. 24.
 Exasperat vox. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Exasperant vocem fauces atq;. Ibidem.
 Excidit vox ore. Virg. 6, Aeneid. 137.
 Excipere vocem alicuius. Senec. Thyeste, 1, 16.
 Exercere vocem pronuntiatione. Quint. lib. 1, cap. 11, 8.
 Trucem vocem expauere. Silius lib. 1, 14.
 Exprimere voces. Lucret. lib. 4, 111.
 Vocis splendorem affert. Plin. lib. 20, cap. 6, 2, De porro.

Deoratur vox. Plin. lib. 11, cap. 51, 5.
 Resorbere vocem. Plin. lib. 18, cap. vlt. 19.
 Roboratur vox. Plin. lib. 11, cap. 51, 5.
 Supprimere vocem. Celsus lib. 2, cap. 10.
 Anhelam vocem expromere. Claud. 2, in Eutrop. 78.
 Mœstas voces expromere. Virg. 2, Aeneid. 56.
 Ferre voces ad aliquem. Ouid. 5, Trist. 96.
 Fertur vox ad aures. Virg. 3, Aeneid. 19.
 Fingere optimè sibi voces. Quint. lib. 6, cap. 2, 24.
 Flectere vocem. Ouid. 2, Amor. eleg. 4, 5.
 Fractæ voces ad littora. Virg. 3, Aeneid. 111.
 Frangitur vox vitio faucium. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Legitima voce fraudare literam. Ouid. 3, de Arte, 59.
 Obscœnis vocibus frui. Iuuen. Satyr. 11, 18.
 Fundere voces. Catul. Argonaut.
 Extremam vocem cum sanguine fundo. Virg. 4, Aeneid. 123.
 Fusa vox. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Glutire vocem. Plin. lib. 10, cap. 12, 4.
 Habere cõtemptam supplicis vocem. Catul. de Ruffa, 55, 2.
 Inactare voces inertes. Virgil. 10, Aeneid. 65.
 Inactare voces ad sydera. Virg. eclog. 5, 13.
 Impedire vocem loquentis. Ouid. 13, Metam. 161.
 Induere voces dolentum. Tacit. lib. 4.
 Inflexere voces cantu. Tibul. lib. 1, eleg. 7, 8.
 Ingeminare voces. Virg. 1, Georg. 83.
 Sollicitâ voce inuocare aliquem. Ouid. 10, Metam. 127.
 Iterare voces. Horat. 1, epist. 19, 1.
 Refonis vocibus iterare aliquid. Ouid. 3, Metam. 100.
 Iungere vocem fidibus. Quint. lib. 5, cap. 10, 87.
 Lacerare aliquem voce. Virg. eclog. 3, 10.
 Locare vocem. Iuuen. Satyr. 8, 19.
 Loqui Latina voce. Ouid. 3, Trist. eleg. 12, 8.
 Loqui primùm incerta voce tentauit. Quint. lib. 1, cap. 1, 16.
 Tristi voce loqui. Ouid. 7, Metam. 105.
 Mittere vocem. Lucret. lib. 3, 190.
 Mittere liberam vocem. Liu. lib. 5, bel. Maced.
 Superbas voces mittere. Lucret. lib. 5, 236.
 Moneri voce alicuius. Virg. 3, Aeneid. 93.
 Blandis vocibus morari aliquem. Virg. 1, Aeneid. 136.
 Mouere numina voce. Virg. 4, Georg. 101.
 Constanti voce negare aliquid. Ouid. 1, Amor. eleg. 4, 13.
 Obscurant vocem fauces obtusæ. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Obscuratur vox vitio faucium. Ibidem.
 Parcere voci. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Penetrat vox ad aures. Ouid. 2, Metam. 9.
 Præterradit vox fauces. Lucret. lib. 4, 108.
 Premere vocem. Virg. 9, Aeneid. 65.
 Magna voce proclamare. Virg. 4, Aeneid. 69.
 Profunderè vocem. Catul. Argon. 59.
 Profusæ voces abière domos ætherias. Silius lib. 6, 51.
 Reddere voces. Virg. 1, Aeneid. 83.
 Referre voces pectore. Virg. 5, Aeneid. 83.
 Voce referre. Virg. 2, Aeneid. 43, Seruius.
 Remittunt vocem nemora. Virg. 12, Aeneid. 186.
 Replere littora voce. Ouid. 1, Metam. 68.
 Resoluere vocem atq; ora. Virg. 3, Aeneid. 92.
 Nescit vox missa reuerti. Horat. de Arte, 79.
 Summissa voce rogare opem alicuius. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 3, 9.
 Rumpere vocem. Virg. 2, Aeneid. 26.
 Rupit hanc pectore vocem. Virg. 2, Aeneid. 50.
 Sequi vocem fugientem. Virg. 1, Aeneid. 82.
 Scinditur vox vitio faucium. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Simulare fictas voces læto tumultu. Lucan. lib. 3, 21.
 Spargere voces ambiguas in vulgum. 2, Aeneid. 20.
 Strangulare vocem. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Suffocata vox maiore risu minus clara est. Quint. lib. 11, ca. 3.
 Vox erat in cursu. Ouid. 5, Fast. 49.
 Supprimere vocem alicui. Ouid. 1, Metam. 144.
 Incestis temerantur vocibus aures. Ouid. 2, Trist. 101.
 Temperata vox. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Tenuatur vox. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Minaci voce terere aliquem. Horat. 1, Carm. ode 10, 3.
 Tollere vocem. Horatius de Arte, 14.
 Exiguam vocem tollere. Virg. 6, Aeneid. 99.
 Lugubri voce querelam tollere. Lucret. lib. 4, 110.
 Trahere vocem ab imo pectore. Virg. 1, Aeneid. 75.
 Trahere aliquid purâ voce. Persius Satyra 5, 3.
 Tundi a assiduis vocibus hinc atq; hinc. Virg. 4, Aeneid. 90.
 Venit vox ad aures vulgi. Virgilius 2, Aeneidos, 24.
 Vocare voce aliquem. Virg. 4, Georg. 136.
 Plenâ voce vocare aliquem. Virg. 1, Georg. 78.
 Volutant vocem per atria. Virgilius 1, Aeneidos, 146.
 Falsis vocibus vti. Horat. 2, Carm. ode 2, 4.
 Vigenda vox non est ultra vires. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Vitendi voce multiplex ratio. Quint. lib. 11, cap. 3.

- ¶ **Vocalis**, Plin. lib. 18, cap. 35, 19. Ranz quoq; ultra solitum vocales, sunt signa tempestatis.
Carmine vocali clarus Philammon. Ouid. 11, Metam. 64.
Chordas vocales impellere pollice. Tibul. lib. 2, eleg. 51.
Ora vocalia. Ouid. 3, Metam. 67.
Vocales frequentissimè coeunt. Quint. lib. 21, cap. 3.
 ¶ **Vocalitas**. Quint. lib. 1, cap. 33, Sola est quæ notari possit velut vocalitas.
 ¶ **Vociferor**. Res ipsa vociferatur. Lucret. lib. 2, 210.
 ¶ **Vociferare**. Varr. 3, de Re rust. ca. 9, 4, Qui elati sunt, ac vociferant sæpe, in certamine pugnaces. De gallis gallinacis.
 ¶ **Vociferans**. Virg. 2, Aeneid. 136,
 Talia vociferans, gemitu testum omne replebat.
Graue vociferans. Valer. 3, Argon. 34.
 ¶ **Vociferatio**. Furiosa vociferatio. Quint. lib. 2, cap. 10, 6.
 ¶ **Vociferatus**. Plin. lib. 10, cap. 60, 1, Mares quidem cum vociferatu sanguinem etiam ex oculis profundunt.
 ¶ **Voco**. Vocare ad cœnam. Martial. lib. 2, 14,
 Perte perq; tuam, vector lascivæ, puellam,
 Ad cœnam Selium tu, rogo Taure voca.
Esium & comestatum vocare. Plaut. Menæch. 10, 11. Idem Stich. 14, 4.
Conivium vocare. Plaut. A sin. 13, 23.
Ad nuptias. Terent. Phorm. 4, 4, 21.
Intra testæ. Virg. 6, Aeneid. 105.
 ¶ **Vocare**: *Advocare*. Plaut. Cap. 6, 110,
 Quæ ad patrem vis nuntiat? vin' vocem huc ad te?
Vocatum verbis meis. Plaut. Amphit. 15, 66.
Vocauerat me in hunc diem. Plaut. Stich. 9, 12.
Vocare clamore suos. Virg. 12, Aeneid. 63.
Vocare clamoribus hostem. Virg. 4, Georg. 16.
Vocare clamore deum. Virg. 1, Georg. 70.
Nomine aliquem vocare. Virg. 11, Aeneid. 147.
Voce vocare aliquem. Virg. 6, Aeneid. 30.
Magna voce vocavit Aeneam. Virg. 10, Aeneid. 175.
Votis vocari. Virg. 1, Aeneid. 39.
Auxilia vocans frustra. Virg. 5, Aeneid. 45.
Deos vocare auxilio. Virg. 3, Aeneid. 138.
Contilitum vocare. Ouid. 2, Metam. 34.
Vocat pluviam cornix. Virg. 1, Georg. 78.
Vocari aliquod. Lucan. lib. 1, 30.
Ad altercationes vocari. Quintil. lib. 6, cap. 4, 6.
Faturos vocant ad bella. Virg. 11, Aeneid. 20.
Ad calculos aliquem vocare. Liu. 3, ab Vrbe, 15.
In certamina. Virg. 6, Aeneid. 15.
Ad computationem. Plin. in Paneg. 62.
In contemplationem. Plin. lib. 32, cap. 11, 2.
In culpam. Quintil. lib. 7, cap. 3, 41.
Ad exemplar alterius. Plin. in Paneg. 97.
Ad iudicium. Quintil. lib. 2, cap. 4, 24.
Ad libertatem servos. Liu. 4, bel. Maced.
In partem curarum. Tacit. lib. 1.
In periculum. Plin. epist. 3, 17.
Ad probationem. Quint. lib. 6, cap. 4, 6.
Ad testimonium. Varro lib. 1, de Re rust. cap. 4, 4.
In vota. Virg. 5, Aeneid. 47.
Vocare aliquem: *Nomen imponere*. Plaut. A sin. 12, 62.
Vocare pudicam tantum. Luenaal Satyr. 6, 14.
Vocare crudelem. Virg. eclog. 5, 5,
 Atq; deos atq; astra vocat crudelia mater.
 ¶ **Vocatus**. Vocatus atque non vocatus audit. Horatius 2,
 Carm. ode 18, 8,
 Tenuit mora nulla vocatos. Ouid. 1, Metam. 34.
Venit ad exiguas turba vocata dapes. Ouid. 2, Fast. 73.
Ad pocula vocatus. Ouid. 14, Metam. 60.
Vocata est opera. Plaut. Stich. 8, 18.
 ¶ **Vocatus**: *Verbale*. Virg. 12, Aeneid. 19,
 — nunc ò nunquam frustrata vocatus
 Hasta meos.
 ¶ **Vocatio**. Catullus ad Portium & Socratonem, 44,
 — mei sodales
 Quæzunt in trivio vocations.
 ¶ **Vocator**. Plinius lib. 35, cap. 10, 23, Inuitatus, ad regis cœnam venit. Indignantiq; Prolemæo, & vocatores suos ostendenti, ut diceret à quo eorum inuitatus esset, &c.
 ¶ **Vocativè**. Gellius lib. 13, cap. 21, Vocativè dicit.
 ¶ **Vocabulum**. Terent. Eunuch. 1, 2, 33,
 Tanquam philosophorum habent disciplinæ exipsis
 Vocabula. Plin. lib. 3, cap. 13, Vocabula oppidorū.
 Quint. lib. 9, cap. 1, Mutatur vocabulis vis rerum.
Magistratum vocabula. Tacit. lib. 1.
Cognata vocabula. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 56.
Speciosa vocabula rerum. Horat. 2, epist. 2, 24.
Vulgaria, & forte occurrentia vocabula. Quint. lib. 1, ca. 1, 25.
Dare vocabula terris. Silius lib. 3, 3.
Tribuere vocabula monti. Ouid. 14, Metam. 124.

- ¶ **Vocabulum**, pro *Nomine substantivo accipis*. Gell. lib. 1, cap. 16, Aperte ostendit, mille & vocabulum esse, & singulari numero dici. Idem lib. 3, cap. 12, A' vocabulis, non à verbis inclinata sunt.
 ¶ **Vocamen**. Lucret. lib. 2, 132,
 — & Bacchi nomine abuti
 Mauult, quàm laticis proprium proferre vocamen.
Vocamen dare. Solin. cap. 40.
Vocamen trahere de aliqua re. Solinus cap. 65.
 ¶ **Voculatio**. Gellius lib. 13, cap. 24.
 ¶ **Vociro**. Plaut. Capt. 18, 7,
 Pægnum vocitatus est.
 V P
 V P I I O] Virg. eclog. 10, 4,
 Venit & vpsillo: tardi venere bubulci.
 V P V P A] Auis. Plin. lib. 10, cap. 29, 10.
 ¶ **Vpupa**: pro *Meretrice*. Plaut. Capt. 19,
 Iudem huc mihi aduenienti vpupa, quæ me delectet,
 data est.
 V R
 VRBANATI M, VRBANI TAS, VRBANVS] Vide VRBS.
 VRBS] Vrbis propriè dicta est Roma. Quintil. lib. 9, cap. 2,
 Marcellus de verb. signif. I Alphenus. Vrbem Alphenus ait
 esse Romam, quâ muro cingeretur.
Genitor vrbis Quirinus. Ouid. 15, Metam. 137.
 ¶ **Vrbs**: pro *Civitate*. Virg. 2, Aeneid. 53,
 Inuadunt vrbem somno, vinoq; sepultam.
Casus vrbis. Virg. 2, Aeneid. 102.
Conditores vrbium. Quint. lib. 2, cap. 16, 6.
Ancipiti difcordes vrbe Tribunus. Lucan. lib. 1, 55.
Antiqua vrbs. Virg. 1, Aeneid. 4.
Arcta ciuibus. Stat. 11, Thebaid. 55.
Beata vrbes. Catul. ad Lesbiam, 48, 4.
Cella vrbs. Virg. 3, Aeneid. 59.
Clara. Catul. ad seipsum, 43, 2.
Egregia. Virg. 2, Aeneid. 31.
Famosa. Tacit. lib. 21.
Frequens populis. Lucan. lib. 1, 102.
Grauis armis opibusq;. Stat. 1, Thebaid. 55.
Infirma. Liu. 4, ab Vrbe, 256.
Vrbs lymphata erroribus. Stat. 10, Thebaid. 111.
Magna. Virg. 4, Aeneid. 35.
Misera. Horat. 4, Carm. ode 15, 4.
Mœsta attonitaq;. Iuuen. Satyr. 11, 20.
Opulentissima. Catullus in Iuliam, 27, 5.
Pauida. Virg. 9, Aeneid. 95.
In summis vrbibus. Catul. Argon. 59, 2.
Trepida vrbs. Lucan. lib. 2, 32.
Turbida. Valer. 3, Argon. 23.
Vacua. Valer. 3, Argon. 62.
Perdomitas vrbes agitare. Lucan. lib. 2, 128.
Armata vrbs. Lucan. lib. 2, 114.
Concussa cadunt vrbes. Lucret. lib. 5, 249.
Capere vrbem. Virg. 2, Aeneid. 102.
Cingere vrbes muns. Senec. Octau. 7, 6.
Cingitur vrbs obfisione. Virg. 3, Aeneid. 11.
Concussa vrbs. Virg. 4, Aeneid. 133.
Nouam vrbem condere. Virg. 1, Aeneid. 106.
Domitæ vrbes. Virg. 3, Georg. 6.
Emendare vrbes iudicij. Quintil. in Proœm. lib. 1, 8.
Euertere vrbes. Quintil. lib. 5, cap. 11, 7.
Feras vrbes excire. Lucan. lib. 2, 10.
Exedere vrbem nefandis odijs. Virg. 5, Aeneid. 158.
Pulchram vrbem exstruere. Virg. 4, Aeneid. 59.
Vicina vrbes inter se arma ferunt. Virg. 1, Georg. 102.
Vrbes lætæ florent pueris. Lucret. lib. 1, 51.
Fundare vrbem legibus. Virgil. 6, Aeneid. 163.
Implere vrbem nomine alicuius. Horat. Epod. 17, 13.
Incensa vrbs. Virg. 2, Aeneid. 66.
Inuadere vrbem. Virg. 2, Aeneid. 53.
Inuisere vrbes. Virg. 1, Georg. 5.
Incuras vrbes irrumpere. Claud. 2, in Eutrop. 55.
Lacerare vrbes. Lucan. lib. 10, 9.
Petere vrbem excidij. Virg. 2, Georg. 101.
Ponere vrbem. Virgil. 4, Aeneid. 43.
Premere vrbem ingenti obfisione. Virg. 8, Aeneid. 130.
Aegris vrbibus viuus reddit calor. Claud. de bello Getico, 82:
Placidæ vrbes in pace tegebat. Virg. 7, Aeneid. 10.
Regere consilij vrbes. Quintil. in Proœm. lib. 1, 8.
Referare vrbem, & pandere portas. Virg. 12, Aeneid. 117.
Sepulta vrbs. Tacit. lib. 19.
Spoliare vrbes populis. Stat. 4, Thebaid. 8.
Præclaram vrbem statuere. Virg. 4, Aeneid. 131.
Sternere vrbes admotis machinis. Seneca Thyeste, 4, 11.
Viduar vrbem ciuibus. Virg. 8, Aeneid. 115.
Victæ vrbes. Horat. 4, Carm. ode 15, 1.

Vr̄bicus. Gel lib. 15, cap. 1, Vnum hercle dedissem res rusticas, & vr̄bicas emissem. Mart lib 1, 125.
 Optimus vr̄bicus poeta.
 Vr̄banus. Arbor vr̄bana Plin. lib. 16, cap. 19, 1.
 Excubiz vr̄banæ. Tacit. lib. 1.
 Familia vr̄bana. Pomponius de verb. signifi. l. vr̄bana familia & rustica non loco, sed genere distinguitur.
 Mus vr̄banus. Horat. 2, Serm. Satyr. 6, 16.
 Prædia vr̄bana. Vlpianus de verb. signifi. l. vr̄bana prædia.
 Serui vr̄bani. Paulus de legatis l. seruus. Vr̄bani serui intelligendi sunt, quos paterfamilias inter vr̄banos adnumerare solitus sit.
 Vita vr̄bana. Terent. Adelph. 1, 1, 17.
 Viræ vr̄banæ commoda. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 9, 6.
 Vr̄banus: *Cultus facies*
 Cornis & vr̄banus. Horat. 1, Serm. Satyr. 10, 13.
 Frons vr̄bana. Horat. epist. 9, 3.
 Vr̄banicus. Vr̄banici milites, Paulus in l. qui mittuntur ff. ex quib. caus. maior.
 Vr̄banitas. Quintil. lib. 6, cap. 3, 74, Illa est vr̄banitas, in qua nihil absonum, nihil agreste, nihil inconditum, nihil peregrinum, neq. sensu, neq; verbis, neq; ore, gestuue possit deprehendi.
 Mira vr̄banitas. Quint lib. 6, cap. 3, 3.
 Opportuna Quintil. lib. 4, cap. 1, 33.
 Oratoria. Quintil. lib. 6, cap. 3, 9.
 Vr̄banæ. Elabi vr̄banus Quint. lib. 2, cap. 11, 2.
 Vr̄banatim. Pomponius Alconibus. Ego rusticatim tangam; vr̄banatim nescio.
VRCVS Plaut Milite. 11, 18,
 Neque equidem heminas octo exprompsi in vrcum.
 Cato cap. 13, 1, Vrcum vnum æneum, quod captat quadrantaliam quinque.
 Vr̄cei aquarū. Cato cap. 10, 1, Sic cap. 11, 2, Vr̄ceos mustanos vocat.
 Vr̄cei fides. Cato cap. 13, 2.
 Vr̄ceolus. Colum. lib. 12, cap. 16, 4, Eodem tempore sorba manu lecta cuius in vr̄ceolis picatos adijcitur.
 Vr̄ceolaris herba. Plin. lib. 22, cap. 17, 2.
VREDO Plinius de vr̄rica pisce: Hæc tactio vrcinam excitat. Idem lib. 9, cap. 45, 2, Tacta vrcinam mittit.
VRGEN Virg. 3, Georg. 10,
 — oculos stupor vr̄get inertes. Plautus Poen. 14, 34,
 At vr̄get onus.
Vr̄gere: Infestare & exercere. Celsus. Desieruntq; vr̄gere cibi fastidium & potionis desiderium.
 Assultibus varijs vr̄gere aliquem. Virg. 5, Aeneid. 89.
 Culullis. Horat. de Arte, 88.
 Curis multis vndiq; vr̄geris. Lucret. lib. 3, cap. 214.
 Dolor graui vr̄gentur. Celsus lib. 3, cap. 2, 1.
 Fame, feruq; vr̄geri. Liu. 6, bell. Pun. 34.
 Febres magnæ vr̄gent. Celsus lib. 7, cap. 26.
 Fortuna vr̄get micos tenaciter. Ouid. epist. 3, 9.
 Hortatibus vr̄gere aliquem. Valer. 3, Argon. 110.
 Ab hoste magno vr̄geri. Valer. 8, Argonaut. 86.
 Iussis ingentibus vr̄gere. Virg. 7, Aeneid. 49.
 Laboribus famulas. Ouid. 4, Metam. 7.
 Dominus non lenis vr̄get mentem. Horatius 2, Serm. Satyr. 7, 19.
 Mole vr̄getur corpus. Virg. 3, Aeneid. 116.
 Nox vr̄get diem, & dies noctem. Horat. Epod. 17, 5.
 Onus vr̄get. Ouid. 4, Fast. 103.
 Periculum vr̄get. Plin. lib. 28, cap. 1, 2.
 Vr̄gere: *Insistere* Altum vr̄gere. Horat. 2, Carm. ode 10, 1.
 Acridus. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 3.
 Propositum. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 2.
 Iratis precibus aliquem. Horat. 2, Serm. Satyr. 6, 6.
 Male administratæ provincie vr̄geri. Tacit. lib. 5.
 Vr̄gere ad solutionem. Vlpian. in l. si extraneus. ff. de iure dotium.
 Vr̄gere: *commiseratino*. Horat. 2, Carm. ode 18, 4,
 Marijsq; Baijs obstrepentis vr̄ges
 Summouere littora.
 Vr̄gere: *Tegere*. Virg. 2, Georg. 71,
 Quæ laxo super, atq; ingenti pondere testæ
 Vr̄gerent.
 Vr̄gere: *Accelerare*. Virg. 9, Aeneid. 98,
 — tib. quam noctes festina, diesq; Vr̄gebam.
 Iter vr̄gere. Ouid. 6, Fast. 104.
 Vr̄gens. Fato vr̄genti incumbere. Virg. 2, Aeneid. 131.
VRI boues syluestres, Plinius libro 6, capite 15, 1, Virgil. 3, Georg. 107,
 Quæstas ad sacra boues Iunonis, & vr̄is
 Inparibus ductos alta ad donaria curus,
VRI CA Plin. lib. 18, cap. 17, 5, Commune autem omnium
 fatiorum vitium vr̄ica.

VRI GO Plin. lib. 20, cap. 22, 3, Si vehementior vr̄igo timeatur, per duplices pannos.
VRINA Columel. lib. 2, cap. 15, Aptior est tamen furculis, hominis vr̄ina.
 Iter vr̄inæ. Celsus lib. 4, cap. 1.
 Vr̄inæ & menstruis efficac. Plinius lib. 20, cap. 1, ad finem, Et lib. 23, in Proœm. 9.
 Angustis vr̄inæ vitæ abrotonum. Plin. lib. 21, cap. 21, 8.
 Genitalis vr̄ina. Plin. lib. 8, cap. 43.
 Vr̄inæ crebra cupiditas, sed magna difficultas. Cels. lib. 2, cap. 7.
 Vr̄inæ difficultates succus emendat. Plin. lib. 20, cap. 7, 5.
 Vr̄inæ difficultatibus medetur. Plin. lib. 24, cap. 19, 9.
 Profluuium vr̄inæ. Plin. lib. 28, cap. 6, 5.
 Vr̄inæ tormina discurit cichorium. Plin. lib. 20, cap. 8, 5.
 Alba vr̄ina. Celsus lib. 2, cap. 4.
 Arenosa. Celsus lib. 2, cap. 7.
 Bullans. Celsus lib. 2, cap. 7.
 Candida. Plin. lib. 18, cap. 6, 11.
 Crassa. Celsus lib. 2, cap. 6.
 Deteriora. Celsus lib. 2, cap. 6.
 Difficilis. Plin. lib. 23, cap. 8, 3.
 Diluta. Celsus lib. 2, cap. 4, & cap. 6.
 Liquida parum. Celsus lib. 2, cap. 7.
 Mala, deterior, pessima. Celsus lib. 2, cap. 4.
 Mortifera. Celsus lib. 2, cap. 6.
 Nigra. Celsus lib. 2, cap. 6.
 Pallida. Celsus lib. 2, cap. 6.
 Rubens. Plin. lib. 28, cap. 6, 11.
 Rubra. Celsus lib. 2, cap. 6.
 Ruffa. Celsus lib. 1, cap. 2.
 Tenuis. Celsus lib. 2, cap. 6.
 Tortuosior. Plin. lib. 21, cap. 27, 1.
 Viridis. Celsus lib. 2, cap. 7.
 Vitiosa. Plin. lib. 28, cap. 6, 12.
 Auribus atq; oculis concepta vr̄ina. Iuuen. Satyr. 11, 17.
 Citare vr̄inam, & tardare. Celsus lib. 2, cap. 19.
 Distillat vr̄ina. Celsus lib. 2, cap. 7.
 Excalefacere vr̄inas. Plin. lib. 21, cap. 20, 4.
 Excitare vr̄inam. Plin. lib. 20, cap. 23, 4.
 Expellere. Plin. lib. 23, cap. 1, 25.
 Impellere. Plin. lib. 21, cap. 26, 1.
 Inhibere. Plin. lib. 20, cap. 4, 1.
 Instillare. Plin. lib. 28, cap. 6, ad finem.
 Mordet vr̄ina. Plin. lib. 20, cap. 15, 1.
 Mouere vr̄inam. Plin. lib. 24, cap. 11, 1.
 Nocere vr̄inæ existimatur galbanum. Plin. lib. 24, 5.
 Pellere vr̄inam. Plin. lib. 20, cap. 5, 1.
 Pellit vr̄inam celerrimè. Plin. lib. 24, cap. 6, 5.
 Prodest & vr̄inæ pota modicè radix, & menstruis. Plin. lib. 21, cap. 22, 4.
 Soluere vr̄inam. Plin. lib. 26, cap. 3, 34.
 Tardare. Celsus lib. 2, cap. 19.
 Trahere. Plin. lib. 24, cap. 13, 3.
 Dens defricatus vr̄inæ. Catul. in Egnatium, 17, 3.
 Descendit vr̄ina. Celsus lib. 2, cap. 27.
 Exinanita prius vr̄ina. Plin. lib. 8, cap. 37, 3.
 Facere vel reddere vr̄inam. Plin. lib. 8, cap. 16, 5, Colum. lib. 6, cap. 30.
 Mouetur vr̄ina. Iuuen. Satyr. 11, 17.
 Vr̄ina naturaliter profluit. Celsus lib. 7, cap. 26.
 Excedit vr̄ina. Celsus lib. 7, cap. 26.
 Transfluens vr̄ina si id nō rodit. Celsus lib. 7, ca. 26, ad finem.
 Vr̄inari. Plin. lib. 11, cap. 3, 58, Eadem est causa, quare sub aqua diu ranæ & phocæ vr̄inentur.
 Vr̄inator. Callistratus iureconsultus ad legem Rhodiam: Inavis onusta sed si naus appellat eos qui merces è mari extrahunt, nauigij gratia iactatas. Liu. lib. 4, Decad. lib. 5, Sed in rem emendabilem visus lapsus esse, quod per vr̄inatos omnes ferme extractum est.
VRINVM ouum. Plinius lib. 10, cap. 58, 1, Quod irritum est, vr̄inum vocant.
VRNA Plaut. Pseud. 4, 23,
 Tu qui vr̄nam habes, aquam ingere. Cato cap. 10, 2,
 Vr̄nam quinquagenariam vr̄nam, trullas tres.
 Aquæ vr̄na. Horat. 1, Serm. Satyr. 5, 18,
 Argenti. Horat. 2, Serm. Satyr. 6, 2,
 Liquidi. Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 11.
 Arida vr̄na. Ouid. epist. 11, 25.
 Capacibus vr̄nis excipere & fundere laticem. Ouid. 5, Metamorph. 55.
 Demissa vr̄na in vndas. Ouid. 2, Metam. 8.
 Vndanem vr̄nam declinare. Claud. 2, de rapu. Proserp. 14.
 In vr̄nam conijcere. Plin. epist. 22, 5, Ut effemus in Senatus potestate, pateremurq; nomina nostra in vr̄nam conijci.
 Virg. 6, Aeneid. 87, Quæsitior Minos vr̄nam mouet.

Feralis vrna. Tacit. lib. 3.

Quatere vnam Stat. 2, Sylu. 1, 44.

¶ Vinales caliculi, vel vrcei. Plinius lib. 9, cap. 30, 5, Caliculis vinalibus peluuium modo, dentes magnitudini respondent. Cato cap. 13, Vrceos fictiles vinales duos, trullas ligneas duas.

¶ Vrnarium: Mensa quadrata, super qua vrna aqua plena in culina reponebantur. Varro *de re rustica* Ad quam rem nobis est confluuium, ad quam rem vrnarium?

¶ Vrnula: Vrnula aqualis. Varro de vita populi Romani, libro primo.

VRO] Plin lib. 12, cap. 4, 3, Vritur ebenus odore iucundo.

Flammis subiectis vrere aliquid. Virg. 2, Aeneid. 8.

Sol graui vrit arua. Ouid. 6, Metam. 68.

Sitis vsserat herbas. Quid. 4, Fast. 60.

Calor vrit artus. Lucret. lib. 4, 176.

¶ Vrere: de frigore etiam dicitur. Lucan. lib. 4, 11, Vrebant montana niues.

Vri virgis. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 12.

Loris. Horat. 1, epist. 17, 20.

Calceus angustior, dicitur vrere pedem. Horat. lib. 1, epist. 10, 9.

Vro hominem: per translationem. Terent. in Eunuch. 2, 2, 43, Horat. 2, epist. 1, 3,

Vrit enim fulgore suo, qui prægrauat artes

Infra se positas. Liu. 7, bel. Pun. 156. Quos & Machanidas tyrannus Lacedæmoniorum finitimo bello vrchat.

Vritatrox luno. Virg. 1, Aeneid. 134.

¶ Vri: Amore consumi. Virg. 4, Aeneid. 14, Vritur infœlix Dido

Impensius vri. Catul. ad Lesbiam. 67, 1.

Pectore intimo vri. Catul. in Epithal. Iuliaz. 56, 36.

Pectore toto vri. Ouid. 1, Metam. 100.

Amor me vrit. Virg. 2, eclog. 14.

Violenter me vssit amor. Ouid. 1, de Arte. 5.

Dolor vri amantes. Ouid. 4, Metam. 56.

Doloribus tacitis vri. Ouid. 3, Fast. 98.

Ignibus vri. Horat. 3, Carm. ode 7, 3.

¶ Vrito. Plaut. Most. 8, 79.

Calidum hoc est: celi procul abest, vritat male.

¶ Vrens, Caminus vrens ramos. Horat. 1, Serm. Satyr. 5, 17.

Capellæ vrentes culta. Virg. 2, Georg. 40.

¶ Vrendus. Filix vrenda. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 8.

¶ Vstus. Plin. lib. 10, cap. 70, 2, Conueniunt ex alto etiam pisces ad quosdam odores, vt sepiam vstam.

Ignibus vstus crudeliter. Ouid. 3, Trist. eleg. 11, 11.

Aer siccis feruoribus vstus. Ouid. 1, Metam. 25.

Capillus vstus. Tibull. lib. 1, eleg. 10, 8.

¶ Vstio. Cato cap. 38, 3, Virgas & sarmenta, quæ tibi vstioni supererunt, in segetem comburito.

¶ Vstio: pro cautervatione, quam vscant. Plin. lib. 34, cap. 15, 3,

Quædã vstione sanantur: priuatim verò canis rabidi mortuus. Celsus: Omnes autem huiuscemodi dolores, vix citra vstionem finiuntur.

¶ Vstor. Mart. lib. 3, 5, 1,

Vstorq. tædas præferat nouæ nuptæ. Catul. de Rufa & Rufulo, 5, 5, 1,

Quum deuolutum ex igne prosequens panem

A semiraso tunderetur vstore.

¶ Vstulo. Pacuuius: Candenti ferro crines vstulare.

¶ Vstulatus. Pali vstulati. Vitruuius lib. 5, cap. 12.

¶ Vstulandus. Catul. in annales Volulij, 34, 2,

Scripta tardipedi deo daturam

Infœlicibus vstulanda lignis.

¶ Vstrina: Locus in quo metalla candescunt vt laborentur. Plinius lib. 36, cap. 21, 6, In vstrina ter siccantur; ita vt torreantur carbone puro, ac toties vino restinguantur albo.

¶ Vstrina: Locus dicebatur, in quo combustus erat, qui alibi sepultus, mortuus fuerat: vt ait Festus.

VROPYGIUM] spondylii finis, podici imminentis. Martial. lib. 3, 51,

Et anatis habeas vropygium maeræ.

VRPICUM] Instrumentum rusticum. Cato cap. 10, 2, Vrpicum vnum, crates stereorarias quatuor, villicum habere oportet.

VRRVN CVM] Varro 1, de Re rust. cap. 48, Illud autem summa in spica iam matura, quod est minus quàm granum, vocatur frit: quod in infima spica ad culmum stramētum summum, item minus quàm granum est, appellatur vrruncum.

VRVS] Armati vnguibus vrsi. Ouid. 10, Metam. 107.

Informes. Virg. 3, Georg. 50.

Sæuis inter se conuenit vrsis. Iuuen. Satyr. 15, 17.

Truces vrsi. Valer. 2, Argon. 15.

Turpes. Ouid. 3, Trist. eleg. 5, 7. Stat. 2, Thebaid. 174.

Vespertinus circumgemit vrsus ouile. Horat. Epod. 16, 11.

¶ Vrsa. Plin. lib. 10, cap. 63, 6, Informia etiam magis, quàm supradicta, vrsæ panunt.

Villofæ vrsæ catuli. Ouid. 13, Metam. 118.

¶ Vrsinus. Vrsinus sanguis. Columel. de Arboribus, cap. 15, Et Plinius lib. 8, cap. 36, 5, Quoniam potum in vrsiuam rabiem agat.

VRTICA] Plin lib. 21, cap. 15, 7.

Viure herbis & vrticâ. Horat. 1, epist. 12, 2.

Mordax vrtica. Ouid. 2, de Arte. 84.

¶ Vrtica: pro Pruvitu libidinis. Iuuen. Satyr. 2, 13, — vnde Hæc tetigit, Gradiue, tuos vrtica nepotes?

Acres vrticæ. Iuuen. Satyr. 11, 17.

¶ Vrtica: Genus piscis. Plin. lib. 9, cap. 45, 1, Vrticæ noctu uagantur, noctuq; mutantur.

VRVVM] Aratri curuatura: A quo Vruo. Ennius in Andromeda: Circum sese vruat ad pedes.

V S

VSPIAM] Terent. Adelph. 1, 1, 3,

— si abhis vspiam.

Vspiam: In re aliqua. Plaut. Casin. 20, 14,

Num me expertus vspiam?

VSQVAM] Terent. Andr. 2, 1, 9,

Neq; istic, neq; alibi tibi vsquam erit in me mora.

Terent. Andr. 5, 3, 7,

Vide num eius color, pudoris signum vsquam indicat?

Vsquam gentium. Plaut. Milite. 10, 90,

Nam bona vxor, si ea quide deducta est vsquam gentium, Vrtica possit inueniri? Terent. Hecyr. 3, 1, 12,

An quisquam vsquam gentium est a quæ miser?

VSQUE] Plaut. Menæch. 4, 60,

Inde vsque ad diurnam stellam crastinam potabimus.

Terent. Andr. 1, 2, 28,

Verberibus casum te in pistrinum, Daue, dedam. vsq; ad necem.

Vsque ad eum: pro, Excepto eo. Plin. epist. 35, h, omnes etiam

Consulares, vsq; ad Pompeium collegam.

Vsque sub. Virg. 1, Georg. 43,

— ferire ordea campis

Vsque sub extremum brumæ intractabilis imbrem.

Vsque Romam. Terent. Adelph. 4, 5, 21.

Ab ouo vsq; ad mala. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 2,

Vsque illò. Plin. lib. 6, cap. 23, 7.

¶ Vsque: adverb. um. Terent. Adelph. 5, 9, 5,

Ego istos vobis vsq; à pueris curavi ambos sedulo.

Vsque ab. Plautus in Trinum. Vsq; ab stirpe. Terent. Phorm. 2, 3, 48,

Progeniem vestram vsq; ab auo atq; atauo proferens.

Ab vsq; Virg. 7, Aeneid. 58,

— siculo prospexit ab vsq; Pachynno.

Vsque ad iactum celi. Tacit. lib. 13,

Ad serum vsque diem. Tacit. lib. 19.

Vsque adhuc. Terent. Andr. 1, 5, 27,

Tum patris pudor, qui me tam leni passus est animo vsq; adhuc. Sueton. in Domitiano, cap. 18, Vsq; adhuc certe animum meum probastis, & vultum.

Vsque ante. Liu. 5, bel. Pun. 61.

Vsque antehac. Terent. Andr. 2, 1, 4, — vt animus in

Spe, atq; in timore vsq; antehac attentus fuit!

Vsque è. Plaut. Persa,

Quastu attul si mihi ab hero meo vsq; è Persia.

Vsque ex. Terent. Eunuch. 3, 2, 18,

Ex Aethiopia est vsq; hæc.

Vsque extra solitudines deductus. Plin. lib. 8, cap. 17, 2.

Vsque ad eò: In tantum. Virg. 1, eclog. 3,

Non equidem inuideo, miror magis, vndiq; totis vsque ad eò turbatur agris.

Vsque ad eò. Terent. Andr. 4, 1, 38,

Suadere, orare, vsque ad eò donec perpulit. Cato cap. 67. Amurcam commuret vsque ad eò, donec in lacum, qui in cella est, postremum peruenerit.

Vsque ad eò, dum. Terent. Eunuch. 4, 6, 3,

Vsque ad eò ego illius ferre possum ineptias & magnifica verba. Verba dum sint.

Vsque ad modum, dum. Cato cap. 15, 6, 2, Postea vbi iterum occipiet feruere, paulisper demittito, vsque ad modum, dum

quinque quinq; numeres.

Vsque assatim. Plaut. Pœn. 7, 31.

Vsquedum. Terent. Heaut. 1, 1, 84,

— nam vsquedum ille vitam illam incolit

Inopem, carens patria ob meas iniurias. Terentius

Heaut. 1, 2, 20,

Imò & ibi nunc sum, & vsque dudum id egi, dum loquitur pater

Vsque eò vt. Varro lib. 2, de Re rust. cap. 1, 14, Vsque eò, vt meâ memorâ à alinus venient festertijs millibus LXX.

Vsque pro Dia, aut multum. Terent. Adelph. 2, 2, 5,

Ego vapulando, ille verberando, vsq; ambo defessi sumus. Et Adelph. 4, 2, 21,

Rogitas? Ctesiphon me pugnis miserum, & ista p saltria
 vsque occidit. Terent. Eunuch. 2.1.4,
 Opus faciam vt defatiger vsque, ingratus vt dormiam.
 vsque: *Affidua, perseveranter.* Terent. Adelph. 2.2.7,
 Quid potui melius, qui hodie vsque os prae bui. Vir-
 gil. 9. eclog. 12,
 Cantantes licet vsque (minus via laedet) canus.
 vsque & vsque. Martial. lib. 5. 61,
 Adlatres licet vsque nos & vsque,
 Et gannitibus improbis laceffas.
 vsque valuisti? Plaut. Mostell. 7. 19,
 —saluum te aduenisse gaudeo:
 vsq; inualuisti? vsq; vt vides. Idem Mercato. 7. 46,
 vsque valuisti?
 vsque opperiar. Plaut. Epid. 5. 117.
 vsque omne Terent. Adelph. 46. 3,
 Perreptaui vsque omne oppidum; ad portum; ad lacu;
 Quod non?
 vsque quaque. vsque quaque mihi loquitur. Plautus Bac-
 chid. 15. 85.
 vsque quod Varro de Re rust. lib. 1, cap. 2. 21, Quod iubet,
 sanam luridam conijcere in aquam, vsque quod ad tertiam
 partem decoxerit.
 vsque quod: *interpositis dictionibus.* Martial. lib. 2. 63,
 Eia age, rumpe moras; quod te spectabimus vsque?
 vsque quod: *Quasiens.* Vlpian. in l. si suspecta. §. 2. ff. de inoffi-
 cio. testam. Et ideo datur in eo libertates atq; legata, vsque-
 quod Falcidia permittit, suam habent potestatem.
 VSTIO, VSTRINA, VSTVLO, VSTVS] Vide VRO.
 VSVALIS, VSVARIVS, VSVCAPIO, VSVRA, VSVRPO, V-
 SVS] Vide VTOR.

V T

Vt] Vt ad pauca redeam. Terent. Hecyr. 1. 1. 60.
 Vt ita dicam. Quintil. lib. 8, cap. 3.
 Vt: *admissionem aliquando significat.* Plautus:
 Is mihi suavit, vt ad te irem.
 Vt: *Quid.* Terent. Phorm. 4. 3. 54,
 Nihil do: impuratus me ille vt etiam irrideat?
 Vt non post Vereor. Quint. lib. 8, cap. 3, Vereor vt non iam fe-
 rat quisquam.
 Vt: *pro Postquam.* Terent. Phorm. 4. 3. 12,
 —vt abij abire, fit forte ohuiam
 Mihi Phormio. Idem Hecyr. 5. 1. 25,
 Me segregatum habuisse, vxorem vt duxit, à me Pam-
 philum.
 Vt: *ex quo primùm.* Virg. 2, Aen. 113,
 Vt regem æquæuum crudeli vulnere vidi.
 Vt quenque visco offenderant: *pro statim vt.* Plaut. Pœnulo,
 6. 36 Terent. Hecyr. 5. 3. 4,
 —vt quisque venerant,
 Accedebam.
 Vt, confessim. Liu. 1. ab Vrbe, 46, Vt Hostius cecidit, confe-
 ssim Romana inclinatur acies.
 q Vt primùm. Vt primùm cessit furor. Virg. 6, Aen. 21.
 q Vt, *Similitudinem dicit.* Plaut. Rud. 24. 55,
 Vt tute es, item censes omnes esse? Horat. 2. Sermon.
 Salyr. 2. 5,
 —vt pueris olim dant crustula blandi
 Doctores, elementa velint vt discere prima.
 Vt, ita: *pro, Talis & qualis.* Plaut. Pseud. 5. 12,
 Vt voles esse me, ita ero. Terent. Hecyr. 3. 3. 20,
 Vt res dant sese, ita magni atq; humiles sumus.
 q Vt: *Quam, vel Quansum.* Quintilianus lib. 12, cap. 10, Non
 omittenda pars hæc orationis; sed exigenda, vt optime
 possumus.
 q Vt: *Quiippe, vel vespote.* Quint. lib. 10, cap. 1, Nec vtique dam-
 no, vt qui dixerim esse in omnibus utilitatis aliquid.
 Vt: *cum verbis Metuo, Vereor, & Timeo, dubitationem significat.*
 Terent. And. 5. 4. 11,
 Metuo vt subsist hospes. Ibidem, 4. 2. 22,
 —dies mihi vt sit satis vereor
 Ad agendum. Cæsar in Commentarijs: Vt satis com-
 modè supportari posses, timere dicebant.
 Vt: *Quendamodum.* Terent. And. 1. 1. 8,
 Ego post quam te emi à paruulo, vt semper tibi
 Apud me iusta & clemens fuerit seruitus,
 Scis. Idem Eunuch. 1. 2. 48,
 —tute scis, post illa quàm intimum
 Habeam te, & mea consilia vt tibi credam omnia.
 Vt ferunt Liu. 1 ab Vrbe, 103.
 Vt fama est. Liu. 1 bel. Maced. 127.
 Vt sæpe venit. Colum. lib. 4, cap. 2, 1.
 Vt perhibent Virg. Aen. lib. 8. 7,
 Elestra (vt Graij perhibent) Atlantide cretus,
 Adueritur Teucros.
 Vt: *pro Sicis.* Cæsar in Commentarijs: vt sunt Gallorum su-

bita & repentina consilia Terent. Phorm. 1. 2. 5,
 Vt nunc sunt mores.
 Vt in tali tempore. Liu. 4. bel. Pun. 126.
 Vt in licentia hac temporum. Plin. epist. 3. lib. 3.
 Vt diei tempus est. Terent. Heaut. 1. 2. 38.
 q Vt: *Quum.* Plaut. Menæch. 2. 61,
 Nam rus vt ibat, vt multum fortè pluerat,
 Ingressum fluuium rapidum.
 Vt numerabatur fortè argentum. Terent. Adelph. 3. 3. 32.
 Vt: *interrogans.* Plaut. Peria:
 Vt vales? vt quoco. Ibidem, 16. 5,
 Vt munitum muro tibi visum est oppidum?
 Vt: *admirans.* Plaut. Capt.
 Vt sæpe summa ingenia in occulto latent? Terentius
 Heaut. 5. 1. 51,
 Vt præter spem euenit? Idem Eunuch. 2. 2. 43,
 Vt falsus animi est? Virg. lib. 8. Aen. 33,
 —vt te fortissime Teucrum
 Accipio, agnoscoq; libens!
 Vt: *pro Licet.* Horat. 2. epist. 2. 15,
 Plures sunt plateæ, nihil vt meditantibus obstat? Liu.
 ab Vrbe condita: Ex Bruntio agro, qui vt omnis coleretur,
 exiguis tamen tanto alendo exercitui erat.
 Vt: *Exsecrans, vel optans.* Terent. Heaut. 46. 6,
 Vt te omnes equidem di deæq; quantum est, Syre,
 Cum istoc inuento, cumq; incepto perduint. Idem A-
 delph. 4. 6. 2.
 Quod plerique omnes faciunt: vt. Terent. And. 1. 1. 29.
 Vt: *Tanquam si.* Plin. epist. 147 d, lam vt in limine, iam vt in-
 tra limen auditur.
 Vt: *Ita vs.* Terent. And. 1. 1. 108,
 Tum illa, vt consuetum facile amorem cerneret,
 Reiecit se in eum flens, quàm familiariter! Idem Phor.
 1. 2. 57.
 Vt: *Modò vt.* Plaut. Curcul. 6. 7.
 Vt maximè. Colum. de Arboribus, cap. 7. 2, Diuersæ autem,
 quæ supra terram exstare debent, ne passus fueris plus quàm
 duas, aut vt maximè tres gemmas habere.
 Vt multum Martial. lib. 20. 11,
 Donaui tamen, inquis, amico millia quinque,
 Et lotam, vt multum, terq; quaterq; togam.
 Vt qui. Plaut. Curcul. 5. 9.
 Quando Aesculapi ita sentio sententiam:
 Vt qui me nibili faciat, nec saluum velit.
 Vt qui verissimè. Plin. epist. 199, Amat vt qui verissimè: dolet
 vt qui impatientissimè.
 Vt ne addam. Terent. Phorm. 1. 3. 26,
 Vt ne addam, quod sine sumptu ingenuam, liberalem
 nauus es.
 Vt ne. Terent. Hecyra: (cho. 5. 4. 20,
 Nempe ea causa, vt ne id fiat palàm. Idem Eunu-
 viciscar, vt ne impunè in nos illuseris.
 Vt ut. Terent. Phorm. 3. 1. 4,
 Nam vt ut erant alia; illi certè, quæ nunc domi tuæ est,
 consuleres. Idem Adelph. 2. 2. 40,
 Vt hæc sunt facta, potius quàm lites sequar.
 Vt unque. Plaut. Amph. 4. 189,
 Seruusne, an liberis. vt unq; animo collubiù est meo.
 Vt unque: *Secundùm quod.* Plaut. Pœn. 11. 9,
 Vt unque est ventus, exin velum vortitur.
 Vt unque: *Quoquomodo.* Terent. And. 4. 1. 5,
 —tu vt lubseruias
 Orationi, vt unque opus sit verbis, vide.
 Vt unque erit. Prou. Liu. 2. ab Vrbe, 57, Mea prima fors fuit:
 cæteri, vt unque ceciderit, primi, quoad te opportunum
 fortuna dederit, suo quisque tempore aderunt. Virgil. 6,
 Aeneid. 165,
 —vt unque ferent ea facta, minores
 Vincet amor patriæ, laudumq; immensa cupido.
 Vt unque: *pro Aliquantum.* Plin. lib. 8, cap. 18. 3,
 Vt unque rabiem & ipsi sentiunt.
 VTENSILE] Vide VTOR.
 VTER] Plautus Trucul. 4. 48,
 —sed vtris
 Cum rem esse mauis? Idem Menæch. 17. 21,
 Vter meruisti culpam?
 Vter alteri dixerit, nescio. Plinius.
 Neuter vtri inuidet. Plautus Sucto, 14. 11.
 q Vter unq; Gell. lib. 5, cap. 10, Ne fenestria sua, vtrancunq; in
 partem diæta esset, ipsa sese rescinderet.
 q Vterlibet. Plin. h. 24, cap. 5, Suberis cortex tritus ex aqua
 calida potus, sanguinem fluentem ex vtralibet parte sistit.
 q Vtèrnam. Horat. 2. Sermon. Salyr. 2. 22,
 —vtèrnam
 Ad casus dubios fides sibi certius.
 q Vterque. Plautus Amph. 1. 7,

Vterque deluduntur dolis mirum in modum. Terent. Phorm. 3. 2. 16, Vterque est similis sui.
 Palmas vtrasq; tetendit Virg. 6. Aen. 137.
 Manu vtraq; pulsare aliquem. Virg. 5. Aen. 93.
 Vtraq; lingua, *Græca & Latina*, Plin. lib. 12, cap. 1. 8, Est platanus vna insignis vtriusq; linguæ monumentis.
 Vtraq; tempora. Virg. 5. Aen. 172.
 Vterq; vtriq; est cordi Terent. Phorm. 5. 3. 17.
 Vtrumq; inuicem adiumento esse. Plin. iunior li. 4. epist. 20.
 ¶ Vtrumcunq;. Quint. in Proœm lib. 5, Vtrumcunq; est, hic liber erit illorum opinione maxime necessarius.
 ¶ Vtriq; ab vtriusq;. Terent. Heaut. 1. 4. 14,
 Hoc beneficio vtriq; ab vtriusq; verò deuincimini.
 ¶ Vtrinque. Plaut. Amph. 4. 65,
 Postquam vtrinq; exitum est maxima copia. Horat. 1. epistol. 19. 2,
 Virtus est medium vitiorum, vtrinq; reductum.
 Vtrinq;: *Ab vtroque*. Plaut. Amph. 3. 111,
 Vtrinque est grauida, & ex viro, & ex summo Ioue.
 Vtrinque secus: *pro Vndique*. Solinus cap. 40,
 Capite vtrinque secus mutabundo. Lucret. lib. 4,
 Quare vtrinque secus cum corpus vapulet,
 ¶ Vtrò. Plin. lib. 18, cap. 19. 6, Id demum rectè subactum erit, vbi non intelligitur, verò vomer ierit.
 ¶ Vtrobique. Liu. 7. bel. Pœn. 215, Vt eodem tempore vtrobique; Respub. prosperè gereretur, aduersa secundis pensando,
 ¶ Vtroque. Plaut. Stich. 7. 43,
 Per ortum vtroque commeatu continet.
 Vtroque versum. Plaut. Capt. 7. 3. Gell. lib. 5, cap. 12, Ambigua sint, & vtroque versum dicantur.
 VTRUBI] Vlpian. in l. vnica. ff. vtrubi. Vtrubi hic homo, de quo agitur, maiore parte huiusce anni fuerit, quò minus is eum ducat, vim fieri veto.
 ¶ Vtrum. Quid tu, malum, curas, vtrum crudum an coctum edam. Plaut. Aulul. 12. 15.
 Verum. *sine particula An* Plaut. Stich. 15. 9,
 Verum tibi accumbo? s. a. vtrum vbi tu vis? Dicam,
 Vtrum: *Dubitans*, Terent. Phorm. 4. 3. 54,
 Vtrum stultitia facere ego huic, an malitia
 Vtrumne. Horat. Epod. 1. 2,
 Vtrumne iussi persequemur otiosa
 Non dulce, ni tecum simul?
 VTER, vel VTERVS] Plin. lib. 17, cap. 37. 70, Foeminis eadem omnia, præterquam vesicæ iunctus vtericulus: vnde dictus vterus, Plaut. Aulul. 27. 10,
 Perij mea nutrix, obsecro te: vterus dolet. Plin. lib. 8, cap. 43, de asina: Sed incontinens vterus vnam genitalem reddit, nisi cogatur in cursum verberibus à coitu.
 ¶ Vterus: *pro Ventre*, Virg. 2. Aeneid. 5,
 — vterumq; armato milite cõplent. Plaut. Truc. 4. 91,
 Nam equidem vterum illi, quod sciam, nunquam extumete senti.
 Vtero grauis, Plin. lib. 9, cap. 6. 2.
 Dna potens vteri. Ouid. 9, Metam. 64.
 Cælare manibus vterum. Ouid. 2, Metam. 9. 3.
 Diro vtero fert impia sœmina. Ouid. 10, Metam. 93.
 Implêrat vterum generoso semine. Ouid. 9, Metam. 57.
 Rugis vterum Lucina notauit. Ouid. 9. de Arte, 156.
 Grauitas teadebat mihi vterum. Ouid. 9, Metam. 58.
 Tumens vterus. Stat. 1. Theb. 118.
 Vti faciliore vtero. Plin. lib. 8, cap. 32. 2.
 ¶ Vterus: *pro factu*. Tacit. lib. 1, Subiectus seruitio vxoris vterus ventrem agebat.
 ¶ Vterculus, siue Vtriculus. Plin. lib. 11, cap. 12. 3, Præterea è fronde ac pabulis potus in vterculos congestus apum. Plin. lib. 16, cap. 26, Pariunt verò, quum florent, flosq; ille ruptis constat vtriculis.
 ¶ Vterinus. Instit. lib. 3, tit. de bon. possess. Frater sororve, consanguinei vel vterini.
 VTER] vtris. Plinius libro 12, cap. 7. 6. Indi in vtribus camelorum, aut rhinocerotum lycion mittunt. Virgilius 2, Georg. 77,
 Mollibus in pratis vnctos saliere per vtres. Ouid. Amor. eleg. 11. 6,
 Acilios Ithacis inclusimus vtribus Euros.
 ¶ Vterarius. Liu. lib. 4. Decad. 5, Postremò sequi se vtrarios ad mare, quòd minus trecentos passus aberat, iussit.
 ¶ Vtricularius. Sueton. in Nerone, cap. 54, Vouerat se proditorum hydraulam, & choraulam, & vtricularium.
 VTI] Tanquam. Plautus 7. 6.
 Cereus vti. Horat. 1. Carm. ode 15. 6.
 VTIAM] O' vnam tunc, quum Lacedæmõna classe petebat. Ouid. epist. 1. 1.
 VTIQVE] Quint. lib. 5, cap. 10, Itaq; non, quia est arbor, platanus est: at quod non est arbor, vtiq; platanus non est. Nec quod non est virtus, vtiq; potest esse iustitia. Ibidem:

Sol colorat: non vtiq; qui est coloratus, à sole est.
 VTO] *accusativo iunctum* Plaut. Epid. 5. 79,
 — si placebit vti minor
 Consilium. Idem Afin. 5. 47,
 Cætera quæ volumus vti, Græca mercamur fide.
 Nihil te vtor. Plaut. Trinum. 5. 26.
 VTO] *cum datiuo & ablatiuo*. Vti aliqua arbore carboni. Plin. lib. 16, cap. 6. 5.
 Vti aliqua re contra se, Senec. de Benef. lib. 2, cap. 14.
 Familiariter amicitia alicuius vti. Quint. lib. 5, cap. 9. 9.
 Vti bene vel male amicitia alicuius. Plaut. Cistel. 2. 18.
 Idem Persa, 2. 19,
 Nimis stultè amicis vtete. Terent. Hecyr. 5. 1. 37,
 Nostra vtete amicitia, vt voles.
 Amico aliquo vti. Plaut. Afin. 3. 52,
 Quippe qui mage amico vtantur gnato & beneuolo.
 Terent. Heaut. 2. 1. 5,
 Mihi si vnquam filius erit, nã ille facili me vtitur patre.
 Dementer amorem vsa Clytie. Ouid. 4, Metam. 52.
 Amore vti surreptito. Plaut. Curcul. 4. 50.
 Aura nocturna. Cæf. 3. bell. Gal. 25.
 Bene vti re aliqua. Quint. lib. 2, cap. 10. 3.
 Male vti bonis eloquentiæ. Quint. in Proœm. lib. 1, 10.
 Certatim re aliqua vti. Quint. lib. 6, cap. 1. 17.
 Consilio. Cæsar 1. bell. Gall. 20.
 Disciplina. Plaut. Afin. 5. 49.
 Equo. Cæsar 2. bel. 47.
 Exemplis grandibus vti in paruis. Ouid. 1, Trist. eleg. 3. 5.
 Fortuna. Virg. 9. Aen. 49.
 Frigidis aquis. Celsus lib. 1, cap. 1.
 Honestè re aliqua vti. Quint. lib. 3, cap. 7. 10.
 Vtar illis, vt meis. Plin. epist. 132.
 Ingenio vti iuueniliter. Ouid. 2. Trist. 24.
 Inuidia minore. Plaut. Aulul. 19. 8.
 Modestè vti re aliqua. Ouid. 2. Fast. 122.
 Sapienter vti muneribus deorum. Horat. 4. Carm. ode 9. 10.
 Necessitate. Tacit. lib. 16.
 Oculis. Plaut. Epid. 2. 4. Ibidem, Mil. 19. 33,
 Maris causa hercle hoc ego oculo vtor minimè.
 Odio ciuilitate vsus est. Ouid. 5, Trist. eleg. 8. 9.
 Officio improbi viri vti. Plaut. Stich. 2. 12.
 Opera alterius. Plaut. Aulul. 5. 21,
 Da mihi operam amabo. m. tua est, vtete, atque impero.
 Oraculo. Tacit. lib. 2.
 Parcissimè re aliqua vti. Quint. lib. 1, cap. 5. 15.
 Paruo. Horat. 1. epist. 10. 9.
 Permissò. Horat. 2. epist. 1. 9.
 Ratione. Plaut. Casina, 2. 26.
 Regibus. Horat. 1. epist. 18. 3.
 Sensibus. Lucret. lib. 3, 114.
 Sermonibus morologis. Plaut. Pseud. 2. 2. 55.
 Simulatione itineris. Cæsar 6. bell. Gall. 26.
 Sorte sua. Virg. 12, Aen. 187.
 Spe duplici. Terent. Phorm. 4. 2. 13.
 Ad speciem vti re aliqua. Cæsar 1. bell. Gall. 219.
 Tutius vti. Quint. lib. 1, cap. 5. 45.
 Valetudine minus commoda. Cæf. 3. bel. Gal. 240.
 Valetudine firma. Plin. epist. 25. b.
 Verbis mollibus vti ad aliquem. Ouid. 6. Fast. 25.
 Vicinis aliisque mulieribus quàm minimum vtatur. Catò cap. 143. 1.
 Viribus vti. Horat. 1. epist. 13. 2.
 Viribus vtendum est. Lucan. lib. 1, 71.
 Vocibus vti ad aliquem. Virg. 1. Aen. 14.
 ¶ Vtendus. Terent. Heaut. 1. 1. 81,
 Quòd illa ætas magis ad hæc vtenda idonea est.
 ¶ Vsurus. Malè vsurus donis. Ouid. 11, Metam. 21.
 ¶ Vfus: Nomen. Virg. 3, Georg. 113,
 Nam neque erat coris vsus. Horat. 2. epist. 1. 19,
 — aut quid habere
 Quod legeret, ceteretq; viritim publicus vsus?
 Genitor vocabulorum vsus. Horat. 2. epist. 2. 24.
 Dicendi vsus. Quint. lib. 3. cap. 11. 16.
 Bellicus vsus. Quint. 1, cap. 10. 35.
 Laborum. Lucan. lib. 1, 25.
 Medicinæ. Plin. lib. 2, cap. 8. 1.
 Vfus oculorum cessat. Curtius lib. 10.
 Sermonis vsus. Plin. lib. 10, cap. 96. 1.
 Veneris. Plin. lib. 11, cap. 17. 9.
 Aptus in vsum aliquem. Ouid. 3. de Arte, 103.
 Humanis vsibus apta Ceres. Ouid. 2. Fast. 134.
 Peruius vsus teclorum. Virg. 2. Aen. 92.
 Rarissimus vsus. Quint. lib. 1, cap. 5. 28.
 Temperatus. Horat. 2. Carm. ode 2. 1.
 Accepit vsus. Quint. lib. 1, cap. 4. 8.
 Colligere vsum patendi. Ouid. 1. Amor. eleg. 8. 15.

- Teneras mora percoquit vuas. Ouid. 1. de Remed. amor. 17.
 Pubescens vua Plin. lib. 17. cap. 22, 19.
 Varians se vua. Plin. lib. 17. cap. 22, 20.
 Vlmus labens proterit vuas. Stat. 8. Theb. 110.
 Rubens vua incultis pendet sentibus. Virg. eclog. 4. 6.
 Veniunt illic vuæ sciliciter. Virg. 1. Georg. 11.
 Vestitæ frondibus vuæ. Propert. lib. 3. eleg. 12, 7.
 ¶ Vua, etiam aliarum rerum. Plin. lib. 12. cap. 13. 2. Amomi vua
 in vsu est.
 ¶ Vua pro Pise. Virg. 2. Georg. 12.
 Et turpes auibus prædam fert vua racemos.
 ¶ Vua in apibus. Colum. lib. 9. cap. 9. Quum agmen glome-
 ratum in proximo frondentis arbutusulæ ramo confederit,
 animaduertito, an totum examen in speciem vnus vuæ
 dependeat. Virg. 4. Georg. 112,
 — & lentis vuam demittere ramis.
 ¶ Vua: in homine, qua inseri sensillas vltimo palato dependet. Plin.
 lib. 11. cap. 17. 47. Tonfillæ in homine; in sue glandulæ.
 Quod inter eas vuæ nomine vltimo dependet palato, ho-
 mini tantum est. Celsus lib. 8. cap. 4.
 ¶ Vuifer Glebæ vuiferæ. Silius lib. 7. 53.
 Massicus vuifer Stat. 4. Sylu. 3. 13.
 ¶ Vuidus: Humidus. Virg. eclog. 10. 4,
 Vuidus hyberna venit de glande Menaleas.
 Columel. libro 3. capite 2. 5. Nisi præpingui & vuida ter-
 ra. Idem libro 7. capite 3. 3. Vbi cæli status vuidus vento-
 susq; est.
 Bacchus vuidus. Horat. 2. Carm. ode 19. 4.
 Gemma vuidua in tenero palmite. Ouid. 3. Fast. 48.
 Vuida vestis. Plaut. Rud. 6. 25.
 ¶ Vuor: vsus. Varro lib. 4. de Ling. Lat.
 VVLGV S] Horat. Serm. Satyr. 3. 13,
 — huic ego vulgum
 Errori similem cunctum insanire docebo.
 Fames in vulgus inopia quæstus, & penuria alimentorum.
 Tacit. lib. 17.
 Gratus in vulgus. Tacit. lib. 1.
 Vulgus seruorum. Terent. And. 3. 4. 4.
 Fæmineum vulgus Lucan. lib. 7. 8.
 Humile. Plin. in Præfat. 3.
 Ignobile. Virg. 1. Aen. 31.
 Imperitum. Plin. lib. 8. cap. 15.
 Incertum. Virgil. 2. Aeneid. 8.
 Indoctum. Ouid. 5. Metam. 62.
 Iners. Claud. 1. de raptu Proserp. 5.
 Infidum. Horat. 1. Carm. ode 35. 5.
 Inutile. Iuuenal. Satyr. 15. 13.
 Leue. Ouid. 12. Metam. 11.
 Miserabile. Virg. 2. Aeneid. 160.
 Mobile. Stat. 2. Sylu. 2. 25.
 Mutabile. Valer. 1. Argon. 152.
 Profanum. Horat. 3. Carm. ode 1. 1.
 Rude & expers artis. Ouid. 2. Fast. 59.
 Segne. Lucan. lib. 3. 12.
 Attonitum pauet vulgus. Ouid. 14. Metam. 82.
 Spolia in vulgus cedebant. Tacit. lib. 19.
 Celebrata in vulgus Celsi laus. Tacit. 17.
 Digitus vulgi designari. Ouid. 3. Amor. 5. 16.
 Mobile mutatur semper cum principe vulgus. Claudianus
 7. Panegy. 61.
 Spargere voces in vulgum. Virg. 2. Aen. 20.
 Malignum spernere vulgus. Horat. 2. Carm. ode 16. 8.
 In vulgus aduerso rumore fuit. Tacit. lib. 18.
 Vox venit ad aures vulgi. Virg. 2. Aen. 24.
 Vulgus esse. Sallustius in Catil. Vulgus fuimus, sine gratia, si-
 ne autoritate.
 ¶ Vulgus, de ouibus. Virg. lib. 3. Georg. 94.
 Continuo ferro culpam compece, priusquam
 Dira per incautum serpent contagia vulgus.
 ¶ Vulgò. Virgil. eclog. 4. 6,
 — asyrium vulgò nascetur amomum. Liu. 1. bel.
 Mæced. pauidi vulgò cernebant.
 Vulgò dicitur, vel dici solet. Terentius Andr. 2. 5. 15. Plinius
 epist. 168.
 Vox vulgò exaudita per lucos. Virg. 1. Georg. 96.
 Vulgò appellare aliquem Superbum. Liu. 1. ab Vrbe, 219.
 Vulgò homines illud requirunt. Liu. 1. ab Vrbe, 137.
 Vulgò occupare regnum Cæsar 2. bell. Gall. 235.
 Vulgò quæsitus: pro Spurio. Vlpian. l. 1. ad Tertullianum. Sed &
 vulgò quæsitus admittuntur ad matris legitimâ successione.
 Et l. 2. Siue iuste sint procreati, siue vulgò quæsitus.
 ¶ Vulgaris. Horat. 1. Serm. Satyr. 2. 8,
 Ieiunus stomachus raro vulgaris temnit.
 Vulgaris: Trisum & consuetum. Quintilianus in Proæm. lib. 1.
 3. Simul ne vulgarem viam ingressus, alienis demum vesti-
 gijs insisterem.
- Vulgare est. Plin. lib. 8. cap. 2, 1.
 Fabula vulgaris. Ouid. 4. Metam. 11.
 Vulgaris forma. Plin. lib. 10. cap. 42, 3.
 Generatio. Plin. lib. 7. cap. 14, 2.
 Notitia. Plin. lib. 20. cap. 5, 6.
 Puellæ vulgares. Ouid. 4. Fast. 174.
 Via vulgaris. Quint. in Proæm. lib. 1, 3.
 ¶ Vulgariter. Plin. lib. 28. cap. 14. 3. Vituli quoque ius vul-
 gariter datum, inter auxilia cæliacorum & dysenterico-
 rum tradunt.
 ¶ Vulgo. Virgil. 10. Aen. 13,
 — obductum verbis vulgare dolorem.
 Vulgare per. Liu. 8. bel. Pun. 143. Non quod ego vulgari fa-
 cinus per omnes velim.
 In maius aliquid. Tacit. lib. 3.
 In maius an falsa hæc vulgauerint accusatores. Tacit. lib. 3.
 Famam vulgare. Liu. 7. bel. Pun. 182.
 Laudem. Liu. 1. ab Vrbe, 45.
 Librum. Quintil. in Proæm. lib. 1, 7.
 Morbos. Liu. 3. ab Vrbe, 24.
 Rem non vulgabat P. Virginius. Liu. 2. ab Vrbe, 123.
 Vulgatur deinde rumor. Liu. 3. ab Vrbe, 141.
 Vulgari cum priuato dicitur magis stratus, quum ad eiu humili-
 tatem se demisit. Liu. lib. 3. ab Vrbe, Nimum in ordinem sei-
 psim cogere, & vulgari cum priuatis.
 Vulgare corpus suum. Plautus Amphit.
 Cui me absente corpus vulgavit suum. Liu. 1. ab Vrbe,
 16. Sunt qui, Laurentiam, vulgato corpore, lupam inter
 pastores vocatam putent.
 Vulgare concubitus plebis & Patrum. Liu. lib. 4. ab Vrbe.
 ¶ Vulgatus. Bella vulgata per orbem fama. Virgilius primo,
 Aeneid. 93.
 Cibus vulgatus. Plin. lib. 11. cap. 21, 1.
 Fama vulgator. Liu. 3. ab Vrbe, 24.
 Vulgata verba. Plaut. Epid. 8. 14.
 Senus vulgatissimi. Quint. lib. 2. cap. 4, 22.
 ¶ Vulgaturus. Litera vulgatura nefas. Claud. 2. Panegy. 59.
 ¶ Vulgator. Taciti vulgator. Ouid. 3. Amor. eleg. 6, 11.
 ¶ Vulgiuagus. Lucret. lib. 4. 216,
 Vulgiuagæq; vagus Venere.
 VVL NV S] Liu. 2. bel. Punic. 24. Non vulnus super vulnus,
 sed multiplex clades, cum duobus Consulibus Consularem
 exercitus amissi, annuntiabatur.
 Clauda vulnere pars corporis. Virg. 5. Aen. 36.
 Inualidus vulnere. Tacit. lib. 1.
 Onustus vulneribus. Tacit. lib. 2.
 Sauctus vulneribus. Ouid. 12. Metam. 42.
 Tardus vulnere. Virg. 2. Aen. 88.
 Impatiens vulneris. Virg. 11. Aen. 128.
 Calidum vulnus. Ouid. 5. Metam. 28.
 Cruda vulnera Iuuenal. Satyr. 2. 8.
 Fatale vulnus. Valer. 6. Argon. 131.
 Flebile. Stat. 2. Sylu. 11.
 Immania vulnera. Stat. 5. Theb. 6.
 Immicia. Ouid. de Nuce, 14.
 Inhonesto vulnere truncæ nares. Virg. 6. Aen. 100.
 Laxum vulnus. Celsus lib. 7. cap. 5.
 Lethale. Virg. 11. Aen. 130.
 Lethiferum. Silius lib. 10. 59.
 Leue. Ouid. 3. Metam. 18.
 Nigra vulnera. Ouid. 1. Metam. 90.
 Sanabile vulnus. Iuuenal. Satyr. 5. 4.
 Senilia vulnera. Celsus lib. 5. cap. 19.
 Trunca deicendis membris. Ouid. 3. Metam. 43.
 Tristia. Ouid. 3. Metam. 12.
 Vetus. Ouid. 4. Trist. eleg. 1. 19.
 Alto nefandum ferrum vulnere abdidit. Senec. Troad. 1. 10.
 Abluere vulnera lymphis. Virg. 4. Aen. 137.
 Accipere vulnera tergo. Virg. 3. Aen. 49.
 Exiguum stimulando vulnus acerbat. Claud. 1. in Ruff. 37.
 Venenum vulnere adfusum. Tacit. lib. 1. (gicor. 91.
 Medicas adhibere manus ad vulnera. Virgilius tertio, Geor-
 Adauctum vulnus alte. Virg. 10. Aen. 170.
 Alluciantia fomena malum vulnus. Horat. Epod. 11. 4.
 Ambesum corpus multo vulnere. Senec. Hippol. 12. 23.
 Sicca rigens atrixit vulnera sanguis. Lucan. 4. 60.
 Cadere per mutua vulnera. Ouid. 3. Metam. 16.
 Recenti vulnere ancisa membra. Lucret. lib. 3. 135.
 Vulneribus confectus. Liu. 4. bel. Pun. 121.
 Consumptus vulneribus. Silius lib. 10. 58.
 Conturbare prima vulnera nouis plagis. Lucret. lib. 4. 206.
 Duro crepitant sub vulnere malæ. Virg. 5. Aen. 88.
 Curare vulnus. Quint. lib. 4. cap. 2. 60.
 Deligare vulnus. Quint. lib. 4. cap. 1. 61.
 Descendit vulnus magno hiatu. Stat. 12. Theb. 69.
 Dirigere vulnera. Virg. 10. Aeneid. 18.

Cæcum vulnus dare cuspid. Virg. 10. Aeneid. 147.
 Certa vulnera dare. Ouid. 1. Metam. 93.
 Inania vulnera. Ouid. 3. Metam. 16.
 Durare ad vulnera. Virg. 3. Georg. 52.
 Edere vulnera. Stat. 1. Syllu. 6, 12.
 Elusa vulnera. Ouid. 12. Metam. 27.
 Euisa vulneribus ornus. Virg. 2. Aeneid. 126.
 Crudeli vulnere vitam exhalans. Virg. 2. Aeneid. 113.
 Miserando vulnere extinctus. Stat. 5. Thebaid. 144.
 Facere vulnera. Quint. lib. 5. cap. 13, 4.
 Vulnus in vulnere fecit. Ouid. 15. Metam. 99.
 Facere vulnera alicui in tergo. Ouid. 3. Metam. 47.
 Rastorum vulnera ferre. Ouid. 4. Metam. 56.
 Feruens vulnus. Ouid. 4. Metam. 24.
 Iterata vulnera figere. Stat. 1. Syllu. 2, 17.
 Graue vulnus habere. Ouid. 2. Metam. 42.
 Hiat vulnus abruptis venis. Stat. 2. Syllu. 1, 1.
 Immolare aliquem vulnere. Virg. 12. Aeneid. 190.
 In fossa cerebro vulnera. Stat. 8. Thebaid. 107.
 Ingestis vulneribus concidit. Tacit. lib. 19. pro. Infiltris.
 Insequi aliquem infesto vulnere. Virg. 2. Aeneid. 106.
 Integrare vulnera. Stat. 5. Thebaid. 6.
 Lædunt vulnere dracones. Ouid. 4. Metam. 121.
 Paruo cor vulnere lesum. Ouid. 12. Metam. 85.
 Lenire vulnera. Silius libro 17, 33.
 Minitans vulnera curuata cuspid. Ouid. 1. Metam. 40.
 Crebris vulneribus miscet prælia. Virgilius 3. Georg. 45.
 Geminato vulnere miscit eum ad umbras Tartareas. Ouid. 12. Metam. 32.
 Mouere aliquem in vulnera alicuius. Claud. 2. in Eutrop. 97.
 Mulcere vulnera. Silius libro 11, 91.
 Repetitur vulnus nouat stirpe. Ouid. 12. Metam. 38.
 Occidi vulnere. Quint. lib. 6. cap. 13, 14.
 Minimo vulnere occidit. Ouid. 6. Metam. 54.
 Patens vulnus in pectore. Virg. 11. Aeneid. 8.
 Mille vulnera patiens. Ouid. 12. Metam. 35.
 Alterna vulnera passi. Lucan. lib. 5, 1.
 Martia vulnera passi pugnando. Virg. 7. Aeneid. 37.
 Perire vulnere. Horat. 1. Carm. ode 27, 3.
 Perire mortem per vulnera. Virg. 4. Georg. 44.
 Medicinam vulnera poscunt Silius lib. 11, 33.
 Pulsus pudendis vulneribus. Virg. 11. Aeneid. 11.
 Immediabile vulnus ense recidendum est. Ouid. 1. Metamorphos. 39.
 Repetitur vulnus. Quint. in Proæm. lib. 6, 3.
 Resoluere vulnera. Quint. lib. 6. cap. 1, 24.
 Cæca vulnera. Stat. 5. Syllu. 5, 17.
 Sanare. Quint. lib. 5. cap. 13, 4.
 Largo satiatur vulnere conus. Claud. 1. in Ruffinum. 72.
 Nouatum vulnus scinditur. Ouid. 2. de Remed. amor. 67.
 Odoro vulnere scinditur pinus. Stat. 6. Thebaid. 21.
 Sedare vulnera. Stat. 2. Syllu. 1, 42.
 Vasta vulnera ferebant. Lucret. lib. 5, 259.
 Siccare vulnera. Ouid. 10. Metam. 38.
 Infixum stridet sub pectore vulnus. Virg. 4. Aeneid. 138.
 Tardatus vulnere. Ouid. 13. Metam. 17.
 Tristi turbatus vulnere mentis. Virg. 12. Aeneid. 32.
 Ingenti vulnere victus. Virg. 10. Aeneid. 169.
 Szuo vulnere vlciisci aliquem. Seneca Herc. furen. 12, 14.
 Orbitatis vulnus. Quint. in Proæm. lib. 6, 3, & 6.
 Vulnus alit venis. Lucret. lib. 1. Virg. 4. Aeneid. 1.
 Mutua vulnera. Ouidius 14. Metam. 155.
 Inconsolabile vulnus mente gerit tacita. Ouidius 5. Metamorphoscos. 86.
 Aeternum feruas sub pectore vulnus. Virg. 1. Aeneid. 8.
 Cæco vulnere tabescere. Lucret. lib. 4. 216.
 Tacitum viuitt sub pectore vulnus. Virg. 4. Aeneid. 14.
 ¶ Vulnere. Cæsar 1. bell. Ciuil. 82. Vulnerantur amplius sexcenti.
 Ense szuo vulnerat caput. Ouid in Ibin. 60.
 Fortunæ continuo istu vulneror. Ouidius 2. de Ponto. eleg. 7, 9.
 Bono proprio vulnerari. Ouid. epist. 20, 8.
 Grauior nuntius aures vulnerat. Virg. 8. Aeneid. 117.
 Vulneratus humerum. Plin. lib. 7. cap. 8, 3.
 ¶ Vulnetarius. Plinius libro 29. cap. 1, 12. Ob id publicè vulnerarium eum tradunt fuisse vocatum.
 ¶ Vulnetarius. *Adiectiuum*. Plinius libro 23. cap. 4, 5. Vulnetarijs emplastris vitæ.
 ¶ Vulnificus. Virg. 2. Aeneid. 90.
 Vulnificusq; chalybs vasta fornace liquefcit.
 Dentes vulnifici. Seneca Hippol. 3, 15.
 Ensis vulnificus. Stat. 4. Thebaid. 18.
 Plumbum vulnificum. Valer. 1. Argon. 85.
 Sus vulnificus. Ouid. 8. Metam. 72.
 VVLPE S] Perſius Satyr. 5, 12,

Astutam vapidò feruas sub pectore vulpem.
 Cauta vulpes. Horat. 1. epist. 1, 15.
 Fœta. Horat. 3. Carm. ode 27, 1.
 Quàm facillè vulpes pyrum comest: *Proncrbium*. Plautus Mosel.
 ¶ Vulpecula. Horat. 1. epist. 7, 6.
 Fortè per augustam tenuis vulpecula rimam.
 ¶ Vulpinus. Suetonius: Vbi leonis pellis deficit, vulpina infuenda est. Plin. lib. 28. cap. 11. 9, Vulpinam linguam habentes in armilla, hippocuros negant.
 ¶ Vulpinus: *Astutus*. Plautus: Vulpinus animus nequid moliat malis.
 ¶ Vulpinor. Varro mysterijs: Vulpinare modò, & concursa, qualibet erras.
 VVLSVRA, & VVLSVS] Vide VELLO.
 VVLTVR, & VVLTVRIS, & VVLTVRIVS] Auis. Plautus Trucul.
 Iam quasi vulturij triduo priùs prædiuinabant, quo die esuritur fieri. Ennius:
 Vulturis in syluis miserum mandebat hominem.
 Plinius libro 10. cap. 6.
 Dirus vultur. Valer. 4. Argon. 14.
 Edax. Ouid. 2. Amor. eleg. 2, 6.
 Immanis obunco rostro. Virg. 6. Aeneid. 120.
 ¶ Vulturinus. Plinius libro 30. cap. 4, 4, Vulturinus sanguis. Sic lib. 29. cap. 6, 15, Vulturinum fel. Et lib. 10. cap. 3, 3, Vulturina species.
 ¶ Vulturius: *Latus unum talorum*. Plautus.
 Iacit vulturios quatuor.
 VVLTVRNVS] Ventus ab Oriente hyberno spirans. Gellius libro 2. cap. 22. Colum. lib. 2. 47. Interdum Eurus, quem quidam Vulturum appellant.
 Celer Vulturinus. Lucan. lib. 2, 85.
 VVLTVS] Martial. lib. 1, 15.
 Dum nulla teneri fordent lanugine vultus.
 Vultus & Facies, differunt. Sallust. in Catil. Prorsus in facie vultuq; vecordia inerat.
 Mutabilis vultus. Horat. 2. epist. 2, 38.
 Simulachra vultus. Tacit. in vita Agricola.
 Violentia vultus. Ouid. 1. Metam. 48.
 Salis placidi vultus. Virg. 5. Aeneid. 170.
 Acer vultus in hostem. Horat. 1. Carm. ode 2, 8.
 Agrestes vultus. Ouid. 6. Metam. 20.
 Ambiguus vultus. Horat. 2. Carm. ode 5, 5.
 Compti vultus. Claud. 2. in Eutropium. 68.
 Confusi. Lucan. lib. 1, 151.
 Coruscus. Claud. 4. Paneg. 72.
 Decorus. Claud. 2. Paneg. 87.
 Delecti. Stat. 11. Thebaid. 75.
 Distortus. Quint. lib. 6. cap. 3, 20.
 Durus. Ouid. epistol. 15, 1.
 Exanimes vultus. Lucan. lib. 2. 6.
 Ferini. Ouid. 7. Metam. 54.
 Ferox. Hippol. 10, 15.
 Formosi. Ouid. 2. Amor. eleg. 1, 8.
 Grauis. Iuuen. Satyr. 9, 2.
 Hilaris. Ouid. 5. Trist. eleg. 5, 1.
 Igneus. Seneca Herc. furen. 11, 26.
 Infestus. Lucan. lib. 5, 60.
 Ingenui vultus puer. Iuuen. Satyr. 11, 16.
 Iratus. Claud. 7. Paneg. 86.
 Iuueniles. Ouid. 3. Fast. 88.
 Iunior. Plinius libro 20. cap. 17, 10.
 Læti. Ouid. 10. Metam. 1.
 Loquax. Ouid. 1. Amor. eleg. 4, 4.
 Lubricus vultus aspici. Horat. 1. Carm. ode 19, 2.
 Lucidi vultus Lunæ. Seneca Hippol. 4, 13.
 Lugubres vultus. Ouid. 1. Trist. eleg. 7, 5.
 Minaci vultu grauis. Valer. 5. Argon. 104.
 Modestus. Iuuenal. Satyr. 10, 30.
 Mœrens. Ouid. epist. 13, 19.
 Mœstus. Seneca Thyest. 6, 4.
 Nitidus. Ouid. 4. Trist. eleg. 3, 2.
 Omnifortis vultus Telluris. Ouid. 2. Metam. 55.
 Præclarus. Lucret. lib. 4. 204.
 Proiectus & degener. Tacit. lib. 19.
 Purpureus. Luce. Ouid. 1. Amor. eleg. 8, 3.
 Ridiculus. Quint. lib. 6. cap. 3, 17.
 Rigidus & trux. Ouid. epist. 4, 15.
 Scienus. Horat. 1. Carm. ode. 37, 6.
 Supinus. Quint. lib. 1. cap. 11, 5.
 Terribilis. Ouid. 1. Metam. 54. Sydereus. Senec. Oedip. 5, 2.
 Toruus. Quintilianus libro. 6. capite 1, 33.
 Toruo vultu ferus. Horatius 1. epistol. 20, 3.
 Trepidus vultus. Ouidius ad Liuiam. 55.
 Tristis. Ouid. epist. 16, 3. Trux. Tacit. lib. 4.
 P P P P 3 Tumidi

Tumidi & truces. Seneca Octauia, 1, 3.
 Virginei. Virg. 3. Aeneid. 44.
 Virgineus in ore puerili. Ouid. 10. Metam. 125.
 Virilis. Horat. 3. Carm. ode 5, 9.
 Vitalis. Lucret. lib. 3, 13.
 Abdere vultus suos tenebris. Ouid. 2. de Remed. amor. 39.
 Addere vultum verbis. Ouid. 5. Fast. 101.
 Aduertere vultus suos sacris. Ouid. 3. Metam. 97.
 Affulsit vultus tuus populo. Horat. 4. Carm. ode 5, 2.
 Ruga senilis arat. iam meos vultus. Ouid. 1. de Ponto. eleg. 6, 1.
 Alterno vultu & hume & illum aspectans. Ouid. 5. Metam. 7.
 Aspice vultus meos. Ouid. 2. Metam. 19.
 Aspiciere aliquem molli vultu. Ouid. 10. Metam. 121.
 Auertere vultus ab aliquo. Ouid. 14. Metam. 152.
 Feros componere vultus. Ouid. 13. Metam. 165.
 Compositus vultus. Tacit. lib. 1.
 Condere vultus. Ouid. 1. Metam. 66.
 Confundere vultum alicuius. Ouid. 14. Metam. 73.
 Coniectare aliquid vultu. Tacit. lib. 1.
 Obscenus vultus exanima consumit corpora. Sil. lib. 13, 96.
 Conuertere vultus suos in aliquem. Ouid. 4. Trist. eleg. 3, 2.
 Silentii vultu defixus. Valer. 7. Argon. 12.
 Mœsto defixus lumina vultu. Virg. 6. Aeneid. 32.
 Deformat vultum maecis. Virg. 4. Georg. 51.
 Deiecit vultum, & demissa voce locuta est. Virgilius 3. Aeneidos, 64.
 Deiectus vultus. Virg. 6. Aeneid. 173.
 Deiectus in humum. Ouid. 6. Metam. 122.
 Demissa vultum Dido. Virg. 1. Aeneid. 114.
 Deposuit vultum suum in gremio. Ouid. 2. Fast. 152.
 Detinere vultus alicuius. Ouid. epist. 13, 4.
 Discere vultum alicuius. Virg. 6. Aeneid. 151.
 Dissimulare vultum. Stat. 9. Thebaid. 161.
 Modesto vultu ire. Ouid. 1. Amor. eleg. 4, 3.
 Amato vultu non exfatatur. Stat. 8. Thebaid. 126.
 Excidit illi vultus. Ouid. 2. Metam. 118.
 Pacato vultu excipere aliquid. Ouid. 1. Fast. 1.
 Expressi vultus per athena signa. Horat. 2. epist. 1, 50.
 Taciti vultus fecere conuicia. Ouid. 1. Amor. eleg. 7, 5.
 Ferre vultu. Tacit. 20.
 Figere vultus in aliquo. Virg. 12. Aeneid. 14.
 Fingere vultum. Ouid. 4. Metam. 64.
 Flagrantes dei vultus. Virg. 1. Aeneid. 143.
 Fletere vultum ad aliquem. Ouid. 10. Metam. 48.
 Serenos vultus sedare. Virg. 2. Aeneid. 58.
 Fœdatis vultus. Ouid. 5. Metam. 12.
 Prono fufus super oscula vultu. Stat. 3. Sylu. 3, 36.
 Deiectos gerit vultus pudore. Seneca Troade, 12, 17.
 Incertos vultus gerere. Seneca Agamem. 7, 32.
 Habet pacem vultus. Ouid. 2. Metam. 172.
 Infixi pectore hærent vultus. Virg. 4. Aeneid. 1.
 Humectare vultum largo flumine. Virg. 2. Aeneid. 94.
 Niueos infecit purpura vultus. Claud. 1. de rapt. Prof. 65.
 Durus vultus malis lachrymare nefcit. Seneca Herc. furem. 13, 19.
 Lauare vultum profufis lacrymis. Ouid. 9, 137.
 Madentes sudore vultus. Silius libro 12, 129.
 Notare vultus. Tacitus lib. 19.
 Obduci vultus ægro luctu. Ouid. 2. Metam. 66.
 Intrepidus vultus perculit ad fata nouissima. Ouidius 13, Metam. 96.
 Prætendere vultum. Quint. In Procem. lib. 1, 12.
 Toto vultu in terram procumbere. Ouid. 14. Metam. 57.
 Promittere aliquid vultu. Quint. lib. 4, cap. 1, 42.
 Amico vultu promittere aliquid. Ouid. 3. Metam. 92.
 Alto vultu rejicere dona alicuius. Horat. 4. Carm. ode 9, 9.
 Renidens falsum vultu. Tacit. lib. 4.
 Renidenti cohibens fufpiria vultu. Valer. 4. Argon. 71.
 Placido vultu respice mea munera. Ouid. 2. Fast. 4.
 Ficto ridere vultu. Stat. 1. Achil. 39.
 Inuito vultu ridere. Horat. 3. Carm. ode 11, 5.
 Rigabat vultum atque ora lachrymis. Virg. 9. Aeneid. 51.
 Supplice vultu rogare aliquid. Claud. 1. Paneg. 43.
 Benignum vultum feruat fortuna. Horat. 1. epist. 11, 4.
 Solutu vultu galeas intrare. Stat. 5. Thebaid. 81.
 Sparsi vultus sanguine. Ouid. 13. Metam. 108.
 Iniquo vultu spectare aliquem. Ouid. 1. de Arte, 63.
 Boni vultus esse. Ouid. 5. Metam. 101.
 Castos vultus tegere. Ouid. 4. Metam. 160.
 Consilium vultu tegit. Virg. 4. Aeneid. 96.
 Tendens ad fydera vultus. Ouid. 1. Metam. 147.
 Immotos vultus tenere. Ouid. 14. Metam. 119.
 Rectos tenere vultus in aliquem. Stat. 10. Theb. 108.
 Tenuare vultum maecis. Propert. lib. 4. eleg. 3, 6.
 Terrere aliquem vultu. Horat. 2. Serm. Satyr. 7, 9.
 Pauido vultu territa. Seneca Herc. Octavo, 5, 24.

Trahere vultum, & rugas cogere. Ouid. 2. Amor. eleg. 2, 7.
 Demissos velare vultus. Lucan. lib. 2, 73.
 ¶ Vultus: *neuro genere*. Lucret. lib. 4, 244.
 — sed quos vniuſque figuræ
 Eſſe vides miſtum referentes vultu parentum.
 ¶ Vultuosus. Quint. lib. 11. cap. vlt. Pronuntiatio vultuoſa.
 Vv l. va] Plinius libro 11. cap. 37, 76.
 Ampla vulua nil pulchrius. Horat. 1. epist. 164.
 V
 X
 Vxor] Terentius Adelph. 4, 7, 41.
 Vxor ſine dote veniet?
 Beata vxor creandis pueris. Horat. 1. epist. 2, 9.
 Deuix vxores olentis mariti. Horat. 1. Carm. ode 17, 2.
 Fœta vxor. Iuuenalis Satyr. 14, 17.
 Formoſa. Iuuen. Satyr. 13, 5.
 Iuſta. Sueton. in Veſpaſiano, cap. 3.
 Optima Lucret. lib. 3, 182.
 Placens. Horat. 2. Carm. ode 14, 5.
 Tibi ducitur vxor. Virg. 8. eelog. 6.
 Alienas permolere vxores. Horat. 1. Serm. Satyr. 2, 7.
 Recuſare vxorem grandi cum dote. Hor. 1. Serm. Sat. 4, 10.
 Graidus reddere vxores. Lucretius libro 4, 249.
 ¶ Vxorcula. Plautus Caſina, 21, 19,
 Eia vxoreula.
 ¶ Vxorculo Plautus in Sitelitergo apud Varronem: Mulieres vxorculauit: ego noui, ſcio actioſas.
 ¶ Vxorius. Amnis vxorius. Horat. 1. Carm. ode 2, 4.
 Dos eſt vxoria, lites. Ouid. 2. de Arte, 31.
 Imber vxorius. Stat. 5. Sylu. 1, 7.
 Leuamentum vxorium. Tacit. lib. 3.
 ¶ Vxorius: *Qui vxori nimis inſanus*. Virg. 4. Aeneid. 53,
 — pulchramq; vxorius urbem Exſtruis?
 ¶ Bibere vxoria. Quint. Declam. 15.

X

ENIVM] Martialis, libro 13.
 Omnis in hoc gracili xeniorum turba libello
 Conſtabit nummis quatuor empta tibi.
 XERAMPELINAE] veſtes, nationales.
 Iuuenal. Satyr. 6,

Et Xerampelinas veſtes donauerit ipſi.

XIPHIA] piſcis. Plinius libro 32. cap. 2, 5.

X

XYLOBALSAMVM] baſſami lignum. Col. lib. 12. cap. 51, 2.
 XYLOCINNAMOMVM] Lignum cinnamomi. Plinius libro 12. cap. 19, 6.
 XYLON] Frutex exiguus laniger. Plin. lib. 19. cap. 1, 7.
 XYS TVS] Vitruuius lib. 6. porticus ampla latitudine dicitur in qua athletæ per hyberna tempora exercentur.
 ¶ Xyſticus: *Qui per hyemem ſub teſto exercebatur*. Suet. in Auguſto. cap. 45, Nec tamen eo minus xyſticorum conſertationes aut gladiatorum pugnas ſcueriſſimè ſemper exegit.

Z

EA] Plinius libro 18. cap. 8, & 24.
 ZELO TYPVVS] Iuuen. Satyr. 5, 5,
 — quas in digitis vaginæ fronte ſolebat
 Ponere zelotypo iuuenis prælatuſ Hyarbaz. Quint. lib. 4. ca. 2, 22. Nam quid exponet, quæ zelotypum malæ tractationis

accuſat?
 ¶ Zelotypia. Plinius libro 25. cap. 7, 5, Nympha zelotypia erga Herculem mortua.

ZEPHYRVS] ventus. Plin. lib. 13. cap. 14, Ipſe leniter pluuius: tamen eſt ſiccior Fauonius: ex aduerſo eius ab Aquino ſtrali occaſu, Zephyrus à Græcis nominatus. Horat. 1. Carm. ode 4,

Soluitur acris hyems grata vice veris & Fauoni. Virg. 1. Georg.

Zephyro putris ſe gleba reſoluit. Ibid. 75.

Tepentes auræ Zephyri. Virg. 2. Georg. 66.

Flamina noua Zephyri. Silius libro 16, 73.

Fœlices Zephyri. Virg. 3. Aeneid. 14.

Leuis Zephyrus. Ouid. 1. Amor. eleg. 7, 11.

Modici. Ouid. 14. Metam. 130.

Secundi ſpirant Zephyri. Virg. 4. Aeneid. 113.

Surgens Zephyrus. Virg. 3. Georg. 27.

Tepente Zephyro victa nix. Ouid. 2. Fast. 44.

Minuunt frigora Zephyri. Ouid. 3. Trist. eleg. 12, 1.

Mulcent flores. Ouid. 1. Metam. 22.

Poſuere Zephyri. Virg. 10. Aeneid. 21.

Aura mitior venit à Zephyris. Ouid. 2. Fast. 30.

¶ Zephyrius. Zephyria oua. Plin. lib. 10. cap. 60, 3.

ZVS] Piſcis. Plinius libro 9. cap. 18, 1. Et lib. 32. cap. 11, 6.

Colum. lib. 8. cap. 16, 8.

Z

O

ZONA] Martial. lib. 14. 156,

Longa satis nunc sum: dulci sed pondere ventet
Si tumeat; siam tum tibi zona brevis.

Caius Gracchus apud Gellium. lib. 15. cap. 12, Zonas quas
plenas argenti extruli, eas ex prouincia inanes retuli.

Breuis zona constringit sinus. Seneca Hippol. 4, 6.

Ligatam diu zonam soluere. Catul. ad passerē Lesbicę, 2, 3.

Retinens vestem zona. Seneca Oedip. 5, 4.

Solutę zonę. Horat. 1. Carm. ode 30, 2.

Teres zona. Ouid. 2. Fast. 64.

Zonam perdidit. *Prouerbium castrense.* Horat. 2. epist. 28,

Ibit cō, quō vis, qui zonam perdidit. Plaut. Pœn. 16. 27,

—tu qui zonam non habes,

Quid in hanc venistis urbem, aut quidnā quæritis?

¶ Zona cęli. Plin. lib. 2. cap. 68. 1, Virg. 1. Georg. 47,

Quinque tenent cælum zonę. Ouid. 1. Metam. 10.

Lucentes zonę. Stat. 10. Thebaid. 23.

Niualis zona. Lucan. lib. 4. 22.

Rubens. Claud. de bel. Gildon. 50.

Trita zona flammea rota Phœbi. Seneca Herc. Oetzo, 11, 5

¶ Zonarius. Plautus Trinum 13. 17,

—mira sunt,

Ni illic homo est aut dormitator, aut sector zonarius.

¶ Zonula. Catul. in Epithal. Iulicę, 36. 1,

—tibi virgines zonula soluunt sinus.

¶ Zonatum. Lucil. lib. 6.

Zonatum circum impluuium cumeram is eludebat.

ZOPISSA] Plin. lib. 24. cap. 7. 5, Zopissam eradi nauibus diximus, cera marino sale macerata.

ZOSTER] Ζῆστρος, Genus ignis sacri, medium hominem ambientis, & crecantis, si cinxerit. Plin. lib. 26. cap. 11, 16.

Z

Y

ZYTHVM] Potus ex hordeo aqua resoluto. Plinius libro 12. capite ultimo. Et frugum quidem hæc sunt in vsu medico.

Ex ijdem fiunt & potus: zythum in Aegyptoi

cęlia & ceria in Hispania, ceruisia & plu-

ra genera in Gallia, alijsq; pro-

uincia.

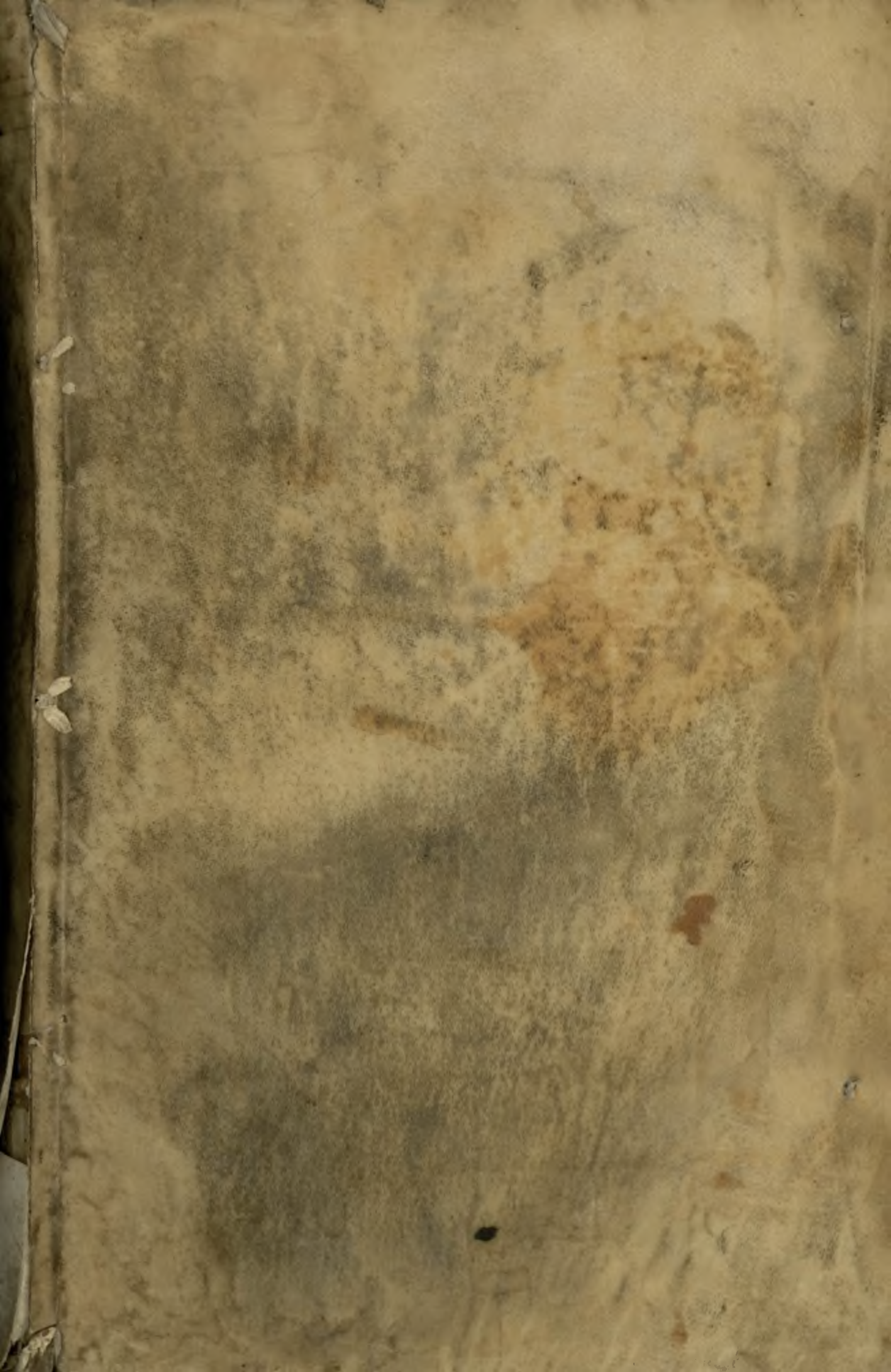
THESAVRI BIPARTITI LINGVÆ LATINÆ FINIS.

BASILEÆ,
PER SEBASTIANVM
HENRICPETRI.
ANNO M. DC. XIII.

MS
101

THESE

ARE

B
5
74